
BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XVI
H
23
NAPOLI

MAGNVM
BVLLARIVM
ROMANVM,
CLEMENTE VIII. VSQVE
AD GREGORIVM XV.

OPVS ABSOLVTISSIMVM LAERTII CHERVBINI præſtantiſſimi Iuriſconſulti Romani; Et à D. Angelo Cherubino Monacho Caſſinenſi nunc denuò Illuſtratum & Recenſitum.

EDITIO NOVISSIMA.

Quatuor tomis diſtributa: Vitis & Iconibus æneis omnium Pontificum decorata: In qua non ſolùm Conſtitutiones omnes S. D. N. VRBANI VIII. *quotquot reperiri potuerunt, ordine temporis inſertæ, Appendicéſque duæ ſuis locis reſtitutæ; verùm &* S. D. N. INNOCENTII X. *Conſtitutiones vſque ad hanc diem emanatæ, ſunt ſuperadditæ, ſuis Rubricis & Scholiis conuenientibus, ſummariiſque marginalibus exornatæ, ac tandem vberioribus quàm antea Indicibus locupletatæ.*

TOMVS TERTIVS.

LVGDVNI.

Sumptib. Philippi Borde, Laur. Arnaud, & Cl. Rigaud.

M. DC. LV.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

INDEX
TRIVM ROMANORVM PONTIFICVM, QVORVM CONSTITVTIONES
Iuxta Temporum ſeriem continentur in hoc Tertio Tomo.

SVMMA PRIVILEGII

Regis Christianissimi.

LVDOVICI XIV. Galliæ & Nauarræ Regis Diplomate sancitum est, ne quis in regno suo, aliisve locis ditioni suæ subiectis, intra proximos annos nouem, à die impressionis primæ inchoandos, ac numerandos, excudat, vendat, excudendum, vendendúmque quovis modo & ratione conetur librum, qui Inscribitur, *Magnum Bullarium Romanum nouiter editum, multis constitutionibus adauctum, & Iconibus æneis omnium Pontificum exornatum*, præter PHILIPPVM BORDE, LAVRENT. ARNAVD, & CLAVDIVM RIGAVD, Bibliopolas Lugdunenses, aut illos quibus ipsimet concesserint. Prohibitum insuper eâdem auctoritate Regiâ omnibus suis subditis, eundem librum extra regni sui limites imprimendum curare, vel quempiam, vbicumque fuerit, ad id agendum impellere, ac instigare, sine consensu dictorum BORDE, ARNAVD, & RIGAVD. Idque omne sub confiscatione librorum, aliisque pœnis originali Diplomate contra delinquentes expressis. Datum Parisiis die quinta Decembris, millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto.

De mandato Regis.

Signatum,

BERAVD.

Hæc prima Editio Lugdunensis desiit excudi die quarta Decembris 1654.

CLEMENS OCTAVVS
PONT. CCXXXV.
ANNO CHRISTI MDXCII.

CLEMENS OCTAVVS, Florentinus, Hippolytus Aldobrandinus. anteà dictus, Syluestri filius, Presbyter Cardinalis tituli S. Pancratij: Creatus tertio Kalend. Februarij, Coronatus die Dominico Purificationis Sanctissimæ Virginis MARIÆ, Anno Domini 1592. Vixit annos 13. mensem 1. dies 5. Creauit Cardinales 53. Obiit die tertia Martij Anno Domini 1605. Sepultus fuit in Basilica Sancti Petri. Vacauit sedes dies 29.

I. Comprobatio constitutionis Pij V. ab Innocentio IX. declaratæ, de non alienandis, & infeudandis Ciuitatibus, & Locis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, cum alterius declarationis adiectione.

Constitutio Pij V. est num. 35. fol. 166. & constitutio Innoc. IX. est 1. fol. & vtrobique notaui. sed plenius in dicta const. Pij.

Habes addita sup. tom. 1. Ad Leon. 1. const. 1.

Edita A.D. 1592. *CLEMENS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.*

Exordium.

D ROMANI Pontificis curam, & solicitudinem pertinet hoc quoque inter cetera, non mediocri studio prouidere, vt quæ ad conseruandam Sanctæ huius Sedis temporalem ditionem, bona, & iura, salubriter sancita fuerunt, ea & ab ipso, & ab aliis inuiolata seruentur.

Pius V. edidit bullam hic cit. §. 1. Aliàs siquidem fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster literas edidit in hæc verba.

Omittitur quia est in loco cit. in rub.

Successores approbarunt. §. 2. Quæ quidem Constitutio vti optima, & ad retinendam S. R. E. dignitatem planè salutaris, approbata, confirmata, & innouata fuit ab iis qui sequuti sunt, prædecessoribus nostris, piæ nimirum memoriæ Gregorio XIII. Sixto V. & Gregorio XIV.

§. 3. Et nouissimè ab Innocentio IX. qui etiam de venerabilium fratrum suorum, tunc S.R.E. Cardinalium consilio, & assensu, de quorum numero nos quoque tunc eramus, declarauit eadem Constitutione prohibitam fuisse, & prohiberi, omnem, & quamcumque infeudationem, ac alienationem Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, & locorum Sedi Apostolicæ, tam mediatè, quàm immediatè subiectorum, non solùm ne fiat, néve attentetur post eorum deuolutionem, sed etiam antequam deuoluantur, ac omnem, & quamcumque in perpetuum, vel ad tempus prorogationem, ac extensionem infeudationum, inuestiturarum, & concessionum de dictis Ciuitatibus, Terris, Oppidis, & locis nondum finitarum, ipsorumque incorporationem, quoad effectum impediendæ infeudationis, alienationis, prorogationis, & extensionis huiusmodi, non à die eorum deuolutionis, sed à die ipsius Constitutionis, etiam antequam illa deuoluantur, ipso iure cum omnibus clausulis, & decretis in prædicta Constitutione contentis, Cameræ, & Sedi Apostolicæ factam censeri, adiecto etiam Decreto, & declaratione, vt promissio & iuramentum præstitum, & præstandum, de seruanda eadem Pij prædecessoris prædicti Constitutione, per ipsum Innocentium, & successores suos Romanos Pontifices, ac prædictos S.R. Ecclesiæ Cardinales, intelligatur de ipsa Pij V. prædecessoris Constitutione, per eum vt supra declarata, & secundùm *Innoc. IX. ampliauit, vt notaui in rub.*

huiusmodi declarationem eandem constitutionem, ad vnguem, & inuiolabiliter obseruari oportere, ac debere, sicuti etiam se seruaturum esse promisit, ac sancte, & solemni more iurauit, prout in eiusdem Innocentij prædecessoris, sub Datum Prid. Nonis Nouembris Pont. sui Anno primo, expeditis literis, clarius continetur.

Hic Pōt. comprobat, vouet, & iurat d. bullam Pij V. extensam ab Innocent. IX.

§. 4. Quare nos cum primum ad Apostolicæ dignitatis fastigium diuina prouidentia vocati sumus, id ipsum ad exequendum nostri Pastoralis officij debitum præcipuè pertinere existimantes, præinsertas Pij prædecessoris literas, ac omnia in eis contenta, etiam iuxta declarationem prædictam, per ipsum Innocentium prædecessorem factam, ac desuper confectarum literarum continentiam, & tenorem, quem pariter præsentibus haberi volumus pro expresso, ac ad verbum inserto, auctoritate Apostolica tenore præsentium comprobamus, confirmamus, & innouamus. Easque firmiter, & inuiolate, ac iuxta declarationem prædictam nos similiter seruaturos esse promittimus, & iuramus, atque per eos ad quos spectat, pariter perpetuò obseruari præcipimus, & mandamus. Nulli ergo omnino, &c. Si quis, &c.

D. P. An. 1. die 14. Feb.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1592. 16. Kal. Martij, Pontif. nostri Anno 1.

Publicat.

In nomine Domini. Amen. Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi, millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, indictione sexta, die vero trigesima Mensis Martij, Pont. Sanctiss. in Christo Patris, & Domini nostri Domini Clementis diuina prouidentia Papa Octaui. Anno primo. Retroscripta litera Apostolica, affixa, & publicata fuerunt ad valuas Basilica Principis Apostolorum de Vrbe, Sancti Ioannis Lateranen. Cancellaria Apostolica, & in acie Campi Flora, & ibi dimissa per aliquod spatium temporis, vt moris est, per nos Hieronymum Lucium, & Paschalem Sanctorinum, prælibati S.D.N.PP. Curs.

Andreas Lucius Mag. Curs.

Sequitur declaratio, & extensio d. Constitutionis Pij V.

Edita A.D. 1581. Pius V. alienationem locorum Sedis Ap. strictissime prohibuit vt sup in eius cōst. 35. Admonet. fol. 166. vbi etiam id tractantibus pœnas impo suit.

§. 5. SAnctissimus D.N. Dixit, post editam per sanctæ recordationis Pium Papam V. Sanctitatis suæ prædecessorem de fratrum consilio Constitutionem de non alienandis Ciuitatibus, Terris, Oppidis, & locis, sibi, & Apostolicæ Sedi in temporalibus mediatè, & immediatè subiectis, etiam ad illud vsque tempus in feudum, aut quemuis alienationis titulum dari solitis, ad Sedem prædictam quomodolibet deuolutis, & pro tempore deuoluendis, grauissimis impositis pœnis contra personas tractantes, consulentes, aut aliàs verba facientes de huiusmodi Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum infeudationibus, etiam sub prætextu necessitatis, & euidentis vtilitatis, siue illas insinuantes, & suadentes, prout in ipsa Constitutione sub dat. 4. Kal. Aprilis Pontificatus sui Anno II. edita, sæpius postmodum per prædecessores suos, ac nouissime per Sanctitatem suam comprobata latius continetur.

Greg. XIV. declarauit d. prohibitionem non intelligi de feudo non deuoluto, si euidens extaret vtilitas; vel necessitas illud iterum infeudandi.

§. 6. Piæ mem. Gregorium XIV. itidem prædecessorem suum, in Consistorio secreto, Romæ apud Sanctum Marcum die Veneris xiij. Septembris 1591. habito, sententiis tamen S.R.E. Cardinalium, qui tunc aderant, ac de quorum numero etiam Sanctitas Sua erat, minimè requisitis, quinimo multis eorum expresse contradicentibus declarasse, & decreuisse, Pij prædecessoris Constitutione prædicta non prohiberi, feudum nondum deuolutum quando necessitas, aut euidens, & vera Ecclesiæ vtilitas postulauerit, iterum infeudari. Nec iuramentum in ea præstitum similem casum comprehendere, ac neminem licitè iurare posse, quod contra necessitatem, aut euidentem vtilitatem Ecclesiæ sit, sicque prædictam Constitutionem intelligendam iudicasse, ac definiuisse, itavt nemini postea de ea aliter quam tunc ab ipso declaratum fuit, loqui, & scribere liceret, prout in eodem decreto, & declaratione plenius continetur.

Hic modò Pont. grauib. iustisque de causis hic enunciatis d. declaratione Gr. XIV. reuocat.

§. 7. Verùm quia re ipsa compertum est, quod ferè omnes alienationes Terrarum, Ciuitatum, Oppidorum, & Locorum huiusmodi hactenus factæ, ex quibus magna læsio, & imminutio patrimonij, ac existimationis S.R.E. secuta est, etiam sub prætextu, & colore veræ & euidentis necessitatis, vel vtilitatis prædecessoribus Sanctitatis Suæ insinuatæ fuerunt, cum tamen vix vlla necessitas excogitari possit, cui ex aliis bonis, aut redditibus, & prouentibus quàm Constitutione prædicta alienari prohibitis subueniri nequeat, vix etiam vlla dari possit vtilitas, cui non præponderet recuperatio, & realis reintegratio in patrimonium S.R.E. earumdem Ciuitatum, & locorum hucusque alienatorum, cumque huiusmodi casus absolutæ necessitatis, aut veræ, & euidentis vtilitatis, facilius mente atque animo accipi, & effingi, quam vsu venire possint, multo magis expedire omnem prorsus alienationum, & inuestiturarum, prorogationum, & aliarum concessionum, quomodocumque & sub quibuscumque causis, & prætextibus attentandi viam omnino præcludere, quam ob rarissimos casus, qui vix vnquam contingere possunt, apertam relinquere, cumque lucrum in tempore negligere, maximum quandoque sit Ecclesiæ lucrum, vtilius esse radices omnes, ex quibus huiusmodi alienationes prouenire valeant penitus euellere, quam ex eo quod aliquando possit earum aliqua vtilis esse, occasionem præbere, vt multæ præiudiciales, & damnosæ fiant, cui absurdo atque incommodo, ipsum Pium prædecessorem præfatum dicta Constitutione non immerito occurrere voluisse qui longe plures, & grauiores iacturas, ex multis perniciosis distractionibus sequi posse censuit, quam vtilitates ex paucissimis, si quæ vnquam contingerent fructuosæ. Proinde sanctitas sua, habita super hoc cum venerabilibus fratribus S.R.E. Cardinalibus deliberatione matura, & singulorum auditis sententiis, de eorum consilio, & vnanimi assensu. Decretum, & declarationem superius memoratam fel. record. Gregorij XIV. tamquam destruens prædicti Pij Constitutionem, alienandique occasionem præbens, ac minime necessariam, & desuper forsan confectas literas, quarum omnium tenores haberi voluit pro expressis, ac ad verbum insertis, auctoritate Apostolica reuocauit, abrogauit, cassauit, & annullauit, perinde ac si numquam emanassent.

Prohibitionē, que Pij V. extēdit etiam vera necessitatis & vtilitatis comprehendere declarat.

§. 8. Declarans dicta Constitutione prohiberi Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Feudorum, & Locorum in ea contentorum, tam quæ numquam antea in feudum concessa, quam quæ alias etiam sæpius alienata, vel infeudata, ac postmodum deuoluta, aut etiam nondum deuoluta fuerunt, alienationes, infeudationes, & prorogationes, & extensiones inuestiturarum, feudorum, & concessionum etiam ex causa necessitatis, aut euidentis, & veræ vtilitatis factas, & faciendas: iuramentum quoque super eiusdem constitutionis obseruationem per Sanctitatem Suam, & successores suos, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales præstitum, & præstandum, casum hunc necessitatis, etiam absolutæ, & euidentis, & veræ vtilitatis, omnino comprehendere, nec propterea aliquid illicitum iurari, aut quod contra necessitatem, vel vtilitatem Ecclesiæ sit, sed quod rationi consonum, atque è re illius est, ac summopere conducit, prout eadem auctoritate declarauit, statuit, & decreuit, cum clausulis, & derogationibus opportunis.

Actum Romæ in Monte Quirinali, die 26. Iulij 1592. In Consistorio secreto. *Dat. P. A. 1. die 26. Iunij.*

Comprobatio Constitutionum à Sixto V. editarum, circa conseruationem pecuniarij præsidij trigintà centena millium nummum aureorum, ab eo in Arce Sancti Angeli repositorum, ad Sedis Apostolicæ subuentionem. II.

Hæ constitutiones Sixti sunt tres, & leguntur supra fol.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1592. Exordium.

QVÆ salubri prædecessorum nostrorum prouidentia, pro communi Christianæ Reipublicæ bono, & rei Ecclesiasticæ fidei nostræ creditæ conseruatione statuta fuerunt, ea vt firma perpetuò, & inconcussa permaneant, libenter nostræ approbationis munimine roboramus.

Sixt. V trigīta centena millia nummorum aureorum, in ærarium reposuit, indeque promi vetuit in suis consti. ut sup.

§. 1. Dudum siquidem felicis recordationis Sixtus Papa Quintus prædecessor noster, grauissimis de causis adductus, & aduersus ingentia, quæ impendebant, & adhuc impendent pericula, opportuna, quantum temporis conditio ferebat, subsidia præparans, de fratrum

suorum

suorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, in quorum numero etiam nos tunc eramus consilio, primo sui Pontificatus Anno Decies centena nummum aureorum millia, secundo verò Anno, altera itidem Decies centena millia, ac demù tertio Anno tertia similiter Decies cētena millia aureorum huiusmodi, in certum sanctiusque ærarium, quod in Pontificia Sancti Angeli Arce constitutum est, summa diligentia industriaque retulit, ac de singulis Decies centenis millibus nummis perpetuò asseruandis, nec vllo inde vnquam tempore, nisi ad præscriptos maximéque necessarios vsus depromendis, & erogandis, trinas Constitutiones edidit, prout in illis, quarum tenores, etiam pro expressis, & præsentibus literis de verbo ad verbum nihil penitus omisso insertis haberi volumus, ac decernimus, pleniùs continetur.

Quas const. hic Pont. confirmat. vouet, & iurat.

§. 2. Quas quidem Constitutiones cum maximè expediat in futurum seruari, Nos, & muneris nostri debito satisfacere, & quod in eis disponitur, vt par est, adimplere cupientes, easdem Sixti prædecessoris literas, & omnia in eis contenta, de venerabilium Fratrum nostrorum prædictorum Cardinalium consilio, & assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innouamus, easque firmiter, & inuiolatè, iuxta illarum dispositionem, obseruare etiam nunc de nouo per præsentes promittimus, vouemus, & iuramus, ac per eos ad quos spectat in futurum obseruari debere statuimus, & ordinamus. Nulli ergo, &c. Si quis autem, &c.

D. P. A. 1. die 13. Febr.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ. millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, 16. Kal. Martij. Pont. nostri anno 1.

III.

Declaratio quoad electionem, & qualitates Iudicum Conseruatorum, ad instantiam quorumcunque Ordinum, Vniuersitatum, Collegiorum, & locorum piorum, à Sede Apostolica concessorum & concedendorum.

De Conseruatoribus Religiosorum in genere, aliquid habetur supra in const. 22. Leonis X. fol. 432. §. 17.

Reuocauit quascumque electiones de Iudicibus Conseruatoribus hactenus factas, & nouam de eis, eorumque electionibus in posterum fiendis, dispositionem edidit Greg. XV. in const. 9. Sanctissimus. inf. tom. 4.

Edita A. D. 1592. Causa huius constitut.

CLEMENS PAPA VIII.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster Dominus Clemens, diuina prouidentia Papa VIII. ne ob malitiosam petentium suggestionem, & ex eo quod ob locorum distantiam, personarum quibus causæ mandantur, certa notitia haud ita facilè haberi potest, per Iudices aliquos minus interdum idoneos in Conseruatores deputatos causas ipsas cognosci contingat, cupiens salubriter prouidere:

Reuocatio quarumcumque deputationum Iudicum Conseruatorum à Sed. Ap. concessarum non habentium qualitates requisitas in cap. 11. de Rescript. in 6.

§. 1. Reuocauit ac declarauit nullas, inualidas, & subreptitias, omnes, & quascumque Iudicum deputationes in literis Conseruatoriis, iuxta formam in quinterno Cancellariæ descriptam, seu alias quomodolibet expeditis hactenus per Sedem Apostolicam, perpetuo, vel ad tempus nondum elapsum concessas, & directas iis Conseruatoribus, & Iudicibus, qui qualitates non habent requisitas, & descriptas in Constitutione fel. rec. Bonifacij Papæ Octaui prædecessoris sui, quæ incipit; Statutum.

Et non electorum in Conciliis prouincialib. iuxta formam Concil. Trid.

§. 2. Quique etiam in Conciliis Prouincialibus, aut Diœcesanis, iuxta Decretum Concilij Tridentini, electi, & designati non sunt ad instantiam quorumcumque Conuentuum, Capitulorum, Militiarum, Vniuersitatum, Collegiorum, Ordinum, ac in fauorem quorumuis Monasteriorum, hospitalium, & aliorum quorumuis piorum, tam sæcularium, quàm cuiusuis Ordinis, aut Instituti Regularium locorum, quantumuis exemptorum obtentas, cum quibusuis præseruatiuis, restitutiuis, mentis attestatiuis, derogatoriarum derogatoriis, efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis, quorum omnium tenores Sanctitas Sua haberi voluit pro expressis.

Restrictio quod hoc non procedat quoad negotia iam cœpta.

§. 3. Non tamen quoad negotia iam cœpta, vel quoad ea, in quibus illæ suum sortitæ effectum seu executionem habuerunt.

Declaratio quod hæc dispositio procedat etiam quoad Conseruatorias concedendas.

§. 4. Ac etiam insuper voluit, & ordinauit, quod omnes deinceps literæ Conseruatoriæ huiusmodi per Sedem Apostolicam concedendæ, ad Conseruatores, & Iudices duntaxat dirigentur, qui qualitates iuxta dicti Bonifacij Constitutionem habeant, quique in præfatis Conciliis electi, & designati sint, & non aliis, aliter verò expeditæ literæ præfatæ nullius sint roboris, vel momēti.

Decretum irritans.

§. 5. Decernens, &c.

Papa subscriptio.

Placet, publicetur, & describatur. Hi.

Publicatio. Pont. A. 1. die 19. Mart.

Lecta, & publicata fuit supradicta reuocatio Romæ in Cancellaria Apostolica. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, die verò Iouis decimanona Martij, Pontificatus Sanctissimi Domini nostri Papæ Anno 1. *Claudius Ciccolinus Custos.*

IV.

Approbatio, nouaque concessio facultatis Fratrum Ordinis B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum, in diebus S. Catherinæ, ac Cinerum, & Cœnæ Domini, generalem faciendi benedictionem, & absolutionem.

Huius absolutionis, & benedictionis formam præscripsit, & etiam in die S. Antonij, & S. Laurentij fieri permisit hic idem Pont. inf. in const. 79. Cum nos. vbi not. ba.

Edita A. D. 1592. Exordium.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

INfirma æui conditio sæpe efficit, vt res, vel maximè nobiles, ex hominum memoria sensim excidant.

Consuetudo Ordinis absoluendi, & benedicendi, statis diebus, omnes Religiosos, & sæculares post confessionem:

§. 1. Quo genere incommodi, Ordo B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum affectus esse dicitur in hoc more antiquissimo ab immemorabili tempore obseruato, videlicet, quod ipsa Religio potest in diebus S. Catherinæ Virginis, & Martyris, & Cinerum, & Cœnæ Domini, omnes tam Religiosos, quàm sæculares, nimirum in Ecclesia præsentes, & genuflexos, post confessionem à Sacerdote coram omnibus recitatā de more absoluere, & benedicere, vt etiam aliæ Religiones facere consueuerūt.

Et quia ignoratur à quo Pont. ea facultas fuit Ordini concessa

§. 2. Sed quia hoc solum ex traditione obseruatur, & nescitur à quo Romano Pontifice sit huiusmodi facultas absoluendi dictæ Religioni concessa, eo quod tractu temporis, & literæ Apostolicæ, & alia chirographa dictæ Religionis fuerunt deperdita.

Id ab isto Pont. approbatur & de nouo conceditur.

§. 3. Nos de consilio venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super statu Regularium deputatorum, ac supplicationibus dilecti filij Magistri Petri Machado Prouincialis Prouinciæ Castellæ dicti Ordinis in hac parte inclinati, hanc facultatem præmissa dicta confessione, vt præfertur, de more à Sacerdote coram omnibus recitata, absoluendi, & benedicendi omnes præsentes, tam Religiosos, quàm sæculares, dictis diebus, generalem, & inueteratam, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, & eidem Religioni quatenus opus sit de nouo concedimus.

Quibuscumque non obstantib.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Exemplorum bullæ fides.

§. 5. Volumus autem quod præsentium transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 1. die 20. April.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 20. Nouemb. 1592. Pont. nostri anno 1.

V.

Confirmatio constitutionū Pij IV. & Sixti V. circa pœnas, & confiscationes ex maleficiis Status Ecclesiastici prouenientes, vt in Vrbe omnino seruentur, præsertim circa eas non alibi quā apud Depositarium Cameræ persoluendas.

Edita A. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.

Motu proprio, &c.

Exordium.

INter ceteras animi nostri curas, quibus à primordiis assumptionis nostræ ad summi Apostolatus apicem

quotidie solicitamur, illam propensiori animo amplectimur, per quam Cam. nostræ Apostolicæ iurium, redditiuũ, & bonorum, recto & firmo regimini consul tur.

Pius IV. pœnas maleficiorum locorum Status Ecclesiastici applicauit Cameræ, vt in r. fol. 42. in eius constitutionibus 43. Decret.

§. 1. Alias siquidem fel. rec. Pius Papa IV. prædecessor noster statuit, quod omnes pœnæ, & mulctæ pecuniariæ, seu cuiusuis qualitatis bona, quæ Communitatibus, & Vniuersitatibus ciuitatum, Oppidorum, & Locorum S.R.E. ditioni in temporalibus subiectorum applicatæ essent, non amplius eisdem Communitatibus, & Vniuersitatibus, sed Cam. Apost. applicatæ existant, & esse censerentur, nec per alios quàm ab eadem Camera ad id specialiter deputatos Officiales, & Exactores exigerentur, de quorum manibus illa reciperent, si qui titulo oneroso, aut ob aliquos pios, vel alios quoscumque vsus eas sibi deberi prætenderent.

Sixt. V. confirmauit bullam Pij IV. & ampliauit vt sub fol. In eius bul. 93. ad Romanum.

§. 2. Et demum bene, & prudenter rec. me. Sixtus Papa V. etiam prædecessor noster eiusdem Pij constitutionem præfatam approbauit, & innouauit, ac opportunè voluit, & mandauit, vt quæcumque Communitates, Vniuersitates, Collegia, aut personæ, etiam ecclesiasticæ quauis dignitate fulgentes, aut earum Magistratus, pœnas seu mulctas prædictas, seu illarum portionem aliquam, quouis titulo etiam oneroso, aut alia occasione, vel causa etiam iustissima, sibi deberi, vel applicatas esse prætenderent, intra certum tunc expressum, nunc verò elapsum terminum concessiones, & applicationes prædictas, suaq; iura, & priuilegia, si quæ haberent in Camera Apostolica exhiberent, & illorum confirmationem obtinerent, quas nihilominus de manibus depositarij vniuscuiusque Prouinciæ, seu Ciuitatis, præcedente speciali mandato, nec alias exigere possent, seu deberent, insuperque reuocauit omnes, & quascumque concessiones, & applicationes dictarum mulctarum, pœnarum, & compositionum eisdem Communitatibus, & Vniuersitatibus, Collegiis, & aliis prædictis, titulo oneroso, & alias vt præfertur factas, quæ intra dictum tempus ab eadem Camera approbatæ, & innouatæ non forent, prout in eorumdem prædecessorum nostrorum desuper editis constitutionibus latiùs continetur.

Hic Pont. ex causis hîc enunciatis.

§. 3. At cum nos acceperimus in hac alma Vrbe nostra eorumdem prædecessorum constitutiones vsu receptas non esse; immò in graue dictæ nostræ Cameræ Apostolicæ detrimentum, pœnæ, mulctæ, & compositiones prædictæ, Iudicum, & Præsulum Curiarum, & tribunalium eiusdem Vrbis arbitrio, penes notarios, & alias incertas personas deponuntur, ex quorum manibus, dictæ nostræ Cameræ officialibus irrequisitis, eorumdem Iudicum mandato, & iussione persoluuntur, & plerumque euenire solet, vt dictarum pœnarum, & mulctarum pecuniæ, occurrente aliquando Iudicum prædictorum mutatione, cum Iudices de nouo assumpti dictarum pecuniarum, illorumque depositariorũ penitus sint ignari, à depositariis, & illa detinentibus facillimè occultentur.

Dictas constitutiones approbat, & quascumque pœnas apud Depositarium Cameræ persolui iubet.

§. 4. Nos itaque, huic malo mederi, ac maliriis quantum cum Deo possumus obuiare, simulque dictæ nostræ Cameræ Apostolicæ indemnitati consulere cupientes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eorumdem Pij, & Sixti prædecessorum nostrorum constitutiones prædictas, & omnia in eis contenta, & disposita harum serie confirmantes, & approbantes, illasque quatenus opus sit, innouantes, hac perpetuò valitura constitutione nostra sancimus, statuimus, & ordinamus, vt deinceps perpetuis futuris temporibus pœnæ, seu mulctæ pecuniariæ, & confiscationes omnium, seu cuiusuis partis bonorum inflictæ, & infligendarũ, causa & occasione cuiusuis criminis, excessus, delicti, maleficij, vel quasi per reos quoscumque in dilectorum filiorum eiusdem Vrbis Vicarij, Gubernatoris, ac Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditoris, & aliorum quorumcumque Romanæ Curiæ Tribunalium, & Curiarum, tam ab eorumdem Tribunalium, & Curiarum Iudicibus ordinariis, quàm ab eis deputatis tum per sententias, decreta, processus, tum etiam per viam supplicationum, remissionum, absolutionum, liberationum, condemnationum, compositionum, gratiarum, abolitionum, seu cassationum processuum ab ipsis pro tempore concessarum, tam ex iuris communis dispositione, quàm iuxta tenorem quarumcumque Apostolicarum constitutionum, ordinum, statutorum, consuetudinum eiusdem Vrbis, & illius Curiarum, aut in vim edictorum, decretorum bannimentorum à dicta nostra Camera Apostolica illiusque officialibus, necnon Iudicibus prædictis promulgatorum processatos seu condemnatos persoluendæ in manibus dilecti filij Ioannis Baptistæ Vbertini Florentini, moderni ac pro tempore existentis dictæ Cameræ depositarij, non autem penes dictos notarios, aut alias personas quascumque realiter, & cum effectu deponantur, & persoluantur.

Iudicibus hæc obseruare mandat.

§. 5. Districtè propterea interdicimus, & prohibemus eisdem Vicario, Gubernatori, Auditori, & aliis Iudicibus supradictis, ne in posterum pœnas pecuniarias, seu mulctas, & compositiones prædictas, in manibus cuiusuis alterius personæ quàm Depositarij pro tempore existentis eiusdem Cameræ persolui mandent, faciant seu permittant, nec ex eis partem, siue ratam vel portionem aliquam ex huiusmodi pœnis sibi debitam propria auctoritate retinere, aut à partibus exigere valeant.

Depositario formã obseruandam in reddendis rationibus, & in faciendis solutionibus præscribit.

§. 6. Idem verò Depositarius quamcumque pecuniarum summam causa, & occasione pœnarum, mulctarum, & compositionum prædictarum ei persoluendam, in libro particulari more mercatorum tenendo describat, & adnotari faciat, & de eis bonum, & fidele computum teneat, quæ computa singulo anno in Camera Apostolica exhibeat, iuret, & solidari curet, pecuniasque prædictas non aliter quàm in vim mandatorum manu nostra seu Cameralium dilectorum filiorum nostrorum, & S. R. E. Camerarij, & Thesaurarij generalis manu subscriptorum persoluat, & persolui faciat, certa quorum annua summa tantum excepta per nos pro necessariis cuiuscumq; Tribunalis, & Curiæ impensis supportandis, & persoluendis firmanda, & statuenda, quam ab eodem Depositario de mandato Iudicis, qui Curiæ, & tribunali pro cuius necessitatibus huiusmodi pecuniarum summa veniet persoluenda præerit, eius, necnon Procuratoris Generalis Fisci nostri manu subscripto, persolui posse, & debere indulgemus.

Notariis harum pœnarũ retentionem prohibet.

§. 7. At strictè inhibemus notariis officialibus dictorum tribunalium, & Curiarum, aliisque personis quibuscumque, ne de cætero in perceptione, & exactione pecuniarum, pœnarum, mulctarum, & compositionum prædictarum, sub depositi vel alio quouis prætextu vel causa se quomodolibet ingerant, seu intromittant, quinimmò omnes, & quascumque pecuniarum summas penes eos causa, & occasione pœnarum, mulctarum, & compositionum prædictarum huculque depositatas, & solutas, in dictæ Cameræ Apostolicæ Depositarij manibus intra triduum proximum realiter, & cum effectu persoluant.

Reis, Depositario soluere iubet.

§. 8. Reis verò, & aliis personis, quæ ad solutionem pœnarum, mulctarum, & compositionum earumdem tenentur, vt illas in manibus dicti Depositarij, non autem in posse, & manibus notariorum, & aliarum personarum prædictarum, etiam quòd aliter à Iudicibus habuerint in mandatis, deponant, & persoluant.

Contrauenientibus pœnas imponit.

§. 9. Quod si secus factum fuerit, Depositario, & reis vel aliis personis quibuscumque qui pecunias prædictas aliter quàm sub supradicta forma persoluent, omnes solutiones secus factæ non admittantur, nec accepientur, immo iidem rei, & alij earumdem pœnarum, mulctarum, compositionum debitores, ad illas eiusdem Depositarij manibus denuo soluẽdas, cogantur, & compellantur, notarij verò, qui se in earumdem pecuniarum receptione seu retentione immiscuerint, seu quas hucusque receperunt, intra dictum tempus in eiusdem depositarij manibus realiter, & cum effectu non persoluerint, ducentorum ducatorum auri de Camera eidem Cam. Apost. applican. qualibet vice pœnam incurrant. Vicarius autem Gubernator, Auditor, & alij Iudices prædicti, qui circa præmissa in culpa fuerint, nostro, & successorum nostrorum arbitrio puniantur.

Executores huius constitut. deputat.

§. 10. Quocirca dilecto filio nostro Henrico tituli S. Pudentianæ Presb. Card. Caietano nuncupato, moderno ac pro tẽpore existen. nostro, & S.R.E. Camerario, motu pari per Apostolica scripta mandamus, vt præsentes nostras literas, & in eis contenta omnia, tam in dicta Camera, quàm extra eam vbi, quando, & quoties opus fuerit

solem

solemniter publicari, ac in eiusdem Cameræ libris registrari, ac per omnes quos illa concernunt inuiolabiliter obseruari, & debitæ executioni demandari faciant, & vniuersos prædictos ad illorum obseruationem pœnis prædictis quacumque mora cessante cum effectu cogat, & compellat, contradictores quoslibet, & inobedientes auctoritate nostra appellatione postposita compescendo.

Clausulas derogatorias addit.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non dictorum tribunalium, & Curiarum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Vt autem tenor præsentis nostri motus proprij cedulæ ad omnium notitiam deducatur, ac omnes quorum interest, & interesse poterit afficiat, volumus, & mandamus illius copiam in Cameræ Apostolicæ ac cuiuscumque curiarum prædictarum valuis, ac in acie Campi Floræ affigi, & ibi relicta eius copia aliquandiu detineri.

Transumptis credi, demonstr.

§. 12. Volumus que vt præsentis nostri motus proprij cedulæ sola signatura sufficiat & vbique fidem faciat in iudicio, & extra, regula quacumque contraria non obstante, quod eius transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, ea prorsus indubitata fides adhibeatur, in iudicio, & extra, quæ præsenti cedulæ adhiberetur si foret exhibita, vel ostensa. Placet Motu proprio. Hi.

PP. Subscrip. Publ. A. 5. die 22. Apr.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi, 1592. Indictione 5. Pontif. Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Papæ Octaui Anno primo, die vero 21. mensis Aprilis supradicta litera affixa, & publicata fuerunt in acie Campi Floræ, & aliis locis publicis, vt moris est, per me Alexandrum Colangeli S. D. N. PP. Curs.

Bapt. tu Pressius de Casis Mag. Curs.

VI. Censuum, à Communitatibus Status Ecclesiastici venditorum, reductio ad scuta septem pro centenario.

De materia censuum notatur supra in constit. 79. Pij V. Cum onus. fol. 208.

Edita An. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Causa huius reductionis.

QVæ ad subleuationem grauaminum, & commoda Populorum, nostræ, & Sedis Apostolicæ Ditioni in temporalibus subiectorum, pertinere dignoscimus, in iis libenter auctoritatis nostræ partes interponimus, prout æquitate ipsa, & nostra erga eos paterna Charitate suadente, conspicimus in Domino expedire. Sane non sine magna animi nostri molestia accepimus, plerasque Communitates, & vniuersitates Ciuitatum, Oppidorum, & locorum Status nostri Ecclesiastici ob variasque eorum necessitates multos census vendendo, graue æs alienum contraxisse, huiusmodi vero censuum emptores, illos ad rationem nō sex, vel septem, sed octo, nouem, & decem, pro quolibet centenario, & anno exigere omnes ex gere solere. Quare intolerabili onere grauati, ex redditibus propriis aliquando emptoribus censuum satisfacere nequeunt.

Reductio omnium censuum Communitatum impositorum, ad septem pro centenario.

§. 1. Nos igitur in præmissis opportuna ratione aliqua, saltē ex parte, prouidere volentes, Motu proprio & ex certa nostra scientia omnes, & singulos census hactenus super quibuscumque rebus immobilibus, tam Vrbanis quam Rusticis, in quacumque Prouincia, Ciuitate, Terra, Oppido, Territorio, districtu, & Loco Status Ecclesiastici, nobis, & Sedi Apostolicæ, tam mediatē quam immediatē subiectis, consistentibus, cuiuscumque pretij, valoris, qualitatis, quantitatis, & denominationis bona & census huiusmodi extiterint, per quascumque Communitates seu Vniuersitates eiusdem Status, & Ditionis, seu etiam singulares personas, intuitu tamen illarum, & cum promissione indemnitatis ab ipsis Communitatibus seu Vniuersitatibus, quæ pretia censuum huiusmodi vēditorum in suos vsus acceperint facta, septem pro quolibet centenario, & anno, quocumque modo excedentes, hactenus creatos, constitutos, impositos, & venditos, quoad illorum fructus, ex nunc deinceps in futurum per primo decurrendos ad rationem septem tantum pro quolibet centenario, & anno, salua tamen dictos census redimendi facultate auctoritate Apostolica tenore præsentium reducimus & moderamur.

Liberatio obligatorum à solutione maioris census.

§. 2. Ac ipsas Communitates, & Vniuersitates, census prædictos, ex nunc persoluentes, & alios pro eis etiam vel principales, principaliter, & in solidum, seu alias quouis modo, etiam in forma Cameræ Apostolicæ obligatos, à solutione censuum prædictorum, alias quam ad rationem septem pro centenario, & anno, huiusmodi aliquid vlterius, pro fructibus in futurum soluendum non teneri, nec ad id vigore quarumcumque obligationum, & quibusuis iuramentis, quæ ipsis Communitatibus, & Vniuersitatibus, prædictos census persoluentibus, vt præfertur & aliis pro eis, etiam in dicta forma Cameræ obligatis, harum serie relaxamus, seu alias vallatarum, nec ad illarum obseruationem, & censuum iam impositorum solutionem, vltra prædictam summam septem pro quolibet centenario, & anno, cogi aut compelli posse, declaramus.

Clausula sublata, &c.

§. 3. Ac ita per quoscumque Iudices, & Commissarios etiam Palatij Apostolici causarum Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ, ac Rotæ Auditores, seu quosuis alios Iudices, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari & definiri ac interpretari debere irritum quoque decernimus, & inane, quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausula derogat.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac quarumcumque Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum statutis, consuetudinibus, legibus & statutis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, necnon obligationibus in ampliori forma, fideiussionibus, renunciationibus, ac iuramentis præstitis, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam nos sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, necnon irritantibus decretis, ex quauis causa, etiam per modum legis vniuersalis, aut alias quomodolibet editis, siue in fauorem Vniuersitatum, Communitatum, Collegiorum, Congregationum, Ciuitatum, & Locorum concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, quatenus directè vel indirectè, præsenti nostro Motui proprio, in toto vel in parte contrarientur, specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 1. die 1. Maij.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 1. Maij 1592. Pont. nostri Anno primo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D. 1592. indictione 5. die vero 28. mensis Septembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Domini Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno 1. Retr. scripta litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt in Cancellaria Apostolica, ac in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Claudium Apostolicum Curs.

Io. Baptista Bagni Mag. Curs.

VII. Ampliatio prohibitionis editæ à Gregorio XIII. contra Fratres Prædicatores Ordinis S. Dominici, fauoribus cuiuscumque personæ extra ipsum Ordinem vtentes, ad dignitates & officia obtinenda.

Hæc prohibitio Gregorij est sup. in eius const. 62. Cum nihil. fol. Vbi materiam huius Ordinis indicaui.

Edita An. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RElīgiosos Viros, sicut honorum gradus, cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare oportet, sic ad eos mendicatis sæcularium præsertim personarum studiis, aditum sibi patefacere minime conuenit.

Greg. XIII. fauores extra Ordinem quæri prohibuit in sua constit. 62. Cum nobis. sup. fol.

§. 1. Cum itaque fel. rec. Gregorius Papa XIII. prædecessor noster per suas in forma Breuis literas, die primo Iulij 1580. Pontificatus sui Anno Nono, datas Magistro Generali, ac Prouincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Prædicatorum Prælatis, tunc & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ mandauerit, ne ad instantiam, & requisitionem quarumcumque personarum, tam Laicarum, quam Ecclesiasticarum extra supradictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate, & excellentia etiã Ducali, Regali, & Imperiali fulgentiũ, cuiusvis dicti Ordinis Religioso vllam gratiã cõcedere, vel pœnas aliquas remittere auderẽt. Quinimo quoscunq; dicti Ordinis Fratres, & Religiosos, qui contra decreta suarum Constitutionũ, hac via, & iis medijs per conquisitos fauores & suffragia, aliquid sibi procurauerint, ad talia, & similia, ac etiã maiora in eodem Ordine consequẽda perpetuò inhabiles etiam declarauit, prout latius in eisdem literis continetur.

Et hic Pontif. eam ampliat.

§. 2. Cumque vt accepimus, à nonnullis ambigatur, an sub gratiarum vocabulo, gradus, honores, dignitates, officia, & munia Ordinis præfati comprehendantur, Nos Ordinis prædicti quieti, ac Religiosorum illius saluti opportunis consulere, aliasque in præmissis prouidere volentes, ac literarum præfatarum, necnon Decreti Capituli Generalis eiusdem Ordinis in executionem earumdem literarum facti, quod incipit. Quamobrem singulos nostri Ordinis Prælatos admonemus, veriores, ac totos tenores præsentibus pro expressis, ac ad verbum insertis habentes, Motu proprio, ex certaque nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, literas ac decretum huiusmodi, ac in eis contenta quæcumque, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, ac illis perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, omnesque, & singulos, tam iuris, quàm facti, & alios defectus, si qui in eis interuenerint, supplemus. Et nihilominus præfatam Gregorij, de gratiis, vt præfertur, per mendicatos fauores minime concedendis prohibitionem, ad quoscumque gradus, honores, dignitates, officia, administrationes, functiones, Prælaturas eiusdem Ordinis perpetuò extendimus, & extendi debere decernimus. Et propterea dilectis Magistro Generali, Prouincialibus, & aliis Prælatis ac Superioribus eiusdem Ordinis, ne posthac aliquod præmissorum cuiquam ad instantiam, seu requisitionem, vel contemplationem personarum superius expressarum quarumcumque, quouis modo concedere, Religiosis vero, ac Fratribus eiusdem Ordinis quibuscumque, non solum in præmissis omnibus sæcularium fauorem minime procurare, sed nec etiã sponte oblatum, aut ab eis minime procuratum recipere, & similiter, ne ad hunc effectum munera aliqua sæcularibus impendere, vel exhibere audeant vel præsumant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub eisdem pœnis in dictis Gregorij literis contentis præcipimus, & expresse interdicimus, & prohibemus, eisdem auctoritate, & tenore statuentes, quod omnes & singuli in præmissis delinquentes, nulla monitione præcedente, & absque processu desuper habendo, sententias & pœnas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrant.

Contrauentionem curiæ modo probari decernit.

§. 3. Quodque ad illos, sententias, & pœnas huiusmodi damnabiliter incurrisse legitimè probandum, & omnino conuincendum solæ præmissarum personarum instantiæ, fauores, & preces, etiam oretenus porrectæ, plenam, indubiam, & sufficientem, in iudicio, & extra fidem faciant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur. Sicque ab omnibus eiusdem Ordinis Superioribus, Prælatis, & personis, ac aliis Iudicibus ordinariis, & delegatis, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis iudicandi, & interpretandi facultate, vbique iudicari, & definiri, ac interpretari debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, perpetuò decernimus, & statuimus.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ac omnibus illis, quæ dictus Gregorius prædecessor in præfatis literis voluit non obstare, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Hanc bullam publicari & registrari iubet.

§. 5. Volumus autem vt præsentes literæ in quibuscumque Capitulis, tam Generalibus, quam prouincialibus, & Conuentualibus vt ad singulorum notitiam facilius deueniant, publicentur, & inter statuta, & ordinationes ipsius Ordinis perpetuo obseruandæ describantur, earumque exemplis etiam impressis, manu Secretarij, & sigillo Magistri Generalis, vel manu alicuius Notarij publici, & sigillo alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem quæ præsentibus fides vbique adhiberi debeat.

D. P. A. P. die 24. Maij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die vigesimatertia Maij, millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, Pont. nostri Anno primo.

Indictio Visitationis omnium Ecclesiarum, Monasteriorum, & Locorum Piorum Almæ Vrbis. VIII.

Similem indictionem Visitationis fecit prò anno Iubilæi 1625. S. D. N. Vrbanus VIII. vt in constitut. 14. Militantem, sub qua habes alias Constitutiones pro eadem causa editas circa facultates Visitatorum, & alias, vbi vide.

Edita A. D. 1592.

CLEMENS EPISCOPVS. Seruus Seruorum Dei. Dilectis filiis vniuerso Clero & Populo Romano, S. & Apostolicam bened.

Præmittit de causa huius indictionis.

SPeculatores Domus Israel, quæ est Ecclesia Dei viuentis, mirabili eiusdem prouidentia constituti, qui in humilitate nostra ea nocte dignatus est diuitias bonitatis suæ, admonemur debito creditæ dispensationis officio, & charitate Christi vrgemur, vt ministerium nostrũ, diuina gratia adiutrice, implere studeamus, quare in hoc ipso Apostolatus nostri initio, contemplantes ex hac sublimi specula, non sine intimo doloris sensu, calamitates, atque incommoda populi Christiani, cum ad ceteras afflictæ Reip. partes quantum cum Domino licet subleuandas animum adijcimus, tum potissimum ab hac Alma, & nobis maxime dilecta Vrbe nostra oculos nunquam deflectimus. Sic enim intelligimus, quam Ecclesiis omnibus pastoralem sollicitudinem debeamus, tanto attentius impendimus huic Sanctæ Romanæ Ecclesiæ debere, quanto nobis propinquior, & pluribus charitatis vinculis est coniuncta, quam maxime, & in oculis, & in corde, & in visceribus Christi præcipuo quodam ac vere paterno affectu gerimus. Itaque non solum de eius temporalibus cõmodis [illegible] mus, sed multo magis, vt par est, de eiusdem Vrbis spiritualibus bonis augendis, atque amplificandis soliciti sumus, quibus scilicet, & humana felicitas [illegible] continetur, & vita ac sempiterna beatitudo comparatur, quod certe dum facimus, etiam aliarum Ecclesiarum, quamuis illæ locorum interuallo sint disiunctæ, rectam administrationem eadem opera procuramus. Nam cum omnes vnum corpus simus in Christo, membra cum suo capite copulata, eodem spiritu pietatis ali & recreari necesse est. Quemadmodum igitur stabilis illa Catholicæ fidei petra, aduersus quam inferorum portæ præualere non possunt, diuino consilio in hac Vrbe, quæ prima Sedes est, consurgit, hic Beatissimi Apostolorum Principis Petri Cathedra collocata, vnde omnis existit Ecclesiæ vnitas, & communio, hic Orthodoxæ fidei integritas & sana doctrina, & verus Dei cultus semper viguit, ac viget, atque ab hac Ecclesia omnium matre, & magistra, tanquam ab ipso fonte in alias Ecclesias promanat, sic vicissim summopere cupimus, vt omnis ex Vrbe auferatur iniquitas, & vt Clerus, & Populus Romanus, vitæ innocentia, ecclesiastica disciplina, omnique denique Christianæ pietatis exemplo ceteris præluceat. Illudque in primis optamus, vt in religiosissimis, & antiquissimis Vrbis Basilicis, nulla in diuinis laudibus, & precibus ab ecclesiastico ordine Deo persoluendis negligentia appareat, nemo opus Dei negligenter faciat, ne horribili maledictione feriatur, nulla sit diuini cultus perturbatio, nulla sacrorum rituum, ac cæremoniarum ignoratio, aut neglectus, quin potius decor domus Dei in Vrbis Ecclesiis vbique eluceat, omniaque ordinate, decenter, & religiose fiant, vt fideles populi ædificentur,

&

& glorificent Patrem nostrum, qui in cœlis est. Etenim, qui in sortem Domini vocati sunt, qui à communi populo segregati in loco excelso sunt positi, meminisse debent se a Domino vocari, sal terræ, & lumen mundi, vt omnium virtutum sapore, & luce populos condiant, atque illustrent, ne peccatorum labe putrescant, neve sempiternæ mortis tenebris obruantur; alioquin sanguis percuntium animarum de eorum manibus a iusto iudice requiretur. Quare cum fideles omnes, tum potissimum Clericos ea sanctimonia, & morum integritate præditos esse deceat, vt re ipsa de eis dici possit, quod est in diuinis Scripturis: Genus electum, gens sancta, regale sacerdotium, de quibus, & illud quoque scriptum est: Sancti estote, quoniam ego sanctus sum, dicit Dominus. Ceterum, cum eadem sit hominum, quæ & agrorum natura, qui nisi crebro excolantur, nullum, aut perexiguum fructum ferunt, magnamque spinarum copiam profundunt, contra vero si cultura, & diligentia adhibeatur, & steriles agri sæpè fructuosi euadunt, & natura boni meliores, & fœcundiores fiunt. Ob eas causas iure optimo a sacris canonibus, & præsertim a sancta Tridentina Synodo tantopere commendatur Episcopalis Visitatio, quæ veluti spiritualis quædam cultura est populi Christiani, qua diuinarum rerum veneratio augetur, boni mores conseruantur, prani corriguntur, instaurantur Ecclesiæ, populus ad pietatem accenditur, & alia complura ex visitantium zelo, & prudentia, ad Dei gloriam, & fidelium vtilitatem constituuntur.

Indictio visitationis Ecclesiarum, Monasteriorum & piorum locorum Vrbis, incipien. die Dominico proximè venturo.

§. 1. Quæ cum ita se habeant, statuimus pro nostro pastorali officio, Deo bene iuuante, hunc peculiarem agrum, & gregem nostrum recognoscere, & Romanæ Vrbis omnes, tam Patriarchales, quam Collegiatas, & Parochiales Ecclesias, earumque Capitula & personas, item Monasteria, Conuentus, & Ecclesias quorumuis Ordinum, tam virorum, quàm mulierum, Hospitalia, Collegia, Confraternitates laicorum, Montem Pietatis, & omnia quocumque nomine censentur loca pia, per Nos ipsos visitare. Ad hoc autem salutare opus piè sancteque exercendum atque exequendum, fideles operarios nostros, & adiutores delegimus, nonnullos ex Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & Episcopos aliquos, vt eorum consilio, & adiumento, tanto fructuosius in hoc salutari Visitationis officio versemur, quod certe necessario duximus suscipiendum, summi & æterni Pastoris exemplo excitati, cuius illa sunt. Ecce ego requiram oues meas, & visitabo eas, sicut visitat pastor gregem suum. Et nobis à Domino dictum videtur. Intende ad visitandas omnes gentes, non miserearis omnibus, qui operantur iniquitatem. Et alibi Sapiens nos admonet. Diligenter agnosce vultum pecoris tui, tuosque greges considera. Et Saluator noster boni pastoris esse ait, proprias oues cognoscere, & vocare nominatim. Ad laudem igitur, & gloriam Omnipotentis Dei, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ exaltationem vobis visitationem nostram indicimus, quam proximo Dominico die, qui etiam Sancti Basilij optimi, & Sanctissimi Episcopi, atque Ecclesiæ Doctoris commemoratione celebris est, in Sacrosancta primaria Lateranensi Basilica inchoabimus, & statutis diebus, Deo adiutore, prosequemur.

Hortatio ad omnes vt præuia morum reformatione, hanc visitationem præueniant.

§. 2. Omnes autem per viscera Misericordiæ Dei nostri, in quibus visitauit nos oriens ex alto, paternè hortamur, & monemus, vt memores vocationis suæ, & temporis huius sacræ Visitationis agnoscentes, vitæ, ac morum emendatione, & vera tam interiori, quàm exteriori reformatione Visitationem nostram præueniant, quod certe libenter præstabunt, si præter cetera, illud ad animum reuocauerint, se esse Clerum Romanum, quem Beatissimi Apostolorum Principes Petrus, & Paulus instituerunt, atque erudierunt, seque in ea Vrbe clericalis officij munera obire, quæ tot fortissimorum martyrum sanguine in Christo plantata & irrigata est, In qua domicilium fidei, & visibile Ecclesiæ caput à Deo positum est, vt hinc omnes non solum doctrinæ, sed vitæ, & totius ecclesiasticæ disciplinæ exempla petant, & bonus odor Christi ad vitam ex Romana Ecclesia ad omnes Ecclesias diffundatur.

Iussio celebrandi orationem quadraginta

§. 3. Quia verò infirmitatem nostram agnoscimus, & plane scimus nihil nos boni cogitare, nedum efficere posse sine diuino auxilio, idcirco ad cœlestem opem implorandam, volumus, vt proxima sexta feria, in nonnullis Ecclesiis Vrbis Patriarchalibus, Collegiatis, & aliis præcipuis sacrosancta Eucharistia solemni ritu in altari proponatur, & Quadraginta horarum oratio celebretur.

horarum; & diuinum implorandum auxilium pro bona directione huius visitationis.

Hortatio ad feruenter orandum.

§. 4. Vniuersos autem Christi fideles in hac ipsa Alma Vrbe existentes hortamur, atque in Domino requirimus, vt sollicitudinem nostram suis orationibus subleuent, & laborem adiuuent, quæ vt gratæ, & efficaces sint in conspectu eius, qui cor contritum & humiliatum non despicit, dignis pœnitentiæ fructibus eum placare studeamus, quem peccatis nostris ad iracundiam prouocauimus.

Indulgentia pro ibi orantibus, vt supra.

§. 5. Quod quidem vt libentius, & salutarius fiat, omnibus & singulis Christi fidelibus vtriusque sexus Romæ degentibus, qui eodem ipso proximo Dominico die post diligentem suorum peccatorum confessionem sacram Eucharistiam sumpserint, vt hæc nostra Visitatio ad Dei gloriam, & animarum salutem feliciter cedat, pie in quauis Ecclesia orauerint, plenariam peccatorum suorum indulgentiam concedimus atque elargimur.

Alia adhortatio vt quisque Deo feruenter inseruiat.

§. 6. Omnes igitur simul, dilecti filij, siue ex clero, siue ex populo, veterem hominem exuentes, in nouitate vitæ ambulemus, nos sollicitudine non pigri, spiritu feruentes, Domino in toto corde seruiamus, vt eiusdem misericordiam copiosam, cum ad hoc sanctæ Visitationis opus, tum ad ceteras necessitates nostras, fratrumque nostrorum bonis operibus, & sedulo pietatis cultu impetremus.

Datum Romæ in Monte Quirinali, die octaua Iunij, millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, Pontificatus nostri anno primo.

D.P. An. 1. 6. Iunij.

Hortatio pastoralis ad Alumnos Seminariorum Sedis Apostolicæ, & alios, vt in studiorum cursu catholicæ fidei, omniumque virtutum generis progressu, perseuerent, & in dies magis feruentiusque incendant. IX.

CLEMENS PAPA VIII

Dilectis filiis Rectoribus, Præfectis & Alumnis Seminariorum nostrorum & Sedis Apostolicæ, atque quibuscumque aliis, qui Catholicorum Regum, Principum, Episcoporum aut aliorum opera ac liberalitate ad Christianam Religionem informantur, sal. & Apostolicam benedictionem.

Edita A.D. 1592.

Pia pastoris enarratio.

EA semper fuit Sedis Apostolicæ pro salutis animarum cura, in omnes vniuersi Terrarum Orbis homines charitas, vt illos licet longissimis locorum interuallis distantes, ac vitæ etiam ratione, & sermonis genere inter se maxime differentes, æqualibus tamen paterni amoris sui officiis ad Catholicæ Religionis cultum alliciendos, & sibi adiungendos, perpetuo existimauerit. Id cum permulta Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de Catholica Ecclesia benemerendi studia, & præclara rerum ab eisdem gestarum monumenta declarant, tum pleraque adolescentium natura & ingenio præstantium, recenti memoria ad Religionis, & bonarum artium cultum pie liberaliterque instituta Seminaria clarissime ostendunt. Quibus quidem Seminariis stabilitis iam & firmatis, ipsi etiam pro pastorali nostro munere quantum cum Domino possumus, fauere cupientes, vt qui in illis exercentur, eo magis Catholicæ Religionis propagandæ desiderio accendantur, quo clarior eis crescentium quotidie nostrorum & Sedis Apostolicæ beneficiorum magnitudo. Idcirco inter alia, quæ grauissimum Apostolicæ seruitutis onus, diuina disponente clementia, tenuitati nostræ nuper impositum à nobis exigit, nostri etiam muneris hoc tempore esse duximus, vt ad vos Sedis Apostolicæ Alumnos scriberemus.

Hortatio ad ea quæ in rubr.

§. 1. Quocirca, cum Seminariorum erectio, & omnis quæ in ipsis adolescentibus pie sapienterque instituendis cura hactenus suscepta est, & adhuc suscipitur, eo præsertim tempore spectet, vt Sedes Apostolica regendarum animarum munus, sociatis sibi multorum studiis atque laboribus, facilius exequatur. Propterea vos omnes & singulos paternè monemus, ac in Domino hortamur, vt

facta in primis omnium vestrarum cogitationum summa, animum statim ad ea consilia traducatis, quæ Nationum vestrarum bene, & Catholice viuendi rationes, ob hæresum prauitatem grauissimis antea difficultatibus implicatas, hactenus vobis expeditas reddiderunt. Hisce enim propositis, diligenterque vobiscum consideratis, illud etiam, quod est proximum, facillime intelligetis, nihil videlicet maiori studio, nos & Sedem Apostolicam à vobis expectare, quam vt iactis firmissimis eiusdem Catholicæ fidei, pietatis, & doctrinæ fundamentis, omnique studiorum cursu plane absoluto, tales vos præbeatis, vt quantum ipsi & Sedes Apostolica de vniuscuiusque vestrum salute laboramus, tantum etiam vos de vestra, & eorum qui vestræ fidei committentur, salute laboretis. Quod tum pro singulari vestra in Romanam Ecclesiam fide & in nos obseruantia, tum pro beneficij, quo cumulati estis magnitudine, & muneris vobis iniuncti administratione vos omnino præstaturos esse confidimus. Neque enim in eo dumtaxat tota officij vestri ratio consistit, vt ipsi in propria bene viuendi disciplina constanter persistatis, sed illud præterea à vobis optimo iure exigitur, vt singuli priuatos, tum in studijs, tum in omni virtutum genere progressus, ad publicam eorum quibus præfuturi estis, vtilitatem ac salutem, etiamsi maximi propterea cruciatus subeundi, ac certissima ipsiusmet vitæ pericula sustinenda sint, libenti pioque animo (quod ætate nostra plerique collegæ vestri, ob diuini nominis gloriam pie ac fortiter fecerunt) studiose conferatis. In primis vero omni studio danda est vobis opera, maximeque curandum ne humani generis aduersario instigante, detestandam paucorum quorumdam perfidiam proiectamque impudentiam vllo vnquam tempore imitandam statuatis, qui obliti promissorum, ac violata fide, qua se atque operam suam Deo, ac Romanæ Ecclesiæ addixerant, ad miserrimas voluptatum illecebras, & ad sæcularia desideria, eluta quam in Seminarijs concitauerant spe, turpissime sese conuerterunt. A cuius sane infamiæ periculo ac suspicione, quo longius abesse vos certo scimus, eò impensius etiam vnumquemque vestrum diligimus, hunc ipsum amotenti libentissimo officio, ac reipsa restituti, quotiescumque vestra studia, piosque conatus iuuandi aliqua sese obtulerit occasio.

Dei auxilium implorandum ab ipsis Alumnis.

§. 2. Ceterum quoniam ea est humanarum virium imbecillitas, vt planè infirmi simus ad omnia, nisi diuina in primis ope fulciamur, propterea quo munitiora vobis præsidia compareris, vehementer cupimus, atque vos etiam in Domino valde hortamur, vt aliquot dies, eos nimirum, qui vobis à Moderatoribus præscribentur, in ea cogitatione impendatis, ex qua cognitæ vobis, ac perspectæ reddantur causæ, ob quas in hanc lucem vos Deus produxerit, quantam ad felicitatem creauerit, quid perpetua Moderatorum, sub quorum disciplina degitis de pietate ac virtutibus vestris cura & sollicitudo à vobis exposcat, vt deinceps peccatis omnibus expiatis, & nos, & reliquam Christianam rem apud Dominum Deum iuuetis.

Et quomodo.

§. 3. Propterea hebdomada ea, quam Præfecti eorumdem Seminariorum, vel Collegiorum, & Scholarum semel acceptis hisce nostris literis, aut saltem si quod per eos dies impedimenti acciderit, proxima hebdomada tribus diebus, quarta scilicet & sexta feria, ac Sabbatho ieiunetis, & facta sacramentali confessione, die Dominico dictum Sabbati diem proxime subsequente, vel alio dictæ sequentis hebdomadæ die, arbitrio Confessarij, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum deuote percipiatis. Interea vero pro sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, Catholicorum Principum concordia, pace, tranquillitate, salute Deum oretis, eiusdem quoque gratiæ præsidium nobis imploretis, postuletisque ab eius bonitate, vt dignetur suo Sanctissimo Spiritu, in tot, tamque grauibus curis infirmitatem nostram adiuuare, operarios quamplurimos, & tanto ministerio dignos in vineam suam mittere. Qui autem vel propter corporis infirmitatē, vel propter aliud quodvis impedimentum, superius expressa facere tunc temporis nequiuerint, Confessarij arbitrio ea ipsa in aliud, proximum tamen tempus, differre valeant.

Indulgentiarum elargitio proponitur.

§. 4. Quæ omnia, vt eo libentius præstare studeatis, quo vberius spiritualibus muneribus, & gratiis animas vestras refectas esse cognoueritis, de Omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, Vobis omnibus, & singulis prædictis, qui præmissa adimpleueritis, plenissimam peccatorum vestrorum indulgentiam, veniam, & remissionem tenore præsentium damus, concedimus, & elargimur. Qua indulgentia frui volumus, Catholica Seminaria omnia, siue ab Episcopis, siue a Principibus sæcularibus instituta, egentium etiam studiosorum domos, siue huius sanctæ Sedis, siue aliorum Catholicorum benignitate, atque eleemosynis sustententur, horumque item Seminariorum, domorumque Præfectos, ac Ministros omnes, eos etiam, quorum hactenus opibus atque eleemosynis sustentari consueuerint, ijs scilicet, quas præscripsimus rebus peractis ea hebdomada, aut proxima, vt dictum est, qua huiusmodi nostræ concessionis literæ ad eos peruenerint.

Fides exemplorum huius bullæ.

§. 5. Quia vero difficile esset has ipsas nostras literas ad eos omnes ad quos pertinent deferri, volumus, vt earum exemplis etiam impressis, Notarij publici manu subscriptis, & personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ sigillo consignatis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ his ipsis literis, si ad eos perlatæ forent, tribueretur.

D.P. An 1. 23. Iunij.

Datum Romæ in Monte Quirinali, sub Annulo Piscatoris, die 23. Iunij, millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, Pontificatus nostri anno 1.

X.

De bono regimine, rectaque administratione bonorum & redituum cuiusque Communitatis locorum ditionis S. R. E. & institutione Congregationis Cardinalium ad cognitionem grauaminum, ac litium earumdem Communitatum.

Hac bulla est confirmata, & iurisdictio Cardinalium huius Congregationis ampliata, non tamen quoad pœnas maleficiorum, à Paulo V. in constit. 38. Cupientes.

De nullitate quarumdam obligationum illarum Communitatum, vide sup. in const. 18. Pij IV. Quia non solum fol. 22. & Sixt. V. constitut. 42. In v[illegible], fol. vbi etiam alia continentur. Et circa exemptiones, de quibus agitur in hac bulla, quæ prætenduntur contra Communitates, vide etiam infra Pauli V. constit. ij. In maximis.

Edita A.D. 1592.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Causa huius Reformat.

PRo commissa nobis à Domino Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, eique etiam in temporalibus subiectarum ciuitatum, & Populorum tutela, paternaque erga nostros subditos charitate, præcipuo studio tenemur prouidere, vt ad eos pertinentia bona, ea qua decet fide & cura, vtiliter, & prouide administrentur, præsertim vero tollantur praui abusus, qui in publicum, & commune damnum paulatim irrepunt. Ex quibus, & hactenus graui ære alieno communia illorum bona oppressa, vel ab ipso nostri Pontificatus initio comperimus, & malum hoc, nisi celeriter opportuna remedia adhibeantur quotidie in deterius prolabi videmus. Dum enim pauci sua priuata commoda, & lucra quærunt, atque illicitis modis, quod praue ambiunt aut concupiscunt, consequi affectant, potentiorum aut vulgi gratiam vanis ostentationibus aucupantur, suas denique cupiditates explere satagunt, nulla vtilitatis publicæ ratione habita ærarium publicum ipsarum ciuitatum & locorum exhauriunt, graui ære alieno implicant, inanibus pompis & ostentationibus dilapidant.

Tabella expensarum cuiusque Communitatis quolibet anno conficiatur.

§. 1. Quibus malis atque incommodis (quantum nostra vigilantia atque auctoritate eniti possumus) occurrere cupientes, Hac nostra perpetuo valitura constitutione statuimus, & ordinamus, vt in qualibet Ciuitate Terra, Oppido, Castro, & loco dicti status temporalis Ecclesiastici vniuersi, ita vt etiam Bononien. Beneuentan. nostræ Ciuitates sub hac constitutione sint comprehensæ, tabella aut libellus quotannis initio anni conficiatur, in quo sumptus omnes ordinarij, & extraordinarij publici, vtiles aut necessarij, sint descripti. Et earum quidem, quæ

quæ certæ, & ordinariæ sunt, expensarum, certa etiam taxa, & summa exprimatur, quæ verò incertæ, & extraordinariæ videbuntur, earum vniuersè summa aliqua annua taxetur, quam toto anni curriculo excedere nequaquam liceat. Sigillatim verò pro rei indigentia, ex vniuersa summa sic taxata, à toto Consilio, cum interuentu Præsidis, Gubernatoris, aut Potestatis, portiones necessariæ iusta annum detrahantur.

A Gubernatoribus locorū reuideantur, & approbetur.

§. 2. Eaque Tabella, aut Libellus per Gubernatorem, seu Præsidem Prouinciæ, aut Ciuitatis, & cuiuscumque Terræ, Oppidi, & Castri Prætorem seu Potestatem, singulis annis reuideatur, & approbetur.

Et hoc primo anno coram Camerario & Thesaurario Papa.

§. 3. Hæc verò prima vice, non solum ab ipsis, sed etiam post eos triginta dies tunc proxime sequentes, dilectis filiis Sanctæ R. E. Camerario & Thesaurario generali Cameræ Apostolicæ accuratè, & diligenter inspiciatur, corrigatur, & approbetur, expunctis inde iis omnibus impensis, quæ præter, aut contra hanc nostram constitutionem, etiam ex statuto vel consuetudine antiqua fieri solebant, ac retento ipsius Tabellæ seu Libelli exemplo, seu Registro penes Cameram Apostolicam gratis, & absque vllo earumdem Communitatum, seu Vniuersitatum dispendio, statim intra decem dies, ab ipsius receptionis die numerandos, sic reuisa, approbata, & correcta, ad prædictas Communitates, seu Vniuersitates remittatur.

Expeditis ab omnibus officialibus hæc omnia fiant.

§. 4. Districtè autem inhibemus, sub indignationis nostræ, & aliis grauissimis nostro, & successorum nostrorum arbitrio imponendis pœnis, ne pro sigillo, vel pro scriptura, charta, atramento, cera, capsula, cordulis, aliisue rebus ad huiusmodi expeditionem pertinentibus, seu pro labore, aut regalibus, quidpiam, ne minimum quidem obolum, hac de causa prædicti Camerarius, aut Thesaurarius, eorumve Notarij, Tabelliones, Secretarij, Familiares, aut quilibet Officialis vel Minister, exigere, vel etiam sponte oblatum, recipere præsumant, quinimò volumus, vt sine vlla mora omnia gratis, & prout in Pœnitentiaria Apostolica fieri solet, sine aliqua solutione expediantur, & mittantur. Atque in hoc, Camerarius & Thesaurarius prædicti summo studio inuigilent, & si aliquem ex suis, vel aliis Notariis, Tabellionibus, Secretariis, Familiaribus, Officialibus, aut Ministris, vel minimum quicquam recepisse deprehenderint aut cognouerint, contra eos, etiam ad priuationis officiorum, & munerum quæ obtinent, inhabilitatisque ad illa vel alia in posterum obtinenda, exilij perpetui ab Vrbe, & eius districtu, & aliis grauioribus pœnis procedant, scituri, si conniuendo, aut tolerando, aut alias quomodolibet receptionum, & exactionum huiusmodi, per se vel alium conscij, aut participes fuerint, se quoque nostrum, & successorum nostrorum iudicium, in hac re seuerum, vt præfertur, subituros.

Tabella sic approbata eorum ad sua loca remittatur & publicè asseruetur.

§. 5. Verum eadem Tabella seu Libellus, eiusve exemplum sic correctum, approbatum, & intra decem dies remissum; nedum in ipsarum Communitatum, seu Vniuersitatum Archiuio asseruetur, sed in publico aliquo omnibus patenti ac conspicuo loco, præ foribus Aulæ vbi habetur publicum Consilium, vel vbi ius dicitur, & frequens populi fit concursus, affigatur, & perpetuò retineatur.

Et nihil vltra contentum in Tabella expendatur absque licentia.

§. 6. Nec liceat in futurum, nisi de expressa Cameræ Apostolicæ, aut si vrgens necessitas moram non patiatur, Gubernatoris aut Præsidis ciuitatum, & locorum, qui statim postea Camerarium, & Thesaurarium generalem prædictos certiores de eo reddere teneantur, licentia, cum interuentu Procuratoris Fiscalis eiusdem loci, causa cognita, etiam similiter gratis concedenda, Tabellæ ipsius seu libelli tenorem, etiam sequentibus annis, immutare aut alterare, neque absque prædicta licentia, etiam in casibus improuisis, inopinatis, aut insolitis, aliquid vltra contenta in huiusmodi Tabella aut Libello erogare. Quicquid vero vltra præscriptas summas erogatum fuerit, id volumus, vt ab eis quibus exigendi, & solidandi computa, & rationes expensi, siue illa, vt dicitur sindicandi cura incumbit, nequaquam ratum habeatur, neque ipsis communibus ærariis dictorum locorum, aut massis, sed personis singularibus, quæ sumptus ipsos fecerint, expensum feratur, quæ etiam ad illius, tanquam ab eis indebitè ablati, restitutionem teneantur.

Officiales Communitatis, dimissis officiis de administratis syndicentur, & indicē debitorum Gubernatoribus tradant, & per Ministros Communitatis illa suo tempore exigantur.

§. 7. Id autem quò accuratius seruetur, & earumdem Ciuitatum, Terrarum, ac Populorum vtilitati amplius consulatur, præcipimus, vt quilibet modernus, aut pro tempore existens Gubernator, Præses, aut potestas, iam ex nunc, seu in ipso primo ingressu, quam deinde statim finito tempore Magistratus per quoscumque Priores, Massarios, Camerarios, aut Officiales gesti, intra decem dies ab ipsis Prioribus, Massariis, Camerariis, seu Officialibus, qui Magistratu funguntur, aut fungi desinunt, respectiue, plenariam informationem rerum ad publicum regimen & administrationem communem bonorum pertinentium, præcipue vero indicem, & nomina singulorum debitorum cuiuscumque Communitatis seu Vniuersitatis, tam ex supradictis quàm ex aliis quibuscumque causis accurate, & sigillatim descripta sibi tradi, eaque postmodum cum primum solutionis dies aduenerit, tum si iam aduenerit, intra tres, aut ad summum quatuor menses per Officiales & Magistratus earumdem communitatum seu Vniuersitatum exigi, & in ærarium communitatis seu Vniuersitatis referri.

Quod in fine anni superest, detractis expensis Tabellæ in solutionem æris alieni, vel &c. expendatur.

§. 8. Et si quid in fine anni, deductis expensis in Tabella seu Libello descriptis, superest, id in extinctionem æris alieni publice contracti, aut si æs alienum nullum sit, vel in Annonam subleuandam, vel pro Monte Pietatis, vel in recuperationem & redemptionem bonorum, & rerum, seu iurium per ipsas Communitates siue Vniuersitates alienatorum, vel denique in aliorum immobilium bonorum emptionem, cum interuentu tamen Gubernatoris seu Potestatis & Procuratoris Fiscalis loci, conuerti curet, Quod si prædictas pecunias in Monte Pietatis deponi contigerit, id ea conditione fiat, vt illas postea quandocumque eædem communitates, & Vniuersitates inde extrahere, & si eis videbitur in vsus per hanc constitutionem permissos erogare valeant.

Fiscus cuiuslibet loci, officiales Communitatis cogat ad reddendas rationes coram Gubernatore.

§. 9. Fisci vero cuiuslibet loci Procurator petat omnino, coram Syndicis, & Gubernatore, seu Præside aut Potestate intra decem dies ab iis, qui Magistratu perfuncti sunt, tam de administratione iuxta taxam in Tabella seu Libello præscriptam, quàm de aliis supradictis, præsertim nominibus debitorum inexactis, rationes reddi. Et si quid, vel in expensis excessum, vel circa exactionem neglectum, aut per negligentiam vltra tempus prædictum dilatum fuerit, contra eosdem reos, Magistratu, vt præfertur, perfunctos, ad restitutionem debitarum expensarum, necnon ad solutionem de suo proprio debitorum per negligentiam inexactorum, ac vlterius, etiam ad pœnarum in hac constitutione contentarum executionem procedi, quarum pars quarta ipsi Procuratori Fiscali sit applicata.

Gubernator & Fiscus in prædictis negligentes coërceantur.

§. 10. Si vero post huiusmodi decem dies elapsos, Gubernator, aut Potestas in exigendis rationibus, vel in cogendo ad soluendum vel restitutionem, aut in exequendis pœnis, siue aliàs in præmissis negligens fuerit, ad restitutionem & refectionem damni, ex indebitis impensis, vel retardata exactione, communi ærario cuiuslibet loci, illati, etiam de suo proprio integrè teneatur. Procurator autem Fiscalis eius Terræ, Oppidi, aut ciuitatis, Generalem cameræ Apostolicæ Procuratorem Fiscalem de huiusmodi negligentia certiorem faciat, siue etiam cuilibet de Populo id denunciare liceat, ac tam in syndicatu per eos ad quos spectat, quàm postea per Procuratorem Fiscalem Generalē Cameræ Apostolicæ contra ipsos Gubernatores, & Potestates, siue etiam contra personas, quæ pro ipsis in syndicatu fideiusserint, procedatur, ita vt tam ab eis quàm ab ipsis reis principalibus, illatum damnum, inexacta debita, indebitæque expensæ, & quæ in hac constitutione continentur mulctæ, cum simili lucro personis prædictis applicando exigantur. Ac propterea tam ipsi Gubernatores, Præsides, Potestates, quàm Procuratores Fiscales in præmissis culpabiles, officiis per eos obtentis, eo ipso priuati, & ad illa atque alia similia de cetero obtinenda perpetuò inhabiles & incapaces sint, & censeantur.

Gubernatores, & alij officiales gratis omnia faciant.

§. 11. Prælati vero, Gobernatores, & Potestates, eorumque Cancellarij, Secretarij, Tabelliones, aut Ministri, vel familiares, nihil omnino, ne minimum quidem occasione syndicatus huiusmodi, vel pro sententia ferenda, aut pro Tabella seu Libello conficiendo, reuidendo,

vel

vel licentia, vt præfertur, concedenda, ſubſcribenda, vel taxa facienda, emolumenti, aut regalium, neque etiam pro mercede aut labore, ſiue alias, vt præfertur, percipiant, & ſi quid perceperint, etiam tanquam huius conſtitutionis violatores, pœnas quæ in ea ſunt deſcriptæ, ipſo facto incurrant.

Communitates earum bona non alienent, neque obligent, contra formam Bullæ Sixt. V. 41. ſup. fol. ... vltra his addita.

§. 12. Ceterum omnibus, & ſingulis Communitatibus, Vniuerſitatibus, & Populis quarumcumque Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Caſtrorum, & Locorum Status noſtri temporalis Eccleſiaſtici, earumque Senatui, Conſiliis, Adunãtiis, & Congregationibus, Magiſtratibus, & Adminiſtratoribus, eorumque ſingularibus perſonis, diſtrictè interdicimus, & prohibemus, ne quis eorum vel earum, ſub quovis prætextu aut cauſa etiam vrgenti, & neceſſaria, contra conſtitutionem fel. recordat. Sixti Papæ Quinti prædeceſſoris noſtri, quæ incipit; Inter varias, & multiplices, quam nos harum ſerie approbamus, innouamus, & ampliamus, bona aut iura ſua vendat, alienet, hypothecet, aut cenſus ſuper illis imponat, aut pro ſe, præterquam ex cauſa locationis tantum ad modicum tempus, & ſolutionibus non anticipatis, non autem titulo conductionis, nec vllo modo pro aliis obliget, ſiue ære alieno ſe obſtringat.

Neque Oratores ad Sedem Apoſt. abſque licentia trãſmittant, & nemo talia munus ſuſcipiant contra formam d. bullæ.

§. 13. Neque Legatos ſeu Oratores, ad nos, & Sedem Apoſtolicam ſumptibus publicis, aut etiam priuatis, & propriis ipſorum Legatorum, neque etiamſi ipſi ſponte id munus ſuſcipere, & de ſuo proprio impenſas ſubire velint, vnquam mittant, néve ſub nomine Agentis, aut negotiorum geſtoris, vel Procuratoris, alias quam ad neceſſariam litium proſecutionem in Romana Curia pariter expenſis communibus aut priuatis, retinere aut mittere, neue quiſpiam id munus ſuſcipere, aut obire audeat, niſi habita prius, quoad obligationes, & alienationes, licentia, iuxta prædictæ Sixti prædeceſſoris Conſtitutionis tenorem; quo vero admittendos Legatos, ſeu Oratores, à nobis vel pro tempore exiſtente Romano Pontifice, vel ab eo qui conſultationibus negotiorum Status Eccleſiaſtici pro tempore præerit dumtaxat in ſcriptis obtenta, ſine qua, ſi quis id munus ſuſcipere auſus fuerit, præter alias per Sixtum prædeceſſorem inflictas pœnas, etiam officiis per eum obtentis eo ipſo priuatus, & ad illa, & alia quæcumque obtinenda perpetuò inhabilis, & incapax, necnon infamis & ignominia atque infamia notatus cenſeatur.

Donare quicquam quibuſvis perſonis nec præſumant, nec pro eis aliquid de Communitatis pecunia impendere. Confirmat bullã 3. Pauli II.

§. 14. Ad hæc, prohibemus pariter ne prædictæ Communitates, Vniuerſitates, earumue Collegia, Senatus, Adunantiæ, Congregationes, Magiſtratus, Officiales, aut ſingulares perſonæ vllo modo præſumant, ex fructibus, redditibus, & prouentibus, collectis vel contributionibus, certis vel incertis, ordinariis ſeu extraordinariis, eorum ærarij, ſeu maſſæ communis, ſiue ex pecuniis, etiam priuatis, & particularibus ſingulorum ciuium per viam voluntariæ collectæ, ſeu contributionis in commune congeſtis, etiam cuiuſvis ſtatuti ſeu conſuetudinis, aut veriùs corruptelæ prætextu, ex quauis cauſa etiam ſolita, & rationabili, munera aut dona quæcumque cuiuis Legato, Vicelegato, Gubernatori, Protectori, Viceprotectori, Præſidi, Officiali, aut perſonæ, etiam quauis, tam eccleſiaſtica, etiam Pontificali, aut alia maiori, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalatus, quam mundana dignitate fulgent, ſeu illius conſanguineis, affinibus, familiaribus, aut miniſtris, mittere, tradere, aut largiri, aut in alicuius etiam Legati, Vicelegati, Gubernatoris, Præſidis, Benefactoris, aut Protectoris, honorem, etiam occaſione hoſpitij, aut tranſitus, vel primi ingreſſus, aut beneficiorũ acceptorum memoriam gratique animi teſtificationem, pro conſtruendis, ornandis, aut erigendis perpetuo, vel ad tempus Portis, Arcubus, Tropheis, Porticibus, Mœnibus, aut aliis monumentis, ſeu pro prædictis perſonis, quauis dignitate vel auctoritate fungentibus, honorifice, laute, opipare excipiendis, ſeu pro quibuſuis conuiuiis aut hoſpitiis, etiam moderatis, eiſdem aut cuiuis alteri, quacumque occaſione vel cauſa exhibẽdis, aut pro perſonis quæ illos comitẽtur, aut illis miniſtrent, vel obuiá procedant pretioſis veſtibus induendis vllas pecunias erogare.

Munera ſup. fol. 295. lib. 1. Salariaq; officialium, alimenta ſtudentium, dotes puellarum augere, aut alio prætextu quicquam vltra Tabellam expendere non valeant, niſi &c.

§. 15. Vel pro congiariis, miſſilibus, aut muneribus publicis, ſeu etiam cibariis, eſculentis, & poculẽtis, epulis comeſſationibus aut compotationibus, Populo, aut Magiſtratibus vel Officialibus vltra eorum ſalaria, & emolumenta, de iure vel ex laudabili conſuetudine debita, largiendis, ſeu pro pręſtandis pueris vel adoleſcentibus ſtudiorum cauſa, alimentis vel dotibus puellarum non egẽtium augendis, aut pro exhibendis ſpectaculis, etiam piis, & intra Eccleſias vel extra eas, in quibuſvis publicis aut priuatis, ſacris aut prophanis locis, etiam vbi Sanctorum, & Sanctarum vita, aut res piè geſtę Populis ſpectandę proponuntur, ſiue etiam piorum operum, & charitatis ſeu eleemoſynę pretextu, aut alias in prędictis ſeu aliis rebus ſuperuacaneis in dicto Libello ſeu Tabella non contentis, ſed ad pompam, & oſtentationem aut ad oblectationem vel paucorum lucrum, & priuata commoda quomodolibet pertinentibus, ſumptus, aut impenſas aliquas facere, niſi re ipſa pro diuino cultu, & veris CHRISTI pauperum indigentiis, de conſilio, & conſenſu loci Ordinarij, ſubleuandis, at pro iis tantum piis ludis publicis, qui ex inueterato vſu permittuntur, & in prędicta Tabella ſeu libello exprimentur, taxam à Gubernatore, ſeu Pręſide, aut Poteſtate ipſius Prouincię, Ciuitatis, aut Loci cui ſubſunt pręfigendam, quę in ſupradicto Libello, ſeu Tabella comprehenſa erit, non excedentibus, ſumptus huiuſmodi fiant.

Litigantes cum Communitatibus, vel earum debitores, aut bonorum occupatores, & qui rationem adminiſtrationis nõ reddiderunt, ad publica officia non admittantur.

§ 16. Prohibemus inſuper ne quicumque Ciues, Oppidani, aut Incolæ, qui ſuę communitatis aut vniuerſitatis bonorũ detẽtores, vſurpatores, occupatores fuerint, quive contra ipſas Communitates litem aliquam, ſeu controuerſiam habuerint, quę ad hunc effectum per ſolam vnicam citationem cœpta & inchoata cenſeatur, eadem lite ſeu controuerſia durante, necnon qui eiuſdem ſuæ Communitatis, ſiue Vniuerſitatis debitores ex quacumque cauſa extiterint, earumve bona aut pecunias adminiſtrauerint, antequam id quod debent, integrè perſoluerint, ſeu rationes adminiſtrationis reddiderint, cum eius reſidui, in quo debitores remanſerint, reali reſtitutione, ad obtinendos, gerendos, aut exercendos aliquos in ea Ciuitate, Prouincia, Oppido, Terra, Caſtro, aut Loco, Magiſtratus aut munera quęcumque, vel officia publica, vllo modo eligantur vel admittantur. Et ſi de facto electi, admiſſive fuerint, Electio, & admiſſio irrita ſit, & nulla, & tam ipſi quam eligentes ſiue admittentes, necnon Gubernatores, Præſides, & Poteſtates qui id permiſerint, vel etiam exactam ſuper his inquirendis, & prohibendis diligentiam, provt eos teneri volumus, & decernimus, non adhibuerint, pœnis in hac conſtitutione contra illius tranſgreſſores inflictis plectantur.

Locationes, vel affictus Communitatum fiant cum idonea fideiuſſione, & cum pacto prohibitiuo quiuſcumque defalcationis.

§. 17. Porro locationes ſeu affictus, tam vectigalium, quæ Gabellæ aut datia dicuntur, quam aliorum quorumcumque reddituum prouentuum, iurium, & emolumentorum, ad commune ipſarum Ciuitatum, & locorum ęrarium quomodolibet ſpectantium, ſtatuimus, & iubemus omnino ſeruatis ſeruandis atque adhibitis ſolemnitatibus quę de iure, aut cuiuſlibet loci ſtatuto, vel conſuetudine requiruntur, cum perſonis fide, & facultatibus idoneis quę idoneas pariter & in publico cõſilio approbatas cautiones pręſtent, initi, & contrahi debere. In quibus ſanè locationibus ſeu affictibus, ea ſemper conditio, & pactio addatur, vt ipſę Cõmunitates, ſiue Vniuerſitates ab omni prorſus detractione, ſeu remiſſione, & vt vulgo dicitur defalcatione, ex quocumque ac inopinato, & inſolitiſſimo belli, incurſus militum, depopulationis agrorum, direptionis aut ſiccitatis, alluuionis, grandinis, tempeſtatis, incendij, aut alio quovis maxime fortuito caſu, atque ex quovis capite, ac etiam legitima, & vrgenti amiſſionis aut diminutionis fructuum, etiam omnium, vel maioris partis, aut ſterilitatis, vel alia quavis cauſa cogitata vel incogitata, cogitabili vel incogitabili, ſint prorſus immunes, nec ad id cogi poſſint etiamſi de iure tenerentur, ſed integrè ſemper reſponſiones & pręſtationes ſeu penſiones annuę, abſque vlla diminutione per ipſos conductores eis ſolui debeant, & quamvis pactum huiuſmodi forſan in contractibus omiſſum fuerit, nihilominus vigore pręſentium literarum tacitè ineſſe, & ſubintelligi debere, perinde ac ſi id ipſum inter contrahentes expreſsè cautum, & conuentum fuiſſet: Sublata omnibus Iudicibus, etiam Sanctę Romanę Eccleſię Card. ac ſacri Palatij Apoſtolici Auditoribus aliter iudicandi & interpretandi facultate.

§. 18. De

Depositarij Communitatum non admittantur ad officium antequam praestent idoneam fideiussionem.

§. 18. Depositarios quoque pecuniarum, & introituum communis aerarij cuiuslibet Communitatis, siue Vniuersitatis, non aliter eligi, deputari, aut admitti volumus, nisi priusquam id munus assumant, idoneam, arbitrio Gubernatoris, Praesidis, aut Potestatis cautionem praestent. Alioquin tam ipsis locationes, affictus, seu appaltus, quam Depositariorum deputationes siue electiones aut admissiones, cum omnibus inde secutis, etiam obligationes in forma Camerae Apostolicae iuramento, aut instrumento publico vallatas, irritas, & nullas censeri. Et nihilominus Magistratus seu officiales, qui contractus ipsos inierint, Depositarios admiserint, vel in publico consilio assensum dederint, vnà cum ceteris consentientibus, pariter poenis in hac constitutione expressis teneri decernimus, & declaramus.

Exemptiones quascumque à Communitatibus concessa reuocantur, & in futurum concedi prohibentur. Causae mouendae super exemptionibus manu regia à Cardd. deputatis cognoscantur, vt mox infra.

§. 19. Praeterea auctoritate Apostolica tenore earumdem praesentium reuocamus, irritamus & annullamus, omnes, & quascumque exemptiones, immunitates, remissiones, condonationes iurium atque onerum, realium, & personalium, aut mixtorum, Camerae Apostolicae, seu eorum communi aerario debitorum, aut vectigalium, gabellarum, datiorum, portoriorum, dohanarum, collectarum, subsidiorum, contributionum, cuiuis particulari personae pro rata illos quomodolibet tangenti, siue praediis, aut bonis per eas possessis, per quascumcumque Communitates seu Vniuersitates, ex quauis causa etiam legitima, & de iure debita seu permissa, qualis est ob numerum duodecim filiorum, & quacumque occasione, etiam sub praetextu tituli onerosi, & contractus vltro citroque obligatorij, etiam publico consilio, & communi omnium consensu, perpetuo vel ad tempus concessas, etiamsi id sine vllo Camerae Apostolicae damno aut praeiudicio factum fuerit, ratamque ipsam eaedem Communitates, & Vniuersitates in se susceperint.

Decretum irritans.

§. 20. Districtius inhibentes, ne quid tale in posterum concedere aut attentare praesumant, ac reuocantes ex nunc in irritum quicquid circa omnia & singula praemissa, praeter aut contra haec nostra interdicta, prohibitiones, statuta, ordinationes, iussa, voluntates, decreta, mandata, aut praecepta, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrauenientes in praedictis, poenas hic descriptas incurrunt.

§. 21. Quod si quis coniunctim cum ceteris, seu diuisim, nostrarum huiusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, iussionum, decretorum, mandatorum, voluntatum aut praeceptorum, violator seu transgressor extiterit, statuimus, vt praeter superius expressam restitutionem aut solutionem, seu damni refectionem, ij, qui praeeminentia, aut gradu aliquo ceteris superiores fuerint, nisi pro viribus, id quod contra hanc constitutionem attentatum gestumve est, impedire tentauerint, suumque assensum omnino constanter denegauerint, omnibus, & singulis per eos obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, officiis, & Magistratibus, eo ipso priuati, ac tam ipsi, quam alij inferiores, qui id suaserint, procurauerint, petierint, proposuerint, aut ipsimet fecerint, vel ab aliis fieri iusserint, ad illa, & alia, similia vel dissimilia in futurum obtinenda, inhabiles perpetuo, & incapaces, ac perpetua infamia, & ignominia notari, & singuli eorum si soluendo fuerint, vltra praedictam restitutionem, ad duplum eius damni quod communi massae seu mensae illatum fuerit, de suo reficiendum obligati existant, sin minus, poena exilij aut carceris saltem triennalis plectantur. Alij vero qui solummodo consensum tacite vel expresse praestiterint, si soluendo fuerint, tantumdem pecuniarum quantum erogatum extiterit, de suo persoluant, sin autem id propter inopiam praestare nequiuerint, poena aliqua corporis afflictiua, Superiorum arbitrio puniantur, eiusmodi mulctarum quarta pars inter eos diuidatur, qui quantum in eis fuerit, contradixerint, seque opposuerint, vel post consensum praestitum, erroris poenitentes, Superioribus id primi denunciauerint.

Contra quos extenditur Bonifacij VIII. const. 5. supra f. 155. col. 1. & Gregorij XIII. const. 24. fol. 295. lib. 2.

§. 22. Sed & constitutiones piae memoriae Bonifacij Octaui, & Gregorij Decimitertij Rom. Pontif. praedecessorum nostrorum contra paciscentes, promittentes, dantes aut recipientes quicquam paruum vel magnum, pro gratia vel iustitia pro se vel aliis obtinenda, & contra complices vel dantes in praemissis auxilium, consilium vel fauorem, cum omnibus in eis contentis poenis, censuris, & extensionibus, quae supradictis aggrauatae, & additae, non autem per eas immutatae aut imminutae censeantur, harum serie approbamus, & innouamus, ac ad omnes superius expressas personas, etiam speciali nota dignas, quae contra vltimo dictas constitutiones in quibusuis casibus per eas expressis, dando, recipiendo, promittendo, paciscendo, consentiendo, aut permittendo, non solum apud Sedem Apostolicam, sed in quibusuis Tribunalibus, & eorum quibuscumque Iudicibus, etiam laicis Almae Vrbis, ac tam in Romana Curia quam extra eam, in quibuslibet temporali ditioni nostrae mediate vel immediate subiectis, Prouinciis, Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis deliquerint, per easdem praesentes extendimus, & ampliamus, poenis aliis, à iure, vel per alias constitutiones Apostolicas, aut propria locorum statuta, vel consuetudines, contra personas aliquid praemissorum committentes, vel omittentes, forsan decretis, vel inflictis, nihilominus in suo robore permansuris.

Executio huius constitut. ab omnib. obseruetur.

§. 23. Quocirca vniuersis, & singulis modernis, & pro tempore existentibus eiusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Camerario, Thesaurario generali, necnon Legatis, Vicelegatis, Praesidibus, Gubernatoribus, Potestatibus, ac Prioribus, Massariis, Magistratibus, & Officialibus, ceterisque ad quos spectat, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, & eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate, & vigilantia, praesentem constitutionem firmiter & inuiolate obseruari. Et contra inobedientes vel transgressores, condignis poenis animaduerti.

Debitoresque Communitatum, manu regia ad satisfaciendū compellantur quibuscumque inhibitionibus non obstantibus. Recursum habent ad Cardd. deputatos, vt hic infra.

§. 24. Praecipue vero ipsi Legati, Vicelegati, Praesides, Gubernatores, & Potestates, contra quoscumque Communitatum siue Vniuersitatum debitores, pro exactione integrae summae, & quantitatis quae earum communibus aerariis debetur, & pro tempore debebitur, summarie, simpliciter, & de plano, sola facti veritate inspecta, sine strepitu, & figura iudicij, manu regia, in vim praesentis constitutionis, etiam quauis inhibitione, tam à praedicto Camerario, seu causarum Camerae Apostolicae generali Auditore, quam à quocumque alio Iudice ordinario vel delegato, quauis auctoritate fungente, etiam forsan in vim specialis commissionis decreta non obstante, iuris, & facti remediis opportunis procedant, & omni & quacumque appellatione remota exequantur, eosdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet, & rebelles, per opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij saecularis.

Claus. derog. contrariorum.

§. 25. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictarumque Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, & Castrorum, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quorumcumque tenorum existant, per quae praesentibus non expressa, vel ad verbum non inserta, effectus praesentis nostrae constitutionis impediri quomodolibet valeat vel differri. Quae omnia, quatenus praemissis in aliquo aduersentur, prorsus tollimus, & abrogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Iussio publicandi hanc constit.

§. 26. Volumus autem, vt praesentes literae in valuis sancti Ioannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, & in acie Campi Florae publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimissis.

Describendiq. in libris Statutorum, & quotannis in publico Consilio bis legendi, & in publico loco tenendi.

§. 27. Quodque earum exempla, seu illorum compendia, latino aut vulgari sermone conscripta, in libris quorumcumque Statutorum praedictarum Communitatum, & Vniuersitatum Inserantur, & saltem bis quotannis, in publicis, & maioribus consiliis siue adunantiis cuiusque Communitatis siue Vniuersitatis, alta & intelligibili voce legantur, atque in publico etiam aliquo omnibus patenti loco vbi frequenter Ciues aut Oppidani conuenire soleant, perpetuo affixum retineatur, adeo vt si contingat exempla huiusmodi inde amoueri aut lacerari, seu temporis diuturnitate consumi, debeant omnino Priores, Massarij, Cancellarij, siue alij earumdem Communitatum siue Vniuersitatum Officiales, sub priuationis officiorum obtentorum, & inhabilitatis ad illa vel alia postmodum obtinenda, & aliis etiam grauioribus corporis afflictiuis poenis, ipso facto incurren. curare, vt statim eadem

exempla

exempla renouentur, & denuo affigantur, & si id commodè fieri poterit, in marmoreo aliquo lapide ad perpetuam memoriam insculpantur.

Gubernatores aliique officiales, ante admissionem ad Officium, hanc constit. obseruare iurent.

§. 28. Demum à singulis Legatis, Vicelegatis, Præsidibus, Gubernatoribus, Potestatibus, nec non Communitatum, seu Vniuersitatum Prioribus, Massariis, Cancellariis, aut quocumque nomine nuncupatis Officialibus, initio Magistratus, antequam ad illum exercendum admittantur, super earumdem præsentium literarum obseruatione iusiurandum solemne publicè præstetur.

Omnes has constit. ligет post publicationem in Rom. Curia.

§. 29. Et nihilominus post triginta dies à die publicationis, vt præfertur, in Rom. Cur. faciendæ, vnumquemque perinde arctent & afficiant, ac si cuique personaliter intimatæ, & per eos iuratæ fuissent.

Transumptorum fides.

§. 30. Quodq; earum transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica cõstitutæ obsignatis, eadẽ prorsus fides in iudicio & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo, &c.

D.P. A.1. die 25. Aug.

Dat. Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnat. Dominicæ, Millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, decimo octauo Kal. Septembris, Pont. nostri Anno primo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D.N. Iesu Christi 1592. indictione 5. die verò 21. mensis Augusti, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D.N. Domini Clementis diuina prouidentia Papa VIII. Anno eius 1. Supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Basilicarum Sanctorum Petri, & Ioannis Lateranen. de Vrbe, necnon in acie Campi Floræ, & ad valuas Cancell. Apostolicæ, per nos Iosephum Spadam, & Pascualem Sanctorium prælibati S. D. N. Papæ Curs.

Franciscus Baro i Mag. Curs.

Sequitur deputatio Cardinalium ad cognitionem causarum ipsarum Communitatum.

CLMENS PAPA VIII.

Dilectis filiis nostris Antonio Mariæ, S. Mariæ de Pace, Saluiato, ac Mariano, SS. Marcellini, & Petri titulorum presbyteris, de Camerino, & Alexandro, S. Laurentij in Damaso Diacono, Cardinalibus Montalto nuncupatis.

Prætensiones debitorum Communitatum antedictarum.

CVm per constitutionem nuper à nobis editam super bono regimine, & administratione redditum Cõmunitatum, & Vniuersitatum ditionis temporalis ecclesiasticæ vniuersæ, inter alia præceperimus, vt cuncti earũ debitores, ad soluendum id quod debent, per earum Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Præsides, aut Potestates, omnibus opportunis iuris, & facti remediis quamprimũ omninò compellantur; multi autem ex ipsis debitoribus prætendant se non teneri, nec debita ipsa liquida esse, & à mandatis, seu sententiis per prædictos Iudices relaxatis, ad nos & Sedem Apostolicam appellantes, seu de nullitate dicentes, petant executionem huiusmodi tandiu suspendi, donec de iustitia appellationum cognoscatur. Alij cum id quod debent, tergiuersatione aliqua nequeunt denegare, executionem saltem variis artibus eludere satagunt, & ne bona sua hastæ subiiciantur, diuersa impedimenta excogitent. Proinde nos volentes eorum quidem, quibus minùs iustæ molestiæ inferuntur, indemnitati consulere, iis contrà, qui sub prætextu friuolæ appellationis, aut alias quoquo modo debitas solutiones retardare conantur, omnem fraudis viam præcludere.

Iurisdictio Cardd. deputatorum ad cognoscendas causas appellationum & grauaminum debitorum Communitatum, exemptionumque validitatem.

Defalcationum, & remissionum, &c.

Ampliauit, & postea declarauit hãc iurisdictionẽ S.D.N. Paul. V. indicatus sup. in rubr.

§. 1. Circumspectioni vestræ, aut duobus saltem ex vobis coniunctim procedentibus, priuatiuè quoad omnes, & quoscumque alios Iudices ordinarios vel delegatos, quauis dignitate & auctoritate fulgentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Vicecamerariũ, Thesaurariũ generalem, Cameram Apostolicam, eiusque causarum generalem Auditorem, aut Præsidentes clericos, ac Palatij Apostolici causarum Auditores, ac etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & Legatos etiam de latere, tam in Romana Curia, quã extra eam iurisdictionẽ exercentes, omnes, & quascumque causas appellationum, reclamationum, recursuum, nullitatum, seu notoriæ iniustitiæ, necnon reuisionis, etiam prætextu cuiusuis erroris, etiã calculi, aut reductionis ad arbitrium boni viri, ac restitutionis in integrum, tam super præmissis, quàm super validitatibus, & inualiditatibus quarumcumque exemptionum, vel immunitatum, quibusuis personis per easdem Communitates, seu Vniuersitates, siue etiam auctoritate Apostolica, & per nos, seu prædecessores nostros concessarum, & an sint admittendæ, necne, ac super prætensis remissionibus, seu defalcationibus solutionum eisdem Cõmunitatibus debitarum, ob quoscumque in dicta constitutione expressos, vel non expressos fortuitos casus, vel ex quacumque alia causa, casu, culpa, vel facto cuiuscumque personæ, aut aliàs ad instantiam quarumcumque personarum, quæ ipsis Communitatibus, seu Vniuersitatibus aliquid debent, vel debeant, prætenditur, aut quippiam ex præmissis petunt, tam laicorum, quàm clericorum, cuiuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis, vel præeminentiæ existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, etiamsi Vniuersitates, Societates, Congregationes, Collegia, ac tam virorum, quam Mulierum Monasteria, Hospitalia, Ecclesiæ, aut loca pia, quocumque priuilegio, immunitate, vel exemptione suffulta extiterint, siue etiam vice versa ad ipsarum Communitatum, seu Vniuersitatum instantiam, contra prædictos, vel alios quoscumque, aut inter ipsasmet Communitates inuicem, occasione cuiusuis laudi, arbitramenti, sententiæ, decreti, aut mandati, per prædictos Gubernatores, Potestates, aut Præsides, vel Legatos, aut quoscumque alios Iudices, seu Commissarios, etiam ad id delegatos, vel subdelegatos, aut arbitros, vel arbitratores in vim constitutionis nostræ prædictæ, seu alias quomodolibet lati aut relaxati, motas aut mouendas, cum illarum dependentiis, emergentibus, incidentibus annexis & connexis, summariè, simpliciter & de plano, sine strepitu & figura iudicij, sola facti veritate inspecta, etiam terminis substantialibus non seruatis, manu regia audiendi, cognoscendi & fine debito terminandi, ac superiùs expressis, & aliis quibusuis Iudicibus, & personis quoties opus fuerit, sub censuris & pœnis arbitrio vestro infligendis, moderandis, & applicandis, inhibendi, siue inhibitiones quascumque ab eis editas, etiã vigore quarumcumque commissionum Apostolicarum, non tamen manu nostra signatarum moderãdi, aut reuocandi, & prout iustum vobis videbitur, mandata quæcumque necessaria & opportuna decernendi, relaxandi, & omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu omnino posthabitis, exequendi, plenam & liberam facultatem & potestatem, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Cogendi quo consanguineos debitorum, ad redimendum eorum bona.

§. 2. Præterea cum sæpenumero contingat debitas executiones mandatorum in fauorem earumdem Communitatum relaxatorum, ea specie eludi, quod non reperiatur, qui bona debitorum auctioni subiecta emere velit, eidem circumspectioni vestræ per præsentes committimus, & mandamus, vt tam causis huiusmodi per vos cognitis, quàm etiam non cognitis, eorum, contra quos de prædictorum Iudicum, seu vestro mandato, occasione prædictæ nostræ constitutionis executio aliqua facienda erit, bona vendi, & auctioni subiici, & si intra breuem terminum nemo qui illa emat, repertus fuerit, consanguineos, & affines proximiori gradu coniunctos, ad illa emenda cogi, prout in bonis ex crimine & delicto confiscatis, & publicatis, ad instantiam Procuratoris Fisci fieri solet, ceteraque omnia in præmissis, & circa ea, necessaria, & quomodolibet opportuna decernere, mandare, & exequi, etiam omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu penitus remotis, vel inhibitione superiùs expressorũ, vel aliorum quorumcumque, vel litis pendentia non obstante, auctoritate nostra cureris, super quo etiam plenam eisdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Præsidibus, & Potestatibus facultatem tribuatis.

Clausula derogatiua.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac etiam aliis omnibus, quæ in constitutione nostra prædicta voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

D.P. A.1. die 30. Octob.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 30. Octob. 1592. Pont. nostri Anno 1.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D.N. Iesu Christi 1592. indictione 5. die vero 5. mensis Nouembr. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Domini Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno eius 1. Supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum Sanctorum Petri, & Ioannis Lateranen. de Vrbe, nec non in acie Campi Floræ, & ad Valuas Cancell. Apostolicæ per nos Ioan. Baptistam Bagni, & Franciscum Baron prælibati S.D.N. Papæ Curs.

Hieronymus Lutius Mag. Curs.

Confir

Confirmatio, declaratio, & extensio Constitutionum Apostolicarum, & Concilij Tridentini, contra pugnantes in Duello publicè, vel priuatim, mittentesque, scribentes, aut diuulgantes chartulas prouocatorias, aut scripta, quæ dicuntur Manifesta, eorumque complices, & fautores.

Duellorum prohibitionem in Statu Ecclesiastico primum edidit Iulius II. in const. 19. Regis. fol. 476. & deinde Leo X. in constit. 31. Quam Deo fol. 441. Sed generalem prohibitionem primo promulgauit Pius IV. in constitut. 21. Ea qua fol. 24. ac postea Concil. Trident. sess. 25. cap. 19. & postremo ante hunc Pontificem, ampliauit Gregorius XIII. in const. 78. Ad tollendum. fol. 24.

Edita A.D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII. Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ILlius vices, licet immeriti gerentes, qui vt animas suorum fidelium à peccato, & diaboli laqueis liberaret, de cælo descendens, humana carne assumpta, ne proprio quidem suo pretiosissimo sanguini pepercit, sed seipsum in Ara Crucis immaculatam hostiam æterno Patri offerre voluit, in hanc præcipuè curam summo studio incumbimus, vt easdem animas inæstimabili pretio redemptas aduersus Sathanæ fraudes, quantum in nobis est, illæsas præseruemus, præsertim vero totis viribus nobis à Domini traditis exterminemus exitialia quædam, atque enormia peccata, quibus diuina Maiestas grauiùs offenditur, quæque eodem fabricante humani generis hoste, inuenta, atque introducta sunt, vt ex cruenta corporum morte animarum etiam simul interitus, ac pernicies sequatur.

Pius IV. contra vbique duellantes, & duellum permittentes, vel auxiliantes pœnas inflixit, in sua const. cit. in rub.

§. 1. Rectè siquidem, & salubriter fel. record. Pius Papa Quartus prædecessor noster, post alios complures suos nostrosque prædecessores, qui detestandum diuina, naturalique lege, ac sacris canonibus damnatum duellorum abusum, suis etiam constitutionibus seuerè prohibuerant, grauesque pœnas contra quoscumque temporali ditioni S. R. E. mediate vel immediate subiectos eius criminis quomodolibet reos, vel participes inflixerant, cupiens non solum in terris prædictis, sed alias vbilibet animarum periculis obuiare, Principes, ac Domicellos permittentes in suis Dominiis id patrari, ac etiam extra Terras, & Loca ditioni Ecclesiasticæ subiecta, huiusmodi duella seu singularia certamina, aut diffidationes desuper facientes, ac ad id inuitantes, prouocantes, auxilium, consilium, vel fauorem dantes, illisque astantes, & interessentes, necnon chartas desuper subscribentes aut publicantes, seu de illis se intromittentes singulos, Imperatore, ac Regibus inferiores, maioris excommunicationis, ac (si Ecclesiastici fuerint) vltra eam, etiam priuationis omnium dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, inhabilitatisque ad illa, & alia in posterum obtinenda, pœnis subiacere, easque incurrere voluit, à quibus nonnisi à Romano Pontifice absolui possint.

Concil. Trid. sess. 25. c. 19. Principibus, duella permittentibus pugnantibusque, & aliis graues pœnas impo[n]it.

§. 2. Sed & postmodum generalis Tridentina Synodus ad exterminandum penitus ex Christiano Orbe hoc malum, statuit, vt Imperator, Reges, Duces, Principes, Marchiones, Comites, & quocumque alio nomine Domini temporales, qui locum ad monomachiam in terris suis inter Christianos concesserint, eo ipso sint excommunicati, ac iurisdictione, & dominio Ciuitatis, Castri, aut loci in quo vel apud quem duellum fieri permiserint, quod ab Ecclesia obtinent, priuati intelligantur, & si feudalia sint, directis Dominis statim acquirantur. Qui vero pugnam commiserint, & qui eorum Patrini vocantur, excommunicationis, ac omnium bonorum suorum proscriptionis, ac perpetuæ infamiæ pœnam incurrant, & vt homicidæ iuxta sacros canones, puniri debeant. Et si in ipso conflictu decesserint, perpetuò careant Ecclesiastica sepultura. Illi etiam qui consilium in causa duelli tam in iure quàm facto dederint, aut alia quacumque ratione ad id quemquam suaserint, necnon spectatores, excommunicationis, & perpetuæ maledictionis vinculo teneantur.

Greg. XIII. ad duella etiam priuatim commissa extendit in sua const. cit. in rub.

§. 3. Quas pœnas nouissimè piæ mem. Gregorius Papa XIII. pariter prædecessor noster extendit aduersus illos etiam omnes, qui non publice, sed priuatim ex condicto, statuto tempore, & in loco conuento monomachiam commisissent, etiam Patrinis, sociisve non vocatis, & loci securitate non habita, & prouocatoriis literis minime præcedentibus, etiam contra locorum dominos, si id (quantum in se fuerit) non prohibuissent, ceterosque suprædictos criminis socios, & ex composito spectatores, etiamsi pugnam ob aliquod impedimentum non commisissent, si ad locum accessissent pugnaturi, & per eos non stetisset quominus pugnarent.

Hic modo Pont. dictas const. & Concilium approbat.

§. 4. Verum quia cum magna animi nostri molestia intelleximus adhuc in quibusdam, præsertim transalpinis, ac remotis regionibus, & potissimum vbi bella vigent, castrensi quadam, & militari licentia, seu verius audacia perniciosum hoc scelus inter fideles exerceri, quasi fas sit in solo hostili vbi Christiani nominis, seu Catholicę fidei hostes tyrannidem exercent, siue hæreses, & schismata impune grassantur, siue inter signa, & castra militaria in caput suorum fratrum impios conuertere mucrones, quos multo salubrius contra Christi aduersarios stringi par esset. Nos nefaria diaboli arma salutari Ecclesiæ gladio ad continendos in officio fideles nobis præcipue ipsius Domini auctoritate tradito retundere, atque à ceruicibus gregis Domini nostræ curæ crediti, quantum (eodem Deo adiutore) eniti possumus propulsare cupientes, prædictas omnes Constitutiones, ac Decretum Concilij Tridentini cum omnibus, & singulis in eis contentis censuris, & pœnis, decretis, extensionibus, quarum, & quorum omnium tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, & ad verbũ insertis, auctoritate Apostolica tenore presentium perpetuo approbamus, confirmamus, & innouamus.

Easque bullas & earum pœnas ad certas personas, & loca hic enunciata extendit.

§. 5. Ac insuper auctoritate, & tenore præmissis decernimus, & declaramus, easdem Constitutiones, ac Decretum, locum habere vbique gentium, & terrarum, inter quascumque personas, etiã armatas, & in Castris seu propugnaculis militantes, etiã vbi nostrorũ, & Sanctæ Rom. Ecclesiæ aut Catholicæ fidei hostium furor impune grassatur, vel in dominiis per eos occupatis, & detentis. Idem quoq; iuris censendũ esse, si publico, & forsan iusto bello indicto, miles aliquis alterum in aduersariorum exercitu militantem, siue alias in hostium Castris, præsidiis, aut Terris degentem, priuatas simultates atque inimicitias publicæ causæ intermiscendo, etiam Ducum permissu, ex condicto ad singulare certamen descendat, aut illum prouocet. Necnon iisdẽ pœnis, decreto & Constitutionibus teneri eos, inter quos pactiones initæ sint de dirimendo certamine cum primũ alteruter vulneratus fuerit, seu sanguinem effuderit, aut certus ictuum numerus vtrinque illatus fuerit. Vel si conuenerint, vt non singuli, sed bini, terni aut plures hinc inde pugnent. Et non solum locorum Dominos, sed etiam Magistratus, Præsides, Locumtenentes, aut etiam militum Duces, & Capitaneos in Castris vel extra ea, in alieno, vel hostili solo, vel cum militibus exercitus aduersariorum monomachiam in quocumque casu per præsentem, vel alias Constitutiones huiusmodi prohibito, permittentes, vel quantum in ipsis est non prohibentes, aut post dimissum crimen, veniam & impunitatem concedentes.

Scripta quoque omnia ad duellum quasi præparatoria prohibentur.

§. 6. Præterea pari ratione prohibemus omnia, & singula eius generis scripta, Manifesta, seu fides vulgo appellata, quæ etiam sine expressa prouocatione ad certamen, tamen quasi præparatoria quædam ad chartulas, seu libellos prouocatorios, & ad duellum, illorumque veluti radices aut semina, vt plurimum lacessendi aliquem ad pugnam, & suscitandæ simultatis, atque inimicitiæ materiam, & occasionem præbent. Dum scilicet in illis per modum Epistolæ, libelli, aut publicæ attestationis, & intimationis, siue per authentica documenta, siue per vnius, pluriumve chirographorum subscriptiones, aut relationes, sub prætextu proprij, vel alieni honoris, & famæ, more militari, atque vt vulgo dicitur, Caualleresco, mendi aut lædendi, siue ad illatæ, propulsatæve contumeliæ, aut iniuriæ probationem, seu tollendam illius suspicionem rei alicuius gestæ ad id pertinentis, vel verborum, aut responsionum series, & ordo narratur, vel et simili abusu hac de causa aliquid tale adeò firmiter asseritur, aut

negatur.

aut negatur, vt qui contradixerit iis siue nominatim siue in genere, mendacij arguatur, aut mentiri dicatur. Aut ad hunc effectum ex militari etiã consuetudine quæritur, declaratur, aut respondetur, qua mente, aut quo sensu quippiam eiusmodi, quod ad superius expressa spectet, gestum dictumve sit. Vel denique offert se quisquam contra certam, vel incertam personam, vel generatim contra quemcumque ad probandum armis, & verificãdum etiam inito certamine aliquid ita esse, aut fuisse, vel non fuisse. Necnon quascumque etiam sine scripto factas talium rerum supradicta quoquo modo concernentium, & ob huiusmodi causas in locis publicis, vel priuatis, vbi hominum multitudo conuenire soleat, denunciationes, narrationes, declarationes, & testificationes. Volentes, eos omnes, & singulos, qui suo, vel alieno nomine, ad effectũ de quo superius dictum est, prædicta, vel his similia, multoque magis ad certandum prouocatoria scripta, libellos, epistolas, earumue exempla dictauerint, composuerint, scripserint, miserint, detulerint, diuulgauerint, affixerint, exemplauerint, typis impresserint, subscripserint, intimauerint, & vel etiam verbo denunciauerint, siue attestati fuerint. Quiue aliis ad singulare certamen, publice, vel occulte ineundum, vel ad prouocandum aliquem ad pugnam, siue ad huius generis scripta, quæ Manifesta, quæque chartulæ prouocatoriæ appellantur, scribenda, dictanda, mittenda, deferenda, diuulganda, auxilium, consilium, operam, vel fauorem præstiterint, siue id suaserint, aut mandauerint, quiue in præmissis, vel eorum aliquo se quomodolibet immiscuerint, etiamsi neque pugna aliqua, nec certamen, aut effectus, nec accessus, aut actus ad pugnam proximus, neque expressa, & aperta prouocatio subsecuta fuerit, neque scriptiones prædictæ, quæ Manifesta dicuntur, in publicum prodierint, aut cuiquam intimatæ extiterint, si per eos non steterit, quo minus publicatio, aut denunciatio fieret. Nihilominus censuris, & pœnis omnibus in præsenti, & aliis prędictis Constitutionibus, & Decreto contentis subiacere, tam si superius enumeratis, quam si aliis etiam maioribus Ecclesiasticis, vel mundanis dignitatibus, gradibus, & præeminentiis excellant.

Iterum que duellantes, duellum permittentes, fautoresque, &c. excommunicationis pœn. ferit, vltra alias ois inflictas.

§. 7. Quinimo de nouo etiam per præsentes ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filij, & Spiritus sancti, excõmunicamus, & anathematizamus, maledicimus, & execramur omnes, & quoscumque, publice, vel priuatim, parum, vel occulte, in quibuscumque locis, modis, & formis, ac casibus sub præsenti nostra, vel aliis prædictis Constitutionibus, ac Decreto comprehensis, singulare certamen (quod Duellum vulgo dicitur) ex cõposito ineuntes, necnon id scelus suadentes, aut prouocantes, opem, cõsilium, vel fauorem præstantes, equos, arma, & commeatus præbentes, aut comitantes, vel circa chartulas, seu libellos, literas, nuncios, aut quæcũque alia scripta huiusmodi quomodolibet peccantes, huiusque delicti socios de industria spectatores, patrinos, fautores, defensores, quacũque, tam superius expressa, quam alia Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate. Ita vt singulares etiam personæ cuiuslibet Communitatis, Vniuersitatis, Collegij, aut Reipublicę, quæ huius criminis participes quoquo modo fuerint, nequaquã excusentur, sed supradictos omnes eorumque singulos, ipso facto absque vlla monitione, Iudicis decreto, aut ministerio, perpetui anathematis, excommunicationis maioris, & maledictionis æternæ mucrone perculsos, & damnatos harum serie declaramus, & si in ipso conflictu obierint, sepultura Ecclesiastica perpetuo priuatos esse volumus. Ipsas verò Ciuitates, Terras, Oppida, vel Castra, & loca in quorum territoriis id facinus scientibus, & tacite, vel expresse permittentibus, aut tolerãtibus Dominis, aut Magistratibus, vel Senatu, aut Populo, admissum fuerit, Ecclesiastico supponimus interdicto, cuius interdicti relaxationem aut excommunicationis absolutionẽ, ab alio quam à nobis, aut pro tempore existente Romano Pontifice, pœnitẽtia, & satisfactione congrue peracta, nisi in mortis articulo constituti, nequeant obtinere, etiam prætextu quarumuis facultatum, & indultorum quibusuis personis, tam Ecclesiasticis cuiuscumque Ordinis, aut militiæ, status, aut gradus, aut conditionis existentibus, quam laicis, etiam Imperiali, Regali, vel alia mundana præeminentia insignitis, per Sedem Apostolicam in genere, vel in specie concessorum. Quæ omnia, quoad præmissa, nolumus cuiquam in aliquo suffragari. Pœnis aliis tam spiritualibus quam temporalibus contra eos inflictis, nihilominus in suo robore permansuris.

Principes hortatur ad duella exterminanda, & delinquentes puniendum.

§. 8. Vniuersos autem, & singulos charissimos in Christo filios nostros Imperatorem, Reges, ac dilectos filios nob. Viros Duces, etiam armorum, & exercituum, Marchiones, ceterosque Principes Christianos, necnon Dominia, Potentatus, Communitates, & Vniuersitates Ciuitatum, Oppidorum, & Castrorum, illorumque Domicellos, & Dominos temporales, ac etiam Militum, & copiarum, tam equestrium quam pedestrium Ductores, Tribunos, Præfectos, Capitaneos in quibuscumque etiam Nobis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ temporali iurisdictioni non subiectis locis constitutos, cuiuscumque gradus, præeminentiæ, & nobilitatis existentes hortamur, rogamus, & obtestamur per viscera D.N. IESV CHRISTI, vt eius diuini nominis intuitu pro sua erga eumdem Deum, per quem regnant Reges, & à quo Principatus acceperunt, pietate, atque erga nos, & sanctam hanc Sedem reuerentia, & deuotione, non modo nihil tale in suis Dominiis fieri permittant, nec vllo modo conniueant, sed hoc malum omni studio, diligentia, & auctoritate exterminare totis viribus procurent, contra quoscumque delinquentes, & vt præfertur quomodolibet complices, & participes etiam temporalibus pœnis grauissimis animaduertant, & per suos Officiales, & Curiæ Ministros procedi curent, se tuti se obsequium Deo pergratum, perque acceptum præstituros, si quo gladio ad tutelam bonorum, & ad propulsandos perditorum conatus sunt accincti, eumdem ad vindictam huius peccati, & ad sumendas de huiusmodi criminis reis debitas pœnas exercuerint, contra verò memores, si in re tam graui male se gesserint, se in districto Dei iudicio rationem in nouissimo die reddituros.

Transumptis huius bullæ credi mãdat.

§. 9. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, Notarij publici manu subscriptis, & personæ in dignitate Ecclesiastica cõstitutę sigillo obsignatis, eadem prorsus fides vbique gentium & locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur exhibitis, vel ostensis.

Publicatiõ præcipit, & sanctionẽ pœnalem addit.

§. 10. Quodque eædem præsentes in Lateranen. ac Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, & Cancellariæ Apostolicæ valuis de more publicentur, affixis inibi earum exemplis per aliquem ex Cursoribus nostris, & dimissis, quodque eadem publicatio, eos qui in Vrbe sunt post triduum, qui vero extra eam, & citra montes, post duos menses, vltra montes verò, post quatuor menses omnes quos concernunt, perinde arctet, & afficiat, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Nulli ergo omnino, &c.

D.P.A.1. die 17. Aug.

Dat. Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarn. Dom. 1592. 16. Kal. Sept. Pont. nostri anno 1.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D. 1592. indictione 5. die vero 2. mensis Septembris. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D.N. Domini Clem. diuina prouidentia Papæ VIII. Anno 1. Supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in valuis Basilicarum S. Petri in Vaticano Principis Apostolorum, & S. Io. Lateranen. de Vrbe, & Cancell. Apost. ibidem illarum copiis affixis, per me Hieronym. Lutium S.D. N. Papæ Curs.

Io. Gauce Mag. Curs.

Exemptio Congregationis B. MARIÆ Fuliensis à iurisdictione omnium aliorum Prelatorum Ordinis Cisterciensis Monachorum S. Benedicti. XII.

Ampliauit Paulus V. vt indicaui supra in const. 52. Sixti V. Religiosos. fol. 537. qui illius constitutionem approbauit, gratiisque priuilegiis decorauit.

Edita An. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis nostri muneris ratio postulat, vt Religiosorum statui, & profectui, quantum cum Domino possumus, libenter prospiciamus.

Editio statutorum pro Reformatione huius Congregationis.

§. 1. Nuper siquidem per alias nostras literas, dilecto filio Magistro Alexandro de Franciscis, Ordinis Fratrum Prædicatorum Vicar. Gen. Theologo, ac familiari nostro, quem

quem pridem Capituli Generalis Congregationis Reformatæ Beatæ MARIÆ Fuliensis, Cisterciensis Ordinis, Assessorem deputaueramus, nonnulla statuta tunc expressa, pro bono dictæ Congregationis regimine condendi facultatem concessimus, prout in ipsis literis in simili forma Breuis expeditis latius continetur. Qui quidem Magister Alexander, vt accepimus, nonnulla statuta condidit, & alia quædam pro Reformatione, & prospero statu eiusdem Congregationis statuit, & adhuc iuxta facultates illi per nos attributas, Reformationi huiusmodi prudenti solicitudine incumbit.

Exemptio eiusdem à iurisdictione Generalium, & aliorum Prælatorum Ord. Cister. Aduerte hanc exemptionem comprehendere etiam Moniales huius Congreg. vt sua const. declarauit Paul. V. die 14. August. 1605. eam tamen in hoc opere non posui.

§. 2. Nos autem dictæ Congregationis, illorumque Abbatum, & Monachorum, vt maiori cum quiete, ac spiritus feruore, iuxta eorum Regularia Instituta, Altissimo gratum exhibeant famulatum, statui opportunius prouidere volentes, Motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, ac certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Congregationem prædictam Fuliensem, eiusq; Vicarium Generalé, Abbatemq; & Monachos Monasterij Beatæ Mariæ Fuliensis, in quo primum huius Cógregationis Regularis Obseruantia, & Reformatio introducta extitit, aliosq; vniuersos eorú Abbates, Monachos, & Religiosos, eorumq; Monasteria, Domos, Conuentus, Grangias, Loca, & bona quæcumq; præsentia, & futura, atque ad ea quomodolibet spectantia, & pertinentia, & quæ deinceps ad ea spectabunt, & pertinebunt, illisq; cócedentur, vel ad ea deuoluétur, ab omni superioritate, iurisdictione, gubernio, regimine, administratione, subiectione, obedientia, visitatione, correctione, & emendatione Cistercij, Claræuallensis, & aliorum nunc, & pro tempore existentium Generalium, ac Morimondensis, & aliorum Abbatum, Prælatorum, Superiorum eiusdem Ordinis Cistercien. quacumque auctoritate fungentium, & functurorum, & quantumuis amplissimis priuilegiis, & facultatibus vtentium, & vsurorum, auctoritate Apostolica tenore præsentium, perpetuo eximimus, & liberamus, ita vt nullam omnino iurisdictionné, facultatem, & auctoritatem in dictá Congregationem, Abbates, Monachos, Religiosos, Monasteriaq; & Loca atque bona illius habere, exercere aut prætendere dicti Generales, & alij Abbates, & Prælati Ordinis Cistercien. aliquo tempore possint, minusque in rebus, & negotiis eiusdem Congregationis aliquo pacto se ingerere, aut immiscere valeant.

Receptio Cong. Fuliensis sub Sedis Apost. protectione.

§. 3. Ipsamque Congregationem Fuliensem, eiusque Vicarium Generalem, nec non Abbates, Monachos, Religiosos, Monasteria, Domos, Loca, res, & bona prædicta, sub immediata Nostra, & Sedis Apostolicæ protectione, regimine, subiectione, gubernatione, obedientia, recipimus, & subiicimus.

Elargitio omnium priuilegiorum Ord. Cister.

§. 4. Illis tamen, vt omnibus, & singulis priuilegiis, indultis, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, prærogatiuis, indulgentiis, aliisq; gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus, eidem Ordini Cistercien. in genere, vel in specie quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos, & Apostolicam Sedem, ac Legatos, etiam de Latere, nec non etiam quoscumque Reges, Imperatores, ac Principes sæculares concessis, vel in futurum concedendis, æque ac alij dicti Ordinis Cisterciensis Monachi, & Religiosi, sine aliqua prorsus differentia, vti, & gaudere, ac frui libere & licite possint, valeant ac debeant.

Declaratio quod Monachi huiusmodi Congreg. non teneantur ad alia Cister. Ord. Instituta.

§. 5. Nec propterea ad alia dicti Ordinis Cisterciensis instituta Monachi dictæ Cógregationis Fulien. teneantur, vel obligentur, sed tantum Regularem Obseruantiam prædictam, & Constitutiones per nos dictumque Alexandrum declaratas, postquam editæ, & per nos confirmatæ fuerint, seu in posterum per Fratres dictæ Congregationis edendas, & statuendas, ac per nos, & dictam Sedem confirmandas, obseruare teneantur, auctoritate Apostolica, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus, illisq; si opus sit ea omnia cómunicamus, & extendimus.

Prohibitio in virtute sanctæ Obedientiæ, quæ fit Abbati Ord. Cistercien. Generali & aliis, ne desuper se intromittant.

§. 6. Mandantes propterea in virtute sanctæ Obedientiæ, expresseque interdicentes Abbati Cisterciensis Ordinis Generali, ac aliis Abbatibus, & Prælatis supradictis, ne vllo vnquam tempore se in gubernio, regimine, administratione, visitatione, correctione, & Reformatione Congregatiois prædictæ, illiusque Religiosorum aliquo modo intromittere, ac tam ipsis quàm aliis Monachis, & Religiosis eiusdem Ordinis Cistercien. ne in rebus, negotiis, ac statu prædictæ Congregationis, ac illius Religiosorum prædictorum vllatenus se ingerere, aut immiscere, præterquam si ad illam se transtulerint, & in eiusdem Obseruantia permanserint, nec aliquo modo inuicem commisceri, seu huius Congregationis Religiosi ad prædictum Ordinem Cisterciensem transire possint nec debeant, audeantve, seu præsumant, cùm dicta Congregatio pro Reformatione dicti Ordinis instituta sit, non autem Ordo prædictus ipsius Congregationis relaxationi, aut impedimento esse debeat.

Clausul. præseruatiua.

§. 7. Atque decernentes præsentes literas nullo tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, aut alias quomodolibet infringi, retractari, seu inualidari ex quacumque causa, vel prætextu minime posse, sed semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Clausula sublata.

§. 8. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, definiri, & interpretari debere, irritumque & inane quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obstátibus quibusuis Apostolicis, etiá nostris, de non tollendo iure quæsito, ac de non concedendis indulgentiis ad instar ac in vniuersalibus, Prouincialibusq; & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac dicti Ordinis Cistercien. etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, & indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini Cistercien. illiusque Generali, ac aliis prædictis Abbatibus & Superioribus, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, in contrarium præmissorum concessis, ac pluries confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis illorumque totis tenoribus plena, & ad verbum mentio habenda esset, illis pro expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An. 1. die 4. Sept.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die quarta Sep. millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, Pontif. nostri Anno primo.

XIII

Declaratio præcedentiæ Fratrum Prædicatorum Ordinis S. Dominici, in omnibus actibus, & processionibus, tam publicis, quàm priuatis, ante omnes Religiosos, tam Mendicantes, quàm non Mendicantes, post Canonicos, & Clericos sæculares, ac antiquos Ordines Monachales.

Ad hæc habes const. 84. Gregorij XIII. Expescit. sup. fol.... & aliam Pij V. const. 71. Diuina, fol. 201. Et similem declarationem hic idem Clem. edidit die 16. Mart. 1600. contra Fratres Eremitas Ordinis S. Augustini, sed ea prætermissa, hanc posui vti generalem.

Edita An. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Greg. 13. edidit confirmationem super præcedentia Fratrum Mendicantium, quæ est sup. f. l. explanatis.

INter cetera cordis nostri desiderabilia, id intensis exoptamus affectibus, vt controuersiarum ac litium materia inter personas ecclesiasticas è medio tollatur. Sanè nobis nuper innotuit, quod in Regnis Aragonú, Valétiæ, & Cataloniæ, ac tota demum Prouincia Aragoniæ Ordinis Fratrum Prædicatorú, & præsertim in Ciuitate Oriolen. & Oppido Ciuitate nuncupata Alicante, ac loco de Castello della Plana prædicti Regni Valentiæ, nonnullæ lites, causæ, quæstiones, & controuersiæ inter prædictos Fratres ex vna, & alios Mendicantes siue Regulares quoscumque super præcedentia, ac ritu incedendi in actib. & processionibus tam publicis, quàm priuatis, occasione seu

intuitu quarūdam literarum fel.recor.Gregor.Papæ XIII. prædecessoris nostri in forma Breuis,sub die 15.Iulij 1583. quæ incipiunt,Exposcit. confectarum, partibus,ex altera motæ sunt, & moueri seu oriri facile possunt.

Hic modo litcs extinguit lites de super exortas.

§. 1. Nos considerantes lites , causas, & controuersias huiusmodi, præsertim inter Religiosas personas, quæ relictis Mundi vanitatibus , votum suum in humilitatis spiritu Domino Deo nostro persoluere profitentur , non modicam infundere labem,populoq; scādalum generare, ac in hac Vrbe nostra omnium capite, & vnde in omnia regimen seruari consueuit,eum ritum,& ordinem seruari, quod in actibus,& processionibus,tā publicis,quā priuatis,post Canonicos,& clericos sæculares,& antiquos Ordines Monachales,Fratres Ordinis Prædicatorum huiusmodi primum,digniorem, & honorabiliorem locū obtinent , & ceteros alios Fratres Mendicantes , siue alios quoscumque Regulares præcedunt,atque de antiquitate, & præeminentia cuiuslibet Ordinis Fratrum Mendicantium,& aliorum Regularium quorumcumque plenam,& indubitatam notitiam habentes,ac eorum honoris,& iurium conseruationem,ac pacem,& quietem inter eos confouere, & scandala huiusmodi remouere, paterno affectu cupientes , ac statum litium , & merita causarum huiusmodi, nominaque & cognomina Iudicum, & collitigantium,& eorum iura,& prætensiones, necnon tenorem literarum dicti Gregorij prædecessoris perinde,ac si de verbo ad verbum insererentur,præsentibus pro expressis habētes de venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E.Cardin. super statu Regularium Deputatorum consilio , & nobis attributę potestatis plenitudine,Motu proprio,& ex certa nostra scientia, lites , & causas qualscumque tam motas quam mouendas , seu quæstionum , & controuersiarum materias omnes in quibuscumque instantiis coram quibuscumque Iudicibus indecisas pendentes , ad nos harum serie aduocamus , & penitus extinguimus , & aliis Mendicantibus , siue quibuscumque aliis Regularibus, super his perpetuum silentium imponimus.

Præcedentiā que concedit Fratrib S.Dominici ante ceteros Mendicantes, & non Mendicantes post Canonicos,& Clericos sæculares,& antiquos Ordines Monachales.

§.2. Volumus , & decernimus, in prædictis Regnis Aragonum,Valentiæ, & Cataloniæ, & tota demum Prouincia Aragoniæ,Ordinis Fratrum Prædicatorum,& præsertim in Ciuitate Oriolen. & Oppido Cantate nuncupato Alicante , & loco de Castello della Plana huiusmodi eum ritum, & ordinem inter Fratres Sancti Dominici prædictos, ac alios Mendicantes , siue alios Regulares quoscumque cuiusuis Ordinis, vel Religionis, existētes seruari debere, qui in hac Vrbe nostra omnium capite seruatur. Videlicet, quod in omnibus actibus , & processionibus, tam publicis , quam priuatis , post Canonicos,& Clericos sęculares,& antiquos Ordinis Monachales,si qui incesserint, dicti Fratres Ordinis Prædicatorum primum,digniorem,& honorabiliorem locum obtineant, ita vt dicti Fratres Sancti Dominici, immediate post modò dictos subsequantur, post quos omnes alij Regulares, tam Mendicantes, quàm non Mendicantes cuiuscumque Ordinis,vel Religionis existant, incedent, & subsequentur, etiamsi Ecclesiæ, Capellæ , Conuentus , Domus , & Loca regularia dictorum Fratrum Prædicatorum in locis prædictis primo instituta , & fundata non fuerint , prout nos id de facto obseruari volumus,& præcipimus.

Et desuper eos molestari prohibet.

§. 3. Districte in virtute sanctæ obedientiæ,& sub excommunicationis maioris latę sententię eo ipso per contrafacientes incurrendæ pœna,omnibus, & singulis quorumcumque aliorum Ordinum pro tempore Religiosis siue Regularibus inhibentes , ne de cetero præmissorum occasione Ordinem Fratrum Prædicatorum huiusmodi, illiusque Fratres pro tempore existentes , molestare , inquietare,perturbare,aut quoquo modo impedire audeant, vel præsumant.

Et ita iudicari præcipit.

§. 4. Sicque per quoscumque Iudices , & Commissarios, quauis auctoritate fungentes , etiam causarum Palatij Apostolici Auditores , & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis , & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate , & auctoritate, vbique iudicari, ac definiri debere,necnon irritum,& inane, si secus super his à quoquam,quauis auctoritate,scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 5. Quocirca vniuersis , & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis,Archiepiscopis,Episcopis,& dilectis filiis Abbatibus , Prioribus , & aliis personis quibuscumque in dignitate Ecclesiastica constitutis , per præsentes Motu simili mandamus , quatenus ipsi, vel eorum quilibet per se , vel alium seu alios , vbi , & quando opus fuerit , & quoties pro parte dictorum Fratrum Prædicatorum fuerint requisiti , eis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præmissa omnia obseruari , iuxta præsentium continentiam , & tenorem, contradictores quoslibet , ac rebelles , & præmissis non parentes , per sententias, censuras , & pœnas Ecclesiasticas , aliaque opportuna iuris , & facti remedia , appellatione postposita compescendo , inuocato etiam ad hoc si opus fuerit , auxilio brachij sæcularis.

Obstantia tollit.

§. 6. Non obstantibus literis dicti Gregorij prædecessoris , aliisque præmissis , necnon quibusvis Constitutionibus , & Ordinationibus Apostolicis , ac Conuentuum , Domorum , Locorum , & Ordinum Mendicantium, siue aliorum quorūcumque Regularium huiusmodi, iuramento , confirmatione Apostolica , vel quauis firmitate alia roboratis statutis , & consuetudinibus , priuilegiis quoque , indultis , & literis Apostolicis , Mendicantibus Fratribus, siue aliis Regularibus quibuscumque, & illorum Superioribus,per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, etiam in bulla Aurea, Mare magnum, nuncupata contentis, ac Motu simili consistorialiter etiam per modum legis & statuti perpetui , etiam iteratis vicibus , cum quibusuis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus , & insolitis clausulis , ac irritantibus , & aliis decretis , pro tempore in contrarium forsan reuocantibus, etiamsi in eis caueatur expresse, quod nisi per trinas distinctas literas , cum temporis interuallo competenti , ternis distinctis vicibus , illis quos concernunt , intimandas derogatum esset aut censeatur, concessis, approbatis,& innouatis. Quibus omnibus,& singulis, etiamsi de eis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa , & indiuidua,non autem per clausulas generales idem importantes,mentio,seu quæuis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes , illis alias in suo robore permansuris,hac vice duntaxat specialiter , & expresse latissime derogamus , contrariis quibuscumque , aut si aliquibus communiter,vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non faciētes plenam,& expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionē.

Transumptis credi iubet.

§. 7. Volumus autem, & dicta auctoritate decernimus, quod præsentium transumptis,etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis , & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis , eadem prorsus fides adhibeatur,quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat.P. An 1 die 25 Sept.

Dat. Romæ apud S.Marcum,sub annulo Piscatoris,die vigesimaquinta Septembris , millesimo quingentesimo nonagesimosecundo,Pontificatus nostri Anno 1.

De reductione Monachorum Ordinis S.Basilij in vnam Congregationem,& sub regimine vnius Abbatis ; & de forma recipiendi Nouitios.

Hoc regimen Abbas exercet , etiam quoad Monachos reformatos , vt habetur infra in constitut. 103. Altissimi. *vbi alias indicabo.*

Edita An.D. 1592.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

QVæ ad restituendos in pristinum honorem & dignitatem Ordines Regulares in Ecclesia Dei à SS.Patribus institutos , & collatam in eis disciplinæ præsertim Monasticæ obseruantiam modis congruis instaurandam, piè ac prouidè à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus sancita fuerunt, in eis confirmandis & innouandis autoritatem nostram libenter interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Gregor.XIII. Monachos S. Basilij in vnā Congregationem reduxit sub regimine vnius Abbatis,vt sup in eius constit. 58. Benedictus fol. 126.

§. 1. Quam sanè piam cogitationem, Apostolici nostri muneris propriam impensius suscipimus pro salubri directione & profectu insignis ordinis S. Basilij , pro cuius reformatione alias fel recor. Greg.Papa XIII.prædecessor noster,per suas sub Dat.Cal.Nouemb.Pontificatus sui anno 8. editas literas, primum quidē reductionem

Monasteriorum

Monasteriorum Ordinis prædicti, necnon Priorum & Monachorum in Congregationem, & Capitulum tunc recens celebratum, eiusque indictionem, & præsidentiam, & in eo factas Abbatis Generalis, & alias tunc expressas electiones de Apostolicæ potestatis plenitudine approbauit, & confirmauit, atque inter alia statuit, vt Abbas Generalis pro tempore electus, æque vt alij aliorum Ordinum in Congregationes reductorum, Abbates Generales, & præsidentes, in suis quisque Capitulis, Congregationibus & Ordinibus, de iure, priuilegio, & consuetudine habent, & exercent, habereque, & exercere possunt, plenam, & omnimodam superioritatem, iurisdictionem, & auctoritatem haberet, & exerceret, tam in ea omnia quæ in Italia, & Regnis vtriusque Siciliæ sunt, quam etiam in alia Prouinciæ Hispaniæ paulo ante per eumdem prædecessorem in Regnis Hispaniarum instituta, & prorsus in cetera quæcumque Monasteria, Domos, & Loca, in eadem prouincia sub regula sancti Basilij caremus erecta, & in posterum erigéda, eorumque Abbates, Conuentus, Monachos, & personas, quæ pridé cum Monachis eiusdé Ordinis sancti Basilij in Italia existentibus, & eorum Congregationi prædictæ, sub obedientia inde futuri Abbatis, seu Vicarij generalis eiusdem Congregationis, idem Gregorius prædecessor perpetuo coniunxerat, eaque necnon Visitatorem eiusdem Prouinciæ Hispaniæ, Abbati, seu Vicario generali Congregationis huiusmodi in Italia pro tempore eligendo subiecerat, & ab eo dependere decreuerat inter alia, quemadmodum in eiusdem Gregorij prædecessoris diuersis literis, prioribus videlicet Kal. Maij, secundo, posterioribus vero, 8. Kal. Iunij, sexto Pontificatus sui annis Dat. plenius continetur.

Aliaque statuit, vt ibidē.

§. 2. Iussit præterea ipse Gregorius prædecessor vniuersos, & singulos eiusdem, &c.

Omittitur residuum, quia ipsa bulla habetur sup in loc cit. in rub

Hic modo Pont. ea approbat, cum omnibus inde secutis.

§. 3. Cum autem sicut dilectus filius noster Iulius Antonius tt. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis S. Seuerinæ nuncupatus modernus eiusdem Ordinis apud nos, & Sedem Apostolicam Protector, nobis nuper exposuit, ex literis superius expressis, quæ suum magna ex parte effectú sortitæ fuerút, non mediocris vtilitas, & fructus spiritualis ad reformationé eiusdem Ordinis prouenerit, & tamen adhuc multa reliqua sint, propter quæ valde expediat easdem literas debitæ executioni, omnino atque integre demandari, Nos, quibus summopere cordi est, quantum nostra Pastorali vigilantia eniti possumus, modis omnibus procurare, ac Deo iuuante efficere, vt eius Ordinis Religiosi in dies, quam optimos, & felicissimos in viis Domini progressus faciant, atque vberrimos in sancta Ecclesia fructus, maiorum suorum, & præcipuè S. eorum Patris, & Patriarchæ Basilij exemplo proferant, Motu proprio, & ex certa sciétia ac deliberatione nostra, suprascriptas Gregorij prædec, literas, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro plene, & sufficienter expressis & ad verbum insertis, & in eis contéta quæcumq; ac potissimum, quæ illarum vigore circa distinctionem mensæ Conuétualis à mensa Abbatiali, necnon dismembrationem, & diuisionem partis bonorum, proprietatum, & iurium à Monasteriis, & Archimandritatibus prædictis, illorumque pro mensa conuentuali huiusmodi applicationem, & approbationem ab ipsis Gulielmo, quamdiu in humanis egit, & deinde Iulio Antonio Cardinalibus Protectoribus, vel de eorum mádato hactenus gesta sunt, vel quæ posthac per eumdem modernum, ac pro tempore existentem Protectorem gerentur, necnon statuta, seu constitutiones hactenus per dictam Congregationem seu Monachos in Capitulis generalibus facta seu edita, ac de eiusdé Iulij Anton. Cardin. Protectoris mádato per viros Religiosos, eruditos, & pios reuisa, examinata, & ab ipso approbata, ex nunc prout ex tunc, & è contra, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, confirmamus & innouamus, illisque perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adiicimus, eaque præsentis scripti patrocinio communimus. Supplentes omnes, & singulos iuris & facti defectus, si qui interuenerint in eisdem.

Protectorique Ordinis præmissorum executorem deputat.

§. 4. Ac nihilominus eidem Iulio Antonio Card. moderno, & pro tépore existen. Protectori, per Apost. scripta mandamus, plenamque per præsentes tribuimus facultatem, vt per se vel alium seu alios, etiam si videbitur, dicti vel alterius Ordinis Religiosos, ad integram executionem earumdem literarum iuxta illarum formam & tenorem, præsertim quoad institutionem mensarum conuentualium, & separationem bonorum, proprietatum, & iurium a mensis Abbatialibus, vbi opus erit, ac aliàs in omnibus, & per omnia procedat, atque in omnibus, & singulis superius expressis, & aliis quæ in literis prædictis etiam nominatim ipsi Gulielmo Cardinali concessæ fuerant facultatibus, tam quoad negotia iam cœpta, quam quoad non cœpta, vbi, quando, & quoties opus fuerit, seu expedire iudicauerit, libere & licite vtatur, perinde ac si hæc ipsa sibi ab initio expresse demandata, tributa, & nunc harum serie de nouo singillatim concessa fuissent.

Nouitios certo modo recipi indulget, non obstāte const. Sixti V. quæ est supra fol. Cum de.

§. 5. Quoniam vero, si quando contingeret recipi Nouitios aliquos sexdecim annis maiores, & in ea Prouincia capitulum Prouinciale aut numquam celebraretur, aut admodum raro, tunc sane nimis incommodum esset tum ob huiusmodi causam, tum propter Monasteriorum paucitatem, & locorum interualla, quibus inter se disiuncta, & remota sunt Generalis aut Prouincialis capituli celebrandi tempus expectare, & alias seruare formam in Constitutione piæ mem. Sixti Papæ V. etiam prædecessoris nostri, super modo admittendi Nouitios ad habitum regularem, & eiusdem Sixti prædecessoris declaratoria postmodum edita præscripta. Nos vnicuique Priori, seu Prælato cuiuslibet Monasterij, Prioratus, Domus aut Loci regularis, & conuentualis dicti Ordinis, vt de consilio & consensu duorum aliorum eiusdem Congregationis Priorum, seu Prælatorum, qui vicinioribus conuentibus præfuerint, necnon conuentus seu Monasterij seu Prioratus, aut Domus, vel loci, Nouitios etiam sexdecim annis maiores, alioquin tamen habiles quandocumque ad habitum regularem eiusdem Ordinis S. Basilij recipere & admittere, etiam Capituli Prouincialis aut Generalis, vel cuiusuis alterius licentia, approbatione, aut consensu non requisito, ac Nouitiis ipsis, vt postquam, vt præfertur, recepti fuerint inibi permanere, & legitimo tempore post annum probationis, professionem emittere libere, & licite valeant, potestatem, & licentiam, auctoritate, & tenore præsentis concedimus, & impartimur.

Contraria submouet.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac nostris de vnionibus committendis ad partes, ac valore fructuú exprimendo, necnon de non tollendo iure quæsito, ac generalis, & vniones perpetuas, nisi in casibus à iure præmissis fieri prohibentis, nouissime celebrati Lateranen. Concilij, ac rec. mem. Innocentij IV. quæ incipit, Volentes, & Bonifacij VIII. Roman. Pontificum de vna, & in eodem Concilio generali edita de duabus dietis, ac prædictis eiusdem Sixti prædecessoris, aliisque Apostolicis constitutionibus, necnon Monasteriorum, & ordinum prædictorum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Monasteriis, & Ordinibus, eorumque Superioribus, & personis etiam Monasteria, & Archimandritatus eiusdem Ordinis in commendam obtinen. per quoscumque Rom. Pont. prædecessores nostros, ac nos, & eamdem Sedem etiam per modum statuti perpetui, ac initi, & stipulati contractus, ac alias sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, & in specie etiam ab immemorabili tempore quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, ac etiam vsu receptis, ac quocumque tempore factis, & promulgatis, tam quæ alias ipse Gregorius prædecessor in suis literis prædictis voluit, & decreuit non obstare, quam quibuscumque aliis indulgentiis, & literis Apostolicis, specialibus vel generalibus. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & indiuidua mentio habenda, & quæuis alia ad hoc requisita forma seruanda foret, tenores huiusmodi pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum, forma in illis tradita ad vnguem seruata, insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice, & ad effectum præsentium dumtaxat, specialiter, & expresse Motu simili derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, aut si Cómendatariis,

& personis prædictis vel quibusvis aliis communiter vel diuisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, & ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Exemplis credi iubet. §. 7. Postremo volumus, vt earundem literarum exempla etiam impressa, Notarij publici manu subscripta, & Prælati Ecclesiastici sigillo obsignata, eamdem illam prorsus fidem vbique locorum, in iudicio, & extra illud faciant, quam ipsæmet præsentes facerent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio pœnalis. §. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, suppletionis, roboris, adiectionis, communitionis, mandati, tributionis, concessionis, impartitionis, ac voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

D. P. An. 1. die 29. Oct. Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, Quarto Kal. Nouemb. Pontif. nostri Anno primo.

XV. Institutio Congregationis S. R. E. Cardinalium, super gratiis, & remissionibus bannitorum, & criminosorum hominum Status Ecclesiastici eorumque complicum, & fautorum.

Hanc facultatem gratiandi alias Pontificibus reseruatam fuisse, constat ex const. 27. Pij IV. Nuper. fol. 30.

De materia autem bannitorum, & exulum, ac receptatorum, & fautorum, plene notaui sup. in constitut. 6. Sixti Quinti. Hoc nostri. fol. 374.

Edita A. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilectis filiis nostris Antonio Mariæ, S. Mariæ de Pace, Saluiato, acnon Mariano SS. Marcellini, & Petri titulorum Presbyteris de Camerino, & Alexandro S. Laurentij in Damaso Diacono Cardinalibus Montalto nuncupatis.

Exordium. IN regendis Populis S. R. E. temporali ditioni subiectis, quorum curam, & tutelam nobis potissimum diuina prouidentia commisit, eam duximus rationem iudicandam nostræ pastorali sollicitudini maxime consentaneam, vt peccantes quidem, & in peccato perseuerantes, publicæ præsertim quietis perturbatores, iustitiæ gladio nobis ipsius Domini auctoritate tradito coërceamus, pœnitentibus vero, & ad cor reuersis paternæ clementiæ, & misericordiæ viscera non claudamus.

Causa huius constitutionis. Tu scias istã Congregatio nẽ esse perpetuam aliis pro tempore subrogatis Cardinalib. sicut sunt alia omnes similes constitutiones, vt alibi dixi. §. 1. Horum vtrunque vel ab ipso nostri Pontificatus initio spectantes, cum Prouincias vniuersas, & Populos eiusdem Romanæ Ecclesiæ, à numerosa Exulum, Latronum, Sicariorum, aliorumque sceleratorum hominum multitudine, omni facinorum genere miserandum in modum vexatas inuenissemus, coacti fuimus magnis laboribus, & impensis, aduersus perditorum huiusmodi hominum peruicaciam atque impœnitentiam, iustitiæ seueritatem dolenter quidem, sed necessario exercere. Cumque iam plerisque ex famosis latronum ducibus, eorumque impiis sectatoribus diuina fauente gratia, & nostrorum militum opera captis, profligatis, aut de medio sublatis, publicam quam votis omnibus optabamus tranquillitatem, Deo adiutore, consecuti simus, ad eam solidius firmandam, stabiliendam, & conseruandam, non mediocriter pertinere existimauimus, nunc vicissim iis quæ superfuerunt reliquiis nefariorum hominum, qui humiles, & pœnitentes peccatum suum agnouerint, Apostolicæ clementiæ sinum apetire, vt eos quantum in nobis est, à via perditionis ad viam salutis reuocatos, Christo Domino, & Patriæ salubriter lucremur. Cum igitur intelligamus plurimos ex subditis nostris in illa superiorum temporum calamitate, siue metu, exulumque minis territos, siue amicitia, necessitudine aut propinquitate permotos, siue priuatarum inimicitiarum occasione impulsos, vt asseclas, & propugnatores habere viderentur, aut quibusuis aliis causis inductos, cum supradictis exulibus, sicariis, facinorosisque hominibus versatos esse, eosque domo, & hospitio recepisse, cibaria præbuisse, eisque variis modis fauisse, alios etiam, cum delictorum interdum haudita grauium sibi conscij forent, vt legum, & iudicum seueritatem vitarent, ad societatem, & contubernium eorumdem perditorum quasi ad asylum confugisse, nec defuisse aliquos, qui vel sola animi leuitate, & iuuenili furore impulsi, ad ostentandum animi aut corporis robur, vel forsan inopia, & fame oppressi, & fere quotidianis per ipsos facinorosos latrones vbique impune grassantes, sibi suoque tenui patrimonio illatis damnis, ad extremam tolerandæ vitæ desperationem adducti, se eisdem scelestis comites adiunxerint. Quibus partim iam damnatis contumaciæ nomine, partim nondum manifestò deprehensis, si præteritæ culpæ abolendæ, ac veniæ, & absolutionis ex Pontificia nostra benignitate consequendæ spes aliqua tribueretur, non plane arduum nec difficile foret illos, veteri malitiæ fermento expurgato, ad veram pœnitentiam, Christianam vitam, & bonam frugem reuocari.

Facultates Card. deputatorum, super remissionibus bannitorum, eorumque complicum, & fautorum. §. 2. Nos illius vices, licet imparibus meritis, gerentes in terris, qui superbis resistit, humilibus dat gratiam, paternum erga subditos nostros animum, præcipuumque charitatis affectum, modò ex corde resipiscant, suscipere, eisque nec penitus gratiam denegare, neque rursus impunitatem sine vllo defectu largiri decreuimus. Quare de vestra singulari prudentia, consilio, & integritate plurimum in Domino confidentes, Circumspectioni vestræ, & duobus saltem ex vobis coniunctim procedentibus, plenam, & liberam facultatem, auctoritatem, & potestatem per præsentes tribuimus, omnes, & singulas vtriuslibet sexus personas, tam in hac Alma Vrbe nostra, quam in aliis quibuscumque Prouinciis, Ciuitatibus, Terris, Oppidis & locis, nobis & Apostolicæ Sedi tam mediate quam immediate subiectis, & si eorum incolæ non sint, & ad illa quoquomodo declinauerint, quæ commercium cum cuiusvis generis bannitis, homicidis, sicariis, aliisque supradictis facinorosis hominibus habuerint, eos quoquomodo receptauerint, vel eisdem cibum, potum, pecunias, vestimenta, puluerem, pilas plumbeas, plumbum, arma, & alia necessaria subministrauerint, literas, & nuncios eisdem miserint, siue ab eis acceperint, aut equos commodauerint, atque adeo ipsos etiam latrones publicos, viarum grassatores, sicarios, bannitos, & exules, eorumque fautores, & receptatores, etiamsi cum ipsis bannitis delictorum complices, socij, participes, & in delictis patrandis vel bannitorum opera vsi fuerint, vel eis auxilium, consilium, & fauorem præstiterint, tam si dictis de causis delati, processati, inquisiti, & in contumaciam, seu alias condemnati sint, quam etiam antequam delicta ipsa in iudicio deducta sint, & antequam processum in quacumque instantia etiam de quibus nulla omnino ad Curiam notitia peruenerit, tam laicos quam clericos, & presbyteros, sæculares, & quorumvis Ordinum etiam Mendicantium regulares, cuiuscumque dignitatis, gradus, & conditionis fuerint, etiamsi ipsi delinquentes iurisdictioni Episcoporum, vel cuiuscumque alterius Curiæ Ecclesiasticæ subiecti sint, & causæ ipsæ, & crimina ad forum Ecclesiasticum pertineant, & in eo processus cœpti, & formati, & forsan etiam condemnationes secutæ fuerint, qui de admissis dolentes ab intimis, & à similibus abstinere proponentes, per se vel Procuratorem, aut Consanguineos, vel affines, aut alios pro eis agentes, veniam humiliter petierint, ab homicidij etiam voluntarij, ac etiam multiplicati, & aliis quibuscumque atrocibus, grauissimis, & enormissimis criminibus, excessibus, & delictis ab eis commissis, etiamsi talia essent, quæ maiori, magisque speciali expressione indigerent, necnon excommunicationis, aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis, quas propterea incurrerunt (hæresis, & læsæ Maiestatis in primo capite criminibus dumtaxat exceptis) in vtroque foro, si propter paupertatem, aut aliàs vobis videbitur gratis absoluendi, & liberandi, capitisque & vltimi supplicij, exilij, etiam perpetui, confiscationis bonorum, non tamen Fisco incorporatorum, aliasque pœnas temporales, corporales, & pecuniarias, tam per nostras quàm etiam dictorum prædecessorum nostrorum Constitutiones, ac alia aduersus talia perpetrantes quomodolibet inflictas, arbitrio vestro remittendi, commutandi & moderandi, siue cum illis

quos

quos pro absolutione, & gratia huiusmodi obtinenda, ad nos remittendos duxeritis, componendi, & certam eis vestro arbitrio compositionem taxandi, eosdemque, si aut postquam pacem ab hæredibus, vel propinquis occisorum habuerint, seu partibus læsis satisfecerint, ac alias prout vobis visum fuerit, ad patriam, famam, honores, & bona, non tamen Fisco incorporata, nec non in pristinum, & eum in quo ante commissa delicta erant, statum plenissime restituendi, omnemque inhabilitatis, & infamiæ maculam, seu notam ab eis omnino abolendi, processus quoscumque contra eos in contumaciam, vel alias quomodolibet formatos cassari, & aboleri mandandi. Necnon vniuersis, & singulis Prouinciarum, Ciuitatum, & locorum dicti Status Ecclesiastici Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Rectoribus, Locatenentibus, Potestatibus, aliisque omnibus Iudicibus ordinariis, delegatis, & personis cuiuscumque dignitatis, ordinis, & conditionis, quauis auctoritate fungentibus, ne sic absolutos molestare, inquietare, vel perturbare audeant, inhibendi, quin immo vt processus, decreta, bannimenta aut condemnationes, & acta quæcumque contra eos facta gratis omnino cassent, & aboleant, præcipiendi, ceteraque omnia faciendi, & exequendi, quæ in præmissis, & circa ea necessaria fuerint & opportuna.

Grauari ab eis caueant de se repræsentando & pro eis etiam consanguinei rogantur.

§. 3. Volentes, & Apostolica auctoritate decernentes, quod omnes ij quibus gratias, absolutiones, remissiones etiam per modum compositionis vigore præsentium per eos concedi contigerit, & eorum vnusquisque idoneas cautiones, & fideiussiones de se repræsentando, sub pœnis, & infra tempus arbitrio vestro declarandum, præstare teneantur, aut si propter inopiam id fieri nequeat, alias arbitrio vestro ad cauendum pariter, siue ad se obligandum saltem cum iuramento de se repræsentando tam ipsi quam pro iis consanguinei, vel affines propinquiori gradu coniuncti cogi, & compelli possint, & debeant. Quæ quidem cautiones, obligationes, aut fideiussiones non temporales sint, sed perpetuo durent, nec vnquam ex quauis causa etiam iuridica à quoquam quauis dignitate vel auctoritate fungente, nisi de speciali gratia Romani Pontificis manu signata, cassari, aboleri, aut quisquam ab earum vinculis eximi vel liberari valeat, quin potius omnes, & quæcumque abolitiones, & liberationes, si quas forsan de facto attentari contigerit, nullius sint roboris, & momenti, nec cuiquam suffragentur, quominus personæ prædictæ, vt prius obstrictæ remaneant, & eueniente casu ad obseruantiam promissionum arctari, & compelli possint.

Instrumentū publici Notarij has gratias plene probet.

§. 4. Insuper declaramus instrumentis tantum authenticis conficiendis per Tabellionem, seu Notarium publicum vestro iussu coram testibus, vt moris est, super huiusmodi gratiis, absolutionibus aut compositionibus, per vos faciendis rogatum, nec alias plenam atque indubitatam fidem, in iudicio, & extra illud adhiberi, idque ad probandum facultatem vobis per præsentes attributam sufficere, nec ipsarum præsentium insertionem, nec aliud omnino adminiculum requiri.

Gratia de subreptione & obreptione nunquam notari possint.

§. 5. Neque absolutiones, & gratias supradictas, ac quæcumque decreta, per vos vigore præsentium gesta, de subreptionis, obreptionis aut nullitatis vitio, intentionis vel alio quouis defectu notari, impugnari, inualidari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci posse, sed illa perpetuo valida, & efficacia fore. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis aliter iudicandi facultate, iudicari, & definiri debere, irritumque, & inane, si secus super his, à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Notarij in prædictis merces moderata sit.

§ 6. Ipsum vero Notarium, seu Notarios tam à vobis ad præmissa adhibendos, quam in partibus de abolitionibus & cassationibus processuum, seu bannimentorum aut decretorum pro tempore rogatos, iubemus exigua, & tenui mercede per vosmetipsos taxāda in Romana Curia, extra eam vero duobus tātum iuliis pro rogitu cuiuslibet abolitionis, & vno pro rogitu cautionis, seu fideiussionis omnino contentos esse, nec quicquam vlterius etiam pro atramento, cera, capsa, cordulis, sigillo, carta, labore petere seu pretendere, aut oblatum recipere posse, & si receperit, pœnam priuationis officij Tabellionatus, & inhabilitatis perpetuæ ad illud exercendum, ac exilij perpetui à tota ditione prædicta ipso facto incurrere.

Confirmatio bullarum prohibentium Legatos, & gubernatoribus remissionē bannitorum. Ad hoc vide notata his in rubr.

§. 7. Ceterum omnes, & quascumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutiones, & literas Apostolicas, per quas in genere vel in specie quibuscumque Legatis, Vicelegatis, Præsidibus, Gubernatoribus, & Officialibus Ciuitatum, Prouinciarum, & locorum dictæ ditionis temporalis Eccles. quauis dignitate, & præeminentia, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, necnō Baronibus, & Domicellis seu Dominis temporalibus Terrarum, Castrorum, & locorum dictæ ditionis, quauis etiam Marchionali, & Ducali, vel alia maiori auctoritate, gradu aut titulo insignitis, merumque, & mixtum Imperium, & gladij potestatem habentibus, bannitos, & sicarios prædictos absoluendi, seu cum eis componendi, vel ad quamcumque gratiam admittendi facultas adimitur, & denegatur, illarum tenores præsentibus pro expressis habentes, harum serie approbamus, confirmamus, & innouamus, illasque firmiter & inuiolate obseruari iubemus.

Annullatio huiusmodi remissionum.

§. 8. Districtius inhibentes vnicuique ex supradictis, ne quis eorum tale quidpiam attentare audeat, vel præsumat, & nihilominus quascumque per eos forsan de facto concedendas gratias eo ipso nullas, irritas, & inualidas esse, & censeri, viribusque, & effectu omnino carere, nec ipsis impetrantibus prodesse, aut suffragari.

Easque concedentium pœna.

§. 9. Contra ipsos vero concedentes, cuiuscumque status, gradus, nobilitatis aut conditionis fuerint, etiam per viam inquisitionis, querelæ, aut ex mero officio, tam in Syndicatu quam alias quandocumque, ad pœnas non solum in prædictis Constitutionibus contentas, verum ad alias etiam grauiores, priuationis officiorum, dignitatum, & feudorum per eos obtentorum, inhabilitatisque ad illa, & alia in posterum obtinenda, infamiæ, atque ignominiæ perpetuæ, sine vlla spe veniæ procedi debere statuimus, & decernimus.

Clausula derogatoria.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac nostris, aliisque Apostolicis constitutionibus, & ordinationibus, etiam cōtra huiusmodi homicidas, bānitos, & alios facinorosos quomodolibet editis, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, & innouatis cuiuscumque tenoris existant, per quæ præsentibus, nostrisque huiusmodi literis non expressa, aut omnino non inserta, effectus gratiarum à vobis earumdem præsentium auctoritate faciendarum impediri valeat quomodolibet vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda esset in nostris, vel vestris literis huiusmodi mentio specialis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Limitatio huius facultatis ad biennium, immo perpetua, vide in apostil. 1.

§. 11. Volumus autem facultatem vobis per præsentes concessam huiusmodi, lapso biennio à data præsentium numerando omnino expirare.

Absolutis iniungenda est pœna salutaris à Confessariis.

§. 12. Quodque ij, qui prædictam libertatem, & indulgentiam in vim præsentium obtinuerint, pœnitentiam salutarem sibi postmodum per Confessarios idoneos à locorum Ordinariis approbatos, quibus plenam super prædictis facultatem concedimus, iniungendam adimplere teneantur.

Transumptis credi iubet.

§. 13. Earumdem vero præsentium exemplis etiam impressis, Notarij publici manu, & Prælati Ecclesiastici sigillo munitis, eamdem prorsus fidem, in iudicio, & extra illud adhiberi debere, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

D.P. An. 1592 die 3. Nou.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 31 Nouembris 1592. Pont. nostri Anno primo.

Publicatio

Anno à Natiuitate D.N. Iesu Christi 1592. indictione 5. die vero 5. mensis Nouembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D.N. Domini Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno primo, Supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Basilicarum SS. Petri, & Ioannis Lateranen. de Vrbe, necnon in acie Campi Floræ, & ad Valuas Cancellariæ Apostolicæ per nos Ioannem Baptistam Bagni, & Franciscum Baron. prælibati S.D.N. Papæ Curs.

Hieronymus Lucius Mag. Curs.

XVI. **Priuilegia pro Conclauistis, qui in Conclaui in quo hic Pontifex electus fuit, interfuerunt.**

Similes ac maiores gratias quisque Pontifex concedere hactenus consueuit, sed posui solummodo hanc bullam, & aliam Pauli V. n. 3. non omissam, quia vix alia de cetero vsui esse poterunt.

Conclauistis qui Conclauibus interfuerunt in quibus creati fuere Summi Pontifices Gregor. XV. & S. D.N. Vrban. VIII. priuilegia eis respectiuè concesserunt, & vt Greg. XV. videre potens inter eius Const. 1. Romanus, & S.D.N. Const. 1. Circumspecta. inf. tom. 4.

Edita A.D. 1592. *CLEMENS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.*

Causa indultorum. ÆQuitati consentaneum censemus, dilectos filios Conclauistas, qui in Conclaui in quo diuina fauente clementia, ad summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, vt familiares domestici inseruiendo interfuerunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum, congruis fauoribus, gratiis & priuilegiis pro cuiusque meritis exornare.

Conclauistæ Papæ familiares fiunt Notariique Sedis Apost. &c. §. 1. Conclauistas itaq; prædictos, ac eorũ quemlibet à quibusuis excõmunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existũt, ad effectum præsentium duntaxat consequendũ, harum serie absoluentes, & absolutos fore cẽsentes, eorum supplicationibus hac in parte inclinati, Conclauistas præfatos in veros, indubitatos, & non fictos familiares cõtinuos Commensales nostros, & eos qui ex illis Clerici sunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque venerabilis frater noster Alphonsus Episcopus Ostiensis Iesualdus, & dilecti filij nostri tituli S. Mariæ in Transtiberim presbyter ab Altaemps, ac Franciscus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Sfortia, nuncupati Cardinales, gradu, nobilitate, & aliis meritis meritò dignos tali honore iudicauerint, in nostros & Apostolicæ Sedis Notarios recipimus.

Comitesque Palatini, Nobiles, &c. §. 2. Ac tam illos quam alios Conclauistas singulos qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus dignitatis honore approbati fuerint, Sacri Palatij, & Aulæ Lateranen. Comites, ac Milites. Ac tam illos quam omnes & singulos alios Conclauistas indistinctè, qui nobiles non sunt, Nobiles, quique Vrbis, vel alicuius alterius ex aliis Ciuitatibus temporali dominio nostro, & dictæ Romanæ Ecclesiæ mediatè vel immediatè subiectis Ciues esse voluerint, singulos in ea ipsa Ciuitate tantum, quam sigillatim eorum quisqoe elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit, veros Ciues ad instar, nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios antiquissimos, & Nobiles, ac participantes Ciues ipsius Vrbis, & Ciuitatis, ita vt ipsum ius Ciuilitatis, & ipsa ciuilitas, ad quoscumque illorum hæredes eodẽ modo transeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium creamus, constituimus, deputamus, & nobilitatis ac ciuilitatis titulo, honore, & insignibus decoramus, aliorumque familiarium continuorum Commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico seruientium, & in illius Tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum & dictæ Sedis Notariorum, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, ac Nobilium & Ciuium huiusmodi originariorum numero, & consortio fauorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis, & non fictis, familiaribus continuis Commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibusque, Militibus, ac Nobilibus, & Ciuibus haberi, & reputari volumus, & mandamus.

Et eorum indultis gaudent. §. 3. Eisque, vt in quibuscumqoe impetrationibus, concessionibus & literis, tam gratiam quam iustitiam concernentibus, se familiares continuos Commensales nostros, ac Comites, Milites, Nobiles, & Ciues etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ ipsæ subreptionis vitio subiaceant, sed validæ, & efficaces existant. Necnon ex nunc deinceps in perpetuũ omnibus, & quibuscumque ac prorsus similibus antelationibus, & antelationum prærogatiuis, priuilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, honoribus, gratiis, concessionibus, & indultis ac iuribus quibus alij nostri familiares continui Commẽsales tempore dictæ assumptionis nostræ ad summi Apostolatus apicem, ac quibus alij eiusdem Sedis Notarij etiam de numero participantium existentes, etiam si habitum, & Rochettum Notariorum dictæ Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictorũ Comites, ac Milites, & Nobiles ac etiam originarij, & antiquissimi Ciues Vrbis, seu Ciuitatis, quam vt præfertur, elegerint, quique ex vtroq; parente de Nobile, & Ciue originario, & antiquissimo procreati de iure, statuto, consuetudine, vel ex aliquo speciali priuilegio, seu alias quomodolibet etiam quoad assequutionem quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum, etiam per quascumque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas, vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, vbique locorum in iudicio, & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præiudicio, vti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licite valeant realiter, & integrè in omnibus, & per omnia, etiamsi in Vrbe, & Ciuitate huiusmodi non habitauerint, perinde ac si de verè nobili genere ex vtroque parente Nobili originario, & antiquissimo Ciue procreati forent, ac huiusmodi prærogatiuæ, priuilegia, exemptiones, gratiæ, fauores, concessiones & indulta, & iura, quæ pro aliis Nobilibus, & ciuibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Ciuilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclauistis in specie emanassent aut emanarent, & eis naturaliter de iure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerẽt, indulgemus.

§. 4. Necnon eosdem Conclauistas singulos, a solutione, & exactione decimarum, & cuiuscumque pedagij, subsidij, gabellæ, & cuiusuis alterius oneris, tam ordinarij quam extraordinarij, vbicumqoe locorum, & ex quacumque quantumuis graui, & vrgentissima ac excogitabili causa, & occasione impositorum, & pro tempore imponendorum, liberamus, & eximimus, liberosque & exemptos fore, & esse decernimus. Districtius inhibentes, ne exactores pedagiorum, decimarum, subsidij, gabellarum, & onerum huiusmodi, ad aliquam solutionem cogere, & compellere, aut alij quicumque cuiuscumque ecclesiasticæ vel sæcularis dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis, eos super præmissis, eorumve vsu, possessione, vel quasi, directè vel indirectè, quouis quæsito colore vel ingenio molestare, vel alias quomodolibet impedire quoquo modo præsumant. *Exemtio à solutione decimarum & impositionũ, &c.*

§. 5. Ipsisque Conclauistis singulis, quoscumque fructus, redditus & prouentus ecclesiasticos, ac etiam occasione pensionum annuarum ipsis vel eorum alicui reseruatarum, ratione omissionis horarum canonicarum indebitè perceptos, cuiuscumque quantitatis fuerint gratiose remittimus, & condonamus. Ac cum eisdem super inhabilitate propterea quomodolibet contracta, vt etiam ex eo quod censuris huiusmodi ligati, missas, & alia diuina officia (non tamen in contemptum clauium) celebrauerint, & alias diuinis se immiscuerint, vt illis, & aliis præmissis non obstantibus, ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, etiam rite promoueri, & in illis ac susceptis per eos alias ritè ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare liberè, & licitè possint, auctoritate, & tenore præmissis de specialis dono gratiæ dispensamus. *Remissio fructuũ indebitè perceptorum ob omissionem horarum canonicarum, &c. ac etiam irregularitatis.*

§. 6. Necnon eosdem Conclauistas, si qui eorum defectum natalium patiuntur, ex quocumque damnato, & illicito, non tamen presbyteri, coitu forsan procreati sint legitimamus, omnemque ab illis geniture maculam siue notam abstergimus, & abolemus, ac cum eorum singulis, vt in quibuscumque bonis paternis, & maternis, ac aliorum consanguineorum, seu cognatorum vel aliorum quorumcumque, sine tamen præiudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, vel alia de iure valida dispositione, succedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo consequi, & habere. Necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia, publica, & priuata eligi, & assumi, illaque gerere, & exercere, in omnibus, & per *Habilitatio illegitimorum ad officia secularia, &c.*

omnia

omnia perinde ac si de legitimo matrimonio procreati forent. Ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat, vt clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes & sacros, & presbyteratus ordines, si nondum promoti existunt, promoueri, ac postmodũ charactere, & ordinibus huiusmodi, illorumque priuilegiis vti, ac in eisdem ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, liberè, & licitè valeant, dicta auctoritate earumdem tenore præsentium, etiam de specialis dono gratiæ dispensamus.

Dispensatio circa delationem habitus & tonsuræ, pro Conclauistis habentibus pensionem centum ducat.

§. 7. Et insuper eisdem Conclauistis omnibus, & singulis, quod ratione quarumcumque pensionum ipsis, & eorum cuilibet (non tamen vltra summam centum ducatorum auri de Camera pro quolibet nunc & pro tempore reseruatarum, & reseruandarum) in habitu & tonsura per felicis recordationis Sixti Papæ Quinti prædecessoris nostri desuper editam declaratis, & præscriptis incedere, illosque deferre minime teneantur, & ob non delationem habitus, & tonsuræ huiusmodi, amissionis earumdem pensionum, vel alias pœnas in dicta constitutione contentas nullatenus incurrant, aut incurrisse censeantur, dummodo tamen alias habitum decentem, & honestum deferant, concedimus, & indulgemus.

Literæ Apost. gratis pro eis expediantur.

§. 8. Præcipimus quoque, & mandamus, quod omnes & quæcumque gratiæ, prouisiones, commendæ, & quæuis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma breuis pro illis expediendæ, gratis vbique expediantur, & expediri debeant.

Indultũ quoad pensiones.

§. 9. Necnon Conclauistis prædictis, & eorum singulis, vt quicumque loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitani, seu aliarum Ecclesiarum, aut personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam, ad id per eos, & eorum singulos eligendi seu eligendæ, quascumq; pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibusuis fructibus, redditibus, & prouentibus quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum cũ cura & sine cura, sæcularium, & quorumuis Ordinum, & Militiarum, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani regularium, seu fructus, redditus, & prouentus beneficiorum huiusmodi reseruatos, vsque ad summam centum ducatorum auri de Camera huiusmodi, in toto vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ fuerint, alias similes pensiones annuas, tertiam partem omnium fructuum dictorum beneficiorum non excedentes, seu fructus, redditus, & prouentus huiusmodi vsque ad summam prædictam, vni vel pluribus aliis personis ecclesiasticis per eosdem Conclauistas, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia ecclesiastica obtinentibus & expectantibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis, eisdem modo, & forma quibus eisdem Conclauistis reseruatæ vel reseruari fuerint, etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu integre persoluendas, seu per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & leuandas, reseruare, constituere, concedere, & assignare, libere & licite valeant, concedimus, & indulgemus. Decernentes ipsas translationes, & nouas reseruationes, constitutiones, & assignationes pensionum seu fructuum, redditũum, & prouentuum huiusmodi, plenam roboris firmitatem obtinere. Ipsaque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & prouentibus reseruata fuerint, obtinentes, ad illas persoluendas efficaciter obligatos fore.

Priuilegium de non registrando.

§. 10. Necnon eosdem Conclauistas, eorumve aliquem ad præsentes literas in Camera prædicta insinuandas, aut admitti, & registrari petendum minime teneri, nec illas etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, aut registratæ non fuerint, minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere.

Clausula huius concessionis præseruatiua.

§. 11. Ac easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, sub quibusuis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & constitutionibus Apostolicis similium gratiarum reuocatoriis, vel qui illas limitarent, aut moderarentur, quæ à nobis, & dicta Sede pro tempore, & ex quibusuis causis etiam vrgentissimis, & in fauorem fidei, ac diuini cultus augmentum etiam consistorialiter, vel alias quauis auctoritate hactenus, vel in posterum emanauerint comprehensas, sed quoties illæ emanabunt, toties easdem præsentes in pristinum statum repositas, & reintegratas esse ac censeri.

Clausula sublata.

§. 12. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios in quauis causa vel instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputantur.

§. 13. Quocirca mandamus dilectis filiis Rescribendario, & Computatori literarum Apostolicarum Scriptorum, ac aliis ad quos pertinet, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ, vt literas Apostolicas super præmissis omnibus, & singulis tam coniunctim quàm diuisim, ac pro singulis quibus concessa sunt, & seorsim ac separatim, cum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratis de mandato nostro, vbique in omnibus officiis, & Abbreuiatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, plumbiq; & Registri, absque alia pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facienda, omni cõtradictione, & dilatione cessantibus signent, expediant, & expediri faciant. Necnon Venerabilibus fratribus Amerin. & Camerinen. Episcopis, ac dilecto filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum, per se vel alium seu alios, literas prædictas, ac omnia, & singula in eis contenta, vbi, & quando expedierit, ac quoties pro parte dictorum Conclauistarum, seu alicuius eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant literas, & in eis contenta huiusmodi inuiolabiliter obseruari. Non permittentes Conclauistas prædictos per quoscumque desuper quomodolibet impediri seu molestari. Contradictores per censuras ecclesiasticas, appellatione postposita compescendo.

Derogatio contrariorum.

§. 14. Non obstantibus præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illud nondum deuentum sit, cui per hoc alias non intendimus derogare, ac nostra de præstando consensu in pensionibus, necnon piæ memoriæ Pij Papæ Quarti, de similibus vel dissimilibus gratiis in dicta Camera infra tres menses præsentandis, & registrandis, ac recolendæ memoriæ Quinti prædecessorum nostrorum contra illegitimos, necnon in Vniuersalibus, & Prouincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, Ordinum, & Militiarum, ac etiam Vrbis aliarumque Ciuitatum, Oppidorum, & Terrarum, necnon Cameræ prædictæ, & quarumcumque Vniuersitatum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, naturis, decretis, & etiam nouis reformationibus, necnon etiam legibus, tam Pontificiis quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac etiam sacris canonibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Superioribus, & personis, ac locis quibusuis in genere vel in specie, sub quibuscumque tenoribus, & formis, necnon derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac consistorialiter, & alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis illorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxar specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod Sacrista, & Magistri Cæremoniarum Capellę nostræ, ac Medici, cęterique omnes & singuli, qui etiam in ipso Conclaui, nobis & Cardinalibus, aut Capellę prædictis inseruiendo interfuerunt, quibuscumque priuilegiis, & facultatibus per pręsentes concessis, ad quę habiles, & idonei, à tribus Cardinalibus prædictis iudicati fuerint, gaudeant, & sub illis comprehendi debeant.

Fides transumptorum.

§. 15. Quodque pręsentium transumptis etiam impressis,

pressis, manu Notarij subscriptis, & sigillo alicuius Curię seu in dignitate ecclesiastica constitutæ personæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Nomina Conclauistarum, &c. Nulli ergo, &c.

Dat. P. A. S. 55. Nouemb. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, quinto Id. Nouembris, Pontificatus nostri Anno primo.

XVII. Institutio Orationis Quadraginta horarum, alternatim & iugiter habendæ in Ecclesiis, & piis locis Almæ Vrbis, ad præscriptam Ecclesiarum, & temporis distributionem, cum indulgentiarum concessione.

Continuationem huiusmodi Orationis præcepit Paulus V. die 10. Maij 1606.

Hactenus in Vrbe instituta fuit tempore Pij IV. Archiconfraternitas Orationis, & Mortis, quæ singulis mensibus hanc celebrat Orationem, vt in eiusdem Pij constitut. 22. Diuina. fol. 24. lib. 2.

Edita An. D. 1592. *CLEMENS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei, Dilectis filiis Clero, & Populo Romano. Salutem, & Apostolicam bened.*

Causa huius constitut. GRaues, & diuturnæ Christianæ Reipublicæ calamitates, quæ, peccatis promerentibus quotidie magis ingrauescunt, pastoralem solicitudinem nostram, quam vniuersæ Ecclesiæ debemus, assiduè commouent, magno sanè cum doloris sensu præsentium malorum, & impendentium periculorum metu, sed præcipuè cor nostrum, & paterna viscera nostra transfigit luctuosus status nobilissimi, & olim florentissimi Galliæ Regni, quod tot iam annos summa rerum perturbatione, & omniũ malorum acerbitate conflictatur, serpunt in dies latius hæresum incendia, iamque pari furore inflammati sanctæ Ecclesiæ inimici hinc hæretici, inde Turcæ ceruicibus nostris propius imminent, planè vt manifestè omnibus appareat, ad tam multa incommoda repellenda inanem esse omnem operam hominum, inanes labores, & imbecilles vires, nisi cęlestis gratiæ auxilio roborentur, quod vt consequi possimus, confugiamus necesse est ad illum desideriorum nostrorum fidelem internuntium, atque interpretem, & bonorum omnium conciliatricē Orationem, quæ ex corde humili, & animo contrito emissa, cælos penetrat, iram Dei mitigat, plagas & flagella auertit, & diuinæ misericordiæ impetrat abundantiam, est enim, vt sancti Patres illam vocant, clauis cæli, & cum ascendit Oratio, descendit Dei miseratio, & quidem tanto facilius, & vberius descendit, quanto maior fidelium ac piorum multitudo in vno charitatis spiritu copulata, continuatas adhibet preces.

Institutio Orationis de qua in rubr. §. 1. Quare memores verbi Domini, quod est apud Sanctum Prophetam: Inuoca, inquit, me in die tribulationis, eruam te, & honorificabis me, statuimus ad placandum Deum, vt auertatur ira eius à populo suo, & ad eius opem his difficillimis temporibus impetrandam, perpetuam sine intermissione Orationem publicè in hac Alma Vrbe sic instituere, vt in Ecclesiis Patriarchalibus & insignibus Collegiatis, necnon S.R.E. Cardinalium titulis, & diaconiis, & Regularium, atque etiam Confraternitatum Ecclesiis, quæ seorsum descriptæ erunt, certis præfinitis diebus, pia, & salutaris Quadragiota horarum Oratio celebretur, ea seruata Ecclesiarum, & temporis distributione, vt die, noctuque, quauis hora, toto vertente anno, sine intermissione Orationis incensum in conspectu Domini dirigatur.

Hortatio ad fie ibi orandum pro hic enarratis. §. 2. Quamobrem vos omnes, quos vti peculiares filios præcipuo complectimur affectu, vehementer in Domino hortamur, vt in hoc saluberrimo, & peruecessario orandi studio, vos ipsos piè & diligenter exerceatis. Pauperes omnes sumus, & Dei gratia indigemus, bonorum omnium auctor, & largitor est Deus, nihil boni adipisci, nihil mali euitare sine eo possumus, petite ergo, & accipietis, pulsate, & aperietur vobis. Orate pro Ecclesia sancta Catholica, vt dissipatis erroribus vnius fidei veritas toto terrarum orbe propagetur. Orate vt peccatores redeant ad cor, & ne scelerum fluctibus absorbeantur, sed per Pœnitentiæ tabulam saluentur. Orate pro Regum & Christianorum pace, & vnitate. Orate pro afflicto Regno Galliæ, vt qui dominatur cunctis regnis, & cuius voluntati nihil resistit, Regno Christianissimo, & optime de Christiana religione merito, veterem pietatem, & pristinam tranquillitatem restituat. Orate vt fidei hostes teterrimi Turcæ, qui furore, & audacia incensi, Christianis omnibus seruitutem, & vastitatem minitari non cessant, ipsius Dei Omnipotentis dextera conterantur. Orate denique pro nobis, vt Deus infirmitatem nostram subleuet, ne tanto oneri succumbamus, sed det nobis in populo suo, verbo, & exemplo proficere, & opus ministerij nostri adimplere, vt vnà cum grege nobis, licet immeritis credito, ad vitam sempiternam perueniamus, per aspersionem sanguinis Agni immaculati, quem in Altari offerimus, & Deo Patri repræsentamus, vt respiciat in faciem CHRISTI sui, & parcat nobis peccatoribus, intercedente etiam aduocata nostra sanctissima Virgine Dei genitrice MARIA, Sanctisque omnibus cum CHRISTO Domino regnantibus.

Hæc oratio initiatur in Palatio Apostolico in prima Dominica Aduentus. §. 3. Hanc autem piam orationem nos ipsi primùm in nostro Apostolico Palatio, prima Dominica sacri Aduentus post missarum solemnia inchoabimus, cum Venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, & qui in Vrbe adsunt Episcopis, & Prælatis, vt deinceps suo ordine in ceteris Vrbis Ecclesiis ad præscriptam formam celebretur, & salutaris consuetudo sine intermissione orandi ritè ac deuotè inducatur.

Indulgentia pro orantibus. Sanctiss. D.N. Paul V. cit. in rubr. tempus orandi arbitrarie esse indulsit. §. 4. Ceterum vt eò propensius in hoc pio instituto perseueretis, de Omnipotentis Dei misericordia, & beatorum Apostolorum Petri, & Pauli auctoritate confisi omnibus, & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refectis, qui in quacumque Ecclesia, vbi oratio eiusmodi indicta fuerit, deuotè orando vnam saltem horam perseuerauerint, plenariam peccatorum suorum indulgentiam concedimus, & elargimur, iis vero qui inibi pias ad Deum preces breuiori temporis spatio effuderint, septem annos, & totidem quadragenas de iniunctis sibi, aut alias debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxamus.

D.P. A.S. die 25. Nouemb. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die vigesimaquinta Nouembris, millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, Pont. nostri Anno primo.

XVIII. Nullitates iurisdictionis, citationis & mandati, & non aliæ, in omnibus Status Ecclesiastici Tribunalibus attendantur.

Hoc idem quoad Tribunalia Vrbis iussit Pius IV. sup. in eius constit. 58. Cum ab ipso, fol. 60. Et specialiter in Rota, in alia eius const. 44. In Throno. sup. fol. 44. Et in commissionibus causarum, id specificari decreuit in altera eius bulla 59. Cum nuper, supr. fol. 63. Et eadem decreuit Paul. V. in eius constitut. 71. Vniuersi. §. 1.

Edita 1593 *CLEMENS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.*

Exordium. LItium dispendiis, & ambagibus, præsertim inter personas curæ, & iurisdictioni nostræ, etiam in temporalibus subiectas occurrere, quantum in nobis est, cupientes.

Pius IV. tres tantum nullitates à iudicibus Vrbis attendi decreuit, vt supra fol. 60. in eius bulla 58. Cum ab ipso. & Hic Pont. ad omnes Iudices Status ecclesiastici extendit. §. 1. Statutum fel. recordat. Pij Papæ Quarti prædecessoris nostri, ne Iudices Almæ Vrbis nullitates attendant, nisi ex defectu citationis, iurisdictionis, aut mandati, sed illis non obstantibus ad expeditionem causarum procedant, ad omnes & quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, Magistratus, & Officiales, nedum Vrbis etiam Capitolinos, sed in quibusuis ditionis temporalis Ecclesiasticæ, Prouinciis, & Ciuitatibus, Terris, Oppidis, & locis quamcumque iurisdictionem exercentes, & quauis auctoritate, & dignitate fungentes, hac nostra perpe-

tuo

tuo valitura constitutione extendimus, & ampliamus, atque in quocumque Tribunali, aut Curia sæculari, etiam Capitolina, vel ecclesiastica firmiter, & inuiolate seruari.

Claus. sublata, &c. apponit.

§.2. Sicque & non aliter per quoscumque ex ipsis Iudicibus, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, etiã Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac Legatos etiã de latere, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicãdi facultate, in quacumque causa, & instantia etiam nunc pendente, aut in futurum mouenda ecclesiastica, & prophana, ciuili, & criminali, aut mixta, iudicari, & definiri, & quibuscumque nullitatibus præter superius expressas nequaquam attentis, ad expeditionem causarum earumdem procedi debere præcipimus, & mandamus: Decernẽtes irritũ, & inane, si secus super his per quoscumq; quauis auctoritate scienter vel ignoranter cõtigerit attentari.

Claus. derogat. addit.

§.3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, necnon legibus etiam Imperialibus, earumdemque Prouinciarum, Ciuitatum, Oppidorum, locorum etiam dictæ Vrbis, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis, Apostolicis, ipsis, earumue consiliis, Iudicibus, Magistratibus, Officialibus, Curiis, & Tribunalibus, Collegiis, vel personis quomodolibet concessis, etiam sæpius approbatis, & innouatis. Quibus omnibus etiamsi de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & indiuidua mentio, aut quæuis alia expressio habenda, aut quæuis alia forma ad verbum inserta, & forma in illis tradita ad vnguem seruata foret, pro plene, & sufficienter expressis habentes, ad effectum præsentium specialiter, & expresse derogamus, cæterisque quibuscumque.

Transumptis credi iubet.

§.4. Volumus autem præsentium literarum exemplis etiã impressis, Notarij publici manu subscriptis, & sigillo Prælati ecclesiastici obsignatis eamdem fidẽ haberi, quæ haberetur eisdem præsentibus exhibitis vel ostensis, easdemque præsentes in valuis Basilicæ Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris est, affigi, & publicari, ac post triginta dies cunctos quos concernunt perinde afficere ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent. Nulli ergo, &c.

D.P. An.2. 9. Februarij.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo tertio, quinto Idus Februarij, Pont. nostri Anno 2.

Publicatio.

Anno à natiuitate Domini nostri Iesu Christi 1593. indictione 6. die vero 22. mensis Martij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno eius 2. supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ SS. Petri, & Ioannis Lateranen. de Vrbe, & in acie Campi Floræ, per nos Ioannem Baptistam Bagni, & Franciscum Baron. Sanctissimi D.N. Papæ Curs.

Baptista Pressius Mag. Curs.

XIX. Approbatio constit. Pauli IV. & Pij V. circa leges, & ordinationes à Iudæis vbique locorum obseruandas. Et expulsio eorumdem ab omnibus Ciuitatibus, & Terris Status Ecclesiast. Roma, Auenione, & Ancona exceptis.

Hanc constit. quoad Hebræos orientales, & alios Anconæ domicilium habentes, hic idem Pont. declarauit infra in eius bulla 26. Ex Apostolica.

De materia Iudæorum notaui supra in Pauli IV. const. 3. Cum nimis. fol. 589.

Edita A. D. 1593.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

CÆca & obdurata Hebræorum perfidia, non solum ingrata est in Dominum, ac Redemptorem humani generis IESVM CHRISTVM Dei Filium ipsis promissum, & ex semine Dauid secundum carnem natum, sed neque etiam sanctæ Matris Ecclesiæ, ipsorum conuersionem patienter expectantis, magnam erga eos misericordiam agnoscit, quinimmo pietati Christianæ pro gratia iniuriam reddens, non cessat quotidie tot committere enormes excessus, tot detestanda patrare flagitia in præiudicium ipsorum Christi fidelium, qui eos in testimonium veræ fidei, & in memoriam passionis Dominicæ, atque vt tandem resipiscant benigne tolerant, & recipiunt, vt nos grauibus querimoniis ea de causa ad nos perlatis impulsi, cogamur pro debito pastoralis officij opportunum aliquod huic malo remedium adhibere.

Prohibitio Iudæis, hos libros, & alia impia scripta re inendi, vel quouis modo vendendi.

§.1. Sane iam pridem fel. record. Paulus Papa Quartus prædecessor noster per suam sub dat. pridie Idus Iulij, Pontificatus sui Anno primo editam constitutionem, prudenti ac salubri consilio certas præscripsit leges, quas Iudæi in Terris ditionis Ecclesiasticæ degentes seruare tenerentur.

Pius V. approbauit in const. 6. & in sua const 80. Et postea de Statu Ecclesiastico expulit in sua const. 6. & 80. fol... & 178.

§.2. Easq; postmodum recolendæ mem. Pius Papa Quintus itidem prædecessor, sub dat. videlicet tertiodecimo Kalendas Maij, Pontificatus sui Anno primo, non solum innouauit, sed etiam complura indulta, & priuilegia, quorum obtentu Iudæi se tuebantur, abrogando, eamdem Pauli prædecessoris constitutionem, aduersus illa restituit, ac firmiter obseruari præcepit, ac demum per alias suas literas eos ab omnibus ditionis temporalis ecclesiasticæ Ciuitatibus, Terris, & locis, Vrbe Roma, & Ancona exceptis, perpetuo exulare iussit, prout in eorum literis latius continetur.

Sed tamen Iudæi quamplures indulta, & tolerantias aduersus prædictas leges extorserunt.

§.3. Quæ cùm optima suadente ratione à sancta hac Sede emanauerint, ipsi tamen Iudæi successu temporis paulatim ab huiusmodi vinculis se eximere attentarunt, & forsan ab aliis prædecessoribus nostris, qui vt eos ab eorũ caligine ad agnitionem veræ fidei allicerent, mansuetudinem Christianæ pietatis non denegandam eis censuerunt, aliquas super hoc tolerantias, siue indulta extorserunt. Quibus postmodum contra piam eorumdem prædecessorum mentem, & intentionem prauè abutentes, eo tandem sunt progressi, vt aduersus diuinas, naturales, humanasque leges, magnis, & grauibus vsuris pecuniarum, quas præsertim à pauperibus, & egenis exigunt, monopoliis illicitis, & fœneraticiis pactis, fraudibus, dolis in contrahendo, ac fallaciis, plurimos ciues, & incolas ditionis temporalis ecclesiasticæ, vbi commorantur, miserè exhauserint, circumuenerint, bonis spoliauerint, ac tenuis potissimum fortunæ homines, præsertim rusticos, & simplices, non solum ad extremam inopiam & mendicitatem, sed propemodum in seruitutem redegerint, multa præterea, & quidem grauiora scelera, & flagitia & ipsi commiserint, & perdito cuique ac nequissimo in facinoribus patrandis suam libentissime operam, & quamcumque potuerunt opem præstiterint.

Hic itaque Pont. ex dictas Pauli IV. & Pij V. const. innouat, & confirmat.

§.4. Nos igitur his, & aliis grauissimis de causis adducti, huiusmodi nationem à plerisque ex nostris Populis, apud quos experientia docuit eam multo plus detrimenti afferre, quam boni ab ipsa sperari queat, censuimus omnino expellendam, & tamen ne à nobis prorsus eiecta, ad gentes quæ CHRISTVM non norunt, diuertat, atque a via salutis reliquiis Israel prophetico ore promissæ longius recedat, eam ab amplioribus quibusdam, aut nobis proximis Ciuitatibus, vbi facilius legum vinculis, & Iudicum seueritate in officio contineri possit, duximus non repellendam. Ac proinde nos eorumdem Pauli & Pij prædecessorum vestigiis inhærentes, primum quidem eorum constitutiones, & literas, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, harum serie approbamus, & innouamus, illisque perpetuæ, inuiolabilis, & inconcussæ firmitatis robur adiicimus.

Priuilegia eis in contrarium concessa reuocat.

§.5. Deinde vero, vsu, & reipsa edocti quæ eisdem Iudæis præter illorum formam, pia & benigna eorum qui secuti sunt, prædecessorum nostrorum indulgentia permissa fuerunt, ea, vt sperabatur minime profuisse, quinimmo contra mentem concedentium, malitia Iudæorum in damnum Christi fidelium retorta extitisse, omnia, & quæcumque, si quæ forsan à fel. mem. Pio Quarto, Sixto Quinto, & aliis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, siue de eorum, vt asseritur mandato in fauorem eorumdem Iudæorum, tam in Alma Vrbe tantum, quam in quibusuis aliis ditionis temporalis Ecclesiasticæ Ciuitatibus, Terris, Oppidis, & locis degentium, etiam super hoc ipso, vt vbilibet commorari eis liceat, in genere vel in specie, etiam Motu proprio, vel sub prætextu causæ, & tituli onerosi, etiam vim contractus inducentis, aut alias

concessa

concessa dicuntur, priuilegia, permissiones, indulta aut capitula, quorum etiam omnium, & singulorum tenores pro expressis, ac ad verbum insertis habemus, in ea parte qua prædictis eorumdem Pauli, & Pij V. prædecessorum, necnon præsentibus nostris literis aduersantur, aut vltra illas aliquid concedunt, harum serie reuocantes, cassantes, abolentes, & annullantes; irritaque, cassa, & nulla decernentes.

Exulare quos præcipit à toto statu Ecclesiastico, præterquam ab Vrbe Roma, Ancona, & Auenione. Ad hoc vide quod notaui in rubr.

§.6. Hac nostra perpetuò valitura constitutione præcipimus & mandamus, vt omnes, & quicumque Iudæi vtriuslibet sexus, qui in quibusuis ditionis nostræ temporalis vniuersæ Ciuitatibus, etiam Bononien. & Beneuentan. Oppidis, Terris, Castris, & locis, etiam sub eadem ditione consistentium, Baronum, & Domicellorum quamcumque iurisdictionem, præeminentiam, titulum, insignia seu exemptionem habentium, ad præsens reperiuntur, debeant omnino, intra tres menses à die publicationis præsentium literarum in Romana Curia faciendæ numerandos, ex eiusdem ditionis temporalis, & status Ecclesiastici finibus discessisse & aliò commigrasse. Quin potius tam illos quam alios, si qui fortasse ad prædictum statum accedent, iubemus in posterum à tota ditione præfata, non solum nostris, sed etiam perpetuis futuris temporibus sine vlla spe reditus exulare, ita vt quicumque Iudæi siue incolæ, siue peregrini, præsentes aut futuri, in quauis dictę ditionis Ciuitate, Oppido, Terra, vel loco, etiam Domicellorum, & Baronum huiusmodi quandocumque post lapsum trium mensium prædictorum inuenti fuerint, rebus omnibus spolientur, eæque Fisci iuribus applicentur. Eorum vero vnusquisque, qui ætate, & corpore viribus satis firmis ad eam pœnam sustinendam reperietur, ad triremes quoad vixerit, sit eo ipso damnatus. Idque in toto statu prædicto vbique seruetur (Vrbe Roma, & Auenionen. atque Anconitan. Ciuitatibus dūtaxat exceptis) vbi eos, qui ad præsens ibidem, vel alibi intra prædictum statum degunt, si ad dictas potius Ciuitates quàm aliò se recipere maluerint, & prædictis de causis, & ad prosequēdas cum Orientalibus mercaturæ negociationes, & commercia, & quia illos præsertim, qui nostro, & huius Sedis conspectui proximi sunt, pœnæ formidine à maleficiis temperaturos, atque interdum aliquos lumen veritatis facilius agnituros speramus, censuimus tolerandos.

Statuta locorum, Apostolicisque & canonicas sanctiones, & prædictas Pauli IV. & Pij V. constitutiones ligari declarat.

§.7. Verum his ipsis, quos in tribus tantū prædictis Ciuitatibus commorari permittimus, Vniuersis, & singulis Iudæis præcipimus, vt Ciuitatum prædictarum in quibus pro tempore habitauerint statuta fauorem Christianorū concernentia, necnon edicta Ordinariorum & Magistratuum, præcipuè vero nostras, ac prædictas Pauli & Pij Quinti prædecessorum, & alias Apostolicas, & canonicas quę circa ipsos Iudæos aliquid disponunt, constitutiones inuiolabiliter obseruent.

Executores huius constit. deputat.

§.8. Quocirca tam dilectis filiis nostris in Alma Vrbe Vicario, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, quam aliis vniuersis & singulis status, & ditionis Ecclesiasticæ Ciuitatum, & Oppidorum, & locorum Ordinariis, necnō Legatis, Vicelegatis, Præsidibus, & Gubernatoribus, nunc, & pro tempore existentibus, per Apostolica scripta mandamus, quatenus eorum vnusquisque curet, quantum in se est, præsentes literas nulla alia à nobis expectata iussione, aut mentis declaratione, debitæ executioni quamprimum demandari, ac deinde perpetuo firmiter, & inuiolate obseruari, nec solum quicquam, contra illarum tenorem etiam prætextu hactenus concessorum indultorum, permissionum, siue consuetudinum tolerare, indulgere, aut permittere, vel licentias aliquas concedere præsumant, sed contra quoscumque inobedientes, & transgressores omni seueritate animaduertant, contradictores per opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo.

Clausulas derogatorias apponit.

§. 9. Non obstantibus præmissis, necnon quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, &c. roboratis, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, tam per superius nominatos, quam alios quoscumque nostros prædecessores Vniuersitatibus eorumdem Iudæorum, siue eorum aliquibus sub quibuscumq; tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & ex quibusuis causis etiam grauissimis, & vrgentissimis, atque onerosis vim contractus solemniter initi vltrò citroque obligatorij inducentibus, tam in genere super præmissis, & super habitando in locis ditionis Ecclesiasticæ eis bene visis, & super exercendo quocumque mercaturæ genere, quàm in specie iis qui in tribus prædictis Ciuitatibus commorantur, seu alias concessis, approbatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & indiuidua mentio habenda, aut quæuis alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi pro expressis, ac forma ad vnguem seruata ad verbum insertis habentes, specialiter, & expresse harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Formam publicationis subnectit.

§.10. Volumus autem, præsentes literas in valuis Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, per aliquem ex Cursoribus nostris, vt moris est publicari, & elapso termino superius descripto, eos quos concernunt perinde afficere, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Transumptisque credi iubet.

§.11. Illarum quoque transumptis etiam impressis, Notarij publici manu subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis eamdem fidem haberi, quæ ipsis originalibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ. Nulli ergo, &c.

Dat. P. A. s. 25. Februar.

Datum Romæ in Monte Quirinali. Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo quiogentesimo nonagesimo tertio, Kal. Martij. Pont. nostri Anno secundo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D.N. Iesu Christi 1593. indictione 6. die vero 13. mensis Martij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Domini Clementis diuina prouidentia Papa VIII. Anno eius 2. Supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Basilicarum. SS. Petri, & Ioannis Lateranen. de Vrbe, necnon in acie Campi Floræ, per nos Ioannem Baptistam Bagni, & Franciscum Baron. S. D. N. Papæ Curs. *Baptista Pressius Mag. Curs.*

Contra Hebræos, tenentes, legentésque libros Thalmud, & alios hactenus damnatos, aut blasphemias, & contumelias in Deum & Sanctos continentes. XX.

De libris Thalmud, prima prodiit prohibitio ab Innoc. IV. in const. 2. Impia, fol. 93. & alia de his & similibus libris, prodiit à Iul. III. in const. 24. Cùm sicut, fol. 584. Alia autem de materia Iudæorum indicam in const. præced.

Edita An. D. 1593.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CVm Hebræorum malitia nouas in dies excogitet fraudes, quibus perniciosa volumina, librosque impios, ac planè detestabiles, tum antiquitus damnatos, tum recens conscriptos in vulgus proferat.

Approbatio prohibitionis lib. Thalmud, & aliorum detestabilium scriptorum.

§.1. Nos & ipsis exitiale, & Christiano populo periculosum rati hanc eorum nequitiam conniuentibus oculis tolerare, ac pro nostro pastorali officio opportunum huic malo remedium adhibere volentes, adducti exemplo complurium Romanorum Pont. prædecessorum nostrorum, præsertim fel. re. Gregorij IX. Innoc. IV. Clementis IV. Honorij IV. Ioannis XXII. Iulij. III. Pauli IV. & Greg. XIII. qui sæpiùs impiū illud, Thalmud nūcupatū, & alia similia reprobata & detestanda scripta & volumina damnarunt, & retineri prohibuerunt, seu alias ex Christiani Orbis Prouinciis & Regnis pro zelo exterminarunt omnes & singulas eorumdem prædecessorum super hoc editas literas, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, harum serie approbantes & innouātes.

Prohibitio Iudæis, hos libros, & alia impia scripta retinendi, vel quovis modo utendi.

§.2. Atque illis hæc addentes, omnibus & quibuscunque Vniuersitatibus Hebræorum, eorumque singulis, tam in temporali S.R.E. ditione, quàm etiam extra eam vbiuis locorum, & in quibusuis Christiani orbis partibus constitutis, perpetuò prohibemus, ne quosvis libros & codices impios Thalmudicos sępe damnatos, vanissimos, caballisticos, atque alios nefarios à prædecessoribus nostris prohibitos & condemnatos, necnon opera, commētaria, tractatus, volumina & scripta quæcumque, tam lingua

gua Hebraica, quàm quauis alia hactenus conscripta, aut versa, edita, & impressa, ac in posterum conscribenda aut vertenda, edenda vel imprimenda, continentia seu continentes, tacitè vel expressè hereses vel errores contra sacras veteris legis & testamenti scripturas, necnon contumelias, impietates, blasphemias contra DEVM, sanctissimam TRINITATEM, & Saluatorem nostrum Dominum IESVM CHRISTVM, eiusque sanctam Christianam fidem, ac beatissimam ipsius Genitricem semper Virginem MARIAM, & beatos Angelos, Patriarchas, Prophetas, Apostolos, aliosque Sanctos DEI, sacratissimam Crucem, sacramenta nouæ legis, sacras Imagines, & sanctam Catholicam Ecclesiam, & Sedem Apostolicam, ac contra Christi fideles, præsertim Episcopos, Sacerdotes, & alias ecclesiasticas personas, atque etiam contra nuper ad eiusdem CHRISTI fidem conuersos ac Neophytos, & alias contra Religionem Catholicam, vel in quibus etiam impudicæ & obscœnæ narrationes memorantur, etiam sub prætextu quod expurgata fuerint, vel donec expurgentur, siue quod de nouo typis excusa fuerint, mutatis nominibus, vel etiam sub obtentu seu tolerantia aut permissione, vt prætendunt, Secretarij, aut cuiusuis personæ sacri Concilij Tridentini, aut Indicis librorum prohibitorum per rec. mem. Pium Papam IV. prædecessorem nostrum editi, vel cuiusuis indulti Apostolici, aut licentiæ per S. R. E. Cardinales, etiam Legatos aut Camerarium, seu Camerã Apostolicam, vel nuncios, etiam cum potestate Legati de latere, aut locorum Ordinarios, seu Inquisitores hæreticę prauitatis forsan quomodolibet concessæ, aut quouis alio quæsito colore, legere, habere, vel retinere, emere, vel vendere, aut euulgare vllo modo audeant vel præsumant.

Reuocatio quarumcumque facultatum, licentiarum, indultorum, illa tenendi.

§. 3. Omnes vero & quascumque facultates, litteras, permissiones, indulta, tolerantias legendi, tenendi, etiam ad tempus certum vel incertum, vel ad effectum prædictos, & sub similibus vel aliis prætextibus quæcumque vt præfertur, prohibita scripta, volumina, libros, & alia supradicta quibusuis Iudæis, in genere vel in specie, à prædecessoribus nostris, & dicta Sede Apostolica seu eius Legatis etiam de latere, vel Nunciis aut Inquisitoribus hæreticæ prauitatis, aut locorũ Ordinariis, vel quibusuis aliis, quauis dignitate vel auctoritate fungentibus, etiam S.R.E. Cardinalibus, eiusque Camerario, seu Camera prædicta, sub quibusuis verborum formis & conceptionibus, & quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis clausulis, ac vim contractus inducentibus, irritantibusq; & aliis decretis, etiam Motu proprio & ex certa scientia, deque Apostolicę potestatis plenitudine, seu ad quorumcumque Principum, etiam Regali, Ducali, vel alia quacũque præeminentia fulgentium instantiam, vel eorum intuitu cõcessas, auctoritate & tenore præmissis reuocamus, irritamus, & annullamus, ac pro reuocatis, irritis & penitus infectis in perpetuum haberi volumus.

Prohibitio concedendi has licentias, & eis vtendi.

§. 4. Districtius inhibentes, tam quibuscumque ex prædictis, quauis auctoritate & facultate suffultis personis, ne huiusmodi licentias, tolerantias, indulta quoquo modo concedere, quam Iudæis, ne illis sic per præsentes reuocatis, aut postbac forsan de facto conceden. vti, aut earum prætextu seu alias quomodolibet libros prædictos retinere, legere, deferre, emere, vendere, aut de nouo edere præsumant.

Præfixio termini ad omnes libros consignandos Inquisitoribus, aut locorum Ordinariis.

§. 5. Quinimmo si quos ad præsens habent, eos statim intra decem dies Romæ in officio Sanctæ Romanæ & vniuersalis Inquisitionis, extra Vrbem vero intra duos menses à die publicationis præsentium numerandos, locorum Ordinariis, seu Inquisitoribus hæreticæ prauitatis, à quibus postmodum absque alio mandato nostro, nulla interposita mora comburantur, exhibere, tradere & consignare omnino teneantur & debeant.

Pœnarum inflictio in contrauenientes.

§. 6. Præcipientes, tam ipsis Iudæis quàm quibuscumque Typographis, Bibliopolis, seu mercatoribus, & aliis quibuscumq; Christi fidelibus, etiam cuiuscũque status, gradus, ordinis vel conditionis existentibus, sub pœnis amissionis librorum, & publicationis omnium bonorum Fisco eius Principis in cuius ditione libri reperti fuerint, applicandorum, ac aliis etiam grauioribus & corporis afflictiuis arbitrio Diœcesani, ac etiam Inquisitoris, si inibi fuerit, statuendis ac moderandis, necnon quoad Christianos, etiam excommunicationis maioris latæ sententiæ per vnumquemque contra facientem eo ipso incurrendæ, ne huiusmodi libros & alia scripta superius prohibita, vt præfertur retinere, habere, legere, edere, typis excudere, seu imprimere, describere, vel exemplare, adducere, emere, vendere, donare, cõmutare, aut alias quomodolibet distrahere vel alienare audeat.

Et in fautores Hebræorum in præmissis.

§. 8. Neue quisquam, etiam sub prædictis & aliis pœnis contra fautores Apostatarum à fide & hæreticorũ, à sacris canonibus & constitutionibus Apostolicis inflictis ipsis Hebræis, pro habendis, scribendis, seu imprimendis huiusmodi libris, vel vndecumque afferendis seu transuehendis, aut pro eorumdem legendorum licentia de cætero impetranda, opem, consilium, auxilium vel fauorem præstare aut impendere quoquo modo audeat.

Deputati executorum huius const.

§. 9. Quocirca venerabilibus fratribus nostris tam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus aduersus hæreticam prauitatem in toto terrarum Orbe generalibus Inquisitoribus, quam etiam Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque locorum Ordinariis, & Inquisitoribus quibuscumque eiusdem hæreticæ prauitatis, in quibusuis Regnis, Prouinciis, & Ciuitatibus pro tempore existentibus, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi & eorum singuli, in Ciuitatibus, Terris, & locis, vbi Iudæi cõmorantur, tam in eorum Synagogis & locis publicis, quam priuatis domibus aut officinis, & alias vbique locorum, etiam apud Bibliopolas Christianos prædictos sic prohibitos libros & scripta, per se vel alium seu alios ab eis deputandos diligentissime perquirant, & contra eos qui super retentione huiusmodi culpabiles reperti fuerint, ad prædictarũ & aliarum etiam grauiorum eorum arbitrio pœnarum executionem procedant. Contradictores, necnon inobedientes quoscumque, eisve auxilium, consilium, vel fauorem præstantes, per opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Clausula derogatoria.

§. 9. Non obstantibus præmissis, necnon constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, dictis Hebræis, eorumve Vniuersitatibus, sub quibuscumque tenoribus & formis, & cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis & decretis, in genere vel in specie quomodolibet concessis, etiam sæpius approbatis & innouatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi alias pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica & indiuidua mentio habenda, seu quæuis alia exquisita forma ad hoc seruanda esset, tenores huiusmodi, necnõ formas, & decreta in illis apposita, ac si de verbo ad verbũ insererẽtur, pręsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, illis quoad reliqua in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum specialiter & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Forma & affixion publ. huius const. habes hic in fin.

§. 10. Volumus autem præsentes literas, ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, atque in platea quæ Iudæorum nuncupatur, per Cursores nostros publicari, earum exemplis inibi affixis, ac dimissis, ac post huiusmodi publicationem & elapsum terminum superiùs præscriptum, cunctos & singulos quos concernunt, perinde arctare atque afficere, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Transumpti fides.

§. 11. Illarumque exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eamdem prorsus fidem in iudicio & extra illud haberi, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innouationis, additionis, prohibitionis, reuocationis, irritationis, annullationis, voluntatum, inhibitionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Dat. P. A. d. 28. Februar.

Dat. Romæ apud Sanctũ Petrũ, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo tertio, pridie Calend. Martij, Pontificatus nostri Anno secundo.

Publicatio. *Anno à Natiuitate D. 1593. indictione 6. die vero Sabbati 3. mensis Aprilis. Pont. Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clem. diuina prouidentia Papa VIII. Anno eius secundo, retroscripta litera Apost. affixa, & publicata fuerunt in valuis Basilica Principis Apostolorum de Vrbe, in acie Campi Flora, & in Platea nuncupata Iudaeorum, relictis in eis copiis affixis per nos Ioan. Bapt. Bagni, & Franciscum Baron, S.D. N. Papa Curs. Baptista Pressius Mag. Curs.*

XXI. Reformatio circa electionem Præpositi generalis, aliorumque Prælatorum Congregationis Monachorum Eremitarum S. Hieronymi de Obseruantia, sub regula S. Augustini, & Capitulorum generalium & Dietarum celebrationem, totiusque Ordinis salubrem directionem.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1593. QVæ ad prosperam religiosorum directionem, ac reformationem pertinent, ea libenter concedimus prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Exordium. Sane cum post futura festa paschalia, Capitulum generale Congregationis Monachorum Eremitarũ S. Hieronymi in Monasterio S. Petri de Hosp. Lauden. dioecesis celebrandum sit, nos qui Congregationem ipsam ad pristinam regularis obseruantiæ normam reduci ac reformari maxime cupimus, nonnulla quæ in eodem Capitulo publicari, & deinceps perpetuo in eadem Congregatione obseruari volumus, & statuenda censuimus.

Approbatio actorum in Capitulo gen. & Dieta vltimo loco habitis. §. 1. Motu igitur proprio ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, & de Apostolicæ Sedis plenitudine, cum acceperimus ex diuersarum Apostolicarum constitutionum diuersis temporibus à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, pro eadem Congregatione factarum forsan inuicem contrarietate, in Capitulo generali Mantuæ vltimo celebrato, ac in Dieta generali de mense Octobris proxime præterito habita, omnia in illis gesta iuxta patrum constitutum præscriptum ad vnguem fieri non potuisse, immo forsitan aliquibus earumdẽ constitutionũ aliqua ex parte contrauentum extitisse, & ideo de illorum validitate ab aliquib. hæsitari potuisse & posse, nos omnia & singula, tam in prædicto Capitulo quã in Dieta generali huiusmodi facta, gesta, statuta & ordinata, quatenus tamen sacris Canonibus & Concilij Tridentini decretis, ac regularibus eiusdem Congregationis institutis sint conformia, etiam si in illis constitutionum prędictarũ omnium & singularum forma ad vnguem minime seruata, aut contra aliquarum ex illis dispositionem ex illis forsan facta fuerint, auctoritate Apostolica tenore præsentium validamus, confirmamus, & approbamus, omnesque & singulos præmissos, & alios quoscumque iuris & facti defectus, si qui in eisdem interuenerint, supplemus, ac valida, firma & efficacia fore, suosque plenarios sortiri & obtinere effectus decernimus.

Iussio confirmandi Georgiũ Lucianum Præpositum gen. pro alio triennio. §. 2. Insuper quia per alias nostras in simili forma breuis literas, dilectum filium Georgium Lucianum Cremonen. eiusdem Congregationis Præpositum generalem in prædicta Dieta generali, in Virgilij de Mantua olim eiusdem Congregationis Præpositi generalis prædefuncti locum canonice electum, ad triennium proximum a die celebrationis proximi futuri Capituli generalis numerandum confirmauimus, prout in illis litteris plenius cõtinetur. Dilectis filiis Definitoribus, Consultoribus, Prioribus, & aliis in dicto Capitulo præsidentibus, ac vocem habentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis nostræ pœna præcipimus & mandamus, ne circa electionem noui Generalis quicquam intentare, aut quoquo modo innouare præsumant, sed iuxta præteritarum nostrarum litterarum seriem, eumdem Georgium ad huiusmodi triennium in Generalem confirment & recognoscant, eidemque Prioratum aliquem eiusdem Congregationis iuxta illius regularia instituta per eum dicto triennio durante, tenendum, regendum, & gubernandum, qui etiam totius Ordinis caput durante officio Generalatus existat, assignent & concedant; irritamque nihilominus & inanem, quamcumque electionem, seu aliam dispositionem secus faciendam fore, nullisque viribus substituram decernimus.

Gregor. XIII. in eius const. 99. Ea qua. fol. 357 nonnulla ad prores Congregationis statuit, qua eius constitutionibus aduersantur. §. 3. Præterea quia vt accepimus, in litteris seu constitutione fel. record. Gregor. Papæ XIII. prædecessoris nostri, quæ incipit, Pro nostri muneris officio, super statu dictæ Congregationis, sub dat. die 24. Pontificatus sui anno quarto expedita, inter alia disponitur, quod deinceps dictæ Congregationis Præpositus generalis, Visitatores, Consultores & Definitores, ex numero Priorum ab ipsismet Priorib. tantum eligerentur. Et quod occurrente vacatione alicuius Prioratus, ad illum non esset assumendus, nisi qui tempore vacationis & electionis alicuius Monasterij Vicarius esset. Quodque Visitatores Monasteriorum Sancti Alexij de Vrbe, & Sancti Pauli Albanensis, in generali Capitulo & Definitoribus eligendis vocem non habeant. Et quod Procuratores qui ab vnoquoque Monasterio ad Capitulum destinantur, voce actiua & passiua in eodem Capitulo generali careant, prout latius in eisdem literis vel constitutione continetur, quæ omnia regularibus eiusdem Ordinis institutis aduersantur, atque in benemeritorum, idoneorumque religiosorum præiudicium tendunt.

Hic ideo Pont. decernit Præpositum, Consultores, & Definitores eligi posse, tam ex Prioribus, quam aliis subditis. §. 4. Nos prædictæ & alij cuicumque constitutioni Apostolicæ de simili materia disponenti, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, in hac parte specialiter & expresse derogantes, harum serie perpetuo statuimus & ordinamus, quod posthac tam generalis Præpositus, quam Consultores & Definitores, tam ex Priorum quam subditorum.

Prioresque etiam ex non Vicariis. §. 5. Ipsique Priores etiam ex eorumdem subditorum, non Vicariorum tantum.

Procuratorem generalem ex omnibus subditis. §. 6. Procurator vero generalis similiter eiusdem Congregationis, tam ex subditorum quam Priorum numero, sine tamen earum residentiarum præiudicio, & dummodo alias idonei & sufficientes existant, eligi & deputari possint & debeant.

Vocem quisque habeat in Capitulis generalibus & Dietis, prout habebat ante bullam Gregor. XIII. §. 7. In generalibus vero & aliis intermediis Capitulis, seu dietis, omnes qui iuxta eorumdem regularium institutorum dispositionem, locum & vocem habere possunt & debent, sicut antequam constitutio Gregor. præterita emanasset, poterant ac debebant, locum ac vocem huiusmodi, ad quem omnes & singulos aduersus præteritam constitutionem in pristinum restituimus, reponimus & reintegramus, libere & absque aliquo impedimento habeant, & habere possint ac debeant.

Præpositi gener. & Priorum officia triennio durent & non confirmentur. §. 8. Ex præmissis tamen eidem, aut aliis constitutionibus Apostolicis circa ea quæ disponunt, vt generalis Præpositus & Priores, aliique officiales triennales esse debeant, minime derogatum, aut alias præiudicium illatum esse aut censeri, sed illorum respectiue officia huiusmodi ad triennium durare debere, vltra quod in illis minime confirmari, sed Priores de vno ad aliud Monasterium transferri tantum posse declaramus & decernimus.

Ambitus prohibetur. §. 9. Insuper omnes & singulos prædictæ Congregationis Religiosos, qui pro obtinendis in ipsa Congregatione dignitatibus, muneribus vel officiis, literas commẽdatitias, fauores, gratias, preces à quibuscumque personis, tam ecclesiasticis quam sæcularibus, cuiuscumque status, gradus, conditionis, præeminentiæ, etiam Cardinalatus dignitate, & quacumque sæculari, etiam Marchionali, Ducali, Regali, vel Imperiali potestate & præeminentia fungentibus ac fulgentibus, requirere & mendicare, aut alias ab ipsis etiam non requisitis, sed sponte omnino delatis, quoquo modo vti ausi fuerint, omnibus & quibuscumque dignitatibus, officiis, muneribus, & aliis oneribus & honoribus ipsius religionis per eos obtentis, necnon voce actiua & passiua perpetuo priuati, ac ad illa & alia quæcumque deinceps obtinenda perpetuo inhabiles & incapaces, etiam absque alia declaratione, sed tantummodo ex ipsa litterarum, fauorum, gratiarum, etiam oretenus porrectarum huiusmodi probatione existant eo ipso.

Contrariis Pontificis constitutionibus derogatur, & non contrariis approbationis robur adiicitur. §. 10. Ceterum constitutiones omnes quorumcumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum pro felici gubernio & directione dictæ Congregationis hactenus emanatas, quorum omnium & singulorum tenores & datas præsentibus pro expressis haberi volumus, in his tamen quæ præsentibus nostris non aduersantur, perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adiicimus, omnesque

&

& singulos, tam iuris quam facti defectus, si qui interuenerint in eisdem supplemus, in illis autem in quibus præsentibus nostris aliquo modo aduersari prætendatur, illis specialiter & expresse derogamus ac derogatum esse volumus.

Claus. præseruatiua adiunguntur.

§. 11. Decernentes præsentes literas nullo vnquam tempore, de subreptionis aut obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, aut quouis prætextu vel occasione infringi, reuocari, retractari, suspendi, limitari, aut in ius vel controuersiam reuocari, neque sub quibuscumque suspensionibus, reuocationibus, limitationibus, moderationibus, aut contrariis dispositionibus pro tempore faciendis cōprehendi, sed sēper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties illæ in pristinum & validissimū statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse & censeri.

Clausulaque sublata, &c.

§. 12. Sicque & non alias per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, quauis auctoritate fungentes, & dicti Ordinis Protectores, & alios Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de latere Legatos, sublato eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, ac irritū & inane, quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præpositus, Visitatores & Definitores, & alij executores existant.

§. 13. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ moderno ac pro tempore existenti Præposito generali, ac Visitatoribus, Definitoribus, Prioribus & Monachis, vniuersis & singulis eiusdem Congregationis, quatenus omnia & singula in præsentibus nostris, ac in aliis Apostolicis literis & constitutionibus contenta, quę per præsentes reuocata non sunt, obseruent, & ab aliis ad quos spectat, obseruari curent, eaque inter eiusdem Congregationis regulas & constitutiones regulares describi & adnotari, ac exemplari, regulasque & constitutiones ipsas regulares ad præsentis nostræ, aliarumque Apostolicarum constitutionum præscriptum aptari faciant.

Contraria submouentur.

§. 14. Non obstantibus quibusuis Apostolicis, ac in prouincialibus, synodalibus & vniuersalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac eiusdem Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis ipsi Congregationi, eiusque Superioribus, & quibusuis aliis personis, sub quibuscumque verborum formis & tenoribus, ac derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, in genere vel in specie, etiam Motu proprio, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum inserta mentio, seu alia expressio habenda esset, tenores huiusmodi præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice duntaxat specialiter & expresse, ac latissime derogamus & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 5. 14. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die decimaquarta Aprilis, millesimo quingentesimo nonagesimo tertio, Pontificatus nostri An. secūdo.

Subsequitur Reformatio circa totius Ordin. bonum regimen.

SAnctissimus Dominus noster Dominus Clemens Papa Octauus, &c.

Edita A.D. 1596. De Chori seruitio.

Nullus omnino prætextu cuiuscumque priuilegij vel Superioritatis, etiam generalatus, à seruitio Chori censeatur immunis, nisi pro tempore quo quis in proprij officij munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem & Prædicatoribus, Superiores iis tantum diebus quibus eos legere aut prædicare contigerit, dispensare possint. Idem quoque præstare valeant cum ægrotis & studiorum causa legitime impeditis. In eos qui negligentes aut inobedientes fuerint, salutari pœnitentia Superiores animaduertant ad præscriptum constitutionum, etiam alimenti, si opus fuerit, subtractione.

Sacra scripturæ lectione.

§. 1. Lectio sacræ scripturæ, vel casuum conscientiæ bis in hebdomada præscriptis diebus, in singulis Monasteriis habeatur, ad quam Monachi omnes conueniant, eaque absoluta mutua collatione circa explicatam doctrinam sese vtiliter exerceant,

Paupertatis voto.

§. 2. Quo Trident. Concil. decreta de paupertatis voto custodiendo fidelius obseruent, præcipit, vt nullus ex Monachis, etsi Superior sit, bona immobilia vel mobilia, aut pecuniam, prouentus, census, eleemosynas, siue ex concionibus, siue ex lectionibus, aut pro Missis, tam in propria Ecclesia, quam vbicumque celebrandis, aliove ipsorum iusto labore & causa, & quocumque denique nomine quæsita, etsi subsidia consanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tanquam propria, aut etiam nomine Monasterij possidere possint, sed ea omnia statim Superiori tradantur, & Monasterio incorporentur, atque cum ceteris illius bonis, redditibus, pecuniis ac prouentibus confundantur, quo communis inde victus, & vestitus omnibus suppeditari possit. Neque superioribus, quicumque illi sint, vllo pacto liceat eisdem Regularibus, aut eorum alicui bona stabilia etiam ad vsumfructum, vel vsum, administrationem vel commendam, etiam depositi aut custodiæ nomine concedere, eorum vero, quæ ad necessitatem concessa erunt nullus quicquam possideat vt proprium, neque vt proprio vtatur. Nulla quorumcumque Superiorum dispensatio, nulla licentia, quantum ad bona immobilia vel mobilia Monachos excusare possint, quominus culpæ & pœnę ab eiusdem Concilij decretis impositæ, & ipso facto incurrendæ obnoxij sint, etiamsi Superiores asseuerent huiusmodi dispensationes, aut licentias concedere posse, quibus in ea re fidem minime adhiberi volumus.

Vestitu & supellectili.

§. 3. Monachorum vestitus, & supellex cellarum, ex communi pecunia comparetur, & omnino vniformis sit omnium Monachorum & quorumcumque Superiorum, statuique paupertatis, quam professi sunt, conueniat, ita vt nihil superflui admittatur, nihil etiam, quod sit necessarium, alicui denegetur. Quæcumque Monachorum vestes, siue laneæ, siue lineæ, omnisque alia supellex, tam pro vestitu, quam pro accubitu necessaria, in aliquem commodum Monasterij locum deferantur, ibique ab vno vel duobus Monachis huic muneri deputatis diligenter custodiantur, vt inde Superioris arbitrio, prout vnicuique opus fuerit, subministrari opportune possint.

Cibo, & pitantia.

§. 4. Omnes etiam Superiores, quicumque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio, siue eadem, vt aiunt pitantia in communi mensa prima vel secunda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur, neque singulare aliquid, quo priuatim quisque in cibum vtatur, vllo modo afferri possit. Si quis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat nisi panem & aquam.

Peculiaribus præstationibus ratione officiorum.

§. 6. Superiores omnes, etiam Generalis, quia redditus aut præstationes peculiares ratione officiorum habent, earum accepta, & expensa in libro distincto fideliter ac diligenter adnotari curent, neque in alios vsus quam ratione officij necessarios quicquam expendant, quando vero contigerit ipsos in aliquo Monasterio immorari, eam quantitatem pecuniæ in commune conferant, ex qua sibi & iis qui secum erunt, victus ad præscriptum regulæ suppeditetur.

Administratione bonorū cuiuscumque monasterij.

§. 6. Nullus ex Superioribus locorum administrationem bonorum, & aliarum rerum, dispensationemque pecuniarium, & redditūm sui Monasterij, etiam nomine Monasterij per se ipsum habere siue exercere possit, sed vniuersum id onus tribus Religiosis eiusdem Monasterij à Generali ita demandetur, vt vnus rerum, & bonorum redditūmque colligendorum, & exigendorum curā habeat, alter tanquam Depositarius pecunias ac cetera ab illo collecta, & exacta fideliter asseruet, alius de pecuniis, & rebus a Depositario acceptis, Priori, & Monachis, ac Monasterio vniuerso de necessariis, mandante tamen ipso Priore, non secundum proprium affectum, sed iuxta charitatis regulam, veluti bonus dispensator prouideat, Officiorum huiusmodi confusione penitus interdicta. Ceterū hi tres, tam impensi quam accepti singulis mensibus suo Priori, adhibitis etiam duobus vel tribus Monachis eiusdem Monasterij probatioribus, rerumq; vsu peritis, deinde ipsimet rursus præsentibus Priori, & peritis prædictis, Generali vel Visitatoribus, cum aduenerint, denique ipse Generalis, ac Visitatores in quolibet proximo Capitulo generali saltem coram tribus Iudicibus ab ipso Capitulo ad hoc

constitutis illorum omnium, & etiam vniuersæ administrationis suæ, tam publicæ quam priuatæ rationem reddere teneantur, cuius etiam exemplum authenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc vt ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

Regularium numero in quolibet Monasterio. Hoc generaliter statuit S. D. N. Paul. V. in sua const. 7. Sanctissimus.

§. 7. Vt Monasterij bona & prouentus, expensis respondeant, in vnoquoque Monasterio is tantum deinceps constituatur, & in posterum retineatur Regularium numerus, qui ex redditibus illius propriis, vel excommunibus consuetis, vel etiam singulorum eleemosynis, aliisue quibuscumque obuentionibus in commune, vt præfertur conferendis, commode possit sustentari.

Redituum asseruatione.

§. 8. Redditus vero, & supradicta omnia, communi in loco ac tute diligenter asseruentur.

Declarationis prohibitione, tam de Conc. Triden. quam de ipsis decretis.

§. 9. Superioribus autem, ne Conc. Trident. aut hæc nostra decreta declarare, interpretari, aut relaxare vllo modo possint, omnino interdicimus, & prohibemus, decernentes irritum, &c. Siquis autem contra præsumpserit attentare, is eo ipso omni gradu officioque priuatus, & ad ea inhabilis perpetuo existat.

Lectorum, & Prædicatorũ priuilegij vsu.

§. 10. Nullus, nisi actu vel legat vel prædicet, aliquo sui gradus priuilegio gaudeat.

Socij alicui ad ministrandum concedendi qualitate.

§. 11. Si alicui ex necessaria causa Generalis iudicio probanda, socius ex eodem Ordine, qui illi ministret, concedendus erit, is nisi vigesimum quintum agat annum, & qui communi seruitio sit deputatus, non concedatur, & si commode fieri potest, sit laicus conuersus.

Clausura obseruantia.

§. 12. Vt omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Monasterij clausura perpetuo ac diligẽter seruetur, ac propterea a Superiore Ianitor constituatur, qui diligentia ac morum integritate maxime commendetur. Is ianuæ custodiendæ semper assistat, eamque nemini Monachorum aperiat, nisi socium, & exeundi licentia obtinuerit. Nullus Monasteria egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, impetrataque licentia singulis vicibus, ac benedictione a Superiore accepta, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumque exituro adiungat non petentis rogatu, sed arbitrio suo, neque eumdem sæpius. Licentiæ vero generales exeundi nulli omnino concedantur. Contrauenientes autem pœna graui etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur. Eamdem etiam Ianitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit. Cum autem quis in Monasterium reuertetur, Superiorem iterum adibit benedictionem recepturus, qui à socio itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

Accessu ad Vrbem prohibitione.

§. 13. Nullos Monachos Romam venire Superiores permittant, nisi prius à Generale vel Protectore dumtaxat licentiam in scriptis impetrauerint. Siquis autem sine huiusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce actiua, & passiua biennio priuatus existat, subiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas, quæ item omnia aduersus eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine vlla exceptione locum habeant.

Cellalarum & dormitorij qualitate.

§. 14. Habeat Superior clauem ita fabrefactam, vt cum sibi videbitur, cellas omnes reserare possit, & propterea nullus cellam etiã noctu ita claudat, quin semper a Superiore possit aperiri. In medio dormitorio tota nocte lampas colluceat. Nullus etiam Superior cellas, siue in claustro siue alibi, separatas à cõmuni dormitorio habeat, sed vnusquisque vnica cella, eademque cum ceteris aliorum Monachorum coniuncta, nudis omnino parietibus ac lectulo & mensa humilibus, vniformique supellectili, vt præfertur, quemadmodum Religiosos decet, contentus sit, possit tamen Generalis vel Visitatores alicui ex Superioribus Monasteriorum, si eorum muneris, & officij necessitatem id exigere cognouerint, alteram etiam cellam concedere. Cellæ, siue ædiculæ, quæ extra dormitorium separatim sunt, ad officinas, aut alias ad communem vsum, & commoditatem Monasterij redigantur. Sigillatim suo quisque lecto cubet, neque vllibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt. In priuatis cellis nulli camini permittantur, sed omnes obstruantur statim cardinibus etiam è parietibus conuulsis, vt res illa non ad tempus facta, sed perpetuo duratura videatur. Cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

Monasteriorum fenestris.

§. 15. Monasterij fenestræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro ita obserentur, vt omnino prospectus impediatur.

Infirmaria, infirmorumque cura.

§. 16. Valetudinarium præterea in singulis monasteriis, certo ac salubriori loco constituatur, quod pro loci situ, & Monachorum numero, quoad fieri poterit, cõmodissimum esse possit, in quo Monachi omnes, cum ægrotabunt, curentur, neque inde nisi recuperata sanitate abire permittantur. Qui vero infirmorum curę præpositi erunt, omni sedulitate ac charitate operam suam præstabunt, ac curabunt ne quid ægrotis omnino desit, quod ad sanitatem recuperandam omnino pertineat.

Licentiarum extra claustra degendo prohibitione.

§. 17. Ineatur ratio, qua sublatis licentiis, & facultatibus hactenus quibuscumque concessis, degentes extra Monasterij claustra, ad ea quamprimum reuocentur, nec in posterum, nisi ex grauissima causa a Sede Apostolica probanda, huiusmodi facultates concedi possint.

§. 18. Nulli de cetero ad habitum aut professionem admittantur, nisi in Monasteriis in qualibet prouincia per Sedem Apostolicam deputandis.

Monasteriis deputan. ad recipiendum venientes ad Religionem.

§. 19. Curẽt Superiores, vt cõstitutio interdicẽs largitiones munerũ, & præscribens hospitalitatis formam ab omnibus in quolibet Monasterio inuiolabiliter obseruetur.

Largitionis muneris prohibitione seruanda. Hanc lege in constit. huius Pont. nu. 28. Religiosa. Ambitus prohibitione.

§. 20. Vt omnis officiorum ambitus occasio præcidatur, caueant omnes à directa vel indirecta vocum seu suffragiorum procuratione, tam pro se ipsis, quam pro aliis, tum in capitulis locorum, tum in ceteris, præsertim generalibus capitulis aut congregationibus, & alibi. Quicumque secus fecerint, præter alias pœnas, & censuras, hactenus contra huiusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pœnam priuationis officiorum quæ obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quæcumque pariter inhabiles habeantur, super quo cum eis dispensari à nemine possit, nisi a nobis vel successoribus nostris, & pro qualitate culparum grauiùs etiam plectantur. Porro supradictas omnes pœnas etiam ad complices, ac simpliciter scientes, & non reuelantes extendimus.

Electionis officialium forma. Concil. Tr dispositio hic enunciata est in c. 6. sess. 25.

§. 21. In Superiorum & Officialium omnium electionibus, forma præscripta à sacro Concilio Tridentino, & constitutionibus Ordinis inuiolabiter seruetur, iurentque electores secundum veritatem cuiusque conscientiæ, probiores ac magis idoneos, se electuros, ac propterea priusquam ad electionem deueniatur, in primis, & ante omnia perlegantur Constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum.

Eligendorum qualitatibus.

§. 22. Ad officia, gradus, & prælaturas, illi eligantur qui possint, & consueuerint regulas Ordinis, & constitutiones obseruare, præsertim quæ pertinent ad seruitium Chori, ac vestitum communem.

Monachorum peritorum deputatione, ad examinan. Lectores, prædicatores, & promouend. ad Ordines.

§. 23. Eligantur in Capitulo generali, seu prouinciali aliquot graues, & periti ex Monachis cuiuslibet prouinciæ, saltem tres, qui admittendos ad prædicationem verbi DEI, vel ad audiendas confessiones, etiam ipsorum Monachorum, ac Lectores publicos, diligenter simul examinent priusquam probentur, & ad huiusmodi ministeria admittantur. Horum etiam curæ sit examinare, & probare, tam quoad doctrinam, quam quoad mores, promouendos ad quoscumque ordines, in quo seruetur decretum Congregationis interpretum sacri Concilij Tridentini, ea de causa nuper editum, & promulgatum.

§. 24. Illud porro Superiores omnes in Domino admonemus, vt memores sint rationis quam in nouissimo die reddituri sunt pro grege sibi commisso; ac propterea omni studio inuigilent, vt quæ in eorum Ordinis constitutionibus, de oratione mentali, silentio, ieiuniis, capitulo culparum, aliisque spiritualibus exercitiis, prudenter ac pie sancita sunt, ea omnia, & singula ad vnguem obseruentur, intelligantque super his veluti fundamẽtis omnium Congregationum ædificia cõstruenda, & amplianda esse, quæ vt faciliorem exitum sortiantur, & vberiores fructus in animis Monachorum producant, valde opportunum erit, si in quolibet Monasterio singulis hebdomadis habeatur sermo de religiosa disciplina, regularique obseruantia.

Tabella retentione, super his qua Monachi singulis diebus præstare debent.

§. 25. Vt autem omnia ordinate peragantur, appendatur in loco conspicuo vniuscuiusque Monasterij, tabella, in qua distincte adnotetur quid singulis cuiusque diei horis singuli Monachi præstare debebunt, vt certo etiam signo præmoniti, maiore animi præparatione opportune suis muneribus satisfacere queant.

§. 26. Quæ

Decretis Ordinis, his non contrariis custodiendis. Cõtrauenientium pœnis.

§.26. Quæ Ordinis Constitutiones his decretis non aduersantur, inuiolate custodiendæ erunt.

§.27. Quibus horum decretorum capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediate Superioris infligatur. Vt autem decreta hæc donec alia, quæ ad pleniorem supradicti Ordinis reformationem faciant, edantur, ab omnibus obseruari possint, districtè præcipimus, & mandamus Generali, ac omnibus aliis quibuscumque Superioribus, ad quos hoc spectat, vt curent ac efficiant in generali Capitulo, primo quoque tempore celebrando, ea omnia publicari, & recipi, ac inter alias Ordinis Constitutiones perpetuo valituras redigi, interdicta eorum omnino singulis facultate illas declarandi, aut aduersus eas vnquam dispensandi. Alioquin sciant se in pœnam Generalatus, & officiorum priuationis, & inhabilitatis perpetuæ ad alia ipso facto, & sine vlla receptione respectiue incidisse.

D.P. An.4. 14. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die vigesimaquarta mensis Aprilis, millesimo quingentesimo nonagesimo sexto.

XXII. Confirmatio gratiarum à Pont. prædecessoribus concessarum. Congregationi Clericorum regularium, S. Maioli, alias de Somascha, cum aliorum priuilegiorum concessione.

Ista Congregatio initium sumpsit à quadam Societate tempore Pauli III. instituta, & per eum approbata, vt in eius const. 21. Ex iniuncto. supr. fol. 531. & translata est in regularem obseruantiam, vt habetur in const. Pij V. quam tibi indicaui in prae. 1. constit. Pauli III. vbi quoque alia adnotaui.

Edita An.D. 1593.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet ex benignitatis Sedis Apostolicæ studio prouidere, vt ea quæ pro diuini cultus augmento, religionis propagatione, & animarum salute, prouida ratione concessa sunt, suæ protectionis munimine confoueat. Vnde nos ad eiusdem apicem diuina disponente clementia assumpti, his quæ propterea facta comperimus, nostræ approbationis robur, cum à nobis petitur, libenter adiicimus, vt eo firmius subsistant, quo Sedis eiusdem protectione sæpius fuerint circumfulta.

Congregatio petit confirmationem constitutionum indicatarum in rubrica.

§. 1. Sane pro parte dilectorum filiorum Præpositi, & presbyterorum Congregationis Clericorum Regularium de Somascha, alias S. Maioli Papien. nuncupat. exhibita nobis nuper petitio continebat. Quod cum iam ab anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octauo, ad gloriam Omnipotentis Dei, &c. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, ipsi Præpositus, & presbyteri cupiant, præmissa omnia per nos confirmari, & approbari, nobis humiliter supplicari fecerunt quatenus eorum desiderio annuere, aliasque in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

His modo Pontif. eas, omniaque Congr. priuilegia confirmat.

§. 2. Nos attendentes ad diligentem & fructuosam culturam ipsius vineæ Domini, quam præfati presbyteri & Clerici Regulares studio indefesso, multis piis, ac laudabilibus exercitiis in dies faciunt, ac volentes propterea illos & dictam Congregationem amplioribus fauoribus, & gratiis prosequi, Præpositum, & singulares personas Cõgregationis huiusmodi, à quibusuis excõmunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sentẽtiis, censuris, & pœnis, à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia, & singula præfata, & quæcumque alia priuilegia, exemptiones, immunitates, concessiones, facultates, prærogatiuas, indulta, fauores, & gratias, præfatæ Congregationi, singulisque illius domibus, Conuẽtibus, Collegiis, Ecclesiis, Capellis, Oratoriis, Hospitalibus, & locis, necnon Præposito generali, aliisque Superioribus, & personis, tam professis, quam non professis, ac familiaribus domesticis, eisque alias quomodolibet inseruientibus, tam per supradictos quam alios Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos, & Sedem Apostolicam eiusque auctoritate quomodolibet concessa, ac desuper confectas literas, omniaque in eis contenta, necnon etiam omnia, & singula statuta, ordinationes, regulas, & constitutiones in vniuersa congregatione præfata, hucusque editas, licitas tamen & honestas, sacrisque Canonibus, & Concilio Trid. minime contraria, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis, Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, supplentes omnes, & singulos, ac quoscumque, & qualescumque iuris, & facti, ac etiam solemnitatum, & alios quantumvis substantiales etiam de necessitate exprimendos defectus, si qui in eis aut eorum aliquo quomodolibet interuenerint.

Præpositoque d. Congregationis dat auctoritatem, cum eius religiosis dispensandi, &c. Ad hoc vide etiam huius Pont. constit. 125. Quamcumque.

§. 3. Ac insuper eidem Congregationi, eiusque Præposito generali, quod ipse Præpositus cum voto eius cõsiliariorum à Capitulo generali deputatorum, cum quibusuis eiusdem Congregationis professis, defectum natalium patientibus, etiam ad omnes, etiam sacros, & presbyteratus ordines suscipiendum, ac in eisdem in altaris ministerio etiam ministrandi, necnon ad quancumque ipsius Congregationis administrationem, officium, & dignitatem recipiendum ac retinendum, & exercendum dispensare.

Et loca omnia visitandi, & reformandi.

§. 4. Idemque Præpositus generalis, & Visitatores eiusdem Congregationis toties quoties opus esse indicauerint, Orphanotrophia, & loca, tam puerorum quam puellarum, sub cura, regimine, & administratione, ac disciplina dictæ Congregationis existentia, absque eo quod desuper a Gubernatoribus, siue Oeconomis, & administratoribus rerum temporalium ipsorum impediantur, sub pœna excommunicationis maioris latæ sententiæ, statim per impedientes ipso facto incurrenda, si post monitionem ab Episcopo faciendam ab huiusmodi impedimentis non destiterint, à qua nonnisi à Sede prædicta, præterquam in mortis articulo absolui queant (sine præiudicio iurium Episcopi) visitare, & quæ reformanda fuerint circa disciplinam eorumdem puerorum, & puellarum, ac regimen spirituale, reformare libere, & licite valeant, auctoritate & tenore prædictis licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Exemptionem etiam elargitur eidem Cõgregationi a confessione ordinaria Monialium non Orphanarum & aliis eiusdem Congregationis opera impedientibus.

§. 5. Vt autem Congregatio ipsa, ac sub eius instituto militantes personæ Orphanis, & Seminariis puerorum liberius, & melius inseruire, & quæ sui instituti sunt adimplere possint, ipsaque disciplina Regularis, in domibus, Collegiis, & locis illius magis vigeat, eamdem Congregationem, singulaque illius Collegia, & loca, ac eorum superiores, & alios, ab omni onere audiendi confessiones ordinarias, quarumcumque Monialium, præterquam Orphanarum, iuxta antiquum ipsius Cõgregationis institutum, necnon ab omnibus aliis oneribus, & curis, quæ seruituti, & commoditati Orphanotrophiorum seminariorum, & disciplinæ regularis huiusmodi impedimento, & damno esse quoquo modo possunt, omnino, & in perpetuum absoluimus, & penitus liberamus, & etiam vt de cetero nullus, etsi sit Præpositus generalis, aliqua huiusmodi onera, vel curas, nisi de consensu duarum ex tribus partibus Capituli generalis, suscipere audeat, neque possit.

Professiones omnes in manibus quorumcumque presbyteri d. Cõgregationis emissas, validas esse declarat.

§. 6. Postremò omnes professiones emissas vsque in præsentem diem à quibusuis clericis, & laicis d. Congregationis, etiamsi non in manibus Præpositi generalis, aut eius Vicarij, sed aliorum presbyterorum inibi professorum factæ sint, neque constet illos eo tempore auctoritatem tales professiones accipiendi habuisse, validas, firmasque, & ratas esse, & fore perinde ac si à Præposito generali vel eius Vicario prædicto receptæ essent, dummodo tamen alias canonice factæ fuissent, & tales professi, professioni huiusmodi hodie acquiescant.

Præpositoque dat auctoritatem inferioribus committendi receptionem professionis, seruata in reliquis bulla Six. V. n. 71. Cum desuper. fol. 16.

§. 7. Liceatque in posterum Præposito generali prædicto huiusmodi facultatem admittendi ad professionem, cuilibet Præposito vel Rectori inferiori eiusdem Congregationis demandare, seruata in reliquis forma constitutionis eiusdem Sixti prædecessoris desuper editæ.

Clausul. huius bullæ praeseruatiuas apponit.

§. 8. Præsentes quoque literas vllo vnquam tempore, de subreptionis vel obreptionis seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocũque alio defectu notari, impugnari, seu quomodolibet infringi, vel in ius aut cõtrouersiam vocari, aut etiã aduersus eas quodcumq; iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, seu etiam Motu proprio

concedi possit. Neque sub quibusuis similium vel dissimilium gratiarum reuocationibus, limitationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, pro tempore emanatis comprehendi, sed semper,& omni tempore,ac omnino ab aliis excipi, & quoties emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum suum restitutas,repositas,& plenarie reintegratas, ac de nouo etiam sub quacumque posteriori data per Generalem, & alios Præpositos præfatos pro tempore eligen. concessas, illasque perpetuo validas, & efficaces esse, & censeri, plenamque roboris firmitatem obtinere. Neque Congregationem, ac Præpositum generalem.& alios superiores, ac personas illius super eisdem præmissis, illorumque possessione, vsu, & commodo pacificis per locorum Ordinarios.aut quoscumque alios quomodolibet molestari,perturbari, seu inquietari vel impediri posse.

Clausulā sublatā, &c. addit.

§. 9. Sicque,& non alias per quoscumque Iudices Ordinarios,& delegatos,ac etiam causarum Palatij Apostol. Auditores,& S.R.E. Cardinales,etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & alios Ecclesiasticos ac sæculares,sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari. & definiri debere, necnon quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac dicti prædecessoris super admittendis Religiosis edita, & quibusuis aliis Apostolicis, necnon in prouincialibus & synodalibus Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus & ordinationibus. ac etiam iuramento, confirmatione Apost. vel qouis firmitate alia roboratis statutis. & consuetudinibus,legibus, reformationibus, priuilegiis quoque,indultis,& litteris Apost.quibusuis Superiorib. & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis,ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus,& aliis decretis,in genere vel in specie,etiam motu simili,& alias in contrarium quomodolibet, etiam pluries, & iteratis vicibus concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, indiuidua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo, &c.

D.P. An.2. 26. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum,Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo tertio,sexto Kal.Maij.Pontificatus nostri Anno secundo.

XXIII. Quod Fratres Ordinis B. MARIÆ de Monte Carmelo fauores extra Religionem non procurent, pro impetrandis dignitatibus vel officiis ipsius Ordinis.

Quam plura de hoc ordine notaui supr. ad constit.8. Honorij III. Vt viuendi, fol. 83.

Edita An.D. 1593.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Regulares potius promereri quàm dignitates appetere debēt.

QVoniam nemo debet sibi assumere honorem.nisi vocatus à Deo tanquam Aaron, & à regularis vitæ instituto valde alienum est,vt Religiosi viri,quos honorum & dignitatum gradus sanctitate vitæ, ac aliis religiosis virtutibus potius promereri, quam appetere, eosque gradus, cum ad eos assumentur, obedienter suscipere,susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis sæcularium præsertim personarum studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant, vnde magna in Ecclesia Dei pernicies adferri solet. Nos qui pro muneris nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus,vt Ecclesiastica,Regularisque disciplina pristino candori restituatur,huic malo opportunum remedium adhibendum censuimus.

Quidam tamen Carmelitani aliter faciebant.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus, quidam in ordine Carmelitarum,professionis,& regulæ quam professi sunt, penitus immemores,nimiaque dignitatum, & officiorum Ecclesiasticorum in dicto Ordine consequendorum ambitione ducti, pro iis consequendis, Ecclesiasticorum, & sæcularium Principum studia requirant, & à S. R. E. Cardinalibus, aliisque Prælatis commendatitias literas, aliosque fauores & gratias propterea experant, quibus adiuti, quos ex se sibi promeruisse minime confidunt, gradus, & dignitates in eodem Ordine consequi valeant, sicque eiusdem Ordinis quietem non sine animarum suarum periculo perturbant.

Hic ideo Pōt. id fieri prohibet.

§. 2. Nos malum hoc ab eodem Ordine, cuius prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiæ sanctæ vtilitatem sinceris exoptamus affectibus, pro nostra Pastorali sollicitudine propellere summopere cupientes, Motu proprio. & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulos Fratres dicti Ordinis cuiuscumque status, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cetero ad prælaturas, gradus. honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis assequenda interno ad Principum, & Prælatorum, atque aliarum quarumcumque personarum, tam sæcularium quam Ecclesiasticarum de gremio dicti Ordinis non existentium. etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali,& Ducali fulgentium fauores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis, directe vel indirecte, palam, vel oculte ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functioness & alia officia prædicta obtinenda aspirauerint. vel aliis minime legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quæsiuerint, aut etiam sponte oblatis, & minime conquisitis vsi fuerint, illorumque complices, & fautores ad quascumque Prælaturas, dignitates, & officia, gradusque, honores, administrationes, & munera in ipso Ordine obtinenda perpetuo inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis,gradibus. honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis huiusmodi eo ipso priuamus, ac priuatos voce tam actiua quā passiua carere decernimus, & declaramus.

Superioribusque Ordinis tales fauores attendere prohibet.

§. 3. Atque in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna omnibus dicti Ordinis Fratribus, Superioribus, & Prælatis quocumque titulo nuncopatis. etiam Generalis. præsentibus,& futuris, præcipimus, districteque mandamus, ne quempiam vllo tempore precibus, literis vel fauoribus adducti, vel alias ad instantiam, seu requisitionem, vel contemplationem Principum vel Prælatorum, aut aliorum quorumcumque, tam sæcularium quam Ecclesiasticorum extra dictum gremium existentium, etiam Cardinalium. Imperatoris, Regum & Ducum, ad cuiusuis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes. functiones, & officia prædicti Ordinis promouere. vel pœnas aliquas remittere audeant seu præsumant.

Electionesque aliter factas inualidas, & contrauenientes absque processu, &c. eo ipso pœnas incurrere declarat.

§. 4. Decernentes,electiones,& promotiones ad Monasteria, seu Prioratus vel officia Ordinis contra præsentium dispositionem, quod absit!, quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorsus, inualidasque fore, & esse, nullisque viribus substitutas.omnes, & singulos in præmissis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & absque processu desuper habendo, sententias, & pœnas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ad illos sententias, & pœnas præmissas damnabiliter incurrisse legitime probandum. & omnino conuincendum solas præmissarum personarum instantias, preces, & fauores, etiam oretenus porrectas plenam, indubiam, & sufficientem, in iudicio, & extra fidem facere, nec ad id probationis alterios adminiculum requiri.

Et ita & non alias iudicari mandat.

§. 5. Et ita per quoscumque Iudices, & Commissarios quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales,sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate,& auctoritate, iudicari,& definiri debere, ac irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia tollit.

§. 6. Non obstantibus quibusuis Apostolicis, ac Prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac

Ordinis

Ordinis huiusmodi iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apost. in contrarium quomolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dũtaxat specialiter, & expresse derogamus, & contrariis quibuscumque. Aut si prędictis Fratribus, vel quibusuis aliis communiter vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Hanc constit. publicari, & eius transumptis credi iubet.

§. 7. Vt autem harum literarum notitia ad omnes dicti Ordinis Fratres facilius deueniat, volumus, illas in Generali Capitulo seu dieta d. Ordinis publice legi, illasque in dicto Capitulo vel dieta lectas sic arctare, ac si legitime vnicuique intimatæ fuissent, illarumque exemplis, vel impressis, manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo Rectoris generalis dicti Ordinis, vel alterius in dignitate Ecclesiastica constituti obsignatis, eamdem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si eædem exhiberentur.

Pont. Ann. 2. die 21. Maij.

Dat. Tusculi, sub annulo Piscatoris, die 21. Maij, 1593. Pontificatus nostri Anno secundo.

XXIV. Prohibitio amouendi libros, & alia monumenta ex Bibliothecis Ordinis fratrum B. MARIÆ de Monte Carmelo.

Plane de hoc Ordine notaui sup. ad const. 8. Honorij III. Vt viuendi. fol. 83.

Edita A. D. 1593.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QVæ ad tuenda, & conseruanda bona, & iura spectantia ad personas & loca Ecclesiastica, in iis auctoritatem nostram libenter interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Prohibitio amouendi libros & monumẽta ex cumque ex Bibliothecis Ordinis fratrum Carmelitarum.

§. 1. Volentes itaque conseruationi Bibliothecarum in quibusuis domibus, & Conuentibus Ordinis Fratrum Carmelitarum pro communi eorum vsu institutarum, & instituendarum, opportunè prospicere, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, vniuersis, & singulis personis ecclesiasticis, sæcularibus, & regularibus, ac etiam laicis, cuiuscumque status, gradus, ordinis vel conditionis existentibus, auctoritate Apostolica per præsentes interdicimus, ac districte prohibemus, ne deinceps perpetuis futuris temporibus ex Bibliothecis prædictis, aut earum aliqua, libros, & monumenta, siue impressa, siue manuscripta, ibi existentia amouere, vel subtrahere quoquo modo præsumant. Nos enim quoscumque amouentes, & subtrahentes, excommunicationis sententiæ ipso facto incurrendæ, a qua ab alio quam à Romano Pontifice, nisi dumtaxat in mortis articulo absolui non possint, subiacere volumus, atque decernimus.

Derogatio cõtrariorum.

§. 2. Non obstantibus quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorũ, & Ordinis prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides huius bulla transumptorum.

§. 3. Verum quia difficile foret præsentes literas ad singula quæque loca vbi expediens foret, deferri, volumus, & similiter dicta auctoritate decernimus, quod illarũ exemplis etiam impressis, in dictis Bibliothecis & loco cõspicuo, vbi commode legi possint, affixis, ac manu Notarij publici subscriptis, & sigillo eiusdem Ordinis Generalis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 29. May.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 29. Maij. 1593. Pont. nostri Anno 2.

XXV. Separatio Congregationis Fratrum Discalceatorum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, à Fratribus Mitigatis dicti Ordinis. Et declaratio muneris Prælatorum dictæ Congregationis, cum gratiarum communicatione.

Hanc separationem initiauit Gregorius XIII. supr. in eius constit. 64. Pia. ibi videas etiam alia quæ notaui fol. 335. Quinimmo Congregatio Disciplinatorum Hispan. de qua in d. constitut. Gregor. XIII. aliaque Congregatio eorumdem in Italia postea erecta, sunt etiam separatæ, vt infr. in constitut. 71. In Apostolica.

Horum Discalceatorum fundatrix fuit Theresia Hispana, quam in Sanctarum Virginum numerum retulit Gregor. XV. vt in const. 20. Omnipotens. infra Tom. 4.

Edita An. D. 1593.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis officij nobis diuinitus iniuncti assidua sollicitudo nos admonet, vt omni cura & vigilantia ad ea semper intendamus, per quæ Regularium personarum, quæ relicto seculo, Dei obsequio se dedicarunt, quieti consulitur, & quæ Religiosum earum propositum impedire possunt, remouentur, vt nulla re, quæ eas à diuino cultu auocet præpediti, secundum Ordinum suorum Regularia instituta tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere possint famulatum.

Greg. XIII. Discalceatos Hispaniæ. à Fratrib. profitentibus regulam Mitigatam, seiunxit, vt sup. in constit. 64. Pia. fol. 335.

§. 1. Dudum siquidem fel. record. Gregorius Papa XIII. institutum, quod Religiosi Discalceati nuncupati Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo in Regnis Hispaniarum existentes, iuxta primitiuam Regulam profitebantur laudans & approbans, eosdem Fratres, & Moniales, eorumque Domus, Conuentus, Monasteria, & loca tunc & pro tempore existentia, à Prouinciis Fratrum, & Monialium eiusdem Ordinis, per piæ mem. Eugenium Papam IV. prædecessorem nostrum iam ante Mitigatorũ in perpetuũ seiunxit, separauit & dismembrauit, ac eorũdem Fratrum, & Monialium Discalceatorum Domus, Monasteria, & loca in vnam Prouinciam de per se Discalceatorum nuncupan. per vnum Priorem Prouincialem in capitulo eorum Prouinciali, ex eisdem Discalceatis eligendum, regendam, & gubernandam, in perpetuum erexit, & instituit, ac dictam Prouinciam Fratrum, & Monialium Discalceatorum, sub obedientia, & superioritate Prioris Generalis totius Ordinis, sicuti aliæ Prouinciæ eiusdem Ordinis suberant, perpetuo subesse voluit, qui Prior Generalis per se ipsum solum, vel per alium virum idoneum, ex ipsis Discalceatis, & iuxta eorum primitiuam Regulam, eos visitare, & corrigere, & punire posset.

Sixtus V. aucto numerũ Discalceatorum per plures Priores, & vnum vicarium Generalem regi decreuit, sed eius bullam vti hic bene relatam prætereo.

§. 2. Et deinde recol. mem. Sixtus Papa V. prædecessor noster audiens numerum Fratrum, & Monialium Discalceatorum huiusmodi non mediocriter auctum fuisse, & in dies maiora suscipere incrementa, & non solum per vniuersam fere Hispaniam, sed etiam in Indiis complura Monasteria, & Domos, aliaque Regularia loca Discalceatorum instituta, & erecta fuisse, & per vnum Priorem Prouincialem non ita commodè regi, & gubernari posse, ordinauit, vt ex omnibus Conuentibus Prouinciæ prius erectæ, vt præfertur, fierent plures Prouinciæ. Vniuersas vero Prouincias dict. Ordinis Discalceatorum in vnam Congregationem omnium huiusmodi Prouinciarũ Discalceatorum nuncupan. perpetuo erexit, & instituit, statuitque & ordinauit, vt singulis huiusmodi Prouinciis singuli Priores Prouinciales præessent, & Vicarius Generalis in capitulo eiusdem Congregationis electus, ipsis Prioribus Prouincialibus, & toti Congregationi præesset, & in illos eamdem auctoritatem haberet, quam hebebat Prior Generalis totius Ordinis prædicti, & alias, prout in diuersis dictorum prædecessorũ desuper confectis literis plenius cõtinetur, ad quas relatio in necessariis habeatur.

Sed Discalceati, & Mitigati concorditer postea se disiunxerunt.

§. 3. Cum autem sicuti nuper accepimus, in Capitulo Generali Ordinis prædicti in Ciuitate Cremonen. hoc præsenti Anno celebrato, in quo Fratres eiusdem Ordinis tam Discalceati, quam Mitigati nuncupati interuenerunt propter bonum pacis, tranquillitatis, & augmenti tam totius Ordinis, quam Congregationis Discalceatorum huiusmodi, ac ob alias iustas, & rationabiles causas vnanimi consensu determinatum fuerit, vt separatio Congregationis dictorum Discalceatorum omnino ab Ordine Fratrum

Mitigatorum, & renunciatio iurisdictionis Prælatorum vtriusque partis fieret, ita vt dicta Congregatio Discalceatorum, nec votum, nec vocem actiuam, & passiuam in Capitulo Generali totius Ordinis Carmelitani amplius haberet, nec quomodolibet in suis Capitulis se intromitteret, nec Prior Generalis dicti Ordinis Mitigatorum vllam haberet auctoritatem, iurisdictionem, & superioritatem in Congregationem Discalceatorum prædictam, ac in eius personas quascumque, siue Superiores, siue Inferiores. & dilectus filius Fr. Ioannes Stephanus Chizzola, Prior Generalis Ordinis Carmelitarum, & reliqui Capitulares in suo Capitulo Generali renunciauerint, per suffragia secreta nomine totius Capituli per se, & vniuersum Ordinem totam illam iurisdictionem, facultatem, & auctoritatem, quæ sibi & Capitulo Generali, per prædictas, & alias literas Apostolicas concessa fuerat, ita tamen, vt dicta Congregatio Discalceatorum, vel eius Superiores omnino in perpetuum non præsumerent accipere loca, vel Conuentus huius Religionis Mitigatorum, etiam sponte à Ciuitatibus, vel Principibus, vel quibuscumque aliis ex eis exhibenda, vel offerenda, quod si contrarium aliquando ipsos fecisse compertum foret, nulla esset, & irrita ista concessio, & nullum ius omnino acquisitum eis intelligeretur.

Quod Pont. modo approbat.

§. 4. Nos æquum, & rationi congruum ducentes, vt qui arctioris Regulæ Obseruantiam sectantur, Superioribus eorum, qui in laxiori degunt, non subiaceant, sed Superiores habeant eiusdem professionis, & ab illis iuxta eorum instituta Regularia prosperè, & feliciter gubernentur, ac dictarum literarum, & decreti dicti Capituli Generalis, & omnium in eo contentorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso insererentur, præsentibus pro expressis habentes, necnon de præmissis à dilecto filio nostro Dominico tit. S. Chrysogoni Presbytero Cardinali Pinello nuncupato dicti Ordinis, necnon præfatæ Congregationis Discalceatorũ Protectore plene informati, Motu proprio, non ad dictorũ Fratrũ, aut aliorum pro eis nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictæ separationis Decretum in Capitulo Generali huiusmodi factum, & ordinatum, ac omnia & singula in eo contenta, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac idem de nouo decernimus, & determinamus.

Discalceatos à Superiorib. Magistrorum eximit.

§. 5. Necnon prædictum Vicarium Generalem, ac omnes & singulas personas præfatæ Congregationis Discalceatorum, illiusque Conuentus, Domos, Collegia, & Prouincias, tam virorum, quam mulierum, ab omni superioritate, iurisdictione, gubernio, & administratione, subiectione, obedientia, visitatione, correctione, & emendatione, tam Generalis Ordinis Carmelitarum, quam aliorum Prælatorum, & Superiorum quacumque auctoritate fungentium, & functurorum, & quantumuis amplissimis priuilegiis, & facultatibus vtentium & vsurorum, perpetuo eximimus, & liberamus, ita vt dictus Prior Generalis, aut alij Superiores dicti vniuersi Ordinis Carmelitarum nunc & pro tempore existentes, nullam omnino iurisdictionẽ, facultatem & auctoritatem in dictam Congregationem Discalceatorum, illiusque Vicarium Generalem, ac Conuentus, Domos, Collegia & Prouincias, tam virorum, quã mulierum, habere, exercere, aut prætendere aliquo tempore possint, minusq; in rebus, & negotiis eiusdem Congregationis aliquo pacto se ingerere, aut immiscere valeát.

Sub protectione Sedis Apost. recipit.

§. 6. Ipsamque Congregationem Discalceatorum, eiusque Vicarium Generalem, necnon Conuentus, Domos, Collegia, & Prouincias, sub immediata nostra, & Sedis Apostolicæ protectione, subiectione, gubernatione, & obedientia recipimus, & subiicimus.

Eorum Superiorem Præpositum generalem vocari decernit.

§. 7. Sed quia sicut accepimus, antea subordinationem habebat prædictus Congregationis Discalceatorũ Vicarius totius Ordinis Carmelitarum Priori Generali, ac propterea Vicarij nomen obtinebat, & cessante illa subordinatione illius cuius vices gerebat, sit necesse nomen quoque mutare. Ideò harum serie statuimus, & ordinamus, eumdem ipsum qui antea Vicarij nomine vocabatur, de cetero Præpositũ Generalẽ nominãdum Ordinis Discalceatorum, siue primitiuorum, videlicet primitiuã Regulã Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Obseruantium.

Qui sex Consiliarios habeat, totumq; Ord. Discalceatorum regat.

§. 8. Qui eamdem facultatem habeat, quam Vicario Generali prædicto dictus Sixtus prædecessor noster concesserat, cum sex Consiliariis, siue assistentibus votum decisiuum haben. ab eodem Sixto prædecessore, & à piæ memoriæ Gregorio Papa XIV. etiam prædecessore nostro assignatis, quos Consiliarios, siue Assistentes huic de nouo instituto, prædicto Præposito generali adiungimus & assignamus cum voto decisiuo, vt alias iuxta formam præscriptam in dictis literis prædecessorum nostrorum habebat. Quibus associatus poterit totum prædictum Ordinẽ Discalceatorum regere, & gubernare, iuxta præscriptum Constitutionum supradicti Ordinis, quæ dudum sunt à nobis confirmatę, vel earum, quæ ab eisdem Fratribus Discalceatis in posterum fient, & condentur.

Desinitores Capituli sint etiam ex eligendis, vt hic.

§. 9. Quia verò consiliarij, siue Assistentes prædicti debent esse quoque Capituli Generalis prædicti Definitores in eorum Capitulo Generali eligendi, ordinamus, vt ex vnaquaque Prouincia vnus eligatur Definitor, non excedendo ternarium numerum, qui sit ex Conuentualibus illius Prouinciæ, vel qui habeat Officiũ pro ea, aut pro vniuerso Ordine, qui durãte Capitulo, Definitoris, extra vero Cõsiliarij siue Assistentis nomine vocabũtur. Pro Prouincia Sancti Alberti, quæ in Indiis Hispaniarum existit, vel pro alia, aut aliis, si quæ iuuante Deo, addentur, possint propter longinquitatem locorum ex aliis Prouinciis deputari, nisi aliqui ex dictis Prouinciis Indiarum idonei propinquiores extiterint, vt in Definitores prædictarum Prouinciarum eligi possint, si verò sub protectione vnius Definitoris Consiliarij cõtingeret plures esse Prouincias, alternarim eligatur ex eis prædictus Definitor, qui omnes in eodem Conuentu, & Domo, vt in Constitutionibus statutum est, simul cum Præposito Generali degentes, expeditioni negotiorum, Ordinisque regimini intendant. Quæ consessio Præpositi Generalis, & Assistentium nomine Congregationis, siue Consultæ insignietur.

Præposito Generali infirmo aut absente, vel decedente, eligatur Vicarius de Consiliariis.

§. 10. Si autem contingat Præpositum Generalem absentari à Consulta siue Congregatione prædicta, vel mori, vel ante suum discessum, aut eius obitum adhuc eo viuente, si grauiter infirmabitur, fiet in præsentia electio Vicarij Generalis per Præpositum Generalem, & Assistentes eisdemmet Consiliariis, siue Assistentibus, qui dictæ Cõgregationi pręsideat, & cum reliquis Assistentibus, vt pręfertur, expeditioni negotiorum intendat. Quod similiter fiet, si hunc contingat infirmari, aut mori, quod seruabitur in similibus euentibus, quia Vicarius huiusmodi alias non poterit absentari in absentia Præpositi Generalis, & vocabitur nouiter electus, etiam Vicarius Generetalis, cuius Officium, & nomen solum durabit, dum absens erit Præpositus Generalis, vel si mortuus fuerit vsque ad Capitulum Generale intra sex menses inclusiue congregandum, in quo præsidebit vsque ad noui Præpositi Generalis electionem, quo absente prorogabitur Capitulum prædictum vsque ad aduentum Præpositi Generalis, interim tamen ordinaria terminabuntur à Definitorio, electo prius Vicario Generali, vt præfertur.

Præpositi prædicti officium ad sex annos duret.

§. 11. Prædictus autem Præpositus Generalis statim electus, sit ipso facto confirmatus, teneatur tamen certiorem facere Cardinalem dicti Ordinis Discalceatorum Protectorem de huiusmodi electione. Qui per sexennium, & non vltra durabit, nec poterit reeligi, nisi alio sexennio transacto; ceteri vero Prælati Superiores, sicuti per Sixtum Quintum, & Gregorium Decimumquartum prædecessores prædictos, & Ordinis Constitutiones est dispositum, à quibus tempora celebrandi Capitula Generalia, & prouincialia, & ea quæ ibi debent fieri, sunt definita, quæ omnia obseruanda præcipimus.

Et nunc eum locum tenuit Vicarius vsque ad Capitulum.

§. 12. Quia vero Capitulum Generale proxime futurum, indictum est pro Festo Pentecostes anni sequentis, videlicet, Millesimi quingentesimi nonagesimi quarti, & antea non possent sine magno Conuentuum dispẽdio, & Fratrum incommodo Capitulares accedere ad illud, idcirco ex nunc, eum qui iam est Vicar. Generalis, constituimus & nominamus Præpositum Generalem cum plenitudine auctoritatis, & potestatis Generalis, sicuti supra dispositum est, vt videlicet simul cum Assistentibus regimini Ordinis intendat, sicuti si esset per suffragia secreta electus. Accedente autem tempore Capituli, ipse præsideat Capitulo vsque ad electionem noui Præpositi Generalis,

seruatis

seruatis in reliquis Ordinis Constitutionibus, & sanctionibus Apostolicis.

Qui vnà cum Diffinitoribus, opportunas ordinationes faciat, &c.

§. 13. Necnon Præposito Generali, & Assistentibus, seu Definitoribus prædictis, in Capitulo quæcumque statuta, & ordinationes bonum regimen dicti Ordinis Discalceatorum ad Dei seruitium concernentia, dummodo sacris Canonibus, & Decretis Concilij Tridentini, ac Constitutionibus Apostolicis, & eorum primitiuæ Regulæ, & instituto non aduersentur, condendi, mutandi, alterandi, & in totum, si videbitur abrogandi, & de nouo edendi, sicuti per Gregorium Decimum tertium, ac Sixtum Quintum, & Gregorium Decimumquartum prædecessores præfatos, ac per nos & Constitutiones dicti Ordinis est dispositum, licentiam & facultatem concedimus. Poterit quoq; prædictus Præpositus Generalis plures Prouincias instituere. Domos & Conuentus Fratrum vbique Terrarum denuo erigere.

Ordinis priuilegia, primitiuæ regulæ non contraria confirmat.

§ 14. Necnon prædicto Præposito Generali ac Ordini Discalceatorum huiusmodi respectiue, quæcumque priuilegia, indulta, & facultates Prouinciæ, ac Priori Prouinciali à Gregorio Decimotertio Discalceatorum, & Vicario Generali, & Congregationi etiam Discalceatorum postmodum a Sixto Quinto erectæ, & à Gregorio Decimoquarto prædecessoribus prædictis, & à nobis, vel alijs Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessa fuerunt, competere statuimus & declaramus. Omnia prætérea & singula priuilegia, facultates, gratias, prærogatiuas, indulta, fauores, concessiones, tam Priori Generali totius Ordinis Carmelitarum, quam prædicto Ordini, singulisbusque illius personis, tam a Romanis Pontificibus, quam dictæ Sedis de Latere Legatis, necnon quibuscumque Regibus, Imperatoribus, & Principibus sæcularibus concessa, vel concedenda in futurum, æque ac alijs dicti Ordinis Carmelitarum Fratribus, & Religiosis sine aliqua prorsus differentia concessa sunt, prædicto Ordini Discalceatorum Præposito Generali, suisque Fratribus, dummodo primitiuæ Regulæ, & Ordinis Constitutionibus, Regularique Obseruantiæ non repugnent, eisdem auctoritate, & tenore concedimus, & indulgemus, illisque si opus sit, ea omnia communicamus & extendimus.

Clausulas præseruatiuas apponit.

§. 15. Decernentes præsentes litteras nullo vnquam tempore sub vllis similium vel dissimilium gratiarum reuocationibus, alterationibus, limitationibus, abrogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus à nobis & quibuscumque aliis Romanis Pontificibus, vel dicta Sede nunc & pro tempore emanatis comprehendi, sed semper ab alijs exemptas, & quoties illæ emanabũt, toties in pristinum, & eum, in quo ante præmissa erant statum restitutas, & de nouo etiam sub posteriori data per pro tempore existentem Præpositum Generalem Congregationis huiusmodi eligenda concessas esse, & fore. Sicque per quoscumque Iudices & Commissarios quacumque auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, dictæque Sedis etiam de Latere Legatos, & Nuncios, ac causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique & in quauis instantia interpretari, iudicari, ac definiri debere, irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 16. Quocirca Venerabilibus Fratribus vniuersis Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis eorum Vicariis in spiritualibus generalibus, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, necnon Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, Capitulis, & aliis ad quos vel quomodolibet spectat & pertinet, ac spectabit & pertinebit, per præsentes Motu simili mandamus, quatenus ipsi vel duo aut tres eorum per se vel alium seu alios faciant, auctoritate nostra, præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque, ab omnibus ad quos spectat & pertinere putatur inuiolabiliter obseruari, dictosque Fratres Discalceatos illis omnibus & singulis pacificè frui & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quomolibet molestari. Cõtradictores quoslibet & rebelles & præmissis nõ parẽtes, per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque iuris & facti remedia, appellatione postposita compescẽdo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

§. 17. Non obstantibus præmissis piæ mem. Bonifacij Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, dummodo quis vigore præsentium ad iudicium vltra tres dietas non trahatur, ac de non recipien. nouis Domibus, aliisque Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in cõtrarium quomodolibet concessis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, necnon omnibus illis quæ dicti prædecessores in suis literis prædictis voluerunt non obstare, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem.

Obstantia tollit.

§. 18. Volumus autem quod præsentium transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, sigillo dicti Ordinis Discalceatorum, seu alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Transumptis credi iubet.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 20. Decembris, millesimo quingentesimo nonagesimo tertio. Pontific. nostri Anno secundo.

Dat. P. A. 2. die 20. Dec.

Indulta & immunitates pro Mercatoribus etiam Hebræis, ad portum Ciuitatis Anconæ Status Ecclesiastici merces aduehentibus, & aliis ibi mercaturæ causa domicilium constituentibus. Et iurisdictio Consulum eorum causas cognoscentium. XXV.

Quoad Hebræos Anconæ degentes, vide etiam hic supra fol. 23. constit. 19. Caca. vbi alia indicantur.

CLEMENS EPISCOPVS. Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1593.

EX Apostolicæ seruitutis officio eam suscipimus solicitudinem, in locis potissimum ditioni nostræ, etiam in temporalibus subiectis, vt cunctis mortalibus, maxime vero exteris nationibus eò confluentibus iustitia æqua lance ministretur, neque eorum cuiquam iniuria, aut grauamen aliquod inferatur, sed vt Christianam potius, ac præsertim Apostolicam pietatem, ac benignitatem, vel in ipsa regiminis forma agnoscant & admirentur, tum vero vt Ciuitatum, ac populorum Status Ecclesiastici publica & priuata commoda, communemque vtilitatem, pro ea qua tenemur paterna ac pastorali vigilantia modis omnibus procuremus. Quare cùm inter alia quæ huc pertinent, illud certe non mediocris momenti sit, vt commercium maritimum inter Subditos nostros, & Mercatores diuersarum præsertim Orientalium regionum qui Anconitano, ac reliquis ditionis nostræ prædictę Portibus cum Nauibus onustis mercibus ad victum, & communẽ vsum vtilibus, ac necessariis appellunt, non modo conseruetur, sed maiori in dies, Deo iuuante, Nauium multitudine & frequentia, Mercatorũ cõcursu & celebritate, merciũ copia & vbertate augeatur. Operæpretium duximus, & illa de medio tollere grauamina aut impedimenta, quæ ipsos fortasse abducere, aut retrahere possent, & eos cõtra gratiarum, immunitatum & priuilegiorum, benigna ac liberali concessione, & promissa sub fide publica securitate inuitare, ac subditos demum nostros, qui ad alia externa emporia confluunt, ab alienis ad propria etiam si opus erit proposito alicuius damni periculo reuocare.

Causa huius constitut.

§. 1. Si qui igitur Mercatores, etiam exteri, ex quacumque Gente & Natione oriundi, Naues comparare & instruere, & in eis vltro citroque commeando merces ex Orientalibus partibus Anconam adducere, vel in ipsa Ciuitate Anconitana, vt venturarum mercium pericula, sub

Exemptio à gabellis, pro Mercatoribus exteris ex Orientalibus partibus merces Anconam adducentibus vel diuersa mercatura causa domicil. ibi constituentibus.

certis

certis ſponſionibus ſuſcipiant, ſiue vt alias quoquo modo Mercaturæ negociis operam nauent, domicilium ſibi parare & conſtituere voluerint, eos omnes & ſingulos ab omnibus impoſitionibus, datiis, oneribus, gabellis, collectis, ſubſidiis, contributionibus, ad quæ Ciues, & Incolæ Anconitani, alias quam ratione mercium ipſarum venalium, quomodolibet teneantur, hactenus indictis (illis exceptis, quæ Cameræ Apoſtolicæ debentur) necnon etiam poſthac forſan indicendis quibuſcumque, etiam ſi illorum exactionem, per eamdem Cameram, eiuſue Officiales, & Miniſtros fieri contingat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo eximimus & liberamus, exemptoſque & immunes, ac ad illorum ſolutionem nequaquam teneri, neque ad id à quoquam cogi, vel compelli poſſe decernimus & declaramus, perpetuamque immunitatem, & exemptionem ſuperius expreſſam, eorum ſingulis gratioſè, & liberaliter concedimus & elargimur.

Saluiconductum à Camerario Mercatoribus dari ſoliti, confirmantur.

§. 2. Quoad eos vero Mercatores illarum gentium & nationum quibus per edicta publica, ſeu litteras patentes, dilecti filij noſtri moderni, & pro tempore exiſtentis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarij, ſaluiconductus, vt aiunt, concedi ſolent, eis nos quoque ad Anconitanum Portum, & Ciuitatem tutum, ſecurum, & liberum commeatum, remeatum, acceſſum & receſſum, commercium, ac veniendi & redeundi, & occaſione mercium quandiu opus fuerit Anconæ commorandi, & cum ipſis ſubditis noſtris liberam occaſionem mercium ipſarum contrahendi licentiam, ac pleniſſimum, ſuper præmiſſis omnibus, vt dicunt, Saluumconductum perpetuo concedimus & impartimur.

Prohibitio hos Mercatores aſſecuratos perturbandi.

§. 3. Inhibentes ne quis eos, tamquam ſub fide publica præſentium auctoritate aſſecuratos quoquo modo moleſtare præſumat. Quinimmo vehementer etiam hortamur in Domino, & per Apoſtolica ſcripta monemus vniuerſos & ſingulos, nunc & pro tempore exiſtentes Præfectos, & Milites Claſſium, ac Triremium, tam Chariſſimi in Chriſto filij noſtri Hiſpaniarum Regis Catholici & cuiuſcumque Regni Prouinciæ, & Inſulæ ei ſubiectæ, quam etiã Dilectorum Filiorum Nobilium Virorum Ducis & Dominij Venetorum, necnon Magni Etruriæ ſibi ſubiectæ Ducis, & Sancti Ioannis Hieroſolymitani, ac Sancti Stephani & quarumcumque aliarum Militiarum, necnon Dalmatarum Vſchocchi nuncupatorum, & ceterarum omnium Rerumpublicarum, & Principum, ne illis vnquam Nauigiis onerariis quæ merces ad Ciuitatem Anconitanam ac alia ditionis noſtræ loca comportant, ipſiſve Mercatoribus, aut Nautis, vt præfertur aſſecuratis damni, detrimenti, aut impedimenti aliquid in rem vel in perſonam inferant. Quinimmo habentes eos pro noſtra & Sedis Apoſtolicæ reuerentia propenſius commendatos, in exercenda huiuſmodi mercatura omnem illis opem, operam, fauorem, auxilium, enixe ac benigne impendant, ſcituri ſe in hoc obſequium Nobis & eidem Sedi gratiſſimum præſtituros, & ſi contra fecerint, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas & temporales contra Pyratas, & Prædones noſtra Maria infeſtantes inflictas incurſuros.

Confirmatio qualificata Statutorum à Paulo III. conceſſorum Hebræis Orientalibus Anconæ commorantibus.

§. 4. Verum his qui Anconæ nunc & pro tempore commorantur Hebræis Orientalibus, eorumque Vniuerſitati, per Eaſdem præſentes concedimus, & indulgemus, vt Statutis, & Capitulis, eis alias per fel. rec. Paulum PP. III. prædeceſſorem noſtrum conceſſis ſiue permiſſis, cum ea tamen moderatione quoad primum, & cum eis limitationibus & reſtrictiuis quo ad reliqua, quę nuper à dilecto filio noſtro Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario adiectæ & editæ fuerunt, & non alias, vti libere & licite valeant, illaque omnia & ſingula quorum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, cum moderatione tamen & limitationibus & reſtrictiuis huiuſmodi, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus, eiſque perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur adiicimus.

Declaratio ſuæ conſtitutionis contra Hebræos editæ, quoad Hebræos Anconæ degentes.

§. 5. Declarantes inſuper, litteras noſtras de eiſdem Iudæis ex toto Statu prædicto, præterquam Roma, Auenione & Ancona expellendis nuper editas, ipſis Hebræis Orientalibus, vel aliis Anconæ domicilium habentibus non obeſſe quo minùs ad quæcumque Status Eccleſiaſtici loca pro exigendis creditis occaſione mercium prædictarum contractis accedere, & per ea diſcurrere libere & licite valeant, nec propterea à quoquam moleſtari queãt, dummodo ſuper hoc litteras teſtimoniales de eorum origine, & iuſta huiuſmodi itineris cauſa fidem facientes à venerabili Fratre noſtro Epiſcopo Anconitan. ſeu pro tempore exiſtente Gubernatore eiuſdem Ciuitatis ſubſcriptas ſecum deferant.

Prohibitio emendi merces ex partibus Orientalibus, per mare Adriaticũ, ad alios Portus eiuſdem maris, extra Statum Eccleſiaſticum delatas, & poſtea in d. Statu comportatas ſub pœna iſta importantibus expreſſa.

§. 6. Ceterum quia ſæpe contingit merces ex Oriente per Mare Adriaticum aduectas, prius ad alios Portus Maris Adriatici, extra ditionem Eccleſiaſticam ſitos appellere & exonerari, deinde vero ad Statum noſtrum Terra Marive comportari, diſtrictè interdicimus & prohibemus, ne quis omnino ex ſubditis noſtris prædictis poſthac vnquam perpetuis futuris temporibus, merces cuiuſque generis, qualitatis, & quantitatis, ex partibus Orientis per Mare Adriaticum, ad alios extra ditionem prædictam eiuſdem Maris Adriatici Portus prius delatas, & exoneratas, ac poſtmodum terra marive ad loca Status Eccleſiaſtici comportatas, emere quoquo modo audeat. Cuius quidem prohibitionis ſi quis tranſgreſſor & violator extiterit, ita vt Merces quaſcumque prius quidem ad Portus Adriatici Maris extra ditionem noſtram conſtitutos allatas, & exoneratas, deinceps Anconam, vel ad alia Status noſtri loca, terra aut mari importare præſumat, Volumus, vt quaſi cuiuſdam mulctæ nomine, vltra ſolita & vetera vectigalia, nouum etiam ſoluere teneatur, duodecim nimirum pro centenario eius pretij quo res ipſæ æſtimatæ erunt. Huiuſque vectigalis noui quod harum ſerie imponimus atque indicimus, exigendi facultatem ceterorum vectigalium conductoribus, & Exactoribus, de quo tamen Nobis, & Cameræ Apoſtolicæ ſigillatim rationem reddere debeant, per præſentes tribuimus.

Triticum ad Portum Anconæ aduehendum liberè cuiqua vendi poſſit.

§. 7. Quod ſi quando Triticum, ſeu frumentum ad Portum Anconitanum aduehi contigerit, prohibemus dilectis filiis Communitati, & hominibus eiuſdem Ciuitatis noſtræ Anconitanæ, ne in poſterum cuiuſuis priuilegij aut conſuetudinis, etiam antiquæ & immemorabilis prætextu, etiam pro eorum vſu neceſſario, frumento huiuſmodi Nauibus aduecto pretium aliquod certum vllo modo præſcribere, & eo oblato, vel ſoluto triticum ſibi vendicare audeant, ſed ſi frumento indiguerint, ad illud coëmendum ſicuti alij aduenæ emptores, nullo prorſus diſcrimine concurrant.

Mercatores non ſoluunt gabellam, antequam eas merces vendant, vel alibi aſportent.

§. 8. Inſuper vniuerſis & ſingulis Mercatoribus, ad eumdem Portum Anconitanum merces vndequaque conuehentibus indulgemus, vt non prius ad ſolutionem vectigalium pro ipſis mercibus iniunctorum teneantur, nec cogi aut compelli poſſint, quàm eaſdem merces vendiderint, aut aliò aſportauerint, ac pro ea tantum rata, qua res ipſas vendi aut exportari contigerit.

Conſules Sanitatis, nihil circa perſonas & merces Nauium externarum agant, abſque interuentu Gubernatoris Anconæ.

§. 9. Poſtremo cupientes opportune prouidere ne à Magiſtratibus ad purgandum merces ex locis peſtiferæ contagionis ſuſpectis pro tempore aduectas in eadem Anconitana Ciuitate deputatis, Conſulibus ſanitatis vulgo noncupatis, ſub prætextu cauendi ab huiuſmodi morbi periculo grauamen aliquod ipſis Mercatoribus inferatur, ſed & ſalubritati, vt par eſt conſulatur, & tamen debita inter Mercatores æqualitas ſeruetur, ac omnes ceſſent querelæ, ſtatuimus & ordinamus, vt deinceps per dictos Conſules in aduentu Nauium exterarum, nihil circa perſonas & merces in dictis Nauibus exiſtentes ſine Gubernatoris pro tempore exiſtentis, cum eis coniunctim procedentis conſenſu, præſentia & interuentu prohiberi, permitti, ſtatui, decerni, iudicari aut definiri valeat.

Cauſæ ipſorum Mercatorum Anconæ cognoſcantur.

§. 10. Denique, ne Mercatores, ac perſonæ quæcumque ad Portum ipſum confluentes, vel inibi commorantes, litium diſpendiis, atque incommodis ab huiuſmodi commercio diſtrahantur, omnia priuilegia de cauſis inter Mercatores, ſiue alios quoſcumque incolas, ſiue exteros, occaſione Mercaturæ, & negotiorum huiuſmodi pro tempore motis, tam in prima quam in ſecunda inſtantia intra Ciuitatem ipſam Anconitanam, nec alibi cognoſcendis, & terminandis per quoſcumque prædeceſſores noſtros quomodolibet conceſſa, auctoritate & tenore præmiſſis perpetuo approbamus & confirmamus, & illa quateous opus ſit, de nouo concedimus, itavt nec

prætextu

prætextu priuilegiorum Rotæ Maceraten. quibus in hac parte, & inquantum indultis Ciuitatis Anconæ quomodolibet præiudicent, harum serie ex certa nostra scientia derogamus. nec alio quouis colore alibi extra d. Ciuitatem Anconitanam in quacumque instantia, trahi seu conueniri possint.

Forma eligendi Iudices, ad eas cognoscendum cum facultate summariè, &c. procedendi.

§. 11. Quinimmo vt controuersiæ, & lites huiusmodi quam citissime & minimo dispendio terminentur, statuimus, vt quotannis, ex numero Mercatorum inibi commorantium tres Consules eligantur, alter nimirum, ex Florentina, alter vero per Vltramarinos, ac tertius ex alia quauis Natione, arbitrio Vniuersitatis Mercatorum in prædicta Ciuitate degentium eligendum. quorum vel duorum ex eis coniunctim procedentium iudicio. causæ omnes inter Mercatores inuicem, seu inter illos & alias personas, aut etiam inter alios quoscumque occasione Mercaturæ quomodolibet motæ & mouendæ, summariè, simpliciter & de plano, sine strepitu & figura iudicij sola facti veritate inspecta cognoscantur, audiantur, & decidantur. Consules vero prædicti Assessorem aliquem iuris peritum suo arbitrio assumant, cuius voto in eiusmodi causis definiendis vti possint. Quod si res, de quibus agetur valorem quadraginta scutorum non excedunt, à sententiis vel decretis vim definitiuæ habentibus, eorumdem Consulum non liceat prouocare. Sin autem prædictam summam excesserint, non ad alium Iudicem fas sit appellare, quam ad septem vel octo Mercatores sorte extrahendos, qui huiusmodi causas appellationum etiam summariè, simpliciter & de plano, sine strepitu & figura iudicij sola facti veritate inspecta terminent, nec vlterius quam semel tantum, vt præfertur, vlla omnino appellatio detur. Atque in eligendis Consulibus modus & forma seruetur, quę in Statutis per prædictum S.R.E. Camerarium, ac dilectum filium nostrum, & Cam. Apost. Thesaurarium Generalé edendis præscribitur, eorumque munus & iurisdictio expiret, prout eiusdem statutis factis à Camerario & Thesaurario declarabitur.

Ipsi iudices & Gubernator, nihil recipiant de Mercibus Nauis, neque emant.

§. 12. Caueant autem iidem Consules & Gubernator, ne ex Nauibus, & mercibus huiusmodi quicquam, siue paruum siue magnum, etiam emptionis, siue alio quouis contractus, aut donationis titulo, etiam sponte oblatum accipere quoquo modo præsumant, alioqui nouerint se graues arbitrio nostro pœnas incursuros.

Decretum irritans, & clausula sublata.

§. 13. Decernentes sic in præmissis vniuersis & singulis per quoscumque Iudices & Commissarios quauis auctoritate fungentes, etiam eiusdem Ciuitatis Gubernatorem, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari & definiri debere, necnon irritum & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio & facultates.

§. 14. Quocirca tam prædictis Camerario & Thesaurario generali, quam dilectis filiis Cam. Apost. Præsentibus Clericis & eorum cuilibet, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum præsentes literas vbi & quando opus erit, & quatenus pro parte eorum quorum interest requisiti fuerint, solemniter publicantes, eorumque singulis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant per se vel alium seu alios auctoritate nostra, illas & in eis contenta quæcumque firmiter obseruari. Contradictores quoslibet & rebelles, & præmissis non parentes per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiā ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

Clausula derogatoria.

§. 15. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumpti fides.

§. 16. Volumus autem quod præsentium transumptis Notarij publici manu subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Forma publicationis, & Sanctio pœnalis.

§. 17. Quodque eædem præsentes In valuis Basilicæ Principis Apost. de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris est publicentur, ac deinde quo ad supradictam prohibitionem emendi merces extra Statum ecclesiasticum elapsis quatuor Mensibus, quoad reliqua vero statim ab ipsa die publicationis huiusmodi, cunctos quos concernunt non minus afficiant, quam si eorum cuique personaliter intimatæ fuissent, Nulli ergo, &c. Si quis, &c.

Datum Romæ, apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1594. Octauo Id. Martij, Pont. nostri Anno 3. *Dat. P. A. 3. die 8. Mart.*

Canonizatio S. Hyacinthi Poloni, professoris Ordinis Fratrum Prædicatorum S. Dominici, eiusque relatio in numerum Sanctorum Confessorum, & suæ festiuitatis institutio die 16. mensis Augusti celebrandæ. XXVII.

CLEMENS EPISCOPVS. Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. *Edita An. D. 1594.*

Sancti qui in Cælo regnant, in Terra etiā Romani Pōt. decreto venerandi sunt.

Benedictus Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui dilectam filij sui sponsam, Catholicam & Apostolicam Ecclesiam perpetua regit prouidentia, atque his luctuosis temporibus, multis ærumnis, & calamitatibus afflictam, multiplici etiam gaudio, ex Sanctorum suorum gloria consolatur. Vere enim magna existit spiritualis lætitiæ materia, cùm Deus illustria seruorum suorum merita ideo mundo manifestat, vt dum illis vbique Terrarum veneratio tribuitur, Deus ipse in Sanctis suis mirabilis prædicetur. Nam cum aliqui serui DEI, excellenti vitæ sanctitate, & miraculis insignes, iam cum Christo in cœlo regnantes, in terra quoque summa Romani Pontificis auctoritate, Sancti esse declarantur, Rex ipse sempiternæ maiestatis, & gloriæ, in Sanctorum Concilio glorificatur, diuini cultus obseruantia augetur, fidelium pietas, & deuotio excitatur, detestandæ hæreses magis magisque conuincuntur, plures populo Dei ad virtutis exemplum, & suffragij patrocinium proponuntur, vt quod fideliter petimus, id efficacius multiplicatis intercessoribus consequamur.

Sixtus V. Canonizauit S. Didacum, vt supra in eius bulla 28. Rex. fol.

§. 1. Quare magna Dei benignitate, ante paucos annos factum est, vt à felicis recordationis Sixto Papa V. prædecessore nostro, ex Seraphici Patris Francisci Religione Beatus Didacus Hispanus, in Sanctorum numerum referretur, & nunc vicissim, ex Beatissimi Patriarchæ Dominici disciplina, Beatus Hyacinthus Polonus, Sanctis pariter Christi Confessoribus adscribatur, nimirum vt duo clarissimi Ordines, vnde tot pij ac Sancti viri Catholicæ Ecclesiæ lumina prodierunt, nostra quoque ætate, duplicato populi Christiani gaudio, honore consimili augeantur, vt duæ istæ lucernæ, fide & signis mirabilibus luminosæ, & charitate ardentes, supra excelsum candelabrum collocatæ, in domo Dei colluceant.

Et mox proponitur Canonizatio Sancti Hyacinthi.

§. 2. Et nos quidem cum multis aliis in rebus, tum in hoc etiam diuinæ gratiæ abundantiam agnoscimus, primum quod nos ipsos Deus, veluti oculatos testes, in hac religiosa causa esse voluerit: nam cum adhuc ex numero essemus venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & Apostolicæ Sedis de Latere Legatione in Polonia fungeremur, vidimus Cracouiæ insigni loco sepulchrum Beati Hyacinthi, in quo venerandum illius Corpus, in somno pacis requiescit, & Regni illius erga hunc Beatum virum, singularem deuotionem perspeximus: deinde etiam in eo diuitias bonitatis Dei prædicamus, quod ita disposuerit, vt hoc piū, & salutare canonizationis Beati Hyacinthi negotium, ante annos quinque, & septuaginta, Religiosis Poloniæ Regibus, Regnique Ordinibus supplicantibus inchoatum, & à pluribus Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris variis progressionibus promotum, tandem per nostræ humilitatis ministerium, qui Poloniæ Regnum peculiari paternæ dilectionis affectu complectimur, omni ex parte absolueretur.

Leo X. Polonia Rege instante, illius processum commisit.

§. 3. Anno siquidem humanæ salutis 1518. felicis recordationis Leo Papa X. prædecessor noster, supplicationibus recolend. mem. Sigismundi Primi Poloniæ Regis tunc in humanis agentis, de Beato Hyacintho Polono, Ordinis Fratrum Prædicatorum, fidei integritate & morum sanctimonia, & miraculorum fama, in vniuerso Poloniæ Regno percelebri, in Sanctorum numerum referendo, inclinatus, bon. mem. Ioanni Episcopo Laudicen. & Iacobo Canonico Cracouien. vt in eius vitam, & miracula diligenter inquirerent, suis quibusdam litteris mandauit. Qui pro suo Apostolicæ Sedi obtemperandi studio, vniuersæ illius vitæ, & miraculorum rationes in

acta

acta retulerunt, eaque anno etiam Domini 1526. Leone prædecessore prædicto vita functo, ad piæ mem. Clementem Papam Septimum etiam prædecessorem nostrum transmiserunt.

Interim Leo obiit, & Clemens VII. Fratribus Ord. S. Dominici licentiã dedit in Regno Poloniæ, illius officia celebrandi.

§. 4. Quibus quidem actis diligenter perspectis, ac etiam ipsius Sigismundi Regis supplicationibus: Idem Clemens prædecessor adductus, dum de tota re mature decerneret, Fratribus Ordinis Prædicatorum dicti Regni vt postridie festiuitatis Assumptionis Beatissimæ DEI Genitricis Virginis MARIÆ, solemnitatem atque Officium, ac Sacrosanctum Missæ Sacrificium in eiusdem B. Hyacinthi honorem celebrare, atque etiam imagines, & Altaria illi in omnibus Ecclesiis domorum suarum præfati Ordinis statuere possent, concessit. Et deinde prædicto Sigismundo Rege id etiam postulante, eamdem concessionem ad omnes dicti Regni Cathedrales Ecclesias, quoad vsque ad Canonizationem dicti B. Hyacinthi deuentum esset, extendit.

Paulus III. iterum negotium d. Canonizationis tribus Cardd. examinan. commisit.

§. 5. Ceterum consilio de Canonizatione huiusmodi ob quasdam tunc obortas difficultates per id tempus intermissu, anno similiter Domini 1539. tunc existentes Præsules eiusdem Regni, in Synodo Petricouiensi per eos celebrata congregati, vnanimi consensu, dicto Clemente prædecessore defuncto, per literas sanctæ mem. Paulo Papæ III. similiter prædecessori nostro supplicarunt, vt ad huiusmodi Canonizationem perficiendam, suam, & dictæ Sedis auctoritatem impartiretur. Quorum supplicationibus idem Paulus prædecessor annuens, tribus venerabilibus Fratribus suis S.R.E. Cardinalibus, Ordinum Prioribus, negotium Canonizationis huiusmodi rursus examinandum commisit, qui, & ipsi pro assiduis eiusdem Sigismundi Regis, necnon Prioris Prouincialis dicti Ordinis in prædicto Regno tunc deputati supplicationibus, quibus nempe id petebant, vt in ipsius Hyacinthi fidei sinceritatem, vitæ sanctitatem, & miraculorum, quorum in dies in dicto Regno fama augebatur, excellentiam diligenter iterum inquireretur, ad quosdam ipsius Regni probatos viros hoc negotium detulerunt, qui concessionibus Apostolicis super ea re factis, aliisque omnibus, quæ ad Canonizationem prædictam pertinebant, attente consideratis, singula mature examinata in publica documẽta redegerunt, denique summa fide collecta ad dictam Sedem transmiserunt. Postmodum idem Paulus prædecessor Fratribus dicti Ordinis eiusdem Regni etiam concessit, vt ipsi Officium de dicto Beato Hyacintho singulis quintis feriis, in quas nullum Festum proprium incideret, perinde ac si esset in Sanctorum numerum relatus, quemadmodum de Sancto Dominico singulis feriis tertiis fieri solebat, recitare, ac illius ossa, & corpus exhumare, ipsumque in sublimiorem Ecclesiæ locum transferre possent.

Gregor. XIII. & Sixtus V. de Canonizationis absolutione requisiti fuerunt.

§. 6. Postea labente anno Domini 1583. claræ mem. Stephani Poloniæ Regis, de eadem Canonizatione apud fe. record. Gregorium Papã XIII. pariter prædecessorem nostrum, dum in humanis ageret, supplicatione intercedente, ac interea illo vita functo, charissimi in Christo filij nostri Sigismundi Tertij Poloniæ Regis, ac charissimæ etiam in Christo filiæ nostræ Annæ Poloniæ Reginæ, necnon dilectorum filiorum nostrorum tunc suorum Gregorij tit. S. Sixti, de Radziuil, & Andreæ de Somlio, tit. S. Angeli in Piscina, Battorij nuncupatorum Cardinalium, & venerabilium Fratrum nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum, ceterorumque totius Regni prædicti Ordinum status tam Ecclesiastici, quam sæcularis, votis ac precibus, a fe. re. Sixto Papa V. etiam nostro prædecessore, per dilectos filios Stanislaum Rescium, eiusdem Sigismundi Regis apud eumdem Sixtum internuncium, necnon Fratrẽ Hippolytum Mariam Baccaria de Monte Regali, Magistrũ Generalem totius Ordinis Prædicatorũ, ac eius nomine Fratrem Bartholomæum de Miranda, tunc Procuratorem Generalem eiusdem Ordinis, ac demum Fratrem Seuerinum Cracouien. eiusdem causæ, nomine Prouinciæ, & Regni Poloniæ, ad id constitutum Procuratorem, supplicatum fuit vt ipse eumdem Beatum Hyacinthum pro sanctitatis suæ fama, quam miraculorum accessio in dies magis magisque confirmabat, in Sanctorum numerum veteri Rom. Ecclesiæ ritu, & præscripta solemnitate cooptaret.

Sixtus V. processum iam perfectum Cardd. deputatis super sacris ritibus examinandũ commisit, & deinde tribus Rotæ auditoribus.

§. 7. Idem vero Sixtus prædictum processum super huiusmodi re confectum, Congregationi venerabilium Fratrum nostrorum tunc suorum, S.R.E. Cardinalium, super sacris ritibus deputatorum, examinandum commisit. Coram quibus idem Sigismundus Rex, & vniuersi Regni prædicti Status Ecclesiastici, necnon ipsius Ordinis Prædicatorum Religionis Professores, nonnulla Scripturarũ, ac iurium volumina, duoque processus super ea re formatæ exempla protulerunt, vnum videlicet è fel. re. PP. IV. etiam prædecess. nostro, qui vnus ex tribus Cardinalibus in ordine Prioribus à prædicto Paulo prædecessore ad id deputatus fuerat, scripturarum monumẽtis depromptum, alterum vero ex ipso Regno simul cum libro, tum vetustatis auctoritate, tum vitæ, ac miraculorum eiusdem B. Hyacinthi diligenti expositione probato allatum, eò quidem illud ad fidem propositis de rebus faciendam firmius, quod esset præstantium virorum literis obsignatum, & longo annorum spatio, in Archiuio Cracouiensis Conuentus eiusdem Ordinis Prædicatorum, tanta cum fidei laude asseruatum, vt illo tanquam certi testis opera summæ auctoritatis homines semper dubiis in rebus vterẽtur. Cuius rei fidẽ vel hoc ipsum augebat, quod alterũ alteri, tum rebus tum sententiis omnibus, tam apte respondebat, vt nihil vel similius vel congruentius excogitari posse videretur. Quæ quidem vniuersa, citato Fisci Procuratore, recognita fuerunt. Idem porro Sixtus prædecessor, tribus causarum Palatij auditoribus doctrina, & rerum vsu præstantibus, ad hoc nominatim deputatis mandauit, vt de iisdem illis iuribus ac processus exemplis diligenter cognoscerent, & conclusiones inde pro more colligerent.

Qui Gregorio XIV. d. processus alia omnia retulerunt.

§. 8. Qua in re, cum diu, multumque illi operam suam exercuissent, eodem Sixto, sicut Domino placuit, viam vniuersæ carnis ingresso, fe. re. Gregorio PP. XIV. prædecessori etiam nostro retulerunt, producta iura plenissimæ esse fidei atque auctoritatis, processumque omnem ad Canonum præscripta fuisse confectum, atque ex eo Beati Hyacinthi fidei integritatem, vitæ sanctitatem, & miraculorũ, ex quibus octo potissimum consideranda proposuerant, claritatem manifeste elucere. Qua quidem re ad venerabilium etiam Fratrum suorum S.R.E. Cardinalium, super sacris ritibus tunc deputatorum Congregationem, vt & ipsi quid ea de re sentirent, in medium afferrent, eiusdem Gregorij iussu remissa, iidem Cardinales attente examinatis allatarum a prædictis causarum Auditoribus conclusionum argumentis, ac Fisci Procuratore semper citato, atque audito, seruatisque etiam seruandis, vnanimi consensu eorumdem Auditorum, super scripturis, iuribus, & processus exemplis exhibitis relationem approbarunt, & rationes, quibus de illius fide, vita & miraculis constaret, longe firmissimas esse iudicarunt.

Rex Poloniæ pro d. Canonizationis absolutione apud hunc Pontif. Clem. VIII. vehementius instiit.

§. 9. Accessit denique recens, & æquitatis ac pietatis plena postulatio eiusdem Sigismundi III. Regis, qui etiam Sueciæ Rex existit, quique Legatione nobis, ac Sedi Apost. obedientiæ præstandæ causa, dilecto filio insigni viro Stanislao Mynixi, Palatino Lenciciensi apud nos, & d. Sedem Oratori suo nuper delata, nihil eum a nobis vehementius hoc tempore flagitare iussit, quam vt negotium istud ad optatum tandem, & suis atque Christi fidelium eiusdem Regni Poloniæ supplicationibus, consentientem exitum perducamus.

Qui Clemens Canonizationi intentus, illius vita narrationem hic proponit.

§. 10. Cuius quidem B. Hyacinthi vitæ omnis, ac rerum quas Deus eiusdem, tum viuentis, tum defuncti intercessione ac meritis gessit, narrationem hoc loco pro nostro munere toti Ecclesiæ proponendam duximus, vt inde non solum ad diuinas laudes prædicandas, atque ad Christianam religionem firmiore pietatis zelo conseruãdam Christi fidelium animi excitentur, verum etiam eo nomine ingentes gratiæ ab omnibus Christi fidelibus Deo agantur, quòd B. Hyacinthi prędicti sanctitatem, quanquam grauibus de causis antea probatam, & multis illustrem, publica tamen ipsius Apostolicæ Sedis, quam Spiritus Sanctus regit, & gubernat, ac nostra sententia omnino confirmari hoc tempore voluerit.

S. Hyacinthus in Villa Camiensi, Regni Poloniæ ortus & Canonicus Cracouien. fuit.

§. 11. Natus igitur est B. Hyacinthus in Polonia, in Villa quę Camiensis appellatur, Vvratislauiẽsis Diœcesis, ante annum Domini millesimum ducentesimũ, ex nobilibus, & christianis parentibus, sed quibus, vitæ virtutum.

ac

ac miraculorum splendore longè ipse præluxerit. Ineuntis ætatis tẽpus iis primum litteris, quibus ætas illa insutinari solet, impertiuit, in quibus cum tantũ profecisset, quantum ad altiorem disciplinam capessendam satis sibi esse videbatur, animum statim ad Theologiæ, & iuris Canonici studia adiunxit, magno sanè, & admirabili cum fructu, vt qui non multo post Cracouiensis Ecclesiæ Canonicus factus, ita inter ordinis sui viros excelluerit, vt propter eximiam eruditionem, cum præclara & insigni pietate coniunctam, tanquam ardens lucerna ceteros clarissimos virtutum suarum lumine collustraret.

Habitum à S. Dominico Rom. suscepit.

§. 12. Ab Iuone deinde Cracouiensi Episcopo Patruo suo Romam perductus est: vbi vnà cum Ceslao ipsius consanguineo, & Hermanno Theutonico familiari suo à Sancto Dominico Romæ tunc degente, eiusdem Iuonis rogatu, qui de Hyacintho, ac duobus aliis regularis vitæ suæ instituto imbuendis, cum ipso egerat, perexiguo tempore omni illius disciplina egregie instructus, in eiusdem S. Dominici Ordinem nomen dedit, habituque de illius manibus suscepto, & expresse illius regulam professus, in Poloniam tandem cum sociis rediit.

Monasteria plurima construxit, & S. Dominici vestigia, & virtutes verbo, & opere imitatus est.

§. 13. Quo in itinere, cum vsque ad Ciuitatem Frizacensem processisset, verbo simul & exemplo tantum illic profuit, vt ipsis sex mensibus Monasterium dicti Ordinis, multis ibidem Fratribus, & Hermanno illis Præposito relictis, construxerit. Inde Cracouiam reuersus, alio ibi eiusdem Ordinis Monasterio erecto, Dominicanæ Religionis crescentem paulatim familiam propagauit. Mox ad aliarum eiusdem Poloniæ Regni Prouinciarum salutem cogitatione conuersa, quatuorque aliis professionis suæ Monasteriis variis in locis ædificatis, omnes, tum verbi Dei prædicatione, tum vitæ suæ innocentia in sui admirationem excitauit. Summa denique hęc est quam à Sancto Dominico eiusdem Religiosi instituti auctore, tamquam è purissimo fonte hauserat, viuendi rationem eamdem ipsum ad extremum vsque vitæ diem sancte, & religiose seruasse. Nam siue Christianæ humilitatis species ante oculos proponatur, eo nihil erat demissius, nihil modestius, siue castitatis, ac virginei pudoris imago pulcherrima desideretur, illo nihil purius, nihil candidius fuit, si denique veræ in Deum, & proximos charitatis forma exquiratur, illius charitate nihil potuit absolutius, nihil perfectius exoptari. Quanta porro in corpore castigando, atque in seruitutẽ redigendo, illius fuerit seueritas singulæ noctes indicio fuerũt, quibus se se vsque ad sanguinis profusionem affligebat. Qua vero continentia, & moderatione in victu omni fuerit, præter sextas ferias, Beatissimæ etiam Dei Matris Mariæ Virginis, & SS. Apostolorum Vigiliæ ad vnam omnes declarant, quibus excepto pane, & aqua, nihil omnino gustabat. Diuini autem numinis propitiandi tanta cura, tantaque solicitudine tenebatur, vt totas noctes in Templo fundendis ad Deum precibus insomnis persæpe consumeret, & si quando inedia, ac sopore fessis, & cadentibus membris, somnum capere cogebatur, aut stans, lapidi tantum Altaris innixus, aut iacens, humi scilicet prostratus quiescebat. Et quoniam nihil magis quam otium homini, præsertim Religioso vitandum esse sentiebat, idcirco quicquid temporis vacuum ab oratione supererat, id omne partim colendis sacris studiis, partim habendis concionibus, partim confessionibus audiendis, partim etiam ægrotis inuisendis, partim denique Deo, & proximo seruiendo impendebat.

Miracula viuens innumera fecit, quorum aliqua hic ponuntur.

§. 14. Cuius quidem singularem susceptæ vitæ rationem, qua cælestis potius, quam humanus vir merito reputabatur, frequens multorum, qui se eius precibus, & orationi commendabant, ad eum concursus, atque adeo noua in dies rerum ab eo gestarum præstantia, & pleraque miracula minime obscura declarant. In quibus, vt cetera, quæ innumera prope sunt omittamus, cuiusdam Petri ex Villa Prossouij oriundi resuscitatio proponenda primum occurrit, quem rapidi fluminis impetu ex equo deiectum, & in aquis omnino submersum, cum eius corpus altero die iã latens, inexpectatò ex ipso flumine prodiisset, Deus ob merita, & preces eiusdem B. Hyacinthi statim ad vitam reuocauit. Eiusdem quoque sanctimoniam mulier quædã, Iudith nomine egregie ostendit, quã cum paralysis morbi vis elinguem prorsus, ac mutam reddidisset, nullaque ratione vocem mittere, vllam posset, tandem Beati viri intercessione assequuta est, vt lingua, & sermone libero vteretur. Prædicandi autem Euangelij causa cum ad varia passim loca se conferret; ac propterea ad Vandalum flumen Vissogradum Massouiæ Vrbem redundantibus aquis præterfluens aliquando peruenisset, nullo nauclero, nulloque nauigio, quo trans amnem veheretur, ad illius ripas conspecto, diuina ope implorata, & Crucis signo communitus, comites ad iter per medios fluctus alacriter prosequendum hortari hunc in modum cœpit: Eia, inquit, filij, sequimini vestigia mea in nomine Christi. Quo dicto, statim, in flumen siccis vestigiis se immisit. Verum sociis præeuntem illum sequi renuentibus, extenso pallio aquam tegens, Agite, inquit, filij charissimi, sit iste nobis pons Iesu Christi, per quem in nomine eius transeamus. Itaque flumen illud altissimum simul, ac rapidissimum vnà cum sociis incolumis traiecit. Quodam tempore etiam, cum per agros Villæ cuiusdam Diœcesis Cracouiensis inopum, ac pauperrimorum hominum segetes iniuria grandinis læsas passim ac deiectas videret, non prius sibi ab oratione temperauit, quam easdem incolis intactas, atque integras reddidisset.

Diem sui obitus prædixit, & die 15. Aug. 1257. obdormiuit in Domino.

§. 15. Longum esset ceteras res ab eo, dum vixit, gestas percensere, vt cui toto vitæ cursu nullus vmquam dies effluxerit, quo non præclara aliqua ediderit fidei, pietatis, innocentiæ, ceterarumque omnium sacrarum virtutum documenta. Quo quidem vitæ genere ad quadraginta propemodum annos perducto, cum tandem cuperet dissolui, & esse cum Christo, in Vigilia Festiuitatis Assumptionis Beatissimæ Dei Genitricis, ac Virginis Mariæ, Fratribus Monasterij Sanctissimæ Trinitatis Cracouiensis accersitis, moriturum se se definito die prædixit, eosque appropinquantis sui discessus nuncio perculsus amantissime consolatus valere in Christo, Deumque in vita perpetuo timere iussit. Postridie igitur piis, ac canonicis precibus recitatis, & Sacrosanctis Ecclesiæ Sacramentis summa cum veneratione perceptis, cum versum illũ extremo iam vitæ spiritu protulisset, In manus tuas Domine commendo spiritum meũ, in Domino obdormiuit, eiusdem Domini An. 1257. die 15. August.

Miraculis etiam postea claruit, quorum aliqua hic recensentur.

§. 16. Audita eius morte, cum magna hominum multitudo, siue prosequendi funeris, siue contingendi corporis, siue per eum diuini auxilij expetendi causa, siue alio Christianæ pietatis officio ad Sanctissimæ Trinitatis Monasterium eiusdem Ordinis Prædicatorum, sepulchro ipsius religiosum, ac celebre, confluxisset, Deus, in cuius conspectu gloriosa est mors Sanctorum eius, Zegotam quemdam nobilem Polonum, qui ex equo, quem forte agitabat, miserrime excussus, effractis, & contusis totius corporis membris statim obierat, ad B. Hyacinthi sepulchrum, eo ipso quo mortuus est die, a parentibus allatum, ob eiusdem B. Hyacinthi merita, & preces, non solum in vitam denuo excitatus, verum etiam pristinæ & valetudini, & integritati ita est restitutus, vt in eo ne minimæ quidẽ læsionis reliquum vllum vestigium appareret. Cuius miraculi famam alterius etiam exitus postea auxit, infantulus enim, quem mater mortuum ediderat, à patre ad Beati viri tumulum translatus, cum primum is pro filiolo voto se Deo pie obstrinxit, magna cum omnium admiratione valere statim cœpit. Accessit aliud quoque admirabile ipsius in Vrsulam quamdam factum, quæ cum maximis deplorati morbi doloribus toto biennio iactata, eo tandem deuenisset, vt omnis melioris valetudinis spe abiecta, ipsos iam menses duos nullo amplius cibo, sed aqua dumtaxat vitam tueretur, Agnete tandem filia B. Hyacinthi opem suppliciter implorante, optatam salutem recuperauit. Postremo cuiusdam Barbaræ Cracouiensis feminæ, quæ ex partu in hydropisim inciderat, ita vt iam de illius salute ab omnibus esset desperatum, valetudo, nulla prorsus humana medicina, sed vnius B. Hyacinthi, cui se se commendauerat, pietate, ac meritis redintegrata, eximiam serui Dei sanctitatem clare confirmauit.

Ex supradictis consuit his Pont. Canonizationis negotium absoluere.

§. 17. Quibus sane signis, multisque aliis ad eamdem B. Hyacinthi sanctitatem comprobandã pertinentibus rebus adducti, ac præterea constanti omnium Ordinum dicti Regni, & eiusdem Sigismundi Tertij Regis, ac Dominicanæ Religionis petitioni satisfacere cupientes, cum id maxime idem Sigismundus Rex per prædictum Stanislaum Mynskiſium apud nos Oratorem, ipse

vero Dominicanus Ordo per dilectum filium fratrē Ioannem Vincentium Aristoricēsem eiusdem Ordinis Prædicatorum generalem à nobis postulauerit, vt quoniam quæcumque ad acta, & processum B.Hyacinthi spectabant, ex huius sanctæ Sedis præscripto expedita, ac perfecta erant, Nos, quibus ea de re statuendi potestas a Deo est tributa, ad huiusmodi negotium definiendum omnes auctoritatis sanctæ Sedis Apostolicæ, & nostræ, partes conferremus. de eo ipso non prius tamen, quàm rebus omnibus diligenter, vt par est, circumspectis, hoc tempore nobis decernendum esse existimauimus.

Et ideo habitis plurib. desuper consultationibus per Cardd. sacris ritibus deputatos, & dicto processu examinato, in Consistorio secreto fuit dictum, B.Hyacinthum canonizandum fore.

§. 18. Crebris igitur, ac diuturnis supradictorum venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Congregationis sacrorum Rituum consultationibus, hac ipsa de re etiam nostro tempore habitis, & processu omni ex sacrorum canonum præscripto ab eisdem viso, & examinato, quin etiā viris in sacra Theologia, ac Pontificio iure versaris in consilium adhibitis. cū nihil iam desiderari videretur, secretum Consistorium indiximus, in quo venerabilis Frater noster Alphonsus Episcopus Ostiensis Cardinalis Gesualdus, cum suo, & ceterorum Cardinalium congregationis sacrorum Rituum nomine, omnia ad eam rem spectantia exactè, ac prudenter explicasset, id demum in summa retulit. De B.Hyacinthi fide, vita, ac miraculis se, & Cardinales collegas suos sentire, omnia probata esse, quæ ad canonizationem in diuini iuris præscripto pertinerent, eamque ob causam, posse beatum illum (si idem nobis videretur) in Sanctorum numerum cooptari.

In dicto ergo Consistorio publico, Oratio habita fuit de vita, moribus, & miraculis B. Hyacinthi, & Papa ad Deū orationes fieri iussit pro inspiratione eius quod agendum esset.

§.19. Qua quidem re intellecta, vehementer in Domino lætati sumus, quod ad augendam serui sui dignitatem facultas nobis hoc tempore se offerret. Nullam igitur officij partem ad peragendum tanti momenti negotium prætermittendam esse censentes, veteri Rom. Pontificum prędec. nostrorum exemplo adducti, mandauimus, vt de re ad exitum perducenda pro ipsius grauitate diutius deliberaretur. Itaque aliquot dierum spatio interiecto, publicum Consistorium hanc ob rem indiximus, non modò venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium consessu, sed etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, & Prælatorum, ceterorumque Familiarium nostrorum conuentu frequens; in quo quidem dilectus filius Cinus Cāpanus Consistorialis aulæ nostræ Aduocatus, res gestas, & B.Hyacinthi virtutes, fidei ipsius sinceritatem, vitæ sanctitatem, ac miracula oratione de more est complexus, ac deinde eiusdem Sigismundi III. Regis, totiusque Poloniæ Regni, ac Religionis Dominicanæ nomine, vt ipsum in Sanctorum numerum referremus, suppliciter à nobis postulauit. Quod cùm præsentes ipsi audiuissemus, inusitata lætitia viscera nostra perfundi sensimus. Diuina enim voluntate euenisse intelligebamus, dictum Sigismundum Regem, cui nunc maxima duorum præstantium regnorum moles incumbit, ideo de B.Hyacintho inter Sanctos aggregando incredibiliter laborare, vt nimirum noua sibi, suisque Regnis firmæ apud Deum intercessionis patrocinia compararet. Itaque respondimus in tam solicita, tamque constanti optimi ac piissimi Regis postulatione, inesse eximiæ illius religionis significationem haud hac animi sui virtute alienam, neque indignam præstanti eius diuini cultus amplificandi desiderio. Diximus etiam permagnæ nobis esse voluptati, eoque animum nostrum ad gratias Deo agendas vehementer excitari, quod quibus seruis sempiternæ beatitudinis præmia iamdiu in cœlis sunt tributa, eosdem etiam in terris ab hominibus coli velit Deus, vt Christi fideles, vel illorum intercessione cælestia auxilia facilius promereantur, vel eorumdem imitatione expeditius ad cælestem, qua ipsi iam perfruuntur, gloriam perducantur. Summa denique responsionis nostræ hæc fuit, nobis quidem esse constitutum grauissimæ illius petitioni non deesse, causæ tamē magnitudinem obstare, quo minus in summa ipsius totiusque sui Poloniæ Regni voluntate res ipsa à nobis adhuc præstari possit, vt quibus eadem de re cum venerabilibus Fratribus nostris S.R.E.Cardinalibus, & ceteris Episcopis diligenter tractandum esset. Quocirca eosdem Cardinales & Episcopos etiam, atque etiam monuimus, vt non solum quæcumque hac ipsa in causa versarentur, omni studio adhibito examinarent, verum etiam coniunctis precibus Deum deprecarentur, vt mentibus nostris lucem præferret ad ea demum agenda, quibus diuinæ illius gloriæ amplitudo, & totius Ecclesiæ vtilitas augeretur.

Indixit postea aliud secretū consistorium, in quo omniū voto conclusū fuit Canonizationem fiēdam, & ideo præfiniuit diē futura Dominica in Albis pro ea absoluenda.

§. 20. Hisce deinde perfectis rebus, Consistorium secretum rursus indiximus, in quo etiam Patriarchę, Archiepiscopi, Episcopi, qui tunc in Vrbe erant, ac nostr., & Sedis Apost. Notarij, & Sacri Palatij Auditores mandato nostro vocati adfuerut. Tunc igitur nos pro nostra, & Sanctę huius Sedis, in qua à Deo collocati sumus, auctoritate & potestate, & pro singulari Spiritus sancti in eadem Sedem, cuius ipsa infallibili sapientia gubernatur, præsidio, ea diximus, quæ ad rem propositam, atque ad illius temporis rationem in primis accommodata esse videbantur. Postremo cum eisdē Cardinalibus ceterisque Episcopis egimus, vt præcise responderent, vtrum ex processu, & ex rebus in eo comprehēsis, ac probatis, B.Hyacinthus canonizandus videretur. Ac primi quidem iidem Cardinales, deinde etiā Patriarchæ, ac deinceps Archiepiscopi, & Episcopi, suo quisque ordine cōcordibus sententiis censuerunt, B.Hyacinthum ex rebus quibus omnis illius vitæ processus constat, à nobis optimo iure, Sanctorum numero esse adscribendum. Itaque quod vnum iam restabat de talibus, tamque inter se cōsentientibus suffragiis, Deo bonorum omnium Auctori gratias agentes, ac læti rerum tot ab hinc annis cœptarū felici successu, diem Canonizationis præfiximus ad decimum quintum Kalendas Maias, Dominicam scilicet in Albis, cum nimirum Paschalis solemnitas festiuitate concluditur, nouella germina Sanctitatis regenerantur, Neophytorum habitus immutatur, Paschales denique, dest indulgentiæ, ac remissionis dies celebrātur, vt tot tantisque cælestibus præsidiis adiuti, melius, ac facilius nostro munere fungeremur.

In quo omnibus hic enumeratis, rite, & recte completis, ipse Pont. diffiniuit Hyacinthum Sanctum esse, & Sanctorum Confessorum Catalogo adscripsit, & eius festiuitatem die 16. Augusti celebrari iussit.

§.21. Vbi igitur ipsa Dominica in Albis, hodiernus scilicet dies illuxit, nos, & iidem Cardinales, necnon Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi, qui in capellam nostram Pontificiam nobiscū ad id cōuenerant, sacris vestibus induti, Hymno, Aue Maris Stella, ad honorē Beatissimæ Virginis Mariæ, cuius opem tunc maxime inuocandam duximus, inchoato, eodēque illo ab eiusdem Capellæ nostræ Cantoribus ad finem vsque deinceps decantato, aliisque etiam Romanæ Curiæ Prælatis, & Officialibus, Familiaribusque nostris vnà cū ceteris totius Ecclesiastici secularis & regularis Ordinis viris, longo, pioque ordine pręeuntibus, omnes cum ardentibus cereis ad illius gloriā, qui sua luce, & splendore cælos cōplet, ex Palatio nostro Apostolico summa cum celebritate processimus ad Basilicā Principis Apostolorum, tunc magno vndique ornamentorum apparatu instructam, adeo vt singularis lætitiæ specimen omni ex parte præseferret. Suggestus enim loci amplitudine insignis, eiusdem Regis, & Dominicani Ordinis impensis extructus, ibi primum eminebat, in quo Altare ad Sacrosanctum Missæ Sacrificium solemni ritu à nobis celebrandū, è regione erectum cernebatur. Tēpli deinde parietes insignibus Aulæis auro, & bombyce intertextis obtecti erāt. Omnis præterea interioris Basilicæ ambitus, accensis vndique cereorum flammis collucebat, deniq; suspensa de tholo, ac trabibus vexilla B.Hyacinthi, Sanctissimam Dei Genitricem Mariā Virginē flexis genibus venerantis, effigiem spectandā proponebant. Nos igitur in eam Basilicā magna omniū ordinum frequentia ingressi, atq; in ea supernę, & Beatę Vrbis Hierusalē quasi sub aspectu positam pulchritudinem intuentes, in suggestum primū, ac deinde orandi causa ad Altare, ac Postremo ad Throni ibidem, vt moris est, ad dextrū latus erecti Sedē peruenimus, vbi eosdē Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos cum sacris vestibus obedientiā nobis præstātes excepimus. Tum idem Stanislaus præfati Sigismundi Regis Orator, semel, iterū, ac tertiò postulauit, vt B.Hyacinthum in Sanctorū numerū referremus; nosque ad singulas ipsius petiones, Litaniis, ac sacris Hymnis, per tria distincta interualla recitatis, preces adiūximus. Deniq; omnibus rite, ac pie peractis, quæ hac in re alij Romani Pont. prædec. nostri seruanda esse statuerunt, Sanctoq; Spiritu, cuius diuino numine Ecclesia afflata nunquā fallitur, multis cum precibus inuocato. Ad honorem Sanctę, & indiuiduę Trinitatis, ad exaltationē Fidei Catholicæ, ac Christianæ Religionis augmentū, auctoritate eiusdem Dei Omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti, Beatorum Apostolorū

Petri,

Petri & Pauli, & nostra, de Fratrum nostrorum consilio, decreuimus & definiuimus, bo. me. Hyacinthum Polonum Ord. Fratrum Prædicatorum, Sanctum esse ac Sanctorum Catalogo adscribendum, sicut per præsentes definimus, decernimus, & adscribimus. Statuentes, vt ab vniuersali Ecclesia anno quolibet, in die 16. Augusti Festum ipsius, & Officium, sicut pro vno Sancto Confessore non Pontifice, ad formam in rubricis Romani Breuiarij præscriptam deuote, & solemniter celebretur.

Indulgentias, quæ visitantibus eius sepulchrum vel sacellū elargitus est.

§. 22. Insuper eadem auctoritate omnibus vere pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis eodem die festo ad sepulturam, in qua eius corpus requiescit, deuote accesserint, necnon Ecclesias, & Altaria in ipsius honorem constructa deuote visitauerint, easdem indulgentias, & peccatorum remissiones concessimus, & elargiti sumus, quemadmodum concedimus, & elargimur, quæ ceteris d. Ordinis Monasteriis, & Ecclesiis in diebus festis eiusdem Ordinis Sanctorum iam concessæ sunt.

Missam de Octaua Resurrectionis celebrauit cū commemoratione d. Sancti, & interessentibus indulgentiam plenariam cōcessit.

§. 23. Quibus rebus ad S. Hyacinthi canonizationem necessariis absolutis, & Hymno ad laudem Dei, & gratiarum actionem decantato, ac diuina ope per eiusdem Sancti viri intercessionem deuota, ac pia precatione, quam ipsi recitauimus, implorata, tandem eodem in suggestu, & Altari Missam solemniter de Oct. Dominicæ Resurrectionis, cum eiusdem S. Hyacinthi Commemoratione celebrauimus, & omnibus Christi fidelibus, qui huic Canonizationi, & Missæ interfuerant, ad laudem Dei, & Sancti sui gloriam, Plenariam peccatorum suorum indulgentiam concessimus.

Hortatur omnes ad Deum collaudandū.

§. 24. Quocirca omnes Iesum Christum Dominum nostrum collaudemus, agnoscamusque summa eius bonitate euenisse, vt in hoc perturbato rerum statu, noui apud Deum intercessoris meritis, ac precibus adiuuari valeamus. Magno quidem illud esse debet ad bene sperandum omnibus argumento, quod rem à tot Poloniæ Regibus, ipsisque regni ordinibus iamdiu expetitam, communibus piorum, ac religiosorum hominum votis vbique optatam, à plerisque etiam Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris susceptam, hoc tempore perficiendi facultatem nobis tribuerit. Itaque Deum in Sanctis suis mirabilem deprecemur, vt Sancto Hyacintho suffragante, Ecclesiæ suæ pacem, & tranquillitatem, Regibus, & Principibus Christianis vnionem, obcæcatis hæreticis Catholicæ veritatis viam ostendat, miseris infidelibus Christiani nominis hostibus orthodoxæ fidei lucem largiatur.

Exemplorum bulla fides.

§. 25. Ceterum, quia nimis difficile foret præsentes nostras originales litteras ad singula loca, vti opus esset, deferri, volumus vt earum transumptis, etiam impressis manu publici Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem vbique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus, si exhibitæ, & ostensæ essent, haberetur. Nulli ergo omnino, &c.

Dat. P. An. 3. die 17. Apr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, 15. Kalend. Maij, Pont. nostri Anno tertio.

Papa subsc.

Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Epis.

Protector noster aspice Deus.

Cardd. subscriptiones

Ego Alphonsus Episcopus Hostiensis, Card. Gesualdus.
Ego Innicus Epis. Portuen. Card. de Aragona.
Ego M. Anton. Episcopus Prænestin. Card. Columna.
Ego Ptolomæus Episcopus Tusculanus, Card. Comensis.
Ego Gabriel Episcopus Sabinen. Card. Palæottus.
Ego Fr. Michaël Episcopus Albanen. Cardinalis Alexandrinus.
Ego Iulius Anton. tt. S. Bartholomæi in Insula, Presbyter Card. S. Seuerinæ, Maior Pœnitentiarius.
Ego Hieronymus, tit. S. Susannæ, Presbyter Cardin. Rusticucius.
Ego Petrus, tt. S. Hieronymi Illyricorum Presb. Cardinalis Deza.
Ego Alexander, tt. S. Praxedis, Presb. Card. Floren.
Ego Augustinus, tt. S. Marci Presbyter Cardinalis Veronensis.
Ego Simeon, tt. S. Anastasiæ Presbyter Cardinalis de Terranoua.

Ego Scipio, tt. S. Saluatoris in Lauro Presbyter Cardinalis Lancellotus.
Ego Henricus, tt. S. Pudentianæ, presb. Card. Caiet. S.R.E. Camerarius.
Ego Ioan. Baptista, tt. S. Io. & Pauli presbyter Cardinalis Castrucius.
Ego Dominicus, tt. S. Chrysogoni presbyter Cardinalis Pinellus.
Ego Anton. Maria, tt. S. Agnetis in Agone presbyt. Card. Gallus.
Ego F. Constantius, tt. S. Petr. in Monte Aureo presb. Card. Sarnanus.
Ego Antonius, tt. SS. Stephani Presbyter Cardin. Saulius.
Ego Euangelista, tt. S. Matthæi in Merulana presb. Card. Cusentinus.
Ego Io. Franciscus, tt. S. Mariæ in Via presb. Cardinalis Maurocenus.
Ego Marianus, tit. Sanctorum Petri, & Marcellini Card. de Camerino.
Ego Fr. Gregorius, tt. S. August. presbyter Cardinalis de Montelpero.
Ego Paulus, tt. S. Cæciliæ presb. Card. Sfondratus.
Ego Benedictus, tt. S. Marcelli presbyter Cardinalis Iustinianus.
Ego August. tt. S. Laurentij in Pane, & Perna presb. Card. Cusanus.
Ego Franciscus Maria, tt. S. Mariæ in Aracæli presb. Card. à Monte.
Ego Octauius, tt. S. Alexij Presb. Card. Palauicinus.
Ego Philippus, tt. S. Onuphrij Presb. Card. Placentin.
Ego Hieronymus, tt. S. Pancratij, Presbyter Cardinalis Matthæius.
Ego Flaminius, tt. S. Clementis Presbyter Cardinal. Platus.
Ego Federicus, tt. S. Mariæ Angelorum Presb. Cardinalis Borromæus.
Ego Lucius, tt. SS. Quirici & Iulitæ Presb. Card. Saxus.
Ego Franciscus, tt. S. Mariæ Transpontinæ Presb. Cardin. Toletus.
Ego Alexander, Sancti Laurentij in Damaso Diaconus Card. Montaltus, S.R.E. Vicecancellarius.
Ego Ascanius, S. Mariæ in Cosmedin. Diac. Cardinalis Columna.
Ego Guido, S. Eustachij Diaconus Cardinalis Pepulus.
Ego Odoardus, S. Adriani Diaconus Cardinalis Farnesius.
Ego Antonius Diaconus Cardinalis SS. Quatuor Coronatorum.
Ego Petrus S. Nicolai in Carcere, Diaconus Card. Aldobrandinus.
Ego Cynthius Diac. Card. S. Georgij.

De Largitione Munerum vtriusque sexus Regularibus interdicta. XXVIII.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. *Edita An. Dñi 1594.*

Proœmium.

Religiosæ Congregationes, ab insigni sanctitate viris Spiritus sancti afflatu institutæ, tantas Ecclesiæ Dei vtilitates omni tempore attulerunt, vt ad eas conseruandas, & instaurandas, Romani Pontifices prædecessores nostri, magnam iure optimo diligentiam semper adhibuerint. Nam cum ea sit rerum humanarum conditio, & natura, vt etiam quæ optime fundatæ & constituta sunt, partim hominum imbecillitate, & ad malum procliuitate, partim Dæmonis astutia, paulatim deficiant, ac nisi cura peruigili sustententur, in deterius prolabantur. Idcirco Summorum Pontificum vigilantia magnopere laborauit, vt Regularium Ordinum disciplina, aut labefactata in pristinum restitueretur, aut salutaribus Constitutionibus communita, integra atque incolumis permaneret. Quorum nos vestigiis pro eodem officij munere insistere, & Pastoralem illorum sollicitudinem (quantum possumus) diuina adiutrice gratia, cupimus imitari.

Munerū largitio Regularibus prohibetur.

§. 1. Quare ne ex muneribus, quæ à pluribus Religiosæ vitæ professoribus, ex Christi patrimonio, quibusuis hominibus quauis ex causa sæpe tribuuntur, grauia incōmoda & mala, etiam boni specie existant, præcauere studētes, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, vniuersis

& singulis cuiuscumque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium bona immobilia, & redditus certos ex indulto Apostolico possidentium, vel non possidentium, seu cuiusuis Congregationis, Societatis, & instituti (non tamen Militiæ) Regularibus personis vtriuslibet sexus, omnem, & quacumque largitionem, & missionem munerum penitus interdicimus.

Qui sint Regulares declaratur.

§. 2. Sub qua prohibitione comprehendi volumus omnia, & singula Capitula, Conuentus, & Congregationes, tam singulorum Conuentualium, Monasteriorum, Prioratuum, Præposituratum, Præceptoriatum, Domorum, & Locorum, quam Prouincialia, aut Generalia cuiuslibet Prouinciæ, siue vniuersi Ordinis, Societatis, aut instituti, eorumque vel earum Camerarios, Commissarios, & quoscumque Officiales, & singulares personas: ipsos etiam Ordinum, Congregationum, & Societatum huiusmodi Superiores, quascumque dignitates obtinentes, etiam Generales, & Prouinciales, Magistros, Ministros, & quocumque nomine Præfectos; necnon Conuentuum, Monasteriorum, Prioratuum, Præposituratum, Præceptoriatum, Domorum, & locorum quorumcumque Abbates, Priores, Præpositos, Præceptores etiam maiores, Guardianos, Ministros, Rectores, atque Abbatissas, Priorissas, & alio quouis titulo Præsidentes, tam ipsis Regularibus, quam Laicorum Ordinariis, seu quibusuis Superioribus subiectas vtriuslibet sexus ad vitam, vel ad tempus deputatos, adeo vt nemo vnquam eorum, vel earum directe vel indirecte, palam vel occulte, tam communi, quam particulari, & proprio nomine, etiam sub quouis Statuti, vel consuetudinis, seu veriùs corruptelæ, aut alio prætextu, vel quacumque causa, nisi in Generali capitulo, aut alia Congregatione re mature discussa vnanimi consensu omnium, Superiorumque permissu causa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

Et quid prohibitum sit, explanatur.

§. 3. Id autem ita absolute, & generatim vetitum intelligatur, vt neque omnino fas sit, quicquam donare, tam ex fructibus, redditibus, prouentibus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus, siue eleemosynis, aut subsidiis certis, vel incertis, ordinariis, seu extraordinariis, mensæ seu massæ communis, vel cuiusuis Fabricæ, & Sacristiæ, quorum bona communiter, vt præfertur, administrantur, seu quæ rationibus reddendis sunt obnoxia, quam ex pecuniis etiam, quæ à singulis quouis modo acquisitæ in commune conferendæ omnino sunt. Nec si per viam voluntariæ contributionis in commune congerantur. Nec si forsitan priuatim, & nominatim cuilibet Religioso à suis Superioribus, vel à propriis affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut beneuolis, vel à piis Christi fidelibus, etiam eleemosynæ, aut charitatis, & illius propriæ personæ intuitu attributæ, seu quoquo modo per quemlibet religiosum suo Monasterio, Domui, aut Loco acquisitæ, eique vt ad libitum de eis disponat, per Superiores concessæ fuerint. Præterquam leuiora esculenta aut poculenta, seu ad deuotionem, vel religionem pertinentia munuscula, communi tantum, numquam verò particulari nomine (vbi Superiori de consensu Conuentus videbitur) tradenda. Sed & huiusmodi missiones munerum ipsis Religiosis vtriuslibet sexus non solum per se, verum etiam per alios tam directe quam indirecte prohibitas declaramus.

§. 4. Neque vero quispiam ab hac generali prohibitione se excusare valeat, etiam si munera miserit cuiuis personæ Laicæ vel Ecclesiasticæ cuiuscumque status, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quauis non solum mundana, & Ducali, Regia, Imperiali, verum etiam Ecclesiastica, & Pontificali, aut alia maiori, etiam S.R.E. Cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio loci Ordinario, etiam ex causa, & occasione benedictionis, vel susceptionis habitus Regularis, tonsuræ aut Professionis Monialium, tam sibi subditarum, aut ipsi etiam proprio Ordinis, vel Congregationis Protectori, Vice-protectori, vel Prouinciali, aut cuiusuis Monasterij, Prioratus, Domus, aut cuiuslibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocumque officio, munere, aut dignitate fungenti, vel cuicumque etiam simplici, & particulari Religioso. Ita vt inter ipsos quoque Religiosos (ne praua ambitione impulsi pro consequendis in sua Religione gradibus, & dignitatibus alter alterius gratiam, aut beneuolentiam aucupetur) quæcumque largitio, aut donatio munerum (nisi rerum minimarum, de licentia expressa, & in scriptis Superiorum) sit penitus interdicta.

Excusatio prohibetur.

§. 5. Insuper prohibemus, ne vnquam eisdem Regularibus liceat vllas pecunias quoquo modo erogare in alicuius etiam benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarij honorem, etiam occasione transitus, vel primi ingressus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam, gratique animi testificationem, seu pro prædictis quauis auctoritate, vel dignitate fungentibus honorifice, laute, & opipare excipiendis, seu pro quibusuis conuiuiis, eidem, aut cuiuis alteri quacumque occasione vel causa exhibendis, vel pro comessationibus, aut compotationibus quibusuis personis tam eiusdem Ordinis, Congregationis, Monasterij, domus, aut Loci, quam extraneis largiendis, aut pro exhibendis spectaculis, etiam piis, intra Ecclesias, Monasteria, & Domos, sacras, seu pias, vel extra eas, in quibusuis publicis, aut priuatis, sacris, aut profanis locis, etiam vbi Sanctorum, & Sanctarum vita aut res piè gestæ etiam in memoriam Passionis Dominicæ, populis spectandæ proponútur, aut alias in prædictis, siue in quibusuis rebus superuacaneis ad pompam, & ostentationé, aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum, & priuata commoda quomodolibet pertinentibus, nisi re ipsa pro diuino cultu, & veris Christi pauperum indigentiis, seruato in hoc charitatis ordine, & habita necessitatis ratione, de consilio, & consensu Superiorum subleuandis, aut alias in rebus licitis, & per Capitulum Generale, aut Prouinciale non prohibitis, vel taxam ibi forsan præscriptam non excedentibus, sumptus huiusmodi fiant.

Hospitalitatis, & pietatis opera excipiuntur.

§. 9. Declarantes tamē per hæc, laudabilem, & Apostolica doctrina, sacrisque Canonibus commendatam hospitalitatem, præsertim erga pauperes, & peregrinos, nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimmo si qui redditus ad id, vel ex fundatione, vel ex institutis, statutis, aut consuetudinibus aliquorum Monasteriorum, Ordinum, aut Regularium huiusmodi locorum, aut ex testatorum, vel donantium voluntatibus, siue alias applicati, aut donati sunt, eos omninò, vt decet, integre in vsus pios hospitalitatis huiusmodi erogandos esse, & præsertim in Monasteriis, seu locis desertis, & ab laicorum ædibus longius remotis, vbi tamen pauperum, & vere egenorum ratio in primis habeatur. Si quos vero ditiores occasione transitus, siue alias ex deuotionis, aut necessitatis causa eò se deferre contigerit, eos sanè deceret Refectorio communi cum Religiosis, mensaque & ferculis communibus, nequaquam à ceteris destinctis contentos esse. Verum omnino ipsi Regulares in hospitibus huiusmodi potentioribus excipiendis ita se gerant, vt in eis frugalitas, & paupertas religiosa prorsus eluceat.

Munera recipientibus pœna infligitur.

§. 7. Pari etiam ratione districte inhibemus, ne quispiam ex prædictis Laicus alias quam vt superius dictum est, vel Clericus sæcularis, vel regularis quocumque honore, præminentia, nobilitate aut excellentia, etiam S.R.E. Cardinalatus dignitate præditus, etiam Protector, Vice-protector, loci Ordinarius, Prælatus Generalis, Prouincialis, aut Monasterij, Domus vel loci cuiuslibet Superior, eorumve affines, propinqui, familiares, aut Ministri vtriuslibet sexus, quicquam contra hanc superius expressam prohibitionem recipiant. Quod si vel ab aliquo particulari Religioso, vel à Superiore quopiam Generali, Prouinciali, aut alio quocumque officio fungente, aut à Conuentu, Capitulo vel Congregatione, siue ab vniuerso Ordine, & Religione quicquam receperint, id quod acceperint, suum non faciant. Verùm ipso facto absque aliqua monitione Iudicis decreto, sententia, aut declaratione, ad illius restitutionem omnino in vtroque foro teneantur, adeo vt restitutione ipsa realiter non facta, neque etiam in foro conscientiæ absolui possint. Hanc autem restitutionem fieri volumus non priuatim ei Religioso, qui donauit, sed ei Monasterio, Domui, vel alteri loco, de cuius bonis facta est largitio, vel si non de eis bonis donatum est, in quo idem Religiosus donans professionem emisit, vel si nomine totius Capituli, Conuentus, aut Congregationis, vel vniuersi Ordinis, seu Religionis donatio facta extiterit, pariter communi mensæ, aut massæ, cuius nomine donatum fuerit, accepta munera

restituantur

restituantur, ita vt nec qui donauit, nec Conuentus, Capitulum, Congregatio, Ordo, aut Religio, cui restitutio facienda est, illam remittere, & iterum condonare, aut recipientem ab obligatione restituendi eximere, vel vt in pauperes eroget concedere quoquo modo possit.

Dantibus quæ pœna imponantur.

§. 8. Quod si quis ex supradictis Regularibus vtriuslibet sexus, cuiuscumque gradus, ordinis, dignitatis, ac vbilibet locorum existentibus, coniunctim cum ceteris, seu diuisim nostrarum huiusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, iussionum, decretorum, mandatorum transgressor fuerit, statuimus, vt omnibus, & singulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officiis eo ipso priuatus, ac ad illa & alia similia vel dissimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuo, & incapax, ac perpetua infamia, & ignominia notatus existat. Et præterea priuationem vocis actiuæ, & passiuæ absque vllo Superioris decreto, aut ministerio, ipso facto incurrat, necnon vltra huiusmodi pœnas etiam tanquam contra furti, & simoniæ criminum reum, tam per viam denunciationis, accusationis, aut querelæ, quam etiam ex officio procedi, & inquiri, condignisque suppliciis affici debeat, Pœnis aliis à iure statutis, ac per alias Constitutiones Apostolicas, aut propria cuiusuis Ordinis, Congregationis, Monasterij, Domus aut loci statuta vel consuetudines contra personas aliquid præmissorum committentes forsan decretis, & inflictis, nihilominus in suo robore permansuris.

Executores huius bullæ deputantur.

§. 9. Quocirca vniuersis, & singulis modernis, & pro tempore existentibus locorum Ordinariis, eorumque Vicariis, & officialibus, necnon quorumcumque Ordinum, Prioratuum, Monasteriorum, & Domorum Superioribus, etiam Generalibus, seu Prouincialibus, ceterisque ad quos spectat per Apost. scripta mandamus, quatenus ipsi, & eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate, & vigilantia præsentem constitutionem firmiter, & inuiolate obseruari, & contra inobedientes vel transgressores condignis pœnis aduerti. Eosdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet, & rebelles, per opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Clausula derogatoria.

§. 10. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictorumque Monasteriorum, Prioratuum, domorum, locorum, necnon Ordinum, Congregationum, Collegiorum, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel ad verbum non inserta effectus præsentis nostræ constitutionis impediri quomodolibet valeat vel differri, & de quibus quorumcumque tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis. Quæ omnia quatenus præmissis in aliquo aduersentur, prorsus tollimus, & abrogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Forma & effectus public.

§. 11. Volumus autem vt præsentes literæ in valuis Sancti Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de vrbe Basilicarum, & in acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimissis. Quodque earum exempla, seu illorum compendia in libris quorumcumque statutorum prędictorum Monasteriorum, Prioratuum, Collegiorum, Domorum, Ordinum, & Congregationum (quoad Moniales, in vernaculum, & vulgarem cuiusque Regionis sermonem versa) & à Loci Ordinario, qui id quamprimum fieri curet, subscripta inserantur, & saltem quotannis in Capitulis siue Congregationibus cuiusque earum alta, & intelligibili voce legantur. Et nihilominus post sexaginta dies à die publicationis, vt præfertur, in Romana Curia faciendæ vnumquemque citra montes, vltra montes vero post quatuor menses, perinde arctent, & afficiant, ac si cuique personaliter intimatæ, & per eos iuratæ fuissent.

Transumptorum fides.

§. 12. Quodque earum transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, statuti, mandati, sublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis, &c.

D. P. An. 3. 19. Iunij.

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, 13. Kal. Iulij, Pont. nostri Anno tertio.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D. 1594. indiction. 7. die vero 2. mensis Iulij, Pont. Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno tertio, retroscripta literæ affixæ & publicatæ fuerunt in valuis Basilicarum S. Io. Lateranen. S. Petri Principis Apostolorum de Vrbe, in acie Campi Floræ, dimissis inibi copiis affixis, vt moris est per nos Prosperum Spada, & Franciscum de Bonis, eiusdem S. D. N. Curs.

Gabriel Sauarellus Mag. Curs.

XXIX.

Approbatio Archiconfraternitatis B. MARIÆ de Suffragio nuper in Vrbe institutæ, ad orandum pro liberatione Animarum in Purgatorio existentium. Et concessio indulti anno quolibet vnum reum condemnatum è carceribus liberandi, in festo omnium Sanctorum, vel in die Veneris Sancti.

Quoad formam aggregandi alias Confraternitates, attende assertionem eiusdem Pontificis in constitut. 115. Quæcumque. Et circa Indulgentias, vide moderationem Pauli V. firmatam die 25. Octobris 1606. mox publicandam sub die 25. Octobr. 1606.

Edita An. D. 1594. & 1603. Exordium.

CLEMENS EPISCOPVS. Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

EX debito nostri ministerij pastoralis, ad ea nostræ operationis studia diligenter conuertimus, per quæ fidelium vota, præsertim animarum Christi fidelium salutem concernentia, optatum consequantur effectum, & ea quæ propterea per fideles ipsos pie facta, & ordinata fuisse dicuntur, firma perpetuo, & illibata persistant, cum à nobis petitur libenter Apostolico munimine roboramus, ac alias concedimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

In Vrbe erecta fuit Confraternitas suffragij pro animab. in Purgatorio existentibus.

§. 1. Sane dilectus filius noster Franciscus Sanctæ Mariæ in Via lata diaconus Cardinalis Sfortia nuncupatus, tam suo quam dilectorum filiorum Confratrum Confraternitatis sub inuocatione Animarum Purgatorij, alias suffragij, in parochiali Ecclesia Sancti Blasij in via Iulia de Vrbe canonice institutæ nominibus nuper nobis exposuit, quod cùm nonnulli ex dilectis filiis Parochianis dictæ Ecclesiæ, singulari quodam pietatis affectu erga Christi fidelium animas, quæ in Purgatorio futuram beatitudinem expectant commoti, & de sui ipsius salute altiori mente recogitátes, vnam vtriusque sexus Christi fidelium Confraternitatem Animarum Purgatorij, alias Suffragij nuncupatam, cuius præcipuum institutum hoc esset, pias ad Deum preces pro dictis animabus in Purgatorio existentibus, & in earũ refrigeriũ effundere, & alias ad Dei Omnipotentis laudem erigendã atq; instituẽdam statuerint.

Vicarius Papæ licentiam ad hoc concessit.

§. 2. Subindeque dilectus filius noster in dicta Vrbe, & eius districtu Vicarius generalis, illam ordinaria eius auctoritate perpetuo erexerit, sub certis modo, & forma tunc latius expressis, prout in patentibus literis dicti Vicarij desuper confectis plenius continetur.

Hic modo Pontifex constitutionem d. Confraternitatis, eiusque statuta approbat.

§. 3. Et sicut eadem petitio subiungebat, si dicta Confraternitas sub tam pio, & laudabili instituto de nouo per nos institueretur, ac aliqua speciali gratia, & titulo ac denominatione Archiconfraternitatis decoraretur, illa exinde amplius stabiliretur, optataque in Domino susciperet incremẽta. Pro parte Francisci Cardinalis, & Confratrum prædictorum nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ipsos Confratres, asserentes se dictum Franciscum Cardinalem in suum & Confraternitatis huiusmodi Protectorem elegisse, in suo laudabili proposito confouere, eosque ac Confraternitatem ipsam specialibus fauoribus, & gratiis prosequi benignitate Apostolica dignaremur. Nos qui pium dictorũ Confratrũ propositum promouere sinceris

sinceris desideramus affectibus, eosdem Confratres ac eorum quemlibet a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Erectionem, institutionem dictæ Confraternitatis, necnon quæcumque statuta, & ordinationes ad felix regimen & prosperam directionem dictæ Confraternitatis iam hactenus condita, quatenus sint licita, & honesta, ac sacris canonibus, & constitutionibus Apostolicis, ac Concilij Tridentini decretis non contraria, & ab eodem Vicario examinata, & admissa, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis Apostolicæ robur adiicimus, necnon omnes, & singulos, tam iuris quam facti, & alios quantumuis substantiales defectus, si qui interuenerint, in eisdem supplemus.

Eamque in Archiconfraternitatem erigit.

§.4. Et nihilominus dictam confraternitatem in Archiconfraternitatem aliarum Confraternitatum, vt infra erigendarum, cum omnibus priuilegiis, & insignibus, iuribus & iurisdictionibus solitis, eisdem auctoritate, & tenore etiam perpetuo sine alicuius præiudicio erigimus, & instituimus.

Statuta etiã condendi facultatem tribuit.

§.5. Eisdem Confratribus, vt pro felici gubernio, prosperoque successu dictæ Archiconfraternitatis, & illius rerum ac bonorum omnium, omniumque aliorum ad eam, nunc, & pro tempore pertinentium, præter iam condita quæcumque alia statuta, & ordinationes, condere, eademque toties quoties pro rerum, & temporum mutatione, & qualitate expediens fuerit, etiam in totu vel in parte, mutare, corrigere, & in melius reformare, ac etiam de nouo facere, quæ sic condita, reformata, ac de nouo facta, per dictum Vicarium examinari, & quatenus sint licita, & honesta, ac sacris canonibus, & constitutionibus dicti Concilij decretis non contrarientur, approbari debeant.

Aliasque Confraternitates aggregandi. Quoad formã aggregandi, vide huius Pont. constu. 115. Quacumque.

§.6. Et insuper dictæ Archiconfraternitati quascumque alias Confraternitates sub illius instituto, vbiuis locorum & gentium erectas, & erigendas, si, & postquam hoc per eorum procuratorem ad id specialiter constitutum in vna ex Congregationibus ipsius Archiconfraternitatis petierint, similiter perpetuo aggregare, eisdemque sic per eos pro tempore aggregatis Confratribus, ac earũ Ecclesiis, Capellæ, Oratoriis, & Confratribus, & personis omnia, & singula priuilegia, indulgentias prædictæ Archiconfraternitati, eiusque Confratribus, necnon Ecclesiæ seu Capellæ huiusmodi concessas (facultate eligendi confessorem, necnon aggregandi, & gratias huiusmodi communicandi excepta) communicare, concedere, & alia omnia in similibus per alias dictæ Vrbis Archiconfraternitates, earumque Confratres fieri, & obseruari solita facere libere, & licite valeant, plenam, liberam, & omnimodam licentiam, facultatem, & auctoritatem harum serie impartimur.

Indulgentias Confratribus, & aliis elargitur. Quoad indulgentias vide nouam dispositionem S.D.N. Paul. V. cit. in rub.

§.7. Postremo, vt Christi fideles prædicti, ad dictam Archiconfraternitatem ingrediendam, & piorum operum in illa exercitium amplius incitentur, & exinde ipsa Archiconfraternitas confratrum numero, & frequentia magis decoretur, prędictaque Ecclesia vel alia ad quã ipsam Archiconfraternitatem transferri contigerit, in maiori habeatur veneratione, & fidelis populi erga illam deuotio augeatur, quo ipsi vberioribus cœlestis gratiæ donis cognouerint se inde esse refectos, De Omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, Omnibus, & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacrosancta communione refectis, prædictam Archiconfraternitatem de cetero ingredientibus, die primi illorum ingressus, & receptionis huiusmodi, ac tam illis, quam iam ingressis Confratribus dictæ Archiconfraternitatis pro tempore vbilibet decedentibus, in eorum mortis articulo si vere pœnitentes, & confessi sanctissimæ Eucharistię sacramentum (si id commode fieri potuerit) sumpserint, & nomen IESV ore, vel saltem corde inuocauerint. Necnon omnibus & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus similiter verè pœnitentibus, & confessis, qui Ecclesiam vel Oratorium dictæ Archiconfraternitatis in omnium Sanctorum, ac per totam octauam, ac Natiuitatis beatæ MARIÆ Virginis festiuitatibus annis singulis deuote visitauerint, & pro salute Romani Pontificis, paceque, & tranquillitate Sedis Apostolicæ, ac omnium Principum Christianorum, ac etiam pro animarum in Purgatorio prædicto existentium liberatione, & alias pias ad Deum preces fuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem auctoritate, & tenore præmissis elargimur. Insuper, qui vere pœnitentes, & confessi, ac sacra communione refecti, durante oratione quadraginta horarum eidem orationi, siue die, siue nocte interuenerint, & psalmũ qui incipit, Miserere mei Deus, siue, De profundis, cum ipso responsorio, Requiem æternam, aut qui hoc præstare nesciuerint, coronam recitauerint, pro animabus in Purgatorio existentibus. Ipsisq; Confratribus, qui itidem vere pœnitentes, & confessi qualibet feria secunda primæ hebdomadæ cuiusuis mensis dictum sanctum Eucharistiæ sacramentum deuote, & cum contritione eisdem Purgatorij animabus, psalmos, & orationes huiusmodi recitando susceperint, septé annos, & totidem quadragenas. Quique in Oratorio officiis defunctorum interfuerint, & corpora dictorum Confratrum vtriusque sexus defunctorum, psalmum De profundis, vel coronam huiusmodi recitando ad sepulturam associauerint, eisdemque psalmum De profundis, vel coronam huiusmodi Christi fidelibus, etiam non Confratribus ab hac luce decedentibus deuote etiam recitantibus, vel dictum Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum dum ad infirmos defertur associauerint, & processionibus dictæ Archiconfraternitatis ex quauis causa de licentia eiusdem Vicarij pro tempore faciendis interuenerint, & qui secunda, & sexta feria cuiuslibet hebdomadæ psalmum De profundis, vel coronam huiusmodi pro animabus prędictis dixerint, quique Missas pro animabus eisdem celebrari fecerint, & quoties infirmos dictæ Archicõfraternitatis visitauerint. Necnon processionibus dictæ Archicõfraternitatis infra octauam commemorationis defunctorum ad Ecclesiam S. Gregorij de Vrbe, feria sexta in Parasceue ad basilicam Principis Apostolorum de eadem Vrbe faciendis deuote interfuerint. Ac tam ipsis Confratribus qui confessi, & communicati septem Ecclesias dictæ Vrbis visitauerint, quam aliis Christi fidelibus illos associantibus, centum dies de eis iniunctis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxamus.

Confessorem eligendi licentiam tribuit. Tu vide aliam huius Pont. bullam cit. in rubr.

§. 8. Postremo eisdem Confratribus, vt pro indulgentiis prædictis facilius consequendis iidem confratres, ac etiã eorum quilibet, confessorem sibi bene visum ab Ordinario approbatum, qui audita eorum confessione eos à quibusuis peccatis, criminibus, & excessibus, etiam quantumuis enormibus, videlicet in casibus dictæ Sedi reseruatis, exceptis contentis in literis in die Cœnæ Domini legi solitis, bis in vita, & in mortis articulo, in aliis verò eidem Sedi non reseruatis casibus quoties opportunum fuerit absoluere, & pro eis salutarem pœnitentiam iniungere possit, eligere licite, & libere valeat, eisdem auctoritate, & tenore indulgemus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obstantibus nostra de indulgentiis ad instar non concedendis, & quibusuis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod si ingredientibus dictam Archiconfraternitatem, aut aliud ex præmissis peragentibus, vel alias aliqua alia indulgentia in perpetuum vel ad certum tépus nondum elapsum duratura per nos concessa fuerit, præsentes literæ nullius sint roboris vel momẽti.

Nulli ergo, &c.

D.P. An. 3. 6. Septemb.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, quinto Idus Septembris, Pont. nostri Anno tertio.

Sequitur indultum liberandi vnum condemnatum.

Edita An. D. 1603. Causa huius concessionis.

CLEMENS PAPA VIII. &c.

PIas Christi fidelium Societates ad charitatis opera exercenda canonice institutas, vt in eorumdem operum exercitio magis confoueantur specialibus fauoribus,

&

& gratiis libenter prosequimur, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Indultum liberandi carceratum in Festo omnium Sanctorum, vel die Veneris Sancti, quanio pace offensarum.

§.1. Proinde vestram Confraternitatem specialis gratiæ fauore benigne prosequi volentes, ac vos, & quemlibet vestrum à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus vestro nomine nobis humiliter porrectis inclinati, vobis, vestræque Confraternitati, vt singulis annis in festo omnium Sanctorum, vel in sexta feria Maioris hebdomadæ arbitrio vestro eligendum vnum reum quem petientis, & à dilecto filio nostro, & pro tempore existente Almæ Vrbis Gubernatore obtinueritis, capitali pœna, præter quam occasione criminis læsæ Maiestatis, falsificationis monetæ aut literarum Apostolicarum, assassinij, aut sacrilegij damnatum, liberare, & absoluere, dummodo tamen pacem ab offensis habuerit, libere, & licite valeatis, auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem, & auctoritatem concedimus. Mandantes propterea eidem Gubernatori nunc, & pro tempore existenti, vt singulis annis in perpetuum vobis vnum ex huiusmodi pœna capitali damnatis liberum dimittat, & concedat, ipsumque per vos pro tempore liberatum, ab omni pœna capitali eo ipso absolutum, ac ad patriam, famam, gradus, honores, & bona quæcumque, præterquam Fisco incorporata, plenarie restitutum, & reintegratum esse, & censeri, nec illum super præteritis delictis, & excessibus vlterius molestari vel perturbari posse decernimus, & declaramus.

Quibuscumq; non obstant.

§.2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 12. 10. Martij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 10. Martij, millesimo sexcentesimo tertio, Pontificatus nostri Anno duodecimo.

XXX. Confirmatio Ordinationum præfinitarum, pro bono regimine Ordinis Fratrum Beatæ MARIÆ de Mercede redemptionis Captiuorum, & pro electione Magistri Generalis eiusdem.

Alias ordinationes habes infra in constitut. 68. Ex pastoralis. cetera autem de hoc Ordine notani supr. ad constit. 9. Gregor. IX. fol. 88. Deuotionis. Mox autem alias reformationes edidit hic idem Clemens infr. in constitut. 112. Decet.

Edita An. D. 1594.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IIs quæ pro felici Regularium personarum statu, & illiorum salubri directione prouide statuta comperimus, vt firmiora subsistant, & perpetuò futuris temporibus obseruentur, confirmationis Apostolicæ robur libenter adiicimus, prout ipsorum religiosorum vota exposcunt, & nos conspicimus in Domino expedire.

Ordinationes infra scripta in Capitulo generali edita fuerunt super.

§.1. Sane dilecti filij Magister Generalis, & Definitores Ordinis Fratrum Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum nobis exponi fecerunt, quod nuper in Capitulo Generali dicti Ordinis in Ecclesia Monasterij sancti Augustini eiusdem Ordinis in oppido de Calatayud Taraconensis diœcesis anno proxime præterito, cum assistentia venerabilis fratris nostri Ildephonsi, Archiepiscopi Cæsaraugustani in eodem Capitulo Præsidentis, Apostolica auctoritate deputati, celebrato, ad eiusdem Ordinis, illiusque Religiosorum prosperam directionem infrascripta decreta, ac statuta facta fuerunt.

Alterna electione Magistri gen.

§.2. Et primo quod deinceps electio Magistri Generalis dicti Ordinis, tam quoad personam eligendam, quam quoad locum in quo electio erit celebranda, alternatim fieret, videlicet quod vna vice persona eligenda sit ex corona Aragoniæ, & Galliæ, alia vice sit ex corona Castellæ, inclusis prouinciis Andaluciæ, & Indiarum.

Loco celebrandi Capituli generalis.

§.3. Quo vero ad locum quando eligenda fuerit persona ex corona Castellæ, celebrari debeat Capitulum in loco Coronæ Aragoniæ, & quando eligenda erit persona ex Corona Aragoniæ, Capitulum celebretur in loco coronæ Castellæ, & quod iuxta hoc decretum siue statutum, primum Capitulum generale celebrari debeat in Prouincia Castellæ, & persona eligenda sit ex corona Aragoniæ.

Admissione Prouincialium & Definitorum Indiarum ad d. Capitulum

§.4. Præterea circa difficultatem itineris electorum ex Indiis, similiter decretum, & statutum fuit, vt semper & quando Prouinciales, & Definitores Indiarum accedunt ad Capitulum generale, vt electioni Magistri Generalis assistant, quiuis ipsorum admittatur, & recipiatur in definitorio, & in electione, dummodo ostendant prius nominationem sui capituli prouincialis, cuius nominationis data non excedat quatuor annorum tempus, & dummodo non cōstet de ipsorum reuocatione, aut noua alia nominatione facta per Capitulum Prouinciale.

Procuratore generali & prouinciali in vrbe.

§.5. Decretum item fuit, quod quando Magister generalis fuerit ex corona Castellæ, & habuerit Romæ Procuratorem, & Vicarium generalem ex eadem corona, Aragoniæ Prouincia possit, si voluerit curam suorum negotiorum dare alteri Procuratori suis expensis Religioso suæ Prouinciæ nominato per suum Capitulum Prouinciale, aut cum mandato procurationis Prouincialis, & Definitorum ipsius, & id ipsum facere possit Prouincia Castellæ quando Magister generalis fuerit ex corona Aragoniæ, & nominauerit Romæ Procuratorem generalem suæ coronæ, cum hoc quod Procurator particularis Prouinciæ in robur Religionis, & obedientiæ sit subditus Commendatori Monasterij Romæ ipsius Ordinis, vti Prælato ordinario, & Procuratori, & Vicario generali, vti talibus obseruans in omnibus sui Ordinis constitutionibus.

Subsidiis Magistro generali debitis.

§.6. Ad euitandos item sumptus superfluos decretum pariter, ac statutum, vt prouincia Castellæ, Andaluciæ, & Aragoniæ non teneantur dare Magistro generali singulis annis vltra septuaginta quinque scuta valoris decem drachmarum Castellæ, neque ipse Magister generalis possit accipere, vel petere amplius pro ipsius victu & vestitu, quæ scuta septuaginta quinque vnusquisque Prouincialis per suam Prouinciam diuidat, habito respectu redditunm, & prouentuum quos quilibet conuentus habet, & quod Prouinciæ Indiarum soluant vestuarium hucusque solitum, habeatque Magister generalis redditus, prouentus, & emolumenta loci de Algar, quemadmodum hactenus semper habuit. Quia etiam domus dicti Ordinis sunt ita pauperes, vt extraordinaria onera sufferre non possint, decretum fuit, vt Magistris generalibus, & prouincialibus quando eorum officiis finem imposuerint, nihil dari debeat. Non obstantibus decretis in alio capitulo generali Cæsaraugustæ celebrato, factis, per quæ designati fuerunt centum ducati singulis annis soluendi Magistro generali, qui officio suo finem imposuisset, & sexaginta octo ducati vnicuique Prouinciali, qui similiter officium suum impleuisset. Addita tamen cohortatio fuit ad commendatores, & Prælatos ordinarios domorum, in quibus habitauerint, vt ipsorum officiis peractis ita illos tractari curent, vt ipsorum personas, & dignitates decet.

Reuocatio omnium exemptionū & dispensationum à Generali Fratrib. concessarum.

§.7. Præterea vt cessent multa inconuenientia, quæ ipsa experientia magna esse comprobauit circa exemptiones, quas Magistri generales pro tempore existentes concedere consueuerunt multis religiosis, tam in sedendo, quam in non assistendo choro, necnon officiis conuentualibus, & similiter circa dispensationes super celebratione plurium Missarum, quam permittunt Ordinis constitutiones, & super vsu lini in vestibus, necnon super immunitatibus à dictis Magistris generalibus aliquando quibusdam concedi solitis, illos sibi, ac præfato Magistro generali pro tempore existenti immediate subiiciendo, reuocando in primis dictas exemptiones, decretum, & statutum fuit, vt nullus Religiosus possit talibus exemptionibus, dispensationibus, immunitatibus, & subiectionibus vti, nec Prælati vlterius illis assentiri, sub pœna priuationis officij quoad Prælatum ad annum, quoad reliquos vero illis vtentes sub pœna carceris, in quo detineri debeant per sex menses.

Hortatio ad Magistrum gen. vt easdem parce & iuste cõcedat.

§.8. Et insuper fuit addita cohortatio ad Magistrum generalem, quod in concessione huiusmodi exemptionum parce admodum, & considerate procedat, neque illas concedat passim, sed raro,& ex iustissimis causis, & cum debitis limitationibus.

Pecunia pro redemptione certarum Prouinciarũ non possunt applicari pro Captiuis extractas.

§.9. Item cùm visum fuerit grauata fuisse capitula Prouinciæ Castellæ,& Andaluciæ in Redemptione Captiuorom aliarum Prouinciarum, mediantibus pecuniis earumdem Prouinciarum Castellæ,& Andaluciæ, decretum fuit, quod pecuniæ quæ venerint ex Indiis ad redimendum Captiuos, vnà cum reliquis quæ aggregabuntur in Prouinciis Castellæ, & Andaluciæ, deseruiant tantummodo, & applicentur Redemptioni Captiuorum dictarum Prouinciarum, absque eo quod Magister generalis illas extrahere, aut in Redemptionem captiuorum aliarum Prouinciarum, vel in alios vsus conuertere, seu aliter applicare valeat, sub pœna priuationis officij.

Vnio fienda Collegio Ciuitatis Illerdensis.

§.60. Præterea cum consideratum fuerit, quod domus Bergæ, Tarragæ, Pradas, & Mont-blanch in principatu Cataloniæ,& domus Sarriconi, & cuiusdam loci nuncupati, Vn castillo, Regni Aragoniæ, sunt fere inutiles Ordini, & Religioni, nam paucos continent in se fratres, & non potest in ipsis seruari Regularis obseruantia, decretum fuit, quod supradictæ domus Cataloniæ vniantur seu incorporentur,& reducantur ad Collegium quod Ordo ac Religio habet in ciuitate Illerdensi, & hoc eo consilio, vt ex redditibus dictarum domorum coniunctis cum redditibus dicti collegij, possit maior numerus Scholasticorum, & personarum, quæ in literis exerceantur, in dicto collegio manuteneri.

Alia vnio fienda Collegio ciuitatis Oscensis.

§.11. Et similiter quod domus Regni Aragoniæ vniantur, & incorporarentur collegio quod Ordo habet in ciuitate Oscena, ad eumdem finem, & effectum. Et quod executio vnionis seu incorporationis domorũ Cataloniæ, cõmittatur Priori Barchinonensi, Domorum vero Aragoniæ, Prouinciali, seu eius Vicario dictæ Prouinciæ.

Creatio Magistrorum, & Præsentatorum qua esse debent.

§.12. Præterea vt directus gradus Præsentatorum, & Magistrorum detur personis dignis, qui in sacris literis ac scientiis diu operam præstiterint, & in illis profecerint, decretum, & statutum fuit, vt nulli Religioso dicti Ordinis detur gradus Præsentati, nisi ad illum à suo capitulo Prouinciali prius propositus siue nominatus fuerit, & nisi saltem spatio trium annorum Logicam docuerit siue legerit,& postquam fuerit expositus,& confirmatus in capitulo generali, non possit ad Magistri munus, & gradũ similiter proponi aut nominari, nisi Theologiam scholasticam, aut positiuam spatio quatuor annorum similiter docuerit siue legerit, non comprehenso inter illos tempore quo legerit casus conscientiæ, & obseruata in reliquis omnibus forma constitutionis in distinctione 2. cap. 15. Et qui aliter fuerint graduati, non habeantur neq; reputentur vti tales, nec habeant nomen, nec votum, nec aliud priuilegium, super quo per Magistrum generalem non possit dispensari aliqua de causa, occasione, vel prætextu. Et nullus expositus fruatur voce, loco, nec aliquo priuilegio præsentati, nec Magistri, quousque admittatur in Capitulo generali.

Magister generalis qua capitula postponere possit.

§.13. Similque vt Magister generalis adesse possit capitulis prouincialibus quando opus esse viderit, decretum pariter,& statutum fuit, quod eidem Generali liceat differre, aut anticipare Capitula prouincialia celebranda ante capitulum intermedium quod sequitur, ea tamen lege, vt anticipatio aut dilatio vnius capituli Prouincialis ad aliud, non excedat tempus quadraginta dierum, cum sit tempus competens ad hoc vt possit vni interesse,& ad aliud accedere.

Forma vot. dã. in electione Magistri generalis.

§.14. Necnon vt in electionibus, tam Magistri generalis quam aliorum Prouincialium vota libera sint, decretum,& statutum fuit, quod ij qui præstituri sunt votum, non teneantur petere schedulas ad effectum votum dandi à Secretario capituli, sed possint ipsi facere schedulas arbitrio suo postquam congregati fuerint in capitulo ad eligendum, aut illas ex suis cubiculis factas afferre, vel vt ipsi voluerint afferendo tantummodo schedulam eius personæ, in cuius fauorem votum dederint, & vbi hoc pacto vota præstita fuerint, electus debeat habere supra medietatẽ vototũ alia duo vota, si electus est capitularis.

Magister generalis an possit nominare Vicarium generalem vel prouincialem.

§.15. Similiter decretum, & statutum fuit, quod Magister generalis si commorabitur in Hispania, non possit nominare Vicarium generalem in aliqua Prouincia. At vero mortuo Prouinciali alicuius prouinciæ, licet dictus Prouincialis substituerit alium Vicarium Prouincialem, possit tamen Magister generalis nominare pro illa Prouincia alium Vicarium generalem, qui in ea exerceat iurisdictionem quam exerceret ipse Magister generalis, si in ea existeret.

Nemo recipiatur ad Ordinem absque eius licentia.

§.16. Vlterius decretum, & statutum fuit, vt nullus Religiosus alterius Ordinis in ipsum Ordinem absque expressa licentia Magistri generalis recipi posset.

Vicarij Indiarum non recedant ab eis quousque successores illuc non peruenerint.

§.17. Et quod nullos Vicarius generalis Indiarum possit ex Indiis in Hispaniam reuersus egredi quousque alius in eius locum deputatus accesserit, aut Magister generalis per suas literas permittat vt recedere valeat antequam successor illuc perueniat, prouiderit, sub pœna priuationis officij, & vocis actiuæ, & passiuæ in perpetuum. Et sub eadem pœna successor qui illuc accedit, remittere teneatur visitationem, seu quam dicunt residentiam sui antecessoris, cum eiusdem antecessoris culpis,& iustificationibus, clausoque processu illum remittat in Hispaniam, vt Magister generalis super eo videlicet sententiam ferat, mandato supradicto Vicario generali qui ex Indiis fuerit reuersus, vt se præsentet coram ipso Magistro generali, ita tamen vt si ex processu probatæ extiterint culpæ, & delicta propter quæ idem antecessor videatur carcerandus, possit illum carceri mancipare.

Proximum capitulum gen. vbi celebran.

§.18. Postremò habito tractatu de loco celebrationis capituli generalis intermedij, resolutum fuit, quod dictum capitulum celebretur in monasterio eiusdem Ordinis oppidi Valisoleti Palentinæ diœcesis, ac alias prout in statutis, & ordinationibus desuper, vt præfertur factis, plenius contineri dicitur.

Ordo petit confirmationem Pontificis.

§.19. Cumque Magister generalis,& Definitores præfati cupiant præmissa omnia Apostolico munimine roborari, nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus eorum desiderio huiusmodi annuere, ac alia in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui dictas ordinationes comprobat.

§.20. Nos habita super præmissis cum venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus super consultationibus Episcoporum, & Regularium deputatis, quibus præinserta statuta examinanda demandauimus, matura consultatione, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia, & singula præinserta statuta Apostolica auctoritate tenore præsentium ex certa nostra scientia perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur addicimus, ac omnes,& singulos iuris, & facti, ac solemnitatum quarũcumque quomodolibet omissarum, & alios quoscumque defectus, si qui interuenerunt in eisdem, supplemus, eaque omnia, & singula perpetuo valida, & efficacia fore, suosque plenarios,& integros effectus sortiri, ac à modernis, & pro tempore existentibus, dicti Ordinis Magistro generali, aliisque Superioribus, fratribus, & personis quibuscumque inuiolabiliter perpetuo obseruari, eosque omnes, & singulos ad illorum omnium obseruationem cogi, & compelli posse.

Clausulam, sublata, &c. apponit.

§.21. Sicque & non aliter per ipsius Ordinis Magistrum generalem, & Superiores, ac quoscumque Iudices quauis auctoritate fungentes, & sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac etiam de latere Legatos, & causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicãdi,& interpretandi facultate,& auctoritate, vbique iudicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executoresq; huius bullæ, & dictarum ordinationum deputat.

§.22. Et nihilominus Venerabilibus fratribus Toletano, & Cæsaraugustano Archiepiscopis, ac dilecto filio causarũ curiæ Cameræ Apostolicæ Auditori generali per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut vnus eorum, per se vel alium seu alios, & quando opus fuerit, præsentes literas,& in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, faciant statuta prælata à Magistro generali, & fratribus dicti Ordinis nunc, & pro tempore existentibus perpetuo obseruari, ac eos quos illa concernunt, & concernere poterunt quomodolibet in futurum, ad illorum omnium obseruationem omnibus iuris, & facti remediis cogant, & compellant, non

per

permittentes aliquid contra illorum statutorum continentiam, & tenorem per quoscumque quouis prætextu vel colore aut alias quomodolibet attentari, contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes per sententias, & censuras ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias pœnas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus sententias, censuras, & pœnas præfatas aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§.23. Non obstantibus quibuscumque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, an dicti Ordinis, illiusque monasteriorum, domorum, prouinciarum, & locorum quorumcumque, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis contra præmissa, aut alias quomodolibet cõcessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis corumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, & ad plenum derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Exemplorum fides.

§.24. Volumus autem vt earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo ipsius Ordinis vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 3. 8. Nouemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die octaua Nouembris, millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, Pont. nostri anno tertio.

XXXI. Institutio festiuitatis S. Stanislai Episcopi & Martyris, pro die 7. mensis Maij, duplici officio celebrandæ.

Hunc Stanislaum Sanctorum Catalogo adscripsit, & canonizauit Innocentius IV. vt supr. in eius constitut. 13. Olim. fol. 103. lib. 1.

Edita An. D. 1595.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QVæ ad Sanctorum venerationem, & fidelium erga ipsos deuotionem augendam pertinent, ea nos libenter concedimus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Hic Pont. iubet celebrari festum S. Stanislai.

§.1. Sanè cum gloriosus Pontifex, & Martyr, Sanctus Stanislaus Polonus in maxima apud vniuersos Regni Poloniæ Christi fideles veneratione existat, nosque tum ob peculiarem nostram erga ipsum Sanctum deuotionem, tum ob paternam nostram in dictum Regnum charitatem, nouissimè, de consilio venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Congregationis sacrorum Rituum, eumdem sanctum Stanislaum Episcopum, & martyrem in Kalẽdarium Romanum referri, ac de illo duplex officium per vniuersum Orbem Christianum à clero sæculari, & regulari eo die, qui eiusdem sancti Martyris festo proximior, nullo alio festo esset impeditus, celebrari iussetimus, prout etiam per præsentes iubemus.

Congregatio Cardinalium super ritibus d. festum præscripsit ad diem 7. mensis Maij.

§.2. Cumque eadem sacrorum Rituum Congregatio officium sic celebrandum, ad diem septimum mensis Maij eiusdem sancti Martyris diem festum proximè præcedentem, nullo alio festo impeditum adscribendum esse, atque in eodem officio, quod erit de communi vnius Martyris, orationem, & tres lectiones de ipsius vita, ab ipsa congregatione diligenter examinatas, & approbatas in secundo nocturno recitandas censuerit.

Idem Pont. hoc Approbat.

§.3. Nos ad Dei gloriam, eiusdem S. Stanislai venerationem, & fidelium spiritualem cõsolationem, iuxta præfatæ congregationis sententiam, officium huiusmodi de sancto Stanislao Episcopo, & Martyre, die septima Maij eius diei festo proximè præcedenti, quatenus nullo alio festo sit impeditus, celebrandum esse, & in eo orationem & lectiones prædictas, quas tenore præsentium confirmamus, & approbamus, recitandas esse: si vero dies septimus Maij huiusmodi alio festo fuerit impeditus, in alium diem non impeditum iuxta rubricas Breuiarij Romani transferri debere, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & ordinamus.

Quibuscumque non obstan.

§.4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Breuiarij Romani reformatione, ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Dat. P. A. 4. 4. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die quarta Iulij, millesimo quingentesimo nonagesimo quinto, Pontificatus nostri anno quarto.

Institutio festiuitatis S. Romualdi Abbatis, & Ordinis Camaldulensis fundatoris, die 7. mensis Februarij duplici ritu de communi confessorum celebrandæ. XXXII.

De huius Ordinis statu, & indultis vide supr. in const. 1. Alex. II. fol. 48. vbi notaui.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1595.

Sanctorum festa sunt instituta vt eorum virtutes imitemur.

PIa Mater Ecclesia ad hoc Sanctorum cum CHRISTO regnantium memorias à Christianis Populis frequentari instituit, vt nos, quos vti filios Deo quotidie parere satagit, tantorum Patrum exemplis prouocati, eorum sectemur fidem, imitemur virtutem, gloriamque paribus vitæ lineamentis, aut inuenire, aut exquirere studeamus. Ad hæc, vt eorum inuocatione sentiamus ipsos, qui ex hac vita discesserunt, habentes adhuc erga nos, qui in hoc mundo relicti sumus, charitatem, curam de nobis gerere, suisque precibus atque interuentu apud Deum nos iuuare, cumque de propria salute, & immarcessibili gloria sint securi, de nostra multiplici miseria sollicitos existere.

Inter Sanctos S. Romualdus virtutibus & miraculis claruit.

§.1. In his sanè reponendum esse, in primis iudicamus gloriosum Anachoretam Romualdum, patria, familia, vitæ sanctitate, & diuinarum rerum contemplatione, Ordinisq; Camaldulensis fundatione illustrem, cuius tanta fuit in Deum Religio, & pietas, vt in Cœlis solummodo eius conuersatio esse videretur, ab hominum conspectu, & accessu remotissima, Sanctorum vero, & Beatorum consuetudine, quorum apparitione, & intuitu sæpissime dignatus est, acceptissima. Tanta erga proximos charitas, vt oratione, & lachrymis suis Patrem Religioni, & cœlo acquisiuerit, multos clarissimos etiam viros, Reges, & Principes suo exemplo ad humiles casas in eremo habitandas, & fulgorem purpuræ, cum vili tunica commutandum allexerit, plurimos à corporis, & animæ infirmitatibus, ac imminentibus vitæ periculis, signo Crucis eripuerit, collapsamque in Italia Eremiticam disciplinam restituerit, ac mirificè propagauerit. Tanta verò sui humiliatio, & contemptus, vt Spiritus Sancti, qui super humiles requiescit, domicilium effectus, sacrarum Scripturarum intelligentiam, & Prophetię donum consecutus sit, & quo magis humilitatem coluit, eo amplius à Deo exaltari meruerit, longitudine dierum in terris, immortalitate, & Sanctorum gloria in Cœlis coronatus.

Hic ideo Pont. habito consensu Cardd. sup. sacris Ritibus, eius festum instituit.

§.2. Vt autem tam insignis Dei miles, debita ab omnibus veneratione, & cultu honoretur, assiduisque precibus inuocetur vir dilectus Deo, & hominibus, cuius memoria in benedictione est, supplicationibus etiam dilectorum filiorum Abbatis generalis, & Monachorum dicti Ordinis Camaldulensis, pro præclaro eiusdem Ordinis Institutore nobis humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorũ S.R.E. Cardinalium Congregationi Sacrorum Rituum Præpositorum, quibus hoc negotium examinandum commisimus, consilio, & assensu, eiusdem S. Romualdi nomen, & diem Festum in Kalend. Romano quo nunc vtimur, die septimo Februarij, quo die eius translatio facta est, adscribendum, eiusque Officium à quibuscumque personis ecclesiasticis, sæcularibus, & regularibus, vbique terrarum existentibus, sub ritu duplici de communi Confessorum non Pontificum, vbi proprium deest,

deest, præter Lectiones secundi Nocturni, quæ propriæ assignantur, ab eiusdem Congregationis Cardinalibus approbatæ, celebrandum esse, auctoritate, & tenore præsentium, perpetuo decernimus, & statuimus, Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ vniuersis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis Ecclesiarum Prælatis, vt in suis quisque Ecclesiis, Conuentibus, Ordinibus, Militiis, Prouinciis, Ciuitatibus, & Diœcesibus, præsentes nostras literas solemniter publicare, ac dicta die officium huiusmodi de S. Romualdo ritu duplici, tam ipsi quam ceteri omnes presbyteri, & clerici, sæculares, & regulares vtriusque sexus, ac aliæ personæ, etiam exemptæ, quibus officium dicendi, & psallendi munus quomodocumque iniūctum est, celebrare, & psallere omnino debeant. Decernentes omnes, & singulas personas huiusmodi ad aliam recitationem Officij ea die non teneri, sed debito, & obligationi huiusmodi perinde satisfacere, ac si diuinum officium iuxta suorum breuiariorum præscriptum recitarent.

Quibuscūque non obstan. §. 3. Non obstan. fel. rec. Pij V. prædecessoris nostri, ac aliis Apostolicis, necnon in prouincialibus, & synodalibus Conciliis, etiam super noua Breuiarij reformatione editis constitutionibus, & ordinationibus, statutis quoque, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, quodque dies festus huiusmodi in Kalēdario Romano descriptus hucusque non sit, ceterisq; contrariis quibuscūque.

Fides exemplorum. §. 4. Volumus autem vt præsentium trāsumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 4. 9. Iulij. Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die nona Iulij, millesimo quingentesimo nonagesimo quinto. Pontificatus nostri Anno quarto.

XXXIII. De electione Prælatorum, Fratrum Tertij Ordinis S. FRANCISCI de Pœnitentia, in communi sub trium votorum substantialium professione viuentium.

De his Fratribus, attende supr. constit. 42. Leon. X. Inter cetera, fol. 455. cum ibi notatis, lib. 1.

Edita A. D. 1595.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. DEcet Romanum Pontificem in his auctoritatis suæ partes libenter interponere, per quæ Religiosorum statui, eorūque prospero regimini opportunè consulitur.

Ratio constitutionis. §. 1. Sane pro parte dilectorum filiorum Visitatoris generalis, & aliorum Superiorum, ac Fratrum Tertij Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia, nobis fuit expositum, quod cum alias prædictus Ordo, non ita propagatus esset, statutum fuit, dilectos filios Priores, & Discretos Conuentuum, ac domorum dicti Ordinis, Capitulis generalibus, quæ quolibet triennio pro electione noui Visitatoris generalis, & quatuor Definitorum generalium fieri solent, interesse, & vota cum ceteris in eo habere debere. Cum autem dictus Ordo in varias prouincias benedicente Domino, diffusus, & auctus ad præsens existat, valdéque molestum sit, & dispendiosum, tot Fratres ad Capitula generalia conuocare, quinimmo confusio ob ingentem numerum multoties inde prouenire soleat.

Ordo eligendi Visitatore generalem & Definitores genera es in capitulis generalibus. §. 2. Nos cupientes his, & aliis incommodis opportuna ratione occurrere, dicti Visitatoris generalis supplicationibus inclinati, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus, quod ex nunc de cetero perpetuis futuris tēporibus, in electione noui Visitatoris generalis, ac etiam Definitorū generaliū, in ipsis Capitulis generalibus facienda, Visitator generalis præteritus, necnon ex qualibet Prouincia vnus Prouincialis ac Discretus, Custos similiter prouincialis, & non alij, generalibus Capitulis interesse, ac votum habere possint.

Eligendique Prouinciales Custodes, & Definitores in Capit. Prouincialibus. §. 3. In electione vero nouorum Prouincialium, Custodum, & definitorum prouincialium in Capitulis prouincialibus facienda, Prouinciales, præteriti, Discreti Prouinciales, Priores, & Discreti Conuentuum, necnon Definitores generales actuales, ac demum Procurator generalis tunc existens vota habeant.

Priorum & Discreti prouincialis. §. 4. Ad Priorum vero, & Discreti Prouincialis electionem, Prouinciales, & quatuor Definitores prouinciales tantum procedant.

Forma dandi vota. §. 4. Mandamusque vt electiones omnium ac quorumcumque supradictorum per vota secrete in schedulis conscripta fiant, & statim facta electione schedulæ comburantur, ita vt eligentium vota nunquam publicari possint.

Prouincialiū & Priorum electiones non fiant in Capitulis gener. §. 6. Ac prohibemus, vt nullo pacto in capitulis generalibus electiones Prouincialium, ac Priorum fiant, sed tantum in qualibet Prouincia suus Prouincialis Discretus prouincialis, & Priores creentur.

Irritatio electionum aliter factarum. §. 7. Decernentes omnes, & singulas Visitatoris generalis, Prouincialium, Discretorum, & Custodum, etiam Prouincialium, necnon Priorum, & Definitorum prædictorum, seu quorumuis eorum electiones, quas contra hic traditam formam fieri pro tempore contigerit, eo ipso nullas, & nullius momenti esse, ac fore, illisque non obstantibus, ad alias electiones, iuxta huiusmodi formam procedi posse ac debere, necnon irritum, & inane, quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria. §. 8. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon prædicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 4. 20. Iulij. Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die vigesimanona Iulij 1595. Pontificatus nostri Anno quarto.

XXXIV. Instructio super aliquibus ritibus Græcorum, pro Episcopis Latinis, in quorū Diœcesibus Græci vel Albanenses Græco ritu viuentes degunt.

Ad hæc & totam materiam Græcam, attende omnino constit. 14. Innocent. IV. Sub catholicæ. fol. 103. lib. 1. vbi plene notaui.

Edita An. D. 1595.

Sacramentum Baptismi. SAnctissimus Dominus noster Clemens Papa Octauus, &c.

Presbyteri Græci baptizatos chrismate in frōte non cōsignent, & ideo ab ipsis in ordine baptismi apud eorum Euchologium prætermittantur quæ sequuntur post illa verba ϗ μετὰ τὴν εὐχὴν, &c. vsque ibi εἶτα ποιεῖ ὁ ἱερεὺς σχῆμα κυκλοῦ, hoc est, & post orationem, &c. vbi habetur forma huius consignationis, vsque ad verba; Postea facit sacerdos figuram circuli, &c.

Sacramētum Confirmationis. §. 1. Episcopi Latini, infantes seu alios baptizatos à presbyteris Græcis de facto chrismate in frōte cōsignatos confirment; & tutius videtur vt cum cautela, & sub cōditione id faciant, videlicet N. si es confirmatus, ego consigno te signo crucis † & confirmo te chrismate salutis † in nomine Patris & Filij, & Spiritus sancti, præsertim vero cum verisimiliter dubitari potest, quod ab Episcopis Græcis fuerint baptizati.

Sacramētum Eucharistiæ. §. 2. Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum quod pro infirmis asseruatur, singulis octo diebus, aut saltem quindecim renouetur.

Non asseruetur idem sacramentum toto anno, si tamen asseruatum fuerit, saltem in fine anni sumatur.

Tollatur abusus, fundendi, vel etiam miscendi sacro Oleo, ac iterum coquendi, vel alias exsiccandi species Sacramenti sacræ Eucharistiæ feria quinta Cœnæ Domini, vt deinde illud asseruent.

Si Græci velint accipere altaria portatilia ab Episcopis Latinis consecrata, bene erit; sin minus, tolerentur eorum throni, siue throni super altaria lapidea ponendi cum celebrant.

Corporalia vti Latini habeant, nisi thronis etiam pro corporalibus vtantur.

Sacramētum Pœnitentiæ. §. 3. In casu necessitatis, presbyteri Græci catholici possint Latinos absoluere.

Vtantur forma absolutionis in generali Concilio Florentino præscripta, & postea si voluerint, dicant orationem illam deprecatiuam, quam pro forma huiusmodi absolutionis dicere tantum consueuerunt.

Tollendus abusus, vbi est, vt vir atque vxor simul &

eodem

eodem tempore eidem presbytero confiteantur.

Aqua ex ritu Græco in die Epiphaniæ, vel primo die mensis benedicta, conseruetur in Ecclesia, vt illa fideles aspergantur.

Circa Oleum Sanctum Cathecumenorum, & Infirmorum.

Non sunt cogendi presbyteri Græci, olea sancta præter Chrisma ab Episc. Latinis diœcesanis accipere, cum huiusmodi olea ab eis, in ipsa oleorum, & sacramentorum exhibitione, ex veteri ritu conficiantur, seu benedicantur. Chrisma autem quod non nisi ab Episcopo, etiam iuxta eorum ritum, benedici potest, cogantur accipere. Prohibeantur vero ab Episcopis Græcis externis schismaticis, seu S.R.E. communionem non habentibus, illud accipere, vel eo vti.

Sacramentum Ordinis.

§.4. Ordinati ab Episcopis schismaticis, alias rite ordinatis, seruata debita forma, recipiunt quidem ordinem, sed non executionem.

Proinde ipsi ordinati ab Episcopis schismaticis, correcti vel emendati reconciliandi sunt, & absoluendi cum pœnitentiis salutaribus; dummodo errores, vel saltem schisma Ordinatoris abiurent in iudicio, vel publice, vel secreto pro qualitate facti. In ordinibus autem per eos alias susceptis ministrare non permittantur, nisi cum ipsis super irregularitate huiusmodi occasione contracta, auctoritate sanctæ Sedis Apostolicæ fuerit dispensatum.

Non sunt admittendi Episcopi schismatici, siue pro ordinibus, siue pro aliis sacramentis conferendis, sed detinendi quoad sancta Sedes Apostolica desuper consulatur, & responsum habeatur.

Græci sine literis dimissoriis Episcopi Latini diœcesani ad sacros ordines promoti, suspensi sunt, & si suspensi in suis ordinibus ministrauerint, efficiuntur irregulares sicut & Latini.

Super huiusmodi autem, & similibus irregularitatibus dispensandi facultatem à sancta Sede Apostolica obtineri oportet.

Si Episcopus Latinus Græcum aliquem ordinare voluerit, qui a presbytero Græco in baptismo Chrismate in fronte defacto fuerit consignatus, debet illum antea confirmare, saltem sub conditione, videlicet N. si es confirmatus, &c. vt supra. Presbyteri vidui, seu vxoribus orbati, habitum deferant diuersum ab aliis.

Sacramentum Matrimonij.

§.5. Curent Ordinarij locorum, vt decretum sacri generalis Conc. Trid. de reformatione matrimonij vertatur in linguam Græcam vulgarem, & in locis & parochiis Græcorum, & Albanensium euulgetur, & publicetur.

Matrimonia inter coniuges Græcos dirimi, seu diuortia quoad vinculum fieri nullo modo permittant, aut patiantur, & si qua de facto processerunt, nulla, & irrita declarent.

Maritus Latinus vxoris Græcæ ritum non sequatur.

Latina vxor non sequatur ritum mariti Græci.

Græca vero vxor sequatur ritum mariti Latini.

Quod si id fieri non possit, quisque coniugum in suo ritu, catholico tamen, manere permittatur.

Proles sequatur patris ritum, nisi præualuerit mater Latina.

Presbyter Græcus coniugatus, ante sacrum Sacrificium, seu sanctam Missam celebrandam, vel per hebdomadam, vel triduum abstineat ab vxore.

Aliaque dogmata.

§.6. Græci credere tenentur, etiam à Filio Spiritum sanctum procedere, sed non tenentur pronunciare, nisi subesset scandalum, præsertim si degant inter Latinos, aut necessitas postularet confitendi fidem catholicam, quia tunc oporteret etiam pronunciare.

Nunquam monachis Græcis, seu Calogeris animarum cura committatur, nisi ex necessitate, vel alia iusta causa.

Presbyteri sæculares Græci, abiuratis schismate & erroribus, atque in fide Catholica bene instructi, in parochialibus seu Curatis Ecclesiis Græcorum institui possunt.

Tolerandus est apud Græcos vsus carnium die Sabbati, vbi sine scandalo fieri potest, in locis tamen ipsorum, & inter eos tantum.

Item tolerandum est, vt ad Ieiunium eodem die Sabbati in Quadragesima, excepto vno Sabbato sancto, ex antiqua traditione non teneantur, sed dumtaxat ad abstinentiam.

In ieiuniis biduanis, vel triduanis, vel alias à diœcesanis, vel in Iubilæis à Summo Romano Pontifice indictis, dies Sabbati in eis comprehensus vel præscriptus, in alium diem pro plebibus Græcis ab ipsis diœcesanis, Apostolica auctoritate Sanctissimi D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papæ Octaui permittitur commutari.

Si ipsi Græci ad obseruationem ieiuniorum, & vigiliarum Latinæ Ecclesiæ induci possent, optimum esset, sed non cogantur, cùm ipsi qualibet hebdomada, & feria quarta, & feria sexta ieiunent.

Græci existentes inter Latinos, dies festos de præcepto eiusdem Latinæ Ecclesiæ seruare teneantur.

§.7. Insuper idem Sanctissimus D. N. constituit, Romæ habendum esse Episcopum Græcum Catholicum, qui Græcos Episcopis Latinis Italiæ, & Insularum adiacentium subiectos, ab Episcopo Græco ordinari volentes, cum illorum dimissoriis ad id tantum concedendis, ritu Græco ordinet. *Episcopus Græcus Romæ sit, &c.*

§.8. Ita Sanctitas sua ex sententia Congregationis super reformatione Græcorum decreuit, & declarauit, ac fieri mandauit Romæ in Palatio Montis Quirinalis apud Sanctum Marcum, die 31. mensis Augusti, Anno Domini 1595. Pontificatus sui Anno Quarto. *Decreta Pont. An. 4. die 31. Augusti.*

Institutio Monasterij seu domus Refugij nuncupatæ in Alma Vrbe, pro Virginum, honestarumque viduarum educatione, & aliarum mulierum ad honestam vitam se conuertentium probatione. Cum subsidij assignatione, Iudicisque specialis deputatione, ad eiusdem Monasterij, eiusque personarum, & Officialium lites diiudicandas. XXXV.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1595. Exordium.

IN supremo curæ pastoralis monere, quod nullis nostris meritis, sed diuina ope freti sustinemus, nihil magis curandum esse censemus, quàm vt periclitantium animarum saluti, & personarum quæ necessario auxilio destitutæ sunt, cómoditati, quantum cum Domino possumus, consulamus. Quæ quidem paternæ charitatis officia, ita cum suscepta administratione sunt coniuncta, vt ea functionis nostræ propria esse sentiamus.

Causa huius instit. seu erectionis.

§.1. Nos itaque animaduertentes in Alma Vrbe nostra, varia alioquin piorum locorum celebratione referta, certam aliquam domum ad tria personarum genera recipienda hoc tempore desiderari, puellarum nimirum ac virginum, quæ variis causis antequam nubant, aut vitam religiose instituant in discrimine honestatis constitutæ sunt; Viduarum deinde, quæ nullum commune domicilium habent in quo degant; ac demum earum mulierum, quæ à turpi corporis sui quæstu ad meliorem frugem se recipere volentes, mutandæ quidem vitæ, ac pœnitentiæ agendæ desiderio quandoque inflammantur, sed cum loco indigeant, vbi ab impudica hominum consuetudine prius disiunctæ, tantisper commorentur, quamdiu in Monasterium ad illas recipiendas in Vrbe destinatum admittantur, aut aliud honestum vitæ genus ineant, ne concepto illo ardore sensim refrigescente, in eadem pestifera peccandi libidine perseuerent. Considerantesque vlterius, si hæc domus in Vrbe erigeretur, proculdubio animarum CHRISTI immaculati Agni sanguine redemptarum saluti opportuno admodum remedio consultum iri, idcirco ceteris locis piis in Vrbe à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris opportunè, pro rerum ac temporum ratione institutis, eiusmodi domum hoc tempore addendam duximus.

Institutio domus pro pauperibus virginibus recipiendis in vna eius parte: pro viduis in alia: Ac pro impudicis

§. Ad laudem igitur Omnipotentis Dei, ad virginum, & viduarum, aliarumque mulierum supradictarum commoditatem, & communem domum, quæ in tres diuersas partes distribuatur, in quarum aliam Virgines, quæ vel parentibus orbatæ, vel eorum cura atque omni alia ope destitutæ in periculo pudicitiæ versantur, donec nimirum vel de matrimonio contrahendo, vel de vita religio-

se

mulieribus pœnitentibus in alteram,

se instituenda deliberauerint, illisque de conuenienti dote, aut eleemosyna, siue a suis siue ab aliis prouisum sit, aut quousque de viro cum quo matrimonium contrahunt, aut de monasterio in quod admittantur certo constitutum fuerit: in aliam vero viduæ honestæ conditionis, & famæ, quæ in eadem domo simul degere voluerint. In aliam denique mulieres impudicæ pœnitentiam agere cupientes, quousque cum ceteris in Monasterium pro eisdem in Vrbe designatum recipiantur, aut donec honestum viuendi genus compleant, admitti, & ibidem commorari atque educari, ac singulæ sub proprio vitæ instituto, seorsum Virgines à Viduis atque à mulieribus prædictis exercen. instrui, probari, ac alias regi, & gubernari debeant, in ædibus viridariisque Bernardi Acciaioli in eadem Alma Vrbe nostra, in Monte Quirinali sitis, per nos nuperà dilecto filio Ioanne Baptista Acciaiolo eiusdem Bernardi filio & hærede, in vsum prædictæ domus emptis, atque instauratis, auctoritate Apostolica præsentium tenore erigimus, & instituimus.

Denominatio est Monasterium Refugij B. Virginis in Vrbe.

§.3. Quoniam vero erectionis huius, atque instituti fundamenta, ita demum firma, & salutaria fore confidimus, si sanctissimæ DEI genitricis, ac Virginis MARIÆ humani generis Aduocatæ præsidio ac patrocinio innitantur, in primis nos eiusdem Beatissimæ Virginis quam singulari semper pietatis cultu prosecuti sumus, intercessione ac meritis freti, eandem domum Beatæ MARIÆ Refugij Vrbis appellari debere statuimus.

Festum eius Assumptionis ibidem est solemniter celebrandum.

§.4. Ex omnibus vero illius festiuitatibus, Assumptionis eiusdem in Cœlum diem, anniuersaria solemnitate ibi celebrandam esse decernimus.

Officiales pro eiusdem regimine Monasterij ad annum eligentur. Qui opportuna edant statuta & ordinationes.

§.5. Pro eiusdem autem domus regimine, & gubernio, Administratores, & officiales necessarios ad annum proximum, & deinde ad nostrum beneplacitum duraturos, qui regimini, & gubernio dictæ domus præsint, & alia infrascripta exequi curent, eligemus.

§.6. Quibus administratoribus, & officialibus, postquam vt præfertur, electi fuerint, quæcumque statuta, & regulas, ac normam ad huiusmodi regimen, & gubernium prospere dirigendum, necessaria & opportuna, licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, & Concilij Trid. decretis conformia, & à nobis, & à Sede Apostolica approbanda, & confirmanda, tam a virginibus, viduis, & mulieribus in dictam domum recipiendis, quàm ab ipsis, & aliis futuris administratoribus, & officialibus obseruanda, condendi, & faciendi, interimque domum prædictam regendi, & gubernandi, illiusque regimini, & gubernio præsidendi, inferiores Ministros eorum arbitrio constituendi, & deputandi, & quando eis expedire visum fuerit mutandi & reuocandi.

Qualitatesq; virginum, viduarum, & aliarum mulierum recipiendarum præscribant.

§.7. In primis vero virginum, viduarum, & mulierum in dicta domo recipiendarum qualitates designandi, & præscribendi, easdemque virgines, viduas, & mulieres in domum prædictam, donec statuta per eos condita, à nobisque approbata, & confirmata fuerint similiter ipsorum arbitrio recipiendi, & admittendi, easque dimittendi,

Easdem visitent, corrigant, &c.

§.8. Necnon etiam easdem cum opus fuerit visitandi, corrigendi, & reformandi, ipsius domus bona, & redditus administrandi, ac omnia & singula alia ad regimen, & gubernium eiusdem domus, ipsarumque virginum, viduarum, & mulierum commoditatem necessaria, & opportuna faciendi, ordinandi, mandandi, gerendi, & exequendi.

Congregationes duas pro regimine d. domus, ibid. instituunt.

§.9. Præterea duas in eadem domo Congregationes, alteram virorum, alteram mulierum, ad infrascripta peragenda, auctoritate nostra instituendi, & erigendi facultatem, & auctoritatem, tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Vnam virorū, videlicet virorum Præfecti, & aliorum Deputatorum & ministrorum. Alteram mulierū, videlicet vnius Præfectæ, aliarūque matronarum & administrarum.

§.10. Ex virorum vero Congregatione vnum Præfectum, & aliquos assistentes, & deputatos, nec non ceteros administratores, & officiales, pro regimine & administratione dictæ domus, eiusque bonorum & redditnum necessaria, iuxta statuta, vt præfertur, condenda, & à nobis approbanda singulis annis eligen. & deputan.

§.11. Ex mulierum etiam Congregatione, similiter vnam Præfectam, & aliquas Matronas assistentes, nec non ceteras Ministras, & officiales, vt præfertur necessarias, quæ munera pro huiusmodi operis executione, & ipsarum virginum, viduarum, & mulierum receptione, regimine, & gubernio, eis in eisdem condendis, & approbandis statutis iniungenda, adimplere curent, pariter erigi, & deputari volumus, & ordinamus.

Nemo alius in d. gubernio se intromittat.

§.12. Insuper domum & Congregationes prædictas sub immediata beatorum Petri & Pauli, ac nostra & successorum nostrorum Romanorum Pontificum, Sedisque Apostolicæ protectione, tutela, & patrocinio recipimus, & perpetuo permanere volumus, itaut nullis aliis personis, quacumque auctoritate, potestate, & dignitate fungentibus & functuris, quantumuis speciali nota dignis, in illorum protectione, regimine, administratione, vel gubernio vllo vnquam tempore, quauis occasione, prætextu, causa, vel quæsito colore, se se ingerere, vel immiscere liceat.

Clausula sublata.

§.13. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apost. Auditores, ipsosque S. R. E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Indulgentia proposita dictarū Congregationum & aliis.

§.14. Decernimus autem vt pij vtriusque sexus Christi fideles in prædictas Congregationes eo libentius admitti & recipi curent, ac piis domus prædictæ obsequiis, ea qua decet charitate vacare studeant, de Omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus, qui in eisdem Congregationibus pro tempore describen. die quo se describi fecerint, si vere pœnitentes & confessi, sanctissimum Eucharistiæ sacramentum sumpserint, plenariam, necnon in cuiusque eorum, qui pro tempore in ipsis Congregationibus descripti fuerint, mortis articulo, si vere pœnitentes, confessi, sacraque communione refecti fuerint, vel si hoc facere nequiuerint, saltem contriti, nomen IESV ore vel corde pie inuocauerint, etiam plenariam. Necnon tam ipsis, qui in dictis Congregationibus descripti fuerint, quam ceteris Christi fidelibus, qui in prædictæ Assumptionis, & etiam in Natiuitatis, Conceptionis, Purificationis, Annunciationis, Præsentationis, & Visitationis B. MARIÆ, festiuitatibus, a primis vesperis vsque ad occasum Solis earum, Ecclesiam dictæ domus deuote visitauerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, sanctæque Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, similiter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Insuper personis dictarum Congregationum, quoties diuinis officiis seu Congregationibus in dicta domo habendis & celebrandis interfuerint, vel aliquod pium opus pro dicta domo præstiterint, sexaginta dies de iniunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta, relaxamus. Præsentibus quo ad ipsos, qui in dictas Congregationes recepti fuerint, perpetuis futuris temporibus, quo verò ad ceteros Christi fideles, ad decennium proximum valituris. Volumus autem, vt virgines, viduæ, & aliæ mulieres prædictæ in dictam domum receptæ, præmissa omnia, & singula sicut ceteri prædicti in omnibus consequantur.

Dat. P. An. 4. 20. Septemb.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub annulo Piscatoris, die 20. Septemb. 1595. Pont. nostri Anno 4.

Sequitur iurisdictio iudicis dicti Monasterij.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1595.

Relatio prædicta instit.

CVm nos nuper, diuersarum pauperum puellarum, ac Virginum in Vrbe inopia, laborantium, & diuersis periculis expositarum, necnon honestarum viduarum, etiam in cœlibatu viuere statuentium, honoris & pudicitiæ securitati, necnon mulierum, quæ vitam minus honestam antea duxerant, quæque postea ad cor reuersæ cœrum carnalium voluptatum relinquere, & pœnitentiam agere decreuerint, commoditati & probationi, donec vel in aliquod Vrbis Monasterium admissæ fuerint, vel illis alias prouisum fuerit, paterna charitate consuleremus, vnam Domum Refugij nuncopatam in Monte Quirinali,

li, in ædibus & viridariis Bernardi Acciaioli per nos ab ipsius Bernardi hæredibus magno sumptu comparatis, erigendam, ibique vnum Collegium pauperum virginum & honestarum viduarum, ac pro illis, nec non mulieribus prædictis pœnitentibus, quousque similiter in aliquod Monasterium vt supra receptæ fuerint, seu alias illis pariter fuerit prouisum recipiendis, mansiones separatas instituendas & instaurandas decreuerimus, tamque magna ex parte ædificia dictæ domus instaurata fuerint.

Relatio subuentionis d. Monasterio per hunc Pontif. subministrata.

§. 1. Verum cum ad eorum perfectionem, & suppellectilis, ac rerum necessariarum comparationem, non mediocris impensa facienda sit, nos vt pretium ædium & viridarij prædictorum quanto citius integre persolui possit, tria millia per Ioffredum Lomellinum Cam. Apost. Clericum pro residuo pretij officij clericatus dictæ Cam. Apost. quod obtinet, & mille & trecenta per Iulium, & eius filium de Philippis Veliternenses, pro compositione cum Camera Apost. ac alia scuta mille monetæ per equites Angelum, & Alexandrum de Cananis, pro compositione spolij & bonorum que. bo. me. Card. Canani soluere promissa, & conuenta. Nec non alia mille quingenta per Vniuersitatem Macellariorum, seu diuersos eorum particulares dilectos filios, pro residuo decem millium occasione mutui per Cameram Apost. facti debita, & quaecumque alias pecuniarum summas nuper per Cameram Apost. seu eius Ministros diuersis particularibus macellariis in eorum subuentionem mutuatas, irreuocabiliter inter viuos donauimus & concessimus. Et administratores d. Collegij seu domus, dilectos etiam filios, Confraternitatem ibidem erectam, seu erigen. deputauimus; eosque procuratores irreuocabiles, vt in rem propriam ad dictas summas, vt præfertur donatas, & earum singulas exigen. & de eis quietan. fecimus & constituimus, prout in aliis nostris litteris plenius continetur.

Causa concessionis huius iurisdictionis.

§. 2. Considerantes quod eis valde difficile redderetur, si pro consecutione supradictorum creditorum, eis vt præfertur, donatorum, & concessorum, & quorumuis aliorum bonorum & pecuniarum, domui seu Collegio huiusmodi, ac personis pro tempore in eo degen. debitarum, manutentioneque & conseruatione omnium bonorum suorum, iurium & actionum, nunc & pro tempore, tam ad domum & collegium huiusmodi, quam etiam singulas personas in eo degentes, illiusque officiales, Administratores, & illi deseruientes, ac litium & causarum desuper, tam actiue quam passiue iam forsan ortarum, & quæ orir contingeret in futurum, in diuersis Almæ Vrbis Tribunalib. & coram diuersis Iudicibus agere, seu trahi, & se ac eorum & domus seu Collegij huiusmodi bona, & iura recuperare ac defendere, & tueri cogerentur, ac in diuersis locis molestarentur, volentes propterea earum indemnitati, ac iurium & bonorum conseruationi opportune consulere, ac paterna diligentia prouidere.

Deputatio Iudicis causarum d. Monasterij & eius personarum.

§. 3. Motu proprio & ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie, hac prima vice, dilectum filium Rodulphum Bousiolum Bononien. Senatorem, de cuius scientia, prouidentia, solertia, & integritate plurimum in Domino confidimus, in iudicem ordinarium d. domus seu Collegij, ac quarumcumque personarum illius, tam virginum & viduarum, & aliarum mulierum supradictarum, quam etiam quarumcumque aliarum personarum, tam ibi pro tempore degen. quã etiam ad seruitia eiusdem domus, seu Collegij commorantium, cuiuius sexus, ordinis, conditionis existentium, necnon officialium, & administratorum illius pro tempore deputatorum, eorum officio & administratione dumtaxat durante, pro hac prima vice eligimus, constituimus, & deputamus; relicta in posterum eidem Confraternitati, & eius officialibus, alium seu alios deputan. amouen. seu reuocan. prout sibi bene visum fuerit.

Concessio iurisdictionis amplissima.

§. 4. Cum plena, ampla, & libera facultate & auctoritate, & potestate ac iurisdictione, omnes & singulas lites & causas, ac differentias, tam ciuiles, quàm criminales & mixtas, tam super exactione dictarum pecuniarum donatarum, ac ratione domus seu Collegij huiusmodi, & personarum prædictarum, quam etiam eorum bonorum, rerum, & iurium & actionum, necnon aliorum quorumcumque inter viuos & causa mortis, vel quasi contractuum, etiam in se Camerales obligationes, & seu illius vim habentes, actiue & passiue, vltro citroque, & per appellationem, & in quacunque instantia, quauis occasione, prætensione, vel causa & prætextu, quomodocumque & qualitercumque motas & mouendas, summarie, simpliciter, & de plano, sola facti veritate insp. cta, ac etiam manu regia & absque aliqua substantialium, aut aliorum terminorũ obseruatione, aut alia tela iudiciaria, vbicumque & quandocũq; principaliter vel incidenter tractabitur, aut agetur de aliquo etiam minimo iure, aut interesse domus seu Collegij, aut personarum prædictarum seu cuiuslibet earum, tam actiue quam passiue ac priuatiue ad omnes & singulos alios, tam ordinarios quam delegatos, Iudices & Conseruatores ac executores, cuiuius ordinis, status, gradus, & conditionis existentes, & quauis auctoritate, priuilegio, indulto, & iurisdictione suffultos, eorumque Curias & Tribunalia, ecclesiastica & secularia, singulis diebus & horis, præterquam in honorem Dei feriatis, omni & quacũque appellatione remota audien. viden. cognoscen. deciden. ac fine debito terminan. ac debitæ executioni demandan. & demandari facien. illasque & eas singulas à quibuscũq; Tribunalibus & Iudicibus ordinariis & commissariis, & aliis prædictis, necnon Conuertitarum, Neophytorum, S. Iacobi Incurabiliũ, Consolationis, & aliorũ piorũ locorũ, Ripæ & Ripetæ, Burgi S. Petri, Cur. Capitolinæ Almæ Vrbis Conseruatoribus, Auditore Cam. & Vicario nostro generali in d. cta Vrbe & eius districtu, ac Palat. Apost. Auditor. b. ac dictę Vrbis Gubernatore, Senatore, & quibusuis aliis Iudicibus & conseruatorib. etiãsi Iudices & conseruatores, ac Tribunalia huiusmodi similia, aut amplissimũ priuilegium habeant, in statu & terminis [illegible] quibus causæ ipsæ reperientur, aut alias quomodolibet, prout ei visum fuerit, auocan. & reassumẽ. & eis sese in causa & causis huiusmodi ingerere, & intromittere, ac partibus, ne coram alio comparere aut procedere audeant, sub pecuniariis pœnis arbitrio suo imponendis, applican. & moderan. inhiben. Et inobedientes & rebelles in pœnas prædictas dãnabiliter incidisse, & incurrisse, declaran. aggrauan. & reaggrauan. Ita quod nullo vnquam tempore, domus seu Collegium huiusmodi, ac personæ prædictæ, nec earum aliquæ quauis occasione vel causa, aut prætension. seu prætextu ad instantiam quarumuis personarum, Communitatum, Vniuersitatum, Capitulorum, & Congregationum, Societatum & Confraternitatum, sæcularium seu cuiuius Ordinis regularium, & minus Conuentuum, Monasteriorum, Prioratuum, Hospitalium, aut Religionum seu Congregationum, aliarumque Ecclesiarum & piorũ locorum, etiam magis priuilegiatorum, & similem, vel ampliorem facultatem habent. u. seu quarumuis personarũ aliarũ ecclesiasticarũ, regularium vel sæcularium, aut etiam laicorum, cuiusuis ordinis, dignitatis, & conditionis existen. alibi quam coram supradicto Rodulpho, & pro tempore Iudice eis, vt præfertur, deputato, & seu deputan. trahi aut vocari, nec molestari aut conueniri, causæque coram ipso pro tempore introductæ, ab eo auocari, nec illi, minusve partib. inhiberi possit.

Facultas procedendi quacumque aliorum inhibitione non obstante.

§. 5. Decernentes & volentes, motu, scientia, & potestate similibus, quod idem Rodulphus, & pro tempore Iudex, quacumque reassumptione ab eisdem supradictis & aliis quibuscumque quomodocumque per quoscumque Iudices factis, & inhibitione, sub quibusuis censuris & pœnis emanata non obstan. possit & valeat ad vlteriora in causis prædictis, vsque ad illarum finalem expeditionem & executionem, absque alicuius pœnæ, aut censuræ incursu, aut spolij, seu attentatorum vitio, procedere, & exequi facere.

Clausula huius concession. præseruatiua.

§. 6. Præsentes quoque desuper conficiendas litteras, etiam ex eo quod d. Gubernatoris, & aliorum Tribunaliũ supradictorum, Notarij, Montistæ aut alij interesse haben. ad hoc vocati non fuerint, nec præmissis cõsenserint, aut alias de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu, nullo vnquam tempore argui, notari vel impugnari, aut alias ad viam iuris reduci posse, sed semper validas & efficaces existere, & quoties reuocatæ seu reductæ forent, toties in pristinũ statum restitutas, & redintegratas existere, neque sub quibusvis similiũ vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per nos vel alios Romanos Pontt.

prædecessores seu successores nostros, sub quibuscumque verborum expressionibus & formis, etiam motu & scientia similibus pro tempore factis & faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & suum plenarium effectum sortiri debere.

Clausula sublata.

§. 7. Sicque quoscumque Iudices, & dicti Apostolici Palatij Auditores, & S.R.E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, irritumque & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria contrariorum.

§. 8. Non obstan. præmissis, ac quarumcumque Congregationum, Societatum, Confraternitatum, Monasteriorum, Prioratuum, Cœnobiorum, Militiatum, Hospitalium, Conuentuum, Religionum, Ordinum, & Ecclesiarũ, & aliorum piorum locorum huiusmodi, necnon dictæ Vrbis statutis, etiam iuramento, confirmatione Apost. vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinib. priuilegiis quoque, indultis, & literis Apost. Vicario, Gubernatori, & Senatori, Conseruatoribus, Reformatoribus, dictæ Vrbis, & aliis quibuscumque Iudicibus, & Notariis prædictis, ex quibusuis aliis, illis & singulis illorum, sub quibuscumque tenoribus & formis, necnon quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere vel in specie quomodolibet concessis, etiãsi in eis expresse caueatur, quod illis derogari nequeat, nisi derogationes huiusmodi, & causæ in eis forsan expressæ specialiter insererentur, ac de consensu Superiorum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum & aliorum piorum locorum, aut Iudicum & Notariorum huiusmodi fierent, aut alias factæ derogationes huiusmodi nemini suffragentur. Quibus omnibus & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idẽ importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illis alias in suo robore permãsuris, hac vice duntaxat harum serie pari motu specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Et quod prædicta donatio insinuari non debeat, nec minus præsentes in Camera nostra præsentari & registrari debeant; non obstantibus constitutionibus Pij Quarti de registran. quibus quoad hoc derogamus.

Exemplorum fides.

§. 9. Volumus autem quod earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, ac manu vnius ex administratoribus & notarij domus, seu Collegij huiusmodi pro tempore existentis subscriptis, & sigillo dictæ domus munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 4. 24. Octobris.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die 24. Octobris, millesimo quingentesimo nonagesimo quinto, Pontificatus nostri Anno quarto.

XXXVI. Approbatio Indicis librorum prohibitorum à Pio IV. iam confirmati, & nuper suppleti. Et facultas Cardinalium Congregationis super Indice decidendi dubia desuper emergenda, eum innouatione aliorum indultorum eis competentium.

Hunc indicem habes in fine Concilij Tridentini. & supplementum habes in liberculo. iussu istius Pontificis mox impresso.

Super hoc Indice, Congregationem Cardinalium instituit Sixtus V. cum amplissimis facultatibus, vt in eius const. 74. fol. 464. Immensa. Congreg. 7. fol. 465. lib. 2. vbi notaui.

Libros prohibitos habendi seu legendi licentias quomodolibet & quibusuis concessas, reuocarunt Greg. XV. in const. 40. Apostolatus. inf. tom. 4. & S.D.N. Vrban. VIII. in const. 114. Apostolatus. d. tom. 4.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1595.

SAcrosanctum catholicæ fidei depositum, sine qua Deo placere, aut æternam salutem consequi nemini licet, vt saluum in Ecclesia Dei perpetuo conseruaretur, posteris que inuiolatum traderetur, pastoralis Romanorum Pontificum vigilantia, summo semper studio & contentione laborauit. Ipsi enim à CHRISTO Domino, huius tam pretiosi depositi auctore, & illud fideliter custodiendi, & bonum semen patrisfamilias, ab inimici hominis zizaniis discernendi, & Ecclesiam salutari doctrina ædificandi, præcipuam curam, summamque potestatem, in beatissimo Petro Apostolorum Principe acceperunt. Quocirca sanctæ mem. Gelasius Primus, & Gregorius Nonus, aliique complures Romani Pontifices prædecessores nostri zelo zelati pro domo Domini exercituum, vt hãc fidei catholicæ doctrinæque integritatem saluam incorruptamque in Ecclesia Dei retinerent, Apostolici animi magnitudine pro muro domus Israël, aduersus eiusdem fidei hostes, seipsos opponentes, ne illorum dolis & insidiis, imprudẽtes & simpliciores homines caperentur, lucem à tenebris, praua à rectis seiunxerunt, quæ sequenda, quæ cauenda essent, Christi fidelibus declararunt, probatos, laudabiles, orthodoxos libros ab adulterinis, perniciosis, & apocryphis, singulari diligentia distinxerũt, postremo hæreticorũ impia dogmata & noxia ac venenata scripta, conciliorũ decretis, Pontificiis constitutionibus, aut alio opportuno censuræ genere condemnarũt.

Proœmium.

Concilium Tridentinum, hunc indicem confecit. & Pio IV. illius approbationẽ remisit, vt legitur in fin. d. Concilij.

§. 1. Sed cùm nostris hisce calamitosis, & nouissimis temporibus antiquus humani generis hostis, à sua malitia numquam recedens, ad eamdem Catholicã doctrinam & veritatem labefactandam, pestiferas hæreses, & detestabiles errores, aut nouos conflasset, aut veteres ex inferis excitasset, sacra Tridentina Synodus, pestilentem noxiorum librorum copiam, quæ plus nimio excreuerat, coercere atq; auferre cupiens, primum quidẽ doctissimos aliquot viros delegit, qui de tota ea re cognoscerẽt & deliberarent, deinde vero, cum ij in negotio nõ parũ progressi essent, iustis de causis eadem Synodus permota, ad ipsam Apostolicam Sedem integram rem deferendam statuit.

Pius IV. approbauit in Const. 76. Dominici fol. 82.

§. 2. Itaque fe. re. Pius Papa IV. prædecessor noster, qui tunc ad Ecclesiæ gubernacula sedebat, Prælatis quibusdam doctrina & prudentia præstantibus adhibitis, Indicem librorum prohibitorum, & Regulas quasdam, per suas litteras in forma Breuis promulgauit, & eiusmodi noxiorum librorum detrimentis depellendis opportune prouidit. Ceterum, licet illa pro temporis ratione prudenter fuerint tunc constituta, tamen cùm Satanæ astutiã, in huiusmodi librorum editione noua in dies mala cresceerent; nam post illud tempus alij etiam libri perniciosi partim conscripti atque editi, partim qui scripti erant & antea delituerant, in medium prodiere, quorum lectione simpliciores & incauti homines, in errores induci facile poterant. Propterea piæ mem. Sixtus Papa V. prædecessor noster, multis illustratis, atque ad regulas adiectis necessariis rebus, mandauit vt nonnulli alij eiusdem generis libri, eidem Indici adderentur.

Sixt. V. alios Libros addi iussit, sed eo infecto obiit. & iste Pont. perfecit.

§. 3. Verùm cum idem Sixtus, re minime absoluta, ab humanis excesserit, Nos animarum saluti, quantum cum Domino possumus, consulentes, quod iampridem vtiliter cœptum & à multis diu desideratum erat, hoc tempore omnino perficiendum, atque in lucem edendum duximus. Venerabili igitur fratri nostro Marco Antonio Episc. Prænestino de Columna, & dilectis filiis nostris Augustino S. Marci, de Verona, Simeoni S. Anastasiæ, de Terranoua, Hieronymo S. Mariæ super Mineruam, Asculano, Federico S. Mariæ Angelorum in Thermis, Borromæo, Francisco S. Mariæ Transpontinæ, Toleto, titulorum Presbyteris, necnon Ascanio S. Mariæ in Cosmedin, de Columna Diacono Cardinalibus, super huiusmodi Indice per nos deputatis, aliisque piis & eruditis viris in consilium adhibitis, ea omnia ac singula, quæ à Sixto V. vt supra diximus, instituta erant, diligenter examinanda commisimus, quæ cum magno studio visa, ac Deo fauente, demum absoluta fuerint.

Et modo approbat.

§. 4. Nos tam eamdem Pij prædecessoris constitutionem & indicem, ac Regulas, quorum omnium tenores haberi volumus pro expressis, quàm hæc ipsa illis addita, prout inferius descripta sunt, omnia & singula, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & præsentis scripti patrocinio communimus, atque ab omnibus, tam vniuersitatibus, quàm singularibus personis

vbique

vbique locorum existentibus, sub eisdem pœnis in dicta Pij constitutione contentis, obseruari præcipimus & mandamus. Quo autem facilius negotium, cum prohibitionis, tum expurgationis & impressionis librorum peragatur, eas omnes facultates, priuilegia, & indulta, quæ rec. mem. Pius V. Magistro sacri Palatij primùm, deinde Gregor. XIII. & Sixtus V. Cardinalibus Congregationis prædictæ concesserunt, quorum tenores hic volumus haberi pro expressis, confirmamus, & quatenus opus est, innouamus in his omnibus quæ additis in hoc Indice non aduersantur.

Dubia super eo emergentia, decisioni Congregationis remittit.

§. 5. Volumusque propterea ac decernimus, vt si quæ in posterum dubitationes, aut controuersiæ circa ipsum Indicem, illiusque Regulas, aliaque illis addita emerserint, ad Congregationem supradictorum Cardinalium, seu aliorũ qui pro tẽpore super Indice huiusmodi deputati fuerint, referantur, & ex sententia eorumdem Cardinalium, nobis aut Successoribus nostris, si rei grauitas id postulauerit consultis, declarentur, & decidantur, quorum auctoritatem cum permittendis, tum prohibendis, expurgandis, & imprimendis libris, aliisque ad eam rem pertinentibus explicandis, volumus esse præcipuam, atque ita mandamus ab omnibus venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, & dilectis filiis Inquisitoribus, Vniuersitatibus, Magistris, Doctoribus, Bibliopolis, impressoribus, Mercatoribus, Gabellariis, ceterisq; omnibus cuiuscumque gradus, ordinis, aut dignitatis, tam Ecclesiasticis, sæcularibus, vel regularibus, quàm laicis quocumque honore vel dignitate præditis, inuiolabiliter obseruari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibus, & synodalibus Conciliis, editis generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus, ac quibusvis statutis & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apost. sub quibuscumque tenoribus & formis in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & singulis eorumq; pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & ad verbum inserta mentio habenda esset, tenores huiusmodi præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis credi mandat.

§. 7. Decernentes earumdem præsentium exemplis, etiam impressis, Notarij publici manu subscriptis, & sigillo Prælati alicuius Ecclesiastici obsignatis, eamdem haberi fidem, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 4. 17. Octobr.

Dat. Tusculi, sub annulo Piscatoris, die 17. Octob. 1595. Pontificatus nostri Anno quarto.

XXXVII. Quod in crimine assassinij contra personas Ecclesiasticas, declaratio spectet ad Iudicem Ecclesiasticum, & contra Milites, aliasque personas Conuentus & Hospitalis S. Io. Hierosolymitani, pertineat ad eorum Superiores, adiuncto Episcopo loci, antequam Iudices sæculares aliquam declaratoriam desuper ferant, vel ad pœnarum executionem deueniant.

Cetera de hac Militia & Religione, plene tibi indicaui sup. in const. 2. Anast. IV. Christiane. fol. 60. tib..

Edita A. D. 1595.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Ne Iudices sæculares in personas Ecclesiasticas, vltra quam deceat manus extendant.

§. 1. ÆQua & circumspecta Romani Pontificis prouidentia, inter cætera quę ei diuinitus incumbunt onera, illud etiam sollicite prospicere, & cauere debet, ne sæculares Iudices in personas Ecclesiasticas, & præsertim Hospitalis S. Io. Hierosolymitani, pro fidei catholicæ aduersus Christiani nominis hostes defensione assiduè laborantes, sub prætextu criminis assassinij, vltra quam deceat, manus extendant.

Vtque Milites Religiosi suis priuilegiis perfruantur.

§. 2. Propterea Nos pro pastoralis Officij nostri munere, his malis, atque incommodis, quæ de cetero euenire possent, opportuna ratione obuiare volentes, & vt Milites Religiosi, ac personæ Hospitalis prædicti, in suis immunitatibus & priuilegiis, vt par est, conseruentur illæsi, Motu proprio, non ad ipsius Religionis, aut alicuius pro ea nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine.

Decernit declarationem criminis assassinij ad Iudicem Eccles. pertinere.

§. 3. Hac nostra perpetuis futuris temporibus valitura constitutione decernimus, declarationem criminis assassinij ad Iudicem ecclesiasticum omnino pertinere.

Et quoad hos Milites spectare ad eorum Superiores adiuncto loci Episcopo.

§. 4. Ideoque omnibus & singulis quarumcumque Ciuitatum, Prouinciarum, Terrarum, Regnorum & Dominiorum Curiis, Tribunalibus, Magistratibus, necnon Gubernatoribus, Potestatibus, Officialibus, Ministris, ceterisque personis quacumque etiam Regali, Imperiali, & alia auctoritate & potestate fungentibus & functuris auctoritate Apostolica tenore præsentium districte prohibemus, atque interdicimus, ne sub excommunicationis maioris latæ sententiæ, à qua non nisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constituti absolui queat, aliisque pœnis nostro & successorum nostrorum pro tẽpore existentium arbitrio infligendis, & per quemcumque eorum ipso facto & ipso iure sine aliqua declaratione incurrendis, audeant vel quoquo modo præsumant, ex nunc de cetero in perpetuum contra aliquos dicti Hospitalis Fratres, Milites, ac Religiosos, donatos, familiares, seruitores, nec non presbyteros seculares eorum Ecclesiis inseruientes, dum eis inseruiunt, & alias quasuis personas dicti Hospitalis, declaratoriam aliquam sententiam ferre, quòd assassinij crimen commiserint, neque ad pœnarum executionem deuenire, nisi prius per Superiores eorum, adiuncto sibi loci Episcopo, declaratum fuerit eos tale assassinium commisisse, non obstante quauis etiam antiquissima & immemorabili consuetudine in contrarium forsan quomodolibet vigente.

Clausul. sublata, &c.

§. 5. Decernentes quoque sic in præmissis omnibus per quoscumque Iudices & commissarios ecclesiasticos & sæculares, quauis etiam Imperiali, Regia, Ducali, aut alia auctoritate & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Claus. derog.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac quibusuis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis etiam in corpore iuris clausis, necnon statutis, legibus, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis quibusuis huiusmodi Curiis, Tribunalibus, Magistratibus, & aliis supradictis, eorumque Iudicibus, ac aliis Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis clausulis & decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica & indiuidua mentio facienda esset, illarum huiusmodi tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permansuris, latissime hac vice specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 7. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 4. 8. Decemb.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 8. Decemb. 1595. Pont. nostri anno quarto

---

XXXVIII. Approbatio Pontificalis Romani, pro ceremoniis, & ritibus per Ecclesiæ catholicæ Pontifices obseruandis nuper restituti Abolitioque aliorum omnium Pontificalium.

Edita A. D. 1596.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX quo in Ecclesia Dei multa tum à sacris Conciliis, tum à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, ad Dei gloriam augendam, & ad Catholicæ fidei

vnitatem vbique retinendam, pie ac sapienter instituta sunt, nihil magis iidem Pontifices prædecessores nostri curandum sibi esse statuerunt, quam vt communes Ecclesiastici muneris rationes, ad propriam normam seruata antiquitatis auctoritate reuocarent.

Pius V. Breuiarium & Missale restituit vt supra fol. 196. & fol. 235. lib. 1. in const. 63. & 106.

§. 1. Hac solicitudine impulsus fe. re. Pius Papa V. prædecessor noster, formulam primum psallendi horas canonicas, & celebrandi Missas, variè prius constitutam, & à nonnullis prædecessoribus nostris, restitui & instaurari cœptam, ad vnam pariter formam, Romano Breuiario, ac Missali propterea summo studio ac diligentia edito, redigendam curauit.

Alij Pontif. Pontificale ediderunt, sed eius forma immutata fuit.

§. 2. Atque hoc sane consilio alij Romani Pontifices, qui eumdem Pium præcesserunt, pontificales etiam ceremonias ac ritus, quibus eiusdem Catholicæ Ecclesiæ Præsules in suorum munerum functione vterentur, certis similiter forma & modo præfinitis, in Romanum Pontificale retulerunt.

§. 3. Ceterum, quia eædem ceremoniarum, ac rituum formulæ ibi expressæ, postea, siue diuturnitatis iniuria, siue Typographorum negligentia, siue alia de causa, in ipso Pontificali partim immutatæ, partim corruptæ, veteris instituti, atque auctoritatis gratiam magna ex parte amiserant, idcirco necessaria res visa est, vt eædem formulæ in sacris Præsulum Ecclesiasticorum muneribus seruandæ, recuperato prioris integritatis statu, omnino restituerentur, & ab omnibus præscripta firma aliqua ratione obseruarentur.

Illud ergo iste Pont. reuideri, & reformari fecit, edique Romæ & diuulgari iussit.

§. 3. Nos igitur ad summum Apostolatus apicem, meritis licet imparibus euecti, prædictorum Romanorum Pontt. prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, omni cura, & solicitudine adnitendum nobis esse duximus, vt errores qui quidem nec pauci nec leues in idem Pontificale deprauatis passim locis irrepserant, quam accuratissime tollerentur. Idem enim Pontificale, corrupti & mendosi voluminis speciem adeo præseferebat, vt (multis dictionibus hinc inde partim in vnam contractis, partim vna in plures distincta, partim iisdem male ac perperam collocatis & traiectis, partim denique ipso orationis sensu mutato) dubium esset, quibus tandem officiis, vel laudibus iidem Ecclesiæ Præsules diuinum numen prosequerentur, præterquam quod in rubricis etiam passim turbata ordinis serie dispositis, tanta erat varietas & & obscuritas, vt multis in locis recte ne se haberent, opinione magis quam iudicio esset statuendum. Hanc ergo ad rem, tam cum Ecclesiæ cultu officioque nostro coniunctam, tamque eorum, qui pro impositi oneris debito, sacris Ecclesiæ muneribus vacare debent, concordiæ & vnitati congruentem, examinandam & absoluendam piis quibusdam atque insignibus viris, diu, multumque in Pontificalibus ceremoniis & ritibus versatis, negotium dedimus, dictum Pontificale vndequaque corrigendi & restituendi, necnon quæcumque ad exactam illius editionem spectare viderentur, perquirendi, & præstandi. Cumque apud eos paterna hortatione ad hoc opus maturandum quotidie fere vteremur, re tota tandem ad nos perlata, & in hac, quæ nunc editur, formam redacta, singulari Dei Benignitate, neque enim aliter accipimus, Pontificale Romanum tandem restitutum, & absolutum est, atque ita ex omni parte dispositum, quod ij etiam qui negotio ac muneri huic præfuere, confirmarût, vt nihil ab antiquis Pontificalium codicibus, qui tum in clarioribus Vrbis Ecclesiis, tum in nostra Vaticana Bibliotheca, ac denique in quibusdam aliis insignibus locis asseruantur, alienum, aut discrepans irrepserit. Ad quam operam in vetustis libris inter se conferendis, strenue ac fideliter nauatam, id commodi quoque accessit, quod ij, qui ea in re industriam collocarant, ex grauissimis scriptoribus eos demum auctores, qui omnium probatissimi haberentur, secuti fuerint, quodque ambiguis omnibus ac dubiis rebus prætermissis, eas dumtaxat, quæ essent in veteris Pontificalis summa comprehensæ delegerint, iis tamen exceptis, quæ ad Romanum Pontificem attinebant, quòd nimirum in Ceremoniali S.R.E. sunt expressæ. Ex rubricis vero, multis detractis, quæ exactiore methodo in librum ceremoniarum Episcoporum sunt relata, plerisque etiam, vti necessitatis ratio postulabat, adiectis, & præterea non paucis quibusdam in melius commutatis, clariusque expositis, ac denique cantu plano in aptiorem modulationis formam (permultis syllabis, pro temporum natura, vbi ratio eas produci & corripi postulabat, contra quam prius in antiquo Pontificali expressum erat, magis apposite extensis vel contractis) a viris eius rei peritis, ad hoc iussu nostro delectis, diligenter redacto, opus iam absolutum probauimus, & Romæ edi, editumque diuulgari mandauimus.

Et modo obseruar præcipit, & alia prohibet.

§. 4. Vt autem ipsius operis labor, finem eum ob quem est susceptus sortiatur, vtque posthac in omnibus & singulis Ecclesiis, vno eodemque modo ceremoniæ, & ritus Pontificales obseruentur, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia & singula Pontificalia in hunc vsque diem in quibuscumque terrarum orbis partibus impressa & approbata, & quibusuis priuilegiis Apostolicis munita, & decretis ac clausulis roborata, per præsentes supprimimus & abolemus, eorumque vsum in posterum vniuersis Ecclesiis, Monasteriis, Conuentibus, Militiis, Ordinibus, & locis, atque etiam omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ceterisque omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis, sæcularibus, & regularibus vtriusque sexus, interdicimus & prohibemus, & hoc nostrum Pontificale sic restitutum & reformatum in omnibus vniuersi terrarum Orbis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus & locis, et non exemptis, si quæ sunt, recipi & obseruari præcipimus.

Immutari Prohibet.

§. 5. Statuentes Pontificale prædictum nullo vnquam tempore, in toto vel in parte mutandum, vel ei aliquid addendum, aut omnino detrahendum esse, ac quoscumque, qui Pontificalia munera exercere, vel alias quæ in dicto Pontificali continentur facere aut exequi debent, ad ea peragenda & præstanda, ex huius Pontificalis præscripto, & ratione teneri, neminemque ex iis quibus ea exercendi & faciendi munus impositum est, nisi formulis, quæ hoc ipso Pontificali continentur seruatis satisfacere posse.

Introductionem demandat.

§. 6. Omnibus igitur & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & cæteris Ecclesiarum Prælatis, necnon aliis quibuscumque personis Ecclesiasticis, sæcularibus, & regularibus vtriusque sexus, ad quas id spectat, præcipimus ac mandamus, vt omissis, quæ sic suppressimus & aboleuimus, ceteris omnibus Pontificalibus hoc nostrum in suis Ecclesiis Monasteriis, Conuentibus, Ordinibus, Militiis, diœcesibus, & locis prædictis recipiant, illoque posthac perpetuò vtantur.

Iussio public. hanc bullam.

§. 7. Ceterum, vt præsentes literæ omnibus plenius innotescant; mandamus, illas ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancell. Apost. & in acie campi Floræ publicari, earumque exemplar de more affigi. Volumusque præterea, & motu atque auctoritate similibus decernimus, vt qui in Romana Curia sunt præsentes, lapsis duobus mensibus, qui vero intra montes, octo, & qui vltra vbique locorum degunt, duodecim integre excursis, vel alias vbi venalium huius Pontificalis voluminum, notitiam & facultatem habuerint, sacras ceremonias & ritus in eodem Pontificali præscriptos iuxta illius modum, & normam, in quibuscumque actibus exercere & obseruare teneantur.

Exemplis credi iubet.

§. 8. Ipsarum autem literarum exempla, manu Notarij publici, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, aut illius Curiæ obsignata, vel in ipsis voluminibus, absque prædicto vel alio quopiam adminiculo, Romæ impressa, eam vbique locorum & gentium fidem faciant, quam præsentes facerent, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 5. 10. Februar.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die decima Februarij 1596. Pontificatus nostri Anno quinto.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini 1596. indiction. 9. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papa VIII. Anno quinto, retroscripta litera Apost. affixæ & publicatæ fuerunt in valuis Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, Cancellaria Apostolica, & acie Campi Floræ, vt moris est, per nos Catherinum Menandi Apostolicum Cursorem.

Iosephus Spada mag. Curs.

De

XXXIX. **De executione Concilij Tridentini contra Regulares non subditos Episcopo, extra claustra notorie delinquentes. Et de pœnis eorum Superiorum illos punire negligentium.**

De vndecria autem extra claustra vagantium & Apostatarum, plene notaui supr. in Pauli IV. constit. 14. Postquam. fol. Et ad istam constitutionem confert alia constitut. 34. Pauli V. incipien. Religiosorum.

Contra Regulares Apostatas, & eiectos nonnulla statuit S. D. N. Vrban. VIII. vt in Constitur. 26. Sacra. infr. tom.4.

Edita A.D. 1596.

C L E M E N S E P I S C O P V S, Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SVscepti muneris ratio postulat, vt ea, quæ in sacro Tridentino Concilio prouide constituta sunt, ab iis ad quos spectat, inuiolate obseruari curemus.

Concil. Trid. sess. 25. c. 4 iussit religiosos extra claustra notorie delinquentem certo modo puniri.

§. 1. Maturo sane consilio ipsius Concilij decreto prouisum est, vt quicumque Regularis non subditus Episcopo, intra claustra degens extra ea ita notorie deliquerit, vt populo scandalo sit, Episcopo instante, à suo superiore intra tempus ab Episcopo præfigendum, seuere puniatur, & superior de punitione Episcopum certiorem faciat, sin minus, ipse à suo item superiore officio priuetur, & delinquens ab Episcopo puniri possit.

Sed executio d. Concilij deficiebat ex causis hic expressis.

§. 2. Verum quia experientia compertum est, interdum in huiusmodi decreti executione nimis remisse procedi, cum enim Episcopus instat, aliquem regularem, eo quo supradictum est modo, delinquentem, à suo superiore puniri, sæpe fit, vt superior regularem delinquentem ad alia suorum Ordinum loca, extra Episcopi diœcesim, ex industria impunitum transmittat, atque etiam ipse aliquando ad alias prouincias se conferat, nec vlterius super delinquentis excessibus inquirat, vt de eius punitione Episcopum certiorem reddat. Vnde nec regularis delinquens tunc ab Episcopo puniri potest, cum extra ipsius diœcesim existat, nec superior, qui delinquentem corrigere negligit, officio priuatur.

Hic ergo Pontif. praescribit normam, qua d. Concilij decretum exequi debeat.

§. 3. Nos pro pastorali nostra sollicitudine, præfati decreti executioni, quantum cum Domino possumus, fauere, & præmissis malis, vt par est, opportuno aliquo remedio occurrere volentes, de Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium prædicti Concilij interpretum sententia, Motu proprio & ex certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione, omnibus, & singulis cuiuscumque Ordinis & instituti Regularium, etiam mendicantium superioribus, in virtute sanctę obedientiæ, & sub indignationis nostræ, ac priuationis dignitatum, & officiorum per eos obtentorum, eo ipso incurrendis pœnis, præcipimus & mandamus, vt iuxta prædictũ decretum quilibet ipsorum, regularem non subditum Episcopo, intra claustra degentem, & extra ea ità notorie delinquentem, vt populo scandalo sit, Episcopo instante, intra tempus ab Episcopo præfigendum, seuere puniat, ac de punitione Episcopum certiorem faciat, & alias decretum ipsum, in omnibus & per omnia exequatur. Cæterum si superior in regularem delinquentem non animaduerterit, quinimmo si illum impunitum ad alia suorum Ordinum loca, extra Episcopi diœcesim, vt præfertur, transmiserit, volumus, & simili motu atque auctoritate decernimus, vt superior instante Episcopo, intra terminum ab Episcopo præfigendum, & sub eisdem indignationis nostræ, ac priuationis dignitatum & officiorum obtentorum, necnon & sub inhabilitatis ad illa & alia in posterũ obtinẽda, ac vlterius priuationis actiuæ, & passiuæ vocis, ad quas à nemine prætetquam à nobis, & à Romano Pontifice pro tempore existen. restitui possit, ipso facto similiter incurrendis pœnis, ipsum regularem delinquentem à loco ad quem transmissus fuit, reuocare, & in quo deliquit constituere, seu sistere teneatur. Quod si hoc etiam facere prætermiserit, per præsentes similiter statuimus, vt Ordinarius loci ad quem regularis delinquens transmissus fuerit, super præmissis ab ipso Ordinario loci in quo deliquit, similiter requisitus, vel alias de illius delicto informatus, vt præfertur, tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, prædictum Concilij decretum omnino exequi, & in regularem delinquentem seuere animaduertere possit & debeat.

§. 4. Decernentes sic & non aliter per quoscumque Iudices, & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, etiã eiusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Et ita & non alias iudicari posse decernit.

§. 5. Non obstantibus quibusuis eorumdem Ordinum vel institutorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulasque contrarias derogatorias apponit.

§. 6. Vt autem præsentes literæ omnibus supradictis innotescant, mandamus illas ad valuas Ecclesiæ Sancti Ioannis Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ affigi, & publicari, volumusque post quindecim dies, eos qui in Vrbe sunt, qui vero extra eam, & citra montes, intra quatuor, qui demum vltra montes erunt, intra octo menses à die publicationis huiusmodi computandos, perinde afficere & arctare, ac si eorum vnicuique personaliter intimatæ fuisset.

Formam & effectum publicationis addit.

§. 7. Ac earumdem præsentium literarum exemplis, etiam impressis, manu notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ obsignatis, eamdem fidem in iudicio & extra illud haberi, quę ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fidemque transumptis dari praecipit.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum præcepti, voluntatis, decreti & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem, &c.

Sanctio poenalis.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, septimo Kalend. Martij, Pontificatus nostri Anno quinto.

Dat. P. An. 5. 23. Februar.

Anno à Natiuitate Domini 1596. indictione 9. die verò, 18 Martij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno eius 5. retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ S. Ioannis, Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ, per nos Iosephum Spadam, & Ludouicum Massarutium Sanctissimi D. N. Papæ Cursores.

Publicatio.

Gabriel Sauarellus, mag. curs.

Moderatio bullæ Sixti V. contra Clericos male promotos, & eos promouentes editæ, cum præseruatione pœnarum ibidem, simoniacè ordinantibus inflictarum. XL.

Hæc constitutio est num. 91. supr. fol. lib. 2. Sanctum: vbi alia de hac materia indicaui.

Nouissimam contra malè ad sacros, vel minores Ordines, seu Clericalem characterem ordinantes, & malè ordinatos, edidit sanctionem S.D. N. Vrban. VIII. vt in const. 33. Secretis. infra tom. 4.

C L E M E N S E P I S C O P V S, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1595.

ROmanum Pontificem decet, ea quæ ob iustas causas interdum statuta sunt, cùm ipsa rerum experientia suadet, moderari, & immutare, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

Exordium.

§. 1. Alias sanè emanarunt literæ fel. re. Sixti PP. V. prædecessoris nostri, contra Clericos male promotos, ac in Episcopos in Ordinum collatione peccantes, tenoris, &c.

Sixt. V. bulla est obtinenda.

Omittitur insertio bullæ, quoniam eam habes in loc. cit. in rub.

§. 2. Nos animaduertentes in dictis literis nihil

Moderatio d. const. Sixt. V.

fere

eiusque reductio ad terminos sacrorum canonum, & bulla Pij II. & Concil. Trid.

fere quoad eaquæ in ordinum collatione seruanda sunt, disponi vltra id quod in sacris canonibus, & in Concilij Tridentini decretis, ac aliorum Romanorũ Pontt. prædecessorum nostrotum constitutionibus dispositum fuit, sed diuersas pœnas, & censuras ecclesiasticas contra Episcopos, & alios Prælatos in ordinum collatione peccantes, & similiter contra clericos, tam sæculares quam cuiusuis Ordinis, instituti, & militiæ regulares male promotos constitui, absolutionemque & dispensationem Sedi Apostolicæ reseruari, & alias sicut in præfatis literis continetur. Considerantesque tam promouentes quã eos qui ad dictos ordines promouentor, sæpe censuris & pœnis huiusmodi, ob illarum multiplicationem in eorum perniciem animarum, variis modis illaqueari; nonnullos ex Prælatis & Episcopis in conferendis huiusmodi ordinibus nimis scrupulose procedere, multosque metu pœnarum, & censurarum præfatarum, ab ordinum collatione prorsus deterreri, adeo vt clericorum & sacerdotum numerus propterea aliquibus in locis valde imminutus sit, omnium in præmissis securitati, ac animarum saluti, paterna charitate prospicere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nustris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione, supradictas litteras ad terminos sacrorum canonum, ac constitutionis rc.me. Pij Papæ II. etiam prædecessoris nostri, quæ incipit. Cum ex sacrorum ordinum, sub dat. videlicet quintodecimo Kal. Decembris, Pontificatus sui Anno quarto, cuios tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, & ad dispositionem decrerorum sacri Tridentini Concilij restringimus, & reducimus, necnon censuras & pœnas in eisdem Sixti literis contra quoscumque, prætetquam contra simoniacè ordinantes, & ordinatos, inflictas, quas volumos in suo robore permanere (aliis etiam pœnis, & censuris per eosdem canones, ac constitutionem Pij II. Conciliumque Tridentinum iniunctis saluis & firmis remanentibus) moderamur & abolemus.

Clauf. sublata.

§.3. Decernentes sic, & non aliter per quoscumque Iudices, & Commissarios quauis auctoritate fungentes, etiam eisdem Romanæ Curiæ Cardinales, & causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari & definiri debere, irritum quoque & inane, quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauf. derog.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides exemplorum, & Sanctio pœnalis.

§.5. Volumus autem vt præsentium transumptis, etiã impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati vel personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides in iudicio & extra illud habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur si forent exhibitæ vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum, &c.

Dat. P. A. 5. 28. Februar.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ; millesimo quingentesimo nonagesimoquinto, pridie Kalendas Martij, Pontificatus Nostri Anno quinto.

XLI. Institutio Congregationis super Baronibus Status Ecclesiastici, cum iurisdictione eorum Cástra & bona etiam fideicommissis subiecta, distrahendi, pro satisfactione suorum creditorum.

Quod autem Barones isti teneantur eorum Vassallos ab obligationibus pro eis contractis liberare, iussit Pius IV. in const. 18. Quia, fol. 22. lib. 2. vbi notaui.

Edita A. D. 1595.

CLEMENS EPISCOPVS.
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

IVstitiæ ratio, & publicæ fidei causa postulat, vt eorum qui pecunias, nostris & S. R. E. subditis crediderunt, seu quibus aliquid ab eisdem, quauis occasione vel causa

Causa huius edicti.

debetur, indemnitati, pro munere nostro, opportuno remedio consulamus.

§. 1. Cum igitur multorum querelis iamdiu ad nos perlatum sit, & quotidianis expostulationibus perferatur, nonnullos Barones & Domicellos, nostros & S. R.E. subditos, tam in Vrbe eiusque districtu, quàm in vniuerso statu nostro ecclesiastico existentes, contracto variis de causis ære alieno, nullam prorsus inire rationẽ illud dissuluendi, immo nec annuas fructuum præstationes idcirco debitas, maximo creditorum incommodo, persoluere, ipsosque adeo creditores, dum eorum credita à dictis Baronibos, & Domicellis exigere conantur, magnos sumptus facere, & variis litibus implicari, & nihilominus credita ipsa nullo modo consequi posse, fideiussores etiam, qui pro eisdem Baronibus & Domicellis, sese, & bona sua quoquo modo obligarunt, ab eorum obligationibus minime posse liberari. Præterea, licet alias ad eorumdem Baronum & Domicellorum res aliquo pacto subleuandas, a nonnullis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, ac etiam forsan à nobis, ex speciali gratia, concessa fuerit facultas, quosdam pecuniarum Montes super eorum Ciuitatibus, Terris, Castris, Casalibus, & aliis bonis stabilibus, ad diuersas summas ascendentes, erigendi cum obligatione etiam, per ipsos Barones facta, fructus hoc nomine singulis annis conuentos, soluendi, ac certis modo, & forma Montes erectos, intra præscriptum tempus extinguendi, eos tamen qui pecunias in dictis Montibus posuerunt, hactenus annuas fructuum præstationes à nonnullis ex dictis Baronibus, & Domicellis consequi non potuisse, neque adhuc posse, ac præterea aliquos etiam Barones & Domicellos, eosdem Montes, vel eorum partem, iuxta eorum obligationem, statuto tempore non extinxisse, nec forsan vlterius de illorum extinctione cogitare, quo fit, vt iidem creditores, sub fide publica hactenus magno detrimento affecti fuerint, & io dies magis ac magis afficiantur.

Institutio Cõgregationis, pro satisfactione creditorum cuiuscumque Baronum, hic modo videlicet.

§.2. Nos hisce malis, pro officij nostri munere occurrere, & debitæ supradictorum creditorum (inter quos pleríque pauperes, complures etiam pupilli, & viduæ sunt) satisfactioni expedita aliqua ratione prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine. Dilectum filium nostrum Bartholomæum, Sanctæ Mariæ in Porticu Diaconum, Cardinalem Cæsium nuncupatum, necnon dilectos filios Tiberium Cerasium Cameræ Apostolicæ Clericum, Paulum Coperchium Fisci, & dictæ Cameræ Aduocatum, Paulum Æmilium Zacchiam eiusdem Cameræ Commissarium generalem, ac Rodulphum Bonfiolum, Senatorem Bononien. ad infrascripta omnia, & singula facienda, Apostolica auctoritate, tenore præsentium constituimus, assumimus, & deputamus, ac eisdem liberam, amplam, & plenam facultatem & auctoritatem concedimus, & impartimur, vt coniunctim omnes, seu saltem idem Bartholomæus Cardinalis, & maior ipsorum pars, omnibus, & singulis, tam instrumentariis, siue hypothecariis, quam Chirographariis, ac etiam Legatariis, & ratione mercedis, cibariorum, & vestiarij, seu alias quouis modo priuilegiatis, vel mercium, siue aliarum rerum occasione, aut etiam ex causa fideiussionum, pro eisdem Baronibus seu Domicellis, ac pro qualibet summa, & quantitate quorumcumque Principum, Ducum, Marchionum, & Comitum, aliorumque Baronum, & Domicellorum, nostrorum, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subditorum, in Vrbe, eiusque districtu, & in vniuerso Statu nostro Ecclesiastico existentiom, cuiuscumque status, gradus, conditionis, & ordinis, fuerint, etiamsi dignitate quacumque ecclesiastica, etiam Cardinalatus honore præfulgeant, aut ipsorum parentum seu antecessorum, vel auctorum quorumcumque creditoribus, etiamsi eorum vassalli & subditi, aut alij quicumque fuerint, qui de ipsorum creditis, ex quauis causa, & ad quamcumque summam, vt præfertur, ascendentibus, per mandata executiua, à quibusuis Iudicibus Vrbis aut alterius loci Status prædicti, decreta & relaxata docuerint, ipsaque mandata exhibuerint, quam primum, absque vlla dilatione, non obstantibus quibuscumque inhibitionibus, dilationibus, supersessoriis in forma non grauetur, aut alias quomodolibet, ab iisdemmet, vel aliis Iudicibus, aut etiam forsan à nobis, siue de ordine ac mandato nostro emanatis, & emanandis, quas omnes, & singulas, ex nunc

nunc, auctoritate præsentium reuocamus, annullamus, & irritamus, infrascriptis modis & formis satisfieri curent, mandent, & cum effectu faciant, videlicet.

Exhibitis à creditoribus mãdatis executiuis et Iudices et executores contra Barones, Congregatio illa executionem faciat, absque alia citatione super nullitate, que eorumbonis & castris nomine Cameræ Apostolicæ ad commodum creditorum, & statim cesset Baronum iurisdictio & eius exercitium.

§. 3. Prædictorum Deputatorum Congregatio, exhibitis mandatis prædictis, absque alia citatione, & tela iudiciaria, & sine vlla causæ cognitione, super veritate crediti, vel discussione iustitiæ, aut nullitatis mandatorum relaxatorum, tanquam meri, & puri executores; & propria auctoritate, & mandato; & sine vitio spolij attentatorum aut nullitatis, omnium & quarumcumque Ciuitatum, Terrarum, Castrorum, Casalium, Palatiorum, & aliorum bonorum immobilium, tam in Vrbe eiusque districtu, quam alibi vbicumque in nostro Statu ecclesiastico existentium, ad ipsos Principes, Duces, Marchiones, Comites, vel Barones aut Domicellos quoscumque, contra quos vel eorum auctores, parẽtes, & quosuis antecessores, seu hæreditaria eorum bona quæcumque mandata huiusmodi ex quauis causa, vt supra dictum est, relaxata fuerint, vel eorum partem, arbitrio ipsius Congregationis pertinentium, & per eos quocumque titulo habitorum, & quouis modo tentorum, & possessorum; realem, actualem, & corporalem possessionem, nomine Cameræ Apostolicæ capi, & retineri, ad commodum tamen, & vtilitatem eorumdem creditorum, per mensem dumtaxat immediate sequentem, à die captæ possessionis, à qua die omnis ipsorum Principum, Ducum, Marchionum, Baronum seu Domicellorum, & aliorum prædictorum iurisdictio, & illius exercitium atque administratio, penitus cesset & cessare debeat, ita quod, ipsi non possint per se vel alios in Ciuitatibus, Terris, Castris Casalibus, Palatiis, & aliis locis, & bonis prædictis se se ingerere, aut aliquo pacto intromittere, sed illorum iurisdictio & administratio penes dictam Congregationem, seu personãs ab ea deputandas remaneat, omnino curent, & re ipsa præstent.

Elapso mense Ciuitates & bona eorum subhastanda proponat, & absque expensis plus offerenti deliberet.

§. 4. Quo mense elapso, Ciuitates, Terras, Castra, Casalia, Palatia, & alia bona huiusmodi subhastanda proponant, & plus offerenti, omissa penitus omni alia solemnitate, & sine solita etiam subhastatione; & deliberatione, per manus Cursorum seu alias fieri consueta, & absque illarum expensis, præuia dumtaxat vnius edicti per dies quindecim in locis publicis affixione, ad deliberationem plus offerenti, cum cedula bancharia idonei Mercatoris, seruata tamen, quoad personas quæ Ciuitates, Terra, Castra, & alia bona huiusmodi emere voluerint, forma Constitutionis fel. recor. Sixti Papæ V. prædecessoris nostri, super prohibitione alienandi Castra, & alia bona stabilia in statu Ecclesiastico existentia, sine Sedis Apostolicæ licentia, aliis personis quam vassallis eiusdem Status, deueniant, illasque & illa deliberent, & vendant, ac instrumentum, vel instrumenta quæcumque, & alia desuper necessaria, & opportuna, obligando etiam personas Principum, Ducum, Marchionum, Baronum & Domicellorum prædictorum, & bona eorum, pro euictione, etiam in forma eiusdem Cameræ Apostolicæ celebrent & celebrari faciant.

Pretium inde redactum creditoribus consignari faciat.

§. 5. Ac pretium inde redigendum, in satisfactionem dictorum creditorum, iuxta eorum anterioritatem, & potioritatem, recepta prius ab eis iurium cessione, ad fauorem emptoris, & si eidem Congregationi visum fuerit, præstita etiam ab ipsis idonea cautione, seu facta obligatione de eodem pretio restituendo prioribus, & potioribus, ad omne mandatum sui Iudicis consignent, & consignari faciant.

Cam. Apost. inter oblatores admittatur.

§. 6. Inter oblatores autem, Cameram Apostolicam, seu eius Commissarium, si offerre voluerit, ad offerendum admittant.

Oblatore non reperto Cameræ adiudicet pro pretio extimando, & ipsa creditoribus satisfaciat.

§. 7. Sed si intra dictos quindecim dies nullus oblator repetiatur, tunc Congregatio prædicta, Ciuitates, Terras, Castra & alia bona prædicta, eidem Cameræ nostræ Apostolicæ adiudicet, liberet ac vendat, & ipsa Camera nostra Apostolica, præuia æstimatione, per vnum vel plures æstimatores ab ipsa Congregatione deputandos, pro illo pretio quod æstimatum fuerit, illas, & illa pro se accipere debeat, & de dicto pretio omnino supradictis eorum creditoribus satisfacere teneatur.

Subhastatio, adiudicatio & deliberatio fiat, si extraiudicialiter constiterit Montium vel censuum Baronis non fuisse debito tempore extinctum; aut fructus non solutos, vel alia per eum promissa non impleta.

§. 8. Declaramus autem, si inter dictos creditores reperientur aliqui, qui occasione quorumuis, tam Montium quam Censuum, intuitu ac contemplatione ipsorum Principum, Ducum, Marchionum, Comitum, Baronum, & Domicellorum, vel eorum auctorum, & prædecessorum supradictorum, erectorum, & impositorum respectiue creditores fuerint, & quibus de fructibus idcirco debitis hactenus integre satisfactum non erit; vel in futurum non satisfiet, in præmissis eum seruari debere modum & ordinem, vt capta summaria informatione, etiam extraiudiciali per dictam Congregationem de lapsu temporis, & de satisfactione non secuta, absque vlla, vt dictum est, causæ cognitione, ad subhastationem, deliberationem, venditionem & adiudicationem supradictarum Ciuitatum, Terrarum, Castrorum, & bonorum pretio, vt supra extimando, modo & forma prædictis, & vlterius ad extinctionem dictorum Montium, & censuum, ac satisfactionem dictorum fructuum, vsque ad diem dictæ extinctionis decursorum, ipsa Congregatio omnino deueniat. Idemque seruari volumus; & mandamus, quoad illos Principes, Duces, Marchiones, Comites, Barones & Domicellos, qui licet dictos fructus suo tempore quotannis soluerint, supradictos tamen Montes, vt præfertur, erectos, vel census impositos, & venditos, intra tempora in erectione ipsorum Montium, aut in impositione, & venditione censuum fideiussoribus promissa, vel alias conuenta, non extinxerint, aut in futurum debitis temporibus non extinguent, seu etiam alia pacta in eisdem Montium erectionibus; & censuum impositionibus, & venditionibus apposita, & alias conuenta, seu in quibuscumque contractibus, in quibus, seu quorum vigore dicti Barones, & Domicelli, aut eorum auctores, seu antecessores, debitores existunt adiecta non adimpleuerint, vel nõ obseruauerint, aut in futurum non obseruabunt, siue adimplebunt, in toto vel in parte, ipsa Congregatio eos dictorum Montium, & censuum integram extinctionem, & debiti solutionem, ac creditorum satisfactionem, etiam si dies totius Montium, & censuum extinctionis, vel debiti solutionis non aduenerit, cogat & compellat.

Fideicommissa, &c. hæc non impediant.

§. 9. Volumus etiam, & pari motu, ac potestate decernimus, Principes, Duces, Marchiones, Barones, & Domicellos supradictos, seu illorum quoscumque pro tempore successores, subhastationem, deliberationem, venditionem, & adiudicationem & alia prædicta, impugnare, impedire vel retardare non posse, nec aduersus ea aliquo modo se tueri, aut pro illorum reuocatione quocumque tempore instare, etiam ea ratione, vel prætextu, quod ipsi in Castris, & bonis prædictis sint hæredes cum beneficio legis, & inuentarij, vel non succedant illis qui debita prædicta contraxerunt, sed quod loca, & bona supradicta ex antiquis inuestituris, concessionibus, fideicommissis, donationibus vel ex contractibus etiam ex causa dotium, vel quacumque alia de iure priuilegiata consecuti fuerint, vel ad ea vocati sint, mandatave à Iudicibus fuerint tantummodo decreta seu relaxata contra bona hæreditaria illorum qui debitum huiusmodi contraxerunt, dicta bona quouis titulo & modo tenuerint, & possederint, seu quod ipsi Barones, & Domicelli simili modo illa teneant & possideant, aut ex eo quod creditores, ex causa Montium & censuum, restitutionem sortis principalis petere non possint, se à fideiussione eximi, quibus & aliis quibuscumque allegationibus, seu subterfugiis non obstantibus, ad executionem nihilominus subhastionis, & deliberationis, & aliorum præmissorum, supradictarum Ciuitatum, Terrarum, Castrorum, & locorum deueniri omnino debeat, illaque robur perpetuæ firmitatis sortiantur, & obtineant.

Illisque plenissimè derogatur.

§. 10. Vt autem præmissa omnia, & singula ad fauorem omnium creditorum prædictorum statuta, & disposita, statim sine vlla mora aut aliquo impedimento, executioni demandari possint, omnibus, & quibuscumque inuestituris, concessionibus, donationibus, fideicommissis; primogenituris & alienandi prohibitionibus, necnon pactis de succedendo, tam in contractibus quam in vltimis voluntatibus purificatis, & purificandis super Ciuitatibus, Terris, Castris, Casalibus, Palatiis, & aliis bonis immobilibus huiusmodi, per quoscumque ascendentes, seu collaterales, ac penitus extraneos, ac forsan ipses etiam Romanos Pontifices prædecessores nostros, etiã

Motu proprio, & consistorialiter emanatis, & sub quibusuis clausulis, vinculis & cautelis, quomodolibet factis, & confirmatis, quorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, ac etiam regulæ nostræ de non tollendo iure quæsito. Motu, scientia & potestate similibus, plenissime ac latissime derogamus, ac derogatum esse volumus.

Alienare bona libera Baronum dictis fideicommissis supposita censeantur.

§. 11. Quod si forsan iidem Principes, Duces, Marchiones, Barones & Domicelli, aliqua alia bona stabilia nulli inuestituræ, concessioni, donationi, fideicommisso, primogenituræ vel alienandi prohibitioni, aut pacto de succedendo, aliisque prædictis subiecta, vel alias immunia, & exempta & libera quoquo modo possederint, nos pari motu, & auctoritate, eadem bona inuestituræ, concessioni, donationi, fideicommisso, primogenituræ, prohibitioni, & pacto prædictis in locum bonorum venditorum prædictorum, in omnibus, & per omnia subiicimus, substituimus, & subrogamus, & per eamdem Congregationem, secuta venditione prædicta, subiici, substitui & subrogari debere decernimus & mandamus.

Claus. sublata.

§. 12. Declarantes nihilominus Ciuitates, Castra, & bona, sic vt supra, vendita & assignata, semper, & quocumque tempore penes illorum emptores, & Cameram præfatam, ac successores eorumdem ab omnibus fideicommissis, primogenituris, prohibitionibus, pactis, donationibus, necnon nexibus, oneribus, vinculis, hypothecis, obligationibus, ac aliis prædictis, libera, & semper exempta remanere debere, ita vt nullo vmquam tempore prætextu prædictorum fideicommissorum, primogeniturarum, prohibitionum, pactorum, donationum, nexuum, onerum, vinculorum, hypothecarum, obligationum vel successionum, tam ex testamento quam ab intestato, emptores, Camera & successores prædicti, molestari seu inquietari quomodolibet possint, saluis tamen responsionibus, canonibus, censibus, ratione directi dominij, seu cuiuslibet alterius superioritatis, occasione dictorum bonorum eidem Cameræ debitis.

Si de pretio quod supererit, inuestiatur vt hic.

§. 13. Ceterum volumus, & eidem Congregationi pariter mandamus, vt si ex pretio bonorum vigore præsentium vendendorum aliquid solutis debitis superererit, id quod superfuerit, si bona vendita alicui fideicommisso, prohibitioni, vel alteri cuicumque oneri, seu vinculo subiecta esse constiterit, in aliorum bonorum stabilium vel locorum Montium non vacabilium, quæ eidem fideicommisso, prohibitioni, oneri, & vinculo in locum bonorum venditorum omnino subiaceant, conuerti curent, & faciant, eorumque fructus singulis annis in aliorum similium bonorum vel locorum Montium emptionem inuestiri debere declarent, & cum effectu inuestiri faciant, donec ad valorem, & summam bonorum venditorum ascenderint, quæ pariter omnia fideicommisso, prohibitioni, oneri ac vinculo huiusmodi, in omnibus, & per omnia, prout bona vendita huiusmodi antea erant, subiecta existant. Si vero bona eadem vendita nulli fideicommisso, prohibitioni, seu oneri & vinculo obnoxia fuerint, Congregatio ipsa partem quæ supererit ex pretio huiusmodi, solutis debitis vt præfertur, ipsis Principibus, Ducibus, Marchionibus, Baronibus & Domicellis, solui, & consignari faciant.

Castra per Cameram sic emenda non comprehenduntur per triennium sub bulla Pij V. qua est 35. fol. 566. lib. 2. tom. 2.

§. 14. Ciuitates vero, Terras, Castra & loca iurisdictionalia per Cameram Apostolicam in vim præsentium emenda, & acquirenda in Cōstitutione fe. rec. Pij Papæ Quinti prædecessoris nostri, de Ciuitatibus, Terris, Castris & locis S.R.E. non infeudandis, per triennium, à die illarum venditionum computandum, minime comprehendi debere declaramus.

Clausula sublata.

§. 15. Decernentes sic & non aliter in præmissis omnibus & singulis, per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & Cameræ prædictæ Præsidentes Clericos, S.R.E. Camerarios, necnon eiusdem S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula contrariorum derogatoria, & Sanctio pœnalis.

§. 16. Non obstantibus quibuscumque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac legibus municipalibus Vrbis, necnon Ciuitatum, Terrarum, Castrorum & locorum supradictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis alia firmitate roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, ac inuestituris, etiam in renunciatione, aut ex quauis alia causa onerosa, aut ex contractu, erectionibus dignitatum, aliisque quibusuis concessionibus, dictis Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus & Domicellis, sub quibuscumque verborum formis & tenoribus, ac cum quibusuis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & irritantibus ac aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis & innouatis, necnon fideicommissis, ac vltimis voluntatibus, donationibus, pactis quorumcumque, aliisque præmissis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma illis tradita obseruata, inserti forent præsentibus pro expressis & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat, & ad effectum omnium, & singulorum præmissorum specialiter, & expresse ac latissime derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo, &c.

Dat. Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, septimo Kal. Iulij. Pont. nostri anno quinto. *Dat. P. A. 5. die 25. Iunij.*

Anno à Natiuitate Domini 1596. indict. 9. die vero vltima mensis Iunij, Pont. SS. in Christo Patris, & D.N.D. Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno 5. Retroscriptæ literæ Apostolicæ, affixæ, & publicatæ fuerunt in valuis Basilicarum Principis Apostolorum, Sancti Ioannis Lateranensis, ac in acie Campi Floræ, vt moris est, per nos Catherinum Menandi, & Petrum Aloysium Peregrinum Curs. *Publicatio.*

Prosper Spada, Mag. Curs.

Quod Itali extra Italiam non habitent in locis, vbi liber, & publicus cultus, siue vsus Catholicæ Religionis non existat. XLII.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1596.

Causa huius constitut.

CVm sicut non sine magno animi nostri dolore accepimos quamplures Christi fideles ex diuersis Italiæ partibus, eorum patriis, vbi vera, & sancta Catholica & Apostolica Religio viget, & publice prædicatur, discedētes, abeant in longinqua loca, vbi non solum hæreses impune grassantur, sed quod peius est, Catholicæ Religionis vsus publice interdicitur, & prohibetur, quo fit, vt personæ ibi permanentes, etiamsi Catholicæ sint, cogantur tamen contra eorum pia desideria, sacrosanctæ Missæ sacrificio, aliisque diuinis Officiis, ac Sanctorum sacramentorum perceptione, in suarum animarum discrimen diutius carere.

Itali non habitent in locis in quibus Catholica fides colitur liber non permittitur.

§. 1. Quare nos, his & aliis malis, & periculis inde prouenientibus, quantum cum Domino possumus, obuiare cupientes, hac nostra in perpetuum valitura Constitutione statuimus, & ordinamus, vt de cetero nullus Italus, siue Mercator, siue cuiusuis alterius conditionis, vel status existat, quouis quæsito colore, prætextu vel ingenio audeat habitare, vel domicilium tenere in Ciuitate, Oppido seu loco, vbi aliqua Ecclesia cum Parocho, vel Pastore, seu Sacerdote Catholico non existat, in qua libere & sine omni periculo, palam, & publice celebrari, & audiri possint sacrosanctæ Missæ, & alia diuina officia, & conciones, ac Sacramenta Ecclesiastica ministrari, mortuorum corpora sepeliri, & cetera fieri iuxta ritum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

Exitentque hic enarrata.

§. 2. Vtque iidem Itali abstineant à Matrimoniis cum hæreticis mulieribus, & ab hæreticorum sepulturis, filios suos de sacro fonte leuari per hæreticos non permittant, nec ipsi vicissim hæreticorum filios, nisi per Catholicum Sacerdotem Catholico more baptizentur, leuare præsumant.

mant. Medicorum quoque hæreticorum opera, necessitate cessante, & vbi adsit copia Catholici Medici idonei, non vtantur.

Ad habitandum ibi non accedant, nisi ad prius significet Ordinariis, vel inquisitoribus, quis cum eis hoc descripta seruent.

§.3. Cum vero Itali prædicti, ex Italia recedunt ad morandum seu inhabitandum in partibus prædictis, id significent suis Ordinariis, vel inquisitoribus locorum, à quibus serio admoneantur, vt in eis perpetuo Catholicam, & Orthodoxam fidem constanter retinentes, & profitentes, piam & Catholicam vitam ducant, Dominicos & & Festos dies, abstinentias, & sacra ieiunia ab Ecclesia præcepta religiosè colant, atque omnem hæresim, & errorem, hæreticos, schismaticos, & in Orthodoxa fide aberrantes fugiant, & euitent, ac vt saltem singulis annis de eorum Sacramentali peccatorum confessione, & Sanctissimæ Eucharistiæ perceptione per eos facta, fidem seu testimonium ipsis Ordinariis, vel Inquisitoribus in Italiam transmittant, ad quod, & eos dictos Italos tenore præsentium teneri, & obligatos esse decernimus, & mandamus.

Inobedientes vel de hæresi suspecti inquiri possunt.

§.4. Quod si quis propriæ salutis immemor, contra præmissa facere præsumpserit, possit aduersus eum per locorum Ordinarios, & Inquisitores hæreticæ prauitatis, vti de hæresi suspectum procedi.

Quibuscumque non obstantibus.

§.5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumpti fides.

§.6. Volumus autem, vt earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus haberetur, si eisent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 5. die 26. Iulij.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die vigesimasexta Iulij, millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, Pont. nostri Anno 5.

XLIII. Contra Monachos Congregationis Camaldulensis Ordinis Sancti Benedicti, eius officia, & dignitates ambientes, & eorum complices.

Quoad Eremitas d. Congregationis, vide supr. in const. 1. Alexandri II. fol. 48. vbi alia, tam de ipsis, quàm de Monachis tibi indicans.

Editu An. D. 1596.

CLEMENS PAPA VIII,
Ad perpetuam rei memoriam.

Ambitio in religiosis damnatur.

Ambitiosam honorum, & dignitatum cupiditatem, Ecclesiasticos omnes, sed Religiosos præsertim, qui in humilitatis spiritu Deo seruire tenentur, ita euitare decet, vt ipsi Prælaturas minime requirere, sed ad eas vocati vt Aaron obedienter suscipere, & humiliter administrare studeant.

In Ordine igitur Camaldulensi, ij qui extra gremium Congregationis pro obtinendis dignitatibus, & gratiis fauoribus vtuntur grauibus pœnis subiiciantur.

§.1. Huius siquidem ambitionis malum ex Ordine Camaldulensi, in quo apud nonnullos qui propriis religiosarum virtutum vt deceret meritis inniti non valentes, ad Ordinis eiusdem dignitates, & gradus etiam maiores iis quos forsan obtinent, per mendicatos S. R. E. Cardinalium, & Principum etiam sæcularium fauores, assumi procurant, vigere, non sine animi nostri dolore, accepimus, quantum cum Domino possumus, euellere cupientes, Motu proprio ac de Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & singulos Monachos prædicti Ordinis, & Congregationis Camaldulensis, cuiuscumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ existentes, qui nimirum pro quibuscumque Prælaturis, dignitatibus, muneribus & officiis, etiam iis quæ obtinent, maioribus in dicta Congregatione consequendis, siue pro remissione pœnarum eis impositarum, aut aliis quibuscumque gratiis impetrandis, ad Principum quorumcumque tam Ecclesiasticorum etiam S. R. E. Cardinalium, quam sæcularium ac Prælatorum de gremio dictæ Congregationis non existentium fauores recurrerint, eosque requisierint, vel eis etiam sponte delatis, aut ab aliis etiam ipsis insciis procuratis vsi fuerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis directe vel indirecte, palam vel occulte, ad dignitates seu officia in Cõgregatione prædicta obtinenda aspirauerint, vel aliis minus legitimis & honestis rationibus, ea obtinere procurauerint, illorumque complices & fautores, ad quascũq; Prælaturas, dignitates, gradus, honores & officia, tam spiritualia, quã temporalia, & præsertim in ipsa Congregatione obtenta, vel obtinenda, perpetuo inhabiles declaramus, ac obtentis prælaturis, dignitatibus, administrationibus vel officiis eo ipso priuamus, ac priuatos voce actiua, & passiua carere, pœnasque huiusmodi a nobis tantum, & Romanis Pontificibus successoribus nostris remitti posse decernimus, & declaramus, omnes & singulas supradictas pœnas ad eos etiam extendentes, qui ne ex aliquo Monasterio remoueantur, seu vt in alterius Monasterij familia deputentur, contra Capituli, seu Superiorum voluntatem, supradictas literas seu fauores exquirere, & obtinere præsument.

Et etiam qui eos simili modo promouerint aut gratiauerint.

§.2. Quocirca in virtute sanctæ obedientiæ ac indignationis nostræ, aliisque omnibus prædictis pœnis, dilectis filiis Generali, Visitatoribus, Definitoribus, aliisque Prælatis quocumque titulo nuncupatis, præsentibus, & futuris, præcipimus, ac districte mandamus, ne aliquos vllo vnquam tempore, precibus, literis, vel fauoribus adducti, seu alias ad instantiam, requisitionem vel contemplationem Principum Ecclesiasticorum vel temporalium, etiam S. R. E. Cardinalium, aut aliorum quorumcumque extra gremium dictæ Congregationis existentiũ, ad cuiusuis generis Prælaturas, dignitates, officia, administrationes & gradus promouere, vel pœnas aliquas remittere, aut aliam quamcumque gratiam, vt Præfertur, facere audeant vel præsumant, immo promouendorum meritis, & virtutibus tantum inspectis, quod Dei causam agant memores sint, quo magis puro & sincero corde, nulla priuata aut mundana affectione commoti, in electionum negotio procedant.

Promotiones aliter factas nulla sint.

§.3. Decernentes electiones, & promotiones ad Monasteria, seu ad quæcumque alia officia dicti Ordinis sic literis aut aliis fauoribus Principum, & Prælatorum quorumcumque, vel aliorum extra gremium, vt præfertur, existentium, eorumque precibus aut pollicitationibus, iniuste ac indebite extortas, seu alias quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorsus, inualidasque fore & esse, & aduersos eos qui in his minus legitimis rationibus ad regẽda Monasteria, seu ad aliaquæcumque officia eligi aut assumi obtinuerint, per eiusdem Congregationis Superiores quandocumque procedi, & rei veritate cognita condignis pœnis, tanquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici posse & debere.

Clausula sublata &c.

§.4. Et ita per quoscumque Iudices, & Commissarios quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter Iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari & definiri debere, irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§.5. Non obstantibus quibusuis Apostolicis, ac in Prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac dictorum Congregationis & ordinis, etiam iuramento confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis & illorum Superioribus quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, concessis & confirmatis. Quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice Motu & scientia similibus latissime derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Congregationi & Monachis, vel quibusvis aliis communiter vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Iussio hanc bullam legendi anno quo-

§.6. Ac vt harum literarum notitia ad omnes dictæ Congregationis Monachos facilius deueniat, volumus illas

libet in Capitulo General. Congregationis.

illas in generali dictæ Cógregationis Capitulo quotannis publicè legi, ibique lectas omnes sic arctare, ac si legitime vnicuique intimatæ fuissent, illorumque exemplis, vel impressis manu scribæ dicti Capituli, vel notarij publici subscriptis, & sigillo Generalis ipsius Congregationis, vel alterius in dignitate Ecclesiastica constituti obsignatis, eamdem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 5. 3. Septemb.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die 3. Septembris, millesimo quingentesimo nonagesimo sexto. Pontif. nostri Anno quinto.

XLIV. Ordinationes pro bono regimine Congregationis Fratrum Ioannis Dei nuncupatæ, per vniuersam Italiam, electionemque Maioris eiusdem Congregationis.

Instituta fuit in Hispaniis ista congregatio ad regimen Hospitalium pro curandis pauperibus infirmis, vt habetur in const. Pij V. 143. Licet. fol. 266. lib. 2. vbi notaui.

Huius Congregationis fundator fuit Fr. Ioannes de Deo, quem Beatorum Confessorum numero adscripsit S.D.N. Vrban. VIII. in Const. 108. In Sede. inf. tom. 4. & de his Fratribus vide quæ addidi ad Pauli V. Const. 100. Romanus. hic infra.

Edita An. D. 1595.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romani Pontificis prouidentia circumspecta, circa piorum Locorum, & virorum, à quibus pia, præsertim circa pauperum infirmorum hospitalitatem, opera exercentur, statum respiciens, ad eorum conseruationem ea quæ alias iustis suadentibus rationibus auctoritate Apostolica sunt ordinata, aliqua ex parte mutat, prout temporum ratio suadet, ac alias in Domino conspicit expedire.

Hic Pont. locorum Ordinariis Congregationem supposuit, & professionis emissionem, ac sacrorum ordinum susceptionem prohibuit, & per vnum Maiorem nuncupatum ipsam Congregationem regi voluit.

§. 1. Alias siquidem cum pridem Congregatio Ioannis Dei, in Vrbe, ac diuersis Italiæ, & Hispaniæ partibus Apostolica auctoritate recepta, & confirmata, cuius Confratres, nonnullos pauperes & infirmos, grauiterque laborantes hospitio recipere, eisque inseruire consueuerunt, valde aucta esset, illisque diuersa priuilegia, & indulta, ab hac Apostolica Sede, Romanisque Pontificibus prædecessoribus nostris, præsertim quod per vnum ex ipsis Confratribus Maiorem nuncupatum Congregatio ipsa regeretur, quodque ab Ordinariis locorum exempti essent, atque illius Religiosi professionem emittere, & ad sacros ordines promoueri possent, concessa fuissent, nos ipso nostri Pontificatus initio, accepto quod eiusdem Congregationis Confratres à suo primæuo instituto paulatim recedebant, ac opus Hospitalitatis eorum pauperum infirmorum, cui in primis incumbere tenebantur, intermittebant, & multi Confratrum litterarum studiis intendebant, & sacris ordinibus initiati, vt à seruitio Hospitalium excusarentur, procurabant, matura consideratione præhabita, Congregationem prædictam, eiusque Hospitalia, & Loca vbique existentia Ordinariis locorum eorumque iurisdictioni, & superioritati subiecimus, nec amplius per vnum Maiorem regi vel gubernari voluimus, ac ipsius Congregationis Confratribus professionis emissionem, & sacrorum Ordinum susceptionem interdiximus, ita vt deinceps votum paupertatis, & Hospitalitatis tantùm præstare, & obseruare tenerentur, ac alias statuimus, & ordinauimus, prout in nostris literis sub Dat. 13. Februarij 1592. in forma Breuis expeditis latius continetur.

At modo regimen Maioris restituit.

Immo S.D.N. Paulus V. aliquid innouauit circa sacrorum ordinum susceptionem, vt infra in sua constit. 36. Inter.

§. 2. Cùm autem processu temporis, experientia compertum sit, quod Congregationis prædictæ Hospitalia & Loca pia in Italia existentia, sic ab inuicem separata, & alicuius communis superioris, qui ea, eorumque Confratres primæui instituti obseruantiam restituat, & eosdem in ipsa conseruet, regimine destituta, grauia incommoda, & damna passa sunt, & quotidie patiuntur, ita vt nisi de aliqua regiminis forma eis prouideatur, facile euenire possit, vt Congregatio ipsa in totum extinguatur, & corruat, nos propterea Congregationem ipsam, quam ad pauperum infirmorum subuentionem valde vtilem esse accepimus, conseruari cupientes, ac quorumcumque priuilegiorum, & indultorum eidem Congregationi à quibuscumque Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, præsertim fel. rec. Pio V. Gregor. XIII. & Sixto V. concessorũ, ac nostrarum literarum prædictarum tenores præsentibus pro expressis habentes, supplicationibus dilecti filij nostri Hieronymi, tituli Sanctæ Susannæ Presbyteri Cardinalis Rusticuccij, nostri in alma vrbe Vicarij qui eiusdem Congregationis apud nos Protector existit nobis super hoc eorum nomine porrectis, inclinati, eidem Congregationi Ioannis Dei, ac singulis eius Hospitalibus, & locis in Italia iam receptis, & deinceps recipiendis, eorumque Confratribus, & personis, nunc & pro tempore existentibus, vt omnibus & singulis priuilegiis, prærogatiuis, gratiis, facultatibus, indultis & indulgentiis à prædictis Pio V. Gregorio XIII. & Sixto V. aliisque Romanis Pontificibus Congregationi, hospitalibus, & Locis Hispaniarum, ac Hospitali S. Ioannis Callibitæ in Insula S. Bartholomæi de Vrbe, eiusdem Congregationis Ioannis Dei in genere vel in specie concessis, confirmatis & innouatis (citra tamen facultatem professionem emittendi, & sacros ordines suscipiendi, & citra exemptionem à iurisdictione Ordinariorum locorum, quibus eos omnino subesse volumus, & super quibus literas nostras prædictas exactè obseruari mandamus) perpetuo frui, vti, potiri & gaudere, in omnibus, & per omnia possint, & valeant, perinde ac si ipsis nominatim, & æque principaliter concessa fuissent.

§. 3. Ita tamen vt Confratres in quocumque Italiæ loco iam recepti, statim, & deinceps recipiendi in Congregatione prædicta, debito tempore votum inseruiendi eorum Hospitalibus sub Ordinarij loci obedientia in omnibus eiusdem Ordinarij aut Maioris confratris, vt infra pro tempore electi emittere, & Hospitalitatem pro iis infirmis, quos recipere, & curare consueuerant, quatenus fieri poterit, exercere, iuxta prædictarum nostrarum literarum seriem teneantur.

Votum inseruiendi Hospitalib. sub Ordinarij obedientia emitti præcipit.

§. 4. Vtque vnus Confrater in Maiorem ab omnibus Prioribus quorumcumque Hospitalium, & Locorum dictæ Congregationis in Italia existentium, Romæ in Hospitali S. Ioannis Callibitę prædicto per secreta suffragia maioris partis vocalium eligatur, cuius officium ad sexennium tantum durare debeat, ita vt finito sexennio, iterum eligi aut confirmari, nisi lapso altero sexennio, minime possit.

Maioris electionem & munus præscribit.

§. 5. Duo item Consiliarij, & duo Visitatores in eodem loco, & eisdem modo, & forma eligantur, quorum Consiliariorum, & Visitatorum, necnon etiam singulorum Priorum officium ad triennium tantum duret, & finito triennio ad idem officium nemo possit iterum eligi, vel in eo confirmari, nisi alterum triennium intercedat.

Consiliariorumque & Visitatorum atque Priorum.

§. 6. Maior omnia, & singula Hospitalia, & Loca dictæ Congregationis Italiæ visitandi, & reformandi, rationes & computa videndi, confratres de vno ad alium locum transferendi, inobedientes, & ordinationum transgressores corrigendi, mulctandi, & puniendi, cuiusque Hospitalis gubernij formam, iuxta tamen constitutiones faciendas, stabiliendi & determinandi, facultatem habeat, reseruata tamen in omnibus semper locorum Ordinariis superioritate, superintendentia, liberaque auctoritate visitandi, puniendi, & castigandi eosdem Confratres in delictis & excessibus, præsertim grauibus, tam intra, quàm extra huiusmodi Hospitalia forsan committendis, secrete tamen, & circumspecte, quoad fieri poterit, ad euitandam Congregationis infamiam.

Maioris potestatem, & Ordinariorũ iurisdictionẽ describit.

§. 7. Vtque Congregationis ipsius Confratres, alia eiusdem instituti Hospitalia de licentia Ordinariorum locorum erigere, & ædificare, eleemosynasque pro comm. & Christi fidelium infirmorum sustentatione, eorumdemque Hospitalium manutentione omni loco, & tempore sine aliquo impedimento petere, & recipere valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium licentiam concedimus, & facultatem.

Licentiam Hospitalia erigendi, & eleemosynas recipiendi Congregationi concedit.

§. 9. Insuper vt habitum cum scapulari, & capucio, prout hactenus gestare consueuerunt, priuatiue quoad alios quoscumque qui de eadem congregatione non fuerint,

Habitum designat.

rint, sub pœnis Ordinariis locorum bene visis, deinceps et.am perpetuo valeant.

Incorrigibiles certo modo à Congregatione expelli posse concedit.

§.9. Vt Confrater Maior, & Consiliarij de consensu Ordinariorum locorum, ob graues causas, & ob incorrigibilitatem, Confratres quos indignos iudicauerit, ex dicta congregatione expellere & dimittere, ipsosque sic expulsus ab emisso per eos Hospitalitatis voto absoluere, dummodo tamen pœnitentiam ipsis ob eorum excessus, & defectus impositam adimpleuerint, & non aliter possint, & valeant. Nec aliquis eorumdem confratrum alia ratione aut modu Hospitalia, & Loca, ipsamque congregationem deserere, aut ab eis recedere, seu à voto inseruiendi huiusmodi pauperibus in eorum Hospitalibus sub Ordinarij obedientia etiam quorumcumque priuilegiorum, aut generalis Iubilæi, seu cruciatæ Sanctæ, vel alterius cuiusque gratiæ, seu generalis facultatis, à nobis, successoribusque nostris Romanis Pontificibus, & Apostolica Sede pro tempore concedendarum virtute, absolui vel liberari valeat.

Promotionem ad sacros ordines prohibet.

§.10. Quodue Confratres huius Congregationis, Sacerdotes, aut in sacris ordinibus constituti esse non possint, nec ad huiusmodi sacros ordines promoueri valeant, sed iuxta primæuum eorum institutum in simplicitate pauperibus infirmis, vt præfertur, inseruire debeant.

Ordinationes pro regimine Hospitalium constituendi facultatem tribuit.

§.11. Demum, vt circa modum, & formam obseruandam quoad electiones, & mutationes officialium prædictorum, & receptionem nouorum Confratrum, eorumque qualitates, & præsertim quod non sint Sacerdotes, siue vxorati, ac circa tempus eorum admissionum ad votum prædictum de inseruiendo pauperibus in huiusmodi Hospitalibus, ac pro omni & quacumque alia causa bonum regimen, gubernium & administrationem, tam in spiritualibus, quam temporalibus, idem Frater Maior cum consensu Consiliariorum, ac Visitatorum pro tempore existentium prædictorum, quæcumque statuta, constitutiones, & ordinationes ad bonum regimen, & gubernium quorumcumque, tam erectorum, quam erigẽdorum Hospitalium in quibuscumque Italiæ partibus, & Confratrum eorumdem, edere possit & valeat, & postquam facta & formata fuerint cum consensu eorumdem Consiliariorum, & Visitatorum semel vel pluries ampliare, corrigere, mutare, moderari, seu de nouo, prout magis expedire videbitur edere, dummodo earum constitutionum confirmationem à nobis, & Sede Apostolica obtineant, auctoritate, & tenore prædictis pariter concedimus & indulgemus, atque statuimus, & ordinamus.

Clausulas præseruatiuas apponit.

§.12. Decernentes præsentes literas nullo vnquam tempore, de surreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari vel inualidari, aut in ius vel controuersiam quacumque ratione vel causa vocari, aut ad terminos iuris reduci, vel quoduis aliud iuris seu gratiæ remedium contra illas impetrari posse, minusque sub quibuscumque similium vel dissimilium gratiarum reuocationibus, tam per nos, quàm per quoscumque Romanos Pontifices, pro tempore existentes faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas & plenariè reintegratas esse, & de nouo etiam sub posteriori data concessas censeri.

Clausulam sublatâ, &c. subiungit.

§.13. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari & definiri debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis omnibus derogat.

§.14. Non obstantibus prædictis literis nostris, & quibusuis aliis constitutionibus, ordinationibus Apostolicis, necnon in Prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus, & quibusuis statutis & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusuis Ordinibus, Ecclesiis, Monasteriis, & piis locis, illorumque Superioribus, & quibusuis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, in contrarium forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & indiuidua, ac expressa mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis credi iubet.

§.15. Volumus autem vt præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 5. die 9. Sept.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 9. Sptemb. 1596. Pontificatus nostri anno 5.

Confirmatio, & declaratio constitutionis Gregorij XIII. super reformatione Fratrum Minorum S. Francisci strictioris Obseruantiæ, tam in Italia, quam Regno Franciæ, & Prouinciis Belgiæ. XLV.

Constitutio ista est num. 55. supr. lib. 2. Cum illius. vbi omnino videas quæ tibi indicaui. Et circa Nouitiorum receptionem vide aliam huius Pontif. declarationem in const. 106. Sanctissimus.

Has Constitutiones Greg. XIII. & huius Pont. innouauit, & superaddidit alias ordinationes pro feliciori horum Fratrum regiminis progressu S.D.N. Vrb. VIII. in Const. 13. Romanus. inf. tom. 4. ad quam vide alia adnotata, sicuti ad eiusdem Sanctissimi Pont. Const. præced. 12. In supremo. quæ hic repetere longum esset.

Edita A.D. 1596. & 1603. Exordium.

CLEMENS PAPA VIII. Ad perpetuam rei memoriam.

PRo iniuncti nobis Apostolici muneris ratione, de statu Religiosorum quorumcumque quæ sub voluntariæ paupertatis habitu militantes, in habitu humilitatis spiritu Deo vota reddere satagunt, paterna charitate solliciti, constitutiones & ordinationes summorum Pontificum, ad eorum prosperum regimen & gubernium prouide factas, nonnullis mutatis seu adiectis pro locorum & temporum qualitate, libenter confirmamus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Gregor. XIII. edidit constit. circa hos reformatos, supra fol. 123.

§.1. Dudum siquidem à fe. re. Gregorio Papa XIII. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet Gregorius Papa Decimus tertius. Ad perpetuam rei memoriam. Cum illius vicem meritis, &c.

Omittitur bulla Gregorij, quia eam habes in loco cit. in rubr.

Hic modo Pont. ea salua sui declarationibus infrascriptis approbat quoad Fratres Italiæ.

§.2. Cum autem nouissime nos pro regimine, & gubernio dictorum Fratrum reformatorum nonnulla decreta seu ordinationes ediderimus, aut super his dilecto filio Bonauenturæ Ministro Generali Ordinis Sancti Francisci de Obseruantia, nonnullas facultates concesserimus, prout in nostris desuper in forma Breuis expeditis literis sub Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 8. Ianuarij 1594. Pontificatus nostri Anno secundo, plenius continetur. Cumque pro felici statu, & gubernio dictorum Fratrum Reformatorum expediat, præinsertas Gregorij prædecessoris literas, & in eis contenta, exceptis infrascriptis per nos confirmari, & à Fratribus prædictis obseruari. Nos prædictarum nostrarum literarum tenorem præsentibus pro expressis haberi, & singulares Fratres dicti Ordinis reformatorum à quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, super

consulta

consultationibus, & negotiis Episcoporum & Regularium, præpositorum sentenoa, præinsertas Gregorij prædecessoris literas, ac omnia in eis cōrenta saluis limitatiobus infrascriptis auctoritate Apostolica tenore præsentium quoad Fratres dicti Ordinis Reformatorum in Italia existentes tantum perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetui, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, omnesque & singulos, tam iuris quàm facti defectus, si qui in eisdem interuenerint, supplemus. Et pro maiori præmissorum firmitate literis nostris prædictis quatenus in aliquo obstent, specialiter, & expresse derogamus.

Nouitiori

§.3. Quoad caput circa receptionem Nouitiorum per Custodem faciendam, seruetur etiam forma Constitutionis fel. rec. Sixti Papæ Quinti, prædecessoris etiam nostri super hoc editæ.

Monasteria.

§.4. Quoad Monasteria ipsis reformatis concedenda, volumus vt sint apta ad duodecim saltem Fratres recipiendos, & retinendos.

Casus reseruatos.

§.5. Circa reseruationem casuum seruetur Decretum à nobis super hoc editum.

Statuta.

§.6. Qnoad statuta, & ordinationes de cetero faciēdas, vltra ea quæ in prædictis Gregorij literis disponuntur, volumus vt nullo modo decretis per nos in nostra visitatione Vrbis editis, neque aliorum summorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutionibus minimè aduersentur.

Prædicatores & alios promouendo.

§.7. Quoad Prædicatores, & Confessarios examinandos & approbandos, volumus vt in singulis Capitulis Custodialibus, aliquot graues & periti viri, ex Fratribus cuiuscumque Custodiæ saltem tres, qui vnà cum Custode admittendos ad prædicationem Verbi Dei, vel audiendas Confessiones, etiam ipsorummet Fratrum, ac Lectores publicos simul examinent, neque antea ad huiusmodi ministeria exercenda ab aliquo probentur aut admittantur. Horum etiam cura sit examinare & probare, tam quoad doctrinam quam quoad mores, promouendos ad quoscumque Ecclesiasticos ordines, qua in re seruetur decretum Congregationis Interpretum sacri Concilij Tridentini nuper editum, & promulgatum. Hi vero examinatores, in huiusmodi officio confirmari nequaquam possunt, sed in singulis Capitulis Custodialibus alij semper de nouo ad hoc munus obeundum eligantur.

§.8. Si quando autem prædictos Reformatos accedere contigerit ad loca vbi proprias habent domos, seu Conuentus, volumus & præcipimus, vt ad Conuentus & domos illorum de familia quæ in eisdem locis erunt, diuertere au hospitari nullo modo possint.

Hospitia Reformatorum.

§.9. Decernentes præmissa omnia & singula perpetuo valida, firma, & efficacia esse & fore, & per præfatos Fratres Reformatos perpetuo obseruari debere, præsentes quoque literas nullo tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ defectu notari, argui seu impugnari, aut sub quibusuis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas esse & fore, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutos, repositos & plenarie reintegratos censeri. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios quauis auctoritate fungētes etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, necnon irritum & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§.10. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in vniuersalibus, Prouincialibus & Synodalibus Conciliis editis Generalibus vel specialibus constitutionibus, etiā Mare Magno, Bulla aurea, vel alias nuncupatis, ac quibuscumque dicti Ordinis statutis & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, tam eidem quam aliis quibuscumque Ordinibus, eorum Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque insolitis clausulis ac irritantibus & aliis decretis, in contrarium præmissorum in genere vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, vel alias quomodolibet concessis, ac pluries confirmatis & approbatis, ac omnibus illis quæ dictus Greg. prædecessor in suis literis voluit nō obstare. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores ac si de verbo ad verbum præsentibus insererentur, pro plene & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.11. Volumus autem, & auctoritate Apostolica decernimus, quod transumptis præsentium literarum, etiam impressis, sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę muniris, & manu Notarij publici subscriptis eadem fides, tam in iudicio quam extra illud vbilibet adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 5. die 12. Octob.

Dat. Tusculi, sub Annulo Piscatoris, die duodecima Octobris, millesimo quingentesimo nonagesimosexto, Pontificatus nostri Anno quinto.

Sequitur extensio dicta Bulla ad Gallos, & Belgicos.

Edita An. D. 1603

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

PRo iniuncti, &c. *Vt supra in constit. præinserta.*

Extensio d. bulla ad Gallos reformat.

§.1. Nunc vero agnoscentes, pro felici statu, & gubernio Fratrum Reformatorum Minorum S. Francisci de Obseruantia, Prouinciarum Belgicarum, Flandriæ videlicet, Sancti Andreæ, & Brabantiæ, alias Inferioris Germaniæ, plurimum expedire, vt nos præinsertas literas huiusmodi, quas pridem in fauorem Fratrum Reformatorum Italiæ confirmauimus, deinde ad Fratres Reformatos Regni Franciæ extendimus, prout in nostris desuper expeditis literis etiam plenius continetur, ad ipsas quoque Prouincias, in omnibus & per omnia, (saluis infrascriptis limitationibus) extendamus, & pro dictis Prouinciis confirmemus & innouemus.

Extensio que ad Belgas reformatur.

§.2. Eapropter eorumdem Fratrum Reformatorum dictarum Prouinciarum id humiliter exposcentium petitionibus annuendum duximus. Propterea omnes & singulos dictarum Prouinciarum Fratres Reformatos, à quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum pręsentium dumtaxt consequendum, harum serie absoluentes & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis humiliter porrectis inclinati, præinsertas Gregorij XIII. literas, ac omnia in eis contenta, (saluis limitationibus infrascriptis) ad ipsos Fratres Reformatos Prouinciarum supradictarum auctoritate Apostolica, tenore pręsentium, perpetuo extendimus & ampliamus, ac confirmamus & approbamus, & pro maiori præmissorum firmitate, prioribus nostris literis prædictis (quatenus in aliquo obstent) specialiter & expresśe derogamus.

Modus recipiendi nouitios.

§.3. Ceterum quoad caput circa receptionem Nouitiorum per Custodem faciendam, volumus & Apostolica auctoritate concedimus, vt in dictis Prouinciis tantum, quoscumque Nouitios habitum dicti Ordinis suscipere volentes, ad habitum huiusmodi extra Capitulum Custodiale, iuxta formam literarum à nobis editarum sub Dat. die 5. Septembris 1602. in fauorem Custodum, & Fratrum reformatorum dicti Ordinis, in Regno Franciæ existentium, (quæ incipiunt, Ordinis vestri) recipere valeant. Quas quidem literas, tam quoad præmissa, quàm quoad reliqua in illis contenta, in omnibus & per omnia ad eosdem Reformatos dictarum Prouinciarum, & cuiuslibet earum extendimus perinde, ac si in illarum fauorem nominatim editæ fuissent.

Numerus Fratrum in Monasteriis.

§.4. Quoad Monasteria ipsis Reformatis concedenda, volumus vt sint apta ad duodecim saltem Fratres recipiendos, & retiuendos.

Casus reseruati.

§. 4. Circa reseruationem casuum, seruetur decretum à nobis super hoc editum.

Statuta.

§.6. Quo ad statuta & ordinationes de cetero faciendas vltra ea quæ in prædictis Gregor. literis disponuntur, volumus vt nullo modo decretis per Nos, in nostra visitatione Vrbis editis, neque aliorum summorum Pontificum

prædecessorum

prædecessorum nostrorum constitutionibus aduersentur.

Ratio instituendi Examinatores in Capitulis Custodialibus.

§.7. Volumus etiam vt singulis Capitulis Custodialibus, aliquot graues & periti viri, ex Fratribus cuiuscumque Custodiæ saltem tres, qui vnà cum Custode, admittendos ad prædicationem verbi DEI, vel audiendas confessiones, etiam ipsorummet Fratrum, ac Lectores publicos simul examinent, neque antea ad huiusmodi ministeria exercenda ab aliquo probentur aut admittantur. Horum etiam cura sit examinare, & probare, tam quoad doctrinam, quam quoad mores, promouendos ad quoscumque Ecclesiasticos ordines. Qua in re seruetur decretum Congregationis Interpretum sacri Concilij Tridentini, nuper editum & promulgatum. Hi verò Examinatores, in huiusmodi officio confirmari nequaquam possint, sed in singulis Capitulis Custodialibus alij semper de nouo ad hoc munus obeundum eligantur.

Diuertere aut hospitari non debent Reformati apud Fratres de Familia, in locis in quibus habent hospitia.

§.8. Si quando autem prædictos Reformatos accedere contigerit ad loca, vbi proprias habent Domos, seu Conuentus, volumus & præcipimus, vt ad Conuentus & Domos illorum de familia, quæ in eisdem locis erunt, diuertere aut hospitari nullo modo possint. Decernentes præmissa omnia & singula, perpetuo valida, firma, & efficacia esse & fore, & per prædictos Fratres Reformatos perpetuo obseruari debere.

Claus. præs.

§.9. Præsentes quoque literas, nullo tempore, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ defectu notari seu impugnari, aut sub quibusuis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas esse, & fore, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas & plenarie reintegratas censeri. Sicque per quoscumque Iudices & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & Sãctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, necnon irritum & inane, si secus super his a quoquam, quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executorum.

§.10. Quocirca venerabilibus Fratribus Coloniensi, Cameracensi & Mechliniensi Archiepiscopis, & dilecto filio nostro & Apostolicæ Sedis in Inferiori Germania Nuncio, necnon vniuersis & singulis Archiepiscopis, Episcopis & Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque in dignitate Ecclesiastica constitutis, per præsentes mandamus, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum, per se vel alium seu alios, præsentes literas & in eis contenta quæcumque, vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Reformatorum prædictorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, eos præmissis omnibus & singulis, iuxta præsentium continentiam, & tenorem pacificè frui & gaudere. Non permittentes eos desuper, per Ministrum Generalem, aliosque prædictos, quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, omni appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis seruatis processibus illos sententias, censuras, & pœnas prædictas incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggrauãdo, inuocato etiã ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§.11. Non obstantibus quibusuis Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, etiam Mare Magno, Bulla Aurea, vel alias nuncupatis, ac quibuscumque dicti Ordinis statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, tam eidem, quam aliis quibuscumque Ordinibus, eorumque Superioribus & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis in contrarium præmissorum, in genere vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, vel alias quomodolibet concessis, ac pluries confirmatis & approbatis, ac omnibus illis quæ dictus Gregorius prædecessor in suis literis voluit non obstare. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores ac si de verbo ad verbum præsentibus insererentur, pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.12. Volumus autem & auctoritate Apostolica decernimus, quod transumptis præsentium literarum, etiam impressis, sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & manu Notarij publici subscriptis, eadem fides tam in iudicio quam extra illud vbilibet adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 1 die 11. Iu.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die vndecima Iulij, 1603. Pontificatus nostri Anno duodecimo.

XLVI.

Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, nullo etiam quarti voti prætextu vel indulto, de cetero recipiant Fratres Minores S. Francisci de Obseruantia, aut alterius strictioris Ordinis professores.

Eiusmodi priuilegium, quod scilicet iste Ordo respectu quarti voti, ceteris Ordinibus strictior esset, edixerat Callistus III. in sua constitut. 3. supra lib. 1. Et de institutione eiusdem Ordinis, aliisque eum concernentibus notam supra in constit. 9. Gregorij IX. Deuotioni, lib. 1. Et postremo Paulus V. eandem fere constitutionem edidit pro Capuccinis, huic inhærendo, infr. sua constit. 30. Nuper ad nos.

Horum Fratrum Priuilegia, & Indulta confirmauit S. D. N. Vrban. III. in Constitut. 94. Ex clementi. infr. tom. 4.

Edita A. D. 1595.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Hic Ordo respectu quarti voti strictior aliis reputabatur.

NVper ad nos perlatum est, Religiosos Ordinis B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum, prætextu cuiusdam indulti Apostolici dicto Ordini antiquitus concessi. Professores Ordinis Fratrum Minorum de obseruantia nuncupatorum, & alios Regulæ strictioris, in eorum Soliditatem, seu domos aut Conuentus recipere. Quare, cùm id sæpius meritas pœnas eludendi causa fiat, & ex hoc multa scandala in populo generentur, & alia multa incommoda nascantur.

Hic Pontif. contrarium decernit.

§.1. Nos huiusmodi scandalis obuiare, & quieti Religiosorum prospicere cupientes, tenoremque dicti indulti, perinde ac si de verbo ad verbum insereretur, præsentibus pro expressis habentes, de venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, sacri Tridentini Concilij Interpretum sententia, ne quis Prælatorum, seu Superiorum, aut Fratrum Conuentuum, seu Domorum dicti Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum, tam in Regnis Hispaniarum, quam alibi consistentium, quauis ille dignitate, præeminentia, prærogatiua vel munere fungatur, quemquam Ordinis Fratrum Minorum de Obseruantia, aut alicuius strictioris Regulæ, quàm sit Regula dictorum Religiosorum Beatæ MARIÆ de Mercede, prætextu cuiusuis indulti, seu priuilegij Apostolici recipere audeat, vel præsumat, etiam si habeant priuilegium id faciendi causa quarti voti, quod ipsi Professores Ordinis B. MARIÆ de Mercede huiusmodi faciunt, Apostolica auctoritate tenore præsentium districtè prohibemus.

Subdens alia ratione quàm quarti voti regulam strictiorem esse iudicandam.

§.2. Declarantes, Regulam strictiorem esse iudicandam alia ratione, quam respectu quarti voti. Decernentes ex nunc irritum & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus priuilegio, seu indulto huiusmodi, quod harum serie proprio Motu reuocamus & abolemus, ac quibusuis constitutionib. & ordinationibus Apostolicis, necnõ dicti Ordinis B. MARIÆ de Mercede

iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis clausulis & decretis, in genere vel in specie, ac aliter in contrarium quomodolibet concessis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, illorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis quæ credi mandat.

§. 4. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 5. die 24. Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum, Sub Annulo Piscatoris, die 24. Decembris, millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, Pontificatus nostri anno quinto.

XLVII. Iurisdictio Consulum Artis Aromatariorum Vrbis, cognoscendi causas ad Artem spectantes, cum indultorum concessione.

Quoad locum Aromatariorum in causis discussionum vide etiam supr. constit. 15. Pij V. Sanctissimus, lib. 2. vbi notaui. Et iurisdictionem criminalem diminuit Paulus V. infr. in sua constitut. 71. §. 25. numero 7. & const. 46. §. 25.

Hanc bullam non præiudicare iurisdictioni Gubernatoris Vrbis, hic idem Pont. declarauit die 24. Martij 1604. quam non pono, quia hoc tantum continet, quod in praxi notissimum est, ipsaque bulla penes Notarios ciuiles Gubernatoris registrata est.

S. D. N. Vrban. VIII. declarauit, Indulta diuersis Vrbis Tribunalibus, & Iudicibus concessa cognoscendi causas criminales priuatiue quoad alios, non intelligi quoad Gubernatorem Vrbis, sed cumulatiuè cum eo, vt in const. 93. Decet. inf. tom. 4.

Edita An. D. 1596.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Laudabilis Apostolicæ Sedis rectitudo, quæ in suis actibus prouida circumspectione dirigitur, fidelium quorumlibet, eorum præcipue, qui ad humani corporis infirmitates curandas, pharmaca, & alia medicamenta opportuna operosæ diligentiæ studio parare, & impendere dignoscuntur, indemnitati libenter consulit, & dispendiis occurrit, ac quæ propterea prouide ordinata, ac etiam ab ipsa Sede eis concessa fuisse dicuntur, vt firmiora subsistant, sæpius approbat & confirmat, aliasque desuper disponit, prout rerum & personarum qualitatibus debite pensatis, ad publicam vtilitatem, & salutem conspicit in Domino salubriter expedire.

Causa huius concessionis.

§. 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilectorum Filiorum Consulum, ac vniuersitatis & Collegij Aromatariorum Vrbis petitio continebat, quod licet ipsi, eorumque antecessores pro felici Artis Aromatariæ, & illam exercentium statu & administratione, diuersa statuta, ordinationes & capitula ediderint, eaque deinde Apostolica auctoritate confirmata, & nonnulla alia priuilegia & indulta ipsis Aromatariis, & eorum Vniuersitati ac Collegio huiusmodi, per diuersos Romanos Pontifices prædecessores nostros sub certis modo & forma tunc expressis concessa fuerint. Nihilominus dicti Aromatarij his etiam statutis, ordinationibus, capitulis, priuilegiis & indultis suffulti, aliqua in dies damna & incommoda tam in consequendis eorum creditis, quam alias, pro temporum ac personarum malitia & diuersitate subeunt.

Petitio vniuersitatis Aromatariorum.

§. 2. Quare pro parte Consulum ac vniuersitatis, & Collegij præfatorum, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus statutis, capitulis, ordinationibus, priuilegiis, & indultis huiusmodi, pro illorum subsistentia firmiori, & ne ars ipsa illamque exercentes, dum aliis prosunt, & prodesse student, suaque pharmaca, & alia remedia corpori humano necessaria credunt, damnis & incommodis afficiantur, sed suo exercitio debite in publicam vtilitatem adimplendo efficacius intendant, robur Apostolicæ confirmationis adiicere, ac alias in præmissis per infrascriptæ ordinationis remedium amplius prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmatio statutorum, & priuilegiorum.

§. 3. Nos igitur æquum esse censentes, vt qui prompte & fideliter sua ministeria obire conantur, congruam mercedem recipiant, ac à litium incommodis & dispendiis releuentur, Consules & singulares personas Vniuersitatis & Collegij huiusmodi, à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes & absolutos fore censentes, necnon statutorum, ordinationum, capitulorum, priuilegiorum & indultorum prædictorum, ac literarum Apostolicarum, & aliarum scripturarum desuper confectarum, & inde secutorum quorumcumque tenores ac datas præsentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia & singula Vniuersitatis, & Collegij huiusmodi statuta, ordinationes & capitula, licita tamen, & honesta, necnon quæcumque priuilegia, concessiones, immunitates, gratias & indulta eisdem Vniuersitati, & Collegio ac Artem huiusmodi exercentibus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Sedem, & Cameram Apostolicas vsque in hunc diem quandocumque & quomodocumque concessa, quatenus tamen in vsu existant, omnesque & singulas desuper confectas scripturas ac literas & cedulas, etiam Motu proprio vel alio modo signatas, cum omnibus, & singulis clausulis etiam decretis in eis contentis, & appositis auctoritate prædicta tenore earundem præsentium perpetuo approbamus & confirmamus, ac etiam innouamus, & de nouo concedimus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis Apostolicæ robur adiicimus, ac illa omnia per & ad quos nunc spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari, & eisdem stari volumus & mãdamus, omnesque & singulos iuris & facti, ac quosuis alios etiam substantiales defectus, si in eis vel aliquo eorum interuenerint, aut interuenisse dici vel prætendi possint, supplemus. Et nihilominus auctoritate & tenore prædictis statuimus & ordinamus, volumusque & decernimus, ac etiam Aromatariis, eorumque Vniuersitati, & Collegio huiusmodi concedimus, & indulgemus.

Aromatarij in eorum consulatu tantum debitores conueniant.

§. 4. Quod nulli prorsus Aromatarij debitores suos pro causis ad ipsam Aromatariam spectantibus in alio Tribunali quàm Consulatus ipsorum conuenire vllo modo possint, alioquin qui ex eis hoc forum & iudicium declinauerit, toties pœnam sex scutorum, Ecclesiæ & Hospitali Sancti Laurentij in Miranda nuncupati de Vrbe applicandorum, irremissibiliter incurrat.

Nemo etiam priuilegiatus forum declinare possit.

§. 5. Quodque omnes & singulæ personæ etiam Ecclesiasticæ, ac quouis priuilegio suffultæ, in & pro quibuscumque pharmacis, & rebus medicinalibus soli consulatui in prima instantia subiectæ sint & esse censeantur, omnesque causas, in quibus de hisce rebus quoquo modo agitur, seu agi continget pro tempore, in solo ipsius Consulatus Tribunali in dicta prima instantia, iuxta fel. recordat. Gregorij Papæ Decimitertij prædecessoris nostri Motus proprij formam, ac tenorem cognosci, ac terminari debeant, exceptis tamen illis causis, in quibus in vim obligationis Cameræ Apostolicæ agetur.

Facultas Consulum visitandi, & puniendi Drogherios & alios.

§. 6. Et insuper liceat eisdem Consulibus præsentibus & futuris absque aliquo cuiuscumque impedimento, Drogherios, & omnes alios, qui Speciariæ, vel alias qualcumque res medecinales ad prædictam Artem quomodolibet spectantes, & illam concernentes, pro quibus rebus eidem Consulatui pari modo sobsint, exceptis tamẽ his, quæ cum Protomedici interuentu visitari, & recognosci debent, siue in parua siue in magna quãtitate vendiderint, etiam si quamuis aliam Artem mixtim exercuerint, visitare & recognoscere, ac quidquid corrupti, aut

vitiati

vitiati, & adulterati in eisdem repertum fuerit, siue totum siue partem, necnon etiam ipsosmet Aromatariorũ libros, in quibus fraodes aliquas commissas detectum erit, proiici ac comburi facere, necnon dictas res vitiatas quascumque ac corruptas vendentes, seu vænales proponentes & præparantes, iuxta delicti & negligentiæ qualitatem debitis pœnis, non tamen corporis afflictiuis afficere, quæ etiam pœnæ Ecclesiæ, & Hospitali præfatis eo ipso applicentur, & applicatæ censeantur.

Fides libris Aromatariorum danda.

§. 7. Ac quod Aromatariorum libris, quos mercaoli more, vel secundum vsum & consuetudinem dictæ Artis tenuerint, plena & indubia vbique fides, in iudicio & extra illud in omnibus iusta formam Motus proprij piæ memoriæ Iulij Papæ Tertij, etiam prædecessoris nostri super hoc disponenos, vsque ad quinquennium tantum, & oon vltra adhibeatur.

Debitores tenedtur etiam pro rebus alteri deseruientis.

§.8. Ac illi omnes, qui in huiusmodi libris pro rebus inde habitis debitores scripti reperiẽtur, intelligantur, & sint vsqoe ad dictum tempus pro re scripta obligati, etiam si res ipsæ non suo, sed aliorum quorumuis vsui, de ipsorum tamen debitorum ordinatione inseruiissent, seu inseruiisse dicerentur.

Præscriptio 16. annorum tantum contra allegari posset.

Tu vide declarationem in bulla 41. S D.N. Pauli V. §.25.n.6.

§.9. Talesque debitores præscriptionem aliquam contra huiusmodi Aromatariorum credita, si aliunde quam ex eorum libris probentur, tam quoad præterita, quam quoad futura, nisi post lapsum sexdecim annorum, iuxta prædictæ Vrbis Statuta, allegare seu prætendere nequant, non obstante quod forsan alias quoduis aliud præscripdonis huiusmodi tempus, etiam magis breue per Iulium, ac Gregorium prædictos, seu alios Romanos Pontifices similiter prædecessores nostros concessum, siue statutum reperitur.

Prioritatisque & potioritatis priuilegium, etiam contra priuilegiatos, pro sc. 50. tantum.

§.10. Præterea quod dicti Aromatarij pro quibusuis pharmacis, & rebus medicinalibus, ac medelis per eos ad quasuis infirmitates subministratis, & præferri omnino debeant omnibus & singulis aliis cuiusuis defuncti vel decocti, aut alias quantumuis priuilegiati non soluentis creditoribus, etiam quantumuis potioribus, ac anterioribus, & quasuis obligationes etiam Camerales, ac publica instrumenta etiam iurata, ac quauis hypotheca vallata, etiam causa dotis, & quasuis alias clausulas, seu cautelas in se continentes habentibus, vsque ad summam quinquaginta scutorum tantum.

Aromatarij non veniunt in discussione.

§.11. Neque sub aliqua bonorum discussione comprehendantur, nullaque cessio bonorum, siue quinquennalis, aut alia dilatio, vel Capitulum Odoardus, seu aliud quodlibet remedium, à iure vel ex speciali gratia Principis introductum seu concessum contra dictos Aromatarios, & in eorum præiudicium super consuetudine suorum creditorum, occasione medelarum & aliarum rerum medicinalium debitorum, vsquam valeat, nec debitoribus ipsis in aliquo suffragentur.

Executio sub quouis prætextu retardari non possit.

§.12. Et hæres defuncti solutionem rerum medicinalium huiusmodi, pro quibus ipse defunctus erat descriptus debitor, & etiam funeralium, etiam prætextu quod adiuerit hæreditatem cum beneficio legis & inuentarij, retardate vel differre aut impedire minime possit, quin executio super bonis hæreditariis interim fiat.

Mulieres teneantur soluere res ipsis deseruintas & in vita mariti.

§.13. Mulieres vero, viris decoctis vel mortuis, si hæreditas soluendo non sit, teneantur soluere eas omnes res medicinales, quæ pro ipsismet mulieribus seruierunt, licet sub nomine, & debito viri in dictis libris notatæ reperiantur, vsque ad summam tamen vigintiquinque scutorum tantum, factis prius per eusdem Aromatarios debitis diligentiis, etiam iudicialibus, contra dictorum virorum sic defunctorum aut decoctorum bona.

Mulieres possint obligari pro se. & familia, pro sc. 15.

§.14. Et eædem mulieres pro rebus medicinalibus illarum filiis & familiaribus, reliquæque familiæ de illarum ordine traditis, vsque ad summam quindecim scutorum obligare se possint.

Quando appellari possit à sententia Consulum, & de deposito faciendo, & vbi sit appellandum.

§.15. Neminique licitum sit à sententia Consalum prædictorum appellare, vbi de summa minori quam decem scutorum præuia debia Taxa reductorum agetur, ac minus recursum habere, nisi prius facto actuali deposito penes pro tempore existentem eiusdem Collegij Notariorum. In aliis vero causis dictam summam excedentibus, Laicis videlicet ad forum, seu Tribunal Capitolinum, vel ad Cameram Apostolicam, aut ipsius Cameræ Clericorum Decanum pro tempore existentem, Prælatis vero & personis Ecclesiasticis ad Cameram prædictam dumtaxat appellatio permissa intelligatur. Semelque & oon vltra appellare vel recurrere liceat, & hoc casu pro tempore existens Iodex appellationum, seu Decanus Cameræ huiusmodi, de eisdem causis summarie & de plano, ac sine strepitu & figura iudicij sola facti veritate inspecta cognoscere debeant.

Tu nota quod de Gubernatore notant ib rub.

§.16. Pro Præmissorum autem faciliori executione, & obseruatione districtius inhibemus atque interdicimus, nunc & pro tempore existentibus Gubernatori, & Senatori, ac etiam Vicario dictæ Vrbis, necnon Auditori Cameræ prædictæ, eorumque Locum tenentibus, ac quibusuis aliis Iudicibus & officialibus Ecclesiasticis, ac sæcularibus, quacumque auctoritate & facultate suffultis, ne aliquas huiusmodi causas reassumere, vel ad se auocare, aut ali qoem præmissa de causa debitorem ad eos recurrentem audire vel admittere, nec sese in illis contra præsentium tenorem, etiam prætextu quarumcumque facultatum, & priuilegiorum eis concessorum, etiam ex officio, & ad cuiuscumque instantiam, vel alio quouis modo ingerere, seu immiscere, minusque psos Aromatarios, aut eorum Vniuersitatem, aut Collegium huiusmodi in aliquo super præmissis molestare vel impedire, seu molestantibus aut impedientibus fauere audeant, vel præsumant.

Nullus Iudex possit reassumere causas Aromatariorum.

§.17. Decernentes præsentes nullo vnquam tempore ex quocumque capite vel causa, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis oostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, in ius vel controuersiam vocari, aut aduersus illas quoduis iuris vel facti, aut gratiæ remedium impetrari posse, sed semper & omni tempore contra & aduersus quascumque impugnationes, validas & efficaces existere, suosque effectus sortiri & obtinere. Ac ita in præmissis omnibus per supradictos, necnon alios quoscumque Superiores & Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, necnon eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, in quauis causa & instantia, iudicari & definiri debere, necnon irritum & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ præseruatiuæ.

§.18. Non obstantibus præmissis, necnon constitutionibus & ordinationibus Apostolicis sub quauis forma & expressione verborum conceptis, necnon prædictæ Vrbis iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & cõsuetudinibus, priuilegiis quoque, necnon indultis, atque litteris Apostolicis eidem Vrbi, ac dilectis filiis Populo Romano, necnon Gubernatori, Senatori, & Vicario Vrbis, atque Auditori Cameræ Apostolicæ huiusmodi, necnon aliis Iudicibus, Superioribos & personis, ac Locis piis, illorum quoque administratoribus sub quibuscumque tenoribus ac formis, necnon cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, atque aliis efficacioribus & insolitis clausulis, ac efficacissimis, irritantibus quoque, & aliis decretis in genere vel in specie, etiam Motu simili, necnon ex certa scientia, atque de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam iteratis vicibus, necnon alias quomodolibet, & quandocumque concessis, confirmatis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, indiuidua, necnon expressa ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda esset, tenores huiusmodi perinde ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso; necnon forma in illis tradita obseruata inserti forent, præsenobus pro sufficienter expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse harum serie derogamus; necnon derogatum esse volumus & decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio.

§.19. Nulli ergo oomino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, innouationis, concessionis, roboris, adiectionis, mandati, supple

suppletionis, statuti, ordinationis, concessionis, Indulti, inhibitionis, interdicti, singulorum decretorum derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare, &c.

Dat.P. An.5. die 30.Decē.

Datum Romæ apud S.Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, tertio Kal.Ianuarij, Pontificatus nostri Anno quinto.

XLVIII. Quando S.R.E. Cardinales Diaconi, ad ordinem Presbyteratus transeuntes, locum obtineant ante illos Cardinales Presbyteros qui post eos ad Cardinalatum assumpti fuerunt.

Alia de Cardinalibus tam Diaconis, quàm Presbyteris eorumque munere & electione, plene notaui supr. in Sixti V. const.50. Postquam. lib.2.

Edita A.D. 1597. Declaratio quoad Diacones præsentes.

SAnctissimus D.N.D. Clemens Papa VIII. decreuit, vt qui in præsenti Cardinales Diaconi existunt, si in ordine Diaconatus per integrum decennium à die eorum promotionis ad Cardinalatum perseuerarint, transeuntes ad ordinem Presbyteratus, locum obtinere valeant ante omnes illos Cardinales Presbyteros, qui post illos ad Cardinalatum assumpti fuerint, dummodo decem saltem Cardinales Diaconi in eodem ordine remaneant.

Declaratio quoad Diacones futuros. Act. P.A.6. die 18. Aug.

§.1. In posterum verò Cardinales Diaconi promouendi, eodem priuilegio potiantur, vno hoc excepto, quod ipsis decennij tempus, non à die quo ad Cardinalatum euecti fuerint, sed à die quo ad ordinem Presbyteratus promoueri potuerint, currere incipiat.

Actum Romæ apud Sanctum Marcum, die Lunæ decima octaua Augusti, millesimo quingentesimo nonagesimo septimo, in Consistorio secreto.

XLIX. Confirmatio, & extensio constitutionum editarum contra extrahentes de Statu Ecclesiastico animalia, fruges & frumenta, etiam ex bonis Ecclesiasticis collecta. Et contra mercantes, vel retinentes in d. Statu sal exterum; Baronesque ab eorum subditis ementes frumentum vltra suum vsum necessarium vnius anni.

He constitutiones hic enunciata, in apostillis sunt indicata, ibi videas. Ista autem bulla approbata est. & ampliata à Paulo V. in const.12. Inter. vbi etiam notabo.

Quod autem extrahentes Annonæ species extra Statum Ecclesiasticum, in Excommunicationem, & Censuras, certis casibus non incurrant, declarauit Greg. XV. in const.30. Romani.tom.4.

Edita A.D. 1597. Proœmium.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

FRumenti penuriam, non tam Dei iudicio, à quo iustè pro peccatis nostris affligimur, quam hominum auaritia, ac detestabili frumentario quæstu, in locis maxime ditioni nostræ temporali subiectis inualescentem, eiusque pretium hoc præcipue anno falsis rumoribus, ac diuersis artibus nimis adauctum conspicientes, in hoc vnum præcipue incumbendum duximus, vt subditi nostri, ac pauperes huius Almæ Vrbis nostræ, quos paterna charitate complectimur, quantum in nobis erit ab ista Annonæ caritate releuentur.

Multi extrahunt Frumenta, & Blada de Statu Ecclesiastico contra Gregorij XIII. const.10. Volentes, sup.

§.1. Intelligentes itaque non sine animi nostri maxima perturbatione, quod quamplures, tam ex ipsismet subditis, quam alij propriæ salutis penitus immemores, non obstantibus tot constitutionibus per prædecessores nostros, & præsertim fel. record. Gregorium XIII. super prohibitione extrahendi Frumenta, & alia Blada extra Statum Ecclesiasticum editis, ac pœnis in eis contentis, in dies maximā frumenti quantitatem extra dictum Statum nobis immediate subiectum, & ad ea loca, in quibus pretium adauctum esse audiunt, vel per seipsos comportant, vel his qui illud exportaturi sunt, scienter vendunt; & non solum propria ipsorum Frumenta, Bladaque quæ ex prædiis suis, propriaque industria, & arte colligunt, verum etiam quæ ab aliis, & præsertim pauperibus rusticis, Operariis & Agricolis, ac etiam subditis, si Barones sint, vili pretio ex negotiatione compararunt, & congesserunt.

Alij Frumenta recondita tenent contra bullam 5. Clement. VII. lib.1. & bull.19. Pij V. lib.2.

§.2. Alij vero Frumenta prædicta, etsi non extrahunt, ita in horreis & foueis recondunt, ac conclusa supprimunt, vt quam Dei benignitas aliquando populis fertilitatem anni concedit, ipsi auare & sordide perturbare, & vitiare non erubescant, pœnas & censuras in constitutione per fel. recordat. Clementem Septimum, & Pium Papam Quintum prædecessorem nostrum desuper editis temere incurrentes.

Alij sal exterū mercantur contra bull. 40. Gregorij XIII. lib.2.

§.3. Alij autem sumpta occasione, quod aliquibus abhinc annis, ob deuastationem Salinarum Ceruien. Ministri Cameræ, vt necessariam Salis quantitatem populis nostri Status subministrarent, illud ab exteris Regionibus conuehi fecerunt, credentes ad instar Cameræ idem sibi licere in præiudicium Cameræ nostræ & animarum suarum perniciem, dictum sal exterum & mercari & vendere, eoque vti temere audent, nulla habita ratione pœnarum in constitutione per fel. recordat. Gregorium XIII. prædecessorem nostrum, contra inobedientes in huiusmodi materia inflictarum.

Hic itaque, Pontif. bullas Greg. XIII. Pij IV. & Pij V. & Clem. VII. & aliorū desuper editas approbat cū pœnis ibidē appositis, excōmunicatione excepta.

§.4. Vt his igitur malis radicitus euellen. noua remedia adhibeantur, & quos charitatis vinculo potius quam pœnarum seueritate in officio hucvsque continere frustra studuimus, indignationis nostræ, ac legum & Magistratuum seueritas, iustitiæque gladius, ac debitas luendi pœnas timor exterreat, ac penitus ab his cohibeat, hac præsenti & perpetuo valitura constitutione, omnes & singulas constitutiones, à Gregorio Decimotertio, Pio Quarto, Pio Quinto, Clemente Septimo, & quibusuis aliis Rom. Pont. prædecessoribus nostris suo cuiusque tempore, super manutentione Annonæ, contra extrahētes Frumenta, Blada, Legumina, & omnia alia cuiusuis generis commeatus, ac mercantes sal exterum, & alios supra nominatos, & infra dicen. editis, pœnasque etiam priuationis Feudorum, ac confiscationis aliorum quorumcumque bonorum, quoad Domicellos & Barones, & amissionis Frumenti, Bladorum, Salis & animalium, ac scutorum quinque pro qualiber salma dicti Frumenti, ac duorum pro quolibet capite animalium, quoad omnes cum omnibus aliis & singulis in eis contentis, quoad ea quæ præsentibus non aduersentur, & excepta excommunicationis sententia, quæ cum ad medelam & salutem inuenta sit, ne animarum perniciem & interitum afferat, tam ex supra expressis casibus, quàm interuendo Frumenta, & alia vltra vsum, consulto tollen. & submouen. duximus, ex certa scientia nostra approbantes & innouantes, illarumque omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis & insertis haberi volentes.

Aduerte S.D.N. Paul. V. innouasse excōmunicationē quoad extrahentes, in sua bulla cit. in rubr.

Aliasque pœnas infligit.

§.5. Vniuersis & singulis tenore præsentium interdicimus, ne sub indignationis nostræ, & sub iam dictis pœnis, nempe quoad Barones, Domicellos, Feudatarios, & subditos nostros, quacumque etiam Ducali dignitate fulgentes, priuationis Feudorum, ac confiscationis aliorum bonorum & rerum quarumcumque; quo verò ad alias priuatas personas cuiuscumque status, gradus, ordinis & conditionis, vltra amissionis Frumentorum, Bladorum, Leguminum, & animalium illa quomodolibet deferentium, necnon quinque scutorum pro qualiber salma, & duorum scutorum pro quolibet capite animalis, triremium pro prima vice ad decennium, ac deinde sub capitis, siue extremi supplicij, & confiscationis omnium bonorum, ipso facto & absque alia declaratione incurren. pœnis, Triticum, Ordeum, Legumina etiam, ac omnis generis Frumenta, fruges, & animalia etiam ex bonis Ecclesiasticis collecta, à Terris & Locis dicti Status nostri Ecclesiastici, absque expressa nostra, & à nobis obtenta in scriptis manu nostra, seu successorum nostrorum suiam signata licentia, extrahere seu extrahi facere, vel extrahentibus vendere, neue dictum sal exterum vndecumque intra Ecclesiasticæ nostræ ditionis temporalis fines comportare, aut vendere, vel quoquo modo mercari, retinere, vel eo vti audeant, vel præsumant.

Baronib. prohibet Frumēta, Blada & Legumina vltra vsum Anni à vassallis emere etiam sub pœna capitis.

§.6. Baronibus autem, Ducibus aut Domicellis prædictis, ne ab eorū subditis, per seipsos vel per interpositam personam, Frumenta & Blada, vel Legumina, præterquam

terquam pro suo, sustumque familiarum vnius dumtaxat Anni vsu emant, sub iam dictis omnibus, ac etiam capitis pœnis statuimus atque decernimus.

Camerario & Præfecto Annonæ iurisdictionem in contrauenientes concedit.

§.7. Mandantes dilectis filiis, nostro & S. R. E. Camerario, & Annonæ Præfecto, quatenus contra prædictos delinquétes, seu in flagranti fuerint reperti, siue ad Curiam denunciati fuerint, vel alias etiam secreto delati, ex officio ad executionem prædictarum pœnarum irremissibiliter procedant & procedi mandent, & faciant, & quoties opus fuerit bona confiscata, & feuda deuoluta declarent, eaque Fisco, & Cameræ nostræ actualiter incorporari faciant.

Clausulas derogatorias apponit.

§.8. Non obstantibus in contrarium facientibus quibuscumque.

Dat. P. An. 6. die 14. Sept.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die decimatertia Septembris, millesimo quingentesimo nonagesimo septimo, Pontificatus nostri anno sexto.

L. Institutio trium Nouitiatuum vel Seminariorum in tribus Monasteriis Ordinis S. Basilij in Italia, cum assignatione subuentionis, per Commendatarios ipsorum Monasteriorum eis annuatim præstandæ.

In Regnis autem Hispaniarum, vide locorum institutionem, quam præfiniuit iste Pontif. cum regulis reformationis infra in eius constit. 103. Altissimi. vbi cetera remissiuè indicabo.

Edita An. D. 1597.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Institutio triũ Nouitiatuum pro Nouitiis Ordinis S. Basilij in Italia. Quand recipiendos & educan. Nouitios, vide ordinationes infra in constit. 83. in suprema.

CVm ad sublevandum Ordinem S. Basilij, tria eiusdem Ordinis Seminaria, seu tres Nouitiatus, in quibus adolescentes & Nouitij, litteris Græcis & Latinis operam dent. Vnum videlicet in Sicilia, & in Monasterio magno nuncupato S. Saluatoris Messanen. dicti Ordinis; alterum vero in Regno Neapolitano, & tertium in Monasterio Cryptæ Ferratæ in Agro Romano nullius diœcesis, seu in Monasterio in Vrbe propediem erigendo instituti valde expediat.

Assignatio annui subsidij eis præstandi à Commendatariis Monasteriorum d. Ordinis.

§.1. Nos quibus summopere cordi est, modis omnibus Deo iuuante efficere, vt eius Ordinis Religiosi in dies optatos & felices in viis Domini progressus faciant, atque vberes in Ecclesia Dei fructus more maiorum suorum, & præcipuè Sancti eorum Patris & Patriarchæ Basilij proferant, omnibus & singulis Commendatariis quorumcumque Monasteriorum, Prioratuum, & aliorum Regularium locorum dicti Ordinis in Sicilia, Calabria, & aliis Italiæ partibus, in quibus nimirũ Seminaria Ecclesiastica Latina non sunt, seu etiãsi erecta sint, iis per dictos Commendatarios portio aliqua actu non persoluitur, consistentiũ, quauis illi dignitate, auctoritate & cõditione, etiã Cardinalatus honore præfulgeãt, in virtute sanctę obedientiæ, harum tenore præcipimus & mandamus, vt eam omnem ratam portionem vel pecuniam, quam ipsi ratione Commẽdatum, Monasteriorum, Prioratuum & locorum huiusmodi, Seminariis Ecclesiasticis Latinis pro quolibet centenario, singulis annis persoluere tenerentur, quatenus ibidem Seminaria Latina huiusmodi non sint, aut ipsi dictis Seminariis Latinis contributionem aliquam actu non persoluant, de cetero perpetuis futuris temporibus, Procuratori, seu Procuratoribus dictorum Seminariorum, seu Nouitiatuum à dilecto filio Theodoro moderno ac pro tempore existente Abbate Generali Congreg. Italiæ Ordinis præfati, seu à Capitulo generali eiusdem Ordinis pro tempore deputatis & deputandis, pro sustentatione & manutentione dictorum Seminariorum, seu nouitiatuum Ordinis huiusmodi, ad omnem illius, vel illorum requisitionem, ac omni & quacumque excusatione, mora & dilatione postpositis, persoluere debeant & teneantur. Quos Commendatarios à solutione ratæ seu portionis, vel pecuniæ huiusmodi eisdem Seminariis Latinis in posterum faciendis, perpetuo eximimus & liberamus. Necnon Procuratori seu Procuratoribus, sic vt præmittitur deputatis aut deputandis, eam omnem ratam seu portionem vel pecuniam ab ipsis Commendatariis, seu eorum affictuariis propria auctoritate exigendi, leuandi, ac in vsus dictorum Seminariorum, seu Nouitiatuum conuertendi, licentiam & auctoritatem per præsentes tribuimus & impartimur.

Applicatio beneficiorum spectantium ad collationẽ Conuentus & Capituli S. Saluatoris pro Nouitiatu d. Monasterij S. Saluatoris.

§.2. Quoniam vero extant quædam beneficia simplicia Ecclesiastica, regularia siue sæcularia, tã in Siciliæ, quã in Calabriæ Prouinciis, quæ ad Capituli seu Conuentus Monachorum dicti Monasterij Sancti Saluatoris liberam collationem, seu prouisionem spectant & pertinent, quorum quidem aliqua tantum nunc reperiuntur vnita seu applicata Seminario, seu Nouitiatui eiusdem Monasterij, cetera vero, cum vacant, a dicto Capitulo & Conuentu libere conferuntur. Idcirco nos eorumdem beneficiorum non vnitorum qualitates, situationes, confines, vocabula, inuocationes, verosque annuos valores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illa omnia & singula, cum primum per cessum vel decessum, aut alias quouis modo vacauerint, dummodo dictorũ beneficiorum collatio seu prouisio ad prædictum Capitulum, seu Conuentum Monachorum dicti Monasterij S. Saluatoris libere spectet & pertineat, prædicto Seminario, seu Nouitiatui perpetuo annectimus, vnimus & incorporamus.

Approbatio vnionis & applicationis iam factæ.

§.3. Et eorum quæ hactenus vnita, applicata seu incorporata sunt, vnionem, applicationem & incorporationẽ eadem auctoritate nostra confirmamus, & approbamus.

Facultas Procuratori d. Nouitiatus capiendi possessionem d. beneficiorum, & eorum fructus exigendi propria auctoritate.

§.4. Ita quod Procuratori dicti Nouitiatus liceat propria auctoritate eorumdem beneficiorum, & illorum bonorum, ac illis annexorum possessionem, seu quasi, ex nũc prout ex tunc, cum vt præfertur vacauerint, dicti Seminarij aut Nouitiatus nomine, libere apprehendere, & cum vnioni locus factus fuerit, eorum fructus, redditus & prouentus propria auctoritate perpetuo exigere, percipere & leuare, ac in Seminarij seu Nouitiatus huiusmodi vsus & vtilitatem conuertere, alicuius licentia super hoc minime requisita.

Clausul. præs.

§.5. Decernentes, vnionem, annexionem & incorporationẽ aliaque præmissa, perpetuo valida & efficacia fore & esse, nec per quascumque nostras & pro tẽpore existentium Romanorum Pontificum, etiam in crastinum assumptionis ad Apostolatus apicem editas & edendas cõstitutiones & regulas, etiam vnionum effectuum non vnitarum reuocatorias, reuocari, aut sub iis comprehẽdi. Sicque per quoscumque Iudices & Commissarios quauis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari & definiri debere, necnon irritum & inane si secus super his a quoquam, quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§.6. Non obstantibus nostra de vnionibus committendis ad partes, vocatis quorũ interest, & exprimendo vero valore, ac Lateranen. Cõcilij nouissime celebrati, vniones perpetuas nisi in casibus à iure permissis, fieri prohibentis, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorum & Ordinis prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores pręsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus.

Exemplorum fides.

§.7. Volumus autem quod præsentium transumptis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 6. die 10. Octob.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die decima Octobris, millesimo quingentesimo nonagesimo septimo, Pontificatus nostri anno sexto.

LI. Confirmatio, & innouatio gratiarum & priuilegiorum omnium, etiam per viam communicationis concessorum Ordinibus tam Fratrum Minorum Regularis obseruantiæ, quam S. Claræ, & Tertij Ordinis de Pœnitentia S. Francisci, in communione & sub tribus votis essentialibus viuentium, in his quæ Concilio Tridentino, & decretis Fratrum Reformatorum non aduersantur

Einsmodi confirmationes plerique prædecessores, & signanter Clemens VII. Paulus IV. Gregorius XIII. & Sixtus V. ediderunt, sed illas consulto prætermissis, hanc posui vti pleniorem. Regulam vero, & alia de Ordine S. Francisci, vide sup. apud const. 5. Honorij III. Solet, vbi plene notani lib. 2.

Edita An. D. 1597.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ordinis Fratrum Minorũ de obseruantia commendatio.

RAtio Pastoralis officij nostri exigit, atque efflagitat, vt quorum Religionem, ac virtutem Sedi Apost. totique Ecclesiæ non modò illustrem, & præclaram, sed vtilem etiam, ac necessariam esse animaduertimus, eosdem nostris, & eiusdem Sedis Apost. honoribus, ac beneficiis libenter prosequamur. Cum verò ex bonis, & commodis spiritualibus Ord. Mendicantium, ea longe, lateque pateant, semperque patuerint, quæ à sacro Ordine Fratrum Minorum de Obseruantia, ab ipsis fundatæ Religionis initiis, in omnes Christianæ Reipub. Prouincias profluxerunt, quotidieque profluunt, & promanant, faciendum nobis esse statuimus, vt in eodem Ordine, nostris & Sedis Apost. gratiis atque muneribus honestando, nihil Romanorum Pont. prædecessorum nostrorum benignitati ac studio concedamus.

Plurimarum gratiarum, & indultorum à multis Rom. Pont. concessio.

§. 1. Cum igitur pro parte dilecti filij Io. Bapt. Moles Commissarij Generalis in Romana Curia Vltramontanæ Familiæ prædicti Ord. de Obseru. nobis expositum fuerit, ex ipsius Sedis benigna dignatione prouenire, vt Romanus Pont. quandoque prædecessorum suorum Roman. Pont. gesta innouet, ac Apostolica auctoritate innouata, & restaurata muniat & fulciat, & in pristinum statum reponat ac reducat, necnon propterea nonnulli Romani Pont. prædecessores nostri quasdam gratias, concessiones, indulgentias & peccatorum remissiones, absolutiones etiam plenarias, libertates, prærogatiuas, fauores, immunitates, exemptiones, declarationes, facultates, multaque alia priuilegia, & indulta, tam prædictis Fratrum Min. quam S. Claræ, ac Tertio de Pœn. nuncupatæ Ordinibus, illorumque Superioribus, Fratribus, Monialibus & Sororibus, ac vtriusque sexus personis, & Monasteriis, Domibus, Ecclesiis & Locis quibuscumque dictorum Ordinum nunc & pro tempore existentibus, in genere vel in specie, etiam per modum communicationis, siue extensionis priuilegiorum aliis Ordinibus eorumque Domibus & Ecclesiis, & vtriusque sexus personis Ordinum mendicantium & non Mendicantium existentibus concessorum, concesserunt, aut iam concessa confirmarunt & approharunt, prout in singulis concessionibus, declarationibus, & literis eorundem prædecessorum expeditis plenius dicitur contineri.

Generalis cõmissarij pro eorum confirmatione petitio.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, illa quæ sæpius Apostolica auctoritate prædicta munita existunt, maiorem obtineant roboris firmitatem, pro parte prædicti Io. Baptistæ Moles, nobis fuit humiliter supplicatũ, vt prædictis priuilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, fauoribus, conseruatoriis, declarationibus, facultatibus, dispensationibus, gratiis, concessionibus, indulgentiis & indultis, pro illorum obseruantia, nostræ approbationis robur adiicere, aliasque in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Huius Pontificis approbatio, in his quæ Conc. Trid. nõ aduersantur, vel decretis Fratrum Reformatorum.

§. 3. Nos igitur, qui omnium votis, præsertimque illorum qui sub suaui Religionis iugo diuinis laudibus, & Christianæ Religionis augmento incumbentium personarum tranquillitati & commoditati consulunt, libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis, huiusmodi supplicationibus inclinati, quæcumque præmissa, ac omnia & singula alia priuilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogatiuas, fauores, conseruatorias, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, indulgentias & indulta spiritualia & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis inter se & cum aliis Ordinibus Mendicãtibus & non Mendicãtibus, eiusdem Fratrum Minorum Regularis obseruantiæ, & S. Claræ, & de Pœnitent. Tertio Ordinibus, etiam in Congregatione sub trium votorum substantialium professione, & eorumdem Superiorum Ordinis Minorum Regularis obseruantiæ huiusmodi obedientia degentibus, ipsorumque Superiorum Fratribus, Monialibus, Sororibus, ac vtriusque sexus etiam singularibus personis, necnon Monasteriis, Domibus, Ecclesiis & Locis quibuscumque in genere & in specie, etiam per solam signaturam, etiam viuæ vocis oraculo, vt præfertur, aut alias per eosdem Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos & Sedem prædictam sub quacumque forma, & expressione verborum concessa, ac etiam iteratis vicibus approbata, necnon omnibus & singulis in eis forsan contentis clausulis, decretis & declarationibus quibuscumque, ac singulas desuper etiam pluribus vicibus confectas literas, & in eis contenta & inde sequuta quæcumque, illorum omnium tenores & formas datas, effectus & decreta in illis apposita, ac si de verbo ad verbum insererentur, & in his essent inserta, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, dicta auctoritate Apostolica tenore præsentium ex certa scientia (in his omnibus, in quibus decretis Concilij Tridentini non aduersentur, saluis etiam decretis à nobis in fauorem Fratrum Reformatorum concessis) approhamus & confirmamus, ac innouamus, perpetuamque roboris firmitatem obtinere, & firmiter obseruari, necnon Ordinibus Fratrum Minorum Regularis Obseruantiæ, & Sanctæ Claræ, ac Tertio de Pœnitentia nuncupato, etiam in Congregat. sub obedientia Fratrum Minorum de Obseruantia huiusmodi degen. Superioribus, Fratribus, Monialibus, etiam Tertiariis nuncupatis, Sororibus, Personis, Monasteriis, Domibus & Ecclesiis & locis prædictis, etiam per modum communicationis, & extensionis huiusmodi suffragari, illisque frui, vti & gaudere, quando & quoties opus fuerit, posse & debere, in iudicio & extra, ac etiam in foro conscientiæ, in omnibus & per omnia, ac si specialiter & expresse eisdem Fratrum Minorum, & S. Claræ, & Tertio de Pœnitentia Ordinibus per nos concessa fuissent, decernimus. Supplentes omnes & singulos iuris & facti, ac solemnitatum etiam de iuris necessitate, aut alias quomodolibet requisitarum, forsan omissarum, & alios quoscumque defectus, si qui forsan interuenerint in eisdem.

Executorum huius constit. deputatio.

§. 4. Quocirca venerabilibus Fratribus Mantuæ, & Toy, Episcopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per easdem præsentes committimus & mandamus, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum, per se vel alium seu alios, faciant auctoritate nostra præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes, quos concernunt, pacifice frui & gaudere. Non permittentes quemquam desuper contra præsentium tenorem sub quouis prætextu & causa, etiam defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebite molestari, quinimo quicquid in contrarium attentari vel fieri continget, omnia semper in pristinum reponi. Contradictores quoslibet & rebelles, etiam per quascumque, de quibus eis videbitur, censuras & pœnas Ecclesiasticas, & alia opportuna iuris & facti remedia, appellatione quacumque postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis, seruatis processibus etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Sicque per quoscumque Iudices & Commissarios, ac S.R.E. Cardinales, necnon sacri Palatij Apostolici causarum Auditores, sublata eis quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, iudicari & definiri debere.

Clausula derogatoria.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacij Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de vna, & in Concilio Generali de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis præsentium vigore ad iudicium non trahatur, aliisque Apostolicis constitutionibus, ac Prouincialibus & Capitularibus statutis & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, etiam in forma breuis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam nos, & Sedem prædictam, etiam Motu proprio, ac scientia & potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusuis irritantiuis, annullatiuis, cassatiuis, etiam priuilegiorum eorum reuocatiuis, restrictiuis, reseruatiuis, exceptiuis, restitutiuis, declaratiuis, mentis attestatiuis, ac derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis quomodolibet, etiam pluries concessis, confirmatis

firmatis & innotatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, etiam quod in eis caueatur expresse, quod illis nullatenus, aut non nisi sub certis modo & forma derogari posset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, Motu, scientia, & auctoritate similibus derogamus. Aut si aliquibus communiter vel diuisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.6. Verum quia difficile foret præsentes literas ad singula quæque loca, in quibus forte opus esset, deferri, volumus, & pariter Apostolica auctoritate decernimus, quod illarum transumptis manu alicuius ex Secretariis cuiusvis prędictorum Prælatorum Generalium, ac Romanæ Curiæ Commissarij, & suorum successorum, aut Notarij publici subscriptis, & sigillo officij alterius eorumdem, aut alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ, seu Curiæ Ecclesiasticæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 6. 20. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die vigesima Decembris 1595. Pontificatus nostri Anno Sexto.

LII. Acceptatio deuolutionis Ducatus Ferrariæ, mox recuperati, eiusque & reddituum incorporatio Reu. Cameræ Apost. ac subiectio Bullæ Pij V. de Terris S.R.E. non infeudandis.

Hæc Pij V. constitutio est num. 35. supr. lib. 2. vbi de sua materia plene dixi.

Edita A. D. 1598.

SAnctissimus in Christo Pater & Dominus noster Dominus Clemens diuina prouidentia Papa Octauus.

Ferraria Ducatus ad R. Cam. Apost. deuolutus est per obitum Alphonsi Ducis absque aliqua declaratione.

§.1. Quoniam per obitum Alphonsi Estensis Ferrariæ Ducis, Ducatus & status Ferrariæ, cum omnibus Ciuitatibus, Terris, Castris, fortalitiis, Portubus, locis, membris, iurisdictionibus, iuribus, ac aliis annexis & connexis, de quibus à Sede Apostolica & suis prædecessoribus Rom. Pontificibus, idem Alphonsus, siue eius antecessores inuestiti fuerunt, seu alios quomodolibet illos & illa à Sede præfata tenuerunt, & habuerunt, ad eamdem Sedem & Cameram suam Apostolicam, tum ex forma inuestiturarum, seu aliarũ concessionum de eis factarum, tum vigore cõstitutionis fel. rec. Pij Papæ Quinti prædecessoris editæ sub dat. 4. Kalend. April. Anno incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimosexto, Pontificatus sui Anno secundo, reuersi, & reuersa, & deuoluti & deuoluta existunt, & vtile eorum dominium cum directo consolidatum est, etiam absque aliqua alia vlteriori acceptatione, declaratione, ac possessionis apprehensione, & alias iuxta præfatam constitutionem Pij V. ad quam in omnibus & per omnia, & in omnibus eius partibus relationem haberi voluit.

Hic tamen P. nt. d. deuolutionem acceptauit.

§.2. Nihilominus pro potiori cautela, & iura iuribus addendo, constitutioni inhærendo, de venerabilium fratrum suorum S.R.E. Cardinalium consilio pariter & assensu, Statum & Ducatum prædictum cum omnibus Ciuitatibus, Terris, Castris, Fortalitiis, Portubus, locis, membris, & aliis annexis & connexis, per obitum præfati Ducis Alphonsi, seu alias ad eamdem Sedem deuolutum, & deuoluta, & vtile illorum dominium cum directo consolidatum esse declarauit, & huiusmodi reuersionem, deuolutionem, & vtilis cum directo dominio consolidationẽ acceptauit, ipsumque Ducatum & Statum Ferrariæ cum omnibus supradictis, Sedi Apost. & Cameræ reuersum, vnitum, & incorporatum esse, ac censeri decreuit & declarauit omni meliori modo.

Et d. Ducatũ d. Cameræ incorporauit, & SS. Petro & Paulo dicauit.

§.3. Et quatenus opus sit eumdem Ducatum & Statum, de nouo eidem Sedi & Cameræ vniuit & incorporauit, & dispositioni constitutionis præfatæ Pij V. subiacuisse, & subiacere similiter decreuit & declarauit, Deoque Omnipotenti, Beatæ Virgini, ac SS. Apostolis Petro & Paulo perpetuò tribuit & dedicauit.

Act. P. A. 6. 19. Ianuarij.

Die 19. Ianuarij 1598. apud S. Petrum in Consistorio secreto, Romæ.

Sequitur alia itidem declaratio, & applicatio.

Edita A. D. 1598.

SAnctissimus in Christo Pater, & D.N.D. Clemens diuina prouidentia Papa Octauus.

Idem Pontif. Deo agit gratias de recuperatione d. Ducatus.

§.4. Dixit Ducatum & Statum Ferrariæ iam fuisse recuperatum, idque sola Dei Omnipotentis misericordia factum esse, & propterea illi ingentes esse gratias agendas, præsertim cum id absque vlla sanguinis effusione contigerit.

Iterato que illum Cam. Apost. incorporat cum suis fructibus, & B. Mariæ, & Paulo consecrat.

§.5. Et iterato vt magis eniximam & exploratam eius voluntatem ostendat, iura iuribus addendo, Ducatum & Statum præfatum, omnesque illorum redditus, eidem Sedi & Cameræ Apostolicæ vniuit & incorporauit, & dispositionis constitutionis Pij V. editæ sub dat. 4. Kalend. Aprilis, Pontificatus sui Anno secundo, subiacuisse, & subiacere similiter decreuit, Deoque Omnipotenti, Beatæque Mariæ Virgini, & SS. Apostolis Petro & Paulo, quorum ope id factum fuit, perpetuo addixit & consecrauit.

Act. P. A. 7. 11. Februarij.

Romæ apud Sanctum Petrum, die vndecima Februarij, millesimo quingentesimo nonagesimo octauo.

LIII. Iurisdictio & facultates S. R. E. Cardinalis de latere Legati in Alma Vrbe dimissi, ob discessum Summi Pontificis versus Ciuitatem Ferrariæ, & alia loca Status Ecclesiastici.

Huiusmodi legationum bullas tres tantummodo de quamplurimis in hoc opere ponendas duxi, vt supra lib. 1. tibi significaui in Pauli III. const. 16. Licet.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1598.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Proœmium.

LIcet potestatis plenitudo desuper nobis commissa sit, & vniuersi gregis Dominici, diuina disponente clementia, curam habeamus, finem tamen humanæ possibilitatis excedere non valentes, considerantesque quod circa singula per nosmetipsos Apostolicæ seruitutis debitum absoluere non possumus, nonnumquam aliquos & præcipue S. R. E. Cardinales in solicitudinis nostræ partem assumimus, vt ipsis vices nostras supplentibus, ministerium nobis desuper commissum, fauente pietate superna, facilius & salubrius exequamur. Et quamuis ad cunctorum Christi fidelium Prouincias, Ciuitates, & loca paternum studium & diligentiam adhibeamus, ad Almam Vrbem tamen nostram, aciem nostræ considerationis paternis affectibus dirigentes, illam, Ciues, incolas, & habitatores eiusdem, tanquam peculiares filios, & deuotos diligentiori cura intuemur, & super eorum felici regimine pacifico & tranquillo, vt præseruentur à noxiis, & optatis perfruantur incrementis, specialiter prouidere desideramus.

Hic Pontifex profecturus Ferrariam, & alia loca sui Status, Legatum Romæ reliquit Insertum Annales S. R. E. Cardinalem cum potestate.

§.1. Cum itaque ex grauissimis & vrgentibus causis animum nostrum mouentibus, ad Ciuitatem & Ducatum nostrum Ferrarien. ac alias Prouincias, Ciuitates, & loca temporalis ditionis Ecclesiasticæ, dimissis in eadem Vrbe Palatij nostri, & Curiæ Cameræ Apostolicæ causarum audientiis, necnon Gubernatore, seu Vicecamerario, ac Vicario, seu eius Locumtenente, & Senatore, & Dataria, & Cancellaria nostra, cum plumbo, Capella, & eiusdem Cãcellariæ, & aliis Curiæ Romanæ officialibus, nos conferre intendamus. Nos interim bono & felici Vrbis, & Romanæ Curiæ prædictarum regimini prouidere volentes, & ad te potissimum, quem etiam in magnis & arduis Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ negotiis versatum, eximia probitate & fidelitate, rerumque gerendarum experientia, & præcipua prudentia, ac integritate comprobatum habemus, mentem nostram conuertentes, ac sperantes, quod ea quæ tibi duxerimus committenda, gratia tibi assistente diuina, circumspecte, prudenter, iuste, & fideliter exequeris. Te in Vrbe prædicta, eiusque territorio, & districtu, ac Ciuitatibus, Terris, & locis illis adiacentibus,

nostrum & dictæ Sedis legatum de latere, necnon omnium Tribunalium,& Officialium, ac Ministrorum etiam iustitiæ, tam in spiritualibus quam temporalibus generalem & specialem superintendentem, de Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E.Cardinalium consilio, auctoritate Apost.tenore præsentium,vsque ad beneplacitum,vel ad eamdem Vrbem reditum nostrum dumtaxat, creamus, constituimus, & etiam deputamus.

Almam Vrbē & in ea degentes etiam exemptos gubernādi, &c.

§. 2. Dantes tibi harum serie pariter, & concedentes plenam, liberam, & omnimodam potestatem, & facultatem, ac auctoritatem Vrbem, Ciuitates, & loca prædicta cum eorum territoriis,districtibus,& pertinentiis,necnon personas, ciues, habitatores etiam curiales, & ipsam Romanam Curiam sequentes, seu ad eamdem vndecumque venientes, dum in ea fuerint, seu in ea degentes,& incolas eiusdem, cuiuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ,dignitatis,etiam Pontificalis fuerint,ac eiusdem Romanæ Curiæ officiales existant, etiamsi exemptos à quocumque Legationis officio prætenderent, nostro & dictæ Romanæ Ecclesiæ nomine gubernandi, regendi & administrandi,ac prout cælestis gratiæ infusio,& tua prudentia persuadebunt,reformandi & corrigendi, occupata recuperandi, necnon illa & alia deformata in pristinum & debitum statum reducendi.

Causas criminales via appellationis & recursus cognoscendi.

§. 3. Causas ciuiles & criminales, ecclesiasticas & spirituales, etiam beneficiales ac matrimoniales, & etiam prophanas,ad forum ecclesiasticum & sæculare quocumque iure spectantes, ac mixtas, intra terminos tuæ Legationis, & Vicariatus huiusmodi, per viam appellationum quarumcumque, vel recursus,vnà cum negotio principali coniunctim vel diuisim, vel alias prout tibi visum fuerit, ac cum omnibus & singulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, per te vel alium seu alios audiendi, cognoscendi, etiam summariè, simpliciter,& de plano,sine strepitu,vt præfertur, & cum reiteratione terminorum ex stylo Curiæ, seu natura obseruari consuetorum, ac etiam cum illorum omissione, illasque decidendi & terminandi.

Sententias quascumque exequendi.

§. 4. Et quascumque sententias, per te,seu etiam alios Iudices quoscumque latas, tam in Romana Curia, quàm extra eam, etiamsi in rem transiuerint iudicatam, executioni debitæ, cum decreto literarum executorialium, seu mandari executiui, & cum inuocatione brachij sæcularis demandandi. Dictarum causarum cognitionem, terminationem, & executionem in casibus recursus, prout expedire iudicaueris, suspendendi.

Curiales & officiales coercendi.

§. 5. Ac etiam in ipsa Vrbe,quamdiu ab ea absentes fuerimus,in quoscũque Curiales,& ipsam Curiam sequentes, & Officiales quoscumque ipsius Curiæ nostræ,ac quæcũque Vrbis Tribunalia, & ipsorum officiorum & Tribunalium præsidentes,cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis & conditionis fuerint,omnimodã iurisdictionem, & generalem ac specialem superintendentiam exercendi.

Discordias componendi.

§. 6. Necnon etiam inter Comites,Barones & Milites, Dominos temporales & nobiles, & personas alias sæculares & ecclesiasticas,necnon Communitates,& Vniuersitates, ac Populos & omnes alios sæculares discordes, & differentes, Vrbis, Terrarum, locorum & districtus prædictorum pacem & concordiam faciendi, & inter eos pro huiusmodi pace & concordia inducias indicendi, ipsosq; ad eas, & ipsarum obseruantiam quibuscumque pœnis, districtionibus, sententiis & censuris,prout tibi videbitur compellendi. Concordes in vnitatis & charitatis vinculo confouendi & confirmandi.

Rebelles bannitos, & delinquentes puniendi.

§. 7. Rebelles & delinquentes, ac eiusdem Romanæ Ecclesiæ hostes,censuris & pœnis,tam ecclesiasticis quam aliis etiam pecuniariis,& corporis afflictiuis coercendi & corrigendi,ac ad nostram & dictæ Romanæ Ecclesiæ vnitatẽ reducendi. Ac præterea pro bannitorum & perditorũ hominum profligatione & extirpatione, Tibi non solum in Vrbe & districtu prædictis,sed etiam in Prouinciis nostris adiacentibus Patrimonij,Campaniæ,& Maritimæ,ac illarum Ciuitatibus, Terris, & locis quibuscumque nostras vices & voces, ac omnimodam facultatem, potestatem, auctoritatem,& arbitrium contra quoscumque bannitos,facinorosos, eorumque receptatores,fautores,complices, & sequaces, necnon contra Communitates, Vniuersitates, ac Ciuitates, Terras & Castra intra terminos tuæ Legationis & Vicariatus huiusmodi, & alios cuiuscumque præeminentiæ, vel dignitatis existant Barones, Feudatarios, Duces, & quauis auctoritate fungentes, etiam extraiudicialiter, ac manu regia, & secundum voluntatem,beneplacitum,dispositionem, ac arbitrium tuũ, appellatione, recursu, & reclamatione quibuscumque remotis & reiectis,procedendi ad capturam, torturam, etiã nulla indiciorum decreta copia, aut aliquo præfixo termino ad defensiones faciendas, illosque omnes & singulos puniendi, tam in rebus & bonis, quàm in personis, etiam vsque ad pœnam vltimi supplicij inclusiue. Ac sententias quascumque corporales & vltimi supplicij,etiam in contumaciam, legitimis indiciis non præcedentibus, à quibusuis Iudicibus latas statim exequendi. Domos,vineas, possessiones, arces, fortalitia, mœnia, & alia quæuis bona rebellium & delinquentium deuastandi, demoliendi, ac publicandi. Coniunctos, affines, & consanguineos delinquentium,& aliorum prædictorum ad illorum redemptionem cogendi. Præcipiendi Communitatibus, Domicellis, Baronibus, & particularibus personis,vt homines & animalia & alia necessaria pro bannitorum profligatione, & aliis necessitatibus sine aliqua mercede accommodent. Ac præterea quoscumque alios delinquentes pœnis pecuniariis,exilij, & relegationis, ac etiam vltimi supplicij puniendi, ac puniri mandandi & faciendi. Atque sub eisdem pœnis, ac priuationibus præcipiendi Capitaneis, Ductoribus, Officialibus, & omnibus Militibus, tam Legionariis,quàm etiam stipendiariis, ad omnem requisitionem tuam, seu à te deputatorum sine aliqua mercede ad arma capien. & ad loca ipsis imperata accedendum,pugnandum, loca inuadendum,renitentes occidendum, qui sine licentia recedere non possint. Et in euentum quod dicti sicarij, banniti, & delinquentes,vel alij inobedientes in aliqua ciuitate, castro, seu fortalitio,& alio quouis loco mediatè vel immediatè Sedi Apostolicæ subiecto reperiantur,si Communitas,Vniuersitas, Barones & alij ad quos spectabit, eosdem sicarios & inobedientes, & alios quoscumque etiam non culpabiles, ad omnem requisitionem, seu tuorum Officialium, vinctos, in tuis vel eorumdem Officialium manibus tradere recusauerint, seu restiterint, tormentis bellicis mœnia Ciuitatis, Oppidi, & Fortalitij huiusmodi quatiendi,expugnandi, & vsque ad demolitionẽ violenter ingrediẽdi, etiamsi homicidia,& mortes non culpabilium accidentaliter inde secuta sint, sine vllo, tam spiritualium, quam temporalium pœnarum incursu. Necnon Tibi, tuisque Ministris,Officialibus, & Militibus,in omnes armatos & cõuenticulas,nisi statim se in dictorum Ministrorum manibus dedant, impetum faciendi, & contra resistentes prædictos seu fugiẽtes,archibusia exonerãdi,nec propterea de morte secuta teneantur. Nouas quoq; taleas & nominationes, pro bannitorũ & facinorosorum extirpatione,expensis Cameræ Apostolicæ ad tuum libitum imponendi. Quoscumque etiam Principes, Duces, Barones, Ciuitates, Castra, Communitates & Vniuersitates, ausu temerario conatibus tuis quocumque modo se opponentes, anathematis gladio feriendi, illos inuadendi, exercitum cogendi,ac contra eos,vt publicos hostes pugnandi, Ducatibus, Principatibus, Baroniis, & feudis,priuilegiis, ac bonis illos perpetuo priuandi,spoliandi,eorumque Ciuitates,Castra,loca,& feuda quæcumque Cameræ nostræ Apostolicæ perpetuo vniendi,applicandi,& incorporandi ipso facto absque alia Iudicis declaratione. Necnon cum quibusuis Principibus vicinis & longinquis super remissionibus bannitorum & aliorum delinquentium hinc inde conuentiones faciendi; quæ postquã factæ fuerint, à nobis & Sede Apostolica approbata cẽseãtur, prout ex nunc approbamus. Atque à Cõmunitatibus & Vniuersitatibus quarumcumque ciuitatum & locorum frumentum,vinum,stramina, & alia victui necessaria arbitrio tuo subministrari faciendi. Atque omnia & quæcumque delicta contra quascumque personas tam ecclesiasticas,quam sæculares commissa, etiam in crimine læsæ maiestatis, exceptis tamen contentis, iuxta dispositionem iuris communis in primo capite, secuta vel non secuta condemnatione notoria vel occulta, etiam eorum quibus taleæ & nominationes impositæ fuerunt, etiam elapso anno remittendi. Non obstan. fel. rec. Pij Papæ Quinti,

&

& aliis constitutionibus Summorum Pontificum prædecessorum nostrorum de bannis loquentibus, quibus ad tuum libitum derogare possis, ipsosque delinquentes ad suum statum, & honorem restituendi; in omnibus casibus gratiandi & componendi, etiamsi sint rebelles & diffidati (imposito tamen illis donec pacem habuerint, arbitrio tuo, exilio à loco commissi delicti. Ac saluos conductus ad libitum prædictis concedendi, atque omnia alia in præmissis omnibus & singulis, ac circa ea necessaria & opportuna, ac tibi beneuisa, etiam speciali nota digna, quæ Nos ipsi facere possemus, faciendi, mandandi, & exequendi, Apostolica auctoritate, tenore præsentium damus, tradimus, atque concedimus. Volumus autem & apostolica auctoritate decernimus, quod præmissorum occasione, irregularitatis labem siue notam minime incurras, nec incurrere censearis.

Clausula contrariorum sublatiua.

§. 8. Non obstantibus præmissis ac quorumcumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutionibus & ordinationibus, ac quarumcumque Ciuitatum, Terrarum, locorum, Communitatum & Vniuersitatum statutis, consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, quibuscumque personis, etiam Pontificali, Ducali, & quauis alia dignitate præditis ac fulgentibus, quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, ad effectum præsentium, specialiter & expresse, Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel diuisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Facultas conferendi certa beneficia.

§. 9. Ceterum, vt erga personas nostri & Apostolicæ Sedis deuotas, te gratiosum ac liberalem valeas exhibere, tibi vt quæcumque beneficia ecclesiastica simplicia dumtaxat, ac personalem residentiam non requirentia, quorum fructus, redditus, & prouentus secundum communem æstimationem verum annuum valorem viginti quatuor ducatorum auri de Camera non excedant, in Alma Vrbe nostra; & in illius districtu, durante tua legatione huiusmodi vacantia (illis quæ ad collationem alicuius ex venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, respectu Episcopatuum, titulorum, seu diaconiarum, aut etiam indultorum, vel alias quocumque modo pertinent dumtaxat exceptis) quorum collatio & prouisio dispositioni Apostolicæ specialiter, vel alias ex quacumque causa, etiam de necessitate exprimenda, præterquam ratione familiaritatis nostræ, aut Cardinalium viuentium, generaliter reseruata, seu ex quauis generali reseruatione affecta fuerint, quibusuis personis idoneis, quibus tibi videbitur, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, inuicem tamen compatibilia beneficia ecclesiastica obtinentibus & expectantibus, auctoritate Apostolica conferre, & de illis prouidere pariter, libere & licite possis & valeas, facultatem & auctoritatem similiter concedimus & indulgemus. Decernentes collationes, prouisiones, & alias dispositiones per te de huiusmodi beneficiis facien. perinde validas, firmas, & efficaces fore & esse, ac si à nobis ipsis factæ forent.

Clausula sublata.

§. 10. Sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque non obstan.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac nostræ Cancellariæ Apostolicæ regulis, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Basilicarum & Ecclesiarum quarumcumque, in quibus beneficia huiusmodi forsan fuerint, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die 3. Aprilis, millesimo quingentesimo nonagesimo octauo, Pont. nostri Anno septimo. *Dat. P. A. 7. 3. April.*

Declaratio, quod Officiales & curiales, tam sequentes Sanctitatem suam in eius ab Vrbe discessu, quàm in ea remanentes, sint vere Curiales, eorumque gaudeant prærogatiuis, & beneficia eorundem Sedi Apostolicæ remaneant affecta. LIV.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1598.

Causa huius declarationis.

CVm ob nonnullas graues & vrgentes causas, ad Ciuitatem & Ducatum nostrum Ferrarien. cum plerisque Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & nonnullis nostris & Romanæ Curiæ Officialibus propediem, annuente Domino nos conferre, ac ibidem, & in aliis forsan temporalis ditionis Ecclesiasticæ locis per aliquot menses commorari statuerimus. Cumque in Alma Vrbe nostra causarum, & literarum Audientiam, necnon etiam Cancellariam nostram Apostolicam relinquamus, & præterea diuersi eiusdem S.R.E. Cardinales, aliique Romanæ Curiæ Officiales in eadem Vrbe remaneant. Nos ne propterea dubitatio aliqua circa Curiales ac Officiales eiusdem Romanæ Curiæ oriatur prouidere volentes.

Declaratio quod tam sequentes Papam, quam remanentes in Vrbe, curiales remaneant.

§. 1. Hac nostra constitutione, tam eos qui nos sequentur, quam eos qui in dicta Vrbe remanserint, siue Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, siue Officiales & Curiales, aut alij quicũque eamdem Romanam Curiam sequentes fuerint, vnam tantum & non duas Romanas Curias constituere, eosque omnibus & singulis gratiis, priuilegiis, antelationibus, prærogatiuis, declarationibus, indultis, facultatibus, concessionibus, & consuetudinibus, etiam quoad acceptationes & prouisiones beneficiorum faciendas, quibus Cardinales, Officiales, Curiales, & alij prædicti dum Nos in dicta Curia in eadem Vrbe residemus, de iure & consuetudine vtuntur, potiuntur, & gaudent, seu vti, potiri & gaudere posse & debere perinde ac si nos in eadem Vrbe resideremus, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, decernimus & declaramus.

De discessu habes in const. praced.

Eorumque beneficia affecta sint sedi Apostolicæ.

§. 2. Nec non etiam eamdem Curiam censeri volumus quoad beneficia, quæ tam in dicta Vrbe, & in Ciuitatibus & locis ad quę accedemus, & in quibus in itinere eũdo & redeundo pro tempore moram trahemus, quã per obitum illorum qui Nos & Curiam nostram sequentur, seu ad Nos, & ad eamdem Curiam pro eorum negotiis accedent, & in itinere, siue eundo, siue redeundo diem claudent extremum, quomodolibet vacabunt, neminemque de illis præter Nos disponere posse.

Et ita iudicari debere præcipit.

§. 3. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari & definiri debere, irritumque & inane quicquid secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit, attentari, pariter decernimus & declaramus.

Quibuscumque non obstan.

§. 4. Non obstan. quibusuis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romę apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 10. Aprilis. 1598. Pont. nostri Anno 7. *Dat. P. An. 7. 10. April.*

De luctuosa Tyberis inundatione in Vrbe & eius districtu, indictioneque publicarum supplicationum ad Diuinam misericordiam implorandam. LV.

CLEMENS EPISCOPVS,
Seruus seruorum Dei. Dilectis filiis Clero & Populo Almæ Vrbis nostræ, ceterisque Christi fidelibus in eadem Vrbe, eiusque districtu existentibus, salutem & Apostolicam benedictionem.

Edita A. D. 1599.

Tyberis inundatio memoratur & lachrymosa.

§. 1. MAnus Domini, manus Patris, manus illa potens & salutaris, quæ sola dum iuste vulnerat piè medetur

denit; ipsa tetigit nos, filij dilectissimi. Fluuius Tyberis, extra alueum ripasque diffusus, tanta aquarum copia Vrbem, suburbia, prata, & agros inundauit, & in tantam, non in planis solum, sed in editioribus etiam locis creuit altitudinem, quantam neque nos, neque maiores nostri meminerunt. Quæ Vrbis facies, quis aspectus per hos dies fuerint, plane luctuosus & miserabilis, quæ hominum, ædificiorum, & rerum ad vitam victumque quotidianum necessariarum, pernicies & iactura extiterit, nec sine acerbissimo doloris sensu commemorari potest, nec certe commemorari est necesse. Vos ipsi oculis vestris cuncta perspexistis, & passi estis, & nos etiam vidimus, oculisque & manibus in Cœlum eleuatis, cum præ doloris magnitudine cor nostrum disrumperetur, & quasi cera colliquefactum esset, omnium miserias paterno affectu & miseratione complexi sumus.

Quam propter gentium peccata euenisse hic Pontifex enunciat.

§. 2. Sed huius tantæ eluuionis, & calamitatis causæ, non ex principiis naturalibus curiose nimis inquirendæ sunt, & ex eorum opinionibus, qui dicentes se sapientes, stulti facti sunt, tanquam si gentes essemus quæ ignorant Deum; sed potius, vt Christianos decet, in timore & tremore, veriorem magisque intimam harum ærumnarum originem intra nosmetipsos peruestigemus. Ac nisi nos ipsos fallere, & decipere velimus, peccata ipsa respondebunt nobis, & iniquitates quæ multiplicatæ sunt nimis coram Deo. Abyssus enim peccatorum, abyssum aquarum, & inundatio inundationem euocauit.

Quisque igitur conuertatur à via sua mala, & reuertatur ad Dominum.

§. 3. Ne tamen, filij, pusillo animo sitis, neve, quod absit, cor vestrum obduretis, vt indomiti & obstinati peccatores solent, qui plagis Dei deteriores fiunt, quorum miseram & miserandam conditionem exprimit Ieremias verbis illis: Domine percussisti illos, & non doluerunt, attriuisti eos, & renuerunt accipere disciplinam; indurauerunt facies suas supra petram, & noluerunt reuerti. Vos autem, filij, non sic; sed reuertimini ad Dominum in toto corde vestro, in ieiunio, & fletu, & planctu; & pœnitentiæ salutaris tabulam apprehendite, ne pereatis in diluuio aquarum multarum iræ Dei, & iusti iudicij eius. Deus enim noster pius est & misericors, & præstabilis super malitia, qui non vult mortem peccatoris, sed magis vt conuertatur & viuat. Plaga hæc, si sapitis, si intelligitis, si nouissima prouideris, non est ad mortem, sed ad salutem. Corripuit vos Dominus, sed non in furore suo, immo vero in visceribus misericordiæ suæ, vt Pater, qui hic, in hac breui & caduca vita filius flagella adhibet, vt in æternum parcat. Quem enim diligit Dominus, castigat, & tanquam filiis offert se vobis. Surgite & vos cum filio prodigo, & ite ad patrem vestrum, qui vos vocat, qui apertis brachiis vos expectat, & ad complexum & pacem & reconciliationem inuitat. Clamate ad Dominum in fortitudine, & ex intimo corde verba illa pronunciate: Omnia quæ fecisti nobis, Domine in vero iudicio fecisti, quia peccauimus tibi, & mandatis tuis non obediuimus, sed da gloriam nomini tuo, & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum. Denique conuertatur vnusquisque à via sua mala, & qui Niniuitas peccantes imitati estis, imitamini pœnitentes.

Mariæ Virginis & Principum Apostolorum auxilium implorat.

§. 4. Ite ad Matrem Gratiarum, & Aduocatam peccatorum, ad Beatissimam semper Virginem Dei genitricem MARIAM, & illius opem atque auxilium implorare. Ite ad Gloriosissimos Apostolorum Principes Petrum & Paulum, peculiares Patronos huius Almæ Vrbis, cui Euangelij doctrinam cum sanguine tradiderunt. Hi enim sunt Gloriosi Principes Terræ, & Patres & Pastores Ecclesiæ; præcipuè verò Vrbis Romæ, qui eam ad hanc gloriam prouexerunt, vt Gens Sancta, Populus electus, Ciuitas Sacerdotalis & Regia, per sacram Beati Petri Sedem caput Orbis effecta, latius præsideret Religione diuina, quam dominatione terrena. Obite in spiritu humilitatis, & animo contrito sacras Beatissimorum Apostolorum Basilicas, & fortissimorum Martyrum memorias, quibus velut propugnaculis Roma cincta est. Plorate coram Domino, & preces cum lacbrymis fundite, vt per merita & intercessionem Sanctorum, qui cum CHRISTO regnant, veniam atque indulgentiam impetremus.

Cessent vitia & vigeant virtutes.

§. 5. Pacem igitur cum fratribus habete, cessent odia & inimicitiæ, ne si manus plenas sanguine extendatis, auertat Deus oculos suos à vobis. Libido, intemperantia, luxuries tollatur, & cetera vitia, quibus iracundia Dei prouocatur. Vigeat modestia, temperantia, & misericordia in pauperes. Nunc enim latissimus pietati propositus est Cāpus, vt ij potissimū qui ditiores sunt, peccata sua eleemosynis redimant, & pauperum inopiam sua abundantia subleuent. Quod vt sincera cum alacritate faciant, omnes quanta possumus cum efficacia, in Domino hortamur. Nam si propter omnium peccata hæc plaga à Deo immissa est, ad omnes seu pauperes, seu diuites pertinere debet, vel per miseriam vel per miserationem, vt dum corporis nostri, quod vnum est in Domino, membra quædam patiuntur, cetera compatiantur. Sumite igitur arma militiæ nostræ, non carnalia, sed potentia Deo, quibus ipse Deus exercituum fortissimus, & omnipotens vincitur; pœnitentiam, orationem, ieiunium, & eleemosynam. His enim placatur Deus, qui si viderit opera vestra bona, & quia conuersi estis ab omni via mala in sinceritate cordis vestri, reuertetur & ipse à furore iræ suæ, & non peribitis.

Indicit propterea hic Pontif. solemnes supplicationes & processiones ad basilicas B. Mariæ Maioris & B. Petri.

§. 6. Atque vt tanto ardentius ad diuinorum Sacramentorum medicinam accuratis, & vt veterem hominem exuentes mente & spiritu renouati, ambuletis in nouitate vitæ; Nos ad Basilicas Principis Apostolorum, & Sanctæ MARIÆ Maioris de Vrbe proxima hebdomada, quarta videlicet huiusce mensis Ianuarij, diebus per Nos eligendis, solemnes supplicationes & processiones, vt moris est indicimus. Ad quas Basilicas vel earum alteram, Nos ipsi vnà cum venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ac Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis in Romana Curia existentibus, ac Christianorum Regum & Principū Oratoribus in Vrbe commorantibus, aliisque Prælatis atque Officialibus Romanæ Curiæ & Magistratibus eiusdem Vrbis, vobisque Clero & Populo comitantibus, debita animi & corporis demissione supplices adire, ipsasque supplicationes & processiones celebrare constituimus.

Hortatur moramtes in Vrbe ad eas, alios vero extra morantem ad alias Ecclesias visitādas, & alia hic expressa implenda.

§. 7. Vt vero à diuina bonitate atque clementia vberiores communis ac salutaris pœnitentiæ fructus capiamus, vos vniuersos & singulos, cęterosque vtriusque sexus Christi fideles, in dicta Vrbe eiusque districtu existentes, per viscera misericordiæ Dei nostri hortamur atque obsecramus, vt qui in eadem Vrbe erunt, dicta hebdomada, vel saltem altera sequente, postquam præsentes litteræ publicatæ fuerint, salutari pœnitentiæ Sacramento ad præteritas culpas diluendas sic se præparent, vt Deus placatus flagella suæ iracundiæ auertat, Romam ab omnibus periculis eripiat, ac populum in Vrbe, eiusque districtu existentem, saluum atque incolumem tueatur. Et vos quidem, & ij qui in Vrbe fuerint, prædictas Principis Apostolorum, & Sanctæ MARIÆ Maioris de Vrbe Basilicas, aut earum alteram, qui verò extra Vrbem in dicto districtu extiterint, Ecclesiam, seu Ecclesias per locorum Ordinarios, seu eorum Vicarios, aut de eorum mandato, & iis deficientibus, per eos, qui ibi curam exercent animarum, deputandam seu deputandas, quocumque die, vel quibuscumque diebus eiusdem vel sequentis hebdomadæ, saltem semel deuote visitent, & quarta ac sexta feria, & Sabbato eiusdem hebdomadæ vel sequentis ieiunent; & præterea pauperibus & indigentibus personis, aut locis piis eleemosynas arbitrio suo erogent, atque intra hoc tempus, tam primæ quam secundæ hebdomadæ, alicui presbytero ab ordinario loci approbato, peccata sua confiteantur, & Dominica prima aut secunda, vel alio dictæ prioris, aut sequentis hebdomadæ die, vt supra dictum est, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum deuote suscipiant. Regularibus vero personis vtriusque sexus in claustris perpetuo degentibus, aut aliis in carcere existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui superius expressa, vel eorum aliqua facere & implere nequiuerint, presbyter Cōfessarius quem elegerint, prædicta omnia & singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera cōmutandi, vel in aliud proximum tamen tempus prorogandi facultatem habeat.

Indulgentias eisdem elargitur.

§. 8. Quæ omnia, vt vos & prædicti Christi fideles eo libentius præstare studeatis, quo vberius spiritualibus muneribus, & gratiis vos reficiendos esse cognoueritis; de Omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, ex illa ligandi atque soluendi potestate, quam Deus nobis licet indi-

gnis,

gnis, contulit, thesauros Ecclesiæ, quorum dispensatores eius benignitate facti sumus, copiose aperientes. Vniuersis & singulis prædictis, qui præmissa modo & forma præscriptis fecerint & impleuerint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, veniam, & remissionem, sicut in anno Iubilæi visitantibus certas basilicas intra & extra Vrbem concedi consueuit, tenore præsentium concedimus & impartimur. Necnon iisdem Christi fidelibus vtriusque sexus, tam laicis, quàm ecclesiasticis, siue sæcularibus siue cuiusuis Ordinis & Congregationis seu instituti Regularibus, indulgemus, vt sibi eligere possint quemcumque presbyterum confessarium, tam sæcularem, quàm cuiusuis Ordinis vel instituti Regularem ex approbatis ab Ordinariis locorum, vt præfertur, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis & censuris, à iure vel ab homine, quouis modo & causa latis seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumuis grauibus & enormibus, etiam in casibus, tam locorum Ordinariis, quàm nobis & Sedi Apostolicæ, etiam in litteris die Cœnæ Domini legi consuetis, atque alias etiam per quascumque nostras, vel Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodolibet reseruatis, in foro tantum conscientiæ, hac vice solùm absoluere: & insuper vota quæcumque (Religionis & Castitatis dumtaxat exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, iniuncta tamen eis & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, ac aliis eius arbitrio iniungendis, possint & valeant.

Iubetque Ordinarius districtus Vrbis, & aliis hanc publicent concessionem.

§. 9. Mandantes propterea, & in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipien. omnibus venerabilibus fratribus, Episcopis & aliis quibuscumque locorum dicti districtus Ordinariis, & aliis supradictis, ad quos pertinuerit, vt, cùm præsentium literarum transumpta aut exempla acceperint, illa statim per suas Ecclesias, Ciuitates, Oppida, Terras, Loca, Diœc. publicent & promulgent, & publicari ac promulgari faciant, Cleroque & Populo sibi subiecto solemnes processiones & supplicationes indicent & celebrent.

Declaratio dictæ concessionis.

§. 10. Per præsentes autem non intendimus super aliqua irregularitate, publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate, aut inhabilitate quoquo modo contracta aliquam facultatem tribuere, dispensandi, seu habilitandi, aut in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ. Neque etiam iis præsentes nostras litteras, qui ab aliquo Iudice excommunicati, suspensi, vel interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus celebrationis huiusmodi Iubilæi satisfecerint, aut cum partibus concordauerint, neque pariter hæreticis & schismaticis specialiter declaratis, seu condemnatis, vllo modo suffragari posse aut debere.

Derogatio contrariorum.

§. 11. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus absoluendi facultas in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reseruatur, vt nec etiam similes vel dissimiles Iubilæi, indulgentiarum, aut facultatem huiusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant; necnon regula nostra de non conceden. indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum & Congregationum, siue institutorum Regularium, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, eisdem Ordinibus & Congregationibus, atque institutis quomodolibet concessis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumq; totis tenoribus specifica & indiuidua, non autē per clausulas generales idem importantes, mentio aut expressio habēda, vel quæuis alia forma exquisita ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac forma in illis tradita penitus pro seruata habentes, ac vice specialiter, nominatim & expresse ad effectum præsentium derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 12. Volumus autem vt præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur quæ haberetur his litteris, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo nono, decimo Calen. Februarij, Pontificatus nostri Anno septimo. *Dat. A. 9. [illegible] Ianuarij.*

Quod Monachi Congregationis B. MARIÆ Fulien. Cistercien. Ordinis S. Benedicti, in Processionibus, aliisque actibus publicis, omnibus Fratribus Mendicantibus præferantur. LVI.

Institutionem huius Congregationis vide sup. in const. 32. Sixti V. Religiosos. lib. 1. vbi omnia quæ istam respiciunt Congregationem indicaui.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1599.

REgis pacifici qui regnat in Cœlis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ad ea per quæ personarum quarumlibet, præsertim vitam Monasticam ducentium, & mundanis spretis illecebris in solitudine piæ vitæ, & assiduis orationibus vacantium, quieti & tranquillitati consulitur; ac litibus & controuersiis, quæ inter personas prædictas, & alios Regularis vitæ professores ortæ sunt, & oriri possunt, occurritur, libenter intendimus, & his quæ propterea prouide decreta fuisse dicuntur, vt firma perpetuo & illibata persistant, libenter cum a nobis petitur, Apostolici muniminis adiicimus firmitatem.

Congregatio S.R.E. Cardinalium deputatorum super controuersiis Regularium censuit in actib. publicis, Monachos Congregat. Fulien. præferendos esse Fratrib. Mendicantibus.

§. 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilecti filij Ioannis à sancto Nicolao, Procuratoris generalis Congregationis Beatæ MARIÆ Fuliensis, Cisterciensis Ordinis petitio continebat, quod alias Congregatio Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super negotiis Episcoporum & Regularium deputatorum, ad litibus & controuersiis, quæ tunc ortæ erant & oriri poterant in futurum, inter Monachos & Fratres dictæ Congregationis Fuliensis huiusmodi ex vna, ac Fratres Ordinum Mendicantium partibus ex altera, ratione præcedentiæ in processionibus & aliis actibus publicis, salubriter obuiandum & occurrendum; re diligenter & maturè discussa, Fratres dictæ congregationis, vti Monachos præferendos esse, ac præferri debere Fratribus Mendicantibus, primumque & digniorem locum in functionibus & actibus publicis iure obtinere: nec Monachos dictæ Congregationis à Fratribus Ordinum Mendicantium huiusmodi in hoc molestari posse neque debere censuit & ordinauit, prout in ipso decreto & scripturis desuper confectis plenius continetur.

Sed hoc decretum non seruabatur in Ciuitate Burdegalensi.

§. 2. Et licet decretum huiusmodi vbique inuiolabiliter ab omnibus obseruari, nec illi in aliquo contrauenriri deberet, nihilominus dilecti Filij fratres dicti Ordinis Mendicantium Ciuitatis Burdegalensis illud non aliter obseruantes, dilectos filios Monachos Monasterij dictæ Congregationis in dicta Ciuitate existentis, litibus & controuersiis, causa & occasione præcedentiæ huiusmodi inuoluere, ipsamque præcedentiam sibi attribuere & arrogare non desistūt in non leue præiudicium Monachorum Congregationis huiusmodi. Quare pro parte Ioannis Procuratoris generalis huiusmodi, ne amplius Monachos dictæ Congregationis super eadem præcedentia ab ipsis Fratribus Mendicantibus, vano prætextu contingat impediri: & ad litibus & controuersiis huiusmodi iam de præsenti ortis, & in futurum verisimiliter orituris mature obuiandum, nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus tranquillitati Monachorum dictæ Congregationis Fuliensis consulere, ac alias in præmissis opportune prouidere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic modo Pontif. d. decretum approbat.

§. 3. Nos igitur, qui fideles quoslibet pacis & quietis amœnitate perfrui summopere peroptamus, eumdem Ioannem Procuratorem generalem, simulque dictam Congregationem Fuliensem specialibus fauoribus & gratiis prosequi volentes, ipsumque Ioannem à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque

ecclesiasticis

ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes: necnon litis & causæ, si quæ desuper inter Monachos Congregationis, & Fratres Mendicantes huiusmodi, vbilibet pendeat, statum & merita, aliorumque hic etiam forsan de necessitate exprimendorum, ac etiam decreti, scripturarum prædictorum, & inde secutorum quorumcumque tenores etiam veriores, præsentibus pro sufficienter expressis habentes; necnon causam ad Nos auocantes, litemque huiusmodi penitus extinguẽtes, perpetuumque silentium desuper eisdem Fratribus Mendicantibus imponentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, decretum & ordinationem prædicta, ac prout illa concernunt, omnia & singula in dictis scripturis contenta quæcumque, cum omnibus & singulis inde secutis, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo approbamus & confirmamus, ac illis perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus; omnesque & singulos tam iuris, quam facti, ac solemnitatum, de iure, vsu, vel consuetudine, aut alias quomodolibet requisitarum, vel necessariarum, ac quosuis alios, etiam quantumuis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, aut interuenisse dici vel censeri possint, supplemus; ac decretum & ordinationem prædicta perpetuo valida & efficacia fore & esse, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere.

Et vbique seruari præcipit.

§. 4. Necnon à dilectis filiis Ordinis Mendicantium huiusmodi Superioribus & Fratribus, nunc & pro tempore existentibus, ac quibusuis aliis, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectare poterit in futurum, perpetuo, firmiter & inuiolabiliter, ac vbique, præsertim in dicta Ciuitate Burdegalensi, obseruari & adimpleri debere decernimus.

Excommunicationis pœnam contrauenientibus statuit.

§. 5. Et nihilominus pro potiori cautela, omnibus & singulis Superioribus & Fratribus quorumcumque Ordinum Mendicantium præsentibus & futuris, præsertim verò dictæ Ciuitatis Burdegalensis, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, per contrauenientes eo ipso, absque alia declaratione incurrenda, à qua non nisi per Romanum Pontificem tantùm pro tempore existentem, præterquam in mortis articulo constituti, absolui possint, ne dictam Congregationem Fuliensem, ac illius Monachos nunc & pro tempore existentes, super præmissis aut eorum aliquo, molestare inquietare, aut quoquo modo impedire præsumant, seu audeant, districtius inhibemus.

Clausulæ præseruatiuas apponit.

§. 6. Decernentes præsentes litteras, sub quibusuis suspensionibus vel derogationibus, etiam à Sede Apostolica vel eius Legatis, & alias quomodolibet emanatis & emanandis, comprehendi non posse, & quoties eas reuocari, suspendi, aut eis in aliquo derogari, seu contra illas aliquid concedi contigerit, toties in pristinum & validissimum statum restitutas esse censeri. Et sic per quoscumque Iudices, & locorum Ordinarios, aliosque Commissarios quauis auctoritate fungentes, etiam eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, ac ex nunc irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, eisdem auctoritate & tenore decernimus.

Executores deputat.

§. 7. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Burdegalensi, & Episcopo Vasatensi, seu eorum officialibus, & dilecto filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus & mandamus, quatenus ipsi, vel duo aut vnus eorum, per se vel aliũ seu alios, præsentes litteras & in eis contenta quæcumque, vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Ioannis Procuratoris generalis, ac Monachorum Congregationis Fuliensis huiusmodi fuerint requisiti, solemniter publicãtes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Ioannẽ Procuratorem, ac Monachos prædictos, & eorũ singulos, confirmatione, approbatione, adiectione, suppletione, inhibitione, decreto, ac omnibus præmissis, nostrisque præsentibus literis huiusmodi pacifice frui & gaudere. Non permittentes eos vel eorum aliquem desuper per quoscumque, quauis auctoritate fungentes, quomodolibet indebite molestari. Contradictores, molestatores quoslibet ac inobediẽtes & rebelles, per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo; necnon legitimis super his habendis seruatis processibus, censuras & pœnas prædictas, etiam iteratis vicibus aggrauando, interdictum ecclesiasticum imponendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis omnibus derogat.

§. 8. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacij Papæ octaui prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali de duabus dietis edita, dummodo aliquis auctoritate præsentium vltra tres dietas ad iudicium non trahatur, ac quibusuis aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum Congregationis & Ordinis Fratrum Mendicantium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus; priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis Ordini Mendicantium huiusmodi, ac illius Superioribus, Fratribus & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis quomodolibet, etiam Motu Proprio, etiam consistorialiter cõcessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si eisdem Superioribus, & Fratribus Mendicantibus huiusmodi, vel quibusuis aliis, communiter vel diuisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Dat. P. An. 8. 9. Februarij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die nona Februarij, millesimo quingentesimo nonagesimo nono, Pontificatus nostri Anno octauo.

Quod Archiepiscopi & Episcopi Oleum Sanctum exhiberi faciant Ordini B. MARIÆ de Monte Carmelo, pro ministranda extrema vnctione eiusdem Ordinis infirmis. LVII.

Quamplura de hoc Ordine indicaui supr. in constitut. 8. Honorij III. Vt viuendi, lib. 1. ibi videas.

Edita An. D. 1599.

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis & Episcopis præsentes litteras inspecturis salutem & Apostolicam benedictionem.

Petitio Ordinis Carmelitarum.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, quod licet Regulares prædicti Ordinis consueuerint recipere ab Archiepiscopis & Episcopis Oleum sacrum pro ministranda infirmis Regularibus eiusdem Ordinis extrema vnctione, nihilominus nonnulli Archiepiscopi, Episcopi, & Suffraganei, Oleum Sacrum huiusmodi prædictis Religiosis tradere recusant. Quare nobis humiliter supplicari fecit prædictus Procurator generalis, vt in præmissis opportune prouidere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Papa prouisio de qua in rubr.

§. 1. Nos igitur huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Rom. Ecclesiæ Cardinalium super Consultationibus & negotiis Episcoporum & Regularium Præpositorum sentẽtia, Fraternitatibus vestris per præsentes committimus & mandamus, vt prædictis Ordinis B. MARIÆ de Monte Carmelo vbiuis existentibus Regularibus, quandocumque Sacrum Oleum pro ministranda eiusdem Ordinis respectiue Regularibus infirmis extrema Vnctione petierint, illud vos in vestra diœcesi promptè ac liberaliter exhiberi faciatis, ac quoscumque Suffraganeos vestros,

vt

vt similiter in sua quisque diœcesi ipsis Regularib. Oleum Sacrum tradi curent, & faciant, auctoritate etiam nostra moneatis. Non obstantibus in contrarium facientibus quibuscunque.

Transumptorum fides.

§. 2. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 8. 24. Martij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die vigesima quarta Martij, millesimo quingentesimo nonagesimo nono, Pontificatus nostri Anno octauo.

LVIII. Indictio Sanctissimi Iubilæi pro anno 1600. quo Anni Sancti conceditur plenaria remissio peccatorum, visitantibus Basilicas SS. Petri & Pauli Apostolorum, ac S. Ioannis Lateranen. & Beatæ MARIÆ Maioris de Vrbe. Et suspensio aliarum indulgentiarum durante d. Anno.

Antiquum huius Iubilæi ritum approbauit Bonifac VIII. pro quolibet centesimo anno, vt supr. in eius constitut. 7. Antiquorum, supr. lib. 1. Sed ad annum quinquagesimum reduxit Clemens VI. vt in extrauag. 2. de Pœnit. & Remiss. & ad trigesimum Vrban. VI. & tandem ad 25. Paulus II. vt sup. in eius const. 7. Ineffabiles, lib. 1.

Indictionem Iubilæi pro Anno 1625. fecit S.D.N. Vrban. VIII. vt in Const. 16. Omnes gentes. inst. tom. 4. vbi multa signata de simili materia reperies.

Edita An. D. 1599

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei, Vniuersis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Annus centesimus Iubilæi ex antiquo ritu frequentatus est.

ANnus Domini placabilis, annus remissionis & veniæ, filij in CHRISTO dilectissimi, iã Dei munere appropinquat, iam tempus acceptabile, & dies æternæ salutis adueniunt, ad redimenda peccata, ad saluandas animas. Annus Christiano populo in primis optabilis & iucundus Sanctissimi Iubilæi iam prope adest, qui à salutifero partu Beatæ Dei genitricis & semper Virg. Mariæ sexcentesimus supra millesimum numeratur, tanto maiori fidelium gaudio & frequẽtia in Alma hac Vrbe, de more celebrandus, quanto expressius, atque efficacius suam primariam originem repræsentat. Nam, quemadmodum veteri traditione & maiorum monimentis testatum est antiquissimo R. E. instituto, per decurrentes sæculorum ætates, hoc est singulis centenis Annis, à CHRISTI Domini & Saluatoris nostri Natali, amplissimæ peccatorum Indulgentiæ & remissiones propositæ erant iis qui sacra beatorum Apostolorum limina, piè ac deuote visitarent.

Quam institutionem Bonifacius VIII. approbauit, & alij d. tempus immutarunt.

§. 1. Quam sane vetustam institutionem anni centesimi non vana Gentilium superstitione, sed religioso cultu & Christianorum concursu Romæ celebrandi, fe. rec. Bonifac. Papa VIII. prædecessor noster, suo Apostolico decreto, ad certitudinem præsentium, & memoriam futurorum confirmauit. Ac licet alij Summi Pontifices prædecessores item nostri, qui postea sunt consecuti, intra angustiores annorum limites, propter vitæ humanæ breuitatem, Iubilæi celebrandi spatium contraxerint; ipsa tamen centenarij celebratio, ob antiquæ traditionis primordia, in primis insignis non immerito existimatur. Et reuera diuino consilio factum videtur, vt postremo cuiusuis sæculi anno, quod longissimum etiam humanæ vitæ spatium censetur, in ipsa Arce, & Domicilio Christianæ Religionis, tanti beneficij memoria à cunctis fidelibus recolatur, quod scilicet ad omnes homines illuminandos, Sol Iustitiæ CHRISTVS Deus noster, qui humano generi salutem attulit, ex vtero Virginis egressus est, ex eo etiam, quod Christiani vniuersi, ad Petri Sedem, & ad fidei petram, tanquam filij ad patrem, & oues ad Pastorem summum simul confluunt, tanto magis vnius ouilis & vnius pastoris vnitas appareat, & vnius fidei splendor latius elucescat, quæ nullo sæculorum decursu, nulla temporũ varietate immutata est, sed semper eisdẽ à fidelibus populis, Incorrupta atque inuiolata professione retinetur, membra quoque suo visibili capiti, tãto arctius charitatis glutino connexa mundus agnoscat; & denique idem ille spiritus vnitatis, quo sola Ecclesia Catholica, eiusque corpus admirabiliter compactum & coagmentatum est, tanto illustrius declaretur, dum veluti ab vniuersitate populi Christiani, in ipsa vnitatis parente Romana Ecclesia, statis temporibus Annus vnus, Sanctus iure optimo nominatus, summa religione, rituque solemni celebratur.

Hic Pontif. de Iubilæi celebrationem collaudat, & illud indicit pro an. 1600. & omnes ad eius acquisitionem hortatur.

§. 2. Hunc autem annum vere sanctum, Annum Domini acceptum & placabilem, quo homines pœnitentiam agerent, & ad Deum, & Patrem misericordiarũ in corde perfecto conuerterentur, primus mundo annunciauit ipse vitæ & salutis nostræ auctor IESVS CHRISTVS Filius DEI, quem Pater vnxit Spiritu Sancto, & omni super eum gratiæ plenitudine effusa, misit illum euangelizare pauperibus, & mansuetis mederi, & sanare contritos corde, prædicare captiuis indulgentiam & remissionem, clausis apertionem, & cæcis visum. Et nos etiam qui licet humiles & indigni, vices tamen CHRISTI Domini in terris, ipso ita disponente, gerimus & tenemus, ex hac sublimi Apostolicæ vigiliæ specula, vobis vniuersis Christi fidelibus annunciamus, indicimus, & euangelizamus hunc eumdem Annum Iubilæi, veræ pœnitentiæ, & spiritualis lætitiæ. Et quia charitas CHRISTI, pro quo legatione fungimur ad omnes gentes, vrget nos & zelus salutis animarum comedit cor nostrum, hortamur & obsecramus omnes per aspersionem sanguinis IESV CHRISTI, & per aduentum eius, & diem tremendi iudicij, vt sacro potissimum Iubilæi tempore conuertatur vnusquisque à via sua mala, & reuertatur ad Dominum in corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta, quia clemens & misericors est Deus noster, & multæ miserationis, & præstabilis super malitia. Dum vero ex nostro Pastoralis officij munere charissimos in CHRISTO filios nostros, Imperatorem electum, Reges, & Principes Catholicos, & omnes Christi fideles toto terrarum orbe, in remotissimis etiam Prouinciis & regionibus commorantes, ad Iubilæi huius sanctam & iucundissimã in Domino celebritatem, summo cum gaudio vocamus atque inuitamus, eodem plane tempore acerbissimi doloris sensu vehementissimè commouemur, mente atque animo recogitantes, quam multæ nationes & populi seipsos miserabiliter absciderint ab vnitate & communione Catholicæ & Apostolicæ Ecclesiæ, qui proximo superiori centenario in ipsa vna Catholica & Apostolica Ecclesia Romana, nobiscum vnanimes & cum consensu in domo Domini ambulantes, sanctum illius Iubilæi annum, multa cum lætitia & spirituali exultatione celebrarũt; pro quorum æterna animarum salute vitam nostram, ac sanguinem, si opus esset, libentissime effunderemus. At vos interea, filij obedientes & Catholici, à Deo & à nobis benedicti, venite, ascendite ad locum quem elegit Dominus, ad spiritualem Sion, & Hierusalem sanctam, non litera sed spiritu, vnde ab exordio nascentis Ecclesiæ lex Domini, & lux Euangelicæ veritatis, in omnes gentes & nationes deriuata est. Hæc est illa felix Ciuitas, cuius fides Apostolico ore laudata annunciatur in vniuerso mundo; cui ipsi Beatissimi Apostolorum Principes Petrus & Paulus, totam doctrinam cum sanguine profuderunt, vt per sacrã beati Petri Sedem, caput orbis terræ effecta, Mater esset cunctorum credentium, & Magistra omnium Ecclesiarum. Hic fidei petra, hic fons Sacerdotalis vnitatis, hic incorruptæ veritatis doctrina, hic Claues Regni Cœlorum, & summa ligandi atque soluendi potestas, hic denique Thesaurus ille Ecclesiæ inexhaustus sacrarum indulgentiarum, cuius custos & dispensator est Romanus Pontifex, qui eas omnĩ quidem tempore distribuit, prout salubriter in Domino intelligit expedire, sed Anno potissimum S. Iubilæi; pia & larga profundit manu, quando & Portæ Sanctæ in antiquissimis & religiosissimis huius Almæ Vrbis Basilicis, & Ecclesiis aperiuntur more solemni, & fideles à peccatorũ labe expurgati, intrant in conspectu Domini in exultatione, vt non iam ex veteris legis instituto, quæ vmbram tantum habebat futurorum bonorum, neque ex Hebræorum consuetudine, quibus omnia contingebant in figura, aut

ſerui humanæ ſeruitutis iugo conſtricti liberi euadant, aut in carceribus vincti dimittantur, aut graui ære alieno oppreſſi liberentur, quin etiam ad paternorum bonorum poſſeſſionem redeant; terrena enim hæc ſunt, fluxa, & caduca. Sed fructus Anni Sancti, & ſpiritualis noſtri Iubilæi, illi ſunt vbertimi, quod animæ CHRISTI ſanguine redemptæ, e iugo ferreo diabolicæ tyrannidis, atque ex tetro carcere, & vinculis peccatorum, diuina Sacramentorum efficacia abſoluuntur, & dimiſſis debitis ac pœnis, in adoptionem filiorum DEI, & ad cœleſtis Regni hæreditatem, & Paradiſi poſſeſſionem admittuntur, & alia quam plurima Dei beneficia accipiunt. Nos igitur Summorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, & eorum pium ac ſaluberrimum inſtitutum retinentes, de Venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium aſſenſu, Iubilæi celebrationem in annum proximum milleſimum ſexcenteſimum, à primis veſperis Vigiliæ Natiuitatis Domini noſtri IESV CHRISTI eiuſdem anni milleſimi ſexcenteſimi inchoandam, & per totum annum ipſum finiendam, auctoritate DEI Omnipotentis, & beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, ac noſtra, quanto maximo poſſumus animi noſtr. gaudio, ad ipſius Dei gloriam, & Catholicæ Eccleſiæ exaltationem indicimus & promulgamus. Quo ipſo iubilæi Anno durante, omnibus vtriuſque ſexus Chriſti fidelibus vere pœnitentibus & confeſſis, qui Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum Baſilicas, & Sancti Ioannis Lateranen ac Sanctæ MARIÆ Maioris de Vrbe Eccleſias, ſemel ſaltem in die, per triginta continuos, aut intermiſſos dies, ſi Romani vel incolæ Vrbis fuerint; ſeu per quindecim dies, ſi fuerint peregrini, aut alias externi, deuote viſitauerint, & pro ipſorum fidelium, ac totius Chriſtiani populi ſalute, pias ad Deum preces effuderint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, remiſſionem, ac veniam miſericorditer in Domino concedimus & impartimur.

Impeditisque Indulgentiam concedit.

§. 3. Et quoniam euenire poteſt, vt ex iis qui hac de cauſa iter aggreſſi fuerint, vel ad Vrbem ſe contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipſa Vrbe, morbo, vel alia legitima cauſa impediti, aut morte præuenti, præfinito dierum numero non completo, ac ne quidem fortaſſe inchoato, præmiſſa exequi, & dictas Baſilicas obire nequeant; nos piæ promptæque illorum voluntati, quantum in Domino poſſumus, benigne fauere cupientes, eoſdem vere pœnitentes, & confeſſos, prædictæ indulgentiæ & remiſſionis participes perinde fieri volumus, ac ſi dictas Vrbis Baſilicas, & Eccleſias diebus à nobis præſcriptis, re ipſa viſitaſſent.

Prælatis præcipit, vt populos moneant & inſtruant ad huiuſmodi Indulgentias conſequendas.

§. 4. Vos autem Venerabiles fratres noſtri Patriarchæ, Primates, Archiepiſcopi, & Epiſcopi, in partem ſollicitudinis noſtræ vocati, Duces & paſtores populorum, lux mundi, & ſal terræ, capite tubas argenteas, quarum vſus eſt in Iubilæo, id eſt adhibere prædicationem verbi Dei, & annunciate populis hoc gaudium, vt ſanctificentur, & Dei iuuante gratia, parati ſint ad ea cœleſtia dona capienda, quæ bonorum omnium largitor Deus, Filiis dilectionis ſuæ, per miniſterium humilitatis noſtræ præparauit, adducite fratres verbo & exẽplo paruulos ad huius chariſſimæ matris vbera, quæ eos per Euangelium in CHRISTO genuit, adducite filios ad patrem, oues ad Paſtorem ſummum, membra ad caput, fideles ad fidei petram, in qua omnis ædificatio Catholicæ Eccleſiæ conſtructa conſurgit, adducite populum ad Sanctam Romanam Eccleſiam, & ad glorioſos Principes terræ Petrum & Paulum, qui vniuerſum mundum legem Domini docuerunt, & quorum fides, dignitas, & auctoritas, indigno etiam in hærede non deficit. Ad ſacras igitur indulgentias, earumque ſalutares fructus ipſo Iubilæi Anno Romæ percipiendos, vocate cœtum, congregate populum, ſanctificate Eccleſiam, docete oues fidei veſtræ creditas, quia aduenæ, & peregrini ſumus in hac vita, & Ciuitatem hic permanentem non habemus, ſed futuram inquirimus. Ideo quia breues dies ſunt huius noſtræ ærumnoſæ peregrinationis, & neſcimus qua hora paterfamilias, & ſponſus CHRISTVS venturus ſit; idcirco vigilent, & lampades ardentes, & plenas oleo charitatis & miſericordiæ geſtent in manibus, & feſtinent ingredi in illam requiem. Nam ſi vnquam alias, nunc potiſſimum iræ, rixæ, & contentiones, & inueterata odia dimittenda propter CHRISTVM; nunc maxime ſeruos decet miſereri conſeruorum ſuorum, vt Dominus clementiſſimus omne debitum dimittat eis. Nunc præcipue omnes carnis impuritates abluendæ, vt templum Dei mundum ſit, & vnuſquiſque vas ſuum poſſideat in honore & ſanctificatione, & portet Deum in corpore ſuo. Poſtremo furta, rapinæ, homicidia, & adulteria, & omnia peccata exterminanda, vt placetur ira Dei, & eos qui Chriſtiano nomine gloriantur, agnoſcat vere Chriſtianos, & imitatores CHRISTI, & ſectatores bonorum operũ. Docete autem eos quemadmodum ad ſalutares indulgentias conſequendas, in animo contrito, & in ſpiritu humilitatis, aſſiduis orationibus & ieiuniis, ceteriſque pietatis operibus ſe ipſos præparare atque exercere debeant, & qui ſubſtantiam huius mundi habent, aperiant viſcera ſua, & fratrum ſuorum pauperum inopiam ſubleuent, præcipue vero erga peregrinos Romam venientes, miſericordes ſint, & ſanctam Hoſpitalitatem Deo gratiſſimam, & quam vetuſtiſſimi illi Chriſtiani, etiam inter perſecutionum fluctus diligentiſſime coluerunt, ipſi quoque multa cum hilaritate ſpiritus renouent atque obſeruent. Admonete etiam eos, vt orent pro Regibus & Principibus Chriſtianis, vt quietam & tranquillam vitam agamus, & pax & concordia perpetuo conſeruetur. Poſtremo docete eos cum ſanctam peregrinationem ſuſceperint, qua modeſtia, qua deuotione, qua fraternæ pacis obſeruantia lucere eos oporteat, vt ſit CHRISTI bonus odor in omni loco. Præbere autem vos ipſos fratres Venerabiles, & omnem Clerum, exemplum in primis bonorum operum, & formam gregis, vt veſtræ virtutis & religionis veluti ſale ceteri condiantur, & omnem peccati putredinem abhorreant, & denique omnes vnanimes in vno ſpiritu Chriſtianæ charitatis, atque in omni ſanctitate & iuſtitia Deo ſeruiamus.

Principes hortatur ad ſubueniendũ peregrinis.

§. 5. Hortamur quoque & rogamus in Domino chariſſimos in CHRISTO filios noſtros, Imperatorem electum, ac Reges & Principes omnes Catholicos, vt quo plura & magis illuſtria beneficia ab eo per quem Reges regnant acceperunt, tanto ardentius, vt par eſt, ad Dei gloriam procurandam, pio zelo excitentur; præcipue vero fratrum noſtrorum Epiſcoporum & Superiorum Antiſtitum paſtoralem ſedulitatem & vigilantiam adiuuent, & à ſuis Magiſtratibus & Miniſtris adiuuari mandent, vt improborum licentia coërceatur, & bonorum ſtudia, eorum Regia ope & gratia foueantur; maxime autem erga peregrinos beneficentiam & liberalitatem exerceant, curentque vt tuti incedant itineribus, & nulla hominum perditorum vexatione perturbentur, ſed Hoſpitalibus, domibus, & publicis hoſpitiis amanter excepti, & commeatu, & rebus ad vitam neceſſariis recreati, ſine vlla concuſſione & iniuria inſtitutum iter læti peragant, & cum gaudio in patriam reuertantur. His enim hoſtiis Reges potiſſimum & Principes Deum ſibi placabilem reddent, vt diu in terris felices viuant, & demum in æterna tabernacula recipiantur ab illis ipſis pauperibus, erga quos miſericordiam exercuerint, in quibus CHRISTVS paſcitur & nutritur.

Exemplis huius bullæ credi iubet.

§. 6. Vt vero præſentes literæ, ad omnium fidelium quibuſcumque locis exiſten. notitiam facilius perueniant, volumus earum exemplis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, ac perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, eamdem prorſus fidem haberi quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi exhibitæ forent & oſtenſæ.

Sanctionẽ penalem addit.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ indictionis, promulgationis, conceſſionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. An. 8. 19. May.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono, decimoquarto Calend. Iunij, Pontificatus noſtri Anno octauo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti 1599. *indict.* 12. *die*

die vero Veneris 21. mensis Maij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris & D.N.D. Clementis Papæ VIII. Anno eius 8. supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in valuis Basilicarum SS. Petri & Pauli Principum Apostolorum, ac Ecclesiarum S. Io. Lateranen. ac B. Mariæ Maioris de Vrbe, necnon Cancell. Apost. & acie Campi Floræ, dimissis copiis in eisdem locis, vt moris est, per nos Io. Baptistam Bagni, & Catherinum Menandi Apost. Curs.

Dominicus Gugnettus mag. curs.

Sequitur suspensio aliarum Indulgentiarum, & absoluendi facultatum durante hoc Iubilæo.

Relatio prædicti indictionis.

CVm Sancti Iubilæi celebrationem à Vigilia Natiuitatis D.N. IESV CHRISTI anni proximi millesimi sexcentesimi inchoandam, & vsque ad finem eiusdem anni duraturam, vniuerso populo Christiano de venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium assensu, indixerimus, ac omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus vere pœnitentibus & confessis, qui Beatissimorum Petri & Pauli Apostolorum Basilicas, & S. Ioannis Lateranen. ac Beatæ MARIÆ Maioris de Vrbe Ecclesias visitarent, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, remissionem & veniam concesserimus, prout in nostris nuper desuper confectis literis plenius continetur.

Suspensio omnium indulgentiarum, & facultatum absoluendi, durante Anno Iubilæi.

§.1. Cupientes, vt Christianæ nationes ex omnibus terrarum orbis locis in Alma Vrbe nostra, in fidei ac religionis vnitate congregatæ, eodem pietatis ac deuotionis spiritu Basilicas & Ecclesias prædictas, quo maximo fieri poterit concursu, durante eodem Iubilæo visitent & frequentent, multorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum exemplo adducti, omnes & singulas indulgentias etiam perpetuas, & peccatorum remissiones, ac facultates & indulta absoluendi, etiam in casibus Sedi Apost. reseruatis, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, quibusuis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, etiam S. Io. Hierosolymitan. Domibus, Militiis, Ordinibus, etiam Mendicantium, Congregationibus, Confraternitatibus, etiam Laicorum, vniuersitatibus, & piis locis, illorumque Ordinibus, Capitulis, Conuẽtibus, Magistris, Superioribus, & tam sæcularibus quã quorumuis etiam Mendicãtium Ordinum Regularibus personis, coronisque, granis, imaginibus, & numismatibus ex metallo, seu quacumque alia materia confectis, tam singulariter quam vniuersaliter per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam nos, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, aut ipsis etiam Imperatori, Regibus, Ducibus & Principibus, vel aliis quacumque alia mundana vel Ecclesiastica dignitate, etiam speciali nota digna fulgentibus etiam ad instar Iubilæi, aut alias quomodocumque, & ex quibusuis causis & occasionibus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis clausulis & decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac alias quomodolibet concessis, quorum omnium tenores, formas, derogationes, & decreta, præsentibus pro expressis haberi volumus, Apost. auctoritate, de eorumdem fratrum consilio & assensu, ac Apostolicæ potestatis plenitudine suspendimus, & suspensas esse declaramus, easque & ea eodem anno durante nulli prodesse, aut suffragari debere, irritum quoque & inane decernimus, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attẽtari. Quocirca per præsentes auctoritate Apost. præcipimus & mandamus, ne interim aliæ quam indicti à nobis prædicti Iubilæi indulgentiæ, siue publice siue priuatim, quouis prætextu, vbiuis locorum & gentium, sub excommunicationis eo ipso incurrendæ, aliisque arbitrio Ordinariorum infligendis pœnis, publicentur vel nuncientur, aut in vsum demandentur.

Clausula derogatoria.

§.2. Non obstan. præmissis, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Conuentuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Confraternitatum, Vniuersitatum, Collegiorum & locorum, aliorumque prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, exemptionibus, & indultis Apostolicis, illis eorũque Superioribus & personis, ac aliis quibuscumque per eosdem Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos & dictam Sedem, eiusque Legatos, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis clausulis & decretis, & ex quibusvis causis concessis, confirmatis, & innouatis; quibus omnibus, etiam si in illis caueatur expresse, quod sub similibus vel dissimilibus suspensionibus nequaquam comprehendantur, nisi de illis specialis & indiuidua mentio fiat, illis alias in suo robore permansuris, ad effectum præmissum, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Exemplorum fides.

§.3. Et quia difficile nimis esset, præsentes, quocumque vbi illis opus fuerit, perferri, volumus earum exemplis etiam impressis, Notarij publici manu, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eamdem prorsus fidem, in iudicio & extra vbique locorum adhiberi, quæ adhiberetur præsentibus, si essent exhibitæ vel ostensæ. Nulli ergo, &c.

Dat. P. An. 5. 25. Maij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo qoingentesimo nonagesimo nono, duodecimo Calendas Iunij, Pontificatus nostri anno octauo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1599. indict. 12. die vero Sabbati 29. mensis Maij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno eius 8. supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in valuis Basilicarum SS. Petri & Pauli Principum Apostolorum, S. Ioannis Lateranen. & S. Mariæ Maioris de Vrbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, & acie Campi Floræ, dimissis copiis in eisdem locis affixis, vt moris est, per nos Io. Baptistam Bagni, & Catherinum Menandi Apostolicos Cursores.

Dominicus Gugnettus mag. curs.

Institutio Rotæ in Ciuitate Ferrariæ Status Ecclesiastici, ad decidendas causas eius Ciuitatis & Territorij, cum indultorum concessione. LIX.

Hanc Ciuitatem alias infeudatam, hic Pontifex recuperauit, vt supr. in constit. 52. Sanctissimus. Et Studio generali d. Ciuitatis à Bonifacio IX. instituto priuilegia concessit infr. in const. 94. Sanctæ.

Edita A.D. 1599.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN supremo iustitiæ throno diuina disponente clementia constituti, illud in primis curare tenemur, vt nimirum nostris futuris etiam temporibus, iustitia omnibus æqua lance ministretur, & ad id, vt decet, exequendum iusti ac rectissimi Iudices, cũ opportunis facultatibus deputentur, per quos non solum vnicuiq; ius suum tribuatur, sed etiã incõmodis, ac impensis litigantium in quantum fieri potest, parcatur. His igitur rationibus adducti, ac populorum Ciuitatis nostræ Ferrarien. ac aliarum Ciuitatum, Terrarum, Castrorum, & locorum Ducatus & Dominij nostrorum Ferrarien. recto gubernio, & felici regimini prospicere, ac singulorum indemnitati, & commodis opportune consulere cupientes, præter alia à Nobis in eisdem Ciuitate & Ducatu ordinata, vnum Tribunal Iudicum, Rotam nuncupandum, in dicta Ciuitate Ferrarien. instituere decreuimus, in quo causæ ciuiles, vt inferiùs disponetur, cognosci, & prout iuris fuerit, terminari debeant.

Auditorum numerus præscribitur, & electio Ciuitatis Consilio datur in posterũ, eorumque explicatur.

§.1. Motu igitur proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in Ciuitate prædicta Ferrarien. vnum Tribunal Audientiæ causarum, Rotam nuncupandum, perpetuis futuris temporibus duraturum, quod constare debeat quinq; Iudicibus, Auditoribus nuncupandis, à Consilio Ciuitatis prædictæ Ferrarien. singulo quinquẽnio eligẽdis, qui omnes & singulas Ferrarien. & Comaclen. Ciuitatũ, & quarumcumque Terrarum, Castrorum, & locorum Ducatus nostri Ferrarien. causas, lites, & controuersias ciuiles, meras, & mixtas, quomodolibet actitandas inter ciues, incolas, districtuales habitatores, ac Collegia, agricolas quoque, & alios quoscumque sub Legatione Ferrarien. subditos cognoscere, decidere, ac fine debito terminare ac iudicare possint & debeant, auctoritate

Apostolica, tenore præsentium, perpetuo erigimus & instituimus.

Auditorum qualitates significantur.

§. 2. Quoniam vero omnia eo magis stabilia redduntur, quo solidiorem ac certiorem statum, per quem feliciter regi & gubernari valeant, assumunt; idcirco hoc ipsum Rotæ Tribunal infrascriptis constitutionibus & ordinationibus perpetuo firmiter obseruandis fulciendum duximus. Ea propter statuimus, mandamus, & ordinamus, vt prædicti quinque Rotæ Auditores debeant esse Iuris vtriusque Doctores, non ex Ciuitate Ferrarien. aut aliquo ex locis prædicti Ducatus, ex aliis tamen ditionis ecclesiasticæ & Apostolicæ Sedi immediate subiectæ locis oriundi, summæ integritatis, prudentiæ, doctrinæ & experientiæ, non minores natu annis triginta, qui saltem per quinquennij spatium in publica aliqua insigni Academia legerint, aut in celebri aliquo loco iudicando vel aduocando, foro operam dederint, neque in his muneribus obeundis inter postremos habiti fuerint, sed præclarè ac laudabiliter se gesserint.

Iuramentum ab eo præstandum, & syndicatus de dolo & barrataria tantum firmdus.

§. 3. Hos omnes à Consilio Ciuitatis Ferrarien. singulo quinquennio, excepta hac prima vice, eligi volumus; & postquam electi fuerint, in principio seu ante ingressum eorum officij, in manibus pro tempore existentis, nostri & Apostolicæ Sedis, in Ciuitate & Ducatu Ferrariẽ. de latere Legati, seu eius Vicelegati, aut Gubernatoris assistentibus Iudice Sapientum, & ipsis Sapiẽtibus Communitatis Ferrariæ, iureiurando promittant, se ad vnguem obseruaturos non modò has Rotæ constitutiones, verum etiam omnes & quascumque Ciuitatis Ferrariæ prouisiones, ordinationes, & statuta vsu nunc recepta, necnon iustitiam, qua decet, sanctitate & integritate administraturos, sub pœnis arbitrio Superiorum infligendis in syndicatu, cui eos omnino finito eorum officio subiici volumus, & in quo non nisi de dolo, fraude, barattaria, iuxta stylum totius Italiæ, & legis dispositionem illos teneri, & de his non nisi in singulos inquiri, cum non sit præsumendum vniuersam Rotam dolum, fraudem, & barattariam commissuram, mandamus & declaramus.

Confirmatio in officio, quibus auditoribus, & quando detur.

§. 4. Finito autem officio eorum, & vniuscuiusque eorum, nolumus eos, vel quemdam eorum posse iterum pro alio quinquennio eligi vel confirmari, nisi tres partes ex quatuor suffragiorum in Consilio pro noua electione, seu confirmatione obtinerent; concedimus vero, vt post quinquennium, à die eorum officij finiti elapsum iure & recte denuo eligi possint.

Tempus officij ad quinquennium erit, vnus eorum ex eis pro sequenti biennio electo.

§. 5. Et quoniam, vt præmissum est, Auditores de quinquennio in quinquennium eligendi sunt, atque perpetuis futuris temporibus obseruandum, rationique consentaneum visum est, vt vnus ex his qui præcedente quinquennio in Rota fuit, in eadem ad hoc, vt noui ingrediẽtes facilius & citius instituantur, quinquennio subsequenti remaneat, propterea statuimus, electionem hoc ordine, & modo fiendam; hac enim prima vice Auditores quinque eligentur, quorum officio functo, vnus eorum à Consilio seligendus per biennium in noua Rota perseuerabit, aliis autem vicibus quinque Auditorum quidem fiat electio, & vnus eorum, nempe vltimo electus, non statim in principio quinquennij Rotam ingredietur, sed biennio elapso, & hic ille erit postea, qui in Rota succedentis quinquennij per curriculum biennij pro nouis Auditoribus instruendis commoraturus erit, & ita perpetuis futuris temporibus obseruari mandamus.

Electio post primũ quinquennium ad Ciuitatem Ferrariam spectat.

§. 6. Electionem autem dictorum Auditorum à prædicto Consilio Ciuitatis Ferrarien. vt præfertur, faciendam incipere volumus post præsens quinquennium, in quo Auditores per dilectum filium nostrum Petrum Sancti Nicolai in Carcere Diaconum Cardinalem Aldobrandinum nuncupatum, nostrum secundum carnem ex fratre germano nepotem, ac in Ciuitate & Ducatu prædictis nostrum & Apostolicæ Sedis de latere legatum iam electos continuare, eorumque quinquennium à die datæ præsentium inchoare, & vt sequitur finire.

Prætoris officium anno expleto.

§. 7. Prætorem quoque dictæ Rotæ iam electum per annum, ab eadem die datæ præsentium incipien. Præturæ officium iuxta formam inferius describendam exercere debere statuimus.

Stipendium Prætoris & Auditorum.

§. 8. Sed quia boui trituranti non est os alligandum, & laborum cuique præmium condignum est proponendum, vt ad illos subeundos alacrior reddatur; Nos propterea cuilibet ex præfatis Iudicibus Rotæ Ferrarien. præter Prætorem, in singulos menses triginta quinque scutorum auri in auro; Prætori vero quinquaginta quinque similium scutorum menstruam prouisionem ex redditibus & prouentibus Cameræ nostræ Apostolicæ per Depositarium eiusdem Cameræ in Ciuitate nostra Ferrarien. cum mandato Legati seu Vicelegati, aut Gubernatoris eiusdem Ciuitatis pro tempore existentis, persoluendam constituimus & assignamus.

Habitatio & locus Auditorij eisdem à Communitate gratis dantur.

§. 9. Ac præterea volumus & ordinamus, vt Communitas Ciuitatis Ferrarien. locum Auditorij in quo Rota fieri debeat, & domus in quibus præfati Auditores commode, & iuxta gradus decentiam honorifice habitare valeant gratis assignare teneantur.

Cursores ab eadem eligantur.

§. 10. Vtque Cursores eligant qui in Auditorio prædicto tempore Rotæ assistere, & illud ab omnibus immunditiis expurgare debeant.

Sportulæ & munera Auditoribus permittuntur.

§. 11. Iisdem præterea Prætori & Auditoribus, vt sportulas & emolumenta quæcumque secundum statuta Ferrariæ, & munera iuxta constitutiones & consuetudines Rotæ Bononien. recipere possint, permittimus, & gratiose concedimus, constitutione Aldobrandina non obstãte.

Consilia in certis causis præstare possint.

§. 12. Præterea quo diligentius dicti Auditores causis expediendis, id quod summopere nobis cordi est, operam nauent, districte eisdem inhibemus sub pœnis arbitrio Legati, Vicelegati, aut Gubernatoris imponendis, ne in causis coram aliis Iudicibus, in Ciuitate Ferrariæ, ac eius districtu, vel alibi in Legatione vertentibus, vllo modo consilium dare, aut aliorum consiliis se subscribere audeant, concedimus autem, vt id in causis quæ extra Legationem tractantur, aliquando facere valeant.

Absentia ex iusta causa permittitur, & quid ea durante in eius causis agen. sit, declaratur.

§. 13. Inhibemus præterea sub eisdem pœnis, ne à Ciuitate & Auditorio diebus non feriatis absque licentia Consilij abesse possint, nisi fortasse eos vel aliquem eorum ratione causarum, & officij abesse oporteret, vel aliquo iusto impedimẽto detineretur, quo minus ad Auditorium accedere, & causarum expeditioni vacare possit, & hoc casu volumus, vt non obstante impedimento vel absentia, si causa ad totam Rotam pertineat, alij in ea procedant, & si Ponens ille esset absens, alius eius loco subrogetur, sorte extrahendus, & si Ponens reuertatur, vel cesset impedimentum causa nondum decisa, is causam suam denuo assumat in terminis in quibus eam reperiet, & expediat; quod si impedimentum, vel absentia in persona Prætoris contingeret, loco eius substituatur Auditor senior.

Prætor quis ex Auditoribus esse debeat.

§. 14. Nunc ad Auditorum iurisdictionem propius accedentes, principio loco constituimus, vt vnus eorum sit quolibet anno Prætor Ciuitatis Ferrariæ, senior nempe, hoc est, qui primò Auditor electus fuit, qui Præturã vno anno obeat, ac eo Prætura functo, alij deinceps secundum ordinem quo electi fuerunt Auditores in Præturam succedãt, & vltimus qui secundum ea quæ superius constituta sunt anno tertio dumtaxat Rotam ingrediens in noua per biennium remanere debet, primo anno in ingressu nouæ Rotæ Præturam adipiscatur; & sic de cetero semper obseruetur, excepta hac prima vice, qua ita exigente necessitate disponimus, vt finito quinquennio in Rota noua is perseueret, quem Consilium generale elegerit; & sic denuo in ingressu nouæ Rotæ Præturam anno primo obtineat.

Quas ipse causas cognoscat.

§. 15. Decernimus autem, causas omnes primarum appellationum totius Legationis Ferrariæ ad Prætorem solum spectare, qui de illis cognoscere, easque sine debito solus terminare debeat, & sportulas ac emolumenta solus quoque percipiat, nec eas, eave cum aliis Auditoribus partiri teneatur. Volumusque vt appellationes omnes & quæcumque à sententiis quorumcumque iudicum in quibuscumque causis ciuilibus, necnon & reductiones ad arbitrium boni viri, quæ ab arbitris vel arbitratoribus tam voluntariis, quàm necessariis interponerentur, in casibus tamen permissis, ad dictum Prætorem & eius officium deuoluuntur; nec non possit cognoscere quascumque alias causas in Ciuitate & Legatione Ferrarien. prout Prætor Rotæ Bononiensis potest in Ciuitate & Legatione Bononiensi.

Sententia coram quo interponenda sint.

§. 16. Statuentes interim, vt veteri abusu appellandi coram bonis viris cessante, appellationes omnes coram iudice

iudice à cuius sententia appellatur], omnino interponantur, & aliter interpositæ non valeant, nec teneant, nisi vere copia iudicis haberi non potuisset.

Appellationũ causa quomodo tractanda.

§. 17. Decernentes pro celeriori causarum expeditione, vt ab incidentibus & emergentibus, super quibus Prætorem interloqui contigerit, in casibus in quibus permissa est appellatio ab interlocutoriis ex forma iuris statutorum vel prouisionum Ferrariæ, ad Rotam appelletur; quæ sine voto Prætoris ipsam appellationem terminare debeat, sicuti perpetuo & inuiolabiliter sancimus, vt in quibuscumque causis ad Rotam deferendis, in quibus primo loco aliquis ex Auditoribus iudicauerit, is nihilominus in ea causa votum habeat.

Causa coram Pratore cœpta, à quo terminanda.

§. 18. Demumque iubemus vt causæ coram vno Prætore cœptæ, finito officio, coram eodem quoque, & ab eodem terminentur, dummodo processus & scripturæ, antequam Præturæ munus deponat, à partibus præsentatæ fuerint, iuxta formam statutorum & prouisionum Ferrariæ. Declarantes id quinquennio durante locum obtinere, & causas coram vltimo Prætore cœptas, non coram eodem, & ab eodem, sed coram Prætore nouæ Rotæ, & ab ipso finiendas esse.

Quæ causæ dicantur Rotales, & ad Rotam spectantes.

§. 19. Ad Rotam autem spectare disponimus causas omnes viduarum, pupillorum, ac omnium miserabilium personarum, secundum tamen dispositionem leg. Vnicæ, Cod. quand. Imper. inter pup. & non aliter; necnon dotium, & alimentorum, ac præterea omnes causas, cumulatiuè tamen quoad Locumtenentem generalem causarum ciuilium Legati, Vicelegati, aut Gubernatoris, quæ ex forma statutorum, ordinum, ac prouisionum Ferrariæ cognosci debent ac terminari appellatione remota, exceptis iis quæ ratione personæ agentis, vel conuentæ, vel ratione causæ ex forma eorumdem statutorum, ordinum ac prouisionum, vel priuilegij, alicuius forum habeant particulare, & coram iudice aliquo particulari tractari & definiri debent. Insuper concedimus & indulgemus eidem Rotæ cognitionem secundarum appellationum nedum à sententiis Prætoris, verum etiam quorumcumque Iudicum totius Legationis & Ducatus Ferrariæ; & volumus vt ipsæ secundæ appellationes, etiam totius Legationis omnino ad Rotam deuoluantur, dummodo quoad eas extra Ciuitatem valor causæ excedat aureos centum à libris quatuor. Necnon possint dicti Auditores cognoscere quascumque alias causas in dicta Ciuitate & Legatione Ferrarien. prout possunt Auditores Bononien. in Ciuitate & Territorio Bononien. Declarantes causas omnes prædictas, etiam cum voto Prætoris decidendas esse, exceptis appellationum causis, quæ ab eius sententiis interponentur, vt præmissum est.

Facultas Rota in procedendo.

§. 20. In prædictis verò omnibus, tam prætorem, quàm Rotam in procedendo summariè, simpliciter & de plano, sine strepitu & figura iudicij, sola facti veritate inspecta, procedere posse; In decidendo verò prouisiones, & statuta Ferrariæ ab iisdem obseruari debere præcipimus; exceptis causis locorum, ac Ciuitatum Legationis, in quibus statuta & prouisiones eorum earumque particularia ad decisoria pertinentia, si quæ vel quas haberent, seruari mandamus.

Curatoribusque & Tutoribus dandis.

§. 21. Et quoniam vt sæpenumero dictum est, properamus ad causarum finem, & litium amputationẽ, iubemus, vt statuti Ferrariæ ordine prætermisso, tam Prætor quàm Rota, in causis coram eis vertentibus curatores & tutores decernendi potestatem habeant, hæreditatibusque iacentibus, & vacan. absentibus, minoribus, & pupillis, & aliis quibuscumque qui curatore seu tutore indigerent, ita tamen vt tutoris seu curatoris electio præsentibus per binas cedulas cum debito vnius diei interuallo notificetur & absentibus, ac hæreditatibus iacentibus & vacantibus super Podiolo Palatij Communis Ferrariæ alta voce, & sono cornu præmisso, & cedulæ postea affigantur valuis eiusdem Palatij; & si ij quibus tutor vel curator decretus fuerit comparuerint, & curatorem alium vel tutorem petierint, vel tutorem seu curatorem sibi legitime constitutum nominauerint, teneatur Prætor vel Rota alium dare vel mandare, vt cum tutore vel curatore nominato iudicium peragatur.

Restitutio aduersus peremptam instantiam, quando & quomodo concedenda.

§. 22. Et cùm aliquando vsu veniat, vt ob negligentiam litigantium instantia appellationis pereat, fiatque ipsa appellatio deserta magna sæpe cum negligentis iactura, qui plerumque in meritis ius fouet optimum. Nos æquitatem præ oculis habentes, decernimus, vt lege, statuto, vel constitutione aliqua non obstante, facta prius executione sententiæ, à qua fuerat appellatum, & refectis parti expẽsis vsque ad quadrantem, is cuius appellatio deserta fuit, super meritis audiatur per viam restitutionis in integrum committendæ à Legato siue à Prolegato pro tempore. Declarantes id semel obseruandum: nam iterum deserta appellatione, sententiam in iudicatum omnino transire, & plenum sortiri effectum mandamus, ne causæ in infinitum protrahantur. Et cùm accidere possit, vt sententia prima retractetur, ideo volumus vt pars, in cuius gratiam fiet executio prædicta, idoneè cauere teneatur de restituendis omnibus, quæ de iure eam restituere oportebit in casu succumbentiæ & retractationis.

Appellatio à sententiis Rota non datur, sed sola remissio in eadem Rota.

§. 23. Postremò à sententiis omnibus & quibuscumque, quas Rota vel huius nostræ constitutionis tenore, ac virtute, vel alias, ex nostra aut Legatorum, Vicelegatorum aut Gubernatorum delegatione tulerit, volumus, vt nullo modo possit appellari, de nullitate quantumuis notoria dici vel opponi, supplicari, nec recursus peti vel concedi, aut etiam ad Sedem Apostolicam restitutio efflagitari, etiam ex capite minoris ætatis, aut officium iudicis implorari, vel quoquo modo illis contrairi possit, sed prout latæ extiterint, omnimodo executioni demandari debeant, & casu quo propter aliquam grauissimam causam, remedium aliquod aduersus prædictas sententias concedendum sit, sancimus nullum aliud concedi posse præter solam remissionem ad eandem Rotam coram eisdem Auditoribus, quibus vt vniuersis neminem adiunctum, sed ipsis vti singulis cum opus fuerit de eadem Rota tantum adiunctum dari volumus, quoniam id vnum nostræ Ciuitati Ferrariæ, ac eius districtui, ac Legationi indulgemus, vt causæ illius nec vllo vnquam tempore, sub quouis prætextu aut quæsito colore, vel causa quantumuis graui extrahi possint à Ciuitate ipsa, etiam ad Curiam Romanam, sed in ea atque in ipsius Rota, quam in eius gratiam & in signum nostræ erga illam dilectionis erexi-mus, decidi, & fine debito terminari, Camerali obligatione, & aliis quantumuis vrgentioribus quibuscumque non obstan. Concedentes ipsi Prætori, & Auditoribus facultatem reassumendi causas omnes prædictas, etiam à quibuscumque Iudicibus & Tribunalibus, quoties opus fuerit, illasque etiam in statu & terminis in quibus reperientur, prosequendi, ac sub pœnis arbitrariis, in Legatione & extra inhibendi, ac prædictas pœnas exequendi.

Causa Status Ferraria extra non trahuntur.

Prætor causas sorte diuidit.

§. 24. Nunc cùm Auditoribus iurisdictionem concesserimus, non abs re est, vt certam quoque formam, qua citius & accommodatius lites expedire valeant, eisdem præscribamus. In primis itaque volumus, vt Prætoris, quem supremum Rotæ, ac Ciuitatis Magistratum constituimus, partes sint, causas omnes Rotales sorte diuidendi inter auditores.

Prætor & Auditores sunt Iudices Ordinarij.

§. 25. Quos Auditores & Prætorem singulos Iudices causarum suarum ordinarios deputamus, ita tamen vt absque voto Collegarum, nec ad terminationem causarum, nec articulorum quidem releuantium deuenire queant.

Notarius sportulas diuidit.

§. 26. Sportularum vero ac emolumentorum per Notarium fiat diuisio, & idem Notarius lata sententia singulis Iudicibus seu Auditoribus suam det portionem. Prætore tamen nullam portionem in sportulis, ac emolumentis secundarum appellationum sibi vendicante.

Ponens non votat in causa, nisi aliorum vota sint æqualia.

§. 27. At quia Iudex causæ, quem Ponentem vocari volumus, satis elaborabit in studendis processibus, cum velimus ab eo statum & merita causæ digesta Coauditoribus proponi, & ideo quæstionum resolutioni commode vacare non poterit, statuimus, Ponentem ipsum nullum habere votum in sua causa, sed iuxta maioris partis Coauditorum votum, quemcumque articulum, & ipsam causam diffinire teneri; nisi tamen Auditores essent discordes, & vota forent æqualia, quo casu disponimus, vt tunc votum habeat, cùm vni parti adhærere teneatur.

Rota quando & quoties fieri & informari debeat.

§. 28. Volumus autem dictam Rotam fieri bis in hebdomada, videlicet die Lunæ, ac Veneris summo mane, ac si dies Lunæ fuerit feriata, mandamus eam fieri

Mercurij, ac Veneris proxima; si autem dies Veneris feriata fuerit, & dies Lunæ eiusdem hebdomadæ fuerit iuridica, tunc fiet ipsis diebus Lunæ & Mercurij; & in summa bis in hebdomada diebus non feriatis fieri decernimus, ita tamen, vt pro vnaquaque Rota, vno die partes cum Aduocatis & Procuratoribus informét singulos Auditores domi, relictis etiam informationibus in scriptis, & Ponenti duplicatis, vt parti petenti copiam dare possit; & vnusquisque in sero eiusdem diei ad omnes Coauditores transmittat sua dubia, quæ proponere decreuit in proxima futura Rota; sequenti vero die causis studeant, & memorialia partium super responsione informationibus die præcedenti datis accipiant, tertia verò die eas quoad fieri poterit decidant. Numerum autem causarum, & articulorum emergentium, proponendorum & proponendarum in qualibet Rota arbitrio ipsorum Auditorum relinquimus & relaxamus.

Propositio causæ quomodo fiat.

§. 29. Vt autem dubiorum inanium otiosa euitetur disputatio, sancimus, vt causa in Rotam introducta, actor porrigat Ponenti suum memoriale super dubio disputando, quod iuxta naturam & exigentiam celerioris expeditionis causæ formabit, partem aduersam coram eo Iudice citabit ad concordandum de dubio, & ipsa parte comparente, & illud acceptante, ipsi dubio subscribet, copiamque vtrique parti concedet, vt super eo informare valeat; quod si alia pars non comparuerit, iudex duplicatam dubij copiam instanti subscribet, vt vnam penes se retinere, aliam suo aduersario per Nuncium notificare & transmittere possit. Et si in acceptatione dubij partes discordes fuerint, ipse Ponens, eas vt sibi iustum videbitur, concordare studebit; & altera parte petente, quatenus fieres postulet, super dubio dando adhibebitur votum totius Rotæ.

Termini citationum quando seruandi & declarandi.

§. 30. Termini citationum pro perficiendo processu, coram eisdem Auditoribus, finita statim Rota, per Notarios, Actuarios & Procuratores seruabuntur; quos Auditores pro seruato habere posse, infra decennium proximum etiam domi declarandus decernimus.

Summarium testium quomodo firmandum.

§. 31. Ac vt facilius depositiones testium inspiciantur, & ne Auditores magis quam expediat fatigentur, mandamus, quoties ab vtraque parte, vel altera earum examinati fuerint, & Ponenti visum fuerit, eorum dicta in summarium redigantur; & quoniam à nemine accuratius perpenduntur, quam à partibus interesse habentibus, fiet ab Actore Summarium, illudque Ponenti exhibebit, & pars aduersa coram eo citabitur ad concordan. de summario, alias videndum pronunciari stari debere summario per instantem porrecto, ac illud per dictum Ponentem subscribi; & aduersario comparente si approbabit summarium, erit concordatum, sin minus, addet vel minuet in folio separato, prout viderit conuenire, & ipse Ponens differentias dirimat, ipsiusque summarij copiam singulis Auditoribus à Ponente subscriptam partes exhibebunt.

Citationes quæ in actis redigendæ.

§. 32. Citationes autem productæ ad concordan. de dubio, & ad concordan. de summario, nolumus quod in actis redigantur, nec aliæ citationes ac intimationes, quæ non sint necessariæ ad validitatem iudicij, sed necessariæ dumtaxat.

Decisiones in quibus causis dandæ.

§. 33. Demumque post causarum expeditionem, teneatur Rota parti petenti in causis exceden. summam scutorum ducentorum, tradere decisionem. In causis videlicet executiuis infra decem dies continuos, in ceteris vero quibuscumque infra triginta dies continuos à die prolationis sententiarum in dictis causis immediate decurrendos.

Præcedentia Prætoris & Auditorum præfinitur.

§. 34. Et quoniam Rotæ Tribunal tanquam supremum in iudicando, in Ciuitate & tota Legatione, meretur aliquam prærogatiuam; ideo sancimus vt Prætor Rotæ in omnibus actionibus, tam publicis quam priuatis præcedere debeat, ceteros Iudices, tam Ciuitatis, quam totius Legationis, etiam Locatenentes generales causarum ciuilium & criminalium, quos post Prætoré supra ceteros Auditores incedere, vel sedere volumus. Auditores vero ipsius Rotæ præcedere volumus omnes & quoscumque Iudices ipsius Ciuitatis & Legationis, præter ipsos duos Locatenentes, nunc & pro tempore generales supradictos.

Indulta eisdē conceduntur.

§. 35. Necnon eosdem Prætorem, & singulos Auditores Rotæ immunes constituimus à portu literarum, & ab omnibus datiis, gabellis, ac grauaminibus quibuscumque. Insuperque etiam potiri volumus omnibus priuilegiis, immunitatibus, præeminentiis & prærogatiuis, quibus Consiliarij iustitiæ in quorum locum ipsi Prætor & Auditores subrogantur, hucusque potiti sunt. Demum eidem Rotæ Ferrarien. eiusque Prætori ac singulis Auditoribus, vt omnibus & singulis priuilegiis, gratiis, facultatibus & præeminentiis, quibus Rota Bononien. eiusque Prætor, & Auditores quomodolibet fruuntur, potiuntur & gaudent, pari modo, & absque aliqua differentia frui, potiri & gaudere possint & valeant, perpetuo concedimus & indulgemus. Declarantes quatenus dictæ facultates, priuilegia Rotæ Bononien. & Consilij iustitiæ olim Ducalis essent minora supra expressis, & ipsa Rota Bononien. minori priuilegio & facultate potiretur quàm ipsum Consilium iustitiæ, & è contra, nullatenus intendimus maiori priuilegio derogare, sed prout per prædicta & vnumquodque eorum vberius prouisum est, eo maiori etiam priuilegio, immunitate, præeminentia, emolumento, prærogatiua, facultate & gratia, Rotam nostram Ferrariēn. eiusque Prætorem & singulos Auditores decorare, illisque potiri decernimus & mandamus.

Deputatio Cardinalis Protectoris.

§. 36. Ceterum dilectum filium nostrum Petrum tituli Sancti Nicolai in Carcere Diaconum Cardinalem Aldobrandinum nuncupatum, nostrum secundum carnem ex fratre germano nepotem, quoad vixerit, in dictæ Rotæ & eius Prætoris, ac Auditorum, eorumque iurium & priuilegiorum, ac indultorum quorumcumque protectorem cum omnimoda facultate & auctoritate omnia & singula, quæ ad Prætoris & dictorum Auditorum officiū quomodolibet vigore præsentium, & alias de iure vel consuetudine spectant & pertinent, & quæ alij similes S.R.E. Cardinales protectores facere & exercere possunt & consueuerunt, faciendi, dicendi, & exercendi, dicta auctoritate perpetuo etiam constituimus & deputamus.

Clausula huius bullæ præseruatiua.

§. 37. Decernentes præsentes literas ex quacumque causa, nullo vnquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, siue eas infringi, inualidari, seu reuocari posse, sed illas semper & perpetuo validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, necnon inuiolabiliter perpetuo obseruari.

Clauf. sublata, &c.

§. 38. Sicque per quoscumque Iudices & Cōmissarios etiam eiusdem Palatij nostri Apostolici causarum Auditores, & eiusdem Romanæ Ecclesię Cardinales, etiam de Latere Legatos, seu Vicelegatos, aut Cameræ Apostolicæ Præsidentes & Clericos, vel quosuis alios, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique locorum iudicari, definiri & interpretari debere. Irritum quoque & inane quicquid secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executorum eiusdem bullæ.

§. 39. Ac mandantes omnibus & singulis totius Status Ecclesiastici prædicti Commissariis, Gubernatoribus, Potestatibus & eorum Locatenentibus, Legatis, Vicelegatis, necnon venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopis ac dilectis filiis eorum Vicariis in spiritualibus generalibus, ac aliis iurisdictionem exercentibus quibuscumque, vt quoties super hoc fuerint requisiti, sententias, decreta, statuta, sequestra, mandata, executoriales literas, remissoriales, citationes, & alias à dicta Rota, & eius Auditoribus emananda pro tempore, omnibus opportunis remediis executioni demandari faciant realiter & cum effectu prout opus fuerit, & eis commissum extiterit.

Clauf. derog.

§. 40. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, & præsertim facultatibus dilecto filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori concessis, ac supradicta Constitutione Aldobrandina, necnon eiusdem Ciuitatis Ferrarien. ac aliarum Ciuitatum, Terrarum & locorum prædicti Ducatus Ferrarien. etiam iuramēto, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, legibus etiam municipalibus, vsibus & naturis; priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis etiā eisdem Prouinciæ, Ciuitatib. Oppidis, Terris, Castris, Villis & Locis, eorumque Communitatibus, Vniuersitatibus, Iurisdictionibus,

Guberna

Gubernatoribus, Potestatibus, Officialibus & Incolis & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis & decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, cõfirmatis & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica & expressa, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio ad hoc seruanda foret, eorum omnium & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur & insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter & expresse, motu, scientia & potestatis plenitudine paribus, derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque cõtrariis quibuscũque.

Dat. P. An. 8. die 29. Maij.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 29. Maij, 1599. Pontific. nostri Anno 8.

Admissio in Camera Apostolica.

Die 2. Iunij 1599. suprascriptum Breue in plena Camera Apostolica præsentatum fuit, illudque de ipsius Cameræ decreto Reuerendiss. D. Horatio Celso dictæ Cameræ Clerico, commissum & successiue die 14. eiusdem, Camera ipsa citato desuper Illust. D. Laudinio Zacchia, dictæ Cameræ generali Commissario, referente prædicto Reuerendiss. D. Celso, illud admisit, & in eiusdem Cameræ libris registrari mandauit, prout registratum fuit, scilicet libro Signat. Sanctiss. D. N. & collat. concordat.

Ludouicus Martini Cam. Apost. Not.

LX. Decreta generalia pro Reformatione Regularium, tam Monachorum, quàm Mendicantium, cuiuscumque Ordinis, & instituti.

Circa innouationem, declarationem, & obseruantiam horum Decretorum, Constitutionem edidit S. D. N. Vrban. VIII. quam habes inf. tom. 4. n. 26. Sacra Congreg.

Edita A.D. 1599. & 2604.

De Seruitio Chori.

CLEMENS PAPA VIII.

NVllus omnino prætextu cuiuscumque priuilegij vel superioritatis, etiam Generalatus, à seruitio Chori censeatur immunis, nisi pro tempore, quo quis in proprij officij munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem & Prædicatoribus, Superiores iis tantum diebus, quibus eos legere aut prædicare contigerit, dispensare possint. Idem quoque præstare valeant cum ægrotis, & studiorum causa legitime impeditis. In eos vero qui negligentes aut inobedientes fuerint, salutari pœnitentia Superiores animaduertant, ad præscriptum Regulæ & Cõstitutionum, alimenti etiã si opus fuerit subtractione.

Lectione Sacræ Scripturæ vel casuum conscientiæ in Conuentibus.

§. 1. Lectio Sacræ Scripturæ, vel casuum conscientiæ bis in hebdomada, præscriptis diebus in singulis Conuentibus habeatur, ad quam Fratres omnes conueniant, eaque absoluta, mutua collatione circa explicatam doctrinam se se vtiliter exerceant.

Paupertatis voto obseruando.

§. 2. Quo Tridentini Concilij decreta de paupertatis voto custodiendo fidelius obseruentur, præcipitur, vt nullus ex Fratribus, etiamsi Superior sit, bona immobilia vel mobilia, aut pecuniam, prouentus, census, eleemosynas, siue ex concionibus, siue ex Lectionibus, aut pro Missis, tam in propria Ecclesia, quàm vbicumque celebrandis, alioue ipsorum iusto labore & causa, & quocumque nomine acquisita, etiamsi subsidia consanguineorum, aut piorum largitiones, legata aut donationes fuerint, tanquam propria, aut etiam nomine Conuentus possidere possit, sed ea omnia statim Superiori tradantur, & Conuentui incorporentur, atque cum ceteris illius bonis, redditibus, pecuniis ac prouentibus confundantur, quo cõmunis inde victus & vestitus omnibus suppeditari possit. Neque Superioribus, quicumque illi sint, vllo pacto liceat eisdem Fratribus aut eorum alicui, bona stabilia, etiã ad vsumfructum, vel vsum, administrationem aut commendam, etiam depositi aut custodiæ nomine concedere. Eorum vero quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quicquam possideat vt proprium, neque vt proprio vtatur. Qui in præmissorum aliquo deliquerit, pœnas nedum à Concilio Tridentino præscriptas, sed alias quoque multo grauiores, Superiorum arbitrio imponendas incurrat. Nulla quorumcumque Superiorum dispensatio, nulla licentia, quantum ad bona mobilia vel immobilia fratres excusare possit, quo minus culpæ & pœnæ ab eiusdem Concilij decretis impositæ, & ipso facto incurrendæ, obnoxij sint; etiamsi Superiores asseuerent huiusmodi dispensationes aut licentias concedere posse, quibus in ea re fidem minime adhiberi volumus.

Vestitu & supellectili.

§. 3. Fratrum vestitus, & supellex cellarum, ex communi pecunia comparetur, & omnino vniformis sit fratrum, & quorumcumque Superiorum, statuique paupertati, quam professi sunt, conueniat, ita vt nihil superflui admittatur, nihil etiam quod sit necessarium alicui denegetur. Quæcumque fratrum vestes, siue laneæ, siue lineæ, omnisque alia supellex, in aliquem commodum Conuentus locum deferantur, ibique ab vno vel duobus fratribus huic muneri deputatis, diligenter custodiantur, vt inde Superioris arbitrio, prout vnicuique opus fuerit, subministrari opportune possint.

Cibo.

§. 4. Omnes etiam Superiores, quicumque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio, siue eadem, vt aiunt, pitantia, in communi mensa prima vel secunda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur; neque singulare aliquid, quo priuatim quisque in cibum vtatur, vllo modo afferri possit; si quis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat, nisi panem & aquam.

Administratione & ratione officiorum.

§. 5. Superiores omnes etiam Generalis, qui redditus, aut præstationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta & expensa in libro distincto fideliter & diligenter adnotari curent, neque in alios vsus, quam ratione officij sui necessarios, quicquam expendant. Cum vero contigerit ipsos in aliquo Conuentu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua sibi & iis qui secum erunt, victus ad præscriptum Regulæ & Constitutionum suppeditetur.

Administratione bonorum Conuentus.

§. 6. Nullus ex Superioribus locorum, administrationem bonorum aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum & redditum sui Conuentus, etiam nomine Conuentus, per seipsum habere siue exercere possit, sed vniuersum id onus tribus fratribus eiusdem Conuentus à Generali ita demandetur, vt vnus rerum & bonorum, redditumque colligendorũ ac exigendorum curam habeat, alter tãquam Depositarius, pecunias ac cetera ab illo collecta & exacta fideliter asseruet, alius de pecuniis & rebus à Depositario acceptis Priori & fratribus, ac Conuentui vniuerso de necessariis, mandante tamen ipso Priore, non secundum proprium affectum, sed iuxta charitatis regulam veluti bonus dispensator prouideat; officiorum huiusmodi confusione penitus interdicta. Ceterum hi tres, tam impensi quam accepti singulis mensibus suo Priori, adhibitis etiam duobus vel tribus fratribus eiusdem Conuentus probatioribus, rerumque vsu peritis, rationem reddant. Deinde ipsimet rursus præsentibus Priore & peritis prædictis, Generali cum aduenerit, denique ipse Generalis in quolibet proximo Capitulo Generali saltem coram tribus Iudicibus, ab ipso Capitulo ad hoc constitutis, illorum omnium, vniuersæque suæ administrationis, tam publicè, quam priuatè rationem reddere teneantur; cuius etiam exemplum authenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc vt ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

Numero Fratrum cuiusque Conuentus.

Tu ad hoc habes etiam bullam 7. S. D. N. Pauli V.

§. 7. In vnoquoque Conuentu fratrum, is tantum deinceps constituatur, & in posterum retineatur numerus, qui ex redditibus illi propriis, vel ex communibus consuetis vel etiam singulorum eleemosynis, aliisue quibuscumque obuentionibus in cõmune, vt præfertur, conferendis, commode possit sustentari; redditus vero & supradicta omnia in communi loco, ac diligenter asseruentur.

Prohibitione declarandi Concilium Tridentinum & istas reformationes.

§. 8. Superioribus autem, nec Concilij Tridentini, aut hæc nostra decreta declarare, interpretari aut relaxare vllo modo possint, & omnino interdicimus & prohibemus. Decernentes irritum, &c. si quis autem contra præsumpserit attentare, is eo ipso omni gradu, officioque priuatus, & ad ea perpetuo inhabilis existat.

De Prædicatoribus & Lectoribus.

§. 9. Nullus nisi actu legat vel prædicet, aliquo sui gradus priuilegio gaudeat.

Socio ex causa necessaria alicui concedendo.

§. 10. Si alicui ex necessaria causa, Generalis iudicio probanda, socius ex eodem Ordine, qui illi ministret concedendus erit, is nisi vigesimum quintum agat annum, & qui communi seruitio sit deputatus, non concedatur.

& si commode fieri potest, sit laicus conuersus.

Clausura.

§. 11. Vt omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Conuentus Clausura perpetuo ac diligenter seruetur; ac propterea à Superiore Ianitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate maxime commendetur; is ianuæ custodiendæ semper assistat, eamque nemini fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.

Exitu è Conuentu, & reditu.

Hoc infr. declaratur.

§. 12. Nullus à Conuentu egredi audeat, nisi ex causa & cum socio, licentiaque singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore; qui non aliter eam concedat, nisi causa probata; sociumque exituro adiungat, non petentis rogatu, sed arbitrio suo, neque eundem sæpius. Licentiæ vero generales exeundi, nulli omnino concedantur. Contrauenientes autem pœna graui, etiam carceris, ad Superioris arbitrium plectantur; eandem etiam Ianitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit. Cùm autem quis in Conuentum reuertitur, Superiorem iterum adibit benedictionem recepturus, qui à socio itineris rationem & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

Aduentu ad Vrbem.

Hoc declaratum est infra in §. 31.

§. 13. Nullos fratres Romam venire Superiores permittant, nisi prius à Generali vel Protectore dumtaxat licentiam in scriptis impetrauerint. Si quis autem sine huiusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce actiua & passiua biennio priuatus existat, subiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia aduersus eos, qui supradictos admiserint & receperint sine vlla exceptione locum habeant.

Visitatione Cellarum.

§. 14. Habeat Superior clauem ita fabrefactam, vt cum sibi videbitur, cellas omnes reserare possit; & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin semper à Superiore possit aperiri.

Lampade in Dormitorio.

§. 15. In medio Dormitorij per totam noctem lampas colluceat.

Cellis, & supellectile.

§. 16. Nullus etiam Superior, cellas siue in claustro siue alibi separatas à communi Dormitorio habeat, sed vnusquisque vnica cella, eadem cum ceteris aliorum fratrum coniuncta, nudis omnino parietibus, ac lecto & mensa humilibus, vniformique supellectili, vt præfertur, quemadmodum Religiosus decet, contentus sit. Possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conuentuum, si eorum muneris & officij necessitatem id exigere cognouerit, alteram etiam cellam concedere. Cellæ siue ædiculæ, quæ extra Dormitorium separatim sunt, ad officinas, aut alias ad communem vsum & commoditatem Conuentus redigantur. Sigillatim suo quisque lecto cubet, neque vllibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt. In priuatis cellis nulli camini permittantur, sed omnes obstruantur statim, cardinibus etiam è parietibus conuulsis, vt res illa non ad tempus facta, sed perpetuo duratura videatur, cellis tamen Generalis aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

Fenestris Conuentus.

§. 17. Conuentus fenestræ omnes, quæ in vias publicas aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro ita obstruantur, vt omnino prospectus impediatur.

Hoc infr. declaratur.

Infirmaria.

§. 18. Valetudinarium in singulis Conuentibus certo ac salubriori loco constituatur, quod pro loci situ, ac fratrum numero, quoad fieri poterit, commodissimum esse possit, in quo fratres omnes, cùm ægrotabunt, curentur, nec inde nisi recuperata sanitate abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ præpositi sunt, omni sedulitate, ac charitate operam suam præstabunt, ac curabunt ne quid ægrotis omnino desit quod ad sanitatem recuperandam pertineat.

De- entibus extra claustra.

§. 19. Ineatur ratio qua, sublatis licentiis ac facultatibus hactenus quibuscumque concessis, degentes extra Conuentus claustra, ad ea quamprimum reuocentur; nec de cetero nisi ex grauissima causa à Sede Apostolica probanda, huiusmodi facultates concedi possint.

Receptione Nouitiorum.

§. 20. Nulli in posterum ad habitum aut professionem admittantur, nisi in Conuentibus per Sedem Apostolicam in qualibet Prouincia deputandis.

Hospitalitatis obseruantia, & largitione munerum.

§. 21. Curent Superiores, vt constitutio interdicens largitiones munerum, & præscribens hospitalitatis formam, ab omnibus in quolibet Conuentu inuiolabiter obseruetur.

Ambitu.

§. 22. Vt omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caueant omnes à directa vel indirecta vocum, seu suffragiorum procuratione, tam pro se ipsis, quàm pro aliis, tum in Capitulis locorum, tum in ceteris, præsertim generalibus Capitulis aut Congregationibus, seu alibi. Quicumque secus fecerint, præter alias pœnas & censuras hactenus contra huiusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pœnam priuationis officiorum quæ obtinent eo ipso incidant, & ad futura quæcumque pariter inhabiles habeantur; super quo cum eis dispensari à nemine possit nisi à nobis, vel successoribus nostris, & pro qualitate culparum grauius etiam plectantur. Porro supradictas omnes pœnas ad complices, ac simpliciter scientes, & non reuelantes extendimus.

Superiorum & officialium electione.

§. 23. In Superiorum & Officialium omnium electionibus, forma præscripta à sacro Concilio Tridentino, & Ordinis Constitutionibus inuiolabiter seruetur; iurentque Electores secundùm veritatem cuiusque conscientiæ, probiores ac magis idoneos se electuros; ac propterea priusquam ad electionem deueniatur, in primis & ante omnia prælegantur Constitutiones de qualitate & requisitis eligendorum. Ad officia, gradus & Prælaturas, illi præcipue eligantur, qui possint & consueuerint regulas Ordinis, & Constitutiones obseruare, præsertim quæ pertinent ad seruitium Chori ac vestitum & victum communem.

Probatione Prædicatorũ, Lectorum, Confessorum, & promouendorum ad ordines sacros.

§. 24. Eligantur in Capitulo Generali vel Prouinciali aliquot graues & periti ex fratribus cuiuslibet Prouinciæ, saltem tres, qui admittendos ad prædicationem Verbi Dei, vel ad audiendas confessiones etiam ipsorum fratrum, ac Lectores publicos diligenter simul examinent, priusquam probentur, & ad huiusmodi ministeria admittantur. Horum etiam curæ sit examinare & probare, tam quoad doctrinam, quàm quoad mores, promouendos ad quoscumque ordines; in quo seruetur decretum Congregationis Interpretum sacri Concilij Tridentini, hac de causa nuper editum & promulgatum.

Obseruantia regularum & constitutionum.

§. 25. Illud porro Superiores omnes in Domino admonemus, vt memores sint rationis quam in nouissimo die reddituri sunt pro grege sibi commisso, ac propterea omni studio inuigilent, vt quæ in eorumdem Ordinis, regulis & Constitutionibus de oratione mentali, silentio, ieiuniis, Capitulo culparum, aliisque spiritualibus exercitiis prudenter ac pie sancita sunt, ea omnia & singula ad vnguem obseruentur; intelligantque super his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia construenda & amplianda esse; quæ vt faciliorem exitum sortiantur, & fructus vberiores in animis fratrum producant, valde opportunum erit, si in quolibet Conuentu singulis hebdomadis habeatur sermo de religiosa disciplina, regularique obseruantia.

Tabella munerum diatim explendo.

Hoc infra declaratur.

§. 26. Quo vero omnia ordinate peragantur, appendatur tabella in loco conspicuo vniuscuiusque Conuentus, in qua distincte adnotetur quid singulis horis cuiusque diei quilibet frater præstare debeat, vt certo quoque signo præmonitus, maiori animi præparatione suo muneri satisfacere possit. Quæ Ordinis Constitutiones his decretis non aduersantur, inuiolatè custodiendæ erunt.

Pœna inobedientium.

§. 27. Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur.

Prohibitione has Reformationes declarandi.

§. 28. Vt autem hæc Decreta (donec alia, quæ ad pleniorem supradicti Ordinis reformationem facient, edantur) ab omnibus obseruari possint, districte præcipimus Generali, ac omnibus aliis quibuscumque Superioribus, ad quos hoc spectat, vt curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorumdẽ Ordinis Constitutiones perpetuo valituras redigi, interdicta omnino eorum singulis facultate illas declarandi, & aduersus eas vnquam dispensandi. Alioquin sciant se in pœnam Generalatus & officiorum priuationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera, ipso facto & sine vlla exceptione respectiue incidisse.

Tempore quo ligare incipiunt.

§. 29. Ne vero prætextu dilatæ publicationis eorum obseruatio quoquo modo differri possit aut impediri, volumus, vt post illorum publicationem in Conuentu

Sancti

Sancti Marcelli de Vrbe factam, Generalem, aliosque Ordinis Superiores, ceterosque quoscumque fratres præsentes statim, reliquos vero absentes citra Montes, vnius mensis, vltra Montes, trium mensium spatio ita arctent, ac si cotum singulis personaliter intimata fuissent.

Publicationis earundem.

§. 30. Insuper mandamus, quod Generalis in singulis Conuentibus citra Montes vnius mensis, vltra vero Montes trium mensium cursu Decreta supradicta publicari faciat, sub pœna priuationis Generalatus, aliisque arbitrio nostro imponendis.

Dat. P. An. 8. die 25. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die vigesima quinta mensis Iulij, millesimo quingentesimo nonagesimo nono.

Declaratio circa licentias veniendi ad Vrbem, & pœnâ priuationis contrafacientib. inflictam.

§. 31. Decretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis & Protectoris licentia dumtaxat permissum est, Sanctitas sua extendi ad Prouincialem decreuit, ita vt Prouincialis ipse ex causa communi totius Prouinciæ dumtaxat facultatem huiusmodi facere valeat. Declarauitque pœnam priuationis vocis actiuæ & passiuæ contrafacientibus inflictam, Sanctitati Suæ reseruatam esse, interdicta omnino eorum Superioribus singulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illa moderandi, ac relaxandi.

Dat. Romæ die 20. Martij 1601.

Addantur decreta Reformationis Ordinis Fratrum Seruorum Beatæ Mariæ, quæ alibi opportunius intexere non valui.

Sequuntur addi. tione Reformationis Apostolicæ super.

§. 32. EX iis, quæ S. D. N. Clemens Papa VIII. Ad Regularium Monasteriorum rectam gubernationem instituit ac decreuit, eorumque Superioribus adamussim exequenda præcepit, nihil fuit vel re ipsâ sanctius, vel necessitatis occasione opportunius, vel religiosæ vtilitatis ratione optabilius, quam vt vetus & regularis disciplina viris Religiosis salutaris ac necessaria, vbi collapsa est instauretur, & vbi conseruata est perpetuo custodiatur, vt nihil esset, quod obedientiæ, paupertatis & castitatis, ac peculiarium votorum obseruantiam, necnon communem vitam, victum & vestitum impediret, aut per calumniam inficeret; cum autem compertum sit à fratribus Ordinis Seruorum, Superiorum incuria saluberrima Sanctissimi Pastoris decreta penitus neglecta esse, vt huiusmodi incommodo occurratur, Congregatio Visitationis, Reformationis Apostolicæ eiusdem Ordinis Priori generali nuper electo, eiusque pro tempore Successoribus in virtute sanctæ obedientiæ & priuationis officij pœna proposita præcipit ac mandat, vt statim prædicta decreta Pontificia inter ipsius Ordinis Constitutiones redigi, & ab omnibus suis fratribus obseruari, ac præter illa quæ decretis ipsis præscripta sunt, hæc quæ sequuntur, speciali Sanctitatis Suæ mandato constituta, inuiolabiliter ac perpetuo obseruari curent.

Officij diuini recitatione.

§. 33. Primum ad ea quæ de diuino Officio persoluendo statuta sunt, illud additur ac decernitur, vt pœna subtractionis alimenti contrafacientibus proposita, nec à Priore, nec ab eo qui eius vices gerit, remitti possit illi, qui horis Canonicis, siue diurnis, siue nocturnis, cessante legitima causa, non interfuerit. Deinde vt qui Officij initio ad Chorum non conuenerit, genuflexus in medio Chori tamdiu maneat, quamdiu surgendi licentiam à Priore impetrarit; tum in refectorio, horam canonicam quam ob huiusmodi negligentiam omisit, aliis cibum sumentibus, etiam genuflexus recitare teneatur. Curæ sit Priori, vt Officium diuinum in Choro à fratribus suis locis considentibus deuote cum punctis & pausis persoluatur, & vt Missæ non nisi ex Missalis Romani præscripto, nec nimia celeritate celebrentur; qua in re obseruabit, an in recitatione Canonis tantum temporis quantum ad illius verba deuote exprimenda exigitur, à singulis insumatur; & contrafacientes moneat, ac salutaribus pœnitentiis coërceat. Ad Salue Regina, post Completorium cantandum, omnes quotidie etiam Officiales & Conuersi omnino conueniant; & post Salue Regina Litaniæ Beatæ MARIÆ Virginis pro felici statu S. R. E. pro populo, & pro Religionis augmento deuote recitentur. Diebus verò festis post Vesp. & Salue Regina statim cantentur; qui defuerint, eos Prior publice corrigat, ac etiam cibi subtractione puniat; quæ omnia an seruata fuerint, Prouincialis in visitatione diligenter inquiret, & si Priorem negligentem inuenerit, illum officio Prioratus absoluet.

Ecclesiis aperiendis, & claudendis, & allocutione fratrum prohibita tempore diuinorum officiorum.

§. 34. Prior curet, vt Ecclesia diebus festis hora competenti pro locorum consuetudine claudatur, & aperiatur; cum autem eam patere necesse fuerit, Sacrista, vel alius probatæ vitæ semper adsit, qui indigna ibi fieri prohibeat, peractis diuinis Officiis fores Ecclesiæ feriatis diebus omnino claudantur, nec nisi ex præscripto Const. aperiantur, quod etiam de foribus Monasterij cautum intelligatur. Prouincialis in visitatione pœnam priuationis officiorum transgressoribus imponet. Caueant autem fratres, ne quacumque de causa tempore diuinorum Officiorum, personas aliquas in Ecclesia, vel ad illius, Sacristiæue, aut Monasterij ianuas, nisi de licentia Prioris alloquantur, sub pœna vnius publicæ disciplinæ.

Exitu à Monasterio.

§. 35. Neque Prior pœna suspensionis ab officio eo ipso incurrenda per sex menses proposita, quemque fratrem solum, aut cum socio extra claustra, in via aut ædibus Monasterio proximis tunc temporis, aut alias commorari permittet.

Delinquentibus non recipiendis.

§. 36. Neque bannitos, criminosos & delinquentes, seu decoctores in Conuentu retineat, aut retineri patiatur, sub pœna priuationis officij perpetuo eo ipso incurrenda; eamdemque pœnam subeat, qui aliquem ex prædictis, etiam annuente Priore, in cella aliqua Conuentus exceperit.

Confugientibus.

§. 37. Confugientes vero ad Ecclesiam, & ad alia eorum loca sacra, Superiores teneantur quamprimum commode potuerint deferre Episcopo, seu alij loci Ordinario.

Scholis puerorum non admittendis.

§. 38. Nullus puerorum sæcularium, etiam clericorum scholam Grammaticæ, aut cuiuscumque artis liberalis intra Monasterium sub pœna amissionis vtriusque vocis ipso facto incurrenda exerceat, seu aliquem ipsorum doceat, quam pœnam etiam Prior qui id permiserit, incurrat. Nec extra Conuentuum septa quidquam docere audeat, nisi de Sedis Apostolicæ licentia, eadem pœna proposita.

Extraneis non permittendis.

§. 39. Prior nullo modo, neque prætextu seruitutis Ecclesiæ, in Monasterio extraneum quemquam commorari ad edendum vel ad discendum, siue aliud quidpiam agendum permittat, pœna illi suspensionis ab officio per sex menses ipso facto proposita.

Lectorum electione.

§. 40. Verum nemo recte legendi munus suscipiat, nisi is qui duplici doctrina discipulos sibi subiectos instituat, scientia nempe, & innocentiæ conuersatione. Idcirco deinceps huic muneri præficiatur is, cuius probitas ac mores seniorum patrum testimonio commendentur, ac diligenti adhibito examine de vitæ innocentia & doctrina, a Priori generali facultatem in scriptis habeat, qui in Lectoribus & Magistris constituendis non ingenij solum & eruditionis, sed etiam regularis disciplinæ, mortificationisque rationem habeat.

Bacchalaureatus gradibus concedendis.

§. 41. Ad Bacchalaureatus gradum nemo deinceps promoueatur, nisi spectatæ vitæ, religionis & disciplinæ regularis obseruantiss. qua in re diligens fiat à Generali siue eius Vicario, Prouinciali & socio in Visitationibus inquisitio per secretum examen, cum iuramento Prioris & fratrum eius Conuentus, in quo proximo triennio commoratus fuerit, ac nisi conclusiones publicè egregie sustinuerit, circa illas prius sigillatim a Generali, siue ab eo deputandis interrogatus, ac idoneus repertus ad eas honorifice sustinendas, nec item eo gradu aliquis decoretur, quem scientiæ & aliarum virtutum spes magisteriatus honore dignum non ostendat. Quæ omnia in actis referantur, ac in literis patentibus exprimantur, & si secus factum fuerit, promotio ipso iure nulla sit, ac promouentes pœnam priuationis officij ipso facto incurrant. Quod etiam in promouendis ad Magisterium, eisdem propositis pœnis strictius seruari decernitur.

Studentibus recipiendis.

§. 42. Nullus in Studentium numero adscribatur, nisi bona indole, ac probis moribus excultus, habita fide cum iuramento à Priore, & fratribus conuentus, in quo maiori ex parte resederit, ac nisi Grammaticam adeò calleat, vt latine expeditè loquatur, ac ad latinos auctores approbatos intelligendos aptus existat, cuius quidem in-

telli

telligentiæ periculum ita fiat, obiiciantur examinando duo auctores, nempe ex difficilioribus ex quibus caput vnum saltem ex improuiso per alia verba latina interpretetur, pœna priuationis vocis vtriusque ipso facto incurranda per biennium ipsis adscribentibus, si secus fiat, proposita. Neque aliquis ad Philosophiam audiendam nisi probe in Dialectica versatus, neque ad Theologiam, nisi Physica plene instructus admittatur.

Libris non vtendis in Studiis.

§. 43. In Studiis vero præsertim humanioribus, nullus liber adhibeatur, ex quo mores depraueniur, & vitæ innocentiæ periculum immineat.

Qui & quando legere debeant.

§. 44. Regens Bacchalaureus Conuentus & Magister Studij quotidie legant spatio vnius horæ, diebus festis & die Iouis, si festum nullum in hebdomada occurrat, exceptis, à secunda Dominica post Pascha, vsque ad 15. Iulij, à prima die Septembris, vsque ad 20. diem Decembris, atque à prima die Ianuarij, vsque ad Septuagesimam. Quibus diebus nulli Studentium abesse liceat, neque de licentia Prouincialis, quauis de causa, sub pœna priuationis studij, ipso facto incurrenda. Ea vero ratione legent, vt Regens toto triennio tres priores libros Magistri sententiarum ex sententia D. Thomæ interpretetur (quarto singulis diebus festis post Vesp. ab eodem explicato) teneaturque saltem semel in hebdomada lectionem ex Metaphys. vel ex libris Ethicorum Aristotelis, prout sibi magis expedire videbitur, habere. Bacchalaureus Conuentus libros Phys. de Cœlo, Generatione, & Anima, iis omissis quæ ob facilitatem omitti solent, eodem tempore explicabit. Magister totam Logicam, hoc est librum Prædicab. Prædicam. Perihermenias, & Post. exacte. Priorum vero, Elencorum, Topicorum per compendium declarabit. Conclusiones singulis diebus, quibus legitur, ex Theologia, Philos. & Logica ab vnoquoque Studentiũ ex Ordine sustineãtur, aliis de more per vices arguentibus.

Silentio in disputationibus.

§ 45. Nec liceat alicui ad euitandam confusionem, nisi Bacchalaureo, qui partes sustinentis adiuuabit, & Magistro studij, qui partes arguentis fouebit, aliquid, nisi de Regentis licentia, dum disputatur dicere.

Regens omnia Studia visitet.

§. 46. Regens ter in anno, expletis Lectionibus per literas, quid & quantum lectum fuerit, Priori generali significare teneatur, qui semel in anno studia omnia visitare, Studentesque singulos, eiectis iis qui non profecerint, per se vel per alium idoneum examinare debebit.

Qui & quando prædicare possint.

§. 47. Nullus ad prædicandum, nisi Magister aut Bacchalaureus mittatur, possit tamen Generalis aliquem ex Studentibus in Sacra Theologia diu versatum, & ad id munus diligenti examine idoneum repertum mittere tempore dumtaxat Quadragesimali, aliis vero temporibus nulli, neque Bacchalaureo, neque etiam Regenti liceat, neque etiam in propria Ecclesia prædicare, ne statutæ Lectiones deserantur, aut intermittantur.

Theologia tractatione semel in hebdomada.

§. 48. Et quia sacrarum, & humanarum litterarum studia cum pietate, bonitate & virtutum omnium exercitatione coniuncta esse debent, ideo semel in hebdomada, die à Priori generali constituto, de Theologia practica habeatur tractatio, in qua præcipue de virtutibus, quibus alimur in vita spirituali, & de vitiis oppositis, quæ tanquam morbos animæ caueamus, agatur.

Recognitione progressus in Studiis.

§. 49. Quotannis certo stato tempore, à Priore generali singulorum Studentium progressus recognoscatur, cui recognitioni, præter Priorem Conuentus, etiam Prouincialis intersit, seu alius à Generali delectus, ij de omnibus, quæ circa studia prouidenda erunt, & præcipuè de promouendis discipulis ad superiores classes, & de Lectoribus & Regente, ac ipsismet Studentibus mutandis, cum Priori generali communicent, neque circa studia aliquid statuatur sine eiusdem Patris Generalis consensu.

Generalis examinatione de Bacchalaureis in visitatione.

§. 50. Generalis in visitatione, Bacchalaureos quoscumque diligentissime examinabit, & si quos minus idoneos inuenerit, itaut sufficienti ad huiusmodi gradum eruditione careant, illos pro ignorantiæ modo, aut suspendet aut priuabit. Quod etiam circa alios Studentes obseruetur.

Lectio sacra Scriptura vel casuum conscientia quolibet hebdomada habeantur.

§. 51. Curet Prior cuiuscumque Conuentus, vt Lectio sacræ Scripturæ vel casuum conscientiæ, ex præscripto decreti Apostolici singula hebdomada habeatur. Neque ipse prior ab huiusmodi lectione aliquem abesse permittet. Lectio autem cum collatione non minus spatio vnius horæ durabit, teneanturque singuli Sacerdotes circa propositas à Lectore dubitationes interrogati, quid sentiant ex ordine respondere, quibus etiam liceat circa materiam prælectam dubitationes excitare, iisque Lector satisfacere teneatur, ac propterea summam saltem aliquam casuum cõsciẽtiæ habere singuli debebũt. Si Lector non legitimè impeditus à legendo pec hebdomadam cessauerit, voce actiua & passiua per annum priuatus existat, si per aliam hebdomadam in munere suo obeundo defecerit, per biennium eamdem subeat pœnam. Si in contumacia per tertiam hebdomadam steterit, vltra vocis actiuæ & passiuæ priuationem, per quinquennium iure legendi suspensus sit. Si fratres verò studio adscripti Lectioni non adfuerint, pro prima & secunda vice in Refectorio panem & aquam publice edant. Si tertia deliquerint, voce actiua & passiua per triennium, aliisque etiam pœnis arbitrio Prouincialis plectantur.

Prioris eligendi qualitatibus.

§. 52. Vt autem fratres omnes in conscientiæ casibus magis versati fiant, nullus deinceps in Priorem eligatur, qui non prius ad confessiones audiendas admissus fuerit, aut saltem spatio sex mensium proxime futurorũ, ab Episcopo loci in quo Prior est electus, admitti se curauerit, alias officium illius ipso iure vacare intelligatur.

Confessoris eligendi qualitatibus.

§. 53. Neque aliquis ad confessiones audiendas, antequam præsentetur Ordinario, minor triginta annis a Generali admittatur, & qui prius rigoroso examine circa doctrinam, mores & disciplinã, à Prouinciali, & duobus Magistris, onerata ipsorũ consciẽtia nõ fuerit approbatus.

Vestimentorum fratrum qualitatibus.

§. 54. Etsi vestitus exterioris, qui vnus esse hebet sicuti vna est Religio, & interioris qualitas in Constitutione Ordinis cap. XIX. satis exprimitur, quia tamen quorumdam temeritas, & regularis disciplinæ contemptus ita inoleuit, vt potius laici quam religiosi ex habitu videantur, Prioribus Conuentuum sub pœna priuationis Officij, ac inhabilitatis ad alia officia ipso facto incurrenda præcipitur, vt omni abusu sublato, vestes fratrum tam interiores quam exteriores ad præscriptum Constitutionum corrigant, itaut tunicæ talares sint, non longiores, neque breuiores, neque apertæ, nisi ante pectus, manicæ non rugosæ, zona non nisi coriacea, caligæ tantum albæ, vestes interiores albi aut nigri, nõ mixti aut alterius coloris, camisiæ laneę, lineæ vero (quæ non nisi ob infirmitatẽ permittuntur) omnino exterius non appareant. Cappæ non sint rugosæ, pilei vniformes, non eminentes, bireta non sint angularia, sed potius rotunda, quæ intra claustra tantum a Paschate Resurrectionis vsque ad festum omnium Sanctorum permittantur: pallia, quibus non nisi cum pluit, ac in itinere vtendum est, simplicia, habitus per Vrbem semper integer, omnis denique ornatus sericus, argenteus, aut aureus, & color in omni re, quamuis minima, præter in Constitutione expressum, omnisque luxus & superfluitas tollatur, pœna fratribus non exeundi septa Monasterij per sex menses proposita. Nullus præterea quamuis Magister quacumque de causa annulos aureos, aut argenteos, vel alterius materiæ in digitis gestare præsumat sub pœna priuationis vocis vtriusque ipso facto incurrenda, quas pœnas Prior remittere non valeat, teneaturque semel saltem in mense cellas, & indumenta fratrum quorũcumq; diligenter visitare, neque vllo modo aliquid sericũ, vel ad arcendum sudorem in biretis, aut pileis, aut in alia quauis re permittet. Nemo item barbam sibi circa maxillas, & mentum abradi faciat, sed illam prout natura protulit, deferat, neque capillos circa tempora prominentiores, aut longiores gestet, quàm in occipite, sub pœna priuationis vocis vtriusque ad arbitrium Generalis, pœna quoque Priori qui permiserit, priuationis proposita. Prouincialis etiam diligenter in visitationibus perquiret, an Priores circa prædicta aliquid aduersus Const. permiserint, ac eos qui in culpa fuerint, officio priuabit. Quod si Generalis Prouincialẽ quoque in re hac negligẽtem fuisse deprehenderit, possit illũ ab officio suspendere, aut etiam pro culpæ qualitate priuare. Curæ sit Prioris Generalis, abusus omnes tollere, & maxime in literis familiaribus describendis, vt non sæculari, sed religioso more se inuicem tractent, aliqua præscripta forma, quæ humili Religionis statui conueniat.

Syndici Officio.

§. 55. Syndicus omnem pecuniam ad manus fratrum quomodolibet peruenientem, in libro redditus, in quo

aliæ

aliæ Conuentus pecuniæ adnotari solent, describet, atque cum pecuniis Conuentus prorsus confusam Depositario seruandam tradet, vt inde communis victus & vestitus, vt præfertur, suppeditetur, iisque fratrum necessitatibus de Prioris licentia succurratur, iuxta Decretum Sanctissimi Domini nostri.

Eleemosynis, &c. consignandis Priori vel Syndico.

§. 56. Confessarij Prædicatores & Lectores, sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ ad biennium ipso facto incurrenda, eleemosynas, salaria, siue mercedes integras Priori, siue Syndico cum aliis bonis Conuentus cōfundendas consignare teneantur; teneantur tamen Superiores eorū Religiosis necessitatibus præcipue, & ea qua decet charitate & prouidentia supplere, & prouideri.

Cibum vel potum nemo sumat ante communem refectionem.

§. 57. Nemini liceat ante refectionem communem, & benedictioné præsertim in Refectorio aliquid comedere aut habere, qui secus fecerit, aut disciplina publica plectatur, aut cibo ea vice careat, quas pœnas Prior sub pœna suspensionis ab officio, Prouincialis seu Generalis arbitratu infligenda, irrogare teneatur.

Ne se secularibus negotiis immisceant.

§. 58. Ne Deo militantes sæcularibus negotiis implicentur, omnibus & singulis fratribus cuiuscumque gradus existant, inhibetur, ne quis alicuius Principis aut nobilis viri, vel alterius, etiam consanguinitatis prætextu, Procurator aut negotiorum gestor sit, nec in negotiationibus vllo modo, aut mercaturis, interpretis siue mediatoris vices, aut aliud sæculare negotium gerat, pœna priuationis actiuæ, & passiuæ vocis, incurrenda illi proposita, præter alias arbitrio Generalis irrogandas.

Arma gestare non præsumat.

§. 59. Nullus frater quouis prætextu arma cuiuscumq; generis gestare, vel apud se retinere, etiam sibi in custodia ab aliis tradita, sub pœna vocis vtriusque eo ipso amittendæ per annum, ac per sex menses è Monasterio non exeundi præsumat, quod si arma ex prohibitis, vti sunt, sclopi rotarij, fuerint, pœnam triremium per triennium eo ipso incurrat, quam pœnam Prouincialis, omni excusatione remota, sub pœna priuationis Officij exequi teneatur. Prior autem qui scienter permiserit, officio omnino priuetur.

Bis tantum in hebdomada, & cum socio exeundi licentiam petat.

§. 60. Caueat autem prior, ne sub Pœna priuationis officij ipso facto incurrenda fratribus exeundi licentiam, nisi ad præscriptum Constitutionum, hoc est, nisi bis in hebdomada, ac nisi genuflexis, benedictionemque petentibus, & cum socio cócedat, nec quemquam diebus festis exire permittet, nisi ob casum necessitatis, quæ differri non possit.

Fenestris Cōuentus obturandis.

§. 61. Decretum S.D.N. de fenestris, quæ in vias publicas aut vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro obstruendis, quamprimum executioni mandetur, & si lux aliunde non possit, saltem ita obturentur, siue fixè aptentur, vt nulla ratione à vicinis fratres videri queant, Priori pœna priuationis officij proposita, si secus factum fuerit.

Prioris & fratrum commoratione in eodem Conuentu.

§. 62. Prior cuiusque Conuentus non Collegiati, expleto biennio in Conuentum Collegiatum reducatur, nisi ad alterum biénnium eius officium pro loci vtilitate contingat prorogari. Familia vero vltra biennium in huiusmodi Conuentibus commorari non permittatur, sed in aliquo Collegiato, vbi disciplina regularis vigeat, omnino collocetur, neque Prior aut quisquam eiusdem familiæ frater possit in Conuentu non collegiato nisi post sex annos collocari. Prouincialis autem, qui huius decreti temerarius extiterit violator, per annum ab officio suo nouerit se suspensum, quam etiam pœnam Prior ipse Generalis, si contrafecerit, omnino luat.

Transitu fratrum de Conuentu ad Cōuentum.

§. 63. Fratres ab eo Conuentu in quo degunt, ad alium absque Prioris licentia in scriptis cum termino ad tedeundū præfixo, sub pœna carceris non transeant, pœna suspensionis ab officio per mensem Priori, qui huiusmodi licentiam non perquisierit & legerit, aut aliquem sine illa, & Breuiario, aut Corona, si Laicus fuerit, receperit, proposita.

Silentio, & aliis.

§. 64. Prior non modo Tabellam, Decreto Apost. præscriptam, in qua horarum distributio contineatur, appendi curabit, sed & sub pœna suspensionis, vel etiam priuationis officij, quam Prouincialis relaxare non possit, quæ de silentio in Constitutione præcepta sunt omnino seruari faciat, fratresque sub eadem pœna strepitantes, aut mutuo contendentes, vel etiam obscœna verba proferentes, minasque aliis intentantes publica disciplina, aut relegatione è Monasterio, vel etiam carceratione, pro modo culpæ puniantur.

Datum Romæ, die 22. Augusti 1604. *Die 22. Aug.*

Antonius Seneca Refor. Apost. Secretarius.

Forma à Generali præscripta, Fratr. dictis Ord. in scribendo.

Forma scribendi aliis Fratribus.

§. 56. NOs Frater Philippus Prior Generalis, Decreto Sacræ Congregationis Visitationis, & Reformationis Apost. inhærentes, omnibus & singulis Ordinis nostri Fratribus, in virtute salut. obedientiæ, ac sub pœna priuationis vocis vtriusque per annum ipso facto incurrenda præcipimus, ne posthac in scribédo, aut etiam loquendo quemquam quamuis Generalem dominum suum, aut patronum vocari, aut se alicuius seruitorem, siue seruum dicere præsumant. Sed pro personarum conditione Patris aut fratris aut filij, vel etiam serui in Domino nominibus vtantur. Neque in scribendo aliquem multum Reuerendum, præter Procuratorem Ordinis Generalem, Vicarium Generalis, & Prouincialem, nec Reuerendum nisi Priorem, & Magistrum, neque Venerabilem, nisi Sacerdotem quadragenarium, ac Baccalaureum nominare velint, sub eadem pœna.

Hortatio pastoralis ad Episcopos Regni Galliæ, vt pace iam composita inter Regem Galliæ, & Regem Hispaniarum, eorum muneri, animarumque saluti & Catholicæ fidei augmento, ardentius de cetero incumbant. LXI.

Similem adhortationem ad Catholicæ Ecclesiæ Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, non dissimilibus de causis, fecit S.D.N. Vrban. VIII. in Const. 38. Tomi tertia inf. tom. 4.

CLEMENS PAPA VIII. *Edita An. D. 1599.*

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Lugdunensi, & Episcopis in eadem Prouincia constitutis.

Proœmium.

DIues in misericordia sua Deus, quamuis peccatis hominum promerentibus, multis Ecclesiam suam perturbationibus concuti, & tanquam tempestatibus iactari permittat, quibus cor nostrum graui molestia & sollicitudine conficitur, qui in hac puppi militantis Ecclesiæ, meritis licet & viribus imparibus, Deo ipso ita disponente, clauum tenemus, idem tamen misericors & miserator Dominus, secundum diuitias bonitatis suæ, nos stillicidiis consolationis suæ irrigare quandoque non cessat.

Pax composita fuit hoc Pontifice auctore inter Reges Galliæ & Hispaniæ, vnde Catholicæ religionis gloria augetur.

§. 1. Nam pace inter duos potentissimos Reges filios nostros in Christo charissimos, admirabili Dei benignitate conciliata, quod crebro, & multa cum gratiarum actione commemorandum est, iam ex ea in isto potissimum nobilissimo Franciæ Regno, quod in visceribus Christi gerimus, commoda, illa vt audiuimus, & spiritales vtilitates emanare incipiunt, quas à summa Dei clementia, & à vestra etiam pastorali vigilantia, Fratres venerabiles, expectabamus. Iam enim optatissimæ, & diuinitus collatæ pacis beneficio, Regnum istud amplissimum tamquam ex graui & periculoso morbo, quo diu est afflictatum, recreari videtur, iam diuino illius munere, qui est pax nostra, qui non permittit nos tentari supra id quod possumus, sed facit cum tentatione prouentum, respirat, & quodammodo resurgit Christianissima Gallia, & Catholicæ Religionis gloria, & vetus ille splendor diuini cultus, vt audiuimus, paulatim redit, & reflorescit, pastores complures vigilant super gregem suum, & oues pastorum vocem audiunt, & ab alienis fugiunt, & Spiritu sancti numine corda patrum ad filios, & corda filiorum ad patres conuertentur.

Ideoque idem Pont. in Deo exultat.

§. 2. Quæ cum nobis nunciantur, exultat in Deo spiritus noster, eumque ex intimo cordis affectu oramus, vt ipse, cuius perfecta sunt opera, quemadmodum cœpit, ita in vobis opus & gratiam suam perficiat.

Episcoposque hortatur, vt eorum munerum diligenter intendentes animarū saluti & fidei Catholicæ augmento ardēter incumbant.

§. 3. Quod igitur anno superiore fecimus, per Apostolicas nostras literas, te frater Archiepiscope, & vos fratres Episcopi iterum salutamus, iterum ex nostra Pastorali sollicitudine, & zelo permoti charitatis Christi, qui cor nostrū excedit, ad opera & labores Episcopal. vos inuitamus, ad quos à summo Patrefamilias vocati, & códucti sumus, magnis sanè præmiis & coronis, atque hoc ipsum paterni erga vos amoris nostri officium, tanto nunc libentius & iucundius repetimus, quanto maiorem apud vos admonitiones & cohortationes nostras vim habuisse perspicimus,

ſpicimus, quæ certe ex ardenti ſtudio, & deſiderio ſalutis animarum promanant. Nunc ergo vos currentes magis magiſque incitamus, ſic currite in hoc ſpirituali ſtadio, vt comprehendaris. Nunquam enim ceſſandum, nunquam in medio curſu inſiſtendum, neque cura & diligentia veſtra remittenda, ſed quæ retro quidem ſunt, & præterite, quodammodo obliti, ad remotiora, quæ in conſpectu veſtro ſunt, vos ipſos extendite, donec gratia Dei adiutrice perueniatis ad deſtinatum ſcopum & præmium ſupernæ vocationis Dei in Chriſto Ieſu. Vobis enim non corruptibilis corona propoſita eſt, ſed incorrupta, & quæ nulla temporis diuturnitate marceſcit. Quod ſi ij qui terrenis & caducis diuitiis congregandis inhiant, tantos labores ſuſcipiunt, tantis ſudoribus ſeipſos exercent, agros nouant, terram arant, ſulcus altius imprimunt, & iteratis arationibus ſolum proſcindunt, vt fœtus vberiores edat, quid vos tandem facere oportet in hac ſpirituali cultura, qui labores non ſubeundi? etiamſi cum fletu & lachrymis arandum & ſerendum ſit, vt venientes paulo poſt, veniatis cum exultatione animarum, quas Chriſto lucrati eritis manipulos lætiſſimos reportantes. Nunc ergo leuate oculos veſtros, & videte regiones iſtas, quæ antea erant ſicut Paradiſus Domini, ſed vepres multi, & ſpinæ ſuccreuerunt, & dormientibus colonis, inimicus homo ſuperſeminauit zizania, multi morum errores, multæ corruptelæ, & quod luctuoſius eſt, multæ hæreſes, tanquam ſtirpes, & herbæ venenatæ & peſtiferæ in Regno iſto ampliſſimo exortæ ſunt, ſed natiua illa Francorum bonitas, & tanquam ingeneratus animorum candor, quaſi quædam agrorum vbertas adhuc remanet; modo vos Epiſcopi in illorum culturam, magna induſtria, magna diligentia incumbatis, confidimus in Domino, quod gratiæ ſuæ rore fœcundabit terram iſtam, & germinare eam faciet ſicut priùs germina pietatis & Religionis, & quæ vos ſeminaueritis pia & ſancta, eadem benedicente Domino metetis, & fructum multum congregabitis in vitam æternam.

Clericorumque delectum habeant.

§. 4. Sed quoniam ad agrum Domini, & ad vineam Dei Sabaoth excolendam operariis multis fidelibus & ſtrenuis opus eſt, propterea hortamur vos etiam atque etiam fratres, & commonemus, vt in Clericis conſcribendis, quorum opera in Eccleſia, & in omni ſpirituali miniſterio vti debetis, magnam curam, magnum delectum habeatis.

Simoniæ labem exterminent, auaritiæque ſuſpicionem amoueant.

§. 5. In primis vero date operam, omnique ſtudio, ope, conatu, vigilantia contendite, vt deteſtabilem ſimoniæ labem à domo Dei, quam decet ſanctitudo, penitus exterminetis, neque vos ipſos modò puros atq; incorruptos à fœdiſſimi & perniciosiſſimi morbi contagione conſeruate, abſit enim vt Epiſcopalis dignitatis caſtitas atque integritas, tantæ impuritatis macula violetur atque fœdetur, ſed cæteros etiam cohibete quamdiligentiſſime, ne tantum ſcelus admittant, nihil immundum, nihil coinquinatum in Sanctuarium Dei ingredi oportet, alioquin ira Dei ſupra modum prouocatur, & Eccleſia Dei detrimentis grauiſſimis afficitur. Itaque ſimoniæ lepra contaminatos, arrepto diſciplinæ flagello, eiicite à templo Dei, foras canes, foras operarij ſubdoli, qui dona Dei, qui Spiritum S. exiſtimant pecunia poſſideri. Denique fratres, diuini honoris zelo incenſi, vigilate, agite atque efficite, vt à Cathedralibus, & ſuperioribus Eccleſiis, à beneficiis Eccleſiaſticis, ab ordinum collatione, poſtremò à cuiuſuis Eccleſiaſtici muneris functione, omnes illicitæ pactiones, omnis execrandæ ſimoniæ abſit labes, & pernicies, omniſque ſordidæ auaritiæ ſuſpicio ab Eccleſiaſtico ordine quàm longiſſimè arceatur.

Sacris ordinibus probos viros aſcribant.

§. 6. Iam verò quanti momenti ſit Clericorũ ordinatio, quantam ea in re Epiſcoporum curam & ſollicitudinem ſacri Canones requirant, non ignoratis fratres, hæc enim prima aut bonorum, aut malorum multorum, quæ poſtea conſequuntur, cauſa eſt & origo. Niſi enim is qui ad clericalem militiam adſcribitur, aut ſacris ordinibus initiatur, talis ſit, & tali propoſito ad hoc vitæ genus accedat, vt in corde vero & ſimplici, cultum Deo præſtare, & illi fidelem ſeruitutem ſeruire cupiat, atque ita in ſortem Domini adſcribatur, vt vere, & ex animo Deum ipſum ſortem ſuam & portionem habere deſideret, profecto ſi aliter fiat, quàm plurima & grauiſſima incommoda & mala exiſtere neceſſe eſt.

Ordinationũ tempora, & alia obſeruēt.

§. 7. Hinc illa veterum ſanctorum Patrum & ſacrorum Conciliorum tam exquiſita diligentia, & veluti anxietas, quam in hac ipſa ordinandorum materia, ab omni Eccleſiæ antiquitate obſeruare licet, vt ſtatutis anni temporibus, quando Spiritus ſancti gratia per totius fidelis populi orationem & ieiunium præcipue imploratur, ordinationes habeantur, vt in Cathedrali, & primaria Eccleſia à proprio Epiſcopo publicè ritu ſolemni celebrentur, vt non niſi probati, & examinati initientur, ita vt Epiſcopus ipſe piis, & prudentibus Sacerdotibus, & diuinæ legis peritis, atque in Eccleſiaſticis functionibus exercitatis, ſecum adhibitis, de ordinandorum genere, natalibus, ætate, inſtitutione, vita, moribus, doctrina & fide diligenter inquirat, atque inueſtiget, vt non niſi digni & probati, bonum teſtimonium habentes, qui Deo auctore ſperent ſe continere poſſe, qui piè & fideliter in miniſteriis ante actis ſe geſſerint, paulatim, & per temporum interualla, ad altiores gradus aſſumantur, & ad ſacratiſſima myſteria quibus nihil eſt diuinius, merito admittantur.

Seminariis Clericorũ, & Collegiis inſtituendis, & pie informandis ſtudeant.

§. 8. Denique in Collegiis, & Seminariis clericorum inſtituendis, & Clericis ipſis ab ineunte ætate ad pietatem & religionem informandis, magna omni tempore ab Epiſcopis diligentia eſt adhibita, idque merito, propterea quod optime perſpicerent, Eccleſiaſticam diſciplinam iis fundamentis niti, & bonorum operariorum copiam in primis in Eccleſia neceſſariam eſſe intelligerent.

Clericos idoneos ad ſacros ordines promoueant.

§. 9. Quas ob cauſas fratres, quanta maxima poſſumus efficacia vos hortamur, monemus, & rogamus per viſcera miſericordiæ Dei noſtri, vt non niſi idoneos, & Eccleſiis veſtris vtiles, Clero adnumeretis, & ad ordines præſertim ſacros promoueatis. Ætas quidem, vt ſcitis, vnicuique ordini præſcripta eſt, ſed non ea ſufficit, niſi in vita & moribus eorum, qui ſacris ordinibus initiandi ſunt, ſenectus ſit, niſi Chriſti bono odore compleant domum Dei, & niſi ea eruditione & ſcientia ſint inſtructi, quæ ad ordinem exercendum pertinet, quod cùm in aliis ſacris ordinibus obſeruandum eſt, tum maximè in presbyteris initiandis, qui ſublimiore loco ſupra candelabrum ponuntur, & tanquam lucernæ accenduntur, vt luceant omnibus qui in domo ſunt, quibus animarum cura committitur, quæ eſt ars artium, qua nulla difficilior, aut maioribus periculis obnoxia. Hi nimirum adiutores veſtri ſunt, qui ad populum regendum, & ſalutaribus Sacramentis paſcendum eliguntur, qui doctrina, pietate, caſtis moribus & illuſtribus bonorum operum exemplis ita aliis prælucere debent, vt verè lux & ſal populi ſint, & habeantur. Nunc autem crebro apud vos ſacris ordinibus initiari audimus, & multo cum animi dolore audimus, homines viles, infimæ & abiectæ conditionis, nulla eruditione, nullis meritis, nulla generis honeſtate commendatos, imo vero rudes, illiberales, ſordidos, ineptos, vitiis plerumque commaculatos, à quibus nihil plane boni, aut ad virtutem, aut ad prudentiam, aut ad rerum vſum ſit expectandum, multum vero mali iure optimo ſit metuendum. Itaque videte fratres, ne contra Apoſtoli præceptum manus cuiquam nimis propere imponatis, & ne communicetis peccatis alienis, neque enim aliam ob rem, quàm ob collatos ordines, grauius iudicium apud iuſtum Iudicem ſubibitis.

Præſertim in locis vbi Catholica religio reſtituitur.

§. 10. Quia vero, vt initio diximus, admirabili Dei benignitate Franciæ Regnum paulatim, vt audimus, & in Domino confiſi ſperamus, reſurgit, & errorum denſæ tenebræ, quæ loca multa peruagauerant, atque obſederant, cæleſtis gratiæ Sole exoriente, & veritatis lumine diſſipantur, ob eam cauſam vos fratres magnopere hortamur, vt ad eas regiones, ciuitates & loca, in quibus Catholicæ Religionis vſus reſtituitur, & diuini cultus ſacræ functiones renouantur, & Sacramentorum adminiſtratio iterum in mores inducitur, atque inſtauratur, Clericos & Sacerdotes probatiſſimos mittatis, qui non ſolum doctrina & rerum Eccleſiaſticarum vſu, ſed vitæ integritate & prudentia præſtent, qui zelo honoris Dei, & ſalutis animarum ſint incenſi, qui vere omni ſua actione fidelem populum ædificent & non deſtruant, qui non terrena compendia, ſed animarum lucrum quærant, qui denique nouellas plantationes colant, rigent in ſpiritu charitatis, & patientiæ, vt ab eo, qui eſt fons perennis bonorum omnium accipiant incrementum.

Eccleſias, & Diœceſes viſitent.

§. 11. Sed quoniam in omni rei domeſticæ cura nihil eſt vtilius, quàm ſi ipſemet paterfamilias omnia frequenter inſpiciat, ſuaque vigilantia ſuorum induſtriam & diligentiam

diligentiam alat, propterea vos hortamur fratres, vobisque præcipimus, vt Ecclesias, & Diœceses vestras vos visitetis, vos ipsi stare in medio ouium vestrarum dissipatarum, & congregare eas, vos ipsi imitatores facti boni pastoris illius, qui animam suam posuit pro ouibus suis, pascite gregem vestrum, & pecoris vestri vultum agnoscite, vt non iam furum & alienorum, sed patris & pastoris sui vocē audite, & sequi assuescant, vos congregate agnos, & in brachiis vestris, & in sinu vestro leuate, & gestate eos, & fœtas oues vos ipsi portate, mirum est enim quanta vis sit, quanta vtilitas Episcopalis visitationis, quod alteris etiam literis nostris pastoralibus, quas anno superiore ad vos dedimus, accurate pro rei grauitate contestati sumus.

Sacras functiones & Sacramenta frequentent.

§. 12. Sed in vniuersum in omni sacra & Ecclesiastica functione, vos auctores, vos duces & magistros esse oportet, vt quasi de vestræ sanctitatis splendore Clerus omnis lumen hauriat, & vestræ charitatis igne incalescat. Itaque in tremendi Sacrificij frequenti & deuota oblatione, in Missarum solemni celebratione, in Sacramentis administrandis, in diuinis officiis obeundis, in cultu & nitore Ecclesiarum, in disciplina domus & familiæ vestræ, in pauperum amore, & misericordia, in omni denique opere pietatis, religionis & virtutis, estote forma gregis vestri sicut decet Episcopos seruos Christi, & dispensatores mysteriorum Dei.

Cæteraq; pietatis, & Episcopalis muneris opera impleant.

§. 13. Implete igitur fratres gaudium nostrum, reficite viscera nostra, ambulate in dilectione, & laborate strenue in vinea Domini in omni patientia, & doctrina, aspicientes in remunerationem magnam, & in gloriam illam, quæ exuperat omnem sensum, nam magni quidem sunt labores, sed magna erunt præmia bonorum Episcoporum, in quibus posuit Deus verbum reconciliationis, qui legatione funguntur pro Christo ad populum. Ergo honorificate, & implete ministerium vestrum, adiuuate patriam nobilissimam, adiuuate animas pretioso Christi sanguine redemptas, arcete lupos ab ouibus vestris, resistite ministris Sathanæ, prædicate verbum, docete errantes, & eos in viam veritatis & salutis adducite, aderit vobiscū Deus, qui nos confortat, & in quo omnia possumus, non deerit etiam vobis, vt confidimus, auxilium Charissimi Regis vestri Henrici, filij nostri charissimi, filij desideratissimi quem cum multis lachrymis parturiuimus, & multo cum gaudio iterum genuimus in Christo, nam à nobis, & ab hac sancta Sede, in qua indigni & immeriti præsidemus, vbi nostra Apost. auctoritate opus fuerit, omnia vobis parata erunt adiumenta, venite ad nos, qui vos vt fratres amamus in visceribus IESV CHRISTI, venite ad matrem, ad Romanam sanctam Ecclesiam vestram, & omnium Ecclesiarum matrem, caput & magistram, nihil nobis optatius, nihil iucundius, quam vnà vobiscum Dei gloriæ, & Catholicæ fidei propagationi seruire, & animas multas ad Christum adducere. Adiuuantes ergo exhortamur vos, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis. Ecce nunc fratres, tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis, tantam saluti feræ pacis opportunitatem ne effluere patiamini, sed fructum ex ea capite vberrimum, nunc enim populi admonendi efficaciter sunt, vt Dei optimi beneficia agnoscant, cumque deinceps peccatis ad iracundiam ne prouocent, sed conuertantur ad eum in corde perfecto, & ambulent recte coram Deo, abiicientes opera carnis, & opera tenebrarum, induti arma lucis, & opera spiritus perficientes, vt tranquillam vitam agamus, & pace diuturna perfruamur, & fidei Catholicæ incremento, in Domino gaudeamus. Inuitat etiam Anni sancti, & plenissimi Iubilæi iam proxima celebritas, quando Spiritus vnitatis Ecclesiæ magnopere apparet, & fidelium omnium pietas & deuotio, quasi communi quodam calore, & gratiæ impulsu excitata, vehementius exardescit, quam sanctam Iubilæi celebritatem, iam per literas nostras Apost. omnibus Christi fidelibus indiximus & promulgauimus, & præcipue fratres nostros Episcopos & superiores Antistites admonuimus, vt nunc maxime studeant, Dei adiutrice gratia, parare Domino plebem perfectam. Hoc ipsum vos etiam atque etiam hortamur fratres, idque tanto impensius, quanto plura & maiora à patre luminum beneficia accepistis. Attendite igitur vobis & vniuerso gregi, & talenta vobis credita negotiamini fideliter & fructuose, ipso benedicēte à quo solo est omnis sufficientia nostra, & cuius vicem in terris nos quamuis indigni gerentes, fraternitates vestras pariter benedicimus, & Clero ac populo vestro fideli eamdem Apost. benedictionem nostram paterno affectu impartimur.

Archiepiscopus has literas ad suæ Prouinciæ Episcopos perferri curet.

§. 14. Tu vero frater Archiepiscope cura, quod te anno quoque superiore fecisse non dubitamus, vt hæ literæ nostræ ad fratres nostros Prouinciæ tuæ Episcopos diligenter perferantur. Deus autem omnis gratiæ, qui vocauit nos in æternam suam gloriam in CHRISTO IESV, qui ipse vos regat, perficiat & confirmet in omni opere bono, ipsi gloria & imperium in sæcula sæculorū. Amen.

Dat. P. An. 8. die 20. Aug.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 20. Augusti 1599. Pontificatus nostri Anno octauo.

LXII.

Institutio Congregationis Fratrum Reformatorum & Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum, primitiuam d. Ordinis Regulam obseruantium.

Hanc primitiuam regulam vide supra in constit. 1. Innocentij III. Operam. fol. 71. tib. 1. qua illam instituit, & ibi de toto hoc Ordine materiam posui. Istamque institutionem approbauit, duoque vota ab istis Discalceatis, vltra alia emitti iussit Paul. V. infr. in sua const. 61. Quæ pia.

Edita An. D. 1599.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD militantis Ecclesiæ regimen diuina dispositione, meritis licet imparibus, euecti, illud nobis præ ceteris curandum proposuimus, vt Ecclesiasticorū & religiosorum Ordines quoscumque ad pristini regularis cuiuscumque eorum instituti normam, a qua non parum deflexerunt, quantum in Domino possumus, reduceremus. Ac propterea, qui sua sponte, Religionis ac arctioris vitæ zelu ducti, pristinæ regulæ, quam suæ Religionis auctores instituerunt, obseruantiam cum antiquo illo rigore amplecti, ac de cetero sectari consueuerunt, eosdem non solum in eorum proposito confouere, sed etiam opportunis gratiis & fauoribus libenter prosequi solemus.

Quidam Fratres huius Ordinis primitiuam regulam ab Innocent. III. institutam in suo rigore obseruare cœperunt in Regno Hispaniarum.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus, nonnulli pij & religiosi Ordinis Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum professores, pie considerantes præfatum Ordinem, qui à fel. rec. Innocentio Papa III. prædecessore nostro institutus & confirmatus fuit, prout in eius literis sub datum in Laterano, 5. Idus Februarij, Pont. sui Anno 1. expeditis continetur, temporum iniuria, & hominū tepiditate à primi eius instituti regularis obseruantia deflexisse, & laxiorem viuendi modum suscepisse, & adhuc retinere, ac propterea diuina inspirante gratia, arctioris vitę zelo ducti, primum dicti Ordinis regulare institutum imitari cupientes, postpositis quibuscūque corporis commoditatibus, dummodo Christum lucrifacerent, primitiuam ipsius Ordinis regulā à præfato Innocentio prædecessore institutam, cum pristino illo rigore obseruare cœperint, & nonnullas eiusdem Ordinis domos ad huiusmodi primitiuam regulam reduxerint, & seu de nouo instituere sperent, ac alij quamplures eorū vestigia sectantes, sub eadem primitiuæ regulæ obseruantia, Altissimo famulari desiderent.

Hic Pont. eorum institutū comprobat, & ipsorum Reformatorum Congregationem erigit, & per vnum Priorem ex eis eligendum regi decernit.

§. 2. Nos qui pro nostri Pastoralis officij debito religiosorum quorūcumque statui prospere dirigendo libenter intendimus, pium dictorum religiosorum propositum summopere in Domino commendantes, ac eorum laudabilia principia felicioribus progressibus, quantum cum Domino poterimus, augere cupientes, & eorū quemlibet à quibuslibet excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentiū dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes & absolutos fore censentes, ex venerabiliū fratrum nostrorū S.R.E. Cardinalium, super Episcoporum & Regulariū cōsultationibus & negotiis deputatorū, quibus hoc negotium examinandum, & nobis referendum com-

misimus, sententia, Motu proprio, & ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vnam Prouinciam seu Congregationem Fratrum Reformatorum, & Discalceatorum Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum nuncupandam, quæ primitiuam regulam Ordinis præfati perpetuo obseruet, habitu quem modo gestant, vtentes, in eisdem Hispaniarum Regnis per vnum Priorem Prouincialem, in Capitulo dictæ Prouinciæ seu Congregationis postquam vt in Domino speramus, eorumdem religiosorum Reformatorum numerus auctus fuerit, canonice pro tempore celebrando, ex eisdem Reformatis & Discalceatis eligendum, regendam & gubernandam in perpetuum, auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus & instituimus.

Eamque à superiorum omnium officialium regula modificata eximit, præterquam Magistri generalis.

§. 3. Eamque sic erectam & institutam ab aliis Prouinciis præfati Ordinis modificatæ regulæ perpetuò seiungimus, & separamus & dismembramus; ipsosque Fratres Reformatos, & eorum domos & Monasteria, tam hactenus erecta, quam in posterum erigenda, ab omni, & quacumque iurisdictione, visitatione & superioritate tam Cōmissarij generalis, quàm aliorum Ministrorum Prouincialium aut localium, & aliorum quorumcumque Superiorum modificatæ regulæ eiusdem Ordinis, super dictis Reformatis, & eorum domibus eis competente, excepto Ministro Generali, vt infra dicitur, perpetuo eximimus & liberamus; ipsamque tamen Prouinciam seu Congregationem Fratrum Reformatorum, Discalceatorum, eiusque domos & Monasteria præsentia & futura, sub obedientia & superioritate Ministri Generalis totius Ordinis præfati, sicut aliæ eiusdem Ordinis Prouinciæ ei subsunt & subiacent, perpetuo subesse, atque subiectam remanere, & subiacere volumus.

Qui eos visitare & corrigere possit, vt hic declaratur.

§. 4. Qui per ipsum tantum, vel alium virum idoneum, ex ipsis tamen Fratribus Reformatis ab eo eligendum, eos iuxta eorum primitiuam Regulam & instituta regularia visitare, reformare, corrigere & punire possit, in Monasteriis tamen, domibus & locis eorūdem Fratrum Reformatorū, extra quæ nullatenus dicti Fratres Reformati, vel aliqui eorum ab eodem Ministro Generali, quouis prætextu vel occasione amoueri, assignari, mutari, extrahi aut transferri, vel ad alias Prouincias mitti, aut in eis retineri possit, nec ipse Minister Generalis aliqua eiusdem Ordinis Fratrum Reformatorum statuta, auctoritate Sedis Apostolicæ confirmata seu confirmanda, vel quæ ipse Nuncius nunc fecerit, vel quæ postea à quocumque Capitulo Prouinciali dictorum Fratrum Reformatorum facta fuerint, si auctoritate nostra, vt dictum est, fuerint confirmata, mutare, nec aliquas gratias, exemptiones aut priuilegia alicui, vel aliquibus aduersus ipsa statuta concedere valeat.

Ex Conuentibus laxioribus ad hos Reformatos transire seruata forma hic tradita indulget, & Reformatos ad Carthusianos tantum transire permittit.

§. 5. Quia vero nonnulli præfati Fratres Reformati, ex prædicto Ordine Regulæ modificatæ quā professi olim fuerunt, sunt assumpti, volumus & mandamus, vt his & aliis, qui vt dictum est, ex Conuentibus laxioribus ad hos Reformatos in posterum recipientur, anni spatium concedatur loco probationis, intra quem, si qui præfati instituti vitæque austeritatem tolerare non possint, ad Priores Conuentus Regulæ modificatæ reuerti liceat, & si Reformati sibi minus expedire eorum societatem existimauerint, missos facere valeant; post annum vero elapsum, (quod ad experimentum periclitationemque conceditur) sine noua professione, nulli Fratrum Reformatorum huiusmodi liceat ad aliam præterquam Carthusianam, neque etiam sanctissimæ TRINITATIS modificatæ Regulæ Ordinem absque apostasiæ nota transire.

Ad formandam hanc Reformatorum Congregationem Visitatorem à suo Nuncio eligi iubet, qui hic descripta exequatur.

§. 6. Vt autem in huiusmodi Monasteriis ij tantummodo admittantur, qui ad onera supradictæ primitiuæ Regulæ supportanda habiles & idonei futuri sint, Dilecto filio nostro & Apostolicæ Sedis in eisdem Hispaniarum Regnis Nuncio, nunc & pro tempore existēti per præsentes committimus & mandamus, quatenus aliquem Religiosum ex Fratribus Ordinis Discalceatorum B. MARIÆ de Monte Carmelo, aut Discalceatorum Sancti Francisci, pietate, prudentia, doctrina & experientia, ac in primis Religionis zelo præstantem, quem ad hoc munus magis aptum & idoneum iudicauerit, in Visitatorem præfatorum Fratrum Reformatorum Discalceatorum Ordinis sanctissimæ TRINITATIS eligat, qui Monasteria prædictorum Fratrum Reformatorum personaliter visitet, & in singulorum Fratrum prædictorum, qui huiusmodi primitiuæ regulæ obseruantiam amplexi sunt, vitam, mores & qualitates diligenter inquirat; ac eorum quos vere arctioris vitæ zelo ductos, ad hanc primitiuæ regulæ normam transire iudicauerit, professionem per eos (vt supra dictum est) emittendam recipere curet, ceteros vero quos minus idoneos & aptos esse compererit, vt habitum Fratrum Reformatorum dimittant, & ex eorum domibus exeant, & ad modificatæ regulæ prædictæ domus reuertantur, auctoritate nostra etiam sub excommunicationis, aliisque censuris & pœnis Ecclesiasticis cogat & compellat.

Eidem Nuncio, statutorum Congregationis stabiliendorum committit.

§. 7. Præterea idem Nuncius cum consilio prædicti Visitatoris, ac aliorum piorum & eruditorum virorum dictorum Ordinum Discalceatorum Carmelitarum, aut Sancti Francisci, & etiam ex ipsismet Reformatis sanctissimæ TRINITATIS, statuta & constitutiones pro felici dictæ Prouinciæ Reformatorum, eiusque domorum & Monasteriorum gubernio, primitiuæ regulæ prædictæ, ac sacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis non aduersantes, auctoritate nostra faciat & obseruari mandet.

Ministrorumque & Vicariorum, &c. electionem concedit.

§. 8. Ministros insuper, domorum Vicarios & Magistros Nouitiorum, tam ex prædictis Reformatis, si alioquin idonei fuerint, quàm etiam in supplementum, ex dictis Carmelitis aut Sancti Francisci Discalceatis, prout felici huius nouæ Prouinciæ progressui in Domino magis expedire iudicauerit, eadem auctoritate nostra eligat.

Nuncio præfato & personis ab eo deputandis Nouitiorum receptionem permittit.

§. 9. Dantes & concedentes eidem Nuncio, & ab eo deputando Visitatori prædicto, aut alij vel aliis, quos idē Nuncius ad hoc semel aut iterum, vt præmittitur, duxerit deputãdos respectiue, tam præmissa faciendi, quàm etiam domos, seu Monasteria eiusdem primitiuæ regulæ exigendi, ac Ministris, seu aliis eorum Superioribus, vt eos qui relicto sæculo ad prædictam Religionem confugere diuina inspirante gratia statuerint, & alios qui ex prædicto Ordine modificatæ regulæ sanctissimæ TRINITATIS, aut ex aliis, laxioris tamen regulæ Ordinibus, ad præfatū Reformatum Ordinem transire voluerint, seruatis seruandis admittere possint concedendi; dummodo quoad eos qui ex aliis Ordinibus ad hunc transitum facere voluerint, maior pars vocalium domus in qua recipiendi erunt, vota in illum consentiant, & Visitatoris prædicti licentia accedat, & nihilominus integrum Nouitiatus annum, prout alij de nouo recipiendi, antequam professionem emittant, perficiant.

Nuncio præcipit vt Capitulo postea congregando præsideat, & Prælatorum electionem curet.

§. 10. Postquam autem benedicente Domino prædictorum Fratrum Reformaturū Ordinis sanctissimæ TRINITATIS numerus creuerit, ita vt prædictorum externorum Religiosorum auxilio non indiguerint, & octo saltem domos, seu Monasteria habuerint, in quorum singulis duodecim saltem Fratres Reformati huiusmodi existãt, prædictus Nuncius eos ad Capitulum celebrandum conuocari faciat, & in dicto Capitulo ipse præsideat, & tam Visitator, quam Ministri & eorum Procuratores canonice electi, vocem & locum habeant, ac Ministrum Prouincialem, ceterosque Ministros domorum ex eisdem Fratribus Reformatis, iuxta præsentium tenorem & regularia eius Ordinis instituta.

Ministri huius Congreg. auctoritatem hic Pont. præfinit.

§. 11. Ipse vero Minister Prouincialis primò electus, auctoritate nostra prædicta, ea vice dumtaxat ab ipso Nuncio confirmetur, & tam ipse, quam eius successores eamdem Prouinciam Fratrum Reformatorum (salua semper Ministri Generalis, tam in ipsam Prouinciam, quàm in eumdemmet Ministrum Prouincialem pro tempore eligendum, vt supra dictum est, superioritate) ita vt visitãdi, regendi & gubernandi plenam & omnimodam habeat potestatem. Ceteri autem Ministri Prouinciales pro tempore in Capitulis Prouincialibus, quæ de triennio in triennium, tam pro statutis faciendis, moderandis, aut ea causa abrogandis, quàm electionibus Superiorum, & aliis ad bonum regimen eiusdem Prouinciæ pertinentibus, faciendis & ordinandis, celebrari debeant, eligendi, à Ministro Generali confirmationem quamprimum petere ac obtinere curabunt, statim tamen ac electi fuerint, præfatam auctoritatem habeant & exercere possint.

Eidem Congreg. facultatē eligēdi Procuratorē generalem tribuit.

§. 12. Concedimus quoque eidem Prouinciæ, vt cum crescente numero domorum & Fratrum, prout supra

dictum

dictum est, Prouincialem elegerint, Procuratorem Generalem apud Sedem Apostolicam, pro eiusdem Prouinciæ negotiis tractandis deputare & perpetuo retinere valeant.

Priuilegia Ordinis communicat.

§.13. Præterea omnibus & singulis dictæ Prouinciæ personis, nunc & pro tempore existentibus, quod omnibus & singulis priuilegiis, gratiis & indulgentiis, exemptionibus, & immunitatibus, prærogatiuis, fauoribus & indultis, tam spiritualibus quam tẽporalibus, quibus Fratres dicti Ordinis de iure vel consuetudine, aut alias quomodolibet vtuntur, potiuntur & gaudent, ac vti, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, decretis sacri Concilij Tridentini, constitutionibus Apostolicis, ac primitiuæ regulæ prædictis non contrariis, vti, potiri & gaudere libere & licite valeant, indulgemus.

Reformatos in præmissis ab aliis Fratribus non molestari prohibet.

§.14. Inhibentes Ministro Generali Ordinis sanctissimæ Trinitatis, Commissario Generali, Ministris Prouincialibus & localibus, & aliis quibuscumque præfatæ Regulæ modificatæ, ne per se aut alios, prædictos Reformatos eiusdem Ordinis, aut etiam Visitatores prædictos, aut super præmissis quoquo modo molestare seu inquietare audeant vel præsumant, etiamsi nondum professionem prædictam regulæ primitiuæ emiserint; quod si secus fecerint, eos & eorum singulos excommunicationis sententia, ipso facto incurrenda innodamus. Dicti vero reformati, nullo modo parere aut deferre teneantur; salua tamen in reliquis obedientia dicti Ministri Generalis, cui eos perpetuo subiectos esse & subiacere volumus, vt dictum est.

Hanc concessionem præseruari mandat.

§.15. Decernentes præsentes literas nullo vnquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ defectu, etiam ex eo quod omnes interesse habentes forsan vocati non fuerint, notari, argui, seu impugnari, aut sub quibusuis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus etiam ab eadem Sede emanatis & in posterum emanandis comprehendi posse, sed illas semper validas & efficaces existere, suosque plenarios & integros effectus sortiri debere, sicque per quoscumque Iudices & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari & definiri debere, necnon irritum & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores huius constit. deputat.

§.16. Quocirca dilectis filiis nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncio, nunc & pro tempore existenti, & causarum Curiæ Cameræ Apost. Generali Auditori, necnon Generali Carmelitarum Discalceatorum nunc & pro tempore existenti, per præsentes mandamus, quatenus ipsi, vel duo aut vnus eorum per se vel alium seu alios, præsentes literas & in eis contenta quæcumque, vbi & quando opus fuerit, aut quoties pro parte Fratrum Reformatorum prædictorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant eos auctoritate nostra præmissis omnibus & singulis, iuxta præsentium continentiam & tenorem pacifice frui & gaudere, non permittentes eos desuper per Ministrum Generalem aliosque prædictos quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis nõ parentes per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia appellatione postposita compescendo. Necnon legitimis super his habendis seruatis processibus, illos sententias, censuras & pœnas prædictas incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggrauando; inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

Contrariis omnibus derogat.

§.17. Non obstantibus præmissis, ac aliis Apostolicis, necnon in Prouincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus, ac etiam iuramento, confirmatione Apost. & quauis firmitate alia roboratis statutis & cõsuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, præfatis vel quibusuis aliis personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis, etiã derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, in genere vel in specie, etiã Motu proprio, & alias quomodolibet concessis approbatis & innouatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus cõmuniter vel diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptis credi iubet.

§.18. Ceterum quia difficile foret, earumdem præsentium literarum notitiam ad quascumque personas peruenire, & vbique illas præsentare, eadem auctoritate volumus & decernimus, quatenus transumptis earumdem præsentium literarum manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillatis, eadem fides vbique tam in iudicio quàm extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 8. die 20. Aug.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 20. Augusti 1599. Pontificatus nostri Anno octauo.

De receptione & professione Nouitiorum, ad Congregationem Fratrum Reformatorum Discalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini nuper in Vrbe institutam. LXIII.

De istorum habitu, vide infr. constit. 111. Pastoralis, vbi alia de hoc Ordine Eremitarum indicabo.

De huiusmodi Fratribus vide inf. tom. 4. ad const. 3. Greg. XV. Pastoralis. & const. 36. Ad sacram. necnon S.D.N. const. 58. Ad vberes. vbi multa notaui.

Edita A.D. 1599.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem ea benigne concedere, per quæ Religiosorum quieti, & in Regulari obseruantia progressui, ac Religionum propagationi opportune consulitur, prout in Domino salubriter conspicitur expedire.

Approbatio receptionis Nouitiorum hucusque facta.

§.1. Nos itaque cupientes propagationi Congregationis fratrũ Reformatorum Discalceatorum Ordinis S. Augustini nuper in Alma Vrbe per nos admissæ, ac institutæ, opportune prospicere, ac dilectos filios Vicarium Generalem, ac singulos fratres eiusdem Congregationis, à quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac ex certa nostra scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, professiones per ipsos fratres, & quemlibet eorum vsque in præsentem diem in dicta Congregatione emissas, & receptiones quascumque Nouitiorum in ipsa Congregatione hucusque factas, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, approbamus & validamus, ac validas, firmas & efficaces fuisse, esse ac fore, ipsosque fratres, qui professionem emiserunt vere professos existere, & vti tales in eadem Congregatione perseuerare posse ac debere.

Licitia emittendi professionem.

§.2. Nouitios vero professionem regularem emittere libere pariter posse declaramus.

Nouitiosque alios recipiendi & ad professionem admittendi iuxta const. Sixti V. quæ est supra lib. 2.

§.3. Præterea eisdem Vicario & fratribus, vt in ipsa Congregatione alios Nouitios, seruata tamen forma Constitutionis felicis recordationis Sixti Papæ Quinti prædecessoris, ac decretorum nostrorum recipere, & expleto Nouitiatus Anno ad professionem etiam regularem admittere, sine alia nostra licentia libere & licite possint & valeant, auctoritate & tenore prædictis, licentiam concedimus & indulgemus.

Quibuscumque non obstan.

§.4. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac decretis nostris prædictis huiusmodi

iusmodi Nouitios ad professionem sine speciali nostra licentia admitti posse prohibentibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat.P. An.8. die 5.Nou.

Dat.Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 5. Nouemb. 1599. Pontific. nostri Anno 8.

LXIV. Facultas eligendi Confessorem, quæ à Sede Apostolica datur in bulla Cruciatæ & aliis indultis, non suffragatur personis Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, neque aliis quibuscumque Ordinibus.

Alia de Ordine Carmelitarum indicaui tibi supra in constitut. 8. Honorij III. Vt viuendi, lib. 1.

De facultate verò eligendi Confessarium ad Regulares vtriusque sexus, & cuiuscumque Ordinis non extendenda, nec extra forum conscientiæ, edidit S. D. N. Vrb. VIII. Const. 105. In specula, in f. tom. 4.

Edita An.D. 1599.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis circumspecta benignitas honestis petentium votis, quæ personarum sub Religionis iugo Altissimo famulantium statum, & salubrem directionem respiciunt, ad exauditionis gratiam libenter admittit, & fauoribus prosequitur opportunis.

Sedes Apost. dat quandoque facultatem eligendi Confessorem in bulla Cruciata & aliis.

§. 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis fratrum Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, quod cùm in Bulla Cruciatæ Sãctæ, & aliis priuilegiis, quæ ab Apostolica Sede conced. solent, detur facultas eligendi Confessorem idoneum ab Ordinario approbatum, qui possit Christi fideles absoluere à casibus Ordinario reseruatis, & à quibusdam, etiam quæ dictæ Sedi reseruata sunt, Religiosi dicti Ordinis, seu eorum nonnulli, etiam facultatibus vti præsumunt, & illorum prætextu eligunt Confessorem aliquando præter eos qui a suis Prælatis eorum Confessionibus deputati sunt, quod aliquando in spirituale eorum vergit detrimentum. Quare prædictus Procurator Generalis, humiliter nobis supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hæc facultas declaratur nõ prodesse regularibus.

§. 2. Nos igitur huiusmodi supplicationibus inclinati, talem concessioně Sanctæ Cruciatæ, & aliorum indultorum particularium, quantum ad prædictum articulum eligendi Confessorem, & absoluendi à casibus reseruatis, cum Fratribus & Sororibus Monialibus Ordinis prędict., ac aliorum quorumcumque Ordinum, & Congregationum cuiusuis instituti Mendicantium & non Mendicantium, tam Prouinciæ Hispaniæ, quàm extra eam vbilibet, locũ minime habere, neque censeri, sed nostræ intentionis existere, quod iidem Fratres & Moniales, quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ, seu Confessionis administrationem, dispositioni suorum Prælatorũ subiecti sint, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò declaramus. Eisdem tamen Prælatis, vt in vsu huiusmodi potestatis se cum subditis benignos, & faciles exhibeant, præcipimus & mandamus.

Obstantibus derogatur.

§. 3. Non obstantibus præmissis, & quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis prædicti, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fides datur.

§. 4. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat.P. An.8. die 23.Nou.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Nouembris, 1599. Pontificatus nostri Anno octauo.

LXV. Reformatio, declaratio & extensio iurisdictionum & facultatum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Camerarij.

Huiusmodi Camerariatus Officium antiquissimum esse liquet ex constitut. Vrbani V. Apostolatus. supra lib. 1. & Pij IV. constitut. 55. Romanus. lib. 2. Eiusque iurisdictionem in diiudicandis litibus, vide tam in dictis bullis, quàm in alia Vrbani VI. constitut. 1. Apostolica. lib. 1. & Leonis X. constitut. 24. Licet. lib. 1. ac Iulij III. constitut. 3. Licet ea. lib. 1. Et signanter quoad coërcitionem Ministrorum Cameræ, attende constitut. 9. Iulij II. Percipimus. lib. 1. Et quoad computa Officialium, & rescissionem contractuum Cameræ læsiuorum, serua d. constitut. Pij IV. præcitatam. Circa vero rescissionem alienationis bonorum Sedis Apostolicæ inspice constitut. 104. eiusdem Pij, Apostolicæ. supr. lib. 2. Et circa lites naufragiorum obserua constitut. 7. Pij V. Cum nobis. lib. 2. Prout quoad expeditiones Clericorum, attendi debet constitut. 3. Iulij III. Licet. lib. 3. Nec prætermittenda est bulla 20. Pij IV. Prouidentia. lib. 2. vbi omnia Priuilegia & iurisdictiones Camerarij confirmantur, & de nouo conceduntur, neque reformatio Pauli V. infr. in sua constitut. 71. Vniuersi. §. 2.

Quo vero ad ipsam Cameram, id est causas eam concernẽtes vide d. const. Vrbani VI. Et quo ad redditionem computorum Cameræ, habes const. 40. Pauli III. Cum sicut, sup. lib. 1. Quo ad occupatores Terrarum Sedis Apost. vide const. 11. Pauli IV. Incumbentia. lib. 2. Quo ad occupatores scripturarum Cameræ extat bulla 56. Sixti V. Non sine. lib. 2. Circa solemnitates contractuum eiusdem Cameræ, inspice bullam 13. Pij IV. Cum in alienationibus. lib. 2. Quo ad spolia, vide inf. in const. 1. Pauli V. In eminenti. vbi notabo. De gratiis autem interesse Cameræ tangentibus in ea registrandis, attende bullam Pij IV. num. 98. Ingens. lib. 2. Reformationes autem dictæ Cameræ sunt in const. 13. Eugenij IV. Inter. lib. 1. Et in const. 24. Leonis X. Licet. lib. 1. & constit. 55. Pij IV. Romanus. lib. 2. vbi etiam notaui.

Edita Ao D. 1599. & 1600.

CLEMENS EPISCOPVS.
Seruus seruorum Dei. Dilecto filio Petro Sancti Nicolai in Carcere, Diacono Cardinali Aldobrandino nuncupato, nostro & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario Salutem & apostolicam benedictionem.

Exordium.

IN conferendis muneribus & officiis, quæ præsertim grauia & nobis proxima sunt, ita æquum est prospicere, vt illi in primis ad ea assumãtur, quorũ multis & illustribus exemplis testata iam pridem virtus, iucundam nobis spem facit, ac tales futuros esse, qui opera & consilio fructus quotidie prof. tant in nostra Republica ampliores.

Vacatio officij Camerariatus per obitũ Cardinalis Caietani.

§. 1. Cum itaque officium Camerariatus nostri & S.R.E. quod bo. me. Henricus tt. S. Pudentianæ. Presbyter Cardinalis Caietanus nuncupatus, noster & prædictæ Ecclesiæ Camerarius, dum viueret obtinebat, per obitum dicti Henrici Cardinalis & Camerarij, qui apud Sedem Apost. debitum naturæ persoluit, vacauerit, & vacet ad præsens.

Collatio in personã Cardinalis Aldobrandini.

§. 2. Nos attendentes huius officij magnitudinem, cupientesque hoc præclarum munus tali viro demandari, qui auctoritate & prudentia fretus, Reipublicæ nostræ adiumento esse possit, post habitã de hac re maturam cum fratribus nostris deliberationem, ad te egregiis virtutibus prædictum conuerti, te fratris quondam nostri filium, ac Signaturæ nostræ Breuium Præfectum duximus desumendum, cuius fidei & solertiæ tantum onus delegemus. Itaque de ipsorum fratrum consilio & assensu officium prædictum, siue præmisso, siue alio quouis modo, aut ex alterius cuiuscumque personæ vacans, cum omnibus & singulis illius honoribus, oneribus, iuribus, iurisdictionibus, salariis & emolumentis, quibus dicto Henrico Cardinali & Camerario, eiusque prædecessoribus quibuscumque dictæ R.E. Camerariis concessum fuerat, & alias vt infra, tibi auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & assignamus, teque quoad vixeris, nostrum & eiusdem R.E. Camerarium constituimus & deputamus.

Condonatio pretij d. officij.

§. 3. Tibique totum & integrum ipsius officij pretium, ad quamcumque quantumuis maximam, & inexcogitatam

gitatam summam ascendens, liberaliter & gratiose etiam donatione quæ dicitur inter viuos, perpetuo valitura, de simili consilio & assensu, ac Apostolicæ potestatis plenitudine, remittimus & condonamus.

Concessio omnium facultatum & iurisdictionum.

§.4. Teque in locum dicti Henrici Cardinalis & Camerarij, ac aliorum prædecessorum suorum prædictorum, quoad huiusmodi officium, eiusque liberum exercitium, necnon honores, onera, iurisdictiones, salaria & emolumenta prædicta, quamplenissime substituimus & subrogamus.

Dispensatio retinendi Camerariatum cum Præfectura Breuium.

§. 5. Teque vt vnà cum d. officio, officium Præfecti Breuium huiusmodi, quoad vixeris retinere, ac vtrumque officium huiusmodi exercere, libere & licite valeas, & de simili consilio & assensu, auctoritate & tenore præmissis dispensamus.

Specificatio iurisdictionum & facultatum.

§.6. Ita quod liceat tibi realem & actualem possessionem officij Camerariatus huiusmodi, illiusque exercitij, honorum, iurium, iurisdictionum, salariorum & emolumentorum omnium, per te vel alium seu alios, propria auctoritate libere apprehendere, & similiter quoad vixeris retinere, ac Cameræ prædictæ, & vbique d. Camerariatus officij ratione præsidere, ac prouentus, pecunias, res & cetera omnia iura eiusdem Cameræ procurare, rationes acceptorum & impensorum habere, credita exigere, debita soluere, Arcibus, præsidiis, & munitionibus, omnibusque præesse, & exactores, Castellanos & alios Officiales & Ministros quoscumque in omnibus Prouinciis, Ciuitatibus & locis constituere. Ac etiam per prædecessores nostros & nos, alios de mădato nostro, siue dictorum prædecessorum nostrorum quomodolibet constitutos reuocare, alios subrogare, militiam pro vsu Status & Reipublicæ nostræ vbicumque opus fuerit instituere, milites conscribere, stipendia assignare, statuta concedere, & condita (saluis tamen infrascriptis reformationibus) mutare. Vices tuas in toto vel in parte delegare, ac pro libito reuocare, ac prorsus omnia & quæcumque alia facere, ordinare & exequi, eamdemque & omnimodam iurisdictionem in omnibus causis & negotiis ad ipsum officium Camerariatus quomodolibet pertinentibus habere & exercere, quæ prædictus Henricus Cardinalis, & omnes alij ante eum Camerarij, de iure, statuto, vsu, consuetudine, priuilegio, fundatione & alias quomodocumque facere, ordinare & exequi potuerunt, seu etiam debuerunt, etiam si talia forent, quæ facultatem & mandatum exigerent magis speciale, quam præsentibus est expressum.

Assignatio emolumentorum.

§.7. Decernentes te ex nunc ad d. officium Camerariatus, eiusque liberum exercitium, necnon honores, onera, salaria, iura, iurisdictiones & emolumenta prædicta, in locum eiusdem Henrici Card. & Camerarij, & aliorum prædictorum recipiendum & admittendum fore, ac recipi & admitti debere, tibique de emolumentis & aliis iuribus prædictis à die obitus d. Hĕrici Card. & Camerarij, absque alia intimatione Collectoribus vbilibet existentibus, vel aliis quibuscumque facienda integre responderi debere.

Innouatio facultatum concessarum atque prouentuum, præter hic excepta.

§.8. Insuper tibi concedimus & indulgemus, vt omnibus prædictis & quibuscumque priuilegiis, facultatibus, prærogatiuis, præeminentiis, antelationibus, exemptionibus, immunitatibus, iurisdictionibus, iuribus, emolumentis, gratiis & indultis, quibus prædictus Henricus Card. & alij eiusdem S.R.E. Camerarij (qui hactenus fuerunt in genere vel specie, aut alias quomodolibet, tam Sede Apost. plena, quam vacante, vsi, potiti & gausi tam antiquis quam modernis temporibus fuerunt, ac vti, potiri & gaudere possent & etiam deberent, siue de illis per literas Apost. siue per patentes aut scripturas, aut libros Camerales, aut decreta Cameralia, seu quæcumque alia publica vel priuata documenta apparerent, similiter & pariformiter, ac absque vlla prorsus differentia, vti, potiri & gaudere, necnon omnia & quæcumque regalia, prouentus, & iura etiam antiqua, tam ex sigillo, custodiis, præfecturis, officiis, exactionibus, taxis, & quibuscumque aliis rebus, & præsertim in litteris facultatum prædicti Henrici Cardinalis & Camerarij enumerati, quàm etiam ex Collectoria in Regnis Hispaniarum, vigesima nuncupata obuenientia, quæ ad rationem duorum pro centenario super spoliis, fructibus, iuribus, & emolumentis omnibus dictæ, & aliarum Collectoriarum vbicŭque institutarum & instituendarum tibi assignamus, tibique omnino persolui volumus atque mandamus, (regalibus tantum & emolumentis vnius pro centenario, & impositionibus Congregationum Regularium, & dimidij pro centenario ex vigesima Hebręorum, ac etiam dimidij pro centenario ex subsidio triennali exceptis) integre percipere, exigere, & leuare, etiam libere & licite possis & valeas, eaque tam pro ad ius percipiendi emolumenta, quam quoad omnia & singula supradicta, vti auctoritate & facultate, qua quisque prædecessorum tuorum plenissime vsus fuit.

Obedientia Camerario ab omnibus præstanda.

§. 9. Mandantes in virtute sanctæ obedientiæ dilectis filiis Præsidentibus & Clericis dictæ Cameræ, ceterisque personis cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, qualitatis & præeminĕtiæ, necnon Communitatibus, Vniuersitatibus & locis, illorumque hominibus, ac aliis ad quos spectat & pertinet, & pro tempore spectabit & pertinebit, quatenus ipsi & eorum quilibet, tibi tanquam membra capiti obsequentes, ac reuerentiam & obedientiam exhibentes, tuis monitis & mandatis omnino pareant & obediant, in regimine & administratione ipsius Cameræ, & dicti Officij Camerariatus exercitio vbicumque expediet adsint, & omnia officia debita exhibere procurent. Alioquin sententiam siue pœnam, quam rite tuleris, siue statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, vsque ad satisfactionem condignam inuiolabiliter obseruari.

Præseruatio officij à prætensionibus Dominorum de Vitell.

§. 10. Ac insuper cum hæredes bon. mem. Vitellotij ipsius Romanę Ecclesię Cardinalis & Camerarij prætenderent officium Camerariatus huiusmodi, quod idem Vitellotius Cardinalis dum viueret obtinebat, ex persona ipsius Vitellotij Cardinalis, prætextu cuiusdam concessionis à piæ memoriæ Pio Papa Quarto etiam prædecessore nostro per dictum Vitellotium Cardinalem obtentæ non vacare, eisdemque hæredibus illius pretium & emolumenta deberi, ac propterea lis & causa seu controuersiæ coram certo causarum Palatij Apostolici Auditore, super dicto officio Camerariatus, ac illius pretio & emolumentis orta fuisset, & indecisa penderet; & similis mem. Pius Papa Quintus pariter prædecessor noster securitati & indemnitati tunc existentis ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarij consulere volens, voluerit & declarauerit, atque decreuerit, quod dicta Camera ipsum Camerarium eiusque hæredes, ac ab eo causam habentes, non solum à prædicta, sed etiam quacumque alia lite & causa, per hæredes, creditores, & fideiussores dicti Vitellotij Cardinalis mota, tutari & liberare, ac causæ patrocinium propriis impensis suscipere, ac de euictione teneretur, & obligata existeret, cum decretis & obligationibus ac cautelis tunc expressis, prout in eis, quorum tenores haberi volumus pro expressis, plenius continetur; Nos tuæ tuorumque hæredum & successorum, ac ab eis causam habentium securitati & indemnitati prospicere volentes, de cŏsilio, assensu, ac potestatis plenitudine similibus, te tuosque successores ab huiusmodi & quacumque alia lite & molestia, ceterisque omnibus incommodis eximimus & liberamus, ac etiam statuimus & decernimus, Cameram ipsam ad causam prædictam, vt præfertur, suscipiendam & defendendam, teque tuosque hæredes & successores prædictos, ab omnibus & singulis prædictis præseruandam, ac prorsus ad omnia, & quæcumque alia, ad quæ iuxta ipsius Pij Quinti prædecessoris voluntatem & decretum, tunc existenti Camerario, eiusque hæredibus, & aliis prædictis tenebatur, etiam contractu solemni & stipulatione, omni tempore teneri, & obligatam existere.

Exemptio à quacumque subuentione.

§. 11. Teque tam super præsentis officij Camerariatus concessione, quàm illius pretij donatione, ac emolumentorum, & iurium perceptione, nullo vnquam tempore per nos, & Romanos Pontifices successores nostros, ac Sedem, & Cameram huiusmodi, etiam ratione subuentionis, & necessitatis Romani Pontificis pro tempore existentis, ac Sedis & Camerę prædictorum, etiam pro expeditione contra Turcas, & alios Infideles, ac Catholicæ fidei hostes, vel ex alia, quacumque etiam quantumuis iusta, pia, legitima, & quæ hic de necessitate exprimenda esset, causa, molestari, perturbari, aut inquietari posse, nec etiam prætextu dictæ litis, aut aliarum molestiarum, quam litem & causam, quoad te extinguimus, hæredibusque & successoribus, necnon creditoribus dicti Vitellotij Cardinalis perpetuum silentium imponimus.

Clausula præseruatiua huius concessionis.

§. 12. Ac præsentes, nullo vnquam tempore, quouis prætextu & ex quouis capite, de subreptionis vel obreptionis vitio aut intentionis nostræ, vel alio quouis prætextu notari, impugnari, inualidari, in ius vel controuersiam reuocari, ad terminos iuris reduci, aut aduersus illas quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse, illasque sub quibusuis similium vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per nos vel successores nostros Romanos Põtifices, aut dictam Sedem, ex quibusuis causis, etiam motu, ac scientia & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter pro tempore factis, nullatenus comprehendi, nec comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de nouo etiam sub data posteriori quandocumque per te eligenda, concessas & validas ac efficaces, aduersus quascumque impugnationes existere, vimque veri & validi ac efficacis contractus, inter nos & Sedem ac Cameram prædictam ex vna, necnon te tuosque prædictos partibus ex altera, iurati & stipulat perpetuo habere, & obtinere; Teque ad superius expressa, in toto vel parte, verificandum seu probandum minime teneri, sed easdem præsentes absque alia probatione sufficere, eisque in iudicio & extra illud stare, nec vllam probationem cuiusque naturæ & speciei illa sit vel fuerit, in contrarium adduci vel admitti, quin immo, etiam si superius expressa huiusmodi minus vera sint, & contrarium quandocumque probari contigerit, nihilominus easdem præsentes literas suum plenarium effectum consequi, teque illis eorumque effectu potiri, & gaudere.

Clausula sublata.

§. 13. Sicque in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem Cameræ Præsidentes & Clericos, ac dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, in quauis instantia, ac etiam in dicta Camera iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam, quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Reformatio circa Hebræorum licentias fœnerãdi, vendendi, duas vxores habendi, synagogas erigendi, & circa absolutiones transgressionum & licentias exercendi banchetorum, ac tolerantias, &c.

§. 14. Præterea volumus & statuimus ac mandamus, vt tu & futuri Camerarij prædicti, de cetero perpetuis futuris temporibus à concedendo Hebræis extra Statum nostrum Ecclesiasticum licentias fœnerandi, quas tolerantias appellant, abstineatis. In statu autem prædicto vbi Hebræi commorantur, vti Auenione, & in Legatione Ferrariæ, nullas exceptis Hebræis Leuantinis, & ceteris Anconam accedentibus, & ibi commutantibus concedatis. In vrbe quoque numerum conuentum non excedatis. Hebræis etiam alias tolerantias & priuilegia præiudicium Christianorum concernentia, ac licentias videndi, erigendi Synagogas, ducendi aliam vxorem viuente prima, aliaque contra constitutiones Apostolicas faciendi, atque absolutiones quas vocant à transgressibus, nullo modo concedatis. Similiter à licentiis exercendi nummularium, siue Bancherottum, etiam quoad permutationem auri, & argenti abstineatis, ac concessæ reuocatæ sint, & esse intelligantur.

Monetasque reprobatas ad Vrbem conducendi.

§. 15. Non possitis dare licentiam deferendi ad Vrbem quattenos, aut monetas reprobatas.

Moratorias dandi.

§. 16. A concessione moratoriarum siue dilationum, quarum prohibitionem innouamus, etiam abstineatis.

Saluosconductus.

§. 17. Non detis saluosconductus etiam pro debitis, neque cedulas, Non grauetur, nuncupatas, contra mandata ab aliis Iudicibus relaxata, etiam sub prætextu depositi, nisi pro prædictis, aut aliquo eorum ordinem nostrum aut pro tempore existentis Romani Pontificis habeatis. In saluisconductibus pro naui, aut aliis quibuscumque non apponatis clausulam quod non possint molestari, etiam ex causa Religionis, nisi ex causa cum Romano Pontifice collata.

Tractas frumentorum.

§. 18. In concessionibus tractarum frumentorum, bladorum, leguminum, olei & aliorum animalium, seruetis constitutiones per prædecessores nostros Romanos Pontifices desuper editas, ac nullo modo extra Statum Ecclesiasticum, nec etiam ad Ciuitates & loca Bononiæ & Ferrariæ, sine Chirographo nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis, tractam huiusmodi concedatis. Vbi autem aderit huiusmodi Chirographum, siue sit pro certa persona, vel vniuersitate, siue pro incertis personis facultatiuum, & cuicumque directum, fiat expeditio per te, & pro tempore existentem Camerarium prædictum solum, & non per alium. Ac istæ quæ dicuntur tractæ extra Statum, & ad Ciuitates & loca de quibus supra, registrentur vnà cum Chirographo huiusmodi in particulari libro, nuncupando, Liber tractarum, pro quibus non percipiatis pro sigillo, vltra iulios vndecim pro quolibet centenario rubrorum.

Extractionesque de loco ad locum.

§. 19. Extractiones autem de loco viciniori Vrbis ad locum remotiorem intra quadraginta milliaria, in Patrimonio, Tiberina, Latio, & Campania, atque Maritima, quoad frumenta, blada, & legumina non concedantur, nisi per præfectum Annonæ, cum participatione tamen, ac sub nomine & sigillo tuo, & pro tempore existentis Camerarij, pro quo sigillo vsque ad quinquaginta rubra, vnus tantum, & vsque ad centum, duo, & ab inde supra vsque ad quancumque summam, quinque Iulij soluantur.

Etiam quoad oleum & animalia.

§. 20. Quoad oleum autem intra quadraginta milliaria, & animalia in Prouincia Patrimonij in prædicto casu non concedantur nisi per Præsidentem Grasciæ, cum simili participatione Camerarij, & subscriptione Commissarij eiusdem Cameræ, sub nomine & sigillo prædictis, pro quo sigillo non soluatur vltra solitum. Quo vero ad alia loca, & aliud genus Grasciæ, tu solus tantum prouideas, & non alius.

Frumentorum inceptim.

§. 21. Abstineatis quoque à licentiis emendi frumenta, blada, legumina, & oliuas, vltra vsum, necnon accipiendi eadem in solutum, seu alias quomodolibet impetrandi.

Indulta quod pro aliis quis non teneatur.

§. 22. Et ab indultis, quod quis soluta rata non teneatur pro aliis, nisi ad fauorem conducentium Grasciam ad Vrbem, aut in casibus alias permissis.

Ægyptios tolerandos in statu Ecclesiastico.

§. 23. Nec permanendi Ægyptios in Statu Ecclesiastico.

Pœnarum Stat. alterationem.

§. 24. Et alterandi pœnas statutarias ad fauorem certarum personarum.

Indultorum contra bullas concessionem.

§. 25. Et generaliter ab indultis & dispensationibus contra constitutiones Apostolicas prædictas.

Communitatum licentias venden. stabilia, creandi census, aut faciendi nundinas.

§. 26. Non intromittatis in concedendis licentiis, vendendi stabilia vniuersitatibus, neque accipiendi pecunias ad causam seu alias, minusque indultis faciendi nundinas, & mercatum, quæ in plena Camera expediuntur.

Priuilegia emendi & vendendi contra formam bannimentorum.

§. 27. Patentes licentiæ, & priuilegia emendi & vendendi, tam in Platea Agonis, quã in foro Boario, aut alio quocumque loco Vrbis, contra bandimenta & solitum a te non concedantur, quinimo tu inuigiles, ne à quouis alio, quacumque auctoritate dentur, & concessa, reuocata intelligantur. Ac Extraordinarij, aliique Exactores, illorum vsum quoquo modo admittentes vel patientes, pœnam priuationis officij, & grauiorem etiam corporis afflictiuam, quoad patentes tuas arbitrio nostro & pro tempore existentis Romani Pontificis, quoad aliorum vero, arbitrio tuo incurrant.

Pro mandatis ex decreto visita nihil soluatur.

§. 28. Pro mandatis de excarcerando, vigore decreti Visitæ nihil pro sigillo soluatur.

Pro sigillo mãdati Grasciæ vel annonæ quid soluen.

§. 29. In mandatis ratione Grasciæ & Annonæ, vsque ad summam quindecim scutorum pro sigillo non soluatur nisi iulius vnus, & si expeditiones fiant pro pluribus personis, non exigatur nisi pro vno sigillo.

Commissarij non deputentur.

§. 30. Commissarij vero etiam in Vrbe nulli deputentur, nisi cum chirographo nostro.

Commissariatus Ripettæ supprimitur.

§. 31. Officium Commissarij Ripettæ supprimatur, prout illud motu & auctoritate similibus supprimimus & extinguimus, ac loco illius, aliquis substitutus cum salario decem scutorum pro quolibet mense, ex pœnis eius diligentia incamerandis, & non aliunde percipiendo, à te deputetur.

Pœnæ d. Commissariatus Societati Confalonis applicantur.

§. 32. Portio autem pœnarum, quam idem Commissarius Ripettæ percipere consueuit, applicetur Societati Confalonis Redemptionis Captiuorum de Vrbe, prout illam demptis dictis decem scutis, applicamus.

Mundatoris Plateæ Agonis designatur officium.

§. 33. Officium Commissarij Mundatoris Plateæ Agonis nuncupatum, habeat certum salarium decem scutorum etiam quolibet mense, quæ exigantur præuia taxa

per

Causarũ criminaliũ tribunal non teneatur à Camerario.

per te, & pro tempore existentes Camerarios prædictos facienda, ad eam rationem, solum ab Hebræis & aliis habentibus situm Apothecæ certum in die mercati in dicta Platea.

Quando sit locus præuentioni inter eum & Gub. Vrb.

§.34. Tu & futuri Camerarij huiusmodi, non habeatis Tribunal Criminale erectum; ac tuus & eiusdem Camerarij Auditor non procedat in causis criminalibus, in quibus veniet infligenda pœna supra relegationem; sed in his quæ à iurisdictione officij Camerariatus pendent, deputetis aliquem ex Iudicibus ordinariis, vel aliquos vobis bene visos ad beneplacitum, prout vsu veniet.

Hoc corrigitur hic inf.

§.35. Ita tamen quod in causis furti pignorum, quo ad Hebræos Banchatios sit locus præuentioni inter te, & Gubernatorem Vrbis.

Pignora subhastentur in Monte Pietatis.

§.36. Subhastationes pignorum existentium penes Hebræos fiant in Monte Pietatis, in quo residuum pretij deponi consueuit, cum decreto tamen tuo, rogando per acta tui Notarij gratis.

Hoc corrigitur hic inf.

§.37. Præterea ad iurisdictionem Cameræ nostræ conseruandam, constitutiones Pauli Tertij, & Pij Quarti, ac aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum ad eius fauorem editas innouamus.

Constitutiones Pontificia pro Camerario confirmantur.

§. 38. Ac insuper statuimus, quod de cetero Signatura Iustitiæ non possit nec debeat, siue reformando, siue declarando, aliquid in Camera nostra, vel alibi, in causis spectantibus ad Camerarium prædictum rescribere, & supplicationes signatæ nullius sint roboris, nullamque tribuant iurisdictionem.

Signatura Iustitia in causis Cameralibus non rescribat.

§.39. Ac etiam decernimus licere tibi, & Cameræ prædictis, omnes & quascumque causas ad Camerariatus & Cameræ Tribunal quomodolibet spectantes a quibuscumque Iudicibus, etiam Auditore Cameræ, ac etiam si agatur de obligatione Camerali, Palatij Apostolici causarum Auditoribus, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, libere auocare & reassumere, illisque inhibere.

Camerarius & Camera auocent suas causas ab aliis Iudicib. Ad hoc habes etiam bullas cit. in rubric.

§.40. Nullum vero ex prædictis, aut aliis quibuscumque Iudicibus posse causas prædictas è dicto Camerariatus & Cameræ Tribunali auocare & reassumere, etiã sub prætextu, quod causæ alias non sint Camerales, & ad dictum Tribunal non spectent.

Iudices à contra ab eis non auocent.

§.41. Super quo non possit Signatura Iustitiæ cognoscere, aut aliquo modo rescribere, nec se ingerere, sed huiusmodi cognitio, an causæ sint de iurisdictione Camerariatus, vel Cameræ, pertineat respectiue ad te & Cameram, qui cognoscere debeatis, an sint iurisdictionis eiusdem Cameræ, & si partes declarationi huiusmodi non acquieuerint, vel ante huiusmodi declarationem voluerint, Signaturam nostram Gratiæ tantum adire possint, & citato Commissario eiusdem Cameræ, commissiones proponi debeant.

Camera, & non Signatura cognoscat, an causa sint camerales.

Contrariis derogatur.

§.42. Non obstante asserta litis pendentia, & aliis præmissis, ac nostra de non tollendo iure quæsito, quatenus opus sit, ac aliis Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon piæ memoriæ Leonis Decimi, & aliorũ Romanorũ Pontificũ prædecessorũ nostrorum, etiã cum Collegio Cardinalium, pro vnione & charitate factis, & cõtractu inuiolabili, seu quasi, à quo nullo tempore resilire, nec illis vllo modo, aut nisi certis modis & formis tunc expressis derogari possit, necnon iuramentis, renunciationibus, aliisque clausulis & cautelis firmatis, de dicti Camerariatus officij dispositione, non perpetuo, sed ad triennium, aut aliud tempus in fauorem Cardinalium ipsorum vtriusque iuris doctorum, ac de consensu omnium Cardinalium seu maioris partis eorum, cum decreto irritante, quicquid secus fieri contigerit. Ita quod de nullitate concessionis, omni tempore, absque inobedientiæ culpa, aut alterius censuræ & pœnæ incursu dici valeat, aut alias certis modo & forma tunc expressis deinceps in perpetuum facienda, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, etiam eiusdem Pij Quarti prædecessoris, octauo Idus Augusti, Pontificatus sui Anno sexto edita, qua cauetur, quod gratiæ & indulta qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentia, infra certum inibi expressum tempus in dicta Camera præsententur siue registrentur, alioquin illæ non valeant. Ita quod tu, ad easdem præsentes in eadem Camera præsentandum, siue registrandum, nulla vnquam necessitate cogi vel compelli possis, & nihilominus illæ valeant, & tibi suffragentur in omnibus & per omnia, perinde ac si præsentatæ & registratæ fuissent, necnon Camera, & officij Camerariatus prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, vsibus quoque & naturis, quantocumque tempore pacificè obseruatis, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, Collegio Cardinalium, & dictæ Cameræ Thesaurario, illiusque præsidentibus & Clericis, per prædictos & quoscumque alios Romanos Pontifices etiã prædecessores nostros, ac nos & dictam Sedem, etiam per modum statuti perpetui, ac initi & stipulati contractus, seu quasi, ac alias, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis efficacibus & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, & alias quomodolibet concessis, confirmatis, innouatis, extensis, & moderatis, quibus ac omnibus aliis, quæ eisdem præsentibus quomodolibet obesse possent, etiamsi talia & multa essent, quæ sub concessionibus generalibus non venirent, sed specialibus omnino indigerent expressionibus, illorum ac supradictorum omnium veriores, & totos tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice duntaxat, harum serie specialiter & expresse, ac amplissime, motu, scientia & potestatis plenitudine similibus, & ad effectum validitatis earumdem præsentium derogamus. Quodque tu iuxta præfata omnia qualificatus, & I. V. D. non sis, ceterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter vel diuisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Hortatio de officium prouide gerendo.

§.43. Tu igitur benedictione nostra fretus, eam in demandato tibi à nobis hoc munere operam præstare curabis, vt iis quos iam animo percipimus, fretus industria tua, quotidie magis augescant. Nosque & prædicta Sedes per te optime consuluisse lætemur. Nulli ergo omnino hominum, &c. Si quis autem, &c. incursurum.

Dat. P. An. 8. 18. Decemb.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1599. quintodecimo Kalend. Ianuarij Pontificatus nostri Anno octauo.

Sequitur declaratio circa venditionem pignorum Hebræorum, ac iurisdictionem in eorum furtis.

Edita An. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilecto filio nostro Petro, Sancti Nicolai in Carcere Diacono Cardinali Aldobrandino, Sanctæ R. E. Camerario.

§.1. CVm in literis Apostolicis, &c.

Omittitur relatio præcedentis bullæ.

Relatio d. constitutionis. Noua dispositio circa venditionem pignorum Hebræorum.

§.2. Ex rationalibus causis animaduertentes, magis expedire, vt pignora Hebræor. in loco solito vt prius, non autem in Monte Pietatis, prout in eisdem literis disposuimus, vendantur, motu ac scientia similibus, volumus & ordinamus, vt pignora prædicta Hebræorum, per licitationem vendenda, in loco solito, in Platea Iudæorum nuncupata de Vrbe, cum decreto tamen tuo, vel tui pro tempore Auditoris, seu Locumtenẽtis, ac pro tempore existentis Camerarij, per acta sui Notarij expediendo, deinceps vt prius vendantur.

Iurisdictionem que super furtis pignorum.

§.3. Et iurisdictio in prædictos Hebræos, etiam ratione furti pignorum prædictorum, tibi priuatiue quoad omnes competat.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus literis nostris, aliisque præmissis, necnon fel. recordat. Pij Quarti de registrandis gratiis in Camera intra certum tempus, ad cuius obseruantiam nolumus te teneri, & aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, & eiusdem Cameræ, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus & singulis, eorum tenores hic de verbo ad verbum pro insertis & expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque,

Dat. P. An. 9. 26. Februar.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die vigesimasexta Februarij millesimo sexcentesimo, Pontificatus nostri Anno nono.

LXVI. Institutio Monasterij egenarum Puellarum per Vrbem vagantium, Dispersarum nuncupatarum, & iurisdictio S. R. E. Cardinalium eius Protectorum, in diiudicandis litibus eiusdem Et concessio exemptionis, aliarumque gratiarum.

Institutionem similem, non tamen eius bullam habemus de anno 1596. die 22. Decembris editam, de egenis pueris itidem Dispersis, vel potius Litteratis, à nomine Litterati pij viri, qui primùm eos reduxit, nuncupatis.

Edita A. D. 1600.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

DEbitum Pastoralis officij nobis ex alto commissi requirit, & nos ad id promptos excitat, vt ea per quæ pauperes puellæ spretis huius infelicis sæculi illecebris, & assumpto Religionis habitu, perpetuum Altissimo famulatum impendere, æternamque beatitudinem consectari valeant, ac exinde honoris flores, & honestatis fructus, regularisque vitæ propagatio deueniant, propensis studiis intendamus, ac in his eiusdem officij nostri partes fauorabiliter interponamus.

Instituta nuper fuit in Vrbe Domus puellarum Dispersarum

§. 1. Sane dilectus filius noster Cæsar tituli Sanctorum Nerei & Achillei presbyter Cardinalis Baronius nuncupatus, tam suo quam dilectorum etiam filiorum fundatorum Domus Puellarum Dispersarum nuncupatarum, prope Ecclesiam Sanctæ Euphemiæ in Campo Carleo de Vrbe, ac dilectæ in Christo filiæ nobilis mulieris Fuluię de Comitibus Sfortiæ, Domicellæ Romanæ nominibus, nobis nuper exponi fecit, quod ipsi Cæsar Cardinalis & fundatores, ac Fuluia peculiari sollicitudine, & studio perpendentes, dictas puellas in ipsa domo collectas de præsenti ad numerum ducentarum vel circa ascendere, paulatimque ad ætatem maturam peruenire, & necessarium esse illas pro naturali vniuscuiusque ad hunc vel illum statum propensione collocare, multis verò illarum spretis sæculi illecebris, præpotenti Deo sub suaui Religionis iugo famulari desiderare.

Pro quibus Card. Baronius, & alij Monasterium construi curarunt in Ecclesia S. Vrbani pro piis puellis tantum.

§. 2. Vnum Monasterium Monialium, in quo puellæ in eadem domo educatæ tantummodo recipi deberent, instituendum esse iudicatum, & mentem in locum vbi Monasterium ipsum commode constitui posset dirigentes, Ecclesiam Sancti Vrbani, seu illius situm in Regione Montium de dicta Vrbe, quæ à dicta domo parum abest, ad id apprime commodam, & opportunam esse censuerunt.

Quam Ecclesiam à Card. Sfortia obtinuerunt.

§. 3. Et quia dicta Ecclesia quæ sine cura est, & Monasterij Sancti Laurentij extra muros eiusdem Vrbis, Ordinis Sancti Benedicti, quod dilectus filius noster Franciscus Sãctæ MARIÆ in Via lata diaconus Cardinalis Sfortia nuncupatus, in commendam ad eius vitam ex concessione & dispensatione Apostolica obtinet, membrum existit, & à quo dependet, Ecclesiam prædictam cum illius situ huiusmodi ab eodem Francisco Cardinali obtinendam curarunt. Qui quidem considerans diuinum cultum in ea iniuriâ temporis imminutum esse, desiderio in posterum inibi diuina officia cum debito cultu celebrari, & ipsam Ecclesiam in decentem statum reduci, in eoque manuteneri faciendi, illam cum situ huiusmodi eidem domui, sub nostro & Sedis Apostolicæ beneplacito, cum hoc inter cetera, quod Rectores & Administratores ipsius domus singulis Dominicis, & aliis de præcepto Ecclesiæ festiuis diebus Missam in dicta Ecclesia celebrari facere, illamque in decẽti statu manutenere deberent, in perpetuum concessit, eidemque domui intuitu & contemplatione celebrationis Missarum huiusmodi, octodecim scuta monetæ ad rationem decem iuliorum pro quolibet scuto huiusmodi, singulis annis in perpetuum ex fructibus ipsius Ecclesiæ persoluenda assignauit, prout in publico desuper confecto instrumento plenius dicitur contineri.

Vt ibid. Monasterium construatur, &c.

§. 4. Et sicut eadem expositio subiungebat, si à dicto Monasterio Sancti Laurentij dicta Ecclesia, vnà cum eodem redditu octodecim scutorum dismembraretur, ac in situ dictæ Ecclesiæ, ædibusque illi adiacentibus, & cohærentibus ex tunc prout postquam ad formam decentem monasterij constructa fuerint, vnum Monasterium Monialium Ordinis Sanctæ Claræ, cum clausura & cratibus ad instar monasteriorum Monialium Capuccinarum nuncupatarum pro perpetuis vsu, & habitatione earumdem puellarum dictæ domus tantum, & non aliarum, quæ Religionis zelo, & ob melioris vitæ frugem illud ingredi, & inibi Ordinem ipsum Sanctæ Claræ profiteri voluerint erigeretur & institueretur, illique sic erecto & instituto, pro illius Ecclesia, dicta Ecclesia Sancti Vrbani, ac pro dictarum monialium inibi pro tempore introducendarum sustentatione, onerumque illi incumbentium supportatione, eadem octodecim scuta, ac omnia & singula bona hæreditatum quondam Portiæ Palioniæ, & Ortensiæ Angelinæ eidẽ domui per nos alias concessa, quorum redditus & prouentus annui ad valorem trecentorum scutorum vel circa ascendunt; necnon alij redditus & prouentus valoris annui centum scutorum, quos dicta Fuluia ex charitatis & deuotionis zelo ipsi Monasterio pro eius dotis augmento assignare intendit, etiam perpetuo applicarentur & appropriarentur, hac ratione statui & saluti dictarum puellarum Religionem profiteri volentium satis opportune consultum, ac diuini cultus in dicta Ecclesia incremento, & prædicti Ordinis Sanctæ Claræ propagationi prouisum foret.

Card. Baronius instat apud Pontif. compro opportuna prouisione.

§. 5. Quare prædictus Cæsar Cardinalis eisdem nominibus nobis humiliter supplicauit, quatenus præmissis annuere, aliasque desuper opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Idemque Pontif. prædicta approbat, & d. monasterium sub regula S. Claræ erigit.

§. 6. Nos igitur qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia ecclesiastica aliis vniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem secundum communem æstimationem etiam beneficij cui aliud vniri peteretur, alioquin vnio non valeret, & semper in vnionibus commissio fieret vocatis quorum interesset, & idem obseruaretur in quibuscumque perpetuis concessionibus, dismembrationibus, & applicationibus de quibuscumque fructibus & bonis ecclesiasticis, Administratores, ac Fuluiam præd.ctos, eorumque singulos à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutus fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, à prædicto Monasterio Sancti Laurentij dictam Ecclesiam Sancti Vrbani vnà cum eodem redditu octodecim scutorum huiusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo dismembramus, & separamus. Necnon in ædibus, & situ dictæ Ecclesiæ adiacenti huiusmodi postquam ad formam Monasterij instaurata & debita clausurâ munita fuerint, si nondum sint, vnum Monasterium Monialium dicti Ordinis Sanctæ Claræ, sub inuocatione per ipsus Cæsarem Cardinalem, & alios supradictos eligenda, vnà cum dicta Ecclesia, necnon campanili, campanis, claustro, dormitorio, refectorio, cellis, hortis, hortalitiis, ceterisque officinis, membris, & commoditatibus necessariis & opportunis pro vna Abbatissa seu Priorissa & duodecim saltem monialibus, sub institutione, correctione, obedientia, & omnimoda iurisdictione, tam in spiritualibus, quàm temporalibus, nostri & Romani Pontificis pro tempore existentis in dicta Vrbe, & eius districtu Vicarij in spiritualibus generalis, & dicti Cæsaris Cardinalis coniunctim; ac cura, gubernio, & administratione dictorum fundaturũ, ac aliorum ipsius Domus Gubernatorum, & Administratorum ab eis eligendorum, regendum & gubernandũ ac administrandũ. In quo puellæ dictæ domus in moniales tantum recipi, & habitum per moniales aliorum Monasteriorum dicti Ordinis Sanctæ Claræ gestari solitum suscipere, & anno probationis elapso professionem per easdem moniales emitti consueram emittere regulares, necnon clausuram & crates Monasteriis Monialium Capuccinarũ huiusmodi seruari solitas, & quoad fieri poterit, ritus, & mores, ac

consue

consuetudines & regularia instituta eiusdem Ordinis Sanctæ Claræ seruare, ac diuinis laudibus & officiis insistere debeant, etiam perpetuo sine alicuius præiudicio dicta auctoritate erigimus & instituimus.

Illique introitus, & bona assignat.

§. 7. Illique sic erecto & instituto pro eius dote illiusque Abbatissæ seu Priorissæ, & Monialium pro tempore existentium sustentatione, onerumque eis incumbentium supportatione octodecim scuta huiusmodi, ac omnia & singula bona, res, proprietates, census, redditus, iura, obuentiones, & emolumenta, tam dictarum hæreditatum, quam per prædictam Fuluiam, & alios quoscumque quomodolibet in perpetuum vel ad tempus, ac simul vel successiue pro augmento bonorum seu dotis Monasterij per præsentes erecti huiusmodi, illiusque ac earumdem Abbatissæ seu Priorissæ, & Monialium pro tempore existentium, vel alicuius earum intuitu per viam testamenti, codicillorum, donationis etiam inter viuos & causa mortis, seu cuiuscumque alterius dispositionis, ac etiam in eleemosynam, vel alias quandocumque & qualitercumque elargienda, donanda, & eroganda ex nunc prout ex tunc, & è contra, si & postquam elargita, donata, & erogata fuerint.

Cæteraq; omnia ei elargienda & donanda applicat.

§. 8. Ita quod liceat eisdem fundatoribus, aliisque Gubernatoribus & Administratoribus prædictis illorum omnium realem, corporalem, & actualem possessionem, per se vel alium, seu alios, nomine dicti Monasterij per præsentes erecti, propria auctoritate libere apprehendere & perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, prouentus, iura, obuentiones & emolumenta ex eis prouenientia, necnon oblationes & eleemosynas eidem Monasterio per præsentes erecto, illiusq; futuris Abbatissæ, seu Priorissæ, & Monialib. pro tēpore elargitas & elargiendas percipere, colligere, exigere, recipere, recuperare, arrendare, & leuare, ac in Monasterij per præsentes erecti, illiusque Abbatissæ seu Priorissæ & Monialium prædictarum communem vsum, vtilitatem, & necessitates conuertere, Vicarij prædicti, vel cuiusuis alterius licentia in hoc & aliis infra dicendis minime requisita, etiam perpetuo applicamus, & appropriamus.

Exemptionem à iurisdictione Ordinariorum, & aliorum tribuit.

§. 9. Necnon monasterium per præsentes erectum, illiusque pro tempore existentes Abbatissam seu Priorissā, Conuentum, Moniales, Administratores, officiales, ministros, seruientes, & personas ac bona mobilia & immobilia, præsentia & futura, cuiuscumque qualitatis & quantitatis existentia, ac vbilibet consistentia ab omni iurisdictione, correctione, visitatione, dominio, superioritate, & potestate pro tempore existentium dictæ Vrbis Gubernatoris, Senatoris, Conseruatorum, Reformatorum, necnon causarum curiæ Cameræ Apostolicæ generalis Auditoris, & Ordinariorum locorum, etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegatorum, eorumque Locatenentium, Vicesgerentium, Vicariorum, & Officialium, aliorumque quorumcumque Iudicum vbilibet consistentium, ac quauis auctoritate & dignitate, tam ecclesiastica, quàm mundana; etiam Cardinalatus honore fungentium, necnon Protectorum, ac generalium & Prouincialium Ministrorum, aliorumque Prælatorum & Superiorum, tam prædictæ Sanctæ Claræ, quàm aliorum Fratrum Minorum, & aliorum Ordinum quorumcumque in spiritualibus & temporalibus.

Exemptionem à solutione decimarum, & aliorum quorumcumq; onerum concedit.

§. 10. Necnon solutione, præstatione, contributione & exactione decimarum, & aliorum quorumcumque onerum, ordinariorum & extraordinariorum ex quacumque causa, & ad fauorem quorumcumque piorum locorum, etiam Seminarij puerorum ecclesiastici, etiam pro Fabrica Basilicæ Principis Apostolorum de dicta Vrbe, & manutentione classis triremium Sedis Apostolicæ impositorum & imponendorum, penitus & omnino similiter perpetuo eximimus, & liberamus, ac sub beati Petri & dictæ Sedis, ac nostra & Romani Pontificis pro tempore existentis protectione, & inuiolabili conseruatione suscipimus.

Visitationi & correctioni Vicarij Vrbis & Card. Baronij Protectoris, eiusque Administratorū supponit.

§. 11. Et visitationi, correctioni, obedientiæ, ac eiusdem iurisdictioni in eisdem spiritualibus & temporalibus Vicarij Vrbis, & Cæsaris Cardinalis prædictorum, necnon curæ, gubernio, & administrationi fundatorum, ac aliorum Gubernatorum & Administratorum prædictorum perpetuo subiicimus & submittimus.

Protectores eligit Card. Vicarium Papæ & Card. Baronium, cū amplis facultatibus, & signantes.

§. 12. Necnon vt ipsius Monasterij per præsentes erecti prospero regimini, gubernio, & conseruationi opportune consulatur, illiusque pro tempore existentes Abbatissa seu Priorissa, Moniales, Gubernatores, Administratores, Oeconomi, officiales, ministri, seruitores, & personæ ab indebitis molestiis releuentur, pro tempore existentem Almæ Vrbis Vicariū, & Cæsarem Cardinalem prædictos, & quemlibet eorum principaliter & insolidum in Monasterij per præsentes erecti, illiusque personarum, rerum, bonorum, iurium & priuilegiorum Protectores, Defensores, & Conseruatores ac Iudices, quorum consilio & ope omnia supradicta, & quæcumque alia in his vel circa ea necessaria statuentur, & ordinabuntur, & coram quibus, seu ab eis deputando dumtaxat, omnes & singulæ lites, causæ, quæstiones & molestiæ, ciuiles, & criminales, ac mixtæ, super dicti Monasterij per præsentes erecti, illiusque Abbatissæ seu Priorissæ Conuentus, Monialium, & personarum, bonis, rebus, iuribus & actionibus cuiuscumque qualitatis existentibus, motæ & mouendæ, cum omnibus & singulis earumdem incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, tractari, cognosci, & decidi debeant, constituimus & deputamus.

Administratores deputandi.

§. 13. Necnon Fundatoribus, Gubernatoribus, & Administratoribus prædictis, œconomos, officiales, & ministros dicti Monasterij per præsentes erecti, arbitrio suo deputandi & amouendi, ac loco amouendorum seu decedentium alios subrogandi.

Capellanos ab Administratorib. ponendos approbandos.

§. 14. Necnon Abbatissæ seu Priorissæ, & monialibus prædictis, de Capellanis & Confessoribus idoneis etiam sæcularibus, ab eodem Vrbis Vicario approbandis, & ad nutum Fundatorum, Gubernatorum, & Administratorum prædictorum ponendis & amouendis, qui in Ecclesia dicti Monasterij per præsentes erecti, Missas & alia diuina officia celebrare, ac illi in diuinis deseruire, ipsasque Abbatissam seu Priorissam & Moniales, ac earum singulas in suis confessionibus audire, & a peccatis de quibus corde contritæ, & ore confessæ fuerint, Apostolica auctoritate toties quoties opus fuerit, iniuncta inde eis pro modo culpæ arbitrio suo pœnitentia salutari absoluere, illisque sacramenta Ecclesiastica administrare valeant, ac de egregio verbi Dei prædicatore prouidendi.

Statuta, & ordinationes firmandi.

§. 15. Necnon quæcumque statuta, ordinationes, capitula & decreta ad eiusdem Monasterij per præsentes erecti, illiusque personarum, rerum & bonorum, spiritualium & temporalium, curam, regimen, gubernium, directionem, & administrationem, ac Monialium prædictarum receptiones, admissiones, ætatem, qualitates, victum, amictum, instructionem, directionem, & disciplinam, modumque & formam recitationis diuinorum officiorum, precum, orationum, & aliorum suffragiorum pertinentia, ac alias vtilia & necessaria, licita tamen & honesta, ac sacris Canonibus, decretisque Concilij Tridentini, ac constitutionibus Apostolicis, & institutis regularibus prædicti Ordinis Sanctæ Claræ non contraria, ab ipso Vrbis Vicario pro tempore existenti, vel Cæsare Cardinale prædicto examinanda & approbanda, faciendi & edendi, ac quoties pro eorum temporum qualitatibus, seu alias expediens videbitur, cum interuentu tamen, & consilio, ac præuio examine & approbatione Vicarij, aut Cæsaris Cardinalis eorumdem illa immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, ac etiam alia ex integro condendi.

Moniales duas vel tres aliunde assumendi pro dirigendo Monasterio.

§. 16. Necnon Vicario aut Cæsari Cardinali prædictis pro Monialium in dicto Monasterio per præsentes erecto pro tempore introducendarum feliciori directione, ac in ritibus, moribus & institutis regularibus, instructione, duas vel tres eiusdem Sanctæ Claræ si commode fieri poterit, alioquin alterius Ordinis regularis Obseruantiæ Moniales, quas ad id voluntarias repererit, ex earum monasteriis hac prima vice, sed necessitate ad hoc vrgente, semel atque iterum dumtaxat de Superiorum suorum licentia assumendi, & in dicto monasterio per præsentes erecto, ita vt illæ eò se transferre, ac perpetuo vel ad tempus ipsi Vicario aut Cæsari Cardinali bene visum permanere; Et si alterius Ordinis fuerint, se in habitu & regularibus institutis eiusdem Ordinis Sanctæ Claræ conformare possint & debeant, introducendi.

§. 17. Eisdem

Abbatissæ & Priorissæ officium distribuendi.

§. 17. Eisdem Abbatissæ, & Priorissæ officia quæ ad triennium duntaxat iuxta dicti Concilij dispositionem durare valeant distribuendi.

Administratoribus licentiam dandi de ingrediendo monasterium.

§. 18. Necnon Fundatoribus, Gubernatoribus, & Administratoribus prædictis, ac aliis quibusuis personis, quibus opus fuerit, vt septa monasterij per præsentes erecti in casibus necessariis, & a dicto Concilio permissis tantum ingredi valeant permittendi.

Illudque visitandi, & reformandi.

§. 19. Ipsumque monasterium per præsentes erectum, per se vel alium, seu alios idoneos sacerdotes, vitæ morumque probitate, ac rerum gerendarum experientia probatos vitandi, illudque in capite & in membris, sacrorum Canonum, & generalium Conciliorum decretis inhærendo reformandi, abusus quoscumque tollendi, regularemque obseruantiam, & disciplinam quoties illæ ibidem exciderint, modis congruis restituendi & reintegrandi.

Cum Monialibus circa ieiunia, seu esum carniũ, & lacticiniorum dispensandi.

§. 20. Ac eum eisdem Abbatissa seu Priorissa & Monialibus, quarum infirmitas, vel imbecilla valetudo, aut corporis hebetudo, ieiunium seu carnium & lacticiniorum abstinentiam, vel rituum & institutorum dicti Ordinis Sanctæ Claræ obseruantiam ferre non poterit, aut alias prout occasio, rerumque qualitas, & necessitas exegerit desuper dispensandi, ac obseruantiam & instituta huiusmodi relaxandi, omniaque & singula alia ibidem faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, & procurandi quæ ipse Vicarius Vrbis & locorum Ordinarij, etiam nunquã prædictæ Sedis delegati, necnon Generales Ministri & alij Superiores quorumcumque Ordinum in monasteriis monialium sibi subiectis, de iure vel consuetudine, seu ex priuilegio vel auctoritate dicti Concilij, ac alias quomodolibet facere, dicere, gerere, exercere, & procurare possunt & poterunt quomodolibet in futurum.

Iurisdictionẽ in causis Monasterij, eiusque personarum & bonorum plenissimam eisdem concedit, cum facultate etiam.

§. 21. Præterea omnes & singulas lites, causas, & differentias, tam ciuiles quã criminales & mixtas, super monasterij per præsentes erecti, illiusq; Abbatissæ seu Priorissæ monialium & personarum huiusmodi bonis, rebus, iuribus & actionibus quibuscumque, necnon locationibus, venditionibus, donationibus, legatis, fideicommissis, testamentis, hæreditatibus, & illarum discussionibus, ac quibuscumque aliis dispositionibus, iuriumque & actionum cessionibus, & aliis quibuscumque inter viuos ac causa mortis, vel quasi contractibus, & vim obligationis cameralis habentibus, interesse eiusdem monasterij per præsentes erecti tamquam principaliter, ac etiam per viam necessariæ defensionis, & alias quomodolibet concernentibus inter dictum monasterium per præsentes erectum, siue illius Abbatissam, seu Priorissã & Moniales, Gubernatores & Administratores, officiales & ministros pro tempore existentes, & quascumque alias personas, tam laicas quam ecclesiasticas cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, & dignitatis vel præeminentiæ, etiam Cardinalatus honore fungentes, Vniuersitates, Congregationes, Collegia, ac tam virorum quam mulierum Monasteria, Hospitalia, & alia pia loca, tam coniunctim, quàm diuisim, ac tam actiue quam passiue, vltro citroque ad inuicem, vel alias quomodolibet motas vel mouendas, ac etiam per appellationem, & in quacumque instantia coram quibusuis Iudicibus introductas & indecisas pendentes etiam illas ab ipsis Iudicibus auocandi & reassumendi, per se vel eius Vicesgerentem, aut alium seu alios, quem seu quos ad hoc duxerit deputandos, etiam summarie, simpliciter & de plano, sine strepitu & figura iudicij, sed sola facti veritate inspecta, ac etiam manu regia, cum omnibus & singulis suis incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, ac toto negotio principali etiam priuatiue quo ad omnes & singulos alios Iudices, ordinarios & delegatos, eorumque Curias & Tribunalia Ecclesiastica vel sæcularia, audiendi, cognoscendi, decidendi, & fine debito terminandi.

Summarie procedendi.

In Curia & extra eam citandi, &c.

Necnon quoscumque interesse habentes tam in dicta Curia quàm extra eam, etiam per edictum publicum, constito sibi summarie de non tuto accessu in Romana Curia, citandi & inhibendi, ac quibusuis etiam eiusdem Curiæ Iudicibus & personis, quib. & quoties opus fuerit, sub sententiis, censuris & pœnis Ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis inhibendi, & in euentum non paritionis ad declarationem incursus censurarum & pœnarum huiusmodi procedendi, ac sententias desuper ferendas debitæ executioni demandandi, seu demandari faciendi, contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras & pœnas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendi, ac etiam auxilium brachij sæcularis ad hoc inuocandi, necnon quæcumq; dubia & difficultates si quę præmissorum occasione quomodolibet oriri contigerit, declarandi, & interpretandi, omniaque & singula in eisdẽ præmissis, & circa ea quomodolibet necessaria & opportuna, faciendi & exequendi, etiam omni & quacumque appellatione remota, plenam, liberam, & omnimodam facultatem, potestatem, & auctoritatem, perpetuo tribuimus & impartimur.

Contradictores coërcendi.

Dubia declarandi.

Concessio omnium gratiarum & priuilegiorum Monialium Ord. S. Claræ.

§. 22. Insuper eidem Monasterio per præsentes erecto, ac illius Ecclesiæ & Christi fidelibus eam pro tempore visitantibus, illiusque Abbatissæ seu Priorissæ, Monialibus & quibuscumque aliis personis, vt omnibus & singulis priuilegiis & immunitatibus, exemptionibus, fauoribus, concessionibus, indultis, & indulgentiis, ceterisque gratiis, tam spiritualibus, quàm temporalibus, quibusuis aliis Monasteriis & Ecclesiis Monialium dicti Ordinis Sanctæ Claræ, illorumque Abbatissæ, Monialibus, personis, & Christi fidelibus easdem Ecclesias visitantibus, in genere vel in specie, etiam per viam simplicis communicationis, ac alias quomodolibet nunc & pro tẽpore concessis, & quibus illa & illi, de iure vel consuetudine, priuilegio vel alias quomodolibet vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, etiam vti potiri & gaudere, libere & licite valeant, non solum ad eorum instar, sed pariformiter & æque principaliter, absque vlla prorsus differentia, in omnibus & per omnia, perinde ac si illa monasterio per præsentes erecto, illiusque Abbatissæ seu Priorissæ, Monialibus & personis huiusmodi specialiter & expressè concessa essent, indulgemus.

Clausula præseruatiua.

§. 23. Necnon præsentes literas, ac in eis contenta quæcumque, nullo vnquam tempore etiam pro eo quod causæ propter quas emanarunt coram quibuscumque locorum Ordinariis, etiam tanquam à Sede Apostolica delegatis, vel alibi examinatæ, verificatæ & approbatæ, ac dictorum Ordinũ Protectores & generales Ministri, aliique Prælati & Superiores, ceterique interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, nec eisdem præmissis consenserint, siue alias ex quibuscumque causis quantumuis legitimis & iuridicis, de subreptione vel obreptione aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, retractari, in ius vel controuersiam reuocari, ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas quodcũque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse, neque sub quibuscumque similium vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per nos vel alios Romanos Pontifices successores nostros, sub quibuscumque verborum expressionibus & formis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine pro tempore factis comprehendi, sed tanquam pro fundatione dicti Monasterij per præsentes ad religionis diuinique cultus, ac piorum operum augmentum erecti concessas ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & eum in quo antea quomodolibet erant statum, restituta, reposita, & plenarie reintegrata, & de nouo etiam subdata per Rectores, Administratores, ac Abbatissam seu Priorissam & Moniales pro tempore existentes prædictos quandocũque eligenda, de nouo concessa esse & fore, suumque plenarium effectum sortiri debere, nec quenquam ad easdẽ præsentes, & desuper conficiendas literas in Camera Apostolica iuxta constitutionem felicis recordationis Pij Papæ Quarti prædecessoris nostri desuper editam, vel alias quandocumque præsentandi, insinuandi, & registrari faciendi teneri, neque illas propterea irritas esse, sed omnino valere & suffragari perinde ac si constitutio prædicta vel alia contraria non emanassent, sicque per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostoli Auditores, ac eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, in quauis causa & instantia iudicari & definiri debere, necnon si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter cõtigerit attentari, irritũ & inane decernimus.

§. 24. Quo

Executorum bonus constit. deputatio, & facultates.

§.24. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Hierosolymitano & Alexandrino Patriarchis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum, per se vel alium seu alios easdem literas, & in eis contenta quæcumque, vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Cæsaris Cardinalis ac Administratorum & aliorum prædictorum fuerint requisiti solemniter publicantes, ac eis & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentes literas, ac omnia & singula in eis contenta firmiter obseruari; non permittentes eos & eorum quemlibet desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari: Contradictores quoslibet & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo. Necnon legitimis super his habendis seruatis processibus, illos sententias, censuras & pœnas incurrisse declarando, ac eos etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Clausula derogatiua, & Sanctio pœnalis.

§.25. Non obstantibus priori voluntate nostra prædicta, ac de gratiis ad instar non concedendis. Necnon Lateranensis Concilij nouissime celebrati, vniones perpetuas nisi in casibus à iure permissis fieri prohibentis. Necnó eiusdem Pij Papæ prædecessoris de gratiis interesse Cameræ huiusmodi concernentibus infra certum tunc expressum tempus in ea registrandis, aliisque Apostolicis, ac in Prouincialibus, Synodalibus, & Vniuersalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus. Necnon Ordinis Sanctæ Claræ & illius Monasteriorum, ac Vrbis prædictorum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam illis, necnon dilectis filiis Protectoribus, Generalibus, Ministris, Prouincialibus, Superioribus, Conuentibus & personis, necnon prædictis Vicario, Gubernatori, Auditori, Senatori, Conseruatoribus, Reformatoribus, Ordinariis, locorumque eorum Locatenentibus, Vicesgerentibus, Vicariis, & Officialibus, ac aliis quibuscumque Iudicibus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, in genere vel in specie, ac alias quomodolibet concessis, confirmatis & innouatis, quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, & contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Nulli ergo, &c.

Dat P. An 9. 21. Februar.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Domini millesimo sexcentesimo, Non. Kalend. Martij, Pontificatus nostri Anno nono.

LXVII. Quod in partibus Indiarum, in Ordine Fratrum Minorum Ordinis S. FRANCISCI de Obseruantia, non possint assumi ad munus Prouincialatus, & aliorum officiorum, nisi filij, aut incorporati in illis Prouinciis.

Huius Ordinis materiam dixi supr. ad constitut. 23. Leonis X. Ite. lib. 1.

Edita A. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

His quæ ad regularium personarum statum & commodum prouide sunt ordinata, cum à nobis petitur Apostolicæ confirmationis robur libenter adiicimus.

Cardinalis Mattheius Protector Ordinis fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia statuit, quod in partibus Indiarum nō possint ad officia admitti nisi filij illarum Prouinciarum, aut illis incorporati.

§.1. Cum itaque sicut accepimus dilectus filius noster Hieronymus tituli Sancti Pancratij presbyter Cardinalis Mattheius nuncupatus, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Protector, ad quem nos supplicem libellum nobis pro parte dilectorum filiorum Ministrorum Prouincialium, & fratrum Ordinis Sancti Francisci in partibus Indiarum Occidentalium existentium porrectum remiseramus, quo quidem supplici libello nobis exponebatur, nonnullos Commissarios generales ex Hispaniis, ad prædicti Ordinis Prouincias in partibus Indiarum huiusmodi proficiscentes, maximeque ad Prouinciam Limensem, quæ in Regno del Peru sita est, priuatis affectionibus motus, potiusque communi religionis vtilitati inseruientes; illos qui secum ex Hispania accesserant; administratus Prouincialis, & alia Ordinis officia promouere consueuisse, non in modicum earumdem Prouinciarum, & præsertim Limensis detrimentum: Nobisque humiliter supplicabatur, vt huic malo occurrere dignaremur, maturo consilio & deliberatione præmissis, Religionis Seraphicæ, dictarumque Prouinciarum vtilitati, necnon Religiosorum omnium, & præcipue eorum, qui in remotissimis Orbis partibus, doctrinæ, exemplarisque vitæ splendore Catholicam fidem propagare nituntur honori prospicere volens, eiusdemque Religionis statutis generalibus inhærens decreuerit & statuerit, vt in Prouinciis, eiusdem Religionis, in partibus prædictis Indiarum, & præsertim in Limensi Prouincia, administratus Prouincialis, seu quodlibet aliud dignitatis officium assumere non valerent alij dicti Ordinis Religiosi, quàm illi qui eiusdem Prouinciæ alumni essent, vel ad eam expresse, ac nominatim missi ex Hispaniis cum Ministri generalis, aut Commissarij Indiarum apud Catholici Hispaniarum Regis curiam assistentis literis obedientialibus in illis Prouinciis incorporati fuissent, quod si secus fieri contingeret, irritum & inane omnino esset, & tam electores, promotores, & fautores, quam electos quoslibet priuationis ab eorum officiis ac inhabilitatis ad similia & alia in posterum obtinenda pœnas, quas tunc inflixit, ipso iure incursutos declarauit, prout in eisdem Hieronymi Cardinalis Protectoris patentibus literis, sub Datis die vltima Ianuarij proxime præteriti expeditis plenius dicitur contineri.

Ordo supplicauit Papa pro confirmatione.

§.2. Cumque firmiora sint ea, quæ Apostolicæ confirmationis robore muniruntur, propterea pro parte Prouincialium & fratrum Prouinciarum prædictarum nobis humiliter supplicatum fuerit, vt patentes literas prædictas confirmare, ac alias in præmissis opportune prouidere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui idem illud decretum approbat, & defectus supplet.

§.3. Nos igitur earumdem patentium literarum tenorem præsentibus pro expresso habentes, Ministros Prouinciales, & fratres dictarum Prouinciarum specialibus fauoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulos à quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis & pœnis à iure, vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, eiusdem Hieronymi Cardinalis Protectoris literas patentes prædictas, omniaque & singula in illis contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ atque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, omnesque & singulos iuris & facti defectus, si qui in eisdem interuenerint, supplemus, & nihilominus omnia & singula præmissa de nouo statuimus & ordinamus, ac in Prouinciis prædictis obseruari debere volumus & mandamus, præcipientes in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœnis supradictis eo ipso incurrendis, tam Commissariis quàm aliis Superioribus & fratribus ad quos spectat & in futurum spectabit, vt præmissa omnia & singula inuiolate obseruent, & obseruari curent & faciant.

Contrariisque derogat.

§.4. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis & Prouinciarum prædicta-

rum

rum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat P. An. 9. 4. Martij.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die quarta Martij, millesimo sexcentesimo, Pontificatus nostri Anno nono.

LXVIII. Ordinationes pro bono regimine Fratrum Ordinis B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum, & electione eius Officialium.

Alias ordinationes vide supr. in constit. 30. Iis quæ. vbi notaui. Aliasque reformationes habes infr. in constitut. 112. Decet.

Edita A. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX Pastoralis nostri muneris debito cunctorum Religiosorum statui prospere dirigendo salubriter intendentes, ea nostræ confirmationis robore libenter communimus, quæ pro eorumdem Religiosorum recto gubernio & felici directione prouide sunt ordinata, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Capitulum generale infra scripta condidit Statuta.

§. 1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Magistri generalis, & Fratrum Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum, per dilectum filium Fratrem Bernardum de Vargas, Vicarium & Procuratorem generalem eiusdem Ordinis, nobis expositum fuit, quod in Capitulo generali ipsius Ordinis mense Maio, anni proxime præteriti, in Ciuitate Vallisoletana celebrato, Definitores, Præsidentes, & alij Patres ibidem interuenientes, pro bono eiusdem Ordinis, eiusque Monasteriorum, & locorum, ac personarum regimine, inter alia infrascripta statuta, ordinationes, & capitula condiderunt.

Festum Beatæ Mariæ de Mercede die festo Natiuitatis eiusdem in tota Religione celebrari iussit.

§. 2. Quod nimirum singulis annis, die festo Natiuitatis Beatæ MARIÆ Virginis, octaua Septembris, vniuersaliter in tota dicta Religione festiuitas Beatæ MARIÆ de Mercede institueretur, & maxima solemnitate cum Missa, Processione, & Concione celebraretur.

Impositiones quomodo distribuere debeant, diffinit.

§. 3. Quod sub formali præcepto, nullus deinceps Prouincialis Visitator aut Vicarius generalis possit distribuere per Prouincias, impositiones, & taxationes, nisi prius consuleret duos Definitores & Prouincialem illius Prouinciæ, & si aliter fieret, dicta distributio non solueretur per domos.

Prouincialis & Visitator quid pro visitatione percipiant.

§. 4. Quod nullus Prouincialis, nec Visitator, sub pœna suspensionis officij, possit accipere pro sua visitatione, & viatico, nisi necessarium pro sumptibus & expensis de vno Conuentu ad alium.

Causas decisas quando videre possint.

§. 5. Quod nullus Prouincialis aut Visitator posset causas iam decisas præteritorum Prælatorum qui domos gubernarunt, sub alio Prouinciali cognoscere, si à Prælatis & Commendatoribus gubernantibus fuit facta visitatio & Capitulum prouinciale.

Dispensationes super celebratione Missarũ tolli mandat.

§. 6. Fuerunt abrogatæ omnes exemptiones & dispensationes super celebratione plurium Missarum ad intentionem celebrantium, quam permittunt Ordinis constitutiones.

Indulta Apostolica Magistrorum & Præsentatorum seruentur.

§. 7. Quod omnibus priuilegiis & exemptionibus, quæ hactenus habuerunt Magistri & Præsentati, in quantum Magistri & Præsentati illis frui & potiri, iuxtaque tenorem literarum à nobis in forma breuis concessarum dicto Ordini, circa ipsos Magistros & Præsentatos, sub datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die octaua Nouembris, millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, deberent obseruari.

Magister generalis tantum vtatur nomine Magistri in subscriptionibus.

§. 8. Quod sub formali præcepto obedientiæ, & pœnis ad arbitrium Magistri generalis, deinceps nullus Prouincialis quamuis esset Magister, posset subscribi, Magister Prouincialis, nec vteretur hoc titulo in subscriptionibus literarum, & aliis prouisionibus & patentibus, sed solùm hoc posset facere Magister generalis.

Prior Domus Barchinonæ habeat Sedem in Capitulo generali, & vocem in omnibus eius actibus.

§. 9. Quod deinceps Prior Domus Barchinonæ, quæ est prima Ordinis, & Religionis caput, non solum haberet vocem in electione Magistri generalis, sed etiam illam haberet in omnibus actis, & Congregationibus Capituli generalis, & in dicto Capitulo haberet Sedem post omnes Prouinciales, & Vicarios prouinciales, & ante Definitores.

Vestiariorum qualitas.

§. 10. Quod in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna suspensionis officiorum, Commendator quando daret suis subditis vestiaria, tunicæ quas Hispani vocant sayas, essent ex panno, non autem de stamegna.

Depositarij nominatio ad quem spectet. Definitor Capituli prouincialis non potest esse Commendator.

§. 11. Quod Commendatores, sub pœna priuationis officiorum non possent nominare Depositarios, sed nominarentur per vota libera ipsius Conuentus.

§. 12. Quod nullus Definitor Capituli prouincialis, sub pœna priuationis officiorum, durante suo officio posset esse Commendator.

Commẽdator vltra triennium in eadẽ domo non reeligatur.

§. 13. Quod Commendator alicuius domus, si per triennium foret Prælatus, non posset in futuro triennio in eadem domo reeligi, bene tamen in alia, si reperiatur idoneus.

Magister gener. Prouinc. & Visitator non confirmẽt ordinationes non visas.

§. 14. Quod Magister generalis, Prouincialis, & Visitator, sub pœna suspensionis officij, quando visitarent domos Ordinis, non confirmarent præcepta, ordinationes & mandata præteritarum Visitationum, per suos prædecessores factarum, nisi eis visis.

Præsentandis non computãtur cursus studiorum extra loca Ordinis. Libri Religiosorum applicentur domui in qua decedunt.

§. 15. Quod deinceps, sub formali præcepto, ad præsentaturam, vt aliquis veniret præsentandus, non admitterentur cursus, quos non legisset in domo studiorum Ordinis, in Collegio vel in vniuersitate ex approbatis.

§. 16. Quod in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna excommunicationis maioris latæ sententiæ, bibliothecæ, & libri Religiosorum qui ex hac vita decederent, nullo modo venderentur, sed applicarentur domui Religionis in qua tales Religiosi decederent, & reponerentur in Bibliotheca communi, & ex illo loco nullus liber sub eisdem pœnis extrahi posset sub pœna priuationis officij Prælato extrahenti, inferiori verò extrahenti, sub pœna grauioris culpæ, per sex menses.

Tu scias hic infra hoc à Papa declarari.

Sacris initiati tantum, vocem habent. Redeuntes ad domum Prælato se præsentent.

§. 17. Quod in nulla re haberent vocem Fratres sacro ordine non insigniti.

§. 18. Quod Religiosi de foris venientes se coram suo Prælato præsentare deberent, vt Prælatus sciret qua reuertebantur hora.

Magister generalis, & Fratres supplicant Papæ pro confirmatione prædictorum & aliorum infrascriptorum.

§. 19. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti Magister generalis, & Fratres cupiant statuta & ordinationes huiusmodi, pro illorum firmiori validitate confirmationis Apostolicæ robore communiri, ac alia etiam infrascripta in ipso Ordine obseruanda, Apostolica auctoritate statui & ordinari. Propterea dictus Bernardus Vicarius & Procurator generalis, nobis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui ea omnia approbat & confirmat.

§. 20. Nos igitur, eorumdem Magistri generalis & Fratrum votis, præsertim eorum Ordinis prosperam directionem concernentibus, quantum cum Domino possumus benigne annuere volentes, atque eosdem Magistrum, necnon Vicarium & Procuratorem generales, ac singulares ipsius Ordinis Fratres, à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti; aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dũtaxat consequendum, harũ serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ex voto venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, super consultationibus & negotiis Episcoporum, & Regularium deputatorum, supradicta statuta, ordinationes, & capitula, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, omnes & singulos, tam iuris quàm facti defectus, si qui in eisdem interuenerint, supplemus.

§. 21. Præter

Festiuitatesq; S. Laurentij, & S. Antonij, solemniter in toto Ordine celebrari iubet.

§.21. Præterea statuimus & ordinamus, vt diebus festiuitatum Sancti Laurentij Martyris, quo die fundatus, & Sancti Antonij Abbatis, quo die per fel. record. Gregor. Papam Nonum prædecessorem nostrum confirmatus fuit ordo prædictus, in fundationis & confirmationis huiusmodi memoriam, festiuitates huiusmodi in toto Ordine solemniter celebrentur.

Anniuersarium pro animabus Captiuorum fideliũ morientium in captiuitate fieri mandat.

§.22. Quodque singulis annis infra hebdomadam mortuorum in toto Ordine, Anniuersarium pro animabus Captiuorum, qui in infidelium potestate Catholicam fidem retinentes mortui sunt, fiat.

Commissariũ generalem Indiarũ, absque Sedis Apost. licentia à Generali eligi vetat.

§.23. Quodque Magister generalis eiusdem Ordinis, pro tempore existens, nullo modo Commissarium generalem Indiarum, nisi de Sedis Apostolicæ licentia eligere & creare valeat, & si ab eo huiusmodi electio fiat, electio ipsa nulla & irrita sit, ipseque Magister generalis ab officio sui Generalatus suspensus existat eo ipso, & subditi officium huiusmodi procurantes, pœna grauioris culpæ, per sex menses minime relaxandæ, puniantur.

Visitatoresque ex peritioribus Ordinis eligi iubet.

§.24. Quodque nullus Generalis vel Prouincialis, sub pœna suspensionis ab eorum officiis, possit mittere ad visitan. aliquas domos vel domum, seu Conuentum eiusdem Ordinis, nisi Religiosum ex peritioribus ipsius Ordinis expertum & doctum, præsertim casuum conscientiæ, & sacrarum literarum præstantem.

Ordinationem supra factam de libris religiosorum decedentium declarat.

§. 25. Declaramus autem quo ad ordinationem disponentem libros Religiosi decedentis extrahi non posse ex domo in qua decesserit, intelligi debere, si obiret & decederet in aliquo Conuentu magno & principali, vbi Religiosi Conuentuales commorari possunt, non autem si in aliquo Cœnobio & domo exigua, vbi libri remanentes diligenter custodiri non possent, & in huiusmodi euentu solum Magistrum generalem cum Prouinciali illius Prouinciæ vbi sunt libri, posse illos transferre, & applicare alicui Collegio illius Prouinciæ, aut Conuentui in quo Religiosus defunctus professionem solemnem emiserit, si ipse Conuentus fuerit principalis.

Obseruantiã huiusmodi ordinationum curari committit.

§ 26. Quocirca eisdem Magistro & Vicario generalibus, aliisque dicti Ordinis Religiosis nunc & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœnis in supradictis statutis & ordinationibus contentis, per præsentes mandamus, vt omnia & singula supradicta statuta, respectiue, perpetuo obseruent & obseruari curent & faciant.

Executoresque deputat.

§.27. Quocirca venerabilibus fratribus Toletan. Hispalen. & Cæsaraugustan. Archiepiscopis, per præsentes committimus & mandamus, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum per se vel alium seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Magistri & Vicarij generalis, & aliorum Religiosorum prædictorum, aut alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, statuta & ordinationes prædictas ab omnibus ad quos spectat, & in futurum spectabit, perpetuo inuiolabiliter obseruari. Contradictores quoscumque per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat.

§.28. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac aliis eiusdem Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Magistro, Vicario & fratribus prędictis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 9. 10. Martij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die decima Martij, millesimo sexcentesimo, Pontificatus nostri Anno nono.

LXIX.

Cæremonialis Episcoporum ad officia diuina rite celebranda, aliasque functiones itidem peragendas reformatio, & approbatio, cum antiquorum permissione in his quæ illi non contrariantur.

Edita A. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Hic Pōt Pontificale reformatum edidit, vt supr. in eius bulla 38. Ex quo.

CVm nouissime Pontificale antea mendosum & corruptum, à piis & eruditis viris emendari & restitui, & demum ad Episcoporum, & aliorum Ecclesiarum Prælatorum communem vsum & commoditatem diuulgari, & in vniuersali Ecclesia ab omnibus obseruari mandauerimus, operæ pretium.

Cæremoniale nunc Episcoporum reformari curauit.

§.1. Visum fuit, Cæremoniale Episcoporum omnibus Ecclesiis, præcipue autem Metropolitanis, Cathedralibus, & Collegiatis, perutile ac necessarium, in quo ritus & cæremoniæ celebrandi missas, vesperas & alia diuina officia, ac in aliis Ecclesiæ functionibus & actibus ab eisdem Episcopis ac aliis Prælatis inferioribus in eisdem obseruandæ, ac modus etiam procedendi tam inter personas ipsas Ecclesiasticas, quam etiam inter eas & laicos similiter seruandas continentur, quodque pridem multis mendis respersum fuerat similiter reformari, & restitui curaremus. Ea propter id ipsum Cæremoniale Episcoporum, à nonnullis piis ac eruditis, in hisque sacris ritibus, & cæremoniis apprime versatis viris examinari, corrigi, & in optimam, ipsique Pontificali reformato maxime congruentem formam redigi mandauimus. Quod opus cum ea qua decuit fide & diligentia iam absolutum fuisse accipimus. Porro reliquum est, vt huius operis labor, eum ad quem directus est finem consequatur.

Illudque seruari præcipit.

§.2. Idcirco Cæremoniale Episcoporum huiusmodi iussu nostro emendatum & reformatum, Motu proprio & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine perpetuo approbantes, illudque in vniuersali Ecclesia, ab omnibus & singulis personis ad quas spectat, & in futurum spectabit perpetuo obseruandum esse præcipimus & mandamus.

Et immutari vetat.

§.3. Ac Cæremoniale huiusmodi sic emendatum & reformatum, nullo vnquam tempore, in toto vel in parte mutari, vel ei aliquid addi, aut omnino detrahi posse.

Nec aliter debitis cæremoniis satisfieri decernit.

§.4. Ac quascumque personas prædictas, quæ sacerdotalia munera exercere, aut alia quæcumque in ipso Cæremoniali contenta facere, aut exequi debent, ad ea peragenda & præstanda iuxta huius Cæremonialis formam, & præscriptum teneri, neminemque ex iis quibus ea exercendi & faciendi munus impositum existit, nisi formulis quæ hoc Cæremoniali continentur seruatis, satisfacere posse perpetuo statuimus & ordinamus.

Antiqua Cæremonialia huic nouo non contraria permittit.

§.5. Per præsentes autem antiqua Cæremonialia, in his quæ prædicto Cæremoniali reformato sunt conformia, minime aboleri, aut abrogata censeri volumus, sed illorum etiam vsum (salua reformatione prædicta) permittimus.

Clausulas derogatorias apponit.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac etiam in Prouincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus, necnon quarumuis Ecclesiarum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roborati statutis & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Tempus quo hæc obseruantia ligat, declarat.

§.7. Volumus autem, & pari motu, & auctoritate decernimus, vt qui in Romana Curia sunt præsentes, lapsis duobus mensibus, qui vero intra Montes, octo, & qui vltra vbique locorum degunt, duodecim integre excursis, vel alias vbi venalium huius Cæremonialis voluminum notitiam, & facultatem habuerint, sacras cæremonias & ritus in eodem Cæremoniali præscriptos, iuxta illius modum & normam, in quibuscumque actibus exercere & obseruare teneantur.

§.8. Ipsarum autem literarum exempla manu Notarij publici, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut illius Curiæ obsignata, vel in ipsis voluminibus absq; prædicto, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressa, eam vbique locorum & gentium fidem

faciant, quam præsentes facerent si essent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. Aug. 14. Iuly.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die decimaquarta Iulij, 1600. Pontificatus nostri Anno nono.

Publicatio.

Die 9. Augusti 1600. supradicta littera affixa & publicatæ fuerunt ad valuas Curiæ, & in acie Campi Floræ per me Alexandrum Agazzarium S.D.N. Papæ Curs.

Iacobus Brambilla mag. curs.

LXX. Institutio duorum Nouitiatuum, in duobus Conuentibus Fratrum Eremitarum S. Hieronymi Congregationis B. Petri de Pisis, cum licentia recipiendi venientes ad Religionem. Et ambitus prohibitio, cum pœnarum impositione.

Alia de hac Congregatione scripsi ad constitut. 12. Eugenij IV. Procemit. lib. 1.

Edita An. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilectis filiis Bernardino Veronen. Priori Generali, & Antonio Veseruccio Vrbinaten. Vicario generali Ordinis pauperum Eremitarum S. Hieronymi Congregationis S. Petri de Pisis.

Institutio Nouitiatuum.

§. 1. ORdinis vestri conseruationi, & propagationi, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, in Conuentu S. Sebastiani Venetiarum, vbi triginta quinque Fratres, comprehensis duodecim Nouitiis de familia, manere volumus, ac in Conuentu S. Mariæ Gratiarum Neapolitan. vbi quinquaginta fratres, comprehensis sexdecim Nouitiis de familia, similiter manere volumus, Nouitiatus vestri Ordinis prædicti auctoritate Apostolica, tenore præsentium erigimus & instituimus.

Licentia recipiendi Nouitios iuxta formam suæ consilit.

§. 2. Vobisque vt in primo dicto S. Sebastiani duodecim, & in secundo dicto Conuentibus S. Mariæ Gratiarũ sexdecim Nouitios, qui qualitates requisitas iuxta constitutionem nostram, super receptione Nouitiorum nuper editam habeant, ac seruata in omnibus & per omnia dictæ constitutionis forma, ad habitum per fratres vestri Ordinis gestari solitum recipere, ita tamen vt aliquod signum à Professis distinctum iuxta dispositionem vestri Capituli generalis gerant, & deinde lapso probationis anno ad professionem per eosdem fratres emitti consuetam regulares, admittere libere & licite possitis & valeatis, auctoritate Apostolica & tenore prædictis licentiam & facultatem concedimus & impartimur.

Claus. derog.

§. 3. Non obstan. prohibitione nostra nouissime facta constitutionibusque, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 9. 4. Septemb.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 4. Septembris, millesimo sexcentesimo, Pontificatus nostri Anno 9.

Subsequitur ambitus prohibitio.

Edita A. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AMbitiosam honorum, & dignitatum cupiditatem Ecclesiasticos omnes, sed Religiosos præsertim, qui in humilitatis spiritu Deo seruire tenentur, ita euitare decet, vt ipsi Prælaturas minime requirere, sed ad eas vocati, vt Aaron obedienter suscipere, & humiliter administrare studeant.

Damnatio ambiendi fauores extra Ordinem pro Prælaturis acquirendis.

§. 1. Huius siquidem ambitionis malum à Congregatione B. Petri de Pisis Ordinis Eremitarum S. Hieronymi procul abesse cupientes, Motu proprio, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes & singulos Fratres prædicti Ordinis & Cõgregationis, cuiuscumque ætatis, gradus, & conditionis, præeminentiæ & literaturæ existentes, qui nimirum pro quibuscumque Prælaturis, dignitatibus, muneribus, & officiis, etiam iis quæ obtinent maioribus, in dicta congregatione consequendis, siue pro remissione pœnarum eis impositarum, aut aliis quibuscumque gratiis impetrandis, ad Principum quorumcumque, tam Ecclesiasticorum, etiam Sanctæ Romæ Ecclesiæ Cardinalium, quã sæcularium, ac Prælatorũ de gremio dictæ Cõgregationis non existentiũ fauores recurrerint, eosque requisiuerint, vel aliis etiam sponte delatis, aut ab aliis etiã inscijs ipsis procuratis vsi fuerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis directe vel indirecte, palam vel occulte, ad dignitates seu officia in congregatione præfata obtinenda aspirauerint, vel aliis minus legitimis & honestis rationibus ea obtinere procurauerint, illorum complices & fautores, ad quascumque Prælaturas & dignitates, gradus, honores & officia, tam spiritualia, quam temporalia, & præsertim in ipsa Congregatione obtenta vel obtinenda perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis Prælaturis, dignitatibus, administrationibus, vel officiis eo ipso priuamus, ac priuatos voce actiua & passiua carere, pœnasque huiusmodi, a nobis tantum & Romanis Pontificibus successoribus nostris remitti posse decernimus & declaramus, omnes & singulas supradictas pœnas ad eos etiam extendentes, qui ne ex aliquo Monasterio remoueantur, seu vt in alterius Monasterij familia deputentur, contra Capituli, seu Superiorum voluntatem supradictas literas seu fauores exquirere & obtinere præsumunt.

Prohibitio admittendi ambientes ad officia & dignitates.

§. 2. Quocirca in virtute sanctæ obedientiæ ac indignationis nostræ, aliisque omnibus prædictis pœnis, dilectis filiis Visitatoribus, Definitoribus, aliisque Prælatis quocumque titulo nuncupatis, præsentibus & futuris, præcipimus ac districte mandamus, ne aliquos vllo vnquam tempore, precibus, literis vel fauoribus adducti, seu alias ad instantiam, requisitionem, vel contemplationem Principum Ecclesiasticorum vel temporalium, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, aut aliorum quorumcũque extra gremium dictæ Congregationis existentium, ad cuiusuis generis Prælaturas, dignitates, officia, administrationes & gradus promouere, vel pœnas aliquas remittere, aut aliam quamcumque gratiam, vt præfertur audeant facere, vel præsumant, imo promouendorum meritis & virtutibus tantum inspectis, quod Dei causam agant memores sint, quo magis puro & sincero corde, nulla priuata aut mundana affectione commoti, in electionum negotio procedant.

Annullatio admissionum aliter factarum.

§. 3. Decernentes electiones & promotiones ad Monasteria, seu quæcumque alia officia dicti Ordinis, sic literis aut aliis fauoribus Principum & Prælatorum quorumcumque, vel aliorum, vt præfertur, extra gremium existentium, eorumque precibus aut pollicitationibus, iniustè, ac indebite extortas, seu alias quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorsus, inualidasque fore & esse, & aduersus eos, qui his minus legitimis rationibus ad regenda Monasteria, seu ad alia quæcumque officia se eligi aut assumi obtinuerint, per eiusdem Congregationis superiores quandocumque procedi, & rei veritate cognita condignis pœnis, tanquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici posse & debere. Et ita per quoscumque Iudices & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Claus. derog.

§. 4. Non obstantibus quibusuis Apostolicis, ac in Prouincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus, ac dictorum Congregationis, & Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus; priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illis & illorum Superioribus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis clausulis & decretis concessis, & confirmatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice duntaxat, Motu & scientia similibus, latissime derogamus, & contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Congregationi

&

& Fratribus, vel quibusuis aliis communiter, vel diuisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Iussio hanc nullam publicanda in Capitulis.

§. 5. Ac vt literarum huiusmodi notitia ad omnes dictæ Congregationis fratres facilius deueniat, Volumus illas in generalibus & prouincialibus dictæ Congregationis Capitulis quotannis publice legi, ibique lectas omnes sic arctare, ac si legitime vnicuique intimatæ fuissent, illorumque exemplis etiam impressis manu scribæ dictæ Congregationis, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo Generalis ipsius Congregationis vel alterius in dignitate Ecclesiastica constituti obsignatis, eamdem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 9. 23. Decembr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 23. Decembris, millesimo sexcentesimo, Pontificatus nostri anno 9.

LXXI. Institutio Congregationis Italicæ, Fratrum Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, separatæ à Congregatione Hispaniæ, cum facultate Nouitios extra Capitulum ad habitum recipiendi.

De hac separatione habes supr. in constit. 25. Pastoralis. vbi videas quæ tibi indicaui.

Edita A. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apostolicæ dignitatis culmine meritis licet imparibus, diuina disponente clementia constituti, ad ea nostræ mentis aciem libenter dirigimus, per quæ sacrarum Religionum in Ecclesia Dei pie sancteque institutarum, quarum professores vitæ sanctitate & exemplo, ac sacrarum literarum doctrina, fideli populo ad salutem prodesse student, propagationi, & incremento, quantum cum Domino possumus, intendamus.

Hic Pont. laudat institutū Discalceatorum, & pro eius propagatione Conuentum in Vrbe concessit, quā concessionem vtī non necessariam non posui.

§. 1. Alias siquidē cùm in Italia præter Monasterium, seu Collegium Sanctæ Annæ Ciuitatis Ianuen. nullum aliud extaret virorum Monasterium, neque Conuentus aut domus Ordinis Fratrum Carmelitarum Discalceatorum nūcupatorum. Nos cupientes Ordinem prædictum (cuius professores primitiuæ regulæ à bo. me. Alberto Patriarcha Hierosolymitano ipsi Ordini præscriptæ, & à fel. record. Innocentio Papa IV. prædecessore nostro prima Septembris anni 1248. Pontificatus sui Anno 5. confirmatæ, normam tum in Regnis Hispaniarum, tum in Italia diligenter obseruant, & in vtrumque instituti sui finem, priorem scilicet ac potiorem, qui est diuina vnio per orationem & contemplationem; & posteriorem, qui est salus proximorum, verbo ac opere Sanctorum Prophetarum Eliæ, & Elisæi, aliorumque Sanctorum Patrum, quorum hæredes sunt, vestigiis insistentes incumbunt) in Alma Vrbe nostra propagari; vnam eiusdem Ordinis domum, apud Ecclesiam B. M. de Scala nuncupatam in Regione Transtyberim de eadem Vrbe, Apostolica auctoritate perpetuo ereximus, prout in nostris desuper in forma breuis expeditis literis plenius continetur.

Pro illius ergo in Italia propagatione erigit Congregationem Italicam ab omni alia separatam.

§. 2. Porro, cum præter fide dignorum testimonia, quæ de bonis Ordinis sanctitate ad Nos perlata sunt, Nos ipsi experientia cognouerimus quantum vtilitatis in Ecclesia Dei piis eorum exercitiis, tum orationibus, mortificationibus, asperitate vitæ, tum prædicationibus, confessionibus, & Sacramentorum administratione, ad Dei laudem & Christi fidelium animarum salutem quotidie afferat. Volentes vlteriori eiusdem Ordinis propagationi, quantum cum Domino possumus, opportune prospicere, Motu proprio & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, tam ex prædicta in Vrbe per nos erecta, & alia supradictæ S. Annæ Ianuen. & quibuscumque aliis domibus, seu Conuentibus in Italia forsan hactenus erectis (quas & quos iam à Congregatione eiusdem Ordinis Hispaniarum per dictas nostras literas separauimus) quam ex aliis quibuscumque domibus & Conuentibus posthac in Italia, & aliis quibusuis, præter Hispaniam locis, ac Regnis erigendis, vnam Congregationem Fratrum Carmelitarū Discalceatorum à præfata Congregatione seu Ordine Hispaniarum, & quibuscumque aliis eiusdem Ordinis Congregationibus seu Prouinciis, illarumque Superioribus & fratribus prorsus distinctam & separatam, nobisque & Apostolicæ Sedi immediate subiectam, ab vno Præposito cum Definitorum interuentu, iuxta regularia eiusdem Ordinis statuta, regendam & gubernandam, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus & instituimus.

Eique omnia priuilegia concedit, quæ Congregationi Hisp. concessa sunt, vel erunt.

§. 3. Ipsique Congregationi sic erectæ, eiusque nunc & pro tempore existentibus domibus seu Conuentibus, ac Superioribus & fratribus, vt quibuscumque priuilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, prærogatiuis, fauoribus, indulgentiis, & aliis gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus supradictæ Hispaniarum Congregationi per quoscumque Romanos Pont. prædecessores nostros, ac Nos & Sedem Apostolicam quomodolibet, etiam per viam comunicationis seu extensionis, aut alias quomodocumq; concessis, confirmatis, & innouatis, ac in posterum concedendis, vti, frui, & gaudere possit, sine aliqua prorsus differētia, perinde ac si eidē Congregationi Italiæ, eiusque domibus, Conuētibus, Superioribus, & personis nominatim, & æque principaliter concessæ fuissent.

Monasteriaque extra Hispaniam erigendi dat facultatem. Ad hoc vide infr. const. 99. Quoniam.

§. 4. Vtque nouas domos & Conuentus, in quibuscumque Ciuitatibus, Terris & locis, tam Italiæ, quam aliarum extra Hispaniam Prouinciarum, ac Regnorum, recipere & erigere valeat; dummodo tamen in quacumque illarum, duodecim Religiosorum numerus ad minus commodè ali & commorari possit.

Bona etiam stabilia donata, vel legata recipiendi.

§. 5. Necnon etiam vt quæcumque bona stabilia & mobilia ipsis domibus ex quibuscumque piorum Christi fidelium eleemosynis, largitionibus, donationibus, successionibus, legatis, & aliis dispositionibus, acquirere & recipere, ac in eorumdem Conuentuum & domorum vsus & vtilitatem conuertere possit.

Nouitios ad habitum recipiendi, extra Capitula præuia informatione hic descripta. De receptione & educat. illorum vide inf. const. 83. In suprema. cum ibi not.

§. 6. Et præterea, quia in eadem Congregatione Capitula generalia vel prouincialia, iuxta constitutiones quotannis non celebrantur, vt in quibuscumque domibus & Conuentibus eiusdem nouæ Congregationis à Superiore deputandis, Nouitij ad habitum per fratres eiusdem Ordinis gestari solitum, de licentia Commissarij seu Præpositi generalis eiusdem Congregationis (seruata tamen in reliquis forma sacrorum Canonum, constitutionumque Apostolicarum, ac decretorum nostrorum ipsiusque Ordinis Regularium Statutorum) dummodo informationes pro Nouitiis admittendis receptæ, per vota secreta, per Capitula Conuentus in quo huiusmodi Nouitij recipiendi erunt, approbentur. Ipsasque informationes, nisi iam alias habeantur, Superior Congregationis vel Conuentus aliquibus Fratribus prudentia & zelo Religionis præstantibus recipiendas committat, qui Commissarij illas recipiant de qualitatibus eorum qui recipiendi erunt ex præscripto constitutionum Apostolicarum, & si extra locum Conuētus huiusmodi informationes recipiendę fuerint, idem Superior illas modo præmisso recipiendas aliquibus personis fide dignis committat, recipi possint & valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus, ac licentiam & facultatem opportunas impartimur.

Apostatas, vel expulsos à Cong. Hispan. recipi vetat.

§. 7. Et pro maiori huius instituti conseruatione, in ipsa Congregatione aliquem, etiam Discalceatorum Hispaniæ, aut ab alia quacumque Religione apostatam fugitiuum vel expulsum recipi posse prohibemus. Quod si secus, scienter vel ignoranter fieri contigerit, receptio & admissio huiusmodi, nullius sit roboris vel momenti, & ipse receptus statim eiici debeat.

Monialium curam præterquam Monasterij Ianuen. prohibet.

§. 8. Nullum præterea huius Congregationis Religiosum curam aut gubernationem Monialium, etiamsi eiusdem habitus, & regulæ existant, præterquam Monasterij de IESV MARIA Ianuen. suscipere vel habere permittimus.

Congregationis regiminī Petrum de Matre Dei præficit.

§. 9. Ipsius autem Congregationis Italiæ regimini, & prosperæ gubernationi prospicere cupientes, dilectum filium Petrum de Matre Dei, Priorem prædicti Conuentus S. Mariæ de Scala de Vrbe, eiusdem Congregationis Commissarium generalē, hac vice auctoritate & tenore prædictis facimus & deputamus, eidemque Congregationem Italiæ prædictam, eiusque domos & Conuētus quoscūque erectos, & erigēdos, regendi & gubernādi, ac omnia & singula alia, quę iuxta cōstitutiones Pręposítus ac Definitores in

in eadem Congregatione facere & exercere possent, faciendi & excicendi, ac vbi censuerit, Superiores eligi faciendi, per vota secreta Capituli Conuentus, facultatem & auctoritatem tribuimus.

Qui erectis aliis duobus conuentibus conuocet capitulum pro electione Praepositi.

§.10. At vbi alij duo Conuentus iam conditi, ac decenter stabiliti erunt, ad quos condendos specialem licentiã concedimus, omnes Superiores cum eorum sociis & discreteris canonice electis per eundem Petrum ad Capitulum conuocari, & iuxta constitutiones ad electionem Praepositi & Definitorum Congregationis, & ad reliqua quae ad Congregationis bonum expedire crediderint, procedi debere, Praepositumque rite iuxta constitutiones electum eo ipso confirmatum esse, & auctoritatem Commissarij expirare, totamque in Praepositum, iuxta tamen constitutiones refundi, statuimus & ordinamus.

Eoque interim decedente antiquior Prior succedat.

§.11. Sed si ante expletam huiusmodi commissionem praedictus Petrus è vita discesserit, eius vices Priori antiquiori earundem domorum gerendas committimus & demandamus.

Facultas erigendi Confraternitates. Ad hoc vide etiam inf. constit. 115. Quaecumque

§.12. Et vt huius sacrae vineae fructus pluribus prosint, Societatem seu Confraternitatem B. M. de Monte Carmelo instituendi, eique exercitia iuxta constitutiones praescribendi, personasque in eamdem Confraternitatem admittendi, Congregationis Commissario aut Praeposito facultatem impartimur.

Clausula praeseruatiua.

§. 13. Decernentes praesentes literas nullo vnquam tempore, de subreptionis vel obreptionis vitio, seu intentionis nostrae, vel alio quouis defectu, etiam ex eo quod quicumque interesse habentes vocati non fuerint, notari, argui, impugnari, aut ad terminos iuris reduci, seu in ius vel controuersiam reuocari posse. Sicque per quoscumque Iudices & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Claus. derog.

§.14. Non obstan. piae me. Bonifacij Papae VIII. etiam Praedecessoris nostri, qua cauetur expresse, ne qui Fratrum Mendicantium Professores loca ad inhabitandum recipere, seu recepta mutare audeant aut praesumãt absque dictae Sedis licentia speciali, de prohibitione huiusmodi expressam mentionem faciente, ac aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis praedicti, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.15. Volumus autem vt harum literarum transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae obsignatis, eadem prorsus fides in iudicio & extra illud vbique adhibeatur, quae adhiberetur eisdem praesentibus si essent exhibitae vel ostensae.

Dat. P. An. 9. die 13. Nou.

Dat. Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die decimatertia Nouembris, 1600. Pontificatus nostri Anno nono.

LXXII. Priuilegia pro Agricultoribus in agro Romano. Et prohibitiones, ne Barones bannimenta circa Agriculturam promulgent, vel subditos impediant extra eorum Statum, alienos agros conducere, colere, & seminare.

Quoad clericos in Terris propriis agriculturam facientes, de quibus specifice loquitur haec bulla, vide constit. 18. Pauli V. In eminenti. vbi eorum bona à spoliis magis praeseruantur. Et circa priuilegia omnium artem Agriculturae exercentium, attende constitut. eiusdem Pauli V. num. 48. Pastoralis.

Edita A.D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causa huius const.

INter multiplices Pastoralis muneris nostri curas & sollicitudines, ea nobis praecipue cordi est, vt Alma Vrbs nostra, ad quam quotidie tãquam ad Principis Apostolorum Sedem, & communem omnium fidelium patriam, ac parentem Nationes omnes confluunt, & quam nos omnibus commodis & ornamẽtis augere studemus, non solum rei frumentariae inopia nequaquam vexetur, sed vberiore potius copia (quandoquidem agri illius vbertas id praestare potest) iugiter perfruatur. Verum considerantes Annonae difficultates, quas ab aliquibus annis circa perpessa est, & nunc etiam patitur, & quibus Nos maximo, etiam nostro & Camerae Apost. dispendio occurrere non recusauimus, non tantum ex annorum sterilitate, & superioribus causis, quantum ex hominum culpa & negligentia prouenisse, eo magis angimur & afflictamur. Cum sicut accepimus vberrimum, & pernecessarium Agriculturae exercitium in Vrbis Territorio & districtu, locisque finitimis paulatim negligi, seu potius deseri coeptum sit; ita vt vbi prius vigente Agricultura, non modo ipsi Vrbi necessarium frumentum suppetebat, verum etiam ad externas Nationes ingenti priuatorum lucro, & non modico Cam. nostrae emolumento transmittebatur. Nunc vero cultiuatione cessante externum frumentũ magno pretio & difficultate, ab aliis conquirere, illudque etiã per mare vehendũ expectare, & nonnunquã Vrbis famem, ventorũ arbitrio non minori dedecore quam periculo metiri necesse est.

Sixti IV. Iulij II. Clem. VII. & Pij V. const. innouatio: Cum limitatione quod Dom. nõ Casalium non cogantur locare.

§.1. Cui quidem malo quantum in Nobis est occurrere, & nobilem ac fructuosam Agriculturae artem, in agro Romano restituere ac renouare cupientes, & vt omnes Tenutarum & Casalium Domini, necnon quicumque Agricultores & Coloni, spe lucri ad colen. & serendum alliciãtur, Praedecessorum nostrorum Sixti IV. Iulij II. Clementis VII. Pij V. & aliorum Summorum Pontificum vestigiis inhaerentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, & de Apostolicae potestatis plenitudine, dictorum Praedecessorum nostrorum literas, in fauorẽ rei frumentariae, & Artis Agriculturae editas, quorũ tenores hic pro expressis, & de verbo ad verbum insertis & registratis haberi volumus in his quae praesentibus nostris non aduersantur, & quae vsu recepta fuerunt, ita vt Domini Casaliũ & Tenutarũ cogi non possint ad illa vel illas, in totum seu in partẽ, ad quotam, seu alias locare, prout in dictis eorumdẽ Praedecessorum literis continetur, sed liberum sit ipsis Dominis de illis ad libitum disponere confirmantes & innouantes.

Agricultores in agro Romano possint certo modo & tempore, de Statu Ecclesiastico frumentum extrahere.

Tu attende bullam S.D.N. Pauli V. 48.

§ 2. Statuimus & ordinamus, quod omnes, tam ciues, quam forenses, Agricultores, Mercatores & Coloni, qui tam in propriis quã alienis & conductis Terris, Tenutis, possessionibus & Casalibus in Territorio & districtu Vrbis, necnon Latij, Cãpaniae & Maritimae Prouinciis existẽ. Agriculturam, & sementem fecerint, singulis annis, quibus pretium, & valor frumenti communiter in Vrbe per ipsos Agricultores & mercatores vendẽdi à tẽpore messis & recollectionis, vsque ad Kal. Martij cuiuslibet anni summam iuliorum sexaginta in singula rubra non excesserit, possint & valeant quartam partẽ totius frumenti per eos eodem anno recollecti, deducto tamen semine, ad quaeuis loca praeter infidelium, & S.R.E. hostium, terra marique libere extrahere & asportare, seu extrahi & asportari facere, & hoc etiã intelligi volumus de frumento, quod Domini & locatores Tenutarũ à Cõductoribus receperint & exegerint, pro quota respõsione; quatenus tamen dictas Tenutas, Terras, & Casalia, ad quotam frumenti ex eis recolligendi, & non alias locauerint, dummodo tamen dicta quota quartam partẽ non excedat. Locatores verò qui aliter quã ad quotã terras locauerint, extractionis beneficio pro frumẽto per eos exigendo frui minime possint. Dictae autẽ extractionis licentia, de mense Martij cuiuslibet anni & non prius concedi debeat per literas patentes Cardinalis Camerarij pro tempore existen. iuxta solitum, & solutis Camerae nostrae Apost. iuliis tribus pro quolibet rubro. Si autẽ per nos vel successores nostros, Camerarium, aut Annonae Praefectos, ex quauis causa dicta licentia impediri contigerit, teneatur ipsa Camera eisdẽ Agricultoribus, seu Dominis Tenutarũ pro interesse dicti impedimenti summã iuliorũ sex pro quolibet rubro soluere, libere & absq; vlla prorsus exceptione, dummodo tamẽ totum eorũ frumentũ ad Vrbem conduxerint, seu licentiã obtinuerint illud extra Vrbẽ dimittẽdi, & sub obligatione ad Vrbẽ conducendi, & data nota summae, & loci, vbi dictũ frumentũ repositũ fuerit. Teneantur etiam ipsi Agricultores & Coloni infra mẽsem post cõpletã sementem, singulis annis in actis Annonae Notarij verã quantitatẽ & locum sementis quã quisque fecerit denũciare, alioquin priuilegiis & beneficio praesentiũ literarũ nostrarũ minime perfruantur.

§. 3.

Barones & alij libere permittant eorũ Vassallos, extra eorũ Status, aliorum agros colere, & cum animalibus inseruire.

Amplianit S. D.N Paul V. eat.in rubr.

§.3. Et vt Agriculturæ exercitium omnibus liberum sit, & Agricultorum & Colonorum numerus non modo non diminuatur, sed potius augeatur. Statuimus & ordinamus quod omnes & singuli Baronum, Principum, & Domicellorum quorumcumque S. R. E. subiectorum subditi & Vassalli, quascumque Terras, prædia, possessiones, & Casalia eis bene visa, etiam extra Statum & Territorium eorundem Dominorũ, per se vel alios colere, laborare & seminare, seu etiam aliis ad colendum & seminandum inseruire, dictasque terras, possessiones & casalia, ad effectum colendi & seminandi ad quotam vt supra, seu alias conducere, & in eis Artem Agriculturæ exercere libere & licite valeat. Nullusque ex dictis Baronibus, Domicellis, & aliis quacumque dignitate, tam temporali quam Ecclesiastica præfulgen. etiamsi S. R. E. Cardinales fuerint, ac etiam Communitates dictos eorum Vassallos, Subditos & Colonos, quauis causa, directe vel indirecte, per se vel alios, sub amissionis, & priuationis feudorum, & Statuum, aliisque nostro, & successorum nostrorum arbitrio infligẽdis pœnis audeat, vel præsumat cogere, impedire vel prohibere, ne possint quascũque alias terras, possessiones & Casalia, etiam extra eorum Statum, & Iurisdictionem conducere, colere & seminare, seu aliis etiam conuenta mercede etiam cum eorum bobus, & animalibus inseruire, etiam sub prætextu quorumcumque suorum seu Castrorum, Ciuitatum & Terrarum eisdem subiectarum, priuilegiorum, statutorum, ordinationum, vsuum & consuetudinum etiam antiquissimarum, seu Iuramentorum eorumdem Vassallorum, quæ omnia tamquam contra publicam vtilitatem inducta tollimus & abrogamus, & eosdem Vassallos quibuslibet iuramentis ad effectum præfatum absoluimus & liberamus. Conuentiones autem & pacta, quæ inter ipsos Dominos, & Vassallos in consignatione, seu assignatione Terrarum intercesserunt, dummodo iusta sint & reciproca, & ex causa vere onerosa, quæ ipsi Domini in Camera Apostolica deducere & exhibere teneantur infra mensem a die publicationis præsentium, obseruari debeant.

Bannimenta circa Agriculturam non faciant.

§.4. Volentes etiam, quod omnia edicta proclamata, ordinationes & bannimenta, quæ ipsi Barones, Principes & Domicelli ad Annonam, & Agriculturam pertinentia, & illam quomodolibet concernentia hactenus fecerint, teneantur illa Cardinali Camerario nunc & pro tempore existenti exhibere, & in futurum nulla edicta, ordinationes, & bannimenta ad Annonam, & Agriculturam pertinentia, sub antedictis, ac etiam nullitatis & inualiditatis pœnis, facere possint.

Clerici in Terris propriis Agriculturã licite exercere possint.

§.5. Statuimus etiã, quod Clerici, in Casalibus tamen propriis & non conductis, possint dictam Artem Agriculturæ per se vel alios exercere, & exerceri facere, nec eis vel eorum hæredibus per Cameram Apostolicam, seu illius Ministros obiici, aut imputari possit quod illicitam negotiationẽ fecerint, aut spoliis alioqui ex causa præfata subiaceant. Declarantes dictam Artem Agriculturæ etiam ipsis Clericis in eorum Casalibus licitam, & permissam.

Vituli nascituri in mense Martij, Aprilis & Maij pro tertia parte alantur.

§.6. Et quia propter Artis Agriculturæ præfatæ intermissionem & desuetudinem, boues apprime cultiuationi necessarij defecerunt, vt quanto citius eorum numerus ad necessariam quantitatem, & copiam augeatur & reducatur, Volumus & mandamus, quod omnes qui habent Armenta seu Massaritias Vaccarum, teneantur alere seu alere facere tertiam partem omnium Vitulorum, qui in mense Martij, Aprilis & Maij quolibet anno nascentur, tam marium, quam fœminarum pro æquali portione.

Boues aratorij & iuuenci non macellentur.

§.7. Et nullus macellarius Iuuencos, seu Boues aratores, & qui apti sint ad arandum, nec etiam Vaccas nisi reiiciendas (quæ vulgo Cacciarore nuncupantur) seu veteres, & quæ pro massaria inutiles sint, macellare possit sub amissionis dictorum animalium, vel eorum pretij, seu aliis arbitrio Camerarij, vel Præfecti Annonæ infligendis pœnis; & si Macellarij emerint Boues veteres, qui ad arandum amplius apti minime reputentur, aliquis tamen illis ad arandum vti velit, teneantur Macellarij tales Boues eisdem pretio conuento vel soluto, tradere & relaxare, & Dohanerij tam Boum quàm Vaccarum prædictarum Gabellam recipere & exigere minime valeant sub amissionis dictæ gabellæ, aliisque arbitrio Camerarij, seu Annonæ Præfecti infligendis pœnis.

Et de districtu non extrahantur.

§.8. Ac insuper prohibemus ne extra Territorium, & districtum Vrbis, Boues & Iuuenci etiam bubalini absque licentia extrahi possint, sub pœnis amissionis dictorum Animalium per quoslibet extrahentes, & pro qualibet vice incurrendis.

Decretum irritans.

§.9. Sicque & non aliter per quoscumque Iudices, &c. sublata, &c. iudicari & definiri debere, irritum, &c. decernimus.

Executores huius constit. deputantur.

§.10. Mandantes dilectis filiis Camerario, & Annonæ Præfecto, & eorum cuilibet insolidum, vt præsentes nostras literas publicari, & ab omnibus inuiolabiliter obseruari faciant. Dantes eis in præmissis & circa ea plenam & omnimodam, & eam, quam nos ipsi habemus facultatem & potestatem, declarandi & decidendi si quid in præsenti nostra Constitutione, declaratione & definitione opus esse videbitur, necnon quæcumque edicta, seu bannimenta pro præmissorum obseruatione, & executione necessaria & opportuna faciendi & publicandi.

Claus. derog.

§.11. Non obstan. constitution. & ordinationibus Apostolicis, necnon Vrbis, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum & Villarum quarumcumque iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, reformationibus & decretis, priuilegiis quoque & indultis Apostolicis, Communitatibus, Vniuersitatibus, Baronibus, ac aliis præfatis a dicta Sede Apostolica, vel à nobis forsan concessis. Quibus omnibus etiam si de illis, &c. illorum tenores, &c. illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat ad effectum præfatum specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sola signa. sufficit.

§.12. Volumus etiam quod præsentium sola Signatura etiam sine data & registratura sufficiat, & tam in iudicio quam extra, regula contraria non obstante, plenam fidem faciant, & nihilominus literæ tam in forma breuis, sub Annulo Piscatoris, quàm sub Plumbo cum clausulis necessariis & opportunis, in amplissima forma expediri valeant.

Papa subscr.

Placet Motu proprio H.

Publ. Pontif. An. 9. die 4 Decembr.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1600. indict. 13. die vero 4. mensis Decembris. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Clementis Diuina prouidentia Papa VIII. Anno eius 9. supradictus Motus proprius affixus, & publicatus fuit in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis & consuetis Vrbis, per me Christophorum Fundatum Cursorem Apostolicum.

Gaspar Bompiedi Magister Curs.

LXXIII.

Institutio Collegij Scholarium nationis Scotiæ in Vrbe, piè in orthodoxa fide, & bonarum artium studiis instruendorum, cum redditũum assignatione.

Edita An. D. 1600.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Pontificis Studium quod iuuentus exterarum nationum, præsertim hæreticorum, in Vrbe pie in fidei cultu instruatur.

IN supremo militantis Ecclesię solio, & Apostolicæ potestatis plenitudine, summa Redemptoris nostri benignitate constituti, ad ea per quę non solum Vrbis nostræ, sed exterarum quoque nationum, præsertim hæreticorum, & impiorum hominũ prauitate, ab orthodoxæ fidei semitis aberrantium, iuuentus in pietate ac optimis moribus & disciplinis, ipsiusque fidei cultu educati & instrui, necnõ congruis redditibus ad vitæ subsidium, & necessitatum suarum subleuamen confoueri valeat, libenter intendimus, ac in his pastoralis officij nostri curam & sollicitudinem, etiam per vnionis beneficiorum Ecclesiasticorum ministerium, vel alias prout rerum & temporum ratio postulat, fauorabiliter interponimus.

Designatio loci in quo Collegium alumnorum Regni Scotiæ in Vrbe institui possit, ad profectũ animarum dictæ nationis.

§.1. Cum itaque sicut accepimus Monasterium S. Heliæ de Melicania S. Benedicti, vel alterius Ordin. Mil. ten. diœcesis, quod bon. mem. Innicus Episcopus Portuen. Cardinalis de Aragona nuncupatus, ex concessione & dispensatione Apostolica in commendam ad eius curam dum viueret obtinebat, commenda huiusmodi per obitum dicti Innici Episcopi & Cardinalis, qui nuper apud Sedem Apostolicam debitum naturæ persoluit, cessante, adhuc eo quo ante commendam ipsam vacabat modo, vacauerit & vacet ad præsens, ac in Scotiæ Regno, quod nobilissi-

mum existit, & inter prima quæ fidem prædictam susceperunt, numeratur, iampridem hæresi labefactato non desint Christi fideles, qui summis conflictati calamitatibus, fidem ipsam tamen retineant, & plerique ex eodem Regno proscripti, & relegati sub obedientia & deuotione S.R.E. persistentes, ad Vrbem prædictam limina SS. Apostolorum visitandi, dictamque Sedem amplectendi & recognoscendi gratia, confluere soleant. In ipsa vero Vrbe nullus adhuc peculiaris locus, ad puerorum & adolescentium nationis Scotiæ huiusmodi, qui parentibus orbati, aut à patria exules, vel bonis suis spoliati, necessario subsidio & spirituali pabulo indigent, receptionem & educationem, atque in pietate & Christiana Religione, necnon bonarum literarum studiis instructionem constitutus reperiatur, ædes autem è conspectu Ecclesiæ B. Mariæ de Constantinopoli nuncupatæ, regionis Triuij de dicta Vrbe, iuxta viam publicam à duobus, & domum dilecti filij Michaëlis Sebastiani incolæ eiusdem Vrbis consistentes, & ad Cameram Apostolicam spectantes, quas dilectus filius Andreas de Spinosa familiaris continuus commensalis noster ad præsens inhabitat, pro instituendo ibidem Collegio ad vsum & receptionem puerorũ & adolescentium prædictorum instruire possint. Nos fel. rec. Cælestini, & Honorij, aliorumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, qui præcipuam huius nationis curam habuerunt, vestigiis inhærere, ac insigne pietatis opus huiusmodi promouere volentes, & sperantes omnino futurum, vt ipsius Collegij alumni tractu temporis multiplices fructus, in dicto Regno ad animarum salutem producere, ac etiam eliminata hæresi, collapsum fidei prædictæ cultum, & auitam Religionem in sua patria restituere debeant.

Institutio dicti Collegij nationis Scotiæ.

§. 2. Motu proprio, non ad ipsius Nationis, vel alterius pro ea nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, ac ex certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, in ædibus prædictis vnum Collegium, Nationis Scotiæ nuncupandum, in quo iuuenes & adolescentes eiusdem Nationis, ad id idonei recipi, bonisque moribus ornari, ac vera pietate, sanaque doctrina, & reliquis Christiano homine dignis virtutibus instrui debeant, Apostolica auctoritate perpetuo erigimus & instituimus.

Assignatio dotis.

§. 3. Illique sic erecto & instituto pro congrua eius dote, ac commoda illius Rectoris, Oeconomorum, Magistrorũ, Præceptorum & scholarium in eo pro tempore existentium sustentatione, Monasterium prædictum, quod cura animarum & Conuentu caret, ac cuius & illi forsan annexorum fructus, redditus & prouentus, centum & quinquaginta ducatorum auri de Camera secundum communem existimationẽ valorem annuum vt etiam accepimus non excedunt quouis modo, quem etiamsi ex illo quæuis generalis reseruatio, etiam in corpore iuris clausa resultet, præsentibus haberi volumus pro expresso, & ex cuiuscũque persona, seu per liberam cessionem cuiusuis de illius regimine & administratione in Romana Curia vel extra eam, etiam coram Notario publico & testibus sponte factã vacet, etiamsi tanto tempore vacauerit quod eius prouisio iuxta Lateranen. statuta Concilij, ad Sedem prædictam legitime deuoluta existat, & illa ex quauis causa ad Sedem eandem specialiter vel generaliter pertineat, ac de illo cõsistorialiter disponi consueuerit seu debeat, necnon super eisdem regimine & administratione inter aliquos lis cuius statum etiam præsentibus haberi volumus pro expresso pendeat indecisa (dummodo tempore dat. præsentium prædicto Monasterio de Abbate prouisum aut illud alteri commendatum canonice non existat) cum annexis huiusmodi, ac omnibus iuribus, membris & pertinentiis suis, auctoritate & tenore prædictis etiã perpetuo vnimus, annectimus & incorporamus. Ædes vero prædictas similiter cum adiacentiis ac iuribus & pertinentiis suis vniuersis, necnon vnam vineam prope & extra portam S. Sebastiani etiam de Vrbe iuxta bona dilectorum filiorũ Actilij Lucij Medici, & Petri Bolaëlis ac Antonij Mariæ de Frascato, seu forsan alios veriores confines positam, & olim ad quondam Hugonem Grephenge, nunc vero dictam Cameram spectantes, ab ipsa Camera eisdem auctoritate & tenore similiter perpetuo separamus & dismembramus, illasque sic separatas & dismembratas, necnõ quæcumque alia, res proprietates & bona dicto Collegio per quoscumque quomodolibet donanda, elargienda & relinquenda, eidem Collegio auctoritate & tenore similibus pariter perpetuo donamus, concedimus, applicamus & appropriamus. Ita quod liceat ipsius Collegij Rectori, alumnis, Magistris, Præceptoribus & scholaribus pro tempore existentibus, corporalem, realem & actualem dicti Monasterij, illiusque regiminis & administrationis, ac annexorum, iuriumque, membrorum & pertinentiarum, necnõ domus, vineæ, proprietatum, & aliorum bonorum prædictorum possessionẽ per se vel alium seu alios eorum ac eiusdem Collegij nominibus propria auctoritate libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, prouentus, iura, obuentiones & emolumenta ex eis prouenientia quæcumque percipere, exigere, leuare, recuperare, locare & arrendare, ac in eorum cõmunes ipsiusque Collegij vsus & vtilitatem conuertere, Diœcesani loci, vel cuiusuis alterius licentia desuper minime requisita.

Receptio sub protectione Sedis Apostolicæ, cum exemptione à iurisdictione & superioritate quorumcumque Iudicum & Officialium, solutionumque quarumcumque gabellarum, &c.

§. 4. Et insuper Collegium prædictum, illiusque Rectorẽ, Oeconomos, Magistros, Præceptores & scholares, pro tempore in eo existentes, illorumque domesticos, Officiales & Ministros, necnon ipsius Collegij bona mobilia & immobilia præsentia & futura, cuiuscumque qualitatis & quantitatis existentia, ac tam in dicta Vrbe quàm extra eã vbicumque locorũ consistentia, ab omni iurisdictione, dominio, superioritate & potestate pro tempore existentium Vicarij, Senatoris, Conseruatorum & Reformatorũ dictæ Vrbis, necnon Rectoris dicti Studij generalis eiusdem Vrbis, ac Ordinariorum locorum, aliorumque Iudicũ & Officialiũ quorumcumque in ipsa Vrbe, vel alias vbicumque constitutorum; necnon idem Collegium in propriis suis bonis & rebus ac dicti Collegij ratione, scholares personasque in eo degentes, ac alios cum ipso contrahentes, ab omnibus & singulis Portarum, Molendinorum farinæ, trium pro centenario, ac quatuor iuliorum pro quolibet vegete vini solui solitorum, aliisque datiis, pedagiis, vectigalibus, angariis, ac terræ marisque gabellis, Dohanis, bollettinis, & quibuscumque aliis oneribus ordinariis & extraordinariis, hactenus quomodolibet impositis, & in posterũ quandocumque quauis occasione vel causa etiam de necessitate exprimenda imponendis, etiam ad instar exemptionis dilectorum filiorum Clericorum dictæ Cameræ, etiam ratione Ripæ, Ripettæ, Dohanæ terræ & Grasciæ, etiam Vrbis prædictæ, necnon carnium, vini, granorum, pannorum, lini, lanæ, serici, librorũ, chartarum, & aliarum quarumcumque rerum ad humanum victum & vestitum necessariarum, ex toto Statu nostro Ecclesiastico, & quibuscumque aliis locis extra dictum Statum consistentibus, ad dictum Collegium tam per terram, quam per mare & aquam dulcem & alias quomodolibet conducendarum, ac etiam tam ad vrbem ipsam conductarum, & in ea existentium, ac pro eodem Collegio in magna seu parua quantitate tam in Barcis quam in magazenis & alias vbilibet emendorum, auctoritate & tenore prædictis itidem perpetuo eximimus & liberamus, ac sub S. Petri & dictæ Sedis atque nostra protectione suscipimus, nobisque & eidem Sedi immediate subiicimus.

Concessio omnium priuilegiorũ & gratiarũ quibus gaudent studium generale Vrbis, & Collegia nationis Germanicæ, Anglicæ & Græcæ in eadem Vrbe instituta.

De studio Vrbis vide institutionem sup. in Bonifacij VIII. const. 9. In suprema. lib 1.

De dictis autẽ Collegiis institutione vide sup. in const. Gregor. XIII. n. 14 20. & 42. lib. 2.

§. 5. Præterea Collegio, illiusque Rectori, scholaribus, Præceptoribus, Magistris, Oeconomis, officialibus, ministris, & personis prædictis, vt quibuscumque priuilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, gratiis & indultis quibus studium generale dictæ Vrbis, necnõ alia Germanicæ, Anglicæ, & Græcæ Nationum Collegia, in ipsa Vrbe instituta, illorumque Rectores, scholares, Præceptores, Magistri, Oeconomi, officiales, ministri, & personæ quouis modo vtuntur, potiuntur & gaudent, ac vti, potiri & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurũ, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter in omnibus & per omnia vti, potiri & gaudere valeant, eisdem auctoritate & tenore etiam perpetuo concedimus & indulgemus. Districtius quoque inhibemus Vicario, Senatori, Conseruatoribus, & Reformatoribus Vrbis, ac Rectori Studij huiusmodi, aliisq; Iudicibus, officialibus, Præsidentibus & Clericis prædictis, necnon pro tempore existenti S.R.E Camerario, & quibusuis Cõmissariis ad executionem decimarum, aliorumque onerũ prædictorũ pro tempore deputatis, ne quarumuis literarũ eis sub quibuscũque tenoribus & formis concessarũ prætextu,

textu, Collegium per præsentes erectum, illiusque Rectorem, scholares, Præceptores, Magistros, Oeconomos, officiales, & ministros huiusmodi seu eorum aliquem, in præmissis quouis modo molestent aut molestari permittant.

Deputatio Camilli Cardinalis Burghesij in Protectorem d. Collegij cum facultatibus hic relatis.

§.6. Vt autem ipsius Collegij per præsentes erecti conseruationi bonoque regimini tam in his quæ ad institutionem & disciplinã, quam quæ ad victum, vestitum aliaque huiusmodi necessaria pertinent, opportune consulatur, dilectum filium nostrum Camillum tt. S. Ioannis & Pauli Presbyterum Cardinalem Burghesium nuncupatum eiusdem Collegij per præsentes erecti Protectorem & defensorem, cuius consilio & ope omnia supradicta ac alia quæcumque ad eosdem in ipsum Collegium per præsentes erectum, admittendos, retinendosque scholares spectantia, ac alias quomodolibet necessaria agantur, statuantur & ordinentur, constituimus & deputamus; ac Camillo Cardinali, & pro tempore existenti Protectori prædicto pro eiusdem Collegij per præsentes erecti, illiusque personarum, bonorum, rerum, iurium tam spiritualium quàm temporalium salubri directione & conseruatione, Rectores, Præceptores, Magistros, Oeconomos, Aduocatos, Procuratores, ceterosque Ministros & Officiales in eo deputandi & amouendi, ac loco amouendorum alios sufficiendi, necnon statuta, ordinationes & decreta quæcumque, licita tamen & honesta, sacrisque Canonibus & decretis Concilij Tridentini ac Constitutionibus Apostolicis non contraria, faciendi & edendi, atque illa quoties pro eorum & temporum qualitate seu alias expediens videbitur immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, interpretandi, & etiam alia ex integro condendi; quæ postquam immutata, correcta, reformata, & condita fuerint, eo ipso dicta Apostolica auctoritate confirmata & approbata sint & esse censeantur, ac ab omnibus ad quos pro tempore spectabit, & sub pœnis in contrauenientes statuendis obseruari debeant, plenam liberamque facultatem tribuimus.

Appositio clausularum præseruatiuarum huius institutionis Collegij.

§.7. Decernen. præmissa omnia & singula ac præsentes literas nullo vnquam tempore etiam pro eo quod causæ propter quas hæc omnia facta sunt, coram dicto Vicario vel quocumque alio examinatæ, verificatæ, & approbatæ, ac quicumque interesse habentes ad ea vocati non fuerint, nec eisdem præmissis consenserint, siue alias quibuscumque causis, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ vel quocumq; alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam reuocari, suspẽdi, restringi, limitari, aut in ius vel controuersiã vocari, seu ad terminos iuris reduci posse, neque sub quibusuis similium vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per nos & successores nostros Rom. Pontifices pro tempore existentes, ac Sedem eandem, sub quibuscumque verborum formis & expressionibus, ac cum quibusuis clausulis & decretis pro tempore quomodolibet factis comprehendi, vel confundi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas & plenarie reintegratas, ac de nouo etiam sub posteriori data per Rectorem, Oeconomos, Magistros, Præceptores, scholares, & alios Ministros Collegij per præsentes erecti huiusmodi pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessas esse & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere debere, nec quemquam ad easdem præsentes in Camera prædicta ioxta constitutionem piæ me. Pij Papæ IV. etiam prædecessoris nostri desuper editam, aut alias quandocumque præsentandum, insinuandum & registrari faciendum teneri, neque propterea illas irritas esse, sed omnino valere, ac si constitutio prædicta & alia contraria minime emanassent. Sicque per quoscumque Iudices etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, irritum quoque & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executorum huius const.

§.8. Quocirca dilectis filiis causarum Curiæ dictæ Cameræ Generali Auditori, ac Archidiacono Ecclesiæ Militen. ac Vicario venerabilis fratris nostri Episcopi Milcien. in spiritualibus generali, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo aut vnus eorum, per se vel alium seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Protectoris, Rectoris, Oeconomorum, scholarium, Magistrorum, Præceptorum, Officialium & Ministrorum Collegij per præsentes erecti huiusmodi pro tempore existẽtium, seu alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis auxilio existentes, faciant auctoritate nostra præsentes & in eis contenta huiusmodi ab omnibus ad quos spectat & pro tempore spectabit, firmiter obseruari. Ipsosque Protectorem, Rectorem, Oeconomos, scholares, Præceptores, Magistros, Officiales & Ministros illis pacificè frui & gaudere, non permittentes illos vel eorum quempiam desuper quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet & rebelles per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super hoc habendis seruatis processibus, sententias, censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando; inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

Derogatio [illegible] [illegible] contrariorum.

§.9. Non obstantibus Pij prædecessoris huiusmodi & aliis præmissis, & quatenus opus sit, nostra de vnionibus committendis ad partes vocatis quorum interest, & exprimendo vero valore etiam beneficij cui aliud vnitur, necnon Lateranen. Concilij nouissime celebrati, vniones perpetuas nisi in casibus à iure permissis fieri prohibentis, & rec. me. Bonifacij Papæ VIII. similiter prædecessoris nostri, qua cauetur ne quis extra suam Ciuitatem vel Diœcesim nisi in certis expressis casibus, & in illis, non vltra vnam dietam à fine suæ Diœcesis ad iudicium euocetur, seu ne Iudices à dicta Sede deputati extra Ciuitatem vel Diœcesim in quibus deputati fuerint, cõtra quoscumque procedere, aut alij vel aliis vices suas committere audeant vel præsumant, ac in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque Apostolicis ac in Synodalibus, Prouincialibus, & Vniuersalibus Conciliis, specialibus vel generalibus constitutionibus, ordinationibus, necnon Monasterij & Ordinis ac Vrbis, & Cameræ prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, necnon Vicario, Senatori, Conseruatoribus, Reformatoribus, ordinariis iudicibus, Officialibus, Camerario, Præsidentibus, ac Clericis prædictis, ac quibusuis Dohaneriis, Commissariis, & aliis personis ad executionem Pedagiorum aliorumque onerum huiusmodi pro tempore deputatis, necnon dilectis filiis Popolo Romano, ac quibuscumque locorum Communitatibus, vniuersitatibus & hominibus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, necnon irritantibus & aliis decretis in genere vel in specie, etiam motu, scientia & potestatis plenitudine similibus, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis & innouatis, quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter & expresse derogamus, & contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel diuisim ab eadem sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litereas Apostolicas non facien. plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Prouiso tamen, quod propter vnionem, annexionem & incorporationem huiusmodi, Monasterium prædictum in spiritualibus non lædatur, & in temporalibus detri-

menta non sustineat, sed eius congrue supportentur onera consueta. Nulli ergo omnino, &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1600. Non. Decembris, Pont. nostri Anno 9.

LXXIV. Ordinationes circa accessum Regularium, in Iaponicas, & adiacentes Chinæ, & Indiæ Orientalis Insulas, prædicandi aut docendi causa.

Edita A. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Vniuersis & singulis præsentes literas inspecturis, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

ONerosa Pastoralis officij cura, meritis licet imparibus, nobis diuina dispositione commissa postulat, vt non solum ad proximos, sed etiam ad remotissimos Orbis Terræ populos, mentis nostræ aciem dirigentes, quæ ad illorum salutem, & Christianæ Religionis propagationem pertinent, diligenter prospiciamus.

Gregor. XIII. Religiosos societatis Iesu, & non alios, ad Prouincias Iaponum proficisci iussit, prædicandi aut docendi causa.

§. 1. Alias siquidem postquam Christi nomen, & Euangelium in extremis omnium Terrarum Insulis, Regionibus, & Prouinciis Iaponum annunciari, earumque populi pulsa ethnicæ superstitionis, atque errorum caligine, Christianæ veritatis, ac fidei lumine illustrari cœperant, fel. rec. Gregorius XIII. prædecessor noster considerans, nullos verbi Dei prædicatores, præter Religiosos Societatis Iesu, ad Regiones & Prouincias prædictas penetrare, illosque solos dictis Nationibus eiusdem veritatis, ac fidei amplectendæ auctores, Præceptores, ac veluti parentes fuisse. His & aliis etiam tunc expressis causis adductus omnibus Patriarchis & Episcopis, etiam Prouinciæ Chinæ & Iaponis, sub interdicti Ecclesiastici, & suspensionis ab ingressu Ecclesiæ, ac Pontificalium exercitio, aliis vero Sacerdotibus, Clericis & Ministris Ecclesiasticis, tam secularibus, quam cuiusuis Ordinis regularibus, cuiuscumque status, gradus, ordinis & conditionis existerent sub excommunicationis maioris pœnis ipso facto incurrendis interdixit, & inhibuit, ne ad easdem Regiones & Prouincias Iaponicas Euangelij prædicandi, vel doctrinam Christianam docendi, aut Sacramenta ministrandi, aliave munia Ecclesiastica obeundi causa, sine sua, & Sedis Apostolicæ expressa licentia proficisci auderent, prout in ipsius Prædecessoris desuper in forma Breuis sub dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 28. Ianuarij, Anno Dom. 1585. Pontific. sui Anno XIII. confectis literis plenius continetur.

Eorum tamen multitudine aucta, dictorum religiosorum numerus non satisfacit.

§. 2. Cum autem, sicut ex charissimi in Christo filij nostri Philippi Portugaliæ, & Algarbiorum Regis Catholici relatione nuper intelleximus, tam Chinæ & Iaponum, quam aliæ illis vicinæ, & adiacentes Insulæ, Regiones, & Prouinciæ, ac finitima Regna Indiæ Orientalis amplissima, & populis refertissima sint, ac pro tanta animarum multitudine ad fidem Catholicam traducenda, & spiritualibus alimentis fouenda, plures operarij, ac Ministri necessarij sint, quàm ex sola supradictorum Religiosorum Societate Iesu haberi possint, & idcirco operæ pretium esse videatur, etiam aliorum Ordinum, præsertim Mendicantium professores doctrina insignes & vita ac moribus probatos, ad dicta munera obeunda illuc destinari, vt auctis ibidem agri Dominici cultoribus, ipsi etiam Christianæ Religionis fructus augeantur.

Hic ideo Pontif. religiosos omnium Ordinum Mendicantium ad prædicta munera accedere posse indulget facta à superioribus suis licentia.

§. 3. Nos pro officij nostri debito super præmissis prouidere volentes, dictarumque Gregorij prædecessoris literarum tenores præsentibus pro expressis habentes, omnibus & singulis Mendicantium Ordinum Magistris, Ministris seu Prioribus generalibus, nunc & pro tempore existentibus, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, concedimus & impartimur, vt cum necessitas postulauerit, quilibet Ordinis sui spectatæ vitæ, & eruditionis Religiosos, quos nimirum ad prædicta officia, & ministeria idoneos, & vtiles fore in Domino iudicauerint, per Lusitaniam dumtaxat, & suscepta inde nauigatione in Indias, & Ciuitatem Goan, atque ad Superiores Ordinum in illis partibus existentes transmittere, & tam ipsi sic transmittendi, quàm alij supradictorum Ordinum Religiosi in eisdem Indiarum partibus existentes, & ad hoc munus obeundum à suis Magistris, Ministris vel Prioribus generalibus, seu aliis Superioribus electi & approbati, tam ad Iaponicas prædictas, quàm ad alias proximas & adiacentes, etiam Chinæ & finitimorum & Terræ Firmæ Indiæ Orientalis Insulas, Regiones & Prouincias accedere.

Superiores autem missiones istas vtiles esse curent.

§. 4. Monentes eosdem Ordinum Mendicantium Magistros, Ministros seu Priores generales, missiones huiusmodi ita per eos fieri debere, vt futuræ sint vtiles, & fructuosæ ad infidelium conuersionem, & Christianæ fidei propagationem, absque vlla ministrorum inter se contentione, quæ ipsos infideles à conuersionis proposito auertat, & conuersis scandali materiam præbeat.

Missi vero, enarrata hic obseruent.

§. 5. Ipsi vero Religiosi cum ad Prouincias, & loca assignata peruenerint, in illis obedientiæ suorum Superiorum, iuxta eorum Regulas, & Constitutiones subiecti permanere, ibique verbum Dei prædicare, Sacramenta administrare debeant, sub obedientia tamen circa prædicationem & administrationem Sacramentorum tantum, illius Episcopi, in cuius Diœc. prædicabunt & Sacramenta administrabunt, libere & licite valeant, nec desuper à quoquam molestari, perturbari vel inquietari debeant, & quandiu ibidem permanserint, ac eis propria Prouincia à suis Generalibus constituta non fuerit, de Prouincia Indiæ Orientalis sui cuiusque Ordinis sint, ac esse censeantur.

Religiosorum desuper controuersias Episcopi cognoscant, & grauiora Papæ significent.

§. 6. Quod si forte aliquæ controuersiæ inter Religiosos dictarum Religionum (quod Deus auertat) oriantur, Episcopi locorum prædictorum pro tempore existentes, tanquam Sedis Apostolicæ delegati, illas decidant ac terminent. Si vero grauiora quædam negotia occurrerint, ea ad nos & Rom. Pontifices successores nostros quantocitius ab eisdem Episcopis referantur, vt quod in illis statui ac decerni debeat, matura consultatione adhibita prouideri possit.

Prohibetio ex insulis Philippinis & aliqua Indiarum Occidentalium parte transeundi in Insulas Iaponicas.

§. 7. Ceterum omnibus & singulis Religiosis cuiuscumque status, gradus, ordinis & condionis fuerint, sub excommunicationis maioris, à qua non nisi à nobis, & Rom. Pontifice, præterquam in mortis articulo absolui possint, necnon priuationis vocis, tam actiuæ, quam passiuæ, ac dignitatum, administrationum & officiorum quorumcumque, necnon inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda ac exercenda, pœnis ipso facto absque alia declaratione incurrendis interdicimus & prohibemus, ne ex Insulis Philippinis nuncupatis, siue qualibet alia Indiarum Occidentalium, vel quæ pro partibus Indiarum Occidentalium nunc habentur, parte, ad illas pertinente, in Iaponicas, ac alias illis proximas adiacentes, & finitimas Insulas, Prouincias & Regiones prædictas, etiam quorumcumque priuilegiorum, eis vel suis Ordinibus à nobis & Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris sub quibuscumque tenoribus, & formis, in genere vel in specie, etiam super facultate prædicandi verbum Dei per vniuersum Mundum, hactenus concessorum, seu in posterum etiam concedendorum, approbandorum & innouandorum, nisi in illis de præsenti prohibitione, & interdicto specialis, specifica, & expressa mentio cum sufficienti derogatione fiat, aut quouis alio prætextu, & quæsito colore, proficisci & transire audeant vel præsumant. Et si qui hactenus, vel in posterum secus fecerint, postquam moniti fuerint, statim sub eisdem pœnis, omni mora, & excusatione cessante, ad dictas Insulas Philippinas, vel alias partes Indiarum Occidentalium reuerti, & redire omnino teneantur, & ad id per quoscumque Indices Ecclesiasticos sub eisdem & aliis eorum arbitrio infligendis pœnis cogi & compelli possint.

Iussio publicandi hanc bullam.

§. 8. Mandantes propterea vniuersis & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac ceteris Ecclesiarum & locorum etiam regularium Prælatis per vniuersum Orbem constitutis, vt præsentes literas in suis quisque Prouinciis, Ciuitatibus, Diœc. Capitulis & iurisdictionibus ab omnibus inuiolabiliter obseruari, & quoties ab Ordinum prædictorum Religiosis requisiti fuerint, solemniter publicari curent & faciant.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obstantibus interdicto & prohibitione, ac literis dicti prædecessoris, aliisque præmissis, necnon Apostolicis, ac in Synodalibus, Prouincialibus & vniuersalibus Conciliis editis specialibus vel generalibus constitutionibus & ordinationibus, necnon prædictæ Societatis

tis Iesu, aliarumqoe Religionum, Prouinciarum & Regionum prædictarum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus; priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis eorumque Prælatis, Superioribus & personis, etiam particularibus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, necnon irritantibus & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, in genere vel in specie, ac alias quomodolibet concessis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda esset, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, hac vice specialiter & expresse, in quantum nostris prohibitioni & interdicto, aliisque præmissis aduersentur, harum serie derogamus, ac derogatum esse & censeri, neque illa eis vllatenus suffragari volumus & declaramus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides exemplorum.

§. 10. Et quia difficile foret præsentes literas, vbicumque vsus venerit, ostendi & publicari, Volumus vt earum exemplis etiam impressis, manu Notarij publici vel alicuius dictarum Religionum Secretarij subscriptis, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel eiusuis ex Generalibus prædictis sigillo munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

An. 9. die 12. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 12. Decembris 1600. Pontificatus nostri Anno Nono.

LXXV. Reformatio Regulæ Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium infirmis, in Hospitalibus & extra degentibus.

Istam Congregationem approbauit Sixtus V. vt sup. in eius constit. 25. Ex omnibus. lib. 2. Et istam Regulam primo constituit Gregorius XIV. vt sup. in eius const. 17. Illius. lib. 2.

Edita A. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SVperna dispositione, cuius inscrutabili prouidentia ordinationem suscipiunt vniuersa, ad Apostolicæ dignitatis apicem sublimati, ex debito pastoralis officij nobis commissi, votis illis, quæ ad pauperum Christi infirmorum necessitates subleuandas, ac felicem progressum ad hoc institutarum Congregationum faciunt, libenter annuimus, & quæ propterea per Christi fideles pie facta & ordinata fuerunt, vt firma, perpetua & illibata persistant, Apostolico munimine roboramus, aliasque desuper disponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Sixtus V. istã Congregationem approbauit in eius constit. cit. in rub.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Sixtus Papa V. certis caussis adductus, ex certa sua scientia Congregationem sub vocabulo, seu nomine Ministrantium Infirmis in Vrbe constitutam, per quasdam in forma Breuis confectas confirmauit.

Gregor XIV. eius Regulam confirmauit supra in eius const. 17. Illius. lib. 2.

§. 2. Et deinde piæ memoriæ Gregorius Papa XIV. prædecessores nostri, cum accepisset dilectos filios Camillum de Lellis modernum dictæ Congregationis Præfectum Generalem, & alios eius socios, ad perficiendam & conseruandam vnionem dictæ Congregationis quamdam viuendi formulam, iuxta ea quæ ad propositum sibi finem conducere vsu didicerant edidisse, dictam viuendi formulam Motu proprio per alias literas approbauit, prout in singulis prædictis.

In qua particulariter declaratur, qua esset paupertas Congregatorum.

§. 3. In quibus videlicet dicti Gregorij prædecessoris inter alia statutum fuit, quod paupertas dictæ Congregationis ita interpretaretur, vt religiosorum esset paupertas mendicantium eorum, qui nec singuli, nec vniuersi fructus vllos, ac redditus caperent, quæ vero necessaria essent, ea ex humili exercitio ostiatim emendicando, vel ex eleemosynis fidelium eis sponte oblatis compararent.

Quodque esset officium Præfecti & Consultorum.

§. 4. Præterea totius Congregationis Superioris Præfecti Generalis officium perpetuum esset, quoad viueret, ac Socios haberet quatuor, qui Consultores dicerentur, quique pariter officium perpetuum gererent, dum Generalis Præfectus esset superstes.

Et esset maior numerus laicorum quam Sacerdotum.

§. 5. Necnon, quod longe maior esse deberet laicorum, quam Sacerdotum numerus, ac ij tantum Sacris ordinibus destinandi essent, quos Præfectus Generalis, & Consultores, vel de eorum licentia alij Superiores, non aptos modò ad ipsos sacros ordines, sed etiam ad ministerium dictæ Congregationis, ex constitutionum præscripto, congruentes ac necessarios iudicarent, plenius continetur.

Difficultates autem multæ ortæ sunt circa regimen & regulam d. Congregat. Ideo de mandato huius Pontif infrascripta reforma in constitutum fuit.

§. 6. Cum autem sicut accepimus, multæ difficultates hactenus circa formulam, & viuendi modum, & præsertim circa ministerium, & seruitium infirmorum, necnon regimen, gubernium, manutentionem, & conseruationem dictæ Congregationis ortæ essent, & res multo aliter atque putabatur euenisset, & propterea statutis dicti Gregorij prædecessoris, quæ præsentibus expressa sunt derogandum, seu illa, & forsan alia immutanda, seu abroganda in toto vel parte essent, dilectus filius Magister Antonius Seneca Notarius noster, ac Prælatus Congregationis Reformationis Apostolicæ, cui hoc vniuersum negotium examinandum commisimus, cum dicto Camillo ac dilectis filiis Blasio Oppertis, & Sanctio Cicatello, ac Octauiano Variano, & Chromatio de Martino Consultoribus generalibus dictæ Congregationis stabilierunt, & nobis retulerunt, seu proposuerunt vnam formam sequentium statutorum, quorum tenor talis est.

Confratres seruire debent infirmis tam circa spiritualia, quàm corporalia opera misericordiæ vbique.

§. 7. Cum omnis instituti nostri ratio posita sit in operibus misericordiæ, tam corporalibus, quàm spiritualibus exhibendis, in iis præcipue quæ spectant ad ægrotos in Nosocomiis, carceribus, & priuatis ciuium domibus laborantes, in Domino expedire iudicauimus vt Patres, fratresque nostri in Nosocomiis (vbi licebit, & commode fieri poterit iuxta constitutiones edendas) ægrotis, tam in spiritualibus, quam in corporalibus deseruiant, atque in eisdem Nosocomiis dies noctesque degant, & habitent; nunc vero Superiores nostræ Religionis dabunt operam, vt à Nosocomiorum Gubernatoribus, seu Administratoribus dimittantur alij Sacerdotes & mercenarij ministri, quo facto, in eorum locum nostri Patres & Fratres substituantur, vt in Nosocomiis diuersentur, & succedant ad prædicta misericordiæ, tam spiritualia, quàm corporalia munera obeunda. Quod si aliquãdo illud tempus incideret (quod Deus auertat) vt ad tollenda delictorum, vel dissensionum semina, quæ ex humana imbecillitate suboriri possunt, sanctitas D.N. perpetuam illam habitationem, & ægrotorum curam, vt supradictum est, in aliquibus, aut in omnibus Nosocomiis remouendam censeret, tunc Patres, fratresque nostri omnino obstricti sint, ac teneantur sui instituti vim incolumem custodire, quæ sita est in eo, vt ægrotis spiritualiter & corporaliter deseruiant, cum solitis visitationibus, ac excubiis nocturnis diurnisque, iuxta constitutiones edendas.

Etsi hoc seruitium in Nosocomiis fiat Fratres non sint subiecti Superioribus illorum, sed suæ Religioni.

§. 8. Vt autem hoc ægrotorum spirituale, & corporale seruitium, & ministerium, constans & perpetuum sit, ac quemadmodum religiosos decet illud exequamur, Volumus, vt antequam in aliquod Nosocomium nostri ad ægrotis inseruiendum recipiantur, inter alias conditiones, ac pactiones, quæ cum eius loci Gubernatoribus, ac Dominis conueniendæ erunt, illa sit præcipua, ne patres, fratresque nostri, qui suam operam circa illius loci ægrotos impendent, aliorum quorumcumqoe etiam Superiorum, ac Dominorum eorumdẽ Nosocomiorum, quam Religionis nostræ obedientiæ subiecti sint. Igitur ad nullum laicorum auctoritas deferenda est præcipiendi nostris, aut quoquomodo sese ingerendi in ea quæ pertinere ad personas, ministeriumque nostrorum videbuntur. Quia vero prædictum ministerium, & perpetua nostrorum in Nosocomiis habitatio, non ex nostræ Religionis voluntate, sed ex Dominorum Præsidum & Gubernatorum externorum auctoritate dependet, idcirco statuimus, vt si ob eam

quam

quam diximus causam dicti ministerij nostri munus exequi nequiuerimus; nihilominus tamen nostra Religio obstricta tenetur, ac inseruiendi Nosocomiorum ægrotis vtroque misericordiæ ministerio ex instituti nostri obligatione permaneat, vt supra demonstratum est.

Emittentes professionem quatuor solemnia vota emittant.

§. 9. Omnes & singuli Patres, fratresque, qui posthac ad habitum, & disciplinam nostræ Religionis admittentur, postquam emiserint illa tria solemnia ceterorum religiosorum vota, Paupertatis videlicet, Castitatis, & Obedientiæ, debebunt quartum præterea solemne votum emittere, quo nimirum voto Deo promittant se infirmis, & præcipue in Nosocomiis degentibus, in spiritualibus & corporalibus necessitatibus seruituros, in quo tanquam in fundamento omnis instituti nostri ratio constituta est: hoc vero quartum votum æque volumus omnibus nostris, iam Sacerdotibus, quam fratribus esse commune, sic vt omnes qui in hoc instituto Deo vitam suam dedicare voluerint, huius quarti voti religione teneantur; eius autem formula erit hæc, quæ sequitur, eamque in Professione facienda singuli pronunciabunt.

Formula d. Professionis.

§. 10. Ego N. professionem facio & promitto Omnipotenti Deo, coram eius Virgine Matre & vniuersa cœlestia Curia, ac omnibus circumstantibus, &. tibi admodum Reuerendo Patri Generali Religionis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, locum Dei tenenti, & successoribus tuis, (vel tibi Reuerendo Patri Prouinciali, vel Præfecto talis loci, &c. nomine & vice Præfecti Generalis, & successorum eius locum Dei tenenti) perpetuam Paupertatem, Castitatem & Obedientiam, & perpetuo inseruire, (quod est præcipuum nostri instituti ministerium) pauperibus infirmis, quos etiam pestis incesserit, secundum formam viuendi contentam in literis Apostolicis nostræ Religionis Ministrantium Infirmis, & in eius constitutionibus, tam editis iam, quàm in posterum edendis. Lecta professione à nouo Professo, admittens ad professionem dicat. Et ego N. auctoritate, qua fungor accepto professionem tuam, & vnio te corpori mystico nostræ Religionis, In nomine Patris & Filij & Spiritus sancti. Amen. Vel ego N. nomine & Vice Reuerendi Patris nostri Præfecti Generalis auctoritate qua fungor accepto professionem tuam, & vnio te corpori mystico nostræ Religionis, in Nomine Patris & Filij & Spiritus Sancti. Amen.

Vota simplicia quotannis renouanda.

§. 11. Illud præterea statuimus, vt omnes & singuli Patres ac fratres, siue qui nunc in Religione sunt, siue qui in posterum futuri sunt, post quatuor hæc solemnia vota, statim & immediate alia quæ sequuntur simplicia vota emittant, quæ semel suscepta semper obseruent, nec per quemcumque Iubilæum, etiam Anni Sancti a Sanctissimo Domino Nostro concessum aut concedendum, nec ob causam quamcumque à sequentibus votis simplicibus absolui possint, quæ de more quotannis renouare debebunt eo die, qui Sanctæ Crucis Inuentioni sacer est.

Primum votū simplex nō immutandi præscriptum modum inseruiendi infirmis in Nosocomiis.

§. 12. Primum igitur simplex votum est, quo spondent se nunquam acturos, nulloque tempore quantum erit in ipsis, assensuros, vt mutetur vel alteretur præscriptus ægrotis inseruiendi modus in Noscomiis, tam in spiritualibus quàm in corporalibus, vt superius dictum est, nisi iustis de causis fieret, vt validius & vehementius adstringendus (auctoritate tamen Apostolica) videretur.

Secundum votum simplex non recipiendi administrationem redditū Nosocomiorum.

§. 13. Secundum, se nunquam daturos operam nulloque modo consensuros, vt redditum administrationem aut Nosocomiorum dominium habeant atque possideant, quo maiori cum animi puritate se totos in ægrotantium ministerium spirituale conuertant.

Tertium votum simplex non procurandi Prælaturas.

§. 14. Tertium, se nunquam curaturos, ne indirecte quidem, vt in aliquam prælationem, vel dignitatem in Religione, & neque acturos, nec quantum in se fuerit, consensuros, vt extra Religionem in prælationem aliquam vel dignitatem eligantur vel promoueantur, nisi sub pœna peccati à summo Pontifice coacti.

Quartum votum simplex manifestandi procurantes eas,

§. 15. Quartum, singuli promittent se Religioni vel Consultæ generali manifestaturos, si quem ex nostris scirent aliquid prædictorum duorum, prælationem videlicet, seu dignitatem intra vel extra Religionem curare, seu prætendere.

Excommunicatio Papæ reseruata contra procurantes dominiū, vel administrationem redditum Hospitalium.

§. 16. Quoniam vero nostrorum religiosorum est, ceteris curis prætermissis, propter diuinum dumtaxat amorem, nudo ac puro ministerio misericordiæ spiritualis pariter & corporalis erga ægrotos in Nosocomiis defungi, idcirco nequando nostrum hoc institutum conuelli aut labefactari possit, quo, dominorum etiam Gubernatorum Nosocomiorum omnis suspicio tollatur, decernimus ad validiorem firmitatem huius Ordinis obtinendam sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, cuius absolutio Sedi tantum Apostolicæ reseruetur, ne quisquam ex nostris Patribus & fratribus, siue Generales sint, siue Consultores, siue Prouincialis, vel quacumque dignitate fungens, siue per se siue per alios, directe, vel indirecte recipere Nosocomiorum dominium, aut ius vllum, vel quamlibet eorum administrationem vectigalium seu redditum audeat, vel præsumat; immo quantum erit in ipsis, nunquam assentient, vt huiusmodi curæ vel administrationes a Religione admittantur, cum nudum ac purum animarum & corporum ægrotantium ministerium sit tantummodo à nostris amplectendum.

Sacerdotum munus circa infirmos.

§. 17. Quamquam Sacerdotes ex officio, (quod illorum est proprium) ad Sacramenta Ecclesiæ administranda incumbere debebunt, vtpote ad ægrotorum confessiones audiendas, ad Sacratissimam Eucharistiam conferendam, ad Extremæ Vnctionis Oleum ægrotantibus adhibendum, ad Sacrum Missarum Sacrificium faciendum, ad mortuos sepulturæ mandandos, & ad agonizantium animas diu noctuque Deo commendandas, tamen vt voto satisfaciant, quod corporale & spirituale ministerium amplectitur, manus etiam ad aliquas corporales misericordiæ functiones afferant, cuiusmodi sunt illæ, ægrotantibus cibum subministrare, pituitosas linguas eorumdem detergere, ora colluere, confouere frigida membra, ceteraque huius generis charitatis officia. Conceditur etiam iisdem Sacerdotibus, (quibus tamen per Superiores licebit,) vt reliqua quoque fratrum ministeria corporalia, quæ eorum propria sunt officia, circa ægrotantium necessitates exercere possint.

Fratrum ministeria circa infirmos.

§. 18. Item quoniam ad proprium fratrum officium pertinet infirmis in ministerio corporali seruire, videlicet ægrotantibus adesse, vigilias & excubias consuetas peragere nocturnas atque diurnas, lectulos sternere, mensas escarias apponere & amouere, cibos & fercula deferre, illos cibatu reficere, cibum si sit opus in os inserere, linguas repurgare pituitosas, infirmos attollere, subditis si necesse fuerit vlnis, algentes calore confouere, medicatas potiones, syrupos & pharmaca suis temporibus afferre, corporis cauteria curare, Medicos aut Chirurgos comitari, & cetera id genus officia præstare, vt tamen ipsorum fratrum voto satisfiat, quo ministerium etiam spiritualis misericordiæ continetur (ad quem finem potissimum omnia nostrorum consilia referenda sunt, quandoquidem animarum curatio verus est instituti nostri scopus) ideo fratres ad peccatorum exactam confessionem & communionem Infirmos præparabunt, eosque ad patientiam, & ad bene moriendum disponent. Præterea quædam alia Sacerdotum propria ministeria, à Superioribus tamen obtenta facultate, præstare poterunt, vti pauperes infirmos Christianam doctrinam docere, eosdem in articulo potissimum mortis ad fidei protestationes faciendas hortari, & agonizantium animas Deo commendare, aliaque similia pietatis officia eisdem impendere.

Qui numerus istorum Ministrorum debeat stare in Hospitalibus, & qui secularium mercenariorum.

§. 19. Atque vt facilius impleatur ministerium nostrum, quibus in Nosocomiis, vel propter rei familiaris angustias, vel propter aliam quamlibet difficultatem necessarius patrum ac fratrum numerus ad prædicta charitatis officia obeunda, ali & sustentari non potest, cum maior numerus nostrorum esse debeat, ministrorum mercenariorum numero, qui in ipsis Nosocomiis haberi solitus est, sæcularium enim corpora robustiora sunt, atque validiora quam Religiosorum, statuimus vt Pater Generalis & Consultores vel Prouinciales seu alij Religionis Superiores, diligentiam adhibendam curent, vt necessaria vitæ præsidia, victus, vestitusque nostris patribus & fratribus supra numerum prædictum mercenariorum in eisdem locis degentibus, subministrentur. Decernentes præterea, vt ministri sæculares & mercenarij aduocentur,

Nosoco

Nosocomiorum mercede conducti, vt molis onera tollát, grauiorisque ponderis vasa vel ænea, vel lignea, crateres, curriculos, lebetes & labra, grabatos, culcitras paleatas, anaclinteria, accubitorias spondas transportent, prunas in clibanum, & in focum ligna componant atque succendant, aquam potoriam excoquant, fasciculos siue sarcinas indumentorum ægrotantium portent, sordidas vestes abluant, & ad fœminarum lauacra deferant, demortuos efferant, & sepeliant, capsulas & vnguentorum ac oleorum repositoria, Chirurgos atque vnctores sequendo circumferant, Nosocomiorum pauimenta verrant atque lauent, ænea, vel lignea vasa tergant, polubra, matulas, carillos, & alia huiusmodi purgamentorum vasa egerant, nec quisquam ex nostris ad prædictum ministeriorum genus exequendum teneatur, nec compellatur, cum robustiorum opera sint, quæ quidem à prædictis mercenariis melius exiguntur.

Hi Ministri Officia hic enumerata in Hospitalibus non exerceant.

§. 20. Statuimus etiam, ne quisquam ex nostris in Nosocomiis munere Vnctoris, Clysterarij, Coqui, Cannauarij, Dispensatoris, Custodis vestium, Pharmacopolæ fungatur, neque stultorum seu dementium curam gerat, neque ceteris omnino huius generis muneribus præficiatur. Quod si morbi difficultas aliqua maior, vel alicuius grauioris impedimenti necessitas patresque fratresque nostros vrgebit, ita vt explere officij sui partes, & ministerium hoc spiritualis & corporalis misericordiæ exequi non possent, tunc vt in supplementum ad tempus, Nosocomiorum impensis, mercenarij conducantur, quoad ea necessitas vrgebit, qua cedente, succedant iterum nostri, mercenarij verò dimittantur.

Continua habitatio fratrū in Hospitalibus, & eorum commutatio.

§. 21. Constituitur etiam vt omnes & singuli tantummodo fratres, qui ægrotantium curæ in Hospitalibus destinati fuerint, debeant in eisdem Hospitalibus in singulos menses per tres hebdomadas commorari, habitare, degere, pernoctare, & alimoniam, ac cibum sumere; at quartam vero vniuscuiusque mensis hebdomadam, in Professorum nostrorum Domibus, aut in locis animi relaxationibus assignatis, Præfecti arbitrio consument. Permittitur tamen quod si aliquis ex prædictis fratribus pro sua deuotione, & pia voluntate voluerit totum ipsum mensem apud eosdem Nosocomiorum ægrotos explere, id efficere possit, ex dicti Præfecti licentia. Quod si accidet, vt in aliqua nostrorum Domo maior numerus degat, quam Nosocomiorum ministeria postulabunt, in hoc casu liberum erit Præfecto illius domus fratrum vices permutare, quemadmodum, & quo tempore conuenire iudicauerit. In quibus Vrbibus, Oppidis & locis (vt sunt initia rerum recenter inchoatarum) nostri nondum Domum formatam, sed habitationem tantummodo intra Nosocomia habebunt.

Sub obedientia tamen Superiorum Congregationis.

§. 22. Volumus vt in his locis per id tempus diuersentur, & degant sub Præfectorum, & aliorum officialium obedientia, quos ad huiusmodi officia exequenda nostra Religio in Domibus formatis creare consueuit.

Qui deputandi sint in Hospitalibus, & à quibus.

§. 23. At in quibus Vrbibus, Oppidis, locisque non solum formatam Domum, sed etiam certam habitationem nostri in Nosocomiis habebunt, prædictarum Domorum Præfecti eligent Superiores, nimirum Sacerdotem vnum, penes quem regimen & cura ceterorum Sacerdotum ac fratrum in eisdem Nosocomiis commorantium erit; fratrem item vnum Infirmarium, cuius officium erit ceteris fratribus præesse in iis dumtaxat rebus, quæ ad functiones pertinent corporales circa ægrotos. Intelligat tamen dictus frater Infirmarius sibi nullum ius esse datum cuilibet ex fratribus iniungendi pœnas, quas si necesse fuerit, prædictus Pater exiget, qui patrum & fratrum omnium curam geret.

Oblati recipi possunt, absque aliqua votorum professione.

§. 24. Nequando vero charitatis feruor intepescat, aut impediatur in nostris fratribus in ministerio pauperum ægrotantium destinatis, nec sollicitudinibus domesticis nimiisque occupationibus, (vt vsu multorum annorum comperimus) eorum spiritus obruatur, statuimus vt ad hæc domesticorum negotiorum, & famularium ministeriorum munera peragenda, deuoti ac pij homines sub Oblatorum nomine cooperentur, qui sine ulla votorum nostrorum promissione, nec professione, voluntatij se totos prædictis in Domibus nostris ministeriis impendant.

§. 25. Volumus etiam, Deo adiuuante, vt in illis duntaxat Nosocomiis, vbi nostris, vt supra dictum est, certus habitandi locus erit, fœminis ægrotantibus Sacramenta diu noctuque nostri administrent, sed agonizantium prædictarum animas, interdiu tantum, non noctu commendent, iuxta constitutiones edendas.

Fœminis ægrotantibus Sacramenta quomodo administranda.

§. 26. Verum quia patres & fratres, qui hoc tempore in Religione viuunt, ob superiorum temporum labores infirmi & quasi inhabiles reperiuntur ad hæc onera modo præscripto sustinenda, ad quæ prius ex instituti obligatione minime tenebantur, propterea decernitur, vt Præfecti, Superioresque maiores nostræ Religionis dispensare debeant ac teneantur cum omnibus prædictis patribus, & fratribus præsentibus, qui ad prædictos labores denuo adiunctos circa ministerium spirituale, & corporale Hospitalium exequendos non se ipsos aptos sentient nec habiles iudicabunt. Decernentes tamen omnes patres, & fratres præsentes, teneri ministerium corporale & spirituale ægrotantium in Hospitalibus dies noctesque exequi, quemadmodum obstricti tenentur illis patres & fratres, qui mittentur è nostris Domibus ad ægrotis inseruiendum in Nosocomiis, in quibus tamen non habitant, vt supra constitutum est.

Capitulum generale sexto quoque anno celebrandum erit, & aderunt officiales hic enumerati.

§. 27. Capitulum generale ordinariò sexto quoque anno celebretur, cui Capitulo interesse debent Pater Generalis, Consultores generales, Arbiter Consultæ generalis, Procurator generalis, Secretarius dictæ Consultæ & Prouinciales, præterea ex suis quibusque Prouinciis singuli cum duobus sociis vocalibus, quorum alter Sacerdos, alter frater erit à suis Prouincialibus Capitulis electi & attributi. Statuimus etiam vt fratres professi, qui hoc tempore in nostra Religione viuunt, & sacris ordinibus initiati seu initiandi sunt, eligi possint, & in hoc generale Capitulum conuenire eo iure, quo patres: verùm in posterum qui futuri sunt, huius iuris erunt expertes, & in illis eligendis modus præscriptus obseruandus est, id est vnus Sacerdos, & vnus frater.

Generalis per sex annos præfecturam geret.

§. 28. Præfectus Generalis post mortem huius, qui perpetuus est, sex annos præfecturam geret, quæ quidem præfectura semel vna tantum vice, cum auctoritate Summi Pontificis prorogari in alterum sexennium possit, qui exacto generalatus sexennij tempore, nisi ad aliud officij munus eligatur, ad suum priuati, subditique locum redibit, nulla prærogatiua nulloque titulo honoris, aut nominis insignitus.

Consultores generales sexto quoque anno eligantur.

§. 29. Ex quatuor Consultoribus Patris Generalis duo Sacerdotes erunt & duo fratres, qui quidem Consultores id officium quemadmodum Generalis Præfectus sexennium obtinebunt. Similiter etiam, vt suprà definitum est, quoad superstes erit præsentis temporis Præfectus Generalis, cuius item Generalatus perpetuus est, tam dictum Capitulum, quam electio dictorum Consultorum sexto quoque anno facienda est.

Electio que semper fiat in Capitulo generali.

§. 30. Item decretum est, vt supradicti Pater Generalis, Consultores & Arbiter Consultæ, semper in generali Capitulo eligantur.

Defuncto Generali, primus Consultor erit Vicarius Generalis, &c.

§. 31. Quod si Generalis intra prius triennium suæ præfecturæ mortem obibit, qui primus Consultor generalis erit eo tempore, succedat in eius locum in tres illos priores annos, vnius tantum suffragij iure, & Vicarij generalis nomine contentus, in Consultoris autem succedentis locum substituatur Arbiter, qui in ordine suæ proferendæ sententiæ consessus vltimum locum inter Consultores Sacerdotes tenebit, circumactis autem prioribus tribus annis, Capitulum generale cogendum est, quo in Capitulo noui Generalis electio facienda est. At vero si intra posterius triennium Generalis Præfectus è vita decesserit, decernimus vt idem primus generalis Consultor, Vicarij generalis nomen & personam gerat in sex tantum menses, quo tempore teneatur indicere & cogere generale Capitulum, in quo Generalis Præfectus creandus est. Simul illud aduerti debet, vt quotiescumq; noui Generalis fiet electio, etiam pariter debeant Generales Consultores, & Consultæ generalis Arbiter, ex quibus si aliquis intra supradictum sexennium deficeret, obseruetur quod in Capitulis generalibus statutum vel statuendum erit.

Definitores Capituli Generalis, eorumque munus.

§. 32. Præterea in Capitulis generalibus quatuor Definitores, ex antiquioribus, & expertioribus Patribus

& fratribus Capituli eligantur ex patribus Sacerdores duo, totidemque ex fratribus, qui simul omnes vna cum Patre Generali veluti Præsidente, debent examinare, perpendere, approbare vel improbate, res quæ suggerentur vt ad Capitulum referri debeant, & nemini liceat, nec quisquam possit quicquam ad Capitulum referre, quod non ante cognitum, examinatum & approbatum à supradictis Patre Generali, & Definitoribus fuerit. Quocirca post obitum huius Patris Generalis præter quatuor supradictos Definitores, eligendus erit etiam Præsidens Capituli, qui vna cum Definitoribus cognoscet, expendet, approbabit vel improbabit res ad Capitulum aut referendas, aut secus, ad quas approbandas vel refutandas ea ratio suffragiorum habenda est, vt id fiat, quod maior numerus suffragiorum faciendum esse censuerit.

Superiores Religionis sunt eligendi ex numero vocalium Sacerdotum.

§. 33. Sancitur etiam vt Præfectus Generalis, Arbiter Consultæ, Procurator generalis, Secretarius dictæ Consultæ, Prouinciales, Visitatores, Præfecti Domorum professarum, & Nouitiatuum, & generalium Valetudinariorum, & Præsidens Capituli generalis omnino cooptentur, & eligantur ex corpore & numero vocalium Sacerdotum. At vero ceteri subordinati Officiales, cuiusmodi sunt Ministri, subministri, rerum domesticarum Prouiditores, ac eleemosynarum Procuratores, Sacristæ vel æditui, constitui poterunt ex numero fratrum etiam non vocalium, dummodo propter has occupationes nihil earum rerum omittatur, quæ circa curam ægrotorum ex dictorum fratrum sedulitate requiruntur.

Consultores Prouincialium & Præfectorum.

§. 34. Omnes Prouinciales, item Præfecti Professarum Domorum & Nouitiatuum & Valetudinariorum generalium, singuli binos Consultores, Sacerdotem vnum, alterum fratrem habebunt, quorum Consultorum vota dumtaxat consultiua erunt, non decisiua.

Fratres proprie dicuntur qui Sacerdotes non sunt.

§. 35. Animaduertendum tamen est, quoties mentio fit fratrum eligendorum, illos tantum fratres à nobis intelligi, qui ad Sacerdotium destinati non sunt.

Præcedentia quo sit inter eos.

§. 36. Statuimus etiam vt inter fratres, ad quorum numerum referuntur omnes quicunque Sacerdores non sunt, nullus præcedendi & subsequendi ordo seruetur, præterquam in Capitulis tam Generalibus quam Prouincialibus & localibus, in quibus habenda est ratio dignitatum & personarum.

Præcedentia inter Sacerdotes.

§. 37. Idem decernimus de Patribus, hoc est Sacerdotibus, hos enim tantummodo Patres appellari & nominari, & sic in nostra Religione intelligi perpetuo volumus, inter quos Patres nullum obseruabitur dignitatis aut loci discrimen, nec præcedentia, nisi in supradictis Capitulis, in quibus si loquimur de Patribus, & fratribus præsentis temporis, primum sententiæ locum, & primi loci dignitatem obtinebunt, qui Religionem prius sunt ingressi, si vero de futuris, præcedere debebunt, qui primam professionem ediderint.

Examinatores Nouitiorum, ipsorum numerus & suffragia.

§. 38. In Domibus professis, in quibus Nouitij erunt admittendi, quatuor examinatores Nouitiorum eligantur à Patribus, & fratribus vocalibus simul, sine suffragiorum distinctione, quorum Examinatorum duos Sacerdores, & duos fratres esse oportebit, quod si euenerit dum de aliquo Nouitio approbando suffragia feruntur, vt æqualis esset suffragiorum numerus, in eo casu Præfectus quinti suffragij ius habebit, ad eamque partem accedet, quæ melius sentire, & iudicare videbitur, & quod ita constituetur, firmum erit.

Ætas Nouitiorum.

§. 39. Nullus posthac Nouitius ad Religionem minor octodecim annis natu, nec quinque & quadraginta grandior admittatur, nisi tamen habito ad maiorem aliquam, euidentemque Religionis vtilitatem respectu, secus Patri Generali, eiusque Consultoribus videretur.

Nouitij exacto biennio ad studia promoueantur.

§. 40. At si cum aliquibus octodecim annis natu minoribus esset dispensandum, id nullo modo concedi debet, nisi quibus saltem sextus decimus annus expletus erit. Ij porro Nouitij ad habitum Religionis admissi, vt ad studia, si linguam latinam intelligant, destinentur, postquam biennium in Nouitiatu peregerint ad Religionis studia promoueantur, quæ erunt Humaniores literæ, Logica & casus Conscientiæ, quæ quidem studia omni cum perfectione sunt à prædictis addiscenda, cum illud præcipue requiratur in nostris, vt promptissimi, resoluti, perfectissimique Casuistæ sint, præsertim quibus ex officio conuenit, Domi docere discipulos nostros, & foris sine vlla dubitationis hæsitatione conscientiæ nexus exoluere, & Sanctissima Ecclesiæ Sacramenta fidelibus ministrare, cùm hoc potissimum nostri instituti ratio requirat. Simul illud volumus ab iis qui vigesimum primum annum excedentes ad Religionem admitti petent, vt in iis ea sit literarum facultas, vt continuo possint ad Conscientiæ casus discendos applicari. Qui vero latinam linguam non intelligent, in fratrum numerum literas non discentium cooptentur.

Nouitiorum biretum.

§. 41. Nulli Nouitiorum, tam eorum qui literis operam daturi sunt, quàm eorum qui Domino in simplicitate absque literis seruient, gestare liceat pileum quadratum presbyteralem, quoad in Nouitiatu legitimum tempus exegerit, fratribus sacris ordinibus initiatis exceptis.

Omne literarum studium interdicatur Nouitiis ante biennium.

§. 42. Interdicimus præterea omnibus Nouitiis, qui studiis sunt applicandi, vt supra diximus, omnem studiorum tractationem, nisi Nouitiatum ante peregerint, qui quidem exercitandi sunt non solum in functionibus spiritualibus, sed etiam indistinctè in Nosocomiorum exercitationibus, iuxta consilium & auctoritatem Superioris, qui in Nouitiis instituendis respicere & consulere debebit institutionis formulam illam, quæ ad Nouitios in Domino, & spiritualiter, & corporaliter dirigendos tradetur.

Examen Nouitiorum sexto quoque mense fiat.

§. 43. Præfecti Domorum professarum, cum suis Consultoribus, item Examinatores & Magistri Nouitiorum, si tamen erunt, cum Patre & fratre Infirmario Superioribus nostrorum qui in Nosocomiis cohabitant, sin minus prædicti absque dictis Patre, & fratre Infirmario, sexto quoque mense congregentur, & in singulorum Nouitiorum, quos instituendos acceperint, vitam & mores inquirant, deinde de singulis secreta vota decisiua ferantur, vt illi dumtaxat in Nouitiatu retineantur, aut inde dimittantur, quos retinendos aut dimittendos votorum maior pars in Domino iudicauerit. Veruntamen Præfectis Domorum professarum, aliisque maioris potestatis Superioribus liberum esse volumus, vt è Nouitiatu dimittere possint per seipsos, quos dimittendos censuerint, nullis initis suffragiis ceterorum, si intra quodlibet sex mensium spatium in aliquo Nouitio, aliquod publicum vel occultum delictum compererint, aut aliud quodpiam impedimentum, quo satis constaret illum minime futurum ad Religionem idoneum. Si tamen illorum examinibus interuenire Superiores maioris potestatis voluerint, hoc est Pater Generalis, Consultoresque generales, qui cum eo illo tempore reperirentur, aut Prouincialis, aut Visitator generalis, præmonitis ante Præfectis, tum illorum conuentus expectetur, etiamsi semestre spatium prorogandum esset, maxime vero si proximum professioni semestre in illorum aduentum incideret, ij nimirum Superiores maioris potestatis, cum supradictis Superioribus deputatis conuenire debebunt ad suffragia ferenda, & quod maior pars faciendum censuerit, id fiat.

Habitatio Nouitiorum communis.

§. 44. Omnes Nouitij tam illi qui literis operam nauare debent, quam qui non debent, in Nouitiorum Domibus habitabunt, atque hæc habitatio communis erit vtriusque status, & in Nouitiatu communis omnium erit cura, & disciplina, sub regimine eorum, qui Magistri pariter & Præfecti, & Superiores illarum Domorum erunt.

Quartum votum indistincte emittendum absoluto Nouitiatu.

§. 45. Omnes ij qui ad Religionem admittentur, absoluto Nouitiatus sui tempore, si apti iudicati fuerint, quartum votum solemne ægrotantib. seruiendi spiritualiter & corporaliter, vt supra dictum est, indistinctè emittant, quo facto, ad id exequendum sese accingant, quod Superiores, qui locum Dei obtinent, ipsis iniungent.

Fundatio domorum Nouitiorum.

§.16. Nouitiorum nostrorum Domus, in illis potissimum Ciuitatibus, Oppidis & locis constituantur, vbi nostra Religio commodum habebit in Nosocomiis habitandi locum, vt infirmis ministret. Relinquimus tamen Patri Generali & Consultoribus generalibus, aut quibus ipsi mandauerint, liberam potestatem fundandi huiusmodi Nouitiatus in aliis etiam Ciuitatibus & locis, in quibus intra Nosocomia neque ministerium, neque habitatio nostrorum collocata esset, aut collocari posset, modò tamen in illis Ciuitatibus, Oppidis & locis Nosocomia

ſocomia reperiantur, in quibus noſtri integre exercere poſſint inſtituti miniſteria.

Ius ſuffragij actiui, & paſſiui non datur ante decennium.

§.47. Nullus ex Patribus & Fratribus, qui noſtræ Religionis miniſterio ſeſe in poſterum mancipare voluerint, ius vtriuſque ſuffragij actiui vel paſſiui conſequetur, niſi poſt decem annos in profeſſione tranſactos in bono exemplo, & mortificatione, ſi tamen habiles, idoneique iudicabuntur a Patre Generali eiuſque Conſultoribus, qui ob Religionis neceſſitates diſpenſare poterunt cum iis, quos idoneos iudicabunt, modo non prius id fiat, quam poſt expletos quinque profeſſionis annos.

In omnibus domibus numerus Religioſorum præfigatur ſecundum eleemoſynas.

Idem iuſſit S.D.N. Paulus V. in conſtit. 7. Sanctiſſimus.

§.48. Statuimus, ne poſthac vlla in Domo, quæcumque illa ſit, cuiuſque Prouinciæ, maior noſtrorum numerus alatur, quàm quotidianarum eleemoſynarum largitas patiatur, in numero vero noſtrorum conſtituendo illa cautio adhibenda ſancitur, vt in aliquibus locis plures Sacerdotes quàm fratres, & è contra in aliis, plures fratres quam Sacerdotes conſtitui debeant, prout ipſorum locorum conditio poſtulabit, quo liberius & perfectius inſtituti noſtri miniſteria exequantur non ſolum in ægrotis Hoſpitalium, in neceſſitatibus ſpiritualibus & corporalibus curandis, ſed etiam in iis viſendis qui ſparſim in ciuium priuatorum Domibus, & Carceribus ægrotant, & in agonizantium animis Deo rite commendandis, quod omnino obſeruandum, & in Religione noſtra poſthac ſemper cuſtodiendum ſtatuimus, non obſtante clauſula Bullæ felicis memoriæ Gregorij Decimiquarti Pontificis Maximi ad ea verba: Noſtri inſtituti ratio poſtulat, vt longe maior eſſe debeat Laicorum, quam Sacerdotum numerus.

Fratres profeſſi pileo preſbyterali vti poſſint.

§.49. Omnes profeſſi fratres, tam illi qui nunc viuunt, quam qui venturi ſunt in Religionem noſtram, quadrato presbyterorum pileo vti poſſint, non autem tonſura clericorum, iis exceptis, qui aliquem ordinem conſecuti, deinceps ad Sacerdotium præparantur.

Habitus omnium ſit vniformis.

§.50. Tunica & pallium noſtrorum Patrum, & fratrum, ex eiuſdem qualitatis panno, eademque forma, & prolixitate eſſe debeant, induentes ſe vti pauperes & honeſti Sacerdotes.

De habitu Extat bulla Sixti V. cit. in rubr.

Conceſſio capacitatis quorumcumque redditNum pro infirmariis & Officialium ſuſtentatione.

§.51. Etenim quia multorum annorum experientia compertum eſt, profeſſorum noſtrorum Domos alere, ſuſtinere, ac manutenere non poſſe Nouitios, nec alios infirmos ad obeunda noſtri inſtituti muneta inhabiles, ſancitur vt noſtra Religio poſthac in ſingulis quibuſque Prouinciis poſſit erigere vnum, vel plures Nouitiatus, necnon vnum, vel plura valetudinaria generalia pro noſtris profeſſis infirmis & inhabilibus, pro quorum duntaxat Nouitiatuum, & generalium valetudinariorum ſuſtentatione & manutentione, ipſa Religio capax ſit omnium bonorum ſtabilium, cenſuum, redituum, legatorum & aliarum ſubuentionum tam temporalium, quam perpetuarum. Generalis autem & Conſultores facultatem habebunt mittendi in dicta Valetudinaria generalia eos infirmos & inhabiles, quos ipſi vel alij Superiores de eorum licentia, iudicauerint eſſe mittendos, modo & forma in conſtitutionibus præſcribendis. Statuimus etiam ex iiſdem Nouitiatuum, & valetudinariorum redditibus, Præfectos cæteroſque Officiales, ac perſonas eorundem locorum viuere debere.

Bona Religioni relicta arbitrio Generalis, & Conſultorum applicentur Nouitiatibus, & Valetudinariis.

§.52. Volumus autem, vt ex iiſdem redditibus Nouitiatuum & Valetudinariorum generalium, eleemoſynæ nomine, ſi neceſſitas flagitabit, neceſſaria ſubminiſtrentur particularibus Domorum profeſſarum Valetudinariis. Præterea ſi religioni noſtræ donatione, vel teſtamento, cenſus, redditus, ſtabilia bona, ſiue mobilia, ſiue alia quæcumque legata perpetua diſtributa, vel aſſignata, vel quoquo modo relicta fuerint, decernimus eorum bonorum dominij Religionem noſtram eſſe capacem ad effectum duntaxat eadem bona applicandi quibuſvis Valetudinariis generalibus noſtrorum profeſſorum, vel noſtris quibuſcumque Nouitiatibus, arbitrio & iudicio Patris Generalis, eiuſque Conſultorum.

Domus autem profeſſæ de eleemoſynis viuant.

§.53. Animaduertendum eſt, omnes Domos noſtras Profeſſas debere tantum de eleemoſynis viuere, prout paupertatis noſtræ votum exigit, idcirco caueant noſtri profeſſi, ne prædictis Valetudinariorum, ſeu Nouitiatuum redditibus, ſeu aliis quibuſcumque perpetuis fructibus alantur, niſi quibus permiſſum eſt, modo quo ſupra.

Perpetua Miſſarum obligationes non recipiantur niſi, &c. & tunc fiat conſtitutio vt hic. & applicetur vt ſupradictum eſt.

§.54. Quotidianarum & temporalium Miſſarum obligationes facile non ſuſcipiantur, ne noſtræ Domus intolerabili perſoluendi debiti neceſſitate grauentur, quocirca perpetuæ neceſſitates, ſiue obligationes eiuſmodi Miſſarum perſoluendarum ſuſcipi non poterunt à noſtris quibuſcumque, niſi Pater Generalis, eiuſque Conſultores propter aliquam euidentiſſimam vtilitatem ſecus iudicauerint, explicamus tamen, legata aut bona quæ cum prædictis oneribus relinquentur, conuerti debere in tot cenſus, redditus, & bona ſtabilia, vt ſi perpetua obligationis Miſſarum neceſſitas fuerit, fructus etiam redituum perpetuus eſto, qua de re ad primum generale capitulum plenam rationem referendam volumus, ad quod pertinere debet ea reſtituere quæ diximus bona, quotieſcumque minime videretur expedire huiuſmodi perpetuis oneribus obligari. Quæ vero bona ſtabilia ſiue redditus ob illas Miſſarum neceſſitates & obligationes ad noſtros peruenerint, ea Pater Generalis, eiuſque Conſultores, applicandi aſſignandique poteſtatem habeant iis Valetudinariis noſtrorum, aut Nouitiatibus, quorum maiores videbuntur eſſe rei familiaris anguſtiæ.

Patres poſſint in eccleſiis fidelium confeſſiones audire, publice ſermocinari, & omnia alia Eccleſiaſtica exercitia in illis exercere.

§.55. Statuimus præterea, vt Patres qui ſenes ſunt, aut inhabiles ad inſtituti prædicti miniſteria, tam in hoſpitalibus quam in priuatis ciuium ægrotantium domibus atque carceribus impendenda; necnon Patribus qui ſuam hebdomadam in Hoſpitalibus, & ſui partes officij in agonizantium animabus commendandis expleuerint (iuxta conſtitutiones quæ ſuper his miniſteriis edentur) poſſint vacationis ſuæ diebus, de præfectorum vel aliorum Superiorum facultate, in Eccleſiis fidelium confeſſiones audire, & in illis etiam publice ſermocinari (non autem concionari) poſſintque alia deuota Eccleſiaſtica exercitia in iiſdem Eccleſiis exercere, quas tamen exercitationes ad eum finem aſſumi, & dirigi volumus, vt velut mediis & inſtrumentis neceſſariis promptiores inſtructioreſque ad animarum & corporum ægrotantium ſalutem procurandam noſtri reddantur.

Prohibetur diſpenſatio à miniſterio ſeruire di infirmis in Noſocomiis.

§.56. Quam ob rem decernimus, vt Pater Generalis ſiue quicumque alius Superior, nulla cauſa poſſit cum aliquibus ex noſtris Patribus diſpenſare, vt ſuum diem, vel ſuam hebdomadam in miniſtrando Noſocomiorum infirmis intermittant, vt fidelium etiam quorumcumque benefactorum vel benefactricum confeſſionibus audiendis operam dent, qui ſi confeſſariis noſtris vti volent, hoc modo contenti erunt. Quod ſi bina hæc pietatis officia ſimul in idem tempus inciderent, id eſt hebdomada vel dies, quo noſtri Patres in Noſocomia mittendi ſunt, & officium in Eccleſiis confeſſionum audiendarum; tunc potius confeſſionum officium, quam Noſocomiorum miniſterium, omittendum eſt.

Nouitij à quibus recipiendi.

§.57. Nullus ex Superioribus ad habitum noſtræ Religionis admittere poterit vllum Nouitium, niſi facultatem expreſſam à Patre Generali, eiuſque Conſultoribus habuerit.

Prouincia à quibus diuidenda.

§.58. Quorum etiam intererit diſpertire atque deſcribere Prouincias, & Valetudinaria generalia, & Nouitiatus itidem applicare ſeu conuertere & conſtituere, per quos adminiſtratores, & quo pacto ſupradicti Nouitiatuum & Valetudinariorum generalium redditus, aliaque ſiue mobilia, ſiue ſtabilia bona, quæ noſtræ Religioni, vel dono, vel teſtamento relinquenda ſunt, impendi & tractari debeant.

Domuſque & Hoſpitalia à quibus admittenda.

§.59. Similiter Patris Generalis, & Conſultorum erit admittere, ſiue remittere quemuis locum, aut domum, aut Noſocomij cuiuslibet habitationem.

Generalis eſt tollere dubitationes in prædictis.

§.60. Simul illud explicamus & definimus, ad prædictos ſpectare declarationem, interpretationem, & deciſionem (non autem immutationem) earum rerum, de quibus ſuper prædictis omnibus vel capitulis vel ſtatutis dubitatio fuerit orta.

Statuta prædicta hic modo Pontifex confirmat.

§.61. Cum autem huiuſmodi formam ſtatutorum à nobis examinatam ad proſperum regimen, & felicem progreſſum dictæ Congregationis, quem enixe exoptamus, neceſſariam & opportunam fuiſſe & eſſe cognouerimus, Nos dictarum literarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, ac Camillum, & Blaſium, ac Sanctium & Octauianum, ac Chromatium prædictos, & eorum quemlibet à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis

& interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes & absolutos fore censentes, Motu simili, non ad dictorum Camilli & Blasij ac Sanctij, & Octauiani ac Chromatij aut alicuius eorum desuper nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia & singula statuta prædicta superius expressa, Apostolica auctoritate tenore præsentiũ perpetuo approbamus, & confirmamus. Ac omnes & singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, in eisdem supplemus. Illaque ab omnibus & singulis dictæ Congregationis religiosis, quouis officio seu dignitate fungentibus, vbicumque existentibus, præsentibus & futuris, integre & cum effectu & ad vnguem perpetuo & inuiolabiliter obseruari mandamus, ac sub priuationis officij, necnon vocis actiuæ & passiuæ, & aliis à Generali & Consultoribus dictæ Congregationis in contrafacientes eorum libero arbitrio imponendis pœnis, ne quisquam eorum illi contradicere aut repugnare vel aduersari directe seu indirecte quouis quæsito colore vel ingenio, aut contra illa, seu illorum aliquod quoquomodo tractare audeat seu præsumat, districtiùs inhibemus, illaque de nouo quatenus opus sit eisdem auctoritate, & tenore edimus & facimus.

Constitutionẽ Gregorij XIV. & suã circa Nouitiorum receptionem editas, & alias similes in partibus contrarias reuocat.

§. 62. Necnon statuta in literis ipsius Gregorij prædecessoris contenta & superius expressa huiusmodi, ac quoddam nostrum circa receptionem Nouitiorum die 23. Martij, Anni Domini millesimi quingentesimi nonagesimi quarti, Pontificatus nostri anno Tertio, edictum, ac quæuis alia statuta & ordinationes his proximis statutis contraria, seu in toto vel parte repugnantia, aut illa immutantia, in perpetuum eisdem auctoritate & tenore reuocamus & abrogamus, ac reuocata & abrogata esse decernimus, & illorum obseruationem prohibemus.

Sixti V. & Gregorij XV. constitutiones in cæteris confirmat.
Claus. præs. apponit.

§. 63. Literis dictorum prædecessorum, ac nostris prædictis aliàs in suo robore permansuris, quas omnes & singulas suum omnino effectum alias sortiri volumus, illisque robur Apostolicæ confirmationis adiicimus.

§. 64. Decernentes easdem præsentes literas nullo vnquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, aut quopiam alio defectu, etiam ex eo quod interesse habentes, ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, inualidari, aut ad terminos iuris reduci, seu in ius vel controuersiam reuocari posse, sicque per quoscumque Iudices & Commissarios quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac dictæ Congregationis Superiores, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari ac definiri debere, necnon irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 65. Quocirca venerabilibus Fratribus nostris Ostien. & Tusculanen. Episcopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta, Motu pari mandamus, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum, per se vel alium seu alios, præsentes literas, ac omnia & singula in eis contenta, vbi & quando expedierit, ac quoties pro parte Præfecti, & Sociorum dictæ Congregationis fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præmissa omnia obseruari. Non permittentes Præfectum ac Socios prædictos desuper à quoquam quomodolibet molestari, Contradictores prædictos auctoritate nostra appellatione postposita compescendo.

Contrariis derogat.

§. 66. Non obstantibus recolendæ memoriæ Bonifacij Papæ Octaui, qua inter alia cauetur expresse, ne quis extra suas Ciuitatem & Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis vltra vnam dietam à fine suæ Diœc. ad iudicium euocetur, seu ne Iudices ab eadem Sede deputati, extra Ciuitatem & Diœc. in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut alij vel aliis vices suas committere præsumant, & de duabus dietis in Concilio Generali edita, dummodo aliquis auctoritate præsentium vltra tres dietas ad iudicium non trahatur, ac dictorum Sixti, & Gregorij prædecessorum, ac nostris literis & quibusvis aliis Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel diuisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptis credi iubet.

§. 67. Volumus autem quod earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publicis subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctionem pœnalem adiicit.

§. 68. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam absolutionis, approbationis, suppletionis, mandatorum, inhibitionis, facti, reuocationis, abrogationis, decretorum, inhibitionis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. An. 9. 29. Decembr.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo, quarto Kalendas Ianuarij, Pontificatus nostri Anno nono.

LXXVI.

In causis ad Sanctam Inquisitionem hæreticæ prauitatis spectantibus, Iudices, & Officiales gratis omnia expediant. Et mandata Vniuersalis Inquisitionis Romanæ omnino exequantur, eiusque literis quamprimum respondeant.

De institutione huius Congregationis Vniuersalis Inquisitionis vide sup. in Pauli III. const. 34. Licet ab. lib. 1. Et de eiusdem facultatibus habes etiam in const. 74. Sixti V. Immensa. in Congregat. 1. lib. 2.

Edit. A. D. 1601.

Huic autem constitutioni consonat bulla. 1. Pij V. Sanctissimus, lib. 2.

Officiales Sãctæ Inquisitionis gratis omnia expediant.

Sanctissimus Dominus Noster volens ac intendens prouidere, vt causæ & negotia quouis modo spectantia ad Sanctam Inquisitionem cognoscantur & expediantur omni qua decet integritate, amotis quibusvis sordibus, ac pecuniariis solutionibus, statuit & decreuit, vt in posterum omnes Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, ac quiuis Ecclesiarum Prælati, seu inferiores Ordinarij, eorumque Vicarij & Officiales in causis & negotiis Sancti Officij, pro examine testium seu principalium reorum, pro sportulis sententiarum, pro quouis decreto seu actu, seu quacumque expeditione, nihil omnino exigant & recipiant, etiam à sponte dantibus, sed gratis omnia expediant.

Secretarij & Notarij nihil recipiant de his quæ mittunt ad Inquisitionem Romanam.

§. 2. Ac eorum Secretarij, Cancellarij, & Notarij pro scripturis processuum informatiuorum, seu repetitionis testium Fisci, quas mittunt ad Sanctam & Vniuersalem Inquisitionem Romanam, nihil penitus exigant, sed gratis illas mittant.

Omnes quãprimum literis d. Inquisitionis respondeant, & mãdata exequantur.

§. 3. Insuper mandauit omnibus supradictis, eorumque Vicariis, & Officialibus, vt cum aliquid eis significatur nomine supradictæ Inquisitionis, quàm primum literis rescribant, & negotia iniuncta exequutioni demandent.

Hoc decretum affixum retineatur, & in Archiuiis registretur.

§. 4. Et hoc Decretum, tam ipsi Prælati inuiolabiliter obseruent, quam ab aliis obseruari curent, & eius exemplaria in eorum Cancellariis affixa retineri, vt omnibus innotescat, & in Archiuiis registrari faciant, sub pœna indignationis Sanctissimi Domini nostri, & aliis arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis.

Decreta An. 9. die 5. Ian.

§. 5. In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico apud Sanctum Petrum, coram Sanctissimo D. ac illustrissimis, & Reuerendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aduersus hæreticam prauitatem generalibus Inquisitoribus. Nonis Ianuarij, Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1601. Quintilianus Adrian. Not.

Canonizatio

LXXVII. Canonizatio S. Raymundi Barcinonenſis, profeſſoris Ordinis FF. S. Dominici, eiuſque relatio in numerum SS. Confeſſorum. Et inſtitutio ſuæ feſtiuitatis pro die 7. menſis Ianuarij.

Edita An. D. 1601.

CLEMENS EPISCOPVS
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ROmana Catholica Eccleſia, quæ ſupra fundamentum Apoſtolorum, & Prophetarum, ipſo ſummo angulari lapide Chriſto Ieſu ædificata, diuinitus a Spiritu ſancto regitur, & ineffabili eius æternæ ſapientię prouidentia mirabiliter gubernatur, in eadem vnitate fidei & doctrinæ veritate quam a Chriſto ſuo ſponſo, & Apoſtolis accepit, perpetua conſenſione perſeuerans, a Deo Patre miſericordiarum continuis gratiæ cæleſtis benedictionibus cumulatur, ac veluti fœcunda mater multiplici ſanctorum prole aucta eorumdem meritis ac virtutibus illuſtratur. Atque hanc fidei Catholicæ vnitatem vnus, idemque ſpiritus per multas gratiarum diuiſiones in corpore Chriſti, cuius nos membra ſumus, antea operatus eſt, & nunc etiam operatur. Et quoſdam quidem poſuit Deus in Eccleſia, primum Apoſtolos, ſecundo Prophetas, tertio Doctores, qui vnum Dominum, vnam fidem, vnum baptiſma prædicarunt, ac veritatem facientes in charitate, creuerunt in illo per omnia, qui eſt caput Chriſtus, ex quo totum corpus compactum, & connexum eſt per omnem iuncturam ſubminiſtrationis ſecundum operationem in menſuram vniuſcuiuſque membri. Præcipua vero huius myſtici corporis membra ſunt viri ſancti, quos elegit Deus, & prædeſtinauit in vitam, qui eandem fidem ſemper tenuerunt, & pro eius defenſione legitimè certantes adepti ſunt repromiſſiones, & in cœlis coronari meruerunt.

Omni tempore quo Eccleſia Catholica, Tyrannorum & hæreticorũ perturbationẽ paſſa eſt, Deus ſuſcitauit aliquem Sanctũ qui fidem propagauit.

§. 1. Huius autem fidei vnitatem, in qua vnum corpus in vno ſpiritu efficimur, iam ab ipſius Eccleſiæ naſcentis initio ad hæc vſque tempora, Principes & Poteſtates tenebrarum multis hæreſum procellis, ac turbinibus excitatis, labefactare & conuellere tentarunt, ſed diuina Chriſti ſapientia, qua Eccleſiam ſuam ſupra firmam petram fondauit, aduerſus quam portæ inferi præualere nunquam poterunt, potenti ſua dextera eam ſemper defendit, & vſque ad conſummationem ſæculi conſeruabit. Atque in hoc admirabilis Dei prouidentia maximè elucet, quod omnium pene ſæculorum ætatibus, & iis præcipuè temporibus, quibus religio catholica Tyrannorum atrocitate, & hæreticorum perfidia impugnata eſt, inuictos martyres, athletas fortiſſimos, glorioſos confeſſores, & viros ſanctos, magnos in virtute, ac prudentia præditos, aduerſus Tyrannorum ſæuitiam, atque hæreticorum iniquitatem excitarit, qui ſuo ſanguine fidem Chriſtianam decoratam ac vitæ integritate, doctrinis, virtutibus & miraculis confirmatam latiſſime propagarunt.

Raymundus Barcinonenſis Ordinis S. Dominici vir Sanctus, & virtutibus plurimis ornatus, multos Infideles ad fidem reduxit.

§. 2. Ac ſuperioribus quidem ſæculis ex glorioſi Patris Sancti Dominici familia Beatus Raymundus à Peniafort Barchinonenſis extitit, qui amator veræ ſapientiæ, quæ nunquam marceſcit, ſpretis omnibus mundi diuitiis diues factus eſt in gratia Dei, quæ data eſt in Chriſto Ieſu in omni verbo & ſcientia, diues in humilitate & virtute, diues in bonis operibus, in quo denique Deus oſtendit abundantes diuitias gratiæ, & gloriæ ſuæ. Nam vocauit eum in partem ſortis Sanctorum, & impleuit agnitione voluntatis ſuæ in omni ſapientia & intellectu ſpirituali, ita vt plenus Spiritu ſancto & fide, in medio Regum & Magnatum ſapientiam loqueretur, non ſapientiam huius ſæculi, neque Principum huius ſæculi, qui deſtruuntur, ſed Dei ſapientiam in myſterio, quæ abſcondita eſt à ſapientibus huius mundi, & reuelata paruulis, nimirum verus Dei miniſter in paupertate, in omni patientia, in orationibus, in laboribus Dei gloriam quærens, ac myſterium fidei in cõſcientia pura fidelibus, & infidelibus ſumma charitate patefaciens, permultos in cæcitate cordis à via ſalutis aberrantes, verbo veritatis & innocentia vitæ in rectam mandatorum Dei ſemitam traduxit, & aduerſus hæreticorum impetum & audaciam, ſe tanquam murum fortiſſimum & inexpugnabilem oppoſuit.

Gratia curationũ & vitæ ſanctitate perfulſit.

§. 3. Inſuper Deus, qui eſt mirabilis in ſanctis ſuis, dedit ei gratiam curationum, ac ſanctitatem eius, in virtutẽ Spiritus ſancti, per ſigna & prodigia, cum in eius vita, tum poſt obitũ ita manifeſtauit, vt eius gloria per ampliſſima Hiſpaniarum Regna permanarit. Hæc enim eſt ſumma Dei benignitas, qua ſanctos ſuos, qui in cõtemplatione bonorum in omni rerum humanarum deſpicientia, & in Cruce Domini noſtri gloriantes in hac vita eius laudem & honorem amplificarunt, nunc eoſdem glorificans, a quibus ipſe honorificatus eſt, veluti quadam viciſſitudine honoris, omnium bonorum felicitate in cœlis remunerat, & tribuit eis nomen ſempiternum, quod nunquam interibit. Quamobrem ad eorum virtutes imitandas vehementer incitari debemus, cum huiuſmodi homines auerſos ab honoribus, in tribulationibus, in anguſtiis tantam adeptos eſſe gloriam videamus, vt ſua tenuitate & humilitate, omnium Regum amplitudinem, omnem huius mundi exiſtimationem, & dignitatem longe ſuperarint. Nam diuerſæ ſunt viæ Dei à viis hominum, qui in vanis cogitationibus & curis inanibus occupati loquuntur ſublimia gloriantes. Deus autem ſedes Ducum ſuperborum deſtruxit, & ceſſare fecit memoriam eorum à terra, memoriam vero humilium ſenſu reliquit, & maximis honoribus ampliſſimiſque monumentis conſecrauit.

Mirabili claruit, quorum aliqua morte recenſentur.

§. 4. Quare Beatum Raymundum merito laudamus, & Deum in eo benedicimus, qui ſingularibus gratiarum donis, & ſummis virtutibus eum ornauit, de cuius vita, morum ſanctimonia, fidei puritate, & admirabilium ſignorum multitudine pauca ſolum ad communem totius Eccleſiæ vtilitatem proponimus, vt omnes intelligant quibus tandẽ ille gradibus in cœlum aſcenderit, ac Deo gratias immortales agant, eius nomen in Eccleſia Dei publico hoc noſtro, & Sedis Apoſtolicæ decreto, numero Sanctorum fuiſſe adſcriptum.

Oriundus ex Barcinona.

§. 5. Beatus Raymundus B[illegible]onenſis, ex nobili familia de Penafort originem duxit. Prima in pueritia religionis Chriſtianæ rudimentis imbutus, iam magnum aliquid portendere videbatur, cum eſſet eximia corporis & animi indole, & naturæ quodam inſtinctu ad virtutem & pietatem in dies magis propenderet.

Plures gratis docuit.

§. 6. Adoleſcens humaniores literas tam auide arripuit, vt exiguo tẽpore maximos progreſſus fecerit, & eas artes, quas plane didicerat, Deo adiuuante, ſumma cum laude plurimos Barcinone gratis docuerit.

Bononiam proficiſcitur, vbi publice docuit, & creatur doctor, ac publice docet canones.

§. 7. Atque vt è talentis ſibi à Domino concreditis lucrum faceret ampliſſimum, Bononiam, velut ad commune bonarum artium domicilium, & diſciplinarum emporium profectus eſt, vbi tempus ſibi ad negotiationem ſapientiæ datum, non inſumpſit in vanis, & carnalibus deſideriis, quibus ætas illa iuuenilis à ſtudio virtutis abripi ſæpe ſolet, ſed pietatis officiis, ac Pontificio, ciuilique iuri toto pectore incubuit, ac tandem Doctoris laurea, cæteriſque doctrinę inſignibus decoratus, ſacros Canones publice magna cum omnium admiratione abſque vllo ſtipendio eſt interpretatus, cui poſtea cum Senatus Bononienſis ob præclaram eius eruditionem honorarium ex ære publico decreuiſſet, ipſe labores ſuos Domino ſanctificans, datæ ſibi a ſenatu pecuniæ, omniumque rerum quas ſua induſtria comparaſſet, Deo in primis, ac ſuo Parocho Decimas fideliter offerebat.

Creatur canonicus Barcinonenſis.

§. 8. Quo in munere docendi cum aliquot annis egregiam nauaſſet operam, & iam eius eruditionis fama per Italiam increbuiſſet, Berengarius Barcinonenſis Epiſcopus eius virtutibus, ac ſcientia permotus, Roma ſuam ad Eccleſiam rediens, Bononiam iter inſtituit, vbi Beatum Raymundum conuenit, ac multis vltro citroque ſermonibus habitis, Berengarius virum admiratus, ac ſecum ipſe reputans eum ingenti Eccleſiæ ſuæ ornamento & vtilitati futurum, vehementer inſtitit, vt ſecum ad Eccleſiam Barcinonenſem, vbi educatus fuerat, reuerteretur, quod tandem magnis ab eo precibus obtinuit, quem etiam aliquanto poſt eiuſdem Eccleſiæ Canonicatu, & quadam Præpoſitura addita ornauit. Hoc beneficio, & dignitate auctus, omnibus Canonicis, & vniuerſo illius ciuitatis populo, integritatis ac doctrinæ ſplendore præfulgebat, eratque tanta eius in omni geſtu motuque corporis modeſtia, & totius vitæ conſuetudine ſuauitas, vt omnium ætatum atque ordinum homines in amorem ſui raperet & admirationem. Deiparam Virginem ſingulari pietatis affectu

veneratabatur,eiusque honorem & cultum pro viribus semper auxit.

Annunciationis B. Mariæ festum solemniter celebrari curat.

§.9. Nam cum festus Annunciationis eiusdem Virginis dies ea in Ecclesia minus celebris haberetur, ipse ab Episcopo & Capitulo impetrauit vt duplici ritu solemniter perpetuo coleretur, atque ex Præpositure suæ redditibus censum annuum attribuit Canonicis in distributiones erogandum, qui sacris officiis eo die interessent.

Magna fuit apud omnes B. Raymundi auctoritas, & sanctitatis opinio.

§.10. Magnam hac ratione apud omnes auctoritatem & sanctitatis opinionem sibi conciliarat,totiusque ciuitatis oculos, animosque omnium,ac præcipue Prælatorum & Principum in se conuerterat, cum inanem mundi gloriam instar fœni arescentis decosso flore marcescentem apud se ipse contemnens, ad sublimiorem vitæ statum aspiraret.Venerant tunc in eam vrbem recenter Fratres Ordinis Prædicatorum,qui Apostolicum in morem Euangeliũ Christi prædicando populum docebant, & ad cultum Dei, studiumque pietatis incitabant, quorum vsu & consuetudine primum delectari Beatus Raymundus, deinde etiam ad idem vitæ institutum amplectendum vehementer cœpit inflammari,neque anceps ea difficilisve cogitatio fuit. Nam inclinatum eius animum,in via salutis ambulantem, speciosi illi pedes euangelizantium pacem, in montem Domini, perfectionis nimirum Euangelicæ apicem, facile deduxerunt.

Ordinem Fratrum Prædicatorum ingreditur, & in eo professionem emittit.

§.11. Itaque iam matura ætate annum circiter quintum supra quadragesimum agens, abdicatis honoribus, spretisque omnibus diuitiis, assumpsit pennas vt columbæ, atque in requiem Domini euolans, in Ordine Fratrum Prædicatorum solemnem professionem emisit. Quod vt omnibus admirationi fuit,hominem genere nobilem, doctrina præstantem,affluentem bonis,dignitate & fama celebrem, suscepto religiosæ vitæ instituto, spontaneam paupertatem opibus, suique contemptum honoribus & commodis prætulisse,ita eius exemplo complures literati, ac studiis, doctrinisque dediti, nobiles viri eumdem Ordinem sunt amplexi, ac propterea magnum ea religio in dicta ciuitate suscepit incrementum.

Præcipuas Religiosorum virtutes amplectitur.

§.12. Hic iam nouus Christi miles,aduersus humani generis hostem fortiter dimicare apud se statuens, ac turrim æternæ salutis ædificans, vt sapiens architectus, humilitatis religiosæ, quæ ceterarum est patens custosque virtutum,fundamenta iacere decreuit.

Humilitatis fuit tenacissimus.

§.13. Itaque etsi omnibus eruditione & prudentia antecellebat,hoc tamen ipso demissius sentire de se,aliis omnia, sibi nihil tribuere, singulos honore debito prosequi, denique libentius delitescere quam in lucẽ prodire consueuerat,cuius ille virtutis tenacissimus in omni vita fuit, & quoniam obedientia humilitatis vita est,ad hanc tuendam atque conseruandam,exemplo mediatoris, & Saluatoris Domini Nostri Iesu Christi, qui humiliauit semetipsum factus obediens vsque ad mortem, vir iustus die ac nocte meditabatur obedientiam, ac sepulto propriæ voluntatis arbitrio, mortuus huic sæculo vitam cum Christo in Deo abscondebat, ac totus à superiorum nutu pendebat.

Paupertatem toto pectore amplexus est.

§.14. Beatam paupertatem regni cælorum præmio dignam, & Christi ore laodatam, toto pectore amplexus est, ac eam veluti fraternæ pacis fundamentum, munditiam vitæ, curarum huius mundi abdicationem, proximam denique, & quasi compendiariam ad Deum viam studiosissime semper coluit, ac semetipsum, tanquam aurum igni probatum in camino paupertatis expurgabat.

Castitatis amantissimus fuit.

§.15. Castitatis,quæ cælestis & Angelicus thesaurus est, amantissimus fuit,ac præcinctus lumbos,& lucernam boni operis in manibus habens, eam in fictili corporis vase in sanctificatione, & honore portans, incorruptam & integram vsque ad extremum vitæ diem conseruauit.

Dei Matrem intemeratam Virg. Mariam assiduè inuocabat.

§. 16. Et qua erat in Dei Matrem,& intemeratam Virginem Mariam pietate, in cuius fidem & clientelam se iamdiu ante contulerat, nullum firmius ad dæmonis vires conterendas, quam eiusdem Virginis præsidium inueniri posse certum exploratumque habens, eius patrocinium assidue inuocabat,ac tantus erat eius in oratione feruor & perseuerantia, vt ex variis occupationibus se ipse frequenter colligens sederet solitarius, & leuans se super se diuinæ contemplationi vacaret, in qua cælestes plane spiritus hauriebat,& de fontibus Saluatoris aquas sapientiæ salutaris accipiens.tanto gratiarum imbre omnes vitæ suæ actiones irrigabat, vt flumina aquæ viuæ de ventre eius in aliorum vtilitatem promanarent.

Pauperum & captiuorum præcipuè curam gerebat.

§.17. In pauperes, ac præcipue captiuos dura seruitute ab infidelibus detentos propensissimus erat, nullumque officij genus vnquam prætermisit, quo eos liberari posse existimaret, quorum hoc etiam maiorem curam, & solicitudinem gerendam esse censebat,quo in grauiori periculo Christianæ fidei abiurandæ, & amittendæ salutis æternæ versarentur. Cum itaque eius hortatu Petrus Nolascus, natione Gallus,cuius confessiones beatus Raymundus audiebat,vir opibus florens, & insigni pietate præditus, ad inopes alendos, & maxime ad captiuos ex Barbarorum vinculis redimendos, suas copias & opes cum alacritate ac libenti animo conferret,egregium pij ac liberalis animi officium pro sua infinita bonitate gratum Deus habuit. Nam proxima nocte insequente,Beatissima Virgo Dei mater eidem Petro, qui sanctis meditationibus, & orationi vacans, cogitabat qua ratione calamitatibus Christianorum in captiuitate degentium succurri posset, serena fronte se conspiciendam dedit, & acceptissimum sibi, ac vnigenito Filio fore dixit, si suum in honorem institueretur Ordo religiosorum, quibus cura incumberet captiuos è tyrannide Turcarum liberandi, ac illa ipsa nocte eadem Virgo Sanctissima beato Raymundo,& Iacobo,primo Aragoniæ Regi apparuit, id ipsum de religiosis admonens.

Ordinis Redemptionis Captiuorum statuta præscripsit, & primum Magist. generalem creauit.

§.18. Quare hi collatis inter se consiliis, & consentientibus animis, Ordinem B. Mariæ de misericordia, seu de Mercede Redemptionis Captiuorum fundauerunt, cui beatus Raymundus certas viuendi leges præscripsit ad istius Ordinis vocationem accommodatissimas, quarum approbationẽ aliquot annis post à fel.rec. Gregorio Nono prædecessore nostro impetrauit,& dictum Petrum,qui eidem Ordini omnia sua prompte dederat, priorem etiam Generalem Ordinis Magistrum, suis ipse manibus habitu eodem indutum creauit.

Cum Ioanne Card Episcopo Sabinensi in Hispaniã proficiscitur, prædicatque &c.

§. 19. Hæc beatus Raymundus,quæ ad vnius Dei gloriam, & proximi vtilitatem gesserat, etsi occultissimã esse volebat, tamen ardentem illius in egenos charitatem, & vitæ sanctimoniam iam vbique fama vulgauerat,& sanctæ eius doctrinæ odorem manifestabat in omni loco.Quamobrem bonæ memoriæ Ioannes Cardinalis Episcopus Sabinen. eruditionis & pietatis laude clarissimus, ab eodem Gregorio Nono prædecessore nostro in Hispaniam ad crucem aduersus Saracenos prædicandam, aliaque Sedis Apostolicæ negotia pertractanda Legatus de latere missus, multorum sermonibus singularem eius integritatem intelligens, cum sibi legationis accepit adiutorem. Quo in munere beatus Raymundus tanta cum prudentia, tanta humilitate & charitate versatus est, vt omnibus esset bonus odor Christi ad vitam.Nam etsi honestissimo loco natus esset, & iam ætate prouectus, multisque virtutibus cumulatus magna apud omnes auctoritate polleret,in hoc tamen longinquo & difficillimo itinere nullis vnquam ab eo precibus obtineri potuit vt equo veheretur, sed verus Christi discipulus calceatus pedes in præparationem Euangelij pacis, & assumpto spiritus gladio, quod est verbum Dei, iter suis comitatus sociis pedibus faciebat, & Cardinalem quò erat venturus præuertens, quasi viam ante faciem eius in benedictione præparans, Euangelio Christi prædicando,permultos, adiuuante Domino, ad arctam salutis semitam, à via lata & spatiosa traducebat,& confessiones audiendo, à censuris & à peccatorum nexibus liberabat. Quodque omnibus mirum fuit, toto illo itinere nihil vnquam de solita ciborum abstinentia, vigiliis, ieiuniis, prædicationibus, totiusque religionis seueritate remisit, sed obseruantissimus constitutionum sui Ordinis,ne latum quidem vnguem ab illius statutis,& legibus discedebat.Quare suscipiebant ipsum vniuersi,colebant omnes. Ioannes Card summopere diligebat, qui perfunctus legatione ad Vrbem rediens,cùm beatum Raymundum vna secum adducere decreuisset, nunquam id tamen ab eo potuit impetrare.

A Gregor Nono vocat. Româ venit.

§.20. Sed cum ad eumdem Gregorium Nonum prædecessorem nostrum, de rebus legationis referret, tam multa, eaque præclara de huius beati viri virtutibus dixit,

vt

vt idem Gregorius prædecessor illius videndi desiderio incensus, eum ad se confestim euocarit, cuius ille dicto audiens, quamquam religiosæ quietis auidissimus, Romam venit.

Capellanus & Pœnitentiarius constituitur.

§.21. Excepit eum amanter & benigne prædictus Gregorius prædecessor, ac breui perspectis & exploratis eius animi dotibus, summisque virtutibus, Capellani sui officio, quod tunc temporis idem erat, quod nunc est causarum Palatij Apostolici Auditorum, & pœnitentiarij dignitate ornauit, ac tanti semper fecit vt non nisi adhibito eius consilio grauiores causas tractaret, quem cum etiam à sacris sibi confessionibus præfecisset, is, qua erat in egenos charitate, pœnitentiæ loco illi iniungebat, vt inopum preces, & iustas petitiones statim audiret, eorumque negotia expediret, & quam citissime conficeret, quare ab eodem Gregorio prædecessore.

Pater Pauperum appellatur, & Decretales in ordinem redigit.

§.22. Pater pauperum est appellatus. Decreta Romanorum Pontificum, quo quæque tempore condita erant, diuersis in Epistolis & Concilijs sparsa, quæ obscuritatem & incertitudinem inducere videbantur, ad communem omnium, & maxime studentium vtilitatem, in ordinem & compendium redigi iamdiu omnibus fere placuerat, sed tanto operi vir idoneus quærebatur. Itaque Gregor. prædecessor beatum Raymundū huic muneri aptissimum esse ratus, id oneris ei imposuit, quod tandem ipse ingenti labore trium annorum spatio feliciter absoluit, quemadmodum in ipso Decretalium proœmio grauissimo eiusdē Gregorij testimonio est comprobatum. Hisce lucubrationibus & assiduo humilitatis studio quamdiu Romæ vixit, contra otiosam mentis euagationem, & inanis gloriæ cupiditatem se ipse tuebatur diligentissime.

Archiepiscopatum Tarraconensem recusat.

§.23. Quare oblatos etiam honores, & amplissimas Ecclesiarum Cathedras omni conatu repudiauit. Nam cū Gregorius Archiepiscopatum Tarraconensem ei deferre decreuisset, id ille adeo grauiter & moleste tulit, vt illico febri correptus aliquot dies, ingenti corporis animique dolore torqueretur. Itaque ab huius mundi gloria alienissimus omni ope contendit, vt eam à se dignitatem auerteret, quod, cum per se non posset, adhibitis multorum precibus, & quorumdam Cardinalium auctoritate, eiusdem Gregorij prædecessoris animum ita inflexit, vt illius Ecclesiæ onus in eum transtulerit, quem ei muneri B. Raymundus aptissimum esse iudicauit.

Barcinonem redit.

§.24. Hac difficultate perfunctus exultabat in Domino, ac veluti suo iuri redditus, gratiis Deo peractis, ad solitos labores sese contulit, quorum tandem magnitudine & diuturnitate confectus, in tam grauem morbum incidit, vt illi certam mortem medici denunciarent, nisi patrium solum repeteret. Itaque dimisso confessarij eiusdem Gregorij prædecessoris munere, & obtenta abeundi facultate Barcinonem rediit, atque ita rediit vt eum animi candorē ab omni ambitionis labe intactum & illæsum, quo imbutus ad Vrbem venerat, in patriam reportarit.

B. Raymundo data fuit gratia sanitatum, & operatio virtutum.

§.25. Vix ab Vrbe recesserat, cum statim ei diuinitus per spiritum data est gratia sanitatum, atque operatio virtutum. Nam cum ad eum Cataloniæ portum, quem Tossa vocant, appulisset, aduectum ad se leui cymba quemdam eius loci incolam, Barcelo de Faro nuncupatum (qui dum in messem incumberet, adeo graui & repentino correptus erat morbo, vt statim omnibus orbatus sensibus, nullos neque clamores, neque admotos corpori famulos perciperet, sed humi iacens exanimis, mortuus esse crederetur)

Barcelo de Faro semimortuus B. Raymundi precibus vitam qua satis fuit ad confitendum peccata, obtinuit.

Beatus vir miseratus, Deum, qui diues est in misericordia, ardentissime est deprecatus, vt ei vitam, quæ satis esset ad confitendum peccata, produceret, tum magna in Deum fide nixus, infirmum proprio compellans nomine rogauit, an vellet peccatorum sordes sacra confessione diluere, confestim ille velut è somno excitatus oculos sustulit, receptoque vocis vsu, id velle se, ac vehementer optare dixit, & confessione facta, atque exonerata peccatorum conscientia, perceptaque absolutione nihil amplius elocutus spiritum Deo reddidit. Id circumstantes admirati glorificauerunt Deum, quod talem hominibus dedisset potestatem.

Pœnitentiarij munere quo etiam absens ab Vrbe fungebatur, sponte se abdicauit.

§.26. Atque vbi Barcinonem appulit, confirmatis paullum viribus, statim ad res diuinas & celestes contemplandas animum adiecit. Eius vero Barcinonem aduentus, simul atque per Hispaniam innotuit, ingens hominum concursus ad eum fieri cœptus est, partim visendi gratia, partim consulendi (nam Pœnitentiarij potestatem concessu eiusdem Gregorij, etiam ab Vrbe absens exercebat) quos omnes consolabatur in Domino, & spiritualibus monitis mirifice recreabat, eius enim scientia, quasi inundatio in omnibus abundabat, & consilium eius, sicut fons vitæ salutem animæ plurimis afferebat. Hac autem Pœnitentiarij potestate, quo liberius Deo sibique vacaret, sponte se abdicauit, quamquam eius etiam absentis opera idem Gregorius prædecessor, ceterique Romani Pontifices, qui eum secuti sunt prædecessores item nostri vtebantur, vt ex ipsorum literis facile constat, quibus ei grauissima negotia committebant. Conscripsit etiam summam casuum conscientiæ, qui solent in foro pœnitentiæ frequenter occurrere, magnæ doctrinæ, atque auctoritatis, & tam confessariis quàm confitentibus valde vtilem, & necessariam.

Magister generalis Ordinis Prædicatorum absens Bononiæ declaratur.

§.27. Dum sacris & suauibus hisce studiis, & iuuandi proximi occupationibus distinetur, anno humanæ salutis millesimo ducentesimo trigesimo octauo, Iordanus eiusdem Ordinis secundus Generalis magister, ex hac vita excessit. Quare nouo Generali magistro deligendo Capitulum generale Bononiæ est congregatum, vbi cùm dissidentibus sententiis, non satis Patribus inter se conueniret, ad Sancti Dominici corpus preces indictæ sunt, atque inde ad suffragia ventum, quibus omnibus, nullo penitus refragante, beatus Raymundus absens, Generalis magister est declaratus, cuius rei nuncio perculsus, atque animo perturbatus, primum repugnare vehementer cœpit, sed prouectioribus ætate ac sapientia Patribus Bononia Barcinonem aduentantibus, qui eam omnium & Dei voluntatem esse confirmarunt, ægre tandem acquieuit, ac magistratum iniit. Itaque aliorum precibus, & auctoritate victus, animum ad regendam eam familiam adiecit.

Biennio elapso Magistratu sponte se abdicauit.

§.28. Quam cum integro biennio sanctissimè, & magna cum laude administrasset, facto, ipso postulante superiore anno, ex communi Patrum sententia decreto, vt liceret Magistro generali officium magisterij renunciare, proximo insequente Capitulo Bononiæ item habito affectam ætatem, infirmamque valetudinem incusans, pristinæ nimirum quietis, vitæque priuatæ auidissimus, Magistratu mœrentibus omnibus sponte se abdicauit, quo veluti onere deposito, lætus & alacer ad consuetas pietatis exercitationes, & proximi ad virtutem incitandi studium se quamdiligentissime retulit, ac nihil vnquam antiquius habuit, quam vt religionem Catholicam longe lateque propagaret, & pro viribus ab hæresum labe vindicaret.

Iacobo I. Regi Arag. vt officium Inquisitionis in suis regnis institueret suasit.

§.2. Quamobrem claræ memoriæ Iacobo Regi Aragoniæ eius nominis primo in primis suasit, vt sacrum Inquisitionis officium suis in Regnis institueret, ad hæresum videlicet, quæ tunc ex nefaria Valdensium secta recenter exorta erat, omnesque alias procul à finibus eius Regni arcendas, atque hanc ob causam Concilio Prouinciali Tarraconæ aduersus eosdem sectarios habito, iussu ipsius Iacobi Regis interfuit.

Vt Saraceni Euangelium Christi prædicaretur eidem Iacobo Regi Auctor fuit, Vna cum eodem Iacobo Rege ad maiorem insulã ex Balearibus proficiscitur.

§.30. Sub idem vero tempus Saraceni, qui nobilissimas Hispaniæ ciuitates, & finitimas insulas impia sui generis stirpe multo ante infecerant, armata manu vehementer etiam infestabant, quibus vt in suis Regnis Euangelium Christi prædicaretur, eidem Iacobo Regi auctor fuit. Hunc etiam ad maiorem insulam ex Balearibus proficiscentem, eius rogatu comitatus est, tum vt ei à sacris confessionibus esset, tum etiam vt verbo Dei prædicando, fideique Catholicæ mysteriis explicandis Hebræos & Agarenos, qui ibidem magno numero erant, ad Christianam religionem adduceret, vbi cum idem Iacobus Rex vesano amore captus, cuiusdam fœminæ consuetudine vteretur, Beatus Raymundus, qua erat dicendi libertate & prudentia, illum blando primum sermone ab ea conatus est reuocare, verum vbi se nihil proficere animaduertit, tum orare, proque sua in Deum fide precibus omnibus cœpit obtestari, ne ob exiguam corporis voluptatem male se ipsum perderet, sed neque preces quidquam profuere.

Miraculum transfretationis B. Raymundi, expanso

§.31. Hic tum beatus Raymundus animi dubius, & incertus quo se verteret, consulto tandem precibus diuino numine, statuit nihil grauius sibi faciendum, quam vt

Super aquis pallio centum sexagima milliaria sex horis confecit, ac Barcinonem appulit.

ex insula discederet, ne libidinem eiusdem Iacobi Regis, quā ferre amplius non poterat, probare sua præsentia videretur. Itaque eum adiit, serioque futuræ admonitū suæ voluntatis certiorem fecit. Iacobus vero Rex eius apud se retinendi cupidus, nautas omnes præmoneri iussit, atque capitali edicto prohiberi, ne vllus eum traiiceret. Interim ignarus huiusce consilij beatus Raymundus in portum perrexit, vbi ab omnibus nauiculatoribus communi consensu reiectus: cognita Iacobi Regis voluntate, in portum Sollar profectus est, itineris sui comiti hoc vnum firmissime asseuerans, ibi æternum Regem sibi non defuturum, at cum neque in eo portu à nautis admitteretur, id secum ipse demiratus, hoc magna fide pronunciauit, Regem quidem mortalem ita statuisse, sed Regem æternum aliter prouisurum. Itaque omnibus in littore salutatis, per quasdem rupes, & prærupta saxa in mare porrecta aliquantulum progressus in mare descendit, ac socium allocutus, videbis, inquit, quemadmodum Deus optimā nauē prouidebit. Quare fiduciæ plenus, expanso super aquis pallio, reductaque eius ora instar veli ad baculum, quo tamquam malo vteretur, Dei opem inuocans, ac signo Crucis se muniens, relicto in insula suo, modicæ fidei ác dubitante socio, mari se commisit, ac leni prosperoque flante vento, perambulans semitas maris, ac benedicens Deum, qui dominatur potestati eius, centum sexaginta milliaria sex horis confecit, omnibusque circum litora insolitum nauigandi genus admirantibus, Barcinonem appulit, vbi resumpto pallio, quod ne quidem aqua perfusum erat, ad Monasterium sui Ordinis sub meridiem se contulit, quodque non minus admirandum est, ianuis clausis illud ingressus, populi acclamationes euitans ad gratias Deo peragendas in templum secessit, cuius rei fama totam Vrbem, finesque illius breui peruasit. Auxit etiā huius miraculi magnitudinem eiusdē Iacobi Regis emendatio subsecuta, extant autē vsque in hodiernum vestigia turris & capellæ eo in loco, ex quo in mare descenderat, extructæ, atque ipsum etiam pallium, vt continuata apud eos populos traditione receptum est, cuius contactu multi à variis corporis infirmitatibus quotidie liberantur.

Seminarium in quo sui Ordinis Religiosi Hebraico, & Arabico sermone erudirentur instituit, & Neophytorum curam suscepit.

§.32. In procuranda Hebræorum & Saracenorum salute magno charitatis ardore semper incensus fuit, omnemque operam dedit ad eos fidei Christianæ documentis excolendos, ac pro viribus adiuuandos, quod vt ei facilius, esset, Seminarium in quo nonnulli sui Ordinis religiosi, Hebraico, & Arabico sermone erudirentur, Castellæ, & Aragoniæ Regum impensis instituit, quod opus toti Hispaniæ ornamento, atque infidelibus adiumento fuisse ex eo satis constat, quod illios ope atque auxilio, ingens eorum multitudo Christianam religionem amplexa sit, Neophytos non minori charitate doctrinæ Christianæ præceptionibus imbuebat, atque tam assiduus erat in illis instituendis, vt eorum parens esse videretur, & ne alimenta iis ad vitam necessaria deessent, vndique eleemosynas corrogabat.

Beneficus erat in omnes.

§.33. De rebus dubiis sæpe consultus, singulari prudentia, ac diuina plane sapientia omnibus respondebat, atque inter cetera beneficia quæ accepit, hoc præcipue donum à Deo est consecutus, vt eos quibus cum ageret, mira cōsuetudinis suæ dulcedine ac voluptate perfūderet.

Orandi contemplandique summā adeptus est facultatem.

§.34. Orandi, contemplandique summam diuturno vsu adeptus est facultatem, nam etsi variis grauibusque negotiis distineretur, tamen vbi se ad orationem composuerat, tanta subito diuini spiritus suauitate rapiebatur, vt omnium rerum mortalium cura exutus esse videretur, ac sæpe intempesta nocte clam obseruatus est in secretiori templi recessu, tam crebra altaque suspiria inter orandum edere, vt audientes ad lachrymas commoueret. In diuinis officiis erat assiduus, atque incredibilem psallendo capiebat voluptatem.

Magna eius fuit in sacrificando animi puritas, & deuotionis feruor.

§.35. Sacrosanctum Missæ sacrificium ferè quotidie celebrabat, quanta vero esset eius in sacrificando animi puritas, ac deuotionis feruor, vel ex eo facile existimari potest, quod astantes ex eius solo aspectu ad orationem incitarentur, ac petita à Deo Patre misericordiarum beneficia eius precibus impetrarent.

P. Martinus eiusdem Ordinis conuersus ex manibus B. Raymundi celebrantis & sacram hostiam populo ostendentis, Christum Dominū sub pueri specie vidit, & ab omni concupiscentia carnis praeseruatus fuit.

§.36. Nam Frater Martinus eiusdem Ordinis Cōuersus cum antequam suaui se Christi iugo subiiceret, voluptatibus carnis liberius indulsisset, ac tunc earum rerum quibus ante assueuerat, recordatione, suique corporis illecebris, quasi quibusdam stimulis agitatus, mirum in modum vexaretur, omnem, huius tentationis propulsandæ spem in beati Raymundi meritis collocauit. Igitur eius sacrificiis sæpe interesse, ac summis precibus à Deo flagitare cœpit, vt tanto suo malo remedium aliquod afferret, quod dum perseuerantiter peteret, quodam die ex manibus beati Raymundi celebrantis, ac sacram hostiam populo ostendentis, Christus Dominus sub augustissima pueri specie clarissima luce radiantis spectandum ei se præbuit, quo viso tanto est repente gaudio delibutus, vt ex eo tempore ad extremum vsque diem, diuina gratia & bonitate, ab omni concupiscentiæ carnis commotione fuerit præseruatus.

Magna familiaritate vsus est cum Angelo.

§.37. Cum cœlestis militiæ Angelo tanta inerat ei familiaritas & amicitia, quæ maximum est puritatis & sanctimoniæ argumentum, vt ab eo freqoenter ad orandum, à somno excitatus inuitaretur.

Totam hebdomadam excepto die Dominico ieiunabat.

§.38. Cibi potusque parcissimus fuit, totam enim hebdomadam, excepto die Dominico, ieiunabat.

Lenitate, & charitate claruit.

§.39. Nullum vnquam in eo contumaciæ vel arrogantiæ vestigium animaduerti potuit, quinimo lenitate ac patientia fuit maxima, & in Deum tanta charitate, vt eius amore omnia arbitratus sit vt stercora, ex qua etiam egregia illa in proximos charitas redundabat.

Charitate, & omnibus virtutibus cumulatur.

§. 40. Omnibus demum virtutibus cumulatissimus, deuexa iam ætate, in perpetua quadam erat animi vigilia, expectans Dominum vt ad cælestes nuptias ab eo vocaretur.

Annos fere centum natus Barcinone obdormiuit in Domino, anno 1275.

§. 41. Igitur annos fere centum natus cupiens dissolui & esse cum Christo, in lethalem morbum incidit, atque Sacramentis omnibus rite munitus, orantibus ad lectulum fratribus, deficiente sensim omni vitæ sensu, ipso die Epiphaniæ Barcinone obdormiuit in Domino, salutis humanæ anno millesimo ducentesimo septuagesimo quinto.

Alphonsus Castellæ, & Iacobus Aragoniæ Reges eius exequias sua præsentia cohonestarunt.

§.42. Vulgata eius morte, ingens hominum concursus ad Monasterium videndi causa repente factus est, ac tanta fuit viri sanctitatis apud omnes opinio, vt multi Episcopi, complures Prælati, ac nobiles viri, clerus etiam & populus Barcinonensis vniuersus, funus eius summa doloris significatione sint prosecuti. Communem vero illam eius sanctitatis famam, auctoritate sua magnopere auxerunt Alphonsus Castellæ, & Iacobus Aragoniæ Reges, qui ad eius exequias sua præsentia cohonestandas, comitantibus filiis, ac domesticis omnibus, summa cum veneratione & fama sanctitatis beati huius viri conuenerunt. Itaque corpus eius magno totius Ciuitatis luctu ac Principum virorum dolore honorifice humatum est, quod paucis annis post in sepulchrum marmoreum translatum fuit.

Miracula Deus edidit post B. Raymundi obitum.

§.43. Barcinonensis populus beato Raymundo vita functo, quasi totius patriæ lumine extincto, mœrore afflictus grauiter angebatur, atque ob recentem virtutum eius, ac beneficiorum memoriam, eo carere omnibus acerbissimū erat, sed pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui secundum multitudinem dolorum consolationibus suis timentium se corda lætificat, beati Raymundi meritis beneficia in omnes conferendo plebem suam mirifice recreauit: Nam fidelissimi huius serui integritatem & sanctimoniam, multis quidem in vita miraculis clarā, pluribus signis post obitum ingenti omnium lætitia comprobauit. Atque vt omnes etiam intelligerent quàm Deo placita esset anima eius, eo ipso tempore quo ex hac vita migrauit ad Dominum, insigni miraculo est declaratum.

Guillelmus de Villaragut precibus B. Raymundi porrectis mūdatur à lepra.

§.44. Erat in ea Ciuitate Goillelmus de Villaragut, qui inueterata corporis lepra grauiter laborabat, neque eum fœditas morbi, doloris ve acerbitas in publicum prodire, solitasque exercitationes, & negotia obire patiebatur. Medici adhibitis frustra medicamētis omnibus, deplorata re animum desponderant; ipse verò, Deo ita disponente, qui Sanctum suum clarificaturus erat, in ædes quasdam Monasterio Ordinis Prædicatorum vicinas, ea ipsa nocte qua beatus Raymundus excessit è vita, diuerterat, vbi cum grauissimo elephantiæ dolore torqueretur, à pio quodam viro, Bernardo de Molendis nuncupato, Canonico Barcinonensi admonitus est, vt beati Raymundi, qui eo tempore, dormierat in Domino, meritis se commendaret,

mendaret, quod ille recuperandæ valetudinis cupidissimus, simul atque diligenter præstitit, confestim omnis lepra ex eius membris collapsa est, ac sanum corpus reliquit, in cuius rei signum, & accepti beneficij memoriam idem Guillelmus monumento suspenso in templo, rem omnibus testatam esse voluit, & posteritatis memoriæ commendauit.

Margarita Ioannis Physici filia mortua vita reuocatur.

§.45. Illud vero maximum est eius sanctitatis argumentum, quod mortuos etiam ad vitam reuocarit. Nam quædam puella Margarita nomine, Ioannis Physici filia, quatuor aut circiter annos nata, diuturna febri, continuisque alui fluxionibus exhausta diem obierat extremum, eamque vere mortuam esse pallor ipse vultus, contractæ nares, oculi extincti, horridi dentes, ceteraque indicia confirmabant, quin & idem Ioannes pater medicæ artis expertissimus, asseruit omnia mortis, nulla vitæ vestigia in eius corpore extitisse: honesta interim mulier Romea eiusdem Margaritæ mater, quæ paulo ante ad beati Raymundi sepulchrum accesserat, & auxilium ab eo, filiæque valetudinem precabatur, vbi de morte Filię certior à Ioanne eius marito facta est, ab eodem sæpius domo reuocata fuit, quo illa nuncio perculsa tanto filiæ recuperandæ desiderio inflammata est, vt neque inde se abituram, neque domum reuersuram affirmaret, nisi beati huius viri meritis & intercessione Margarita eius Filia vitæ restitueretur. Itaque lachrymis ac lamentis omnia miscere, & ardentius orationi instare, atque à Deo, per beati viri merita summis precibus flagitare cœpit, vt filiam vitæ, sibique redderet, cuius perseuerantem firmissima fide orationem respexit Deus nec spreuit deprecationes eius. Nam sub occasum Solis Margarita filia, paulo post meridiem defuncta, non modo vitæ, sed etiam integræ valetudini est penitus restituta, quæ postridie in templum pedes adiit ad gratias pro tanto beneficio agendas, & decem & quatuor annos superuixit.

Romea Michaelis de Sala vxor partu feliciter edito acerbissimis parturiendi doloribus liberatur.

§.46. Altera item honestæ conditionis fœmina, Romea appellata, Michaelis videlicet de Sala hominis pij vxor, beati Raymundi opem experta est, nam cum maturo iam fœtu acerbissimis pariendi doloribus premeretur, ac infanti caput enixa, reliquo intus recluso corpore, tribus integris diebus ac noctibus grauissimo cruciatu torqueretur, nihil propius factum est, quam ex hac vita decederet, nam ob languentis stomachi fastidium, cibos omnes, haustusque respuebat, atque à sensibus alienata, vocisque vsu priuata iacebat exanimis, quo tam præsenti vxoris suæ periculo prædictus Michaël vehementer animo consternatus, ad templum illico excurrit, beati Raymundi opem, subsidiumque implorans, qui simul ac domum rediit, Romea felicissime partum edidit, atque omni dolore est liberata.

Iuuenis quidam æger integræ valetudini est restitutus.

§.47. Præterea iuuenis quidam continuos viginti dies acutissima febri agitatus, viribusque exhaustis in superiorem ædium partem à suis delatus fuerat, vt aura puriore frueretur, animumque relaxaret, quo ex loco deorsum in lapides & saxa corruens, ita conuulsus fractusque membris fuit, vt immotus humi prostratus ab omnibus mortuus esse putaretur. Eo, vt fit, cum multi videndi & iuuandi causa accurrissent, astantium quidam pulueres ex beati Raymundi sepulchro desumptos, quos religiose ac pie secum gestabat, in iacentis ac moribundi os iniecit, colloque appendit, atque æger ille continuo valetudini est integræ restitutus. Et illa quidem, aliaque quamplurima multo ante tempore contigerunt, hæc vero recentiora sunt.

Michaël peste correptus omni morbo liberatur.

§.48. Anno millesimo quingẽtesimo octogesimo nono, dum pestilentia Barcinonæ grassaretur, atque ingenti hominum clade inualesceret, quidam probus vir, Michaël Amat appellatus, peste mortifera correptus, ac desperata valetudine à medicis destitutus, Sacramentorum atque extremæ vnctionis susceptione ad mortem se comparabat, sensim vero per omnia corporis membra serpente morbo, in eas redactus erat angustias, vt præclusis faucibus loqui amplius non posset. Quare intimo cordis & animi affectu beatum Raymundum est deprecatus, vt eam a se infirmitatem depelli precibus suis impetraret, qua in oratione beatum Raymundum sibi videre visus est, atque extensa manu se contingere, quo ex facto ita omni repente morbo leuatus est, vt eodem ipso die conualuerit.

Anna Beneta sanguinis profluuio laborans puluere ex B. Raymundi sepulchro adhibito vitæ discrimen euitauit.

§. 49. Hoc aliquanto recentius est. Nam anno millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, pia quædam mulier Anna Beneta vocata, Barcinone honestis parentibus orta, ipso Epiphaniæ festo copioso sanguinis profluuio in summum vitæ periculum adducta erat, neque adhibita medicorum remedia sanguinem vllo modo sistere poterant, neque ipsa in proximum diem victura putabatur. Quare eorumdem hortatu cum Sanctissimæ Eucharistiæ, atque extremæ vnctionis Sacramenta, pie, & deuote sumpsisset, mortem expectabat. Interim in beati Raymundi præsidium toto animo confugit, ac pulueres ex eius sepulchro ad se deferri, atque in cyatho misceri sibi iussit, quibus epotis melius se habere cœpit, & absque vllo prorsus alio pharmaco vitæ discrimen euitauit.

Ex eius sepulchro terra quædam tenuis enascitur qua infirmitates curentur.

§.50. Illud vero perpetui cuiusdã miraculi vim obtinet, quod ex primo eius sepulchro terra quædam tenuis, seu puluis saluberrimus enascitur, qui licet magna in copia inde exportetur, nunquam tamen deficit, ac multæ magnæque corporis infirmitates eo curantur.

Ludouicus odoratus sensum recuperauit.

§. 51. Anno itidem millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, cum Iudices constitui ad explorandas beati huius viri reliquias, arcam vbi erant reconditæ, aperuissent, tantus illico odor ex eius corpore, qui viuẽs in odorem suauitatis Dei se consecrarat, exhalauit, vt multi qui eo confluxerant, nihil eo percipi posse iucundius affirmarent, quinimo egregius vir Ludouicus de Claramunt, ex graui morbo sensu odoratus à sexdecim annis orbatus, cum in ea hominum multitudine videndi desiderio incitatus propius accessisset, eum etiam odorem suauissimum sensit, quo repente ita recreatus est, vt lachrymas præ gaudio contineret, nec vllam vocem emittere vllo modo posset, verum tacitus apud se cogitans dubitabat, num istius solummodo odoris olfactum recuperasset, an etiam rerum aliarum, sed domum reuersus vbi se varios odores percipere animaduertit, miraculum subito euulgauit.

Ex eius sepulchri meatu suauis odor efflatur.

§. 52. Neque vero hæc odoris fragrantia eo solum tempore ex eius corpore emanauit, sed ex aperto quodam eius sepulchri meatu idem suauis odor quandoque afflatur, qui ab iis sentitur, quos diuina bonitas eo munere dignatur.

Reges, Episcopi, & populi Aragon. à Rom. Pontif. frequenter petierunt canonizationem.

§. 53. His, pluribusque aliis miraculis, quæ referre longum esset, corda Regum inclinata, plurimique Ecclesiarum Antistites, & Prælati populique integri Regni Aragoniæ diuinitus excitati, vna voce & consensu a multis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris frequenter petierunt, vt beatus Raymundus in Sanctorum numerum referretur.

Et Archiepiscop. Tarraconens. Episcop. & Abbat. in Conc. Prouinc. Tarrac. congregati idem à Nicolao III. petierunt.

§. 54. Et quidem quarto ab eius obitu anno, salutis videlicet humanæ, millesimo ducentesimo septuagesimo nono, Archiepiscopus Tarraconensis, ac decem Episcopi Regni Aragoniæ, multique Abbates in Concilio Prouinciali Tarraconæ congregati, literas ad fel. recordat. Nicolaum Papam Tertium prædecessorem nostrum dederunt, quibus singularem eius in Deum charitatem vitæque innocentiam coram Deo & hominibus testificati, vt eum præuia virtutum ac miraculorum eius inspectione, Sanctorum numero adscribere vellet, humiliter supplicarunt.

Præfecti Ciuit. Regni Arag. & Principat. Cathaloniæ, Ciuitas Barcinonen. & Fratres Ordin. Præd. idem à Bonifac. VIII. postularunt.

§.55. Cum autem ipse Nicolaus III. prædecessor è vita migrasset, Præfecti Ciuitatum Regni Aragoniæ, & Principatus Cathaloniæ, totaque Ciuitas Barcinonen. quin & Priores, cæterique Fratres Ord. Præd. qui eas Prouincias incolebant, idem à fel. recordat. Bonifacio VIII. etiam prædecessore nostro enixe flagitarunt.

Conc. Prouinc. Tarraconens. à Ioanne XXII. & Petrus Aragoniæ Rex à Clement. VI. idem petierunt.

§. 56. Verum ipso Bonifacio prædecessore ab humanis etiam erepto, Concilium Prouinciale Tarraconæ denuo conuocatum, apud sanctæ memoriæ Ioannem XXII. prædecessorem etiam nostrum primam petitionem renouauit, quo tempore Frater Arnaldus Burguetus Ordinis Prædicatorum, Inquisitor ac Procurator a Capitulo generali ad hanc causam prosequendam institutus, multos testes super miraculis, quæ de hoc beato viro vulgabantur, examinari curauit. Sed cùm per dicti Ioannis prædecessoris obitum res transigi non potuisset, cla. mem. Petrus Aragoniæ Rex datis ad fel. recor. Clementem VI. similiter prædecessorem nostrum literis vehementer institit, vt beatus hic vir humanis laudibus extolleretur in terris, quem diuinæ prouidentiæ sublimitas, quemadmodum in eius literis habebatur, honorare voluerat in excelsis.

Paul. III. concessit in Ecclesiis Ord. Præd. Regni Aragon. solemne officium celebrari posse.

§. 57. Cum vero huius rei tanta sit grauitas & magnitudo, vt exiguo tempore perfici non potuerit, omnis huius causæ tractatio vsque ad tempora sanctæ memoriæ Pauli Tertij similiter prædecessoris nostri fuit intermissa, qui tandem precibus bon. mem. Fratris Ioannis à Toleto tituli Sancti Sixti Cardinalis Burgen. nuncupati inclinatus concessit, vt in omnibus Monasteriis & Ecclesiis Ord. Præd. in Regno Aragoniæ existentibus solemne officium de beato Raymundo celebrari posset.

Philippus II. Hispan. Rex supplicauit, vt huic causæ finem Papa vellet imponere.

§. 58. Interiecto autem diuturni temporis interuallo, cum Deus qui est gloria virtutis Sanctorum, beati Raymundi meritis, & intercessione plurima in dies beneficia toti Hispaniæ largiretur, claræ etiam memoriæ Philippus II. Hispaniarum Rex Catholicus, per literas & per dilectum filium nobilem virum Antonium de Corduba & Cardona, Suessæ Ducem suum apud nos & Sedem Apostolicam Oratorem supplicauit, vt huic causæ sub tot Romanis Pontificibus inchoatæ ipsi vellemus finem imponere, quo sane pio Regis studio vehementer sumus recreati.

Et ipsis Card. Congregat. sacrorum rituum iniunxit, vt huius causæ acta omnia diligenter examinarent.

§. 59. Nam cum ab ipso Pontificatus nostri principio nihil magis quam Dei gloriam & Catholicæ religionis exaltationem spectauerimus, gaudebamus in Domino, cum vtramque hisce Regis supplicationibus promoueri cerneremus, itaque vt religioso eius desiderio satisfaceremus, Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Congregationis sacrorum rituum iniunximus, vt acta omnia quæ prius hac in re confecta erant, diligenter inspicerent & examinarent. Hi autem fuere ex triplici ordine assumpti, Venerabiles Fratres Episcopi Alphonsus Ostien. Gesualdus, Inicus Aualos Portuen. de Aragona, Gabriel Sabinen. Paleottus, & dilecti filij nostri Alexander Sanctæ Mariæ Transtyberim Medices, Franciscus Sancti Petri ad Vincula de Gioiosa, Augustinus Sancti Marci Veronen. Dominicus Sancti Chrysogoni Pinellus, Franciscus Maria Sanctæ Mariæ in Ara cœli de Monte, Ascanius Sanctæ Pudentianæ titulorum presbyteri Columna, Odoardus Sancti Eustachij Farnesius, Antonius Sanctorum Quatuor Coronatorum, Facchenettus diaconi nuncupati Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales.

Frater Michael Llot procurator in hac causa cõstituitus scripturas quasdam ad hanc causam spectantes produxit.

§. 60. Coram quibus rite congregatis, cum dilectus filius Michaël Llot, Sacræ Theologiæ Doctor Frater eiusdem Ord. Præd. professus, ac Procurator legitime hac in causa constitutus, pro suo munere, in quod per sex annos continuos diligenter incũbit, quasdam scripturas ad hanc ipsam causam spectantes protulisset; quia tamen multæ probationes addi poterant, literæ ad Archiepiscopum Tarraconensem, atque ad Barcinonen. & Vicen. Episcopos cum opportuna facultate missæ sunt, vt alias omnes scripturas & probationes annis superioribus hoc in negotio factas Barcinone extraherent, & ea denique agerent quæ ad hanc causam requiri videbantur, omniaque ad nos transmitterent, quæ tum essent omni iure confecta, summaque auctoritate firmata, & debita cum diligentia, & fide transmissa.

Et Papa eam tribus Auditoribus Rotæ examinandas dedit.

§. 61. Nos tribus viris, doctrina & integritate præstantibus, ac vsu peritissimis, Seraphino videlicet Oliuario Razzalio Decano, Petro Francisco Gipsio, & Francisco Peniæ causarum Palatij nostri Auditoribus commisimus, vt ea summo studio, quantaque possent diligentia legerent, expenderent, ac totius causæ merita exactissime ponderarent. Quo in munere cum sedulo & accurate versarentur, Philippus II. Hispaniarum Rex Catholicus, cuius memoria in benedictione sit, magno in primis nostro, & totius Orbis Christiani dolore ac detrimento viam vniuersæ terræ ingressus est.

Philippus III. Hisp. Rex Catholic. à primo sui exordio hunc Pontifici supplicauit, vt in hac causa progredi vellet.

§. 62. Quare charissimus in Christo filius noster Philippus III. Hispaniarum item Rex Catholicus eius filius non modo regnorum, verumetiam paternarum virtutum hæres, statim à primo regni sui exordio, vt se, suaque omnia in beati Raymundi præsidium, ac patrocinium conferret, literis, & per eumdem Antonium Suessæ Ducem oratorem item suum nobis supplicauit, vt in hac causa progredi vellemus. Idcirco vehementer lætabamur, & benedicebamus Domino, qui pios Reges perpetuo suscitat, ad sanctos suis honoribus prosequendos, quos elegit in ædificationem Corporis Christi, quod est Ecclesia.

Auditores Rotæ omnem rei gestæ seriem Papæ, suumque iudicium scripto tradiderunt: illorum relationem Cardinalibus sacrorum rituum per eosdem Auditores tradi iussit.

§. 63. Cum igitur prædicti Auditores in discutiendis actis, in vniuerso processu diuturnam & assiduam nauassent operam, nihilque eorum quæ ad hanc rem peragendam pertinent, prætermisissent, omnem rei gestæ seriem, suumque iudicium scripto nobis tradiderunt, quorum integram relationem nos eisdem Cardinalibus Congregationis sacrorum rituum per eosdem Auditores tradi iussimus, atque vt plurium iudicio tota hæc causa examinaretur, alios etiam Cardinales prioribus adiunximus, nimirum dilectos filios nostros Federicum Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis Borromæum, Antonium Maria Sanctæ Agnetis in Agone Gallum, Cæsarem Sanctorum Nerei & Achillei Baronium, Syluium Sancti Saluatoris in Lauro titulorum præsbyteros, Antonianum, atque Andream Sancti Angeli in foro Piscium, Perettum diaconum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, quos omnes monuimus, vt acta omnia de beati Raymundi puritate fidei, morum integritate, ac miraculorum euidentia, tanto studio perpenderent, quantum & rei grauitas requirebat, & nos merito expectabamus, qui cum priuatim, multisque Congregationibus inter se habitis, dilecto filio Pompeio Molella Fisci nostri Procuratore semper citato, & partes suas diligenter præstante, singula rerum capita, & acta omnia sedulo examinassent, ac processum, testes, instrumenta, & huius causæ monumenta cum Auditorum sententiis diligenter contulissent, eoque adducta essent omnia, vt ad nos referri oporteret.

Consistorium secretum fuit pro canonizatione.

§ 64. Nos Consistorium secretum pro more conuocari iussimus, quo præfatus Alphonsus Cardinalis Gesualdus, suo & totius Congregationis nomine, primum retulit scripturas, processum omniaque huius causæ acta legitime confecta esse, ac maximæ auctoritatis, probatæque veritatis vim obtinere; deinde tota beati Raymundi vita, multisque miraculis enarratis, se & ceteros dictæ Congregationis Card. vna voce vnaque mente in eam sententiam venisse dixit, beatum Raymundum (si ita nobis videretur) posse Catalogo Sanctorum aggregari, in quorum sententiã cum reliqui Cardinales suo quisque suffragio ex ordine iuissent, magnam animi voluptatem capiebamus, quod beati huius viri sanctitatem in dies magis elucere videremus. Atque vt in hoc grauissimo negotio, nihil de pristina nostra consuetudine, ac debita diligentia remitteremus, nos ipsi facta studiose & accurate perlegimus, atque eorumdem Rotæ Auditorum, & venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium relationem verissimam esse comperimus.

Papa indixit Consistorium publicum in quo Bernardinus Scottus habuit Orationem de vita B. Raymundi.

§. 65. Quare lapsis paucis post diebus, ex Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum instituto Consistorium publicum indiximus, in quo præter Cardinales, Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, Prælati, nostrique familiares nobis adfuerunt, ac in eo dilectus filius Bernardinus Scottus Consistorialis Aulę nostrę Aduocatus, qui eximia beati Raymundi charitate, vitæ innocentia, & miraculis copiosa oratione explicatis, charissimi in Christo filij nostri Rodulphi Romanorum Regis Illustris in Imperatorem electi, & eiusdem Philippi III. Regis Hispaniarum Catholici, & Principatus Cataloniæ, totiusque Ord. Præd. nomine, vt B. Raymundum Sanctis adiungere vellemus, à nobis suppliciter flagitauit.

Et Pontifex successiue, ceteris aliis peractis, orationes ad Deum porrigi iussit.

§. 66. Quæ cum audiremus, benedicebamus Domino & gratias Deo agentes lætabamur Philippum III. Regem Catholicum in ipso regnandi principio hunc sibi ad felicem regnorum suorum administrationẽ patronum tanto ardore postulare. Itaque respondimus sanctam eius petitionem nobis esse gratissimam, & eam ad Dei gloriam in primis, & communem totius Christianæ Reipublicæ vtilitatem pertinere, quod nimirum Deus, qui splendor & gloria Sanctorum est, in Sanctis suis magis laudatur, & Christi fideles eo facilius diuinæ gratiæ munera, auctis intercessoribus obtinent, quo maior cultus, & honor Sanctis adhibetur. Præterea singularem Regis pietatem commendantes, optare nos pio eius desiderio satisfacere diximus; huius tamen rei tantam esse grauitatem, vt maturius adhuc cum venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & ceteris Episcopis deliberandum esse censeremus. Itaque omnes eos in Domino hortati sumus, vt omnia quæ ad B. Raymundi vitam & miracula spectarent, omni studio & diligentia examina-

rent;

rent; deinde orantes in spiritu,& in ipso vigilantes, quod nos facturi eramus, Deum precarentur, vt daret nobis spiritum sapientiæ & reuelationis, quo hæc arcana celestia, quæ ratione humana comprehendi non possunt, cognosceremus, & illuminaret oculos cordis nostri, vt quid in hac grauissima causa statuendum esset, deliberare possemus.

Secretũ aliud Consistorium congregauit ipse Pont. & in eo habitis omnium votis, canonizationis futuræ diem præfinit Dominicam in Albis.

§.67. His peractis secretum aliud Consistorium indiximus, cui etiam Patriarchas, Archiepiscopos & Episcopos, qui tunc erant in Vrbe, ac nostros & Sedis Apostolicæ Notarios, necnon Palatij nostri Auditores & Secretarios voluimus interesse, in quo Nos ex gratiæ cœlestis abundantia, qua nostra tenuitas in hac suprema pastorali vigilia domus Dei, quæ est Ecclesia Dei viui, columna & firmamentum veritatis constituta est, ea diximus, quæ ad hanc causam spectare nobis visa sunt; deinde ab iisdem fratribus nostris petiuimus, vt consideratis atque examinatis omnibus actis, id præcise dicerent, quod Spiritus sanctus eis daret eloqui, & an B. Raymundus Sanctis adscribendus esse videretur. Itaque primùm S.R.E. Cardinales, deinde Patriarchæ, tum Archiepiscopi, & Episcopi ibidem præsentes, suo quisque loco dictis sententiis, omnes communi consensu ex iis quæ in vniuerso processu explorata erant, merito à nobis B. Raymundum inter Sanctos referendum esse censuerunt. Gratias igitur Deo agebamus, qui fratres nostros omnes in vnitate spiritus idem sentire facit, tribuens omnibus cor vnum & animam vnam, eosque monuimus, vt interim precibus, ieiuniis, & eleemosynis, Dei gratiam & auxilium nobiscum inuocarent. Cumque omnia iam ad præscriptum, & normam sacrorum Canonum confecta essent, quod supererat acturi, post aliquot menses diem canonizationis diximus Tertium Calendas Maij, Dominicam videlicet in Albis, qua Paschalis solemnitas terminatur, Neophytorum habitus candore animi permanente commutatur, & Euangelium in Ecclesia legitur, quo Christus Dominus post Resurrectionem ad discipulos ianuis clausis ingressus insufflato eis Spiritu sancto, potestatem remittendi, & retinendi peccata est elargitus, in quo magna nobis lætitiæ materia oblata est, quia videlicet meminetamos, B. Raymundum, & Sacramenti pœnitentiæ ministrum extitisse, & post traiectionis miraculum ianuis clausis Monasterium sui Ordinis Barcinone ingressum esse, deinde etiam quod eodem solemnitatis & lætitiæ die Nos ab hinc septem annis Sanctum Hyacinthum Polonum eiusdem Ordinis Fratrum Prædicatorum B. Raymundi coætaneum in Sanctos retulimus, ad quam quidem animi nostri voluptatem non mediocris accessio facta est, quod hoc ipso die Sanctæ Catharinæ Senensis, ac Sancti Petri Martyris festum in Ecclesia solemniter celebretur, qui sub eadem Sancti Dominici disciplina vitam sanctissime traduxerunt. Quamobrem in tam accommodata totius Ecclesiæ, ac Sanctorum eiusdem Ordinis ad hanc celeberrimam actionem festiuitate, Nos beato Raymundo eorum honorem decernere statuimus, qui sanctis Confessoribus adhibetur.

Quæ die Pontifex ex Capella Pontificia processionaliter in Basilicam S. Petri descendit, & orauit.

§. 68. Cum igitur præscripta Dominica in Albis hodierna scilicet dies aduenisset, Nos cum Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, qui in Capella nostra Pontificia hanc ob causam conuenerant, vestibus sacris induti, hymnum, Aue maris stella, inchoauimus, reliquum Capellæ nostræ choro prosequente, ad B. Mariæ Virginis opem implorandam, atque ita cantantes in viis Domini, Romanæ Curiæ Prælatis, officialibus & familiaribus nostris,& sæculari ac religioso clero longo ordine præcedentibus, singulis cereos accensos gestantibus, ex nostro Palatio Apost. ad augustissimam Principis Apostolorum Basilicam processimus vario ornamentorum genere instructam, eamque ingressi ad sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum genuflexi procubuimus, orantes vt Deus hanc celeberrimam actionem, ad laudem & gloriam nominis sui dirigeret. Inde ad supremam Ecclesiæ partem ascendimus, alto & sublimi fornice admirandam, vbi amplum regioque sumptu suggestum erectum erat coram altari S. Petri Principis Apostolorum, in quo sacram Pontificalem Missam celebraturi eramus, omniaque facibus, cereisque ardentibus collucebant; ac plurimæ circum imagines beatum Raymundum erecto corpore egregie pictum referebant, dextera manu Clauem in potestatis atque officij Pœnitentiarij memoriam, sinistra librum doctrinæ, ac decretalium monumentum gerentem, vbi statim nobis in mentem venit nos iisdem, quibus B. Raymundus, Cappellani videlicet, seu causarum Palatij Apostolici Auditoris munere, antequam in numerum Cardinalium assumeremur,& in ipsa Cardinalis dignitate summi Pœnitentiarij officio, quamquam non exacte ac perfecte functos fuisse, ac propterea Deum in spiritu humilitatis non sine lachrymis precabamur, vt si quid istis in muneribus ex nostra imbecillitate à nobis omissum vel commissum fuisset, id eius bonitas atque clementia, B. Raymundi meritis atque intercessione nobis condonaret. Deinde in suggestum delati ante idem altare Principis Apostolorum orauimus, vt suo nobis auxilio præsidioque adesset. mox in excelso è regione altaris throno considentes, eosdem Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos sacris indutos vestibus obedientiam nobis de more præstantes excepimus, tum dilectus filius noster Odoardus Sancti Eusthachij Cardinalis Farnesius nũcupatus, Regni Aragoniæ Protector, Catholici Regis nomine, semel, iterum, ac tertio suppliciter à nobis flagitauit, vt B. Raymundum in Sanctos referremus, cuius singulis petitionibus opportune respondimus, ac per interiecta eiusdem interualla, litanias, hymnos, precesque adiunximus.

Tandem sententiam, canonizationis promulit, & beatum Raymundum Sanctum esse definiuit, festumque statuit, & indulg. concessit.

§.69. Denique absolutis perfectisque omnibus iis, quæ à Romanis Pontificibus hoc in genere instituta sunt, communibus precibus implorata Spiritus sancti ope, ad honorem Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, ad exaltationem fidei Catholicæ, & Religionis Christianæ augmentum, auctoritate eiusdem Sanctæ Trinitatis Patris & Filij & Spiritus sancti, beatorum Apostolorum Petri, Pauli, ac nostra, de venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, omniumque Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Romana curia existentium, consilio communique consensu, B. Raymundum a Peniafort Ordinem Fratrum Prædicatorum expresse Professum, ac in Ecclesia Sãctæ Catharinæ eiusdem Ordinis Barcinone sepultum, de cuius innocentia vitæ, & miraculis nobis plane constat, Sanctum esse definiuimus, ac Sanctorum Confessorum numero,& Catalogo adscribendum esse decreuimus, prout per præsentes definimus, decernimus, & adscribimus, statuentes, vt ab vniuersa Ecclesia quolibet anno, die 7. Ianuarij, festum eius, & officium, sicut pro vno Confessore non Pontifice ad normam in Rubricis Breuiarij Romani præscriptam deuote celebretur. Insuper omnibus vere pœnitentibus & confessis, qui singulis annis eodem die prædictam Ecclesiam Sãctæ Catharinæ Barcinonensis, in qua corpus eius conditum est, pie & deuote visitauerint, easdem indulgentias & peccatorum remissiones concessimus,& elargiti sumus, quemadmodum concedimus & elargimur, quæ ceteris dicti Ordinis Monasteriis, & Ecclesiis diebus festis Sanctorum eiusdem Ordinis concessæ sunt.

Missam solemnem ibidem celebrauit, & præsentibus plenariam indulgentiam elargitus est.

§.70. Itaque omnibus, quæ ad beati Raymundi canonizationem spectabant rite peractis, atque hymno ad Dei laudem & gratiarum actionem decantato, diuinaque ope Sancti Raymundi meritis, peculiari in eius honorem oratione, quam nos ipsi fecimus,& clara voce recitauimus, inuocata, Nos in eodem loco,& altari Principis Apostolorũ Missam solemnem de octaua Dominicæ Resurrectionis, cum eiusdem beati Raymundi commemoratione celebrauimus; omnibusque Christi fidelibus, qui canonizationi & Missæ interfuerunt, ad Dei laudem & Sãcti sui gloriam, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam concessimus. Quare Deum mirabilem in Sanctis suis benedicamus, & gratias immortales ei agamus, quia suscepimus misericordiam in medio templi eius, nouum videlicet in Ecclesia intercessorem, cuius meritis ac suffragiis in omnibus animæ corporisque periculis adiuuemur. Ac singulari plane diuinæ prouidentiæ munere factum est vt hisce difficillimis temporibus, quibus Religio Catholica inimicorum telis assidue impugnatur, hunc patronum & aduocatum, vniuersi Christi fideles consecuti sint, ad Ecclesiæ pacẽ in primis & tranquillitatem, ad optatam Principibus Christianis concordiã, ac hæreticis in errorũ tenebris à via salutis errãtibus lucẽ veritatis impetrandã.

§. 71.

Fidem transumptis dari mandat. §.71. Ceterum quia nimis difficile foret præsentes nostras literas ad singula quæque loca deferri, volumus vt earum transumptis etiam impressis, manu publici Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides vbique habeatur, quæ hisce præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Pœnam contra aliquid attentantes indicit. §.72. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum definitionis, decreti, adscriptionis, statuti, concessionis, elargitionis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

D. P. A. 10. 29. April. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1601. 3. Calend. Maij, Pontificatus nostri Anno 10.

Papa subscr. Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episc.

Protector noster aspice Deus.

Card. subscr. Ego Ptolomæus Episcopus Portuen. Card. Comen.
Iul. Antonius Episcopus Prænest. Card. S. Seuerinæ.
Hieronym. Episc. Sabinen. Card. Rusticuccius.
Alex. Episcopus Albanen. Card. de Florentia.
Ego Ant. Maria tit. S. Mariæ Transtyberim presbyter Card. Saluiatus.
Ego Aug. tit. S. Marci presb. Card. Veronensis.
Ego Simeon tit. S. Laurentij in Lucina presb. Card. de Terra noua.
Ego Dominicus tit. Sancti Chrysogoni presb. Card. Pinellus.
Ego Fr. Hieronymus tit. S. Mariæ super Mineruam presb. Card. Asculanus.
Ego Antonius tit. S. Stephani in Monte Cœlio presb. Card. Sauiius.
Ego Fr. Gregor. tit. S. Augustini Card. de Mont'Elpero.
Ego Paulus tit. Sanctæ Cæciliæ presb. Cardinalis Sfondratus.
Ego Benedictus tituli Sanctæ Priscæ presbyter Card. Iustinianus.
Ego Franciscus Maria tit. S. Mariæ in Aracœli presb. Card. à Monte.
Ego Octauius tituli Sancti Alexij presb. Cardinalis Parauicinus.
Ego Hieronymus tituli Sancti Pancratij presb. Card. Matthæius.
Ego Octauius tit. Sanctæ Mariæ de Populo presb. Card. de Aquauiua.
Ego Flaminius tit. S. Mariæ de Pace presb. Card. Platus.
Ego Lutius tituli Sanctorum Quirici, & Iulitæ presb. Card. Saxus.
Ego Franciscus Maria tit. S. Bartholomæi in Insula presb. Card. de Senis.
Ego Camillus tit. SS. Io. & Pauli presb. Cardinalis Burghesius.
Ego Cæsar tit. SS. Nerei & Achillei presb. Card. Baronius, S.R.E. Bibliothecarius.
Ego Laurentius tit. S. Laurentij in Pane & Perna presb. Card. Blanchettus.
Ego Franciscus tit. S. Crucis in Hierusalem presb. Card. Auila.
Ego Franciscus tit. Sancti Thomæ in Parione presb. Card. Mantica.
Ego Pompeius tit. Sanctæ Balbinæ presb. Cardin. Arigonus.
Ego Dominicus tit. S. Petri in Monte aureo presb. Card. Tuscus.
Ego Arnaldus tituli Sancti Eusebij presbyter Cardinalis Ossatus.
Ego Paulus Æmilius presb. Card. S. Marcelli.
Ego Siluius tit. S. Saluatoris in Lauro presb. Card. Antonianus.
Ego Rob. tit. S. Mariæ in Via presb. Card. Bellarminus.
Ego Bonifius tituli S. Blasij de Annulo presb. Card. Bonuisius.
Ego F. diac. Card. Sfortia S. Mariæ in Via Lata.
Ego P.S. Nicolai in Carcere diac. Card. Aldobrandinus, S.R.E. Camerarius.
Ego Cinthius diac. Card. S. Georgij.
Ego Barth. Sanctæ Mariæ in Porticu diaconus Cardinalis Cæsius.
Ego Ioannes Baptista Sanctæ Mariæ in Cosmedin. diac. Card. Detus.

Declaratio, & extensio constitutionis Sixti V. de non alienandis per subditos Sedis Apostolicæ bonis stabilibus Status Ecclesiastici, in forenses & non subditos, vel Castra & Fortalitia, absque dictæ Sedis licentia. LXXVIII.

Consonat const. 3. Clem. VI. Etsi solertem. sup. lib. 1. Et prædicta constitutio Sixti V. est 3. sup. Solicitudo. lib. 2.

Ne hic longa, ac iam indicata otiosè repetam, te remitto ad ea, quæ notaui ad dictam Const. 3. Sixti V. tom. 2.

CLEMENS EPISCOPVS, *Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* *Edita A. D. 1601.*

Exordium. Romanum decet Pontificem suorum prædecessorum constitutiones innouare, ac quandoque eas declarare & extendere, ne illarum obseruantia propter aliquorum prauam interpretationem retardetur, vel ob hominum malitiam earumdem effectus eludatur.

Sixtus V. edidit const. cit. in rubr. §.1. Alias siquidem fel. recordat. Sixtus Papa V. prædecessor noster, &c.

Omittitur residuum huius narratiuæ, quia ipsam bullam habes supra lib. 2.

Dubia exorta sunt super d. const. §.2. Cum autem, sicut experientia docuit posteaquam prædictæ Sixti prædecessoris literæ emanarunt, nonnulli Status nostri Ecclesiastici habitatores & subditi, prætextu permissionis in dictis Sixti prædecessoris literis contentæ, quod nimirum omni dicti Status Ecclesiastici habitatori, siue extraneo siue subdito, licitum sit de bonis suis stabilibus in eodem Statu Ecclesiastico existentibus, quocumque alio quam venditionis seu permutationis & donationis titulo disponere, vel in consanguineos vel in alios de dicto Statu non existentes, qui tamen intra triennium, vel in eumdem Statum habitatum veniant, vel bona ipsa in alium seu alios habitatores & subditos, vt præfertur, transferant, licet iidem habitatores, & subditi non ignorent in prædicta Sixti prædecessoris permissione, iuxta verisimilem illius mentem, illos tantum comprehendi qui in eumdem Statum Ecclesiasticum habitatum, vel venire possunt, vel verisimiliter venturi sunt, nihilominus dictas Sixti prædecessoris literas perperam interpretantes, illarumque & aliorum etiam Rom. Pontif. prædecessorum nostrorum constitutionum, contra ipsos quouis modo disponentium, effectum eludere conantes, & illarum fraudem siue amore, siue odio, in suos & alios moti, siue alia quauis ratione ducti, de suis bonis stabilibus in eodem Statu Ecclesiastico existentibus, non solum in consanguineos & alios, de dicto Statu non existentes priuatos, sed in quascumque etiam Communitates, Vniuersitates, Collegia, ac etiam in Principes extraneos, tam nobis & eidem Sedi ratione feudi, aut alia quacumque causa subiectos quam non subiectos, qui videlicet in propriis ditionibus, vel alibi degentes, in eumdem Statum Ecclesiasticum habitatum, vel vt præfertur, venire non possunt, vel verisimiliter venturi non sunt, testamento, codicillis, legato, fideicommisso, donatione ex causa mortis, vel alia quacumque vltima voluntate libere disponere posse prætendant, seu disponant, ea forsan intentione, atque consilio, vt Communitates, Vniuersitates, Collegia, ac Principes extranei huiusmodi, ad quas & quos dicta bona de iure peruenire non possunt, & qui alioqui prædictis bonis non indigent, eadem bona in fraudem legis consequentes, illa vel alia illorum loco personis ad dicta bona obtinenda incapacibus, & inhabilibus, via scilicet confidentiaria, aut alia ratione tribuant, & in illas transferant, atque ita eueniret possit & eueniat, vt dictæ personæ incapaces & inhabiles, id quod per se, ac directe obtinere non valent, per interpositam personam, & indirecte

recte consequi sperent, & consequantur, contra verisimilem dicti Sixti prædecessoris intentionem, qui ex prædictis, atque aliis etiam causis animum suum tunc mouentibus in permissione superius expressa de ipsis Communitatibus, Vniuersitatibus, Collegiis, & principibus extraneis prædictis specificam mentionem non fecit, sed illas & illos in dicta permissione non comprehensas, neque comprehensos esse censeri voluit.

Hic idem Pontif. d. const. approbat.

§. 3. Nos ad quos Pontificum spectat prædecessorum nostrorum constitutiones, non solum innouare, sed etiam dubia quæ super illis emergunt, declarare, & hominum malitiis ac fraudibus occurrere, attendentes ad Nostrorum & eiusdem Sedis subditorum quietem & tranquillitatem, & ad bonorum eorumdem subditorum penes ipsos conseruationem, id magis pertinere, necnon etiam ipsius Status nostri Ecclesiastici vbertati, & commodo ac etiam securitati maxime conuenire, quibus præcipue rationibus idem Sixtus prædecessor, vt supra dictum est, ad præmissa statuenda motus fuit, vt ad omnem ambiguitatem tollendam, dictam Sixti prædecessoris constitutionem innouemus, declaremus, atque extendamus, & ampliemus, ac alia infrascripta ad Status nostri Ecclesiastici, nostrorumque & Apostolicæ Sedis subditorum commodum, vtilitatem & securitatẽ spectantia, necessaria, & opportuna statuamus; his, ac aliis iustis & rationabilibus causis adducti, super præmissis opportune prouidere volentes, & eiusdem constitutionis Sixti prædecessoris tenorem, ac si ad verbum insereretur, præsentibus pro expressis habentes, habita super his cum Venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus in Consistorio nostro secreto, deliberatione nostra matura, de illorum consilio & assensu ac Motu proprio, non ad alicuius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine constitutionem dicti Sixti prædecessoris, auctoritate Apostolica tenore præsentium innouamus, ac de cetero ab omnibus ad quos spectat, inuiolate obseruari volumus.

Declaratque Communitates & Collegia extra Statũ, vel nõ, Ecclesiastica, Principesque Statum Ecclesiasticum verisimiliter non habitaturos, non posse acquirere bona stabilia in finibus d. Status, neque in eius locis, vel in aliqua Vrbe, præterquã ex causis dictis. Hoc tamen mox infra declarat.

§. 4. Insuper de consilio & assensu, motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus, declaramus, quascumque Communitates, Vniuersitates & Collegia quæ extra Statum Ecclesiasticum existunt, & Ecclesiastica non sunt, necnon etiam quosuis Principes extraneos, etiam Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque auctoritate, & dignitate, quæ specialem, & indiuiduam mentionem requireret, præditos, etiam si illi alias, Nobis & dictæ Sedi ratione feudi, aut ex alia causa subditi sint, qui nimirum in propriis ditionibus, vel alibi degentes, in eumdem Statum Ecclesiasticum vel habitatum venire non possunt, vel verisimiliter venturi non sunt, aut si aliquando venerunt vel venient, recedere tamen solent, & postea etiam verisimiliter non reuersuri, inde recesserunt aut recedent, bona aliqua stabilia, non solum in finibus eiusdem Status Ecclesiastici, & iuxta terminos ac limites ditionum eorumdem Principum, sed etiam in quacumque alia eiusdem Status Ecclesiastici parte, & in ipsa Vrbe existentia, necnon census aliaque bona ac iura quę pro stabilibus habentur (non tamen officia Romanæ Curiæ, nec portiones & loca Montium) cuiuscumque illa quantitatis, qualitatis, & valoris sint, nullo venditionis, permutationis, donationis, aut alterius contractus, præterquam ex causa dotis inter viuos titulo, ac ne quidem ex testamento, codicillis, legato, fideicommisso, donatione ex causa mortis, aut ex alia dispositione in vltima voluntate quorumcumque testatorum, aut de bonis stabilibus, & aliis supradictis contra præmissa in ipsorum fauorem alias disponentium facta vel facienda, acquirere, illaque habere, retinere, & apprehendere potuisse, neque deinceps posse.

Extendit, & ampliat ad omnia omnia contractuum.

§. 5. Et nihilominus constitutionem eiusdem Sixti Prædecessoris ad quæcumque etiam genera contractuum, præterquam vt præfertur ex causa dotis, & dispositionum inter viuos, ac etiam ad testamenta, codicillos, legata, fideicommissa, donationes causa mortis, & alias vltimas voluntates huiusmodi, vt præfertur, factas, & faciendas, auctoritate Apost. tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

Annullat dispositiones iã factas quam fiendas aliter quã dictũ est.

§. 6. Ac neminem ex habitatoribus, & subditis Status nostri Ecclesiastici, cuiuscumque ille dignitatis, gradus, ordinis, & conditionis, vt supra dictum est, fuerit, de suis bonis stabilibus, & aliis supradictis contra formam constitutionis dicti Sixti prædecessoris, & præsentis declarationis, & extensionis nostræ disponere potuisse & posse, ac ipsas Respublicas, Communitates, Vniuersitates, Collegia extra dictum Statum Ecclesiasticum existentia, & non Ecclesiastica, necnon Principes extraneos huiusmodi ad bonorum stabilium, & aliorum supradictorum acquisitionem, fuisse & esse omnino inhabiles, nullumque ius illis, in quos dicta bona, iura, & alia supradicta prætextu eiusdem permissionis hactenus translata fuerunt, seu in futurum transferri contigerit, acquisitum fuisse, aut acquiri posse, sed ipsa bona stabilia, iura, & alia supradicta quoad dispositiones iam factas ad eos quos illa de iure, si disponentes ab intestato decessissent, & dispositiones huiusmodi factæ minime fuissent, peruenire debuissent & deberent, spectasse & pertinuisse, ac spectare & pertinere, seruata in reliquis forma constitutionis eiusdẽ Sixti prædecessoris, necnon instrumenta, contractus, testamenta, legata, codicillos, donationes, & alias quascumque dispositiones in illas & illos, quouis titulo, vt præfertur, factas & faciendas, siue etiam Principes prædicti aliquo consanguinitatis seu affinitatis vinculo ipsis disponentibus coniuncti sint, siue non, & inde secuta quæcumque fuisse, & esse nulla & nullas, nulliusque roboris & momenti, ac instrumenta & scripturas desuper edita & editas, siue edenda, & edendas, etiam iuramento vallata & vallatas, similiter fuisse & esse nulla & nullas, ac nullius roboris & momenti, nullamque fidem fecisse & facere, nec ex illis audiri, agi, & excipi potuisse & posse, in iudicio & extra.

Notariis eorũ dispositionum instrumentorum exhibitionẽ eis præcipit illisque & contrahentibus contra has ordinationes pœnas imponit.

§. 7. Et vlterius, Tabelliones publicos, ac nostros & Sedis Apostolicæ Notarios, etiam ex numero participantium, & alios quoscumque de instrumentis & aliis dispositionibus supradictis se rogare, aut alia conficere nullo modo potuisse & posse. Quinimo eos ipsa instrumenta & scripturas, iam facta & factas, teneri infra mensem a die publicationis præsentium computandum, Nobis & Sedi, ac Cameræ Apostolicæ reuelare, & cum effectu exhibere. Habitatores præterea, & subditos nostros prædictos, vt præfertur in futurum disponentes, pœnas amissionis dictorum bonorum, & aliorum supradictorum, ita quod Sedes & Camera Apostolica eo ipso possit illa propria auctoritate capere, & penes se retinere, viuentibus ita disponentibus, ipsis vero defunctis eadem bona & alia supradicta, de quibus dispositum fuerit, ad eos ad quos de iure, si disponentes ab intestato decessissent, vel dispositiones huiusmodi si factæ non fuissent, peruenire debent, omnino perueniant. Tabelliones vero & Notarios etiam ex numero participantium, & alios quoscumque prædictos, instrumenta & scripturas huiusmodi conficientes, seu iam facta & factas, vt præfertur, non reuelantes & exhibentes, pœnam quoque falsi, ac priuationis Tabellionatus, & Notariatus, etiam ex numero participantium huiusmodi, & aliorum officiorum quæ obtinent, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, & alia exercenda, eo ipso incurrere decernimus.

Declaratque has bullas, circa acquisitiones Communitatum, & Principũ extraneorum.

§. 8. Ceterum declaramus dispositiones, tam factas quam pro tempore faciendas, in earum Rerumpublicarum, Communitatum, Vniuersitatum, Collegiorum extra Statum Ecclesiasticum existentium non Ecclesiasticorum, necnon in Principum extraneorum huiusmodi fauorem, ad quas & quos tempore obitus disponentium illorum bona, alias de iure si disponentes ipsi ab intestato decessissent, peruenire debuissent seu deberent, in præsenti nostra constitutione non esse, nec fore comprehensas, pro ea tamen rata, in qua dictæ Respublicæ, Communitates, Vniuersitates, Collegia, & Principes præfati de iure communi, vel alias ab intestato, tempore mortis dictorum disponentium, & non ante fuissent & essent successuri; & tunc quoque volumus seruari formam constitutionis dicti Sixti prædecessoris, quod scilicet Respublicæ, Communitates, Vniuersitates, Collegia, & Principes præfati teneantur intra triennium bona ipsa in habitatores dicti Status Ecclesiastici transferre.

Prohibet subditis ipsos supponere. Communitatibus & Principibus extraneis.

§. 9. Volumus autem vt vnicuique priuato, siue nostro & Status nostri Ecclesiastici subdito, siue extraneo, liberum ac licitum sit, in Alma Vrbe nostra, quæ communis patria, & nationum omnium domicilium est, cum eius ad decem millia passuum circuitu, non solum officia Romanę Curiæ,

Curiæ, & portiones ac loca montium, sed quæcumque bona stabilia, & alia quæ stabilium loco habentur, tam ex quocumque genere contractus, quam ex quauis dispositione in vltima voluntate, ac etiam ab intestato acquirere, habere, retinere, & apprehendere posse, iuxta constitutionis dicti Sixti prædecessoris continentiam & tenorem. Insuper vt malitiis etiam & fraudibus, quæ in similibus excogitari aut fieri possent, occurramus, Motu & auctoritate similibus inhibemus quibuscumque subditis Status nostri Ecclesiastici supradictis, cuiuscumque similiter dignitatis, vt præfertur, fuerint, ne de cetero aliquis eorum audeat vel præsumat, sese, aut Ciuitates, Oppida, Terras, Castra, fortalitia, iurisdictiones, feuda, res, & bona stabilia in quacumque eiusdem Status Ecclesiastici parte existen. quouis modo submittere vel supponere alicui protectioni, defensioni, commendationi, siue commendigiæ, saluæ guardiæ, submissioni, ac confœderationi, seu etiã custodiç Rerumpublicarum, Communitatum, Vniuersitatum, Collegiorum extra dictum Statum Ecclesiasticum existentium, ac Principum extraneorum supradictorum, cuiuscumque pariter dignitatis, vt præfertur, fuerint, aut eorum Capitaneorum & militum, seu vt submissiones aut alia præmissa fiant, auctores esse, aut consensum præstare, sub confiscationis ipsarum Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, Castrorum, iurisdictionum, feudorum, & bonorum stabilium supradictorum, & aliorum quorumcumque Cameræ Apostolicæ ipso iure applicandorum, necnon criminis læsæ maiestatis, & rebellionis in primo capite eo ipso absque alia declaratione incurrendis pœnis, quas nihilominus in supradictis omnibus casibus vere & realiter, & ipso facto incurrisse & incurrere per præsentes declaramus.

Aut bona sua pro eis, aut eorum cõtemplatione quoquo modo obligare bona in Statu Ecclesiastico existentia.

§. 10. Præterea vt subditorum nostrorum vtilitati, ac Status Ecclesiastici tranquillitati magis consulamus, quod de cetero nullus ex subditis Status nostri Ecclesiastici præfatis, aliquas fideiussiones, cautiones, promissiones & obligationes, pro Rebuspublicis, Communitatibus, Vniuersitatibus, Collegiis, quæ extra Statum Ecclesiasticum existunt, & Ecclesiastica non sunt, necnon pro principibus extraneis quibuscumque supradictis, seu illorum, ac alicuius eorum contemplatione & intuitu, facere, dare & præstare, ac alias quoquo modo sese, eorumque Ciuitates, Oppida, Terras, Castra, iurisdictiones, feuda, res & bona stabilia sopradicta, in quacumque eiusdem Status Ecclesiastici parte, ac in ipsa etiam Vrbe existentia, ac iura eis quouis modo competentia, & alia bona quæ loco stabilium habentur, vt præfertur, ad ipsos quouis modo spectantia, tam pro eis & aliquo eorum, ac eorum vel alicuius eorum intuitu & contemplatione ad fauorem quorumcumque extraneorum, vel etiam subditorum eiusdem Status nostri Ecclesiastici, quàm pro aliis quibusuis, & aliorum quorumcumque intuitu ac contemplatione, ad fauorem, & commodum ipsorummet Principum extraneorum, & aliorum supradictorum, obligare & hypothecare, aut etiam bona quæcumque stabilia, & alia supradicta, in commendam aut in erectionem commendarum alicui ex militiis regularibus, quibus Reges aut Principes extranei, nobis & Sedi Apost. non immediate subiecti, in Administratores seu Magnos magistros deputati sunt concedere, aut vt concedantur aliquo modo consentire, sine expressa præcedente nostra & Romani Pontificis pro tempore existentis licentia, sub pœna amissionis dictorum bonorum contra tenorem præsentium, vt præfertur, obligatorum & concessorum eo ipso similiter incurrenda, & Sedi ac Cameræ Apostolicæ applicanda, possit, & valeat, ita quod in casu contrauentionis eidem Sedi & Cameræ Apostolicæ liceat viuentibus supradictis, ita obligantibus & concedentibus dicta bona capere & penes se retinere, illis vero defunctis ad eos ad quos de iure peruenire debent, omnino perueniant. Quodque Tabelliones & Notarij, etiam ex numero participantium, & alij quicumque prædicti super præmissis scripturas & instrumenta conficientes, pœnas priuationis officiorum quæ obtinent, & perpetuæ inhabilitatis ad illa & alia exercenda eo ipso incurrant, & nihilominus fideiussiones, cautiones, obligationes, hypothecæ, necnon concessiones & consensus prædicti per ipsos, vt præfertur, faciendæ, & præstandi respectiue, sint nullæ & nulli, ac nullius roboris & momenti, nec alicui quouis modo prosint, aut scripturæ, & instrumenta similiter super præmissis conficienda fidem faciant, vel ex illis audiri, agi, vel excipi possit, in iudicio vel extra, perpetuo statuimus, & ordinamus.

Decretum irritans.

§. 11. Sicque & non aliter, per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, irritumque & inane, quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Præceptum obseruantiæ.

§. 12. Mandantes eisdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, ac Iudicibus, nunc & pro tempore in toto Statu Ecclesiastico prædicto existentibus, & eorum cuilibet, vt declarationem, extensionem, decretum, inhibitionem, præceptum, & mandatum, statutum, & ordinationem nostram huiusmodi, in eodem Statu Ecclesiastico, ab omnibus ad quos spectat & spectabit, perpetuo obseruari mandent & faciant, contradictores quoscumque opportunis iuris & facti remediis, appellatione postposita compescendo.

Clausul. derog.

§. 13. Non obstantibus nostra de non tollendo iure quæsito, & quibusuis aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon quibuscumque fideicommissis purificatis & purificandis, ac vltimis voluntatibus, donationibus, & pactis quibuscumque ac legibus, etiam municipalibus, necnon Vrbis & aliarum Ciuitatum, Terrarum, & locorum Status nostri Ecclesiastici, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac priuilegiis, gratiis, & indultis, eisdem Rebuspublicis, Communitatibus, & Vniuersitatibus, & Collegiis extra dictum Statum Ecclesiasticum existentibus, & non Ecclesiasticis, necnon Principibus extraneis, ac etiam militiis præfatis, quorumcumque Ordinum regularibus, Almæ Vrbi, necnon Populo Romano & quibuscumque Ciuitatibus, Terris, & locis, nobis & Sedi Apostolicæ subiectis, etiamsi tales essent, quæ sub generali expressione non venirent, sed de illis specialis, & indiuidua mentio habenda foret, in genere vel in specie, & sub quibuscumque tenoribus & formis, & cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum hactenus quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis, quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, necnon omnibus illis, quæ prædictus Sixtus prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Forma & effectus publicationis quã habet hic in fine.

§. 14. Volumus autem, vt præsentes quæ in Consistorio nostro, & de fratrum nostrorum consilio & assensu prædicto promulgatæ sunt, quoscumque tam præsentes, quam absentes, & vbicumque etiam extra Statum nostrum Ecclesiasticum existentes, perinde obligent, & arctent, ac si vnicuique eorum nominatim intimatæ fuissent. Et nihilominus vt illæ magis innotescant, mandamus eas valuis Ecclesiæ S. Io. Lateranen. & Basilicæ Principis Apost. de Vrbe, & in acie Campi Floræ appendi, & publicari, ac etiam volumus, vt earum exemplis, etiam impressis, manu Notarij publici, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique locorum, in iudicio & extra habeatur, quæ ipsismet præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostram confirmationis, innouationis, declarationis, extensionis, ampliationis, decretorum, inhibitionis, præcepti, mandatorum, voluntatum, statuti, & ordinationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apost. eius, se nouerit incursurum.

D.P. An. 10. 4. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1601. pridie Non. Iulij, Pontificatus nostri Anno 10.

Ego

Papa subscr. Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episc.

Protector noster aspice Deus.

Card. subscr. Iul. Antonius Episcopus Card. Præneſt. S. Seuerinæ.
Hieronym. Episc. Sabinen. Card. Rusticuccius.
Alex. Episcopus Albanen. Card. Florent.
Ego Ant. Maria Card. Saluiatus tit. S. Mariæ Transtyberim.
Ego Aug. tit. S. Marci presb. Card. Veronensis.
Ego Simon Card. de Terra noua tit. S. Laurent. in Lucina.
Ego Dominicus tit. Sancti Chrysogoni Card. Pinellus.
Ego Fr. Hieronymus Card. Asculanus tit. S. Mariæ super Mineruam.
Ego Ant. Maria tit. S. Praxedis Card. Gallus.
Ego Ant. tit. S. Stephani in Monte Cœlio Card. Saulius.
Ego Euangelista tt. S. Matth. in Merulan. Card. Cusentius.
Ego Marian. tt. SS. Marcelli & Petri Card. de Camerino.
Ego Fr. Gregor. Card. de Mont. Elpero tit. S. Augustini.
Ego Paulus tit. S. Cæciliæ presb. Cardinalis Sfondratus.
Ego Benedictus tit. S. Priscæ presbyter Card. Iustinianus.
Ego Franciscus Maria tit. S. Mariæ in Aracœli presb. Card. à Monte.
Ego Octauius tit. S. Alexij presb. Cardinalis Parauicinus.
Ego Hieronymus Card. Matthæius tit. S. Pancratij.
Ego Flaminius tit. S. Mariæ de Pace Card. Platus.
Ego Lutius Card. Saxus tit. Sanctorum Quirici, & Iulitæ
Ego Franciscus Maria tit. S. Bartholomæi in Insula Card. de Senis.
Ego Camillus tt. SS. Io. & Pauli presb. Card. Burghesius.
Ego Cæsar tt. SS. Nerei & Achillei presb. Card. Baronius.
Ego Laurentius tt. S. Laurentij in Pane & Perna presb. Card. Blanchettus.
Ego Francisc. tt. S. Tho. in Parione presb. Card. Mantica.
Ego Pompeius tt. S. Balbinæ presb. Card. Arigonius.
Ego Dominicus tt. S. Petri in Monte aureo presb. Card. Tuscus.
Ego Arnaldus tt. S. Eusebij Cardinalis Ossatus.
Ego Paulus Æmilius presb. Card. S. Marcelli.
Ego Siluius tt. S. Saluatoris in Lauro presb. Card. Antoni.
Ego Rob. tt. S. Mariæ in Via presb. Card. Bellarminus.
Ego Bon. tit. S. Blasij de Annulo presb. Card. Bonuisios.
Ego A. S. Laurentij in Damaso diac. Cardinalis Montaltus, S. R. E. Vicecancell.
Ego Ant. diac. Card. Sanctorum Quatuor Coronatorum.
Ego P. S. Nicolai in Carcere diac. Card. Aldobrandinus, S. R. E. Camerarius.
Ego Cynthius diac. Card. S. Georgij.
Ego Barth. S. Mariæ in Porticu diaconus Card. Cæsius.
Ego A. S. Angeli in foro Piscario diac. Card. Perettus.
Ego Ioan. Bapt. S. Mariæ in Cosmedin diac. Card. Detus.

Publicatio. *Anno à Natiuitate D. 1601. indict. 14. die vero 7. mensis Septembris, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Diuina prouidentia Papa VIII. Anno 10. retroscripta litera Apostolica affixa & publicata fuerunt in valuis Basilicarum S. Ioannis Lateranen. & S. Petri Principis Apostolorum per nos Catherinum Menandi, & Laërtium Cecchettum Apostolic. Curs. &c.*

Augustinus Braccherius magister curs.

LXXIX. Præfinitio formæ communicationis Indulgentiarum, orationumque, &c. seruandæ à Fratribus B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum, statis diebus, quibus ipsi generalem benedictionem facere consueuerunt.

Consimilem formam hic idem Pont. præscripsit Ordini Fratrum Sanctiss. Trinitatis. simili Redemptionis, inf. in in const. 85. Decet. qua etiam huic Ordini communis est, vt ibi legitur.

Edita A. D. 1601. & 1602.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Hic Pōt. concessit Ordini solemnem celebrationem S. Laurētij & S. Antonij, vt sup. in cōst. 4. Informa. vbi indicant bullas huius Ordinis.

CVm nos alias, vt in vniuerso Ordine Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, dies festi S. Laurentij Martyris, quo die Ordo prædictus fundatus fuit, ac S. Antonij Abbatis, quo die ipse Ordo à fel. rec. Gregorio Papa Nono prædecessore nostro confirmatus fuit, in fundationis & confirmationis huiusmodi memoriam, singulis annis solemniter celebrarentur, concessserimus, prout in nostris sub dat. die 10. Martij 1600. expeditis literis plenius continetur.

Ordo consueuit facere benedictionem generalem feria 4. Cinerū & feria 5. Cœna Domini, & in die S. Catharinæ.

§. 1. Cumque ex antiquo eiusdem Ordinis instituto diebus S. Catharinæ Virginis & Martyris, feriæ quartæ Cinerum, & feriæ quintæ in Cœna Domini in ipso Ordine absolutio, & benedictio generalis fieri soleat, quæ etiam per Nos pridem confirmata fuit, prout in aliis nostris sub data die 20. Aprilis 1592. Pontificatus nostri Anno primo expeditis in forma breuis literis, plenius etiam continetur.

Hic Pōt. modo concedit, vt omnibus supradictis diebus, eadem benedictio fieri possit.

§. 2. Nos volentes Ordinem prædictum, eiusque Religiosos, amplioribus fauoribus & gratiis prosequi, supplicationibus dilecti filij Bernardi de Vargas eiusdem Ordinis Procuratoris generalis super hoc nobis humiliter porrectis inclinati, vt similis absolutio & benedictio generalis, etiam supradictis duobus diebus festis S. Laurentij & S. Antonij in prædicto Ordine, eiusque Monasteriis & Conuentibus fieri possit, auctoritate Apostolica tenore præsentiū, perpetuo concedimus & indulgemus.

Contraria tollit.

§. 3. Non obstan. constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis credi mandat.

§ 4. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem quæ præsentibus ipsis fides habeatur.

D. P. An. 8. 24. iulij.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 24. Iulij, millesimo sexcentesimo primo, Pontificatus nostri Anno decimo.

Sequitur forma benedictionis.

Edita An. D. 1601.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Laudatur hic Ordo ex reuelatione B. M. institutus, & à Greg. IX. confirmatus sup. in const. eius 9. Deuotionis.

CVm ad vberes misericordiæ fructus, quos Ordo B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum, qui diuino instinctu per eiusdem Beatiss. semper Virg. Mariæ reuelationem B. Raymundo de Peniafort nuper à nobis in Sanctorum numero relato, & cla. me. Iacobo Aragonum Regi, ac Petro Nolasco dicti Ordin. primo professori factam institutus, & à fel. recor. Gregorio PP. IX. prædecessore nostro confirmatus fuit, in agro militantis Ecclesiæ pro redemptione Captiuorum, qui in misera seruitute, & salutis animæ periculo, à Mauris & aliis infidelibus detinentur, continuo producere dignoscitur, nostræ dirigimus considerationis intuitum, facile inducimur vt Ordinem prædictum specialibus fauoribus, & gratiis libenter prosequamur, & ea quæ circa spiritualium eiusdem Ord. Indulgentiarum communicationem pro maiori fidelium deuotione, & ædificatione per eiusdem Ord. Religiosos fieri solent, nostræ declarationis stabilitate roboremus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Consueuit Ordo certis anni diebus Indulgentias aliis communicare, & in hoc quidam extant abusus.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus in eiusdem Ordinis Conuentibus, ac Regularibus Ecclesiis, ab immemorabili tempore ex Summorum Pontificum auctoritate & concessione, indulgentiarum communicatio sub quadam precationum forma, certis quibusdam anni diebus fieri soleret, & circa huiusmodi communicationem quosdam abusus irrepsisse, nec certam formam auctoritate Apost. constitutam esse appareret.

Hic ideo Pōt. communicationem indulgent. permittit, & absolutionem prohibet.

§. 2. Nos pro nostri Pastoralis muneris debito fidelium animarum saluti, ac eiusdem Ordinis decori consulere, ac certam in præmissis formam statuere, aliasque desuper opportune prouidere volentes, ex voto etiam venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Congregationi sacrorum Rituum Præpositorum, quibus hoc negotium examinandum commisimus, ac ex certa nostra scientia, & matura deliberatione, quoad institutum & ritum absolutionis, quam vocant, & communicationem indulgentiarum, quæ in prædicto Ordine fieri solent, hanc de cetero formam (antiqua consuetudine prorsus perpetuo abrogata) in perpetuum seruari volumus, atque Apost. auctoritate tenore præsentium perpetuo statuimus & ordinamus, vt nimirum diebus solitis, ab Apostolica Sede concessis, cōmunicatio indulgentiarum, quas prædictus Ordo B. MARIÆ de Mercede, ex concessione,

& indulto Sedis Apost. aliis potest communicare, non autem absolutio vt prius fiebat, fieri possit.

Communicationis prædictæ formam tradit, iuxta normam à Vicario P. præfinitam Ordinis Sanctissim. Trinitatis cit. in rubr. Hæc emendatio hic infra enunciatur.

§. 3. Huiusmodi vero communicationem indulgentiarum tantummodo confratribus, & consororibus eiusdem Ordinis in Ecclesiis ipsius Ordinis præsentibus, & non aliis, & diebus supradictis, cum Psalmis, Versiculis, & Orationibus, quæ iam Romæ recognitæ, & à dilecto filio nostro in Vrbe Vicario probatæ, & à dicta congregatione reformatæ sunt, fieri liceat. Et ad dictam communicationem indulgentiarum singulis diebus prædictis obtinendam, confratres & consorores prædicti sint contriti, confessi, ac sacra communione refecti, alias prædictas indulgentias non consequantur.

Communicationem quoque bonorum operum certa data forma permittit.

§. 4. Communicationem etiam orationum, ieiuniorum, missarum, aliorumque bonorum operum quæ fiunt in dicto Ordine supradictis diebus, confratribus tantum & consororibus, qui præsentes fuerint, vt de indulgentiis supradictum est, fieri posse permittimus & concedimus. Formam autem huius communicationis fieri volumus nudis & simplicibus verbis in hunc fere modum, videlicet. Item communicamus vobis fratres, orationes, ieiunia, missas, peregrinationis & labores pro redimendis etiam captiuis susceptos, ceteraque opera bona, quæ per Dei gratiam in nostra Congregatione, & Ordine fiunt. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen.

Populi inuitationem fieri prohibet.

§. 5. Ceterum expresse prohibemus, ne populus in Ciuitatibus, Terris, & locis publice inuitetur à dicti Ordinis fratribus ad suas Ecclesias ad consequen. supradictam communicationem indulgentiarum, & bonorum operum; hoc est in plateis, viis, & locis publicis non apponantur cedulæ impressæ, seu manuscriptæ, quibus indicetur & promulgetur talis communicatio indulgentiarum.

Obseruantiamque huius bullæ præcipit.

§. 6. Mandantes propterea vniuersis & singulis eiusdem Ordinis Superioribus & Fratribus, vt præscriptam hanc formam perpetuo obseruare studeant, nec illam quouis modo præterire audeant seu præsumant, irritum nihilominus decernentes & inane, quicquid secus super his ab ipsis quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac eiusdem Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, ac supradictis illius Superioribus & fratribus, ac quibusuis aliis, in contrarium præmissorum quomodolibet confirmatis ac approbatis, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 11. 9. Iulij.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris die 9. Iulij, millesimo sexcentesimo secundo, Pontificatus nostri Anno 11.

Sequitur Forma d. communicationis à Vicario Papæ probata, & supra enunciata.

Tu aduerte quod aliqua verba in §. xj. & xij. sunt correcta, vt notaui ibi in margine. Et hanc correctionem hic idem Pontif. tradit in constitut. 85. §. 7. postea ab eo edita pro Fratribus Sanctissimæ TRINITATIS, & Redemptionis.

Forma absolutionis & orationum seruanda à fratribus Ordinis Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum.

Vicarius Papæ, de eius ordine dies generales benedictionis designat.

Hieronymus Episcopus Sabinen. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Rusticuccius nuncupatus, Sanctissimi Domini Nostri Papæ Vicarius generalis, Romanaque Curiæ Iudex Ordinarius, Dilectis nobis in Christo Ministris & Fratribus Ordinis Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum, salutem Deique benedictionem.

Exordium.

ETsi cunctæ Orbis Ecclesiæ sub sanctorum fundatæ vocabulis, sint pia deuotione fidelium venerandæ, illas tamen quæ in honorem, & sub vocabulo Sacrosanctæ & Indiuiduæ TRINITATIS dicatæ noscuntur, eo excellentiori memoria conuenit venerari, quo ipsa sancta TRINITAS immediatius & perfectius vota fidelium dirigit, & ad gratiam exauditionis admittit. Cum ergo Ordo Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum, nutu diuino, per fel. record. Innocentium Papam Tertium, sub tali titulo & nomine institutus esse dignoscatur, merito à Sancta Sede Apostolica specialibus gratiis, & fauoribus decoratur. Et Nos vt Christi fidelium deuotio visitandi Ecclesias dicti Ordinis in dies augeatur, necnon ad acquirendas gratias in eisdem concessas eo feruentius & deuotius disponantur, auctoritate Apostolica à Sanctiss. D.N. Papa specialiter nobis concessa, vt preces & orationes, ac denique absolutionem, quæ in Ecclesiis & Monasteriis dicti Ordinis diebus cinerum, Cœnæ Domini, & Sanctæ Catharinæ Virginis & Martyris, dici & fieri consuetum est, etiam in omnibus festiuitatibus Sanctissimæ TRINITATIS, dicere & facere, publice & solemniter, tenore præsentium, licentiam & facultatem eisdem Ministris & fratribus concedimus.

Orationum normam præfinit.

§. 1. Quoniam autem formam absolutionis prædictæ viris probis & doctis nostræ sacræ Congregationis, auctoritate prædicta examinatam commisimus, ne aliquis scrupulus, siue ambigendi locus circa eam in posterum relinquatur, absolutionem ipsam, preces & orationes, modo quo recitari debent, vt euidentius exprimatur, his præsentibus adnotandas duximus, videlicet.

Antiphona.

Intret oratio mea. *Deinde dicantur Septem Psalmi Pœnitentiales, in totum vel in partem, quibus finitis repetitur.*

Antiphona.

Intret oratio mea in conspectu tuo Domine, inclina aurem tuam ad preces nostras, parce Domine, parce populo tuo, quem redemisti sanguine tuo pretioso, ne in æternum irascaris nobis.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos à malo.
℣. Saluos fac seruos tuos.
℟. Deus meus, &c.
℣. Mitte eis Domine auxilium de Sancto.
℟. Et de Sion, &c.
℣. Esto eis Domine turris fortitudinis.
℟. A facie inimici.
℣. Nihil proficiat inimicus in eis.
℟. Et filius iniquitatis, &c.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus, &c.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

§. 2. ADesto Domine supplicationibus nostris, & me qui etiam misericordia tua primus indigeo exaudi clementer, vt quem non electione meriti, sed dono gratiæ tuæ constituisti tui operis ministrum, da fiduciam tui operis exequendi, & in meo ministerio quod tuæ pietatis est operari. Per Christum, &c. *Oratio.*

§. 3. EXaudi Domine preces nostras, & confitentium tibi parce peccatis, vt quos conscientiæ reatus accusat, indulgētia tuæ pietatis absoluat. Per Christum, &c. *Oratio.*

§. 4. PRæueniat hos famulos tuos quæsumus Domine misericordia tua, vt omnes iniquitates eorum celeri indulgentia deleantur. Per Christum, &c. *Oratio.*

§. 5. PRæsta quæsumus Domine his famulis tuis dignum Pœnitentiæ fructum, vt Ecclesiæ tuæ Sanctæ, à cuius integritate deuiarunt peccando, admissorum reddantur innoxij, veniam consequendo. Per Christum, &c. *Oratio.*

§. 6. ADesto Domine supplicationibus nostris, nec sit ab his famulis tuis clementiæ tuæ longinqua miseratio, sana, eorumque remitte peccata, vt nullis iniquitatibus à te separati, tibi Domino semper valeant adhærere. Per Christum, &c. *Oratio.*

§. 7. DOmine Deus noster, qui offensione nostra irasceris, sed satisfactione placaris, respice quæsumus super hos famulos tuos, qui se tibi grauiter peccasse confitentur, tuum est absolutionem criminum dare, & veniam præstare peccantibus, qui dixisti pœnitentiam te malle peccatorum quàm mortem: Concede ergo *Oratio.*

Domina

Domine his vt tibi pœnitentiæ excubias celebrent, & correctis actibus suis, conferri sibi à te sempiterna gaudia gratulentur. Per Christum, &c.

Oratio. §. 8. DEus humani generis benignissime conditor, & misericordissime reformator, qui hominem, inuidia diaboli, ab æternitate deiectum, vnici Filij tui sanguine redemisti; viuifica hos famulos tuos, quos tibi nullatenus mori desideras; & qui non derelinquis deuios, assume correctos. Per Christum, &c.

Oratio. §. 9. MOueant pietatem tuam quæsumus Domine hæc famulorum tuorum lacrymosa suspiria, tu eorum medere vulneribus, tu iacentibus manum porrige salutarem, ne Ecclesia tua aliqua sui corporis portione vastetur, ne grex tuus detrimentum sustineat, ne de familiæ tuæ damno inimicus exultet, ne renatos lauacro salutari mors secunda possideat. Per Christum, &c.

Oratio. §. 10. TIbi ergo Domine supplices preces cum fletu cordis effundimus, tu parce confitentibus, vt sic in hac mortalitate, peccata sua te adiuuante defleant, quatenus in tremendi iudicij die sententiam æternæ damnationis euadant, & nesciant quod terret in tenebris, quod stridet in flammis; atque ab erroribus ad iter reuersi, iustitiæ nequaquam vulneribus saucientur, sed integrum sit eis, atque perpetuum, quod gratia contulit, & quod misericordia reformauit. Per Christum, &c.

Hic non dicitur. Oremus.

Absolutionisque formam ponit. §. 11. COncedimus vobis Fratribus facultatem, ex auctoritate nobis à Pontificibus Romanis indulta, vt consequi possitis omnes & singulas indulgentias, & peccatorum remissiones nostræ huiusmodi sacræ Religioni concessas, iuxta priuilegiorum tenores ab eadem Sede Apostolica obtentorum, & in quantum vestra expetit oratio, & ad nos pertinet iurisdictio, sit vobis Omnipotens Deus indultor omnium criminum vestrorum, deleat atque dimittat omnia peccata vestra Dominus noster IESVS-CHRISTVS, qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Hæc verba signata sunt omittenda, vt notaui hic in principio.

Hic non dicitur. Oremus.

Hoc verbo licentiam, lege potestatem, vt notaui hic supr. in princ. §. 12. DOminus noster IESVS-CHRISTVS, qui beato Petro Apostolo dedit licentiam animas ligandi atque soluendi, ille vos absoluat ab omni vinculo delictorum, vt habeatis vitam æternam, & viuatis in sæcula sæculorum.

Quam omnino seruari præcipit. §. 13. Quam quidem formam & tenorem prædictorum à quoquam innouari, immutari, siue impediri, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis pœna eo ipso incurrenda omnino prohibemus, & secundum eam, & non aliter, liceat prædictis fratribus in futurum prædicta absolutione, & orationibus, pacifice & quiete vti, frui, potiri, & gaudere, quibuscumque non obstantibus. In quorum omnium & singulorum fidem has præsentes nostras literas exinde fieri, & per Reuerendissimum Dominum Paulum de Curte Episcopum Isernien. nostrum Vicesgerentem, necnon per Notarium Curiæ nostræ subscribi, sigillique nostri quo in talibus vtimur, iussimus & fecimus impressione muniri.

Dat. die 20. May 1600. Datum Romæ ex Ædibus nostris, Anno à Natiuitate Domini nostri IESV CRISTI millesimo sexcentesimo, indictione decimatertia, die vero vigesima mensis Maij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris & Domini nostri, Domini Clementis diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius nono.

Paulus Episc. Isernien. Vicesg.

LXXX. Renouatio sacræ Eremi S. MARIÆ Montis Senarij prope Ciuitatem Florentiæ, Ordinis Fratrum Seruorum B. MARIÆ Virginis. Et præfinitio constitutionum pro recto eius regimine, Nouitiatusque in ipsa Eremo institutio.

Has constitutiones opportunius deinde auctas & castigatas comprobauit Paulus V. die 22. Octobris 1612. Qui etiam super receptione Nouitiorum, & moderatione Ieiunij in pane & aqua, aliam edidit sanctionem, infra in sua constit. 51. Sedis.

De hoc Ordine Seruitarum vide quæ ad constitut. 5. Benedicti XI. adnotata fuere. sup. tom. 1.

CLEMENS PAPA VIII,
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1591. 1600. & 1601. Exordium. DEcet Romanum Pontificem in his auctoritatis suæ partes libenter interponere, per quæ diuinus cultus augeatur, & Regularium Ordinum reformatio felices in Domino progressus facere, & maiora quotidie valeat suscipere incrementa.

Proponitur Papa restitutio primæui instituti Eremi Montis Senarij Ordinis Fratrum Seruorum B. Mariæ Virg. §. 1. Sanè dilectus filius noster Alexander tituli sancti Petri in Vincula presbyter Cardinalis Florentinus, nomine dilectorum filiorum Lælij Ballioni, de Florentia Prioris generalis Ordinis Fratrum Seruorum MARIÆ, ac Prioris & Fratrum domus eiusdem Beatæ MARIÆ Annunciatæ Ciuitatis Florentiæ dicti Ordinis, nobis nuper exposuit, quod cum dicti Ordinis prima institutio à septem nobilibus & religiosis viris Florentinis, quodam in Monte, Senario nuncupato, octauo à Ciuitate Florentina lapide posito, vbi dictorum institutorum corpora requiescunt, originem duxerit, & eodem loco Conuentus tenuis reditus, & angustus dudum extructus fuerit, in quo nunc tres soli Fratres dicti Ordinis commorari solent, dicti Prior generalis, & Prior & Conuentus dictæ domus Annunciatæ primitiui dicti eorũ Ordinis instituti, & originis memoria excitati, eodem in loco augustiorem domum & Ecclesiam extruere, illucque septem fratres professos prædicti Ord. qui ad primæui Ord. instituti normam, perpetuis futuris temporibus, cœlestium diuinarumque rerum contemplationi vacantes, gratum Altissimo in eremitica vita famulatum præstent, & aliquos alios fratres conuersos, qui omnes annum vigesimumquintum excedant, introducere decreuerunt.

Vbi hæc inter alia, præcipua sint exercitia. §. 2. Ipsisque Fratribus in dicto Conuentu Montis Senarij, qui sacra Eremus Montis Senarij Ordinis denominatio erit, vltra alia spiritualia Ordinis prædicti exercitia, quæ in ipsis Ordinis constitutionibus, & S. Augustini Regula, sub qua degunt, præcipiuntur, hæc nominatim imposita esse volunt onera.

Carnib. nusquam vesci. Ieiunare secunda, quarta & sexta feriis, ac in Quadragesima & Aduentu. §. 3. Vt nimirum nullo tempore carnibus, sed lacticiniis tantum vesci possint.

§. 4. Secunda, quarta, & sexta feriis totius anni ieiunare, sed in ipsa sexta semper, & in reliquis secunda & quarta feriis huiusmodi, in Aduentu & Quadragesima ieiunium cum pane & aqua tantum facere teneantur.

Proprietatemque non agnoscere. §. 5. Vtque in eo conuentu illud regularis vitæ institutum, quod à primis illis institutoribus obseruabatur, seruari debeat, ita vt vere sint illis omnia communia, cor vnum & anima vna in Domino iuxta beati Augustini regulam, quam profitentur.

Restauratio dictæ Eremi, & gubernatio spectaret ad Conuentum Annunciatæ Ciuitatis Florẽtiæ, cuiusque mẽbrum perpetuo esset. §. 6. Intendunt præterea fabricam dicti conuentus sumptibus, & inpensis prædictæ domus Annunciatæ facere, ac deinde Fratribus huiusmodi in eodem conuentu pro tempore degentibus, victum & vestitum aliaque necessaria, tam pro diuino cultu, quam pro conuentus restauratione ex annuis eiusdem domus Annunciatæ redditibus subministrare, dummodo tamen ipse conuentus, seu sacra Eremus tanquam ipsius domus Annunciatæ membrum ab ipsa domo dependeat, ac Superiorum dictæ domus, Priorisque prouincialis Prouinciæ Tusciæ, in qua dicta domus Annunciatæ consistit, atque Prioris generalis pro tempore totius Ordinis Fratrum Seruorum iurisdictioni, tam in spiritualibus quam in temporalibus, prout aliæ omnes domus & conuentus prædicti Ordinis subsit, nec vllo vnquam tempore quauis de causa, colore, vel ingenio à dicta superioritate & obedientia subtrahi, vel quoquo modo eximi possit; sed singulo trãsacto biennio, iuxta constitutionum Ordinis formam, à Priore, & à Fratribus eiusdem Conuentus Annunciatæ de Vicario prouideatur, qui sub obedientia dicti Prioris Conuentus Annunciatæ, prout alij Vicarij conuentuũ illi vnitorum, ex præscripto literarum fel. recor. Greg. Papæ Decimitertij prædecessoris nostri super regimine dicti Conuentus Annunciatæ emanatarum subsunt, maneat.

Confirmatio Pontificia à Priore generali, & Priore & Conuentu domus Annunciatæ petitur. Conceditur que §. 7. Cum autem dicti Lælius Prior generalis, ac Prior & conuentus domus Annunciatæ prædictæ, cupiant præmissa omnia, vt perpetuo firmiora subsistant, Apostolicæ nostræ auctoritatis patrocinio cõmuniri, nobisq; propterea humiliter supplicari fecerint, vt in præmissis opportune prouidere, de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 8. Nos Religiosorum votis diuini præsertim cul-

tus, & regularis obseruantiæ incrementum respicientibus quantum cum Domino possumus, benigne fauentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, laudabile dictorum Prioris Generalis, ac Prioris & Conuentus Annunciatæ propositum huiusmodi plurimum in Domino commendamus, ipsiusque erectionem, extructionem, introductionem, aliaque omnia & singula præmissa, prout supra expressum est, accedente tamen Ordinarij loci consensu, & sine cuiusquam præiudicio, faciendi, statuendi, ordinandi & exequendi plenam & liberam Apostolica auctoritate tenore præsentium, licentiam & facultatem concedimus & impartimur, eadem que omnia & singula si & postquam facta fuerint, auctoritate & tenore prædictis confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ & inuiolabilis Apostolicæ confirmationis robur adiicimus, omnesque & singulos tam iuris quam facti defectus, si qui interuenerint in eisdem supplemus.

Eremi Senarij titulus conceditur, & membrum Domus Annunciatæ declaratur.

§. 9. Atque domum, seu Conuentum, cui sacræ Eremi Montis Senarij eiusdem Ordinis Seruorum denominationem & titulum concedimus & assignamus, tanquam membrum dicti Conuentus Annunciatæ dependere, ipsiusque Vicarium singulo quoque biennio per Priorem & Conuentum Annunciatæ eligendum.

Superioribus d. Domus, ac Priori Prouinciali, & Generali perpetuo subiicitur.

§. 10. Ac fratres & religiosos ipsius Conuentus Annunciatæ, Superioribus & Priori Prouinciali, ac Generali prædictis subesse, neque ab huiusmodi obedientia, quouis prætextu, causa, ingenio vel quæsito colore subtrahi aut eximi posse.

Prior & Cōuentus Annūciatæ necessaria Eremo subministrent.

§. 11. Ipsos vero Priorem & Conuentum Annunciatæ victum & vestitum, aliaque necessaria tam pro diuino cultu, quam pro manutentione & restauratione domus prædictæ sacræ Eremi, illusque Fratribus & Religiosis in perpetuum subministrare debere.

In contrarium attentanda, irritantur.

§. 12. Sicque per quoscumque dicti Ordinis Superiores, & alios Iudices ordinarios & delegatos, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & definiri debere; ac irritum & inane quidquid secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Executores huius const. deputantur.

§. 13. Quocirca Venerabili fratri Archiepiscopo Florentino ac dilectis filiis ipsius Ordinis, apud nos & Apostolicam Sedem Protectori, ac nostro & Apostolicæ Sedis apud Magnum Etruriæ Ducem Nuncio, nunc & pro tempore existentibus, per præsentes committimus & mandamus, vt ipsi vel duo aut vnus eorum per se, vel alios, vbi & quando opus fuerit, præsentes literas solemniter publicantes, atque pij huiusmodi & laudabilis operis institutioni & conseruationi efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, omnia & singula præmissa, per eos ad quos spectat & pro tempore spectabit, exequi & obseruari; præsertim vero dictos Priorem & Conuentum Annunciatæ ad idem sanctum opus exequendum & manutenendum vt supra, ne impij dæmonis astu, temporumve iniquitate, aut fratrum incuria perire, aut intermitti valeant, excitent, & si opus sit, cogant & compellant. Contradictores quoslibet per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

Contraria remouentur.

§. 14. Non obstantibus quibusuis Apostolicis, ac in Prouincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, ac ordinationibus, ac Ordinis prædicti etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate roboratis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An 2. die 22. Octob.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 22. Octobris 1593. Pontificatus nostri Anno 2.

Edita A. D. 1600.

Sequitur alia Ordinationum dictæ sacræ Eremi præfinitio.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN his rebus auctoritatis nostræ partes libenter interponimus, per quæ Religiosorum statui prospere dirigendo, opportune prouideatur.

Confirmatio præcedent. constitut.

§. 15. Cupientes igitur prospero statui & felici gubernio domus, & Eremi Montis Senarij Ordinis Seruorum B. MARIÆ Florentinæ Diœcesis, quantum cum Domino possumus salubriter consulere, supplicationibus & pro parte dilectorum filiorum Prioris Generalis d. Ordinis, ac Prioris Conuentus B. MARIÆ Annunciatæ Ciuitatis Florentinæ eiusdem Ordinis Fratrum Seruorum, necnon Vicarij & Fratrum dictæ Eremi Montis Senarij, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eos omnes & singulos, à quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, ex sententia & voto venerabilis fratris Iulij Antonij Episcopi Prænestin. Cardinalis Sanctæ Seuerinæ nuncupati, vltra ea, quæ per alias nostras in simili forma Breuis literas sub Dat. 22. Octobris 1593. Pontificatus nostri Anno secundo expeditas, quorum tenorem præsentibus pro expressis habere volumus pro dicta Eremo Montis Senarij concessimus, quæ omnia & singula per præsentes etiam perpetuo confirmamus & approbamus, ac perpetuo valida, firma & efficacia esse & fore decernimus.

Vicarius Eremi eligatur ex ipsis Eremitis.

§. 16. Quod Vicarius eligendus pro regimine domus & Eremi prædictæ Montis Senarij pro tempore in perpetuum sit & esse debeat vnus ex ipsis Eremitis, Sacerdos ætatis annorū supr. 33. qui saltem per biennium in Eremo vixerit, vel in illius defectum ille ex Eremitis pro Vicario eligatur, qui magis accedit ad huiusmodi conditiones.

Eremitarum professio, qua esse debeat.

§. 17. Quodque omnes fratres Eremitæ probationis annum in dicta Eremo agere debeant, quamuis alias in familia aliorum fratrum Eremitarum professionem emiserint; quo anno elapso solemniter profiteri in manibus Prioris Conuentus Annunciatæ supradicti teneantur, promittendo iuxta constitutiones factas & faciendas, inter Fratres ipsos Eremitas perpetuo viuere.

Post eam ab Eremo diuerti possit.

§. 18. Post emissam vero professionem ab huiusmodi instituto, à Superioribus cuiuscumque gradus sint, etiam si Cardinalatus dignitate præfulgeant, quoquo modo etiam ad breue tempus diuerti non possint, & quacumque relaxatione, seu dispensatione penitus explosa.

Superiorum auctoritas dandi licentiam circa seruitium Chori, & ieiunium.

§. 19. Liceat tamen Superioribus licentiam concedere infirmis, & aliis ob aliquam legitimam causam, vt à seruitio Chori sint immunes, nec ab obseruatione ieiunij a constitutionibus Eremi indicti generaliter, quando dies festus solemnis incidit in ferias ieiuniorum, seu ad ieiunandum, quo casu altera die eiusdem hebdomadæ fratres ieiunent, ita vt in qualibet hebdomada trium dierum ieiunium compleatur.

Nouitiorum recipiendorum forma datur.

§. 20. Quod sæculares Nouitij recipiendi & admittendi, sint saltem ætatis annorum viginti duorum, ac recipi & admitti non possint nisi de consensu Capituli fratrum ipsius domus & Eremi, necnon Prioris & Magistri Nouitiorum Conuentus Annunciatæ, quorum insimul conuenientium suffragiis obtinere debeant, aliorum Superiorum consensu minime requisito. Fratres vero de familia iam professi, qui vitam & obseruantiam fratrum Eremitarum profiteri voluerint, non admittantur nisi præcedente eius consensu Capituli Conuentus Annunciatæ. Reiici autem vel admitti ad professionem debeant tam fratres de familia prædicti, quam alij à sæculo venientes, Nouitij de voto & auctoritate tantummodo fratrum ipsius Eremi; & post emissam professionem vnusquisque contentus sit loco sibi debito ratione temporis emissæ professionis, nullo habito respectu graduum Magisterij, Baccalaureatus, vel alterius dignitatis cuiuscūque.

Esus carnis infirmis vt concedatur.

§. 21. Quod non liceat fratribus huius Eremi etiam iter agentib. vesci carnib. nisi ex causa infirmitatis, & tunc de cōsilio Medici Physici, & de licentia Superioris Eremi.

Aliis vero non in ipsa Eremo.

§. 22. Quinimmo in ipsa Eremo, nec etiam quibusuis aliis, cuiuscumque gradus, status, & conditionis sint, permittatur carnes comedere, sed cibis ipsis concessis, & non aliis vti debeant.

Hospites per duos tantummodo dies recipiantur.

§. 23. Et quicumque illi sint, exceptis Superioribus, & quibus à Priore Conuentus ad pœnitentiam iniunctum esset vt eandem vitam cum ipsis Eremitis per plures dies ducerent, per duos tantum dies ad hospitium recipiantur; quibus elapsis, hospitij & victus subministratio omnibus denegetur.

§. 24. Quod

Eremus quæcumque legata, & eleemosynas habere possit.

§.24. Quod Fratres Eremi possint exigere, consequi & habere quæcumque legata & eleemosynas, quæ ipsi Eremo fient, necnon quæcumque bona mobilia & immobilia, ac se mouentia, quæ Eremo quomodolibet obuenient, per ingressum, & professionem Nouitiorum, seu alios quomodocumque ac qualitercumque.

Quæ sint ipsius Eremi pro sustentatione & augmento.

§.25. Quæ legata, eleemosynæ & bona sint & esse intelligantur Eremi prædictæ, vt ex eis eorumque redditibus, non solum fratrum ibi degentium sustentationi, ac Sacristiæ necessitati prouideri valeant, sed etiam vt absque grauamine Conuentus Annunciatæ possit augeri Eremitarum numerus; liceatque nouas cellas construere, etiam pro iis qui vitam vellent ducere omnino solitariam, quod fiat de consensu Discretorum dicti Conuentus Annunciatæ, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo statuimus & ordinamus atque concedimus & indulgemus.

Contrariis derogat.

§.26. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Eremi & Ordinis prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 8. die 29. Dec.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 29. Decembris, 1600. Pontificatus nostri Anno 8.

Sequitur erectio Nouitiatus in d. Eremo.

Edita An. D. 1601.

CLEMENS PAPA VIII. &c.

Ad propagationem dictæ Eremi, Nouitiatus ibi instituitur.

§.27. ORdinis vestri conseruationi & propagationi quantum cum Domino possumus prospicere cupientes, Motu proprio & ex certa nostra scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, in sacra Eremo Montis Senatij Nouitiatum vestri Ordinis auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus & instituimus.

Receptionis norma datur.

Tu ad hoc vide const. 51. S. D. N. Pauli V. Sedis.

§.28. Vobisque, vt in Eremo prædicta, Nouitios qui qualitates requisitas iuxta constitutionem nostram super receptione Nouitiorum nuper editam habeant, ac seruata in omnibus & per omnia d. constitutionis forma, ad habitum per Eremitas vestri Ordinis gestari solitum recipere, & deinde elapso probationis anno ad professionem per eosdem Eremitas emitti consuetam regulares admittere libere & licite possitis & valeatis, auctoritate & tenore præsentis, licentiam & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariis derogatur.

§.29. Non obstantibus probatione facta, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An 10. die 20. Febr.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 20. Februarij, 1601. Pontificatus nostri Anno 10.

LXXXI. Quod Inquisitores hæreticæ prauitatis, & locorum Ordinarij, eos qui ad presbyteratus ordinem non promoti, Missas celebrant, vel Sacramentum Pœnitentiæ ministrant, præuia degradatione, Curiæ sæculari debitis ab ea plectendi pœnis tradant.

Hos Inquisitores eiusmodi reorum causas cognoscere posse, declarauit vltra Paulum IV. & Sixtum V. in ista constitutione relatos Gregorius XIII. sup. in eius constitut. 21. Officij. lib. 2.

Istam Sanctionem, ad omnes quantumcumque exemptos, minores vigintiquinque annis, dummodo vigesimum ætatis annum compleuerint, extendit S.D.N. Vrban. VIII. const. 79. Apostolatus. inf. tom. 4.

Edita A.D. 1601.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Paulus IV cuius bullam non inueni, decreuit, ab Inquisitoribus tradendos esse Curiæ sæculari auctoritatē Sacerdotis vsurpantes.

ETsi alias fel. rec. Paulus Papa IV. prædecessor noster, ad nefariam & sacrilegam quorumdam hominum temeritatem coërcendam, qui cum ad sacrum presbyteratus ordinem minime promoti sint, Sacerdotis tamen auctoritatem sibi temere assumentes, Missarum celebrationem vsurpare, & Sacramentum Pœnitentiæ ministrare præsumunt, decreuerit huiusmodi delinquentes à Sanctæ Inquisitionis Iudicibus tradi debere Curiæ sæculari debita animaduersione puniendos.

Sixtus V. illud innouauit (sed nec plures constit. posui vbi bene hic relatam.)

§. 1. Et postea rec. mem. Sixtus Papa V. etiam prædecessor noster prædictum Pauli IV. decretum innouari, ac serio obseruari mandauerit, eo tamen dictorum hominum prorupit audacia, vt prætextu ignorationis huiusmodi decretorum ac pœnarum, contra ipsos, vt præfertur, inflictarum, illis se minime subiacere, & obnoxios esse putent, ac propterea se ab eisdem liberari & absolui posse prætendant.

Hic modo P.L. tis, eorum criminis grauitate pensata;

§. 2. Nos igitur animaduertentes, huiusmodi perditos & nefarios homines ad sacrum presbyteratus ordinem non promotos, Missarum celebrationem vsurpare præsumentes, non solum actus idololatriæ, saltem extrinsece, seu per externa & visibilia Religionis & pietatis signa exercere, sed etiam quantum in ipsis est, efficere vt Christi fideles, qui credunt eos ordinatos esse, & rite cōficere Sacramentū Eucharistiæ, Idololatriæ crimen ignoranter incurrant, purum, videlicet Panem & Vinum tanquam verum Christi Domini Nostri corpus & sanguinem, eisdem adorandum proponentes, Confessiones autem audientes, non solum Sacramenti Pœnitentiæ dignitatem contemnere, verum etiam Christi fideles decipere, dum scilicet inique sibi assumunt gradum Sacerdotalem, & auctoritatem absoluendi à peccatis magno eum periculo & scandalo plurimorum.

Eosdem ab Inquisitoribus vel Ordinariis degradatos, Curiæ sæculari debitis pœnis plectendos tradi decreuit.

§. 3. Propterea, vt grauissima hæc scelera committentes, posthac debito supplicio puniantur, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, S. Inquisitionis Iudicum conscientiæ consulere, & ne in futurum de pœna hisce delinquentibus imponenda dubitari possit, prouidere volentes, supradictorum prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, hac perpetuo valitura constitutione decernimus atque statuimus, vt quicumque non promotus ad sacrum presbyteratus ordinem, repertus fuerit, Missarum celebrationem vsurpasse, vel Sacramentalem confessionem audiuisse, à Iudicibus Sanctæ Inquisitionis, vel locorum Ordinariis tanquam Ecclesiæ misericordia indignus, à foro Ecclesiastico abiiciatur, & ab ordinibus Ecclesiasticis si quos habuerit, rite degradatus, statim Curiæ sæculari tradatur, per Iudices sæculares debitis pœnis plectendus.

Contraria tollit.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, etiam in corpore iuris clausis. Quibus omnibus & singulis, illarum tenores pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Hanc constit. publicari præcipit.

§. 5. Vt autem huiusmodi constitutionis ignorantia de cetero allegari aut prætendi numquam possit, atque præsentes literæ omnibus innotescant, volumus illas ad valuas S. Ioannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, & in acie Campi Floræ more solito publicari & affigi, atque iis inde amotis earumdem exēpla etiam impressa ibi affixa relinqui, factaque huiusmodi publicatione, omnes qui in Vrbe post mensem, qui vero extra eam & citra Montes, post quatuor menses, qui demum vltra Montes fuerint post decem menses à die publicationis præsentium computandos afficere & arctare, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Transumptis illius credi mandat.

§. 6. Ac præterea mandamus earumdem præsentium literarum exemplis etiam impressis, & manu Notarij publici subscriptis, & sigillo Officij Sanctæ Romanæ Inquisitionis, vel alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem haberi, quæ hisce præsentib. haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 10. 1. Decembr.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die prima Decembris, 1601. Pont. nostri Anno 10.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D. 1601. Indict. 14. die vero 5. mensis Decembr. Pont. Sanctiss. in Christo Patris, & D.N. D. Clementis diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius X. Supradicta Constitutio fuit affixa ad valuas S. Ioannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Hieronymum Lutium S.D.N. Papæ. Curs.

LXXXII. Quod Fratres Capuccini Ordinis Minorum Sancti Francisci, à Generali, & Definitoribus, in

Capitulo generali vsque ad sequens Capitulum deputati, sæcularium vtriusque sexus confessiones audire valeant.

Alia de Capuccinis notata sunt supra ad constitut. 22. Clementis VII. Religionis. vbi etiam remissiue indicaui materiam Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci. lib. 1.

Edita A. D. 1601.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Gregor. XIV. (cuius bullam hic non posui) Capuccinis prohibuit laicorum confessiones audire.

ALias fel. re. Gregorius Papa XIV. Prædecessor noster ex causis tunc expressis Motu eius proprio sua perpetuo valitura Constitutione statuit & ordinauit, quod nullus Congregationis Capuccinorum Ordinis Fratrũ Minorũ nuncupat. S.Francisci in laicorum vtriusque sexus, & Clericorum sæcularium quacumque dignitate, præeminentia, auctoritate & facultate suffulti essent, confessionibus occupati, vel confessiones eorum audire, etiamsi ad id faciendum à Superioribus Ordinis, aut Protectore, aut etiam ab Apostolica Sede quomodolibet & sub quacumque verborum forma licentias eatenus obtinuissent, prout in eiusdem Gregorij Prædecessoris literis in forma Breuis sub data die prima Iunij 1591. expeditis plenius continetur.

Ille autem Pont. ex causa hic expressa.

§. 1. Cum autem diuersi vtriusque sexus Christi fideles pro eorum erga dictum Ordinem, seu Congregationem Capuccinorum deuotione, cupiant Religiosis eiusdem Congregationis confiteri posse.

Prohibitionẽ prædictam moderatur vt hic.

§. 2. Nos illorum pio desiderio benigne annuentes, Motu proprio & ex certa nostra scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præfatas Gregorij Prædecessoris literas, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, ita moderamur, vt Minister Generalis eiusdem Congregationis Capuccinorum, & Definitores in Capitulo generali congregati, & in eodem Capitulo tantum, quibusuis eiusdem Congregationis Religiosis, ad confessiones audiendas approbatis, prout ipsis Ministro generali & Definitoribus videbitur, licentiam audiendi sæcularium vtriusque sexus confessiones vsque ad noui Capituli generalis celebrationem & non vltra, & sic de Capitulo generali in Capitulum generale concedere respectiue possint & valeãt auctoritate Apostolica tenore præsentiũ facultatem concedimus & impartimur.

Quascumque alias licentias reuocat.

§. 3. Et quascumque licentias audiendi sæcularium huiusmodi confessiones, quibusuis eiusdem Congregationis Fratribus ab illius Protectore, aut quocumque alio, etiam de expresso nostro mandato in perpetuum concessas harum serie reuocamus & annullamus. Decernentes irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia tollit.

§. 4. Non obstantibus præfata Gregorij XIV. Prædecessoris, ac quibusuis aliis Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscũque.

Transumptis credi iubet.

§. 5. Volumus autem vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Eccles. constitutæ munitis, eadẽ quæ præsentibus ipsis adhiberetur, fides adhibeatur.

D. P. An. 11. die 3. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die tertia Februarij, millesimo sexcentesimo secundo, Pontificatus nostri Anno vndecimo.

63

Moderatio Constitutionum Sixti V. quoad nullitatem professionis emittendæ à Nouitiis Ordinum Regularium, cum præseruatione pœnarum contra Superiores qui non seruata forma eis tradita eos receperint. Et decreta generalia pro Nouitiorum receptione, institutione & educatione.

Edita 1596. 1599. 1602. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN suprema Ecclesiæ Catholicæ specula meritis licet imparibus diuina prouidentia disponente constituti, omnibus incommodis, quæ in eadem Ecclesia, non sine fidelium animarum periculo, & detrimento oriri possunt, ob variam & sinistram Constitutionum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum quas iustis de causis ediderunt, interpretationem, pro nostri Pastoralis officij munere conamur prouidere, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Sixtus V. edidit duas constitutiones quæ sunt sup. & infr. lib. 2.

§. 1. Cum igitur fel. rec. Sixtus Papa V. Prædecessor noster, ad integritatem & candorem in Regularibus & Religiosis Ordinibus in Ecclesia sancta institutis retinendum & conseruandum, quadam sua, quæ incipit. Cum de omnibus Ecclesiasticis Ordinibus, sub Dat. Sexto Calend. Decembris Pontificatus sui anno tertio, nonnulla circa modum, formam & qualitates admittendi Religiosos ad quosuis Regulares Ordines decreuerit. Et deinde alia simili quæ incipit. Ad Romanum spectat Pontificem; sub Dat. 12. Calend. Nouemb. Pontificatus sui anno tertio, quædam dubia super dicta priori constitutione exorta declarauerit.

Gregor. XIV. eas in [illegible] moderatus est, vt in const. 3. sup. lib. 2.

§. 2. Et præterea piæ me. Gregorius Papa XIV. etiam Prædecessor noster alia sua perpetuo valituris constitutionibus, quæ incipit, Circumspecta Romani Pontificis prouidentia, sub Dat. Idibus Martij, Pontificatus sui anno primo respectiue editis, Constitutiones Sixti Prædecessoris supradictas, quoad illegitimos moderatus fuerit, prout in eisdem Constitutionibus plenius continetur.

Hic modo Pont. eam ob-[...] Sixti V. reuocat, in his quæ concernunt nullitatem professionis Nouitiorum.

§. 3. Tamen, quia longo vsu & experientia compertum est, ex nimia facilitate, & multitudine casuum, in quibus professio à suscipientibus habitum alicuius Regularis Ordinis à dicto Sixto Prædecessore nulla declaratur, multos hac occasione arrepta fraudulenter petiisse, & in dies petere, vt professio quam in aliquo Regulari Ordine emiserunt, nulla declaretur, ex quo nonnulli eorum Regulares ordines & instituta sub hoc prætextu deseruerunt. Et idcirco plerisque in locis maxima incommoda & scandala exorta fuerunt. Nos ea scandala, & incommoda, quantum in Domino possumus remouere, & ne in posterum alia huiusmodi hac de causa oriantur, opportuna ratione prouidere cupientes, singularum cõstitutionum prædictarum tenores præsentibus pro expressis habentes, matura super his cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus super negotiis Episcoporum & regularium deputatis, consultatione præhabita, ex illorum sententia & voto, Constitutiones prædictas Sixti Prædecessoris, quoad eam partem, per quam eorum qui formam in eisdem Constitutionibus præscriptam de cetero non seruauerint, & quoad alios etiam casus ibidem expressos, in quibus receptorum in quibuscumque etiam Mendicantium Ordinibus, professio nulla declaratur, ad terminos iuris, & sacrorum Canonum perinde ac si præd. Constitutiones in illa parte editæ non fuissent, auctoritate Apost. tenore præsentium reducimus.

Pœnas tamen impositas contra Superiores Ordinum præseruat.

§. 4. Verum pœnas contra Superiores quorumcumque Ordinum etiam Mendicantium huiusmodi, qui in admittendis Regularibus ad habitum & professionem, earumdem constitutionum formam non seruauerint, aut aliter quouis modo contrafecerint, in ipsis constitutionibus inflictas, saluas esse volumus & statuimus.

Decretum irritans apponit.

§. 5. Sicque & non aliter in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari pariter decernimus.

Contraria tollit.

§. 6. Non obstantibus præfatis constitutionibus, ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Exemplis credi iubet.

§. 7. Volumus autem vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra habeatur, ac si præsentes forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 12. die 2. April.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 2. Aprilis, 1602. Pontificatus nostri Anno 11.

Sequuntur hic Decreta generalia ad Nouitiorum receptionem, professionem & institutionem spectantia.

De

De Nouitiis ad habitum Regularem, & professionem non admittendis nisi in Conuentibus designandis.

Ad hæc omnia vide supra in constit. 71. Sixti V. cum ibi notatis lib. 2.

Edita A.D. 1596.

CLEMENS PAPA VIII.

Causa ob quas deprauantur Religiones.

REgularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum iuxta muneris nostri debitum laborare non desistimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano vsu compertum est, quod in omnibus Conuentibus, iis præsertim qui maiori reformatione indigent, singuli ad Religionem venientes, passim recipiuntur. Vnde fit, vt quo magis nos variis constitutionibus male affectas radices amputare studemus, eo magis in dies deprauatæ infructuosæque eiusmodi nouiter profitentium succrescant.

Cui vt prouideat hic Pont. 1596. Nouitios in locis destinandis tantum recipi mandat.

§. 1. Cui quidem malo occurrere volentes, præsenti decreto statuimus, districteque præcipimus omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissariis, Ministris, ceterisque Superioribus Conuentuum intra Italiæ, & Insularum adiacentium fines existentium quibuscumque & quorumcumque Ordinum Mendicantium, vt de cetero neminem sub quouis prætextu aut colore, ad habitum regularem admittant, nisi in Conuentibus auctoritate nostra propediem in vnaquaque Prouincia designandis.

Et vsque ad deputationem non recipiantur.

§. 2. Insuper sancimus, vt quoad huiusmodi Conuentos, vt præfertur, per nos deputati non fuerint, omnes præfatorum Ordinum Superiores a receptione quorumcumque Nouitiorum, siue ad habitum, siue ad professionem omnino abstineant.

Recipientium pœna.

§. 3. Superior, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque actiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, se nouerit incurrisse, ac aliis etiam pœnis arbitrio nostro subiaceat.

Receptionum nullitas.

§. 4. Receptiones vero & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas & irritas esse nunc decernimus, & declaramus.

Contrariis nō obstant.

§. 5. Priuilegiis, statutis, & consuetudinibus quibuscunque in contrarium non obstantibus.

Dat. P. An 4. 12. Martij.

Datum Romæ die 12. Martij 1596.

Renouatio & ampliatio eiusdem Decreti.

Edita An D. 1599.

De Nouitiis ad habitum regularem non recipiendis, nisi in Monasteriis, & locis designandis.

Relatio præcedentis decreti.

SAnctissimus in Christo Pater & D.N.D. Clemens diuina prouidentia Papa VIII. cum iamdudum animaduerteret collapsæ Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum, iuxta sui muneris debitum vigilare ac laborare non desistit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quod in omnibus Monasteriis & Conuentibus, iisque præsertim, qui maiori indigent reformatione, singuli ad Religionem profitendam accedentes, passim ac sine delectu recipiuntur, ac inde fieri, vt quo magis variis Constitutionibus male affectas radices euellere studet, eo magis infructuosa nouiter profitentium germina quotidie succrescant; cumque ob zelum ac desiderium quo tenetur Sanctitas sua, omnes Regulares ad vetus suæ cuiusque Religionis institutum redigendi, districte prohibuerit, ne quis in certis Monachorum & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admitteretur, profitereturve, quovsque Monasteria, & Conuentus aliquot destinarentur, in quibus posset commodius regularis obseruantia, secundum reformationem à Sanctitate Sua institutam introduci.

Ampliatio d. Decreti.

§. 6. Quia tamen non obstante tali prohibitione, cognouit nonnullos fuisse, vel sub colore facultatis, & licentiæ à Sanctitate sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non peruenerit, receptos & admissos, præter mentis suæ sensum. Idcirco huic malo prospicere volens, ne licentiarum ac facultatum huiusmodi subreptione ac prætextu Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur. Nunc denuo districte præcipit ac mandat omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus & Guardianis quibuscumque, ceterisque Superioribus Conuentuum, Monasteriorum, ac Domorum quocumque nomine appellentur, intra Italiam & Insularum adiacentium fines existentium, quorumcumque Ordinum Mendicantium & non Mendicantium (exceptis tamen Carthusianorum, Fratrum Minorum de strictiori Obseruantia, necnon Capuccinorum S. Francisci, Reformatorum Sancti Dominici, Discalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fuliensis Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulensis Montis Coronæ, Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis IESV, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum Infirmorum, respectiue Ordinibus, Societatibus, seu Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi) Ne sub cuiusuis licentiæ & facultatis impetratæ vel impetrandæ obtentu, nisi per literas in forma Breuis dumtaxat & non alias, quemquam ad habitum Regularem suscipiendum, nec etiam conuersos nisi in Conuentibus, Monasteriis & Domibus, auctoritate eiusdem S.D.N. propediem in vnaquaque Prouincia designandis recipere, aut receptos ad professionem admittere vllo modo audeant. Quinimmo contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiamsi imperfectum habitum aut sine caputio gerant post præsentis Decreti in Romana Curia publicationem, omnino eiicere debeant.

Superiorum transgredientium pœna.

§. 7. Superiorum autem, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis actiuæ & passiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit ac decreuit, & aliis etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis subiacere.

Receptionum irritatio.

§. 8. Redemptiones vero, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum admissi fuerint, nullas & irritas esse ad quemcumque effectum & nunc decernit & declarat.

Limitatio huius Decreti.

§. 9. Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conuentus, Domos & Monasteria a se probata pro Nouit. receptione & educatione hactenus permissione sua constituerint.

Licentiarum reuocatio.

§. 10. Cæteras vero licentias, siue particulares, quæ in hanc diem effectum non sunt sortitæ, reuocat & annullat.

Publicatio huius Decreti.

§. 11. Vult autem Decretum hoc suum in solitis locis Vrbis publicatum, ita prædictorum singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum, priuilegiis, statutis & constitutionibus quibuscumque in contrarium minime obstantibus.

D. P. A. 7. die 20. Iunij.

Dat. Romæ apud S. Marcum, die 20. mensis Iunij, 1599.

Edita An. D. 1602.

Decretum super forma recipiendi Nouitios Regularium ad habitum & professionem.

Relatio præced. Decretorum.

12. SAnctissimus in Christo Pater & D.N.D. Clem. diuina prouidentia Papa VII. Qui alias pro Regularis disciplinæ restitutione, singulis Regularium Ordinibus (quibusdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Nouitios in posterum reciperent, receptosve ad professionem admitterent, quosque in aliquibus cuiusuis Ordinis Monasteriis seu Conuentibus (in quibus Nouitiatus pro recipiendis & educandis Nouitiis designarentur & approbarentur) ad eius, quam professi sunt, Regulæ præscriptum, vitam, moresque restituerent & componerent.

Licentia data recipiēdi Nouitios in locis destinatis.

§. 13. Certior deinde factus quosdam omnium fere Ordinum Conuentus, seu Monasteria ad pristinam illam regularem viuendi formam & disciplinam, quam diutius desiderauerat, fuisse redacta, in eisdem Monasteriis & Conuentibus, vt Nouitiatus erigi, Nouitiique recipi possent. (sub certis tamen legibus, ac ea præsertim, vt licentia à Cōgregatione Reformationis Apostolicæ prius obtenta esset,) concessit, & ad illa designauit & approbauit.

In quorum receptione, &c. hæc seruari mandat.

§. 14. Nunc volens vt ea quæ pro Nouitiorum receptione & institutione, de mandato Sanctitatis Suæ præscripta fuerunt, in posterum accuratius & exactius obseruentur, vltra formam traditam in constitutionibus felicis recordationis Sixti Papæ V. & etiam Sanctitatis suæ super receptione Nouitiorum, decreuit ac præsentis decreti vir-

tute mandauit, ne in Conuentibus, seu Monasteriis ad Nouitios recipiendos, de Sanctitatis suæ, seu dictæ Congregationis Reformationis licentia hactenus designatis & approbatis, seu in posterum designandis & approbandis.

Licentia habeatur à Congregatione Reformationis Apost. vel à locorum Ordinariis.

§. 15. Nouitij ad habitum recipi nullatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Congregatione, vel à propriis locorum Ordinariis, in quorum Diœcesi Nouitiatus existunt, in quibus Nouitij recipiendi fuerint, expresse & nominatim Nouitij ipsi recipiendi approbati fuerint, & vt recipi & admitti possint, licentiam in scriptis (gratis tamen in omnibus, etiam quoad scripturam concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas sua eosdem Ordinarios omnem curam & diligentiam adhibere, vt circa ætatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam & mores, cæterasque qualitates in ipsis Nouitiis requisitas, obseruentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ & publicatæ. Neque aliter nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant. Ordinariorum ipsorum conscientiam onerando, si quempiam approbauerint, vel admitti permiserint, qui non sit idoneus, & iuxta constitutiones & institutiones prædictas, approbandus & admittendus.

Superiores Ordinum, formas constitut. edictas, circa receptionẽ Nouitiorum.

§. 16. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcumque Ordinum, qui in admittendis ad habitum & professionem Nouitiis, formam constitutionum & institutionum prædictarum non seruauerint, aut Nouitium aliquem, quantumuis idoneum approbatum, in quouis alio Conuentu & loco seu Monasterio, præterquam in hactenus à sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione designatis & approbatis, seu in posterum designandis & approbandis, vel vltra numerum in eorum singulis præscriptum seu præscribendum, receperint, vel admiserint, seu alias præmissis quouis modo contrafecerint.

Edita erant 2. May 1601. sed ampliata sunt vt mox infra.

Contraria irrita sint.

§. 17. Irritum ex nunc & inane decernens quidquid secus, vel alias quauis auctoritate à quouis gestum, vel attentatum fuerit.

Et cætera non obstant.

§. 18. Non obstantibus quibuscumque, &c.

D. V. An. 11. 19. May.

Datum Romæ apud S. Petrum, die 19. Maij millesimo sexcentesimo secundo, Pontificatus eiusdem S.D.N. Anno vndecimo.

Institutiones super receptione & educatione Nouitiorum Religiosorum in Monasteriis & Conuentibus designatis vel designandis.

Edita A. D. 1603.

Edita erant die 2. May 1601 sed ista ampliores sunt.

Regularis disciplina reformationem studens hic Pontifex.

§. 19. CVm ad regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasteriis propagandam, Nouitiorum institutio maxime vtilis sit ac necessaria, & nihil ad grauem illam ac laudatissimam priscorum Patrum viuendi rationem relaxandam, maiorem vim habuisse compertum sit, quam vel nimiam in recipiendis Nouitiis facilitatem supra numerum quem capere atque alere Monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probando & examinando eorum spiritu, an vere esset ex Deo, atque ex præcipuo desiderio illi inseruiendi, vel denique incuriam in eis educandis atque instituendis.

Hæc videlicet in recipiendis educandisque Nouitiis obseruari præcipit circa.

§. 20. Idcirco vt huiusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus & singulis ad quos spectat, vt in recipiendis Nouitiis, & in eorum institutione atque educatione, necnon in Magistri, & aliorum Ministrorum electione præter alia quæ in sacris Canonibus ac decretis, præsertim Concilij Tridentini, Pontificiis, & cuiuscumque ordinis aut instituti constitutionibus continentur, tam in alias designatis, quàm nunc & in posterum ad hunc designandis Monasteriis & Conuentibus, hæc quæ sequuntur, inuiolate obseruari & exequi perpetuò curent.

Examen ipsorum.

§. 21. Primum, quod attinet ad Nouitiorum recipiendorum formam, vltra diligentem perquisitionem, quæ habenda erit de vniuscuiusque natalibus, corporis habitudine, moribus & vita anteacta, ac præcipue eorum, qui sextum decimum ætatis suæ annum excedent, an criminosi, an ære alieno grauati, vel reddendæ alicuius administrationis rationi obnoxij sint, iuxta formam constitutionis fel. re. Sixti V. & moderationum subsecutarum, illud etiam Superiores ad quos spectabit, sedulo perquirant, vt qui bus in Monasteriis & Conuentibus ex Apostolica facultate Nouitiatus fuerint instituti, in iis ad Religionem nullus in posterum admittatur, qui & ex honestis parentibus natus non sit, & conditiones sacris Canonibus, Summorumque Pontificum constitutionibus præscriptas non habeat, iuxta decretum super forma recipiendi Nouitios, die 19. Maij 1602. editum.

Hoc decretum est quod præcedit.

Ætatem, & literaturam.

§. 22. Quisque recipiendus in aliquo Ordine Regulari, etiam Mendicantium, in ea sit ætate constitutus, quam eius Ordinis in quo recipietur regularia instituta & ordinationes requirunt; eam vero literarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præseferat, vt minores, & suis temporibus, maiores ordines, iuxta Decreta Sacri Concilij Trid. suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimumquintum excedens ad habitum regularem admitti postulauerit, & talis eruditionis expers inuentus fuerit, in Conuersorum tantum, quibus literarum scientia non est necessaria, numerum referatur. Ipsi autem Conuersi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum, & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita nouerint.

Causam quæ moueant ad electionem vitæ regularis.

§. 23. Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & vt Deo liberius famulari possint, an potius leuitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi motu ducantur, & an eorum parentes ope & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Conuersorum examen, & Oblatorum instituta.

§. 24. Prouideant quoque, vt omnes etiam Conuersi recipiendi, priusquam ad habitum regularem admittantur, ab iis quibus munus hoc incumbit, de regula quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuque regulari, & aliis cuiusque Ordinis peculiaribus institutis, & constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarumdam Religionum moris est, nedum Conuersos ad professionem admittendos, verum & Oblatos, vt vocant, recipere, circa ipsorum Oblatorum receptionem vnaquæque religio suas peculiares Constitutiones, specialiaque instituta obseruare teneatur.

Nouitiorum Confessionem generalem.

§. 25. Statim atque Nouitij ad habitum recepti, & in locum Nouitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius anteactæ vitæ conscientiam discutiant & expurgent.

Nouitiatus formam, & qualitatem.

§. 26. Quod vero ad loci qualitatem vniuscuiusque Nouitiatus spectat, locus huiusmodi propria clausura ab ea parte Conuentus & Monasterij in qua degunt professi, segregatus sit, atque distinctus; habeatque tot ad dormiendum cellulas separatas, quot erunt numero Nouitij, vel dormitorium ita capax, vt pro singulis singuli lectuli commode sterni possint; in quo etiam cellula, vel certus ac determinatus locus pro Magistro, eiusque socio reperiatur. In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu conferentias faciendas, ac lectiones, instructionesque Magistri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiant. Oratorium insuper seu Capella, si commode fieri poterit, ad Nouitios in spiritualibus, præsertim in cæremoniis, ecclesiasticisque functionibus exercendos. Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem, bene conclusus atque munitus adsit; sin minus, hortum ceteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. In ipsis verò Nouitiis ibi commorantibus, curabit Magister cum loci Superioris auctoritate (si opus fuerit) ne in eundem quisquam alius ingrediatur. Ad huiusmodi locum Nouitiatus nemini, eiusdem vel alterius Ordinis regulari etiam Conuentus & Monasterij Officiali, vllo vnquam tempore sub quouis prætextu aditus pateat, præterquam Magistro, eiusque Socio, ac etiam Monasterij, aut Conuentus Superiori, si quandocumque ingrediendum sibi necessario existimauerit; quo tamen casu aliquem semper ex senioribus Conuentus, vel Monasterij Patribus socium assumat. Huius loci clausuræ clauis apud Magistrum semper asseruetur, illique soli liceat ex graui tantum causa ingressum illuc alicui permittere: si quis autem Nouitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsente, & non aliter alloquatur.

Magistrorum Nouitiorum munus & electionem, & qualitatem.

§. 27. Nouitiorum Magistro socius, si per Nouitiorum instruendam multitudinem necessarius fuerit, vita & moribus

moribus, quoad fieri poterit, consimilis deputetur; qui in his quæ ad Nouitiatus regimen spectant, dicto Magistro immediate subiectus existat, eliganturque tam Magister, quam socius per prouinciale Capitulum, per triennium ad minus onus huiusmodi subituri. Quod si aliquo casu extra tempus capitulare noua loca Nouitiatus concedi contingat, tunc electionem Magistri Nouitiorum & socij huiusmodi, in his nouis locis per Generalem & Prouincialem, seu Ministrum, aut eorum Visitatores seu Vicarios, de Definitorum tamen, vel grauiorum aliorum Patrum consensu fieri permittitur: idemque seruetur, si intra triennium, alterum vel vtrumque vrgenti aliqua de causa ex illis locis amoueri vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locum alij consimiles subrogari debeant. Tam Nouitiorum Magister, quam socius ab iis omnibus officiis oneribusque vacationem habeant quæ Nouitiorum curam & regimen impedire valeant. Ipse Magister Sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimum ætatis suæ anno constitutus, & per decennium a professione emissa in religione persisterit. Socius vero trigesimum annum excedat, sintque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateque referti, non sine affabilitate graues, zelum Dei cum mansuetudine præ se ferentes, ab omni cordis ac animi perturbatione, ira præsertim & indignatione, quæ in se & erga alios charitatem impedire consueuerunt, quamlongissime alieni, & tales demum, qui in omnibus seipsos bonorum operum exemplum præbeant, vt ij qui eorum curæ subsunt, illos non tam metuant, quam reuereantur, nec illis vnquam detrahere quicquam possint. Habeat etiam Magister plenam & absolutam potestatem circa Nouitiorum institutionem, ac Nouitiatus regimen, ita vt in illis nemini (Visitatoribus ac Superioribus maioribus, vel etiã localibus exceptis) quouis colore se ingerere liceat. Curam adhibeat diligentem, vt Nouitij omnes in regulari disciplina sedulo exerceantur, agnoscantque præcipue diuinæ, qua digni facti sunt, vocationis præstantiam & excellentiam, quæ vera sit atque perfecta votorum solemnium, & quam necessaria cuiusque Ordinis Constitutionum obseruantia, modum in oratione, tum vocali, tum mentali fructuose persistendi, illicitas passiones & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona est atque procliuis) per sensuum custodiam & mortificationem cohibendi, austeritatem, ieiunia, cilicia, disciplinas, conscientiæ puritatem, crebram illius discussionem, Sacramentorum frequentiam, confessionis præsertim quæ bis saltem singulis mensibus fiat, per apertionem quotidianã motuum internorum, cordis & tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnumque silentium.

Nouitiorum orationem, & confessionem.

§. 28. Quilibet Nouitius bis quotidie orationi mentali & vocali incumbat, vnusquisque secundum propriam capacitatem, & ordinem sibi à Magistro præscriptum, pluries in die propriam conscientiam vnusquisque examinare contendat. Ipsi autem Magistro soli Nouitiorum confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, si ita expedire iudicauerit, vel per seipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel aut bis in anno eorumdem Nouitiorum confessiones audire.

Missamque audiendam.

§. 29. Quotidie Missæ sacrificio intersint, & statutis horis in Choro, nocturnis diurnisque diuinis Officiis assistant.

Exercitationes & recreationes.

§. 30. Exercitationibus etiam corporalibus vacent; legant, vel scribant res spirituales, modestam animi recreationem interponant, quæ in solitario loco, & commodo extra Nouitiatum semel in hebdomada, vel in alternis saltem hebdomadibus longior statuatur, fiatque semper Magistro præsente, vel socio, qui multum inuigilent, ne duo ab aliis commorentur disiuncti: atque eo tempore, cuiusque in quam natura feratur, propensionem scrutentur.

Commorationemque extra Nouitiatum.

§. 31. Non liceat eis, durante Nouitiatus & probationis tempore, vna cum Professis, nisi in Choro, in Ecclesia tempore officiorum, in processionibus aut in cœnaculo causa refectionis commorari, nec permittatur eis professos domo exeuntes comitari.

Socium Magistri Nouitiorum.

§. 32. Pro communibus & propriis cuiusque necessitatibus, quæ accidere possunt, vnus ex Nouitiis ipsis, ætate moribusque prouectior deputetur, qui absente socio, Magistro permittente, omnia prout opus fuerit, agat; cui etiam ianuæ custodia, & rerum leuioris momenti prouisio intra Nouitiatum committi poterit.

Conuersorum institutionem, & educationem.

§. 33. Cum autem licet Clericorum bene instituendorũ cura debeat esse præcipua, Conuersorum tamen religiosa instructio non sit prætermittenda, quin potius æquanimiter amplexanda, quandoquidem satis exploratum est, istorum etiã cum regulari profiteantur eamdem, perfectam educationem, tum Religioni decorẽ & ornamentum, tum aliis Christi fidelibus ædificationem, exemplum atque vtilitatẽ afferre. Conuersis ipsis à Clericorum Nouitiatu separatus ad dormiendum locus (quantum commode fieri poterit) assignari præcipitur. Illi tamen hac separatione non obstante, Magistro Nouitiorum seu Superioribus Monasteriorum & Conuentuum, iuxta cuiusque Ordinis statuta & Constitutiones subditi esse, & obedientiam præstare debebunt, à quo non tantum circa corporalia obsequia probandi & exercendi, verum etiam pro eorum capacitate & cõmoditate, de spiritualibus, præsertim de modo mentaliter orãdi, diligenter instruendi erũt; quod vt commodius fiat, ad Capitula & spirituales Conciones, quæ per Magistros Nouitiis fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesiis statutis horis conueniant, nisi tunc in suis officiis actualiter occupati fuerint.

Examen ante admissionem ad professionem.

§. 34. Tempore vero probationis elapso, ij tantum, qui non solum religiosæ perfectionis capaces, sed ad laborem corporalem apti, nouo ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis suæ annum, quoad Clericos decimumsextum, quo vero ad Conuersos, vigesimum primum excesserint) ad professionem admittantur. Sed qui ad Conuersorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum statum transire, etiam durante tempore probationis non possint.

Professionum registrationem.

§. 35. Superior cuiuslibet Conuentus, in quo Nouitiatus fuerit constitutus, particularem librum habeat, in quo vniuscuiusque Nouitij professio registretur, illamque Nouitius professus propria manu, & duo testes, qui præsentes fuerint subscribant. Conuersus vero literarum ignarus, professus, in eorumdem testium, qui se subscripserint, præsentia propria manu signum Crucis apponat; asserueturque liber, & custodiatur in Archiuio vbi scripturæ ad Monasterium seu Conuentum pertinentes reponi consueuerunt.

Filiationes in quibusdam Conuentibus receptas.

§. 36. Quia vero in quibusdam Ordinibus filiationis vsus est receptus, declaratur, quod licet decretum sit, vt Nouitiis educandis certa Monasteria, aut Conuentus designata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen sit Superioribus Monasteriorum, & Conuẽtuum huiusmodi Ordinum in quibus filiationis vsus receptus est, eos quos prænarratis qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios iuxta cuiusque Ordinis constitutiones adscribere, sicque adscriptos, cum iuxta præsentes Institutiones, & alias seruatis seruandis, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Nouitiatuum cum testimonialibus literis transmittere; vbi tanquam dictorum Conuentuum seu Monasteriorum filij, eorumdem nomine, & instantia recipi, ac in Nouitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monasteria, seu Conuentus filiationis huiusmodi remittantur, in professorio ad perfectionem, vt præmissum est, exerceri debebunt.

Numerum Religiosorum cuique Conuentui præscribendum.

Vide etiam const. 7 S.D. N. Pauli V.

§. 37. Porro, ne loca vnius Monasterij, seu Conuentus ab alio præoccupentur, Capituli generalis aut prouincialis partes erunt numerum præscribere pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimentorum contributionem (si opus fuerit) inire, ac singulis Conuentibus, & Monasteriis præscribere, quæ magis expedire videbitur.

Professorum de nouo, loca particularia.

§. 38. Vt autem Nouitij iam in Professorum numerum (sicut præmittitur) recepti, melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ obseruantia stabiliatur & confirmentur, mandatur, vt statim post professionem emissam, si in Conuentibus aut Monasteriis, pro Nouitiatibus assignatis locus aderit secundi Nouitiatus, siue Professorij, ab ea quæ Nouitiorũ est, atque antiquorum Professorũ habitatione

ctione distinctus & segregatus, ibi collocentur, si Monasterium aut Conuentus eos alere queat, sin minus, in alium commodiorem Conuentum, aut Monasterium transferantur, in quo is locus cum requisitis ad Nouitiatum supranarratis reperiatur, vel accommodetur, aut de nouo construatur. Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ suarum constitutionum, seu institutionum vigore, maioris temporis cursu nouos professos intra Nouitiatú detinere consuescunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, vt prædictis earum constitutionibus non obstantibus, id ipsum facere possint, si id rationi ac Religioni magis expedire diiudicauerint, quibus in locis degant sub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quam seruent antiquiores professi; ita quod in negotiis Monasteriorum aut Conuentuum non se intromittere, nec communibus tractatibus interesse, neque alicuius exterioris obedientiæ officium exercere debeát, ibique permaneant quousque ad ætatem sacris ordinibus suscipiendis sufficientem deuenerint, vel saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimo & debebunt literarum studiis operam nauare, sub directione ac Regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Nouitiorum Magistrum prædictum esse oportere dictum est.

Nouitij recipiendi in locis destinatis.

§. 39. Declaratur tamen quod propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Nouitios, nisi in locis pro Nouitiatu designatis, aut in posterum designandis, & pro numero dumtaxat in eorum singulis præscripto vel præscribendo.

Contrauenientium pœna.

§. 40. Denique si illi, qui inter Religiosos gradu & ordine Superiores sunt, & alij ad quos spectat in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quouis modo contrafecerint, officiorum omnium quæ nunc obtinebunt, priuationem, grauioresque pro modo admissæ culpæ pœnas, se subituros certo sciant.

Dat. Romæ apud S. Petrum, die 19. Martij 1603.

LXXXIV. Quando Fratres Minores Ordinis S. Francisci Strictioris Obseruantiæ, possint in eorum Ecclesiis habere organa, paramenta & vasa pretiosa.

Edita A. D. 1602.

Alia de his Fratribus videri possunt sup. in const. 35. Clementis VII. In suprema. lib. 1.

In relatione data Papæ ortum est.

SAnctissimus Dominus Noster D. Clem. Papa Octauus, &c. Facta ei per Reuerendissimos Dominos Reformatores Apostolicos relatione memorialis Fratris Pauli de Clauaro Visitatoris Fratrum Minorum S. Francisci de Strictiori Obseruantia, Reformatorum nuncupatorum, Prouinciarum Romæ, Tusciæ, Marchiæ, &c. super dubio.

Dubium an isti Reformati possint habere organa, & paramenta & vasa pretiosa.

§. 1. An dicti Reformati possint in eorum Ecclesiis habere organa, paramenta & vasa Ecclesiastica pretiosa & excessiua, stante bulla eiusdem Sanctiss. Domini Nostri, quæ illos obligat ad obseruationem Regulæ S. Francisci iuxta declarationes Nicolai Tertij & Clementis Quinti.

Declaratio quod non possint, attenta const. Nicolai III. in cap. Exiit, de verb. sign. in 6 & Clem. V. in Clem. Exiui. eod. tit.

§. 2. Sanctitas sua declarauit & declarat, quod in Ecclesiis quas nunc habent, & quas in posterum dicti Reformati ædificabunt, vel quouis modo obtinebunt, in quibus non sunt huiusmodi organa, paramenta & vasa, non possunt ea de nouo facere, nec etiamsi piorum eleemosynis, donatione, vel quouis alio titulo offerrentur seu fierent, illa acceptare, sed teneantur obseruare Regulam cum declarationibus Nicolai III. & Clem. V. & VII.

Præterquam in Ecclesiis in quibus sunt, & donec durauerint.

§. 3. In Ecclesiis vero quas nunc habent vel in posterum habebunt & acceptabunt, siue Fratrum de Familia, siue quauis alia concessione obtinebunt, in quibus essent huiusmodi organa, paramenta & vasa eisdem Ecclesiis applicata, Sanctitas sua concedit, quod sine scrupulo aliquo & conscientiæ onere possint ea tenere & illis vti donec durauerint.

D. P. An. 11. 5. Martij.

Dat. die Dominico 5. Martij 1602.

LXXXV. Præfinitio formæ communicationis Indulgentiarum, orationumque, ac aliorum bonorum operum, seruanda à Fratribus Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum, statis diebus, quibus ipsi generalem benedictionem facere consueuerunt.

Eandem ferè constitutionem fecit hic Pontifex singulariter pro Fratribus Beatæ Mariæ similis Redemptionis, vt sup. in Const. 79. Cum nos. Et alia de hoc ordine notaui sup. ad const. 1. Innocentij III. Operante lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1602.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem ea quæ de eius mandato per Congregationes Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, præsertim circa spiritualia Regularium Ordinum exercitia, prouide statuta & ordinata sunt, vt perpetuo firma & inuiolata seruentur, Apostolicæ confirmationis robore communire, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

De mandato huius Pontificis.

§. 1. Cum itaque in Congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super sacris Ritibus & Ceremoniis deputatorum, quoad institutum & ritum absolutionis, quam vocant, & communicationem Indulgentiarum, quæ fieri solebat à duabus Congregationibus Regularium, videlicet Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum, & B. MARIÆ de Mercede, etiam Redemptionis Captiuorum, de mandato nostro statutum & ordinatum fuerit in hunc qui sequitur modum, videlicet.

Congregatio Cardin. super sacris Ritib. & Ceremon. deputatorum formam communicationis indulgentiarum præfinivit.

§. 2. Sacra Congregatio Rituum, quoad institutum & ritum absolutionis, quam vocant, & communicationem Indulgentiarum, quæ fieri solet à duabus Congregationibus Regularium, videlicet Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum, & B. MARIÆ de Mercede, etiam Redemptionis Captiuorum, de mandato S. D. N. statuit & decreuit in hunc qui sequitur modum.

Quæ hic ponitur.

§. 3. Non fiat absolutio, sed fiat communicatio Indulgentiarum, quas vtraque Congregatio ex concessione & indulto Sedis Apostolicæ potest etiam aliis communicare. Hac communicatio fiat tantum Confratribus & Consororibus ambarum Congregationum, & non aliis liceat facere dictam communicationem diebus vtrique Congregationi & Ordini consuetis, seu a Sede Apostolica concessis, cum eisdem Psalmis, Versiculis & Orationibus, quæ iam Romæ recognitæ & à Reuerédissimo Vicario Sanctitatis suæ probatæ sunt. Ad dictam communicationem Indulgentiarum singulis dictis diebus obtinendam, Confratres & Consorores supradicti sint contriti, & confessi, & sacrosanctæ Eucharistiæ communione refecti, alias dictas Indulgentias non consequantur.

Et eidem Congregationi formam communicationis bonorum operum præscripsit.

§. 4. De communicatione Orationum, ieiuniorum, Missarum, aliorumque bonorum operum, quæ fiunt in vtraque Congregatione & Ordine, quamuis non sit vsitatum eam ita generatim fieri, sed certis tantum personis & benefactoribus, tamen Sanctitas sua non prohibet id fieri supradictis diebus, omnibus qui præsentes fuerint Confratribus tantum & Sororibus, vt de Indulgentiis supra dictum est.

Quæ forma hic subsequitur.

§. 5. Forma tamen huius communicationis fiat nudis & simplicibus verbis in hunc fere modum, videlicet. Item communicamus vobis Fratres orationes, ieiunia, Missas, peregrinationes, & labores pro redimendis etiam captiuis susceptos, cæteraque opera bona, quæ per Dei gratiam in nostra Congregatione & Ordine fiunt. In nomine Patris & Filij & Spiritus sancti. Amen.

Prohibitio publice inuitandi populum ad consequendas huiusmodi communicationes.

§. 6. Prohibet expresse Sanctitas sua, ne populus in Ciuitatibus, Terris & locis publicè inuitetur à dictis Congregationibus ad suas Ecclesias ad consequendam supradictam communicationem Indulgentiarum & bonorum operum, hoc est in plateis, viis & locis publicis non apponantur cedulæ impressæ, seu manuscriptæ, quibus indicetur & promulgetur talis communicatio Indulgentiarum.

Emendatio formæ d. communicationis a Vicario Vrb. iam editæ.

§. 7. In ea forma communicatio Indulgentiarum quæ ab Illustriss. & Reuerendiss. Vicario Vrbis recognita, & Congregationi seu Ordini Sanctissimæ TRINITATIS tradita est per nouam orationem, & quæ incipit, Concedimus vobis, videlicet verba illa, *in quantum vestra expetit oratio, & ad nos pertinet iurisdictio*, tanquam parum necessaria omittantur. Item in vltima oratione, vbi dicitur B. Petro Apostolo dedit licentiam animas ligandi, verbum, licentiam, hoc loco tanquam non satis accommodatum deleatur, ponendo potestatem. Alexander Cardinalis Florentin.

Hanc habes in fine const. 70. ibi videas.

§. 8. Nos

Hic idē Pont. prædicta Congregationū decreta approbat & obseruari præcipit.

§. 8. Nos volentes decreta huiusmodi inuiolate perpetuo obseruari debere, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac matura deliberatione, prædicta decreta de nostro speciali mandato edita esse declarantes, illa perpetuo confirmamus & approbamus, ac per prædictas Congregationes & eorum Religiosos inuiolate perpetuo obseruari debere præcipimus & mandamus.

Irritat in contrarium attentanda.

§. 9. Irritum nihilominus decernentes & inane quicquid secus super his à quoquam, quauis auctoritate, & cuiusvis alterius concessionis, etiam à nobis & Apostolica Sede obtentæ, quam ad præsentium formam specialiter reducimus, prætextu contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 10. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac earumdem Congregationum & Ordinum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis & cuilibet illarum, sub quibuscumque tenoribus & formis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet.

§. 11. Volumus autem vt præsentium transumptis, etiam impressis, eadem fides adhibeatur quæ præsentibus ipsis haberetur.

Dat. P. A. 11. die 9. Maij.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 9. Maij, 1602. Pontificatus nostri anno 11.

LXXXVI. Breuiarij Romani iussu Pij V. olim restituti & editi, & deinde perperam in aliquibus immutati, iterata restitutio, cum permissione Breuiariorum iam impressorum, & prohibitione istud aliter de cetero imprimendi.

Hanc pij V. primam restitutionem inspice in ipsius const. 64. Quod à nobis. lib. 2.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Orandi varietas in Ecclesia Dei vitanda est.

CVm in Ecclesia Catholica à Christo Domino nostro sub vno capite, eius in terris Vicario instituta, vnio & earum rerum quæ ad Dei gloriam & debitum Ecclesiasticarum personarum officium spectant, conformatio semper conseruanda sit, tum præcipue illa communio vni Deo vna & eadem formula preces adhibendi, quæ Romano Breuiario continetur, perpetuo retinenda est, vt Deus in Ecclesia per vniuersum Orbem diffusa, vno & eodem orandi & psallendi ordine à Christi fidelibus semper laudetur & inuocetur.

Pius ideo V. Breuiarium Romanum restituit, & immutationē prohibuit vt supr. in eius constitut. 64. Quod à nobis.

§. 1. Quamobrem ex decreto Sacri Concilij Tridentini fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster piè ac sapienter admodum varietatem illam Breuiariorum, quæ in singulis Ecclesiis fere diuersa habebantur, nonnullis tantum exceptis sustulit, ac ipsum Breuiarium restituit, & Romæ accuratissime imprimi & promulgari curauit, quod vt integrum, inuiolatumque ab omnibus haberetur, debita prouisione adhibita, inter alia statuit, ne vllo vnquam tempore in totum, vel ex parte mutaretur, aut illi aliquid adderetur, vel omnino detraheretur, sub pœnis in eiusdem constitutione contentis.

Sed tamen immutatum in multis.

§. 2. Cum vero progressu temporis, Typographorum negligentia & incuria, & nimia aliorum etiam, ea quæ ad ipsos non pertinent, temere sibi assumentium, audacia ac licentia, multi errores in illud irrepserint, ac tum in sacra Scriptura, & lectionibus Patrum, tum in vitis Sanctorum & Rubricis, aliisque locis, sine nostra, & Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum auctoritate, pro cuiusque arbitrio pleraque addita & immutata fuerint, ita vt nulla iam reperiantur Breuiaria, quæ à prima editione eiusdem Pij in multis non discrepent, atque dissentiant, & aliqua recognitione indigeant.

Hic propterea Pont. Breuiarium inspici, & examinari & restitui mandauit, & Romæ in Typographia Vaticana imprimi fecit.

§. 3. Nos qui pro pastorali nostra sollicitudine in eam curam præcipue incumbimus, vt ea quæ à prædecessoribus nostris sanctè ac piè instituta sunt, perpetuo integra & inuiolata conseruentur, quæ vero hominum culpa immutata sunt atque corrupta, & quæ recognitionem exigunt, in pristinum statum restituantur & reformentur, mandauimus nonnullis piis & eruditis viris, quorum consultatione, & opera in huiusmodi rebus frequenter vtimur, vt idem Breuiarium noua adhibita diligentia accuratius inspicerent atque examinarent, & ea quæ deprauata esse, & recognitione indigere animaduerterent, pro sua doctrina, & pietate restituerent. Quod cum ab iis exacte, ac profecto non mediocri cum emolumento præstitum sit, ita vt ex superiori illo incommodo per occasionem non parum vtilitatis prouenerit. Nos illud in nostra Typographia Vaticana quam emendatissime imprimi ac diuulgari iussimus.

Illud non alibi quam in d. Typographia de cetero imprimi posse iubet, nisi præuia inquisitorum, & eis non extantibus, Ordinariorum licentia.

§. 4. Vt autem illius vsus omnibus Christiani Orbis partibus perpetuis futuris temporibus conseruetur, ipsum Breuiarium in Alma Vrbe nostra in eadem Typographia tantum, & non alibi imprimi posse decernimus, extra Vrbem vero iuxta exemplar in dicta Typographia nunc editum, & non aliter, hac lege imprimi posse permittimus, vt nimirum Typographis quibuscumque illud imprimere volentibus, id facere liceat, requisita tamen prius, & in scriptis obtenta, dilectorum filiorum Inquisitorum hæreticæ prauitatis in iis locis in quibus fuerint, vbi vero non fuerint Ordinariorum locorum licentia.

Typographis aliter vel alibi imprimentibus, & Bibliopolis vendentibus pœnas imponit.

§. 5. Alioquin si absque huiusmodi licentia dictum Breuiarium sub quacumque forma de cetero ipsi imprimere aut Bibliopolæ vendere præsumpserint, Typographi & Bibliopolæ extra Statum nostrum Ecclesiasticum existentes excommunicationis latæ sententiæ, à qua nisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constituti, absolui nequeant, in Alma vero Vrbe ac reliquo Statu Ecclesiastico commorantes, quingentorum ducatorum auri de Camera ac amissionis librorum, & typorum omnium Cameræ prædictæ applicandorum pœnas absque alia declaratione irremissibiles incurrant eo ipso. Et nihilominus eorumdem Breuiariorum per eos de cetero absque huiusmodi licentia imprimendorum aut vendendorum vsu, vbique locorum & gentium sub eisdem pœnis perpetuo interdicimus & prohibemus.

Licentiarum quæ sic concedendarum formam præscribit.

§. 6. Ipsi autem Inquisitores seu Ordinarij locorum, antequam huiusmodi licentiam concedant, Breuiaria ab ipsis Typographis imprimenda, & postquam impressa fuerint, cum hoc Breuiario auctoritate nostra recognito, & nunc impresso diligentissime conferant, nec in illis aliquid addi vel detrahi permittant, & in ipsa licentia originali de collatione facta, & quod omnino concordent, manu propria attestentur, cuius licentiæ copia initio, vel in calce cuiusque Breuiarij semper imprimatur, quod si secus fecerint, Inquisitores videlicet, priuationis suorum Officiorum, ac inhabilitatis ad illa & alia in posterum obtinenda, Antistites vero & Ordinarij locorum, suspensionis à diuinis, ac interdicti ingressu Ecclesiæ, eorum vero Vicarij, priuationis similiter Officiorum & beneficiorum suorum, & inhabilitatis ad illa & alia in posterum obtinenda, ac prætetea excommunicationis, absque alia declaratione, vt præfertur, pœnas incurrant eo ipso.

Vsum vero Breuiariorum iam impressorum permittit.

§. 7. Cæterum pauperum Clericorum & aliarum personarum Ecclesiasticarum, ac Typographorum, & Bibliopolarum, quorum indemnitatis ex benegnitate Apost. rationem habentes, eisdem Breuiaria hactenus impressa penes se habentib. vt & ea retinere, & illis vti, eaq; vēdere respectiue possint, similiter permittimus & indulgemus.

Clausulas cōtrariorum derogatorias apponit.

§. 8. Non obstan. licentiis, indultis & priuilegiis quibuscumque Typographis, hactenus per nos seu Romanos Pontifices prædecessores nostros, Breuiarium prædictum Pij V. imprimendi concessis, quæ per præsentes expresse reuocamus & reuocata esse volumus, necnon constitut. & ordinat. Apostolicis generalibus & specialibus in contrarium præmissorum quomodocumque concessis, confirmatis & approbatis, quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica & expressa mentio habenda esset, tenores huiusmodi præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptisque credi iubet.

§. 9. Volumus autem vt præsentium nostrarum literarum exemplaribus, etiam in ipsis Breuiariis impressis, vel manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica, cōstitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præ-

sentibus

ſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 11. 10. Maij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 10. Maij, 1602. Pont. noſtri Anno 11.

LXXXVII. **Declaratio quod non liceat per literas, ſeu internuntium Confeſſario abſenti peccata Sacramentaliter confiteri, & ab eodem abſente abſolutionem obtinere. Et prohibitio hanc propoſitionem docendi, defendendi, &c.**

Edita A. D. 1602.

Votorum perceptio.

SAnctiſſimus D.N.D. Clemens Papa VIII. &c. Auditis votis Patrum Theologorum, & te cum Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. Dominis Cardin. contra hæreticam prauitatem generalibus Inquiſitoribus, mature ac diligenter conſiderata.

Declaratio de qua in rubrica.

§. 1. Hanc propoſitionem, ſcilicet licere per literas, ſeu internuntium Confeſſario abſenti, peccata Sacramentaliter confiteri, & ab eodem abſente abſolutionem obtinere, ad minus vti falſam, temerariam & ſcandaloſam damnauit ac prohibuit.

Prohibitio de qua ibid.

§. 2. Præcepitque ne deinceps iſta propoſitio publicis, priuatiſve lectionibus, concionibus & congreſſibus doceatur, neve vnquam tanquam aliquo caſu probabilis defendatur, imprimatur, aut ad praxim quouis modo deducatur, quod ſi quis illam docuerit, defenderit, imprimi fecerit, aut de ea etiam diſputatiuè tractauerit (niſi forſan impugnando) vel ad praxim directe ſeu indirecte deduxerit, præter excommunicationem latæ ſententiæ, quam ipſo facto incurrat, & à qua non poſſit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, etiam S.R.E. Maiori Pœnitentiario, niſi a pro tempore exiſtenti Romano Pontifice abſolui, aliis etiam pœnis arbitrio infligendis, ſubiaceat.

Decreta An. Pont. 11. die 20. Iulij.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ & vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtol. in Monte Quirinali, die 20. menſis Iulij 1602.

Quintilianus Adrianus Not.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini 1602. Indict. 15. die verò 19. menſis Iulij, Pont. Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Clem. diuina prouidentia Papa VIII. Anno XI. Supradictæ literæ Apoſtol. affixæ & publicatæ fuerunt in valuis Baſilicæ Principis Apoſt. de Vrbe, Cancell. Apoſt. & aciei Campi Floræ, vt moris eſt, per nos Catherinum Menandi Apoſt. Curſ.

Gaſpar de Bonis pedibus Mag. Curſ.

LXXXVIII. **Ampliatio Conſt. Greg. XIII. circa depoſita apud Montem Pietatis de Vrbe facienda. Et iuriſdictionis conceſſio illius Protectori & Iudici in cauſis ipſius Montis intereſſe concernen.**

Montes Pietatis nihil vltra id quod pro Miniſtrorum expenſis, & indemnitate neceſſarium eſt recipientes, licitos eſſe declarauit Leo X. ſup. in ſua conſt. 11. Inter. lib. 1. Et ius viſitandi huiuſmodi Montes, ſicuti alia pia loca ſpectare ad Ordinarios, declarauit Conc. Trid. in ſeſſ. 22. cap. 8.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A.D. 1602.

Exordium.

QVæ ad pietatis & charitatis opera præſertim in Alma Vrbe noſtra exercenda, pauperumque & miſerabilium perſonarum neceſſitates ſubleuandas pie & prouide inſtituta & ordinata ſunt, vt firmius ſubſiſtant & inuiolabiliter obſeruentur, libenter confirmamus & ampliamus.

Gregor. XIII. depoſita ſupra ſummam ſcut. 5. penes Montem pietatis deponi iuſſit, vt ſup. in eius conſt. 94. Inter. lib. 2.

§. 1. Cum itaque ſicut accepimus dudum fel. rec. Greg. XIII. prædec. noſter omnibus & ſingulis Rom. Curiæ Iudicibus tam Eccleſiaſticis, quàm ſæcularibus, etiam S.R.E. Card. & cauſarum Palatij Apoſtolici Auditoribus, Motu eius proprio præceperit & mandauerit atque ſtatuerit, vt in quibuſcumque cauſis, &c.

Omittitur tenor huius narratiuæ, quia eam habes ſup. fol..

Hic modo Pont. confirmat d. conſt. Greg. XIII & aliorũ Pont.

§. 2. Verum quia ſicut etiam accepimus ſuper præmiſſis aliquæ ortæ fuerunt controuerſiæ, & propterea omnem deſuper dubitandi materiam de medio tollere, eaque innouare, ac in aliquibus declarare & etiam ampliare volentes, ac literarum prædictarum, necnon priuilegiorum, facultatum, conceſſionum, gratiarum & indultorum quorumcumque eidem Monti, illiuſque Archiconfraternitati, ac dilectis filiis, illorumque Protectori, Prouiſoribus, Officialibus, Archiconfratribus & Miniſtris quomodolibet conceſſorum tenores, & veriores præſentibus pro expreſſis habentes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſt. poteſtatis plenitudine, literas prædictas, ac omnia & ſingula in eis contenta, ac inde ſequuta & ſequenda quæcumque ac alia priuilegia, indulta, immunitates, exemptiones, facultates & gratias Mont. illiuſque Archiconfraternitati, ac dilectis filiis illorum Protectori, Prouiſorib. Officialibus, Archiconfratrib. & Miniſtris per prædictum Gregoriũ, ac piæ me. Paulũ III. Iulium etiam III. ac Paulũ IV. & Sixtũ V. & quoſcumque alios Rom. Pont. prædeceſſ. noſtros, ac nos Sedéque Apoſt. ſub quibuſcũq; tenorib. & formis quomodolibet conceſſa, ac inde ſequuta & ſequenda quæcumque Apoſt. auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus & confirmamus, eiſque perpetuæ & inuiolabilis Apoſt. firmitatis robur adiicimus, ac omnes & ſingulos, tam iuris quam facti & ſolemnitatum de iure, vſu & conſuetudine requiſitarum, vel alias quomodolibet neceſſariorum, & quoſuis alios etiam quantumuis ſubſtantiales defectus, ſi qui in eiſdem ſeu in eorum aliquo interuenerint, ſupplemus, eaque omnia & ſingula innouamus, & quatenus opus ſit Monti & Archiconfrat. ac Protectori, Prouiſoribus, Officialibus, Archiconfratribus & Miniſtris prædictis, & eorum ſingulis, auctoritate & tenore prędictis etiam perpetuo de nouo concedimus.

Dubiaque deſuper exorta declarat ad fauorem Montis.

§. 3. Et inſuper, quod omnes pecuniæ redigendæ, & hactenus redactæ tã ex ſubhaſtatione & venditione quorumcumque bonorum decoctorum & aliorũ, vel in omnem caſum vbi diſcuſſio bonorum fit, quam ex exactione creditorum litigioſorum, etiamſi de conſenſu partium ſubhaſtatio, venditio & exactio fiat, necnon totũ pretium omnium rerũ per ſubhaſtationem venditarum & vendendarum, ac pecuniæ & bona durante iudicio diſcuſſionis exigen. & colligen. per Iudices cauſarum diſcuſſionis, ac per Curſores & Mandatarios, ſeu per quoſcumque alios ad id deputatos, etiam in cauſis criminalibus, ac pretium bonorum ſtabilium, vigore conſtitutionis ſuper iure congrui per dictum Greg. prædec. editæ venditorum & vendendorum, in d. Monte effectualiter, & in numerata pecunia deponantur, etiamſi per cedulam Campſorum ſoluere promittentium, ſeu Mercatorum oblationes fiant, in caſibus prædictis. Necnon quoties ex aliqua diſpoſitione etiã per nos vel ſucceſſ. noſtros aliquod depoſitum penes Ædem ſacram, aut perſonam fide & facultatibus idoneam erit faciendum, cenſeatur Mons Pietatis huiuſmodi ad id ſpecialiter deputatus eo ipſo, ipſæque pecuniæ per d. Montis Officiales, ſicut cetera depoſita inibi facienda exigi poſſint & debeant.

Cedula Mercatorum nulla ſint in caſibus mox declaratis.

§. 4. Et ſi ſuper præmiſſis, vbi faciendum ſit depoſitum, dentur penes acta Notariorum aliquæ cedulæ quorumcumque Campſorum vel Mercatorum, etiam ſi in eis dicatur, quod d. Mercatores ſe obligent, nulla facta mentione depoſiti, ſed ſimpliciter, vel alias promittant aut ſe obligent de ſoluendo, animo ſe releuandi à quibuſcumq; obligatis ſeu intereſſe habentibus, vel d. Mercatores faciant aut creent illos debitores in eorum libris vel alias ad partes in caſu faciendi depoſiti, vt ſupra, d. cedulæ nullatenus ſuffragentur, ſed ſemper ad deponendas pecunias in eodem Monte cogantur, niſi cedulæ huiuſmodi ad fauorem vel inſtantiam Cam. & Fiſci noſtri factæ eſſent. Quibus ſolas cedulas ſuorum depoſitariorum ſufficere & ſuffragari volumus.

Curſores pretium rei ſubhaſtatæ ibid. deponant.

§. 5. Necnon Curſores & Mandatarij prædicti, totum & integrum pretium omnium rerum per ſubhaſtationem vendendarum, etiam in cauſis Criminalibus, ſatisfacto prius per eos eiſdem creditoribus qui dicta bona ſubhaſtare fecerunt, penes eumdem Montem integre, realiter & cum effectu ſtatim omnino deponant & deponi curent, & donec non ſit factum dictum depoſitum non poſſint nec debeant de eorum mercede pro actu deliberationis tantum debita ſatisfieri.

Notarij in eiſdem caſibus depoſita & cedulas Monti conſignent.

§. 6. Quodque omnes & ſinguli Notarij prædicti non poſſint recipere dicta depoſita, ſiue in pecunia ſiue in cedulis facienda, ſed illa ſtatim ad dictum Montem tranſ-

mittere

mittere teneantur, sub ducentorum ducatorum & aliis arbitrio pro tempore existentis dicti Montis Protectoris imponendis & applicandis pœnis.

Sequestra quæ & quando Montis acceptare debeat.

§. 7. Et quod super pecuniis depositaris in dicto Monte non possint fieri, nec apponi aliqua sequestra, nec aliquæ inhibitiones, nec mandata de non soluendo, seu de non consignando, nec aliqua alia impedimenta circa ea fieri possint, præterquam ad instantiam Cameræ & Fisci, nisi de mandato & ordine Protectoris dicti Montis pro tempore existentis, seu Iudicis ab eo deputati, sed sequestra, inhibitiones & alia impedimenta prædicta fieri possint tantum super cedula quæ a Ministris & officialibus Montis in fidem & testimonium facti depositi fieri solet, & penes acta Notarij causæ ob quam factũ est depositum exhibita, & producta fuerit, vbi constito de iustificatione eorumdem sequestrorum Iudex causæ mandabit in calce vel à tergo eiusdem cedulæ cui soluendæ fuerint pecuniæ depositatæ, cuius quidem cedulæ, & mandati in ea appositi vigore, officiales & Ministri eiusdem Montis quibus dictæ cedulæ repræsentatæ fuerint, pecunias iuxta mandatum Iudicis causæ soluere tenebuntur. Decernentes & declarantes sequestra penes eumdem Montem & super illius depositis alias quam vt præfertur apposita & facta, nullius esse roboris vel momenti, ac Montem, eiusque officiales & Ministros prædictos, etiam quod de facto penes eos exequuta fuissent nullo modo afficere vel obligare, minusque ipsos ad illa recipiendum, acceptandum vel admittendum teneri, sed perinde haberi ac si facta non fuissent.

§. 8. Ac volentes & dicta auctoritate statuentes quod pro tempore existens d. Montis Protector seu Iudex ab eo deputatus, ad omnem simplicem Prouisorum, officialium & Ministrorum eiusdem Montis nunc & pro tempore existentium requisitionem & instantiam, omnia & singula deposita vt præfertur facienda penes dictũ Montem & non apud aliquem Mercatorum, seu Ædem Sacram vel aliam quamcumque personam realiter & cum effectu fieri faciat, pretiaque quorumcumque bonorum tam stabilium quam mobilium, & se mouentium, per subhastationem & deliberationem, ac pecuniæ in causis discussionum colligendæ, & omnium aliorum prædictorum, in quacũque Curia & Tribunali Vrbis, etiã Criminali, tam per Cursores nostros quam quosuis alios Mandatarios vendendorum redigenda, ac etiã pretia ex retractu, seu alias vigore d. constitutionis iuris congrui de mandato & decreto dilectorum filiorum S.R.E. Camerarij, & Magistrorũ Viarum, seu aliorum deponenda, ac in omnibus casibus in quibus depositum erit faciendum, in eodem Monte, & non alibi deponi, ac omnia residua pretij quorumcumque pignorũ tam venditorum quã vendendorum à quibuscumque Hebræis, per mandatũ Card. Camerarij, & acta illius Notarij ad id deputati, de cetero iuxta facultates eidem Monti per prædictos Iulium III. & Paulum IV. & alios quoscumque Rom. Pont. Prædec. nostros concessas effectualiter deponi debeant in d. Monte, ad effectũ illa restituendi veris Dominis iuxta mandatũ & ordinationem per Card. Camerariũ, & acta sui Notarij desuper facienda, ita vt facta vẽditione ipsorum pignorũ, ac pretij eorumdem solutione, infra octo dies omne & totum ac integrum residuum penes dictum Montem realiter & cum effectu ac omni mora & dilatione penitus & omnino remotis atque cessantibus, deponi debeant, sub pœna vnius scuti pro quolibet pignore, applicandi pro medietate ipsi Monti, & pro alia medietate Notario pignorum Hebræorum.

Protector Montis contra inobedientes procedat.

§. 9. Ipseque pro tempore existens Protector, singula præmissa, & alia quæcumque in prædictis ac præsentibus litteris contenta ab omnibus ad quos nunc & pro tempore quomodolibet spectabit sub prædictis & aliis pecuniariis eius arbitrio imponendis, moderandis & applicandis pœnis, ac etiam censuris Ecclesiasticis in omnibus & per omnia inuiolabiliter obseruari & adimpleri mandet, faciat, atque procuret, necnon contra quosuis etiam criminales tam Gubernatoris, quam omnium aliorum dictæ Vrbis tribunalium Notarios, quos etiam sub eisdem præsentibus litteris comprehendi volumus & comprehensos fore & esse decernimus & declaramus. Ita vt dicti Montis prouisores, officiales & Ministri, ad deponendum pecunias vt præfertur exigendas contra quoscumque depositarios, ac quasuis alias tam sæculares, quam Ecclesiasticas cuiusuis status, gradus, ordinis & conditionis existentes personas, quantumuis priuilegiatas ex officio agere possint & valeant. Ipseque protector aduersus singulos præmissis, aut eorum alicui pro tempore quomodolibet contrauenientes, etiam per Inquisitionem ac criminali, & carcerationis via, aut alias prout ei bene visum & magis expediens fuerit procedat, ac pœnas per eum imponendas huiusmodi à quibuscumque contrauenientibus irremissibiliter exigi, & arbitrio suo applicari mandet, aliaque omnia & singula faciat, gerat & exequatur, quæ in præmissis vel circa ea necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna.

Protector sit Iudex omnium causarum interesse Montis & Archiconfraternitatis tangentes, cum amplissimis facultatibus.

§. 10. Præterea pro faciliori & celebriori litium & controuersiarum, quæ tam occasione præmissorum vbi agitur principaliter de interesse ipsius Montis, quam alias aduersus Montem & Archiconfratern. huiusmodi., seu illius Ministros hactenus ortæ sunt & oriri contigerit in futurum, pro tempore existenti dicti Montis Protectori omnes & singulas lites, causas & differentias tam ciuiles quam criminales ac mixtas, tam super depositis huiusmodi respectu interesse dicti Mõtis hactenus quomodolibet factis, & faciendis, quam Montis seu Archiconfrat. huiusmodi bonis, rebus, iuribus & actionibus quibuscumque, necnon locationibus, venditionibus, donationibus, legatis, fideicommissis, testamẽtis, hæreditatibus & illarum discussionibus, ac quibuscũque aliis dispositionibus, vtrumque & actionum cessionibus, & aliis quibuscũque inter viuos & causa mortis vel quasi, contractibus, etiam vim Cameralis obligationis habentibus, interesse Montis, & Archiconfrat. huiusmodi etiam occasione huiusmodi depositorum vbi agitur vt supra de interesse Montis, & tanquam principaliter etiam per viam necessariæ defensionis, & alias quomodolibet concernen. inter dictum Montem, siue illius Prouisores & officiales & Ministros pro tempore existentes, ac quascumque alias tam laicas, quàm Ecclesiasticas cuiuscũq; status, gradus, ordinis, dignitatis & cõditionis, vel præeminentiæ existentes personas, qualitercumque priuilegiatas, Vniuersitates, Societates, Congregationes, Collegia, ac tam virorũ quam mulierũ Monasteria, Hospitalia & alia pia loca quæcumque, priuilegia seu indulta desuper habentia seu habere prætendentia, tam communiter quam diuisim, & tam actiue quã passiue vltro citroque ad inuicem vel alias quomodolibet motas vel mouendas, ac etiam per appellationem, & in quacumq; instantia, coram quibusuis Iudicibus etiã causarum palatij Apostolici Auditoribus introductas & indecisas pendentes, quas omnes & singulas ab ipsis Iudicibus harũ serie ad nos auocamus & reassumimus, per se vel alium seu alios, quẽ seu quos ad hoc duxerit deputandũ seu deputandos, etiã summarie & de plano ac simpliciter & sine strepitu & figura iudicij, sola facti veritate inspecta, & etiam manu regia, omni & quacumque appellatione, reclamatione, reuisione, recursu & restitutione in integrum remotis, cum omnibus & singulis suis incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, ac toto negotio principali, etiã priuatiue quo ad omnes alios & singulos Iudices ordinarios & delegatos & Cam. Apost. Generalem Auditorem, etiam vbi agitur vigore obligationis Cameralis, eorumq; Curias & Tribunalia Ecclesiastica vel sæcularia, audiẽdas, cognoscendas, decidendas, fineque debito terminandas, necnon quoscumque aduersarios & alios interesse habentes, tam in dicta Curia quã extra eam, etiam per edictum publicũ, constito sibi summarie de nõ tuto accessu, citãdi, & quibusuis etiã Iudicibus dictæ Curiæ & personis quibus & quoties opus fuerit, sub sententiis, censuris & pœnis Ecclesiasticis & etiã pecuniariis, aliisque pœnis prout sibi videbitur inhibendi, & in euentum non paritionis ad declarationem incursus censurarum & pœnarum huiusmodi procedendi, ac sententias desuper ferendas debitæ executioni demandandi seu demandari faciendi, contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes, eisque quouis prætextu seu quæsito colore se quomodolibet opponentes, per similes censuras & pœnas, aliaque opportuna iuris & facti remedia compescendi, ac brachij sæcularis auxilium inuocandi.

Et signanter declarando dubia super præmissis.

§. 11. Necnon quæcumque dubia & difficultates si quæ præmissorum occasione quomodolibet oriri contigerit, declarandi & interpretandi.

Statuta & edicta edendi.

§. 12. Ac quæcumque edicta, statuta & Ordinationes

pro executione præmissorum, sub quibusuis pœnis sibi beneuisis condendi, & condita metandi, seu in toto vel in parte abrogandi, illaque imprimendi, & etiam per affixionem publicandi, omniaque & singula alia in eisdem singulis præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna, eique bene visa faciendi & exequendi, etiam omni & quacumque appellatione remota, plenam, liberam & omnimodam facultatem, potestatem & auctoritatem perpetuo tribuimus, concedimus & elargimur.

Officiales alibi conueniri non possint, & contra eos pro administratis vtatur priuilegiis Cam. apost.

§. 13. Quodque omnes & singuli dicti Montis Officiales & Ministri, tam ciuiliter quam criminaliter, pro negotiis, rebus & bonis ad dictum Montem vere & principaliter spectantibus & pertinentibus, alibi tam iudicialiter quam extraiudicialiter conueniri & molestari non possint quam coram d. Protectore, seu ab eo deputando, contra quos omnes & singulos Officiales & Ministros, videlicet Depositarium, Custodem, Capserium, Computistã, & alios quouis nomine nuncupatos, tam præsentes quam futuros, & eorum fideiussores seu approbatores, ac eorum bona quæcumque vbicumque & in quibuscumque rebus existentia, pro redditione eorum administrationis, & pro eorum debitis ad fauorem dicti Montis contractis & contrahendis prædictis, Mons ac eius Prouisores & officiales idem ius & priuilegium eademque actionem, in omnibus & per omnia ac pariformiter & sine vlla prorsus differentia, habeant & potiantur, ac exercere possint & valeant, quæ Cam. Apost. ac Fisco nostro, contra illorum debitores de iure, vsu, consuetudine aut alias quomodolibet competunt aut competere poterunt in futurum, non tamen contra ipsam Cameram aut illius Fiscum.

Solutio Montis prauio Iudicis decreto tuta est.

§. 14. Quodque solutis depositis de mandato cuiuscumque Iudicis competentis, nec Mons, minusve eius officiales vlterius teneantur nec remaneant obligati, non obstante quacumque appellatione quæ contra mandatum eiusdem Iudicis fieri posset.

Clausula huius concessionis praeseruatiua.

§. 15. Decernentes præsentes literas & in eis contenta quæcumque nullo vnquam tempore etiam ex eo quod Notarij etiam criminales Gubernatoris, ac aliorum omnium dictæ Vrbis Tribunalium, & eorum creditores & quicumque collitigantes dicti Montis, ceterique interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, nec eisdem præmissis consenserint, aut alias de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ vel alio quocumque defectu notari, impugnari, retractari seu in ius vel controuersiã vocari, aut ad terminum iuris reduci, vel aduersus illas quodcumque iuris vel facti aut gratiæ remedium impetrari posse, neque sub quibusuis similium vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus aut aliis contrariis dispositionibus per nos aut alios Rom. Pont. prædecess. seu successores nostros sub quibuscumque verborum expressionibus & formis etiam motu, scientia ac potestatis plenitudine similibus, pro tempore factis & faciendis comprehendi, sed semper ab illis, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & eum in quo ante præmissa quomodolibet erant statum restitutas, repositas & plenarie reintegratas, ac de nouo etiam sub data per Prouisores, Officiales & Ministros dicti Montis pro tempore existentes quandocumque eligenda, ac de nouo concessa esse & fore, suumque plenarium & integrum effectum sortiri debere.

Clauſ. sublata, &c.

§. 16. Sicque per prædictum Protectorem, & alios quoscumque Iudices & Commissarios quauis auctoritate fungentes, etiam dictos Auditores, ac S.R.E. Card. sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique & in quacumque instantia iudicari & definiri debere, irritum quoque & inane si secus super iis à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſ. derog.

§. 17. Non obstan. quibuscumque litium pendentiis, & aliis præmissis, ac quibusuis aliis constit. & ordin. Apost. necnon dictæ Vrbis illiusque Tribunalium statutis, etiam iuramento, confirmatione Apost. vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegiis quoque, exemptionibus, indultis & literis Apost. quibuscumque locis piis, & dilectis filiis Populo Romano, illiusque Senatori & Conseruatoribus, ac eiusdem R. E. Camerario, Thesaurario & dictæ Cam. Præsidentibus & Clericis, exceptis causis spoliorum, & aliis vbi de interesse Cameræ, siue principaliter siue secundario, siue alias quomodolibet ageretur, siue illud detegi & de eo agi posse videretur, Vicario, Gubernatori, Auditori Cam. & aliis quibuscumque Iudicibus & Tribunalibus, ac Notariis prædictis, ac quibusuis aliis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritationibus & aliis decretis, etiam Motu, scientia & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter in contrarium quomodolibet concessis. Quibus omnibus & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, specifica, expressa & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importãtes, mentio seu quæuis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter & expresse motu, scientia & potestatis plenitudine similibus derogamus, ac ad plenum derogatum esse, nec in aliquo obstare volumus, decernimus & declaramus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Deputatio Protectoris.

§. 18. Insuper cum d. Mons, illiusque Archiconfrat. post obitum bo. me. Antonij Mariæ S.R.E. Card. Saluiati nuncupati, qui dum vixit Montis & Archiconfrat. huiusmodi Protector fuit, protectore caruerit, & careat, nos vt Montis Archiconfrat. huiusmodi conseruationi, bonoque regimini & directioni opportunius consulatur, de aliquo ideo Protectore, qui iuxta cordis nostri desideriũ, ac traditã sibi ab Altissimo prudentiam, dictum Montem illiusque Archiconfrat. pie ac diligenter gubernet, & regat prouidere volentes, Dilectum filium nostrum Petrum S. Nicolai in Carcere Diac. Aldobrandinum nuncupatum, nostrum secundum carnem ex fratre Nepotem S.R.E. Camerarium, quem ob singularem eius fidem & industriam, longo rerum vsu & experientia probatam, aliasque præclaras eius animi dotes cum pietatis studio & charitatis & iustitiæ zelo coniunctas, eidem Monti illiusque Archicõfraternitati valde vtilem futurum in Domino confidimus, Montis & Archiconfraternitatis huiusmodi, illorumque bonorum & rerum Protectorem & defensorem quoad vixerit, cum omnibus supradictis & aliis eidem Protectori competentibus & debitis facultatibus, priuilegiis & indultis, motu, scientia & potestatis plenitudine paribus, facimus, constituimus & deputamus. Mandantes in virtute Sanctæ Obedientiæ Montis & Archiconfraternitatis huiusmodi Prouisoribus, officialibus, Archiconfratribus & Ministris prædictis nunc & pro tempore existentibus, quatenus eidem Petro Cardinali tanquam eorum Protectori omnino pareant atque obediant.

Publicationis effectus.

§. 19. Volumus autem quod præsentes literæ à die illarum publicationis, omnes & singulos quos illæ concernunt perinde arctent & afficiant, ac si illis & eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Transumpti fides.

§. 20. Quodque illarum transumptis etiam impressis manu Secretarij ipsius Montis, seu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo dicti Montis, vel alicuius Prælati obsignatis, eadem prorsus fides in iudicio & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

D.P. An. 11. die 18. Iulij.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 18. Iulij, 1602. Pont. nostri Anno 11.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi. 1601. indict. 15. die vero 26. mensis Aug. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D.N. D. Clementis Diuina prouidentia Papæ VIII. Anno eius 11. Supradictæ literæ Apost. affixæ, lectæ & publicatæ fuerunt in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis & consuetis, vt moris est, per me Laertium Cecchettum Cursorem Apostolicum.

P. Baroccius Mag. Curs.

LXXXIX.

Prohibitio, iterataque damnatio operum Caroli Molinæi hæretici, cum reuocatione licentiarum illa legendi & retinendi, quibuscumque etiam à supremis Inquisitoribus concessarum, & cum inhibitione ne cuiquam de cetero, præterquam à summo Pontifice concedantur.

Aliarum

Aliorum librorum prohibitorum indicem, vel potius eius approbationem, vide hic sup. in const. 36. Sacrosanctum, vbi aliam Pij IV. constit. indicaui.

Edita A.D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APostolicæ Sedis auctoritati maxime conuenit, & ad nostrum pertinet officium, accurate prospicere, ne impiorum hominum libris, ac monumentis, fidelium mentes seducantur, aut quouis modo à via veritatis auocentur.

Caroli Molinæi scripta, contraria fidei continent, & ideo prohibita fuerunt.

§. 1. Nos itaque considerantes damnatæ memoriæ Caroli Molinæi scripta & commentaria, doctrinam perniciosam, & Catholicæ fidei contrariam continere, & ideo huius impij & hæretici hominis in prima classe descripti opera omnia in Indice librorum prohibitorum tam per nostros Prædecessores Romanos Pontifices, quam etiam per nos nuper edito, expresse ac nominatim sub censuris & pœnis in eo contentis prohibita, & interdicta fuisse; & attendentes etiam, sicut ad audientiam nostram peruenit, quamquam eorumdem operum lectio, & retentio ab vniuersis Christi fidelibus maxime vitanda sit.

Plurimi tamē varijs prætextibus licentias illa legendi extorserūt, illisque vtuntur.

§. 2. Nihilominus à pluribus, & iis præsertim, qui vtriusque iuris scientiam profitentur, contra huiusmodi prohibitionem, dicti Caroli scripta & Commentaria, sub varijs prætextibus, siue illa examinandi, siue corrigendi & emendandi, vt dicunt, siue etiam vt illis vtantur, in Iudiciis & decisionibus causarum & aliis eorum scriptionibus, frequenter legi & retineri maximo cum eorumdem & aliorum animarum periculo, & sub his prætextibus varias licentias etiam a nonnullis Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, & ab Inquisitoribus temere ac de facto, & etiam quandoque ab hac sancta Sede, & à Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus super Indice librorū prohibitorum deputatis, siue etiam interdum à Generalibus Inquisitoribus sub præcepto, vt non nisi expurgatis, & cunctis erroribus deletis vti possint, dictis sunodo ab eisdem extortas aut impetratas fuisse.

Hic autem Pont. ne dicta Caroli scripta, Christi fideles inficiant, de nouo illa damnat, & interdicit, etiamsi expurgata dicantur.

§. 3. Propterea pro nostra Pastorali solicitudine cunctorum Christi fidelium animarum securitati, & salui, quantum cum Domino possumus consulere, & ne ipsi Christi fideles mali hominis praua doctrina & impietate fallantur, aut inficiantur, opportune prouidere volentes, pro potiori cautela, Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, hac nostra perpetuò valitura constitutione, omnia & quæcumque prædicti Caroli Molinæi Hæretici scripta, opera & Commentaria, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra auctoritate de nouo perpetuo damnamus, reprobamus, interdicimus & anathematizamus, eorumque lectionem & retentionem vniuersis & singulis Christi fidelibus, cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, honoris & præeminentiæ, licet de illis specialis & indiuidua mentio habenda foret, existant, etiam sub excommunicationis latæ sententiæ, aliisque censuris & pœnis in Indice librorum prohibitorum contentis, ac etiam suspicionis ipsius hæresis, quantumuis scripta, opera & Commentaria ipsa iam quouis modo fuisse expurgata prætendant, districte perpetuo interdicimus & prohibemus.

Licentias quascumque reuocat & eas de cetero dari prohibet, etiam Card. deputatis super Indice, & Inquisitor.

§. 4. Et propterea omnes & quascumque licentias quibusuis personis, tam ab Ordinariis locorum, quam etiam ab ipsis Cardinalibus super dicto Indice deputatis, ac supremis S. Vniuersalis Inquisitionis contra hæreticam prauitatem Inquisitoribus, ac à nobis & Apostolica Sede quomodolibet concessas legendi & retinendi libros eiusdem Caroli Molinæi, etiam sub alio nomine inscriptos vel expurgatos, cum non aliter quam igne expurgari possint, reuocamus, cassamus & annullamus. Inhibentes omnibus & singulis supradictis, ne de cetero huiusmodi licentias cuiquam concedant vel impartiantur. Quinimo omnem facultatem concedendi huiusmodi licentias retinendi, vel legendi opera huius impij Auctoris, ex quacumque causa, & sub quouis prætextu & colore, quibuscumque personis quauis auctoritate etiam Apostolica suffultis, & quacumque dignitate præditis, etiam ipsismet Cardinalibus super Indice librorum prohibitorum deputatis, ac supremis Inquisitoribus prædictis adimimus,

eamque nobis & successoribus nostris Rom. Pontificibus tantum reseruamus.

Easque à Papa concedendas & subscribendas esse decernit.

§. 5. Cassantes insuper, & ex nunc irritantes quascumque licentias etiam à nobis concessas, & à successoribus nostris Rom. Pont. respectiue concedendas, quæ manu nostra aut successorum prædictorum subscriptæ non fuerint.

Declarat prædictam prohibitionem.

§. 6. Per has tamen nostras literas non intendimus prohibere retentionem librorum iuris Canonici, & aliorum Catholicorum Auctorum, habentium additiones, seu apostillas vt vocāt, huius impij hominis, ipsis tamen additionibus seu apostillis deletis & emendatis iuxta censurā de mādatō nostro nuper editā, & in Typographia Cam. Apostolicæ Impressam Romæ hoc Anno 1602. cartis seu foliis 14. distinctam, cuius initium est, Censura in omnes additiones, seu adnotationes marginales damnatæ me. impij Caroli Molinæi ad Textum Iuris Canonici, Commentaria in Decij Decretales, & Ius Ciuile, ad Consilia Decij & Alexandri, & ad Dynum de regulis iuris, & Decium in titulo ff. de regulis Iuris. Finis vero est. Aliqua fortasse in præmissis & consimilibus additionibus ab oculis nostris effugerunt, notatu & censura digna, quæ diligens lector animaduertens delere prorsus teneatur.

Mandat opera prohibita Ordinariis vel Inquisitoribus cōsignari, & ab eis comburi.

§. 7. Postremo sub censuris & pœnis supradictis, omnibus & singulis Christi fidelibus per Apostolica scripta mandamus, quatenus intra mensem à publicatione præsentium in loci per quæ eædem ad eorum notitiam peruenire possint, facienda computandum, omnia & singula scripta, opera & commentaria prædicta Caroli Molinæi realiter & cum effectu locorum Ordinariis vel Inquisitoribus exhibeant & consignent. Ipsi vero locorū Ordinariis vel Inquisitoribus vt illa statim nulla interposita mora aut expectata licentia igne comburant & comburi faciāt.

Hanc constit. publicari iubet.

§. 8. Vt autem præsentes nostræ litteræ ad omnium notitiam faciliùs deueniant, & ne earum ignorantia quemquam excuset, volumus & eadem auctoritate decernimus, vt earum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ, vtque eædem præsentes ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Cāpi Floræ affixæ & publicatæ, omnes ita arctent & afficiant, perinde ac si omnibus & singulis intimatæ fuissent. Quocirca venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac aliis locorum ordinariis, per eadem scripta mandamus, vt præsentium litterarum transumpta, in suis Ciuitatibus & Diœcesibus publicari & obseruari curent ac faciant, & contra inobedientes quoscumque ad declarationem incursus pœnarum & censurarum prædictarum irremissibiliter procedant.

Contraria non obstare decernit.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac quibusuis priuilegiis & indultis, ac literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 11. 21. August.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die 21. Augusti, 1602. Pontificatus nostri anno 11.

Publicatio

Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christo 1602. Indict. 16. die vero 26. mensis Augusti, Pont. Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clem. diuina prouidentia Papæ VIII. Anno eius XI. Supradictæ literæ affixæ & publicatæ fuerunt in valuis Basilicæ Principis Apostol. de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Laertium Crocchettum & Catherinum Menandi Curs. Paulus Bortolchini mag. curs.

Præfinitio habitus coloris cærulei, quem deferre debent Religiosi Congregationis Canonicorum sæcularium S. Georgij in Alga Venetiarum. XC.

Institutionem huius Congregationis, & alia eam inspicientia, vide supra in Gregorij XII. constitut. 1. Illæ. tob. 1. vbi notaui.

Edita A.D. 1601.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QVæ ad Religiosorum antiquorum institutum conseruandum prouide ordinata fuisse dicuntur, ea

 eum

cum à nobis petitur, Apostolici muniminis firmitate libenter communimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Decretum Congregationis, quod eius Religiosi deferant togam coloris cærulei, prout B. Laurentius Iustinianus Congregationis fundator deferebat.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Generalis Congregationis S. Georgij in Alga Venetiarum, quod per vndecim Patres deputatos, Capitulum generale eiusdem Congregationis repræsentantes, communibus votis resolutum fuit, vt tolleretur abusus inter Religiosos dictæ Congregationis introductus, interessendi diuinis officiis in Choro, in Ecclesia, in processionibus particularibus, & aliis locis publicis, cum sola tunica alba, veluti contrarius institutis & habitui antiquo eiusdem Congregationis. Et propterea deinceps Religiosi deberent vbique, & in omni tempore, & præsertim Domi, in Monasteriis & locis eiusdem Congregationis deferre Togam coloris cærulei, Pallandam nuncupatam, iuxta constitutiones eiusdem Congregationis, & ad instar illius quam deferebat B. Laurentius Iustinianus, eiusdem Congregationis institutor. Vt autem nullo tempore in posterum prædictæ resolutioni seu decreto prædictorum vndecim Patrum deputatorum contrauenatur, idem Generalis totius Congregationis prædictæ nomine, nobis humiliter supplicari fecit, vt illud Apostolica auctoritate perpetuo confirmare, de benignitate Apostolica dignaremur.

Approbatio huius Pontificis ex voto Cardinalium.

§. 2. Nos igitur, qui iusta petentium votis, nostrum non denegamus assensum, Generalem & singulares Religiosos dictæ Congregationis, à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ex voto venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanę Ecclesię Cardinaliū, super consultationibus & negotiis Episcoporum & Regularium deputatorum, decretum Capituli generalis prædictum, vt scilicet omnes & singuli dictæ Congregationis Religiosi Togam, Pallandam nuncupatam, coloris cærulei deferre, vt præmissum est, teneantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium, perpetuo confirmamus & approbamus, ac illud per dictos Religiosos inuiolate obseruari debere decernimus & declaramus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac ipsius Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 11. 22. August.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die 22. Augusti, 1602. Pontificatus nostri anno 11.

XCI. Reductio Prouincialis & Fratrum Tertij Ordinis S. Francisci Prouinciæ Dalmatiæ, & Iustinopolitan. ad obedientiam, & subiectionem Vicarij generalis eiusdem Ordinis.

De hoc Ordine notaui sup. ad constit. 42. Leonis X. Inter. lib. 1.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PRo nostri Pastoralis muneris debito, ad ea libenter intendimus, per quæ Religiosorum prospero regimini & gubernio opportune consulitur, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Fratres Prouinciæ Dalmatiæ & Iustinopolitan. eorum tantummodo Prouinciali obediebant.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus, dilecti filij Prouinciales & Fratres Tertij Ordinis S. Francisci Prouinciæ Dalmatiæ, & Iustinopolitan. nulli alteri Superiori obediant, sed dicti Fratres, eorum Prouinciali per vota secreta pro tempore electo tantummodo subsint, nec alium Superiorem agnoscant.

Hic Pontif. [illegible] Vicario & Visitatoribus generalibus Ordinis Prouinciæ Italiæ eos subiiciendos esse.

§. 2. Nos prospero regimini & gubernio dictorum Fratrum valde expedire considerantes, vt ipsi, eorumque Prouincialis, Vicario & Visitatoribus generalibus Ordinis prædicti Prouinciæ Italiæ subiiciantur, ac eorum Superioritati, visitationi & correctioni, prout alij Fratres Italiæ prædicti Ordinis de cetero subiaceant, ac prædictis Fratribus Italiæ, sub eisdem Generalibus Superioribus vniantur, ac propterea in præmissis opportune prouidere volentes, supplicationibus etiam pro parte dilecti filij Bernardi Sabbiæ Fratris, & Procuratoris generalis eiusdem Ordinis, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Eosdem illis subiicit.

§. 3. Prouincialem & Fratres Tertij Ordinis S. Francisci Prouinciæ Dalmatiæ & Iustinopolitan. prædictos Vicario & Visitatori generali Tertij Ordinis S. Francisci huiusmodi Italiæ, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo subiicimus, illosque sub huiusmodi Vicarij & Visitatoris generalis obedientia, Fratribus eiusdem Ordinis Italiæ vnimus.

Gratiasque & priuilegia communicat.

§. 4. Ac eisdem Prouinciali & Fratribus Dalmatiæ, & Iustinopolitan. vt omnibus & singulis gratiis, priuilegiis, indultis, fauoribus, concessionibus, prærogatiuis, & indulgentiis, necnon voce actiua & passiua, in Capitulis generalibus, & in electione Vicarij, & Visitatoris generalis huiusmodi, ad instar Prouincialium, & Fratrum Italiæ eiusdem Ordinis, sine aliqua prorsus differētia respectiue, vti, potiri, & gaudere possint & valeant ac debeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus.

Illos monet vt eos benigne recipiant.

§. 5. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ Vicario & Visitatori generali prædicto, vt Prouincialem & Fratres prædictos Prouinciæ Dalmatiæ & Iustinopolitan. sub eius curam & gubernium benigne recipiat, & ea qua decet charitate prosequatur.

Illos vero vt ipsis omnino obediant.

§. 6. Illis vero Prouinciali & Fratribus, vt prædicto Vicario & Visitatori generali obedientiam & reuerentiam debitas & deuotas prompte præstent & exhibeant, illumque debita honorificentia prosequantur; alioquin sententiam, siue pœnam, quam ipse Vicarius & Visitator generalis rite tulerit seu statuerit in rebelles, ratam habebimus & faciemus, auctore Domino, vsque ad satisfactionem condignam inuiolabiliter obseruari.

Contrariisque omnibus derogat.

§. 7. Non obstan. præmissis, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon eiusdem Ordinis, ac dictæ Prouinciæ Dalmatiæ & Iustinopolitan. etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus; priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Prouinciæ Dalmatiæ, eiusque Prouinciali & Fratribus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 11. 2. Septemb.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die 2. Septembris, 1602. Pontificatus nostri Anno 11.

XCII. Declaratio quod Fratres Minores S. Francisci strictioris Obseruantiæ, non sunt nouæ Regulæ professores, sed Regulæ S. Francisci veri obseruatores.

Alia de istis Fratribus notaui sup. in constit. 35. Clementis VII. In suprema. lib. 1. vbi legitur eorum Congregationis approbatio, & habetur indicatio aliorum de toto Ordine S. Francisci, & eandem declarationem quoad Cappuccinos edidit Paulus V. in eius constitut. 34. Ecclesia.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX iniuncto nobis Apostolici muneris debito, ad ea libenter intendimus, per quæ regularis obseruantiæ professorum Reformatorum statui, & conscientiæ securitati opportune consulatur, vt & ipsi professores, vberiores in Ecclesia militanti fructus afferant, & eorum religio maiora in Domino suscipiat incrementa.

§. 1. Cum

Fratres Reformati de Obseruantia dicebantur non seruare regulam S. Francisci ex hac narratu. Hanc regulā vide sup. Honor. III. n. 5. Sede lib. 1. vbi nonnul. Aduerte quod bulla hæc commutata est vnita cum bulla 45 sup.

§. 1. Cum itaque ſicut accepimus, à nonnullis aliquando oppoſitum fuerit, dilectos filios profeſſores Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Strictiori Obſeruantia, Reformatos nuncupatos, qui iuxta conſtitutiones Romanorum Pont ficum prædeceſſorum noſtrorum, ac etiam noſtram ſub dat. Tuſculi die 12. Octobris, Pontificatus noſtri Anno 5. nouiſſime editam, ſub obedientia Cuſtodum degunt, eorumque Superiores, Cuſtodes, & non Miniſtros appellant, propterea non ſatiſfacere Regulæ à B. Franc. editæ, & per Sedem Apoſtolicam ſæpius confirmatæ & approbatæ, iuxta cuius literarum tenorē ſub obedientia Miniſtrorum viuere videntur obligati. Cumq; etiam aſſeratur, dictos Fratres Reformatos contra dictam Regulam agere, ac grauiter contra votum profeſſionis, præſertim obedientiæ, delinquere, ac exinde perturbationes & incommoda patiantur.

Huic ideo Patres viros obſeruatores de Regula eſſe declarat.

§. 2. Nos eorumdem Fratrum Reformatorum quieti, tranquillitati & indemnitati proſpicere, atque eoſdem aduerſus huiuſmodi moleſtias & calumnias tueri, ac omnem ſuper præmiſſis ambiguitatem è medio tollere volentes, quarumcumque conſtitutionum, & præſertim noſtræ ſupradictæ, ſuper reformatione dicti Ordinis editarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, harum ſerie decernimus & declaramus, ſupradictos Fratres Reformatos, qui non nouam, ſed eandem Regulam, quam B. Franciſcus condidit, & felicis recordationis Honorius Papa III. prædeceſſor noſter confirmauit, quamque etiam Fratres de familia nuncupati, Ordinis Minorum de Obſeruantia obſeruant, licet ipſi Reformati purius, & iuxta ipſius Regulæ literām declaratam per recolendæ memoriæ Nicolaum III. & Clementem V. Romanos Pontifices etiam prædeceſſores noſtros, obſeruant, ſub obedientia Cuſtodum, quibus per ſupradictas Romanorum Pontificum, & præſertim noſtram, conſtitutiones ſubiecti fuerunt prædictæ Regulæ S. Franciſci, & præcipue in ea parte vbi ſunt illa verba. Præcipio firmiter Fratribus vniuerſis, vt obediant ſuis Miniſtris, plene, pure, & integre, & abſque vlla diſpenſatione in voto obedientiæ ita ſatisfacere, ſicut faciunt dicti Fratres de familia ſub obedientia eorum Miniſtrorum degentes, qui à Cuſtodibus ſolo nomine differunt, & ipſis Fratribus Reformatis Miniſtrorum loco præſunt, ipſoſque Reformatos, veros filios & indubitatos fratres Ordinis S. Franciſci, & in conſcientia tutos exiſtere.

Gratiiſque & priuilegiis Fratrum Minorū de Obſeruantia eos gaudere decernit.

§. 3. Necnon in omnibus eorum Monaſteriis, Locis, Domibus, Oratoriis, & Eccleſiis, quas nunc obtinent, & in poſterum quouis modo vel titulo obtinebunt, tam in Italia quam extra vbique locorum, præſertim in Gallia, omnibus & ſingulis priuilegiis, gratiis & indultis, tam ſpiritualibus quam temporalibus, ac præcedentiis, in proceſſionibus, in funeralibus, ac in concurſu cum aliis Religionibus, in concionibus certis tempore & loco viciſſim habendis, & in omnibus aliis actibus publicis & priuatis, quibus dicti fratres de familia in eorum Monaſteriis, Eccleſiis, domibus, & locis, rebus, tam de iure, quam ex conſuetudine, vel alias frui, potiri, & gaudere ſolent, & poſſunt, ac poterunt quomodolibet in futurum, ſine aliqua differentia frui, potiri, & gaudere poſſe ac debere: dummodo tamen ſtrictiori obſeruantiæ dictorum fratrum Reformatorum, prout in noſtris literis prædictis diſponitur, non aduerſentur.

Inobedientes coarguit.

§. 4. Mandantes inſuper in virtute ſanctæ obedientiæ omnibus & ſingulis cuiuſcumque qualitatis, dignitatis, ſeu conditionis exiſtant, ad quorum notitiam præſentes noſtræ peruenerint, vt nullus in poſterum prædictos fratres Reformatos appellare audeat ſeu præſumat nouos Religioſos, aut nouæ Regulæ profeſſores. Sicque & non aliter per quoſcumque Iudices ordinarios & delegatos, quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales iudicari & definiri debere, ac irritum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 5. Quocirca venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & alias locorum Ordinariis per præſentes committimus & mandamus, quatenus quicumque illorum, per ſe vel alium ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum fratrum Reformatorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, ipſiſque fratribus Reformatis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos eorumdem præmiſſorum effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos deſuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoſcumque per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſæcularis.

Clauſulas derogatorias apponit.

§. 6. Non obſtantibus quibuſuis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis, quæ Nos in conſtitutione prædicta voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Exemplis bullæ credi iubet.

§. 7. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 11. 7. Septembr.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 7. Septembris, 1602. Pontificatus noſtri Anno 11.

XCIII.

Ordinationes obſeruandæ in ſubminiſtratione alimentorum, contractibuſque, & vltimis voluntatibus miſerabilium Virginum, in Monaſterio Sanctæ Catherinæ de Roſa pie receptarum in Alma Vrbe.

Congregationis, & Protectoris huius Monaſterij inſtitutionem, & iuriſdictionem videre eſt ſupr. in conſtit. 54. Pij V. Cupientes. lib. 2.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. Di 1602.

APoſtolici muneris diuina diſpoſitione, nobis licet immeritis iniuncti, debitum requirit, vt circa ſtatum Monaſteriorum quorumlibet ſanctimonialium præſertim in Alma Vrbe, pro educandis puellis, & Virginibus, quarum pudicitia ob ſuorum genitorum impudicum exemplum ſatis manifeſto periculo expoſita dignoſcitur, inſtitutorum, ac earumdem ſanctimonialium & Virginum; & aliarum perſonarum proſpere dirigendum inuigilemus, eorumque ſubuentioni & commoditatibus proſpicere ſtudeamus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Exordium.

§. 1. Cum itaque ſicut nobis nuper exponi fecerunt dilecti filij Prælatus & deputati Congregationis Monaſterij Monialium Sanctæ Catherinæ della Roſa nuncupatæ de Vrbe, ſub Sancti Auguſtini, ſeu alterius Ordinis Regula, ipſa Congregatio puellas & virgines miſerabiles de dicta Vrbe, quas tam ob earum paupertatem, quam etiam genitricum, vel aliarum mulierum, penes quas degunt vitæ impudicitiam, & exemplum ſcandaloſum, ſimili viuendi modo, vel proſtituendi ſe periculo de facili magis expoſitas compertum habent, à ſuis genitricibus & aliis mulieribus prædictis, etiam illis inuitis abducere, & in dicto Monaſterio illius Monialium curæ educandas & inſtruendas committere, ac alias recipere, ſumptibuſque & expenſis eiuſdem Monaſterij, & piis fidelium eleemoſynis & largitionibus, alere & ſuſtentare conſueuerint, donec ad ætatem nubilem peruentæ matrimonio; conſtituta ſingulis per Congregationem, ſeu deputatos huiuſmodi congruenti dote collocentur. Cumque propterea Monaſterium, ſeu Congregatio huiuſmodi, cuius redditus ſatis tenues ſunt, multoties rerum anguſtia prematur, & commoditatibus, ac aliis ſibi neceſſariis indigeat, quia tamen pleræque ex puellis pro tempore inibi introductis & abductis, ſiue earum genitrices & parentes facultates habent, quibus eiſdem puellis ad victum & veſtitum neceſſaria ſubminiſtrari poſſent, eiuſdem Monaſterij neceſſitatibus valde conſuli poſſit, ſi dictis puellis iuxta ſuas aut ſuorum prædictorum facultates neceſſaria ſubminiſtrentur. Idcirco pro parte Protectoris, Prælati, & deputatorum prædictorum, nobis fuit humiliter ſupplica-

tum, quatenus eiusdem Monasterij, seu Congregationis necessitatibus & indemnitati prospicere, ac alias in præmissis opportune prouidere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Protectoris & Cōgregationis facultas, cogendi puellarum parentes aut consanguineos ad quos earum alimentatio spectat, vel alias earum bona tam ad alium vsum destinata possidentes, ad præstandum eis alimenta & acconcia.

§.1. Nos igitur rationi maxime consentaneum esse rati, vt Monasterium & Congregatio huiusmodi quoad huiusmodi puellas facultates habentes in earum necessitatibus subleuentur, prædictos Protectorem, Prælatum, & deputatos, ac eorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absoluentes & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, harum serie statuimus & ordinamus, quod nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, pro iis puellis & virginibus, tam hactenus receptis quam deinceps recipiendis, etiam inuitis parentibus, & consanguineis suis, in dicto Monasterio, vt ibi educentur & instruantur, ad quas aliqua bona, seu facultates vel redditus pertinere, aut quarum parentes, seu consanguinei, ad quos alioquin earum educatio & cura pertineret, facultates ex quibus illis alimenta, in totum vel in partem præstare possent, possidere constiterit, alimenta huiusmodi & alia ad victum & vestitum necessaria, ex bonis, pecuniis, rebus, & proprietatibus ad easdemmet puellas, aut ad earum parentes, seu consanguineos, quibus illarum cura & alimonia alias incumberet, quomodolibet pertinentibus & spectantibus, vbicumque existentibus, & in quibuscumque rebus consistentibus, eorumque fructibus, redditibus, & prouentibus, & introitibus prædicto Monasterio, dum & donec ipsæ puellæ in illo degerint, iuxta declarationem à Protectore, seu Prælato & deputatis prædictis, qui quantitatis & qualitatis bonorum huiusmodi & personarum, à quibus dicta alimenta præstanda erunt, rationem habebunt faciendam, præstari & subministrari omnino debeant, ac omnium earumdem puellarum, seu aliorum prædictorum bona, res, & proprietates huiusmodi, etiamsi ex aliquo statuto, ordinatione, legato, vel testamento alicuius alibi, & in alium vsum, etiam sub pœna caducitatis vel deuolutionis in euentum contrauentionis destinata & relicta essent, ad id obligata & hypothecata sint & esse censeantur, ac remaneant. Ita & realiter, quod puellarum & virginum pro tempore introducendarum genitrices, & aliæ parentes huiusmodi, & aliæ personæ, penes quas bona, res, & proprietates prædictæ reperiuntur, & obligatæ existerent, ad præstandum & subministrandum eadem alimenta, victum & vestitum, & supellectilia, seu acconcia vulgariter nuncupata, ac alia ad id consueta & necessaria, iuxta Protectoris seu Præfati, & deputatorum prædictorum declarationem huiusmodi, teneantur & obligatæ sint, & ad id per pro tempore existentes Protectorem, seu Prælatum & deputatos Congregationis prædictæ, quibus plenam & amplam ad præmissa & alia infrascripta, facultatem & auctoritatem per præsentes impartimur, etiam via iuris, & manu regia, omni mora, reclamatione, & dilatione postpositis, ac quocumque alio meliori modo, etiam executiue cogi & compelli posse.

Puella in Monasterio degentes, nullo pacto absque licentia Prælati contrahere possint, præterquam in commodum Monasterij.

§.3. Præterea ne puellæ, nunc & pro tempore in Monasterio huiusmodi receptæ, introductæ, & degentes aliquo modo seduci valeant, similiter statuimus & ordinamus, quod ipsæ puellæ, quovsque ibi manserint, per se, vel interpositam personam, de bonis, proprietatibus, iuribus, actionibus, & aliis rebus ad eas quouis modo pertinentibus, peruentis & peruenturis, ex quacumque causa, intuitu, & occasione, quomodolibet disponere, aut super illis coram quocumque Notario, vel alia persona, publica vel priuata, cuiuscumque dignitatis, conditionis, auctoritatis, & excellentiæ existente contrahere, vel contractum aliquem, aut quemuis alium similem vel dissimilem actum publicum, vel priuatum facere, requirere, aut illi consentire, vel consensum suum præstare, reddere, & apponere, & quicumque Notarius, de præmissis aut aliquo præmissorum se rogare, nisi & quatenus commodum & vtilitatem dicti Monasterij respiciant, absque licentia, consensu, voluntate, auctoritate, decreto, seu interuentu pro tempore existentis Prælati Congregationis huiusmodi, nullo vnquam tempore valide possint nec valeant, & alias ac aliter, præterquam in commodum & vtilitatem eiusdem Monasterij pro tempore facta instrumenta, scripturæ, acta, stipulationes & contractus, seu quæcumque aliæ dispositiones & ordinationes, nullam in iudicio & extra fidem faciant, ac nulla, irrita, & infecta, nulliusque roboris & effectus vel momenti, prorsus & omnino sint, & pro nullis, irritis, ac infectis habeantur, ac censeri debeant.

Et à Congregatione dotata, ac nupta si filium non habens non disponant de eorum bonis, etiam ad fauorem aliarum locorum piorum, nisi vltra dotem relinquant Monasterio ad quartam partem bonorum suorum.

§.4. Et insuper, vt non solum bona ab ipso Monasterio, seu dicta congregatione in dotationem dictarum puellarum erogata & eroganda, illis absque liberis decedentibus, ad prædictum Monasterium, seu Congregationem, vt par est, omnino redeant, sed etiam aliquid vtilitatis eidem Monasterio proueniat, volumus & decernimus, quod quandocumque contingat aliquam ex puellis & virginibus à prædicta Congregatione pro tempore dotatis, & matrimonio collocatis, absque filiis legitimis & naturalibus decedere, prædictum Monasterium illis sic decedentibus, in eorum tam immobilibus, aliisque cuiuscumque qualitatis existentibus bonis, iuribus, rebus, & actionibus quibuscumque per eas relictis, aut ad eas pertinentibus, tam præsentibus, quam futuris, etiamsi dictæ mulieres pro tempore decedentes, de eisdem bonis & rebus, aliisque ad eas pertinentibus & competituris, in quarumuis personarum, seu etiam aliorum Monasteriorum, Ecclesiarum, & locorum piorum fauorem quomodolibet disposuerint, nisi forsan in earum dispositionibus eidem Monasterio vltra dotem ab ipso Monasterio eis traditam, quartam saltem aliorum earum bonorum prædictorum reliquerint, quo casu dispositiones huiusmodi subsistere, aliter vero pro tempore faciendas viribus omnino carere, ac nullius roboris, & momenti fore & esse declaramus, legitime succedere, ac hæres esse possit & debeat, provt Nos Monasterium ipsum eisdem sic decedentibus mulieribus hæredem & legitimum successorem ex nunc perpetuo facimus & instituimus. Ita quod liceat nunc & pro tempore existentibus, Prælato & deputatis prædictis, seu pro illis Agentibus vel Agenti, aut eiusdem Congregationis Procuratori legitimo, ipsius Monasterij nomine, absque alia hæredis institutione, Iudicis declaratione, vel ministerio seu solemnitate, etiam de iure, aut consuetudine, vel statuto, debita aut requisita, rerum, proprietatum & bonorum a mulieribus decedentibus huiusmodi relictorum, illarumque hæreditatum corporalem, realem, & actualem possessionem, easdemque hæreditates suscipere, apprehendere, & etiam fructus exinde percipere, exigere, leuare, vendere, alienare, & in dicti Monasterij, eiusque necessarios vsus & vtilitatem conuertere, ac de illis tanquam de propriis, & ad illud legitime & iuridice spectantibus & pertinentibus disponere, cuiusvis licentia desuper minime requisita, eisdemque Monasterio, Protectori, Prælato, deputatis, & Congregationi concedimus & indulgemus.

Clausula præseruatiua cū decreto irritante.

§.5. Decernentes præsentes literas nullo vnquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, ad terminos iuris reduci, aut in ius vel controuersiam reuocari, seu aduersus eas quodcumque iuris vel facti, aut gratiæ remedium à quoquam impetrari posse, sicque intentionis nostræ fuisse & esse, ac ita & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac etiam de latere legatos iudicari & definiri debere, necnon irritum & inane, quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Claus. derog.

§.6. Non obstantibus quibuscumque vltimis voluntatibus, statutis, ordinationibus, testamentis, & hæredum institutionibus, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon Vrbis prædictæ, & quorumuis Monasteriorum, Ordinum, Ecclesiarum, & piorum locorũ, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, necnon priuilegiis, indultis, literis, & exemptionibus Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, Conuentibus, Capitulis, & personis, ac dilectis filiis populo Romano, & quibusvis

aliis,

aliis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis ac insolitis clausulis, necnon irritatibus, & aliis decretis in contrarium, etiam iteratis vicibus, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac etiam consistorialiter, & alias quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter, ac de verbo ad verbum expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. XI. 22. Octob.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die 14. Octobris, millesimo sexcentesimo secundo; Pontificatus nostri Anno vndecimo.

XCIV. Indulta Studij generalis Ciuitatis Ferrariæ, In Prouincia Lombardiæ Status Ecclesiastici.

Hoc Studium erexit Bonif. IX. vt sup. in eius const. 2. In suprema, lib. 1.

Hanc Ciuitatem iste Clemens recuperauit pro Sancta Romana Ecclesia, quæ eam prius infeudauerat, vt supra in eius constitutione 52. Sanctissimus. Et ibidem Rotæ Auditorium instituit, vt in alia eius bulla 59. In supremo.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAnctæ Romanæ Ecclesiæ dignitati & honori, ipsiusque temporalis ditionis conseruationi, & augmento maxime conducere arbitramur, vt in præcipuis eiusdem temporalis ditionis ciuitatibus publicæ vigeant Studiorum generalium Vniuersitates, in quibus tum ipsius imprimis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subditi, tum exteri etiam optimarum disciplinarum Studiis vacare possint. Et propterea vt magis in dies efflorescant, Nos illas amplioribus in dies fauoribus & gratiis libenter prosequimur, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Studium generale antiquitus in Ciuitate Ferraria institutum fuit.

§. 1. Cum itaque in Ciuitate nostra Ferrariensi ab antiquissimo tempore instituta sit Vniuersitas Studij generalis, Nos qui Ciuitatem prædictam per nos sub immediatam nostram, & S.R.E. iurisdictionem temporalem receptam, peculiari quadam dilectione prosequimur, cupientes Vniuersitatem Studij generalis huiusmodi non solum conseruari, sed in dies maiora suscipere incrementa, illam specialibus quibusdam priuilegiis & gratiis duximus exornandam.

Cui modo hic Pontifex hac indulta concedat.

§. 2. Motu igitur proprio, & ex certa nostra scientia ac matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie perpetuo concedimus & indulgemus.

Vniuersitas Studij eligat Rectores.

§. 3. Quod Professores in dicta Vniuersitate Studij generalis Ferrariensis, vtriusque Iuris, ac Artium & Medicinæ, cum se opportunitas obtulerit Rectores, vt in more est, creare possint.

Rectores cognoscant causas Scolarium vsque ad summam scutorum decem.

§. 4. Quod huiusmodi Rectores pro tempore, & iis non existentibus, Reformatores Studij prædicti facultatem habeant ius dicendi & cognoscendi de causis & litibus Scolarium dicti Studij quoad summam decem scutorum tantum, tam actiue quàm passiue & priuatiue quoad alios Iudices quoscumque.

Statutaque d. Vniuersitatis reformant.

§. 5. Quod iidem Rectores, vnà cum consiliariis & Thesaurario, seu Reformatores, implorata ante omnia auctoritate, & obtenta licentia dilecti filij, nostri & Apostolicæ Sedis in dicta Ciuitate Ferrariensi Legati, seu Gubernatoris pro tempore existentis, statuta dictæ Vniuersitatis corrigere & reformare possint, quæ sic correcta & reformata, perinde ac si auctoritate Apostolica roborata essent, obseruari debeant.

Scolares arma gestare possint.

§. 6. Quod Scolaribus descriptis in albo dictæ Vniuersitatis, de prædicti Legati seu Gubernatoris licentia, qui inspecta qualitate personarum, & morum huiusmodi licentiam concedet, Arma quæcumque, non tamen expresse prohibita, diu noctuque cum lumine & sine lumine, & vbique locorum deferre licitum sit, edictis aut proclamationibus, vel bannis quibuscumque minime obstantibus.

Doctores & Scolares sint immunes à gabellis pro vehendis rebus eis necessariis, aliisque impositionibus, &c.

§. 7. Quod Doctores legentes, & Scolares, tam Ferrarienses & alij subditi S.R.E. quam alienigenæ quicumque albo dictæ Vniuersitatis adscripti, veniendo & recedendo, conducendo & reconducendo libros, vestes, supellectilia, vtensilia, ac ea etiam emendo pro ipsorum & familiæ ipsorum vsu & opportunitate, ab omnibus gabellis, vectigalibus, pedagiis, datiis, etiam bullettæ, & transitibus, aliisque oneribus (præterquam molituræ & gabellæ, quæ dicitur di Piazza) necnon etiam ab omnibus factionibus, angariis, & perangariis, ac oneribus personalibus & realibus tam hucvsque impositis quàm in posterum ex quacumque causa imponendis, penitus immunes & exempti ac liberi perpetuo existant, prout Nos illos, & quemlibet eorum, liberos, immunes, & exemptos perpetuo facimus & declaramus.

Doctores Collegij, & Vniuersitas Scolarium, gaudeant priuilegiis Studij generalis ciuitatis Bononiæ, vt concesseras etiam Bonif. IX. vt in rub.

§. 8. Demum Collegiis Doctorum, & Vniuersitati Scolarium Studij generalis Ferrariensis, omnia & singula priuilegia & indulta, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos & Apostolicam Sedem Collegiis Doctorum, & Vniuersitati Scolarium Studij generalis Ciuitatis nostræ Bononiensis concessa, etiamsi talia sint, quæ speciali nota digna essent, quæ tamen omnia & singula præsentibus pro sigillatim expressis & specificatis haberi volumus, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, itavt Collegia Doctorum, ac Vniuersitas Scolarium Studij generalis Ferrariensis huiusmodi priuilegiis & indultis in omnibus & per omnia frui, potiri, & gaudere possint & valeant, perinde ac si illis nominatim concessa fuissent, concedimus & indulgemus.

Iussio hanc bullam admittendi in Camera Apost.

§. 9. Quocirca per præsentes committimus & mandamus dilecto filio nostro S.R.E. Camerario, ac Præsidentibus & Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, vt easdem præsentes in eadem Camera admittant, & in ipsius Cameræ libris, describi & segistrari faciant.

Deputatio executorum eiusdem bullæ.

§. 10. Necnon prædicto nostro & Apostolicæ Sedis de latere Legato, ac Venerabili fratri Episcopo Ferrariensi, quatenus ipsi vel alter eorum, per se vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, ac eisdem Doctoribus, Scolaribus, & aliis prædictis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos præmissorum eorumdem effectu pacifice frui & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoscumque per censuras & pœnas ecclesiasticas aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 11. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, & quibusuis statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 11. 25. Octobris.

Datum Romæ apud Sanctum Marc. sub annulo Piscat. die 25. Octobris, millesimo sexcentesimo secundo, Pontificatus nostri Anno vndecimo.

Admissio in Camera Ap.

Die Lunæ 16. mensis Decembris 1602. Præsentes literæ in Camera Apostolica exhibitæ, ex illius decreto commissæ fuerunt Perillustri & Reuerendiss. D. Lælio Biscia eiusdem Cameræ Apostolicæ Clerico Præsidenti, per quē die Mercurij 18. eiusdem mensis præuia citatione contra Illust. D. d. Cameræ Commissarium facta in eadem Camera relatione, ex alio eiusdem Cameræ decreto admissæ & registratæ fuerunt in eiusdem Cameræ libris penes infrascriptum alium Notarium existentibus, nempe libro octauo diuersorum.

Lutius Calderinus.

XCV. Quod Fratres Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, vbique præcedant Fratribus B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum.

De Ordine Carmelitarum habes supra in const. 8. Honorij III. Vt viuendi, lib. 1. Et de Fratribus de Mer

Mercede habes sup. in const. 9. Gregorij IX. Deuotioni. lib. 1. ibique plene notaui.

Edita An. D. 1602. & 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem, dissensionum & controuersiarum materias inter Ecclesiasticas, Regulares præsertim personas è medio tollere, ac præcidere, prout in Domino salubriter conspicitur expedire.

Controuersiam ortam inter istos Ordines.

§. 1. Cum itaque, sicut pro parte dilecti filij Procuratoris generalis Ordinis Fratrum Carmelitarum nobis nuper expositum fuit, alias in Ciuitate Calaritana in Regno Sardiniæ orta fuerit controuersia præcedentiæ inter fratres Ordinis Carmelitarum, & Fratres Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum.

Visitatores Apost. & Rota Rom. diffiniuerunt ad fauorem Carmelitarum.

§. 2. Et licet de Anno 1600. sub die 27. Aprilis per Visitatores Apostolicos decretum fuisset, vt Fratres Carmelitarum in eorum possessione præcedenti dictis Fratribus beatæ Mariæ de Mercede manutenerentur, & pridem in sacro Rotæ Auditorio, die 10. Martij 1600. etiam in petitorio præcedentiam dictis Fratribus Carmelitanis deberi contra ipsos Fratres de Mercede declaratum fuerit, nihilominus dicti Fratres de Mercede recusauerint & recusent præcedentiam dare dictis Fratribus Carmelitanis, & propterea non sine scandalo Populi ad publicas Processiones & funera defunctorum cum ipsis fratribus Carmelitanis accedere noluerint.

Quod hic Pontif. approbat.

§. 3. Nos super præmissis opportunè prouidere, ac omnem scandali & controuersiæ occasionem, quantum cum Domino possumus è medio tollere volentes, supplicationibus eiusdem Procuratoris generalis nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium super sacris ritibus & cæremoniis deputatorum, declaramus & decernimus, prædictos Fratres beatæ Mariæ de Mercede cogendos esse, vt ad processiones publicas, & funeralia accedant, & præcedentiam dictis Fratribus Carmelitanis relinquant, iuxta formam supradictorum decreti, & decisionis Rotæ.

Et sic indicare iubet.

§. 4. Sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executionem committit.

§. 5. Quocirca venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, per præsentes committimus & mandamus, vt quandocumque & vbicumque opus fuerit, quoties pro parte dictorum Fratrum Carmelitarum fuerint requisiti, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra prædictos Fratres B. Mariæ de Mercede in Ciuitatibus & locis in quibus vtraque Religio, Carmelitarum scilicet & Beatæ Mariæ de Mercede est instituta, ad Processiones publicas & funeralia ad quæ accedere tenentur, omnino accedere, ac præcedentiam ipsis Fratribus Carmelitanis, vt præmissum est, in illis & in aliis etiam priuatis Processionibus & actibus, in quibus vtramque Religionem simul conuenire contigerit, relinquere, ac ipsos Fratres Beatæ Mariæ de Mercede id facere recusantes, per censuras & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita cogant & compellant, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Obstantia tollit.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet.

§. 7. Volumus autem vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur.

Dat. P. A. 11. 15 Nouemb.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo piscatoris, die 15. Nouembris, millesimo sexcentesimo secundo, Pontificatus nostri Anno vndecimo.

Sequitur ampliatio d. Diffinitionis.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A.D. 1604.

Exordium.

AD Romanum Pontificem spectat dubia, quæ super constitutionum Apostolicarum interpretatione quandoque emergunt, declarare, prout in Domino conspicimus expedire.

Hic Pontif. diffiniuit controuersiam vt supra.

§. 1. Alias siquidem à nobis emanarunt literæ tenoris sequentis, &c.

Omittitur tenor, quia est ipsa bulla quæ præcedit.

Sed desuper orta est difficultas.

§. 2. Cum autem postea, quia pro parte dilecti filij Procuratoris generalis dicti Ordinis B. Mariæ de Mercede oppositum fuit, præinsertas literas non debere intelligi pro omnibus, sed pro quibusdam particularibus tantum locis concessas, in Congregatione sacrorum rituum iterum negotium hoc auditis vtriusque Ordinis Procuratoribus mature discussum, & ipsius Congregationis votum ad nos relatum fuit.

Quam hic Pontif. remouet.

§. 3. Nos omnem vlterius dubitandi super hoc occasionem è medio tollere volentes, ex voto Congregationis præfatæ harum serie declaramus & decernimus, Fratres Ordinis beatæ Mariæ de Monte Carmelo, vbique locorum, fratribus eiusdem B. Mariæ de Mercede præcedere debere, ac præinsertas literas in omnibus locis obseruandas esse.

Et ita indicare mandat.

§. 4. Sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari & diffiniri debere, & irritum & inane quicquid secus à quoquam, quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat, & transumptis credi iubet.

§. 5. Non obstantibus omnibus illis, quæ in eisdem præinsertis literis volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem vt præsentium quoque transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D.P. An. 13. 30. Septembr.

Datum Romæ apud S. Marc. sub annulo Piscatoris, die 30. Septemb. millesimo sexcentesimo quarto, Pontificatus nostri Anno 13.

Quod Parochi, & Clerici non possint petere maiorem elecmosynam pro illis qui in Ecclesiis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia in partibus Indiarum sepeliuntur, quàm pro illis qui in parochialibus Ecclesiis eligunt sepulturam. XCVI.

Alia de hoc Ordine, vide supra apud const. 23. Leonis X. Ite. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A.D. 1604.

Rectores parochialium plus exigebant pro sepeliendo in Ecclesiis Minorum, quàm in parochialibus.

EXpositum nobis nuper fuit pro parte dilectorum filiorum Matthæi de Recalde Viceecommissarij, necnon Prouincialium totius Ordinis Fratrum D. Francisci de Obseruantia Indiarum Occidentalium, quod Rectores parochialium Ecclesiarum Indiarum partium iam pridem hunc abusum introduxerunt, vt quod eleemosynas duplo maiores ab iis qui in Ecclesiis domorum eiusdem Ordinis S. Francisci de Obseruantia, quàm qui in parochialibus sepeliuntur exigere præsumpserunt, & vt dicitur in hoc, Ordinariorum suorum, qui partem eleemosynarum huiusmodi percipiunt, consilio & assensu.

Hinc absurda emanabant.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, plerique Christi fideles in dictarum domorum Ecclesiis ob difficultatem ius adeo onerosum persoluendi, sepelire se facere non possint, quo fit vt Ecclesiæ huiusmodi mortuorum sepulturis, & consequenter eleemosynis in dies fieri consuetis propemodum priuentur.

Ordo Minor. de Obseruantia pro prouisione supplicauit.

§. 2. Idcirco pro parte eorumdem Matthæi Viceecommissarij, & Prouincialium nobis humiliter supplicatum fuit, vt in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic modo Pontifex hunc abusum tollit.

§. 3. Nos igitur huiusmodi abusus omnino tollere, atque dicti Ordinis commoditatibus prorogationi, quantumcumque in Domino possumus prospicere cupientes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ex voto venerabiliũ

fratrum

fratrum nostrorum S. R. E. Card. super consultoribus & negotiis Episcoporum & regularium deputatorum, omnibus & singulis parochialium Ecclesiarum vniuersarum Indiarum Occidentalium rectoribus, nunc & pro tempore existentibus harum serie interdicimus & prohibemus, ne sub excommunicationis maioris latæ sententiæ pœna, à qua non nisi à nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existenti, præterquam in mortis articulo absolui possint, ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, maiorem eleemosynam ab iis qui in dictarum domorum, quam parochialibus Ecclesiis huiusmodi sepeliuntur, quouis prætextu aut occasione, etiam de consilio, consensu, seu mandato suorum Ordinariorum, exigere debeant seu præsumant.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus præmissis, ac quibusuis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, domorum, & Ordinariis huiusmodi, & iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ecclesiis, domibus, & ordini, earumque Rectoribus, Superioribus, & Fratribus, ac quibusuis aliis personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fidem transumptis dari mandat. §.5. Volumus autem vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. Ao 12. 24. Ianuarij. Datum Romæ apud Sanctum Petr. sub annulo Piscat. die. 28. Ianuarij, anno millesimo sexcentesimo quarto, Pontificatus nostri Anno duodecimo.

XCVII. Innouatio constitutionis Pauli IV. contra negantes Trinitatem, aut diuinitatem Iesu Christi, Vel eius conceptionem de Spiritu Sancto, Vel mortem pro nostra redemptione, Aut Virginitatem Beatissimæ Virginis Mariæ, adiecta forma, ipsam constitut. publicandi, ne de cetero illius ignorantia allegari possit.

Hanc Pauli IV. const. num. 4. habemus sup. Cum quorumdam. lib. 1.

Edita An. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Dominici gregis diuina prouidentia nobis, licet meritis imparibus commissi, sollicitudo postulat, vt Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutiones, quæ præsertim ad fidei Catholicæ integritatem conseruandam, & impios homines, ac prauarum hæresum assertores debitis pœnis plectendos pertinent innouemus, ne qui eiusmodi errorum labe infecti sunt, earumdem constitutionum, & pœnarum in eis inflictarum ignorationem vllo modo prætendere, aut quauis ratione excusare se posse præsumant.

Paul. IV. edidit constit. cit. in rubr. §.1. Cum itaque fel. rec. Paulus Papa Quartus prædecessor, &c.

Omittitur insertio huius bullæ, quoniam eam habes in loco citato in rubrica.

Fine ignorantia allegetur. Hic ideo Pot. eam innouat constitutionem. §.2. Eo tamen huiusmodi impiorum hominum prorupit temeritas, vt prætextu ignorationis huiusmodi constitutionis, ac pœnarum in eadem constitutione inflictarum, se illis minime subiacere, nec obnoxios esse putent, ac propterea se ab eisdem pœnis liberari & absolui posse prætendant.

§. 3. Nos igitur animaduertentes, vt idem quoque Paulus prædecessor bene animaduertit, huiusmodi errores, tam graues ac nefandos existere, vt illi qui in eos incidunt, nullam prorsus excusationem habeant, sed subuersi potius & immanes, quam hæretici meritò dici possint, propterea vt illi debita animaduersione omnino puniantur, nec à præfatis erroribus vlla excusatione de cetero se tueri valeant, Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione, dicti Pauli prædecessoris vestigiis inhærentes, ac eius constitutionem prædictam, quoad pœnas in ea contentas innouantes, ac perpetuo confirmantes & approbantes, supradictos omnes & singulos qui hactenus in similes errores, aut eorum aliquem lapsi sunt, aut in posterum prolabentur, attenta dictorum errorum grauitate & enormitate, cuiuscumque dignitatis, gradus, ordinis, vel conditionis existant, nulla illis etiam ignorantiæ supradictæ constitutionis excusatione suffragante, pro subuersis & relapsis in hæresim haberi, & tanquam relapsos Curiæ seculari tradi, ac per eamdem Curiam debitis pœnis in relapsos statutis puniri posse auctoritate Apost. tenore præsentium perpetuo statuimus.

Quibuscumque non obstantibus. §. 4. Non obstantibus omnibus illis, quæ prædictus Paolus prædecessor voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Et in Vrbe publicari iubet. §.5. Vt autem huiusmodi constitutionis ignorantia de cetero allegari aut prætendi nonquam possit, atque vt præsentes omnibus innotescant, volumus illas ad valuas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ, more solito, publicari & affigi, atque iis inde amotis earumdem exempla, etiam impressa, ibi affixa relinqui, factaque publicatione huiusmodi omnes qui in Vrbe post mensem, qui vero extra eam, & citra montes, post quatuor menses, & qui demum vltra montes fuerint, post decem menses a die publicationis huiusmodi computandos, perinde afficere & arctare, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Et etiam ab Ordinariis in eorum locis. §.6. Et nihilominus vt ipsæ præsentes literæ eo notiores fiant, & omnibus magis innotescant, necnon pro potiori cautela, volumus vt Inquisitores contra hæreticam prauitatem, in iis Ciuitatibus, terris, & locis in quibus constituti sunt, vbi vero huiusmodi Inquisitores non sunt, locorum Ordinarij publicationem præsentium, vt infra dicetur, fieri curent, ac propterea vniuersis & singulis venerabilibus fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon dilectis filiis Inquisitoribus præfatis contra hæreticam prauitatem vbilibet constitutis, per easdem præsentes committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ, districtè præcipiendo mandamus, vt per se vel alium seu alios hasce nostras literas, postquam earum exemplum receperint, seu earum notitiam habuerint, semel aut pluries, prout eis magis expedire visum fuerit, ipsi quidem Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & alij locorum Ordinarij in eorum Cathedralibus & maioribus respectiue Ecclesiis Ciuitatum, oppidorum, & locorum quorumcumque eorum diœcesum, vbi Inquisitores non fuerint, vbi vero Inquisitores fuerint, ipsimet Inquisitores in eisdem Ecclesiis, dum in eis maior populi multitudo ad diuina conuenerit, solemniter publicent, & publicari, auctoritate nostra mandent & faciant.

Exemplisque credi mandat. §.7. Ceterum quia difficile foret easdem præsentes ad singula loca vbi opus esset deferri, volumus, & simili auctoritate decernimus, vt earum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Inquisitoris contra hæreticam prauitatem, vel cuiuscumque personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem vbique in iudicio & extra fides habeatur, quæ ipsismet literis haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. Ao. 12. 3. Februarij. Datum Romæ apud S. Petr. sub annulo Piscat. die tertia Februarij, millesimo sexcentesimo tertio, Pont. nostri Anno duodecimo.

Publicatio. *Anno à Natiuitate eiusdem Domini N. Iesu Christi 1603. die decima quarta Februarij. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris & D. N. Domini Clementis Papæ III. Anno eius duodecimo. Retroscripta literæ affixa & publicata fuerunt ad valuas Ecclesiæ Sancti Ioannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & acie Campi Floræ, relictis ibidem copiis impressis, affixis per nos Augustinum Bracchetium, & Catherinum Menandi Apostolicos cursores.*

P. Aloysius Peregrini magister cursorum.

Appro

XCVIII.

Approbatio Confraternitatum sub inuocatione Sanctissimi nominis Iesu, in prouinciis Regni Perù instituratum & instituendarum, cum Indulgentiarum elargitione.

Primauam huiusmodi Sodalitatis institutionem in Regnis Hispaniarum, & eius ad alia loca extensionem, vide in Pij IV. const. 78. Iniunctum, vbi notaui, lib. 2.

Edita An. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

In Indiis Occidentalibus Sodalitates Nominis Iesu institutae sunt, & instituenda de licentia Ordinariorum.

CVm sicut accepimus in diuersis Ciuitatibus, Oppidis, Castris, Terris, seu locis Perualibus in Indiis Occidentalibus existentibus, nonnulli Christi fideles earumdē partium, quamplures vtriusque sexus Christi fidelium Confraternitates ob maximam eorum deuotionem, quam erga Sanctissimum Nomen Iesu gerunt, sub titulo seu inuocatione eiusdem Sanctissimi Nominis, in parochialibus vel aliis Ecclesiis seu Oratoriis ibidem existentibus, de licentia & auctoritate Ordinariorum, ac alias canonice iam instituerint, & in futurum quamplures alias similiter instituere, sub eodem Sanctissimo Nomine intendant.

Hic ergo Pontifex pro eorum augmento, Confratribus indulgentias concedit.

§. 1. Nos pro nostro Pastorali officio cupientes, vt Christi fideles illarum partiū omnibus diebus in diuersis operibus piis atque exercitationibus diuinis versentur, & quae ad excitandam pietatem, mores informandos, & aeternam salutem procurandam pertinent, vtque vberius Christi fideles inde coelestium munera gratiarum consequi posse cognouerint, de Omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius auctoritate cōfisi, supplicationibus quoque pro parte venerabilium fratrum Episcoporum illarum Prouinciarum Regni del Perù nobis humiliter porrectis inclinati, omnibus & singulis vtriusq; sexus Christi fidelibus, qui huiusmodi Confraternitates sub inuocatione Sanctissimi Nominis Iesu iam institutas, & pro tempore canonice, vt praefertur, instituendas de cetero in perpetuum ingredientur, & in consortium earumdem Confraternitatum describentur, die primo eorum ingressus & descriptionis, si vere poenitentes & confessi sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumpserint, plenariam. Ac tam ipsis nunc & pro tempore describendis, quam iam in eisdem Confraternitatibus descriptis confratribus in cuiuslibet eorum mortis articulo, si pariter vere poenitentes & confessi, sacraque communione refecti, vel quatenus id facere nequiuerint, saltem contriti, nomine Iesu ore, si potuerint, sin autem corde deuote inuocauerint, etiam plenariam.

Confratribus eisdem, aliisque earum Ecclesias visitantibus alias indulg. elargitur.

§. 2. Necnon omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus etiam vere poenitentibus & confessis, ac sacra communione refectis, qui Ecclesias, seu Capellas, Oratoria & Altaria dictarum Confraternitatum die festo Circumcisionis Domini Nostri Iesu Christi à primis vesperis vsque ad occasum Solis, eiusque diei singulis annis deuote respectiue visitauerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, ac Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quoad Confratres earumdem Confraternitatum, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Quoad alios vero non Confratres, viginti annos & totidem quadragenas de iniunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentiis in forma Ecclesiae consueta relaxamus.

Confratribus alia pia opera hic enunciata facientibus alias indulgentias concedit.

§. 3. Insuper eisdem Confratribus similiter vere poenitentibus & confessis, sacraque communione refectis, qui Ecclesias, seu Capellas, Oratoria, & Altaria praedicta in primo Pentecostes, Conceptionis & Assumptionis B. Mariae Virginis, Dominica in Albis festis diebus, à primis vesperis, vt praefertur, etiam respectiue visitauerint & orauerint, quo die praedictorum id egerint, viginti annos & totidem quadragenas, vt supra relaxamus. Quoties vero praedicti Confratres, Missis & aliis diuinis officiis in dictis Ecclesiis seu Capellis, Oratoriis, & Altaribus praedictis pro tempore celebrandis & recitandis, seu Congregationibus publicis vel priuatis earumdem Confraternitatum vbiuis faciendis interfuerint. Aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem cum inimicis propriis, seu alterius composuerint, vel componi fecerint, seu procurauerint, necnon etiam qui corpora defunctorum, tam confratrum dictarum Confraternitatum, quam aliorum ad sepulchrum associauerint, vel quascumque per ipsas Confraternitates processiones de licentia Ordinariorum faciendas, dictumque sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, tam in processionibus, quā dum ad infirmos, aut alias vbicumque & quomodocumque pro tempore defertur comitati fuerint. Aut si ad hoc impediti, campanae ad id signo dato semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem Dominicam & Salutationem Angelicam pro animabus defunctorum dictarum Confraternitatum recitauerint, aut deuium aliquem ad viam salutis reduxerint, aut ignorantes praecepta ea quae ad salutem sunt docuerint, aut quodcumque aliud Pietatis vel Charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet praedictorum operum centum dies de iniunctis, seu alias vt supra relaxamus.

Declaratio circa indulg.

§. 4. Praesentibus pro dictis Confratribus earumdem Confraternitatum, perpetuis futuris temporibus, pro aliis vero non confratribus ad viginti annos à die publicationis praesentium inchoan. valituris.

Alia declaratio.

§. 5. Volumus autem, quod si alias aliquibus ex dictis Confraternitatibus iam erectis praemissa peragen. aliquam aliam indulgentiam, perpetuo vel ad tempus nondum elapsum duraturam concesserimus, praesentes quoad illas Confraternitates nullae sint.

Transumptorum fides.

§. 6. Et quia difficile foret praesentes literas ad singula quaeque loca opportuna deferre, volumus & decernimus, quod earumdē transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, vbique eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

D. P. An 15. 30. Iunij.

Datum Romae apud S. Marc. sub annulo Piscat. die trigesima Iunij, millesimo sexcentesimo tertio, Pontific. nostri Anno duodecimo.

XCIX.

Quando locorum Ordinarij Regularibus licentiam possint impartiri, nouōs Conuentus construendi.

Hanc facultatem Sedi Apost. antea reseruatam à Bonifacio VIII. in cap. 1. de Excessib. Praelat. in 6. Ordinariis postea dedit Concilium Trident. sess. 25. cap. 3.

Scias autem Paulum V. nouissime indulsisse Fratribus Carmelitanis Discalceatis, de solo Ordinariorum consensu noua loca erigere posse, vt infra in eius const. 10. Ad Ecclesiae.

Adde quod Fratribus Minoribus S. Francisci de Obseruantia Discalceatorum Hispaniarum, concessit Paul V. noua loca erigendi facultatem certis modis & forma, & eam extendit ad Fratres eiusdem Ordinis citra montes degentes Greg. XV. in sua Const. 16. Alias. in. tom. 4. Huius autem Clem. Constitutionis approbationem, & innouationem, & ampliationem habes in d. Greg. XV. Const. 31. Cum alias. tom. 4. Et demum S. D. N. Vrb. VIII. in sua Const. 25. Romanus. reuocauit omnes licentias à Praedecessoribus suis concessas erigendi loca regularia non seruata forma Const. Clem. VIII. & Decretorum Sedis Apostolicae, quae tamen effectum suum non erant sortitae. Ac prohibuit illa de cetero erigi absque ordinariorum licentia, & Sacris Canonibus, Concilio Trid. & Clem. ac Greg. praedictorum Constitutionibus non seruatis.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1603.

Causa huius constitut.

QVoniam ad institutam Regularium locorum & personarum reformationem promouendam, & conseruandā maxime pertinet, vt in quibusque Domibus & Monasteriis is tantus numerus Religiosorum, qui commode ibidem ali possit, contineatur, ac eo pariter spectat, vt in quibusque Ciuitatibus & locis, nouae domus & Monasteria, praesertim Mendicantium, non erigantur, nisi in eisdem Ciuitatibus & locis, aliarum domorum & Monasteriorum

ſteriorum in eis exiſtentium habita ratione, commode ſuſtentari poſſe dignoſcant.

Quomodo Ordinarij Regularibus dare poſſint licentiam nouos Conuentus erigendi.

§. 1. Hac igitur nos conſideratione ducti & in præmiſſis pro noſtro Paſtorali munere opportune prouidere volentes, Motu proprio & ex certa noſtra ſcientia, ac matura deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ex voto etiam venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Card. ſuper conſultationibus & negotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, harum ſerie declaramus, locorum. Ordinarios non poſſe licentiam ad nouos Conuentus, cuiuſque Mendicantium Ordinis, in Ciuitatibus, & locis eorum ordinariæ iuriſdictioni ſubiectis erigendos impertiri, niſi vocatis & auditis aliorum in eiſdem Ciuitatibus & locis exiſtentium Conuentuum Prioribus, ſeu Procuratoribus, & aliis intereſſe habentibus, & cauſa ſeruatis ſeruandis cognita conſtiterit, in eiſdem Ciuitatibus & locis nouos huiuſmodi erigendos Conuentus, ſine aliorum detrimento commode ſuſtentari poſſe.

Facultas appellãdi à decretis deſuper ferendis ab ordinariis ad Papam.

§. 2. Si vero ab eorum in huiuſmodi cauſis ſententiis, ad Nos & Apoſtolicam Sedem prouocari & appellari contigerit, ipſos Ordinarios tandiu erectionem nouorum Conuentuum ſuſpendere debere, quouſque à Nobis & Apoſtolica Sede in eadem cauſa pronunciatum extiterit, irritum nihilominus & inane decernentes, quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſeruantia huius conſt. præcipitur.

§. 3. Quocirca vniuerſis venerabilibus fratribus noſtris Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis per præſentes, in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipiendo mandamus, vt præſentes noſtras literas obſeruent, & obſeruari curent & faciant.

Clauſula derogatoria.

§. 4. Non obſtantibus quibuſuis Apoſtolicis, ac in vniuerſalibus, prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac quibuſcumque ſtatutis & conſuetudinibus etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides præſtãda transſumptis.

§. 5. Volumus autem vt præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 12. 23. Iulij.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die 23. Iulij, milleſimo ſexcenteſimo tertio, Pontificatus noſtri Anno 12.

Contra auferentes & occultantes bona Monaſteriorum ſeu Conuentuum fratribus Minoribus S. Franciſci ſtrictioris Obſeruantiæ concedendorum.

Inſtitutionem illorum Fratrum & alia, tam eos quam totum Ordinem S. Franciſci concernentia, notaui ſupra in Clem. VII. conſt. 35. In ſuprema. lib. 1.

Edita A.D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

DEcet Romanum Pontificem, ea quæ pro indemnitate & vtilitate Ordinum, illorumque Monaſteriorum ſeu conuentuum per Superiores prouide facta ſunt, vt inuiolate obſeruentur, Apoſtolicæ firmitatis robore communiri.

Card. Matthæus Ordinis Protector, decretum edidit.

§. 1. Cum itaque ſicut accepimus, dilectus filius noſter Hieron. tit. S. Pancratij preſb. Card. Matthæius nuncupatus, totius Ordinis Fratrum Minorum S. Franc. de Obſeruantia Protector, pro omnium fratrum Reformatorum eiuſdem Ordinis, nunc & pro tempore vbilibet exiſtentium indemnitate, vtilitate, & proſperitate, infraſcriptum decretum ediderit tenoris ſequentis, videlicet.

Cuius tenor hic inſeritur.

§. 2. Nos Hieron. miſeratione diuina tituli S. Pancratij S. R. E. preſb. Card. Matthæius, totius Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſeruantia Protector, Corrector, & Gubernator. Cupientes indemnitati, vtilitati & proſperitati omnium fratrum ſtrictioris obſeruãtiæ Reformatorũ nuncupatorum dicti Ordinis, nunc & pro tempore vbilibet exiſtentium, ac in primis animarum ſaluti, quantum cum Domino poſſumus conſulere ac prouidere, præſentis decreti vigore, omnibus & ſingulis Miniſtris Prouincialibus, aliiſque tam Prælatis quam ſubditis noſtræ protectioni & gubernio concreditis, in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus ac mandamus, ne deinceps quis illorum cum contigerit Monaſterium ſeu Conuentum aliquem pro reformatione introducenda, fratribus Reformatis, vt præfertur, de mandato Superiorum effectiue concedi, tradi ac aſſignari, ſiue antequam effectiue aſſignetur, de huiuſmodi aſſignatione facienda notitiam quoquo modo habuerit, audeat vel præſumat, per ſe vel alium quomodolibet directe vel indirecte, ſub quouis prætextu, aut quæſito colore, detinere, auferre, abſcondere, aut aliis ſiue intra ſiue extra Ordinem tradere, aut ſecum deferre, quicquam attinens vel pertinens, quouis titulo, modo, aut forma, ad publicam vtilitatem, commoditatem, & communitatem dictorum Conuentuum ſeu Monaſteriorum Reformatis concedendorum, eorumque Eccleſias, Choros, Sacriſtias, Dormitoria, Valetudinaria, Cellas, Bibliothecas, Refectoria, Cellaria, Coquinas, aliaſue officinas, vel ad alicuius officij functionem, aut ad ipſorum Cõuentuum ſeu Monaſteriorum ſupellectilem, eleemoſynas, ſcripturas, vel libros ſpectans, nec ad id efficiendum, conſilium, auxilium, vel fauorem alicui, directe vel indirecte, vt prædicitur, vllo modo præbere. Qui ſecus fecerit, eo ipſo omnibus officiis, dignitatibus, & honoribus Ordinis, ac vtraque voce in perpetuum priuatus exiſtat, & pro qualitate delicti, carceribus etiam mancipetur, ac in ſubſidium pœna excommunicationis mulctetur. Et vt nullus de præmiſſis ignorantiam prætendere valeat, ſub eiſdem pœnis, omnibus & ſingulis Prouinciarum Miniſtris ſeu Commiſſariis expreſſe mandamus, vt cum primum de huiuſmodi noſtro decreto tranſumptum habuerint, teneantur per omnes ſuarum Prouinciarum Conuentus illud cũ effectu legi & publicari facere, ac de publicatione huiuſmodi nos ſtatim certiores reddere. Et ita decernimus, ſtatuimus, & ordinamus, non ſolum iſto, ſed & omni alio meliori modo, &c. quorum fidem, &c. Datum Romæ in Palatio noſtro, die vltima menſis Iunij 1603.

Hic Pont. id decretum approbat.

§. 3. Propterea Nos, vt decretum prædictum deinceps obſeruetur prouidere volentes, præinſertum decretum cũ omnibus & ſingulis in eo contentis auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, perpetuo confirmamus, & approbamus, illique perpetuæ & inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes & ſingulos tam iuris quã facti defectus, ſi qui in eo interuenerint, ſupplemus, ac ab omnibus & ſingulis Miniſtris Prouincialibus, aliiſque tam Prælatis quam ſubditis dictæ protectioni ſubiectis, ſub pœnis in præinſerto decreto contentis, perpetuo obſeruari, ac in ſingulis Capitulis prouincialibus publicari debere, præcipimus & mandamus.

Obſtantia tollit.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Transſumptis credi iubet.

§. 5. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo dicti Card. Protectoris, aut alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem quæ præſentibus haberetur, fides habeatur.

Dat. P. A. 12. 24. Iulij.

Datum Romæ apud S. Marc. ſub Annulo Piſcat. die 24. Iulij, milleſimo ſexcenteſimo tertio, Pontificatus noſtri Anno 12.

Declaratio quod Congregatio Fratrũ Diſcalceatorum Ordinis Beatę Marię de Monte Carmelo, eſt vnus de quatuor Ordinibus Mendicantium, eorumque gratiis omnibus perfruitur.

De hac Congregatione vid. ſup. in conſt. 25. Paſtoralis. inf. in conſt. 4. Pauli V. cum vtrobique indicatis.

CLEMENS

C 3

Edita A.D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Causa huius declarationis.

ROmanum Pontificem decet pacem & vnitatem, maxime inter Dei ministros, omni solicitudine tueri. Quã obrem ægre tulimus eos, quorum est euangelizare pacem & bona, & quibus à Domino sæpe iubetur, pacem & vnitatem diligere, veritatem apertissimam, perperam & sine fundamento impugnando, pacem non absque scandalo pusillorum scindere. Ad aures enim nostras peruenit, nonnullos Religiosos in partibus Indiarum, non obstantibus habitu, regula, professione, ac titulo, à Summis Pontificibus prædecessoribus nostris, & à Nobis, ac etiam ab vniuerso populo Christiano, vbique dari solito dilectis filiis Reformatis Discalceatis Ordinis Beatissimæ Virginis Mariæ de monte Carmelo ausu temerario contendere, illos, Carmelitas non esse, nec vnũ ex quatuor Ordinibus Mendicantibus. Nos qui iustitiam & veritatem colere tenemur, huius rei, licet adeo esset manifesta, maiorem certitudinem, habita in nostra Congregatione, super reformatione & visitatione Regularium constituta, matura deliberatione, nostra declaratione patefacere deliberauimus.

Declarat Põtifex Carmelitas discalceatos esse de quatuor Ord. Mendic.

§. 1. Quocirca Motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordinem & Congregationem dilectorum filiorum Reformatorum Discalceatorum Ordinis Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo, vnum esse ex quatuor Ordinibus Mendicantibus, Ordinem scilicet Carmelitarum, cuius religiosi strictius regulam à bo. me. Alberto Patriarcha Hierosolymitano habitantibus in Monte Carmelo traditam à fe. rec. Innocentio Papa IV. prædecessore nostro confirmatam profitentur & obseruant.

Hoc generaliter pro Carmelitis statuerat Pius V. supra in eius consl. 44. Romanus. num. 240 lib. 2.

§. 2. Ipsisque omnia ad prædictum Ordinem, tam de iure quã ex priuilegiis attinentia, tanquam propria competere, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, cui declarationi nostræ si quis contradicere præsumpserit, illum anathematis vinculo innodamus.

Priuilegia Ordinis, iisdẽ Discalceatis competere declarat.

§. 3. Et licet Religiosi, vt accepimus, Euangelicæ humilitatis æmulatores, consilium Dominicum sectantes, infimum locum, tam in processionibus quam Congregationibus, & aliis quibuscumque euentibus elegerint & eligant. Nos tamen qui Domini vices gerentes in terris omnium iura tueri tenemur, ipsos, nullo modo decursu temporis, aut alio præscriptionis modo, locum, & præeminẽtiam, aut aliam prærogatiuam Ordini Carmelitarum competentem perdere, in toto nec in parte, neque vnquam in dubium reuocari, ita vt quoties, quæ per humilitatem prætermittunt, ob iustitiæ ordinem repetere voluerint, propria auctoritate possint & valeant, auctoritate & tenore prædictis perpetuo statuimus, volumus, & ordinamus.

Prærogatiuas eorundem ab omni præscriptione preseruat.

Ad processiones non compelli decernit.

§. 4. Præterea illos licet ob ædificationem fidelium, maxime nouiter ad fidem venientium, propriæ quieti cedentes, ad processiones tam priuatas quam generales exierint vel exeant, cum in strictiori clausura perpetuo, iuxta regulam quam profitentur, degant, ad processiones generales compelli nunquam posse.

Decretum irritans.

§. 5. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam Palatij Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Deputatio Executorum.

§. 6. Quocirca venerabili fratri Archiepiscopo Mexicã. necnon dilectis filiis Decano, & Archidiacono Ecclesiæ Mexican. per præsentes committimus & mandamus, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum, per se vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Religiosorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illos præmissorum omnium & singulorum effectu, pacifice frui & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam, quauis auctoritate quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoscumque per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxiliu brachij sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstantibus fel. record. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac eiusdem Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, eiusque Superioribus, Religiosis, & quibusuis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis, in genere vel in specie, ac alias in contrarium præmissarum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet.

§. 8. Volumus autem vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 12 20. August.

Datum Romæ apud S. Marc. sub annulo Piscat. die vigesima Augusti, millesimo sexcentesimo tertio, Pontific. nostri Anno duodecimo.

CII. Confirmatio vnionis Militiarum SS. Mauritij & Lazari. Innouatioque Hospitalitatis in locis Sancti Lazari, cum aliquorum indultorum declaratione.

Plene de antiqua Militia Sancti Lazari, notaui suprà in constitut. 28. Pij V. lib. 2. Institutionem autem Militiæ Sancti Mauritij à Serenissimo Duce Sabaudiæ erectæ, vide suprà in constitut. 6. Gregor. XIII. Christiani. lib. 2. Et vtriusque Militiæ vnionem habes in eiusdem Gregor. const. 7. Pro commissa. suprà.

Edita A. D. 1603.

CLEMENS EPISCOPVS.
Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

DEcet Romanum Pontificem, in supremo militantis Ecclesiæ solio, & Apostolicæ potestatis plenitudine, immensa Redemptoris nostri benignitate constitutum, attente considerationis suæ aciem in agri Dominici eius curæ commissi circuitu vigilis Pastoris more reuoluere, ac inter cetera quid pro militiarum & hospitalium quorumlibet, præsertim sub regularibus institutis, ac sua & Apostolicæ Sedis protectione, ad eiusdem Redemptoris nostri gloriam, Ecclesiæ prædictæ exaltationem, fidei Catholicæ defensionem, illius hostium & aliorum infidelium iniurias propulsandas, simulque pietatis & charitatis opera exercenda institutorum, necnon personarum illis sub salutiferæ Crucis signo adscriptarum, felici directione, profectibus & commoditatibus conferat, diligenter prospicere, ad prædecessorum suorum gesta ad id tendentia, vt firma & illibata persistant, nedum probationis suæ præsidio communire, sed eorum etiam aliqua temporis successu ex apparentibus causis labefactata atque subrogata pristino statui restituere, & alias in his prouidentiæ suæ partes fauorabiliter interponere, prout militiarum & hospitalium huiusmodi qualitatibus, Catholicorum quoque Principum illis Præfectorum, insignibus erga Ecclesiam & Sedem prædictam meritis, ac rerum & temporum circumstantiis debite pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Pius IV. Hospitale S. Lazari eiusque Militiam sub Sedis Apostol. protectione reduxit, vt supra in eius constit. 95. Iniun. lib. 2.

§. Cùm itaque alias postquam fel. rec. Pius Papa IV. prædecessor noster hospitalitatem pauperum leprosorum Sancti Lazari Hierosolymitani, priscis quidẽ temporibus florentem, & illustrem, sed nunc iniuria temporum non parum imminutam, & quasi prolapsam, illiusque militiam, magnum Magistrum, Conuentum, Milites, & personas, eorumque Ecclesias, domos, hospitalia, præceptorias, loca, membra, subditos, vassallos, colonos, animalia, prædia, res, & bona quæcumque sub Beati Petri, ac sua atque Sedis protectione susceperat.

Priuilegia eorum confirmauit vt ibidem.

§. 2. Omniaque & singula illis per diuersos Romanos Pontifices prædecessores suos concessa priuilegia, exemptiones

ptiones,& à iurisdictione ordinariorum libertates, immunitates, & à contributione & solutione decimarum & onerum facultates, præeminentias, prærogatiuas, iurisdictiones, indulgentias, gratias, & indulta spiritualia & temporalia benigne concessa & elargita, Motu proprio, & ex certa eius scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine confirmauerat, approbauerat, & innouauerat.

Indultum retinendi pensiones duc. 500. concessit, vt ibid.

§.3. Ac nouæ etiam faculatis pro singulis Militibus, ac presbyteris, capellanis hospitalis & militiæ huiusmodi, tunc & pro tempore existentibus, vnam vel plures pensiones annuas, vsque ad summam quingentorum ducatorum auri de Camera nouorum, super quibusuis fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, emolumentis, distributionibus, etiam quotidianis, & rebus Ecclesiasticis sibi alias canonice reseruatas, seu reseruandas, aut illarum loco, fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, emolumenta, distributiones, etiam quotidianas, & res huiusmodi illis assignatas & assignādas, vsque ad summam prædictam quoad viuerent, & si ipsi milites matrimonium iuxta hospitalis & militiæ huiusmodi instituta & stabilimenta contraxissent, retinendi & percipiendi concessione ampliauerat.

Nota quod hic Pont. reduxit ad 400. vt inferius.

Pius V. dicta Priuilegia & indulta declarauit, & reformauit in sua const. 28. lib. 2.

§.4. Piæ mem. Pius Papa V. etiam prædecessor noster quibusdam ex eis recisis ac eliminatis, ac aliis modo & forma tunc expressis & præscriptis per quasdam suas literas sub dat. Romæ apud S. Petrum, Anno incarnationis Dominicæ 1566. septimo Cal. Februar. j, Pontificatus sui Anno secundo, approbauerit & innouauerit, quarum literarū formam, & tenorem hic de verbo ad verbum pro expressis & insertis plenarie haberi, & quandocunque etiam ad partem ad omnem simplicem requisitionem magni Magistri, conuentus, ac cuiuslibet Militis, Præceptoris, & alterius interesse habentis, exprimi & extendi posse, & vbique in iudicio & extra fidem facere volumus, decernimus, & mandamus.

Hic Pont. eadem approbat vt inferius.

Indulta omnia retinendi pensiones postea generaliter reuocauit, vt in alia eius const. 75. Sacrosanctū. lib. 1.

§.5. Postmodum autem idem Pius V. sua perpetua constitutione quinto Idus Septembris, eiusdem Pontificatus sui Anno tertio edita, quæ incipit, Sacrosanctum, inter alia reuocauerit & aboleuerit omnia & quæcuque priuilegia, facultates, dispēsationes, & indulta eiusdē S. Lazari, ac omnibus & singulis aliis hospitalibus, militiis, eorūque militibus, fratribus, & personis, de pensionibus, fructibus, & aliis rebus Ecclesiasticis per ipsos milites obtinendis, percipiendis, ac etiam in alium, vel alios transferendis per quoscūque Romanos Pontifices prædecessores suos, ac ipsummet pium V. & dictam Sedem, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & pro fidei Catholicæ, aut dictæ Sedis defensione, & quibusvis aliis causis quantumuis grauibus, vrgentibus, & onerosis, concessa, & confirmata, ac etiam multiplicatis vicibus innouata, ita quod dicti milites, siue coniugati, siue bigami, siue clerici, aut presbyteri forent, nullas de cetero reciperent, sed eas solas, quas tunc habebant, citra facultatem ipsas transferendi retinerent, & illæ quoque per futurum contractum matrimonij extinctæ censerentur.

Gregor. XIII. Militiam S. Mauritij instituit in loco per Ducem Sabaudiæ designando, ipsumque illius Magnū Magistrum, renunc. vt in eius constit. 6.

§.6. Deinde vero recol. mem. Gregor. Papa XIII. similiter prædecessor noster ad Omnipotentis Dei laudem & gloriam, dictæque fidei in Sabaudiæ & Pedemontis regionibus defensionem, militiam S. Mauritij martyris, sub regula Cisterciensi, cuius suprema Sedes & conuentus in loco ad id à bon. mem. Emanuele Philiberto Sabaudiæ Duce, tunc in humanis agente in ipsa regione Sabaudiæ assignando & statuendo perpetuo esset, & in ea Magistratum vnum Magnum nuncupandum, supremam illius dignitatem pro vno Magistro cum militum & ministrorum numero sibi beneuiso, ac mensa magistrali, officiis, iuribus, iurisdictionibus, & insignibus consuetis, ad aliarum huiusmodi militiarum instar per quasdam erexerit & instituerit, ac Magistratum prędictum à primæua illius erectione huiusmodi tunc vacantem prædicto Emanueli Philiberto Duci, eiusque successoribus Sabaudiæ Ducibus, qui Duces pariter & magni Magistri essent, concesserit & assignauerit.

§.7. Et subinde diligenti meditatione considerans sic de nouo erectam & institutam militiam, magnos proculdubio fructus, tali præsertim ductore, fidei prædictæ allaturam esse, sed multo tamen maiores si aliis adiumentis & auxilis fulcita & munita foret, militiam hospitalis S. Lazari prædictam, tunc Magistri regimine, & ex magna parte pristinis suis priuilegiis, honoribus & præeminentiis destitutam, cum eius Magistratu, Prioratibus, Præceptoriis, Hospitalibus, & aliis beneficiis regularibus, eorumque membris, grangiis, castris, villis, domibus, possessionibus, proprietatibus, fructibus, & bonis tam mobilibus quam immobilibus, ac se mouentibus, iuribus & actionibus vniuersis, necnon Ecclesiis, capellis, terminis, & pertinentiis quibuscumque ad illam spectantibos quæcūque, quocumque, qualiacumque & vbicunque forent, exceptis tamen iis quæ in regno & dominiis tunc existētis Hispaniarum Regis Catholici cōsistebant, dictæ militiæ S. Mauritij, ita quod ipsa deinceps in perpetuum militia SS. Mauritij & Lazari nuncuparetur, ac prædictus Emanuel Philibertus, & pro tempore existens Sabaudiæ Dux, & militiæ S. Lazari huiusmodi Magister esset & appellaretur, necnon Prioratus, Præceptoriæ, & alia beneficia eiusdem militiæ S. Lazari, & illa obtinentes, aliique milites, capellani, & personæ, curæ, gubernio, & iurisdictioni ipsius Ducis, & magni Magistri, in omnibus & per omnia subessent, prout antea suberant, sibique tanquam membra capiti obedirent & obsequerentur, ac alias sub certis modo & forma, & cum facultatibus tunc expressis, ac onere quod idem Emanuel Philibertus, & pro tempore existens Dux, & magnus Magister duas triremes militibus prædictis instructas pro Romani Pontificis pro tempore existentis, dictæque Sedis contra hæreticos, piratas, & alios illius hostes defensione continuo manutenere teneretur, per quasdam alias sub dat. Romæ apud Sanctum Petrum, anno incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, idibus Nouembris, Pontificatus sui anno primo, perpetuo vniuerit, annexuerit, & incorporauerit.

Et quādā ibi ea in d. vnione reseruata, ad statum secularē reduxit, & dispositioni Sedis Apostol. reseruauit, vt ibid.

Nota quid hic Pontif. hanc reductionem hic inf. reuocat.

§.8. Ac per reliquas suas sub eadem posteriore data confectas literas, statum, essentiam, dependētiam, & instituta omnia regolaria dicti hospitalis S. Lazari, in omnibus & quibuscūq; Prioratibus, Magistratib. Præceptoriis, Hospitalibus, Ecclesiis, Capellis, & aliis beneficiis regularibus, necnon membris, grangiis, & locis eiusdem militiæ S. Lazar, & ab eo qoomodocumque dependentibus, in Regnis & dominiis prædicti Philippi Regis consistentibus, & ab huiusmodi vnione, vt præfatur exceptis, sine præiudicio illa obtinentium, etiam perpetuo suppresserit & extinxerit, ac ad statum secularem omnino reduxerit, illaque omnia cum suis castris, villis, domibus, proprietatibus, rebus, & bonis immobilibus, & se mouentibus, iuribus, actionibus, & pertinentiis, vniuersis vbicumque ac cuiuscumque qualitatis, quantitatis, speciei, naturæ, & annui valoris existentibus, ab eodem hospitali S. Lazari, eiusque & aliorum quorumcumque ipsius locorum dependentia, correctione, visitatione, auctoritate, & dispositione, etiam per fundationem, priuilegium, statutum inueteratum, præscriptamque consuetudinem, ac alias quomodocumque pertinentium, similiter perpetuo exemerit & liberauerit, sibique & dictæ Sedi immediatè subiecerit, eademque omnia si tunc vacabāt, & quotiescumque & vbicumque in perpetuum vacarent, suæ & Romāni Pontificis pro tempore existētis, ac eiusdē Sedis Apostolicæ dispositioni dumtaxat specialiter & expresse reseruauerit, inhibitione, ac irritanti, & aliis decretis desuper appositis, prout in singulis literis, & constitutione prædictis plenius continetur.

Ex hac vnione magnum euenit incrementum, & maius in dies speratur.

§.9. Dicta autem militia SS. Mauritij & Lazari huiusmodi successoris regimine & directione multiplicato, & strenuorum militum cruce eiusdem Redemptoris Domini nostri signatorum numero, tanquam secūdo fœtu non parum adaucta, ac propagata noscatur, & si Ecclesiæ, Hospitalia, atque loca tanquam membra à suo capite, vt præfatur diuisa, distracta, & secularia effecta ad ius & proprietatem militiæ SS. Mauritij & Lazari huiusmodi reducerentur, aliaque infrascripta fierent, & ordinarentur, sperandum omnino sit, vt illa maiora in dies, tam in spiritualibus, quam temporalibus suscipiat incrementa, illiusque magnus Magister, milites, & aliæ personæ, & promptius & feruentius ad egregiam & fidelem operam pro dictæ Sedis Apostolicæ, & populorum illi subditorum defensione perpetuo nauandum accendantur & animentur.

Hic idem Pius iterato approbat circa priuilegia & indulta Hospitalis & Militiæ S. Lazari, saluis moderationibus infra dicendis, & aliis contentis in d. const. 28. Pij V. Sexti. lib. 2.

§. 10. Nos de præmissis omnibus & singulis plenissime informati, tam Carolum Emanuelem Ducem & magnum Magistrum, qui præter sui generis ex clarissimis Imperatoribus deducti splendorem, & eximiæ erga Ecclesiam, & Sedem Apostolicam prædictam deuotionis, & fidei feruorem non sine summa animi pietate, & fortitudine, ac flagranti tuendæ & propagandæ Religionis Catholicæ zelo gerere comprobatur, suorumque progenitorum exemplo antiquam illorum æstimationem, ac perpetuam virtutis & gloriæ hæreditatem, quasi per manus traditam feliciter conseruare contendit, quam milites prædictos, singulari nostræ benignitatis & munificentiæ fauore prosequi, ac alias prædictæ militiæ Sanctorum Mauritij & Lazari indemnitati, decori, & ornamento cõsulere, dispendiisque occurrere volẽtes, his & aliis rationabilibus caussis adducti eumdem Carolum Emanuelem Ducem & magnum Magistrum à quibusuis excõmunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sentẽtiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, Motu proprio, non ad ipsius Caroli Emanuelis Ducis & magni Magistri, vel alicuius alterius pro eo nobis super hoc oblatæ petitionis instantiã, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia & singula priuilegia, exemptiones, immunitates, liberalitates, præeminentias, prærogatiuas, facultates, iurisdictiones, indulgentias, gratias, & indulta, spiritualia, & temporalia hospitalis Sancti Lazari, illiusque militiæ magno Magistro, conuentui, prioribus, præceptoribus, militibus, fratribus & personis, eorumque Ecclesiis, domibus, hospitalibus, præceptoriis, locis, membris, rebus & bonis per Pium Quintum, ac quoscumque alios Romanos Pontifices prædecessores nostros, dictamque Sedem Apostolicam vt præfertur, vel alias quomodolibet, & per modum communicationis & extensionis, in genere vel in specie concessa, approbata & innouata, necnon omnes & singulas literas Apostolicas desuper confectas, saluis tamen quoad facultatem obtinendi pensiones limitatione nostra infrascripta, & etiam aliis limitationibus, modificationibus, reductionibus expressis & contentis in literis Pij Quinti prædecessoris huiusmodi, sub data prædicta vij. Kalendas Februarij, Pontificatus sui Anno secundo confectis prædictis, ac iuxta illarum formam, normam, continentiam, & tenorem, quas hic pro plenarie, sufficienter, & de verbo ad verbum expressis ac insertis haberi volumus, non tamen quo ad ea quæ primo & secundo dicti Gregorij prædecessoris super militiæ S. Mauritij erectione & institutione, ac illi de militia S. Lazari huiusmodi facta vnione, necnon prædicti Emanuelis Philiberti, ac pro tempore existentis Sabaudiæ Ducis in magnum Magistrum eiusdem militiæ Sanctorum Mauritij & Lazari constitutione & deputatione confectis præsentibus literis contrariantur, illorum omnium & singulorum, ac literarum huiusmodi tenores, formas, continentiam, causas, circumstantias, & occasiones, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, Apostolica auctoritate, tenore earumdem præsentium, præsertim illas Pij Quinti sub dicta data septimo Kalend. Februarij an. secundo, perpetuo approbamus, confirmamus, & perpetua roboris firmitate communimus, ac etiam de nouo concedimus.

Et Pij V. reuocationes, & Gregor. XIII. suppressionem de locis in Hispania existentibus, irritat, & cum vacauerint, Militiæ SS. Mauritij, & Lazari restituit.

§. 11. Ipsamque militiam SS. Lazari & Mauritij, necnon illius magnum Magistrum, conuentum, priores, præceptores, milites, fratres, & personas, ac eorum Ecclesias, domos, hospitalia, prioratus, præceptorias, loca, membra, res, & bona quæcumque aduersus quascumque illorum & cuiuslibet eorum reuocationes, abrogationes, cassationes, annullationes, derogationes, & alias contrarias dispositiones à dicto Pio Quinto prædecessore post eamdem diem septimo Kal. Februarij emanatas, & specialiter prædictam illius constitutionem, necnon status, essentiæ, & insignium regularium, hospitalis & militiæ Sancti Lazari huiusmodi, in prioratibus, magistratibus, præceptoriis, hospitalibus, Ecclesiis, capellis, & aliis beneficiis regularibus, necnon membris, grangiis, & locis dicti hospitalis, seu etiam militiæ Sancti Lazari, & ab illa, vel ab illo dependentibus, in Regnis & Dominiis dicti Philippi Regis consistentibus, & ab vnione prædicta exceptis, suppressionem & extinctionem, illorumque ad statum secularem reductionem, & Romani Pontificis pro tempore existẽtis dictæ Sedis Apostolicæ liberæ dispositioni reseruationem, liberationem, & subiectionem ab eisdem à dicto Gregorio prædecessore, vt præfertur, factas literas desuper confectas prædictas, & in eis contenta quæcumque, necnon in pristinum, & eum in quo antea quomodolibet erant statum, vsum, naturam, regimen, administrationem, possessionem & consuetudinem, in omnibus & per omnia, perinde ac si nunquam emanassent, sine tamen præiudicio modernorum eorumdem prioratuum, præceptoriarum, hospitalium, Ecclesiarum, capellarum, & aliorum sic ad sæcularitatem reductorum, ita vt illa cum primum, per cessum aut decessum ipsorum modernorum possessorum, vel alias quouis modo, aut quandocumque & vbicumque, etiam apud Sedem Apostolicam prædictam vacauerint, eorumque res & bona, ad ius & proprietatem dictæ militiæ SS. Lazari & Mauritij eo ipso absque aliqua declaratione vel citatione, aut cuiusuis iudicis decreto seu ministerio, ac spolij, & attentatorum vitio reducantur, atque ad illius magni Magistri pro tempore existentis, liberam & omnimodam dispositionem spectent & pertineant, & deinceps, vt ante suppressionem, extinctionem, & reductionem huiusmodi regi & gubernari & administrari, exceptis dumtaxat Præceptoriis Capuæ & Ephænæ, olim dicti Hospitalis & militiæ Sancti Lazari, quæ iuxta posteriorum literarum Gregorij prædecessoris huiusmodi formã & continentiã sæculares, & dictæ Sedis dispositioni reseruatę remaneãt, auctoritate & tenore prędictis restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

Vnionem de Militia approbat.

§. 12. Ac vnionem de militia S. Lazari, militiæ Sancti Mauritij huiusmodi vt præfertur factam, etiam ad hoc, vt nedũ vna alteri particulariter vel accessoriè, sed ambæ inuicem æque principaliter cum suis respectiue priuilegiis, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, prærogatiuis, præeminentiis, facultatibus, iurisdictionibus, honoribus, fauoribus, indulgentiis, indultis, concessionibus & gratiis quibuscumque perpetuo vnitæ, & donec proprius atque determinatus locus pro sua Sede conuentuali à Magno Magistro stabilitus fuerit, illam in loco solitæ residentiæ dicti Ducis & magni Magistri habere censeatur, ac pro tẽpore existens magnus Magister, Conuentus, Priores, Præceptores, milites, fratres, & personæ, etiam quod firmam & propriam Sedem cõuentualem non habeant, vt præfertur, eorũque Ecclesiæ, domus, hospitalia, prioratus, præceptoriæ, loca, membra, res, & bona illis omnibus & singulis, eorumque vsufructu, commodo, & possessione vti, frui, potiri & gaudere possint, & debeant, æquè pariter absque vlla prorsus differentia & distinctione, in omnibus & per omnia, perinde ac si ab exordio institutionis hospitalis & & militiæ S. Lazari, & etiam dicta militia S. Mauritij instituta, & ambæ inuicem & æque principaliter, ac conformi regula, obseruantia, disciplina, eisdemque legibus & institutis vnitæ, ac priuilegia, exemptiones, indulta, & alia præmissa vtrique militiæ specifice, nominatim, coniunctim, indistincte, & expresse concessa, & elargita fuissent, eisdem auctoritate & tenore extendimus, & ampliamus.

Indultum retinendi pensiones ad duc. 400. reducit.

§. 13. Facultatem tamen obtinendi pensiones militibus, presbyteris, & capellanis prædictis, hospitalis & militiæ prædictorum, vsque ad summam quingentorum ducatorum auri de Camera concessam, ad summam quadringentorum ducatorum similium limitamus, reducimus & moderamur.

Clausulas præseruatiuas huic bullæ apponit.

§. 14. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta huiusmodi, & ex eo quod causæ propter quas emanarunt, coram locorum Ordinariis, etiam tanquam à Sede prædicta delegatis, vel alias quomodolibet examinatæ, iustificatæ, verificatæ, & approbatæ, ipsique Ordinarij, ac prioratus præceptorias, hospitalia, Ecclesias, capellas, & alia beneficia, sub suppressione, extinctione, & ad statum secularem reductione, per dictum Gregorium prædecessorem factis prædictis comprehensa, vt præfertur, ad præsens obtinentes, & quicumque alij quomodolibet interesse habẽtes ad id legitime vocati non fuerint, neque in præmissis consenserint, aut quouis alio, etiam enormis,

&

& enormissimæ læsionis capite, vel prætextu, & ex alia causa quantumuis legitima, vrgenti, & iuridica, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnati, inualidari, retractari, in ius vel in controuersiam reuocari, ad terminos iuris reduci, aut aduersos eas quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam motu simili concedi nullo vnquam tempore posse, neque sub quibusuis vnionum, annexionum, incorporationum, suppressionum, extinctionum, dismembrationum, & effectum non sortitarum, aliarumque similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, limitationibus, modificationibus, suspensionibus. aut aliis contrariis dispositionibus, etiam à nobis, vel quibuscumque aliis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, ac dicta Sede, etiam in crastinum assumptionis eorumdem successorum nostrorum ad summum Apostolatus apicem, vel alias motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & alias quomodocumque, & qualitercumque pro tempore emanatis, quibuscumque formulis conceptæ, ac alias, & decretis irritantibus suffultæ fuerint, ac si de eisdem præsentibus, & earum toto tenore, ac data specialis, specifica, expressa, & de verbo ad verbum mentio fiat comprehendi, sed tanquam in Religionis, & Fidei Catholicæ fauorem, defensionem, & propagationem concessa semper & omnino ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant statum restituta, reposita, & plenarie reintegrata, ac de nouo, etiam sub quacumque posteriori, etiam noua data per prædictum Carolum Emanuelem, & pro tempore existentem Ducem, & magnum Magistrum eligenda concessa, validaque & efficacia fore & esse, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & vim validi & efficacis contractus inter nos & dictam Sedem ex vna, ac prædictum Carolum Emanuelem Ducem, & magnum Magistrum, ac conuentum prædictos ex altera partibus rite initi, stipulati, ac & vtrimque iurati habere, & perpetuo obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit inuiolabiliter obseruari.

Clausula sublata, &c.

§. 15. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac prædictos Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, in quauis causa & instantia, iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque & inane, si secus super his à quocumque, quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores & defensores deputat.

§. 16. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Taurinen. & Tarentasien. Archiepiscopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes motu simili mandamus, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum, per se vel alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte, pro tempore existentium Ducis, & magni Magistri, ac Conuentus, priorum, præceptorum, & militum prædictorum, seu alicuius eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentes, & in eis contenta huiusmodi, ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit inuiolabiliter obseruari, ac singulos quos ipsæ literæ concernunt illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes ipsos vel eorum quempiam desuper quomodolibet molestari. Contradictores quoslibet & rebelles, per censuras & pœnas Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias, aliaque opportuna remedia iuris & facti, appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis seruatis processibus censuras & pœnas, ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando; inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij secularis.

Contrariis quibuscumque derogat.

§. 17. Non obstantibus præmissis & similis mem. Bonifacij Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri, qua cauetur, ne quis extra suam Ciuitatem vel Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis vltra vnam dietam à fine suæ Diœcesis ad iudicium euocetur, seu ne Iudices ab Apostolica Sede prædicta deputati extra Ciuitatem &

Diœcesim in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alij, vel aliis vices suas committere audeant, vel præsumant, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, & Lateranensi Concilij nouissime celebrati vniones perpetuas nisi in casibus à iure permissis fieri prohibentes, ac nostra quatenus opus sit de vnionibus committendis ad partes vocatis interesse habentibus, ac exprimendo vero annuo valore secundum communem æstimationem, tam beneficiorum vniendorum quam illorum quibus vniuntur, necnon Pij V. huiusmodi, per quam inter alia voluit gratias huiusmodi suis non valere temporibus, & quod sibi licere non est passus, id suis successoribus indicauit, necnon Sixti prædecessorum huiusmodi super habitu & tonsura clericalibus per obtinentes pensiones, aliasque res Ecclesiasticas vltra certam tunc expressam summam deferend. & præfata Constitutione Pij Quinti sub dat. 5. Idus Septembris, anno tertio sui Pontificatus, cuius tenorem, formam & continentiam de verbo ad verbum hic pro plene, & sufficienter expresso haberi volumus, cui etiam in specie pro hac vice tantum derogamus, & omnino derogatum esse volumus, & mandamus, aliisque Apostolicis, ac in Prouincialibus, Synodalibus, & vniuersalibus Conciliis editis specialibus vel generalibus cõstitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon regnorum, & dominiorum prædictorum, ac etiam Ecclesiarum & locorum quorumcumque, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, etiam quantumuis longissimo tempore obseruatis, ac legibus etiam municipalibus, & pragmaticis, aliisque sanctionibus. Priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, illis eorumque Superioribus & personis cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis & conditionis existentibus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisq; efficacioribus & insolitis clausulis, necnon irritantibus & aliis decretis per prædictos & quoscumque alios Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos & dictam Sedem, Motu scientia & potestatis plenitudine prædictis, etiam consistorialiter in genere vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis & innouatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda esset, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus; necnon omnibus illis, quæ singuli prædecessores prædicti, in suis quisque literis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque, aut si Ordinariis aut aliis prædictis, vel quibusuis aliis communiter vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

M. Magistrũ duas Triremes pro Sede Apostol. instructas tenere obligatum declarat.

§. 18. Volumus autem quod idem Carolus Emanuel, ac pro tempore existentes Dux & magnus Magister, duas Triremes militibus prædictis instructas pro Romani Pontificis pro tempore existentis contra hæreticos & Piratas, ac alios illius hostes defensione, iuxta literarum Gregorij prædecessoris huiusmodi formam, manutenere teneantur.

Transumptis huius Bullæ credi iubet.

§. 19. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici, & sigillo ipsius Militiæ Sanctorum Lazari & Mauritij, seu illius pro tempore existentis magni Magistri, aut alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio & extra, quæ ipsis præsentibus originalibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 12. die 9. Sept.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 9. Septembris 1603. Pont. nostri anno 12.

Institutio duorum Monasteriorum pro Monachis Reformatis Ordinis S. Basilij in Regnis Hispaniarum, cum facultate recipiendi Nouitios & noua loca. Ac præfinitio constitutionum d. Reformationis.

Alia de hoc Ordine scripsi supra apud Alexandrum III. const. 6. Apostolica. lib. 1.

Edita An. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ALtissimi dispositione, cuius inscrutabili prouidentia ordinationem suscipiunt vniuersa, ad Apostolicæ dignitatis apicem, licet immeriti sublimati, ad ea soliciti semper intendimus per quæ Religiosorum statui, paci & tranquillitati opportune consulitur. In his vero quæ ad primitiuæ Sanctorum Patrum, Religionis institutorum Regulæ obseruantiam, aliquatenus collapsam, seu perturbatam, in pristinum restituendam pertinent, auctoritatem nostram libenter interponimus, prout in Domino salubritur conspicimus expedire.

Duo Eremitoria Eremi del Tardon, & Vallis de Galliguillos à Matthæo fundata in Monasteria Ordinis S. Basilij. Greg. XIII. erexerat sup. in const. sua cit. in rubrica.

§. 1. Sane cum fel. record. Gregor. XIII. prædecessor noster, duo Eremitoria, alterum Eremi del Tardon Corduben. alterum Vallis de Galliguillos Hispalen. Diœcesis, ambo fundata à Matthæo quodam de la fonte de Almiruete Toletanæ Diœcesis, qui cum quibosdam sociis Deo placere, & Sanctorum Patrum in solitudinibus errantium, viuendi institutum imitari cupientibus, ad illa se receperat, ibique omnes diuinæ dediti contemplationi, proprio labore victum parantes, pauperem vitam ducebant, vilibusque, & asperrimis vestibus corpus domantes, neque eleemosynas petierunt, neque oblata receperunt, in Monasteria Ordinis sancti Basilij Magni erexisset.

Ac illa cum alio Monasterio de Ouiedo, & aliis postea in Regnis Hispan. fundandis vniuerat, & sub obedientia futuri in Italia Generalis subiecerat.

§. 2. Ac illa cum alio Monasterio S. Mariæ de Ouiedo Giennen. Diœc. à fel. record. Pij IV. prius erecto, in vnam Prouinciam S. Basilij Hispaniarum nuncupandam, necnon aliis Monasteriis in Hispaniarum Regnis in posterum construen. (vt de facto in Regnis Castellæ, & in Boëtica regione postea erecta fuere) vniuisset, atque sub obedientia futuri Abbatis Monachorum in Italia existentium Generalis incorporasset, aliaque plurima statuisset, prout in litteris ab ipso datis Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo septimo, octauo Kal. Iulij, Pontificat. sui Anno sexto, plenius continetur.

Ex tali vnione contentiones exortæ sunt.

§. 3. Cumque ex dicta vnione multæ contentiones inter dictæ Prouinciæ Monachos super modo viuendi exortæ fuissent, propterea quod omnia alia Monasteria illis duobus à dicto Matthæo fundatis vnita ex eleemosynis licet nonnulla partim ex ipsis, partim, ex industria victitarent.

Ad illas sedandas Visitatores Apostolici missi non sedauerant.

§. 4. Multisque ad tales contentiones sedandas Visitatoribus, & Reformatoribus Apostolicis per Nuncios nostros missis, nullus vnquam eos omnino sedauerit, neque dictum institutum S. Basilij de laborando manibus, & non petendis eleemosynis in aliis Monasteriis potuerit omnino introducere.

In Monasterio Vallis de Galleguillos institutum laborandi deferbuerat.

§. 5. Cum immo in vno illorum duorum de Valle de Galleguillos nuncupato, mutatis ad illud aliorum Monasteriorum Monachis & Prælatis, necnon suffragiis Monachorum laicorum, qui illa fundauerant, in vniuersum sublatis pro magna parte, quidam ex dictis Visitatoribus fecerit deferbere.

In Monasterio del Tardon institutum laborandi conseruatur, litterisque Apostolicis tuetur, quas hic non posui.

§. 6. Quod idem in alio del Tardon contigisset, nisi diuino auxilio, & piorum Monachorum industria meretur, sicut hodie nostris ad id litteris Anno 1599. die 15. Decembris Pontificatus nostri Anno octauo datis, quibus sub excommunicationis, & aliis pœnis ne dicti Monasterij institutum de labore manuum impediri, neque Monachi ad illud necessarij ab ipso auferri, seu alij introduci possint, interdiximus, inuiolabiliter tuetur, & conseruatur.

Vltima reformatio Episcopi Corduben.

§. 7. Cum præterea vltimus ex dictis Reformatoribus à nostris Nunciis missis Episcopus Corduben. non solum dictum institutum, sed & reliquam Monasticam disciplinam magna ex parte in aliis Monasteriis labefactatam, necnon multos pios Monachos, qui illam quantum commode possent, optabant restituere, compertisset, non solum dictum Monasterium del Tardon, quod Regulis S. Basilij magis semper adhæsit, sed & alia duo assignauit, in quæ se reciperent, qui quasdam ab ipso conditas strictiores, quam antea constitutiones, voluissent obseruare.

Quæ reformatio Card. Protectori non placuerat, & ideò alia fuit à Protectore constituta. Quam neque hic posui.

§. 8. Quæ quidem constitutiones cum bonæ memoriæ Iulio Antonio S. Seuerinæ nuncupato, pro tunc eiusdem Ordinis apud nos, & Apostolicam Sedem Protectori minime probarentur, iisdem recisis, alias nouas constituit, quas à nobis & Apostolica Sede petiit confirmari, sicut de facto confirmauimus, prout ex nostris litteris ad id datis, die vndecima Februarij 1602. Pontificatus nostri anno vndecimo latiùs apparebit.

Executio Episcopo Giennen. commissa fuit.

§. 9. Quarum executionem cum multis aliis potestatibus, & facultatibus, venerabili fratri nostro Sanctio Episcopo Giennen. commisimus, prout etiam in litteris ad ipsum eadem die datis pleniùs continetur.

Episcopus Giennen. ante executionem rescribit, Monachos fere omnes contradixisse. Et ideo dispensatio petebatur super iisdem.

§. 10. Postea vero cum ipse Episcopus, sicut ex illius litteris accepimus, super dictis constitutionibus exequendis cum Monachis multis dictæ Prouinciæ tractasset, fere omnes iisdem contradixere, atque de aliquibus principalioribus (præcipue qua pane Monachis laicis suffragia, & præcedentiæ locorum concedebantur, quaque vestium ex saial, & excalceatos pedes in aliquibus domibus deferri, necnon eleemosynas petere, confessiones sæcularium audire, & verbum Dei extra proprias Ecclesias omnes prædicare prohibebantur) super quibus à nobis dispensari, & contraria constitui, ac super aliis omnibus facultatem dispensandi dicto Episcopo committi postularunt.

Hic modo Pont. regulam cum instituta laborandi obseruari exoptans, constitutiones à Protectore factas examinat, & magis ad regulam reducit.

§. 11. Nos igitur attendentes eos Monachos, qui talia petunt, nullatenus in vocatione Monachalis Regulæ S. Basilij qua vocati sunt, velle permanere, sed sub dictæ Regulæ Monachalis professione Mendicantium institutum sequi, & ita in alienam segetem (cum Dominus non miserit eos) falcem mittere desiderare, cupientesque, atque nostra paterna, Pastoralique cura affectantes, S. Basilij Regulam cum suo laudabili de labore manuum instituto, in sua propria, & primitiua Sanctorum Patrum obseruantia stabiliri, & perpetuo conseruari, peritorum in hac parte virorum vsi opera, dictas constitutiones iterum satis mature examinauimus, easdemque non ad Mendicantium, vt petebatur, sed ad verum Regulæ S. Basilij vitæ contemplatiuæ, & Monachalis, laborisque manuum institutum (quatenus his temporibus nostris Occidentis Regionibus, & Ecclesiæ Latinæ moribus congruit) contemperauimus, reduximus, & emendauimus.

Vnionem à Gregor. XIII. vt supra factam reuocat, & d. duo Monasteria in vnam separatã Prouinciam seu Congregationem reformatam deputat.

§. 12. Et in primis vt tandem dictis contentionibus super modo viuendi ex supradicta vnione exortis, finem imponamus, dicta duo Monasteria S. Basilij Eremi del Tardon, ac etiam S. Antonij de Galliguillos, à supradicto Matthæo cum tali labore manuum instituta, & cum multis, immo fere omnibus Monachis Laicis, iuxta primæuum S. Basilij institutum, fundata in Monast. reformationis, & veræ, vt prædiximus, Regulæ obseruantiæ deputamus, constituimus, & separamus.

Ad ea Monachos, qui voluerint Regulam primitiuam obseruare recipi iubet.

§. 13. Ad quæ se recipiant omnes quotquot in d. Prouincia, Monachi zelo Dei, & Spiritu sancto ducti, tanti Patriarchæ præcepta & instituta desiderant obseruare. Quæ iuxta sequentes constitutiones iubemus in omnibus, & per omnia practicari.

CONSTITVTIONES REFORMATIONIS.

Conc. Trid. sess. 25. c. 8. de Regularibus, hanc firmat regulam reformationis.

Sacrosancti Concilij Tridentini de Regularium Reformatione vestigiis inhærentes, vt Monachi S. Basilij, ad regulam, quam professi sunt, vitam instituant, & componant, atque in primis, quæ ad suæ professionis perfectionem veluti obedientiæ, paupertatis & castitatis, ac alia suæ Religionis peculiaria vota, & præcepta, necnon ad communem vitam, victum, & vestitum concernentia fideliter obseruent, in primis declaramus D. Basilij institutum Monachale esse, & non solum cum cæteris in tribus substantialibus votis conuenire, sed etiam peculiaria præcepta suam essentiam concernentia quædam habere, quorum præcipua duo sunt, alterum in oratione, alterum in manuum laboribus ad necessaria comparanda exercitatio, quibus etiam alia accedunt ad communem vitam, victum, & vestitum concernentia, de quorum omnium, & singulorum reformatione agendum est.

CAP. 1.

De vita communi.

Quoniam autem finis præcepti charitas est, præcipimus, vt omnes Monachi in præsenti reformatione, charitatem, & communem, consimilemque vitam in omnibus obseruent, iuxta Regulam quam professi sunt, & monastica instituta, tam in oratione, Choro, & labore, quàm in cibis, vestimentis, calceamẽtis, & reliqua Regularis disciplinæ

stæ obseruantia. Vnusquisque tamen iuxta officium, & vocationem suam, in ordine ad vnam consimilem, perfectissimamque communitatem, & charitatem.

CAP. 2.

Numero Monachorum.

Quæ quidem vita communis, & Regularis obseruantia vt rectius, & strictius inter multos possit obseruari, Volumus vt omnes Conuentus, numerosam Monachorum multitudinem habere procurent, nec in vnoquoque Monasterio minor vigintiquatuor Monachorum numerus haberi possit. Cum autem tempore D. Basilij paucissimi fuissent Sacerdotes, immo fere omnes Laici extiterint, excepto Abbate, qui etiam aliquando Laicus fuisse reperitur, & ita omnes communiter psallerent, quod nostris temporibus propter maiorem intelligendi nunc Latinam, quam tunc Græcam linguam difficultatem, maioremque officij Romani in Choro prolixitatem, fieri non potest, mediam & nostris temporibus congruentiorem vitam sequentes, licet maiorem & principaliorem partem Monachorum ex Laicis esse velimus, prout per præsentes volumus, & ordinamus, sufficientes tamen Choristas, & Sacerdotes ad Chori, & diuinorum Officiorum ministeria haberi permittimus, vt ita alij aliorum opera adiuuentur. Choristæ quidem, qui magis in Choro, & spiritualibus occupantur à laboribus non quidem omnino, sed pro Chori & necessarij cultus diuini frequentatione Prælati arbitrio aliquantulum releuandi, Laicos in spiritualibus adiuuabunt, Laici vero, qui magis à Choro, & spiritualibus releuantur, manuum operibus & laboribus plus dediti Choristas Fratres in temporibus pro parte etiam adiuuabunt, atque ita in charitate alter alterius onera portantes, legem Domini adimplebunt.

CAP. 3.

Oratione, & Choro.

Omnes vero tam Laici quam Choristæ media nocte ad confitendum Domino surgent, quo tempore Matutinum Officium cum Laudibus Choristæ recitabunt, diluculo vero in ipso diei crepusculo, vel paulo ante, maxime hyemis tempore, omnes tam Laici quam Choristæ per singulos dies pariter ad orationem consurgent, & in Choro congregati per dimidiam saltem horam orationem mentalem habebũt, vt primi animi motus Domino consecrentur, & in ipsius obsequium omnes diei dirigantur actiones; oratione expleta, dum Choristæ recitant Primam, Laici Missam audiant, quam Tertia à Choristis recitanda sequatur, cui etiam Laici omnes iuxta D. Basilij præceptum, interesse debent. & his finitis, vnusquisque ad opus suum exibit. Choristæ vero statutis ab Ecclesia temporibus ad Chorum, Romanum Officium & reliquas horas canonicas semper clare, distincte, & deuote recitaturi accedent, quas nec omnes, nec illarum quamlibet cantabunt, exceptis diebus festiuis, quibus ab opere in Religione cessari solet; idque minime cantu figurato, seu aliquo alio arte addiscendo; sed modesta parique voce aliquantum elatiori cantare consuescent. Tempore autem Completorij omnes iterum, & Laici & Choristæ in Choro congregabuntur. Quo finito, per dimidiam saltem horam iterum orationem habebunt, in qua conscientiam suam quisque examinabit. Reliquis vero orationis temporibus, Laici, vbicumque fuerint, ibidem orabunt. Missæ vero solum similiter festiuis diebus regulariter cantabuntur, reliquis tamen omni cum deuotione celebrentur, quod vt Sacerdotes melius faciant, eosdem à matutino tempore vsque ad prandium solummodo à manuum laboribus excusamus. Ne autem contra S. Basilium ob psalmodiæ simulationem, & Officij prolixitatem labor manuum aliquatenus fugiatur, in Choro nihil aliud recitari volumus, quam quod ex Breuiario Romano Sacerdotes communiter ex præcepto extra Chorum tenentur recitare, quod ob dicti laboris rationem, Apostolica benignitate indulgemus.

CAP. 4.

Labore manuum.

Quærendi victus solertia (vt verba S. Basilij de institutionibus Monachorum sermone primo referamus) his qui in huiusmodi vitæ genere degunt, ea maxime conueniens iudicanda est, quæ præscripta est ab Apostolo, nimirum, vt manibus laborantes, panem suum honeste manducent. Ex quo, & aliis d. Patris locis, declaramus Monachos S. Basilij ex peculiari suæ regulæ instituto, ad victum manibus propriis parandum saltem in communi teneri. Atque ita iuxta præsentis Reformationis statuta iubemus obseruari in illis artibus, quas etiam S. Basilius concedit, præcipue quæ intra domum exerceri possunt, velut texendi, pectendi, suendi, sarciendi, ac aliis secundum locorum & temporum exigentiam. Cum autem S. Basilius agriculturam, quia ea facillime res ad vsum necessariæ haberi possunt, concedat, modo ea neque a vicinis, neque ab accolis tumultus afferat, aut turbas, Nos eamdem ad frumentum, vinum, mel, oleum, & cæteros agri fructus comparandos permittimus. Monachos tamen in Domino exhortamur, vt dictas sancti Basilij conditiones circa vicinorum, & accolarum tumultus, & turbas, atque Monachorum distractiones obseruent, & quantum fieri possit intra domum se exerceant, vt ita vere, vt aiunt, recollecti dici possint.

CAP. 5.

Esu carnium.

Esum carnium non omnino prohibemus, siquidem nec S. Basilius expresse prohibet, quia tamen illas ad condimentum tantummodo videtur concedere, Nos easdem diebus Dominicis & tertiis & quintis feriis, non ad gustum oblectandum, sed vires & valetudinem cõseruandam, extra Aduentum, Quadrag. & dies ab Ecclesia prohibitos, idque semel in die tantummodo in meridiana comestione, permittimus, poterit tamen Superior ex causa circa dierum rationem, cum particularibus dispensare; nullo tamen modo cum omnibus in communi.

CAP. 6.

Vestimentis.

Præcipimus quoque, vt omnes Monachi tam Choristæ, quam Laici, eodem vestitu, & habitu induantur, omnesque similibus calceis ex vili corio confectis, pedibus vndequaque coopertis, calceati incedant. Quoniam tamen forma habitus a D. Basilio expressa non repetitur, ne amplius possit variari, definimus quod debent in primis gestare tunicam clausam zona pellicea, siue ex corio nigro præcinctam, à collo ad talos vsque dimissam; cuius fimbriæ sexdecim, manicæ vero quamlatiores trium palmorum circuitum non excedant. Insuper capucium siue cucullæ, quæ caput contegat, & ad collum cum patientia, siue scapulari sarciatur & adnectatur; quæ patientia duorum tantum palmorum latitudine, à fronte & à tergo defluens, priusquam tunica per quatuor digitos finiatur; à fronte tamen siue ante pectus ex capucio super scapulari pars nulla pendeat, à tergo vero in solitum punctum eat. Deinde mantum sine collari, plicis vel elegantia ante collum ligatum; cuius longitudo priusquam scapulare per quatuor digitos finiatur. Materia autem totius supradicti exterioris vestitus, sit vilis, crassa, & omnium infima, vt iubet D. Basilius. Declaramus tamen laneam esse debere, qualis in Hispania reperitur, quæ ibidem vocatur Saial, ex quo necessario confici iubemus. Cum vero idem Sanctus Pater vestitum alium ad forensem ostentationem, alium ac domesticum vsum patrum, itemque ad diurnum alium, alium ad nocturnum tempus distributum Monachos habere expresse prohibeat, nos iuxta ipsius mentem, omne à supra expresso diuersum exterioris vestimenti genus, quale est illud quod apud Benedictinos cuculla, & Hispane cogulla vocari solet, quæ regulæ S. Basilij manifeste contrariantur, seu ad aliam quamuis formam, vel materiam, omni modo prohibemus.

CAP. 7.

Visitandis iis quæ institutum impedire possent.

Cum D. Basilij institutum Monasticum sit, quicquid ipsius quietem, & tranquillitatem impedire potest, aut perturbare, veluti eleemosynas petere, confessiones sæcularium audire, verbum Dei populo prædicare, collegia ad Philosophiam, vel Theologiam seu alias scientias addiscendas habere, seu Religiosos ad vniuersitates studiorum causa mittere, omnino prohibemus, ne istarum rerum studio dediti laudabile manuum laboris institutum deserant. Poterunt tamen Sacerdotes, siue Choristæ in suis Monasteriis necessarios conscientiæ ad se gubernandum casus, & Sacræ Scripturæ interpretationem addiscere. Quorum vnus à laboribus liber, studio vacabit, vt quotidie per dimidiæ saltem horæ spatium Religiosos omnes de præceptis Domini, & ad salutis animæ, virtutisque progressum & perfectionem, necessaria ex Sacra Scriptura conscientiæ instructione, possit (vt necessario debebit) edocere, necnon festiuis diebus pro Prælati arbitrio,

arbitrio currentis Euangelij loca in suis Ecclesiis, & non extra declarare. Ne tamen aduenientium ad Monasterium fidelium necessitati, vel deuotioni charitatem, & consolationem denegemus, vnum tantum in quouis Monasterio, qui sæcularium confessiones audiat, permittimus.

CAP. 8.

Situ & fundatione Monasteriorum.

Mandamus quoque quod Monasteria non propius ab oppidis, quam per duo milliaria, neque cum minori, quam vigintiquatuor Monachorum numero denuo fundentur; & quod in vnoquoque perpetua sit filiatio; neque ex vno ad aliud Monasterium Monachi mutari possint, nisi ad prælaturas seu nouas fundationes, vel si forte alicuius delictum, & subsequens scandalum, aut diuturna & grauis, dummodo dolus non subsit, infirmitas aliud postulauerit.

CAP. 9.

Nouitiorum receptione.

Poterit vnusquisque Abbas de consensu sui Capituli Nouitios, seruata Conc. Trid. & aliarum Apostolicarum sanctionum ad habitum, & professionem admittere; ita tamen, vt in eorum receptione declaretur, quisnam in Choristam vel in Laicum Monachum recipiatur. Si quis autem in Laicum receptus, siue professus, postea vel ex Superioris licentia, vel alias quomodolibet sacris initietur, tam ipse ordinatus, quam Superior, qui talem licentiam dederit, perpetuam ab ordinibus suspensionem, & vocis actiuæ & passiuæ priuationem, non aliter quam per Sedem Apostolicā dispensandā, ipso facto incurrant, aliis pœnis arbitrio Superiorum infligendis. Volumus tamen quod Monachi Laici qui vigintiquinque ætatis, & quartum professionis annum adimpleuerint, eamdem vocem actiuam habeāt, ac si in sacris fuissent ordinati, passiuam quoque in his omnibus officiis ac muneribus, quibus spiritualis iurisdictio necessario (velut Abbatum, Priorum, Nouitiorum Magistri, & similium) annexa non est. In Diffinitores vero siue Consiliarios semper dimidia pars ex Laicis, reliqui ex Sacerdotibus eligantur. Capitula autem tam Prouincialia (in quibus ad minus viginti Monachi congregati debent, non quidem per antiquitatem, sed per aliorum suffragia eligendi) quam Conuentualia taliter celebrentur, vt semper maior pars, vel saltem æqualis suffragium ferentium, sit ex Laicis, & aliter factum nullius sit momenti. Circa locum autem & alias præcedentias, volumus Sacerdotes omnibus præferri; inter Laicos vero, & Choristas, etiam Diaconos extra Chorum, & alia cultus diuini ministeria, nulla sit differentia, sed vnusquisque secundum suæ professionis antiquitatem præferatur.

CAP. 10.

Constitutionib. faciendis & approbandis.

Concedimus etiam prædictis Monachis Reformatis, vt ad præsentium executionem, & declarationem, necnon ad D. Basilij Regulæ obseruantiam, constitutiones concernentes, & alias quascumque ad commodiorem, & feliciorem ipsorum, in virtute & Religione progressum, constituere, mutare & innouare ac declarare libere, & licite possint, dummodo præsentibus, vel reliquo D. Basilij instituto seu Regulæ, sacro Concilio Tridentino, seu Apostolicis aliis sanctionibus contraria non sit, easdemque executioni statim mandare, ita tamen, vt illas saltem intra quinquennium, à Sede Apostolica faciant confirmari.

Regulam S. Basilij Motu proprio interpretatur, constitut. modificat, & dispensat, vt supra.

§. 14. Quas constitutiones, Regulas, & statuta seu Reformationem, & Regulæ S. Basilij innouationem, interpretationem, & dispensationem, Motu proprio, & ad nullius petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium confirmamus, statuimus, & ordinamus, ac omnes & singulos, tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerunt, in illis supplemus.

Excommunicationis pœna contra impedientes, retardantes, seu dissuadentes Reformationem.

§. 15. Desiderantesque illas sic practicari, recipi, & introduci, omnibus & singulis dicti Ordinis Monachis, seu aliis quibuscumque personis Ecclesiasticis, seu sæcularibus, quacumque dignitate fulgentibus, sub excommunicationis pœna, prohibemus, ne illarum introductionem, seu dictæ Reformationis augmentationem, & propagationem, directe vel indirecte prohibere, retardare, seu quocūque modo impedire, vel Monachos, seu Monachum aliquem volentem illam acceptare, dissuadere audeant, vel præsumant.

Executionem cōmittit Sanctio Episcopo Giennen.

§. 16. Quapropter venerabili fratri nostro Sanctio Episcopo Giennen. (eoque deficiente dilecto filio nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniæ Nuncio) per præsentes mandamus, quatenus ipse infra duos menses a die præsentationis harum litterarum computandos, dictam Reformationem in omnibus dictæ Prouinciæ Monasteriis faciat publicari, atque illos Monachos, qui illam acceptare voluerint, ad illa duo Monasteria recipi, & reduci, si qui autem in illis inueniantur, quibus Reformatio minus placeat, ad alia non reformata transire.

Capitulum Prouinciale à Reformatis celebretur in Monasterio del Tardon, & officiales eligantur.

§. 17. Deinde Capitulum Prouinciale Monachorum Reformatorū in Monasterio S. Basilij Eremi del Tardon, celebrari, in quo ipse per se, vel si negotiis præpeditus fuerit, per alium probum, & Religiosum virum præsideat, & Visitatorem Prouincialem, Diffinitores, Monasteriorum Abbates, & reliquos dictæ Congregationis Reformatæ officiales, ex ipsis, & per ipsos Reformatos, libere, & sine vlla personarum restrictione, eligi faciat, necnon de omnibus aliis ad felicem Reformationis progressum tractari.

Finito primo Capitulo expirat executoris potestas.

§. 18. Quo primo dictæ Congregationis reformatæ Capitulo finito, omnem eiusdem Episcopi, seu Nuncij potestatem, iurisdictionem, seu superintendentiam, circa d. reformatos volumus expirare.

Abbatis Generalis facultas circa Reformatos.

§. 19. Eosdemque Abbati dicti Ordinis Generali taliter subiacere, vt ipse per se, non vero per alium, nisi forte ex eadem Congregatione reformata Monachum, possit illos tam in capite, quam in membris visitare, corrigere, & emendare, non vero in aliquo contra supradictam Reformationem, seu Constitutiones ab ipsis faciendas, & à Sede Apostolica approbandas, in communi, vel cum aliquo particulari dispensare, vel quidquam aliud mutare, seu innouare, neque Monachos Reformatos à suis Monasteriis ad alia quacumque de causa auferre, seu alios ab ipsis etiam ad breue tempus, recipi facere, vel aliud quidquam ordinare, seu statuere, in quo ipsos possit perturbare, seu quomodolibet inquietare.

Reformati possint habere suum specialem Procuratorem in Curia.

§. 20. Poteruntque dicti Monachi Reformati Procuratorem ad Romanam Curiam eligere, & ibidem pro dictæ Congregationis negotiis tractandis, quamdiu voluerint habere.

Monachi nolentes reformari, relinquantur in suo antiquo viuēdi modo cum suis distinctis Superioribus Prouincialibus, sed prohibentur augmentari.

§. 21. Alios autem in Hispaniis existentes Monachos, qui dictam Reformationem acceptare, & ad dicta duo Monasteria transire noluerint, permittimus iuxta illorum antiquum viuendi modum in aliis eorum Monasteriis, cum suis distinctis Superioribus permanere; quos tamen vlterius crescere, seu aliquos Nouitios aut noua loca recipere prohibemus. Decernentes irritum & inane, si secus ab ipsis fuerit attentatum.

Reformati possunt Nouitios, & noua loca recipere.

§. 22. Solummodoque dicta duo Monasteria del Tardon, & Vallis de Galleguillos, cum aliis ab eorum Monachis reformatis denuo iuxta præsentem Reformationem fundandis, volumus Nouitios recipere, augeri & augmentari.

Derogatio contrariorum.

§. 23. Non obstantibus quibusuis iuris communis impedimentis, vel inhabilitatibus, necnon cōstitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis & Prouinciæ prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; priuilegiis quoque, indultis & litteris Apostolicis eidem Ordini, eiusque Abbati Generali, necnon dictæ Prouinciæ, eiusque Superioribus, & Monachis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 24. Volumus autem vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiast. constitutæ munitis, eadem fides habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 12. 23. Septembr.

Dat. Tusculi sub annulo Piscatoris, die 23. Septembris 1603. Pontificatus nostri Anno 12.

Diffinitio habitus Fratrum Prædicatorum Ordinis S. Dominici. & Fratrum Eremitarum Ordinis S. Augustini.

De materia Fratrum Prædicatorum notaui sup. in const. 2. Honorij III. Religio. lib. 1. Et de materia istorum Eremitarum notaui itidem sup. in const. 6. Alexand. IV. Licet. lib. 1.

Edita A. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX iniuncto nobis Pastoralis muneris debito, Religiosorũ hominum, qui contemptis illecebris sæculi, diuinis se obseqoiis manciparunt quieti, & tranquillitati præcipua quadam, & singulari sollicitudine prouidere tenemur, vt iis omnibus sublatis, quæ illorum in via Domini progressum retardare possunt, maiori alacritate diuinis laudibus persoluendis, & Christi fidelium saluti promouendæ incumbant.

Alexander IV. diffiniuit controuersiam habitus inter hos Ordines.

§. 1. Alias siquidem cum, inter dilectos filios Fratres Ordinis Prædicatorum S. Dominici, & Fratres Ord. Eremitarum S. Augustini de habitus albi delatione, quo ita consimiles viderentur, vt si absque veste Superiori nigra incedant vix alter ab altero discerni queat, controuersiæ non sine ipsorum Fratrum perturbatione, & laicorum offensione sæpius ortæ fuissent, nonnullæ Rom. Pontificum prædecessorum nostrorum, præsertim vero fel. record. Alexandri Papæ Quarti constitutiones super ea re prodierunt.

Sed denuo orta est controuersia.

§. 2. Et nuper eadem pene controuersia in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum insurgente, ac Fratribus S. Dominici, de præiudicio ab Ordine S. Augustini ipsum habitum, etiam extra Claustra deferente sibi illato conquerentibus.

Hic Pont. diffinitionem Alexand. IV. comprobasse videtur, & modo eam iterato cognoscere voluit.

§. 3. Nos eiusdem Alexandri, & aliorum Romanorum Pontificum priuilegia desuper concessa per litteras nostras sub datum Romæ apud S. Petrum, die 12. Martij 1597. seruari mandamus, prout in illis continetur. Verum quia secuta ipsarum literarum promulgatione, dilectus filius noster Antonius tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Saulius Protector, & dilectus filius Magister Franciscus Pereira Assistens pro Vltramontanis Prouinciis eiusdem Ordinis S. Augustini nobis nomine prædicti Ordinis S. Augustini exposuerunt, neque nostrorum prædictorum prædecessorum constitutiones, neque per huiusmodi nostras litteras suis fratribus interdici amictum proprio instituto congruentem, & ab ineunte sere Ordine gestari solitum, atque etiam ab eo, quo fratres S. Dominici vtuntur, si vterque Ordo intra suos limites consistat, valde dissimilem, ac exhibitis sui Ordinis constitutionibus & iuribus nuper humiliter supplicarunt, vt huic tam diutinæ quæstioni, & molestiæ auctoritate nostra Apost. finem tandem imponere de benignitate Apost. dignaremur. Propterea nos iussimus vtriusque Ordinis priuilegia, constitutiones, ac statuta per dilectos filios nostræ Visitationi, & Reformationi Apostolicæ Præfectos diligentius examinari, partiumque ipsarum iura, & prætensiones audiri, ac maturius ponderari. Qui Reformatores auditis Magistro P. F. Ferdinando de Castro Procuratore Prouinciæ Portugalliæ Ordinis Prædicatorum, ac supradicto Francisco, visisque Constitutionibus, aliisque iuribus vtrinque deductis nobis retulerunt, comperisse, vestes albas, tanquam interiores, per amborum Ordinum fratres, ex propriis institutis deferri posse, neque vllam inde oriri confusionem si superiorem illam togam, qua inter se optime distinguuntur, singuli iuxta proprias institutiones gestarent.

Eamque determinat & decidit.

§. 4. Nos controuersiæ huiusmodi perpetuum silentium imponere, & vtriusque Ordinis prædictorum, ex quibus in Ecclesia Dei vberes in dies fructus prodire solent, quieti prospicere volentes, Motu proprio, non ad dictorum fratrum, aut aliorum instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie statuimus & ordinamus, vt perpetuis futuris temporibus dicti Fratres Prædicatores sancti Dominici cum cappa nigra; fratres vero Eremitæ S. Augustini cum tunica etiam nigra ad instar propriarum Constitutionum, non solum in dictis Regnis, sed vbique locorum, tam si in propriis Conuentibus, & Ecclesiis eos actus exerceant, in quibus habitum nigrum Constitutiones iubent adhiberi, præcipue vero in Ecclesia, dum Confessiones audiunt, Conciones, seu Lectiones ad Populum habent, quam extra Claustra in quibuscumque actionibus & functionibus, etiam in itinere, & ad Prædia licet Vrbibus, Oppidis, aut Monasteriis viciniora, animi gratia accedentes, semper incedere debeant, & teneantur. Ac propterea in virtute sanctæ obedientiæ sub indignationis nostræ pœna eisdem vtriusque Ordinis Fratribus districtius inhibemus, ne absque habitu nigro vtrique Ordini constituto, ac propriæ professionis protestatiuo, etiam dum in Conuentibus, & Ecclesiis supradictas actiones exercent, neque extra claustra, præterquam in Ædibus, & Viridariis Prædiorum suorum, vllo vnquam tempore, aut quouis prætextu patenter deambulare, & vlterius dictorum Ordinum Superioribus, & fratribus vniuersis & singulis sub excommunicationis latæ sententiæ pœna eo ipso incurrenda mandamus, ne deinceps in perpetuum, super hoc litem, aut molestiam aliquam Superiores nimirum & Fratres Ordinis Prædicatorum Superioribus, & Fratribus Ordinis Eremitarum, nec vicissim Superiores, & Fratres Ordinis Eremitarum ipsis Superioribus, & Fratribus Ordinis Prædicatorum huiusmodi inferre audeant, seu præsumant.

Omnem litem extinguit.

§. 5. Nos enim quamcumque litem super hoc motam ad nos harum serie auocamus, illamque penitus extinguimus, ac vtrique parti per hanc nostram Constitutionem perpetuum silentium imponimus, ac impositum esse volumus, & declaramus.

Clausul. præseruat. apposuit.

§. 6. Ac præsentes literas nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, ex eo quod dicti fratres ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, inualidari, aut ad terminos iuris reduci, seu in ius, vel controuersiam reuocari. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere, necnon irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Deputatio executorum.

§. 7. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsẽtes Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo aut vnus eorum per se, vel per aliũ seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum fratrum, seu alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra omnia, & singula præmissa inuiolabiliter obseruari. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 8. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac vtriusque Ordinis prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum eisdem Ordinibus, aut cuicumque illorum concessis, confirmatis, & approbatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 9. Volumus autem vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 12. die 2. Octob.

Dat. Tusculi sub annulo Piscatoris die 2. Octobris 1603. Pontificatus nostri Anno duodecimo.

Translatio oneris Missarum ex piorum dispositionibus in Monasteriis Monialium sub regimine CV.

Fratrum Minorum sancti Francisci de Obseruantia existentium, celebrandarum ad loca eorumdem Fratrum.

Multa de toto Ordine Franciscano notata sunt ad const. 5. Honorij III. Solet. sup. lib. 1.

Edita A. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX debito Pastoralis officij, cui disponente Domino, meritis licet imparibus præsidemus, ad ea libenter intendimus, quæ ad Regularium personarum quietem ac spiritualem consolationem pertinere dignoscimus.

Causa huius constit.

§. 1. Sane sicut accepimus, cum in totius Italiæ, cæterisque Cismontanis Regionibus, & præsertim in Gallia Cisalpina, plurima sanctimonialium Monasteria sub cura, regimine, & correctione dilectorum filiorum Fratrum sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum reperiantur, quibus quamplurima Missarum onera ex diuersis piorum dispositionibus, & legatis incumbunt, quæ cum per Fratres eiosdem Ordinis in Ecclesiis Monialium celebrari soleant, hinc fit, vt non solum Ecclesiæ Fratrum debito seruitio destitutæ sæpius remaneant, sed fratres ipsi exinde per Ciuitates cum sæcularium scandalo vagandi, necnon cum eisdem Sanctimonialibus magis frequenter, & crebrius quam deceat, conuersandi occasionem sumant.

Translatio oneris Missarum à locis monialium ad loca Fratrum.

§. 2. Quibus omnibus quantum cum Domino possumus occurrere volentes, ex venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Congregationis Episcoporũ, & Regularium voto, onera huiusmodi Missarum ab Ecclesiis singulis Monialium in Ecclesiis fratrum eiusdem Ordinis, in locis eisdem respectiue existentibus, auctoritate Apostolica tenore præsentium transferimus.

Taxatio eleemosynæ Fratribus dãda.

§. 3. Volumus tamen, vt remaneant ipsis Monasteriis Monialium omnes annuæ perpetuæ seu temporales præstationes, legata, redditus ac bona quæcumque, pro dictis oneribus data, seu relicta, aut in posterum relinquenda, ita vt Moniales non teneantur vllo vnquam tempore soluere fratribus, nec ipsi fratres recipere possint pro celebratione Missarum, nisi id quod dari solet pro regionis, & cuiusque loci more & consuetudine, pro eleemosyna vnius, vel plurium respectiue Missarum.

Et Missarum quæ pro seruitio Monialium remanere debent.

§. 4. Volumusque etiam, vt pro Monialium seruitio in Monasteriis, in quibus numerum octuaginta excedunt, Missæ duæ in diebus feriatis, tres vero in diebus Dominicis & festiuis, & in Monasteriis, in quibus minor quinquaginta Monialium numerus existat, Missa vna in diebus feriatis, duæ vero Dominicis & festiuis, per fratres eiusdem Ordinis celebrari debeant; reliquas vero Missas ex dispositionibus & legatis prædictis, Monialibus quomodolibet incumbentes, in Ecclesiis fratrum in futurum perpetuis futuris temporibus, assignata, & tradita vt supra, ipsis fratribus debita eleemosyna, per eosdem celebrari volumus, non obstantibus testatorum legantium, aut alias disponentium voluntatibus, quas ad hunc effectum specialiter commutamus.

Prohibitio quod fratres pro celebrandis dd. Missis de licētia Superiorum ad Monasteria Monialium & non alia de causa accedant.

§. 5. Præcipientes nihilominus eisdem fratribus, sub priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, perpetuæque inhabilitatis pœna, ne ad Monasteria Monialium, præterquam ad celebrandas Missas prædictas de Superiorum licentia, & in diebus festiuitatum Monasteriorum huiusmodi, vel tempore receptionis, & professionis Nouitiarum, siue obitus alicuius Monialis pro funere, & officio, vt moris est, peragendo, vllo modo, & sub quouis prætextu vel colore accedere audeant, siue præsumant. Prohibentesque Ministro Generali, & aliis eorum Superioribus, ne huiusmodi licentias concedere possint, nisi ad effectum prædictum, & in ceteris firmo remanente Decreto Congregationis S.R.E. Cardinalium super negotiis Regularium præpositæ, quo prohibetur ne regulares accedant ad Monasteria Monialium sine speciali licentia eiusdem Congregationis, & eisdem etiam Superioribus mandantes, ne ad Missas celebrandas, & alia prædicta adimplenda, nisi fratres prouectæ ætatis, & probatæ vitæ mittant.

Moniales pro d. translatione non molestentur.

§. 6. Decernentes, Monasteria Monialium prædicta occasione translationis huiusmodi Missarum per locorum Ordinarios, aut alios quoscumque molestari, vel perturbari nullatenus posse.

Clausula præseruatiua.

§. 7. Præsentesque literas, & in eis contenta quæcumque vllo vnquam tempore subreptionis, vel obreptionis vitio, seu quouis alio defectu notari posse, sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, ac irritum & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentati.

Deputatio executorum.

§. 8. Quocirca dilectis filis Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac locorum Ordinariis per præsentes districtè præcipimus, & mandamus, vt ipsi vel alter eorum, per se, vel alium, seu alios, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum fratrum, vel alicuius eorum fuerint requisiti, præsentes literas & in eis contenta quæcumque, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eosdem fratres præmissorum omnium, & singulorum effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoscumque per censuras & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendu, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus, & determinationibus Apostolicis, & quorumuis Monasteriorum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Monasteriis, & illorum Ordinibus, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 8. Nouembris, 1603. Pontificat. nostri anno 12. *D. P. An. 12. die 8. Nou.*

De forma obseruanda à Fratribus Minoribus Ordinis S. Francisci, strictioris Obseruantiæ super receptione Nouitiorum. CVI.

Ad hoc videnda est etiam constit. 71. Sixti V. Cum de. sup. lib. 2. Et cetera de his Fratribus dixi sup. in const. 35. Clementis VII. In suprema. lib. 1.

Edita A. D. 1603.

Forma recipiendi Nouitios.

SAnctissimus D. N. D. Clemens Papa Octauus supplicationi Fratrum Reformatorum Ordinis Minorum de Obseruantia S. Francisci inclinatus, bonum propositum cuiusque ad ipsam Reformatorum Religionem transire, in eaque Altissimo famulari cupientis, fouere volens, Custodi eiusdem Ordinis cum vnanimi duorum Guardianorum, & dictorum Discretorum cuiuscumque custodiæ voto, plenam potestatem facit recipiendi, & admittendi ad habitum sui instituti Nouitios quouis tempore, etiam extra Capitulum. Non obstantibus decretis generalibus, Sanctitatis Suæ eo de genere editis, & aliis constit. & ordinat. Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Eorumque examinis.

§. 1. Ita tamen vt prius examinentur diligenter per ipsos Custodem, Guardianos, & Discretos recipiendorum, & admittendorum qualitates, iuxta Ordinis Regulam, decreta, & constitutiones Apostolicas.

Ac relationis desuper facienda à Custodibus.

§. 2. Et Custos sub pœna priuationis vocis actiuæ, & Passiuæ teneatur in proximo tunc futuro Capitulo Custodiali, vel eius loco, Congregatione etiam Custodiali, singulis annis habenda, referre quot acceperit Nouitios, ac illorum qualitates, & in quibus Monasteriis recepti commorentur, approbationem, & confirmationem receptionis, & admissionis ante professionis emissionem obtinere, alias supradicta omnia ex nunc prout ex tunc irrita esse voluit, & huius decreti auctoritate declarauit.

Dat. Romæ die Dominico, 23. Nouemb. 1603. *D. P. An. 12. die 23. Nou.*

Declaratio,

CVII. **Declaratio, quod Monachi Congregationis Beatæ Mariæ Fuliensis, S. Bernardi Cisterciensis Ordinis, ad aliam Religionem transeuntes, ad eandem nequaquam, absque Sedis Apostolicæ licentia recipiantur.**

Institutionem huius Congregationis vide sup. in constit. 32. Sixti V. Religiosos, lib. 2. vbi alia indicaui.

Edita A. D. 1604.

C L E M E N S P A P A V I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PRo nostro Pastorali munere, ad ea libenter intendimus, per quæ Religiosorum quieti opportune consulitur.

Causa huius prohibitionis.

§. 2. Sane cum sicut accepimus, nonnulli ex Monachis olim in Congregatione Fuliensi Ordinis sancti Bernardi professi, qui ex illa ad alias Religiones, etiam de Superiorum licentia transierunt, iterum in eandem Congregationem Fuliensem reuerti procurent, qui si iterum reciperentur, ex eo quod extra illam diuersa Regularia instituta, & diuersam viuendi formã seruarũt, seu etiam ex eo quod licentiùs quàm Religiosos dictæ Congregationis decet, vitam duxerunt, ipsius Congregationis quietem facile, sicuti in aliis expertum est, perturbare possent.

Prohibitio de qua in rubrica.

§. 2. Nos huic malo quantum cum Domino possumus occurrere volentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia ac mera deliberatione, harum serie statuimus, & ordinamus, eos Religiosos in dicta Congregatione hactenus, aut in posterum professos, qui ex quacumque causa, etiam de Superiorum licentia, ex eadem Congregatione ad aliam quacumque Religionem hactenus transierunt, vel in posterum transierint, in eandem Congregationem per quoscumque illius Superiores, aut etiam per Capitulum generale iterum recipi, & admitti nullatenus posse, nisi expressam nostram, & Apostolicæ Sedis, specialemque facultatem ad eorum Matrem redeundi habuerint, irritumque decernimus & inane, quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus quibusuis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac eiusdem Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 4. Volumus autem vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu Generalis, & sigillo eiusdem Congregationis, aut alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides vbique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur.

D. P. An. 13. die 17. Mart.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 17. Martij 1604. Pontificatus nostri Anno 13.

CVIII. **Missalis Romani, à Pio V. editi, iterata restitutio, & approbatio.**

Hac Pij V. const. est 106. Quo primum, sup. lib. 2.

Edita A. D. 1604.

C L E M E N S P A P A V I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Vna & eadẽ obseruantia esse debet, celebrandi Missas.

CVm Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, quo nos Christus Dominus Sacri sui Corporis participes efficit, atque apud nos, vsque ad consummationem sæculi, permanere decreuit, maximum sit omnium Sacramentorum, illudque in Sacra Missa conficiatur, ac pro peccatis totius Populi Deo Patri offeratur, sane omnino conueniens est, vt qui omnes vnum sumus in vno corpore, quod est Ecclesia, & de vno Corpore Christi participamus, vna & eadem celebrandi ratione, vniusque officij, & ritus obseruatione in hoc ineffabili, & tremendo Sacrificio vtamur.

Pius ideo V.

§. 1. Quod cum Romani Pontifices prædecessores nostri semper optarint, atque in hoc diu multumque desudarint, tum in primis fel. rec. Pius Papa V. Missale Romanum ex decreto sacri Concilij Tridentini, ad veterem & emendatiorem normam restitui, Romæque imprimi curauit.

Sacrum Missale reformauit vt sup. in eius bulla cit. in rubr.

Sed variis de causis perperam in multis immutatum fuit.

§. 2. Qui etsi multis propositis pœnis seuerissime cauerit, ne quid illi vel adderetur, vel vlla ratione demeretur, tamen progressu temporis, siue typographorum, siue aliorum temeritas, & audacia efficit, vt multi in ea quæ his proximis annis excussa sunt Missalia, errores irrepserint, quibus vetustissima illa sacrorum Bibliorum versio, quæ etiam ante S. Hieronymi tempora, celebris habita est in Ecclesia, & ex qua omnes fere Missarum introitus, & quæ dicuntur gradualia, & offertoria accepta sunt, omnino sublata est, Epistolarum & Euangeliorum textus, qui hucusque in Missæ solemniis perlectus est, multis in locis perturbatus, ipsis Euangelijs diuersa, & prorsus insolita præfixa initia, plurima denique passim pro arbitrio immutata sint, cuius rei prætextus ille videtur, vt omnia ad præscriptum sacrorum Bibliorum vulgatæ editionis reuocarentur, quasi id alicui propria auctoritate atque Apostolica Sede inconsulta, facere licitum sit.

Illud itaque Pont. illa sua integritati restituit, & iterato suppleri & emendari curauit.

§. 3. Quod nos animaduertentes, pro nostra pastorali sollicitudine, qua omnibus in rebus, & præcipue in sacris Ecclesiæ ritibus, optimam, eamque veterem normam studemus tueri & conseruare, primum prædicta Missalia impressa sic deprauata prohiberi, & abrogari, eorumque vsum in celebratione Missarum interdici iussimus, nisi ad præscriptum exemplaris sub ipso Pio V. editi integre in omnibus emendarentur; deinde mandauimus nonnullis venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, in sacris litteris versatis, & Ecclesiasticæ antiquitatis peritis, vt curam, Missale ad pristinam, & quammaxime emendatam formam restituendi susciperent, qui pro sua erga nos fide, & in Romanam Ecclesiam pietate & studio, adhibitis etiam aliis rerum Ecclesiasticarum peritis, & eruditis viris, & veteribus Missalibus, aliisque præterea libris, qui ad eam rem opportuni videbantur, accurate perquisitis, & diligenter inspectis, Missale Romanum suæ integritati restituere, ac ipsius Pij V. & eorum qui ab eo delecti fuerant, laborem & diligentiam confirmare & comprobare curarunt. Verum in eo munere peragendo factum est, vt nonnulla ex diligenti librorum antiquorum collatione, in meliorem formam redacta, & in regulis & rubricis aliqua vberius & clarius expressa sint, quæ tamen ex illorum principiis & fundamentis quasi deducta, illorum sensum imitari potius & supplere, quam aliquid noui afferre videantur.

Obseruarique præcipit.

§. 4. Missale itaque quod idem Pius V. ediderat, sic recognitum in nostra Typographia Vaticana, quamemendatissime imprimi, & ad communem vtilitatem publicari iussimus.

Imprimique sine licentia Inquisitorum, vel Ordinariorum, interdicit.

§. 5. Vt autem illius vsus, in omnibus Christiani Orbis partibus perpetuis futuris temporibus conseruetur, ipsum Missale in Alma Vrbe nostra in eadem Typographia tantum, & non alibi, imprimi posse decernimus. Extra Vrbem vero iuxta exemplar in dicta Typographia nunc editum, & non aliter, hac lege imprimi posse permittimus, vt nimirum Typographis quibuscumque illud imprimere volentibus id facere liceat, requisita tamen prius, & in scriptis obtenta, dilectorum filiorum Inquisitorum hæreticæ prauitatis, in iis locis, in quibus fuerint, vbi vero non fuerint, Ordinariorum locorum licentia. Alioquin si absque huiusmodi licentia, dictum Missale quacumque forma, de cætero ipsi imprimere, aut Bibliopolæ vendere præsumpserint, Typographi & Bibliopolæ extra Statum nostrum Ecclesiasticum existentes, excommunicationis latæ sententiæ, à qua nisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constituti, absolui nequeant, in Alma vero Vrbe, ac reliquo Statu Ecclesiastico commorantes, quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis librorum & typorum omnium Cameræ prædictæ applicandorum pœnas, absque alia declaratione irremissibiliter incurrant eo ipso.

Aliorum vsũ prohibet.

§. 6. Et nihilominus eorundem Missalium per eos de cætero absque huiusmodi licentia imprimendorum aut vendendorum vsum vbique locorum & gentium, sub eisdem pœnis perpetuo interdicimus & prohibemus.

§. 7. Ipsi

Licentiarum prædictarum formam præscribit.

§. 7. Ipsi autem Inquisitores seu Ordinarij locorum, antequam huiusmodi licentiam concedant, Missalia ab ipsis Typographis imprimenda, & postquam impressa fuerint, cum hoc Missali, auctoritate nostra recognito & nunc impresso, diligentissime conferant, nec in illis aliquid addi vel detrahi permittant, nec in præmissis prætextu incuriæ Typographorum, aut non factæ per correctores vel alios ab ipsis forsan deputandos diligentiæ, se aliquo modo excusare, quodque in infrascriptas pœnas non incurrerint allegare valeant, & in ipsa licentia originali de collatione facta, & quod omnino concordent, manu propria attestentur, cuius licentiæ copia initio vel in calce cuiusque Missalis semper imprimatur. Quod si secus fecerint, Inquisitores videlicet, priuationes suorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, Antistites autem & Ordinarij locorum, suspensionis à diuinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ, eorum vero Vicarij, priuationis similiter officiorum & beneficiorum suorum, & inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, ac præterea excommunicationis, absque alia declaratione, vt præfertur, pœnas incurrant eo ipso.

Permissio Missalium iã impressorum, &c.

§. 8. Cæterum pauperum Ecclesiarum, Clericorum & personarum Ecclesiasticarum, ac Typographorum & Bibliopolarum quorumcumque indemnitatis, ex benignitate Apostolica rationem habentes, eisdem Missalia hactenus impressa penes se habentibus, (iis dumtaxat exceptis, quæ auctoritate nostra, vt supradictum est interdicta & abrogata fuerunt) vt ea retinere, & illis vti, eaque vendere respectiue possint, similiter permittimus & indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obstan. licentiis, indultis, & priuilegiis quibuscumque Typographis hactenus per nos, seu Romanos Pontifices prædecessores nostros, Missale prædictum Pij V. imprimendi concessis, quæ per præsentes expresse reuocamus & reuocata esse volumus, necnon constit. & ordinat. Apostolicis generalibus, vel specialibus in contrarium præmissorum quomodocumq; concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus, etiam si de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica & expressa mentio habenda esset, tenores huiusmodi præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 10. Volumus autem vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostẽsæ.

D.P. An. 13. die 7. Iuly.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die septima Iulij 1604. Pontificatus nostri Anno 13.

CIX. Fratribus Ordinis Cruciferorum, ambitus dignitatum & officiorum eius interdicitur.

De his Fratribus notaui sup. in const. 2. Vrbani III. Cum Antecessor. lib. 1.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

QVoniam nemo debet sibi assumere honorem nisi vocatus à Deo tanquam Aaron, & à regularis vitæ instituto valde alienum est, vt religiosi viri, quos honorum & dignitatum gradus, sanctitate vitæ ac aliis religiosis virtutibus potius promereri, quam appetere, eosque gradus enim ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis sæcularium præsertim personarum studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant, vnde magna in Ecclesia Dei pernicies adferri solet. Nos qui pro muneris nostri debito, in hoc potissimum laborare non desistimus, vt Ecclesiastica, regularisque disciplina pristino candori restituatur, huic malo opportunum remedium adhibendum censuimus.

Causa huius prohibitionis.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, quidam in Ordine Congregationis Cruciferorum, professionis, & regulæ quam professi sunt penitus immemores, nimiaque dignitatum, & officiorum Ecclesiasticorum in dicta Congregatione consequendorum ambitione ducti, pro iis consequendis, Ecclesiasticorum, & secularium principum studia requirant, & à S.R.E. Cardinalibus, aliisque Prælatis commendatitias litteras, aliosque fauores, & gratias propterea expetant, quibus adiuti, quos ipsi ex se promeruisse minime confidunt gradus, & dignitates, in eadem Congregatione consequi valeant, sicque eiusdem Congregationis quietem, non sine animarum suarum periculo perturbant.

Fauores extra religionem non requirendi.

§. 2. Nos malum hoc ab eodem Ordine, & Congregatione, cuius prosperum regimen & incrementum ad Ecclesiæ sanctæ vtilitatem sinceris exoptamus affectibus pro nostra pastorali sollicitudine propellere summopere cupientes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac Apostolicæ potestatis plenitudine, eos omnes, & singulos fratres dicti Ordinis, & Congregationis cuiuscumque status, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cætero ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis & Congregationis assequẽda intenti, ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque personarum, tam secularium, quam Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium fauores recurrerint.

Pœna eorum qui fauoribus vsi sunt etiã non requisitis.

§. 3. Vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis directe, vel indirecte, palam vel occulte, ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aspirauerint, vel minus legitimis & honestis rationibus ea obtinere quæsiuerint, aut etiam sponte oblatis, & minime conquisitis vsi fuerint, illorumque complices, & fautores, ad quascumque prælaturas, dignitates, & officia, gradusque, honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinenda perpetuo inhabiles declaramus, ac obtentis per eos prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis huiusmodi eo ipso priuamus, ac priuatos voce tam actiua, quam passiua carere decernimus, & declaramus.

Pœna eorum qui pro fauoribus aliquos ad dignitates, & officia admittunt.

§. 4. Atque in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, omnibus dicti Ordinis, & Congregationis Fratribus, Superioribusque, & Prælatis quocumque titulo nuncupatis, etiam Priori Generali, præsentibus, & futuris, præcipimus, districteque mandamus, ne quempiam vllo tempore, precibus, litteris vel fauoribus adducti, vel alias ad instantiam, seu requisitionem, vel contemplationem Principum, vel Prælatorum, aut aliorum quorumcumque, tam sæcularium quam Ecclesiasticorum, extra dictum gremium existentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum, ad cuiusuis generis prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & officia prædictæ Congregationis promouere, vel pœnas aliquas remittere audeant, vel præsumant.

Electiones ex fauoribus inualida.

§. 5. Decernentes electiones, & promotiones ad Monasteria, seu Prioratus, vel officia dicti Ordinis, & Congregationis contra præsentium dispositionem, quod absit, quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorsus, inualidasque fore & esse, nullisque viribus subsistere. Ac omnes, & singulos in præmissis delinquentes nulla alia monitione præcedente, & absque processu desuper habendo, sententias, & pœnas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ad illos sententias, & pœnas præmissas damnabiliter incurrisse legitime probandum, & omnino conuincendum, solas præmissarum personarum instantias, preces & fauores, etiam oretenus porrectas, plenam, indubiam, & sufficientem in iudicio & extra fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Clausu. sublata, &c.

§. 6. Et ita per quoscumque Iudices, & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum quoque, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non

Clausula contrariorum abrogatoria.

§. 7. Non obstantibus quibusuis Apostolicis, ac in Prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Ordinis, & Congregationis huiusmodi iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, & contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Fratribus, vel quibusuis aliis communiter, vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Iussio hanc Bullam publicandi in Capitulo, eiusque transumptis credendi.

§. 8. Vt autem harum litterarum notitia ad omnes d. Ordinis & Congregationis Fratres facilius deueniat, Volumus illas in Generali Capitulo dictæ Congregationis publice legi, illasque in dicto Capitulo lectas sic arctare, ac si legitime vnicuique intimatæ fuissent, illarumque exemplis etiam impressis, manu scribæ Capituli, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo Prioris Generalis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in; dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eamdem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si eædem exhiberentur.

Dat. P. A. 13. die 23. Iulij.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die vigesimatertia Iulij, 1604. Pontificatus nostri Anno decimotertio.

CX. Quod Fratres Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, non ad Tribunalia sæcularia, sed ad Priorem generalem, vel Protectorem Ordinis, aut ad summum Pontificem recurrere possint.

Multa de hoc Ordine notaui supra in constit. 8. Honorij III. Vt viuendi, lib. 1. ibi videas.

Edita A.D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

QVoniam Nostro Pastorali potissimum incumbit Officio, vt ea quæ, per regulares personas contra eorum regularia instituta temere attentantur, quantum nobis ex alto conceditur, opportunis remediis compescamus, & amoueamus.

Causa huius prohibitionis.

§. 1. Proinde quia nuper dilecto filio Magistro Henrico Siluio Priore Generali Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, non sine animi nostri molestia referente, accepimus, quod nonnullæ dicti Ordinis etiam vtriusque sexus regulares personæ, Dei timore postposito, & suæ professionis immemores, vt in eorum malefactis & inobedientia se diutius confoueant, ab iis quæ per Prælatos eiusdem Ordinis & Priores Prouinciales, & alios Superiores ab ipso Priore Generali pro tempore deputatos acta sunt & decreta, ad Tribunalia sæcularia appellare, & ad ea temere confugere consueuerunt, in non modicam iurisdictionis ipsorum Superiorum læsionem, & regularis instituti alterationem, ac scandalum plurimorum.

Prohibitio de qua in rubrica.

§. 2. Nos præmissis obuiare volentes, vniuersis, & singulis dicti Ordinis vtriusque sexus regularibus personis cuiuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, Apostolica auctoritate tenore præsentium præcipimus, & mandamus, eisque sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, à qua non nisi à nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo absolui possint, necnon priuationis perpetuæ officiorum per eos obtentorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia quæcumque dicti Ordinis officia exercenda, ac vocis tam actiuæ, quam passiuæ, eo ipso absque alia declaratione incurren. pœnis, districtius inhibemus, ne ad ipsa Tribunalia sæcularia quouis prætextu, aut quæsito colore appellare, vel ad illa confugere, aut ea propterea quoquo modo adire audeant, vel præsumant. Sed si se à Prælatis grauari prætendant, ad Priorem Generalem ipsius Ordinis, seu illius Protectorem, aut Viceprotectorem in Romana Curia, vel ad nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem supremum in Ecclesia Dei Iudicem, sicut antiquitus semper facere consueuerunt, recursum habeant, vnde illis breui manu iustitia ministrabitur.

Contrauenientium pœna.

§. 3. Volentes, & ita declarantes, quod nedum dicti Ordinis regulares personæ contrafacientes; verum etiam eorum quomodolibet directe, vel indirecte fautores & consultores, easdem pœnas eo ipso omnino incurrant. Decernentes irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter; vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, ac litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat ad effectum præsentium specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 5. Volumus autem vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 13. die 20. Sept.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 20. Septembris, 1604. Pontificatus nostri Anno 13.

CXI. Ne quis in Italia habitum externum, similem ei quem gestant Fratres Reformati, seu Discalceati Ordinis Eremitarum S. Augustini, deferat. Et nemo ex ipsis ad alium Ordinem quam Carthusianorum transeat.

De toto Ordine Eremitarum notaui supra in const. 6. Alexandri IV. Licet. lib. 1. Et de Nouitiis Reformatis recipiendis, vide sup. in const. 64. Decet.

Edita An. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis officij ratio postulat, vt religiosorum, maxime strictioris obseruantiæ quieti, profectui, bonoque nomini indefesse consulamus.

Causa huius prohibitionis.

§. 1. Cum igitur sicut accepimus, habitu quo dilecti filij Religiosi Congregationis S. Augustini Reformatorum, seu Discalceatorum nuncupati vtuntur, plures extra eam induti; confusionem, & aliqui etiam scandalum in præiudicium prædictæ Congregationis generent.

Prohibitio de qua in rubrica.

§. 2. Nos vt hæc & alia inconuenientia omnino euitentur, opportune prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, districte præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis maioris latæ sententiæ ipso facto incurrenda, ne quis in Italia habitum externum tam in materia, quàm in forma similem (ita vt ex prædictis discalceatis existimari possit) gestare præsumat, nisi prædictæ Congregationis membrum actualiter existat, aut à Congregatione Galliæ, aut Hispaniæ pro negotiis gerendis huc adueniat.

Pœna contrauenientibus d. prohibitione.

§. 3. Quod si qui scienter vel ignoranter secus fecerit, illum à quolibet prædictæ Congregationis Religioso habitu, & sandaliis priuari posse decernimus, ac illos Congregationis prædictæ vsui ex nunc appropriamus.

Executorum bullæ deputatio.

§. 4. Quocirca venerabilibus fratribus Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, eorumque Vicariis in spiritualibus generalibus, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Religioso-

rum

156 CLEMENS OCTAVVS.

rum dictæ Congregationis, aut cuiuslibet eorum fuerit requisitus, præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque solemniter publicans, ac prædictis Religiosis dictæ Congregationis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra illas in eius quisque Ciuitate, & Diœcesi inuiolate obseruari. Contradictores quoscumque per censuras, & pœnas prædictas, aliaque opportuna iuris & facti remedia appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Prohibitio transeundi ad alium Ordinem quam Carthusianorum.

§. 5. Præterea sub eisdem censuris, & pœnis præcipimus, quod nullus prædictæ Congregationis professus in aliqua alia Prouincia aut Congregatione Ordinis S. Augustini, aut cuiusuis alterius religionis, præterquam Carthusianorum, absque nostra, & Sedis Apostolicæ, aut Superintendentis licentia recipiatur, & si receptus fuerit, statim prædictæ Congregationi restituatur.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 7. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Tusculi sub annulo Piscatoris, die 25. Septembris, 1604. Pontificatus nostri Anno 13.

Dat. P. A. 13. die 29. Sept.

Approbatio Statutorum editorum ab Ordine Fratrum B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum, ad reformationem ipsius Ordinis.

Huius Ordinis institutionem habes sup. in constit. 9. Greg. IX. Deuotionis, lib. 1. vbi plene notaui.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem, ea quæ pro Religiosorum quorumlibet statu prospere dirigendo prouide statuta, & ordinata sunt, vt inuiolate obseruentur, Apostolicæ firmitatis robore communire, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

Prouinciarum partitio, & nouarum erectio facta fuit in Capitulo generali.

§. 1. Expositum siquidem nobis nuper fuit pro parte dilecti filij Bernardi de Vargas Procuratoris Generalis Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum, nomine etiam dilecti Filij Alphonsi de Monroy Magistri Generalis dicti Ordinis, & infrascriptarum Prouinciarum, quod in Capitulo Prouinciali dicti Ordinis in Oppido del Oliuar Cæsaraugust. Diœcesis die 10. Iunij Anni 1603. celebrato vigore nostrarum litterarum in forma Breuis sub datum die 4. Martij eiusdem anni expeditarum, Prouincia Aragoniæ dicti Ordinis de consensu vocalium in tres partes diuisa fuit. Ex quatuor vero Regnis Hispaniæ, videlicet Aragoniæ, Valentiæ, Nauarræ, ac Principatus Cathaloniæ, duæ Prouinciæ factæ fuerunt, altera Prouincia Valentiæ, cui subiecta fuerunt Monasteria eiusdem Regni, necnon Monasteria Tortosæ, Tarraconæ, Teruel, Sarion, Maioricæ, & Oram cum suis attinentiis, & iurisdictionibus, altera Prouincia Aragoniæ cui subiacerent Monasteria eiusdem Regni, & Nauarræ, & Principatus Cathaloniæ.

Statutaque ibidem firmata pro illarum salubri directione, & gubernio.

§. 2. Et vlterius pro salubri eiusdem Ordinis, & dictarum Prouinciarum, ac etiam Prouinciæ Italiæ, cuius tertia Prouincia fieri debebat, quod quamprimum executioni demandabitur, directione ac prospero regimine nonnulla statuta, Constitutiones, & ordinationes per Religiosos dicti Ordinis perpetuo obseruan. condita, & conditæ fuerunt tenoris sequentis, videlicet.

Quod in Missis oratio pro Papa & Sede Apost. & in orationibus particularibus commemoratio pro eodem fiat.

§. 3. Primo fuit præceptum in virtute sanctæ obedientiæ, quod vltra communia, & particularia suffragia, & orationes præceptas à Constitutionibus Ordinis, deinceps pro felici statu Sanctissimi Domini Nostri Papæ cantetur, seu dicatur oratio pro Papa in Missis, tam cantatis, quam planis pro felici statu Sanctitatis Suæ, ac pro conseruatione & augmento suæ sanctæ Sedis, quoties non contrariabitur Rubricis Missalis Romani, & in orationibus particularibus, & secretis omnes Religiosi eandem faciant commemorationem.

§. 4. Quod Commendatores tam in celebratione Missarum, quam in recitatione diuini officij in Choro maximam adhibeant diligentiam, & punctualitatem, vt omnes legitimo impedimento non impediti assistant, & quod nunquam omittatur oratio mentalis, & quod in omnibus Monasteriis (si commode fieri potest) Missa quotidie cantetur.

Choroque assistant Commendatores legitimè non impediti. Orationque mentalis non omittatur.

§. 5. Fuit præceptum, quod maxima adhibeatur diligentia, vt adimpleantur legata pia benefactorum, & suffragia pro Defunctis.

§. 6. Ac etiam quod decedente aliquo Religioso, teneantur omnes Religiosi Sacerdotes suæ Prouinciæ, sequenti die, postquam habuerint notitiam obitus illius celebrare vnam Missam planam, pro illius anima, & Monasteria singula singulas cantent Missas, nisi ratione diei debeat transferri, dummodo non omittatur.

Legata pia & suffragia impleantur.

Fratres singuli pro Fratre decedente Fratre sua Prouinciæ, celebrent Missas, & Monasteria illas cantent.

§. 7. Fuit præceptum in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœna excommunicationis maioris, quod nullus Religiosus possit vti aliquo priuilegio à quouis dicti Ordinis Superiore sibi concesso, nec in futurum concedi à quoquam possit contra dicti Ordinis Constitutiones, quod si concedatur, ex nunc nullius roboris esse censeatur, ac eo vtentes eisdem pœnis subiiciantur.

Priuilegia contra constitutiones Ordinis non concedantur, & concessa nulla sint.

§. 8. Fuit præceptum Commendatoribus, quod non possent suis subditis dare licentiam exeundi extra Ciuitatem vltra quatuor dies, & non nisi ex rationabili, & honesta causa, & quàm rarius possit; & quando ex aliqua necessitate, & vrgenti causa concedenda esset licentia alicui, non nisi à Prouinciali concedatur, cuius conscientia fuit onerata, ne sine iusta, & honesta causa huiusmodi licentias impartiatur; sed si casus aduenerit ita præcisus, vt non possit de facili haberi recursus ad Prouincialem, & in mora esset periculum, tunc Commendator Monasterij de Consilio Consiliariorum licentiam concedere possit, transmittendo Prouinciali statim copiam informationis, & causæ propter quam fuit motus cum ipsorum Consiliariorum Consilio ad eam concedendam. Circa vero licentias exeundi à Monasterio ad Ciuitatem, fuit onerata conscientia Prælatorum, ne de facili illas concedant, sed solum ex necessitate.

Licentia exeundi extra Ciuitatem, & extra Monasterio quando & quomodo danda.

§. 9. Quod nullus Prælatus sub pœna suspensionis sui officij per duo menses permittat, vt aliquis Fratrum, tam Conuentualium, quam non Conuentualium, extra Monasterium possit in domibus sæcularium pernoctare, etiam quod eius essent consanguinei, aut parentes, nisi de licentia speciali Generalis Magistri, aut saltem Prouincialis; excepto casu in quo ad infirmos in extremis laborantes vocarentur, & tunc non nisi associati remanere ibi possunt.

Pernoctare in domibus sæcularium, quando permittendum sit.

§. 10. Quod Prælati sub pœna suspensionis suorum officiorum per sex menses, non possint nec valeant recipere aliquem ad habitum Religionis, nisi habeat requisitas à Constitutionibus qualitates & conditiones; ac sub eisdem pœnis fuit præceptum, ne Commendatores, vel Nouitiorum Magistri permittant, quod aliquis Nouitiorum exeat Nouitiatum ad inseruiendum Commendatori, vel alicui Fratri quacumque dignitate, aut officio insignito.

Nouitij non recipiantur ad habitum si qualitates requisitas non habeant. Nec exeant Nouitiatum pro aliis inseruiendo.

§. 11. Quod Nouitij durante anno probationis, non possint ad scientias incumbere, sed solum ediscere res essentiales, ac ceremonias Ordinis.

Et durante anno probationis, non scientiis, sed ediscendis essentialibus & ceremonialibus Ordinis incumbant.

§. 12. Quod Nouitij habeant separatum Dormitorium ab illo Professorum, vbi singulos habeant lectos.

Dormitorium separatum habeant.

§. 13. Quod Commendatores non possent exponere aliquem Fratrem ad ordines suscipiendos, nisi prius sibi constiterit per diligens examen, quod sit habilis & idoneus, quoad mores, vitam & sufficientiam; quod examen Commendator cum voto Fratrum Conuentualium facere debeat ac transmittere Prouinciali, qui considerare debeat attente, an omnes qualitates requisitæ concurrant, & tunc, & non aliter licentiam concedere possit.

Fratres non exponantur ad Ordines, si non sint idonei.

§. 14. Si autem aliquis, quod Deus auertat, sine legitima Prælatorum licentia ordines suscipere fuerit ausus, vltra pœnas canonum, si talis Frater clericus fuerit ad triremes per triennium condemnetur, si vero conuersus per sexennium; hanc autem pœnam Generalis Magister, Prouinciales, vel eorum Vicesgerentes executioni non demandantes, sint suspensi à diuinis in vtroque foro.

Male promoti, ad triremes condemnandi sunt.

§. 15. Quod

Prælatus non absit à Commẽda, absque licentia.

§. 15. Quod nullus prælatus possit abesse à sua commenda per aliquod spatium notabile temporis, nisi ex speciali licentia Prouincialis, cuius conscientia fuit onerata, ne de facili huiusmodi licentias concedat, nisi ex causa vrgenti & necessitate; & tunc non excedat terminum duorum mensium, quapropter fuit declaratum, quod si Commendator vltra 60. dies abfuerit à sua commenda, quamuis pro seruitio Prouinciæ, aut sui Conuentus, ipso iure eius commenda vacet absque alia declaratione, & tunc Prouincialis in ea nouum commendatorem præficiat, nisi ad Generalem Magistrum, iuxta Constitutiones Ordinis huiusmodi prouisio spectaret.

Qui ad Præsentaturam exponendi sint.

§. 16. Quod nemo ad præsentaturam exponi posset, qui non legerit vltra tres annos Logicæ ac Philosophiæ duos alios annos Theologiæ scholasticæ, assistendo conferentiis, & aliis actibus sicut de Magistris dicetur, & qui saltem 33. ætatis suæ annum compleuerit, quod docere debeat per fidem Baptismi.

Ad Magisterium qui assumendi.

§. 17. Quod nullus possit in Magistrum assumi, qui non legerit quotidie vnam lectionem Theologiæ scholasticæ per spatium sex annorum postquam fuerit confirmatus in præsentatura, & quod de sero semper adfuerit conferentiis, aut præsidendo, aut replicando, & vnoquoque anno præsederit alicui actui publico, seu publicis disputationibus, ita & taliter, quod si fuerint tres Lectores, primus in principio anni, secundus in medio, & tertius in fine præsideat, possint tamen dicti Lectores si prædictorum aliquid omiserunt sine licentia Commendatoris (cuius conscientia oneratur ne absque causa cum eis dispenset) supplere in primo, vel sequentibus annis, nec propterea adscribatur in numero Magistrorum nisi 40. ætatis suæ annum compleuerit, quod per fidem Baptismi docere debeat, fuit declaratum supradictas qualitates in Magistris, & Præsentatis requisitas, solum extendi ad eos qui post confirmationem harum Constitutionum legere incipient.

Prouinciales non priuent vocales, sed capiant informationes in cap. discutiendas.

§. 18. Quod Prouinciales ante celebrationem Capituli Prouincialis per duos menses, non possint Commendatores, nec alios vocales in dicto Capitulo Prouinciali vocem habentes priuare, sed solum de eorum delictis inquirere, & facere informationem in scriptis, ad hoc vt in dicto Capitulo examinentur, & rei castigentur.

Largitiones factas pro redemptione ad alios vsus nõ applicentur.

§. 19. Quod eleemosyna, & bona pro Redemptione captiuorum a fidelibus largita & largien. non possint ad alios vsus applicari, quam ad redimendos captiuos, neque ex pecuniis huiusmodi possit emi equus, aut mulus nisi pro quærentibus, & procuran. dictam eleemosynam, quæ animalia ad vsum Conuentus deseruire non debeant nisi Conuentus tertiam partem pretij illorũ exbursauerit.

Vestimenta profana, & contra Constitutiones non gestentur.

§. 20. Quod fratres non possint gestare vllo vnquam tempore profana vestimenta, & contra dicti Ordinis Constitutiones, sub pœna reclusionis duorum mensium pro vna vice, & pro secunda & tertia sex mensium, quorũ duo sint grauioris culpæ; quam pœnam Prouinciales in suis Prouinciis, & Commendatores in suis commendis executioni demandabunt sine remissione.

Alienationes hæreditatum Monasteriorum, absque licentia Generalis fieri nequeant, itidem ius census impositiones.

§. 21. Fuit præceptum sub pœna excommunicationis maioris latæ sententiæ, & priuationis actiuæ & passiuæ vocis per sex annos, ac suspensionis exercitij Sanctorum Sacramentorum, quod totum in foro exteriori obliget & liget, quod nullus Superior Monasterij possit alienare, aut expendere legitimas, aut hæreditates Monasteriorum sine expressa licentia in scriptis Magistri Generalis, nec sufficiat Prouincialis; quod si secus factum fuerit, Superior Conuentus delinquens, ipso facto sit priuatus, & subditi illius possint ab eo auferre obedientiam, & illam dare Vicario, vel antiquiori Monasterij. Ac sub eisdem pœnis fuit præceptum, ne noui census sine licentia Generalis Magistri super bonis Monasterij fundarentur.

Expensasque faciendi, & computa solidandi forma quæ sit.

§. 22. Quod nullus Commendator sub pœna obedientiæ, & priuationis Officij, ac vocis actiuæ & passiuæ per tres annos possit vllo prætextu solus expendere, vel etiã recipere aliquid ad Monasterium pertinens sine præsentia, vel scientia Depositariorum; quod si Depositarij abessent, tunc teneatur vocare aliquem ex senioribus, & sub eisdẽ pœnis fuit præceptum, ne Commendator per seipsum solum faciat computum, nec etiam Procuratore associatus, sed hoc computum fiat publice ad sonum campanæ,

itavt possint omnes quotquot voluerint adesse, sed necessario assistere debeant Commendator, Depositarij, Sacrista, Procurator, & Expenditor, vel eorum maior pars, qui sub pœna excommunicationis maioris non permittere debent quod expensæ confuse adnotentur, sed distincte scribantur, tam res emptę quam receptæ, exprimẽdo nomina personarum, à quibus supradictæ res emptæ, vel receptæ fuerunt; & sub eisdem pœnis præcipitur Depositariis, ne in libris computorum apponant, vel apponi permittant, seu scribi aliquid quod realiter & vere coram ipsis non fuerit enumeratum, & consignatum, & in capsa depositi repositum, & fuit onerata conscientia Cõmendatoris, quod conetur quotidie facere computum horis, & tempore magis opportunis & commodis.

Eleemosynã Missarum nõ expendantur, antequam illæ celebratæ sint. Et ad alium Conuentum transferantur absque licentia Prouincialis.

§. 23. Insuper fuit præceptum, sub pœna excommunicationis maioris latæ sententiæ, & priuationis Officij, quod nullo modo possint Commendatores pecunias pro Missis celebrandis largitas è capsa communi depositi extrahere, nisi prius sibi constiterit satisfactum fuisse obligationi, & Missas fuisse celebratas, nec possint dictæ Missarum eleemosynæ de vno Conuentu ad alium transferri sine licentia expressa in scriptis Prouincialis ad minus.

Expensæ prò visitationibus quæ Prouinciali & socio subministranda.

§. 25. Quod Prouinciali non detur, vltra quatuor iulios, seu regales quotidie pro suis, ac socij expensis, commorando, vel visitando aliquod Monasterium.

Fr discedens à Monasterio libros tantum differre possit.

§. 25. Fuit præceptum quod nullus frater possit discedendo ab aliquo Monasterio secum deferre, nisi solum libros, quos habebit, imagines, & habitus ad ipsius vsum, reliqua vero, videlicet sedilia, lectum, scabella & alia huiusmodi relinquere debet ad vsum Conuentus, à quo discesserit, si autem ad idem Monasterium redire contigerit, poterit tunc Commendator eidem fratri magis supradicta quam alteri ad vsum consignare.

Commendatores non possint etiã mutuo recipere deposita Fratrum.

§. 26. Fuit præceptum sub pœna excommunicationis maioris latæ sententiæ, quod nullus Commendator possit recipere pecunias, quas Religiosi sui Monasterij in cõmuni capsa depositi habent, nec ab eis mutuo petere.

Bona vnius Prouinciæ ad aliam non transferantur.

§. 27. Fuit præceptum, iuxta Breue Sanctissimi Domini Nostri Clementis Papæ Octaui, sub dat. Rom. die 19. Ianuarij 1601. ne bona vnius Prouinciæ possint ad aliam transferri, sub pœnis etiam in dicto Breui contentis.

Bona Fratrum pertineant ad Monasterium cuius sunt filij.

§. 28. Et quod bona ob mortem alicuius fratris pertineant ad Monasterium cuius erat filius, & non ad Conuentum, in quo emiserat professionem, vbicumque decesserit, & propterea professio vbicumque emittatur, intelligatur emissa ad fauorem Monasterij cuius erat filius.

Disciplina cõmunis fratrum 4. & 6. feria.

§. 29. Fuit præceptum omnibus fratribus, quod iv. & vj. Feriis Quadragesimæ de sero, debeant conuenire in Choro, & ibi communem facere disciplinam.

Commendatores negligentes non iterum eligantur.

§. 30. Fuit præceptum in virtute sanctæ obedientiæ Prouincialibus, & aliis Superioribus, ad quos de iure spectat, quod nullo modo possint transacto triennio, Commendatorem iterum de alia commenda prouidere in sequenti triennio, nisi Monasterium cuius erat Commẽdator reliquerit honeste reparatum, & notabiliter melioratum, ac prouisum de necessariis secundum vires Monasterij vsque ad proximam futuram messem.

Inter Redemptores Aragoniæ, & Valentiæ, nulla sit prioritas.

§. 31. Fuit statutum, quod Redemptores Prouinciarum Aragoniæ, & Valentiæ, dum ad redimendos captiuos proficiscuntur, simul eant, nec aliqua inter eos sit superioritas, sed vnusquisque suum librum deferat, vbi adnotabit omnia ad redemptionis munus pertinentia, sicut redemptores Prouinciarum Castellæ & Beticæ faciunt.

Prior Barchinona quis eligendus.

§. 32. Fuit statutum, quod in Monasterio Barchinonensi, quod caput totius Ordinis est, non eligeretur in Priorem, nisi Religiosus magisterij dignitate vel ad minus præsentatura insignitus, electio autem aliter facta ex nunc nullius valoris declaratur.

In Prouincia Aragoniæ alternatiua in eligendo Prouinciali seruetur.

§. 33. Fuit statutum, quod in Prouincia Aragoniæ circa electionem Prouincialis, seruaretur alternatiua, ita & taliter, quod vna vice Prouincialis sit ex Cathalonia, & alia vice ex Regno Aragoniæ, & Nauarræ, dummodo reperiretur persona habilis, & requisita habens ad officium Prouincialis exercendum.

Magistri & Præsentati de nouo creati sunt pro sufficienti numero vocalium ad eligen. Prouincialem.

§. 34. Causa, & occasione supradictæ diuisionis & erectionis harum nouarum Prouinciarum, necesse fuit aliquos Magistros, & Præsentatos de nouo creare, vt in electione Prouincialium adesset sofficiens numerus voca-

O lium

lium, supplendo in eis aliquas requisitas qualitates, & pro Prouincia Aragoniæ fuerunt creati sequentes.

Magister & Præsentati Aragoniæ hi sunt.

§.35. Pro Prouincia Aragoniæ, fuit in Magistrum electus Frater Ioannes de Casanoua, ad præsentaturam Frater Laurentius Alraua, F. Ioannes Nauarro, Fr. Leonard. Spino, Fr. Michaël Ortiz de Sada, Fr. Hieron. de Roias, Fr. Ionnes Desantraque, Fr. Marcus Ruiz, Fr. Didacus de Pamplona, Fr. Martinus de Spinal, Fr. Dominicus de Suatiaga, Fr. Ioannes Pardo de la Casta, Fr. Thomas Vasquez, Fr. Paulus Ferriol, Fr. Matthæus Llaneras, post hos præsentatos fuit nominatus in præsentatum de vnanimi consensu, Fr. Stephanus Rodriguez tanquam idoneus.

Præsentati pro Valentia prouincia hi sunt.

§.36. Pro Valentiæ Prouincia fuerunt nominati in Præsentatos Fr. Michaël Selma, Fr. Hieron. Campos, Fr. Iacobus Torner, F. Nicolaus Sancho. Fr. Gaspar Fito. Fr. Ioannes Ribera, Fr. Andreas Vallester, Fr. Antonius Vidal, Fr. Augustinus Spinosa.

Prior Ordinis prædictorum confirmationem petit à Papa.

§.37. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat prædictus Bernardus Procurator cupit pro maiori statutorum, & ordinationum huiusmodi subsistentia, illis Apostolicæ nostræ confirmationis robur accedere. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui ex voto Congregationis Regularium ea confirmat.

§.38. Nos igitur dicti Ordinis pro nostra pastorali solicitudine quantũ cum Domino possumus prospicere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ex voto Venerabilium Fratrũ nostrorum S.R.E. Card. super consultationibus & negotiis Episcop. & Regul. deputatorum, quibus statuta, & ordinationes huiusmodi videnda, & examinanda, ac nobis referenda commisimus, prædicta statuta, Cõstitutiones & ordinationes, vt præfertur inserta, & insertas, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo confirmamus, approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris quam facti defectus, si qui in eisdem interuenerint supplemus, ac in prædictis Prouinciis, & Ordine, à Superioribus, & Fratribus vniuersis eiusdem Ordinis, prout quempiam eorum concernunt perpetuo inuiolabiliter obseruari debere statuimus, & ordinamus.

Obseruantia illorum præcipitur.

§.39. Mandantes propterea eisdem Alphonso Magistro, & Bernardo Procuratori generalibus ac Definitoribus Superioribus, & Fratribus vniuersis dicti Ordinis, nunc & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, vt præinserta statuta, ordinationes, & Constitutiones huiusmodi perpetuo obseruent, ac obseruari curent, & faciant.

Clauf. prof. apponuntur.

§.40. Decernentes præsentes literas de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quocunque defectu notari, impugnari, redargui aut quouis modo infringi, annullari vel retractari, nullatenus posse, sicque ab omnibus censer, & ita per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Conseruatores & Executores deputantur.

§.41. Quocirca dilectis filiis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, & Cæsaraugustan. & Valentin. officialibus, per præsentes committimus, & mandamus, vt præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi & quando opus fuerit per se vel alium solemniter publicari, & præinserta statuta, & ordinationes huiusmodi in prædicto ordine perpetuo inuiolate obseruari faciant. Contradictores quoscunque, ac præmissis non parentes, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo.

Clauf. derog. subnectuntur.

§.42. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Prouinciarum, & Ordinis huiusmodi, & iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis eisdem Prouinciis, & Ordini ac superioribus, Fratribus quibuscumque in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus & singulis, & si de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Marc. sub annulo Piscat. die 25. Octobris 1604. Pont. nostri Anno 13.

D.P. An. 13. die 25. Octob.

CXIII.

Prohibitio appellandi per Religiosos Ordinis Eremitarum S. Augustini, à Prælatis eiusdem Ordinis ad Tribunalia sæcularia. Permissioque habendi recursum ad Generalem, Protectorem, seu Viceprotectorem, aut ad Romanum Pontificem.

Plura de isto Ordine videri possunt supra apud Alexandrum IV. constit. 6. Lecet. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A.D. 1604.

Exordium.

QVoniam Nostro Pastorali potissimum incumbit Officio, vt ea quæ per regulares personas contra eorum regularia instituta temere attentantur, quantum nobis ex alto conceditur, opportunis remediis compescamus, & amoueamus.

Causa huius prohibitionis.

§.1. Proinde quia nuper dilectu filio Magistro Hyppolito Rauennati Priore Generali Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, non sine animi nostri molestia referente, accepimus, quod nonnullæ dicti Ordinis etiam vtriusque sexus regulares personæ, Dei timore postposito, & suæ professionis immemores, vt in eorum malefactis, & inobedientia se diutius confoueant, ab iis quæ per Prælatos eiusdem Ordinis & Priores Prouinciales, & alios Superiores ab ipso Priore Generali pro tempore deputatos, acta sunt & decreta, ad Tribunalia sæcularia appellare, & ad ea temere confugere consueuerunt, in non modicam iurisdictionis ipsorum Superiorum læsionem, & regularis instituti alterationem ac scandalum plurimorum.

Prohibitio de qua in rubr.

§.2. Nos præmissis obuiare volentes, vniuersis, & singulis dicti Ordinis vtriusque sexus regularibus personis cuiuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus Apostolica auctoritate tenore præsentium præcipimus, & mandamus, easque sub excommunicationis latæ sententiæ, a qua nonnisi a nobis seu Romano Pontifice, pro tempore existente, præterquam in mortis articulo absolui possint, necnon priuationis perpetuæ officiorum per eos obtentorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia quæcumque dicti Ordinis officia, ac vocis tam actiuæ quam passiuæ, eo ipso absque alia declaratione incurren. pœnis districtius inhibemus, ne ad ipsa Tribunalia sæcularia quouis prætextu aut quæsito colore appellare, vel ad illa confugere, aut ea propterea quoquo modo adire audeant vel præsumant.

Permissio recursus ad Generalem, & Protectorem Ordinis, vel Papam.

§.3. Sed si à Prælatis grauati prætendant, ad Priorem Generalem ipsius Ordinis seu illius Protectorem aut Viceprotectorem in Romana Curia, vel ad nos siue Romanum Pontificem pro tempore existentem supremum in Ecclesia Dei Iudicem, sicut antiquitus semper facere consueuerunt, recursum habeant, vnde illis breui manu iustitia ministrabitur.

Pœna contrauenientium & eorum fautorum.

§.4. Volentes & ita declarantes, quod nedum dicti Ordinis regulares personæ contrafacientes, verum etiam eorum quomodolibet directe vel indirecte fautores & consultores, easdem pœnas eo ipso omnino incurrant. Decernentes irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauf. derog.

§.5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusuis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, ac literis Apostolicis in contrarium quomodolibet

dolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice duntaxat ad effectum præsentium specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 13. die 23. Nou. Dat. Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Nouembris millesimo sexcentesimo quarto, Pontificatus nostri anno tertiodecimo.

CXIV. De ambitu Fratribus Eremitis Ordinis S. Augustini interdicto.

Multa de toto hoc Ordine notaui ad const. 6. Alexand. IV. Licet. lib. 1. Et similem de ambitu prohibitionem edixit Paul. V. infra in sua const. 48. Admonemur.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Quoniam nemo debet sibi assumere honorem, nisi vocatus à Deo tanquã Aaron, & à Regularis vitæ instituto valde alienum est, vt Religiosi Viri, quos honorum & dignitatum gradus, sanctitate vitæ, ac aliis religiosis virtutibus potius promereri, quam appetere, eosque gradus cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet; mendicatis, sæcularium præsertim personarum studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant, vnde magna in Ecclesia Dei pernicies afferri solet. Nos, qui pro muneris nostri debito, in hoc potissimum laborare non desistimus, vt Ecclesiastica regularisque disciplina pristino candori restituatur, huic malo opportunũ remedium adhibendum censuimus.

Causa huius constit. §. 1. Cum itaque sicut accepimus, quidam in Ordine Eremitarum S. Augustini professionis & regulæ quam professi sunt penitus immemores, nimiaque dignitatum, & officiorum Ecclesiasticorum in dicta Religione consequendorum ambitione ducti, pro iis consequendis, Ecclesiasticorum Principum studia requirant, & à Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aliisque Prælatis commendatitias literas, aliosque fauores, & gratias propterea expetant, quibus adiuti, quos ipsi ex se promeruisse minime confidunt, gradus, & dignitates in eadem Religione consequi valeant. Sicque eiusdem Religionis quietem non sine animarum suarum periculo perturbant.

Prohibitio ambiendi dignitates Ordinis. §. 2. Nos malum hoc ab eodem Ordine & Religione, cuius prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiæ sanctæ vtilitatem sinceris exoptamus affectibus, pro nostra Pastorali solicitudine propellere summopere cupientes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, eos omnes, & singulos Fratres dicti Ordinis & Religionis, cuiuscumque status, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cetero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis & Religionis assequenda intenti, ad Principum & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque personarum, tam Ecclesiasticarum, quam sæcularium de gremio dictæ Religionis non existentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium fauores recurrerint; Vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis directe, vel indirecte palam vel occulte ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aspirauerint, vel aliis minus legitimis & honestis rationibus ea obtinere quæsiuerint, aut etiam sponte oblatis, & minime conquisitis vsi fuerint, illorumque complices, & fautores, ad quascumque Prælaturas, dignitates, & officia, gradusque, honores, administrationes & munera in ipsa Religione obtinenda, perpetuo inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis huiusmodi, eo ipso priuamus, ac priuatos voce tam actiua quàm passiua carere decernimus, & declaramus.

§. 3. Atque in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, omnibus dicti Ordinis & Religionis Fratribus, Superioribusque & Prælatis quocumque titulo nuncupatis, etiam Priori generali, præsentibus & futuris præcipimus, districteque mandamus, ne quempiam vllo tempore precibus, literis, vel fauoribus adducti, vel alias ad instantiam, seu requisitionem vel contemplationem Principum vel Prælatorum, aut aliorum quorumcumque, tam sæcularium, quam Ecclesiasticorum extra dictum gremium existentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum, ad cuiusuis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & officia prædictæ Religionis promouere, vel pœnas aliquas remittere audeant vel præsumant.

Annullatio huiusmodi electionum. §. 4. Decernentes, electiones, & promotiones ad Monasteria seu Prioratus, vel officia dicti Ordinis & Religionis contra præsentium dispositionem, quod absit, quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorsus, inualidasque fore, & esse, nullisque iuribus subsistere.

Indicia ad hoc probandũ sufficiunt. §. 5. Ac omnes & singulos in præmissis delinquentes nulla alia monitione præcedente, & absque processu desuper habendo, sententias & pœnas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ad illos sententias & pœnas præmissas damnabiliter incurrisse legitime probandum, & omnino conuincendum, solas præmissarum personarum instantias, preces, & fauores, etiam oretenus porrectas, plenam, indubiam, & sufficientem, in iudicio, & extra fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Claus. sublata, &c. §. 6. Et ita per quoscumque Iudices, & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Claus. derog. §. 7. Non obstantibus quibusuis Apostolicis, ac in Prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Ordinis, & Religionis huiusmodi, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, & contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Fratribus, vel quibusuis aliis communiter vel diuisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbũ de indulto huiusmodi mentionem.

§. 8. Vt autem harum literarum notitia ad omnes dicti Ordinis Eremitarum Fratres facilius deueniat, volumus illas etiam in Capitulis prouincialibus, seu Congregationibus, & postea in Capitulo generali publice legi, illasque in dictis Capitulis prouincialibus, seu congregationibus, & Capitulo generali lectas sic arctare, ac si legitime vnicuique intimatæ fuissent.

Transumptis fides. §. 9. Illarum que exemplis etiam impressis manu Scribæ dicti Capituli vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Prioris generalis ipsius Religionis, vel alterius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ obsignatis, eandem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si exhibitæ forent.

Dat. P. An. 13. 1. Decembr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die prima Decembris, millesimo sexcentesimo quarto, Pontificatus nostri Anno 13.

CXV. Præscriptio formæ, qua Ordines regulares, & Confraternitates sæculares, de cetero vti debent, in erigendis, & aggregandis Congregationibus, & Confraternitatibus. Et communicatione suarum indulgentiarum, & indultorum, eleemosynarumque collectione, & Confessorum electione.

Quibus autem indulgentiis ipsi Ordines Regulares potiuntur, declarauit Paulus infra constitut. 21. Romanus. Quibus vero fruantur Confraternitates saculares, videre est in adnotationibus quas posui ad earum singulas, à me in hoc opere collatas, vbi indicaui plurimas Pauli Quinti constitutiones desuper nunc firmatas.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

QVæcumque à Sede Apostolica ad promouendam Christi fidelium salutem aliquando concessa sunt, etsi maturo consilio, magnaque prudentia, & cautione sancita, & decreta sint, tamen cum Romanus Pontifex de animarum salute sollicitus, progressu temporis animaduerterit sensim aliquos abusus in eisdem statutis & decretis obseruandis prouenire, debet pro sui pastoralis officij munere illis opportuna ratione occurrere, & quantum cum Domino potest, adhibito salutari remedio prouidere.

Pontifices plurimi diversis Regularibus Ordinibus sacularibusque Congregationibus concesserunt priuilegium erigendi vel aggregandi Congregationes, & Confraternitates cum facultate indulgentias, & indulta eis communicandi, nulla præscripta forma, qua hac fieri deberent: ideoque praua inde consuetudines irrepserunt.

§. 1. Cùm itaque à pluribus Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & forsan etiam à Nobis nonnullis regularibus Ordinibus, Religionibus, & institutis, ac etiam Christi fidelium sæcularium Archiconfraternitatibus, & Congregationibus diuersarum Nationum, nominum, & institutorum, tam in Alma Vrbe nostra, quam in aliis Ciuitatibus, & locis Christiani Orbis institutis, facultas erigendi, & instituendi in eorum & aliis Ecclesiis, & Collegiis, necnon etiam sibi aggregandi Confraternitates, & Congregationes in eadem Vrbe, & in aliis locis existentes, eisque priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta sibi concessa respectiue communicandi attributa fuerit, ac nulla certa forma, vel ratio præscripta sit, quæ in huiusmodi erectionibus, institutionibus, aggregationibus, & communicationibus faciendis seruari debeat; propterea siue negligentia Superiorum Ordinum, Religionum, & institutorum, vel officialium Archiconfraternitatum, & Congregationum erigentium, instituentium, aggregantium & communicantium, quæ Confraternitatibus & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationes priuilegiorum, indulgentiarum, aliarumque gratiarum prædictarum fiunt, non seruant formam in huiusmodi erectionibus, institutionibus, aggregationibus, & communicationibus seruari debitam, neque præscribunt modum, quo priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta prædicta consequi debeant, seu ipsarum Confraternitatum & Congregationum incuria quæ non inquirunt ea, quæ præstare oportet, vt illa consequantur, nonnullæ prauæ consuetudines irrepserunt, multaque incommoda inde prouenerunt.

Hic ergo Pont. decernit quod officiales Ordinum Regularium vnam tantummodo Congregationem singulis in locis instituere valeãt, de consensu Ordinarij loci.

§ 2. Quibus Nos pro commisso Nobis Apostolicæ sollicitudinis officio, paternaque erga omnes Christi fideles charitate prospicere volentes, hac nostra constitutione perpetuo valitura decernimus atque statuimus, vt in posterum tam huius Almæ Vrbis nostræ quam aliarum Ciuitatum, & locorum totius Christiani Orbis regularium Ordinum, Religionum, & institutorum, quibus in eorum & quibuscúque aliis Ecclesiis & Collegiis Confraternitates sæcularium erigendi, & instituendi facultas concessa est, necnon etiã Archiconfraternitatũ, & Congregationũ, cuiusuis Nationis, nominis, & instituti illæ sint, & in quibuscúque Ecclesiis, Domibus, & Oratoriis, tam sæculariũ, quam vt præfertur, quorumcumque, etiam Mendicantiũ Ordinum, Religionum, & institutorum regularium, quauis tam Ordinaria, quam Apostolica auctoritate erectæ ac institutæ existant, seu alias quouis modo introductæ reperiantur, quibus alias Confraternitates, & Congregationes instituendi, erigendi, ac sibi aggregandi, illisque priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta prædicta elargiendi, & communicandi potestas à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, vel à Nobis & Apostolica Sede attributa fuit, Magistri, Priores, Præpositi, Rectores, Gubernatores, Præceptores, Primicerij, Prælati, Custodes, Guardiani, Præfecti, Administratores, & alij Officiales, seu Superiores quouis modo nuncupati. Regularium siquidem Ordinum, Religionum, & institutorum, vnam tantùm Confraternitatem, & Congregationem, de consensu tamen Ordinarij loci, & cum literis eius testimonialibus, quibus Confraternitatis & Congregationis erigendæ & instituẽdæ pietas, & christianæ charitatis officia quæ exercere cupit, apud eos cõmendentur, in eorum & quibuscumque aliis Ecclesiis & Collegiis eligere & instituere.

Sæcularium autem Archiconfraternitates vel Congregationes itidem vnam Confraternitatem singulis in locis tantùm valeant aggregare.

§. 3. Ceterarum vero Archiconfraternitatum & Congregationum, in singulis Ciuitatibus, Oppidis, vel locis, vnam etiam Confraternitatem & Congregationem duntaxat, quæ Apostolica vel Ordinaria auctoritate prius erecta, ac nulli alteri Ordini, Religioni, instituto, Archiconfraternitati, & Congregationi eiusdem, vel alterius Nationis, nominis, & instituti aggregata sit, præuio similiter loci Ordinarij consensu, & cum eius literis testimonialibus, quibus eiusdem Confraternitatis & Congregationis aggregandæ institutum, pietas & Christianæ charitatis officia quæ exercere consueuit, apud eos commendentur, sibi adiungere & aggregare possint.

Communicareque illis possint indulgentias & gratias nominatim eis concessas, & non alias.

§. 4. Huic vero Confraternitati, & Congregationi erigendæ, instituendæ, seu aggregandæ, ea tantum priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta quæ ipsi Ordini, Religioni, instituto erigenti, instituenti, ac communicanti, seu Archiconfraternitati, & Congregationi aggreganti nominatim, & in specie, non autem quæ per extensionem vel communicationem sibi quouis modo concessa sunt, & illa quidem non sub generali forma verborum, vel ad instar, sed expresse, & in specie communicare valeant.

Statuta autem Ordinum, vel Congregationum instituentium, vel aggregantium, aliàs impartiri non possint, nisi ab Ordinario approbata sint.

§. 5. Statuta autem pro regimine Ordinum, Religionum, & institutorum erigentium, & instituentium, ac communicantium, seu Archiconfraternit. & Congregationum aggregantium edita, Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationes priuilegiorum, & aliorum prædictorũ fiunt, impartiri non possint, nisi ea prius ab Episcopo diœcesano examinata, & pro ratione loci approbata fuerint, quæ nihilominus eiusdem Episcopi decretis ac moderationi, & correctioni, in omnibus semper subiecta remaneant.

Formulamque super institutionibus & aggregationibus & indulg. communicationibus, fideliter ab hoc Pont. factam seruari iubet.

§. 6. Insuper volumus, & ordinamus, vt prædicti Ordines, Religiones, instituta erigentia, instituentia, ac communicantia, necnon Archiconfraternitates, & Congregationes aggregantes certam erigendi, instituendi, aggregandi, & communicandi formulam à Nobis nouissime approbatam diligenter obseruent, secundum quam priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias & indulta ipsis Ordinibus, Religionibus, institutis, erigẽtibus, instituentibus, & communicantibus, seu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus, nominatim & expresśè, non autem per communicationem, neque ad instar, vt supra concessa, ipsis Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationes fiunt, communicare possint.

Religiones aggregata dictis indulg. & gratiis ei communicatis vti possint præuia Ordinarij recognitione.

§. 7. Quibus Confraternitates & Congregationes eiusdem duntaxat Nationis, & nominis, Ordinis, Religionis, & instituti, Archiconfraternitatis, & Congregationis, cui aggregantur, tam hactenus aggregatæ, quam in posterum aggregandæ vtantur, potiantur, & gaudeant, ita vt dictarum Confraternitatum, & Congregationum erectarum, institutarum, & aggregatarum, ac quibus communicationes factæ fuerint, Ministri & officiales, & alij supradicti priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias & indulta huiusmodi, præuia tamen recognitione Ordinarij loci, qui adhibitis duobus de eiusdem Ecclesiæ Capitulo, illa iuxta Sacri Concilij Tridentini decretum promulganda decernat, debitis temporibus promulgare valeant.

Eleemosynas Officiales Ordinũ & Confraternitatũ excipiãt, iuxta modum ab Ordinario præscribendũ, easque in pios vsus, &c. exponat.

§. 8. Quibus etiam Ministris, Officialibus, & aliis prædictis, eleemosynas, & alia oblata Christianæ charitatis subsidia, iuxta modum, & formam per Ordinarium loci præscribendam, remotis tamen mensis, plebibus, & capsis, quæ in Ecclesiis, & Oratoriis dictarum Confraternitatum, & Congregationum publice ad hoc exponi consueuerunt, excipiendi, potestas detur. Atque hoc ipsum Ordines, Religiones, instituta erigentia, instituentia, ac communicantia, seu Archiconfraternitates, & Congregationes

gregationes aggregatas tam Almæ Vrbis nostræ, quam aliarum Ciuitatum, & locorum quotumcumque iuxta modum à Vicario Vrbis, & ab Ordinariis locorum respectiue præscribendum, obseruare teneantur, Eleemosynas autem sic collectas in reparationem, & ornatum Ecclesiarum, tam Ordinum, Religionum, institutorum erigentium, instituentium, & communicantium, ac Archiconfraternitatum, & Congregationum aggregantium, quam Confraternitatum & Congregationũ erigendarum, instituendarum, & aggregandarum, & quibus communicationes fient, aut in alios earum pios vsus, arbitrio eiusdem Vicarij nostri in Vrbe, necnon Ordinariorum locorum respectiue, fideliter exponere atque erogare procurent, vt omnes intelligant cœlestis Ecclesiæ thesauros, non quæstus, aut alicuius lucri causa, sed pietatis & charitatis excitandæ gratia ex Apostolicæ Sedis benignitate Christifidelibus aperiri.

Confessores vigore priuilegiorũ eligẽdi si seculares ab Ordinario, si vero regulares sint ab Ordinario & eorum Superiore approbari debeant, & Confratres absoluãt quatenus, &c. & exceptis casibus hic expressis. Ad hæc vide etiã Concil. Trid. sess. 23. cap. 15. & Pij V. constit. 133. Romana. lib. 2.

§. 9. Prætereà volumus, vt Confessarij, qui vigore priuilegiorum ipsis Ordinibus, Religionibus, institutis, erigentibus, instituentibus, & communicantibus, seu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus concessorum, ac Confraternitatibus, & Congregationibus aggregandis communicandorum pro tempore eligi possunt, & poterunt sæculares, scilicet in Alma Vrbe à prædicto nostro Vicario, extra Vrbem vero à locorum Ordinariis, Regulares autem non solum à prædicto Vicario nostro, & à locorum Ordinariis respectiue, sed etiam à suis Superioribus approbati sint, vtque Confratres confitentes à criminibus, casibus, & censuris, iuxta dictorum priuilegiorum (quatenus tamen sint in vsu, & sacris Concilij Tridentini decretis, ac Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & nostris constitutionibus non aduersentur, nec reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus comprehensa sint) formam & tenorem duntaxat absoluere valeant. Decernimus insuper, vt iidem Confessarij prædictos confratres cuiuscumq; gradus, status, conditionis, & præeminentię, etiamsi speciali nota dignæ fuerint, à casibus contentis in literis quæ die Cœnæ Domini legi consueuerunt, necnon violationis, immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ, & clausuræ Monasteriorum Monialium, si videlicet sine necessitate, & vrgenti causa, ac sine Superiorum licentia, vel etiamsi causa, & licentia concessa abutentes, prædicta Monasteria ingressi fuerint, necnon violẽtæ manus iniectionis in Clericum, & singularis certaminis, seu duelli, ac ab aliis etiam casibus, tam à Nobis quam à prædicto nostro in Vrbe Vicario, & locorum Ordinariis respectiue reseruatis, & pro tempore reseruandis, & etiam à quauis excommunicatione, ab homine lata absoluere, & super irregularitatibus, tam ex aliquo defectu prouenientibus, quam occasione delicti contractis cum aliquo dispensare prætextu dictorum priuilegiorum nullo modo possint.

Institutiones & aggregationes renouandi iuxta formam ab hoc Pont. approbatam, & intra tempus hic specificatum.

§. 10. Demum statuimus, & pariter ordinamus, vt Confratres & Congregationes vbiuis locorum, quauis auctoritate vt præfertur erectæ, & institutæ, & quibus communicationes prædictæ factæ sunt, ac cuicũque ex dictis Ordinibus, Religionibus, institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus vbilibet existentibus hactenus aggregatæ, ab eisdem respectiue Ordinibus, Religionibus, institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus, nouas erectionum, institutionum, communicationum, & aggregationum literas, iuxta formam à Nobis nouissime approbatam, infra annum si in Europa sint, & si extra Europam fuerint, infra biennium à die publicationis præsentium in Romana Curia faciendæ computandos impetrare teneantur, alioquin dicto tempore elapso, erectiones, institutiones, & quæcumque communicationes priuilegiorum, facultatum, indulgentiarum, aliarumque spiritualium gratiarum, & indultorum, & aggregationes illarum vigore ipsis concessæ, nullius sint roboris, & momenti, ac reuocatæ, & abolitæ censeantur eo ipso.

Et gratis expediendæ.

§. 11. Erectionum autem, institutionum, communicationum, & aggregationum, tam hactenus factarum, quàm deinceps faciendarum literæ, ab ipsis Ordinibus, Religionibus, institutis, seu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus gratis omnino, ac nulla prorsus mercede, etiam à sponte dantibus accepta, expediri, & concedi debeant.

Officiales contrauenientes pœnam priuationis officiorum incurrant, & eorum concessiones nullæ sint.

§. 12. Quod si Ministri aliqui, Superiores, vel Officiales quocumque nomine nuncupati Ordinum, Religionum, institutorum, seu Archiconfraternitatum, Congregationum, & Confraternitatum huiusmodi, quauis auctoritate, vel priuilegio & officio fungantur, & præfulgeant, contra præmissa in aliquo venire vel facere præsumpserint, erectiones, institutiones, & communicationes priuilegiorum, indulgentiarum, facultatum, spiritualiumque gratiarum, & indultorum, aliorumque præmissorum concessiones, necnon aggregationes per ipsos faciendæ seu renouandæ, nullius sint roboris & momenti, & quilibet eorumdem Ministrorum, Superiorum, Officialium, & aliorum prædictorum priuationis officiorum, quæ obtinet, ac inhabilitatis, ad illa & alia in posterum obtinenda pœnam, quæ ab alio quàm a Nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore existente remitti non possit, incurrat eo ipso.

Decretum irritans, & Clausula sublata.

§. 13. Decernentes præsentes literas perpetuo validas & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inuiolabiliter obseruari debere, sicque nostræ mentis & intentionis existere, & ita & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Claus. derog.

§. 14. Non obstantibus quibusuis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac quorumcumque Ordinum, Religionum, & institutorum, seu Archiconfraternitatum, Congregationum, & Confraternitatum sæcularium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, etiam Mare magnum, ac Bulla aurea nuncupatis, Regularibus Ordinibus, Religionibus, institutis, seu Archiconfraternitatibus, Congregationibus, & Confraternitatibus sæcularibus eorumque Superioribus, & aliis quibusuis personis cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ existentibus, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus & aliis decretis, in genere vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum, etiam pluries concessis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores, ac si ad verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene & sufficienter expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice duntaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Forma publicandi hanc constit. in Vrbe, & tempus quo ligare incipit.

§. 15. Vt autem præsentes literæ ad omnium quos concernunt, notitiam facilius deueniant, volumus illas ad valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ more solito publicari, & affigi, atque inde amotis, earumdem exempla etiam impressa ibi affixa relinqui, factaque publicatione huiusmodi, omnes Regulares Ordines, Religiones, instituta, & Archiconfraternitates, Congregationes & Confraternitates sæcularium, quæ in Vrbe quidem post mensem, quæ vero in Europa, post decem menses, quæ demum extra Europam fuerint, post octodecim menses à die publicationis huiusmodi computandos, perinde afficere, & arctare, ac si earum cuilibet nominatim insinuatæ fuissent.

Notificatio facienda per Ordinarios.

§. 16. Et nihilominus, vt ipsæ præsentes literæ notiores fiant, magisque omnibus innotescant, vniuersis & singulis venerabilibus fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis per easdem præsentes committimus & mandamus, vt per se vel alium seu alios hasce nostras literas, postquam earum

exemplum receperint, seu earum notitiam habuerint, semel aut pluries, prout eis magis expedire visum fuerit, in suis Cathedralibus, & maioribus respectiue Ecclesiis, Ciuitatum, Oppidorum, & locorum quorumcunque eorum diœcesium, dum in eas maior populi multitudo ad diuina conuenerit, solemniter publicent & publicari auctoritate nostra mandent ac faciant.

Fides transumptis adhibenda. §. 17. Ceterum quia difficile foret easdem præsentes ad singula loca, vbi opus esset, deferri, volumus & simili auctoritate decernimus, vt earum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem vbique fides habeatur, quæ ipsismet literis haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 13. 7. Decembr. Datum Romæ apud S. Petr. sub annulo Piscat. die 7. Decembris, 1604. Pont. nostri Anno 13.

Publicatio in Vrb. *Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi, 1604. indict. 2. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Clementis Diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno decimo tertio, die vero 24. mensis Decemb. retroscriptæ literæ Apostol. affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, necnon in acie campi Floræ, vt moris est, per nos Io Baptistam Menochium, & Dominicum de Rubeis Apostolicos cursores.*

Pro Magistro Cursorum Gaspar de Bonis pedibus.

CXVI. Confirmatio erectionis Ecclesiæ Bononiensis in Archiepiscopatum, & restitutio nonnullarum Ecclesiarum Archiepiscopatui Rauennatensi.

Hanc erectionem fecit Gregor. XIII. vt in eius const. 80. Vniuersi. lib. 2.

Editu An. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Romanus Pontifex Beati Petri Apostolorum Principis successor, in supremo militantis Ecclesiæ solio, & Apostolicæ potestatis plenitudine supra vniuersas Orbis Ecclesias, & Prouincias, vt iuxta verbum propheticum noxia euellat, & destruat, ac vtilia & salubria ædificet, & plantet, diuina dispositione constitutus, tanquam de summo vertice Montis in omnes agri Dominici partes, præsertim sibi nedum spirituali, sed etiam temporali iurisdictione subiectas, more vigilis Pastoris attentæ considerationis dirigens intuitum, pro exactiore eiusdem agri cultura, & vberiori fruge nouas sedes, & Ecclesias, tã Episcopales quam Archiepiscopales in locis congruis plantare, & plantatas spiritualibus irrigationibus, & adiumentis confouere, ac iis quæ Metropoliticæ dignitatis, & iurisdictionis insignibus sunt decoratæ, proprias, & distinctas Prouincias, necnon competentẽ suffraganeorum numerũ, ad visitationis, correctionis, & iustitiæ ministerium fructuosius exercendum, assignare, litibusque & controuersiis de medio sublatis, pacem & concordiam inter ipsarum Ecclesiarum Præsules & alios Christi fideles omni qua potest industria conciliare satagit, ac alias in his suæ solicitudinis, & prouidentiæ studium, etiam prædecessorum suorum gesta, nunc confirmando, & innouando, nunc aliqua ex eis alterando, & in melius commutando interponit, prout Ecclesiarum, Prouinciarum, & locorum huiusmodi qualitatibus, & circunstantiis debite pensatis, illorum felici statui, & directioni, ac etiam publicæ commoditati, & saluti cõspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Hinc est quod nos ad eiusdem Apostolicæ dignitatis apicem, & potestatis plenitudinem diuinæ dispositionis operante clementia, meritis licet imparibus assumpti, prouide considerãtes, ac memoria & animo reuolnentes, quod alias felicis recordationis Gregorius Papa Decimus tertius prædecessor noster, multis magnisque Ecclesiæ Bononien. erga Sedem Apostolicam meritis adductus, &c.

Gregor. XIII Ecclesiam Bononiensem in Metropolim erexit, vt in eius const. indicatu in rub. Sed Gregorio defuncto variæ desuper lites ortæ sunt quas hic Põt. nunc extinguit,

Omittitur narratiua huius bullæ, siquidem eam habemus in loco citato in rub.

§. 2. Post obitum autem eiusdem prædecessoris bon. me. Christophorus olim Archiepiscopus, & dilecti filij Clerus ac cõmunitas & homines Rauennaten. sumpta occasione, quod tempore dat. dictarum literarum, & antea, ipsa Ecclesia Bononien. Ecclesiæ Reuennaten. illiusque Archiepiscopo pro tempore existenti, Metropolitico iure, non autem dictæ Sedi Apostolicæ immediate subiecta existeret, & sub diuersis aliis prætextibus ad piæ memoriæ Sixtum Papam Quintum, etiam prædecessorem nostrum recursum habuerint, dictasque literas tanquam subreptitias, ac præter mentem, & intentionem dicti Gregorij prædecessoris, nec eius Motu proprio, sed ad Gabrielis Card. necnon regiminis, & aliorum Magistratuum prædictorum preces, in graue iurisdictionis, præeminentiæ & auctoritatis dictæ Ecclesiæ Rauennaten. ac illius pro tempore existentis Præsulis præiudicium emanatas impugnare, & irritari, & retractari facere tentauerint, dictusque Sixtus prædecessor negotium huiusmodi nonnullis ex ipsius Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, de quorum numero tunc eramus, & forsan Congregationi ipsorum Cardinalium super nouarum Ecclesiarum Cathedralium, & Metropolitan. erectionibus, ac inter eas, & iam tunc erectas Ecclesias incidentibus controuersiis deputatorum, tum etiam in Palatij Apostolici Auditorio diligenter examinandum, sibique ad hoc vt desuper quod iustum foret statueretur referendum commiserit, nec illud hactenus decisum & resolutum fuerit, quodque idem Archiepiscopus Rauennatensis, etiam Ecclesias Ariminensem, & Ferrariensem sub eius Prouincia comprehendi, sibique ius Metropoliticum in illis antiquitus competiisse, Episcopus vero Ariminensis in vim literarum à recolendæ memoriæ Lucio Secundo & Innocentio Tertio Roman. Pontificibus similiter Prædecessoribus nostris emanatarum, & per nonnullos alios Romanos Pontifices pariter prædecessores nostros confirmatarum, & innouatarum, dictam Ecclesiam Ariminensem nulli alteri Metropoli, nisi tantum prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subesse, vel etiam in Prouincia Romana comprehendi, illiusque Præsules pro tempore existentes, à nullo quam Romano Pontifice pro tempore existente, vel de eius licentia consecrari debere, & similiter Episcopi Ferrarien. pro tempore existentes prædictam Ecclesiam Ferrarien. licet olim sub Rauennaten. vel potius Mediolanen. Prouinciis forsan comprehensa fuisset, temporis tamen processu à Rauennaten. & Mediolanen. Prouinciis huiusmodi exemptam, dictæque Sedi Apostolicæ immediate subiectam prætendant, vel etiam sint, & exinde graues lites, & discordiæ, nisi illis congruæ prouisionis remedio occurratur, succedere possint, ac propterea in præmissis pro pastoralis officij nostri debito prouidere, ac tam Rauennaten. quam Bononien. Ecclesiarum prædictarum statui, & indemnitatibus aliqua accommoda ratione prospicere, earumque Præsules à litium, & controuersiarum huiusmodi incommodis & dispendiis explicare, atque in pacis, & quietis amœnitate confouere cupientes, necnon literarum Gregorij prædecessoris huiusmodi & aliorum præmissorum, ac inde secutorum quorumcumque datas, & tenores dictarum litium, & controuersiarum causas & occasiones, ac earum statum, & merita, necnon Cardinalium & aliorum Iudicum nomina & cognomina, ac quorumcumque interesse habentium iura, actiones, rationes, & prætensiones, singularumque Ecclesiarum & Prouinciarum prædictarum qualitates, situationes, confines, denominationes, ceteraque omnia & singula in præmissis, & circa ea necessario exprimenda, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, de eisdem præmissis omnibus & singulis, eorumque circumstantiis, necnon partium prædictarum iuribus, rationibus, & prætensionibus vniuersis, plene & sufficienter instructi post maturam deliberationem super his cum fratribus nostris habitam Motu proprio, & ex certa nostra scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac eorumdem fratrum consilio, & vnanimi assensu, omnes, & singulas lites ac controuersias, tam inter Metropolitan. inuicem, quam inter ipsas Metropolitan. & suffraganeas Ecclesias huiusmodi, illarumque Præsules super iisdem præmissis, & illorum occasione in dicta Congregatione, vel alibi corã prædictis Cardinalibus, aut quibuscumque aliis Iudicibus ordinariis vel delegatis, etiam causarũ dicti Palatij Auditoribus, motas & indecisas pendentes, in quibuscumque statu & terminis reperiantur,

ad

ad nos harum serie auocamus, easque penitus cassamus, & extinguimus.

Et Ecclesiam Rauennaten. aduersus constit. d. Gregorij in concernentibus Ecclesiam Imolen. & Ceruien. restituit.

§.3. Ac Ecclesiam Rauennatensem prædictam, illiusque Præsules pro tempore existentes, aduersus tam literas Gregorij prædecessoris huiusmodi, quoad ea, quæ Imolen. & Ceruien. Ecclesias in vmbilico dictæ Prouinciæ Rauennaten. consistentes, earumque Præsules, Capitula, Clerum, & Populum, Ciuitates & diœceses afficiunt eiusdem Gregorij prædecessoris literis, quoad cetera in eis contenta, alias saluis, & in suo robore permanentibus, quam omnes & quascumque de illis, necnon Ferrarien. & Ariminen. Ecclesiis prædictis per prædictos, & quoscumque alios Romanos Pontifices prædecessores nostros, dictamque Sedem Apostolicam ab Ecclesia, & Prouincia Rauennaten. huiusmodi factas separationes, segregationes, diuisiones, dismembrationes, distractiones, & exemptiones, ac etiam literas Lucij & Innocentij, aliorumque Romanorum Pontificum huiusmodi, necnon forsan subsecutas declarationes & enunciationes, ac denique in pristinum, & eum in quo antea quomodolibet erant statum, in omnibus & per omnia perinde ac si nullatenus emanassent, Apostolica auctoritate tenore præsentium restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

Bullam d. Gregorij excepto prædictu, & aliis huic constitutioni contrariis munit,

§.4. Et nihilominus literas Gregorij prædecessoris huiusmodi, ac omnia & singula in illis contenta, exceptis dumtaxat iis quæ Imolen. & Ceruien. Ecclesias prædictas, earumque Præsules, Capitula, Ciuitates, diœceses, territoria, terminos, Clerum & Populum concernunt, nec eisdem præsentibus contrariantur, auctoritate & tenore prædictis approbamus, & confirmamus, ac perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis Apostolicæ præsidio communimus, easque à dat. literarum Gregorij prædecessoris huiusmodi valere, & plenam roboris firmitatem obtinere, suosque plenarios & integros effectus sortiri, necnon ipsis Ecclesiæ & Archiepiscopo Bononien. suffragari volumus & decernimus, in omnibus & per omnia perinde ac si Motu proprio prædicti Gregorij prædecessoris emanassent, ipsaque Ecclesia Bononien. tempore dat. literarum Gregorij prædecessoris huiusmodi, Sedi Apostolicæ, non autem Ecclesiæ & Archiepiscopo Rauennaten. prædictis immediate subiecta, ac in iisdem nulla de dictis Imolensis & Ceruiensis Ecclesiis mentio facta fuisset, omnes quoque & singulos prædictos, ac quoscumque alios, tam iuris, quam facti, necnon solemnitatum etiam substantialium defectus, si qui quomodolibet interuenerint in eisdem, etiamsi tales sint vel fuerint, qui in generali verborum sermone non comprehendantur, sed nota & expressione speciali indigeant, supplemus.

Bononiensem Ecclesiam denuo in Metropolim erigit.

§.5. Ac pro potioris cautelæ suffragio prædictam Ecclesiam Bononien. in Metropolim, cum dignitate & Sede Archiepiscopali, ac iurisdictione & superioritate Metropolitica, necnon Pallij, & Crucis, vt moris est delatione, reliquisque omnibus & singulis insignibus, ornamentis, honoribus, priuilegiis, exemptionibus, iuribus, & facultatibus aliis Metropolitan. Ecclesiis, de iure vel consuetudine, aut alias quomodolibet competentibus de nouo eisdem auctoritate & tenore, etiam perpetuo erigimus & instituimus, ac tam Bononien. Placentin. Parmen. Regien. & Mutinen. à Rauennaten. quam Imolen. & Ceruien. à Bononien. Prouinciis huiusmodi, Ferrarien. vero Ariminen. & Cremen. prædictas, necnon quæ infra Ciuitates Placentin. & Parmen. consistit, & pridem per nos de Collegiata, tunc nullius diœcesis in Cathedralem erecta, dictæque Sedi immediate subiecta fuit Burgi Sancti Donnini Ecclesias ab immediata subiectione eiusdem Sedi Apostolicæ, & quatenus ipsæ Ecclesiæ Placentin. Parmen. Regien. Mutinen. Cremen. Burgi Sancti Donnini Ferrarien. Ariminen. Imolen. & Ceruien. vel earum aliquæ Mediolanen. prædictæ, vel cuicumque alteri Metropolitan. Prouinciæ, quauis occasione & causa, etiam in earum erectione & institutione, seu de iure, statuto, aut ex antiqua consuetudine, seu dicti Concilij decreto facta electione, & alias quomodolibet subiectæ, concessæ, adscriptæ, seu adiunctæ fuerint, vel censeantur, aut in possessione etiam immemorabili, seu quasi esse reperiantur, vel prætendantur, à Mediolanen. & quibuscumque aliis Metropolitan. Prouinciis huiusmodi, ac omni & quacumque illius Præsidis pro tempore existentis Metropolitica iurisdictione, visitatione, superioritate, correctione, & obedientia, illis vt præfertur, vel alias quomodolibet forsan competente, auctoritate & tenore prædictis similiter perpetuo penitus eximimus, & totaliter liberamus, easque & illarum quamlibet, Placentin. videlicet ac Parmen. Regien. Mutinen. Cremen. & Burgi Sancti Donnini Ecclesias, earumque singularum Præsules, Capitula, Ciuitates & diœceses, necnon Cleros, Populos, & vtriusque sexus personas, tam sæculares quam Ecclesiasticas earumdem dictæ Ecclesiæ Bononien. pro suis suffraganeis, & Prouincialibus, ac alias iuxta tenorem literarum Gregorij prædecessoris huiusmodi, ac modo & forma in illis expressis & contentis, quæ omnia, etiam ad dictam Ecclesiam Burgi Sancti Donnini extensa & ampliata censeantur, perinde ac si in eisdem de illa specialis & specifica mentio facta foret, auctoritate & tenore similibus pariter perpetuo concedimus & assignamus. Ferrarien. vero & Ariminen. Ecclesias, etiamsi non appareat, neque probari possit, quod illæ aliquando sub dicta Prouincia Rauennaten. comprehensæ, aut illi subiectæ fuerint.

Rauennaten. sis Ecclesia fines designat.

§.6. Necnon Imolen. & Ceruien. Ecclesias prædictas similiter cum suis respectiue Episcopis, Capitulis, Ciuitatibus, diœcesibus, terris, territoriis, Cleris, Populis, Collegiatis, Parochialibus, & aliis Ecclesiis, necnon Monasteriis, Collegiis, Hospitalibus, locis piis & Religiosis vtriusque sexus, etiam exemptis, & quocumque priuilegio suffultis, ac omnibus & singulis beneficiis Ecclesiasticis, cum cura & sine cura, sæcularibus & quorumuis Ordinum regularibus Ecclesiæ, Prouinciæ, & Archiep. Rauennaten. prædictis vltra Ecclesias Adien. Comaclen. Fauentin. Foroliuien. Britonorien. Cesenaten. Sarsinaten. & alias si quæ sint ipsius Ecclesiæ Rauennaten. suffraganeas Metropolitico iure, ita vt idem Archiepiscopus Rauennaten. pro tempore existens in illis omnibus & singulis ius Metropoliticum sibi vendicare, ac Ferrarien. Ariminen. Imolen. & Ceruien. Ecclesiarum huiusmodi Episcopos vti eiusdem Ecclesiæ Rauennaten. suffraganeos consecrare, & ad eius Synodum Prouincialem euocare, ceteraque omnia ad Archiepiscopi munus & officium, de iure vel consuetudine, aut alias quomodolibet spectantia, & pertinentia facere, exercere, procurare, administrare, & exequi, libere & licite valeat, dictique Episcopi Ferrarien. Ariminen. Imolen. & Ceruien. nunc & pro tempore existentes prædicto Archiepiscopo Rauennaten. tanquam membra capiti obsequentes, ad omnia & singula teneantur & sint obligati, ad quæ alij suffraganei suis Ecclesiis Metropoliticis, & Archiepiscopis Metropolitanen. de iure vel consuetudine, aut alias quomodolibet tenentur, & obligati existunt, itidem perpetuo subiicimus. Et deinceps perpetuis futuris temporibus Ferrarien. Ariminen. Imolen. & Ceruien. Ecclesias prædictas, inter alias suffraganeas dictæ Ecclesiæ Rauennaten. connumerandas, & censendas, ac tam eas quam illarum singularum Ciuitates & diœceses sub ipsa Prouincia Rauennaten. comprehensas, & nullatenus ab ea exemptas, nec dictæ Sedi Apostolicæ immediate, neque vlli alteri, nisi tantum Rauennaten. Ecclesiæ, & illius Archiepiscopo prædictis, quoad Archiepiscopalia, Metropolitica, ac Prouincialia iura, & iurisdictiones, subiectas esse & fore.

Clausulae huius dispositionis præseruatiuas apponit.

§.7. Prædictas quoque literas nullo vnquam tempore, etiam ex eo quod dictarum Ecclesiarum Præsules, & Capitula, vel quicumque alij in præmissis interesse quomodolibet habentes eisdem præmissis non consenserint, nec ad id vocati, aut requisiti; neque forsan omnes causæ propter quas eadem præmissa emanarint in Consistorio nostro, vel alibi vocatis vocandis, & præuiis debitis tractatibus, ac seruatis & adhibitis solemnitatibus, & aliis de iure vel consuetudine, vel iuxta constitutiones & ordinationes Apostolicas, aut Ecclesiarum & Prouinciarum huiusmodi statuta, priuilegia, & indulta, etiam confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roborata, aut alias quomodolibet requisitis, & in similibus necessariis examinatæ, verificatæ, & approbatæ fuerint, seu etiam enormis vel enormissimæ, & totalis læsionis, aut alio quouis prætextu, & ex quocumque capite, ac quauis causa vel occasione quantumcumque notabili, & iuridica, etiam, necessario exprimenda, de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio seu intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu

notari, impugnari, in toto vel in parte rescindi, retractari, annullari, inualidari, in ius vel controuersiam vocari, ad terminos iuris reduci, seu aduersus illa quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse, minusque sub quibusuis similium & dissimilium gratiarum & concessionum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, à nobis, seu quibusuis aliis Roman. Pontificibus Successoribus nostris, ac dicta Sede, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter pro tempore emanatis nullatenus comprehendi, nec comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum ac validissimum, & eum in quo antequam emanarent erant, statum, in omnibus & quoad omnia restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam sub quacumque dat. etiam posteriori per quoscumque interesse habentes pro tempore eligenda de nouo concessas, ac contra & aduersus quascumque exceptiones, etiam quantumuis iustas, & iuridicas, ac quorumuis impugnationes, si quas pro tempore fieri contigerit, omnino & semper validas & efficaces fore, esse, & censeri, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & partibus ipsis perpetuo suffragari in omnibus & per omnia, ac si vocatis omnibus & singulis quorum interest, de illorum consensu, necnon debitis tractatibus & solemnitatibus, ceterisque ad hoc requisitis plene seruatis & adhibitis emanassent, neque ipsarum Ecclesiarum Rauennaten. & Bononien. Præsules pro tempore existentes, vel alios quoscumque ad superius expressa in toto vel in parte verificandum, seu probandum nullo vnquam tempore teneri, nec ad id quauis necessitate cogi aut compelli posse, sed solam narratiuam prædictam absque alia verificatione vel probatione sufficere, eique in iudicio & extra illud stari, nec aliquam probationem seu exceptionem cuiuscumque naturæ & speciei illa sit, vel fuerit, in contrarium adduci vel admitti.

Aliter iudicari prohibet.

§. 8. Sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum dicti Palatij Auditores, ac prædictos & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, nunc & pro tempore existentes, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, in quauis causa & instantia iudicari & diffiniri debere, ac quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus & declaramus, ac desuper omnibus & singulis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis prædictis perpetuum silentium imponimus.

Contrariis quibuscumque derogat.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac nostra de non tollendo iure quæsito, & singulis fel. mem. Pauli II. & quorumcumque aliorum Romanorum Pontificũ itidem prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Apostolicis, ac in vniuersalibus, Prouincialibus & Synodalibus Conciliis editis specialibus vel generalibus constitutionibus & ordinationibus, necnon singularum Ecclesiarum & Prouinciarum prædictarum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, naturis, erectionibus, institutionibus, & exemptionibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis earumque Præsulibus, Præsidentibus, Capitulis & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, necnon irritantibus & aliis decretis, etiam vim contractus habentibus, seu inducentibus, per prædictos & quoscumque alios Romanos Pontifices similiter prædecessores nostros, ac etiam nos, & dictam Sedem, etiam motu, scientia, consilio, & potestatis plenitudine paribus, ac ex certis tunc expressis, etiam consistorialiter propositis, & diligenter examinatis, etiam per modum statuti, & perpetuæ sanctionis & ordinationis, in genere vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis & multiplicatis vicibus concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, obseruata inserti essent, præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse, ac latissime derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Formam publicationis huius bullæ præscribit.

§. 10. Volumus autem quod præsentes nostræ literæ, vt amplius innotescant, non solum in Cancellaria Apostolica, sed etiam ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ publicentur, earumque exempla in iisdem locis affixa dimittantur, ac omnes & singulos, quos illæ concernunt à die publicationis huiusmodi perinde arctent, ac si ipsis personaliter intimatæ fuissent.

Exemplis credi iubet.

§. 11. Huiusmodi quoque exemplis etiam impressis, manu alicuius notarij publici subscriptis, & Cancellariæ prædictæ Regentis pro tempore existentis, vel alterius Prælati Romanæ Curiæ, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ iisdem præsentibus originalibus litteris nostris adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Mandãtes illas in librum Quinternum appellatum eiusdem Cancellariæ ad perpetuam rei memoriam referri & describi.

Sanctionem pœnalem subiicit.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum aduocationis, cassationis, extinctionis, restitutionis, repositionis, reintegrationis, approbationis, confirmationis, communitionis, suppletionis, erectionis, institutionis, exemptionis, liberationis, concessionis, assignationis, subiectionis, declarationis, impositionis, voluntarum, decretorũ, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

D. P. An. 13. 15. Decembr.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1604. 18. Kalend. Ianuarij, Pontificatus nostri Anno 13.

Papa subscr.

Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episc.

Protector noster aspice Deus.

Ego Ptolomæus Episc. Ostien. Card. Comen.
Ego Alex. Episc. Prænestin. Card. Florent.
Ego Hier. Episc. Portuen. Card. Simoncellus.
Ego Fr. Hier. Episc. Albanen. Card. Asculan.
Ego Franc. Episc. Sabinen. Card. de Ioiosa.
Ego Ant. Mar. tt. S. Prax. Presb. Card. Gallus.
Ego Ant. tt. S. Mariæ Transt. Presb. Card. Saul.
Ego Euangelista tt. S. Laurentij in Lucina Presb. Card. Cusentinus.
Ego Marianus tt. SS. Marcell. & Petri Presb. Card. de Camerino.
Ego Fr. Gregorius tt. S. Augustini Presb. Card. de Montelpeto.
Ego Paulus Presb. Card. S. Ceciliæ.
Ego Bened. tt. S. Priscæ Presb. Card. Iustinian.
Ego Franc. Maria tt. S. Mariæ in Aracæli Presb. Card. à Monte.
Ego Oct. tit. S. Alexij Presb. Card. Parauicinus.
Ego Oct. tt. SS. Ioannis, & Pauli Presb. Card. de Aquauiua.
Ego Fl. tt. S. Mariæ de Pace Presb. Card. Plat.
Ego Ant. Presb. Card. Sanctorum Quatuor Cor.
Ego Petrus tt. S. Pancratij. Presb. Card. Aldobrandinus S.R.E. Camerarius.
Ego Franc. Maria tt. S. Mariæ sup. Min. Presb. Card. Senensis.
Ego Oct. tt. S. Sabinæ Presb. Card. Bandinus.
Ego F. Annas tt. S. Susã. Presb. Card. de Giury.
Ego Cam. tt. S. Chrysog. Presb. Card. Burghes.
Ego Cæs. tit. SS. Ner. & Ach. Presb. Card. Bar.
Ego Laur. tt. S. Laurentij in Pane, & Perna Presb. Card. Blanchettus.
Ego Fran. tt. S. Cruc. in Hier. Presb. Card. Auila.
Ego Fran. tit. S. Mariæ de Pop. Presb. Card. Mant.
Ego Pomp. tt. S. Balbinæ Presb. Card. Arigon.
Ego Bonif. tt. S. Hieronymi Illyricorum Presb. Card. Beuilacqua.
Ego Dominicus Episc. Tusculan. Card. Pinell.
Ego Dom. tt. S. Honuph. Presb. Card. Tuscus.
Ego P. Æmilius Presb. Card. S. Marcelli.

Ego Seraph.tt.S.Salu.in Lau.Presb.Card.Olin.
Ego Inn.tt.S.Tho.in Par.Presb.Card.de Bub.
Ego Io.tt.S.Matt.in Mar.Presb.Card.de Vic.
Ego Iac.tt.S.Steph.in Mont.Cel.Presb. Car.San.
Ego Her.tt.S.M.Transp. Presb.Car. Valentius.
Ego Hier.Agne.Presb. Card.S.Petri ad Vinc.
Ego Hie.tt.S.Blasij de Ann.Presb. Car.Pamph.
Ego F.Ansel.tt.S.Petri in Monte Aureo Presb.Card. Monopolitanus.
Ego Alex. S.Laur.in Dam.Diac. Card. Montaltus, S.R.E. Vicecancellarius.
Ego Cynt.Diac.Card.S.Georg.ad Velum.Aur.
Ego Bart.S.Mariæ in Port.Card. Cæsius.
Ego And.S.Ang.in For.Pisc.Diac.Card.Per.
Ego Io.Bapt.S.Mariæ in Cosm.Diac.Card.Dæt.
Ego Syl.Diac.Card. S.Cæsarei.
Ego Carol. Eman. S.Nic. in Carc. Tullia Diac. Card. Pius.

Publicatio in Vrbe.

Anno à Natiuitate D.N.Iesu Christi 1605. Indict.3.die verò 29.mensis Ianuarij, Pontificatus Sanctiss.in Christo Patris & D.N.D.Clementis Diuina prouidentia Papæ VIII. Anno eius XIII.Retroscriptæ literæ Apost.publicatæ & affixæ fuerunt in valuis Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ, vt moris est, per me P.Aloysium Peregrinum eiusdem D.N.Papæ Curs.

Iacobus Brambilla Mag.Curs.

Publicatio in Cam. Apost.

Lecta & publicata fuit supradicta Bulla die 8. mensis Februarij dicti Anni, vt supra in Cancellaria Apostolica de mane hora Cancellariæ, Præsentibus Dominis de Parco & pluribus Scriptoribus & Abbreuiatoribus.

Claudius Ciccolinus Custos.

CXVI. Innouatio & declaratio constitutionum editarum ab Innocentio VIII. & Iulio III. super iure & modo, quo Prior generalis Fratrum Eremitarum Ordinis S.Augustini, visitare possit loca & personas Congregationis Lombardiæ eiusdem Ordinis.

Congregationem istam sciunxit Eugenius IV. vt sup.in eius const.25. Regimini, lib.1.vbi notaui.

Edita A.D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex iniuncto nobis Apostolici muneris debito, controuersiis & differentiis inter Religiosos vertentibus finem imponere, ac desuper opportuno remedio prouidere tenemur, prout ius & ratio postulat, ac alias in Domino salubriter conspicimus expedire.

Orta est differentia super modo quo Generalis possit visitare Congregationem Lombardiæ.

§ 1. Cum itaque dudum inter dilectos filios Priorem Generalem Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini eiusque assistentes ex vna, & Vicarium Generalem & Fratres Congregationis seu Societatis Lombardiæ eiusdem Ordinis ex altera partibus, controuersiæ ac differentiæ, super iure, modo & forma visitandi, rebusque aliis viguerint.

Hic Pontifex sub die 13. Iulij proxime decursi, innouauit & declarauit constitutiones Innocentij VIII. & Iulij III. desuper editas.

§.2. Nosque illas in Congregatione Reformationis & Visitationis Apostolicæ mature discuti & examinari fecerimus, & in eadem Congregatione ambæ partes pluries fuerint auditæ. Nunc huiusmodi differētias & controuersias è medio tollere, ac vtriusque partis quieti prospicere volentes, ac Priorem Generalem, assistentes & Vicarium Generalem & Fratres vniuersos Ordinis & Congregationis prædictorum, à quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisq; Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existũt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes & absolutos fore censentes, Motu proprio & ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, declarantes in primis & ante omnia, mentis & intentionis nostræ non fuisse nec esse, in literis nostris in forma breuis sub datum die 13. Iulij præsentis Anni M.DCIII. expeditis super visitatione per priorem Generalem facienda in Domibus Congregationis Lombardiæ, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, recedere à dispositione & priuilegio fel.recor. Innocentij PP. VIII. prædecessoris nostri super eadem visitatione emanatis, & ab eisdem partibus receptis & acceptis in concordia de Anno M. D L I. inter eas inita, quarum etiam tenores præsentibus pariter pro expressis haberi volumus, sed eiusdem nostræ mentis & intentionis fuisse & esse, statuere & decernere, prout in dictis priuilegio & concordia continetur, & nihilominus prædictas nostras literas ad præscriptum priuilegij & concordiæ huiusmodi reducentes, harum serie perpetuo statuimus & decernimus.

Declarat quod Generalis visitet per seipsum vnà cum vno ex Visitatoribus Congregationis.

§. 3. Quod liceat Priori Generali, quoties ei placuerit, per se insimul cum vno ex Visitatoribus Societatis huiusmodi, quem ad hoc duxerit eligendum, vel per Vicarium eiusdem Societatis dumtaxat, & non per alium, vnam vel plures Domum, vel Domos, ac ipsam Societatem visitare.

Honoretur vt caput totius Ordinis, & omnis obedientia ei præstetur.

§ 4. At vlterius volumus & mandamus, vt in Visitatione huiusmodi Prior Generalis, tam in præcedentia, quam in aliis quibuscumqoe actibus publicis vel priuatis in locis & Domibus Cōgregationis prædictæ, habeatur, reputetur & honoretur vt Caput, Gubernator & Administrator totius Ordinis Sancti Augustini ab ipso Vicario Generali Congregationis, Visitatoribus, Prouincialibus, Prioribus & omnibus aliis Fratribus. Et debeant in eadem visitatione, primum ipse Vicarius Generalis, deinde Visitatores, Prouinciales, Priores, & alij supradicti Fratres præstare illi cum affectu omnem obedientiam, vt suo Superiori.

Visitare possit tam loca Congregationis Lombardiæ, quam personas.

§. 5. Teneatur Vicarius Generalis, Visitatores & alij quicumque Fratres Congregationis, subire & recipere prædictam Visitationem, nedum quoad loca, Domus & Conuentus Congregationis, verùm etiam quoad proprias cuiusque ipsorum personas, & debeant vniuersi, ac illorum vnusquisque obedientiam præstare Priori Generali in his quæ per ipsum in Visitatione fuerint ordinata, necnon subiacere pœnis & correctionibus, quas iuxta Constitutiones dictæ Congregationis Prior Generalis illos visitando iniunxerit & imposuerit, illasque omnino adimplere & exequi debeant.

Visitator, aut Vicarius Congregationis assistat, & votum consultiuum tantum habeat.

§.6. Visitator Congregationis, qui vocatus à Priore Generali interesit visitationi, vel Vicarius Generalis ipse, si quando reperietur in conuentu vbi fiet visitatio, assistat ipsi Priori Generali, vt illum informet, ac certiorem faciat de statu & negotiis Domorum visitandarum, vitaque & moribus Fratrum. Verùm nullam habeat vocem actiuam in ipsa Visitatione, & non possit ferre aut prætendere votum, nisi consultiuum in his omnibus quæ Prior Generalis voluerit decernere.

Scrutinio aut secreto examini Generalis nō intersit.

§.7. Neque etiam possit aut debeat interesse scrutinio aut examini secreto, habendo per Priorem Generalem visitantem, de Fratribus Congregationis, cui scrutinio seu examini ipse solus Prior Generalis debebit interesse.

Assistentes associent Generalem qui de eorum voto procedat.

§.8. Assistentes Ordinis comitentur & associent Priorem Generalem in visitatione Congregationis, & perpetuo eidem assistant, & ipse Prior Generalis absque eorum Consilio nihil decernere possit, iuxta formam à nobis præscriptam in literis in forma Breuis super deputatione eorumdem Assistentium expeditis.

Assistentes præcedant in Visitatione, omnibus de Congregatione.

§. 9. Iidem Assistentes dum eo munere in dicta Visitatione funguntur, quibuscumque locis & actibus eiusdem Congregationis locum habeant, præsente Priore Generali, ante Vicarium Generalem Congregationis, ac Visitatores, Procuratorem, Prouinciales, Priores & alios quoscumque Fratres dictæ Congregationis.

Visitatorem moneat Generalis per mensem ante, & eo nō veniente Generalis visitet absque ipso.

§.10. Teneatur Prior Generalis saltem per Mensem ante Visitationem denunciare Visitatori, quem voluerit eligere, Visitationem faciendam, eiusque locum & tempus. Et si Visitator vocatus recusauerit aut neglexerit in loco aut Monasterio visitandu interuenire, liceat eidem Priori Generali vocare ad idem officium de propinquiori Monasterio Priorem, vel eo absente Vicarium, & illis adhuc accedere recusantibus, absque eorum interuentu dictá loca visitare.

Obseruantiam prædictorum Pontifex præcipit.

§. 11. Quocirca vtriusque partibus prædictis in virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis nostræ, aliisque arbitrij nostri pœnis districte præcipiendo mandamus, quatenus præmissa omnia singula inuiolate obseruent,

&

& per eos ad quos spectat & spectabit in futurum, obseruari curent & faciant.

Generalem executorem eorumdem deputat.

§. 12. Et nihilominus eidem Priori Generali, prædictos Vicarium Generalem, Visitatores, Priores & Fratres dictæ Congregationis Lombardiæ ad obseruationē præmissorum per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, cogendi & compellendi, ac inobedientes quoscumque etiam voce actiua & passiua perpetuo vel ad tempus arbitrio suo priuandi, & contra illos censuras & pœnas supradictas, seruata iuris & sacrorum Canonum forma, proferendi & promulgandi, facultatem impartimur, ac sententias siue pœnas prænissas, quas rite tulerit seu statuerit in rebelles, ratas habebimus & faciemus, auctore Domino, vsque ad satisfactionem condignam, inuiolabiliter obseruari.

Clausulas derogatorias apponit.

§. 13. Non obstantibus literis nostris supradictis de mense Iulij præsentis anni expeditis, ac etiam prædicti Innocentij, prædecessoris priuilegio, & concordia in his quæ præsentibus aduersantur, ac aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis & Congregationis prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis eidem Congregationi, eiusque Vicario Generali, aliisque Superioribus & Fratribus sub quibuscumque tenoribus & formis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisq; contrariis quibuscumque.

D. P. An. 13. die 22. Dec.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 22. Decembris 1604. Pont. nostri Anno 13.

CXVIII. Iurisdictio Vicarij Papæ in Vrbe, cognoscendi quascumque causas Archihospitalis S. Spiritus Ordinis S. Augustini, vel eius, suarumque personarum interesse concernentes.

Declarationem huius iurisdictionis, quoad causas obligationum Cameralium, vel ad R. Cameram Apostolicam aut Magistros Viarum Vrbis spectantes, vide in Pauli V. constitut. 22. Decem. vbi alia de Archihospitali indicabo.

Edita A. D. 1605.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Causa huius constitut.

CVm sicut accepimus, Archihospitale nostrum S. Spiritus in Saxia de Vrbe, Ord. S. August. maximū damnū patiatur, dum coram diuersis iudicibus litigare cogitur, cum eius Procuratores ac Aduocati sæpe ac sæpius, vna & eadem hora, coram pluribus Iudicibus comparere pro defensione causarum dicti Archihospitalis teneantur, quo fit, vt pluries ob eorum non comparitionem retardentur expeditiones, seu etiam quandoque in eorum contumacia accelerentur, in non leue damnum dicti Archihospitalis. Et licet felicis recordationis Clemens Septimus, & Paulus Quartus Romani Pontifices prædecessores nostri tūc existentes, suos in Alma Vrbe Vicarios in Indices causarum dicti Archihospitalis deputauerint, nihilominus hoc priuilegium in desuetudinem venit.

Iurisdictio Vicarij Papæ cognoscendi omnes causas interesse Archihospitalis, eiusque personarum concernen.

§. 1. Nos eiusdem Archihospitalis vtilitati & commoditati prospicere, vt eius bona & iura quæcumque conseruentur, ac in pauperum infirmorum & alios pios, prout deputata esse noscuntur, & non alios vsus, debite conuertantur, salubriter prouidere volentes, Motu proprio & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, literas, seu Motus proprios dictorum Clementis & Pauli prædecessorum harum serie confirmantes & innouantes, omnes & singulas causas ciuiles, beneficiales, matrimoniales, & spirituales ac profanas, criminales & mixtas, ac alias quascumque inter dictum Archihospitale, illiusque Præceptorem, Fratres, Ministros, Factores, Agentes, vel alios quoquo modo dicto Archihospitali inseruientes, necnon proiectos seu expositos vel expositas in eodem Archihospitali degentes, seu qui vel quæ inde egressæ sunt, & nuptui traditæ ex vna, & quascumque alias personas cuiuscumque status, gradus, dignitatis, ordinis, conditionis, & præeminentiæ existentes, Vniuersitates, Societates, Congregationes, Monasteria & alia loca pia, & suos Iudices particulares etiam ex concessione, seu speciali commissione vel deputatione nostra, vel aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum habentes seu habentia, & alios quoscumque tam actiue quam passiue vertentes, à quibuscumque Iudicibus, Cameræ Auditore, etiam si agatur vigore obligationis Cameralis, Vicario, Gubernatore, Senatore Vrbis, illorumque Locatenentibus, Collateralibus & Iudicibus, ac dictæ Vrbis causarum Appellationum Capitaneo, & à quibusuis Consulibus, etiam Artis Agriculturæ, Camerario Ripæ & Ripettæ, Burgi Gubernatore, & sacri Palatij causarum Auditoribus, & eiusdem S.R.E. Cardinalibus, etiam cuiusuis Collegij, Societatis, Vniuersitatis, Monasterij, seu alterius cuiusuis loci pij etiam Neophytorum Protectorib. specialiter deputatis, aliisque Iudicibus ordinariis seu delegatis quibuscumque motas & pendentes de & super statu & bonis stabilibus, mobilibus, seu mouentibus, iuribus & actionibus quibuscumque etiam occasione damnorum datorum tam prædicti Hospitalis quam Fratrum dicti Ordinis, expositorum, infirmorumque in dicto Archihospitali decedentium, qui aliquid dicto Archihospitali, siue per viam institutionis vel legati, seu ab intestato vel alio quocumque titulo reliquerint, aliorumque Ministrorum, Agentium, Factorum, aliorumque dicto Archihospitali quoquo modo inseruientium, ac quibuscumque locationibus, venditionibus, legatis, fideicommissis, testamentis, hæreditatibus, ac illorum discussionibus, atque quorumcumque iurium & actionum cessionibus, aliisque inter viuos contractibus etiam vigore obligationis in forma Cameræ exequutionibus, reuocationibus, bonis, rebus, iuribus & actionibus ad dictū Archihospitale spectantibus, & in quibus ipsum Archihospitale, seu personæ supradictæ quoquo modo interesse habent seu prætendunt, tam in Romana Curia, quam extra eam vbiuis locorum, quorum omnium & singulorum status & merita, ac nomina & cognomina Iudicum & colliti gantium præsentibus pro expressis haberi volumus, in quacumque instantia, ac in eisdem statu & terminis in quibus reperiuntur, ad nos harum serie auocamus.

Per seipsum appellatione remota, & per alium semel tantum in causis appellabilibus recursu permisso.

§. 2. Illasque necnon alias in futurum quandocumque perpetuis futuris temporis mouendas cum omnibus & singulis illarum inciden. dependen. annexis & connexis, tibi modemo, & pro tempore existenti nostro in Alma Vrbe, eiusque districtu Vicario, per te ipsum seu per Prælatum doctrina & integritate præditum à te deputan. & toties quoties tibi videbitur remouendum, & alium in eius locum subrogan. qui tamen non sit tuus Vicesgerens, neque Locumtenens, qui aliis variis negotiis impediti dictarum causarum expeditioni, singulis horis, prout necessitas requirit, vacare non poterunt, quoad causas minorum mouendas summarie, simpliciter & de plano, sola facti veritate inspecta, & nullis etiam terminis substantialibus seruatis, & sine registri confectione, etiamque de quacumque summa excedente tuam iurisdictionem, agatur, ac alias iuxta ordinarias facultates & iurisdictionem tibi per nos attributas, & secundum iustitiam & æquitatem, & quacumque etiam appellatione remota, si causæ huiusmodi à te ipso cognoscentur & terminabuntur, si autem huiusmodi causæ à Prælato à te deputando cognoscentur, & causæ ipsæ erunt appellabiles, semel tantum ad te recursum habere liceat, & causæ huiusmodi per viam reuisionis per te ipsum vel alium à te deputan. terminari debeant, cognoscen. deciden. finique terminan. priuatiue quoad alios quoscumque Iudices supradictos & quemlibet ipsorum, committimus & mandamus.

Nec alteri quam sibi huiusmodi causas committi possint.

§. 3. Et ne de cetero causæ Archihospitalis & illius Præceptoris & Conuentus ac personarum huiusmodi actiue vel passiue alteri quam tibi committi possint, & quicquid secus à quocumque quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Facultas in Curia & extra eam citandi, inhibendi, & inobedientes incercendi.

§. 4. Et insuper tibi per te vel Prælatum à te deputan. prædictum quoscumque quorum interesit tam in Romana Curia quàm extra eam, etiam per edictum publicū constito tibi summarie & extraiudicialiter de non tuto accessu,

accessu, citandi, ac illis, necnon quibuslibet toties quoties opus fuerit, etiam simili edicto, etiam sub sententiis Ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis pœnis arbitrio tuo moderan. & applican. inhiben. ac in euentum non paritionis ad declarationem incursus censurarum & pœnarũ huiusmodi, illarumque aggrauationem & reaggrauationem, necnon inuocationem brachij sæcularis auxilij & interdicti relaxationem.

Testes ad perhiben. testimonium cogendi. Sententias exequendi.

§. 5. Necnon testes ad perhiben. testimonium veritatis sub similibus censuris & pœnis cogen. & compellen. Ac sententias per te vel per Prælatum a te deputan. latas, necnon omnia & singula per te aut illum pro tempore decisa & terminata decreta quibusuis exceptionibus & appellationibus non obstan. etiam per tuum simplex mandatum exequutiuum tuo etiam sub paruo sigillo regula contraria non obstan. decernen. & exequen.

Expensas taxandi.

§. 6. Expensasque taxan. & fructus liquidan. & exequutioni debitæ demandandi seu demandari facien.

Contradictores compescendi.

§. 7. Et contradictores quoscumque & rebelles per easdem censuras & pœnas, & alia iuris remedia appellatione postposita compescen.

Remissorias dandi.

§. 8. Literasque remissoriales ad partes quoties & quando necesse, & tibi alias visum fuerit, tuo arbitrio etiam sub simili sigillo, regula pariformiter contraria non obstan. decernen.

Notarium deputandi.

§. 9. Necnon vnum ex quatuor Notariis sui Tribunalis arbitrio Præceptoris dicti Archihospitalis eligen. in causis huiusmodi deputandi.

Singulis diebus procedendi.

§. 10. Ac in eisdem causis singulis diebus feriatis præterquam Dominicis & aliis festiuis de præcepto, & quando videlicet dictum Archihospitale erit actor procedendi, ac omnia & singula, in præmissis & circa ea necessaria seu quomodolibet opportuna facien. geren. & exequen. motu, scientia & potestatis plenitudine similibus plenam & liberam facultatem concedimus & impartimur.

Per Cursores & Mandatarios citandi.

§. 11. Statuentes quod citationes in causis prædictis exequi possint per quoscumque Cursores & Mandatarios Vrbis iuxta placitum Procuratoris dicti Archihospitalis.

Dilationibus & significationibus aliorum iudicum non obstantibus mandata exequendi.

§. 12. Quodque nullæ inhibitiones, non grauetur, supersessoriæ, dilationes etiam quinquennales, & in vim motus proprij Pij V. à quibusuis Iudicibus etiam causarum Cameræ Apostolicæ Auditore, & à Præsidente Visitatoris Carcerum, sub quibusuis tenoribus & formis, præterquam à te concessæ, aliquibus suffragentur, sed illis minime obstantibus exequutio mandatorum ad fauorem eiusdem Archihospitalis concessorum fieri valeat.

Clauf. prof.

§. 13. Ac decernentes præsentes literas de subreptionis, & obreptionis seu nullitatis vitio aut intentionis nostræ vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui aut infringi, reuocari, retractari, suspendi vel limitari nullatenus posse, sed semper validas, firmas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet, quauis alia iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quocumque quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§. 14. Non obstant. præmissis ac fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, & quibusuis aliis constitutionibus, ordinationibus, & præsertim motu proprio Populo Romano concesso, statutisque nouis, Vrbis reformationibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis dictæ Vrbi, ac quibuscumque aliis personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarũ derogatoriis aliijque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam motu, scientia & potestatis plenitudine similibus, etiam per vim & modum contractus & Capitolorum, & in forma motus proprij, etiam in fauorem Cursorum nostrorum, stylo Palatij feriis generalibus de Mandato fe. rec. Pauli Papæ IV. etiam prædecessoris nostri vsque ad Kalendas Octobris indictis, & in futurum indicendis, ac omnibus aliis & singulis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specifica, expressa & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio habenda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 10. Februarij, 1605. Pontificatus nostri Anno 14. *D.P. An. 14. die 10. Febr.*

Prohibitio appellandi per religiosos Ordinis Fratrum Seruorum B.M. Virginis à Prælatis eiusdem Ordinis ad tribunalia secularia. Permissioque habendi recursum ad Priorem Generalem, Protectorem, seu Viceprotectorem, aut ad Romanum Pontificem. CXIX.

Alia de hac Religione, notata sunt in const. 80. Decr. huiusmet Pontificis hic sup.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A.D. 1593.

Proœmium.

QVoniam nostro pastorali potissimum incumbit officio, vt ea quæ per regulares personas contra eorum regularia instituta temere attentantur, quantum Nobis ex alto conceditur, opportunis remediis compescamus, & amoueamus.

Causa huius constitutionis.

§. 1. Proinde quia nuper dilecto filio Magistro Lælio Balliono de Florentia, Priore Generali Ordinis Fratrum Seruorum B. Mariæ, non sine animi nostri molestia referente accepimus, quod nonnullæ dicti Ordinis etiam vtriusque sexus regulares personæ, Dei timore postposito, & suæ professionis immemores, vt in eorum malefactis & inobedientia se diutius confoueant, ab iis quæ per Prælatos eiusdem Ordinis, & Priores Prouinciales, & alios Superiores ab ipso Priore generali pro tempore deputatos, acta sunt & decreta, ad tribunalia secularia appellare, & ad ea temere confugere consueuerunt, in non modicam iurisdictionis ipsorum Superiorum læsionem, & regularis instituti alterationem, ac scandalum plurimorum.

Prohibitio de qua in rubr.

§. 2. Nos præmissis obuiare volentes, vniuersis & singulis dicti Ordinis vtriusque sexus regularibus personis cuiuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, Apostolica auctoritate tenore præsentium præcipimus & mandamus, eisque sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, à qua non nisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo absolui possint, necnon priuationis perpetuæ officiorum per eos obtentorum, & inhabilitatis ad illa & alia quæcumque dicti Ordinis officia exercenda, ac vocis tam actiuæ quàm passiuæ eo ipso absque alia declaratione incurrendis pœnis, districtius inhibemus ne ad ipsa tribunalia secularia, quouis prætextu aut quæsito colore appellare, vel ad illa confugere, aut ea propterea quoquo modo adire audeant vel præsumant, sed si se à Prælatis grauari prætendant, ad Priorem generalem ipsius Ordinis, seu illius Protectorem, aut Viceprotectorem in Romana Curia vel ad Nos, siue Romanum Pontificem pro tempore existentem supremum in Ecclesia Dei Iudicem, sicut antiquitus semper facere consueuerunt, recursum habeant, vnde illis breui manu iustitia ministrabitur.

Extensio ad fautores.

§. 3. Volentes, & ita declarantes, quod nedum dicti Ordinis regulares personæ contrafacientes, verum etiam eorum quomodolibet, directe vel indirecte fautores & consultores, easdem pœnas eo ipso omnino incurrant.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogat.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusuis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis & innouatis, quibus omnibus eorum tenores

ac

ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat ad effectum præsentium, specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 15. Febr. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annolo Piscatoris, die 15. Februarij 1593. Pontificatus Nostri Anno secundo.

CXX. Protomedici, & Collegij Physicorum de Vrbe, iurisdictio & facultates.

De his habes etiam sup. in constit. 19. Iulij III. Meritis. lib. 1. & Greg. XIII. const. 40. In Apostolica. & in Pauli V. const. 71. §. 25.

Edita A. D. 1593.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. QVo viri qui tum salubribus Artis Medicæ præceptis, & singolari methodo, tum diuturna experientia, quæ vbique plurimum valet, sapienter instructi in medendis humanis corporibus occupantur, & ab eis in hac alma Vrbe, & omnibus status nostri Ecclesiastici Ciuitatibus infirmitates omnes depellere continuo procurant, sanitati & incolumitati hominum consulentes, quibuscumque difficultatibus superatis id ipsum facilius & promptius exequi, & operari valent, priuilegia per Romanos Pontifices prædecessores nostros illis concessa conseruanda, ac per eos desuper statuta & ordinata, vt inuiolabiliter obseruentur confirmanda esse iudicamus, prout melius totius Reipublicæ valetudini nouimus expedire.

Sixtus IV. (cuius bullā non posui) confirmauis statuta Collegij. §. 1. Sane dilecti filij Sigismundus Brumanus Cremonensis, Artium & Medicinæ Doctor, ac Romani Collegij pariter Artium & Medicinæ Doctorum Prior, ac dictæ Vrbis & totius Status Ecclesiastici Protomedicus Generalis, necnon Antonius Portus Firmanus, & Odoardus Lopius Romanus pariter Artium & Medicinę Doctores consiliarij, tam suo quam ipsius Collegij nominibus, Nobis nuper exponi fecerunt, quod alias postquam fel. rec. Sixtus Papa Quartus prædecessor noster, nonnulla per tunc existentes Protomedicum & Priorem ac Collegium huiusmodi, ad obuiandum erroribus qui in Arte Medicinæ à plerisque qui sibi nomen Medici vsurpabant committebantur, ac periculis mortis quæ sæpissimè infirmis inde sequebantur, statuta, & ordinata perpetuo approbauerat, & confirmauerat.

Clemens VII. illa & alia de nouo statuta confirmauit, & ipsa ac alia priuilegia multa Protomedico & Collegio tribuit. §. 2. Et dein[illegible] piæ mem. Clemens Papa VII. etiam prædecessor [illegible], qui præfata ac alia etiam per tunc existentes Protomedicum & Collegium huiusmodi de nouo statuta & ordinata, quæ suis sub plumbo confectis literis de verbo ad verbum inseri voluit, quàm recolendæ mem. Iulius III. Pius IV. Pius V. & Greg. XIII. Romani Pontifices etiam prædecessores nostri, ea omnia etiā perpetuo confirmauerant & approbauerant, ac per omnes & singulos Artis Medicinæ huiusmodi professores & Aromatarios, in Vrbe ac toto statu huiusmodi commorantes, ac alios quos illa concernebant inuiolabiliter obseruari mandauerant, ac quamplura gratias, facultates, concessiones, priuilegia, & indulta Protomedico, Priori, & Collegio prædictis, tam super approbatione Physicorum & Chirurgorum, ac Aromatariorum in Vrbe, & aliis Ciuitatibus, terris, & locis S.R.E. subiectis; ac examine simplicium, vel compositorum medicinalium humanis corporibus exhibendorum, ac Aromatariæ medicinalis exercitio, quàm super facultate & potestate promouendi ad magisterij vel Doctoratus gradum, illorumque insignia dandi, necnon iurisdictione Protomedici & Collegij prædictorum, cognoscendi quascumque causas ciuiles & criminales eorum, ac Aromatariorum, aliorumque mederi seu medicinalia cuiuscumque generis fuerint, tradere & exhibere volentium exercitium concernentia, priuatiue etiam quoad alia tribunalia quæcumque, ac procedendi contra quoscumque inobedientes, etiam ad pecuniarias aliasque pœnas, necnon visitandi & corrigendi quoscumque Aromatarios, eorumque Aromatarias in Vrbe, & toto statu Ecclesiastico huiusmodi, vt præfertur existentes; ac ad id Commissarios, aliosque deputatos destinandi & deputandi, ac denique omnia & singula in præmissis necessaria statuendi, faciendi, ordinandi, & exequendi similiter perpetuo concesserant.

Super approbatione Physicorum, Chirurgorum, & Aromatariorum.

Examinatione simplicium & compositorum medicinalium.

Exercitia Aromataria. Facultateque promouendi ad gradus. Iurisdictione causas cognoscendi ciuiles & criminales. Ta attende const. Clem. VII. cit. in rubr.

Correctione Aromatariorum, & visitatione Aromatum.

Protomedicum ideo & Collegium incolumitati incolarū status Ecclesiastici intendentes, statuta reformarunt, & alia pro felici Collegij regimine statuerunt. §. 3. Protomedicus, & Prior, ac Consiliarij, & Collegium huiusmodi decori & vtilitati ipsius Collegij, ac incolarum Vrbis, & status huiusmodi incolumitati, quantum in eis est studentes, antiqua statuta prædicta prout temporum ratio expostulat in melius reformarunt, aliaque de nouo super præmissis, ac alias debitum exercitium Artis huiusmodi, nec non felix ipsius Collegij regimen concernentia & disponentia, ac alias salubria & honesta ediderunt, prout in singulis ipsorum Prædecessorum literis desuper confectis ac statutis plenius continetur.

Et pro prædictorum omniū confirmatione Papam supplicarunt. §. 4. Cum autem Protomedicus & Collegium prædictum cupiant literas prædictas, ac singula statuta huiusmodi pro illorum substantia firmiori per Nos perpetuo approbari & confirmari, Nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus eorum desiderio huiusmodi annuere, aliasque in præmissis opportune prouidēre de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui prædictas gratias & statuta confirmat. §. 5. Nos igitur, qui fidelium quorumlibet vota, præsertim saluti & incolumitati Nobis subditorum consulentia, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, ac attendentes statuta de nouo edita prædicta nonnisi pro bono regimine & salubri directione dicti Collegij horum temporum ita suadente ratione facta fuisse, ipsumque Collegium, ac illius singulares personas quæ pro vniuersali hominum salute continuò laborant specialibus quoque fauoribus & gratiis prosequi volentes, ac singularum literarum & statutorum huiusmodi tenores etiam veriores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur & insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, singulas literas prædictas ac statuta per Protomedicum & Collegium huiusmodi condita atque edita, ac omnia & singula in eis contenta, ac inde sequuta & sequenda quæcumque Apostolica auctoritate tenore præsentium, quatenus liceat & honesta, & sacris Canonibus & decretis Concilij Tridentini contraria non sint, perpetuo approbamus & confirmamus, illisque perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adiicimus, omnesque & singulos iuris & facti, aliosque defectus si qui interuenerint in eisdem supplemus, eaque omnia & singula ab omnibus quos illa concernunt & concernere poterunt, quomodolibet in futurum similiter perpetuo & inuiolabiliter obseruari, ac ad illorum omnium obseruationem omnibus iuris & facti remediis cogi, & compelli posse.

Clausulam sublatā apponit. §. 6. Decernentes sic & non aliter per quoscumque Iudices quauis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & causarum Palatij Apostolici Auditores, ac singularum prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, & locorum dicti status Ecclesiastici, Vicelegatos, Gubernatores, Potestates, & alios Iudices, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, irritum quoque & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executorem huius const. deputat, & defensorem. §. 7. Et nihilominus dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per præsentes committimus & mandamus, quatenus per se vel alium seu alios Protomedico & Collegio prædictis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra præsentes ac singulas literas & statuta huiusmodi perpetuo & inuiolabiliter obseruari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias & censuras Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias pœnas, aliaque opportuna iuris & facti remedia appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij secularis.

Contraria omnia tollit. §. 8. Non obstantibus similis mem. Bonifacij Papæ VIII. similiter prædecessoris nostri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, dūmodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis quæ dicti Prædecessores in singulis eorum literis voluerunt,

voluerunt non obstare, contrariis quibuscumque, aut si Aromatariis & aliis prædictis, vel quibusuis aliis communiter aut diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Dat. P. A. 2. 10. Nouemb.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 10. Nouemb. 1593. Pontificatus Nostri Anno secúdo.

CXXI. Facultas Congregationis Clericorum Ministrantium Infirmis, recipiendi Nouitios ad habitum, non expectato Capitulo generali, nec prouinciali.

Istam Congregationem primo approbauit Sixtus V. in sua const. 25. Ex omnibus lib. 2. vbi alia notaui.

Edita A. D. 1594.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Assidua pietatis & charitatis opera, quæ dilecti filij Præpositus & Clerici aliique religiosi Congregationis Ministrantium Infirmis circa infirmorum tum corporalem, tum spiritualem curam, vt accepimus continuo exercent, merito nos inducunt, vt eorum Religionis conseruationi & augmento libenter prospiciamus.

Facultas de qua in rub.

§. 1. Proinde supplicationibus eorum Nobis nomine humiliter porrectis inclinati, ac de Venerabilium fratrum nostrorum Cardinalium Congregationis super Cósultationibus Episcoporú, & regularium deputatæ Præpositorum sententia, dictis Præposito & religiosis perpetuo concedimus & indulgemus, vt in qualibet eorum domo vbicumque locorum existente, tres ex antiquioribus Patribus à Capitulo conuentuali deputari possint, qui eandem habeant facultatem & potestatem in admittendis Nouitiis, quæ commissa fuit Capitulis generalibus & prouincialibus, aliisque deputandis iuxta constitutionem super Nouitiorum receptione à fel. rec. Sixto Papa V. prædecessore nostro editam sub Dat. sexto Kal. Decembris anno tertio, & alteram eius declarationem sub Datum 12. Kal. Nouembris anno quarto eius Pontificatus, dummodo in reliquis earumdem constitutionum formam seruent. Ad hocque plenam & amplam dictis deputatis facultatem & auctoritatem impartimur.

Sixti V. hæ constitutiones sunt in 2. par.

Derogatio contrariorum.

§. 2. Non obstantibus prædicti Sixti V. & aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 3. 31. Martij.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 31. Martij 1594. Pontificatus Nostri Anno tertio.

CXXII. Contra edentes, vel vtentes aliis Litaniis, quam hic approbatis, vel à Congregatione Sacrorum rituum approbandis.

Edita An. D. 1601.

De hac Congregatione habes constitut. 74. Sixti V. Immensa. lib. 2. Congreg. V.

Causa huius prohibitionis.

Sanctissimus Dominus noster Clemens Papa VIII. Quoniam multi hoc tempore, priuati etiam homines prætextu alendæ deuotionis, nouas quotidie Litanias euulgant, vt iam prope innumerabiles formæ Litaniarum circumferantur, & in nonnullis ineptæ sententiæ, in aliis (quod grauius est) periculosæ, & errorem sapientes inueniantur, pro sollicitudine sua pastorali prouidere volens, vt animarum deuotio, Deique, ac Sanctorum inuocatio, sine vllius detrimenti spiritualis periculo foueatur.

Prohibitio de qua in rubr.

§. 1. Præcipit, & mandat, vt retentis antiquissimis, & communibus Litaniis, quæ in Breuiariis, Missalibus, Pontificalibus, ac Ritualibus continentur, necnon Litaniis de B. Virgine, quæ in Sacra Æde Lauretana decantari solent, quicumque alias Litanias edere, vel iam editis in Ecclesiis, siue Oratoriis, siue Processionibus, vti voluerint, eas ad Congregationem Sacrorum rituum recognoscendas, & si opus fuerit corrigendas mittere teneantur, neque sine licentia & approbatione prædictæ Congregationis, eas in publicum edere aut publice recitare præsumant, sub pœnis (vltra peccatum) arbitrio Ordinarij, & Inquisitoris seuere infligendis.

§. 2. Præsens Decretum factum fuit in generali Congregatione Sanctæ Romanæ & vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico in Monte Quirinali, coram prædicto Sanctissimo Domino nostro, ac Illustrissimis & Reuerendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus, aduersus hæreticam prauitatem generalibus Inquisitoribus, viij. Idus Septembris, Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi 1601. Quintilianus Adrianus Not.

Decretum Pót. an. 1601. die 6. Sept.

CXXIII. Approbatio & noua institutio Congregationis Clericorum sæcularium in communi viuentium, sub inuocatione B. MARIÆ dudum ab Alexandro Episcopo Lucano, in ea Ciuitate erectæ, cum Indultorum concessione, & facultate alia vbique loca recipiendi.

Hanc ipsam Congregationem, Matris Dei Congregationem de cetero nuncupari voluit Paulus V. in eius constit. 81. Inter Pastorales. vbi regimen quoque Scholarum Piarum ad pauperes erudiendos erectarum & erigendarum, eidem Congregationi perpetuo delegauit.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1595. & 1604. Proœmium.

Ex quo diuina Maiestas ad Pastoralis officij fastigium Nos quamquam immeritos euexit, illa quantú in nobis séper fuit superno auxilio freti facere conati sumus, vt Confraternitates seu Societates aut Congregationes, quæ ad diuini cultus augmentum & animarum salutem institutæ sunt, & in obseruatione institutorum suorum pie & religiose persistunt, magis quotidie in illo suo pio & sancto proposito confirmarentur.

Alexander Episcop. Lucan. anno 1583. Congreg. Clericorum sæcularium & Laicorum in communi viuentium, sub inuocatione B. Mariæ in Ciuitate Lucana erexit.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus Venerabilis frater Alexander Episcopus Lucanus iamdudum Confraternitatem seu Societatem, aut Congregationem Clericorum sæcularium & laicorum in communi viuentium, sub inuocatione & vexillo B. & Gloriosæ semperque Virginis MARIÆ, in ecclesia sanctæ Mariæ Curtis Orlandigorum Lucañ erexerit, ac dictæ Confraternitatis seu Congregationis Confratribus, vt vnum ex eis qui aliis præesset, ac rerum & bonorum ipsius Confraternitatis seu Congregationis curam & administrationem gereret, cuique ipsi Confratres parere tenerentur, eligere, ac constitutiones per eum approbandas condere possent facultatem concesserit, prout in patentibus literis ipsius Alexandri Episcopi de anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo tertio desuper confectis plenius cótineri dicitur, ac eius Confraternitatis seu Congregationis Confratres Sacramentorum ecclesiasticorum administratione, diuini verbi prædicatione, & aliorum bonorum operum exemplo proximum iuuare totis viribus contendant.

Et hic Pontifex d. institutionem Congreg. Clericorum sæcularium in com. viuentium approbat.

§. 2. Nos vt ipsi Confratres in suo laudabili propositó magis confoueantur, & ad huiusmodi pia & sancta opera exercenda promptiores reddantur, ac fructus quos in Vinea Domini plurimos hactenus & maturos ac dulces locatori Domino obtulerunt, eosdem longe dulciores & maturiores ac vberiores in posterum offerant, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, erectionem Confraternitatis, seu Societatis aut Congregationis Clericorum sæcularium, in dicta ecclesia ab eodem Alexandro Episcopo, vt præfertur factam, necnon omnia & singula in dictis patentibus literis erectionem huiusmodi concernentia, contenta, quorum tenores ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus haberi volumus pro expressis, contenta & inde secuta quæcumque, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adiicimus, ac omnes & singulos, tam iuris quá facti, & solemnitatum in eis forsan omissarú defectus, si qui interuenerint in eisdé supplemus.

Et de nouo eá instituit.

§. 3. Et nihilominus eamdem Confraternitatem in Congregationem Clericorum secularium sub titulo seu inuocatione eiusdem B. MARIÆ Virginis, cum eisdem regulis, institutis, & facultatibus in dicta ecclesia auctoritate & tenore præmissis perpetuo erigimus & instituimus.

Facultatem, ordinationes, pro rerum ad bonú eius regimen edendi concedit.

§. 4. Necnon nunc & pro tempore existentibus Re-

Ctori,

ctori, & Sociis dictæ Congregationis, vt quæcumque statuta & ordinationes, felix regimen & gubernium ipsius Congregationis concernentia, ac sacris Canonibus, & decretis Concilij Tridentini, ac Romanorum Pontificum constitutionibus non aduersantia condere, quæ tamen condita ab Ordinario loci approbentur.

Confessoribusque eiusdem Congreg. auctoritatem omnium ad eos confluentium confessiones audiendi potestatem elargitur.

§.5. Quodque Confessores dictæ Congregationis, qui ab Ordinario approbati fuerint, confessiones quorumcumque ad eos accendentium quocumque anni tempore audire, & debitam illis pœnitentiam pro modo culpæ iniungere.

§.6. Superiores autem ipsius Congregationis, per se vel alium, seu alios ex ipsis iam approbatis, suos subditos à censuris in casibus Sedi Apostolicæ reseruatis, non tamen contentis in literis die Cœnæ Domini legi solitis absoluere, & etiam debitam illis pœnitentiam iniungere.

Prælatis ipsius Congreg. à censuris non reseruatis in Bulla Cœnæ Domini subditos absoluendi auctoritatem impartitur.

§.7. Nocnon Superior dictæ Congregationis, receptos, inobedientes, & illius constitutionum transgressores punire, & pœnitentia pro modo culpæ eius arbitrio, seruata tamen semper dictarum constitutionum forma eosdem afficere, vt sibi videbitur cum assensu maioris partis dictæ Congregationis culpabiles eiicere, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio Episcopi, seu brachij sæcularis libere & licite valeant, eisdem auctoritate & tenore concedimus.

Maiori d. Congregationis inobedientes coërcendi, potestatem tribuit.

§.8. Quodque recipiendi in Congregatione huiusmodi, tam Clerici quam Laici, teneantur vbi aliter Congregationi visum non fuerit remittendum, promittere cum iuramento, se refecturos expensas pro ipsis ab eadem Congregatione factas, siquando contigerit vt sponte vel iusta de causa expulsi ab eadem Congreg. discedant.

Recipiendos à Congregatione ad speciale iuramentum hic expressum teneri iubet.

§ 9. Demum quod congregatio hæc sit & perpetuo remaneat sub protectione huius Sedis Apostolicæ, non tamen exempta ab ordinaria iurisdictione Episcoporum Lucanarum qui pro tempore erunt, quoad visitationem & reformationem, si opus fuerit, iuxta cõstitutiones eiusdem Congregationis tantum, nec alias aliter nec alio modo, nullo tamen casu, prætextuve, aut quæsito colore aliquos ex Sociis præfatis ab eadem Congregatione sine expresso consensu eiusdem vnquam extrahere, nec ab obseruantia instituti distrahere valeant, perpetuo statuimus & ordinamus.

Congregationem sub protectione Sedis Apost. reseruata Episcopo Lucano tantum iurisdictione visitandi, & reformandi, recepit.

§.10. Sicque per quoscumque Iudices & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari ac diffiniri debere, necnon irritum decernimus & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

In e... ..., prom... haberi declarat.

§.11. Volumus autem, quod præsentium transumptis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Transumptis huius Bullæ credi iubet.

§.12. Non obstantibus quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Quibuscumque non obstantib.

Datum Tusculi, sub annulo Piscatoris, die xiij. Octobris 1595. Pontificatus Nostri Anno quarto.

Dat. P. A. 4. die 13. Octob.

Sequitur facultas d. Congregationis alia vbique loca recipiendi.

Edita A.D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ILlos Apostolicæ benignitatis fauoribus libenter prosequimur, qui sub suaui Christi iugo, gratum Altissimo famulatũ præstantes, in militanti Ecclesia ad Christi fidelium salutem optatos in Domino fructus afferunt.

Hic Text. Congregationem ... approbauit vt in Bulla præinserta.

§.13. Alias siquidem Nos Congregationis Clericorum secularium B. MARIÆ Lucañ. institutum approbauimus, ipsamque Congregationem sub nostra & Apostolicæ Sedis protectione suscepimus, illique diuersa priuilegia, indulta, & gratias concessimus, ita tamen vt visitationi loci Ordinarij iuxta constitutiones ipsius Congregationis tantum subessent.

Et deinde ecclesiã S. Mariæ in Porticu de Vrbe, illi concessit, sed eius Bullam hic sufficienter reuisam non posuit.

§.14. Et deinde eidem Congregationi ecclesiam sanctæ Mariæ in Porticu de Vrbe, vt apud illam vnus Præpositus, & aliquot eiusdem Congregationis personæ habitare, & in ipsa ecclesia diuina Officia celebrare, & Ecclesiastica sacramenta ministrare valerent, de consensu dilecti filij nostri Bartholomæi S. Mariæ in Porticu Diaconi Cardinalis Cesij nuncupati concessimus, prout in diuersis nostris in forma Breuis desuper expeditis literis plenius continetur.

Et modo eidẽ Congreg. alia loca vbique de licentia Ordinariorũ recipiendi facultatem concedit.

Ad hoc vide etiam huius Pontificis c. const. 95. Quoniam. 106. vbi quid in receptione nouorum locorũ obseruandum sit, explicatur.

§. 15. Cum autem sicut accepimus, Congregatio prædicta vberes in Ecclesia Dei fructus ad Animarum Christi fidelium salutem proferat, & illius Clerici sub nonnullis constitutionibus & regulis à dilecto filio nostro Cæsare tit. SS. Nerei & Acchillei Presbytero Cardinale Baronio nuncupato, ipsius Congregationis apud Nos Protectore, examinatis, & auctoritate nostra Apostolica approbatis, laudabilem vitam degant, & in via Domini non mediocres progressus faciant, & si illis vt alia loca, domos & ecclesias vbique recipiendi, & in illis iuxta prædictas constitutiones, & regulas degendi, ac diuina officia celebrandi, Ecclesiasticaque sacramenta ministrandi facultas concederetur, inde profecto Christi fidelium animarum salus valde promoueretur, ac spiritualis consolatio magis augeretur. Nos eiusdem Congregationis propagationi consulere, ac illam & eius personas specialibus fauoribus & gratiis prosequi volentes, necnon singularum nostrarum literarum prædictarum tenores præsentibus pro expressis habentes, & singulas eiusdem Congregationis personas a quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluendas, & absolutas fore censentes, motu proprio & ex certa scientia & mera deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eidem Congregationi, eiusque Præposito Generali, & Clericis, vt loca, domos & ecclesias illis in quibusuis Ciuitatibus & diœc. de licentia Ordinariorum concedendas recipere, & in illis habitare, ac diuina officia celebrare, & Ecclesiastica sacramenta ministrare, ac omnibus & singulis priuilegiis, gratiis, indultis, exemptionibus, libertatibus, & immunitatibus, ipsis Congregationi, Præposito & Clericis, per Nos in primo dictis literis concessis vbique frui, potiri & gaudere, libere & licite possint & valeant, seruata tamen forma in primo dictis nostris literis expressa, & in prædictis constitutionibus, vt præfertur iussu nostro examinatis & approbatis contenta; auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus. Illosque desuper à quoquam quauis auctoritate impediri, molestari, perturbari, vel inquietari nullatenus posse, & irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Executores & defensores deputat.

§. 16. Quocirca dilectis filiis nostris Cæsari Presbytero Cardinali Baronio, moderno, & pro tempore existenti eiusdem Congregationis Protectori, ac Vicario Vrbis, necnon causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per præsentes committimus & mandamus, quatenus ipsi, vel duo aut vnus eorum, per se vel alium seu alios, præsentes literas & in eis contenta quæcumque, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Præpositi & Clericorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos eorumdem præmissorum effectu pacifice frui & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Contrariis derogat.

§. 17. Non obstantibus fel. rec. Bonifacij Papæ Octaui prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, & aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, atque omnibus illis quæ in prædictis literis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 13. die 14. Iunij.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 14. Iunij 1604. Pontificatus Nostri Anno 13.

LEO

LEO XI. PONT. CCXXXVI.
ANNO DOMINI MDCV.

LEo Vndecimus Florentinus, Alexander Medicæus, antea dictus, Episcopus Cardinalis Prænestinus, Creatus Anno Domini 1605. die primo Aprilis, Coronatus die 18. eiusdem mensis, & anni, vixit dies viginti septem. Nullos creauit Cardinales. Obiit die 27. Aprilis, eiusdem anni. Corpus eius sepultum fuit in Basilica Principis Apostolorum. Vacauit Sedes dies 18.

PAVLVS V. PONT. CCXXXVII.
ANNO DOMINI MDCV.

PAulus V. Camillus Burghesius antea dictus, Romæ natus Anno Domini 1552. Patre Marco Antonio Patritio Senensi, tit. San. Chrysogoni Presb. Card. Creatus die XV. Coronatus die 28. Maij 1605. Creauit Card. 60. sedit annos 15. menses 8. dies tredecim. Obiit anno sal. M.DC.XXI. die 28. Ianuarij. Sepultus in Basilica Principis Apost. deinde translatus fuit ad S. Mariam Maio-

rem in sacello à se magnificentissime extructo. Vacauit Sedes dies vndecim.

Iubilæi indictio, ad diuinam opem, pro salutari Ecclesiæ Catholicæ regimine, & præsentibus necessitatibus implorandam. I.

Huiusmodi Iubilæum Romani Pontifices indicere consueuerunt, eorũ tamen constitutiones prætermisi, hac solũ pro exemplari contentus, vltra illum Sixti V. qua est sup. lib. 2. Virtum, n. 1.

Similes Indictiones vide ob eandem causam factas à Gregor. XV. in Const. 2. Spiritus infr. tom. 4. & à S.D.N. Vrban. VIII. sub forma tamen Orationis quadraginta, Horarum in const. 7. Æternus infr. d. tom. 4.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei: Uniuersis Christi fidelibus, ad quos præsentes literæ peruenerint, Salutem, & Apostolicam benedictionem. Edita An. D. 1605.

QVod in omni vita Summis votis à totius bonitatis auctore Deo semper optauimus, vt vniuersæ cogitationes & actiones nostræ à singulari eius benignitate profectæ in viã æterni beneplaciti sui dirigerentur, & non ad alicuius priuati, vel temporalis boni commoditatem, sed ad communis & æternæ beatitudinis felicitatem diuina fauente gratia perducerentur, id hoc tempore, quo immensa illius largitas, cuius voluntas potentia, cuius opus misericordia est, nos nihil huiusmodi cogitantes in hoc supremo dignitatis Apostolicæ gradu nullis nostris meritis, sed sola miseratione sua, & admirabili prouidentia collocauit, supplicites ab eo postulandum duximus, vt in difficillimo munere obeundo, virium nostrarum imbecillitatem, auxilij sui virtute sustentare ac tueri velit. Exordium.

§. 1. Cum enim in ea curarum mole in qua versamur, tum ob rerum quæ nos circumdant, multitudinem, tum ob negotiorum quibus vrgemur difficultatem, plane cognitum non habeamus, quo gradiamur, & vnde initium sumamus, aut quid agere debeamus, id nobis consilij superest, atque hoc solum habemus residui, vt oculos nostros ad eum dirigamus, qui tunc maxime cum opus est, summis in difficultatibus super domum Dauid, hoc est super nos & cæteros Ecclesiarum moderatores, ac super habitatores Hierusalem, videlicet super fideles ac subditos populos non solum orationis & precum dona, quib. petita impetrent, placabilis & benignus effundis sed cælestis etiam gratiæ suæ spiritum ac virtutem elargitur, qua nos Catholicam Ecclesiam cæterarum Matrem & Magistram, sancte & feliciter regere, & qui in partem sollicitudinis nobiscum vocati sunt, cæteras quoque Ecclesias bene administrare, ac tandem desiderata bona consequi, & recte omnia perficere valeamus, Magna est enim vis concordis & perseuerantis orationis, præsertim cum & ij qui cæteris præsunt, igne perfectæ charitatis incensi, apud Deum pro populo intercedunt, & qui superioris imperio parent, vnanimes in spiritu humilitatis, & in animo contrito pro suo Duce ac Rectore deprecantur, nihilque adeo est, quod fideles (si conuertantur ad Deum in corde perfecto, & prosternant preces suas in conspectu eius) communibus votis tandem non obtineant, & iam impetratum diutius non conseruent. Sic olim Deus Salomoni in ipso regni sui exordio sapientiam per orationem postulanti ad discernendum iudicium, dedit cor sapiens & intelligens. Sic Beatum Petrum Apostolorum Principem, & Christi in Terris Vicarium oratio, quæ ab Ecclesia sine intermissione pro eo fiebat, eripuit de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudæorum, & Christus Dominus dum cum hominibus conuersaretur, Apostolis suis dixit: Quicquid petieritis patrem in nomine meo, dabit vobis: Et, si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re, quancumque petierint fiet illis à Patre meo, qui in cælis est. Iure igitur optimo nos qui nihil aliud in administratione vniuersalis Ecclesiæ super nobis commissa spectare debemus, quam ipsius Causa huius indictionis Iubilæi.

Ecclesiæ Catholicæ salutem, Christianorum Principum pacem, totiusque Orbis Christiani tranquillitatem, vt in hoc onere arduo atque grauissimo sustinendo, iis quæ cupimus, & quibus maxime indigemus, præsidiis à Deo, qui postulantibus à se sapientiam dat omnibus affluenter, vt confidimus, adiuuemur, hoc nostri Pontificatus initio pium & laudabilem nonnullorum Romanorum Pontificum prædecessorũ nostrorum morem hac in re secuti, ad communẽ totius populi Christiani deprecationem, in dictis ea de causa per Catholicum Orbem supplicationibus, & salutaribus Indulgentiis promulgatis, primo quoque tempora confugiendum esse decreuimus. Hæc enim vna est, & communis illa Populi Christiani oratio, quæ concordibus omnium fidelium voluntatibus, per veræ pœnitentiæ remedium cum ieiunio & eleemosyna coniunctum, in primis hominum mentes à vitiis purgat, tum subleuat ad cœlestia, & ad salutem, ac vitam æternam dirigit, desiderata deinde dona ex Deo bonorum omnium fonte deducit, ipsos denique homines ad illa consequenda capaces, & dignos efficit. Quanquam nos ad hanc deliberationem ineundam, non ideo solum adducimur, quod Ecclesiæ gubernaculis manum admoturi præcipuo diuini numinis auxilio præmuniri cupiamus, sed quod existimemus hoc tempore idipsum ad communem Dominici gregis incolumitatem pertinere, quodque Catholicæ Ecclesiæ, & Christianæ Reipublicæ in difficultatibus constitutæ admodum salutare atque opportunum fore iudicemus. Immanissimus enim Turcarum Tyrannus perpetuus Christiani nominis hostis, insana illa dominandi libidine, qua Orbis Imperium temere iam sibi despondit, excæcatus, ac summo Christianæ religionis odio incensus, innumeras clades non modo finitimis populis erumpendo, sed remotis quoque gentibus omnia inuadendo iamdiu attulit, superioribus vero annis sæuo diuturnoque bello in Hungariam excitato, licet aliquot ibi egregias Ciuitates & loca insignia quæ occupauerat, quæque postea ex illius manibus erepta & recuperata fuerunt, amiserat, plerasque tamen, tum in ipsa Hungaria, tum in locis illi contiguis nobilissimas ditiones, & munitissimas arces in suam potestatem redegit, nouissime autem hoc anno (quod sine graui dolore commemorare non possumos) perditi etiam, ac profligati homines, charissimi nimirum in Christo filij nostri Rodulphi Romanorum Regis Illustris in Imperatorem electi in eadem Hungaria rebelles ipsis Turcis per exitiale scelus adiuncti, & per summam impietatem suis intestinis tumultibus, ac seditionibus confirmatis atque auctis, humana diuinaque cuncta perturbant, & adhibitis simul armis, omnibus ipsius Rodulphi dominiis nefariam direptionem & vastitatem minantur. Quæ quidem mala cum non tam armis, quam assiduis apud Deum precibus propulsari debeant, quod ab ipsius ira in homines propter illorum peccata, & iniquitates contra eum prouenerint, hac ipsa de causa ad communẽ quoque totius Christiani populi obsecrationẽ recurrendum esse censuimus, cuius tanta ad inimicorum impetus propulsandus virtus & efficacia est, vt illorum fortissimos exercitus, qui alioquin armis expugnari non possent, ipsa facile dissipet atque prosternat. Quod non obscure diuina sacræ Scripturæ eloquia nos docent, dũ fideles populos, qui aduersus hostes præliaturi ad Deum per assiduam orationem & pœnitentiã confugiunt, illiusque nomen inuocant, & misericordiam implorant, non tam ferro quam lingua, & labiis pugnare, & arma in verbis, ac precibus habere testantur. Quod, vt quamprimum Rodulpho, eiusque piis ac fidelibus subditis & militaribus copiis eueniat, ipsi vehementer cupimus, & à Deo nuncupatis votis optamus. Id autem ab ipso misericordiarum Patre, & Deo totius consulationis facile nos impetraturos confidimus, sicut enim supremam illius Maiestatem homines, vbi eam offenderint, tunc maxime propter eius potentiam timere debent, ita semper iis qui per pœnitentiam resipuerint, eiusque gratiam & auxilium pie ac deuote postulauerint, optime de summa illius benignitate sperandum est, secundum enim magnitudinem ipsius, sic & misericordia illius cum ipso est.

Forma consequendi Iubilaeum.

§. 2. Cum igitur cæteras Ciuitates, Terras & loca vbique existentia exemplo Almæ Vrbis nostræ ad salutarem hanc & vnanimem orationem permouere cupiamos, ab eadem Vrbe initium sumentes, solemnes processiones ad eiusdẽ Vrbis Basilicas, Principis nimirum Apostolorũ in Vaticano, necnon Beatæ Mariæ Maioris proxima hebdomada quæ erit prima mensis Iulij proxime futuri, feria quarta & Sabbato indicimus, ad quas Basilicas nos cum omni demissione, & humilitate mentis & corporis vnà cum Ven. Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus necnon Patriarchis, Archiepiscopis atque Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, aliisque Prælatis atque officialibus Romanæ Curiæ & Magistratibus Populi Romani, vniuersoque Clero & Populo comitante accedere, dictasque processiones & supplicationes habere & celebrare decreuimus. Vt vero diuina bonitas, optata bona suo populo supplicanti copiosius largiatur, omnes vtriusque sexus Christi fideles in Vrbe, & in cunctis Orbis Terrarum Regnis, Dominiis, Regionibus & locis existentes, per viscera misericordiæ Dei nostri hortamur atque obsecramus, vt qui in eadem Vrbe dicta hebdomada, vel saltem altera sequente, qui vero extra Vrbem fuerint, proxima, aut altera item sequente hebdomada, postquam præsentes literæ ibi fuerint publicatæ, vel si aliquibus in locis ex quavis causa publicatæ non fuerint, postquam ad eorum notitiam quocumque modo peruenerint, salutari pœnitentiæ sacramento ad præteritas culpas diluendas se præparent, Deumque orent, vt nos singulari virtutis suæ præsidio tueri, & pares suscepto muneri vires nobis sufficere, Ecclesiæ Catholicæ fidem longe lateque propagare, impios hæreticorum errores vndiqua euellere, & Hungariæ Regnum à Turcarum armis defendere, atque optatam tranquillitatem restituere dignetur. Et ij quidem qui in eadem Vrbe fuerint prædictas Basilicas, siue earum alteram quam maluerint, qui vero extra Vrbem, Ecclesiam, vel Ecclesias per locorum Ordinarios seu eorum Vicarios aut Officiales, vel de eorum mandato, & eis deficientibus per eos qui ibi curam exercent animarum, nimirum postquam præsentes nostræ ibidem fuerint publicatæ; vbi vero publicatæ non fuerint, postquam ad eorum notitiam peruenerint, Ecclesias similiter seu Capellas siue Oratoria, aut alia quæcomque pia loca etiam per solum Confessarium ab ipsis eligendum, singulis eorum deputandas seu deputanda, quocumque die, vel quibuscumque diebus eiusdem vel sequentis hebdomadæ, saltem semel visitent, & quarta & sexta feria & Sabbato eiusdem, vel sequentis hebdomadæ ieiunent, præterea pauperibus & indigentibus personis, aut Ecclesiis vel locis piis eleemosynas arbitrio suo erogent, atque intra hoc tempus tam primæ quam secundæ hebdomadæ alicui Presbytero ab Ordinario loci approbato, peccata sua confiteantur, & Dominica prima vel secunda vel alio dictæ prioris vel sequentis hebdomadæ die Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum deuote suscipiant. Qui autem in nauigatione vel itinere fuerint, peracta nauigatione, vel itinere confecto, hæc omnia vt superius dictum est, faciant & exequantur. Regularibus vero personis vtriusque sexus in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam sæcularibus, quàm regularibus in carcere aut captiuitate existentibus, aut aliqua corporis infirmitate vel alio quocumque impedimento detentis, qui superius expressa, vel eorum aliqua præstare nequiuerint, Presbyter Confessarius, vt præmittitur approbatos, quem elegerint, prædicta omnia & singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tamen tempus prorogare possit, qui etiam aliis Christi fidelibus in eisdem Regnis, Dominiis, Regionibus & locis existentibus, in quibus præsentes nostræ literæ publicatæ non fuerint, ea dumtaxat iniungere valeat quæ ipsi Christi fideles efficere poterunt.

Iubilaei concessio.

§. 3. Quæ omnia vt ipsi Christi fideles eo libentius præstare studeant, quo vberius spiritualibus muneribus & gratiis se refectos esse cognouerint, De omnipotentis DEI misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, ex illa ligandi ac soluendi potestate quam Deus nobis, licet indignis contulit, Thesauros Ecclesiæ copiose aperientes, Vniuersis & singulis Christi fidelibus vtriusque sexus prædictis, qui præmissa

modo

modo & forma superius expressis fecerint, & vt supradictum est, Deum orauerint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, veniam & remissionem, sicut in Anno Iubilei visitantibus certas Ecclesias extra & intra Vrbem concedi consueuit, tenore præsentium, damus, concedimus & elargimur. Necnon eisdem Christi fidelibus vtriusque sexus tam laicis quam ecclesiasticis, secularibus vel etiam cuiusuis Ordinis & Congregationis seu instituti regularibus, concedimus & indulgemus, vt sibi eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam sæcularem quam cuiusuis Ordinis vel instituti regularem, ex approbatis tamen ab Ordinariis locorum, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & censuris à iure vel ab homine, quouis modo & causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus & delictis quantumuis grauibus & enormibus, etiam in casibus tam locorum Ordinariis, quam nobis & Sedi Apostolicæ etiam in literis die Cœnæ Domini legi consuetis, atque alias, etiam per quascumque Rom. Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quorum tenores præsentibus haberi volumus pro plene & sufficienter expressis, ac si ad verbum insererentur quomodocumque reseruatis, in foro tantum conscientiæ hac vice solum absoluere. Et insuper vota quæcumque (Religionis & Castitatis exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, iniuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, ac aliis eiusdem Confessarij arbitrio iniungendis, possit & valeat.

Iussio illud publicandi.

§. 4. Quapropter tenore præsentium mandamus & in virtute sanctæ Obedientiæ districte præcipimus omnibus & quibuscumque Ven. Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis & aliis Ecclesiarum Prælatis & quibusuis Ordinariis locorum, vt cum præsentium literarum transumpta aut exempla acceperint, illa statim absque vlla mora, retardatione vel impedimento aut limitatione per suas Ecclesias, Ciuitates, Oppida, Terras, Loca, Diœceses & Prouincias publicent & euulgent, ac publicari & euulgari faciant. Clerisque & Populis sibi subiectis solemnes processiones & supplicationes indicent & celebrent. Quod si præmissa omnia & singula præstare neglexerint, vel ex quauis causa & prætextu illa exequi prætermiserint, præter peccatum transgressionis, in quod incurrent, sciant nihilominus præsentes nostras literas cum ad Christi fidelium notitiam quouis modo, vt supradictum est, peruenerint, vbique eandem vim, ac robur habituras, ac eisdem Christi fidelibus perinde profuturas, ac si modo & forma præmissis publicatæ & euulgatæ, & solemnes processiones propterea indictæ & celebratæ fuissent. Per præsentes autem super aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate aut inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, etiam in foro conscientiæ non intendimus, ac declaramus has ipsas præsentes quoad absolutionem in foro conscientiæ, & pœnitentiali tantum, non autem in foro fori, seu contentioso consequendam, neque etiam quoad dictum forum conscientiæ, qui ab aliquo Iudice excommunicati, suspensi vel interdicti, seu alias in sententias & censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus celebrationis huiusmodi Iubilei satisfecerint, aut cum partib. concordauerint, vllo modo suffragari posse aut debere.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 5. Non obstan. constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus absoluendi facultas in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reseruatur, vt nec etiam similes vel dissimiles Iubilei, Indulgentiarum aut facultatum huiusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio aut specialis derogatio fiat, cuiquã suffragari queant, necnõ regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcũque Ordinum & Congregationum, siue institutorum Regularium, iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis eisdem Ordinibus & Congregationibus atque institutis quomodolibet concessis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio aut expressio habenda, vel quæuis alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac forma in illis tradita per itus pro seruata habentes, hac vice specialiter nominatim & expresse ad effectum præsentiũ derogamus, ceterisq; cõtrariis quibuscũq.

Transumptorum fides.

§. 6. Volumus autem vt præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis, manu Notarij Publici subscriptis & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, vbique locorum & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur his ipsis literis, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 1, die 28. Iunij.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo quinto, IV. Kalend. Iulij, Pontificatus nostri Anno primo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini 1605. Indict. 3. die vero Mercurij 29. mensis Iunij Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. PAVLI PP. V. Anno eius primo Retroscriptæ literæ Apost. affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum Principis Apostolorum & Sacrosanctæ Lateranen. ac S. Mariæ Maioris de Vrbe, necnon in acie Campi Floræ, relictis in eisdem locis illarum copiis affixis per nos Io. Bapt. Bagni, & Bernardinum Mazzacellum S.D.N. Papæ Cursores.

Augustinus Braccleriu pro mag. curs.

Priuilegia Abbreuiatorum maioris Præsidentiæ literarum Apostolicarum. II.

Collegij Abbreuiatorum institutionem, munus & priuilegia, attende supra in Martini V. constit. 3. In Apostolicæ, Sixti IV. constitut. 16. Diuina. ac Leonis X. constit. 14. Summi.

Edita A. D. 1605.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis prouidentia circumspecta libenter intendit, vt personis quæ plus laboris & obsequij in eiusdem Pontificis, & Apostolicæ Sedis honorem, ac vniuersalis Ecclesiæ vtilitatem iugiter perferre & impendere non desistunt, amplioribus etiam gratiis & honoribus ac dignitatum prærogatiuis decorentur.

Causa motiua huius constitutionis.

§. 1. Quapropter dilectos filios literarum Apostolicarum maioris Præsidentiæ Abbreuiatores, qui in concessionibus gratiarum, quas pro tempore ab eiusdem Pontificis benignitate emanare contingit, interpretandis, dilucidandisque egregias operas, quod nos etiam in minoribus constituti, dum Abbreuiatoris earumdem literarum munere fungeremur, plurium annorum experimento cognouimus, sollicitis studiis nauare noscuntur, vt quo specialibus fauoribus & gratiis se nouerint prosecutos, eo alacriores ad similia, & in dies maiora, pro nostro & Sedis prædictæ incremento perferenda reddantur, condignis honoribus confouere, beneuolentiæque nostræ perpetuum testimonium eis præbere volentes, eosdemque Abbreuiatores, ac eorum singulares personas, a quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes & absolutos fore censentes, necnon omnium & singulorum priuilegiorum, exemptionum, indultorum & gratiarum, tam Abbreuiatoribus quam vtriusque Signaturæ Romani Pontificis Referendariorum Collegiis, quomodolibet concessorum, tenores præsentibus pro expressis habentes.

Abbreuiatores eo ipso vtriusque Signaturæ Papæ Referendarij deputantur. & peracto triennio Abbreuiatores esse desinunt. Referendarij tamen remanent.

§. 2. Motu proprio, non ad ipsorum Abbreuiatorum vel alicuius eorum aut alterius pro eis nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed de nostris mera liberalitate, certaque scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine eosdem Abbreuiatores modernos, videlicet ex nunc si nondum sint, futuros vero si ante eorum ad officium Abbreuiatoriæ literarum huiusmodi receptionem & admissionem non erunt, in nostra & pro tempore existentis Rom. Pont. vtraque Signatura Referendarij ex nunc prout ex tunc, & e contra, cum primum ad officium Abbreuiatoriæ huiusmodi recepti atque admissi fuerint, & quo ad Signaturam Iustitiæ solitum in illius Præfecti pro

tempore existentis manibus prævio examine iuxta formam constitutionis à fel. record. Sixto Papa V. prædecessore nostro super reformatione Referendariorum vltimo editæ faciendo, iuramentum præstiterint, in vtriusque Signaturæ huiusmodi Referendarios, quoad vixerint, etiamsi Abbreuiatores esse desierint, dummodo in Officio Abbreuiatoriæ huiusmodi saltem per triennium se exercuerint, Apostolica auctoritate, tenore præsentium creamus, constituimus & deputamus, ac dilectorum filiorum aliorum vtriusque Signaturæ huiusmodi Referendariorũ numero & consortio, fauorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis & non fictis vtriusque Signaturæ Referendariis haberi & reputari volumus, & mandamus.

Priuilegia Referendariorum eis communicantur.

§. 3. Ac eisdem Abbreuiatoribus, vt omnibus priuilegiis, exemptionibus & immunitatibus, libertatibus, prærogatiuis, antelationibus, honoribus, fauoribus, indultis, facultatibus, concessionibus & gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus ceteri Referendarij vtriusque Signaturæ huiusmodi de iure, statuto, consuetudine seu alias quomodolibet vtuntur, potiuntur, fruuntur & gaudent, ac vti, potiri, frui & gaudere possunt & poterunt, quomodolibet in futurum, tam in iudicio quam extra, vbicumque locorum, absque alia prorsus differentia, non ad illorum instar, sed pariformiter & æque principaliter, in omnibus & per omnia, perinde ac si illa ipsis Abbreuiatoribus, nunc & pro tempore existentibus, eorumque Collegio & personis, specialiter & expresse per præsentes literas concessa fuissent, vti, frui, potiri & gaudere.

Si ea videre cupis, legas cõst. Pauli III. num. 23. sup. lib. 2. Debita. & Sixti V. cõstit. 41. Quemadmodum. lib. 1.

Vnus ex Abbreuiatoribus locum semper habet in Signatura Papæ.

§. 4. Quodque vnus ex Abbreuiatoribus prædictis, qui in receptione & admissione huiusmodi antiquior fuerit, seu eo absente vel impedito, alius ex eisdem Abbreuiatoribus ad id ab eorum Collegio, huiusmodi seu Cancellariæ Apostolicæ Regente, pro tempore deputandus, singulis nostris, ac pro tempore existentis Rom. Pontificis Signaturis, nomine huiusmodi Abbreuiatorum, continuo interuenire & assistere possint, & valeant, auctoritate & tenore prædictis, etiam perpetuo concedimus & indulgemus.

Portio panis eis singulis conceditur.

§. 5. Præterea singulis Abbreuiatoribus prædictis nunc & pro tempore existentibus, vnam portionem panis, ex Palatio Apostolico dietim habendam, percipiendam, & consequendam, quæ æqualis & prorsus conformis existat ei, quam dilecti filij causarum dicti Palatij Auditores, ex eodem Palatio habere & percipere consueuerunt, similiter perpetuo assignamus & concedimus.

Dispensatio à bulla Pij IV. de registrandis gratiis, quæ est 98. sup. l. 1.

§. 6. Decernentes præsentes litteras semper validas ac efficaces esse & fore, neque eosdem Abbreuiatores, tam præsentes quam futuros, nec quemquam alium eorum nominibus ad illas in Camera Apostolica iuxta constitutionem piæ mem. Pij papæ IV. etiam prædecessoris nostri sub dat. videlicet octauo Kal. Augusti, Pontificatus sui anno sexto editam, qua inter alia, cauetur, quod quæcumque gratiæ, eiusdem Cameræ interesse quomodolibet concernentes, in ipsa Camera infra certum expressum tempus præsentari, insinuari & registrari debeant, alioquin nullius roboris vel momenti existant, præsentandum, insinuandum & registrari faciendum minime teneri, nec ad id vlla vnquam ratione vel necessitate cogi posse, neque propterea easdem præsentes viribus carere, sed Abbreuiatoribus prædictis, eorumque singulis in omnibus & per omnia, perinde ac si iuxta constitutionem Pij prædecessoris huiusmodi præsentatæ, insinuatæ & registratæ, omniaque alia ad id necessaria plene adimpleta fuissent suffragari.

Sublata cuique aliter iudicandi facultate.

§. 7. Sicque per nostros S. R. E. Vicecancellarium & Camerarium, necnon vtriusque Signaturæ huiusmodi, ac etiam nostræ, & pro tempore existen. Rom. Pontificis Domus Præfectos, dictæque Cameræ Thesaurarium, Clericos, Præsidentes, Commissarium generalem, dictos filios, aliosque Ministros, pro tempore existentes, necnon quoscumque Iudices, Commissarios & delegatos, quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij & generalem Cameræ huiusmodi Auditores, necnon eiusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, irritum quoque & inane, quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrauenientio omnibus prohibetur, & obseruantia præcipitur.

§. 8. Mandantes in virtute sanctæ Obedientiæ Camerario, Thesaurario, Clericis, Præsidentibus & Commissario prædictis, eorumque singulis, quatenus easdem præsentes, si desuper requisiti fuerint, in dicta Camera admittant, & in illius libris describi & registrari, ac debitæ executioni demandari, patentesque literas & scripturas ac mandata opportuna, desuper expediri. Non permittentes ipsos vel eorum quempiam desuper per quoscumque contra eorumdem præsentium tenorem, quomodolibet indebite molestari, impediri aut inquietari. Necnon tam illis quam Vicecancellario, Camerario, Præfectis & Auditoribus prædictis, vt ipsi per se vel aliũ, seu alios, eisdem Abbreuiatoribus in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant præsentes literas huiusmodi ac in eis contenta quæcumque ab omnibus & singulis ad quos spectat ac pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari, ipsosque Abbreuiatores illis omnibus & singulis, eorumque vsu & commodo pacifice frui & gaudere. Contradictores & rebelles quoslibet, per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, auctoritate nostra prædicta, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis, seruatis processibus, easdem sententias, censuras & pœnas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato ad hoc si opus fuerit, brachij secularis auxilio.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac Pij & Sixti prædecessorum huiusmodi, necnon quatenus opus sit, de rebus Ecclesiæ non alienan. aliisque Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon Cameræ Vrbis & Palatij prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, vsibus, decretis & reformationibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, illis eorumque Officialibus & Ministris ceterisque personis, ius & interesse in præmissis vel circa ea, aut eorum aliqua, nunc & pro tempore quomodolibet habentibus & prætendentibus, per prædictos & quoscumque alios Rom. Pontifices prædecessores nostros, ac etiam nos, Sedemque & Cameram prædictas, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, necnon irritantibus & aliis decretis, etiam vim contractus rite & legitime stipulati habentibus seu inducentibus, etiam motu, scientia & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet concessis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita & obseruata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter aut diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Fides transumptorum.

§. 10. Volumus autem quod earumdem præsentium transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo prædicti Vicecancellarij seu Regentis, aut alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Romanæ Curiæ Prælati munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio quam extra, vbique adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam, &c. Si quis autem hoc attentare, &c.

Dat. P. An. 1. die 1. Iuly.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinto, Kalen. Iulij, Pontificatus nostri Anno Primo.

Indulta & priuilegia pro Conclauistis postremorum Conclauium, in quorum primo, Leo XI. & in secundo hic Pontifex pronunciatus fuit. III.

Similes

Similes gratias quisque Pontifex elargiri solet, sed hanc dumtaxat & aliam Clementis VIII. bullam 16. Æquitati, ponendas duxi. quoniam cum hæ gratiæ personales sint, antiquiores, has tempora non multum excedere poterunt.

Priuilegia Conclauistarum qui interfuerunt Conclauibus, in quibus ad summi Apostolatus apicem euecti fuerunt Greg. XV. & S.D.N. Vrban. VIII. habes in d. Greg. const. 5 Romanus. inf. to. 4. & S.D.N. Vrb. VIII. const. 1. Circumspecta. d. tom. 4.

Edita A.D. 1605.

PAVLVS EPISCOPVS,
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanum decet Pontificem, vt erga personas de se ac Sede Apostolica benemeritas se munificum exhibeat & liberalem, easque ad altiores honorum gradus euehat & attollat, quas amplioribus obsequiis, & meritis decoratas agnoscit.

Causa huius concessionis & donationis.

§. 1. Hinc est, quod nos volentes dilectos filios infrascriptos Conclauistas, qui in Conclaui, in quo diuina fauente clementia ad summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, nobis, & Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus vti familiares continui commensales inseruiendo interfuerunt, eosque qui laborum & incommodorum participes fuerunt, amplioribus etiam honorum prærogatiuis pro cuiusque merito condecorare.

Donatio scutorum auri decem millium.

§. 2. Ipsosque Conclauistas & eorum singulos ab omnibus & singulis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, etiam si in illis per annum continuum insorduerint, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes & absolutos fore censentes. Motu proprio, non ad ipsorum Conclauistarum, vel aliorum pro eis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eisdem Conclauistis tot loca Montium tunc vacantia, seu vacatura, vsque ad summam decem millium scutorum auri in auro per tres ex prædictis Cardinalibus singulos in quolibet ordine antiquiores, inter ipsos Conclauistas & per capita singulorum Conclauistarum, non autem singulas cellulas æquis portionibus distribuenda, gratiose & irreuocabiliter Apost. auctoritate tenore præsentium donamus.

Concessio priuilegiorum Nobilitatis, Ciuitatis, Familiaritatis, &c.

§. 3. Ipsosque Conclauistas in veros, indubitatos & non fictos familiares, continuos commensales nostros, ac eos qui ex illis clerici existunt, seu militiæ clericali adscribi desiderant, quosque tres huiusmodi Cardinales, gradu, nobilitate & aliis meritis dignos tali dignitate iudicauerint, in nostros & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præiudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium recipimus, ac tam illos quam alios Conclauistas singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, sacri Palatij & Aulæ Lateranen. Comites & Milites, ac tam illos quam omnes, & quoscumque alios Conclauistas indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles, quique Vrbis, vel alicuius alterius ex Ciuitatibus temporali dominio, & dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate vel immediate subiectis, Ciues esse voluerint, singulos in ea ipsa Ciuitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petient, veros Ciues ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos & singulos alios veros originarios, & antiquissimos etiam nobiles & participantes Ciues ipsius Vrbis, vel Ciuitatis, itaut ipsum ius ciuilitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus & assignamus, ac nobilitatis & Ciuilitatis titulo, honore & insignibus decoramus, aliorumque familiarium, continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico seruientium, & in illius tinello comedentium & bibentium, ac nostrorum, & Sedis præfatæ Notariorum, Palatiique & Aulæ prædictorum Comitum, Militum & Nobilium, ac Ciuium huiusmodi originariorum numero & consortio fauorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis ac non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibusque, Militibus, Nobilibusque ac Ciuibus deinceps haberi & reputari volumus ac mandamus. Eisque vt in quibuscumque impetrationibus, concessionibus & literis tam gratiam quam iustitiam concernentibus se familiares, continuos commensales nostros & Comites, Milites, nobiles, ac Ciues etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, concessiones & literæ ipsæ subreptionis vitio subiaceant, sed validæ & efficaces existant. Necnon ex nunc deinceps in perpetuum omnibus & quibuscumque ac prorsus similibus antelationibus, antelationum prærogatiuis, priuilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, fauoribus, gratiis, priuilegiis, indultis ac iuribus, quibus alij nostri familiares tempore dictæ assumptionis nostræ ad summum Apostolatus apicem, ac quibus alij eiusdem Sedis Notarij, etiam de numero participantium existentes, etiam si habitum & Rochettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictorum Comites & Milites & Nobiles, necnon etiam originarij & antiquissimi Ciues eiusdem Vrbis vel Ciuitatis, quam vt præfertur elegerint, quicumque ex vtroque parente vere nobili & Ciue originario & antiquissimo procreati de iure, statuto, consuetudine vel alias ex aliquo speciali priuilegio, seu alias quomodolibet etiam quoad assecutionem quorumcumque beneficiorum etiam Ecclesiasticorum, etiam per quascumque literas, seu Constitutiones Apost. pro tempore editas, vtuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac vti, frui, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, vbique locorum in iudicio & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præiudicio vti, frui, potiri & gaudere libere & licite valeant realiter & integre in omnibus & per omnia, etiamsi in Vrbe & Ciuitate huiusmodi non habitauerint, perinde ac si vere nobili genere ex vtroque parente nobili originario & antiquissimo Ciue procreati forent, & huiusmodi prærogatiuæ, priuilegia, exemptiones, gratiæ, fauores, concessiones, indulta & iura, quæ pro aliis nobilibus & ciuibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis & ciuilitatis naturalis & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclauistis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de iure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate & tenore similibus indulgemus.

Remissio fructuum male perceptorum ob non recitationem horarum canonicarum.

§. 4. Ipsisque Conclauistis singulis quoscumque fructus, redditus & prouentus Ecclesiasticos, ac tam occasione pensionum annuarum ipsis vel eorum alicui reseruatarum ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos cuiuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus & condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo quod censuris huiusmodi ligati missas & alia diuina officia, non tamen in contemptum clauium celebrauerint, aut alias diuinis se immiscuerint, vt illis & aliis præmissis non obstan. ad omnes, etiam sacros & presbyteratus ordines alias rite promoueri, & in illis ac in susceptis per eos alias rite ordinibus, etiam in altaris ministerio ministrare, etiam libere & licite valeant dispensamus.

Legitimatio Conclauistarum, & habilitatio ad successiones, honores & dignitates.

§. 5. Necnon eosdem Conclauistas si qui eorum defectum Natalium ex quocumque damnato & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, & vilibus feminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati alias existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ huiusmodi maculam, siue notam abstergimus & abolemus, ac Natalibus restituimus. Necnon cum eorum singulis, vt in quibuscumque bonis paternis & maternis, & aliorum consanguineorum seu cognatorum vel aliorum quorumcumque, sine tamen præiudicio venientium ab intestatu vel ex fideicommisso, seu alias de iure valida dispositione, succedere, & illa donationis vel alio quouis titulo, consequi & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere eos ad omnia iura, legitimas successiones ex testamento vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo & reintegrando realiter & cum effectu, necnon ad dignitates, honores & quæcumque alia officia secularia publica vel priuata, etiam assumi, illaque

getere & exercere in omnibus & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud Canonicum eis non obsistat, vt clericali caractere, qui illo nondum insigniti sunt insigniri ac ad omnes etiam sacros & presbyteratus ordines, si nondum ad illos promoti sunt promoueri, ac postmodum caractere & ordinibus huiusmodi, illorumque priuilegiis vti, ac in eisdem ordinibus, etiam in altaris ministerio ministrare, necnon quæcumque & qualiacumque cum cura & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiam si personatus, administrationes & officia, etiam curata & electiua in Cathedralibus & Metropolitanis vel Collegiatis Ecclesiis, seu parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus & præbendæ, necnon dignitates, non tamen principales in Collegiatis Ecclesiis huiusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur vel alias assumantur ad illa & instituantur in eisdem, recipere & retinere libere & licite valeant.

Applicatio quorumdam beneficiorum Sede vacante vacatorum, prædictis Conclauistis.

§. 6. Necnon omnia & quæcumque beneficia Ecclesiastica cum cura & sine cura secularia & quorumuis Ordinum regularia, in quibusuis Ciuitatibus, Diœcesibus & locis quorumcumque Regnorum, Prouinciarum & Dominiorum ac Insularum, & alias vbilibet consistentia, & ad quorumcumque collatorum secularium & quorumuis Ordinum regularium collationem, prouisionem, electionem, præsentationem seu quamuis aliam dispositionem pertinentia, etiamsi secularia, Canonicatus & præbendæ, dignitates etiam maiores, principales personatus, administrationes & officia etiam curata & electiua in Cathedralibus etiam Metropolitan. parochialibus vel aliis Ecclesiis, ac præstimonia seu præstimoniales portiones, & perpetua ac simplicia, etiam seruitoria beneficia Ecclesiastica, non tamen parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ita tamen vt si super illarum fructibus, redditibus & prouentibus pensiones aliquæ imponantur, in fauorem Conclauistarum, & non aliorum reseruari debeant, regularia vero Prioratus, præposituræ, præpositatus, præceptoriæ, dignitates, non tamen conuentuales, personatus, administrationes vel officia, non tamen claustralia ac curata & electiua, aut loca & canonicales portiones in Ecclesiis Cathedralibus, etiam Metropolitanis, vel aliis aut Monasteriis seu aliis locis regularibus aut alia beneficia fuerint, quæ vacante Sede prædicta vacabant, & vsque ad diem assumptionis nostræ ad Pontificatum vacauerunt, etiam si dispositioni Apostolicæ specialiter vel etiam ratione mensium in quibus vacauerint aut vacationis illorum apud Sedem prædictam aut familiaritatis nostræ seu Prædecessorum nostrorum aut quorumuis S.R.E. Cardinalium defunctorum, aut etiam ad Ecclesiæ militantis regiminis assumptionem, etiamsi ex personis Sedis prædictæ Notariorum collectorum vel aliorum Officialium, aut etiam dictorum Cardinalium seu alias ex quacumque reseruatione, etiam de necessitate & dispositiuè exprimenda generaliter reseruata & affecta existant, & eidem dispositioni Apostolicæ non reseruata nec affecta, annuum tamen valorem Ducentorum Ducatorum auri de Camera non excedentia, & de quibus Ordinarij collatores tempore assumptionis nostræ huiusmodi nullo modo vel nulliter, & de facto disposuerunt, inter ipsos Conclauistas, aliasve personas ab eisdem Conclauistis seu per illos deputatis nominan. & non alias distribuenda, iuxta prouidam distributionem & diuisionem per deputatos a Conclauistis huiusmodi faciendam, ea ratione habita, vt beneficia ipsa idoneis Conclauistis conferantur, si habiles reperiantur, qui tunc in omnibus beneficiis huiusmodi quibuscumque aliis non Conclauistis præferantur, quod si Conclauistæ idonei ad eadem beneficia obtinenda defuerint seu illa acceptare noluerint, tunc pensiones annuæ super fructibus, redditibus & prouentibus, ac etiam distributionibus quotidianis, aliisque rebus & iuribus, & etiam incertis beneficiorum huiusmodi quæ eas supportare poterunt, Conclauistis omnino reseruentur auctoritate, & tenore similibus præcipimus & mandamus.

Annullatio collationum in alios factarum, &c.

§. 7. Decernentes quascumque prouisiones, collationes, commendas, vniones, annexiones, & incorporationes, aliasque dispositiones de ipsis beneficiis vt præfertur, vel alias vacantibus, aut pensiones super fructibus beneficiorum huiusmodi, seu fructuum, redditnum & prouentuum ipsorum vel illorum partis reseruationes, per quoscumque quauis auctoritate aut etiam per nos & Sedem eamdem etiam motu simili & certa scientia nostra deque Apost. potestatis plenitudine ac consistorialiter in aliorum quam eorumdem Conclauistarum vel personarum ab eisdem Conclauistis nominandarum coniunctim factas & faciendas, nullas & inualidas nulliusque roboris & momenti, ac præter & contra mentem nostram concessas fuisse & esse, nec alicui seu aliquibus, etiamsi Cardinales fuerint, de dictis beneficiis vacantibus per nos sub præsenti gratia comprehensis in præiudicium dictorum Conclauistarum, quaois etiam Apost. vel Ordinaria, aut quacumque alia auctoritate prouideri, vel alias quomodolibet disponi de illis potuisse neque posse, nec collationes, prouisiones, commendas aut alias dispositiones de illis aliter factas, cuiquam nullatenus suffragari debuisse neque debere, nullumque illis etiamsi dispositioni Apost. affecta aut reseruata antea non essent, dummodo de illis per collatores prædictos tempore dictæ assumptionis nostræ legitime prouisum non fuerit, post id temporis quouis prætextu disponere potuisse neque posse, ac de illis prouisis ius in vel ad illa quæsitum & sic per præsentes ablatum non fuisse nec esse, neque regulæ nostræ de non tollendo iure quæsito locum fuisse dici aut censeri posse.

Expeditio literarum Apost. pro eisdem gratis fiat.

§. 8. Quodque omnes & quæcumque gratiæ, prouisiones, commendæ & quæuis aliæ literæ Apost. ac etiam in forma breuis pro illis expediendis, gratis vbique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cameræ Apost. quam in fauorem literarum Apostolicarum, vbi illis super prouisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris familiaribus, continuis commensalibus etiam gratis dentur & concedantur, ac dari & concedi omnino debeant, etiam præcipimus & mandamus.

Indultum Conclauistarum circa pensiones.

§. 9. Necnon Conclauistis & eorum singulis, vt quicumque loci ordinarij vel Canonici Metropolitan. seu aliarum Ecclesiarum aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, tam in Romana Curia quam extra eam ad id per eos & eorum singulos eligendi seu eligendæ, quascumque pensiones annuas, eis & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus & prouentibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura & sine cura Secularium & quorumuis Ordinum regularium, seu fructus, redditus & prouentus huiusmodi beneficiorum reseruatos, vsque ad summam centum ducatorum similium in toto vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare & extinguere ac postquam cassatæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus & prouentus huiusmodi vsque ad summam prædictam vni vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Conclauistas, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque quoicumque & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo & forma, quibus eisdem Conclauistis reseruatæ seu reseruati fuerint, etiam absque beneficia ipsa obtinentium cōsensu integre persoluendas, aut per eos propria auctoritate percipiendos, exigendos & leuandos reseruare, constituere, concedere & assignare valeant, etiam concedimus & indulgemus. Decernentes ipsas translationes & nouas reseruationes, constitutiones & assignationes pensionum seu fructuum & reddituum, prouentuum huiusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia super quorum fructibus, redditibus & prouentibus reseruatæ fuerint obtinentes ad illas persoluendas efficaciter obligatos fore. Necnon cum eisdem Conclauistis, quod ratione quarumcumque pensionum eis & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis Ecclasiasticis, vt præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen vltra summam ducentorum ducatorum parium pro quolibet nunc & pro tempore reseruatarum & reseruandarum, habitum & tonsuram clericales gestare, & in illis dummodo alias ipsi habitum decentem & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam desuper cogi seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, & etiam priuationis seu cessationis ipsarum pensionum

pœnas

pœnas occasione Præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reseruatas, vt præfertur, etiamsi matrimonium contraxerint cum voica tamen & virgine retinere.

Spoliaque.

§. 10. Postremo quod bona quæcumque ad dictos Conclauistas & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorūcumcumq; beneficiorum Ecclesiasticorum per eos alias obtentorum & obtinendorum, aut alias quomodolibet & qoouis quæsito colore vel ingenio seu eorum industria licite tamen acquisita & acquirenda, & in Vrbe eiusqoe districtu ac vbique existentia, spoliis minime subiaceant, sed Conclauistæ prædicti etiā si Religionis alicuius Militiæ etiā S. Ioānis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in fauorem quarumcumque personarum etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumuis remoto eos decedere contigerit, testari & alias disponere, iisque ab intestato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque succedere libere & licite valeant simili modo concedimus & indulgemus.

Executorum deputatio.

§. 11. Præcipientes ac mandantes dilectis filiis nunc & pro tempore existentib. S.R.E. Camerario & Thesaurario, Præsidentibus Clericis Cameræ nostræ Apost. & quibusvis aliis spoliorum huiusmodi Collectoribus & Subcollectoribus necnon Militiarum prædictarum Officialibus aut procuratoribus, ne in huiusmodi bona manus apponant, neque hæredes prædictorum Conclauistarum desuper molestare audeant seu præsumant, ac etiam decernentes donationes etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclauistas de eorum bonis huiusmodi semper & perpetuo validas & efficaces existere.

Registratio in Camera remittitur.

§. 12. Nec eosdem Conclauistas eorumue aliquem ad præsentes literas in dicta Camera insinuandum aut admitti & registrari petendum teneri, nec illas etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere.

Clausula præseruatiua.

§. 13. Ac easdem præsentes & in eis contenta quæcumque sub qoibusuis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis & constitutionibus Apostolicis, gratiarum reuocatoriis vel quæ eas limitarent vel moderarent, quæ à nobis & dicta Sede pro tempore, & ex quibusvis causis etiam vrgentissimis etiam in fauorem fidei & diuini cultus augmētum, etiam Consistorialiter vel alias quauis auctoritate hactenus vel in posterum emanauerint minime comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt toties easdem præsentes in pristinum statum repositas & reintegratas esse & censeri.

Clausula sublata.

§. 14. Sicque per quoscumque Iudices & Commissarios quauis auctoritate fungentes, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate in quauis causa, & instantia iudicari, & diffiniri debere. Irritum quoque & inane quicquid secus super his, &c. ignoranter contigerit attentari.

Iussio quod Officiales gratis expediāt.

§. 15. Et insuper dilectis filiis Rescribendario & Computatori literarum Apostolicarū, & aliis ad quos spectat in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ Motu simili mandamus vt literas prædictas super præmissis omnibus & singulis tam coniunctim, quam diuisim, ac pro singulis, quibus concessa fuerint, ac seorsim & separatim cum omnibus & quibuscumque derogationibus, decretis & clausulis in eis contentis, gratis de mandato nostro vbique in omnibus etiam Abbreuiatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, plumbique & Registri officiis absque aliqua pecuniarum exactione etiam per viam compositionis facienda, omni contradictione & dilatione cessantibus signent, expediantq; & expediri faciāt.

Clausula derogatoria.

§. 16. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdē Notariorum numero, etiamsi ad illum nōdū sit deuentū, cui per hoc alias non intendimus derogare, ac vna de infordescentibus & altera nostris de præstando consensu in pensionibus, necnon fel. rec. Pij Papæ IV. prædecessoris nostri de similib. vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis & registrādis, necnon rec. mem. Pij Papæ V. prædecessoris nostri contra illegitimos, necnon Pictauen. Concilij & aliis Apostolicis, ac etiam in vniuersalibus, prouincialibusque Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus & ordinationibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum etiam S. Ioan. Hierosolym. ac etiam Vrbis Romæ, & aliarum Ciuitatum, Oppidorum & Terrarum, necnon Cameræ prædictæ & quarumvis vniuersitatum etiam iuramento confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, naturis, decretis & etiam nouis reformationibus, necnon etiam legibus tam Pontificiis quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus, priuilegiis, quoque indultis & literis Apost. superioribus & personis ac locis quibuscumque in genere vel in specie sub quibuscumque tenoribus & formis ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis irritantibusque & aliis decretis, etiam vim contractus & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia & potestatis plenitudine similibus, ac etiā consistorialiter & alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis & innouatis, illis præsertim quibus inter alia caueri dicitur expresse, quod beneficia Vrbis, non nisi personis sub certis modo & forma inibi qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac triumOrdinum, & missiarum expresse professis conferri, & commendari possint disponentibus. Quibus omnibus etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & indiuidua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter aut diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, &c. mentionem.

Indultorum concessio pro Conclauistis primi Conclauis.

§. 17. Volumus autem quod Conclauistæ, qui in Conclaui in quo piæ mem. LEO PP. XI. similiter Prædecessor noster, ad summi Apostolatus apicem assumptus fuit, in præsenti gratia, non tamen quo ad prouisionem beneficiorum, & distributionem decem millium scutorum huiusmodi comprehendantur, perinde ac si illis hæc omnia concessa fuissent, prout illis omnibus & singulis pariformiter ac principaliter concedimus & impartimur.

Transumptorum fides.

§. 18. Volumus etiam quod præsentium transumptis, etiam impressis, & sigillo ac manu alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis & subscriptis, eadē fides tam in iudicio quam extra adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Nomina autem Conclauistarum, qui in vtroque Conclaui huiusmodi interfuerunt, sunt hæc, videlicet.

Nomina Conclauistarum.

VEnerabilis frater noster Angelus Episcopus Tagasten. Sacrista, necnon dilecti filij Paulus Alaleo, Guido Ascanius Præuostus, Io. Paulus Mucantius Magistri Ceremoniarum, Mutius Riccerius Clericus Camerinen, Secretarius Collegij, Robertus Vbaldinus Clericus Florentin. Petrus Iacobus Cima Clericus Auximan. Dioc. ipsius Leonis Prædecessoris dum Cardinalatus honore fungebatur. Petrus Pauonius Clericus Ariminen. Marcus Antonius Tanus Clericus Florentin. nostri etiam dum Cardinalatus honore fungebamur. Annibal Minalis Clericus Iauen. Frater Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, Franciscus Vicedominus Clericus Comen. Alexander Coraldinus Fulginaten. Ptolomei Ostien. Commen. Iulius Cæsar Cantanena Clericus Asten. Raynaldus Magnanus Clericus Sarsinat. Dominici Portuen. Pinelli. Scipio Cobellutius Clericus Viterbien. Alexander Beniceptos Presbyter Mantuanus. Hieronymi Albanen. Asculan. Petrus Pocchier, Ludouicus etiam Pocchier, Paulus Castellus Clerici Tholosan. Francisci Sabinen. de Gioiosa, Octauius Manentus Clericus Romanus. Io. Baptista Rezzanus Presbyter Veronen. Augustini Valerij Prænestin. de Verona. Iulius Bellus Clericus Iustinopolitan. Franciscus Mansius Clericus Ameriñ. Dioc. Marcus Antonius

Carretus

Catterus Presbyter Albingañ. Dioc. Antônij Mariæ Tosculani Venetabilium Frattum nosttutum Episcoporum Galli. Hotatius Syluesttius Presbyter Vetulan. Hector Octonus Clericus Camerineñ. Dioc. Antonij S. Mariæ Transtiberim Saulij, Marcus Antonius de Magistris Clericus S. Seuerini, Iacobus Dunu Clericus Nuuatieñ. Miles Militiæ Sancti Lazari. Eusngelistæ S. Laurentij in Lueina de Cusentia. Lælius Carluccius Clericus Ciuitatis Ducalis, Felix Persicus Clericus Spoletañ. Martinus Fabrius Clericus Gebenneñ. Mariani Perbendicti Sanctorum Marcellini & Perti de Camerinu. Aurelius Adrianus Clericus Mõtis Alti, Honoratus Lauersanus Presbyter Fundan. Constantinus Naimolus Presbyter Campanieñ. Gregorij S. Augustini de Montelpaio. Torquatus Loscus Clericue Vicentiñ. Ioann. Baptista Cusinus Clericus Mutineñ. Pauli. Cæciliæ Sfondrati. Neraus Dragomannus Clericus Aretiñ. Dioc. Franciscus Buuatellus Clericus Eugubinus. Benedicti S. Priscæ Iustiniani. Pyrrhus Nurus Clericus Eugubinus, Antinorus Vbaldinus laicus Pisaureñ. Francisci Mariæ S. Mariæ de Aracæli à Monte, Octauius Garimbertus Clericus Romanus, Geminianus de Madonna Clericus Sarzanen. Dioc. Octauij S. Alexij Parauicini. Romulus Cettinus Clericus Romanus, Io. Franciscus Confalonerius Clericus Recanateñ. Octauij S. Praxedis de Aquauiua. Augustus Barbolus Preabyter Cremoneñ. Gaspard. Ghirellus, Battholomæus Belluccius Clericus Murineñ. Flaminij S. Mariæ de Pece Plati. Ioan. Baptista Cantonus laicus Mediolaneñ. Ioannes Antonius Aliprandius Clericus Mediolaneñ. Hieronymus Ponzonus laicus Mediolaneñ. Federici S. Mariæ Angelorum Borromæi. Alexander Scappius Clericus Bononieñ. Hieronymus Roncallius Clericus Bononieñ. Antonij Sanctorum Quatuor Coronatorum Fachinetti. Laurentius Bernardinus Presbyter Luceñ. Bernardinus de Lupis de Sancto Edicto Presbyter nullius Dioc. Alexander de Magistris Clericus Terracineñ. Dioc. Sebastianus Fotius Clericus Interamneñ. Petri Sanctorum Io. & Pauli Aldobrandini. Franciscus Leonellus Clericus Forosemproñieñ. Dominicus Rõncius laicus Sutriñ. Dioc. Cinthij S. Petri ad Vincula S. Georgij. Lucas Antonius Eustachius Clericus Troiañ. Nicolaus Maurus Presbyter Ripanus, Septimius Angleria Clericus Cremoneñ. Petrus Riccius Presbyter Romanus, Alexander Ricciardus laicus Politieneñ. Physicus, Francisci Mariæ S. Mariæ supra Mineruam Taurusij. Franciscus Canalcãtes laicus Florentinus, Bartholomæus Donus Clericus Romanus. Octauij S. Sabini Bandini. Nicolaus de Escalle Clericus Tulleñ. Iacobus de Foraia. Annæ S. Susannæ de Giury. Reginaldus Cruolenus Clericus Clusiñ. Dioc. Iosephus Chechius Clericus Interamneñ. Clemens Offatius Persa Jaicus, Cæsaris Sanctorum Nerei, & Achillei Baronij. Contes Ciaia Clericus Seneñ. Secundus Odinus Clericus Asteñ. Laurentij S. Laurentij in Pane, & Perna Blanchetti. Christophorus de Triunno Clericus Abuleñ. Ioannes de Almaraz Clericus Placentinus, Ferdinandus de Ribera Clericus Cauticñ. Dioc. Francisci S. Crucis in Hierusalem Auilæ Æmilius Florius Clericus Valueñ. Sulmoneñ. Dioc. Dominicus Carmistalius Presbyter Reatyn. Bernardinus Zampa Clericus Camerineñ. Dioc. Francisci S. Mariæ de Populo Manticæ. Nicolaus Speronus Presbyter Vintimillieñ. Vrbanus Ceulus Pisanus, Bernardus Bassus Clericus nullius Dioc. Pompeij S. Balbinæ Arrigonij, Alphonsus Sfondratus Clericus Cremoneñ. Ludouicus Rondinellus Clericos Imoleñ. Bonifacij S. Hieronymi Illicorum Beuilacquæ. Hierouymus Bassus Presbyter Imolen. Pompeius Andreoccios Clericua Aretiñ. Dioc. Alphonsi S. Sixti Vicecomiti. Angelua Miraldus Clericus Nuceriñ. Dioc. Iosephus Geggius Clericus Spoletañ. Dioc. Ioannes Genius Lothatingus laicus. Dominici S. Honufrij Tusci. Iacobus Oliuerius Clericus Romanus Miles Militiæ Iesu Christi, Hyppolitus Blancus Ferrariensis S. Syluestri Dietriebstein, Iosepbus Vignancsius Clericus Politianeñ. Petrus Guidottus Presbyter Pientin. Ludouicus Arregatius Clericus Politianeñ. Roberti S. Mariæ in Via Bellarminij. Iacobus Moiard Presbyter Carnoteñ. Dioc. Matthæus de Puis Clericus Parisieñ. Francisci Sanctorum duodecim Apostolorum de Sourdis. Ludouicus Beccatellus Clericus Bononieñ. Ioannes Thomas Malpicus Clericus Senogallieñ. Natalis Morbiolus laicus Bononieñ. Seraphini S. Saluatoris in Lauro Olivatij Hieronymus Mezzanicus Presbyter Imoleñ. Æmilius Sperellus laicus Assisieñ. Dominici S. Pancratij Gymnasij. Seuerus Durinotius Clericus Seneñ. Hieronymus Musitenus Clericus Iustinopolitanus, Io. Mengotius Clericus Foroliuieñ. Marcus Antonius Mozzatellus Clericus Mutineñ. Philippi S. Bartholomæi in Insula Spinelli. Rodericus Bonal de Paz Clericus Salmantiñ. Iosephus Petez Clericus Tirasoneñ. Antonij S. Matthæi in Merulane Zappatæ. Balduinus Massa Romanus, Iacobus Honoratus Laicus Anconitanus, Caroli S. Clementis de Comitibus. Camillus Sinibaldus Clericus Auximanus, Iacobus Franciscinus de Bertinoro laicus Veroneñ. Benedictus Auctinus laicus Volaterrañ. Physicus. Carolis S. Thumæ in Parione Madrutij. Ioannes de Salerta Presbyter Lascuteñ. Claudius Calamatr Clericus Parisieñ. Iacobi S. Agnetis de Peron. Liuius Sala Spoletañ. Miles dicti Hospitalis, Augustinus Ioiosius Clericus S. Seuerini, Io. Fideretus laicus Sarzaneñ. Innocentij S. Marcelli de Bubalis. Iacobus Benedictus Presbyter Nicosieñ. Iosephus Petorellus Vtineñ. Franciscus Gambertus laicus Florentinus. Ioannes S. Marci Delfini. Vrbanus Palconus Clericus Reatiñ. Dioc. Gaspard. Tantus Clericus Firmanus. Iacobi Sancti Stephani in Monte Cellio Sannesij. Leurentius Nicolosius Presbyter Luceñ. Iacobus Brocardus laicus Nicieñ. Herminij Sanctæ Mariæ Transpontinæ de Valentibus. Pulidorus de Podoris Vrbeuetañ. Miles dicti Hospitalis, Io. Nicolaus Fertonus Clericus Beneuentanus. Hieronymi Sancti Blasij de Annulo Pamphilij. Ioannes Baptista Vulpius Presbyter Papieñ. Ioannes Nicolaus Righettus Presbyter Senogallien. Ferdinandi S. Eusebij Tabernæ. Ioannes Baptista Vbertus Presbyter Ciuitatis Castelli, Ascanius Felix à Sancto Angelo in Vado, Anselmi Sancti Petri in Monte Aureo titulorum Presbyterorum Menopolitañ. nuncupatorum. Tullius Cicero Clericus Comeñ. Cambius Artusinus Clericus Foroliuieñ. Francisci Sanctæ Mariæ in via lata Sfortiæ. Rogerius Tritonius Presbyter Vtineñ. Plinius Bonioannes laicus Firmañ. Dioc. Alexandri Sancti Laurentij in Damaso de Montalto. Alphonsus Catandinur Clericus Mutineñ. Miles Militiæ Iesu Christi, Nicolaus Bonatellus Clericus Anconitanus, Io. de Royes Clericus Toletañ. Odoardi Sancti Eustachij Farnesij. Ioannes Prosper Turrianus laicus Alatrinus, Crispoltus Mattheius Clericus Assisieñ. Dioc. Bartholomæi Sanctæ Mariæ in Porticu Cesij. Petrus Franciscus Bonioannes Presbyter Firmañ. Dioc. Iosephus Baronius laicus Montis Alti. Andreæ Sancti Angeli in foro piscium Peretti. Iosephus Fontanella, Petrus Rodulphua Allottus Clericus Regieñ. Nicolaus Castel Vetius Clericus Mutineñ. Alexandri Sanctæ Mariæ Nouæ Estensis. Ioannes Baptista Schiaffinatus Clericus Mediolaneñ. Nicolaus Accursinus Clericus de Sancta Flora, Ennius Torellos Clericus Spoletañ. Dioc. Ioan. Baptistæ Sanctæ Mariæ in Cosmedin Deti. Germanicus Fidelis Presbyter Ripan. Romalus Clarutius Montis Alti, Paulus Æmilius Petrunius Presbyter Firman. Syluestri Sancti Cæsarei Aldobrandini. Horarius Mancinus Presbyter Perusinus, Martinus Martinez de Androsal Clericus, Ioannes Baptista Spinola laicus Ianuen. Iannettini de Auria. Octauius Monesius Clericus Murinen. Dioc. Octouianus Albinellua laicus Ferrarieñ. Prosper Marzanus Physicus Laicus. Caroli Emanuëlis Sancti Nicolai in Carcere Pij Diaconorum S. R. E. Cardinalium etiam nuncupatorum, necnon Antonios à Turre Clericus Casaleñ. Bernardinus Eusebius Presbyter Ipporegieñ. Fabius de Amicis Clericus Camerineñ. bon. mem. Francisci S. Clementis. Antonius Cicalottus Clericus Sabineñ. Ioannes Netalis Clericus Sarxaneñ. Franciscus Petius Clericus Cornetan. Pauli Æmilij Sancti Marcelli. Hieronymus Racanus Anconitanus Miles prædicti Hospitalis, Ioannes Furnus, Ioannes Franciscus Martini Clerici Fauentiñ. Ciuitatis, vel Dioc. Hieronymi Sancti Petri ad Vincula similiter titulorum eiusdem S. R. E. Cardinalium defunctorum, necnon

Fretee

Frater Aloysios Bononien. Ordinis Sancti Augustini Magister in Theologia cum dicto Angelo Episcopo, Frater Petrus de Matre Dei Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Confessarius, Rodulphus Siluestrius, Vincentius Balduccius, Petrus Simon Faustus Physici, Iulianus Cecchinus Chirurgus, Propertius Sixtus, Gentiles Gentilis Aromatarij, Bartholomæus Venturuecius, Ludouicus Sexto Gallus, Propertius Sixtus, Benedictus Gasparinus eorum Auditores, Ioannes Baptista Camosinus Clericus Nouarien. Custos fontis, Franciscus Pedonius Secretarij Auditor, Iubentius de Angelis, Blasius Zucchius Barbitonsores, Alexander Bettinius, Aristoteles Gattai, Iulius Cæsar Rotios eorum Adiutores, Angelus Pezzus Cementarius, Nicolaus Varisius, Io. Volfretta Fabri lignarij, Franciscus Mediolaneñ, Thomas de Dohana, Iacobos Comensis, Iacobus de Voltulina, Ioannes Receta, Andreas Schemnus, Vincentius Guarinus, Ioannes Sorci, Donatus Marchesolus, Ioannes Venetus, Dominicus de Volrulina, Iacobus Polus, Ioannes de Remedio, Ioannes Simonetta, Thomas Susanna, Vincentius ad Corallum, Simoo Tridentinus, Dominicus alias Bologna, Petrus de Pétrolis, Dominicus Gutios, Marcus Aotonius Ferrus Scoparores Conclauis.

Sanctio pœnalis.

§. 19. Nulli ergo omnino homioum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, donationis, receptionis, constitutionis, decorationis, Aggregationis, voluntatis, mandati, induiti, remissionis, condonationis, dispensationis, legitimationis, abstersionis, abolitionis, restitutionis, præceptionis, concessionis, derogationis, & impartitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

D. P. An. 1. die 31. Iulij.

Datum Romæ apud sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo quinto, Pridie Kal. Augusti, Pontificatus Nostri anno primo.

IV. Exemptio Fratrum Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, à solutione Quartæ funeralium, cum declaratione Conc. Trident sess. 25. cap. 13.

Alia de hoc Ordine plene notaui supra ad constit. 8. Honorij III. Vt viuendi. lib. 1.

Edita A. D. 1605.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

DEcet Romanum Pontificem, quæ sacris Ordinibus à Sede Apostolica dudum concessa sunt, sarta, tectaqoe tueri.

Priuilegium Sedis Apost. & Concil. Trid. circa solutionem Quartæ funeralium.

§. 1. Inter quos adest Ordo Beatæ & Gloriosæ semperque Virginis MARIÆ de Monte Carmelo, cui inter alia sicut accepimos diuersi Romani Pontifices concesserunt illius Domos seu Monasteria ante annos quadraginta ædificata non teneri ad solutionem Quartæ Funeralium, idque etiam à Concilio Tridentino de prædicto, & aliis sacris Ordinibus decretum fuit.

Declaratio Congregationis Card. interpretum d. Concilij circa priuilegium.

§. 2. Cum autem quæreretur, an eadem postea à quadraginta annis ædificata deberent dictam Quartam soluere, venerabiles Fratres nostri sanctæ Romæ Ecclesiæ Cardinales Decretorum dicti Concilij interpretes censuerunt, Monasteria ædificata à quadraginta annis citra non teneri ad solutionem Quartæ Funeralium huiusmodi, si modo sint eius Religionis, cui à dicta Sede ante Quadraginta annos indultum sit, vt eamdem Quartam non teneantur soluere Episcopo.

Pontificis decretum super illius executione.

§. 3. Quare, ne dicti Ordinis Carmelitani Monasteria seu Domus in diuersis Moudi partibos à quadraginta annis ædificata indebite cogantur soluere dictam Quartam Funeralium, eorumque indemnitati prospicere cupientes, ac tenores literarum concessionum huiusmodi forsan confectarum præsentibus pro expressis habentes, dilecti filij Procuratoris Generalis dicti Ordinis Carmelitani illius nomine Nobis porrectis supplicationibus adducti, Volumus, mandamus, decernimus, & declaramus omnia & singula huius Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo Monasteria seu Domos in quibuscumque Mundi partibus à quadraginta annis ædificata, illorumqoe Conuentus & Fratres nullo modo, nullave ratione teneri ad solutionem dictæ Quartæ Funeralium, & ob non solutionem huiusmodi aliquas sententias, censuras, & pœnas incurrere posse.

Inhibitio ne molestandi Ordinem super d. exemtione.

§. 4. Inhibentes in virtute sanctæ obedientiæ omnibus & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis & Parochialium Ecclesiarum Rectoribus, ac aliis quos id concernit, ne ab ipsis Fratribus Monasteriorum seu Domorum à quadraginta annis ædificatorum dicti Ordinis Carmelitani Quartam Funeralium huiusmodi quoquo modo exigere aut eos desuper molestare audeant seu præsumant. Quod si qois contradicere præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius nouerit se incursurum.

Itaque & non aliter iudicandi.

§. 5. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios qoauis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, ac sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari, ac definiri debere, necnon irritum & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executorum.

§. 6. Quocirca dilectis filiis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, & oonc & pro tempore existentibus nostris, ac dictæ Sedis Nunciis in Regnis seu locis, aut Terris vbi dictæ domus ædificatæ fuerint existentibus mandamus, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum per se vel alium seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi & quando opus fuerit, solemniter publicantes, ac Fratribus prædictis in præmissis efficacis defensionis præsidio assisteotes faciant præmissa omnia obseruari, nec permittant eos desuper à quoquam molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles, & præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 7. Non obstantibus quibusuis Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis clausulis & decretis in genere vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si de illis, illorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæois alia expressio habenda foret, illorum tenores præseotibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, & contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Fides transumptorum.

§. 8. Et quia difficile foret easdem præsentes ad singula quæque loca deferri, Volumus, & etiam declaramus, quod earum transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, ac sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, ac si præsentes forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 1. die 20. Aug.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 20. Augusti, millesimo sexcentesimo quinto, Pontificatus oostri anno primo.

V. Erectio Collegij, vel Seminarij Colimbriensis in Regnis Hispaniarum, pro Religiosis Militiarum Sancti Iacobi de Spata, & Sancti Benedicti de Auis.

Militiam Sancti Iacobi approbauit Alexander III in sua constit. 5. Benedictus. sup. Eius administrationem Regi Hispaniarum concessit Adrianus VI. const. 1. Dum intra. lib. 1. vbi alia de hac Militia indicaui.

PAVLVS

Editum A. D. 1605.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX iniuncto nobis pastoralis officij debito, quo Ecclesiarum, & Ordinum, quorumcumque Regularium etiam Militiarum regimini, diuina disponente clementia præsidemus, in his auctoritatis nostræ partes libenter interponimus, per quæ Ecclesiarum, & Ordinum prædictorum personæ ac Ministri sacrarum literarum studiis incumbere, & ita vtiliores Ecclesiæ Dei euadere possint.

Maior pars Ecclesiarum Parochialium, Regnorũ Portugalliæ, & Algarbiorum constat ex Cõmendis illarum Militiarũ, & illæ per presbyteros earundem professos, à Philippo Rege earum administratore præsentandos, & ab Ordinariis locorum instituẽdos gubernari solent.

§. 1. Cum itaque (sicut charissimi in Christo filij nostri Philippi Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Catholici nomine, nobis nuper expositum fuit) magna pars Ecclesiarum Parochialium Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum præsertim in Vlisbonensi, Elborensi, Colimbriensi, Eluensi, Pharaonensi, Portalagrensi, & aliis forsan diœcesibus, constet ex Præceptoriis, seu commendis Militiarum S. Iacobi de Spata, sub Regula S. Augustini, ac S. Benedicti de Auis, sub Regula eiusdem S. Benedicti, quæ Parochiales Ecclesiæ, tam quoad animarum curam, quam quoad alia necessaria, per Presbyteros Ordinum earumdem Militiarum respectiuè professos, à prædicto Philippo Rege, qui etiam Militiarum prædictarum perpetuus administrator Apostolica auctoritate deputatus existit, pro tempore præsentandos, & ab Ordinariis locorum respectiuè instituendos gubernari solent.

Et illarũ multæ, etiam collegialiter deseruiri consueuerũt à personis Militiarũ.

§. 2. Et multæ illarum in Ciuitatibus, & Oppidis præcipuis eorumdem Regnorum existant, & propterea non solum per Priores, & Rectores, sed etiam per diuersos alios earumdem Militiarum beneficiatos collegialiter deseruiri soleant, quod quidem non nisi adhibito magno idoneorum Ministrorum numero fieri potest.

Et licet multi in Conuentibus, alij vero in Colimbrie. & Elborẽ. Vniuersitatib. Studijs incumbãt, vt postea beneficiis dictarũ Militiarũ prouisi earum Ecclesiis inseruiant, nihilominus eruditorũ numero indigent.

§. 3. Et licet in Conuentibus dictarum Militiarum, tum Grammaticæ, tum morali Theologiæ operam nauent, nonnulli vero in Colimbriensi, & Eborensi vniuersitatibus Studiorum generalium, expensis dictarum Militiarum, seorsum tamen & separatim, & absque aliqua clausura & regularis disciplinæ obseruantia literarum studiis incumbant, vt postea de Prioratibus ac aliis beneficiis earum Militiarum prouisi dictis Ecclesiis inseruiant: quoniam tamen prædictæ Militiæ pro ipsarum Ecclesiarum regimine & administratione, maiori eruditorum numero indigent.

Et igitur Rex aliud Seminarium Colimbrien fundari voluit reseruato Papæ beneplacito, pro Religiosis dd. Militiarum, certis sub ordinationibus.

§. 4. Propterea idem Philippus Rex, & administrator de consilio Præsidentis, & Deputatorum mensæ conscientiæ nuncupatæ, ad earumdem Militiarum regimen Apostolica auctoritate institutæ reseruato nostro, & Apostolicæ Sedis beneplacito decreuit, vt in Vniuersitate Colimbriensi nouum Collegium seu Seminarium erigeretur & fundaretur, in quo aliqui ex qualibet dd. Militiarum Religiosi, sub clausura & regulari obedientia, sacræ Theologiæ aut Iuris Canonici studiis operam darent, qui Collegiales, facto prius inter eos qui administrandi sunt concursu, admitti deberent eodem modo ac stylo, quo Collegio Regali S. Pauli eiusdem Vniuersitatis, quoad sanguinis puritatem, generis & familiæ nobilitatem & qualitatem dd. Collegialium obseruatione. Quod quidem Militare Seminarium ac illius Collegiales prædicti, statutis & regulis suorum Ordinum, & aliis ad id formandis & edendis gubernarentur, ea conditione adiecta, vt prædicti Collegiales per concursum, vt præfertur eligendi, prius quam ad d. Collegium seu Seminarium admitterentur, in Conuentibus dd. Militiarum regularem earum habitum susciperent, & si dicto Philippo Regi nunc & pro tempore earumdem Militiarum Administratori videretur, etiam regularem ac solemnem emitterent professionem.

Seminarij Fabricæ prosecutioni, & Collegialium sustentationi, prouidit de redditib. beneficiorum dictarum Militiarum.

§. 5. Præterea vt d. Collegij fabrica & Collegialium congrua sustentatio, nullo vnquam tempore deficere aut desiderari posset, ex dd. Militiarum Prioratibus, Præceptoriis, Commendis & beneficiis, eorumque redditibus, prouentibus, iuribus & emolumentis quibuscumque ea quantitas & portio eidem Collegio seu Seminario applicaretur & attribueretur, quæ arbitrio ipsius Philippi Regis, nunc & pro tempore existentis administratoris huiusmodi taxanda, applicanda, & attribuenda videretur. Cum autem sicut eadem dispositio subiungebat, ipse Philippus Rex & Administrator cupiat erectionem & fundationem d. Collegij seu Seminarij quantocitius ad felicem & optatum effectum perduci, atque vt Priores, Præceptores, Commendatarij & alij beneficiati dictarum Militiarum onus contributionis per eos faciendæ in subuentionem Collegij seu Seminarij erigendi huiusmodi, facilius perferre valeant, illos quacumque alia contributione alias Seminariis Ecclesiasticis per Ordinarios locorum ex decreto sacri Concilij Tridentini erectis facienda, attento maxime quod Seminaria illarum partium satis vberes redditus habent, & non existunt in quasi possessione exigendi contributionem à beneficiis Militiarum, auctoritate Apostolica eximi desideret, & propterea nobis humiliter supplicari fecerit, vt in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic ergo Pont. ad eiusdem Regis preces, d. Seminariũ erigit, pro dictis Militiarũ religiosis, & quoad Fabricæ prosecutionẽ & Collegialium sustentationem eidem Regi prædict. agendi facultatem impartitur.

§. 6. Nos igitur eiusdem Philippi Regis & Administratoris piis votis ac supplicationibus, in his præsertim quæ diuini cultus augmentum & Ministrorum virtutem alendam, & litterarum studia promouenda pertinerent, benigne annuere volentes, eius in hac parte supplicationibus inclinati, ex voto venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium sacri Concilij Tridentini interpretum, quibus hoc negotium examinandum & nobis referendum commisimus, in prædicta Vniuersitate Studij generalis Colimbrien. vnum Collegium seu Seminarium Militiarum prædictarum, in qua sub vnius Rectoris à prædicto Philippo Rege moderno & pro tempore existente earumdem Militiarum Administratore seu Magno Magistro ad nutum deputan. & amouendi cura, & gubernio, aliqui prædictarum Militiarum religiosi sub regulari clausura, ac obedientia sacræ Theologiæ seu Iuri Canonico operam dare debeant auctoritate Apost. tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus, ac eidem Philippo Regi & Administratori nunc & pro tempore existen. præfato, vt per personas earumdem Militiarum ab eo deputandas, locum pro fabrica d. Collegij in eadem Vniuersitate designare, necnon & pro eadem fabrica & pro manutentione Rectoris & Collegialium eiusdem Collegij, qui pro tempore fuerint, contributionem à singulis Prioribus, Præceptoribus, Commendatariis & aliis beneficiatis earumdem Militiarum pro rata fructuum, reddituum, emolumentorum & iurium suarum Præceptoriarum & Prioratuum, Commendarum & beneficiorum respectiue faciendam taxare, statuere, & determinari persolui facere possit facultatem impartimur.

Collegiales iuxta regulas suorum Ordinum & alias pro Collegij & Seminarij regimine, ab Ordinario loci approbandas regi & gubernari iubet.

§. 7. Præterea vt prædictum Collegium seu Seminarium Militare & Collegiales in illud pro tẽpore admitten. iuxta statuta & regulas suorum Ordinum, & alias pro felici illius gubernio de nouo faciendas, dummodo licite & honeste ac sacris canonibus & Conc. Trident. decretis & Constit. Apostolicis conformes existant, & ab Ordinario loci tanquam Apost. Sedis delegato prius examinentur, & approbentur, regi & gubernari, vtque prædicti Collegiales per concursum, vt præfertur pro tempore eligendi, priusque ad Collegium seu Seminarium admittantur, in Conuentibus dd. Militiarum regularem earum habitum suscipere, & si d. Regi & administratori ita etiam visum fuerit, regularem & solemnem emittere debeant professionem, statuimus, & ordinamus.

Seminario contribuentes ab aliis contributionibus eximit.

§. 8. Vt autem Præceptores, Commendatarij, Priores, Rectores, & alij beneficiati Milites dd. Militiarum onus contributionis faciendæ pro manutentione d. Collegij seu Seminarij facilius perferre possint, illos vniuersos & singulos à quacumque alia contributione Seminariis Ecclesiasticis in quibusuis Ciuitatibus & Diœcesibus attẽta eorumdem Seminariorum illarũ partium, reddituum vbertate, quodque ipsa Seminaria non sunt in quasi possessione exigendi contributionem à dd. Militiis, auctoritate & tenore præsentium eximimus & liberamus, ac liberos & exemptos fore, & esse, sicque ab omnibus censeri, ac ita per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apost. Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate iudicari & definiri debere, ac irritum & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Executores huius bullæ deputat.

§. 9. Quocirca dilectis filiis Curiæ causarum Cameræ Apost. generali Auditori, & spoliorum & iurium & Cam. nostræ Apost. debitorum in Portugalliæ, & Algarbiorum

Regnis

Regnis Collectori generali & officiali Colimbrien. per præsentes committimus & mandamus quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum per se vel alium seu alios præsentes literas & in eis contenta quæcumque vbi & quãdo opus fuerit, & quoties pro parte d. Philippi Regis & pro tempore existentis administratoris, ac aliorum prædictorum, seu alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidiis assistentes, faciant auctoritate nostra illos & eorum quemlibet eorumdem præmissorum effectu respectiue pacifice frui & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoscumque per censuras, & pœnas Ecclesiast. aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

Contrariisque derogat. §. 10. Non obstan. præmissis ac fe. re. Bonif. Papæ VIII. prædec. nostri de vna, & in concilio generali edita de duabus dictis, dummodo vltra tres dictas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque Apost. ac in vniuersalibus, Prouincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitut. & ordinat. Apost. necnon Militiarum prædictarum & quarumcumq; Ecclesiarum etiã iuramento, confirmatione Apost. vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apost. eidem Collegio, eiusque Rectori, Collegialibus aliisque personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis irritantibusque & aliis decretis in genere vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbũ insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, & contrariis quibuscumque. Aut si prædictis vel quibusuis aliis communiter vel diuisim ab eadem sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romæ apud S. Marcum, die 23. Augusti 1605. Pont. Anno 1.

VI. Quod Capitulum generale Fratrum S. Francisci de Paula, quolibet sexennio celebretur. Muniusque Correctoris generalis, eiusque Collegarum ac Procuratoris Ordinis, sexennio, Prouincialium triennio, Correctorumque domorum, anno expleatur.

Hunc Ordinem probauit Sixtus IV. in const. 5. Sedes. sup. lib. 2. Et hunc Franciscum inter Sanctos retulit Leo X. in const. 38. Excelsus, lib. 2. vbi alia de hoc Ordine adnotaui.

Ambitum his Fratribus prohibuit hic idem Paul. inf. in const. 117. Admonemur. Postea in Vrbe fuit institutum Collegium huius Ordinis pro Fratribus studentibus nationis Calabrensis, vt in S.D.N. Vrban. VIII. const. 5. Ex iniuncto. inf. tom. 4. De Anno 1623. in Capitulo generali isti Fratres nonnulla statuta pro Ordine ediderunt quæ habes confirmata, & relata in S.D.N. Vrb. const. 17. Vt ea. Et demum confirmauit eorum Priuilegia in const. 19. Iniuncti. d. tom. 4.

Edita A. D. 1605.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Causa huius constitutionis. CVm sicut accepimus ex regula seu constitutione Ordinis Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula à Rom. Pont. prædecessor. nostris Sanctaque Sede Apost. hucusque confirmata disponatur quolibet triennio, & in festo Sanctissimæ Pentecostes d. Ordinis Capitulum generale celebrari, & in eo illius Corrector generalis eiusque Collegæ, ac etiam ipsius Ordinis Zelosus seu Procurator generalis in loco deputato vt moris est omnibus d. Ordinis Prouincialibus, eorumque Commissorum congregatis eligi debeant, prout in huiusmodi festo die penultima mensis Maij proxime præteriti obseruato, d. Capitulum generale celebratum, & in eo Corrector generalis, eiusque Collegæ & Zelosus seu Procurator generalis prædicti electi fuerunt, nihilominus cum d. Ordo, illiusque domus regularis non solum in Italia, sed etiam in Gallia & Hispania in dies propagentur ac etiam amplientur, ipsi Generales eorumque Collegæ suas integras in prædictis Nationibus Visitationes nullo modo infra dictum triennium prout ipsarum regularis Ordo requirit efficere possint, Imo vero quæ ab eis in aliqua prædictarum Nationum Visitatione efficiuntur ita festinanter propter tẽporis cis præscripti breuitatem fiunt, vt in tuum Ordinem nullũ vel saltem minimum possit inde resultare emolumentum, itavt nedum ex incommodis huiusmodi, verum etiam ex ipso triennali, sicut præfertur totius Ordinis prædicti Prouincialium, eorumque Commissorum ad Capitulum generale huiusmodi celebran. Conuentu ingentes sumptus grauesque molestias d. Ordo subire cogatur. Quibus & aliis forsan causis per nos prouide consideratis, & re ipsa a dilectis filiis Prælatis Congreg. Reformationis mature discussa, ad euitan. huiusmodi sumptus & expensas ac incommoda, quæ præmissorum occasione oriri possunt modo infrascripto prouiden. esse duximus.

§. 1. Nos igitur in supremo dignitatis culmine diuina fauente clementia constituti, ad ea per quæ Religiosorum piæ vitæ diuinique numinis obsequiis sub regularis obseruantiæ norma vacantium status salubriter dirigi valeat, libenter attenden. Motu proprio & ex certa scientia ac mera deliberatione nostra, deque Apost. potestatis plenitudine, quod de cetero perpetuis futuris temporibus d. Capitulum generale non quolibet triennio prout hactenus obseruatum fuit, sed de sexennio in sexennium celebretur, in eoque Corrector generalis, illiusque Collegæ ac Zelosus seu Procurator generalis prædicti Ordinis Prouincialibus eorumque Commissis congregatis, ac reliquis obseruari solitis seruatis, ad huiusmodi sexennium eligantur, ac celebrari, & eligi debeant. *Quod Capitulum generale quolibet sexennio de cetero celebretur, & in eo Corrector generalis illiusq; Collegæ ac Procurator generalis Ordinis S. Francisci de Paula ad sexennium eligantur.*

§. 2. Itavt electio dilecti filij Stephani Augerij Moderni d. Ordinis correctoris generalis, eiusque Collegarum, ac dilecti etiam filij fratris Hieronymi Durandi Zelosi seu Procuratoris generalis à die Festiuitatis Sanctissimæ Pentecostes, huiusmodi proxime præterita computan. duret, nos illam ad huiusmodi sexennium extendimus, & ampliamus. Quo quidem sexennio durante ipsi & eorum quilibet eisdem priuilegiis, prærogatiuis, antelationibus, fauoribus, auctoritate, officio, præeminentia & iurisdictione, aliisque gratiis tam spiritualibus quam temporalibus quibus d. Ordinis Corrector generalis, eiusque Collegæ & Zelosus seu Procurator generalis hactenus vsi, potiti & gauisi fuerint, ac quibus de iure, consuetudine, priuilegio aut alias quomodolibet vtuntur, potiuntur & gaudent, ac vti, potiri & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ipsi pariter, & pariformiter absque vlla prorsus differentia vtantur, potiantur, & gaudeant, dictoque sexennio elapso & non antea, d. Capitulum generale celebretur & celebrari debeat, in eoque quæ de more fieri solent, dicto triennio penitus excluso, fiant & obseruentur. *Et illorum durat electio nouiter facta in Capitulo generali.*

§. 3. Alij vero Officiales, Prouinciales, eorumque Collegæ de triennio in triennium, ac Correctores domorum d. Ordinis de anno in annum prout ex regula d. Ordinis disponitur, creentur & deputentur perpetuo statuimus, & ordinamus. *Alij autem Officiales, Prouinciales, eorumque Collegæ ad triennium, & Correctores domorum ad annum eligantur.*

§. 4. Et ita sub indignationis nostræ necnon priuationis vocis actiuæ & passiuæ, ac inhabilitatis ad quæcumque d. Ordinis dignitates, præeminentias, officia & onera recipien. & retinen. ipso facto incurren. pœna per quoscumque d. Ordinis fratres & regulares, ac quiuis alios obseruari præcipimus & mandamus. *Contrauenientes multas pœnas incurrant.*

§. 5. Decernentes prædictas literas de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari vel impugnari, aut alias quomodolibet infringi vel retractari seu inualidari, aut ad *Clausula huius decretis præseruatiua apponuntur.*

viam & terminos iuris reduci, seu in ius vel controuersiam vocari, aut aduersus eas quodcumque iuris & facti vel iustitiæ aut gratiæ remedium intentari, impetrari vel concedi nullatenus vnquam posse.

Ac decretum irritans.

§. 6. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apost. Auditores, ac S.R.E. Cardinales, dictæque Sedis de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores etiam deputantur.

§. 7. Quocirca dilectis filiis nostris & Apost. Sedis in Regnis Franciæ & Hispaniarum Nunciis, & causarum Curiæ Cam. Apostolicæ generali Auditori per præsentes cõmittimus, & mandamus, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum, per se vel alium seu alios præsentes literas & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte correctoris generalis, eiusque Collegarum, ac Procuratoris prædictorum, aut alicuius eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque & cuilibet eorum in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos, & eorum quemlibet præmissorum omnium & singulorum effectu pacifice frui & gaudere, non permitten. illos aut eorum quemlibet desuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet & rebelles ac præmissis non parentes per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

Contrariis quibusque derogatur.

§. 8. Non obstan. fel. rec. Bonif. Papæ VIII. prædec. nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dictis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque constit. & ordinat. Apost. ac prædicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apost. vel quauis firmitate alia roboratis, & statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apost. eidem Ordini illiusque Correctori, Collegis, Procuratoribus, aliisque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio seu quæuis alia expressio habenda aut aliqua exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis insuper fides datur.

§. 9. Volumus autem quod præsentium transumptis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra illud adhibeatur quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 1. die 1. Octob.

Dat. apud S. Marcum die 1. Octob. 1605. Anno 1.

VII. Restitutio, & innouatio Festiuitatis S. Vbaldi, Episcopi Eugubini, professoris Ordinis Canonicorum regularium Lateranensium, pro die 16. mensis Maij.

Hunc Sanctum Canonizauit, & festiuitatem instituit Cœlest. III. sup. in eius const. 5. Benedictus. lib. 1.

Edita A. D. 1605.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX iniuncto nobis Apostolici muneris debito ad ea libenter intendimus, per quæ Sanctorum veneratio, & Christi fidelium deuotio augetur, cum præsertim pia filiorum Principum vota id exposcunt, ac alias in Domino conspicimus salubriter expedire.

Supplicatio Ducis Vrbinat. & Abbatis Ordinis Canonicorum Regularium.

§. 1. Piis igitur ac deuotis supplicationibus dilecti filij nobilis viri Francisci Mariæ Vrbini Ducis, & dilectorum filiorum Abbatis generalis, & vniuersæ Congregationis Canonicorum Regularium Lateranensium Ordinis S. Augustini nominibus, nobis humiliter porrectis inclinati, ac ex voto venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium super sacris ritibus & ceremoniis deputatorum, vt Christi fidelium veneratio erga Sanctum Vbaldũ olim Episcopum Eugubinum magis augeatur, quem ob insignia miracula, quæ illius intercessione, vt pie creditur, Omnipotens Deus operari dignatus est & in dies operari dignatur, maxime in liberandis à Dæmone obsessis, & ob celebrem in vniuerso Orbe illius vitæ sanctitatem, fel. rec. Cœlestinus Papa III. prædecessor noster in Sanctorum numerum retulit, & erga quem dictus Franciscus Maria Dux ob speciales gratias à Deo ipsius Sancti Vbaldi meritis & intercessione, vt similiter pie creditur, susceptas, & eadem Canonicorum Regularium Congregatio, cuius Ordinis institutio, & viuendi rationem ipse Sanctus Vbaldus in Canonica Portuensi apud Rauennam suscepit, singulare gerunt affectum.

Cœlestini III. Canonizatio de hoc Sancto est indicata in rubr.

Restitutio festiuitatis.

§. 2. Harum serie perpetuo statuimus, & ordinamus, vt ipsius S. Vbaldi Pontificis & Confessoris dies festus in Kalendario Romano ad diem 16. mensis Maij ascribatur, & de eodem S. Vbaldo Pontifice & Confessore in vniuerso Orbe à Clericis sæcularibus & regularibus quibuscumque qui diuinum officium recitare tenentur, eo die commemoratio, tanquam de festo simplici fieri debeat.

Clauf. derog.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 1. die 26. Octob.

Datum Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris, die 26. Octobris 1605. Pont. nostri Anno 1.

VIII. Approbatio Collegij sub inuocatione S. Hieronymi, à S.R.E. Cardinale Matthæio Romæ nuper instituti atque dotati, ad piam egenorum Scholarium, Sacræ paginæ, & Iuris Canonici studiis incumbentium, educationem. Et elargitio gratiarum, aliorum Collegiorum Almæ Vrbis. Et deputatio Vicarij Papæ, ad eius causas diiudicandas.

Alia duo similia Collegia pridem à S.R.E. Cardinalibus in Vrbe erecta fuisse reperitur in bullis, vt videre est in const. 25. Pij V. Accepimus, lib. 2. Sed hisce temporibus Antonius Maria Card. Saluiatus, Collegium pro Orphanis in Vrbe annuo constituto censu instituit.

Edita An. D. 1605.

PAVLVS EPISCOPVS. Seruus seruorum Dei Dilecto filio nostro in Vrbe eiusque districtu Vicario in spiritualibus generali, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Proœmium.

ALtitudo diuinæ prouidentiæ à qua bona & sancta opera omnia procedunt, ea suorum fidelium animis frequenter suggerit quæ ad Collegiorum & aliorum piorum locorum propagationem, ac pauperum studiis literarum incumbere volentium manutentionem & instructionem, bonorumque per eos emeritorum promotionem noscantur pertinere, vnde nos quibus eadem prouidentia vniuersalis Ecclesiæ regimen est commissum, ipsorum fidelium præsertim S.R.E. Cardinalium pias voluntates ad id tẽdentes, vt votiuos sortiantur effectus, cum à nobis petitur, Apostolici fauoris suffragio libenter prosequimus, ac in his officij nostri partes fauorabiliter interponimus prout conspicimus salubriter expedire.

Hieronymus Card. Matthæius, Collegium S. Hieronymi pro Scholaribus institui iussit, ab eius Fratribus & hæredibus, & subsid. ann. hoc in locatum assignauit.

§. 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Cyriaci, & Hasdrubalis de Matthæis Domicellorum Rom. petitio continebat. Quod alias bo. me. Hieronymus tt. S. Pancratij Presbyter Cardinalis Matthæius nuncupatus, cordi habens Religionis augmentum & decorem, piamque Iuuentutis eruditionem, in vltimo à se condito testamento, sub cuius dispositione ab humanis decessit, & ad gloriam Omnipotentis Dei & honorem D. Hieronymi Aduocati sui, Cyriaco & Hasdrubali præfatis eius fratribus & hæredibus vniuersalibus, inter alia centum & quinque diuersorum Montium de Vrbe loca non vacabilia, & decẽ mille scuta monetæ in emptionem

tot aliorum locorum Montium non vacabilium, etiam de vrbe seu censuum annuorum, tuto & bene impositorum, aut bonorum stabilium eorum arbitrio eroganda prælegauit seu reliquit. Insuper voluit & mandauit, quod post factam emptionem huiusmodi quinque vsque ad sex mille scuta intra sex menses, à die obitus sui computandos, in emptionem alicuius domus seu loci eisdem Cyriaco & Hasdrubali beneuisæ seu beneuisi, conuerti, ibique Collegium S. Hieronymi nuncupandum erigi & institui, & quatenus pro emptione domus, seu loci huiusmodi erogaretur minor summa dd. sex mille scutis, habita ratione ad illius pretium & fabricam, si qua facienda esset pro constructione & vsu d. Collegij, id totum quod superesset, in emptionem similium locorum, siue censuum aut bonorum ad commodum & beneficium d. Collegij inuestiri. Ipsum autem Collegium ac bona illi pro eius dote assignanda, de proprietate, & iurepatronatus Cyriaci, & Hasdrubalis prædictorum, ac filiorum, nepotum, pronepotum & aliorũ ex eis descendentium in infinitum, vnius scilicet post alium esse, ac illis omnibus deficientibus, omnes alij in primogenitura per eum super successione partis Castrorum Iouis, Rocchæ Sinibaldæ & Belmontis ratione donationis per eumdem antea prædictis Cyriaco & Hasdrubali factæ instituta, comprehensi, exclusis semper feminis, & alias iuxta eiusdem primogenituræ formam, seriem & continentiam, eis succedere, & quatenus elapsis dd. sex mensibus, domus seu locus huiusmodi empta vel emptus non esset, tunc per Cyriacum, & Hasdrubalem præfatos aliqua idonea domus, ad hunc effectum conduci.

Eius regimen Cyriaco & Hasdrubali fratribus, & Præposito Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli commisit, cum facultate statuta opportuna præscribendi.

§. 2. Ipsique Cyriacus & Hasdrubal ac eorum primogeniti, vna cum Præposito Domus S. Blasij de Annulo etiam de Vrbe, Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli Decollati pro tempore existente d. Collegium gubernare & administrare, ac Magistrum seu Rectorem, Scholares, famulos, seruientes vt infra qualificatos in d. Collegio introducendos, eligere & admittere, eosque expellere & remouere, ac alios sufficere, statutaque, ordinationes & constitutiones pro illius felici statu, & prospera directione facere, condere & compilare deberent, illaque prout occasio se offerret, & eis videretur reformare & corrigere, ac eisdem addere, & detrahere possent, ac denique liberam ipsius Collegij administrationem haberent, omni & quacumque superioritate & superintendentia omissa, rogans & hortans Cyriacum & Hasdrubalem ac Præpositum prædictos, quatenus in opportunis ordinationibus huiusmodi facien. ex quibus rerum conseruatio pendebat, omni cum diligentia & sedulitate vti vellent, hac vna inter cæteras addita ac inuiolabiliter, & perpetuo obseruanda, videlicet quod tam Magister seu Rector, quam Scholares, & seruientes d. Collegij prima Dominica cuiuslibet mensis, sua peccata confiteri, & sacrosanctam Eucharistiam sumere tenerentur, vt eodem tempore Deo seruire, scientias ediscere, & gratias de beneficiis receptis referre valerent.

Rectorem ab eis deputari iussit.

§. 3. Et propterea statuit, & ordinauit, quod vnus Magister seu Rector Sacerdos, à Cyriaco & Hasdrubale, ac successoribus, necnon Præposito præfatis eligendus, d. Collegio præesset, ac Scholarium & famulorum seu seruientium prædictorum curam gereret.

Introitui administrationẽ præscripsit.

§. 4. Ea tamen conditione quod Cyriacus & Hasdrubal, ac successores prædicti de per se soli curam & administrationem dotis & pecuniarum eiusdem Collegij, necnon facultatem loca Montium & census seu bona stabilia huiusmodi emendi, & in euentum illorum extinctionis pretium inde prouenturum, prout eis videretur, & inferius ordinatur reinuestiendi haberent, sed in expeditione mandatorum, manus dicti Præpositi interuenire, & deliberationes magni momenti super rebus dicti Collegij similiter cum eius interuentu fieri deberent.

Scholarium qualitates circa originem designauit.

§. 5. Quodque in eodem Collegio, tot quot ex introitibus illius dotis ibi manuteneri possent, Scholares Romani originarij, seu etiam ciues ex priuilegio de nobili genere procreati, & pauperes reciperentur. Ita tamen vt vnus vel duo ex Nonantulæ, & vnus ex Famularum terris Nullius diœcesis Prouinciarum Bononien. & Vrbinaten. respectiue oriũdi, si qui adessent, ac dd. Scholarium munere & consortio adscribi instarent, dd. Romanis præferrentur, dummodo idonei & acceptabiles forent, sub hoc autem principio, dilecti filij Prosper Bonus ex terra S. Angeli sub dominio Ducatus Vrbini, Ioannis Francisci Fagnani, qui sibi à Secretis negotiis Congreg. Conc. Trid. spatio tredecim annorum, & vltra inseruierat consanguineus loco illius qui de dicta terra Famulatum admittendus esset, necnon Victorius Piccinus Francisci etiam Piccini Tudertin. Ciuis tamen Romanus, obsequiis d. Cyriaci insistentis natus, in Scholares eiusdem Collegij etiam reciperentur, ceteris omnibus circa d. Collegium dispositis, quibus in aliquo ea vice duntaxat excepta derogari voluit, firmius remanentibus.

Ætatem declarauit.

§. 6. Omnes vero Scholares præfati, tempore eorum receptionis in d. Collegio, decem & septem annorum ad minus suæ ætatis, ac in literis humanioribus sufficienter instructi essent.

Studia Sacræ paginæ & Iuris Canonici tantum permisit.

§. 7. Nec aliis quam Sacræ paginæ & Iuris Canonici studiis incumbere possent.

Habitum ordinauit.

§. 8. Vestesque Clericales, scilicet nigri coloris, & vniformes eis, sumptibus dicti Collegij suppeditandas, sub pœna priuationis loci Collegialis deferrent.

Scholares vsque ad annũ 25. & non vltra retineri iussit.

§. 9. Ac in ipso Collegio vsque ad 25. eiusdem suæ ætatis annum retineri, & educari, completoque anno huiusmodi, locum aliis cedere tenerentur.

Bonorum & redditum Collegij inuestituram & augmentum præscripsit.

§. 10. Quodque loca Montium seu census aut bona, ad opus d. Collegij, vt præfertur assignata, & deinceps emenda, pro dote & sustentatione d. Collegij perpetuo affecta & hypothecata remanerent, nec in alium vsum conuerti possent, & in euentum illorum extinctionis, pretium inde redigendum, statim apud Montem Pietatis de Vrbe deponeretur, cum mentione seu enunciatione, quod pecuniæ huiusmodi pro d. Collegio destinatæ existebant, neque ex eodem Monte, nisi ad effectum illud in emptionem aliorum locorum Montium non vacabilium, siue censuum bene & secure impositorum, aut rerum stabilium prout Cyriacus & Hasdrubal, ac eorum successores præfati, vnà cum d. Præposito magis expedite cognoscerent, amoueri posset, ac in literis patentibus desuper expedien. seu in celebratione instrumentorum desuper conficiendorum, semper expressa & specifica mentio fieret pecunias huiusmodi ad Præfatum Collegium ex dispositione ipsius Hieronymi Card. spectare, illasque huiusmodi oneribus & conditionibus, nempe pro dote & sustentatione d. Collegij subiacere, & hoc toties quoties casus contingeret, atque ita perpetuis futuris temporibus dos huiusmodi d. Collegio, isto & omni alio meliori modo conseruari, fructus autem locorum, censuum seu bonorum huiusmodi donec erectio d. Collegij sequeretur decurrendi, ad commodum, vtilitatem, & augmentum eiusdem Collegij inuestiri, factaque congerie dotis huiusmodi ex omnibus & quibuscumque illius fructibus singulis annis in perpetuum trecenta scuta monetæ detrahi, ac illa in tot locis Montium non vacabilium vel censibus annuis, aut bonis stabilibus ad commodum & augmentum eiusdem Collegij inuestiri deberent, ad hoc vt facta inuestitura huiusmodi dictum Collegium, fructibus inde percipien. vti & frui posset, pro vt in d. testamento plenius dicitur contineri.

Hæredes prædicti domum pro erectione d. Collegij emerunt, & annuum redditum assignarunt, & pro confirmatione Papam supplicarunt.

§. 11. Cum autem sicut eadem petitio subiungebat, Cyriacus & Hasdrubal præfati, piam d. Hieronymi Card. dispositionem ad effectum quantocius perduci desiderantes, ex dicta summa decem mille scutorum ab eo, vt præfertur legata, quandam domum in via quæ tendit ad Ecclesiam S. Nicolai sub Monte Quirinali sitam, ad vsum Collegij huiusmodi satis opportunam & commodam, ab hæredibusque Pamphilij de Desideriis, quinque millium scutorum, & censum annuum sortis principalis aliorum quinque millium scutorum à Hieronymo Serlupio dilectis filiis, & nuperrime sequuta d. census, pro summa bis mille scutorum redemptione seu extinctione ex ipsis his mille scutis, & de fructibus ex dote d. Collegij catenus decursis, alia viginti nouem loca Montis Farnesij etiã de Vrbe emerint, & in domo præfata Collegiũ huiusmodi erigi cupiãt, illique pro sua dote, sub hoc primordio residuum census huiusmodi, quod est ter mille scutorum, ac viginti nouem prædicta, necnon alia centũ & quinque diuersorũ Montiũ non vacabilium per eos iam ad hunc effectum destinata, & designata loca assignare intendant, pro parte Cyriaci, & Hasdrubalis prædictorũ nobis fuit humiliter supplicatum,

quatenus præmissis annoete, & desuper opportune prouidere de benignitate Apost. dignaremur.

Hic ideo Pöt. mandat Cardin. eius Vicario, vt de præmissis se diligenter informet, & d. Collegium erigat, redditus assignet, & regimen concedat heredibus d. Card. Matthæi, ac iuxta illius dispositionem.

§. 12. Nos igitur Cyriacum & Hasdrubalem præfatos, ac eorum quemlibet, à quibusuis excommunic. suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes & absolutos fore censen. necnon d. testamenti, ac quarumcumque aliarum scripturarum super præmissis, & eorum singulis, publice & priuatim, ac alias quomodolibet confectarum, & in illis contentorum, ac inde secutorum quorumcumque tenores, necnon domus seu domorum huiusmodi veriores situationes, confines earumque ac locorum, Montium & census præfatorum veros etiam annuos valores præsētibus pro sufficienter, & totaliter expressis haben. huiusmodi supplicationibus inclinati circumspectioni tuæ per Apost. scripta mandamus, quatenus auctoritate nostra de præmissis te diligenter informes, & si per informationem huiusmodi, ita esse repereris, in præfata vel alia per Cyriacum & Hasdrubalem prædictos ad hunc effectum forsan emenda domo, Collegium S. Hieronymi nuncupandum, cum Capella seu Oratorio, Refectorio communi, Sigillo, Bibliotheca, Archiuio, ceterisque Collegialibus insignibus ac membris & officinis necessariis pro perpetuis receptione, vsu, & habitatione vnius Magistri seu Rectoris habilis & idonei, qui Presbyter existat, & Scholarium famulorum seu seruientium eiusdem Collegij curam gerat, & ipsi Collegio iuxta traditam ab eodem Hieronymo Card. formā & non alias præsit, ac tot quot ex d. Collegij prouentibus, & redditibus annuis, deducta ex eis in primis & ante omnia trecentorum scutorum summa quotannis in vtilitatem & augmentum d. Collegij iuxta prædicti Hieronymi Card. dispositionem inuestienda, pro tempore cōmode sustentari, & manuteneri poterunt, Scholarium iuxta dispositionem & ordinationem d. Hieronymi Card. vt præfertur factas, qualificatorum eligendorum, recipiendorum, educandorum, retinendorum, ac etiam expellendorum & remouendorum, sub perpetuis cura, gubernio, regimine & administratione Cyriaci, & Hasdrubalis aut suorum primogenitorum prædictorum, qui per se solos omnimodam dotis, & pecuniarum d. Collegij curam & administrationem habere debeant, cum facultatibus, oneribus, cōditionibus, modo, & forma à d. Hieronymo Card. præscriptis perpetuo (sine tamen alicuius præiudicio) erigas & instituas, illique sic erecto & instituto, pro eius dote ac Magistri seu Rectoris ac Scholarium prædictorum vsu, habitatione & sustentatione, bonorumque illis incumbentium supportatione, prædictam vel aliam seu alias domos, vt præfertur emendas, cum omnibus & singulis illarum ædificiis, structuris, situ, ambitu, iuribus, pertinentiis, & dependentiis quibuscumque ac residuum prædicti census, necnon omnia & singula loca Montium per Cyriacum & Hasdrubalem præfatos tam empta, & assignata quàm emenda & assignanda, vt præfertur, ita quod liceat Cyriaco, & Hasdrubali ac primogenitis prædictis, corporalem realem & actualem illorum omnium possessionem, per se vel alium seu alios eorum, & d. Collegij nominibus, propria auctoritate liberè apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, prouentus, iura, obuentiones, & emolumenta quæcumque ex eis seu dote huiusmodi prouenientia, percipere, exigere, leuare, recuperare, locare, & arrendare, ac in communes dicti Collegij vsus & vtilitatem conuertere, cuiusuis licentia desuper minime requisita, etiam perpetuo applices & appropries.

Et à superioritate & iurisdictione quorumcumque Officialium, &c. eximat.

§. 13. Insuper ipsum Collegium, ac illius pro tempore existentes Magistrum seu Rectorem, Scholares, Collegiales, Oeconomos, Officiales, Ministros, & personas, eorumque res & bona mobilia, præsentia & futura, cuiuscumque quantitatis, qualitatis, generis & speciei existentia, ab omni & quacumque pro tempore existentium d. Vrbis Gubernatoris, Senatoris, conseruatorum, Reformatorum, & nostri ac Rom. Pont. pro tempore existentis in eadem Vrbe & illius districtu in spiritualibus Vicarij, necnō causarum curiæ Cam. Apost. generalis Auditoris, & quorumcumque nostrorum & Sedis Apost. de latere Legatorum ac Vicelegatorum, & quarumcumque aliarum personarum vbilibet constitutarum, & quauis auctoritate, & dignitate tam Ecclesiastica quam mundana, etiam Cardinalatus honore fungentium, visitatione, correctione, iurisdictione, dominio, superioritate, & potestate, similiter perpetuo eximas & liberes.

Sub tutela Sedis Apost. recipiat.

§. 14. Ac sub nostri & pro tempore existentis Romani Pontificis protectione, & inuiolabili conseruatione suscipias, eidemque Sedi immediate subiicias.

Heredes prædictos Collegij administratores constituat.

§. 15. Necnon Cyriacum & Hasdrubalem, & ab eis descendentes primogenitos præfatos, in dicti Collegij illiusque Magistri seu Rectoris, Scholarium, Collegialium, Oeconomorum, Officialium, Ministrorum & personarum, necnon bonorum, & rerum quarumcumque Protectores, & generales administratores, quatenus opus sit, pariter perpetuo constituas, & deputes.

Collegio, & eius personis indulta aliorum in Vrbe Collegiorum communicet.

§. 16. Necnon eisdem Collegio illiusque Magistro & Rectori, Scholaribus, Collegialibus, Oeconomis, Officialibus, Ministris, & personis, vt omnibus & singulis priuilegiis, libertatibus, immunitatibus, prærogatiuis, antelationibus, præeminentiis, concessionibus, indultis, fauoribus, ceterisque gratiis vniuersis tam spiritualibus quam temporalibus, quibus alia Collegia & pia loca in dicta Vrbe instituta, illorumque Magistri seu Rectores, Scholares, Collegiales, Oeconomi, Officiales, Ministri, & personæ de iure, vsu, consuetudine, priuilegio, vel alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac vti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, similiter, & pariformiter, ac æque principaliter absque vlla prorsus differentia, vt., frui, potiri & gaudere libere, & licite valeant, iisdem perpetuo indulgemus.

Eisdem heredibus ac Præposito Congregationis Clericorum S. P. Decollati, facultatem edendi ordinationes & statuta d. Collegij concedat.

§. 17. Necnon Cyriaco & Hasdrubale, ac primogenitis, vnà cum Præposito prædictis quæcumque statuta, ordinationes, constitutiones, capitula & decreta, ad eiusdem Collegij, illiusque personarum, rerum & bonorum spiritualium & temporalium curam, regimen, gubernium, directionem, & administrationem, ac Scholarium prædictorum nominationem, receptionem, admissionem, expulsionem, ætatem, qualitatem, victum, vestitum, instructionem, disciplinam, ac Studij cursum, ceteraque ad huiusmodi curam, & administrationem pertinentia, licita tamen & honesta, ac sacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis, ipsiusque Hieronymi Cardinalis dispositioni & menti non contraria, & à te approbanda, quæ eo ipso Apostolica auctoritate confirmata & approbata sint, & esse censeantur, ac ab omnibus ad quos pro tempore spectabit, etiam sub pœnis in contrauenien. statuendis obseruari debeant, omni, & quacumque superioritate & superintendentia omissa faciendi & edendi, ac illa quoties pro eorum & temporum qualitate, seu alias expediens videbitur, mutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, aut alia ex integro condendi, plenam & absolutam licentiam, & facultatem impartiaris.

Præposito prædicto onus & munus præfatum perpetuo præcipiat.

§. 18. Ceterum quia de facili euenire potest, vt moderrnus vel pro tempore existens Præpositus præfatus, onera & munera sibi à dicto Hieronymo Cardinali, circa statum & gubernium dicti Collegij, vt prænarratur iniuncta, aliquo modo detrectare tentet, eidem Præposito tam moderno quam pro tempore existenti, vt omni, & quocumque tempore, omnia onera & munera huiusmodi, prout sibi à dicto Hieronymo Cardinale iniuncta sunt, prompta animi deuotione suscipere, & exequi, nunquam autem quouis colore, prætextu, vel ingenio detrectare debeat, præcipias, & mandes.

Iuspatronatus d. Collegij ad heredes Cardinalis Matthæi iuxta illius dispositionem spectare declarat.

§. 19. Postremo Collegium per præsentes erectum, illiusque dotem huiusmodi, de proprietate, & iurepatronato Cyriaci & Hasdrubalis, ac suorum filiorum, nepotum, pronepotum & aliorum descendentium prædictorum, vnius scilicet post alium, & illis omnibus deficientibus, aliorum ad dictam primogenituram vocatorum iuxta illius formam & tenorem esse, & fore, ac iuspatronatus huiusmodi illis ex primæua integra, & omnimoda fundatione atque dotatione, de bonis mere patrimonialibus facta, & alias in omnibus & per omnia iuxta prædicti Hieronymi Card. testamentum, dispositionem, & ordinationem competere.

Clausula huius constitu. præseruat.

§. 20. Præsentes quoque literas sub quibusuis similium vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus,

bus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per nos, vel alios Romanos Pontifices successores nostros, etiam in crastinum assumptionis successorum huiusmodi ad summi Apostolatus apicem, sub quibuscumque verborum expressionibus & formis, etiam Motu proprio pro tempore factis, minimè comprehendi, sed tanquam pro fundatione, & dotatione d. Collegij S. Hieronymi, ad bonarum artium cultum instituti concessas, semper ab illis excipi, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum, & eum in quo antea quomodolibet erant statum, restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac denuo etiam sub data per Administratores pro tempore existentes praefatos quandocumque eligenda, concessa esse, & fore, suumque plenarium effectum sortiri, & obtinere.

Claus. sublata, &c. addit. §. 21. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, ac causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, in quauis instantia iudicari, & definiri debere, ac quicquid secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernas.

Contrariis quibuscumque hic Pont. derogat. §. 22. Non obstantibus praemissis, ac quibusuis Apostolicis, necnon in Prouincialibus & Synodalibus Vniuersalibusque Conciliis editis specialibus & generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon dictae Vrbis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, legibus, & municipalibus, priuilegiis quoque, indultis & litteris Apostolicis eidem Vrbi, ac dilectis filiis Populo Romano, necnon Camerario, Vicario, Gubernatori, Auditori, Senatori, caeterisque Superioribus & personis praefatis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis in genere, vel in specie per quoscumque Rom. Pontif. praedecessores nostros, ac Sedem praedictam, etiam Motu simili, & ex certa nostra scientia, & de Apostolicae potestatis plenitudine etiam consistorialiter ac alias concessis, & confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaeuis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, obseruata exprimerentur, & insererentur, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & sufficienter derogatum esse decernimus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 1. 16. Nouemb. Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, 1605. 16. Kal. Decembr. Pontificatus nostri Anno 1.

Sequitur decretum Erectionis dicti Collegij editum ab Illustriss. D. Cardinali Pamphilio in praeinsertis literis deputato.

Decretum S. R.E. Cardin. Pamphilij super institutione d. Collegij in executionem praeinsertarum litterarum. §. 23. ILlustrissimus, & Reuerendissimus D. Hieronymus Cardinalis Pamphilius Vicarius & Iudex vt supra deputatus, dictis literis Apostolicis ea qua decuit reuerentia receptis, illisque visis & contentis in eis bene auditis, & intellectis, visoque testamento vt supra exhibito & producto, & demum visis videndis, & consideratis considerandis, volens ad praefatarum litterarum executionem procedere, Collegium, de quo in dictis literis, erexit, & instituit, cum approbatione & applicatione bonorum, facultatibus, & declarationibus, ac modo & forma à dicto bon. mem. Hieronymo Cardinali praescriptis, ac cum exemptione, liberatione, subiectione, indulto, deputatione, licentia, facultate, impartitione, concessione, praecepto, testatione, assignatione & decreto, ac alia in omnibus, & per omnia iuxta earumdem litterarum Apostolicarum formam, &c. & tenorem, &c. non solum praemisso, sed etiam omni alio meliori modo, &c.

Actum Romae in Palatio solitae residentiae dicti Illustriss. & Reuerendiss. D. Cardinalis Vicarij, praesentibus ibidem DD. Francisco Romaulo Clerico Romano, & Murio Pallatino de Nursia Clerico Spoletanae Dioecesis Curiae Connotarius testibus ad praemissa omnia, & singula habitis, vocatis principaliter, atque rogatis. *Stipulatio d. decreti.*

Hieronym. Cardin. Pamphilius S. D.N. Papae Vicarius. Faustus de Barberiis d. Curiae Notarius rogatus. *Cardinalis subscriptio. Notarius rogatus.*

Sequitur deputatio Vicarij Papae, in Iudicem causarum dicti Collegij Matthaei.

PAVLVS PAPA V. *Edita A. D. 1606.*

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. SVperna dispositione illius, cuius inscrutabili prouidentia ordinationem suscipiunt vniuersa, in eminenti Apostolicae dignitatis specula, meritis licèt imparibus constituti, ad ea per quae personis quibuslibet, praesertim illis, qui adolescentes in litterarum studiis, bonis moribus ac disciplinis instruunt, ipsisque adolescentibus, ac studiosis iustitia minori cum eorum dispendio administretur, libenter attendentes, illa eis propterea benigne concedimus, quae eorum indemnitati fore conspicimus opportuna.

Enunciatio Institutionis Collegij Sancti Hieronymi. §. 24. Alias siquidem nos supplicationi dilectorum filiorum Cyriaci, & Hasdrubalis de Manhaeis domicellorum Romanorum, & Marchionum Iouis, & Rocchae Sinibaldae castrorum pro eorum parte nobis porrectis inclinati, pro complemento vltimae voluntatis bonae memoriae Hieronymi dum vixit tituli S. Pancratij, S. Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Matthaei nuncupati, dictorum Cyriaci, & Hasdrubalis fratris germani, qui in vltimo suo testamento eosdem Cyriacum & Hasdrubalem, haeredes sibi vniuersales instituerat, & inter alia de quibus tunc disposuerat, in Alma Vrbe nostra & domo seu loco dictis Cyriaco & Hasdrubali beneuisa seu beneuiso, vnum Collegium Scholarium S. Hieronymi nuncupan. erigi, & illi eorum tunc expressa bona in dotem applicari mandauerat, in quadam per dictum Cyriacum, & Hasdrubalem empta, vel alia seu aliis domibus ad hunc effectum emenda, vel emendis, vnum Collegium S. Hieronymi, vt praefertur, nuncupandum pro perpetuis vsu & habitatione vnius Rectoris, & nonnullorum Scholarium, sub perpetuis quoque cura, regimine, & administratione dictorum Cyriaci, & Hasdrubalis, & primogenitorum suorum, ac alias certis aliis modo & forma, similiter tunc expressis, Apostolica auctoritate perpetuo erximus & instituimus, illique sic erecto, & instituto pro congrua illius dote domum seu domos huiusmodi, ac quaedam loca Montium non vacabilium ad eum finem, & effectum tum empta, tum resignata, dispositioni testamentariae eiusdem Hieronymi Cardinalis inhaerendo applicauimus, & appropriauimus, & insuper ipsum Collegium, illiusque Rectorem, Professores, Lectores, Praeceptores, Scholares, Collegiales, Oeconomos, Officiales, Ministros, & personas, necnon res & bona quaecumque ab omni, & quacumque dictae Vrbis Gubernatoris, Senatoris, Conseruatorum, Reformatorum, ac in eadem Vrbe, & illius districtu Vicarij nostri in spiritualibus generalis, necnon curiae causarum Camerae nostrae Apostolicae generalis Auditoris, dilectorum filiorum, & quorumcumque nostrorum, & Sedis praedictae de Latere Legatorum & Vicelegatorum, ac quarumuis aliarum personarum quauis auctoritate & dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentium, visitatione, correctione & iurisdictione perpetuo eximimus, ac sub B. Petri & dictae Sedis, necnon Romani Pontificis pro tempore existentis protectione, & inuiolabili conseruatione suscepimus, eidemque Sedi immediatè subiecimus, prout in literis Apostolicis desuper sub Dat. videlicet 16. Kal. Decembr. Pont. nostri Anno 1. expeditis plenius continetur.

Supplicatio Cyriaci, & Hasdrubalis pro deputatione Iudicis specialis causarum d. Collegij. §. 25. Cum autem sicut nobis nuper exponi fecerunt Cyriacus & Hasdrubal praedicti, experientia, & vsu compertum sit, similia Collegia, vt plurimum, litigiis, & controuersiis iudicialibus exerceri, & nisi eis speciales Iudices constituantur, passim huc & illuc coram diuersis tribunalibus magno eorum incommodo & dispendio trahi

prouideque ad hoc inconueniens à dicto Collegio propellendum, & eius opportunitatibus hac in parte consulentes, dicti exponentes plurimum cupiant, peculiarem eidem Collegio Iudicem, coram quo trahere, & trahi tantummodo possit, per nos & Sedem prædicto modo & forma infrascriptis constitui & deputari, nobis propterea humiliter supplicari fecerunt exponentes prædicti, quatenus in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Deputatio Vicary Papa cognitoris causarum.

§. 26. Nos igitur testamenti ac litterarum huiusmodi tenorem, præsentibus pro expressis habentes, dictosque exponentes specialis gratiæ fauore prosequi volentes, necnon eos, & eorum quemlibet à quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à Iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati prædictum & pro tempore existentem dictæ Vrbis Vicarium in specialem, perpetuum ac irreuocabilem Iudicem, omnium & singularum litium, causarum & differentiarum, tam ciuilium quam (præterquam quæ fidem orthodoxam concernunt) criminalium & mixtarum, etiam earum in quibus exequutiue in vim obligationis, in forma Cameræ prædictæ factæ agi contigerit, tam inter dictum Collegium, illiusque Rectorem, Præceptores, Magistros, Scholares, Officiales, Ministros & alias personas quascumque nunc & etiam pro tempore existentes, quæ inter eosdem, & Studij generalis dictæ Vrbis Rectorem, ac quascumque alias personas, tam sæculares quàm Ecclesiasticas, cuiuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, & conditionis, ac præeminentiæ existen. Vniuersitates, Societates, Congregationes, Collegia, Capitula, ac tam Virorum quàm Mulierum Monasteria, Hospitalia, & pia loca, tam coniunctim quàm diuisim, ac tam actiue quàm passiue, vltro citroque ad inuicem vel alias quomodolibet iam forsan motarum, & deinceps mouendarum.

Facultas procedendi summariè.

§. 27. Cum facultate illas per se vel eius Vicesgerentem seu Locatenentes, aut alium seu alios quem vel quos ad hoc duxerit deputandos, etiam summarie, simpliciter & de plano, & sine strepitu, & figura iudicij: sed sola facti veritate inspecta, ac etiam manu regia, cum omnibus, & singulis suis incidentibus, dependen. emergen. annexis, & connexis, totoque negotio principali, etiam priuatiue quoad omnes & singulos alios Iudices ordinarios, & delegatos, eorumque Curias, & tribunalia Ecclesiastica vel sæcularia, audien. cognoscen. deciden. fineque debito terminandi.

Citandiq; in Curia & extra, ac omnibus Iudicibus inhibendi.

§. 28. Necnon quoscumque interesse habentes, tam in Romana Curia quàm extra eam per edictum publicum constito sibi summarie de non tuto accessu citandi, ac quibusuis etiam eiusdem Curiæ Iudicibus, & personis, quibus & quoties opus fuerit, sub senten. censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis, de quibus videbitur inhibendi, & in euentum non paritionis, ad declarationem incursus censurarum, & pœnarum huiusmodi proceden. Ac sententias desuper ferendas debitæ executioni demandandi seu demandari faciendi.

Contradictores coërcendi.

§. 29. Contradictores quoslibet, & rebelles per similes censuras, & pœnas, aliaque opportuna iuris & facti remedia compellen. ac etiam auxilium brachij sæcularis ad hoc inuocan.

Dubia in præmissis interpretandi, &c.

§. 30. Necnon quæcumque dubia, & difficultates si quæ præmissorum occasione quomodolibet oriri contigerit declarandi, & interpretandi, omniaque & singula in eisdem præmissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna facien. geren. mandan. exercen. & exequen. etiam omni, & quacumque appellatione remota, auctoritate prædicta tenore præsentium perpetuo constituimus, & deputamus, ac perpetuo constitutum, & deputatum esse, & fore.

Clausula huius concessionis præseruatiua.

§. 31. Præsentes quoque nostras litteras de subreptionis seu nullitatis vitio notari, impugnari, retractari, annullari vel inualidari, seu in ius vel controuersiam vocari, vel ad viam & terminos iuris reduci, aut aduersus illas quodcumque iuris, gratiæ vel facti remedium impetrari aut concedi nullatenus vnquam posse, sed semper & perpetuo dicto Collegio, illiusque Præceptoribus, Magistris, Scholaribus, Ministris, & aliis personis prædictis perpetuo suffragari.

Clausula sublata, &c.

§. 32. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios quauis auctoritate fungentes, etiam causarum dicti Palatij Auditores, ac eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales iudicari, & definiri debere, irritumque & inane, auctoritate & tenore prædictis decernimus, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula contrariorum derogatoria.

§. 33. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon facultatibus Cameræ prædictæ generali Auditori concessis, seu statutis, etiam iuramento, cófirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ac consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis, quibusuis Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus ac formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritántibusque & aliis decretis in genere vel in specie, etiam Motu proprio & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam consistorialiter, ac alias in contrarium forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus habenda esset in nostris litteris mentio specialis, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, aut si alicui communiter vel diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Dat. P. A. 2. 20. Nouemb.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 20. Nouembris, 1606. Pont. nostri Anno 2.

De certo Religiosorum numero cuicumque Monasterio, Conuentui ac Domui Regulari præfigendo. IX.

Edita A. D. 1605.

Quod autem de cætero Conuentus Regularium non erigantur, nisi in illis commode possint manuteneri saltem duodecim Religiosi, prohibuit S. D. N. Vrban. VIII. in Constitut. 31. Cum alias. §. 3.

Clement. VIII. decretum est supra. Sanctissimus.

§. 1. SAnctissimus in Christo Pater & Dominus Noster Dominus Paulus diuina prouidentia Papa V. Cum ex plurimis, iisque grauissimis Decretis, quæ fel. record. Clemens VIII. ad regularem disciplinam restituendam, & augendam condidit, illud maximi momenti esse animaduerterit, quòd à Sacro Concilio Tridentino multo ante cautum etiam fuerat vt is tantum Religiosorum hominum numerus in singulis Monasteriis, Conuentibus, & Domibus Regularibus constitueretur, qui vel propriis redditibus, & obuentionibus, vel consuetis emolumentis ac eleemosynis ali commode posset, magnâque fortasse obseruantiæ regularis iacturam inde factam esse, quod Ordinum Superiores illud exequi nimium distulerunt, vt hoc etiam adhibito remedio huiusmodi incommodo prospiceret, aditumque iis Prælatis Regularibus præcluderet, qui plures ad suam Religionem admittentes quam Monasteriorum & Conuentuum census, eleemosynæ, & qualitates ferant, non leuem subditis vitæ claustralis relaxandæ occasionem præbere videntur.

Præceptum præfigendi cuique Monasterio certum numerum religiosorum per eius Superiores.

§. 2. Decreuit, & præcepit, ac præsentis Decreti virtute præcipit & mandat, omnibus & singulis Generalibus, Prouincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscumque aliis Superioribus Monasteriorum, & Conuentuum & Domorum, quouis nomine nuncupentur, Ordinum, Congregationum, & Institutorum, tam Monachorum quam Mendicantium, & non Mendicantium Regularium quorumcumque existentium intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium, vt singuli ad quos pertinet, in qualibet Prouincia, adhibitis duobus aut tribus

Monachis,

Monachis Fratribusve sui Ordinis vel Congregationis probatioribus, & rerum vso perioribus, bona mobilia, census, redditus, & prouentus omnes, consuetas item eleemosynas, & obuentiones, tam communes Monasteriorum, Conuentuum, & domorum eiusdem Prouinciæ, quam etiam singularibus personis religiosis assignatas, seu permissas in communem vsum deinceps conferendas, decem annorum diuersorum habita ratione diligenter ac mature recognoscant, iis omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grandines, sterilitates, aliave cuiuslibet generis onera consueuerunt absorbere, eaque omnia in scripto fideliter exarata idem Superior cuius interest, in primo Capitulo seu Congregatione Prouinciali corã tribus iudicibus ab ipsomet capitulo vel congregatione deligendis proponat, qui computatis huiusmodi redditibus, eleemosynis, & obuentionibus vniuersis, ac oneribus vt superius detractis, sedulo examinẽt, quot religiosi homines in vnoquoque Monasterio, Conuẽtu & Domo regulari, iuxta regionis, & proprij Instituti morem, victũ & vestitum in communi habẽtes competẽter valeant sustentari. Tuno eorumdem bonorum, redditum, eleemosynarum & onerum præcisam notam ipsimet Congregationi, Capitulove Prouinciali exhibeant, vt in illo diligenter omnibus discussis, cuicumque familiæ, Conuentus, Monasterij, & Domus regularis quouis nomine nuncupatæ in singula quaque Prouincia certus earum tantum personarum numerus communi Patrum Capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis & obuentionibus, vt superius sufficienter ali possint.

Tempus vnius anni ad prædicta exequenda.

§. 3. Ne vero Superiores, qui id præstare debent, serius aut remissius, quam par est, muneri suo satisfaciant, Mandauit ac mandat Sanctitas Sua, vt infra annum à die datæ præsentis Decreti computandum, omnia hoc de genere Capitolariter gesta in authenticam formam redacta ad Congregationem Reformationis Apostolicæ singuli mittant, numerumque familiæ singulorum Conuentuum, Monasteriorum, & Domorum huiusmodi regularium, Capituli vel Congregationis Prouincialis sententia, & auctoritate præfinitum iidem Superiores Ordinum, Congregationum & Institutorum quorumcumque tam Generales, & Prouinciales quam locales omnes perpetuo seruare omnino teneantur.

Superioribus inobedientibus pœna infliguntur.

§. 4. Eos autem Superiores cuiuscumque status, gradus, & conditionis existant, qui prædicta omnia præfixo termino non præstiterint, vel numerum huiusmodi præscriptum quouis modo augere præsumpserint, priuationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vocisque actiuæ & passiuæ, ac ad omnia suæ Religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque aliis etiam grauioribus ad Sanctitatis Suæ, & Successorum suorum arbitrium infligendis pœnis subiacere voluit, & declarauit.

Fides exemplarum.

§. 5. Vult præterea Sanctitas Sua per hoc Decretũ eiusdem Congregationis Reformationis Apostolicæ Secretarij manu subscriptum, consuetisque Almæ Vrbis locis affixum & publicatum omnes & singulos Ordinum Regularium Superiores, ad quos spectat, proinde affici, ac si fuisset cuilibet personaliter intimatum.

Clausula derogatoria.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus Apostolicis, priuilegiis, statutis, indultis, necnon aliis contrariis quibuscumque.

Dat. P. An 1. die 4 Decem.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die quarta Decembris 1605. Pontificatus eiusdem Sancti D. N. Anno primo.

X. Quod Fratres Ordinis Carmelitarum Discalceatorum possint vbique de sola licentia Ordinarij, noua construere Monasteria.

Consonat Concilij Tridentini sessio 25. cap. 3. in fin.

De toto Ordine Carmelitarum notaui sup. in constit. 8. Honorij III. Vt viuendi, lib. 1.

Vide, quæ addidi ad Constit. præcedentem.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1605.

Exordium.

AD Ecclesiæ militantis (cuius regimini, licet immeriti Diuina disponente clementia, præsidemus) amplitudinem, nihil magis necessarium, quam perfectorum Militum Christi multitudinem existimamus.

Causa huius constitut.

§. 1. Cum igitur, sicut magno cum spirituali gaudio nostro accepimus, dilecti filij Religiosi Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, Carmelitæ Discalceati nuncupati, tam in Hispaniarum Regnis quam in Italiæ & noui Orbis, aliisque mundi partibus assidue Deo & Ecclesiæ Sanctæ suæ perfectum exibere famulatum, non solum ipsi Deo per orationem & contemplationem sedulo vacantes, verumetiam animarum salutem, exemplo & doctrina sollicite procurantes, cumque in dies fructus vberiores ex dictæ Religionis propagatione, benedicente Domino sperandi sint.

Carmelitæ possunt vbiq; domos ædificare, de solo consensu ordinariorum, non obstante constitut 99. Clem. VIII. supr.

§. 2. Nos ad ea quæ Religiosorum eorumdem augmento cedere possunt, concedenda, adque ea, quæ illis in hoc impedimentum aliquod afferre dignoscuntur remouenda merito propensiores sumus. Quare motu proprio, & ex certa scientia ac mera deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; eiusdem Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Superioribus, & Religiosis, vt vbique locorum quilibet in districtu suo, iuxta literarum fel. record. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri super erectione Congregationis Italiæ prædicti Ordinis, sub data, die 13. Nouemb. Anni Domini MDC. Pont. sui anno nono expeditarum formam & tenorem, quem præsentibus pro expresso haberi volumus, domos & Monasteria, iuxta Conc. Trident. decreta, de sola licentia Ordinariorum, nullo aliarum personarum cuiusuis Ordinis, etiam regularium, requisito consensu, condere, fundare & erigere valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium licentiam ac facultatem concedimus & indulgemus.

Contrariorum derogatio.

§. 3. Non obstantibus eiusdem Clementis prædecessoris, quæ incipit, Quoniam ad institutam, sub dat. Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris, die 23. Iulij MDCIII. Pontificatus sui Anno 12. aliisque Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, & cuiusuis alterius Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis quibusvis aliis Ordinibus ac eorum Superioribus & personis sub quibuscumque verborum formis & tenoribus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 4. Volumus autem vt præsentium transumptis etiam impressis, manu notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 1. die 12. Dec.

Dat. Romæ apud S. Petr. sub annulo Piscat. die 12. Decemb. 1605. Pont. nostri anno primo.

XI. Reuocatio exemptionum omnium, à solutione onerum Reuerendæ Cameræ Apostolicæ quibuscumque concessarum, cum innouatione constitutionum desuper à Prædecessoribus editarum.

Specialem reuocationem exemptionum quo ad solutionem Subsidij triennalis, habes notatam in const. 20. Pauli IV. Cupientes, sup. lib. 1. Aliam autem reuocationem generalem, vide in Sixti. V. const. 2. Inter varias. lib. 2.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1605.

Exordium.

IN maximis rerum difficultatibus, & in iis redditum Cameræ nostræ Apostolicæ angustiis, in quibus ob ingentes

gentes sumptus, tum ex causa bellorum, quæ contra Turcas in Hungaria superioribus annis gesta sunt, tum etiam ex caritate Annonæ, qua Vrbs Roma, & Status noster Ecclesiasticus diu multumque laborauit, per Sedem Apostolicam & Cameram prædictam præcipue factos, eadem Camera nunc constituta reperitur, aliquod ipsi Cameræ leuamen, & subsidium afferre cupientes, ea interdum facere cogimur, quæ libenter prætermitteremus, si alia ratione nostris & prædictæ Cameræ ac Sedis necessitatibus consulere valeremus.

Causa huius reuocationis.

§. 1. Cum itaque præter diuersas introituum Sedis & Cameræ prædictorum alienationes, & pignorationes, siue in perpetuum, siue ad tempus nonnullis de causis à nostris prædecessoribus Romanis Pontificibus factas, plures immunitates, ac exemptiones à solutionibus Dohanarum & gabellarum, onerum, impositionum & vectigalium Cameræ nostræ Apostolicæ debitorum, necnon pleræque aliæ concessiones & gratiæ infrascriptæ diuersis Communitatibus, Vniuersitatibus, Baronibus, Domicellis & aliis nostris & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Feudatariis, & subditis etiam qualificatis, ab eisdem prædecessoribus nostris, ac à Nobis forsan & Sede, Cameraque prædictis, necnon à Legatis & aliis Officialibus & Communitatibus & Vniuersitatibus, siue in perpetuum, siue ad tempus concessæ reperiantur, ex hisque non solum eiusdem Cameræ & Sedis Apostolicæ redditus & prouentus non modicam patiantur diminutionem, sed etiam vt plurimum id, quod diuitibus & bonis temporalibus affluentibus, per exemptiones & concessiones huiusmodi ex oneribus publicis ab eis debitis remittitur, in aliorum minus diuitum & affluentium grauamen redundet, contra omnem iuris & æquitatis rationem & impositionum dictorum onerum naturam, quæ omnes æqualiter pro rata bonorum & rerum quæ possident, comprehendere deberet. Qua de causa multæ pauperum, atque Communitatum & Vniuersitatum Status nostri Ecclesiastici querelæ ad nos delatæ fuerunt. Nos vt omnibus in præmissis iustitia æqualiter tribuatur, & Cameræ nostræ necessitatibus subueniatur, ab æquitate minime alienum esse existimauimus, vt ea quæ ex gratia & priuilegio ab eadem Sede & Camera, & aliis quibuscumque eius Officialibus & Ministris, atque Communitatibus & Vniuersitatibus, diuersis personis concessa fuerunt, & subtracto eidem Sedi & Cameræ, Communitatibusque & Vniuersitatibus, a quibus onera eidem Cameræ persoluuntur, & cætera publica onera supportantur (iustitia & æquitate, ac dictæ Sedis & Cameræ difficultatibus ita exigentibus) restituamus, quinimmo id æquius faciendum esse, quàm si nouis impositionibus populos nobis subditos, sicut in similibus occasionibus, alias nostros prædecessores prædictos fecisse accepimus, grauaremus.

Innouatio bullarum editarum super reuocatione exemptionum.

§. 2. Propterea motu proprio, & ex certa scientia ac matura deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, nonnullorum etiam prædecessorum nostrorum, & præsertim fel. rec. Pauli Tertij, Iulij, Pij Quinti & Clementis Octaui, Romanorum Pontificum in similibus, non tam forsan grauibus necessitatibus vestigiis inhærentes, quascumque eorumdem & aliorum Romanorum Pontificum, & præsertim ipsius Pij Quinti, quæ incipit; Et si ea, sub Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die octaua Iunij 1566. Pontificatus sui Anno primo, editas constitutiones, huiusmodi exemptionum & immunitatum reuocatorias, quarum tenores præsentibus pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis & registratis, haberi volumus, confirmantes, approbantes, & innouantes.

Reuocatio exemptionum omnium à solutione onerũ Cameralium.

§. 3. Hac nostra perpetuo valitura constitutione, omnes & quascumque exemptiones & immunitates à solutione Subsidij triennalis, quaterni carnis, taxarum equorum, Tallearum, Censuum, Archiuij, Fogliettæ, Triremium, Vtensilium, necnon Dohanarum, Gabellarum, Dationum, Impositionum, & aliorum onerum Cameralium quorumcumque, & quæ etiam per Communitates, & Vniuersitates pro eorumdem onerum Cameralium solutione, & publicorum munerum supportatione indicta, & imposita existunt, ac exigi solita sunt.

Cõcessionumque de pœnis maleficiorum, & aliis redditibus Cameræ.

§. 4. Necnon cæteras gratias, & concessiones, ac prouisiones, & assignationes super Cameræ præfatæ redditibus, & iuribus, pœnarum quoque maleficiorum applicationes, appropriationes, ac illarum, & Cancellariarum, siue Bancharum, tam ciuilium quam criminalium, ac Secretariatum, & illarum emolumentorum, ac bonorum, & iurium ipsius Cameræ, cuiusuis qualitatis, & quantitatis in præiudicium ipsius Cameræ per quoscumque prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem Apostolicam etiam motu proprio, & consistorialiter, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & Cameram prædictas, seu etiam Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Officiales, & Ministros quibusuis Communitatibus, Vniuersitatibus, necnon familiis nobilibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, & quibusuis aliis personis quacumque dignitate fulgentibus, etiam ratione Guberniorum, & aliorum officiorum, & munerum eis commissorum, & ex quauis causa, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu, & alia quantumuis vrgentissima, ac de necessitate exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis & tenoribus, & cum quibusuis clausulis, & decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiamsi in appaltuum, seu locationum Cameralium instrumentis promissum & cautum sit eas obseruari debere, Appaltatoresque, & Conductores ad illarum obseruationem teneri, ac alias quomodocumque, & qualitercumque hactenus, in genere vel in specie, concessas, datas, factas, & emanatas, & inde secuta quæcumque, etiam auctoritate Iudicis, perpetuo reuocamus, cassamus, abrogamus, & annullamus, ac viribus, & effectu prorsus euacuamus ac reuocata, cassa, sublata, & annullata, viribusque & effectu vacua perpetuo fore, & esse, neque in possessorio, neque in petitorio cuiquam suffragari posse, seu debere.

Quæ omnes ipsi Cameræ institutæ censentur.

§. 5. Ac prouisiones, assignationes, pœnas maleficiorum, emolumenta, vectigalia, & alias res, bona, & iura prædicta ex huiusmodi nostra reuocatione restituta eidem Cameræ, & non aliis, quibus forsan locati, & appellati reperiuntur redditus & prouentus dictæ Cameræ, licet antequam exemptiones, concessiones, & assignationes supradictæ emanassent, aliter dispositum fuerit, omnino deberi, ac ad illa omnia, & singula Cameram ipsam, necnon Communitates, & Vniuersitates pro gabellis, ac datiis ab eis exigi solitis pro dictorum onerum Cameralium, & publicorum solutione, & supportatione, eo ipso absque alia adepta seu recuperata possessione, restitutam, & reintegratam fore, & esse, & censeri.

Clausul. præseruatiua.

§. 6. Ac præsentes nostras litteras perpetuo validas, & efficaces existere, nec ex eo quod quicumque interesse habentes, & prætendentes, vocati & auditi non fuerint, de nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, aut alias quouis prætextu infringi, reuocari, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut aduersus illas quodcumque gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari vllatenus posse.

Clausula sublata, &c.

§. 7. Sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, ac ipsum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Cameræque Apostolicæ Clericos præsidentes, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Præseruatio exemptionum de iure competentium.

§. 8. Volumus autem, ac per easdem præsentes declaramus, nostræ intentionis non esse, reuocare exemptiones, & immunitates quibuscumque personis Ecclesiasticis tam sæcularibus quam regularibus de iure competentes.

Legatisque seu Gubernatoribus præsentibus concessarum.

§. 9. Neque concessiones pœnarum maleficiorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ratione Legationum, & Gubernorum illis commissorum, nominatim & in specie factas, quas vnumquemque Legationibus,

nibus seu Guberniis præsentibus duntaxat durantibus, iuxta concessiones eis respectiue factas, percipere posse permittimus.

Et ex causa onerosa concessarum.

§.10. Præterea præsenti nostrâ reuocatione excipimus, & exceptas esse volumus & declaramus, immunitates, exemptiones, ac alias concessiones quibusuis Communitatibus, Vniuersitatibus, aut aliis particularibus personis ex causa vere onerosa, videlicet congruæ, & effectualis solutionis pecuniarum concessas, quas tamen ipsæ Communitates, Vniuersitates, & particulares personæ in eadem Camera, citato Commissario Generali, verificare, & in ipsa Camera examinari, & admitti facere teneantur, nisi alias pro talibus verificatæ, examinatæ, & admissæ fuerint, quia dicto casu ad nouam probationem & verificationem eas teneri nolumus.

Vel ratione appaltuum.

§.11. Excipimus etiam exemptiones, & immunitates ratione appaltuum concessas.

Aut Cardinalibus, vel Cameralibus siue Curialibus competentium.

§.12. Necnon S.R.E.Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, & Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt, concedi solitas, ac etiam exemptiones, quibus ad præsens Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, & Prælati domestici, Cubicularij secreti, & Secretarij nostri gaudent.

Ob numerum. que duodecim filiorum.

§.13. Ac demum illas ob numerum duodecim filiorum concessas, quas tamen ad terminos Constitutionis eiusdem Pij IV. & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum super similium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro eo tempore, & personis, ac eo modo, & forma, quibus de iure communi illis competit, ac alias, iuxta ipsius iuris communis, & supradictarum, ac aliarum Apostolicarum Constitutionum dispositionem reducimus, neque aliter quam vt præfertur, illis, siue in petitorio, siue in possessorio suffragari volumus, ac decernimus.

Præceptum quod Legati & Gubernatores seruent Bullam Sixti V. sup.

§.14. Districtius inhibentes Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, & Officialibus prædictis, & aliis quibuscumque ad quos spectat, & in futurum spectabit, ne ex pœnis maleficiorum, seu aliis Cameræ prædictæ iuribus quibuscumque, quidquam capiant, seu percipiant, sed prouisionibus eis assignatis contenti sint; & circa pœnas maleficiorum constitutionem rec. mem. Sixti Papæ V. etiam prædecessoris nostri desuper editam omnino attendant, & obseruent.

Inhibitio Cameralibus ne alias exemptiones admittant.

§.15. Appaltatoribus vero, Thesaurariis, & Vicethesaurariis, Depositariis, Commissariis, Exactoribus & cæteris Agentibus, & Ministris dictæ Cameræ contra præsentium formam, prouisiones, concessiones, assignationesque prædictas de cætero soluant, aut exemptiones, gratias, & immunitates, nisi vt supra exceptas, & eas quas in eadem Camera Apostolica ex causa onerosa prædicta concessas fuisse, citato eiusdem Cameræ Commissario Generali, verificatum, & quæ pro talibus in eadem Camera admissæ fuerint, admittant, & si secus soluerint, vel admiserint, solutiones huiusmodi, ac exemptiones ipsas nulli eorum in eorum computis, in eadem Camera admitti volumus, sed eorum damno cessuras esse declaramus.

Deputatio executorum.

§.16. Quocirca dilectis filiis Camerario, Vicecamerario, Thesaurario, & Clericis Præsidentibus Cameræ præfatæ, cæterisque ad quos spectat, committimus & mandamus, quatenus præsentem nostram constitutionem, & in ea contenta quæcumque, firmiter, & inuiolabiliter obseruent & faciant ab aliis obseruari.

Clauf. derog.

§.27. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostra de non tollendo iure quæsito, ac quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, priuilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, & litteris Apostolicis sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, & cũ quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis, clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam in vim contractus, & quouis alio robore & cautela firmatis, editis, emanatis, & seu factis, ac pluries & iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi in eis caueatur expresse, quod nullo vnquam tempore sub similium vel dissimilium exemptionum, immunitatum, & gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis quibuscumque contrariis dispositionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ & quoties illæ emanarent, toties in pristinum & validissimum statum, etiam sub posteriori Data per eos, quibus concessæ sunt, eligenda, restitutæ, repositæ, & plenarie reintegratæ, denuo concessæ sint, & esse censeantur, necnon pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, specialiter & expresse, ac latissime derogamus, ac derogatum esse volumus.

Iussio publicandi.

§. 18. Ceterum, vt præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deueniant, volumus, & simili auctoritate decernimus, ad Valuas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ, & affixæ, omnes & singulos quos concernunt, perinde afficiant & arctent, ac si illorum vnicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Fides transumptorum.

§.19. Vtque earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in iudicio, & extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A 1. die 23. Dec.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 23. Decembris 1605. Pontificatus nostri Anno primo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1605. *Indict. 3. die vero 24. mensis Dec. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris & D.N. D.Pauli Diuina Prouidentia Papa V. Anno eius 1. supradicta litera Apost. affixa, & publicata fuerunt ad valuas Basilica Principis Apost. Cancellaria Apost. & in acie Campi Flora, per nos Christophorum Fundatum, & Io. Baptistam Menochium Apostolicos Cursores. Bernabeus Polsius Auximanus S. D. N. Papa Mag. Curs.*

Innouatio & extensio Constitutionum Pij IV. Pij V. Gregorij XIII. & Clem. VIII. contra extrahentes de Statu Ecclesiastico eiusque Terris etiam mediate subiectis frumenta, blada, legumina, animalia, & alia Annonam & Grasciam concernentia, cum reuocatione Indultorum omnium & licentiarum, quomodolibet similia extrahendi concessarum. XII.

Hæ Constitutiones sunt hic in Apostillis indicatæ, & apud eas videas de materia. Et signanter de Annona, & Grascia, attende hic infr. constit. Pastoralis.

Notaui sup. ad dd. Pont. Constitutiones.

Edita A.D. 1603. & 1604.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter grauissimas curas, quas pro nostro munere assidue substinemus, illa postrema non est in quam Nobis totis viribus incumbendum esse ducimus, vt nimirum Almam Vrbem nostram, & vniuersam Ecclesiasticam ditionem Annonæ caritatæ iamdiu, grauiterque laborantem, quantum cum Domino poterimus, liberemus, vtque frumentorum, & aliarum rerum ad communem vitæ vsum, & sustentationem pertinentium copia in ipsa Vrbe, & Ecclesiastica ditione conseruari, Populosque nobis subditos fertilitate, quæ eis à Domino conceditur, perfrui posse procuremus.

Pius IV. prohibuit extra.

§.1. Ad quæ præstanda tum præcipua nostra erga ipsos subditos

ctionem frumentorũ, &c. vt supr. in eius const. 99. Inter multiplices. fol. 115. lib. 2.

subditos nostros charitate inducimur, tum nonnullorum piæ mem. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, qui in hanc ipsam curam diligenter incubuerunt, exemplo mouemur. Dudum siquidem prouide ac prudenter fel. rec. Pius Papa IV. ad prædictis opportune consulendum per suam editam constitutionem sub Dat. Romæ apud S. Marcum Idibus Augusti, Anno sexto, quæ incipit; Inter mutiplices curas: Omnes, & quascumque licentias, & facultates extrahendi frumenta, blada, & legumina ex Prouinciis, Ciuitatibus, Terris, & locis S. R. E. mediate vel immediate subiectis, præterquam ex causa vere onerosa, videlicet solutionis, & exbursationis pecuniarum, eatenus quomodolibet quibusuis concessas reuocando, ne de cetero à dictis Prouinciis, Ciuitatibus, Terris & locis, frumenta, blada & legumina aliqui, præterquam ex dicta causa extrahentes, sub certis pœnis expresse prohibuit.

Pius V. innouauit, & ampliauit, vt supr. in eius constit. 108. Romani. eodem lib. 2.

§. 2. Quam reuocationem, probibitionem, necnon alia in dicta constitutione contenta sanctæ mem. Pius Papa V. per aliam suam constitutionem, quæ incipit, Romani Pontificis prouidentia circumspecta, confirmauit & innouauit, ac illam, & illa ad licentias & facultates quodcumque genus Grasciæ, etiam in carnibus, ouibus, agnis, & aliis animalibus, necnon oleo, ac rebus aliis quibuscumque consistentis extendit & ampliauit.

Gregor. XIII. iisdem eas Bullas ampliauit, vt in Bulla 50. Volentes.

§. 3. Et deinde piæ mem. Gregor. Papa XIII. per quasdam suas sub Dat. die decima octaua Decemb. 1576. Pontificatus sui anno sextu. Omnibus & singulis Communitatibus, Vniuersitatibus, ac quibuscumque personis in virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis suæ, ac excommunicationis latæ sententiæ pœnis inhibuit, ne quouis prætextu, directe vel indirecte cuiusvis generis frumenta, blada, legumina, atque animalia quæcumque extra statum Ecclesiasticũ extrahere, & asportare auderent, seu præsumerent. Eos vero, qui contra inhibitionem huiusmodi commisissent, vltra prædictas, etiam amissionis frumentorum, bladorum, leguminum, & animalium prædictorum, necnon quinque scutorum pro qualibet salma frumenti, bladorum & leguminum huiusmodi, & duorum scutorum pro quolibet capite animalis pœnas, Fisco & Cameræ Apostolicæ applicandas, ipso facto incurrere voluit, ac decreuit. Et deinde per alias eius in forma breuis litteras sub Dat. die prima Maij 1578. eodem sui Pontificatus anno sexto. Quod nulli sibi, & S. R. E. mediate vel immediete subiecti cuiuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existerent, etiamsi Barones, Domicelli, Comites, Marchiones, vel Duces & Domini temporales existerent, sub excommunicationis maioris, ac læsæ maiestatis criminis, Dominiorum, & bonorum suorum confiscationis, feudorum amissionis, & quorumvis priuilegiorũ suspensionis, & aliis etiam pecuniariis arbitrio suo impõnẽdis, & applicandis, ac etiã in publicis edictis, & proclamatibus per Annonæ Præfectos pro tempore tam eatenus editis, & emissis, quam in futurum edendis, & emittendis contentis censuris, & pœnis, triticum, ordeum, legumina, ac omnis generis frumenta, & fruges à Terris & locis dicti status Ecclesiastici absque expressa ipsius Gregorij prædecessoris, & ab eo obtenta in scriptis, & eius manu signata licentia extrahere, vel extrahi facere, nullique ex prædictis eorum Subditos, & Vassallos, aut alias quascumque personas, quo minus triticum, ordeum, legumina, frumenta, fruges prædicta à quibusvis locis ei subiectis, quouis prætextu etiam molituræ, aut cuiusvis alterius oneris solutionis, ad Almam Vrbem afferrent, prohibere, aut per se, vel alium, seu alios, directe vel indirecte impedire auderent, quin potius illis sic afferentibus omnem opem, & fauorem præstarent: ac insuper nulli aliquam tritici, ordei, & leguminum, omnisque generis frumentorum, & frugum quantitatem, nisi pro suo, suarumque familiarum vnius anni dumtaxat vsu emere valerent, & cõtrafacientes pœnas prædictas incurrisse declararentur, & aggrauarentur ipso facto, statuit, atque decreuit. Non obstan. etiam priuilegiis, indultis, literis, & gratiis Apostolicis quibusvis personis, Ciuitatibus, Terris, & locis, in genere, vel in specie, etiam ex causa onerosa concessis.

Clem. VIII. easdem Bullas approba-

§. 4. Demum recol. mem. Clemens Papa VIII. prædictas constitutiones, dempta ex illis excommunicationis pœna, approbauit, & confirmauit, provt in eisdem constitutionibus, & literis respectiue, quarum omnium & singularum totos tenores, cum omnibus, & singulis ibidem contentis & dispositis, pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

uit, dempta ex communicationis sententia, vt sup. in eius Bulla incip. Frumenti.

Sed plerique dictis constitutionibus, varios ob prætextus cõtrauenient.

§. 5. Cum autem licet per prædictas, & alias desuper editas constitutiones & prohibitiones, satis præmissis prouisum esse videatur, nihilominus quia sicut accepimus aliqui propriæ salutis immemores tot constitutionibus, prohibitionibusque, ac pœnis in illis appositis non obstantibus, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, & alia id genus tam Annonæ, quam Grasciæ concernentia extra statum nostrum Ecclesiasticum absque licentia extrahere non verentur; alij vero prætextu diuersorum priuilegiorum, licentiarum, & facultatum eis concessarum, frumenta, aliaque prædicta ita continuo extrahunt, vt per continuas & immoderatas extractiones huiusmodi statum prædictum, & illius loca exhauriant, & exhausta relinquant, in maximum Populorum & Subditorum nostrorum damnum & præiudicium, cumque experientia compertum sit ad conseruandam, tam in Alma Vrbe nostra, quam in reliqua Ecclesiastica ditione Annonæ copiam maxime conducere, vt nimia facilitas extrahendi ex dicta Vrbe, & ditione frumenta, blada, legumina, oleum, & animalia reprimatur, ac memoratæ supradictorum nostrorum Prædecessorum constitutiones diligenter & sine vlla exceptione obseruentur.

Hic ideo Pontifex eas innouat, etiam quoad pœnã excommunicationis circa extractionem frumentorum, &c.

§. 6. Nos pro paterna nostra erga nostros, & Apostolicæ Sedis Subditos charitate, eorum vtilitati & commodis in præmissis opportune prospicere cupientes, motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes & singulas Pij IV. Pij V. & Gregor. XIII. ac Clem. VIII. prædecessorum nostrorum constitutiones & literas in quibuslibet earum partibus, etiam quoad excommunicationis, & alias Ecclesiasticas censuras, quantum attinet ad frumentorum, bladorum, leguminum, & olei extractionem tantum, & quoad cæteras pœnas quascumque in eisdem constitutionibus & literis contentas, non solum in quantum ad præmissorum, sed etiam in quantum ad aliarum rerum ad Annonam & Grasciam pertinentium extractionem attinet, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo innouamus, confirmamus, & approbamus, illasque aduersus quascumque reuocationes, suspensiones, limitationes, & moderationes in pristinum, & eum in quo antequam illæ emanarent, erant statum, restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, illasque & earum singulas ab omnibus, & singulis, quos concernunt, inuiolabiliter de cetero obseruari debere sub temporalibus, & Ecclesiasticis pœnis, & censuris prædictis in illis contentis præcipimus, statuimus, & ordinamus.

Indultaque omnia & licentias reuocat, præterquam ex causa vere onerosa, aut ratione locationum Cameralium concessa.

§. 7. Præterea ad hunc effectum motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus hac nostra perpetuo valitura constitutione, omnia & singula, ac quæcumque priuilegia, licentias, & facultates, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, & alia id genus tam Annonam, quam Grasciam concernentia, etiam in propriis eorum prædiis, possessionibus, agris, & terris pro tempore recollecta ex quibuscumque status nostri Ecclesiastici temporalis Prouinciis, ac Ciuitatibus, Terris, Castris, & locis, eorumque territoriis, & districtibus, nobis, ditionique nostræ Ecclesiasticæ, mediate vel immediate quomodolibet subiectis, extrahendi quibusvis Communitatibus, Vniuersitatibus, & personis cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel conditionis existentibus, etiam ratione Legationum, Gubernioruin, & aliorum officiorum, & munerum eis commissorum, & per quosuis Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos Sedemque & Cameram Apostolicam, & quosuis alios, & etiam nostra auctoritate, aut alias ex quauis causa etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, & ipsorum laborum, damnorum vel meritorum intuitu, & alia etiam quantumvis rationabili, iuridica, & priuilegiata causa sub quibuscumpue tenoribus & formis, etiam in vim contractus, & cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam irritantibus, etiam quantumuis prægrauibus, insolitis & de necessitate exprimendis, etiam motu, scientia, & potestate similibus, aut

alias

alias quomodocumque & qualitercumque (prӕterquam dumtaxat ex causa vere onerosa, videlicet congruӕ solutionis, & exbursationis pecuniarum, aut ratione appaltuum, & locationum, introituum, iuriumque & bonorum Sedis, & Cameræ prædictorum) hactenus concessa, approbata, confirmata, & innouata, illorum omnium, & singulorũ tenores, veros, plenarios, etiã integros, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso insererentur præsentibus pro sufficienter expressis, insertis, & registratis habentes, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo reuocamus, cassamus, annullamus, ac viribus vacuamus, ac reuocata, annullata, cassata, inualida, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, ac nemini vllatenus suffragari posse aut debere.

Clausulas huius Bullæ præseruatiuas apponit.

§.8. Præsentes quoque literas, etiam ex eo quod interesse habentes, seu prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, aut propterea reuocari, retractari, suspendi, limitari, aut in ius vel controuersiam vocari, aut aduersus illas quodcumque gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari nullatenus posse.

Indultaque huiusmodi ob bas in Camera non ver ficata, verificari debere decernit.

§.9. Omnes prӕterea & singulos similes facultates, & licentias extrahendi ex causa, vt præfertur onerosa sibi concessas esse allegantes, & prætendentes, antequam ipsi de cætero vllo vnquam tempore illismet facultatibus & licentiis vti possint, illas in Camera Apostolica, citato eiusdem Cameræ Commissario generali verificari debere, nisi alias pro talibus verificatæ, examinatæ, & admissæ fuerint, quia dicto casu ad nouam probationem, & verificationem teneri nolumus.

Formamque vtendi dictis indultis præscribit.

§.10. Ac deinceps perpetuis futuris temporibus nullos quarumcumque licentiarum, & facultatum huiusmodi, nisi ex causa onerosa, vt præfertur, concessarum, vel concedendarum vigore, etiamsi extractionem propria auctoritate faciendi illis permissum sit, extractiones frumentorum, & aliorum prædictorum extra Statum nostrũ prædictum aliquo pacto facere, nec etiam similes extrahendi licẽtias, & facultates in posterũ concedi posse, aut debere, nisi chirographo manu nostra, aut Romani Põtificis pro tempore existentis, quoties extractio facienda erit, subsignato præcedente, alioquin licentias & facultates huiusmodi, aliasque chirographo prędicto non prӕcedente pro tempore concedendas, & extractiones faciendas, nullas, nulliusque roboris & momenti fore & esse, ac ipsos extrahentes in pœnas supradictas incidere, & ad illarum executionem contra illos irremissibiliter procedi posse, & debere.

Et ita & non alias iudicari debet.

§.11. Sicque per S.R.E. Camerarium, Thesaurarium, Annonæ Præfectum, & quosuis alios Iudices ordinarios, & delegatos, etiam S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus, declaramus, statuimus, & ordinamus.

Quibuscumque non obstantibus.

§.12. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis; concessionibus quoque, licentiis, facultatibus, priuilegiis, & literis Apostolicis, Communitatibus, Vniuersitatibus, & aliis etiam particularibus personis prædictis, etiam, vt præfertur, qualificatis, & quibusuis aliis quomodolibet, etiam motu, scientia & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, & de Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium cõsilio & assensu, & sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam inexcogitabilibus, & necessario exprimendis, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caueatur expresse, quod sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum, reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis quibuscumque contrariis dispositionibus pro tempore edendis minime comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent, toties in pristinum, & validissimum statum restitutæ, repositæ, & plenarie reintegratæ, & de nouo, etiã sub posteriori data, per eos quibus concessæ fuerunt eligenda, de nouo concessæ censeantur, & quod illis nullatenus aut non nisi certis modo & forma in illis expressis derogari possit, & aliter factæ derogationes nullæ sint, quodque pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita, plene & ad vnguẽ obseruata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, ad effectum præmissorum specialiter & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus; necnon omnibus illis, quæ supradicti Prædecessores nostri in eorum literis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumq;

Hanc bullam publicari mandat.

§.13. Vt autem præmissa ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, volumus, quod præsentes literæ per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ valuas, & in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, & cum inde amouebũtur, earum exẽpla eisdem in locis affixa dimittãtur, vtque singuli Legati, Vicelegati, Gubernatores, & alij supradictorum locorum Officiales illas in eorum locis respectiue publicari faciant, quæ sic publicatæ, & affixæ, omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si vnicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Transumptisque credi præcipit.

§. 14. Vtque illarum transumptis, etiam impressis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in iudicio & extra vbique adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. die 13. Dec.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 13. Decembris 1605. Pontificatus nostri anno primo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1605. *Indict. 3. die vero 24. mensis Dec. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris & D.N. D. Pauli Diuina Prouidentia Papæ V. Anno eius 1. supradictæ literæ Apost. affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ Principis Apost. Cancellariæ Apost. & in acie Campi Floræ, per nos Christophorum Fundatum, & Io. Baptistam Menochium Apostolicos Cursores. Bernabeus Politius Auximanus S. D. N. Papæ Mag. Curs.*

Sequitur declaratio.

Quod ab immediatè subiectis ad mediatè subiecta loca, & à mediatè subiectis locis extra Statum Ecclesiasticum frumenta, blada, & legumina, etiam tempore nundinarum, & emporiorum, asportari non possint.

Edita A. D. 1606.

PAVLVS PAPA V. &c.

Exordium.

PRo peculiari, ac paterno quem in subditos nostros gerimus charitatis affectu propensius intendentes, vt in statu nostro temporali hoc præcipue anno, quo sterilitatis rumor increbuit, & illius prætextu frumenti pretium augeri dignoscitur, subditi ipsi ac pauperes ab omni Annonæ angustia releuentur, quæ præiudicio, & impedimento esse possunt, ea sollicito studio remouemus.

Hic Pontifex edidit bullam præinsertam.

§.1. Sane licet alias pro manutentione, & conseruatione Annonę in Statu nostro prędicto satis opportune prouiderimus per nostras literas inter cæteras prædecessorum nostrorum Romanorum Põtificum Constitutiones, proclamata, & bannimẽta super Annona, & frumenta, blada, legumina à Prouinciis, Ciuitatibus, Terris, & locis S.R.E. mediate, vel immediate subiectis extrahendi prohibitione eatenus facta, & emanata quæcumque confirmando, & ne in futurum illa, vt præfertur extraherentur expresse, & sub grauissimis censuris, & pœnis prohibendo, ac quascumque licentias, & facultates (præterquam titulo

titulo vere onetoso, scilicet congruæ solutionis, & excusationis pecuniarum,aur ratione appaltuum,& locationum,introituũ,iuriumque & bonorum Sedis, & Cameræ Apostolicæ concessas) reuocando, prout in eisdem literis sub datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo Piseatoris die vigesima tertia Decembris 1603. Pontificatus Nostri anno primo latius continetur, à nemineque dubio vertendum sit per nostras, aliasque literas, & prouisiones prædictas, quin frumeota,blada, legumima, & id Annonæ genits,etiam si in propriis bonis in Statu Ecclesiastico existentibus essent recollecta à locis Sedi Apostolicæ immediate subiectis ad loca eidem Sedi mediate subiecta, & à dictis locis sic mediate subiectis ad alia loca extra dictum Statom asportentur, & conducantur etiam probiberi. Nihilominus quia à nonnullis super his accepimus dubitari, eoque ac diuersorum etiam priuilegiorum, licentiarum, & facultatum prætextu frumenta,& alia Annonam concernentia, à Statu prædicto extrahi in literarum, & prouisionum prædictarum, ac pupulorum, & subditorum nostrorum maximum præiudicium.

Quam declarat, & exortata dubia submouet.

§.2. Igitur omnem dubitatinnis materiam è medio tollere, ac nostra declaratione opportune desuper prouidere volentes, motu simili, ac ex certa nostra scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine earumdem literarum nostrarum tenorem præsentibus pro expresso, & inserto habentes, sub prohibitione, literisque nostris supradictis quæcumque loca eidem S.R.E.mediate subiecta comprehendi, & comprehensa fuisse,& esse declaramus, & quatenus opus sit illas cum omnibus in eis contentis ad loca prædicta extendimus. Ita quod de cetero etiam nec liceat quibusvis Communitatibus, Vniuersitatibos, & personis etiam qualificatis, cuiusvis status, gradus, & præeminentiæ existant, sub eisdem prioribus nostris literis expressis & contentis pœnis & censuris,etiam prætextu quorumvis priuilegiorum & indultorum, etiam Apostolicorum, & à Nobis, & Sede prædicta concessorum, & confirmatorum, ac etiam fauore publicarum nundinarum, emporiorum, seu alias quoquo modo emanatorum,frumenta, blada, & legumina etiam propria, & in propriis possessionibus, & bonis eorum existentia, seu recollecta, à quibusvis Prouinciis, Ciuitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ immediate subiecta, etiam ipsarum nundinarum, & emporiorum tempore, seu alias minusque à dictis Ciuitatibus, & locis sic mediate subiectis, extra Statum Ecclesiasticum ioxta formam & tenorem earumdem nostrarum literarum, asportare, conducere, seu asportari, & conduci facere, per se vel aliom seu alios, quovis prætexto, vel obtento, absque speciali chirographo à Nobis, & pro tempore existente Pontifice subsignato,sicque &c.sublata, &c.irritum,&c.

Clausula derogatoria.

§.3. Non obstantibus præmissis,& omnibus, & singulis, quæ in prioribus nostris literis voluimus non obstare,& quibusvis priuilegiis,concessionibus, indultis, ac literis Apostolicis, etiam motu, scientia, & potestate similibus, & cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam irritan. ac derogatoriarum derogatoriis, posterioremque datum concedentibus, ac alias quomodolibet quibusvis concessis,factis,& emanatis, & pluries etiam confirmatis, approbatis,& innouatis, quibus, &c. etiamsi, &c. illorum tenores, &c. specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sola signa sufficiunt.

§.4. Volentes quoque præsentis solam signaturam sufficere etiam absque alia data, & registratura, regula quacumque contraria pariter non obstante.

Exempliscreditur.

§.5. Et illius transumptis etiam impressis,& sigillo alicuius in dignitate Ecclesiastica constituti, publicique Notarij manu subscriptis, plenam in iudicio & extra fidem adhiberi.

Subscriptio Papa.

Placet Motu proprio C.

Publ. Pontif. An.2.die 26. Augusti.

Anno à Natiuitate Domini 1606. Indict. 4. Pontificatus Sanctiss. D. N. Pauli Papæ V. Anno eius 2. die vero 26. Augast. Supradicta cedula Motu proprij, affixa, & publicata fuit in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, vt moris est. per me Iacobum Brambillam Cursorem. Paulus Bart. Mag. Curs.

Confirmatio Constitutionis Pij V.de Ciuitatibus, Terris,& locis S. R.E. non infeudandis. Et declarationis Innocent. IX. desuper editæ.

Pij V. constitutio est num.5.supr. Admonet. lib 2. & Innoc. IX. est num. 1. Et vtrobique notaui: Et est præterea videnda alia constitut. 1. Clem. VIII. indicata hic in apostilla.

Addidi supt. ad Constit.1. Leon. I. tom.1.

PAVLVS EPISCOPVS.
Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A.D. 1605.

Exordium.

INter cætera, quæ Romanum Pontificum pro officij sui munere decet omni studio prouidere, illud locum præcipuum censemus obtinere, quod ad temporalis S. R.E. ditionis conseruationem pertinet. Atque ideo Nos, quæ à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris hanc ob causam prooide sancita fuerunt, ea non solum ipsi inuiolate curabimus custodire, sed etiam ab aliis perpetuo obseruari debere statuemus.

Pius V. edidit Bullam cit. in rubr.

§. 1. Dudum siquidem à fel.rec.Pio Papa V. prædecessore nostro editæ fuerunt literæ huius tenoris, Pius Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Admonet nos susceptæ cura regiminis vniuersalis Ecclesiæ, &c. vt in loc. cit. in rubr.

Successores confirmarunt.

§.2.Quæ quidem constitutio, veluti optima, & ad cõseruandam S.R.E. iurisdictionem,& dignitatem plane salutaris,approbata,confirmata, & innouata fuit ab iis, qui eidem Pio V. successerunt rec. mem. prædecessoribus nostris Greg.XIII.Sixto V.Greg.XIV.Innoc.IX.

Innocent. IX. eam declarauit in const. indicata in rubr.

§.3.Qui etiam de fratrum suorum tunc S. R. E. Cardinalium cõsilio & assensu declarauit, eadem constitutione prohibitam fuisse, & prohiberi omnem & quamcumque infeudationem, ac alienationem Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, & locorum Sedi Apostoliæ, tam mediate,quàm immediatè subiectorum; non solum ne fiat, neve attentetur post eorum deuolutionem, sed etiam antequam dictæ Ciuitates, Terræ, Oppida, & loca præfata deuoluantur, ac omnem & quamcumque in perpetuum, vel ad tempus prorogationem, ac extensionem, infeudationem inuestiturarum, & concessionum de dictis Ciuitatibos, Terris, Oppidis, & locis nondum finitarum, quorumque incorporationem, quoad effectum impediendæ infeudationis,alienationis, prorogationis ,& extensionis huiusmodi non à die eorum deuolutionis, sed a die ipsius constitutionis, etiam antequam illa deuoluantur,ipso iure cum omnibus clausulis, & decretis in prædicta constitutione contentis, Cameræ & Sedi Apostolicæ factam censeri, adiecto etiam decreto, & declaratione, vt promissio & iuramentum præstitum, & præstandum, de seruanda eiusdem Pij prædecessoris præfati constitutione per ipsum Innocentium, & successores suos Romanos Pontifices, ac prædictos S.R. E. Cardinales intelligatur de ipsa Pij V. prædecessoris constitutione per eum,vt supra declarata,& secundũ huiusmodi declarationem eamdem constitutionem ad vnguem, & inuiolabiliter obseruari oportere,ac debere, sicuti etiam se seruaturum esse promisit, ac sancte, & solemni more iurauit, provt in eiusdem Innocentij prædecessoris, sob dat.pridie nonis Nouemb. Pontificatus sui Anno primo, expeditis literis lariùs continetur.

Clem. VII. approbauit in const 1.lib.2.

§.4. Et nouissime à Clemente VIII. iuxta eandem Innocent. IX.declarationem, confirmata, approbata, & innouata fuit.

Hic Pontifex easdem Bullas approbat, innouat, & vouet.

§.5. Quare Nos cum primum ad Apostolicæ dignitatis gradum Diuina prouidentia vocati sumus, id ipsum ad exequendum nostri Pastoralis officij debitum, præcipue pertinere existimantes, præinsertas Pij prædecessoris literas, ac omnia in eis contenta, etiam iuxta declarationem prædictam per ipsum Innocentium prædecessorem factam, ac desuper confectarum literarum continentiam, & tenorem, quem pariter præsentibus haberi volumus pro expresso, ac ad verbum inserto, auctoritate Apostolica tenore præsentium comprobamus, confirmamus, & innouamus, easque firmiter, inuiolate, ac iuxta declarationem prædictam Nos similiter seruaturos esse

promit

promittimus, & iuramus, atque per eos, ad quos spectat, pariter perpetuo obseruari præcipimus & mandamus.

§. 6. Nulli ergo, &c.

Dat. P. An. 1. die 30. Dec.

Dat. Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1605. tertio Kalend. Ianuarij, Pontificatus nostri anno primo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi, millesimo sexcentesimo sexto, Indictione quarta, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Pauli diuina prouidentia Papæ V. Anno primo, die vero secunda mensis Ianuarij retroscriptæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum & in Cancellaria Apostolica, ac in acie Campi Floræ, per nos Bernardinum Mazzatellum, & Dominicum de Rubeis Sanctiss. D. N. Papæ Cursores. Bernabeus Politus Mag. Curs.

XIV. De vocalium electione & votis in Diffinitoriis, & Dietis generalibus Congregationis Canonicorum Regularium Lateranensium, deque Abbatis generalis, ac Procuratoris electione, Nouitiorumque receptione.

De eiusmodi Congregatione plura habes in hoc opere, quæ indicaui supra in const. 2. Paschalis II. lib. 1.

Edita A.D. 1605.

PAVLVS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis nostri muneris ratio postulat, vt in illis auctoritatem nostram interponamus, per quæ Congregationum & Ordinum Regularium quieti, & prospero statui opportune consulatur, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Vt in electione Prælatorũ & officialiũ, nulla Nationum aut personarũ acceptione habita Canonici Lateranẽses parem habeant, æqualitatem votorum stabiliendam hic Pontifex duxit.

§. 1. Ad Congregationem itaque Lateranensem Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini mentis nostræ aciem conuertentes, & attente considerãtes, maxime conuenire, vt in electione Prælatorum, Superiorum, & Officialium ipsius Congregationis, omnes illius Canonici Regulares (nulla Nationum, aut personarum acceptione, vel exceptione habita) parem habere debeant, æqualitatem votorum, & suffragiorum in Diffinitorio, tam in Capitulo quam in Dietis generalibus stabiliendam duximus.

In diffinitorio igitur, quinque vocales eligi iubet.

§. 2. Motu igitur proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie statuimus, & ordinamus, vt de cætero, pro huiusmodi votorum æqualitate in eodem Diffinitorio, vnus ex Marchiæ Ecclesiasticæ, alius ex Status & Ducatus Mediolani; alius ex Marchiæ Triuisanæ, alius ex Principatus Pedemontium coniunctim vnà cum Monasteriis Placentiæ, Parmæ, Mantuæ, Regij, Mutinæ, & Vignolæ; & alius ex Hetruriæ, Regni Neapolis, & Genuæ Monasteriis eiusdem Congregationis, qui respectiue sic ad hunc effectum pro vna vice ex dictis Monasteriis Hetruriæ, & Genuæ, & pro alia ex Neapolis, perpetuis futuris temporibus eligi debeat.

Qui in omnibus Capit. & dietis generalibus vocem habeant.

§. 3. Eligendi Canonici vota in quibuscumque Capitulis, & Dietis generalibus dictæ Congregationis habeat.

Eorũ quinque vota Diffinitorium noui constituunt, cũ aliis quatuor Diffinitorij antiqui in dd. Capit. & Dietis.

§. 4. Quæ quinque vota Diffinitorium nouum constituunt, & simul cum quatuor votis Diffinitorij antiqui, nouem votorum numerum constituunt, quæ omnia interuenire debent in omnibus determinationibus in ipsis Dietis, & Capitulis generalibus faciendis.

Abbas generalis ad triennium, alternatim ex Prouinciis hic relatis eligatur absque Nationum & personarũ illius partis, ad quã ea spectabit acceptione.

§. 5. Præterea vt Abbas generalis totius Congregationis, iuxta formam literarum in forma breuis fel. rec. Greg. Papæ XIII. prædecessoris nostri, ad triẽnium, & cum distinctione præscripta in constitutionibus dictæ Congregationis per dictas literas cõfirmatis, videlicet quod pro vno triennio ex Prouinciis vocatis iuxta antiquum vsum Marchiæ Ecclesiasticæ & Triuisanæ, & pro alio triennio ex Prouinciis iuxta eumdem antiquum vsum nuncupatis Lombardiæ, videlicet, Ducatus & Status Mediolani, Pedemõtiom, Parmæ, Placentiæ, Mutinæ, Regij, Vignolæ ac Hetruriæ, Regni Neapolis, & Genuæ, & ex his Prouinciis respectiue alternis vicibus iuxta distinctionem prædictã perpetuo eligi debeat, absq; aliqua Nationum, & Prouinciarum illius partis, ad quam pro tempore spectabit exceptione.

Procuratorĩ generalis eodem ad triennium eligatur ex altera parte ex qua Abbas generalis illo triennio eligi debet.

§. 6. Procurator vero generalis, qui in Romana Curia residere solet, & insimul Abbas Monasterij Beatæ Mariæ de Pace de Vrbe existit, semper eligatur pro vno itidem triennio, ex altera parte duarum supradictarum ex qua dicto triennio Abbas generalis eligi non debet, illo autem triennio, quo Procurator generalis, & Abbas dicti Monasterij de Pace ex Prouincia Lombardiæ extiterit, Prouinciæ Ecclesiasticæ vnum Monasterium paris qualitatis Monasterij prædicti de Pace, arbitrio Diffinitorij assignari debeat.

Diuisio Monasteriorũ & Abbatiarum, inter quasdã Nationes facta reuocatur & Prælaturæ Congregationis idoneis personis absq; Nationum, & personarũ distinctione concedantur.

§. 7. Cum autem æquum sit, & rationi consonum, vt ij qui sub eadem Regula militant, æqualiter onera sustineant, ac honoribus, & Prælaturis fruantur, Nos menti, & intentioni rec. mem. Clementis Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri super hoc editæ inhærentes, diuisionem Monasteriorum, & Abbatiarum, & Prælaturarum, inter quasdã Nationes, vt accepimus, factam, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo reuocamus, cassamus & annullamus. Vtque de cætero, Monasteria, Abbatiæ, Præpositurae, Prioratus, & cæteræ Prælaturæ ipsius Congregationis, Canonicis cuiuscumque Nationis, & Prouinciæ, meritis suffultis, absque aliqua nationum & personarum exceptione assignari, & ad eas Canonici huiusmodi virtute ac meritis præstantes, ac idonei, iuxta dictam Clementis intentionem eligi debeant, perpetuo pariter statuimus, & ordinamus.

Nouitij quis quot, & quomodo recipiendi erunt in futurum.

§. 8. Vlterius, vt in quacumque Natione, & Prouincia Nouitij iuxta capacitatem, qualitatem, & redditus cuiusque Monasterij recipiantur decernimus, vt in posterum in qualibet Natione, & Prouincia tantum Nouitiorum numerus admittatur, & recipiatur, qui pro implemẽto cuiusque Monasterij præscriptus, & in Tariffa assignatus fuit, ac in illis Nationibus, & Prouinciis, earumque Monasteriis, in quibus numerus præfixus exceditur, recipi nequeant aliqui Nouitij donec ad numerum præscriptum pro singulo Monasterio tam Canonici quam Conuersi redacti fuerint. Verũ si in ipsis Prouinciis, & Nationibus, in quibus iam numerus præscriptus completus, & etiam vltra dictum numerum Nouitij recepti reperiuntur, alicuius personæ literarum scientia, vitæque, ac morum integritate, ac sanctitate maxime præditæ, quæ in ipsam Congregationem admitti postulauerit, occasio oblata fuerit, illam cum voto Diffinitorij pro duabus saltem partibus concordis, non tamen vltra sex personas in totum, donec Canonici, & Conuersi in dictis Monasteriis ad præscriptum numerum redacti fuerint, absque præiudicio Monasteriorum, in quibus numerus præscriptus, & assignatus, completus non fuerit, recipiendi facultatem concedimus.

Nouitiatus hic enunciati comprobantur & in eis Nouitios iuxta decreta Clementis VIII. recipi decernitur.

§. 9. Et ad hunc effectum Nouitiatus institutos, videlicet in Marchia Ecclesiastica Cæsenæ, & Montis Bellij in Statu & Ducato Mediolani in Monasterio Casoretti, in Mediolanensi sito, ac in Dominio Venetorum Veronæ, & in Hetruria Fesulis, & in Regno Neapolis in Monasterio Beatæ Mariæ de Pedegriptæ, confirmamus & approbamus, ac in illis Nouitios, iuxta præsentium, ac ordinationum decretorum iussu dicti Clementis prædecessoris factorum, tenorem & numerum præscriptum recipi posse concedimus.

Hæc decreta sunt in illius cõst. 60. Nullum. hic sup. i

Abbas generalis in depositione sui Officij in Procuratorem generalem, neque Procurator Ordinis in Abbatem eligi possint, nisi elapso triennio post peractum ab eo respectiue officium.

§. 10. Præterea non modernorum Abbatis, & Visitatorum, ac Procuratoris generalium causa, qui alioqui, & præsertim ipse Abbas generalis, cum officiis hactenus laudabiliter functi sunt, neque propter aliqua eorum præterita demerita, sed vt hæc nostra constitutio in ipsa Congregatione de cætero perpetuo obseruanda, hoc tempore sine alicuius exceptione initium sumat, Volumus ac pari motu, & auctoritate statuimus, vt neque Abbas generalis, qui pro tempore fuerit, finito eius officio, & facta electione alterius Abbatis, officium generale, videlicet Visitatoris, aut Procuratoris generalis, neque item è conuerso Procurator generalis pro tempore in Abbatem generalem, nisi absoluto triennio post peractum respectiue vtrumque officium eligi possit.

Nullus ex Visitatoribus generalibus in Abbatem generalem eligatur pro sequenti immediate triennio.

§. 11. Vtque etiam nullus ex Visitatoribus generalibus, finito triennio sui officij Visitatoris generalis, in Abbatem generalem pro sequenti immediato triennio eligi valeat.

Obseruantia praedictorum omnibus praecipitur.

§.12. Præcipientes in virtute sanctæ obedientiæ, omnibus, & singulis eiusdem Congregationis generali, ac aliis Abbatibus, Diffinitoribus, Prælatis, & Canonicis, cæterisque ad quos spectat, & in futurum spectabit, vt præsentes nostras literas obseruent, & obseruari curent, & faciant. Irritum nihilominus & inane decernentes quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariisque derogatur.

§.13. Non obstantibus quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusuis eiusdem Congregationis Superioribus, & Canonicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An. 1. 30. Dec.

Dat. Romæ apud S. Petrum, die 30. Decembr. 1605. Pont. nostri anno primo.

Confirmatio vnionis Congregationis Fratrum S. Ambrosij, & Congregationis fratrum S. Barnabæ, sub Regula S. Augustini viuentium. Et approbatio Constitutionum pro eorum bono regimine editarum, omniumque priuilegiorum eisdem concessorum.

De prima Congregatione vide supra in constitut. 9. Gregorij XI. lib. 1. Cupientes. Et de secunda vide constit. 3. Alexandri VI. Pia vita. supr. eod. lib.

Edita A.D. 1606.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis nostri muneris debitum exposcit vt ad ea libenter intendamus, per quæ Religiosorum statui, & prospero gubernio opportune prospicitur, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Vnio Congregationis sancti Ambrosij, & S. Barnabæ à Sixto V. præsumta fuit in eius constit. edita die 15. Aug. 1589. quam prætermisi, quia simpliciter vnionem hic relatam continet.

§.1. Volentes itaque Congregationes S. Ambrosij ad Nemus Mediolanensis, & Sancti Barnabę Prouincię Marchiæ, & Ianuæ, sub Regula sancti Augustini, alias à fel. rec. Sixto Papa V. prædecessore nostro inuicem vnitas, specialibus fauoribus & gratiis benignè prosequi, ac earumdem Congregationum Superiores, & Religiosos vniuersos & singulos à quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati.

Confirmatio constitutionū & indultorū vt in rubr. Aduerte, quod Indulgentia remanent sub moderatione huius Pontif. in eius const. 21. Romanus.

§.2. Ex voto Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, super consultationibus & negotiis Episcoporum, & Regularium deputatorum, constitutiones pro ipsarum Congregationum, & earum Monasteriorum, seu domorum, & Religiosorum prospero gubernio & regimine editas, & in eadem Congregatione iussu nostro diligenter examinatas, & approbatas, necnon etiam quæcumque priuilegia, gratias, exemptiones, libertates, immunitates, concessiones, indulgentias, & indulta eisdem Congregationibus, illarumque Monasteriis, Domibus, Superioribus, Fratribus, & aliis Religiosis in genere vel in specie, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & Apostolicam Sedem concessa, quatenus sint in vsu, & non sint reuocata, neque sub aliquibus reuocationibus comprehensa, ac Sacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis non aduersentur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes & singulos, tam iuris quam facti defectus, si qui in eisdem interuenerint, supplemus.

Derogatio contrariorum.

§.3. Non obstantibus quibusuis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac dictarum Congregationum & earum Monasteriorum, seu domorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alias roboratis statutis, & consuetudinibus, & cæteris contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 1. die 21. Ian.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 21. Ianuarij 1606. Pontificatus nostri anno primo.

Quod Fratres Congregationis Iesuatorum S. Hieronymi, Ordinem Sacerdotalem à quocumque Episcopo idoneo, seruatis seruandis assequi generatim valeant, & exercere, prohibitionibus quibuscumque abrogatis. Nonnullas tamen Ordinationes obseruare teneantur. XVI.

Isti Fratres vocabantur alias Pauperes Iesuati, quorum Congregationem approbauit Martinus V. in constitut. 11. Pia. sup. Nomen autem Iesuatorum S. Hieronymi sortiti sunt tempore Alexandri VI. vt sup. in eius constitut. 9. Ad sacram. Eisque Clemens VII. dedit priuilegia Ordinis S. Augustini, cuius Regulam profitentur, vt in eius constitut. 36. Sacra. lib. 1. Quintus Pius V. omnium Mendicantium priuilegiis eos communicauit, & inter eos connumerari declarauit, supra in sua constitut. 50. Romanus. lib. 2.

Vide quæ addidi sup. ad Const. 11. Martini V. Piæ. tom. 1.

Edita A.D. 1606. 1608. & 1611.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

REligiosos viros, qui sub suaui Religionis iugo, Dei obsequiis mancipati, maiori pietatis studio, ac ardentiori charitatis affectu in holocaustis, sacrificiis, & diuinis obsequiis vltro illi placere, ac magis gratum exhibere cupiunt famulatum, benigni fauoris patrocinio libenter complectimur, ac gratiis prosequimur opportunis, prout illorum pia vota expostulant, ac alias in Domino salubriter conspicimus expedire.

Congregationis huius Religiosi etiam post emissam professionem, sacris initiari non consueuerunt.

§.1. Cum itaque sicut dilectorum filiorum Visitatorum, & aliorum Superiorum, & fratrum Congregationis Iesuatorum nomine, Nobis expositum fuit; licet Religiosi dictæ Congregationis, ex vetustissimo semperque obseruato instituto, etiam post emissam per eos in dicta Congregatione professionem regularem, Sacris ordinibus initiari non consueuerint: & licet dudum bon. mem. Gabriel Episcopus Albanensis Cardinalis Paleotus, & Nicolaus tituli sanctæ Praxedis presbyter Cardinalis Senonensis nuncupati, ac Venerabilis frater Cæsar Episcopus Cremonensis, quibus fel. rec. Gregorius Papa XIV. prædecessor noster, hoc negotium commiserat, ex causis tunc expressis, per quoddam eorum decretum statuerint, vt dictæ Congregationis religiosi, qui eo tempore ad Sacros ordines promoti reperiebantur, ab illorum executione in perpetuum suspensi forent, & Superiores qui literas dimissorias, & alias quascūque concesserunt, aut aliter quouis modo opitulatus fuerāt fratribus dictæ Congregationis, vt ad ordines promouerentur, ab eorum officiis depositi in posterum ad ea & alia in dicta Congregatione obtinenda inhabiles essent, & esse intelligerentur. Quodque de cætero sub pœna perpetui carceris ad huiusmodi ordines quisquam dictorum fratrum promoueri, aut ad hunc effectum literas dimissorias concedere non posset: & vlterius nec cuiquam ex eisdem fratribus liceret gradum in sacra Theologia, vel alia facultate adipisci. Quod decretum à prædicto Gregorio XIV. necnon à piæ mem. Clemente Papa VIII. etiam prædecessore nostro confirmatum fuit, prout in dicto decreto, & in literis eorumdem Prædecessorum desuper expeditis plenius continetur.

Sed ex causis hic expressis iste Pont. Fratres initiatos & deinde ab executione Sacrorū ordinum suspensos habilitat vsque ad numerū centum Sacerdotum.

§.2. Nihilominus tum quia nonnulli ex illis, qui vt præfertur Sacris ordinibus initiati ab illorum executione suspensi fuerunt, adhuc superstites sunt, & alij etiam in d. Congregatione reperiuntur, ad Sacros ordines suscipiendos apti, tum etiam quia multi libentius in eamdem Congregationem ingrederentur, si eis ad Sacros ordines suscipiendos, & diuinorum ministrationem aditus pateret, tum demum quia diuinus cultus maius in ipsa

Congregatione

Congregatione susciperet incrementum, si eius religiosis ab ignobili otio, & turpi ignorantia seiunctis, Sacros ordines suscipere, ac in illis ministrare, ac diuinis laudibus, & obsequiis vacare liceret, propter præmissas, & alias rationabiles causas cupiant supradicti Visitatores, & fratres aliquibus ex eis, Apostolica nostra auctoritate licentiam Sacros ordines suscipiendi, ac in illis etiam in Altaris ministerio ministrandi, & sacris seruitiis se mancipandi benigne concedi. Nos illorum pium desiderium huiusmodi ad diuini cultus augmentum, & eorum Congregationis decorem, & incrementum tenendum summopere in Domino commendantes, considerantesque non posse religiosos maiori cum fructu Dei obsequiis vacare, quam per diuinarum literarum scientiam, per Altaris ministerium, & diuinorum officiorum vsum, & propterea piis eorum votis fauorabiliter annuere, illosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon decreti, & literarum Gregorij, & Clementis prædictarum, totos tenores perinde ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbũ insertis habentes, necnon singulares eiusdem Congregationis personas, a quibuluis excómunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes: Supplicationibus eorundem Visitatorum, Superiorum, & Religiosorum nomine, per dilectum filium Isidorum Venetum, Fratrẽ & Procuratorẽ generalem dictæ Congregationis, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Ex voto Venerabilium fratrum nostrorum S R.E. Cardinalium, super Consultationibus & negotiis Episcoporum, & Regularium deputatorum, quibus hoc negotium examinandum, & Nobis referendum commisimus, in primis & ante omnia, decretum & literas Gregorij, & Clementis prædecessorum supradictas, in quantum præsentibus aduersantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo reuocamus, & annullamus, & suspensionem ab executione ordinum, vt præfertur, factam omnibus & singulis eiusdem Congregationis religiosis, qui ad ordines etiam Sacros, & Presbyteratus, alias tamen rite promoti extiterunt, ita vt quilibet eorum in susceptis ordinibus deinceps, quoad vixerint etiam in Altaris ministerio ministrare, & non susceptos suscipere, & in illis pariter ministrare libere possint, auctoritate Apostolica tenore præsentium gratiose relaxamus, ac illos omnes & singulos ad ministrandum in susceptis ordinibus, atque ad ascendendum ad superiores, & non susceptos ordines rehabilitamus. Præterea, vt cõprehensis supradictis, iam ad Sacros ordines promotis, alij eiusdem Congregationis religiosi vsque ad completum numerum centum dumtaxat in tota Congregatione prædicta ad omnes Sacros, & Presbyteratus ordines ab infrascriptis Antistitibus statutis à iure tẽporibus, sed hac prima vice, etiam non seruatis interstitiis a Cõcilio Tridentino designatis, & anni circulo minime expectato promoueri, ac promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, dummodo tamen præuio diligenti examine, ad hoc idonei reperti fuerint, auctoritate, & tenore prædictis licentiam concedimus & indulgemus; ac cum illis super hoc opportune dispensamus; ac infrascriptos Antistitibus dictis religiosis ordines huiusmodi conferendi facultatem impartimur.

Non ascendentes ad Sacros Ordines, eisdem gradibus cum promotis perfrui statuit.

§. 3. Volumus autem, & pari auctoritate statuimus & ordinamus, vt religiosi dictæ Congregationis, tam hactenus recepti quàm in futurum recipiendi, qui in eadem Congregatione ad ordines non ascenderint, à nullis propterea honoribus, gradibus, & ministeriis dictæ Congregationis excludantur, quinimo promiscue cum promotis vocem actiuam & passiuam, in omnibus actibus & negotiis, sine aliqua prorsus differentia habere possint, & debeant, & æquo cum eisdem promotis iure, honoribus, gradibus, ministeriis prædictis, cæterisque ipsius Congregationis priuilegiis, & prærogatiuis gaudeant, & perfruantur.

Promotis decedentibus alij sufficiantur.

§. 4. Quodque in tota Congregatione prædicta, vltra numerum centum, ad Sacros ordines promoueri non possint, sed quandocumque aliqui ex numero promotorum ab hac vita migrauerint, alij idonei in eorumdem demortuorum locum sufficiantur, ita vt sic ordinatorum numerus in tota Congregatione perpetuo retineatur.

Antistites à quibus promoueri possint, designat.

§. 5. Quodque illi qui ad ordines promouendi erunt, literas dimissorias à suis Superioribus, ad aliquem ex infrascriptis Antistitibus directas habeãt, a quibus Antistitibus in eorum propriis Ciuitatibus, vel Diœcesibus tantũ, & non ab aliis huiusmodi ordines suscipiant; videlicet in Vrbe à dilecto filio Vicario nostro, vel de illius licentia à quocumque Catholico Antistite, gratiam & communionem Sedis Apostolicæ habente, ac in dicta Vrbe Pontificalia exercente, necnon à Venerabilibus fratribus Mediolanensi, Bononiensi, & Senẽsi Archiepiscopis, ac Episcopo Patauino, vel ab aliis similibus Antistitibus, de ipsorũm Archiepiscoporum & Episcopi licentia, in illorum respectiue Ciuitatibus, & Diœcesibus Pontificalia exercentibus, quibus, & cuilibet eorum prædictos religiosos, vt præmissum est, ad omnes etiam Sacros, & Præsbyteratus ordines promouendi, licentiam & facultatem concedimus.

Promotos ad recitationem sacrarum Horarum obligat omnes idoneos.

§. 6. Præterea statuimus & ordinamus, vt Sacerdotes, & alij ad Sacros ordines, hoc pacto pro tempore promoti, ex peculiari cuiusque obligatione Horas Canonicas in Choro statuto ab Ecclesia tempore recitare debeant, in illis scilicet Conuentibus, in quibus quatuor saltem fratres reperientur in Sacris ordinibus constituti, in aliis autem Conuentibus, vbi pauciores quatuor erunt Sacris ordinati, possint eas etiam priuatim recitare.

Eosdem promotos ad Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam non teneri declarat.

§. 7. Ipsi vero fratres ad Sacros ordines promoti, nullatenus in posterum teneantur ad recitationem Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ, in illis temporibus in quibus ad eam priusquam easdem Horas Canonicas recitare deberent, ex præscripto suarum constitutionum loco earumdem Horarum erant obligati.

Missarum celebrationis modum præscribit.

§. 8. Missas vero submissa voce recitare contenti sint, & à solemnium celebratione abstineant, nisi sicubi ipsi solemniter celebrare iam hoc consueuissent.

Secularium confessiones audire prohibet.

§. 9. Quodque ad Sacerdotium promoti, neque vllius secularis personæ, neque alterius Ordinis regularis vllo tempore, etiam de cuiuscumque Episcopi, vel Superioris regularis licentia confessiones audire possint, sed tantum illis Sacerdotibus, qui ad confessiones audiendas idonei reperti, & ab Ordinariis locorum approbati fuerint, liceat aliorum ipsius Congregationis religiosorum, de sui Superioris licentia confessiones audire.

Distillationẽ aquarum sacris initiatis vetat.

§. 10. Quodque fratres ipsi aliquo Sacro ordine initiati suæ dignitatis memores, exercitio distillationis aquarum nullo pacto vacent, neque earum venditionibus sese immisceant.

Eas mulieribus vendi, aut venales haberi interdicit.

§. 11. Imo cæteri eiusdem Ordinis regulares, qui ad ordines promoti non fuerint, quibusque id exercitium non adimitur, eiusmodi aquas distillatas, quod hactenus fecerunt, mulieribus deinceps nullo prætextu vendere, aut alias tradere debeant, neque venales habere, seu exponere, sed tantum eas seorsum ab aliis possint vendere Aromatariis, vel aliis particularibus personis.

Studiorum institutionem concedit.

§. 12. Insuper vt religiosi dictæ Congregationis magis fructuosi in Ecclesia Dei ministri euadere possint, eidem Congregationi, & illius Superioribus, & religiosis, vt in eorum Conuentibus, vbi hoc commode fieri poterit, literarum exercitationes seu studia erigere, & instituere possint, in quibus tum humaniores literæ, ac disciplinæ, tum Philosophia, ac Teologia legantur, ipsique iis operam dare valeant, auctoritate & tenore prædictis, licentiam & facultatem concedimus, & indulgemus.

Clausul. præseruatiua.

§. 13. Decernentes præsentes literas nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu, quauis de causa & occasione, vel prætextu notari vel impugnari, infringi, suspendi, limitari vel retractari, aut reuocari vllatenus posse, sed semper validas, & efficaces existere, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere.

Clausul. sublata, &c.

§. 14. Sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicãdi, & interpretandi facultate & auctoritate iudicari & definiri debere, ac irritum & inane quicquid secus

super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausul. derog. §. 15. Non obstantibus literis Gregorij, & Clementis prædecessorum prædictorum & quibusuis aliis prohibitionibus, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, & Congregationis Iesuatorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat, & ad effectum præmissorum, specialiter & expresse, ac latissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum. §. 16. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur vbique, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 1. 18. Februar. Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 18. Februarij 1606. Pont. nostri anno Primo.

Sequitur declaratio præinsertæ Constitutionis.

Edita A. D. 1608.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. SEdis Apostolicæ prouidentia circumspecta, quandoque religiosam vitam agentibus, & concedit & indulget, quæ regularibus eorum institutis vetita erant, prout maturo desuper habito consilio eorum animarum saluti, & religionis propagationi in Domino iudicat expedire.

Hic Pont. edidit const. præcedentem. §. 1. Sane cum alias Fratres, Confratres, &c. Omittitur narratiua præcedentis Bullæ.

Et modo ad supplicationem Congregationis. §. 2. Cum autem, sicut dilecti filij Visitatores, & alij Superiores, ac fratres dictæ Congregationis per dilectum filium Isidorum Venetum, fratrem & Procuratorem generalem eiusdem Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, pro diuini cultus in ipsa Congregatione augmento maxime expediat, vt aliqui ex illius fratribus ad Subdiaconatus, & Diaconatus Sacros Ordines promoueantur, qui gradatim in locum demortuorum Presbyterorum statim sufficiantur. Ideo Visitatores, & Superiores ac fratres prædicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, vt in præmissis prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Habilitat alios viginti quatuor Fratres ad Subdiaconatus, & Diaconatus Ordinem respectiue. Tu vide hic infra generalem habilitationem. §. 3. Nos igitur prædictarum literarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati de eorumdem S.R.E. Cardinalium consilio, vt vltra centum dictæ Congregationis fratres in Presbyteratus ordine cõstitutos, alij duodecim ad Subdiaconatus, ac alij etiam duodecim ad Diaconatus Sacros ordines de Superiorum suorum licentia modo & forma in prioribus nostris literis expressis promoueri, & promoti, in illis, etiam in Altaris ministerio ministrare, ita quod quando aliqui ex numero promotorum huiusmodi è viuis decesserint, alij in mortuorum locum substituantur, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam concedimus, & indulgemus.

Derogatio contrariorum. §. 4. Non obstantibus literis Gregorij, & Clementis prædecessorum prædictorum, & quibusuis aliis prohibitionibus, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat, & ad effectum præmissorum specialiter, & expresse, ac latissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplorum fides. §. 5. Volumus autem vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur vbique, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 3. die 13. Mart. Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris die 13. Martij, millesimo sexcentesimo octauo, Pontificatus nostri anno Tertio.

Sequitur declaratio, circa personas huius Ordinis, recitationi Horarum Canonicarum obnoxias.

Edita An. D. 1608.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. MInisterio sacri Apostolatus officij, licet immeriti præsidentes, ad ea per quæ diuinus cultus, & deuotio augetur, libenter intendimus, & quæ propterea ordinata fuisse dicuntur, Apostolici muniminis firmitate, cum à Nobis petitur, roboramus.

Statuit hic Pont. promotos ad Sacros Ordines ad recitationem Horarum Canonicarum teneri, vt sup. in 1. istarum constit. in simul hic editarum. §. 1. Alias siquidem statuimus, & ordinauimus, vt fratres Congregationis Iesuatorum ad Sacros ordines pro tempore promoti, ex peculiari cuiusque obligatione Horas Canonicas in Choro, statuto ab Ecclesia tempore recitare deberent, in illis scilicet Conuentibus, in quibus quatuor saltem fratres reperirentur in Sacris ordinibus constituti, in aliis autem Conuentibus, vbi pauciores quatuor essent Sacris ordinati, possent eas etiam, sed priuatim recitare, ipsi vero fratres ad Sacros ordines promoti nullatenus in posterum tenerentur ad recitationem Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ in illis temporibus, in quibus ad eam, priusquam easdem Horas Canonicas recitare debeant, ex præscripto suarum Constitutionum, loco earumdem Horarum erant obligati, prout in nostris in simili forma Breuis desuper expeditis literis plenius continetur.

In Capitulo generali postea visum fuit magis expediens, quod omnes Fratres recitationi Horarum idonei, ad earum recitationem teneantur, ideo supplicatur Papæ pro comprobatione huius statuti. §. 2. Et sicut dilecti filij Isidorus à Venetia, Visitator Generalis, ac Diffinitores, aliique Vocales eiusdem Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, illi subinde animaduertentes ex recitatione Horarum Canonicarum huiusmodi, cum spirituales fructus ipsi Congregationi prouenire, tum Christi fideles recitationi earumdem Horarum intercessentes ad deuotionem excitari, prouida deliberatione desuper habita, in eorum Capitulo generali nouissime celebrato, reseruato Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, ordinarunt, & statuerunt, quod ex tunc de cætero quicumque ex fratribus dictæ Congregationis recitationi earumdem Horarum idonei essent, illi ad recitationem earumdem Horarum tenerentur, & per Horarum recitationẽ huiusmodi recitationi Orationis Dominicæ, ex regularibus eorum institutis præscriptæ satisfacere censerentur. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, Isidorus, & Diffinitores, ac alij Vocales prædicti plurimum cupiant ordinationem, & statutum huiusmodi pro eius subsistentia per Nos apostolica auctoritate confirmari, & approbari, ideo Nobis humiliter supplicari fecerunt, vt in præmissis prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic ideo Pontifex illud confirmat. §. 3. Nos igitur Isidorum, ac Diffinitores, & alios Vocales prædictos, necnon singulos dictæ Congregationis fratres specialis gratiæ fauore prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, ordinationem, & statuta prædicta Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac ab omnibus dictæ Congregationis fratribus inuiolabiliter obseruari mandamus.

Idemque iterum statuit. §. 4. Et nihilominus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus, quicumque ex dictæ Congregationis fratribus recitationi Horarum Canonicarum habiles & idonei erunt, illi ad earumdem Horarum recitationem perpetuo teneantur, & obligati existant, ac per recitationem Horarum Canonicarum, recitationi Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ, ad quam iuxta regularia eorum instituta tenentur, satisfaciant, & satisfacere censeantur, similiter perpetuo statuimus & ordinamus.

§. 5.

Derogatio cõtrariorum.

§.5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam iuramento, cõfirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eidem Congregationi illiusque Visitatori generali, ac fratribus, & aliis Superioribus & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus clausulis, & decretis, in genere vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis: Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.6. Volumus autem, vt præsentium exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An.4. 23.Septemb.

Dat. Romæ apud S.Marcum, sub annulo Piscatoris, die 23. Septemb. millesimo sexcentesimo octauo, Pontificatus nostri anno quarto.

Subsequitur generalis habilitatio ad ordines Sacros.

Edita A.D. 1611.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ONerosa pastoralis officij cura, meritis licet insufficientibus nobis ex alto commissa postulabat, vt Christi fideles præsertim sub suaui Religionis iugo, obsequiis Altissimi mancipatos, quò ardentiori pietate & charitate in sacrificiis, & diuinis officiis illi placere, magisque gratum valeant exhibere famulatum, specialibus Sedis Apostolicæ fauoribus gratiisque prosequamur opportunis, prout pia illorum vota postulant, & alias in Domino conspicimus salubriter expedire.

Hic Pont. edidit præcedentes constit. Ex quib. magnus in religione progressus euenit.

§.1. Alias siquidem postquam, &c.

Omittitur relatio Constitutionum quæ præcedunt.

§.2. Cum autem sicut Fratres dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, ex promotione eorumdem Fratrum ad Sacros ordines huiusmodi felici dictæ Congregationis gubernio, prosperæque directioni hactenus notabiliter, cum magno & euidenti illius progressu, & diuini cultus augmento consultum fuerit, & in dies maior illius progressus benedicente Domino futurus sit, si non solummodo centum, verum omnes prædictæ Congregationis Fratres, ad hoc alias idonei, & capaces, ad eosdem Sacros ordines promoueri possent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt dicti Fratres, vt sibi de opportuna super præmissis licentia prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Et modo ad feliciorē progressum generalem dat Fratribus habilitationem, ad ordines.

§.3. Nos igitur ad ea per quæ Congregationum ad diuini cultus augmentum, & religionis propagationem institutarum cõseruationi, & manutentioni, diuinique cultus augmento salubriter consulitur libenter intendentes, prædictæ Congregationis Fratres specialibus fauoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum quemlibet à quibusuis excomunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, ac prædictarum literarum tenores præsentibus pro expressis habentes, supplicationibus eorum nomine Nobis per dictum Isidorum nunc prædictæ Congregationis Visitatorem generalem super hoc humiliter porrectis inclinati. De eorumdem Cardinalium consilio, vt omnes & singuli prædictæ Congregationis Fratres, nunc & pro tempore existentes de illorum Superiorum licentia, ad omnes etiam sacros & presbyteratus ordines statutis à iure temporibus à locorum Ordinariis, vel aliis quibusuis Antistitibus, gratiam & cõmunionem Sedis Apostolicæ habentibus promoueri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, dummodo tamen præuio diligenti examine ad hoc idonei reperti fuerint, & aliud eis non obsistat Canonicum impedimentum, ac alias seruata forma Concilij Tridentini, aliisque de iure seruandis libere & licite possint & valeant, Apostolica auctoritate prædicta tenore præsentium cõcedimus & indulgemus, ac cum eis super hoc opportune dispensamus.

Decretum irritans apponit.

§.4. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, iudicari & definiri debere, ac irritum & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.5. Non obstantibus Gregorij, & Clementis prædecessorum prædictorum, ac nostris literis prædictis, & quibusuis aliis prohibitionibus, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam legitimè præscriptis, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet.

§.6. Volumus autem vt præsentium transumptis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 6. die 25. Ian.

Dat. Romæ apud S.Petrum, sub annulo Piscatoris, die 25. Ianuarij, millesimo sexcentesimo vndecimo, Pontificatus nostri anno sexto.

Confirmatio reductionis Monachorum S. Basilij in vnam Congregationem, & approbatio gratiarum & priuilegiorum ipsius Ordinis.

Omnia de hoc Ordine notaui supra in constit. 6. Alexandri III. Apostolica.

Edita An. D. 1606.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INiuncti nobis Apostolici muneris ratio postulat, vt Sacrarum religionum in militanti Ecclesia suaues in Domino fructus præstantium, paternam curam gerentes, ea quæ à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessa sunt, quo validius perpetuo subsistant, Apostolicæ confirmationis robore libenter communiamus.

Antiquitatem huius religionis declarat hic Pont. à constit. 53. Gregor. XIII. sup. lib.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus fel. rec. Gregor. Papa XIII. prædecessor noster, animaduertens Ordinem S. Basilij, cæteros omnes regulares antiquitate præcedere, ac ex eo Dei Ecclesiam, Christianamque rempublicam ab ipsius Ordinis initio vberes fructus recepisse, vt dicti Ordinis Monachi commodius altissimo famulari, regularemque obseruantiam seruare possent, per quandam suam perpetuò valituram constitutionem eos in vnam Congregationem redegit.

Idem Gregor. concessit eidē priuilegia Congreg. Cassinen vt ibid. bisisque Monachalib bona stabilia assignari iussit eisdem, & mensam Conuentualem & Abbatialē separat.

§. 2. Nonnullaque priuilegia, gratias, & immunitates, illasque præcipue, quibus Congregatio Cassinensis illiusque Monachi potiuntur, & gaudent, dictæ Congregationi sic erectæ concessit.

§. 3. Cui etiam Congregationi Monasteria omnia dicti Ordinis, vbique existentia perpetuo vniuit, & donec Monasteria ipsa in commendam manerent, mandauit vt mensa Conuentualis in tot bonis stabilibus, pro victu & vestitu, ac visitatione Monachorum, aliisque necessariis expensis, ad quæ Commendatarij iuxta Canonicas sanctiones, ac præsertim tenore literarum Eugenij Papæ IV. similiter prædecessoris nostri tenentur, perpetuo separarentur.

Sixtus V. committit Brutō Farnetum, vt perficeret separationem prædictā. Sed eius const. hic non habes.

§. 4. Cumque separationibus huiusmodi tunc minime perfectis eiusdem Gregorij superueniente obitu, Sixtus V. piæ mem. ad Summi Apostolatus apicem assumptus fuisset, idem Sixtus Bruto Farneto per alias suas literas dedit in mandatis, vt in illis Monasteriis in quibus separationes factæ, vt præfertur, minime fuerant, cõstitutionem Gregorij exequeretur, mensasque separatas reuideret. Verùm cum ipse Brutus, præmissa totaliter adimplere minime

 potuisset,

potuisset, ipso etiam, ac successiue dicto Sixto Pontifice vita functo.

Clemens VIII. Theodorum Abbatem cõstituit executorem d. separationis.

§.5. Clemens VIII. recol. mem. volens, vt tam pium necessariumque opus omnino sortiretur effectum, eandem facultatem dilecto filio Theodoro de Sauoca ipsius Ordinis Abbati Generali per alias literas dedit, prout in omnibus dictis literis plenius continetur. Qui Theodorus diuina fauente clementia plures separationes fecit, factasque etiam iuxta sibi tributam facultatem reuidit.

Hic modo Pontifex confirmat huiusmodi separationes.

§.6. Nos quieti, & perpetuæ tranquillitati, ac religionis, ipsiusque Theodori Abbatis Generalis, & Monachorum indemnitati consulere, eosque specialibus fauoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum quemlibet à quibusuis excõmunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentiũ dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, motu proprio, non ad Theodori, seu Monachorum, vel alicuius alterius super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ex voto Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium super consultationibus, & negotiis Episcoporum regularium deputatorum, prædictas Prædecessorum nostrorum literas, ac separationes prædictas, tam Bruti, & Theodori, ac quorumuis aliorum in vim literarum prædictarum factas, cum omnibus inde sequutis.

Confirmat etiam Priuilegia per Gregor. XIII. Sixtum V. & Clement. VIII. concessa.

§.7. Ac prædicta omnia priuilegia cum omnibus & singulis in eis contentis clausulis, decretis, & declarationibus, quarum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes & singulos, tam iuris, quam facti, & solemnitatum, etiam de iure necessariarum, vel alias quomodolibet requisitarum, forsan omissarum, & alios defectus (si qui interuenerint) in eisdem supplemus, illasque & illa Ordini prædicto, illiusque Abbati Generali, Abbatibus, Prioribus, aliisque Superioribus, & fratribus suffragari, eosque vniuersos, & singulos illis frui, vti, & gaudere, vbi, quando, & quoties opus fuerit, posse, & debere, in omnibus, & per omnia.

Annullatque quidquid fieret contra dictas literas Apostolicas.

§.8. Sicque per quoscumque Iudices & Commissarios quauis auctoritate fungentes, ac causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales iudicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores huius const. deputat.

§.9. Quocirca dilectis Filiis Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, & Apostolicæ Sedis delegatis, & Nunciis per præsentes committimus & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum, per se vel alium, seu alios faciant auctoritate nostra præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, eorum effectum sortiri, illisque omnes quos concernunt pacifice frui & gaudere; non permittentes quempiam desuper contra præsentium tenorem per quoscumque quomodolibet indebite molestari; Contradictores quoslibet & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, & alia opportuna iuris & facti remedia (appellatione quacumque postposita) compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Clausulas derogatorias apponit.

§.10. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac eiusdem Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Abbati Generali, seu Abbatibus, & Prioribus, aliisque Superioribus, & Rectoribus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis, in genere vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habẽda esset, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, & contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Fidem transumptis tribuit.

§. 11. Volumus autem vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 3. Martij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 17. Martij 1606. Pontificatus nostri anno primo.

XVIII.

Priuilegia Curialium, Incolarum Vrbis, & Ciuium Romanorum, in ipsa Vrbe, & intra decem milliaria (non tamen extra residentiam) decedentium, quoad dispositionem, & successionem suorum bonorum ibidem existentium.

Quoad huiusmodi priuilegia, habemus etiam Sixti IV. const. 8. Et si vniuersi. sup. & Iulij III. const. 5. Cupientes. lib. 1. ac Pij IV. const. 19. Decens. lib. 2. Et signanter quoad ædificantes in Burgo Pio Vrbis, extat alia eiusdem Pij constit. 102. Romanum.

Spoliorum verò materiam, opportunius quam hic, indicaui supra in const. 100. Sixti V. In conferendis. lib. 2. Quibus adde non venire in Spoliis, bona habentium beneficium vel pensionem non excedentes ducatos 30. Nec suppellectilia domestica, neque paramenta & ornamenta Ecclesiarum, iuxta constit. 42. Pij V. supra lib. 2.

Edita A. D. 1606.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Causa huius declarationis.

IN eminenti Apostolicæ dignitatis specula, meritis licet imparibus, superna dispositione constituti, inter ceteras curas, quæ ex iniuncto Apostolicæ seruitutis officio nobis incumbunt, illa præcipua est, vt alma Vrbs nostra beatorum Petri, & Pauli Apostolorum martyrio consecrata, ad quam omnes Christi fideles ex vniuersis Mundi partibus tanquam ad cõmunem patriam, & portum cunctarum gentium, & nationum, atque adeo ad Magistram veritatis, & Religionis confluunt, iis demum gratiis, & priuilegiis exornetur, per quæ omnes, qui ad eam vndique veniunt, illamque incolunt, nunc, ac perpetuis futuris temporibus sine vlla animi molestia in illa stare, & permanere, & Romanæ Ecclesiæ, Sedique Apostolicæ adiumento esse possint.

Sixtus IV. Iulius III. & Pius IV. indicati in rubr. indulta Curialibus concesserunt, & male ea obseruantur.

§.1. Ac animaduertentes alias fel. rec. Sixtum Quartum, Iulium Tertium, Pium Quartum, & nonnullos alios prædecessores nostros Romanos Pontifices, vt eiusdem Vrbis decori, illamque incolentium, & Curiam præfatam sequentium indemnitati consulerent, Curialibus, & Incolis prædictis diuersa præsertim de eorum bonis testandi, seu alias disponendi priuilegia, facultates, & indulta concessisse, prout in eorumdem Prædecessorum literis desuper expeditis latius continetur. Quæ temporum fortasse iniuria, diuersas ob causas imminuta, aut alias abrogata dicuntur.

Hic ideo Pont. Curialibus, Incolis, & Ciuibus Vrbis decedentibus in ea, vel infra 10. milliaria dat facultatẽ disponendi de bonis ibi existentib. dummodo non decedant extra debitã residentiam.

§. 2. Volentesque Nos, qui in eadem Vrbe nati sumus, Curialium, & Incolarum prædictorum indẽnitati & tranquillitati consulere, ac tam eos, quam Romanos Ciues originarios pari fauoris, & gratiæ prærogatiua prosequi, eorumdem Prędecessorum vestigiis inhęrendo, motu proprio, & ex certa scientia, matura deliberatione, & mera liberalitate nostris, deque Apostolicæ nobis attributæ potestatis

testatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione statuimus, decernimus, & declaramus, quod posthac perpetuis futuris temporibus, omnes & singuli Romanam Curiam sequentes, seu ipsam Vrbem incolentes, necnon ipsi Romani Ciues originarij nunc & pro tempore existentes, etiam Clerici & in sacris, etiam Presbyteratus ordinibus constituti, cæteræque omnes & quæcumque aliæ personæ Ecclesiasticæ cuiuscumque status, gradus, ordinis & conditionis, etiam Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali & etiam maiori & quauis alia Ecclesiastica vel mundana dignitate fulgentes, & quæcumque beneficia Ecclesiastica secularia & quorumuis Ordinum regularia aut alias quomodolibet qualificata & speciali nota digna obtinentes, necnon quascumque pensiones annuas super quarumuis Mensarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium ac dignitatum, Canonicatuum & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum, vt præfertur vel alias quomodolibet qualificatorum fructibus, redditibus & prouentibus, aut ipsos fructus, redditus & prouentus loco pensionum annuarum sibi Apostolica auctoritate quomodolibet reseruatas & assignatas, ac reseruatos & assignatos habẽtes & obtinentes, qui in dicta Vrbe vel eius districtu intra decem milliaria ab ipsa Vrbe (non tamen extra debitam residentiam) decesserint, de omnibus suis bonis mobilibus & immobilibus ac se mouentibus, iuribus & actionibus quibuscumque, necnon iocalibus & pecuniis ac rebus aliis in dicta Vrbe & eius districtu intra decem milliaria huiusmodi consistentibus & seu existentibus, ac etiam prouentibus ex quibuscumque fructibus, redditibus & prouentibus ac iuribus, obuentionibus & emolumentis etiam decimalibus dictarum Ecclesiarum & beneficiorum, vt præfertur quomodolibet qualificatorum, quæ in titulum vel commendam aut administrationem vel alias quomodolibet, etiam ex quibusuis concessionibus & dispensationibus Apostolicis obtinent & seu antea obtinuerunt vel in posterum obtinebunt, necnon etiam ex quibusuis fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus & emolumentis Ecclesiasticis atque pensionibus annuis super similibus fructibus, redditibus & prouentibus, ac etiam distributionibus quotidianis sibi reseruatis, concessis, constitutis & assignatis, necnon ex emolumentis quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, etiam administrationem habentium & locorum, Montium vel censuum ac alias prouenien. quæ ipsi pro tempore habuerunt & obtinuerunt, ac habent & obtinent, habebuntque & obtinebunt in futurum, cuiuscumque qualitatis, quantitatis & summæ ac pretij & valoris existant, per eos & eorum quemlibet acquisitis & acquirendis, & in eadem Vrbe & illius districtu infra decem milliaria vt supra consistentibus, disponere, & tam donatione inter viuos vel causa mortis seu testamento, legato & fideicommisso, quam alia quauis dispositione inter viuos, seu vltima voluntate in fauorem consanguineorum & affinium suorum, Collegiorumque Vniuersitatum & locorum piorum, ac quarumuis aliarum personarum etiam penitus extranearum, disponere & ordinare, ac in eisdem rebus & bonis consanguineos & affines, Collegia & Vniuersitates ac loca & personas præfatas, heredes vniuersales vel particulares pro eorum libito voluntatis facere, de illisque libere & licite pro libito voluntatis disponere possint & valeant, plenam & liberam eis & cuilibet eorum licentiam & facultatem omnimodam concedimus & impartimur.

Declarat quod ad illegitimos spectat, si personæ ecclesiasticæ de eis disponant.

§. 3. Declarantes quod si contingat dictos Clericos & alias Ecclesiasticas personas præfatas disponere de ipsorum bonis in fauorem illegitimorum (non tamen ex eorum proprio corpore procreatorum) tunc & eo casu quo ad bona & iura & alias res ipsorum disponentium mere patrimonialia & laicalia in dicta Vrbe & illius districtu, vt supra consistentia, nec Camera nec ipsi illegitimi in illis vllo modo succedant, sed ad venientes ab intestato iuxta iuris dispositionem spectent & pertineant, quauis alia constitutione forsan contrarium disponente non obstante.

Curialibus, Incolis & Ciuibus eisdem in Vrbe & infra 10. millia via, non tamẽ extra debitã residentiam, decedentibus hæredes ab intestato succedant, in eorum bonis ibi existentibus.

§. 4. Præterea motu, scientia & potestate similibus decernimus & ordinamus, quod si dicti Curiales seu Incolæ Vrbis, Romanique Ciues originarij, aliique prædicti in Vrbe & districtu prædictis, (non tamen extra eorum debitam residentiam) ab intestato decesserint, eorum bona, pecuniæ, iocalia, iura, actiones & res huiusmodi etiam ex bonis & redditibus Ecclesiasticis supradictis prouenientia, per eos vt supra acquisita in dicta Vrbe & eius districtu intra decem milliaria, vt præfertur consistentia ad eorum hæredes ab Intestato venientes libere deueniant, nec illa ad Romanum Pontificem & Cameram Apost. spectare & pertinere dici vel prætendi possit, nullusque Ministri vel Agentes dictæ Cameræ, etiam sub prætextu quod dicti hæredes in Vrbe non reperiantur, dictorum bonorum possessionem apprehendere vel sequestrare, aut de illis inuentaria conficere, aut in illis quouis modo se intromittere valeant.

Prohibet ne officiales hos Curiales, &c. contra formã huius bullæ, molestent, etiã sub prætextu illicitæ negotiationis,

§. 5. Districtius inhibentes modernis & pro tempore existentibus S.R.E. Camerario, & dictæ Cameræ generalibus Thesaurario, Commissario, necnon Præsidentibus, Clericis nunc & pro tempore existentibus, omnibusque & singulis Spoliorum & iurium Cameræ Apostolicæ Collectoribus vel Subcollectoribus ac aliis Ministris quocumque nomine nuncupatis, ne heredes & successores quoscumque etiam ab intestato dictorum Curialium ac Incolarum & Ciuium Romanorum in Vrbe ac illius districtu præfato, pro tempore decedentium super prædictis bonis, pecuniis, iocalibus, iuribus, actionibus & rebus quibuscumque per dictos Curiales, Incolas, Romanosque Ciues originarios pro tempore in Vrbe prædicta & infra illius districtum huiusmodi deceden. vt præfertur acquisitis, contra præsentium nostrarum literarum formam, etiam sub prætextu seu causa illicitæ negotiationis molestare, perturbare, inquietare, & se in hereditatibus & bonis præfatis quouis modo immiscere, aut illa petere seu sibi aut Cameræ præfatæ vendicare seu de illis Inuentarium conficere audeant seu præsumant.

Sublata omnibus aliter iudicandi potestate.

§. 6. Decernentes sic nostræ mentis & immutabilis voluntatis existere, ac ita & non aliter per Camerarium, Thesaurarium, Commissarium, Præsidentes & Clericos præfatos, ac alios quoscomque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales quauis auctoritate fungentes, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum prorsus, nullum & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque contrariis non obstantibus.

§. 7. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon Cameræ præfatæ & Ecclesiarum in quibus dicta beneficia forsan fuerint, aut Monasteriorum & Ordinum, quorum illa extiterint, etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, necnon priuilegiis, concessionibus, indultis & literis Apostolicis, illis necnon Camerario, Thesaurario, Commissario, Cameræ præsidentibus & Clericis, aliisque prædictis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices, etiam prædecessores nostros in genere vel in specie, etiam Motu, scientia & Apostolicæ potestatis plenitudine similibus, aut alias quomodolibet etiam consistorialiter concessis & approbatis ac innouatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica & ad verbum expressa mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes ad effectum præsentium, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ac suos effectus aduersus declarationem, voluntatem, statutum & ordinem nostra huiusmodi sortiri aut vendicare non posse neque debere volumus & decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 8. Ceterum quia difficile foret præsentes nostras literas ad singula quæque loca deferri, volumus & declaramus, quod illarum transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & alicuius personæ in dignitate

tate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra vbique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 1. die 8. Apr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 8. Aprilis 1606. Pontificatus nostri Anno primo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi 1606. Indict. 4. die vero 4. mensis Aprilis, Pont. autem Sanctiss. in Christo Patris & D. N. D. Pauli diuina prouidentia Papæ Quinti Anno eius primo; Retroscriptæ literæ affixæ & publicatæ fuerunt in valuis Basilicæ Principis Apostolorum, & Basilicæ S. Ioannis Lateranen. ac Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Christophorum Fundatum Apost. Curs.

Io. Baptista Bagni Mag. Curs.

XIX. Confirmatio omnium gratiarum & priuilegiorum Congregationis Monachorum Cælestinorum Ordinis S. Benedicti. Et subiectio Monasteriorum Galliæ, potestati Abbatis generalis. Cum prohibitione habendi recursum extra Ordinem, & cogendi Capitulum generale, absque interuentu dicti Abbatis.

De institutione & statu huius Congregationis notaui supra in constit. 1. Cælestini V. Et si cunctos. lib. 1. ad quarum indicaui.

Edita A. D. 1606.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INiuncti nobis Apostolici muneris ratio postulat, vt sacrarum Religionum in militanti Ecclesia suaues in Domino fructus assidue præstantium, paternam curam gerentes, priuilegia, gratias & indulta illis à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa, quo validius perpetuò subsistant Apostolicæ confirmationis robore libenter communiamus.

Confirmatio omnium gratiarũ & priuilegiorum.

§. 1. Volentes igitur vniuersam Congregationem Cœlestinorum Ordinis Sancti Benedicti, quam etiam nos antequam ad summi Apostolatus apicem assumpti essemus, semper non modico prosequuti sumus amore, & ex qua vbertim in eadem Dei Ecclesia fructus ad ipsius Omnipotentis Dei laudem & Christianæ Reipublicæ spirituale commodum ac vtilitatem ab ipsius Congregationis initio semper prodierunt & in dies prodeunt, ac dilectos filios Abbatem Generalem, & Procuratorem ac Monachos eiusdem Congregationis vniuersos specialibus fauoribus & gratiis prosequi, & eorum singulos à quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absoluentes & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad dilecti filij Celsi Romani Abbatis Generalis seu Procuratoris vel Monachorum dictæ Congregationis instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine omnia & singula priuilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogatiuas, fauores, conseruatorias, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, aliaque priuilegia & indulta spiritualia & temporalia, etiam per modum communicationis & extensionis inter se & cum aliis Congregationibus & Ordinibus Mendicantium & non Mendicantium, eidem Congregationi Cœlestinorum dicti Ordinis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros ac Nos & Apostolicam Sedem sub quacumque verborum forma & expressione etiam per solam signaturam & viuæ vocis oraculo aut alias quomodolibet concessa, ac semel seu pluries confirmata cum omnibus & singulis in eis contentis clausulis, decretis & declarationibus, ac singulas literas tam sub plumbo quam in forma breuis, aut alias desuper confectas, quarum tenores & formas, datas, effectus, decreta & alia in illis contenta, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, quatenus Sacri Concilij Tridentini decretis, necnon Regularibus dictæ Congregationis institutis à Sede Apostolica approbatis non aduersentur, ac reuocata non sint, nec sub aliquibus reuocationibus comprehensa, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes & singulos tam iuris quam facti, & solemnitatum etiam de iure necessariarum, aut alias quomodolibet requisitarum forsitan omissarum & alios defectus, si qui interuenerint in eisdem supplemus, illasque & illa Congregationi prædictæ Monachis, Monialibus & Oblatis etiam per modum communicationis & extensionis huiusmodi suffragari, eosque illis frui, vti & gaudere, vbi quando & quoties opus fuerit, posse & debere in omnibus & per omnia decernimus.

Abbatis generalis authoritas tam in Italia quã in Gallia, & vbique locorũ Monasteria visitando.

§. 2. Prætereamotu, scientia & potestatis plenitudine similibus volumus & declaramus, quod Abbas Generalis debeat eligi prout hactenus factum fuit, ac pariter quod ipse Abbas Generalis pro tempore existens possit & debeat visitare quæcumque Congregationis suæ prædictæ Monasteria tam in Italia quàm in Gallia, & vbique locorum existentia quando & quoties ei videbitur, etiam nulla visitationis intimatione seu notificatione præcedente, cum obseruatione Regulæ ac Constitutionum eiusdem Congregationis. Præterea quod venientes ad Vrbem ex Prouincia Galliæ, & ex quacumque alia Prouincia ad ipsum Abbatem Generalem absque licentia & obedientia suorum Prouincialium & Superiorum, & maxime si sint apostatæ profugi vel vagi, si Generalis cognouerit absque causa legitima illos venisse, debeant puniri iuxta formam constitutionum, & statim remitti debeant, si venerint absque huiusmodi suorum Superiorum licentia & obedientia, etiam pro eorum deuotione, secus autem si velint accedere ad Vrbem, tanquam ad Apostolicam Sedem pro negotiis & recursibus habendis, tunc enim volumus liberum esse vnicuique ad eam confluere, nec licere Superioribus cuique prohibere.

Prohibitio habendi recursum extra Ordinem ad Iudices & particulares personas, &c.

§. 3. Ad hæc quod nullus Prælatus Prouincialis, Abbas, Prior vel Monachus secrete, palam, directe vel indirecte per seipsum vel per alios ex quacumque causa vel occasione possit ad quoscumque Iudices cuiuscumque dignitatis & qualitatis fuerint, habere recursum pro negotiis spectantibus ad Congregationem eiusque Monasteria in genere, vel in specie ad particulares personas, nisi ad Abbatem Generalem in Italia existentem vel vbique locorum vbi erit, vel in Regno Galliæ ad suos Prouinciales vel ad Capitula Prouincialia, qui contrauenerit, pœnam excommunicationis ipso facto, atque indignationis nostræ à qua non nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo absolui possit, & perpetuo priuatus intelligatur quocumque gradu, honore & dignitate religionis, & careat voce actiua & passiua.

Capitulumque generale absque d. Abbatis præsentia celebrandũ.

§. 4. Postremo quod Capitula pro tempore facienda tam in Gallia quam in quibuscumque aliis Prouinciis, debeant vocari Capitula prouincialia, non autem generalia, ita vt capitulum generale intelligatur illud quod celebrabitur cum assistentia Generalis, cæterorumque Patrum Diffinitorum.

Clausul. præseruatiua.

§. 5. Præsentes quoque literas nullo vnquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio seu intentionis nostræ vel quopiam alio defecto, seu etiam ex eo quod Prouincialis Prouinciæ Galliæ, ac Prior & Monachi Congregationis & Ordinis prædictorum, & forsitan alij interesse etiam aliarum Prouinciarum in præmissis habentes seu putantes, ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, inualidari aut ad terminos iuris vel in ius seu controuersiam vocari posse, nec sub quibusuis similium vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus vel aliis contrariis dispositionibus comprehendi.

Decretum irritans.

§. 6. Sicque per quoscumque Iudices & Commissarios quauis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate vbique iudicari & diffiniri debere, necnon irritum &

inane

inane decernimus, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executoris deputatio.

§. 7. Quocirca dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per præsentes committimus & mandamus, quatenus per se vel alium seu alios faciant auctoritate nostra præsentes literas & in eis contenta quæcumque plenum eorum effectum sortiri, illisque Congregationem & Monachos prædictos pacifice frui, & gaudere. Non permittentes quemquam desuper contra præsentium tenorem per quoscumque indebite molestari. Contradictores quoslibet ac rebelles, & præmissis non parentes, per censuras & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo. Inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij secularis.

Contrariorum derogatio.

§. 8. Non obstantibus fel. rec. Martini V. & Eugenij IV. Bonifacij VIII. ac Adriani VI. & Clementis VII. ac aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apost. ac in Lateranensi & aliis Conciliis Generalibus editis, ac Ordinis & Congregationis huiusmodi iuramento, confirmatione Apost. vel quauis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis clausulis irritantibusque & aliis decretis in genere vel in specie, ac alias quomodolibet concessis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica & indiuidua mentio pro illorum sufficienti derogatione habenda foret, eorum tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum insererentur pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus cōmuniter vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Fides transumptorum.

§. 9. Volumus autem quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. die 29. Apr.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die vigesimanona Aprilis 1606. Pontificatus nostri Anno primo.

XX. Quod Clerici Regulares Congregationis Ministrantium Infirmis, ad quoscumque alios etiam Carthusianorum Ordines & Religiones migrare nequeant, absque Sedis Apostolicæ licentia speciali.

Congregationem istam probauit Sixtus V. in const. 25. Ex omnibus. supra lib. 2. vbi priuilegiorum elargitionem Gregorij XIV. & reformationem Clementis VIII. tibi indicaui.

Edita An. D. 1606.

PAVLVS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Romanum decet Pontificem vniuerso gregi Dominico diuina institutione præpositum, pastorali solicitudine prouidere, vt regularium Ordinum recte instituta conseruentur, & eorum disciplina, nulla ex parte detrimentum patiatur, sed quæ pro eorum regimine constituta sunt, si temporis processus ita opus esse ostendit, prouide corrigere aut mutare, prout conspicit in Domino expedire.

Gregor. XIV. in sua constit. 17. Illius. supr. vetuit his Clericis ad alium Ordinem præter Carthusianū transire.

§. 1. Sane dilectus filius Præpositus Generalis Clericorum regularium Congregationis Ministrantium Infirmis nuper exponi nobis fecit, quod in literis Apostolicis erectionis dictæ Congregationis, eius Religiosis professis transitus ad Ordinē Carthusianorū tantum nulla etiā alia ad id Sedis Apostolicæ licentia requisita permittitur.

Prætextu huius transitus ad Carthusianos, multi ad alios laxiores migrarunt.

§. 2. Quoniam vero præcipuum eorumdem Clericorum institutum est infirmis Hospitalium, & aliis Christi fidelibus morientibus die noctuque donec animam Creatori reddant, ac præterea pestilentia laborantibus ministrare, eisque omnibus solemni voto se obstringunt, quæ quidem quoniam non leuia onera videntur, multi Religiosi occasione accepta prædictæ permissionis libere ad Carthusianorum Ordinem transeundi ad laxiores commigrarunt Religiones, proinde timeri verisimiliter potest, ne in posterum in dies plures idem facere procurent.

Petit Præpositus Congregationis à Papa, vt ad omnes etiā Carthusianorum Ordines absque Pontificis licentia transitum prohibeat.

§. 3. Propterea ad huiusmodi malum prohibendum & dictam Congregationem conseruandam, dictus Præpositus Generalis cupit, ipsius Religiosis, transitum ad quoscumque alios Ordines & Religiones etiam Carthusianorum eorumdem sine speciali nostra & Romani Pontificis pro tempore existentis licentia prohiberi, & ideo nobis humiliter supplicari fecit, vt super hoc opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui illū prohibet absque Pontificis, vel Card. nationi præpositorum negotiis Episcoporum & Regularium licentia.

§. 4. Nos igitur huiusmodi supplicationibus inclinati, ac de consilio venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super consultationibus & negotiis Episcoporum & Regularium præpositorum, Religiosos eiusdem Congregationis Ministrantium Infirmis ad ipsum etiam Carthusianorum Ordinem, sine speciali nostra & Romani Pontificis pro tempore existentis aut Cardinalium supradictæ Congregationis Episcoporum & Regularium licentia, firma manente prohibitione generali transeundi ad quascumque alias Religiones præter Carthusianos, quæ in dictis literis Apostolicis & seu constitutionibus eiusdem Congregationis (Ministrantium Infirmis) continetur transire auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo prohibemus.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 5. Non obstantibus præmissis literis ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 2. die 16. Maij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die decima sexta Maij millesimo sexcentesimo sexto, Pont. Anno 2.

XXI. Indulgentiarum quoquo modo Regularibus & Ordinibus regularibus concessarum reuocatio. Et alia Indulgentiarum noua concessio.

Edita A. D. 1606.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex in Beati Petri Sede constitutus, cui inter alia cœlestis Indulgentiarum thesauri dispensandi cura incumbit, solicite prospicere debet ac solerter, vt huiusmodi Indulgentiarum dispensatio & vsus, ad Dei gloriam & animarum salutem præcipue dirigatur, & ne ex illarum multiplicitate confusio, aut inanis interpretatio exoriatur.

Clement VIII. formam aggregandi Cōfraternitates præscripsit vt supr. in const. 115. Circa tamen Indulgentias nihil morte præuētus deliberauit.

§. 1. Proinde cum fe. re. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster magna cum diligentia & sollicitudine procurauerit, abusus & corruptelas tum in communicando Indulgentiarum thesauros, tum in modo illos recipiendi irreptos tollere, & propterea sua quadam Constitutione formam aggregandi, instituendi & recte administrandi Societates & Confraternitates præscripserit, licet morte præuentus hanc piam eius voluntatem ad finalem executionem deducere, neque etiam vt cogitauerat, circa Indulgentias à plerisque Romanis Pontificibus Prædecessoribus, Religionibus & Ordinibus Monasticis & Mendicantibus diuersis temporibus concessas aliquid deliberare potuerit.

Id igitur hic Pont. Card. examinandū commisit.

§. 2. Nos qui nullis nostris meritis, sola Dei benignitate ad summi Apostolatus officium vocati sumus, susceptum à tanto Pontifice pium hoc opus ad optimum finem perducere cupientes, vbi primum Catholicæ Ecclesiæ regimen suscepimus, Venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus ad hoc opus à dicto Clemente Prædecessore deputatis, de quorum numero tempore ipsius Clementis Prædecessoris eramus, iniunximus, vt in illo opere ad vlteriora progrederentur, & Indulgentias Regularibus concessas recognoscerent, iisque recognitis rem nobiscum communicarent.

Qui Ordinū Regularium

§. 3. Cum itaque præfati Cardinales priuilegia, concessiones,

dulta examinarunt. & indulgentias tam concessas reuocandas, & alias de nouo concedendas esse censuerit.

cessiones & gratias prædictis Religionibus & Ordinibus concessas diligenter inspexerint & examinauerint, ac eorumdem Ordinum Superiores & Officiales pluries audiuerint, ac circa easdem Indulgentias varia dubia & incertitudines & confusiones adesse comperterint, & ex iudicio eorumdem etiam Regularium vel aliquorum ex illis nobis proposuerint valde expedire, pro eorum maiori securitate & beneficio, vt indulgentias ipsis Religionibus & Ordinibus ad instar, vel per communicationem aut alio modo hactenus concessas annullaremus & reuocaremus, ac alias particulares illis concederemus.

Hic itaq; Pôt. has de nouo Indulgentias eis concedit, videlicet.

§. 4. Nos matura super hoc consultatione præhabita, cupientes personis Regularibus quibuscumque quorumuis Ordinum tam Monasticorum quam Mendicantium spirituale solatium & iuuamen afferre, infrascriptas Indulgentias & gratias, quas personis Regularibus intra claustra aut extra, cum licentia tamen suorum Superiorum legitima de causa illis concessa degentibus tantummodo suffragari debere declaramus, concedendas duximus.

Habitum regularem suscipientibus.

§. 5. Omnibus igitur Christi fidelibus, qui canonice & iuxta ordines cuiuslibet Religionis & Constitutiones Apostolicas habitum regularem a legitimis Superioribus causa profitendi in illo susceperint, die primo eorum ingressus in ipsam Religionem, si vere pœnitentes & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, Plenariam.

Professionem emittentibus.

§. 6. Ac cuilibet Nouitio, qui pœnitens & confessus, ac sacra Communione refectus post completum probationis annum professionem emiserit, etiam Plenariam.

In festo principali sui Ordinis celebrātibus, &c.

§. 7. Necnon cuilibet Religioso inter claustra sui Monasterij viuenti, qui in festo principali sui Ordinis confessus & sacra Communione refectus fuerit, aut Missam recitans pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, Romani Pontificis salute, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, etiam Plenariam.

In mortis articulo pœnitentibus, &c.

§. 8. In cuiuslibet vero mortis articulo, si pariter vere pœnitens & confessus, ac sacra Communione refectus, vel quatenus id facere nequiuerit, saltem contritus nomen Iesu ore, si potuerit, sin autem corde deuote inuocauerit, etiam Plenariam.

Missam primam celebrātib. vel ei interessentibus.

§. 9. Qui vero ad Presbyteratus ordinem canonice promotus & confessus primam Missam celebrabit, necnon etiam iis Religiosis, qui pariter confessi ac sacra Communione refecti eidem Missæ interfuerint, aut ipso die Missam similiter celebrauerint, etiam Plenariam.

Spirituale exercitium de quo hic facientibus.

§. 10. Iis vero qui de suorum Superiorum licentia à negotiis per decem dies alieni in Cella commorabuntur, aut ab aliorum conuersatione separati in piorum librorum & aliarum rerum spiritualium animos ad deuotionem & spiritum inducentium lectionibus operam suam dederint, addendo sæpe considerationes & meditationes mysteriorum fidei Catholicæ, diuinorum beneficiorum, quatuor Nouissimorum, Passionis Domini Nostri Iesv Christi, & aliorum exercitiorum, orationum iaculatoriarum aut vocalium, saltem per duas horas in diem & noctem orationibus mentalibus sese exercendo, faciendo eodem tempore confessionem generalem aut annualem vel ordinariam, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, aut Missam celebrauerint, quoties pro quolibet prædictorum exercitiorum Plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Claustralibus eorum Ecclesias visitantibus.

§. 11. Præterea iidem Religiosi intra claustra viuentes, qui suam Ecclesiam deuote visitauerint, & vt præfertur orauerint, consequantur easdem Indulgentias, quas visitantes Ecclesias Vrbis & extra eam diebus Stationum consequuntur, in omnibus diebus perinde ac si ipsas Vrbis Ecclesias personaliter visitarent.

Aliisque diebus orantibus.

§. 12. Omnibus item Religiosis intra claustra vt supra viuentibus, qui quinquies Orationem Dominicam & toties Salutationem Angelicam ante Altare eorum Ecclesiæ in quolibet die quinque Annos & totidem quadragenas.

Prædicatoribusque, Lectoribus, &c.

§. 13. Iis vero qui de suorum Superiorum licentia in itinere existentes aut extra claustra degentes tanquam Prædicatores & Lectores, quinquies eandem Orationem Dominicam & toties Salutationem Angelicam ante quodlibet Altare similiter dixerint, etiam quinque Annos & totidem quadragenas.

Orationem mentalem facien.

§. 14. Necnon etiam eisdem Religiosis, qui per mensem integrum singulis diebus spatio mediæ horæ orationem mentalem fecerint, ac confessi & sacra communione vltima Dominica mensis huiusmodi refecti fuerint, sexaginta annos & totidem quadragenas.

Culpas proprias in Capitulis accusantibus.

§. 15. Qui vero contrito corde & pœnitentes eorum culpas & peccata, ac imperfectiones in Capitulis Culparum accusabunt, & spiritualiter communicabunt, & exercitium virtutum facient, tres Annos & totidem quadragenas.

Missiones ad Terras infidelium, &c. acceptantibus, &c.

§. 16. Quotiescumque autem de licentia Summi Pontificis aut suorum Superiorum in ditiones & terras Infidelium aut hæreticorum ad concionandum, aut Catholicos docendum, vel infideles & hæreticos ipsos ad fidem Catholicam conuertendum, & Ecclesiæ gremio reducendum missi fuerint, si pœnitentes & confessi ac Sanctissima Communione refecti fuerint vel Missam celebrauerint, vt melius ad huiusmodi opus sese parare valeant, pro duabus vicibus, videlicet quando itineri se accingent, & quando in Prouinciam vbi prædicta opera eis exercenda erunt, ingressi fuerint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino pariter concedimus & elargimur.

Orationibus 40. horarum à Superiorib. Ordinū prædictis interessentibus.

§. 17. Et insuper cum Superior in visitationibus generalibus orationes quadraginta horarum pro bono visitationis progressu collocare voluerit, iis Religiosis, qui dictis orationibus saltem spatio duarum horarum in diuerso tempore interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, Romani Pontificis salute, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, necnon disciplinæ & obseruantiæ regularis augmento pias ad Deum preces, vt supra dictum est effuderint, si confessi & sacra Communione refecti fuerint aut Missam celebrauerint, Plenariam similiter omnium peccatorum Indulgentiam & remissionem, vt præfertur concedimus.

Declarat easdem indulgētiis Moniales perfrui.

§. 18. Volumus autem vt omnes supradictæ Indulgentiæ & gratiæ Religiosis regularibus cuiusuis Ordinis tam Monastici quam Mendicantis dumtaxat, vt præfertur concessæ, etiam omnibus Monialibus cuiusuis regulæ approbatæ & intra claustra cum tribus votis solemnibus viuentibus, & perpetuam clausuram seruantibus, tam Ordinariis locorum quàm etiam regularibus cuiuscumque Ordinis, Regulæ & Instituti subiectis suffragentur. Præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

Reuocat quascumque alias Indulgentias.

§. 19. Ceterum omnes & singulas Indulgentias quibuscumque Ordinibus & Institutis regularibus huiusmodi, etiam Mendicantibus & quibuslibet personis regularibus tam vigore priuilegiorum & literarum Apostolicarum quàm viuæ vocis oraculo aut alias quouis modo per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros ac nos & Apostolicam Sedem hactenus concessas, confirmatas, approbatas & innouatas, auctoritate & tenore prædictis perpetuo reuocamus, cassamus, annullamus & abrogamus, & ad præsentium nostrarum literarum præscriptum reducimus & moderamur.

Clausulas contrariorum derogatorias apponit.

§. 20. Non obstantibus quibusuis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac eorumdem Ordinum & Institutorum Regularium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, etiam Mare magnum & Bulla aurea nuncupata eisdem Ordinibus & Institutis, eorumque Monasteriis, Conuentibus, Collegiis, Dominibus, Superioribus & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda foret, tenores huiusmodi præsentibus pro expressis & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem dari præcipit.

§. 21. Volumus autem vt præsentium transumptis, etiam

etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides habeatur vbique, quæ præsentibus ipsis originalibus literis haberetur.

Dat. P. An. 2. die 23. Maij. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 23. Maij 1606. Pontificatus nostri Anno 2.

XXII. Declaratio iurisdictionis Vicarij Papæ, Iudicis causarum Archihospitalis S. Spiritus in Saxia de Vrbe.

Concessionem huius iurisdictionis habes supra in const. 318. Clementis VIII. Cum sicut.

Institutionem istius Archihospitalis, & alia ad illud spectantia, vide supra apud const. 7. Innocentij III. Inter. lib. 1.

Edita An. D. 1606.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. DEcet Romanum Pontificem ea quæ à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris in fauorem piorum locorum & insignium Hospitalis nostri Sancti Spiritus in Saxia de Vrbe concessa fuerunt, suæ confirmationis robore communire, ac alias desuper opportune prouidere, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

Clement. VIII. constitutio citata in rubr. §. 1. Alias siquidem à fe. recor. Clemente Papa VIII prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, &c.

Omittitur insertio huius bullæ, siquidem eam habemus in loco indicato in rubr.

Confirmatio d. constitut. Clemen. VIII. §. 2. Cum autem sicut accepimus diuersæ causæ in quibus dictum Archihospitale seu ab eo dependentes interesse habeat, etiam a S. R. E. Camerario ac Thesaurario generali & Clericis præsidentibus dictæ Cameræ pendeant, de quibus in præinsertis literis non fit mentio, cumque propterea dictarum causarum expeditio retardetur in maximum dicti Archihospitalis præiudicium, Nos eiusdem Archihospitalis commoditati ac minori dispendio, celerique causarum huiusmodi expeditioni consulere, simulque super præmissis prouidere volentes, Motu proprio & ex certa nostra scientia ac de Apostolicæ potestatis plenitudine præinsertas literas Clementis nostri prædecessoris (saluis tamen infrascriptis) Apostolica auctoritate & tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, ac illis perpetuæ & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus; ac omnes & singulos tam iuris quam facti defectus si qui desuper interuenerint supplemus, ac illas perpetuo valere & obseruari debere volumus & ordinamus.

Declaratio quod in causis spectantibus ad Cameram vel Magistros viarum Vrbis, Procuratores Hospitalis eligant pro Iudice, Camerarium vel vnum ex Clericis Cameræ quem voluerint. §. 3. Præterea omnes & quascumque causas huiusmodi non solum à quibuscumque Iudicibus iuxta præinsertarum tenorem, sed etiam à Thesaurario, Clericis, Præsidentibus, ac aliis quibuscumque Iudicibus Cameralibus in eisdem statu & terminis in quibus reperiuntur, & in quibus Monasteria, pia loca & Capitula cuiusuis præeminentiæ etiam Basilicarum Vrbis principaliter veniunt ad causam, præterquamque vbi de interesse Cameræ agitur vel alias Commissarius noster venit pro suo interesse ad causam aut de causis ad Camerarium & Cameram ex constitutionibus Apost. priuatiue quoad alios, vel ad Magistros Viarum spectantibus ad nos harum serie auocamus, illasque Camerario & Clericis Præsidentibus Annonæ Grasciæ, Dohanarum Ripæ, Ripettæ, & alias ad iurisdictionem dictorum Clericorum spectantes cumulatiue, itaut sit in electione eiusdem Archihospitalis Procuratorem, quem maluerint, ex Camerario vel Clerico Præsidente in singulis causis occurrentibus eligere, ita quod etiam si coram altero ex prædictis conuenti fuerint antequam in iurisdictionem consenserint semper variare, & alterum eligere possint, vno autem electo per d. Archihospitalis Præceptores non possint variari, & alter se in eadem causa intromittere non possit, sed illi in dicta causa inhibitum sit & esse censeatur.

Et in causis obligationis in forma Cameræ, iidem eligant A. C. vel Vicarium. §. 4. Quo vero ad ceteras causas in quibus agitur vigore obligationis Cameralis, sit in electione dictorum Archihospitalis Præceptorum agere, vel coram Auditore Cam. aut coram Vicario.

In reliquis Vicarius sit Iudex priuatiue quoad alios. §. 5. Reliquas autem causas, quæ non sunt de iurisdictione dictorum Camerarij, Clericorum & Magistrorum Viarum vt supra, & quæ alias non sunt cognoscendæ coram dictis Camerario, Clericis & Cameralibus, ac Viarum Magistris, prædicto Vicario priuatiue quoad d. Cameram & alios quoscumque supradictos, seruata forma in omnibus supradictis causis etiam quoad Ordinariorum processum & appellationem interponendam præinsertarum literarum.

Decretum irritans, & clausula sublata, &c. §. 6. Sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Declaratio quoad causas iam instructas coram aliis Iudicibus. §. 7. Vlterius ad consulendum indemnitati tum ipsius Archihospitalis, tum etiam aliorum litigantium ad parcendum expensis, volumus & prædicta auctoritate decernimus, quod in causis iam coram aliis Iudicibus instructis, & nunc vigore præinsertarum literarum auocatis, partes ipsæ acta transportari facere non teneantur, sed causas easdem coram dicto Vicario seu Clericis Præsidentibus, vt præmissum est, firmis tamen remanentibus Notariis, prosequi libere valeant.

Facultas ad Iudicis prorogandi fatalia. §. 8. Et quod prædicti Iudices absque noua commissione toties quoties opus fuerit possint prorogare fatalia & aduersus lapsum restituere iuxta facultates à nostris prædecessoribus concessas Auditoribus nostri Palatij Apost.

Clausula derogatoria. §. 9. Non obstantibus fel. rec. Pauli III. de causis in Camera Apostolica, vbi de interesse illius agitur cognoscendis, & eiusdem Pij IV. de gratiis eiusdem Cameræ interesse concernen. in eadem Camera præsentandis, registrandis, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis quæ dictus prædecessor in præinsertis literis voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 3. Iulij. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 3. Iulij, 1606. Pontific. nostri Anno 2.

XXIII. Extensio & noua concessio gratiarum & priuilegiorum Congregationis Regularis B. MARIÆ Fulien. Monachorum Ordinis Cisterciensis S. Benedicti.

Institutionem & alia de hac Congregatione indicaui sup. in const. 32. Sixti V. Religiosos, lib. 2.

Edita A. D. 1606. & 1607.

PAVLVS EPISCOPVS,
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. DIuina disponente clementia in eminenti Apostolatus specula, meritis licet imparibus constituti, animo reuoluentes, quod etsi ea quæ pro salutari & quieto Christi fidelium quorumlibet, præsertim sub Religionis iugo, regularibusque piæ vitæ Institutis, Virtutum Domino famulantium laudabili & prouida Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum ordinatione concessa & facta dignoscuntur, plenam roboris obtineant firmitatem, illis nihilominus nostræ approbationis & innouationis robur adiicimus, vt eo firmius illibata perdurent, quo sæpius erunt Sedis Apostolicæ præsidio communita, efficacemque operam circa earumdem conseruationem libenter adhibemus, vt fideles ipsi priuilegiis & gratiis sibi cõcessis huiusmodi in Domino plenè gaudentes, in pacis & tranquillitatis amœnitate conquiescant, ac in eorum instituti Regularis obseruantia, & mandatorum Domini semita, ac erga dictam Sedem deuotione feruentius perseuerent.

Sixtus V. hanc Congregationem instituit, eique priuilegia concessit, vt notaui hic in rub. §. 1. Sane pro parte dilecti filij Ioannis à Sancto Hieronymo Vicarij Generalis Congregationis Regularis B. MARIÆ Fuliensis nuncupatæ, nobis exhibita petitio continebat, quod alias postquam felicis recordationis Sixtus Papa Quintus prædecessor noster, &c.

Omittimus residuum, quia Sixti V. constitutiones ipsæ sunt supra lib. 2. in bulla 32 Religiosos.

Clemens VIII. illa ampliauit vt in eius const. hic cit. §. 2. Piæ memoriæ Clemens Papa VIII. etiam prædecessor noster, ob laudabilem vitæ & plurimas alias virtutes & opera fructuosa, &c.

Omittitur residuũ, quia ipsa bulla Clemẽtis VIII. n. 1 a. est supra.

Congregationis supplicatio. §. 3. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, dictas

Offici pro confirmatione & extensione dictorum priuilegiorum.

dictus Ioannes Vicarius Generalis, præ ceteris sibi iuxta statura & ordinationes ipsius Congregationis, vsque ad proximam illius Capituli Generalis celebrationem, demandati Officij Vicariatus generalis dictæ Congregationis post obitum quondam Petri à Sancto Bernardo, Superioris Generalis eiusdem Congregationis ad præsens defuncti, incumbentibus sollicitudinibus, hanc curam potissimam suam existimans, vt per Sixtum & Clementem Prædecessores præfatos concessa & approbata, in suo robore conseruentur, propterea præmissa omnia, etiam munimine nostro roborari summopere desideret, pro parte eiusdem Ioannis Vicarij Generalis nobis fuit humiliter supplicatum, vt singulis literis eidem Congregationi concessis prædictis, pro illarum viridi obseruantia, etiam robur nostræ confirmationis adiicere, aliasque in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui petita illi concedit.

Quod vide etiam hic infra in alia eius bulla qua huic coheret.

§. 4. Nos igitur, qui dictæ Congregationis Fuliensis & Monachorum eius statum prosperum & tranquillum, propter vberes fructus quos Congregatio ipsa, multa præfulgens gloria meritorum, & gratia Sanctitatis, in agro militantis Ecclesiæ hactenus produxit vtiliter ac producit, & in futurum producturam fore spe firma tenemus & intensis desideramus affectibus, prædictorum Sixti & Clementis, ac aliorum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, ipsumque Ioannem Vicarium Generalem à quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes & absolutum fore censentes, eiusdem Ioannis Vicarij Generalis supplicationibus huiusmodi in hac parte etiam inclinati, Sixti & Clementis Prædecessorum literas huiusmodi eidem Congregationi Fuliensi, ac illius Monasteriis, Prioratibus, Oratoriis & Locis, necnon eorum Superioribus, Abbatibus, Monachis, Monialibus & Religiosis, in genere vel in specie, sub quacumque verborum forma concessas, ac omnia & singula in eis contenta, quatenus sint in vso, & dicti Concilij Tridentini Decretis, ac aliis Canonicis sanctionibus non contrarientur, nec sub vllis reuocationibus Apostolicis comprehendantur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus & confirmamus, ac illa perpetuæ firmitatis robur obtinere debere decernimus.

Extenditque & communicat priuilegia aliorum quorumcumque Ordinum Monasticorum.

§. 5. Et insuper vt Monachi & Religiosi Congregationis huiusmodi tanto feruentius diuinis beneplacitis insistant, quanto maioribus se viderint spiritualibus gratiis fore munitos, omnia & singula priuilegia, prærogatiuas, concessiones, fauores, facultates, declarationes, conseruatorias, immunitates, exemptiones, libertates ceterasque gratias, præeminentias & indulta cuiusuis generis existentia, & spiritualia & temporalia, qualiacumque illa sint, quæ tam eidem Cisterciensi Ordini ac Abbati Monasterij Cistercij, ac eiusdem Cisterciensis Ordinis & Capitulo etiam generali, ac quibusuis Monasteriorum Abbatibus, etiam quatuor primis, videlicet, de Firmitate, Pontiniaco, Claraualle, & Moribundo, quam etiam aliis Religionibus Monasticis eorumque Professoribus, ac vtriusque sexus eorum Monasteriis, Ecclesiis, necnon dilectis filiis earumdem Religionum Generalibus, Præsidentibus & quibusuis Superioribus, Prælatis & Capitulis, etiam Generalibus, & Prouincialibus seu intermediis, eorumque Diffinitoribus, Abbatibus, Prioribus, Abbatissis, Monachis, Monialibus, Nouitiis, Fratribus, Conuersis, Donatis, ac quibusuis eorum & earum vtriusque sexus Regularibus personis, tam in dicta Vrbe quàm etiam in quibuscumque Mundi partibus consistentibus, & illorum intuitu, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, seu per Nos & Successores nostros aut alios auctoritatem habentes, concessa sunt, & concedentur, quibus de iure, vsu, consuetudine vel priuilegio seu concessione Apostolica vel Imperiali, Archiepiscopali, Episcopali, in genere vel in specie, ac tam coniunctim quam diuisim, aut alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac vti, frui, potiri & gaudere possunt vel poterunt in futurum, quorum concessorum tenores præsentibus pro expressis habentes ac si de verbo ad verbum insererentur, etiam si talia sint, quæ specialem & indiuiduam requirerent mentionem & seu particularem insertionem, ad dictam Congregationem Fuliensem, ac singula illius, tam virorum quam mulierum Monasteria illorumque Superiores, Prælatos & quascumque vtriusque sexus Regulares personas, auctoritate & tenore prædictis etiam perpetuo extendimus, illaque eis communicamus, & de nouo concedimus, ac suffragari volumus. Ita tamen quod dicta Congregatio Fuliensis, illiusque vtriusque sexus Monasteria, Prioratus, Grangiæ, Domus, Ecclesiæ, Oratoria, Collegia, Pia & Charitatiua loca, res & bona, Sanctorumque festiuitates, Conuentus & Capitula, etiam Generalia, particularia seu Prouincialia, eorumque Superiores, Generales & Seniores Assistentes, Diffinitores, Visitatores, Abbates, Abbatissæ, Priores & quicumque alij Superiores, necnon Officiales, Ministri, Monachi, Moniales, Nouitij, Conuersi, Donati, Familiares, Procuratores & negotiorum Gestores, Benefactores & aliæ singulares vtriusque sexus Regulares personæ sub eorum cura, & secundum eiusdem Congregationis instituta, nunc & pro tempore degentes & existentes, præmissis omnibus & singulis, æque pariformiter respectiue & absque vlla penitus differentia, singula singulis concernentia, perinde ac si ea omnia illis & eorum singulis principaliter & expresse, & non ad instar concessa, ac si in eis talis Congregatio Fuliensis, illiusque Capitula, Monasteria, Ecclesia, dictique Superiores, Prælati, ac vtriusque sexus personæ, res & bona expressa prænominata, necnon à principio in fauorem eorumdem à Sede Apostolica emanassent, & immediate concessa essent & fuissent, in quantum eidem Congregationi expediat, eiusque gubernio & constitutionibus non aduersentur, vti, frui & gaudere libere & licite possint & valeant.

Decernit quod præsentes literæ non comprehendantur sub quibuscumque reuocationibus, & suspensionibus gratiarum, quodque de vitio subreptionis notari non possint.

§. 6. Et insuper præsentes literas sub quibusuis reuocationibus, suspensionibus aut derogationibus similium vel dissimilium gratiarum, concessionum & aliorum quorumcumque, nullatenus comprehendi, sed semper ab illis exceptas esse & censeri debere, ac quouis quæsito colore vel ingenio, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis nostræ defectu notari vel impugnari nullatenus posse, sed illas semper validas & efficaces existere, suosque plenarios & integros effectus sortiri & inuiolabiliter obseruari; ac eidem Congregationi Fuliensi, illiusque Superiori Generali & Monachis perpetuo suffragari.

Apponit decretum irritans.

§. 7. Sicque & non aliter in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Iudices ordinarios & Delegatos, quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & ipsius S.R.E. Cardinales, in quibusuis causis & instantiis, iudicari & diffiniri debere. Necnon si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum & inane decernimus.

Deputat Iudices cum amplissimis facultatibus pro illarum executione.

§. 8. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopo Tolosano & Episcopo Parisiensi, ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum per se vel alium seu alios præsentes literas & in eis contenta huiusmodi vbi & quando opus fuerit ac quoties pro parte dicti Ioannis Vicarij Generalis, necnon pro tempore existentis Superioris Generalis ac dictorum filiorum Abbatum & aliorum Superiorum dictæ Congregationis Fuliensis, in præmissis ius & interesse quomodolibet habentium, seu alicuius eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in eisdem præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentes literas & in eis contenta huiusmodi ab omnib. ad quos spectat & spectabit quomodolibet in futurum, inuiolabiliter obseruari, ac etiam Vicarium Generalem pro tempore existentem, aliosque Superiores & Abbates Congregationis, & interesse habentes huiusmodi, necnon eorum singulos illis pacifice frui & gaudere, non permittentes eos aut aliquem eorum desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, perturbari vel inquietari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna

iuris

iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis seruatis processibus, censuras & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Derogat contrariis.

§. 9. Non obstantibus recolendæ memoriæ Bonifacij Papæ Octaui similiter prædecessoris nostri, qua cauetur expresse, ne quis extra suam Ciuitatem vel diœcesim, nisi in certis tunc expressis casibus, & in illis vltra vnam dietam à fine suæ Diœcesis ad iudicium euocetur, seu ne Iudices à prædicta Sede deputati, extra Ciuitatem vel Diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alij vel aliis vices suas committere audeant vel præsumant. Et in Concilio Generali edita de duabus, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque quibusvis Apostolicis, necnon in Prouincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus, ac etiam aliorum Monasteriorum, Ecclesiarum, Ordinum statutis & consuetudinibus etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, stabilimentis, vsibus & naturis, priuilegiis quoque, indultis ac literis Apostolicis, illis vel alicui eorum, & præsertim eidem Cisterciensi Ordini ac Abbati Monasterij Cistercij Superioribus & personis per quoscumque Romanos Pontifices pariter prædecessores nostros & Sedem prædictam, sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis & decretis, etiam motu simili & ex certa scientia ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam forsan consistorialiter aut alias quomodolibet in genere vel in specie concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis & innouatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ac nemini in præiudicium præmissorum suffragari posse aut debere decernimus. Necnon omnibus illis quæ Sixtus & Clemens prædecessores prædicti in dictis suis literis voluerunt non obstare, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter vel diuisim à dicta sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Decernit quod transumptis harum literarum plena fides adhibeatur.

§. 10. Et quia difficile foret præsentes literas originaliter ad omnia & singula loca in quibus opus esset deferri, volumus, & prædicta auctoritate Apostolica decernimus, quod earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut manu Superioris Generalis, & sigillo eiusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur quæ originalibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam, &c. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, &c.

D. P. A. 2. die 9. Iulij.

Dat. Romæ apud S. Marc. Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo sexto, quinta Idus Iulij, Pont. nostri Anno 2.

Sequitur alia non absimilis elargitio gratiarum.

Edita A.D. 1607.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN supereminentia Apostolicæ dignitatis specula superna dispositione (meritis licet imparibus) constituti, ex incumbente nobis Apostolicæ solicitudinis officio circa curam Ecclesiarum & Monasteriorum omnium solertia reddimur indefessa soliciti, vt iuxta debitum Pastoralis officij, eorum occurramus dispendiis, & profectibus, diuina cooperante clementia, salubriter intendamus.

Clemen. VIII. Congregationem B. Mariæ Fulien. à regimine Abbatis generalis Ordinis Cisterciens. exemit, vt supra proxime.

§. 11. Cum itaque sicut accepimus, licet alias felicis recordationis Clemens Papa Octauus Prædecessor noster Congregationem Beatæ Mariæ Fuliensis Cisterciensis Ordinis, illiusque Superiorem Generalem, Abbates, Abbatissas, Priores, Monachos, Moniales & alias quascumque singulares personas, necnon Monasteria, Grangias, Loca & bona quæcumque tunc præsentia & futura, & ad eos quomodolibet spectantia & quæ deinceps spectarent & pertinerent, illisque concederentur vel ad illos deuoluerentur, ab omni iurisdictione, gubernatione, regimine, subiectione, administratione, obedientia, visitatione, correctione & emendatione Abbatis Generalis Ordinis Cisterciensis, & aliorum pro tempore existentium Abbatum, Prælatorum & Superiorum eiusdem Ordinis Cisterciensis, auctoritate Apostolica perpetuo exemerit, dictamque Congregationem ac Superiorem Generalem, necnon Abbates, Abbatissas, Priores, Monachos, Moniales, Monasteria & bona prædicta sub immediatam suam & Sedis Apostolicæ protectionem, regimen, subiectionem, gubernationem & obedientiam receperit.

Et hic Pontifex eam modo dicto eximit ab omni superioritate Prælatorum Ordinis Cistercien. sed etiam omnium Ordinariorum ac Iudicum Ecclesiasticorum.

§. 12. Nihilominus quidam locorum Ordinarij in caussis & negotiis dictæ Congregationis sese ingerere non verentes sub prætextu quod in literis prædicti Clementis Prædecessoris nulla de exemptione à locorum Ordinariorum iurisdictione mentio facta fuerit, dictæ Congregationis Monachos multiplici vexatione perturbant. Nos igitur qui dictæ Congregationis Fuliensis & Monachorum eius statum prosperum & tranquillum, propter vberes fructus, quos Congregatio ipsa in agro militantis Ecclesiæ hactenus produxit vtiliter ac producit, & in futurum producturam fore spe firma tenemus, intensis desideramus affectibus, eiusdem Congregationis, aliarumque vtriusque sexus Regularium personarum, vt maiori cum quiete ac spiritus feruore, iuxta eorum Regularia instituta Altissimo gratum exhibeant famulatum, statui opportunis prouidere volentes, illosque intima charitate prosequentes, necnon Superiorem Generalem ac omnes & singulas personas eiusdem Congregationis à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti aliisque Ecclesiæ sententiis, censuris & pœnis à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad alicuius nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, ac certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Congregationem prædictam Fuliensem, eiusque Generalem, Abbates, Abbatissas, Priores, Monachos, Moniales, Conuersos, Donatos, Nouitios, Vassallos, eorumque Monasteria, Domos, Grangias & in eis seruientes, loca, res & bona quæcumque præsentia & futura, atque ad ea quomodolibet spectantia & pertinentia, & quæ deinceps ad ea spectabunt & pertinebunt, illisque concedentur, vel ad ea deuoluentur, denuo ab omni superioritate, iurisdictione, gubernatione, regimine, administratione, subiectione, obedientia, dominio, visitatione & emendatione non solum Cistercij, & Claræuallensis & aliorum nunc & pro tempore existentium Generalium, ac Morimundensis & aliorum Abbatum, Prælatorum & Superiorum Ordinis Cisterciensis, quacumque auctoritate fungentium & functurorum, sed etiam, quorumcumque Archiepiscoporum, Episcoporum & aliorum Ordinariorum ac Iudicum Ecclesiasticorum, Prælatorum & aliarum personarum quacumque auctoritate fungentium & functurarum, & quantumvis amplissimis priuilegiis vtentium & vsurarum, perpetuo prorsus eximimus & totaliter liberamus.

Congregationemq. Fulien. sub immediata sedis Apostolica protectione recipit, Monachis Cong. Fulien. à nemine excommunicari, suspendi vel interdici, neque coram aliis Iudicibus ad iudicia vocari posse decernit.

§. 13. Ipsamque Congregationem Fuliensem, eiusque Generalem, necnon Abbates, Abbatissas, Priores, Monachos, Moniales, Conuersos, Donatos, Nouitios, Monasteria, Grangias, Domos, res & bona prædicta sub immediatam nostram & Sedis Apostolicæ protectionem, regimen, subiectionem, gubernationem & obedientiam recipimus.

§. 14. Ita quod Archiepiscopi, Episcopi, Ordinarij, Vicarij, Iudices & Officiales prædicti, etiam ratione delicti aut contractus, vel rei de qua ageretur, nullam in eos

& eorum aliquem aut Monasteria, mẽbra & bona prædicta tanquã prorsus exemptos & exempta, iurisdictionem, correctionem, superioritatem, dominium vel potestatem exercere, aut excommunicationis, suspensionis vel interdicti, aut quasvis alias sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas promulgare præsumant seu possint aut debeant quoquo modo. Nec ipsi sic exempti, nisi iuxta formam Concilij Tridentini coram illis aut ipsius Sedis Apostolicæ Delegatis, nisi in literis eis pro tempore directis, de præsentibus specialis, specifica & expressa, ac de verbo ad verbum mentio fiat, ad iudicium euocari, aut quouis modo directè vel indirectè molestari possint. Decernentes omnes & singulos processus, sententias, censuras, & pœnas, quos & quas per Archiepiscopos, Episcopos, seu eorum aliquem contra Superiorem Generalem, Abbates & alios sic exemptos, necnon Monasteria, & loca huiusmodi etiam exempta, vt præfertur haberi vel promulgari, necnon quidquid secus super his ab eis, & alio quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irrita & inania, nulliusque roboris vel momenti.

Ne qui Monachos etiam ratione decimæ perturbauerint, pœnas imponit.

§. 45. Necnon prædictis Archiepiscopis, eorumque Vicariis generalibus, ac aliis Ordinariis iudicibus Ecclesiasticis & sæcularibus, necnon Prælatis etiam dicti Ordinis Cisterciensis, & aliis quibuscumque personis præsentibus & futuris, cuiuscumque dignitatis, gradus & conditionis sint & fuerint, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub Excommunicationis latæ sententiæ pœna; (à qua non nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo, absolui possint) præcipimus & mandamus, ne in posterum perpetuis futuris temporibus in rebus & negotijs, etiam ratione delicti vel contractus vbicumque commissi vel initi, sese ingerere, aut Generalem, Abbates & alias eiusdem Congregationis vtriusque sexus personas, Vassallos, Subditos, Familiares, & in eis seruientes quomodolibet molestare vel in aliquo perturbare, aut bona prædicta occupare vel de terris & possessionibus suis præsentibus & futuris, quas propriis manibus excolunt, aut aliis excolenda tradiderunt & tradent quomodolibet in futurum decimas, talleas aut aliud quodcumque genus exactionis, etiam prætextu cuiuscumque Visitationis aut transitus necnon de hortis, virgultis & piscationibus suis, ac de suorum animalium nutrimentis exigere aut extorquere audeant vel præsumant.

Literas Martini V. & aliorum quorumcumque Rom. Pont. circa exemptiones decimarum, innouat.

§. 16. Innouantes (prætcrquam in iis, in quibus Concilio Tridentino aduersantur) super hoc literas exemptionis felicis recordationis Martini Quinti, Sixti Quarti, Innocentij Octaui, & aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum eidem Ordini Cisterciensi concessas, & dictæ Congregationi Fuliensi aliàs per Nos communicatas, quibus vniuersus Cisterciensis Ordo à solutione decimarum prorsus eximitur, quarum tenores, vt præmittitur, præsentibus pro sufficienter expressis, ac si de verbo ad verbum insererentur, haberi volumus.

Congregat. Fulien. omnibus & singulis priuilegiis Ordinũ Mendicant. gaudere posse indulget.

§. 17. Et insuper vt Monachi & Religiosi Congregationis huiusmodi tanto feruentiùs diuinis beneplacitis insistant, quanto maioribus se viderint spiritualibus gratiis fore munitos, omnia & singula priuilegia, prærogatiuas, concessiones, facultates, declarationes, immunitates, exemptiones, libertates, ceterasque gratias, præeminentias & indulta cuiusvis generis existentia, spiritualia & temporalia, qualiacumque illa sint, quibusvis Mendicantium Ordinum Congregationibus, eorumque Professoribus, ac vtriusque sexus eorum Monasteriis, Ecclesiis, Domibus, Collegiis, Regularibus Locis, necnon dilectis filiis earundem Religionum & Congregationum Generalibus, Præpositis, Superioribus, Prælatis, & Capitulis, tam Generalibus, quàm Prouincialibus, Fratribus, Monialibus, Nouitiis, Conuersis, Donatis, ac quibusvis eorum & earum vtriusque sexus Regularibus personis in quibuscumq; Mundi partibus consistentibus, etiã illorum intuitu & per viam communicationis, extẽsionis aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, seu per Nos & successores nostros aut alios auctoritatem habentes concessa sunt, & in posterum concedentur, ac quibus singulæ Congregationes prædictæ eorumque Monasteria, Ecclesiæ, Domus & loca, ac Superiores, Fratres, Moniales & personæ huiusmodi de iure, vsu & consuetudine vel priuilegio, aut concessione Apostolica vel alia quauis auctoritate in genere vel in specie, ac tam coniunctim quam diuisim, aut alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac vti, frui, potiri & gaudere possunt, vel poterunt quomodolibet in futurum, quarum concessionum tenores præsentibus pro expressis habentes, ac si de verbo ad verbum insererentur, etiamsi talia sint & forent, quæ specialem & indiuiduam requirerent mentionem, seu particularem insertionem, (quatenus sint in vsu & non sint reuocata, neque sub vllis reuocationibus comprehensa, ac sacris Canonibus & Concilij Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non aduersentur,) ad eamdem Congregationem Fuliensem & singula illius, tam Virorum quam Mulierum Monasteria, illorumque Superiores, Abbates, Prælatos & quascumque vtriusque sexus Regulares personas, auctoritate & tenore prædictis, etiam perpetuo extendimus, illaque eis communicamus & de nouo concedimus, ac suffragari volumus. Decernentes etiam præsentes literas & in eis contenta quæcumque nullo vnquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio aut intentionis nostræ vel alio quocumque defectu notari, impugnari aut alias quomodolibet infringi, retractari seu inualidari ex quacumque causa vel prætextu minime posse, sed semper & perpetuo validas & efficaces existere, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere. Sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, aliosque Commissarios, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, iudicari, diffiniri & interpretari debere, ac ex nunc irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, eisdem auctoritate & tenore decernimus.

Executorum deputatio.

§. 18. Quocirca venerabilibus Fratribus Archiepiscopis Taurinensi, Rothomagensi & Tholosano, ac Episcopo Parisiensi, necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus & mandamus, quatenus, ipsi vel duo aut vnus eorum per se vel alium seu alios præsentes literas & in eis contenta quæcumque, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Generalis pro tempore existentis, & aliorum Superiorum & personarum dictæ Congregationis Fuliensis fuerint requisiti, solemniter publicantes, [illegible]que in præmissis efficacis defensionis præsidio assi[illegible]es, faciant auctoritate nostra illos præmissorum omnium & singulorum effectu, pacifice frui & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet & rebelles ac præmissis non parentes per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Deputatio quorumcumque in contrarium facientium.

§. 19. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacij Papæ Octaui Prædecessoris nostri de vna & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo aliquis auctoritate præsentium vltra tres dietas ad iudicium non trahatur, ac quibusuis aliis Apostolicis ac in vniuersalibus, Prouincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus, ac dictorum Ordinariorum locorum & Ordinum Cisterciensis & Mendicantium etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis eorumdem Ordinariorum & Ordinum Cistercien. & Mendicantium, illorumque Generalibus, Abbatibus, Superioribus, Ecclesiis, Monasteriis & personis præfatis, sub quibuscumque verborum formis & tenoribus in contrarium præmissorum concessis ac pluries confirmatis & innouatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis illorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa &

indiui

indiuidua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illis alias in suo robore permansuris; hac vice duntaxat specialiter & expresse derogamus. Aut si eisdem locorum Ordinariis, Iudicibus & Vicariis, necnon Generalibus, Abbatibus, Superioribus Ordinum huiusmodi, vel quibusvis aliis communiter vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod excommunicari, suspendi vel interdici non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum manu Generalis & sigillo Congr. munitorum fides. §. 20. Ceterum volumus & dicta auctoritate decernimus, quod earumdem præsentium transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ, aut manu Generalis & sigillo eiusdem Congregationis Fuliensis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio & alibi vbi opus fuerit, quæ adhiberetur eisdem præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 3. die 21. Nou. Dat. Romæ apud S.Petrum, sub annulo Pisc. die 21. Nouemb. 1607. Pont. nostri Anno 3.

XXIV. Quod Milites Militiarum Iesu Christi, S. Iacobi de Spata, & S. Benedicti de Auis Regni Portugalliæ, in quacumque classe Regis Hispaniarum aduersus Infideles aut hæreticos per quinquennium militantes, Commendas & alia earumdem Militiarum beneficia consequi valeant, perinde ac si iuxta earum statuta, per triennium in Africa contra infideles militassent.

De Militia S. Iacobi de Spata, vide notata sup. in const. 5. Alexandri III. Benedictus. lib. 1. & hic sup. in const. 5. Ex iniuncto.

Edita A. D. 1606.

PAVLVS PAPA V.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo Portugalliæ & Algarbiorum Regi Catholico, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Exordium. MAiestatis tuæ in Nos & Apostolicam Sedem meritis inducimur, vt eius votis quantum cum Deo possumus libenter annuamus.

Statutis Militiarum Iesu Christi, S. Iacobi de Spata, & S. Benedicti de Auis cauetur, Milites earū Cōmendas, & beneficia consequi non posse nisi triennio in Africa cum duobus seruientibus contra infideles militauerint. §. 1. Cum itaque sicut accepimus statutis seu stabilimentis Militiarum Iesu Christi, Sancti Iacobi de Spata & Sancti Benedicti de Auis Regni Portugalliæ, quarum tu perpetuus Administrator, Apostolica auctoritate deputatus existis, caueatur expresse, quod Milites dictarum Militiarum Præceptorias, Commendas vel alia beneficia consequi non possint, nisi prius integrum triennium in partibus Africæ cum duobus seruientibus contra Infideles militauerint.

Rex Hispaniarum petit à Papa indulgeri, vt sufficiat ipsis Militibus quinquennio cum duobus seruientibus, in quacumq; eius classe militare. §. 2. Tu vero animaduertens innumera damna quæ à rebellibus Maiestatis tuæ Insularum Olandiæ & in Zelandiæ classe per eos nuper instructa, Mercatoribus & aliis, qui ex Indiarum partibus ad tua Regna & Dominia Europæ nauigant, inferuntur, eorumdem piratarum conatibus obsistere, & vnam vel plures ad hunc effectum ingentes classes instruere intendas, & vt classes tuæ militibus strenuis instruantur, cupis Apostolicæ benignitatis auctoritate per nos indulgeri, vt Milites qui in quacumque tua classe per quinquennium, vna cum duobus seruientibus pro tempore militauerint, Præceptorias cuiusvis dictarum Militiarum perinde consequi valeant, ac si in Africæ partibus per triennium militassent.

Quod hoc indulget in quacumque classe Regis hic aduersus infideles aut hæreticos militantibus. §. 3. Nos tuis in hac parte supplicationibus inclinati, eidem Maiestati tuæ concedimus & indulgemus, vt quicumque Milites, qui in qualibet tua classe, contra Infideles tamen aut hæreticos, per quinquennium continuum tam æstiuo quam hyemali temporibus cum duobus seruientibus militauerint, quascumque dictarum Militiarum & cuiusvis earum respectiue commendas seu Præceptorias consequi & obtinere possint & valeant, perinde ac si in Africa iuxta prædicta statuta & stabilimenta militassent.

Quibuscumque non obstan. §. 4. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac dictarum Militiarum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus & naturis, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 21. Iulij. Dat. Romæ apud S. Marc. die 21. Iulij, 1606. Anno secundo.

XXV. Confirmatio & innouatio priuilegiorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum. Et Approbatio Ordinis Fratrum Reformatorum seu Recollectorum, sub regimine Magistri Generalis, & aliorum Prælatorum eiusdem Ordinis.

Ordinem istum primo confirmauit Gregorius Nonus in sua constitut. 9. Deuotionis, lib. 1. vbi alia adnotaui.

Edita A. D. 1606.

PAVLVS EPISCOPVS,

Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Ordinis Commendatio. INter omnes vitæ regularis Ordines, quibus mysticum totum hoc militantis Ecclesiæ corpus ad Christianæ pietatis cultum dirigitur, ille in primis ex omni sui parte conspicuus nobis videtur, quem Beatissima Cœlorum Regina, ad Captiuorum in Infidelium partibus misere seruientium redemptionem, Sancto Raymundo de Peñafort, & claræ memoriæ Iacobo Aragonum Regi, necnon quondam Petro Nolasco primo illius Professori, dum vitam ducerent in humanis singulari quodam miserationis affectu sibi fore charissimum, reuelauit, & felicis recordationis Callistus Papa Tertius prædecessor noster ceteris Ordinibus ratione quarti voti, quo illius Fratres se Infidelibus in Captiuorum redemptionem pignus fore deuouent & obstringunt, celsiorem & perfectiorem vocauit, hic ipse Ordo tam iam inde ab Anno Domini 1208. in Ciuitate Barchinonea ab eodem Iacobo Rege in die Festo Sancti Laurentij Martyris sub Inuocatione Beatæ Mariæ de Mercede & Redemptione Captiuorum nuncupatæ institutus, & à piæ memoriæ Gregorio Papa Nono etiam prædecessore nostro à Natiuitate eiusdem Domini 1230. à reuelatione vero prædicta duodecimo, Pontificatus item sui Octauo annis, in festiuitate Sancti Antonij Abbatis confirmatus, iis pietatis incrementis, in corporum animarumque Captiuorum huiusmodi salutem scilicet eorum, aliis redimendis, aliis instituendis, aliisque in fide corroborandis opere & sermone in dies magis magisque efflorint, vt quamplurimi Romani Pontifices similiter prædecessores nostri non minus primam illius originem cœlitus reuelatam, quam pios huiusmodi progressus admirati, innumeras propemodum in eum gratias & priuilegia ex inexhausto Eccles. Dei Thesauro Sedis Apostolicæ benignitate depromptas, liberalissime contulerint. *Aliàs 1235.*

Eiusdem supplicatio pro suorum priuilegiorum confirmatione. §. 1. Cum autem sicut dilectus filius Ferdinandus de Sancto Iacobo, ipsius Ordinis per Italiam Vicarius Generalis, tam suo quam dilectorum filiorum vniuersorum eiusdem Ordinis professorum nominibus nobis nuper exponi fecit, ipsi professores priuilegia huiusmodi pro firmiori illorum subsistentia per nos Apostolico munimine roborari, ac infrascripta fieri summopere desiderent, idem Ferdinandus nominibus prædictis nobis humiliter supplicari fecit quatenus priuilegiis ipsis robur Apostolicæ confirmationis adiicere, & infrascriptis annuere, ac alias desuper opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic Pont. confirmat, quatenus non sint reuocata & sacris canonibus, & Concilio, constitutionibusque Apostolicis contraria.

§. 2. Nos igitur, qui vestigiis Prædecessorum huiusmodi, postquam ad Apostolatus apicem, meritis licet imparibus, diuina fauente clementia assumpti fuimus inhærentes, peculiarique nostra erga Deiparam Virginem, primam & veram huius Ordinis Institutricem deuotione adducti, non solum ad eorum quæ a tot Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris ad ipsius Ordinis, tam spiritualem quàm temporalem decorem & commodum concessa sunt, confirmationem, sed etiam eorum quæ ad eiusdem amplitudinem promouendam, vberioresque fructus in vinea Domini proferendos opportuna videntur, corroborationem propensissima voluntate inducimur, dictum Ferdinandum à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, necnon consideratione charissimi in Christo filij nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici nobis desuper & humiliter supplicantis, omnia & singula indulta, priuilegia, decreta, constitutiones, ordinationes, reformationes, declarationes ac prouisiones quascumque auctoritatem & potestatem, officium & electionem Magistri Generalis, Vicariorum, Procuratorum, Visitatorum, Prouincialium, Redemptorum Captiuorum, Electorum, Diffinitorum, Commendatorum vocalium, aliorumque Officialium dicti Ordinis, Capitulorumque tam Generalium quàm Prouincialium eiusdem celebrationem, necnon Prouinciarum, Monasteriorum, Fratrum & aliorum sub dicti Ordinis Regula & Institutis degentium, gubernationem, directionem, curam, administrationem, visitationem, correctionem, vnionem & separationem concernentia, ac immunitates, exemptiones, libertates, prærogatiuas, antelationes, præeminentias, licentias, facultates, concessiones, innouationes, fauores, aliasque temporales gratias vniuersas, necnon Apostolicas, tam sub plumbo quàm in forma breuis desuper quomodolibet expeditas literas, quas & quæ idem Gregorius Nonus, & recolendæ memoriæ Gregorius Papa Vndecimus, Innocentius Quartus, Sextus, & Octauus, Alexander Quartus, & Sextus, Clemens Quartus, Sextus, & Septimus, Ioannes Vigesimus secundus, Nicolaus Tertius, Quartus, & Quintus, Bonifacius Octauus, Vrbanus Quintus, Martinus etiam Quintus, Eugenius Quartus, Pius Secundus, prædictus Callistus, Paulus Secundus, Tertius, & Quartus, Sixtus Quartus, Iulius Secundus, & Tertius, Leo Decimus, & nouissime Sixtus Quintus, & Clemens Octauus, ac alij quicumque Romani Pontifices prædecessores nostri huic vniuerso Ordini ac singulis illius Prouinciis, Monasteriis, Prioratibus, Domibus & aliis regularibus locis, necnon Generali Magistro, illiusque siue ipsius Ordinis Vicario seu Vicariis, Procuratoribus, Visitatoribus, Prouincialibus, Redemptoribus Captiuorum, Electoribus, Diffinitoribus, Commendatoribus vocalibus, aliisque Officialibus prædictis quocumque nomine nuncupentur, ac ceteris illius Fratribus & Religiosis quibuscumque tam in genere quàm in specie, etiam per modum communicationis, extensionis & ampliationis, ac alias quomodolibet, & sub quibuscumque verborum formis & expressionibus concesserunt, innouarunt, confirmarunt & approbarunt, quorum omnium & singulorum tenores, etiamsi talia forent quæ specialem & indiuiduam mentionem requirerent, præsentibus ac si de verbo ad verbum insererentur pro plene & sufficienter expressis haberi volumus; (dummodo tamen sacris Canonibus & decretis Concilij Tridentini, ac constitutionibus Apostolicis contraria, & sub aliquibus reuocationibus comprehensa non sint) Apostolica auctoritate tenore præsentium (exceptis tamen indultis, & concessionibus Indulgentiarum, ac peccatorum remissionibus & relaxationibus) perpetuo approbamus, confirmamus & innouamus, ac quatenus opus sit, ea omnia & singula de nouo concedimus, illisque perpetuæ & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes & singulos, tam iuris quam facti, ac quarumcumque solemnitatum de vsu, iure vel consuetudine aut alias quomodolibet requisitarum, ac in præmissis omissarum, necnon quoscumque alios etiam quantumuis substantiales defectus, si qui forsan in eisdem aut eorum aliquo quomodolibet interuenerint, supplemus.

Congregationem reformatorum seu Recollectorum huius Ordinis, cum eorũ regulis similiter confirmat.

§. 3. Præterea reformationem nonnullorum eiusdẽ Ordinis piorum & Religiosorum virorum, quos perfectioris vitæ amantes, aliquas domos reformatas seu recollectas nuncupatas in Prouinciis Castellæ & Beticæ, vbi sub arctioribus quibusdam vitæ & morum regulis longe à sæcularibus curis viuunt, iuxta dicti Ordinis laudabiles constitutiones, per eos rigorosius & strictius obseruari cœptas instituisse, cum non exigua animi nostri in Domino lætitia percepimus, omniumque & singularum Domorum huiusmodi erectionem, necnon omnes & singulas antiquas dicti Ordinis constitutiones & ordinationes per eos, vt præfertur obseruari cœptas, quarum etiam tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis haberi volumus (quatenus non sint reuocatæ, nec decretis Concilij huiusmodi, aut aliis canonicis sanctionibus contrarientur) auctoritate & tenore prædictis, etiam perpetuo approbamus & confirmamus.

Et Generali facultatem Reformatas Domos vbique erigendi tribuit.

§. 4. Ac Generali dicti Ordinis Magistro nunc & pro tempore existenti, vt vbicumque locorum quæcumque eiusdem Ordinis Reformatas Domos & Ecclesias canonice erigere & instituere, libere & licite valeat similiter perpetuo concedimus & indulgemus, ac etiam plenam, liberam & omnimodam licentiam, auctoritatem & potestatem tribuimus & impartimur.

Hanc tamen Congregationem, d. Generali Ordinis, aliisque Prælatis totaliter supponit.

§. 5. Ceterum ne prætextu Reformationis huiusmodi vnitatem dicti Ordinis aliquo tempore perturbari contingat, omnia & singula domos, Ecclesias & alia regularia loca sub eadem reformatione hucusque erecta & instituta, ac de cetero in perpetuum erigenda & instituenda, eorumque omnium & singulorum Superiores, fratres, religiosos, & alias personas quascumque nunc & pro tempore existentes, perpetuis futuris temporibus sub eiusdem Ordinis vnitate remanere volumus, illaque & illos Generali, Magistro, Vicariis Prouincialibus, Visitatoribus, ceterisque Superioribus dicti Ordinis, præsentibus & futuris in omnibus & per omnia perpetuo quoque supponimus & subiicimus, ita vt Generali Magistro, Vicariis, Prouincialibus, Visitatoribus, ceterisque Superioribus prædictis æque ac ceteri Ordinis prædicti fratres & religiosi subsint & pareant, nec ab eadem vnitate & subiectione quouis prætextu, colore vel ingenio, seu vllo vnquam tempore seiungere aut separare vel eximere præsumant.

Has literas semper validas & secundum eas iudicari mandat.

§. 6. Decernentes præsentes literas semper & perpetuo validas & efficaces esse & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, sicque per quoscumque Iudices etiam Commissarios quauis auctoritate fungentes, & causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios iudicari & diffiniri debere, irritum quoque & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores eorum deputat.

§. 7. Necnon mandantes venerabilibus fratribus nostris Toletan. Ispalen. & Cæsaraugustan. Archiepiscopis, quatenus ipsi vel duo, aut vnus eorum per se vel alium seu alios, præsentes huiusmodi ac in eis contenta quæcumque vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte ipsorum Professorum vel alicuius eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra omnia & singula præmissa inuiolabiliter obseruari, ac singulos, quos ipsæ præsentes concernunt illis pacifice gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque contra præsentium huiusmodi tenorem quomodolibet molestari. Nos enim eis & eorum cuilibet quos, quibus, quoties & quando opus fuerit citandi, & sub censuris, aliisque pœnis in forma consueta inhibendi, necnon contradictores quoscumque per similes sententias, censuras & pœnas appellatione postposita (seruata tamen forma Concilij Tridentini) compescendi, brachiumque seculare si opus fuerit inuocandi, plenam & liberam Apostolica auctoritate

prædicta

prædicta earumdem tenore præsentium concedimus facultatem.

Clausula contrariorum derogatoria.

§. 8. Non obstantibus eiusdem Bonifacij prædecessoris de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis extra suam Ciuitatem vel Diœcesim vigore ipsarum præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis illi eiusque Superioribus & personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis in genere vel specie, etiam Motu proprio & consistorialiter ac alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus etiamsi de illis eorumque totis tenoribus, specialis specifica, expressa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie latissime & plenissime ac specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel diuisim ab eadem sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§. 9. Et quia difficile foret præsentes literas ad singula loca vbi necesse fuerit deferri, volumus & Apostolica auctoritate pariter decernimus, quod earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manuque alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo pro tempore existentis Magistri Generalis ipsius Ordinis, seu Vicarij subscriptis & munitis, eadem fides tam in iudicio quàm extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur.

Sanctio pœnalis.

§. 10. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostrarum absolutionis, approbationis, confirmationum, innouationis, concessionum, roboris, adiectionis, defectuum suppletionis, concessionis, indulti, impartionis, voluntatis, suppositionis, subiectionis, decreti, mandati & derogationis prædictorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Dat. P. An. 2. die 13. Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno incarnationis Dominicæ 1606. 12. Kalend. Septemb. Pont. nostri Anno. 2.

XXVI. Reuocatio facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum & Religiosorum quoquo modo concessarum, cognoscendi causas suorum subditorum ad officium S. Inquisitionis hæreticæ prauitatis quomodolibet pertinentes.

Concordat const. 22. Alexandri IV. quæ est sup. Ne commissæ. lib. 1.

Edita An. D. 1606.

PAVLVS EPISCOPVS, *Seruus seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.*

Exordium.

Romanus Pontifex ea interdum, quæ in prædecessoribus suis temporum & rerum qualitate id tunc exposcente, prouide pro hæresum extirpatione sancita sunt nouis emergentibus rationibus reuocat & immutat, aliaque desuper disponit & ordinat, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

Pius IV. iussit Inquisitores procedere contra quoslibet facultates, dummodo ab eorū Superioribus non esset præuentū, vt sup. in eius const. 51. Pastoris. lib. 2.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Pius Papa Quartus Prædecessor noster sua perpetuo valitura Constitutione statuit, ordinauit & declarauit, quod ex tunc deinceps in omnibus Christiani Orbis partibus Inquisitores hæreticæ prauitatis tam generales quàm in quibusuis Prouinciis, Ciuitatibus, Oppidis, Terris & Locis pro tempore deputati particulares, contra omnes quorumcumque Ordinum etiam exemptorum, etiam Mendicantium professores & Religiosos, ac etiam alios quoscumque quouis modo priuilegiatos, & exemptos, de hæresis crimine quomodolibet suspectos aut culpabiles, dummodo a suorum professorum & Religiosorum Superioribus vel Prælatis in causis huiusmodi præuenti non fuissent, iuxta facultates officij Inquisitionis ipsius prauitatis inquirere & procedere, ac culpabiles & delinquentes repertos secundum canonicas sanctiones castigare atque punire possent & valerent, ac alias prout in literis ipsius Pij Prædecessoris latius continetur.

Hic modo Pont. facultatem quibuscūque Ordinum Prælatis cognoscendi causas Regulariū ad officium S. Inquisitionis quomodo concessam reuocat.

§. 2. Cum autem rerum vsu compertum sit, occasione præuentionum huiusmodi nonnulla interdum impedimenta orta esse, quo minus causæ huiusmodi ea qua decet diligentia cognoscantur, Nos de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, contra hæreticam prauitatem generalium Inquisitorum illa de medio tollere volentes, Motu proprio & ex certa scientia nostra ac matura deliberatione, hac nostra etiam perpetuo valitura Constitutione omnia & quæcumque priuilegia, indulta, facultates & concessiones Generalibus, Superioribus & Prælatis quorumcumque Ordinum, siue Mendicantium, siue Clericorum Regularium, cuiusuis Ordinis & instituti, etiam dicta constitutione non expressorum, & quantumuis exemptorum, & quocumque nomine nuncupentur, per dictum Pium, ac quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam concessa, approbata, & innouata, & quantumuis etiam longissimo tempore obseruata, causas ad dictum officium quouis modo spectantes cognoscendi, & terminandi, seu in illis quoquo modo se intromittendi, quorum omnium & singulorum tenores, etiamsi de illis specialis, & expressa mentio habenda esset, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & insertis habentes, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo cassamus, reuocamus, & abolemus, ipsisque Generalibus, Superioribus, & Prælatis, vt de cetero quouis quæsito colore vel prætextu præuentionis, vel consuetudinis, & præscriptionis immemorabilis, seu cognoscendi, an delationes huiusmodi calumniosæ sint, necne in eisdem causis, tam motis quàm mouendis, quoquo modo se intromittere, seu immiscere, denunciationes recipere, testes examinare, processus conficere, causas ipsas cognoscere, definire, vel terminare minime audeant, seu præsumant, simili auctoritate districtius inhibemus.

Regulares omnes Ordinariis & Inquisitoribus libere denunciari mandat.

§. 3. Volentes, & expresse mandantes, vt ipsi Religiosi possint & debeant omnes, etiam Ordinum huiusmodi professores de hæresi suspectos, Inquisitoribus vel Ordinariis locorum viciniotibus libere denunciare, absque eo quod Superiores prædicti personas denunciandas, & causas perquirere, vel quoquo modo id impedire, vel causas retardare audeant seu præsumant.

Et causas coram ipsis Prælatis pendentes Inquisitoribus & Ordinariis committit.

§. 4. Insuper omnes, & quascumque causas ad dictum officium quomodolibet spectantes & pertinentes, coram Generalibus Superioribus, & Prælatis huiusmodi in quibuscumque locis existentibus, ac contra quoscumque Religiosos, vt præfertur exemptos, motas & pendentes, ad nos harum serie auocamus, easque omnes in statu & terminis, in quibus de præsenti repetiuntur, ipsius prauitatis Inquisitoribus vel Ordinariis locorum viciniotibus terminandas committimus.

Prælatos ad transmittendum omnia acta, & omnes regulares de hæresi suspectos, eisdem Ordin. & Inquisitoribus monet.

§. 5. Præterea ipsis Generalibus, Superioribus, & Prælatis pari auctoritate præcipimus atque mandamus, vt omnes processus & acta causarum huiusmodi Inquisitoribus seu Ordinariis prædictis respectiue remittant, & consignent; necnon professores, fratres & Religiosos supradictos, quos hæresis labe infectos vel suspectos, etiam in visitatione esse nouerint, absque alia consultatione eorum propriis Superioribus facienda, eisdem Inquisitoribus vel Ordinariis locorum viciniotibus respectiue denuncient.

Contrauenientibus pœnas imp. nit.

§. 6. Quod si Generales, aliique prædicti præsentibus literis non paruerint, eos omnes priuationis quarumcumque dignitatum, seu prælaturarum, vel officiorum suorum Ordinum, ac vocis actiuæ & passiuæ, perpetuæque inhabilitatis ad easdem, necnon contra fautores hæreticorum, & impeditores officij statutas & inflictas pœnas, aliasque censuras Ecclesiasticas, etiam excommunicationis maioris latæ sententiæ, à qua non nisi à Nobis, vel à Romano Pontifice

Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo, absolutionis beneficium valeant obtinere, eo ipso incurrisse.

Clausulas huius bullæ præseruatiuas apponit. §. 7. Necnon præsentes literas, licet Generales, Superiores, & Prælati prædicti, aut quicumque alij quauis auctoritate, dignitate vel officio, seu honore fulgentes in præmissis quomodolibet interesse habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati non fuerint, semper & perpetuo validas & efficaces existere, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus inuiolabiliter obseruari, sicque per quoscumque Iudices & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus & declaramus.

Clausulas derogatorias addit. §. 8. Non obstantibus prædicta, ac quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinum, & institutorum quorumcumque iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, etiam mare magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, eisdem Ordinibus eorumque Generalibus, Superioribus, & Prælatis, ac personis, etiam per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Sedem prædictam, & per Nos quouis modo concessis, confirmatis & iteratis vicibus approbatis & innouatis, quibus ac aliis omnibus, quæ præsentibus quomodolibet obstare possent, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specifica & expressa, ac indiuidua & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum tenores pro plene & sufficienter præsentibus expressis, & totaliter insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Formam & effectũ publicationis præscribit. §. 9. Vt autem præsentes literæ ad omnium notitiam deducantur, ne vel aliquis ignorantiam earum prætendere, aut contra eas se excusare valeat, illas in valuis sancti Ioannis Lateranensis, & Principis Apost. Basilicarum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, ac acie Campi Floræ de more affigi & publicari, earumque exempla inibi affixa dimitti, ac post publicationem huiusmodi omnes & singulos quos concernunt, & concernent in futurum perinde arctent & afficiant, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Transumptis credi iubet. §. 10. Quodque earum transumptis etiam impressis, Notarij publici manu subscriptis, & sigillo alicuius Prælati, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem in iudicio & extra, vbique gentium & locorum adhiberi volumus & mandamus, quæ eisdem originalibus literis adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ, & nihilominus vt ad maiorem notitiam singulorum & quorumcumque Religiosorum prædictorum præsentes deueniant, etiam volumus & in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus Generalibus, Superioribus, & Prælatis prædictis, vt in primis proximis futuris Capitulis, seu Congregationibus Prouincialibus vel Generalibus cuiuscumque Prouinciæ, tam in Italia quàm extra, præsentes nostras literas legi, & publicari faciant, & procurent.

Sanctio pœnalis. Dat. Romæ apud S. Marc. Anno Incarnationis Dominicæ 1606. Kalend. Septemb. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Dat. P. An. 2. die 1. Sept.

Publicatio. *Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi 1606. Indict. 4. Pont. autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Pauli diuina prouidentia Papæ Quinti, Anno secundo, die vero tertia mensis Octobris, suprascriptæ literæ Apostolicæ, affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Io. Baptistam Menochium, eiusdem Sanctissimi D. N. Papæ, & Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.*

XXVII.

Quod Fratres Congregationis Capuccinorum Ordinis S. Francisci in Regnis Hispaniarum, seruata forma sacrorum Canonum, & Concilij Tridentini, ceteris non obstantibus, noua loca recipere possint.

Congregationem istam approbauit Clemens VII. in sua constitut. 21. Religionis. supra lib. 2. vbi alia de eadem Congregatione indicaui; habes etiam hic constitut. 54. Ecclesiæ.

Attende narrata sup. ad Const. 9. huius Pont. Sanctissimus.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1606.

Exordium. AD vberes & suaues fructus quos dilecti filij Congregationis Capuccinorum, Ordinis S. Francisci fratres, in Ecclesia militanti, cuius regimini diuina disponente clementia præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem conuertentes, ac vberiores ex ipsa Congregatione fructus in dies prouenturos esse sperantes, ad ea merito libenter intendimus, quæ ipsius Congregationis Capuccinorum augmento conducere possunt, quæ vero illi in hoc impedimentum aliquod afferre dignoscuntur, è medio tollere procuramus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Capuccini in Regnis Hispaniarum noua loca recipere possint. §. 1. Idcirco pro parte Procuratoris generalis prædicti Ordinis, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de consilio Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis regularium Præpositorum, eiusdem Ordinis fratrum Capuccinorum Superioribus, vt vbique locorum in Regnis Hispaniarum, noua Monasteria seu Domos, seruata tamen forma in iis recipiendis Sacrorum Canonum, & Concilij Tridentini, accipere libere & licite valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, licentiam & facultatem concedimus, & indulgemus.

Non obstantibus bulla Clemen. VIII. & aliis contrariis quibuscumque. §. 2. Non obstantibus fel. record. Clementis Papæ Octaui prædecessoris nostri, quæ incipit, Quoniam ad instituta, sub Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Iulij 1603. Pontificatus sui Anno 12. aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & cuiusvis alterius Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusuis aliis Ordinibus, ac eorum Superioribus, & personis, sub quibuscumque verborũ formis & tenoribus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis huius Bullæ credatur. §. 3. Volumus autem vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Marc. &c. die 5. Septemb. 1606. Pontificatus nostri Anno secundo. *D. P. An. 2. 5. Septembr.*

XXVIII.

Iurisdictio & facultates Auditoris Curiæ causarum Reu. Cameræ Apostolicæ.

Hoc officium antiquissimum & præstantissimum est, & vetustior bulla, quæ de speciali huius Tribunalis iurisdictione haberi potuit, est 7. Innocentij VIII. sup. lib. 1. Vltra quam posui aliam Pij IV. num. 33. Ad eximia, lib. 2. vt quisque ex illis & ista dignoscat, quam aucta sint huius Auditoris iurisdictiones. Sciae etiam

etiam ad eius iurisdictionem spectare omnes causas Confraternitatis Misericordiæ de Vrbe, vt in eiusdem Innocentij VIII. constitut. 16. Inter. supra. libro primo. & etiam Archiconfraternitatis Sancti Rochi, vt in prædicti Pij Quarti constitut. 16. Regimini. lib. 2.

Huius autem Tribunalis reformationem primo edidit Pius IV. in const. 56. Inter multiplices. sup. lib. 2. Et deinde Pius V. in const. 113. Inter illa. eod. lib. Ac postremo Paulus V. infra in eius constit. 71. Vniuersi. §. 4.

Edita An. D. 1606.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei. Dilecto filio Magistro Petro Paulo Crescentio Presbytero Romano, vtriusque Iuris Doctori; Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, Notario & familiari nostro, salutem & Apostol. benedictionem.

Exordium.

EXimiæ fidelitatis & prudentiæ, necnon onerosa ac grata deuotionis & familiaritatis obsequia, quæ Nobis, & Apostolicæ Sedi iamdudum impendisti, & de præsenti assiduis studiis impendere non desistis, generis quoque nobilitas, literarum scientia, & ingentes animi dotes quibus clarere dignosceris, iam exinde conceptam in nobis spem, & expectationem, maiorem accendunt, ac pollicentur haud dubie quod ea quæ tibi etiam de cetero duxerimus committenda etiam quam maxima arduaque negotia, eo maiori prudentia ac diligentia exequeris, quo personam tuam in posterum condignis honoribus, gratiis, & fauoribus magis propriis à Nobis cognoueris decoratam.

Officium Auditoratus vacauit per promotionē Marcelli Lantes, ad Cardinalatum.

§. 1. Cum itaque officium generalis Auditoratus, seu Audientiæ causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ, quod nuper dilectus filius noster Marcellus S. R. E. Cardinalis Lantes nuncupatus tempore assumptionis de eius persona ad Cardinalatus honorem per nos nuper de fratrum nostrorum consilio, Apostolica auctoritate factæ obtinebat, ex eo quod illud per assumptionem prædictam harum serie vacare decernimus, & per decretum huiusmodi vacet ad præsens.)

Et modo Petro Paulo Crescentio, ob eius virtutes hic indicatas confertur.

§. 2. Nos volentes te literarum Apostolicarum maioris præsidentiæ Abbreuiatorem, & in illarum expeditione dilecto filio nostro Alexandro S. Laurentij in Damaso Diacono Cardinali Montalto nuncupato, eiusdem S.R.E. Vicecancellario assistentem, ac in vtraque Signatura nostra Referendarium, etiam continuum Commensalem nostrum, quem ad tanti Officij regimen, & ministerium duximus assumendum, & in illius assecutione ceteris anteponendum, fauore prosequi gratiæ specialis, Teque à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à iure vel ab homine quauis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existis ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, necnon singulorum priuilegiorum, indultorum facultatum prædicto, & quibuscunque aliis Officiis, Collegiis, Tribunalibus & locis piis Vrbis, eorumque Iudicibus, Rectoribus, & Protectoribus, ac aliis personis, quomodolibet & quandocumque etiam sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis concessorum, ac scripturarum, aliarumque literarum desuper confectarum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis & insertis habentes, de tuis probata fide, integritate, & diligentia plurimum in Domino confisi.

Cum omnibus iuribus, emolumentis, & iurisdictionibus solitis, & cum infrascriptis videlicet.

§. 3. Motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera deliberatione, & ex certa scientia nostris, Officium prædictum, siue vt præmittitur, siue alias quouis, quem haberi volumus pro expresso, modo vacans cum Officio Correctoriæ, seu Correctoris Archiuij dictæ Curiæ, & aliis illi annexis, ac omnibus & singulis illius honoribus, præeminentiis, prærogatiuis, exemptionibus, immunitatibus, iurisdictionibus, fauoribus, gratiis, priuilegiis, necnon (salua dismembratione, & separatione sex millium scutorum annuorum monetæ Romanæ decem Iuliis eiusdem monetæ pro quolibet scuto huiusmodi computatis, ex fructibus dicti Officij Auditoratus per fel. record. Sixtum Papam V. prædecessorem nostrum factis, seu sex millibus scutis prædictæ Cameræ alias applicatis saluis remanentibus) cum iuribus, regalibus, prouentibus, obuentionibus, & emolumentis consuetis ac debitis, facultatibusque & indultis, ac decretis, etiam in ordine, & modo procedendi in causis præfato Marcello Cardinali, & aliis qui pro tempore fuerunt causarum Curiæ huiusmodi generalibus Auditoribus, ac per piæ mem. Iulium II. Leonem X. Clementem VII. Paulum III. & Iulium etiam III. ac prædictum Sixtum, & Gregorium XIV. aliosque quoscumque Romanos Pontifices etiam prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam sub quibuscumque tenoribus, ac cum quibusuis clausulis, & decretis, tam in forma breuis quam sub plumbo expeditis literis, ac alias ex vsu, stylo, consuetudineque quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & assignamus. Teque ad tui vitam, nostram, & pro tempore existentis Romani Pontificis, ac dilecti filij nostri Petri tt. S. Ioannis & Pauli, presbyteri Cardinalis Aldobrandini nuncupati, moderni & pro tempore existentis ipsius S.R.E. Camerarij, & causarum Curiæ Cameræ huiusmodi generalem Auditorem, cum honoribus, oneribus, præeminentiis, prærogatiuis, exemptionibus, immunitatibus, iurisdictionibus, fauoribus, gratiis, priuilegiis, concessionibus, indultis, iuribus, regalibus, emolumentis, facultatibus, & decretis prædictis, eisdem auctoritate & tenore constituimus & deputamus, ac in locum dicti Marcelli Cardinalis quo ad huiusmodi Auditoratus Officium, eiusque liberum exercitium quoad vixeris substituimus, & subrogamus.

In causis criminalibus absque irregularitate se immiscendi.

§. 4. Teque ad Auditoratus, & Correctoriæ officia huiusmodi, & eorum liberum exercitium, ac omnia & singula prædicta ex nunc admittimus, & recipimus, & per Petrum Cardinalem modernum, ac pro tempore existentem Camerarium prædictum, necnon dilectos filios dictæ Cameræ Præsidentes, Clericos, ceterosque ad quos spectat & spectabit, tam in Camera quàm extra eam recipi & admitti, atque tibi de iuribus, regalibus, iocalibus, taxis, prouentibus, obuentionibus, emolumentis, & aliis supradictis integre responderi, & satisfieri mandamus, ac volumus, & etiam præcipimus. Tibique indulgemus, quod si te in quibuscumque causis criminalibus etiam vbi pœna sanguinis, & vltimi supplicij imponenda erit seu imponeretur, aut de huiusmodi causis tractandum fuerit, in posterum aliquando contigerit immiscere, nullam ob irregularitatis, vel inhabilitatis cuiuscumque, seu aliam censuram Ecclesiasticam, aut infamiæ maculam, siue notam, nec alia incurras impedimenta, dummodo sententiam sanguinis per te ipsum non feras, neque votum subscribas.

Causas per Locumtenentes cognoscendi.

§. 5. Ac etiam tibi, per te seu alium vel alios idoneum, vel idoneos Locumtenentem, seu Locatenentes, & Officiales, vel Vicesgerentes tuos, quos, & quando pro tempore duxeris assumendos, aut deputandos, de omnibus & singulis causis, modis, & formis infrascriptis cognoscendi & decidendi, facultatem concedimus per præsentes.

In causis oblig. Cam. præterquam in inibus alibi introductis, & inter Ciues Rom. iuxta Bullam Pij IV. cit. in rubr. procedendi.

§. 6. Quod tu videlicet tam in causis obligationum in forma Cameræ, quàm in forma iuris Guarentigiæ, vel Ripæ, vel Ripettæ celebratarum, ac etiam in aliis obligationibus in quibus etiam absque obligatione in forma Cameræ debitores consenserint in mandatum exequutiuum vnica citatione, vel etiam sine citatione, & quarum obligationum, vel consensuum vigore in aliis Tribunalibus executiue, vel per relaxationem mandatorum proceditur quouis modo, solus, præterquam inter Ciues Romanos, inter quos priuilegium, seu constitutionem vltimo loco per recol. mem. Pium Papam IV. similiter prædecessorem nostrum in fauorem Populi Romani, motu proprio factam seruari volumus. Alij vero quicumq; etiam Romanæ Curiæ Iudices in similibus causis, nullatenus nulloque modo procedere possint; Ac de omnibus & singulis obligationibus in forma Cameræ

vbiuis locorum, & inter quascumque personas factis, vel faciendis, iis dumtaxat exceptis, quæ in dependentibus à litibus, & causis in eadem Camera, aut coram aliis Iudicibus pro tempore introductis, factæ & receptæ fuerint, & tunc non per viam censurarum, sed per viam mandari executiui.

Easque à quibuscumque Iudicibus præterquam commissas per speciale rescriptum de oblig. Cam. mentionē facient, & causas Capitolinas inter Ciues Romanos vertentes reassumendi.

§.7. Itaut quascumque causas quæ de cetero perpetuis futuris temporibus in eadem Curia super ipsis obligationibus, aliisque omnibus supradictis, in alio quam Auditoratus huiusmodi Tribunali, præterquam in vim specialis commissionis nostræ de dictis obligationibus specialem mentionem facientis motæ fuerint, in illarum statu, gradu, & terminis in quibus reperientur, tua ordinaria auctoritate, exceptis dumtaxat causis Curiæ Capitolinæ contra dictos Ciues Romanos pro tempore iuxta formam dicti priuilegij motis, reassumere, & etiam Iudicibus quibus fuerint commissæ, ac coram quibus illæ pendebunt, ne in eis, aut de illis quoquo modo, aut quouis quæsito colore, directè vel indirectè, illisque ac omnibus, & singulis quibuscumque aliis Iudicibus, eorumque Locatenentibus, ac Auditoribus, tam Ecclesiasticis quàm secularibus, ne in executionibus, ac processibus prædictarum obligationum, ac contractuum, de cetero contra tenorem præsentium ad instantiam cuiusuis personæ, Collegij, Vniuersitatis, Capitulorum, & quorumuis etiam priuilegiatorum, sub excommunicationis latæ sententiæ, indignationisque nostræ pœnis, ac partibus ipsis, & Notariis, Procuratoribus, Sollicitatoribus, Executoribus, ac Officialibus, sub eisdem censuris & pœnis, ac priuationis officiorum suorum, & inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, necnon quingentorum ducatorum, Fisco & eidem Cameræ applicandorum, refectionisque expensarum partibus arbitrio tuo, & nullitatis processuum inde sequentium, & sequuturorum quouis modo, directè vel indirectè se intromittere præsumant, inhibere; & quicquid secus super his contigerit attentati, irritum & inane existat, & esse censeatur, prout ita decernimus.

Solus vigore oblig. Cam. censuras promulgandi.

§.8. Quodque tu solus vigore dictarum obligationum censuras Ecclesiasticas promulgare.

Causas omnes spirituales, & etiā omnium Curialium, Cambiatorū, Mercatorum, & pensionum cognoscendi.

§.9. Necnon omnes, & singulas spirituales, Ecclesiasticas, ac profanas, & quorumuis etiam eiusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, eorumque ac nostrorum familiarium, & continuorum commensalium, necnon quorumcumque prælatorum in ipsa Curia degentium, ac etiam Imperatoris, Regum, Principum, ac Communitatum, & Vniuersitatum, eorumdemque Principum Oratorum, necnon dictæ Curiæ officialium eandem Curiam sequentium, ac familiarium eorumdem, & ipsius Curiæ causarum huiusmodi Auditoris Notariorum, & eorum familiarium, Campsorum quoque, & quorumuis mercatorum, ac pensionum annuarum super fructibus, redditibus, & prouentibus Ecclesiasticis, ac eorum fructuum, etiam loco pensionum huiusmodi reseruatorum & assignatorum, etiamsi eorum & earum solutio non sit in prædicta Curia, sed in partibus facienda, & quascumque alias etiam commissarias causas, tam ciuiles quam (absque alicuius irregularitatis, seu inhabilitatis, aut infamiæ, vel cuiusuis alterius sententiæ, censuræ, & pœnæ Ecclesiasticæ incursu) criminales, & mixtas, coniunctim vel diuisim in eadem Curia, quomodocumque vel qualitercumque motas, & mouendas, ac inter quascumque partes, etiam per viam inquisitionis, aut ex officio quomodolibet pendentes.

Causas appellationum à sententiis Iudicum vrbis, (Vicario, Gubernatore & Senatore, ac Iudicibus Capitolij exceptis) necnon à quibuscumque Iudicibus extra Curiā latarum cognoscendi.

§.10. Et quæ per appellationem à grauaminibus illatis, & inferri comminatis, seu sententiis definitiuis, vel interlocutoriis, à quibusuis Iudicibus Ordinariis, & Arbitris, atque Arbitratoribus in Curia & Vrbe prædictis (Vicario nostro, ac Gubernatore, & Senatore Vrbis, Iudicibusque Capitolinis duntaxat exceptis) ac extra easdem Curiam, & Vrbem, à quibuscumque Iudicibus Ordinariis, vel delegatis, seu Arbitris, vel Arbitratoribus, ac etiam dictæ Sedis Legatis, & eorum Vicelegatis in Terris eidem Romanæ Ecclesiæ mediate vel immediate subiectis, aut aliis eorum Gubernatoribus, vel Officialibus, & quibusuis in feudum, seu Vicariatum, seu alias quomodolibet concessis, & pro tempore latis, & promulgatis, interpositam, seu alias camdem Sedem per viam reclamationis iudicialis, vel extraiudicialis, aut nullitatis, vel recursus, à quibuscumque sententiis quorumcumque Ordinariorum, etiam extra Statum Ecclesiasticum hactenus deuolutæ sunt, & inposterum deuoluentur.

Hoc tu intellige iuxta reform. Pij V. cit. in rubr.

In causis non excedentibus valorem ducatorum 200. & in causis Mercatorum Tribunalis, vsque ad quamcumque summā summarie, & in omnibus aliorum causis prout in beneficialibus procedendi.

§.11. Eas videlicet in quibus non agetur vltra summam ducentorum ducatorum auri de Camera, aut de re verum valorem prædictæ summæ non excedente, seu quæ inter, & contra mercatores dictæ Curiæ pro quibuscumque negotiis ad quamcumque summā ascendant, & pro Notariis tuis, ac inter, & contra ipsos, ac eorum familias pro tempore vertentur, summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu & figura iudicij, sola veritate inspecta, & manu Regia absque obseruatione terminorum qui de stylo seu ordinatione Palatij Apostolici, aut alias obseruari consueuerunt, seu consueuerint, etiam priuatiue quoad alia Tribunalia, alias verò summam prædictam, aut illius valorem excedentes, ac inter, & contra alios quam mercatores vertentes, seruatis terminis, & alias summarie, prout in beneficialibus, eisdemque terminis quomodocumque male, & nulliter, præpostere, & confuse tentatis, pro minore partium dispendio, etiam vnico contextu, citatione, & audientia reiteratis, etiam per affixionem citationum pro tempore faciendarum, ad valuas ipsorum citandorum habitationis, quoad obligatos in forma Cameræ, seu Guarentigiæ, Ripæ, Ripetiæ, ac aliis supradictis formis executiuis, & quoad alios aliter obligatos, vbi non agetur de maiore quam de viginti ducatorum summa audire, cognoscere, decidere, & fine debito terminare.

Causas omnium delictorum, tam in Vrbe quàm extra contra Curiales & exemptos cognoscendi.

§.12. Necnon de omnibus & singulis quibuscumque & quantumcumque enormibus criminibus, delictis, & excessibus, tam in Vrbe, & Curia prædictis, quam extra eas per quoscumque tam eiusdem Curiæ atque Sedis Officiales, quàm dictam sedem sequentes, & alios etiam à iurisdictione Ordinariorum exemptos, ac dictæ Sedi immediate subiectos cuiuscumque Ecclesiasticæ, vel mundanæ dignitatis, etiam Episcopalis, Archiepiscopalis, primatialis, vel maioris, & per quoscumque alios, cuiuscumque status, gradus, ordinis vel conditionis fuerint, perpetratis vel perpetrandis, ad Procuratoris Fiscalis denunciationem, & promotionem, quàm etiam partium accusationem, vel etiam instigationem, seu ex mero officio, & quoad omnes priuatiue, per Notarios tuos, eorumque Substitutos, ac inter & contra eos, ac alios in eorum officiis, & intus ea solum inquirere & super illas, tam per viam inquisitionis quàm accusationis, seu denunciationis, & instigationis huiusmodi procedere, & culpabiles repertos, iuxta suorum excessuum, exigentiam & qualitatem, quouis modo, absque alicuius irregularitatis, aut alterius censuræ Ecclesiasticæ huiusmodi incursu, punire.

Monitoria contra Episcopos ad personaliter comparendum præuia Papæ commissione decernendi.

§.13. Ita tamen quod monitoria contra Episcopos, vel alios eorum Superiores prædictos ad comparendum personaliter, non nisi præuia commissione manu nostra signata decernas.

Literas Apostolicas solus, vel date alio executore, cumulatiue exequendi.

§.14. Et insuper, quod quascumque literas Apostolicas generales & particulares, tam sub plumbo etiam per officium Audientiæ nostrarum literarum contradictarum, ac per Officium minoris gratiæ, quàm in forma Breuis expeditas, & quarum solam signaturam sufficere concessum fuerit, supplicationes per Nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem, aut in eiusdem Pontificis, seu nostra præsentia signatas, necnon literas pro tempore existentium Camerarij, & Pœnitentiarij maioris, nostrorum (dummodo in illis, & literis Apostolicis prædictis alij executores deputati non fuerint) solus, in quibus vero deputati erunt, cumulatiue cum illis, exequi, & super illis processus debitos in forma solita, etiam cum promulgatione censurarum in similibus promulgari solitarum decernere.

Sententias quorumcūque Iudicū in Curia & extra latarum, & processuum.

§.15. Ac per te tuosque Locumtenentes, seu Vicesgerentes, & Officiales, aut deputatos, & quosuis alios, tam Ecclesiasticos quàm sæculares Iudices, & tam delegatos quàm subdelegatos, ac etiam causarum dicti Palatij Auditores, vel alios, aut Romanum Pontificem pro

tempore

tam generalium quàm particulariū simuls modo exequendi,

tempore existentem, tam in genere quàm in specie, ac alias quomodolibet in eadem Curia, & extra eam pro tempore latarum sententiarum, necnon quorumcumque processuum, generalium vel specialium, tam in die Cœnæ Domini quam alias, cum censurarum, & pœnarum Ecclesiasticarum fulminatione fieri solitorum executionem, quas etiamsi delegatis aut subdelegatis prædictis, vel quibusuis aliis etiam specialiter per Nos, & Sedem prædictam commissæ fuerint, tibi cumulatiue & non priuatiue commissa esse volumus, atque decernimus, seruatis terminis in Tribunali Auditoris Cameræ huiusmodi seruari solitis, etiam singulis diebus & horis, prout in Ordinariis consuetum est facere, illasque & illos debitæ executioni, etiam si opus fuerit cum auxilij brachij sæcularis inuocatione demandare.

Communitates & omnes alios extra Curiā degentes pro contractibus initis in Curia, & Curiales aliosque in Curia degentes pro quibuscumque rebus citan di.

§. 16. Ac quascumque Communitates, Vniuersitates, Collegia, Capitula, necnon etiam extra dictam Curiam degentes personas, pro debitis per eas in eadem Curia contractis, aut salario, seu contractu in ipsa Curia inito, degentes vero in eadem Curia, seu Curiales Ecclesiasticos sæculares vel regulares, etiam ab ipsa Curia absentes, cuiuscumque gradus, status, ordinis, & etiam Pontificalis dignitatis, vel præeminentiæ existens, pro quibusuis rebus, & pecuniarum summis, ad quorumuis etiam absentium, quorum intererit pro tempore instantiam quoties expedierit, etiam per edictum publicum, constito summarie, & extraiudicialiter de non tuto ad eos accessu, ad satisfaciendum de eorum debitis, & præstandum ea ad quæ pro tempore tenebuntur monere, & citare.

Compulsoriales, & remissoriales decernendi.

§. 17. Ac literas quascumque remissoriales, & compulsoriales, tam generales quam speciales, vbi & quoties opus fuerit, arbitrio tuo decernere.

In vim Eug. & Leon. citatarum in rubr. Curiales tuendi.

§. 18. Necnon etiam in vim Eugenianæ in fauorem Curialium emanatæ, ac Leoninæ constitutionum, & pro cuiusque illarum extensione inhibere.

Monitoria &c. ad partes decernenda.

§. 19. Ac monitoria, citationes, & inhibitiones ad partes, etiam per simile edictum decernere, eos quoque arrestare, & carcerare, ac si tibi videbitur, quascumque pœnas, & mulctas eodem arbitrio tuo dimittere, & relaxare, atque pro delictorum & excessuum, necnon criminum qualitate quibusuis pro tempore delinquentibus per te, tuosque Locumtenentes, Vicesgerentes & officiales insligere, & imponere.

Inobedientes excommunicandi, &c.

§. 20. Necnon quoslibet inobedientes excommunicare, & à diuinis suspendere, generaliter vel specialiter interdicere, ac sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas per te, & Locumtenentes, ac alios tuos prædictos pro tempore latas etiam iteratis vicibus aggrauare.

Excommunicati ab A. C. per alios nonnisi in articulo mortis absoluuntur.

§. 21. Et quod à te, vel Locumtenentibus, & aliis prædictis pro tempore excommunicati, seu alias censurati, ab aliis quàm à te vel Locumtenentibus, & aliis tuis huiusmodi, etiam de partium consensu, præterquam in mortis articulo constituti absolui non possint, ad euitandas collusiones statuere.

Excommunicatos autem ab alio. ipse A. C. absoluit, &c.

§. 22. Et cum tibi visum fuerit expedire, Communitates, Vniuersitates, Collegia, Capitula, & personas quascumque à quibusuis sententiis, censuris, & pœnis, ac mulctis Ecclesiasticis spiritualibus vel temporalibus, tam per te & Locumtenentes ac alios tuos præfatos, quàm per alios inflictis, in diebus Paschalibus & Natalitiis, cum reincidentia absoluere, necnon sententias, censuras, & pœnas, ac mulctas huiusmodi, & quæcumque interdicta suspendere, tollere, & eis relaxare.

Obligationes in forma Cameræ post mortem debitorum, contra eorum bona exequitur. Intelligo iuxta Bullam Pij V cit. in rub. Omnibus facultatibus, Auditoribus prædecessoribus quoquo modo concessis, vtitur.

§. 23. Obligationes quoque in forma Cameræ, etiam per mortem debitoris, quoad illius bona tantum, etiam per viam confessionis debiti per aliquem ex Procuratoribus in qualibet obligatione constitutis more solito faciendas, & hæredibus legitime citatis, seu alias arbitrio tuo exequi, & executioni demandari facere.

§. 24. Et generaliter omnia & singula, quæ ad officium Auditoris causarum Curiæ huiusmodi de iure, vel ex priuilegio aut vsu, seu literis, & consuetudine prædictis olim spectabant, & quæ illi qui pro tempore fuerunt causarum Curiæ huiusmodi Auditores iuxta concessas eis facultates facere, & decernere, mandare, statuere, ordinare, & exequi quomodolibet poterunt, seu consueuerunt facere, dicere, mandare, statuere & ordinare, decernere & exequi, libere & licite valeas. Processus, & sententias quas tu, & Locumtenentes, ac alij à te deputati prædicti pro tempore habueritis, & tuleritis, ac reliqua omnia quæ in præmissis, & circa ea, aut quodlibet eorum feceritis, dixeritis, mandaueritis, statueritis, & ordinaueritis, rata ac grata habituri, ac facturi, ea omnia auctore Domino, ab omnibus vsque ad satisfactionem condignam inuiolabiliter obseruari.

Indulta omnia Auditoris innouantur, iterato que conceduntur.

§. 25. Insuper eisdem auctoritate, & potestatis plenitudine, tam literas Iulij II. Leonis X. aliorumque prædecessorum huiusmodi, quàm omnia & singula priuilegia, indulta, facultates, iurisdictiones & gratias officio Auditoratus, & Auditoribus prædictis quomodolibet concessa, ac cum omnibus & singulis in eisdem contentis clausulis singulas desuper confectas literas, quorum omnium & singulorum, ac literarum prædecessorum huiusmodi tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, pariter præsentibus haberi volumus pro expressis, auctoritate, & tenore prædictis approbamus, confirmamus & innouamus, ac illa perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur obtinere, & inuiolabiliter obseruari debere decernimus, eaque omnia & singula ad Officium Auditoratus, & pro tempore existentem Auditorem huiusmodi, perinde ac si in eis specialiter, & expresse, ac in indiuiduo & pro eis, seu in illorum fauorem statuta, & ordinata fuissent, harum serie extendimus & ampliamus.

Dilationes per alios quoscumque concessa, obligatis in forma Cameræ non prosunt.

§. 26. Quodque constitutiones quæ *Odoardus*, & *peruenit*, incipiunt, & quauis alternatiuæ, seu moratoriæ, & dilationes etiam salinariæ, per quoscumque etiam eiusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinales, Clericos Cameræ, & ipsius Cameræ Camerarium pro tempore decretæ, quoad obligatos vt supra, tam respectu bonorum quàm personarum nullatenus prosint.

Causa discussionū vbilibet pendentium & appellationes nō facientes mentionem de oblig. camerali, executionē non retardāt.

§. 27. Quinimo obligationes prædictæ debitæ executioni demandentur, & etiam post mortem debitoris quoad bona, etiam quacumque appellatione, & superinde obtenta commissione de huiusmodi obligatione expressam mentionem non faciente, aut discussione hæreditatis vbilibet pendente, si per creditores data fuerit idonea cautio in forma depositi de restituendo id quod receperint prioribus, & potioribus creditoribus in euentum succumbentiæ non obstantibus.

Præcedentia A. C. in Capella Papa & actibus publicis.

§. 28. Ac etiam, quòd tu Auditor in Capella nostra, & aliis actibus, tam publicis quàm priuatis, primum locum post dictum Gubernatorem, & Oratores Principum si Prælati fuerint habeas, volumus, statuimus & ordinamus, tibique pariter indulgemus.

Contradictores in prædictis coërcet.

§. 29. Ac similiter tibi, contradictores, & rebelles, tibique in præmissis non parentes, opportunis iuris remediis compescendi, & ad id si opus fuerit auxilium brachij sæcularis inuocandi, ceteraque in præmissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna, tam in dicta Vrbe, quàm vbique locorum faciendi, & exequendi, iuxta facultates alias tunc officium Auditoratus huiusmodi attinentibus attributas.

Carceratos vigore suorū mandatorum etiā extr. Curiam relaxat iuxta Pauli III. const. 44. sup. lib. 1. & const. 61. Pij V. lib. 21

§. 3P. Necnon pariter tibi, tuisque in officio Auditoratus huiusmodi successoribus quoscumque pauperes extra Romanam curiam pro debitis ciuilibus, & vigore tuorum, & pro tempore existentis Auditoris Cameræ mandatorum carceratos, tuo & tuorum in officio Auditoratus successorum huiusmodi arbitrio, iuxta facultates desuper Visitatoribus carcerum Vrbis prædictæ per constitutiones piæ mem. Pauli III. & Pij V. Romanorum Pontificum pariter prædecessorum nostrorum, ad fauorem pauperum carceratorum editas relaxandi, & relaxari faciendi.

Miserabiles personas in causarū discussione, ceteris præfert iuxt. Bullam Pij V. an. 2. Accepimus, lib. 2.

§. 31. Necnon quoscumque pauperes, & vere miserabiles in causis tui Tribunalis, tam motis quàm mouendis, pro tempore comparentes, constito prius summarie & extraiudicialiter quantum tibi sufficere videbitur de eorum paupertate & miseria, ad satisfactionem crediti cuius creditores fuerint, vsque ad summam quinquaginta scutorum inclusiue, pro quolibet creditore paupere, & miserabili huiusmodi, etiam si ceteris creditoribus priores, & potiores non extiterint admittendi, ac eis de ipso eorum credito satis-

faciendi

faciendi & satisfieri faciendi, & mandandi realiter, & cum effectu.

In Curia & extra citat. &c.

§. 32. Præterea quoscumque vbi & quando, ac quoties opus fuerit, etiam per edictum publicum, constito summarie, & extraiudicialiter de non tuto accessu, ac etiam sub Ecclesiasticis censuris, & pecuniariis, aliisque pœnis imponendis, moderandis & applicandis, citandi, monendi, & inhibendi, ac in euentum non parationis, sententias, & pœnas huiusmodi declarandi, aggrauandi, reaggrauandi, excommunicandi, interdicendi, auxiliumque brachij sæcularis si opus fuerit inuocandi, perpetuum quoque silentium, omni & quacumque appellatione, & recursu remotis, desuper imponendi, ac alia omnia & singula in præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna faciendi, gerendi, & exercendi, iuxta concessionum aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum desuper, ipsum Auditoratus officium obtinentibus vt præmittitur factarum, tenorem, plenam, & liberam, eiusdem auctoritate, & tenore concedimus, & impartimur facultatem, & potestatem, ac ita tibi mandamus, statuimus, & ordinamus.

Causas cambiorum siccorum in Vrbe cognoscit iuxta Bullam 1. Pij, tom. 2.

§. 33. Postremo, vt omnes & quascumque causas, tam per te quam Locumtenentes, & alios deputatos tuos prædictos super omnibus, & singulis articulis, negotiis, & causis in constitutione, seu motu proprio per prædictum Pium prædecessorem, pro pecuniis ad cambium, & recambium vsurario, & malo modo per mercatores dictæ Vrbis accipiendis, factis, contentis, & dependentibus ab eis prout pro singulorum casuum circumstantiis alias de iure tibi faciendum videbitur, non obstante facultate sub forma motus proprij per prædictum Pium prædecessorem in fauorem dicti Gubernatoris concessa partibus iustitiam ministrando, audiendas, in quibus non tanquam specialis Commissarius, sed prout Auditor Cameræ huiusmodi in similibus causis, iuxta tenorem facultatum suarum, & ordinarium eius Curiæ stylum, consueuit, procedas, cum potestate citandi & inhibendi, ac quascumque inhibitiones per dictæ Vrbis Gubernatorem decretas reuocandi, & criminalitates contra mercatores tollendi, aliasque & alia quæ in præmissis, & circa ea fuerint necessaria, & quomodolibet opportuna faciendi, & alias in omnibus, & per omnia, iuxta concessionum per eosdem Romanos Pontifices prædecessores nostros suo tempore Curiæ causarum eiusdem Cameræ generalibus Auditoribus factarum tenorem per easdem præsentes tibi committimus, & mandamus.

Papa inhibet quibuscumq; iudicibus & personis etiā si Card. fuerint, ne se in oblig. Cam. intromittant.

§. 34. Mandantes propterea, & districtius inhibentes quibuscumque Iudicibus, & personis quocumque nomine nuncupatis, ac quouis priuilegio munitis, etiamsi eiusdē S.R.E. Cardinales fuerint sub indignationis nostræ pœna, & interdicti, necnon etiā excommunicationis sententiis, quas si secus fecerint, eo ipso incurrāt (& à quibus præterquam in mortis articulo constituti, alias quàm à Romano Pōtifice absolui non possint) ne in obligationibus supradictis, illarumque executionibus, aut aliis præmissis contra ipsarum præsentium tenorem quomodolibet se intromittere, aut te, vel Locumtenentes, seu alios deputatos tuos prædictos super præmissis molestare præsumant.

Quod ipsæ præsentes literæ non possint notari de subreptione, &c. neque sub aliquibus reuocationibus comprehendi.

§. 35. Ac decernentes easdem præsentes literas tibi in omnibus & per omnia suffragari debere, illasque & in eis contenta huiusmodi nullo vnquam tempore de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ defectu notari, impugnari, inualidari, aut ad terminos iuris reduci, seu in ius vel controuersiam reuocari, aut aduersus eas quodcumque iuris, aut facti, vel gratiæ remedium impetrari, minusque sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus eas comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum in quo antequam illæ emanarent, erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de nouo cōcessas, etiam sub quacumque Data per te eligenda, validasque & efficaces semper fore & esse, vimque validi & efficacis contractus inter Nos, & Sedem, ac Cameram prædictas ex vna, & te ex altera parte rite & recte facti, initi, & stipulati, ac etiam hinc inde acceptati habere, & obtinere, ac inuiolabiliter obseruari debere.

Decretum irritans cum clausula sublata appon.

§. 36. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios etiam S.R.E. Cardinales, & Camerarium dictæ Cameræ, ac Præsidentes, & Clericos, necnon Palatij Apostolici Auditores huiusmodi, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quauis causa & instantia, ac vbique locorum iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes amplissimas & in specie regulis de iure quæsito non tollendo, & Bullæ Pij IV. de registrandis subhastis, quæ bulla est n. 98. lib. 2.

§. 27. Non obstantibus præmissis, ac nostris quatenus opus sit de non tollendo iure quæsito, necnon reuocatorijs facultatum ad instar non concedendarum, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, etiam per Nos ac Prædecessores, & Successores nostros Romanos Pontifices, quoscumque, quomodocumque & quandocumque editis & edendis, & etiam prædicti Pij IV. prædecessoris, quod priuilegia, concessiones, & indulta Cameræ Prædictæ præiudicium quomodolibet concernentia in Camera ipsa intra certum tempus registrari, intimari, insinuari, & notificari debeant disponente. Ita quod in ipsas præsentes literas in ea seu Camera nullo vnquam tempore præsentare, intimare, notificare, registrari facere, ac insinuare minimè tenearis, nisi si, & quando tibi videbitur, ac quibusuis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam de rebus, & bonis Ecclesiæ & Cameræ prædictarum nō alienandis, ac in illorum alienatione, seu concessione, certas solemnitates & formas seruari debere, disponentibus, ac Curiæ, & Palatij prædictorum stylo, necnon Vrbis, & Cameræ huiusmodi, ac quarumcumque aliarum Ciuitatum, Terrarum, & locorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, reformationibus, etiam nouis, & nouissimis, & decretis, ac ordinationibus, priuilegiis quoque, & indultis, ac literis Apostolicis, quibusuis Communitatibus, Vniuersitatibus, Baronibus, Domicellis, Feudatarijs, & aliis quibuscumque dictæ Sedi, mediate vel immediate subiectis, & quibusuis aliis quacumque dignitate, etiam Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, & Cardinalatus honore fulgentibus personis, vbiuis locorum existentibus, ac etiam Nostris, & dictæ Sedis Nuntiis, Legatis etiam de Latere, per Nos, & recolendæ mem. Clementem VIII. ac alios Romanos Pontifices prædecessores nostros sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis, etiam pro quibuscumque causis, etiam motu simili concessis, confirmatis, & approbatis, ac etiam iteratis vicibus innouatis, & in posterum concedendis, confirmandis, approbandis & innouandis. Quibus omnibus & singulis, ac omnibus aliis hic non expressis, quæ forsan præsentibus obesse possent, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac indiuidua mentio habenda, aut aliqua alia certa & exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat motu & scientia, ac de potestatis plenitudine paribus specialiter, & expresse derogamus, ac plene & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus, necnon omnibus illis, quæ in præmissis, & quibuscumque desuper confectis literis concessa fuerunt non obstare, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Declarat non derogare Cōcilio Tridentino, neque reformationib. Pij IV. & V. cit. in rub.

§. 38. Per præsentes autem non intendimus reformationibus de Auditoratus huiusmodi, & aliis dictæ Curiæ officiis per Pium IV. & Pium V. prædecessores præfatos factis, necnon Concilij Tridentini decretis in aliquo derogare, vel alias præiudicare, sed illas & illa salua esse, & in suo robore permanere; eaque omnia, ac etiam alias quas hodie per alias literas nostras, statuimus & ordinamus reformationes per te, & successores tuos prædictos, atque alios ad quos id spectat, seu in futurum quomodolibet spectabit, omnino & inuiolabiliter seruari volumus, & mandamus.

Iubet A. C. iurare de fideliter exercendo officium.

§. 39. Et insuper etiam volumus, quod tu, antequam officium Auditoratus causarum Curiæ Cameræ huiusmodi exercere incipias, de illo fideliter exercendo in manibus prædicti Petri Cardinalis, & Camerarij, seu ab eo ad id deputati, aut eius Locumtenentis solitum præstes iuramentum.

§. 49. Quod

Transumptis quae credi debeat.

§.40. Quodque praesentium literarum transumptis, & exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personae Ecclesiasticae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, & adhiberi fidemque facere illa debeant, quae ipsis originalibus adhiberetur, & quam ipsae facerent, si forent exhibitae vel ostensae.

Et quomodo officium ipse exercere debeat.

§.41. Tu igitur praefatum Auditoratus causarum Curiae Camerae Apostolicae officium prompta deuotione suscipiens, sic illud diligenti studio, cura, & integritate exequere, vt tua opera ad Dei laudem, & gloriam, ac earumdem Ecclesiae, & Curiae bonum publicum, priuatorumque commoditatem, & exemplum laudabile cedant. Teque apud Nos, & Sedem praedictam, vt speramus merito per amplius recommendent.

Sanctio poenalis.

§.42. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, concessionis, assignationis, constitutionis, deputationis, substitutionis, subrogationis, admissionis singulorum indultorum, statutorum, ordinationum, facultatum, approbationis, confirmationis, innouationis, extensionis, ampliationis, decretorum, praecepti, mandatorum, voluntatis, derogationis, & declarationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

D.P. An. 2. 15. Septembr.

Datum Romae apud S. Marcum Anno Incarnationis Dominicae 1606. 17. Kal. Octobris, Pontificat. nostri Anno 2.

XXIX. Quod Moniales Congregationis B. Mariae Fuliensis Ordinis Cisterciensis, perfruantur gratiis, & exemptionibus à superioritate aliorum Praelatorum d. Ordinis, quibus Monachi d. Congregationis potiuntur.

Istam Congregationem omnium primus approbauit Sixtus V. in sua constitut. 32. Religiosos. lib. 2. vbi alia indicaui.

Edita An. D. 1606.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QVae regulares personas in aliquam controuersiam ex concessionibus Apostolicis vocare possunt, Nostra nos decet auctoritate submouere.

Clem. VIII. exemit à Praelatis omnibus Ordinis Cisterciensis Monachos reformata Congregationis S. Mariae Fuliensis, eorumque bona & Monasteria in const. 12.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Clemens Papa VIII. praedecessor noster Congregationem Reformatam Beatae Mariae Fuliensis Ordinis Cisterciensis; eiusque Superiorem Generalem, Abbatemque & Monachos Monasterij B. Mariae Fuliensis huiusmodi, in quo primum huius Congregationis regularis obseruantia, & reformatio introducta fuerat, aliosque vniuersos eorum Abbates, Monachos, & Religiosos, eorumque Monasteria, domos, grangias, loca & bona quaecumque tunc praesentia & futura, ab omni superioritate, iurisdictione, gubernio, regimine, administratione, subiectione, obedientia, visitatione, correctione, & emendatione Cistercij, Claraeuallensis & aliorum tunc & pro tempore existentium Generalium, ac Morimundensis, & aliorum Abbatum, Praelatorum, & Superiorum eiusdem Ordinis Cisterciensis, quacumque auctoritate fungentium & functurorum, Apostolica auctoritate motu proprio in perpetuum exemit, ita vt nullam omnino iurisdictionem, facultatem & auctoritatem in dictam Congregationem, Abbates, Monachos, Religiosos, Monasteria & loca, atque bona illius habere, exercere, aut praetendere dicti Generales, & Praelati dicti Ordinis Cisterciensis aliquo tempore possent.

Sub Sedis Apost. protectione suscepit, ibid.

§.2. Ipsamque Congregationem Fuliensem, eiusque Superiorem Generalem, necnon Abbates, Monachos, religiosos, Monasteria, domos, loca, res & bona praedicta, sub immediatam suam, & Sedis Apostolicae protectionem, regimen, subiectionem, gubernationem, & obedientiam recepit, prout in literis dicti praedecessoris in forma Breuis, die 4. Septembris 1599. confectis plenius continetur.

Declarauit postea facultates datas Abbati Cistercien. visitandi varias Congregationes, & loca Ordinis, non praeiudicare supradicta exemptioni, d. Congregationis Fuliensis.

§.3. Cumque postmodum idem Clemens praedecessor ex certis causis ad id animum suum mouentibus, qui Edmundo à Cruce, tunc ac pro tempore existenti Abbati Monasterij Cistercij, & totius Ordinis Cistercij, huiusmodi Praesuli quascumque Congregationes vbiuis, tam in Hispaniarum ac etiam Portugalliae Regnis, quàm alibi vbilibet institutas, & quaecumque illarum eiusdem Cisterciensis Ordinis tam virorum quàm mulierum Monasteria visitandi, & reformandi facultatem concessisset, prout in aliis d. Praedecessoris, etiam in simili forma Breuis sub Datum die 15. Ianuarij 1603. expeditis literis, etiam plenius continetur, praedictus Clemens praedecessor considerans, quod ex supradictarum literarū diuersitate facile dubitari posset de sua intentione, & exinde inter Abbatem Monasterij Cistercij, & d. Congregationis Fuliensis Generalem, aliosque Superiores & Monachos, controuersia, & perturbatio exoriri posset, volens propterea omnem ambiguitatem in ea parte tollere, ac Congregationem ipsam ab eadem Sede approbatam, & illi immediate subiectam, priuilegio Apostolicae gratiae extollere, singulari motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus per alias, etiam in forma Breuis confectas literas, mentem & intentionem suam non fuisse per dictas posteriores suas literas, prioribus suis literis praedictis in aliquo derogare, neque aduersus illas praedicto Abbati Monasterij Cistercij iurisdictionem, superioritatem, vel auctoritatem aliquam, aut visitandi facultatem in Congregationem Fuliensem praedictam, illiusque Generalem, & alios Superiores Monachos, Munasteria, & loca regularia, ac bona quaecumque tribuere, vel impartiri. Quinimo priores suas literas praedictas confirmans & innouans, ipsam Congregationem Fuliensem, eiusque Generalem, & alios Superiores Monachos, Monasteria, loca, & bona praedicta in posterioribus literis suis minime cōprehendi debere, sed ab illis semper excepta esse, & censeri, nec ipsum Abbatem Generalem Ordinis Cisterciensis illarum vigore visitationis munus, aut alium iurisdictionis, superioritatis, vel auctoritatis actum in Congregatione Fuliensi, eiusque Generali, ac aliis Superioribus Monachis, Monasteriis, locis, & bonis praedictis quouis modo exercere posse, aut debere declarauit, prout etiam in dictis literis plenius continetur.

Et modo Ille Pontifex declarat, Moniales quoque comprehendi in dicta expositione.

§.4. Cum autem sicut accepimus, lites & discordiae inter praedictum Generalem, & alios Superiores dicti Ordinis Cisterciensis pro tempore existentes, & Generalem huiusmodi Coogregationis Fuliensis, sub praetextu quod tam in prioribus quàm in posterioribus literis eidem Cōgregationi à praedicto Clemente praedecessore nostro cōcessis, nulla de Monialibus dictae Congregationis Fuliensis quae susceperunt gerere, & continuo gerunt habitum d. Congregationis, & regularibus illius institutis se conformant, & hactenus semper fuerunt & sunt sub iurisdictione ipsius Congregationis, mentio facta fuit oriri formidentur. Nos omnem in praemissis dubitandi materiam amputare, & pro maiore praemissorum dilucidatione, ac litibus & discordiis obuiare, & dictae Congregationis quieti consulere cupientes, necnon dictarum literarum tenores perinde ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis habentes, Motu simili, & de Apostolicae potestatis plenitudine, ac ex certa nostra sciētia, harum serie declaramus, tam in dicti Clementis quam huius Congregationis confirmatoriis nostris literis sub nomine totius Congregationis comprehendi, & comprehensas esse, & censeri Abbatissas, Priorissas, & alias quascumque Moniales, quae gerunt, & in futurum gerent habitum dictae Congregationis, ac omnibus, & singulis exemptionibus, priuilegiis, indulgentiis, & aliis gratiis tam spiritualibus quàm temporalibus eidem Congregationi per quoscumque Romanos Pontifices etiam praedecessores nostros, ac Nos, & successores nostros quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, ac in posterum concedendis, vti, frui, potiri, & gaudere, illasque suppositas, & subiectas esse, in omnibus & per omnia iurisdictioni Superiorum pro tempore existentium dictae Congregationis eodem plane modo, quo & omnes eiusdem Congregationis Monachi, nec ipsum Abbatem Generalem dicti Ordinis Cisterciensis visitationis munus, aut alium iurisdictionis, superioritatis vel auctoritatis actum

actum, in Abbatissas, Priorissas, & alias Moniales dictæ Congregationis, quouis modo exercere posse aut debere.

Easque iterato supponit regimini Congregationis Fratrum B. M. Fulensis, & ab aliis omnibus eximit.

§. 5. Et nihilominus potiori pro cautela ipsas Abbatissas, Priorissas, & alias quascumque dictæ Congregationis Fuliensis Moniales, earumque Monasteria, grangias, loca, res, & bona quæcumque ab omni superioritate, iurisdictione, gubernio, regimine, administratione, subiectione, obedientia, visitatione, correctione, & emendatione Cistercij, Clareuallensis, & aliorum, nunc, & pro tempore existentium Generalium, ac Morimundensis, & aliorum Abbatum, Prælatorum, & Superiorum eiusdem Ordinis Cisterciensis, quacumque auctoritate fungentium, & functurorum, & quantumuis amplissimis priuilegiis, & facultatibus vtentium & vsurorum, Apostolica auctoritate & earumdem tenore præsentium, perpetuo eximimus & liberamus, ita vt nullam omnino iurisdictionem, facultatem, & auctoritatem in dictas Abbatissas, Priorissas, & Moniales, earumque bona quæcumque tam præsentia, quam futura, habere, exercere, aut prætendere possint, Generales, & alij Abbates, & Prælati dicti Ordinis Cisterciensis. Et denique illæ etiam exemptæ sint, quemadmodum Congregatio ipsa, eiusque Generales, Abbates, & Monachi, per ipsius Clementis prædecessoris & nostras literas prædictas exempti fuerunt: Sicque per quoscumq; Iudices, & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, ac definiri debere, necnon irritum, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quæcumque contraria remouet.

§. 6. Non obstantibus quibuscumque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ dictus Clemens prædecessor, & Nos in singulis literis prædictis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet.

§. 7. Et quia difficile foret præsentes literas originaliter ad omnia, & singula loca in quibus opus esset deferri, Volumus & prædicta auctoritate Apostolica decernimus, quod earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut manu Superioris Generalis, & sigillo eiusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ originalibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. 10. Octob.

Datum Romæ apud S. Marcum, die 10. Octobris 1606. Anno 2.

XXX. Quod in promotione personarum Militiæ, & Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, ad magnam Crucem, habeatur ratio meritorum magis quàm antianitatis promouendorum, iuxta dictæ Religionis statutum de Electionibus, si est in vsu.

De hac regulari militia, multa adnotaui supra ad Anastasi, IV. const. 2. Christianæ. lib. 1.

Edita An. D. 1606.

PAVLVS PAPA V.

Dilectis filiis Magistro, & Consilio Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani.

Statuto 5. de Electionibus inter alia Cauetur, quod in promotione ad magnam Crucem habeatur ratio meritorum magis quam antianitatis respectu temporis.

ACcepimus inter alia laudabilia statuta istius Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani Apostolica auctoritate confirmata, statuto quinto de electione prouide ordinatum fuisse, vt in promotione ad magnam Crucem, ratio habeatur meritorum & sufficientiæ promouendorum, potius quàm antianitatis, quo fit, vt fratres eiusdem Hospitalis, alioquin si iure antianitatis tantum ad assequenda beneficia, ac dignitates eiusdem Hospitalis aditũ haberent, onera Religionis minus prompte subeuntes, virtute, ac meritis certatim anteire non contendunt.

Quid Papa Præcipit obseruari, si est in vsu.

§. 2. Proinde nos hoc statutum in viridi obseruantia retinendum esse censentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, Vobis per præsentes præcipimus, & mandamus, vt statutum prædictum quintum de Electionibus, cuius tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, si est in vsu, inuiolate obseruari, auctoritate etiam Apostolica mandetis, & faciatis, ita vt occurrente quandocumque aliqua vacatione, atque mutatione dignitatum magnæ Crucis, iuxta ipsius statuti dispositionem, magis de ipso Hospitali benemeriti, ceteris licet antianis respectu temporis, minus tamen benemeritis præferantur, omni exceptione & affectione cessante, irritumque decernatis & inane, quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis non obstantibus.

§. 3. Non obstantibus quibusuis aliis eiusdem Hospitalis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, ac etiam constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac priuilegiis, & indultis, ac literis Apostolicis, ceterisque in contrarium disponentibus quibuscumque.

Dat. P. An. 2. 4. Decemb.

Datum Romæ apud S. Petrum, die 4. Decembris 1606. Anno 2.

XXXI. De auctoritate Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia, & Commissarij generalis Ordinis Fratrum Reformatorum, super Fratribus Minoribus Reformatis, seu de strictiori Obseruantia.

Hos Fratres Reformatos approbauit Clemens VII. vt sup. in eius const. 35. In suprema. lib. 1. vbi alia de eis, & toto Ordine S. Francisci adnotaui.

Edita An. D. 1607.

PAVLVS PAPA V.

Dilecto filio Archangelo à Messana, Ministro Generali totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia.

Exordium.

POstulat Apostolici muneris ratio, quod nullis nostris exigentibus meritis diuina dignatio gerere nos voluit in terris, vt inter ceteras agri Dominici excolendi curas, minime negligatur restitutio disciplinæ Ordinis regularis, qui merito, vt flos quidam, & pretiosus lapis inter Ecclesiæ ornamenta Sanctorum Patrum præconio celebratur, vt quæ humanæ fragilitatis vitio tempore collabuntur, pastorali vigilantia diuina aspirante gratia corrigantur.

Ministri generalis auctoritas super omnibus Fratribus etiam Reformatis.

§. 1. Vt igitur B. Francisci Fratres Minores de Obseruantia nuncupati, quod nomine præ se ferunt, in dies magis re ipsa præstent, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, vt tu, & tui pro tempore successores Ministri generales, super omnibus reformationibus, & Fratribus Reformatis eamdem Ordinariam potestatem, quam super aliis eiusdem Ordinis Fratribus habes, & exerces, similiter habere, & exercere libere possis.

Ministrorum Prouincialium reform. auctoritas super Custodibus & reform.

§. 2. Quodque Ministri Prouinciales, qui Reformati erunt, ordinariam super Custodibus, & Reformatis similiter habeant, & exerceant potestatem.

Ministri de Familia illis præcedant.

§. 3. Qui vero ex dictis Ministris de Familia erunt, eisdem Custodibus, & Reformatis præcedant, & pro eorum Superioribus censeantur, & recognoscantur.

Custodis & eius vocalium facultas in capitulo Prouinciali.

§. 4. Custos autem, & eius vocales ad Prouinciale Capitulum accedant, & in eo in electione Ministrorum, & Definitorum, vocem actiuam, & passiuam habeant, ipseque Custos à vocalibus suæ Custodiæ in prædicto Capitulo eligatur, qui vnà cum discretis Guardianos constituet, & familias in sua custodia disponet, & vlterius, vt ipse Custos quoties sibi necessarium videbitur, suam custodiam visitare, mutare, corrigere, & punire possit.

Appellatio ad Ministrũ Generalem datur.

§. 5. In casu vero appellationis, ad te & pro tempore existentem Ministrum generalem appellandum erit.

Transitus de Reformatione ad Familiã, & è contra quando permittitur.

§. 6. Rursus quotiescumque aliquis ex Fratribus Reformatis ob infirmitatem, vel aliam legitimam causam à Reformatione exire, & ad Familiam transire voluerit, in Capitulo, aut Congregatione Prouinciali de consensu Custodis, & maioris partis vocalium Custodiæ illi concedatur, & eorumdem consensu, necnon Ministri Prouinciæ Fratres de Familia ad reformationem poterunt migrare.

§. 7. Nouitiis

Nouitiorum electio intrandi Familiam vel reformationem libera est.

§. 7. Nouitiis quoque qui in Capitulo, aut Congregatione recipiuntur, vtrum ad reformationem, vel ad Familiam ad Nouitiatum agendum se conferre velint, eligere liberum erit, seruata tamen fel. rec. Sixti Papæ V. prædecessoris nostri constitutione.

Conuentuum recipiendorũ pro Familia, dispositio est Protectoris.

§. 8. Præterea circa Conuentus de Familia acceptandos, quicquid à dilecto filio nostro Pompeio tt. S. Balbinæ præsbytero Cardinale Arrigonio nuncupato, & à te, ac pro tempore existenti istius Ordinis Protectore ac Generali Ministro ordinatum fuerit, obseruetur.

Iussio prædicta obseruanda.

§. 9. Quocirca in virtute sanctæ obedientiæ, omnibus, & singulis dicti Ordinis, & Reformationis prædictæ Superioribus, & Religiosis præcipimus, & mandamus, vt præmissa omnia, & singula inuiolabiliter obseruent, tibique in illis prompte pareant, obediant, & assistant, alioquin sententiam siue pœnam quam rite tuleris, seu statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino vsque ad satisfactionem condignam inuiolabiliter obseruari.

Derogatio contrariorum.

§. 10. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon eiusdem Ordinis statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque superioribus, & personis, ac quibusuis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis derogatoriarum derogatoriis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris harum serie specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 2. die 4. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 4. Februarij, millesimo sexcentesimo septimo, Pontificatus nostri Anno Secundo.

Sequitur extensio auctoritatis Ministri Generalis. ad Commissarium Generalem, de qua in rub.

Edita A. D. 1613.

PAVLVS PAPA V.

Dilecto filio Euangelista de Gabiano Commissario Generali Ordinis Fratrum Minorum Reformatorum S. Francisci de Obseruantia. Dilecte fili, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Extensio d. auctoritatis Ministri generalis, donec erit absens, ad Commissariũ generalẽ Ordinis Reformatorũ, eius officio durante.

§. 1. Cupientes regimini, & gubernio Fratrum Reformatorum S. Francisci de Obseruantia opportune prospicere, ac de tua pietate, prudentia, Religionis zelo, ac in gubernando experientia, plurimum in Domino confisi, Tibi durante officio Commissarij Generalis eiusdem Ordinis, & absentia Ministri, seu Vicarij Generalis dicti tui Ordinis, & vice ac loco ipsius, Vniuersos dicti Ordinis Fratres Reformatos cum eadem auctoritate, superioritate, iurisdictione, & facultatibus, Ministro seu Vicario Generali totius Ordinis S. Francisci de Obseruantia competentibus, & competituris, in spiritualibus, & temporalibus, regendi, & gubernandi plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem tribuimus, & impartimur.

Obedientia ab omnibus Reformatis præstanda.

§. 2. Mandantes propterea dilectis filiis Custodibus, & aliis Superioribus, & Fratribus Vniuersis Reformatis prædictis, vt tibi debitum honorem, & reuerentiam exhibentes, tua salubria monita & mandata suscipiant, humiliter, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententiam, siue pœnam, quam rite tuleris, seu statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus (auctore Domino) vsque ad satisfactionem condignam inuiolabiliter obseruari.

Restrictio auctoritatis eiusdem Commissarij.

§. 3. Ceterum volumus, vt quæ per fel. recor. Clementem Papam prædecessorem nostrum, per eius sub plumbo in fauorem eorumdem Fratrum Reformatorum seu alias expeditas literas disposita fuerunt, immutare, aut aliquo modo alterare non possis, sed illa obseruari facere tenearis.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis prædicti, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, Ordini prædicto ac Ministro generali, & aliis Superioribus, necnon Fratribus, tam Reformatis quàm de Familia, & aliis quibuslibet personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 11. die 8. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 8. Iulij, millesimo sexcentesimo decimo quinto, Pont. nostri Anno vndecimo.

Quod Rectores Ecclesiarum Parochialium Indiarum Occidentalium, ab iis qui in Ecclesiis, & domibus Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini sepeliuntur, maiorem non exigant eleemosynam, quàm à Concilio Tridentino præscriptam, & à Pio Quarto explicatam. XXXII.

Ampliorem sanctionem edidit hic idem Pontifex, pro Fratribus, & Monialibus ordinis S. Francisci de Obseruantia, infra in const. 47. Expositum.

Edita A. D. 1607.

PAVLVS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam.

Rectores Ecclesiarum Parochialium Indiarum Occidentalium, maiorem exigunt eleemosynam ab his qui in Ecclesiis Fratrum Eremitarum S. Augustini sepeliri volunt, quam si in propriis ecclesiis sepelirentur.

Expositum Nobis nuper fuit pro parte dilectorum filiorum Francisci Pereira, Assistentis, Generalis totius Ordinis fratrum Eremitarum S. Augustini, necnon Prouincialis prouinciæ Mexicanæ eiusdem Ordinis nouæ Hispaniæ in Indiis, quod Rectores parochialium Ecclesiarum Indiarum Occidentalium, ne ita commode Christi fidelibus qui in Domino moriuntur, in Ecclesiis Ordinis huiusmodi, ac in propriis eorum parochialibus sepeliri valeant, de consilio forsan suorum Superiorum, abusum introduxerunt, vt scilicet exigant maiorem eleemosynam ab iis qui in ecclesiis dicti Ordinis sepeliuntur, quàm si in propriis ecclesiis sepelirentur, ita vt fideles qui in ecclesiis Ordinis huiusmodi sepeliri desiderant, parem ad minus parochialibus ecclesiis eleemosynam relinquere debeant ratione eorum sepulturæ, quam ecclesiis Ordinis huiusmodi relinquunt.

Prætendunt insuper eleemosynã Missarum quas pro anima sua à dd. Fratrib. dicendas relinquunt, testatores cum ipsis condiuidendam.

§. 2. Et quod peius est, si quis pro animæ suæ refrigerio, nonnullas missas à Fratribus Ordinis huiusmodi dicendas reliquerit, prætendunt Parochi eleemosynam ratione missarum huiusmodi relictam, inter ipsos & Fratres prædictos esse diuidendam, quo fit vt non parum in deligendis sepulturis in ecclesiis dicti Ordinis grauentur sæculares, cum duplum pro sepultura soluere cogantur.

Huiusmodi abusum à Papa remoueri, Ordinis Prælati supplicant.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, plerique Christi fideles in dictarum domorum ecclesiis ob difficultatem tam magnas expensas persoluendi sepeliri se facere non possint, quo fit vt ecclesiæ huiusmodi mortuorum sepulturis, & consequenter eleemosynis in dies fieri consuetis, propemodum priuentur, idcirco pro parte eorumdem Francisci Assistentis generalis & prouincialis, Nobis humiliter supplicatum fuit, vt in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quapropter Rectoribus dictarum Parochialium prohibet maiorẽ eleemosynam petere, quam præscriptum à Concil. Trid. sess. 25. c. 13. & à Pio V. explicatam in sua const. 41. n. 13. lib. 2.

§. 4. Nos igitur huiusmodi abusus omnino tollere, ac dicti Ordinis commoditatibus, & propagationi, quantum cũ Domino possumus prospicere cupientes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de consilio Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinaliũ, super consultationibus, & negotiis Episcoporũ, & Regulariũ deputatorum, omnibus, & singulis Parochialium ecclesiarum vniuersarum Indiarum Occidentalium, & Orientalium Rectoribus, nunc & pro tempore existentibus, harũ serie interdicimus, & prohibemus, ne sub excommunicationis maioris latæ sententiæ pœna, à qua nonnisi à Nobis seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo absolui poterunt, ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, maiorem eleemosynam ab iis qui in dictarum domorum Eremitarum S. Augustini

Ecclesiis sepelientur, ea quam illis præscribit Concilium Tridentinum sess.25.cap.13.iuxta explicationem à fel.rec. Pio Papa V. prædecessore nostro emanatam, sub Dat.Romæ apud S.Petrum, anno incarnationis Dominicæ 1567. xvij.Kal.Iunij,Pontificatus sui anno Secundo,quouis prætextu aut occasinne, etiam de consilio, consensu & mandato suorum Ordinariorum exigere valeant seu præsumant.

Executores huius constitutionis deputat.

§. 5. Quocitca dilectis filiis causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Indiarum Occidentalium & Orientalium Societatis IESV Prouincialibus pro tempore existentibus,per præsentes committimus,& mandamus, quatenus ipsi, vel duo aut vnus eorum,per se vel alium, seu alios, vbi & quandò opus fuerit, & quoties pro parte Assistentis generalis, & Procuratoris prædictorum, nunc & pro tempore existentium, aut alicuius eorum fuerint requisiti, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos, omnium & singulorum effectu pacifice frui, & gaudere; Non permittentes eos desuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite molestari; Contradictores quoscumque, ac præmissis non parentes, eisque auxilium, consilium, vel fauorem, publice vel occulte, directe seu indirecte quomodolibet præstantes, per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

Contrariisque derogat.

§.6. Non obstantibus præmissis ac quibusuis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, domorum & Ordinis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus quoque, indultis & literis Apostolicis eisdem Ecclesiis, domibus,& Ordini earumque Rectoribus, Superioribus,& Fratribus, ac quibusuis aliis personis in contrarium præmissorũ quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, ac literis Gregorij XIII. etiam prædecessoris nostri, sub Dat.Romæ apud S.Petrum anno 1572. Pontificatus sui anno primo. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis quoque credi iubet.

§.7. Volumus autem vt præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. die 16. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 16. Februarij 1607. Anno Secundo.

XXXIII. Ordinationes, & Statuta super bono regimine Congregationis Cassinensis Monachorum Ordinis S. Benedicti.

Quæ ad hanc pertinent Congregationem, plene dixi in constitut. 1. Iulij II. Super Cathedram. supra lib. 1. ibi videas.

Edita A D. 1607. & 1608.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CVm sicut accepimus in Ordine S.Benedicti Congregationis Cassinensis aliàs S.Iustinæ Paduanæ, qui primo ab eodem S.Benedicto institutus, & deinde à tot tantisque Patribus, sanctitate, & disciplinæ regularis exemplo per diuersas totius Orbis Christiani Regiones propagatus, virtute Altissimi ad laudem sui nominis iam multis ab hinc sæculis floruit, nonnulli abusus exorti fuerint, quibus nisi nostræ Pastoralis solicitudinis prouidentia celeriter occurratur, dubitandum sit ne huiusmodi morbo inualescente, regularis disciplinæ obseruantia paulatim collabatur.

Constitutio septem Prouinciarum in Italia.

§.1. Nos igitur attendentes quod vbi gubernaculum disciplinæ contemnitur, restat vt Religio naufragetur, pro nostri pastoralis officij debito præmissa conniuentibus oculis pertransire nequiuimus, quapropter re prius mature discussa,& examinata, adhibitis viris grauitate, prudentia, & vsu rerum præstantibus, quibus negotium demandauimus, de eorum consilio huiusmodi abusibus quantum cum Domino possumus occurrendum decreuimus. Motu igitur proprio, non ad alicuius nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Congregationis prædictæ, Ordinis S. Benedicti in vniuersa Italia, Insulisque ei adiacentibus septem prouincias, nempe Romanam, Hetruriæ, Neapolis, Siciliæ, necnon Venetiarum, Lombardiæ, ac Liguriæ, per præsentes perpetuo valituras, constituimus & deputamus, illisque sic constitutis & deputatis.

Romana.

§. 2. Romanæ videlicet S. Pauli prope,& extra muros Almæ Vrbis nostræ, necnon S. Scholasticæ Sublaci, ac S.Mariæ Farfensis, & S. Petri Perusini, necnon eiusdem S Mariæ, etiam prope, & extra muros Cæsanatensis, ac S.Vitalis Rauennatensis, & S. Proculi Bononiensis, necnon eiusdem S. Benedicti Ferrariensis.

Hetruria.

§. 3. Hetruriæ S.Eugenij Senensis necnon SS.Floræ,& Lucillæ Aretinensis, necnon S. Mariæ Florentinensis, & S. Honorati Lerini, ac S. Mariæ Cromensis, Ragusineñ diœcesis, & S. Petri Mutinensis, ac S.Petri Regiensis.

Neapolitana.

§. 4. Necnon Neapolitanæ ipsius S. Benedicti Castro Villarum, S.Michaëlis Montis Caueosi, S.Mariæ Andriensis, Sanctissimæ Trinitatis Cauensis, necnon S. Seuerini Neapolitanensis, ac S. Angeli Caëtanensis, S.Laurentij Auersane & eiusdem S.Benedicti Montis Cassini.

Sicula.

§. 5. Siculæ S. Placidi Messanensis, necnon S.Nicolai Carhaniensis, & S.Mariæ Fondroni, necnon S. Flauiæ, ac S. Mariæ Montis Regalis, & S.Martini Panormitanensis, necnon eiusdem S. Mariæ de Gangio, & S. Philippi de Argirione.

Veneta.

§.6. Ac Venetæ S.Nicolai Lictoris, necnon S.Georgij Venetiarum, & S Mariæ de Praralia, & S. Iustinæ de Padua, necnon SS. Felicis, & Fortunati Vicentineñ, & S. Nazarij Veronensis, ac S. Pauli de Argon. necnon S.Iacobi de Pontida Bergomensis diœcesis, & S. Faustini, ac S. Euphemiæ Brixiensis.

Lombardia.

Huic addita sunt hic infra duo vltima loca prouincia Thuscia.

§. 7. Necnon Lombardiæ S. Simpliciani ac S. Petri in Glassiate Mediolaneñ S.Spiritus,& S. Saluatoris, Papieñ, necnon S.Sixti Placentiñ, ac S.Mariæ Gratiarum Placentiñ diœcesis, & S.Ioannis Euangelistæ Parmensis, necnon S. Columbani Bobiensis, ac S.Benedicti de Padolione.

Liguria.

§. 8. Liguriæ vero prouinciis prædictis S.Nicolai Buscheri, S. Benigni, & S. Iuliani, ac S. Catherinæ, necnon S. Hieronymi Ceruariæ Ianuensis diœcesis, ac S.Bartholomæi Astensis, ac S. Petri Saluiani Taurinensis diœcesis dictorum Ordinis & Congregationis Monasteria, etiam perpetuo subiicimus, & supponimus.

Et dictis prouinciis, nouẽ Abbates, Definitores eligendi sunt.

§. 9. Et vt deinceps in definitorio æqualitas votorum habeatur, quo de cetero perpetuis futuris temporibus in dictis septem prouinciis nouem Abbates Definitores, ex quibus Romana vnum, Hetruriæ vnum, Neapolitana vnũ, & Siciliæ alium, & Liguriæ alium, Veneta vero, & Lombardiæ prouinciæ prædictæ ob illorum maiorum Monasteriorum numerum pro qualibet earum duos Abbates huiusmodi ex illis respectiue oriundos habeant, eligantur ac deputentur, dictique nouem Definitores canonice per vota, & scrutinia secreta, vt moris est, canonice electi, & in quibuscumque Capitulis generalibus omnes, & singulas, tam spirituales quã temporales gratias, & facultates ab hac Sede Apostolica, eis cõcessas, & quas hactenus habuerunt habeant, hac tamen ratione, vt posthac singuli Definitores septem prouinciarum prædictarum diuersarum nationum & professionum existant, nulloque modo duo ex eadem natione vel professione vno, & eodem tempore in prædicto Capitulo, licet ex diuersis prouinciis prædictis professi sint, esse patiantur, sed ex eisdem prouinciis oriundi eligantur, vt supra, ac constituantur.

Ex quibus tres ex antiquioribus quolibet anno vacent & alij sufficiantur.

§. 10. Et ad tollendam dictorum Definitorum perpetuitatem quieti dictæ Congregationis maxime contrariam, quod singulo quoque anno tres Definitores ex antianis siue antiquioribus, duo nempe ex Lombardiæ, Venetæ & Liguriæ, ac vnus ex Romana, & Hetruriæ, Neapolitana, & Sicula, prouinciis prædictis ab eodem Definitorio per biennium vacent, ac illorum loco tres substituantur respectiue ex eisdẽ prouinciis, ita vt semper vnaquæq; prouincia suũ, vel suos semper habeat Definitorem, seu

seu Definitores præscriptum, vel præscriptos.

Eorumque aliquo à Definitorio exclusio, alter ex viciniori Prouincia eligatur.

§. 11. At si aliqua iusta causa Abbates alicuius prouinciæ ad prædictum Capitulum non accederent, vel accedentes ab electione Definitorij exclusi remanerent, seu illo anno Visitatorum officio functi essent, seu quod per biennium minime vacassent, & eo casu in prædicto Definitorio ab huiusmodi electione exclusi essent, & tunc ex prouincia illi viciniori Abbas definitor seruatis tamen superius narratis pro illa vice tantum eligatur.

Conseruatores qui, & vnde sint eligendi, & quod eorũ sit munus.

§. 12. Conseruatores quoque iuxta constitutiones dictæ Congregationis approbatas nempe duo ex Romana, Hetruriæ, & Neapolitana, alij vero ex Veneta, Lombardiæ & Liguriæ prouinciis prædictis eligantur, ipsique sic electi cum Dei timore, omnique diligẽtia omnia illo anno à Definitoribus, Visitatoribus ac Præsidente prædictis gesta, & præcipue electiones Prælatorum, & Officialium perspiciant ac recognoscant, & quicquid contra Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum decreta, ac constitutiones dictæ Congregationis factum esse reperient, illud nullum, & irritum declarent, ac cum effectu sub priuationis dignitatum quas pro tempore obtinerent, ac inhabilitatis ad illas obtinendas pœnis eo ipso incurrendis illorum habilitationem nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus, quandocumque existentibus omnino reseruando exequi mandent, & contra inobedientes etiam Definitores, nulla habita personarum, vel dignitatum ratione, per censuras & pœnas Ecclesiasticas, auctoritate nostra procedant.

Abbatum, &c. numerus qui & qua electio.

§. 13. Et in qualibet ex prouinciis prædictis, tot Abbates, Priores, Cellerarij, ac Magistri Nouitiorum ex ea oriundi, quot sũt in ea Monasteria, vel Prælaturæ, & Officia existãt, casu quo in singulis Monasteriis idonei ad hoc munus subeundum minime reperiãtur, tunc idonei alijs ex Monasteriis eiusdem prouinciæ professi subrogentur. Quod si in tota prouincia nõ sint tot Monachi idonei professi, qui ad prædicta officia suæ prouinciæ assumi possint, tunc è Monasteriis vicinioribus alterius prouinciæ idonei assumãtur.

Abbates à Definitorio eligendi.

§. 14. Ne autem facultas regiminis dictæ Congregationis diminuta intelligatur, quod pro arbitrio dicti Regiminis, Abbates, Priores, omnesque Officiales, ac singulos priuatos Monachos ex prouincia in prouinciam prout expediens ei videbitur, vt antea poterant & valebant, ita vt omnia in dicta Congregatione communia sint, & esse intelligantur, amouere, & destinare possint & valeant, nulla nationum, & personarum, seu Monasteriorum habita ratione, quinimo singuli Abbates cuiusque prouinciæ Monasteriis Congregationis Diffinitorij, & Regiminis arbitratu deputentur, & præficiantur.

Eorũ munus quinquennio expletur.

§. 15. Quodque Abbates, Priores, cæterique Officiales prædicti iuxta præscriptum vsum dictæ Congregationis alicui Monasterio non præficiantur vltra quinquennium, & ab illius administratione, etiam per quinquennium omnino vacent. Et aut tam Abbates, quam cæteri Officiales prædicti quot annis præfuerunt, tot etiam ab eius Monasterij, ac officij administratione vacent, & quod singuli resideant, nec ab eis vllo quæsito colore vltra vnam dietam, & per octo dies sine licentia Præsidentis iuxta causam expressam Conseruatoribus in proximo Capitulo generali exhibendam & examinandam, an iusta fuerit causa discessus abesse possint, & qui secus fecerint illorum arbitrio puniantur.

Vitam cõmunem & alia instituta obseruent.

§. 16. Ne alijs prædicantes Abbates prædicti, reprobi inueniantur, quod ad vitam communem, necnon diuina Officia, tam diurna quam nocturna, omniaque alia regulæ dictæ Congregationis instituta cum Dei timore, habita tamen personarum, ac temporum qualitate concurrant, vt si cum hospitibus impediti sint, vel alia iusta causa excusentur.

Studentibus plene prouideant.

§. 17. Monachis vero literis operam dantibus, de idoneis Lectoribus, ac alijs necessarijs, & decentibus rebus, ac commoditatibus illis beneuisis prouideant.

Eandẽ vbiq. disciplinam seruari curẽt.

§. 18. In omnibus quoque Monasteriis, parem formam viuendi & vestiendi, ac regularem disciplinam ab omnibus obseruari curent.

Administratio, Cellerarijs temporalis sit.

§. 19. In administratione autem rerum temporalium ea cautio adhibeatur, ne Prælati eam per seipsos, vt causa vagandi tollatur exerceant, sed ea per Cellerarios à dictis Definitoribus, vel prædicti Ordinis regimine deputatos (corruptela, & abusus Cellerariam in pectus, vt dicunt Abbatis concedendã penitus sublatis) exerceatur.

Qui Decani sint.

§. 20. Ac constitutiones prædicti Ordinis, vt Cellerarij à regimine deputati Decani existant, omnino obseruentur.

Visitatorum munus & electio.

§. 21. Duo autem Visitatores dictæ Congregationis, ex Romanæ, Hetruriæ ac Neapolitanæ, ac alij duo ex Lõbardiæ, Venetæ, necnon Liguriæ prouinciarum prædictarum Abbatibus ex ipsismet Prouinciis oriundi eligantur, qui extraneas prouincias visitent, non autem proprias, si id diffinitores expedire iudicauerint, alias constitutiones dictæ Congregationis seruentur, & in Prouincia Sicula duo Visitatores, iuxta præscriptum vsum dictæ Congregationis eligantur, dictique Visitatores, Deo iuuante munus suum Visitationis cum omni diligentia subeant, ac absoluant, singulosque Monachos de statu Monasterij, necnon Præpositorum, & Ministrorum qualitate, ac rerum spiritualium & temporalium statu exactissime examinent.

Præscribitur circa Monachorum amotionem.

§. 22. Monachos vero vel Commissos ab aliquo Monasterio in quo saltem per annum continuum non permanserint, & quos amouendos necessarium iudicauerint, super quo illorum conscientias grauamus, per illam prouinciam tantum mutare valeant, dicto Capitulo Generali, mutationes de vna ad aliam prouinciam (vt sumptibus superfluis parcatur) reseruando.

Nouitiorum educatio, & probatio significatur.

§. 23. Et Nouitiatus pro Nouitiorum educatione in singulis prouinciis prædictis constituti, & constituendi in suo robore permaneant, ita tamen quod in quibuslibet Nouitiatibus prædictis ex eisdemmet prouinciis huiusmodi oriundi iuxta Constitutiones Apostolicas, & decreta Concilij Tridentini idonei ad probationem admittantur, ac semper & vbique Ciues Ciuitatum, & locorum in quibus Monasteria huiusmodi sita sint cæteris extraneis paribus præferantur.

Nouitiatus duo constituantur.

§. 24. Quodque in prouincia Romana prædicta, etiam in Monasteriis S. Proculi Bononiensis, ac S. Benedicti Ferrariensis, Nouitiatus constituatur, & in eis iuuenes ex eadem prouincia oriundi ad probationem recipiantur.

Nouitiorum numerus indicatur.

§. 25. Quælibet autem prouincia illum tantum numerum Nouitiorum recipiat, & ad professionem admittat quem commode alere poterit; si vero aliqua prouincia, seu Monasterium plures Monachos quam ex eius redditibus ali possunt habere comperiantur neminem recipiat priusquam ad numerum præfixum illius professi redacti fuerint.

Nouitij sex in Monasterio, Pauli de Vrbe singulis annis recipiantur de Prouincia Romana.

§. 26. Et quia in dicto Monasterio S. Pauli de eadem Vrbe pro illius aëris intemperiem (vt aiunt) Romani, vel ex eadem prouincia oriundi, in maximum eorum, dictæque Congregationis detrimentum minime recipiuntur, quemadmodum præteritis temporibus recipere solitum fuit, & hoc in alijs Monasteriis seruatur, quod deinceps singulo quoque anno saltem sex Nouitij ad probationem ibi recipiantur sed in dictum Monasterium sanctæ Scholasticæ Sublaci, ad probationem & professionem emittendam, sumptibus tamen & expensis dicti Monasterij S. Pauli, cuius professi sint & esse intelligantur, mittantur.

Et alij quatuor in Nouitiatu Sublacensi.

§. 27. Hacque de causa saltem duo Nouitij pro Monasterio Farfensi, & alij duo pro Monasterio Sublaci prædictis ex eadem prouincia Romana oriundi in dicto Nouitiatu Sublacensi vsque ad numerum qui ex illorum Monasteriorum redditibus ali & sustentari possint, reducti fuerint, quibuscumque non obstantibus recipiantur.

Abbas d. Monasterij S. Pauli & Procurator Ordinis nõ sint de eadem Prouincia oriũdi vel professi.

§. 28. Quodque quoties, contigerit Abbatem dicti Monasterij S. Pauli oriundum, vel professum esse ex Monasteriis Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ prouinciarum prædictis, tunc Procurator Generalis dictorum Ordinis, & Congregationis oriundus, vel saltem professus ex aliquo Monasterio Romanæ, Hetruriæ, vel Neapolitanæ prouinciarum prædictarum, & viceuersa existat, & esse, debeat, nec ambo vllo vnquam tempore ex Monasteriis earundẽ sed diuersarum prouinciarum prædictarum esse debeat.

Hoc declaratur hic infra. Iussio præmissa obseruandi.

§. 29. Similiter perpetuo statuimus, & ordinamus, ac ita ab omnibus & singulis quos præmissa concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, sub pœna priuationis vocis actiuæ & passiuæ, ipso facto incurrendis inuiolabiliter obseruari debere volumus & mandamus.

Confirmatio priuilegiorū, & ordinationum Pontificiarum, quæ præmissis non contrariantur.

§. 30. Ac pro præmissorum complemento, omnia & singula priuilegia, libertates, immunitates, fauores, antelationes, aliaque tam spirituales, quàm temporales per fel. rec. Eugenium Papam IV. & Gregorium XIII. necnon Clementem VIII. Romanos Pontifices prædecessores nostros, sub quacumque verborum forma & expressione super dictorum Definitorum electione, dictæque Congregationis felici statu, ac directione, & alias super præmissis quomodolibet concessa, necnon singulas literas Apostolicas desuper expeditas, ac illarum formas, & continentiam, tenores & effectus perinde ac si de verbo ad verbum præsentibus inserta essent, dummodo præmissis contraria non existant, pariter perpetuo approbamus & confirmamus, illisque ac earum singulis, perpetuæ, ac inuiolabilis firmitatis robur adiicimus, necnon omnes & singulos, tam iuris, quàm facti, ac solemnitatum in his quomodolibet requisitarum ac necessariarum defectus, excogitatos, vel non cogitatos, si qui principaliter, vel accessorie, aut alias quomodolibet interuenerint in eisdem, & si de illis ad hoc, vt suppleri & sanari possint, specialis, specifica, & expressa mentio facienda esset, supplemus.

Appositio clausularum præseruatiuarum.

§. 31. Decernentes prædictas eorum prædecessorum literas, validas & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus sortiri ab eis ad quos nunc spectat, & pro tempore quandumlibet spectabit firmiter obseruari debere, nec ab illis vllo vnquam tempore resilire posse; sed ad illarum obseruationem obligatos fore & esse, ac sub eisdem maioris excommunicationis, & priuationis vocis actiuæ & passiuæ pœnis cogi, & compelli, præsentes vero de subreptione, vel obreptione, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari seu impugnari, aut alias quomodolibet infringi, vel retractari, seu inualidari, aut ad viam & terminos iuris reduci seu in ius, vel controuersiam vocari, aut aduersus eas quodcumque iuris vel facti, aut iustitiæ seu gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus vnquam posse, sicque ab omnibus & singulis censeri, & ita per quoscumque Iudices, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari diffiniri debere, irritumque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executoris.

§. 32. Quocirca dilecto filio nostro Alexandro S. Laurentij in Damaso, Diacono Cardinali Montalto nuncupato, S.R.E. Vicecancellario, moderno & pro tempore existenti dictæ Congregationis Cassinensis, apud Nos & Apostolicam Sedem Protectori, per præsentes mãdamus, vt præmissa omnia & singula per eos ad quos spectat, & in futurum spectabit, auctoritate nostra obseruari curet & faciat. Contradictores quoscumque per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna, iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo; inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

Derogatio cōtrariorum.

§. 33. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac eiusdem Ordinis, & Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia, roboratis statutis & consuetudinibus; priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 34. Volumus autem vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 1. die 6. April.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 6. Aprilis, 1607. Pontificatus nostri Anno 2.

Sequitur declaratio & moderatio prædictarum, ac aliarum editio ordinationum.

Edita An. D. 1608.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis prouidentia circumspecta nonnunquam aliqua ex eis, quæ pro bono regimine, & felici directione Religiosorum sub Regularis vitæ obseruantia Altissimo famulantium concesserat, saniori iudicio mutat, alterat, ac disponit, prout rerum, temporum, personarum qualitatibus diligenter pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Relatio nonnullorum cōtentorum in præcedenti Bulla.

§. 35. Sane cum nos alias per quasdam in forma Breuis, sub annulo Piscatoris die 6. Aprilis 1607. Pontificatus nostri Anno secundo confectas literas, inter alia in tota, ac vniuersali Italia, Insulisque ei adiacentibus, septem Prouincias Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis, alias S. Iustinæ, nempe Romanam, Neapolitanam, Siculam, Venetam, ac Hetruriæ, necnon Liguriæ, & Lombardiæ, perpetuo constituerimus, & deputauerimus, illique ac eorum singulis Monasteriis dictorum Ordinis, & Congregationis in Italia, ac Insulis prædictis consistentibus, suppositis S. Petri Mutinensis, ac eiusdem S. Petri Regiensis, Monasteria dictorum Ordinis, & Congregationis dictæ Prouinciæ Hetruriæ, etiam perpetuo subiecerimus, & supposuerimus, & quod ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus in dictis septem prouinciis nouem Abbates Definitores ex illis respectiue oriundi, diuersarum tamen nationum, & professionum, ac quatuor dictorum Ordinis & Congregationis Visitatores ex eisdemmet prouinciis oriundi, eligerentur, & in qualibet ex prouinciis prædictis, tot Abbates, Priores, Cellarij, ac Magistri Nouitiorum ex ea tamen oriundi quot sunt in ea Monasteria, vel Prælaturæ, & Officia essent. Quodque quoties contingeret Abbatem Monasterij S. Pauli prope, & extra muros Almæ Vrbis nostræ dictorum Ordinis, & Congregationis oriundum, vel professum esse ex Monasteriis Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ prouinciarum prædictarum, tunc Procurator Generalis ipsius Ordinis Congregationis oriundus, vel saltem professus ex aliquo Monasterio Romanæ, Neapolitanæ, & Hetruriæ prouinciarum huiusmodi, ac vice versa esset, & esse deberet, nec ambo vllo vnquam tempore ex Monasteriis earundem, sed diuersarum prouinciarum prædictarum esse deberent similiter perpetuo, prout in dictis literis plenius continetur, statuerimus, & ordinauerimus.

Causa huius moderationis.

§. 36. Nihilominus ex relatione dictorum filiorum Anastasij à Carpenedulo Abbatis dicti Monasterij S. Pauli, ac Ioan. Baptistæ Romani, Ordinis, & Congregationis prædictorum Procuratoris Generalis, ad nos per illorum Capitulum Generale superiori anno celebratum, vt ex literis nobis exhibitis constat destinatorū, accepimus, prædicta Monasteria S. Petr. Mutinensis, ac ipsius S. Petri Regiensis eidem Prouinciæ Lombardiæ, quã Hetruriæ viciniora esse, idque illorum Abbatibus, ac Conuentibus incommodum inferre, & illorum Regularibus institutis magis consonum esse, vt professi Monasteriorū dictorum Ordinis, & Congregationis, qui non sunt oriundi Ciuitatum, vel locorū, aut Prouinciarum in quibus professionem emiserunt, omnibus illorum dignitatibus & officiis priuẽtur, Abbates vero, & alij Prælati dictæ Prouinciæ Siculæ à regimine ipsius Monasterij S. Pauli, ac officio Procuratoris Generalis dictorum Ordinis & Congregationis, cum de eis in prædictis literis ad hæc nulla mentio facta fuerit in eorum damnum, & præiudicium excludantur.

Mutatio duorum Monasteriorū Prouinciæ Hetruriæ.

§. 37. Nos igitur in supremo dignitatis culmine, diuina disponente clementia constituti, in his remedium prouisionis nostræ adhibere cupientes, dictarum literarum veriores, & totos tenores præsentibus pro expressis habentes, motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, S. Petri Mutinensis, ac eiusdem S. Petri Regiensis Monasteria huiusmodi illorumque Abbates, Priores, Conuentus, ac alias illorum personas, nunc & pro tempore existentes ab eadem prouincia Hetruriæ perpetuo disiungimus, & separamus, illaque & illos prædictæ prouinciæ Lombardiæ etiam perpetuo subiicimus & supponimus.

Professi vsquequaque in Monasteriis ex quibus nō sūt oriundi, omnib. gaudeant priuilegiis, quibus ipsi oriundi perfruuntur.

§. 38. Quodque de cætero perpetuis futuris temporibus, illi qui in Monasteriis dictorum Ordinis & Congregationis Ciuitatum, & locorum ex quibus non sunt oriundi ad præsens professi existunt, non autem qui de cætero ad ipsorū Ordinis, & Cõgregationis habitus susceptionem, ac professionẽ regularem admitterentur, omnibus, & singulis priuilegis, libertatibus, immunitatibus, fauoribus

fauoribus

fauoribus, antelationibus, prærogatiuis, aliisque gratiis, tam spiritualibus quam temporalibus, quibus oriundi Ciuitatum, locorum, & Prouinciarum huiusmodi vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pariter, & parifotmiter, ac æque principaliter in omnibus & per omnia perinde ac si ex eis oriundi essent, vtantur, potiantur, & gaudeant, ac nihilominus oriundi ceteris paribus professis, in assecutione dignitatum, ac officiorum huiusmodi præferantur.

Qui ad Abbatias S. Pauli concurrant.

§. 39. Quodque Abbates, & Priores dictæ prouinciæ Siculæ, vna cum Abbatibus, & Prioribus Romanæ, Neapolitanæ, & Hetturiæ prouinciarum prædictarum ad regimen dicti Monasterij S. Pauli, & officium Procuratoris Generalis huiusmodi concurrant, ac ad illa, & eorum alterum ad instar Abbatum, & aliorum Priorum aliarum prouinciarum prædictarum eligi possint, & valeant.

Prælatorum numerus designatur.

§. 40. Ac pro pace inter regulares personas dictorum Ordinis & Congregationis conseruanda, illorumque augmento, quod in singulis eorum Monasteriis pro quolibet decimotertio numero Monachorum professorum vnus graduatus, nempe vnus Abbas, vel Procurator generalis, aut Cancellarius Præsidis, siue vnus Prior pro qualitate & capacitate professorum & singulorum respectiue Monasteriorum, & pro quinque Monachis professis, vnus Decanus, computatis Cellerariis, ac Nouitiorum Magistris, Confessoribus Monialium, ac Rectoribus, aliisque Officialibus, ita tamen quod ipsi Decani numerum tercentum non excedant, assignentur.

Decanorum approbatio, quæ sit.

§. 41. Ad officium tamen Decanorum quoad sufficientiam literarum, illi duntaxat Monachi assumantur qui vel per examinatores ab Ordinariis locorũ pro tempore deputatos, seu per dictos Visitatores, vel alios ab ipsis Visitatoribus, vel Definitoribus subrogatos, ad confessiones Christi fidelium audiendas examinati cum effectu per patentes literas in forma probanti Visitatoribus tradendas, & ab ipsisiner Visitatoribus an fauore, vel merito illas impetrauerint examinandas, & Definitoribus Capituli Generalis præsentandas tanquam idonei approbati fuerint. Quo vero ad integritatem vitæ, & morum probitatem, pro potiori cautela & securitate exactissimam inquisitionem faciant Visitatores, examinando tam Abbates, Priores, quam ceteros Monachos cum omni diligentia, ac puram, & meram veritatem repertam Definitoribus in scriptis medio eorum iuramento deferãt.

Obseruantia constitutionũ approbatarũ à Greg. XIII.

§. 42. Præterea quod constitutiones dictorum Ordinis & Congregationis per fel. rec. Gregorium Papam XIII. prædecessorem nostrum, approbatæ & confirmatæ, in omnibus & per omnia, sub pœnis à Definitoribus statuendis ac præfigendis, pro singulis transgressionibus præfatarum constitutionum ipso facto incurrendis, dummodo per alias constitutiones Apostolicas reuocatæ non sint, inuiolabiliter obseruentur.

Horæ Canonicæ in Choro recitentur.

§. 43. In Monasteriis dictorum Ordinis & Congregationis, etiam in quibus licet tantum decem de Conuentu Monachi existant, Horæ Canonicæ, tam diurnæ quam nocturnæ in Choro psallendo singulis diebus recitentur.

Culpæ Monachorum semel in hebdomada audiatur.

§. 44. Culpæ Monachorum in Capitulo, semel in qualibet hebdomada ad minus audiantur.

Lectio Casuũ conscientiæ habeatur.

§. 45. Missæque decantentur, & lectio Casuum conscientiæ saltem bis in vnaquaque hebdomada habeatur, ac disciplina Monastica, prout in aliis Monasteriis seruatur, etiam seruetur.

Lectioque in Refectorio.

§. 46. In Refectorio lectio assidua audiatur.

Carnes non edantur nisi iuxta bullam Gregor. XIII.

§. 47. Carnes vero in illis Monasteriis ac temporibus tantum in constitution. prædictis præscriptis, & per dictum Gregorium prædecessorem approbatis, & extra tamen illorum Refectoria, edantur.

Contrauenientium pœna.

§. 48. Præmissaque omnia non obseruantes, tam Superiores quam inferiores voce actiua, & passiua ad arbitrium dictorum omnium Definitorum, seu Regiminis ipso facto priuati existant.

Decreta Congregationis quando ligẽt.

§. 49. Quodque decreta, facta & non impressa, ac in posterum facienda pro bono regimine dictorum Ordinis & Congregationis in illorum Capitulis generalibus per vota secreta à maiori parte illorum Prælatorum approbentur, & ad effectum vt omnes ad eorum obseruationem sub pœna præcepti teneantur, & obligati existant, à Sede prædicta confirmari debeant.

Obseruantia prædictorum demandatur.

§. 50. In reliquis vero omnia & singula in prædictis nostris literis contenta, in omnibus & per omnia iuxta illorum tenorem obseruentur, nec illorum declaratio, moderatio aliqua in parte vel in totum, seu reuocatio, quouis quæsito colore vel ingenio, nisi de consilio, & consensu dictorum Ordinis, & Congregationis Prælatorum, etiam sub priuationis dignitatum & officiorum quas & quæ pro tempore obtinuerint, ac inhabilitatis ad alia obtinendum eo ipso incurrenda pœna nullo vnquam tempore intentari vel impetrari possint itidem perpetuo statuimus & ordinamus, ac ita in omnibus & singulis quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum sub pœnis præfatis inuiolabiliter obseruari debere volumus, & mandamus.

Additio clausularum præseruatiuarum.

§. 51. Præsentes vero nostras literas de subreptionis vel obreptionis seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ vel quopiam alio defectu notari seu impugnari aut alias quomodolibet infringi vel retractari, seu inualidari, aut ad viam & terminos iuris reduci, seu in ius vel controuersiam vocari, aut aduersus eas quodcumque iuris & facti vel iustitiæ aut gratiæ remedium intentari, impetrari vel concedi nullatenus vnquam posse, sed eas ab omnibus & singulis quos concernunt & concernent quomodolibet in futurum inuiolabiliter obseruari debere, sicque ab omnibus & singulis censeri, & ita per quoscumque Iudices tam ordinarios quam delegatos quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij nostri Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi ac interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, irritum quoque & inane decernimus si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executorum.

§. 52. Quocirca dilectis Filiis prædictorum Ordinis & Congregationis, Protectori, necnon Curiæ causarum Cameræ nostræ Apostolicæ generali Auditori nunc & pro tempore existentibus per præsentes committimus & mandamus, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum per se vel alium seu alios, præsentes nostras literas ac in eis contenta quæcumque vbi, & quando, ac toties quoties opus fuerit, ac pro parte, nunc & pro tempore existentium dictorum Ordinis, & Congregationis Patrum, aut alius eorum nomine, & Congregationis requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant eas & ea auctoritate nostra ab omnibus inuiolabiliter obseruari, ac omnes dictorum Ordinis, & Congregationis Prælatos, Monachos ac alias illorum personas eis pacifice frui & gaudere, Non permittentes eos desuper quomodolibet molestari vel perturbari. Contradictores quoslibet, & rebelles per quasuis ecclesiasticas sententias, censuras, etiam pecuniarias pœnas, eorum arbitrio imponendas, moderandas, & applicandas, ceteraque opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his haben. seruatis processibus, sententias, censuras & pœnas etiam iteratis vicibus aggrauan. inuocato etiam ad hoc si opus fuerit brachij sæcularis auxilio.

Derogatio contrariorum.

§. 53. Non obstantibus præmissis, ac felicis recordat. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, & Concilij generalis de duabus dictis, dummodo quis vigore præsentium extra suam Ciuitatem, & Diœcesim vltra tres dietas ad iudicium non trahatur, aliisque constitution. & ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit dictorum Ordinis & Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis alia firmitate roboratis statutis, stabilimentis, vsibus & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter vel diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Dat. P. An. 3. die 21. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 21. Martij millesimo sexcentesimo octauo Pontificatus nostri Anno tertio.

XXXIV. Declaratio, & confirmatio priuilegij fori, Religiosorum Regularium intra claustra degentium.

De hisce Regularibus extra claustra delinquentibus puniendis, Clemens VIII. edidit constit. 39. Suscepti. sup.

Edita An. D. 1607.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RELigiosorum sub suaui Religionis iugo Altissimo famulantium quieti prospicere cupientes, quæ illam quoquo modo perturbare posse videntur, opportuna nostra declaratione è medio tollere alias desuper opportune prouidere curamus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Ordinarij quidam prætendebant, quod Religiosi coram eis conuenirentur ex cap. Volentes de priuileg. in 6. cap. 10. sess. 24. cōc. Trid.

§. 1. Cum itaque nomine dilecti filij Basilij Angussolæ Procuratoris generalis Ordinis Fratrum Carmelitarum in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Tridentini Concilij interpretum, expositum fuerit, in Hispaniarum Regnis, quosdam Ordinarios Locorum contendere, Religiosos intra claustra degentes coram ipsis Ordinariis conueniri debere in causis ciuilibus, cap. Volentes, de priuileg. in 6. comprehensis, propter illius innouationem à Concilio Tridentino factam, sess. 7. cap. 14. quo præfatos Religiosos, eorum priuilegiis abrogatis, defendunt comprehendi. Præterea eosdem locorum Ordinarios pariter contendere, eosdem Religiosos intra claustra degentes in prima instantia coram ipsis conueniri debere ex decreto eiusdem Concilij Tridentini, sess. 24. cap. 20. de Reform.

Sacra Congregatio sup. interpretatione Conc. Trident. contrarium decreuit.

§. 2. Cumque ab eodem Basilio Procuratore generali in eadem Congregatione supplicatum fuerit, vt super vtraque re responsa darent. Ab eadem vero Congregatione fuerit responsum, Neque constitutione in generali Concilio Lugdunensi edita, quæ incipit, Volentes, neque decreto Concilij Tridentini capit. 14. sess. 7. comprehendi Regulares, ideoque eos iuxta eorum priuilegia, coram suis Superioribus vel Conseruatoribus esse conueniendos. Necnon Decretum eiusdem Concilij Tridentini dicto cap. 20. sess. 24. ad Regulares non pertinere, nec eorum Conseruatorias imminuere, nec quoad primam illarum instantiam aliquid noui inducere, ipseque Basilius Procurator Generalis nobis humiliter supplicari fecerit, vt pro sui Ordinis quiete, supradictas declarationes ab eisdem locorum Ordinariis seruari debere, Apostolica auctoritate præcipere dignaremur.

Ipseque Pont. id approbat.

§. 3. Nos illius huiusmodi supplicationibus inclinati, omnibus & singulis locorum Ordinariis, in virtute sanctæ obedientiæ per præsentes districte præcipiendo mandamus, ne Fratres & Religiosos dicti Ordinis Carmelitarum contra dispositionem declarationum prædictarum perturbare vel inquitare quoquo modo audeant vel præsumant, irritum nihilominus & inane decernentes, quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Et ita seruari mandat.

§. 4. Quocirca dilectis causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, & nostro & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncio, per præsentes committimus & mandamus, quatenus ipsi vel alter eorum præsentes literas & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Religiosorum, eorumue Superiorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos eorumdem præmissorum effectu pacifice frui & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoscumque per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

Quibuscumq; non obstantib.

§. 5. Non obstantibus fel. recor. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides exemplorum bullæ.

§. 6. Volumus autem vt præsentium transomptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si originaliter forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 3. die 24. Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die 24. Augusti, millesimo sexcentesimo septimo, Pontificatus nostri Anno tertio.

Contra Canonicos Regulares Congregationis S. Saluatoris Ordinis S. Augustini, dignitates, & officia ipsius Ordinis conquisitis extra Religionem fauoribus ambientes, eorumque complices, & fautores. Necnon Superiores eosdem in electionibus fauores attendentes. XXXV.

Congregationem istam probauit Gregorius XII. vt supra in eius constitut. 2. Exciat. lib. 1. vbi alia eam concernentia tibi indicaui.

Edita A. D. 1607.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Ambitus Regularium improbatur.

QVoniam nemo debet sibi assumere honorem, nisi vocatus a Deo tanquam Aaron, & à regularis vitæ instituto valde alienum est, vt religiosi mendicatis, sæcularium præsertim personarum studiis, ad dignitatum gradus sibi aditum patefacere contendunt, vnde magna in Ecclesia Dei mala prouenire solent.

Canonici Regulares S. Saluatoris ad obtinendas dignitates Ordinis, fauores personarū extra religionem requirunt.

§. 1. Nos pro muneris nostri debito huic malo quantum in nobis est opportunum remedium adhibendum censuimus, cum itaque sicut accepimus, quidam in Congregatione Canonicorum regularium S. Saluatoris Ordinis S. Augustini, dignitatum & officiorum in dicta Religione ambitione ducti, pro iis consequendis, Ecclesiasticorum, & sæcularium Principum aut aliarum personarum studia requirant, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus aliisque Prælatis commendatitias literas, aliosque fauores, & gratias procurent, quibus adiuti, gradus & dignitates in eadem Religione consequi valeant.

Hunc ergo ambitum hic Pont. illis sub grauibus pœnis interdicit.

§. 2. Propterea nos dictæ Religionis officia & dignitates pro meritis cuiusque absque ambitu conferri cupientes, motu proprio, & ex certa scientia ac mera deliberatione nostris, omnes, & singulos Canonicos regulares dictæ Congregationis & Ordinis, cuiuscumque status, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis & dignitatis existentes, qui de cetero pro prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus & aliis officiis Congregationis, & Ordinis prædictorum consequendis, ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque personarum tam Ecclesiasticarum quam sæcularium de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque sæcolari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium fauores recurrerint, aut aliàs viis illicitis ad huiusmodi Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, & alia officia obtinenda aspirauerint, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quæsiuerint, ac iis obtentis vsi fuerint, illorumque complices & fautores, ad quascumque Prælaturas, dignitates, officia, gradus, honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinenda, perpetuo inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis huiusmodi eo ipso priuamus, & sic priuatos voce tam actiua quam passiua carere decernimus, & declaramus.

Superioribusque in electionibus huiusmode fauores attendere vel pœnam aliquam remittere prohibet sub pœna inobedientiæ & excommunicationis latæ sententiæ.

§. 3. Atque in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna omnibus dictorum Congregationis & Ordinis Superioribus, Prælatis, Canonicis quocumque titulo nuncupatis, etiam Priori generali, præsentibus & futuris præcipimus districteque mandamus, ne quempiam vllo tempore precibus, literis vel fauoribus adducti, vel alias ad instantiam seu requisitionem vel contemplationem Principum, etiam Imperatoris, Regum, Ducum, & Rerumpublicarum vel Prælatorum, etiam S.R.E. Cardinalium, aut aliarum quarum

quarumcumque personarum, tam sæcularium quam Ecclesiasticarum, extra dictum gremium existentium, ad cuiusuis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones & officia dictæ Congregationis promouere, vel pœnas aliquas remittere audeant vel præsumant.

Electiones aliter factas irritat.

§.4. Decernentes electiones & promotiones ad Monasteria seu Prioratus vel officia dictorum Congregationis & Ordinis contra præsentium dispositionem, quod absit, quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorsus, inualidasque fore, & esse, nullisque viribus subsistere.

Contrauenientes eo ipso pœnas hic enunciatas incurrisse declarat.

§.5. Ac omnes & singulos in præmissis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & absque processu desuper habendo, sententias & pœnas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrere.

Ambitum ex sola instantia & precibus etiã oretenus porrectis probari decernit.

§.6. Et ad illos sententias, & pœnas præmissas damnabiliter incurrisse legitime probandum, solas præmissarum personarum instantias, preces & fauores, etiam oretenus porrectas, plenam, indubiam & sufficientem in iudicio & extra fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Et ita & non aliter iudicare præcipit.

§.7. Et ita per quoscumque Iudices, & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum & inane si secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis omnibus derogat.

§.8. Non obstantibus quibusuis Apostolicis ac in Prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus, ac Congregationis, & Ordinis prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, & contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Canonicis regularibus vel quibusuis aliis communiter vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Hanc constitutionem in Capitulis & dictæ publicari mandat.

§.9. Vt autem harum literarum notitia ad omnes dictæ Congregationis S. Saluatoris Ordinis S. Augustini Canonicos regulares facilius deueniat, volumus illas etiam in Capitulis generalibus ac Congregationibus, dictis nuncupatis lectas sic arctare, ac si legitime vnicuique intimatæ fuissent, illarumque exemplis etiam impressis, manu Prioris generalis ipsius Congregationis subscriptis, & eius sigillo munitis, eamdem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur si eædem exhiberentur.

Dat. P. A. 3. die 22. Sept.

Dat. Romæ apud S. Marcum, &c. die 22. Septemb. 1607. anno tertio.

XXXV. Confraternitatis Doctrinæ Christianæ erectio in Archiconfraternitatem in Basilica S. Petri Principis Apostolorum de Vrbe, cum Indulgentiarum, priuilegiorumque elargitione.

De instituendis his Confraternitatibus, habes supr. Pij Quinti constitut. 137. Ex debito, lib. 2. vbi alia indicaui. De forma autem aggregandi alias Confraternitates, attende constitut. 115. Clementis VIII. Quæcumque, hic supra.

Edita A. D. 1607.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX credito nobis pastoralis officij munere, piis locis quæ maiora in dies in spiritualibus, & temporalibus ad Dei gloriam, & animarum salutem incrementa suscipiunt, vlteriora subsidia, & ampliora concedimus priuilegia, ne quicquam illarum rerum prætermittamus, quæ ad Christianam propagandam religionem conducere videntur.

Concil. Trid. & Pont. insserunt institui Confraternitates Doctrinæ Christianæ.

§.1. Ob has causas considerantes nos iure optimo à Sacro Tridentino Concilio, & summis Pont. prædecessoribus nostris statutum, & iam multos abhinc annos maximo Ecclesiæ Dei commodo obseruatum fuisse, vt pueri singulis Dominicis & aliis festiuis diebus fidei rudimenta, obedientiam erga Deum & parentes, aliasque Christianas virtutes ab iis ad quos spectat edocerentur, vt hac ratione, qui ad mundi voluptates sequendas natura proni sunt, Christiana pietate erudiri, de virtute in virtutem proficientes, tales euaderent, qui ad Populi Christiani mores reformandos & Catholicæ fidei incrementum idonei efficerentur Ministri.

Et pridem in Vrbe institutam nedum fuit Congregatio laicorum, sed & Clericorum.

§.2. Atque hoc consilio, cum nonnulli probitatis Viri zelo charitatis accensi, pro diuini cultus augmento in hac Alma Vrbe nostra ceterarum Matre, & Magistra, Tridentino Concilio publicato, in quibusdam Ecclesiis pueros & adultos quoscumque summa pietate ac diligentia Doctrinam Christianam docere cœpissent, hoc pium opus, præstante Domino, exiguo temporis spatio, adeo incrementa suscepisse, vt Congregatio sub Doctrinæ Christianæ nomine iampridem instituta fuerit, ex quibus licet aliqui tantum in communi viuant cum suo Præposito, in Ecclesia S. Agathæ Regionis Transtyberinæ, in vnum tamen omnes sub vno Protectore conueniunt, atque vno Præside huic saluberrimo operi singulis festiuis diebus sedula incubuerunt & incumbunt diligentia.

Hic modo Pont. d. Confraternitatem erigit in Archiconfraternitatem in Basilica S. Petri de Vrbe.

§.3. Nos pro nostro Pastoralis officij munere hoc pium Christianæque Reipublicæ necessarium opus, ex quo hactenus vberrimi fructus prouenerunt, ac multo vberiores posthac prouenturos speramus, ex animo amplectentes, illudque in dies augeri magis ac magis cupientes, Congregationem prædictam in Vrbe institutam, necnon singulas illius personas & Ecclesias, nempe S. Martini Regionis Arenulæ, S. Agathæ Regionis Transtyberinæ eidem Congregationi Apostolica auctoritate concessas, sub nostra & Sedis Apostolicæ protectione suscipientes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, in celeberrima Basilica Principis Apostolorum de Vrbe, Congregationem Doctrinæ Christianæ huiusmodi, in Archiconfraternitatem Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo erigimus & instituimus.

Eiusque Protectorem deputat, summi pro tempore Pontificis Vicarium.

§.4. Illiusque sic erectæ & institutæ perpetuum Administratorem, & Protectorem dilectum filium nostrum Hieronymum tituli S. Blasij Presbyterum Cardinalem Pamphilium nuncupatum, ac pro tempore existentem in Vrbe, & eius districtu Rom. Pont. Vicarium harum serie constituimus, & deputamus.

Eidem Archiconfraternitati facultatem alias Confraternitates aggregandi, & indulgentias communicandi concedit.

§.5. Ac ipsius Archiconfraternitatis Confratribus pro tempore existentibus aggregandi dictæ Archiconfraternitati, alias quasuis eiusdem Doctrinæ Christianæ in qualibet Mundi parte canonice erectas & institutas, ac instituendas Confraternitates, illisque priuilegia, indulta, fauores, exemptiones, gratias & indulgentias infrascriptas sibi per nos concessas ac pro tempore à Sede Apostolica concedendas communicandi.

Ad hoc vide etiam bullas Clem. VIII. cit. in rubr.

§.6. Necnon de Administratoris & protectoris prædicti consensu, quæcumque statuta felix regimen & gubernium dictæ Archiconfraternitatis concernentia, licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, & decretis Concilij prædicti, constitutionibusque Apostolicis minime contraria condendi, illaque sic condita, pro rerum, & temporum qualitate, in toto vel parte, ac toties quoties opus fuerit, immutandi, & in eorum locum alia de nouo edendi, licentiam, facultatem, & auctoritatem concedimus & impartimur.

Indulgentiam plenariam confratribus in die ingressus elargitur.

§.7. Vt autem deuotio Christi fidelium ad dictum opus exercendum in dies magis augeatur, de Omnipotentis Dei misericordia ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, Omnibus & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus vere pœnitentibus, & confessis ac sacra communione refectis qui pro Ministris, operariis & Confratribus dictam Archiconfraternitatem ingredientur, die primo illorum ingressus, seu eo

die quo dictæ Archieonfraternitati ascripti fuerint, plenariam.

Et in festo præcipuo Confraternitatis.

§. 8. Necnon eisdem sic descriptis, qui vere pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in festo quod ab ipsa Archiconfraternitate, & aliis Confraternitatibus aggregatis seu aggregandis pro earum præcipuo & principali respectiue eligetur, sumpserint, etiam plenariam.

Ac in articulo mortis.

§. 9. Quique vere pœnitentes, & confessi dictum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, aut id facere non valentes, animo contrito, nomen IESV saltem corde in mortis articulo inuocauerint, similiter plenariam omnium peccatorum suorum remissionem, & indulgentiam dicta auctoritate earundem tenore præsentium concedimus.

Aliæ indulgentiæ Confratribus quolibet mense communicantibus conceduntur.

§. 10. Præterea eisdem Confratribus, qui vere pœnitentes, & confessi semel quolibet mense Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, septem annos, & totidem quadragenas.

Inducentibus alium ad discendam Doctrinam.

§. 11. Quique in causa fuerint, vt pueri, famuli aut quæuis aliæ personæ ad discendam Doctrinam Christianam eant, ducentos dies.

Discentibus & docentibus Doctrinam in diebus Stationum Vrbis.

§. 12. Qui vero diebus Stationum Vrbis hanc Doctrinam in Ecclesiis docuerint, ac etiam illi qui ad eandem discendam accesserint, easdem indulgentias consequantur, quas consequerentur, & consequi possent, si Ecclesias Stationum personaliter visitarent.

Visitatoribus Scholarum Doctrinæ.

§. 13. Easdem etiam indulgentias Visitatores dictæ Archiconfraternitatis, qui ex commisso sibi officio visitabunt illas Scholas, quas in illo die visitare poterunt, consequantur.

Docentibus eisdem diebus feriatis.

§. 14. Insuper eisdem Confratribus, qui diebus feriatis hanc Doctrinam Christianam aut publice aut priuatim explanauerint, centum dies.

Præceptoribus eandem docentibus diebus festiuis.

§. 15. Necnon omnibus & singulis Præceptoribus, qui diebus festiuis discipulos suos ad Doctrinam Christianam duxerint, eosque illam docuerint, septem annos.

Explicantibus eam in Scholis diebus feriatis.

§. 16. Quique diebus feriatis in propriis Scholis eandem doctrinam explicauerint, centum dies.

Sacerdoti Archiconfraternitatis in aliis Ecclesiis prædicanti, &c.

§. 17. Sacerdoti etiam dictæ Archiconfraternitatis, qui in Ecclesia seu Oratorio illius Confraternitatis, verbum Dei prædicauerit, aut collationes fecerit, licet illo die non interuenerit in aliqua Schola docendi causa, septem annos.

Patribus Doctrinã domi familiam docentibus.

§. 18. Omnibus autem, & singulis Patribus, & matribus familias, qui in suis domibus liberis, famulis, & familiaribus vtriusque sexus Doctrinam Christianam explanauerint, qualibet vice id fecerint, centum dies.

Conuocantibus alios ad Doctrinam.

§. 19. Item Confratribus, qui per Ciuitatem viros, mulieres aut pueros ad eandem Doctrinam Christianam ducendi causa circumierint, septem annos.

Confratribus per Castella ãmnibus, & Doctrinam docentibus.

§. 20. Eisdem autem Confratribus, qui extra Ciuitatem ad illam docendam per Castella, & Villas exierint, decem annos.

Disputationi Doctrinæ interessentibus.

§. 21. Item eisdem Confratribus, qui disputationibus, quæ in Scholis dictæ Archiconfraternitatis fieri solent interfuerint, ducentos dies.

Doctrinam docendi vel discendi causa studentibus.

§. 22. Omnibus item, & singulis Christi fidelibus, qui per mediam horam Doctrinam, aut docendi aut discendi gratia studuerint, centum dies.

Infirmos Confratres visitantibus.

§. 23. Eisdem etiam Confratribus, qui infirmos dictæ Archiconfraternitatis visitauerint, quoties id fecerint, ducentos dies.

Eucharistiam ad eos comitantibus.

§. 24. Quoties vero Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum dum ad infirmos defertur, comitati fuerint, septem annos.

Corpora eorũde defunctorũ associantibus, aut exequiis interessentibus.

§. 25. Eisdemque Confratribus, qui corpora Confratrum, & Consororum defunctorum ac defunctarum ad sepulturam associauerint, aut exequiis, anniuersariis, officiisue, quæ pro eis celebrantur pro eorum animabus preces fundentes interfuerint, tres annos.

Congreg. vel diuinis officiis Archic. assistentibus.

§. 26. Ac quoties diuinis officiis, & Congregationibus publicis vel secretis dictæ Archiconfraternitatis interuenerint, ducentos dies.

Processionibus, per Ordinarios indicendis.

§. 27. Eandemque Indulgentiam consequantur quando cumque processionibus à locorum Ordinariis sub vexillo dictæ Archiconfraternitatis præscribendis interfuerint.

Discentibus Doctrinam, & communicantibus in die festo deputando singulis mensibus.

§. 28. Item omnibus & singulis vtriusque sexus, & cuiuslibet ætatis Christi fidelibus ad Doctrinam Christianam discendam in dictis Scholis conuenire solitis, qui peccata sua quolibet Beatæ MARIÆ Virginis aut alio festo à Superioribus dictæ Congregationis determinando, confessi fuerint, tres annos, si vero, qui ad communicandum habiles sunt, si dictum Eucharistiæ Sacramentum deuote sumpserint, quinque annos.

Confratribus cõmunicatis die quo aggregatio in quolibet Terra publicatur.

§. 29. Præterea quolibet die dicta Congregatio in quauis Ciuitate vel Terra publicabitur, omnibus, & singulis vtriusque sexus Confratribus dictæ Confraternitatis vere pœnitentibus, confessis ac communicatis septem annos, & totidem quadragenas de eis iniunctis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino concedimus, & relaxamus.

Declaratio quod etiam Confraternitates aggregandæ, hoc fruantur indulgentiis, & non aliæ.

§. 30. Nostræ propterea intentionis esse declaramus, quod indulgentiæ, gratiæ, & indulta prædicta intelligantur, ac sint concessa cuius Confraternitati canonice erectæ seu erigendæ in qualibet Orbis parte, statim ac prædictæ Archiconfraternitati, iuxta constitutionem fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri fuerit aggregata, nec absque aggregatione huiusmodi gratiarum & indulgentiarum prædictarum particeps vllo modo esse possit.

Declaratio quod sufficit aggregatio vnius Cõfraternitatis pro qualibet Diœcesi, vt ceteræ ibi erigendæ ab Ordinario participes sint.

§. 31. Declarantes nihilominus quod cum vna Confraternitas dictæ Doctrinæ Christianæ vnius ciuitatis aggregata fuerit, intelligantur & sint omnino aggregatæ reliquæ omnes vtriusque sexus ab Ordinario loci erectæ & erigendæ, earundemque indulgentiarum & gratiarum prædictarum participes sint.

Derogatio contrariorum.

§. 32. Non obstantibus quibusuis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 33. Volumus autem quod præsentium transumptis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo dictæ Archiconfraternitatis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Tusculi sub annulo Piscatoris, die 6. Octobris 1607. Pontificatus nostri anno tertio.

D. P. An. 1. die 6. Octob.

XXXVII.

Congregationi Clericorum Regularium Somaschæ, alias Sancti Maioli, quæcumque gratiæ & priuilegia Ordinibus Mendicantium concessa & concedenda, communicantur, & de nouo conceduntur, quatenus sint in vsu, non reuocata, nec sacris Canonibus aut Concilio Tridentino contraria.

Istam Congregationem primo approbauit Pius V. vt supra in eius constit. 78. Inuentum, lib. 2. licet antea à Paulo III. esset instituta atem recepta, vt supra in eius const. 21. lib. 1. vbi alia notaui.

Edita An. D. 1607.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX quo diuina Maiestas ad pastorale fastigium nos quamquam immeritos euexit, illud quantum in nobis semper fuit superno auxilio freti, agere conati sumus, vt piorum hominum Congregationes, quæ ad diuini cultus augmentum & animarum salutem institutæ sunt, & in obseruatione institutorum suorum, pie & religiose persistunt, magis quotidie in huiusmodi suo pio proposito confirmentur.

Communicatio sicut concessio omnium gratiarum & priuilegiorum cuicumque ex Ordinib. Mendicantibus cõcessorum & concedendorum.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus dilectorum filiorum Congregationis & Clericorum regularium Somaschæ, alias S. Maioli nuncupatorum fortiores quotidie vires, adiuuante Domino in militantis Ecclesiæ Castris appareant, vt Clerici Congregationis huiusmodi eo feruentius adhuc pugnare studeant, quo maioribus se viderint spiritualibus gratiis fore munitos, ipsos & eorum quemlibet à quibusuis excommunicationis, &c. censentes, præ alia

alia quæcumque priuilegia & gratias iisdem Congregationi & Clericis hactenus quomodolibet concessa, omnia & singula priuilegia, prærogatiuas, concessiones, fauores, facultates, declarationes, immunitates, exemptiones, libertates, cæterasque gratias, præeminentias & indulta cuiusvis generis existentia spiritualia & temporalia, qualiacumque illa sint, (excepta tamen exemptione à iurisdictione Ordinariorum) quibusvis Mendicantium Ordinũ Congregationibus, eorũque professoribus ac eorum Monasteriis, Ecclesiis, Domibus & Regularibus locis, necnõ dilectis filiis earundem Religionum & Congregationum Generalibus, Præpositis, Superioribus, Prælatis & Capitulis, tam Generalibus quam Prouincialibus, Fratribus, Nouitiis, Conuersis, Donatis, ac quibusvis eorum & earum personis in quibuscumque Mundi partibus existentibus, & illorum intuitu, etiam per viam communicationis vel extensionis, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, seu per nos & successores nostros, aut alios auctoritatem habentes, concessa sunt & concedentur, ac quibus singulæ Congregationes prædictæ, eorumque Monasteria, Ecclesiæ, Domus & loca, ac Superiores, Fratres & personæ huiusmodi de iure, vsu, consuetudine vel priuilegio aut concessione Apostolica vel alia quavis auctoritate in genere vel specie, ac tam coniunctim quam diuisim aut alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, frui, potiri & gaudere possent vel poterunt quomodolibet in futurum, quarum concessionum tenores præsentibus pro expressis habentes, ac si de verbo ad verbum insererentur, etiamsi talia sint & forent, quæ specialem & indiuiduam requirerent mentionem seu particularem insertionem, (quatenus sint in vsu & non sint reuocata neque sub vllis reuocationibus comprehensa, ac sacris Canonibus & Concilij Tridentini decretis non aduersentur) ad eandem Congregationem Somascam seu S. Maioli, ac singulos illius Conuentus, illorumque Superiores, Præpositos, Prælatos & quascumque personas, auctoritate & tenore prædictis, perpetuo extendimus, illaque eis communicamus: & de nouo concedimus, & suffragari volumus & declaramus.

Limitatio d. communicationis.

Alia limitatio eiusdem communicationis.

Derogatio quorumcumque contrariorum.

§. 2. Non obstantibus tam fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, quam aliis quibuscumque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, tam de Iudicibus delegatis & Conseruatoribus quam personis vltra certum numerum ad iudicium non vocan. necnon quibusvis priuilegiis & indultis Apostolicis quibusvis sæcularibus vel regularibus, Militiis, Communitatibus, Vniuersitatibus, Capitulis, Castris, Villis, Terris & quibusvis Cathedralibus & Metropolitanis vel Collegiatis, aut aliis Ecclesiis, Capitulis, Conuentibus, Monasteriis, Hospitalibus & aliis piis locis, etiam motu, & scientia similibus, & de non trahendis eorum subditis vel personis, ipsarum Ecclesiarum, Ciuitatum, Vniuersitatum, Castrorum, Villarum & locorum respectiue, extra eas aut coram illis Iudicibus & personis, quam etiam vigore quarumcumque literarum Apostolicarum, aut alias quibusvis modis & qualitercumque ac quibusvis verborum formis & tenoribus, de quibus etiam plena & expressa, specialis, specifica & indiuidua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda foret, tenores huiusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, specialiter & expresse derogamus, seu si aliquibus communiter aut diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 3. Cæterum volumus & dicta auctoritate decernimus, quod earundem præsentium transumptis, etiam manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut manu Præpositi Generalis & sigillo eiusdem Congregationis Somascæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio & alibi vbi opus fuerit, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum, die 9. Nouembris 1607. anno tertio. *Dat. P. An. 3. die 9. Nou.*

Ampliatio iurisdictionis S. R. E. Cardinalium Congregationis boni regiminis, Communitatum Status Ecclesiastici etiam mediatè S. R. E. subiectarum, quoad cognitionem causarum easdem tangentium, non tamen quoad pœnas maleficiorum. XXXVIII.

Istam Congregationem instituit Clemens VIII. in sua Constit. 10. Pro commissa, sup. vbi notaui.

PAVLVS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam. *Edita An. D. 1607.*

Causa huius constit.

§. 1. CVpientes constitutionem à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro super bono regimine & administratione redditum Communitatum, & Vniuersitatum ditionis temporalis Ecclesiasticæ editam, debitæ executioni pro earundem Communitatum & Vniuersitatum vtilitate demandari, ac de singulari fide, prudentia & integritate dilectorum filiorum nostrorum Mariani Sanctorum Marcellini & Petri, de Camerino, Octauij S. Sabinæ Bandini, Dominici S. Honuphrij, Thusci, Dominici Gymnasij, Innocentij S. Thomæ in Parione titulorum Presbyterorum, Bubali & Bartholomæi S. Mariæ in Porticu Diaconi de Cæsiis nuncupatorum S. R. E. Cardinalium, plurimum in Domino confisi, eisdem Cardinalibus quos pro executione dictæ constitutionis harum serie deputamus.

Iurisdictio Cardd. in causis quarumcumque Communitatum, etiã mediate S. R. E. subiectarum.

§. 2. Omnes & quascumque causas, tam ciuiles quam criminales & mixtas, ad Communitates & Vniuersitates quascumque Status nostri Ecclesiastici nobis mediate vel immediate subiectas, tam actiue quam passiue pertinentes, per se vel ab eis subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi & terminandi, ac omnia alia & singula in eadem constitutione contenta executioni demandandi.

Prælatosque congregationi adiungendi, & Secretarii deputandi.

§. 3. Ac pro faciliori negotiorum huiusmodi expeditione; aliquos Prælatos aut alias personas Iurisprudentia præditas, à nobis approbandas, in eorum Consultores adhibendi, necnon aliquem ex illis, aut alium idoneum eis beneuisum, in eorum Congregationis Secretarium deputandi, & causas quascumque reassumendi & auocandi. Necnon quibuscumque Iudicibus & aliis personis, etiam sub censuris & pœnis inhiben. & quoscumque citandi etiam per edictum publicum constito de non tuto accessu, cæteraque omnia & singula in præmissis, & circa ea, quomodolibet necessaria & opportuna faciendi, gerendi, ordinandi & exequendi, ita vt occasione causarum criminalium, censuram Ecclesiasticam aut irregularitatis notam, dũmodo sententias sanguinis per seipsos non ferant, minime incurrant, plenam, liberam & amplam auctoritatem, facultatẽ & potestatem concedimus & impartimur.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ d. Clemens Prædecessor in eadem constitutione voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Maior pars totam Congregationem repræsentat.

§. 5. Volumus etiam vt ea quæ à maiori parte eorum resoluta fuerint, plenam obtineant firmitatem & plenariæ executioni demandari debeant.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 4. Iunij 1605. Pontificatus nostri anno primo. *Dat. P. An. 1. die 4. Iunij.*

Sequitur declaratio dictæ constitutionis.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam. *Edita A. D. 1607.*

Relatio constitut. præcedentis.

IAm pridem cupientes Constitutionem à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro super bono regimine Status Ecclesiæ editam executioni demandari, dilectis filiis nostris S. R. E. Cardinalibus pro eiusdem Constitutionis executione à nobis deputatis, omnes & quascumque causas, tam ciuiles quam criminales & mixtas,

mixtas, ad Communitates & Vniuersitates quascumque Status Ecclesiastici nobis mediate vel immediate subiectas, tam actiue quam passiue, per se vel alios ab eis subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi & terminandi, ac omnia alia & singula in eadem constitutione contenta executioni demandãdi, easdemque causas quascumque reassumendi & auocandi, quibuscumque Iudicibus inhibendi, & alias prout in nostris litteris in huiusmodi forma breuis desuper expeditis sub die quarta Iunij 1605. Pontificatus nostri Anno primo plenius continetur, facultatem dedimus.

Causa huius declarationis. §. 1. Quia vero ob generalitatem prædictarum literarum nostrarum facile videri alicui posset, ea nos commisisse, quæ nostræ intentionis committere minime fuit, idcirco ad soluendas huiusmodi difficultates, prædictarum literarum tenorem præsentibus pro sufficienter expresso & ad verbum inserto habentes.

Declaratio. §. 2. Motu proprio & ex certa nostra scientia, maturaque deliberatione, vigore præsentium declaramus, intentionis nostræ eisdem Cardinalibus eas solummodo & nõ alias causas ciuiles, criminales & mixtas, tam actiue quam passiue ad Communitates & Vniuersitates Status nostri mediate, vel immediate subiectas pertinentes per se vel alios, vt præmittitur subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi, expediendi & terminandi, reassumendi & auocandi, quæ ad redditus & prouentus, (non tamen pœnarum maleficiorum) ad illas quomodolibet spectan. & quæ in futurum spectabunt, aut rationem seu computorum redditiones, etiam ratione administrationis Annonæ seu Abundantiæ, & pecuniarum ac rerum illius seu illi destinatarum Ciuitatum, Terrarum & Locorum eiusdem Status Ecclesiastici, siue ad quorumcumque bonorum administrationes prædictarum Communitatum & Vniuersitatum, quomodocumque & qualitercumque pertinent & pertinebunt, facultatem tribuere, ita vt eas tantum & non alias causas, iidem Cardinales per se vel alios subdelegandos audire, discutere, examinare, expedire & terminare, reassumere & auocare à quibuscumque Iudicibus, necnon iisdem inhibere, & omnia & singula in eis contenta, omnibusque aliis & singulis in prædictis literis nostris facultatibus illis concessis, in præmissis & circa ea vti possent & valerent, ac possint & valeant.

Clausula sublata, &c. §. 3. Irritum decernentes inane quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 4. Non obstantibus præmissis, necnon quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 3. die 23. Nou. Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 23. Nouembris 1607. Pontificatus nostri anno tertio.

XXXIX. Contra Fratres Prædicatores Ordinis S. Dominici, qui ad effectum consequendi officiũ Magistri generalis pro se vel aliis, ad fauores extra Religionem recurrunt, vel aliis minus legitimis viis & modis, illud obtinere quærunt.

De hoc Ordine multa notaui supra ad Honorij III. const. 2. Religiosam lib. 1.

Edita An. D. 1608.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ADmonemur pastoralis officij nostri debito, diligentius prospicere ne Religiosis ad dignitates & officia per emendicata suffragia pateat accessus.

Greg. XIII. in sua const. 62. sup. lib. 2. Prælatis Ordinis Fratrũ Prædicatorũ, vetuit vllam gratiam cuivis religioso d. Ordinis facere vel pœnã remittere ad instantiã personarũ extra Religionem existentium. §. 1. Alias siquidem felicis recordationis Gregorius Papa Decimus tertius prædecessor noster, per suas in forma Breuis literas die 1. Iunij 1580. Pontificatus sui anno nono datas, Magistro generali ac Prouincialibus & reliquis Ordinis Fratrum Prædicatorum Prælatis tunc & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ mandauit, ne ad instantiam & requisitionem quarumcumque personarum tam laicarum quam Ecclesiasticarum, extra supradictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore & quacumque sæculari dignitate & excellentia etiam Ducali, Regali & Imperiali fulgentium cuivis dicti Ordinis Religioso, vllam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere auderent.

Fecitque etiam Fratribus inhabiles, aliquid sibi procurantes. §. 2. Quinimo quotiescumque dicti Ordinis Fratres & Religiosos, qui contra decreta suarum constitutionum, hac via & iis mediis per conquisitos fauores & suffragia, aliquid sibi procurauerint, ad talia & similia, ac etiam maiora, in eodem Ordine consequenda, perpetuo inhabiles etiam declarauit.

Clemens VIII. dictam prohibitionem ampliauit, vt in sua constit. 7. Religiosis his supra §. 2. §. 3. Et subinde cum à nonnullis ambigeretur an sub gratiarum vocabulo, gradus, honores, dignitates, officia & munia Ordinis prædicti comprehenderentur, similis mem. Clemens Papa Octauus etiam prædecessor noster per alias similes literas die 23. Maij 1592. Pontific. sui anno 1. datas, priores literas prædictas & in eis contenta quæcumque approbauit & confirmauit, ac prædictam Gregorij de gratiis vt prædicitur per mendicatos fauores minime conceden. prohibitionem, ad quoscumque gradus, honores, dignitates, officia, administrationes, functiones, prælaturas eiusdem Ordinis perpetuo extendit & extendere debere decreuit, & prætereà dilectis filiis Magistro generali, Prouincialibus & aliis Prælatis, Superioribus eiusdem Ordinis, ne in posterum aliquod præmissorum cuiquam ad instantiam seu requisitionem vel contemplationem personarum superius expressarum quarumcumque, quovis modo concedere, Religiosis vero ac Fratribus eiusdem Ordinis quibuscumque non solum in præmissis omnibus sæcularium fauorem minime procurare, sed nec etiam sponte oblatum aut ab eis minime procuratum recipere, & similiter ne ad hunc effectum munera aliqua sæcularibus impendere, vel exhibere auderent, vel præsumerent, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœnis in dictis Gregorij literis contentis præcepit & expresse interdixit ac prohibuit, prout in singulis literis prædictis plenius continetur.

Hic Pontifex eorum constitutiones approbat. §. 4. Cùm autem sicut accepimus ad electionem noui Magistri generalis dicti Ordinis breui deueniendum sit, nos quantum intersit vt electio huiusmodi eliminatis procul fauoribus in sanctitate & iustitia celebretur probe cognoscentes, & ideo dicti Ordinis Fratres non solum pœnarum in dd. literis contentarum, sed etiam censurarum Ecclesiasticarum metu, in officio debito continere volentes, Motu proprio & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, dictorum Gregorij & Clementis prædecessorum prædictas literas, & in eis contenta quæcumque, eorum serie præsentibus pro expressis habentes, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, ac illis perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adiicimus.

Contrauenientibus Fratribus omnibus pœnã excommunicationis latæ sententiæ addit, si pro obtinendo officio Magistri generalis, pro se, vel aliis ad fauores huiusmodi, recurrant, vel aliis minus legitimis modis illud obtinere quærant. §. 5. Et insuper omnibus & singulis dicti Ordinis Fratribus, cuiuscumque conditionis, gradus & præeminentiæ existentes, in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, ne ad quarumcumque personarum tam laicarum quam Ecclesiasticarum extra supradictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, fauores ad effectum consequendi dictum officium Magistri generalis, pro se vel aliis recurrant, vel aliis minus legitimis viis & modis illud obtinere quærant, hos qui mandato nostro huiusmodi contrauenerint, vltra supradictas pœnas, etiam vinculo excommunicationis latæ sententiæ, à qua nisi per nos & Romanos Pontifices pro tempore existentes, præterquam in mortis articulo constituti absolui nequeant, innodamus.

Contrariisque derogat. §. 6. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis statutis & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si Ordini & Fratribus prædictis communiter, vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apost. non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Trãsumptisque credi iubet. §. 7. Volumus autem quod præsentium literarum exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici

&

sigillo alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ muniris, eadem fides vbique adhiberi debeat, quæ præsentibus adhiberetur si exhibitæ forent vel ostensæ.

Dat. P. An. 3. 7. Ianuarij.

Datum Romæ apud S. Petrum die septima Ianuarij, 1608. anno 3.

Gratiæ & indulta Fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis redemptionis Captiuorum, ad partes Infidelium pro dicta Redemptione se transferentium; Nec non aliorum Christi fidelium etiam non Captiuorum ibi existentium.

Huius Ordinis institutionem & regulam vide sup. in constitut. 1. & 9. Innocentij III. Operante. lib. 1. vbi plene dixi.

Edita A.D. 1608.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX omnibus Christianæ charitatis officiis, quibus æterna salus per gratiam Dei comparatur, illa Redemptionis nostro IESV CRISTO maxime placere credimus, per quæ infelices captiui, à terra impiorum, & misera seruitute reuocantur, ac eorum saluti prospicitur.

Facultas Fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis ad partes Infidelium se transferentium. Confessiones Christi fidelium ibi degentium audiendi & in foro conscientia absoluendi.

§. 1. Supplicationibus igitur dilectorum filiorum Superiorum, & Bernardi de Morone Administratorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum nobis humiliter porrectis inclinati, d. Bernardo, qui vt asserit forsan cum aliis dicti Ordinis professis, superiorum prædictorum iussu, breui in Africam pro redimendis captiuis profecturus est, & aliis professis, ad huiusmodi munus obeundum deputandis, vt Algerium, & alias Africæ, & Infidelium partes se transferre, declinare, ac migrare, ibique conuersari, & commorari, ac in eisdem partibus, omnium, & singulorum vtriusque sexus Christi fidelium, Captiuorum & non captiuorum, ibidem nunc & pro tempore, degentium, & commorantium, confessiones audire, ipsosque in Captiuitate positos, ac etiam liberos Christi fideles inibi commorantes, (dummodo tamen animo infrascripta facultate fruendi ad partes illas non confugerint) à quibusuis suis peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, quantumcunque grauibus & enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reseruatis, ac etiam contentis in literis die Cœnæ Domini legi consuetis, non tamen Hæresis, læsæ Maiestatis, Apostatiæ, Idololatriæ, Iudaismi, nec delationis prohibitorum ad partes infidelium, scilicet semel in anno, Captiuos prædictos, liberos autem prædictos semel tantum in vita, necnon à quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, iniuncta eis pro modo culpæ pœnitentia salutari, in foro conscientiæ tantum absoluere.

Presbyteros ibidem degentes super irregularitate in foro conscientia dispensandi.

§. 2. Necnon etiam cum Presbyteris captiuis, super quacumque irregularitate, per eos quomodolibet (præterquam in homicidio voluntario, & bigamia, contracta,) cum liberis vero Presbyteris, in dictis partibus commorantibus, super irregularitatibus huiusmodi per eos dumtaxat in illis partibus contractis (ex homicidio, & bigamia, vt præfertur prouenientibus, pariter exceptis) in eodem foro tantum dispensare.

Captiuos omnes à votis absoluendi.

§. 3. Ac captiuos etiam prædictos, vtriusque sexus in eisdem partibus nunc & pro tempore existentes, à quibuscumque votis, non tamen solemniter emissis, vel quæ Captiui prædicti in eisdem partibus conuersantes, vel postea in libertate constituti commode adimplere poterunt pariter absoluere.

Bonaque incerta & per eos Captiuos male parta condonandi.

§. 4. Præterea super bonis incertis, quæ Captiui prædicti male parta habuerint, erogata tamen prius aliqua portione in beneficium & vsum Redemptionis huiusmodi, Bernardi, & professorum prædictorum arbitrio disponere, illaque eis concedere & condonare.

Paramenta & ornamenta Ecclesiastica benedicendi.

§. 5. Quodque Bernardus & professi prædicti pro vsu locorum & Ministrorum Ecclesiasticorum dictarum partium, paramenta & ornamenta Ecclesiastica benedicere, eo tempore dumtaxat, quo apud eosdem infideles commorabuntur, nisi ibi quispiam alias reperiatur, qui ex officio illa benedicere valeat.

Religiosi & alij presbyteri etiam Captiui certa hora, Missam in illis partibus celebrare possint, in locis etiam profanis cum ornamentis, & in Altari portatili.

§. 6. Quodque Religiosi & alij presbyteri, etiam Captiui in illis partibus nunc & pro tempore existentes, per vnam horam ante ortum diei vsque ad horam meridianam, & post meridiem, per aliam horam, Missam in locis etiam profanis, ad id eis commodioribus, cum ornamentis in Altari portatili celebrare possint, etiamsi tempore celebrationis huiusmodi Mauri, Turcæ, Iudæi, Idololatræ, Hæretici, Apostatæ, & alij ab Ecclesia Catholica separati, ibidem præsentes existant, nisi adsit probabilis suspicio illos irridendi hoc sacrum Ministerium, vel aliquam aliam irreuerentiam illi inferendi causa ibidem ex professo adesse.

Et Sacramentum Eucharistia ad Christi fideles deferre valeant.

§. 7. Atque tam Religiosi quam alij Presbyteri prædicti, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in aliqua capsa ad id per dictos Religiosos benedicta inclusum, ad Christi fideles qui ad locum in quo Missam celebrari contigerit accedere nequiuerint, sine luminibus, vel aliqua exteriori pompa, subtus vestes ordinarias deferre possint.

Bonaque Fratribus data recipere pro eorum vsu, & Redemptione Captiuorum, ipsi possint.

§. 8. Quodque dicti Religiosi, omnes & singulas pecunias, res & bona quæ ad eos transmitti contigerit, recipere & retinere, illaque penes se habere, ac in necessarios dumtaxat vsus, tam proprios quam eorundem Captiuorum, aut in prædictorum Captiuorum redemptiones conuertere valeant, cum aliunde non habebunt, vnde huiusmodi necessitatibus subuenire possint, ac cum quibusuis Turcis, Mauris, Iudæis, Hæreticis, & aliis Infidelibus communicare, paeisci, & consuetudinem habere, iusta suffragante causa.

Fratres prædicti Missam celebrare, & animas à Purgatorio liberare.

§. 9. Quodque dictus Bernardus, & alij professi Sacerdotes nunc & pro tempore in illis partibus existentes, possint in qualibet hebdomada tres Missas in refrigerium animarum in Christi charitate defunctorum, dicere & celebrare, & in vnaquaque illarum, vnam animam ex fidelibus in illis partibus decedentibus à pœnis Purgatorij liberare possint.

Indulgentia plenaria pro omnib. Christi fidelibus in illis partibus existentibus, confessis & sacra communione refectis.

§. 10. Denique quod omnes vtriusque prædicti sexus Christi fideles, tam liberi quam Captiui in dictis partibus pro tempore existentes, qui per vnum aut duos dies, ante festiuitates Natiuitatis, Resurrectionis, Ascensionis Domini Nostri IESV CHRISTI, Pentecostes, Assumptionis, Natiuitatis, Purificationis, Annunciationis Beatissimæ & Gloriosissimæ Dei Genitricis, semperque Virginis MARIÆ, Omnium Sanctorum, Natiuitatis Beati Ioannis Baptistæ, Martyrumque BB. Petri & Pauli Apostolorum, necnon S. Iacobi Zebedæi, aut in ipsis festiuitatibus, peccata sua confessi, & sacra communione refecti, si commode illa refici possint, alias si non possint, saltem sacramentaliter confessi, pro exaltatione fidei Catholicæ, ac Maurorum & Infidelium conuersione, pias ad Deum preces effuderint, in singulis festiuitatibus prædictis, in quibus præmissa peregerint, plenariam omnium & singulorum peccatorum suorum indulgentiam & remissionem consequantur.

Alia indulgentia pro eisdem.

§. 11. Ipsique fideles qui aliquem ex Captiuis in eorum tribulationibus & angustiis consolati fuerint, seu ægrotum visitauerint, aut nudum vestiuerint, egenis quouis modo subuenerint, vel mortuum terræ commendauerint, qualibet vice prout id pro tempore fecerint, decem annos, de iniunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis consequantur.

Præsertim die Sabbati certo modo orantibus.

§. 12. Ipsique fideles qui die Sabbati cuiuslibet hebdomadæ ad occasum solis congregabuntur in aliquo loco populoso seu deserto, vel in mari, ac in honorem eiusdem intemeratæ Virginis Matris Mariæ, Antiphonam quæ incipit, Salue Regina, semel recitauerint, vel cantauerint, aut cum aliis illam pie recitantibus vel cantantibus affuerint, quolibet die Sabbati, quo id egerint, quadraginta annos de iniunctis eis, vt præfertur, seu alias quomodolibet pœnitentiis debitis consequantur.

Indultum eorundem confitendi in periculo mortis, Sacerdoti etiā Captiuo, qui eos ab omnibus delictis absoluat.

§. 13. Præterea quod supradicti Christi fideles, in articulo vel periculo mortis, quando non dabitur accessus, vel spes accedendi ad ipsos Religiosos, peccata sua cuilibet Sacerdoti, etiam in huiusmodi captiuitate detento, confiteri, dictique Sacerdotes illos à quibuscumque peccatis, criminibus, excessibus & delictis, etiam Sedi prædictæ reseruatis, etiam contentis in literis die Cœnæ Domini, vt præfertur legi solitis, etiam Hæresis, Apostasiæ, Idololatriæ, & Iudaismi, absoluere, illisque plenariam

nariam omnium & singulorum peccatorum suorum indulgentiam & remissionem concedere & impartiri, libere & licite valeant.

Alia plenaria indulgẽtia pro eisdem in articulo mortis.

§. 14. Et præterea quod omnes & singuli vtriusque sexus Christi fideles prædicti, in dictis partibus Infidelium nunc & pro tempore existentes, verè pœnitentes & confessi, vel qui sine culpa sua non potuerint ad Confessarios accedere, in dicto mortis articulo constituti, qui pium nomen IESV corde, si ore non potuerint, inuocantes similiter plenariam omnium & singulorum peccatorum suorum indulgentiam & remissionem consequantur.

Declaratio, quod concessio illa sit ad decennium.

§. 15. Præsentibus ad decennium proximum tantum valituris.

§. 16. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat P. A. 3. die 8. Febr.

Dat. Romæ apud S. Marcum, &c. die 8. Februarij 1608. Pontific. nostri anno tertio.

XLI. Erectio Ordinis Militaris sub titulo, habitu, & regula Beatæ MARIÆ Virginis de Monte Carmelo, in Gallia, quem Henricus III. Francorum Rex ad S. R. E. exaltationem, ac hæresum extirpationem, ex bonis suis mere laicalibus institui postulauit. Necnon ordinationum præscriptio, pro feliciori regimine eiusdem Ordinis

Edita An. D. 1608.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex cuius Principatum super omnes extulit diuina Maiestas, pijs deuotorum & suis obsequentissimorum filiorum votis, qui maiorum suorum quam simillimi euadere, & quam nobilitatem à maioribus acceperunt, eamdem posteris suis insigni aliqua accessione cumulatam tradere cupiunt, libenter annuit, & quæ ad id, ac ad fidem Catholicam sartam tectamque tuendam, & illius inimicos propulsandos, salutemque animarum procurandam tendere dignoscuntur, concedit, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Henricus III. Rex Galliæ, Ordinem Militarem sub denominatione & regula B. Mariæ de Mõte Carmelo, pro nobilibus, & ingenuis Gallicæ nationis viris de bonis suis mere laicalibus institui cupiens, huic Papæ pro opportuna prouisione supplicauit.

§. 1. Exposuit siquidem nobis nuper dilectus filius nobilis vir Carolus de Neufville Dominus in temporalibus d'Halincourt, & Eques vtriusque Ordinis Regij, nomine charissimi in Christo filij nostri Henrici Francorum Regis Christianissimi, cuius ipse ad Nos Sedemque Apostolicam Orator existit, Quod ipse Henricus Rex pro singulari quo etiam vti dictæ Sedis Apostolicæ filius primogenitus, tuendæ & propagandæ, augendæque Religionis Catholicæ desiderio feruet, ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ exaltationem & profectum, hæresumque extirpationem, & hæreticorum depressionem, aliaque iam diu & vsque à primordio eius feliciter suscepti Francorum Regni, in eodem Regno & aliis ditioni suæ subiectis locis consueuit adhibere remedia. Quare vnam militiam seu Ordinem militarem ad ipsius Henrici Regis arbitrium competenter de suis bonis mere laicalibus (non tamen beneficialibus seu redditibus Ecclesiasticis) dotandam seu dotandum ex delectis Gallicanæ nationis viris nobilibus & ingenue natis, denominatione seu titulo, ac regula Gloriosissimæ semperque Virginis Dei Genitricis MARIÆ de Monte Carmelo, quam prædictus Henricus Rex sui protectricem & aduocatam singulari deuotione semper habet ac veneratur sub nostro & dictæ Sedis beneplacito & auctoritate erigi & instituti summopere desiderat, dictusque Carolus nomine ipsius Henrici Regis nobis humiliter supplicauit quatenus eumdem Henricum Regem specialibus fauoribus & gratiis prosequi aliasque in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui Ordinem Militarem, sub denominatione, habitu & regula prædictis cum vno Magno Magistro, & erigit, in Conuentu ab ipso Rege deputando in locis sibi subiectis.

§. 2. Nos igitur hoc pium & numquam satis laudandum desiderium promouere cupientes, ac dictum Henricum Regem à quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectũ præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Militiam seu Ordinem huiusmodi sub eadem regula, cuius Militiæ suprema vel principalis Sedes, & Conuent. ad id per dictum Henricum Regem in ipso Franciæ Regno, seu alio ab eodem Henrico Rege possesso dominio cõsisten. loco assignan. & statuen. existat, & esse debeat, ac in Militia seu Ordine huiusmodi, vnum Magistrum Magnum vocandum supremam seu principalem illius dignitatem pro vno Magistro Magno vocando, qui eiusdem Militiæ, vel Ordinis caput & superius sit, cum Conuentu per dictum Henricum Regem (sine alicuius præiudicio) constituendo Necnon Militum seu Ministrorum numero eidem Magistro beneuiso. Qui Magister & Milites cum vna, & ea defuncta, cum altera muliere, etiam vidua, dumtaxat matrimonium contrahere possint, & alias ipsi castitatem coniugalem & obedientiam expresse profiteantur, cum signo eiusdem B. MARIÆ Virginis, & habitu ab aliis aliarum Militiarum signis omnino diuersis & dissimilibus non immutandis. Ac mensa magistrali, Prioratibus, Præceptoriis, aliisque beneficiis & officiis, de bonis mere laicalibus, non tamen beneficialibus seu ex redditibus Ecclesiasticis, vt præfertur dotandis, ex nunc prout ex tunc & è contra postquam Militia seu Ordo huiusmodi competenter, vt præfertur dotata vel dotatus fuerit, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo & sine alicuius præiudicio erigimus & instituimus.

Magistratus huiusmodi quoquo modo vacantis omnimoda dispositio ad Regẽ Galliæ pertineat.

§. 3. Ita quod dicti Magistratus etiam à primæua illius erectione & institutione vacantis, & de cætero perpetuis futuris temporibus quotiescumque illum quouis modo, & ex cuiuscumque & qualitercumque qualificata persona, etiam apud Sedem prædictam, aut alias quocumque tempore aut quandocumque vacare contigerit, prouisio, & omnimoda dispositio ad dictum Henricum & pro tempore existentem Francorum Regem, perpetuo spectet & pertineat, spectareque & pertinere debeat.

De eo per Regem prouisus, intra tres mẽses confirmationem impetret, & fidei professionem ad Sedem Ap. transmittat, & ante eam administrationi Magistratus se non intromittat.

§. 4. Et iam hac prima vice quam quotiescumque alias eiusdem Magistratus vacan. euenerit, quicumque de eo per dictum Regem prouisus fuerit, vt præfertur, post prouisionem huiusmodi factam intra tres menses ex nunc proximos nouam desuper ab eadem Sede prouisionem seu confirmationem petere & impetrare, ac fidei Catholicæ professionem iuxta articulos à dicta Sede traditos emittere, illamque sic emissam & ab eodem Magno Magistro manu sua subscriptam, ad eamdem Sedem intra eosdem tres menses transmittere debeat, & teneatur, cum eo tamen quod dictus Magnus Magister in Regno, & administratione dictæ Militiæ nisi post obtentam nouam prouisionem, & emissionem professionis huiusmodi nequeat intromittere. Necnon prædictæ erectæ Militiæ dotem per dictum Henricum Regem de suis bonis mere laicalibus, non tamen Ecclesiasticis, vt præfertur dotandæ etiam perpetuo concedimus, & applicamus.

Magnus magister principalem Ordinis sedem in locis à Rege possessis collocare, & Milites creare possit.

§. 5. Ac insuper pro tempore existenti Magno Magistro huiusmodi, vt supremam seu principalem eiusdem Militiæ vel Ordinis Sedem post hanc primam vicem ad quemcumque locum etiam Maritimum in Regno seu locis per eumdem Regem possessis, de licentia tamen eiusdem Sedis Apostolicæ transferre & collocare, ac Milites creare, qui eamdem fidem profiteri, & fidelitatis iuramentum tam Romano Pontifici, quam dicto Magno Magistro præstare etiam teneantur, & debeant.

Statutaq; pro Ordinis regimine condere.

§. 6. Stabilimenta quoque, statuta, & ordinationes Militiæ seu Ordinis huiusmodi, illiusque prosperum regimen concernentia à Sede Apostolica prædicta approbanda condere, ac condita pro temporum, & rerum qualitate si opus fuerit mutare, & alia de nouo edere dummodo licita, & honesta sint, ac sacris Canonibus & præsertim decretis Concilij Tridentini ac constitutionibus Apostolicis non contraria, eisdem auctoritate, & tenore concedimus.

Prioratus, &c. & beneficia quæcumque Ordinis Militibus conferre.

§. 7. Necnon prædicto Magno Magistro vt perpetuis futuris temporibus per seipsum dumtaxat, & non alium iuxta stabilimenta & decreta prædicta, de omnibus & singulis Prioratibus, Præceptoriis & mensis, ceterisque

que beneficiis Ecclesiasticis eiusdem Militiæ seu Ordinis, vt præfertur erectæ seu erecti, qui pro tempore qualitercumque & ex quorumcumque personis etiam quamcumque reseruationem inducentibus, vbique etiam apud Sedem Apostolicam prædictam vacauerint Militibus & personis dicti Ordinis prouidere possit.

Priores autē, Præceptores, & Capellani habita M. Magistri consensu & licētia Ordinariorum, in Ecclesiis Sacramenta administrare possint.

§. 8. Prioribus vero & Præceptoribus ac Capellanis Militiæ seu Ordinis huiusmodi, habito & obtento sui Magistri consensu ac licentia & approbatione a locorum Ordinariis in Ecclesiis etiam Militiæ Missas celebrare, necnon quibuscumque Militibus & personis Militiæ seu Ordinis huiusmodi, Extremæ Vnctionis, aliaque Ecclesiastica sacramenta, etiam in mortis articulo, & omni tempore, (sine tamen Parochialium Ecclesiarum & illarum Rectorum præiudicio) administrare, & eorum Confessiones præuia Ordinariorum approbatione audire, & illos in forma Ecclesiæ consueta, imposita pœnitentia salutari absoluere.

M. Magistro pro summa 1500 & Militibus pro summa 500. ducatorum pensiones super beneficiis Ecclesiasticis in locis à Rege possessis auctoritate Apost. reseruandas vnà cum prioratibus & aliis beneficiis d. Militiæ habere indulget.

§. 9. Magistro autem ac Militibus, Presbyteris ac Capellanis prædictis, eorumque singulis, tam clericis quam laicis, etiam vxoratis, & bigamis (non tamen trigamis, vt vnam vel plures pensiones annuas, Magistros videlicet vsque ad mille quingentorum, ceteri vero Milites prædicti ad quingentor. ducator. auri de Camera summas super Cathedralium etiam Metropolitanarum, & aliarum Ecclesiarum, necnon Monasteriorum etiam Consistorialium, Prioratuum, Canonicatuum, etiam præbendarum, dignitatum, personatuum, administrationum, & officiorum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium & quorumuis Ordinum regularium, qualitercumque qualificatorum, in Dominiis per dictum Regem possessis dumtaxat consisten. fructibus, redditibus, & prouentibus, iuribus, & emolumētis vniuersis, ac etiam distributionibus quotidianis, eis Apostolica auctoritate reseruatas, & reseruandas, vel loco pensionum annuarum huiusmodi, omnia, & singula fructus, redditus, & prouentus, iura, obuentiones & emolumenta ac distributiones huiusmodi, sibi vsque ad dictā summam, vt præfertur reseruata, & reseruanda, etiam si post illarum vel illorum reseruationem vxorem duxerint, & matrimonium contraxerint, ac etiam, vt præfertur bigami (non tamen trigami) & vltra, dictoque matrimonio constante ad eorum vitam, vnà cum quibusuis Præceptoriis, & aliis beneficiis dictæ Militiæ percipere, exigere, & leuare, & in suos vsus, & vtilitatem conuertere, libere, & licite valeant, eisdem auctoritate, & tenore de speciali gratia etiam indulgemus, ac desuper cum eisdem Magistro, & Militibus, ac eorum singulis dispensamus.

Militiā, eiusque personas & bona ab omnibus impositionibus & ordinariorum superioritate eximit, & M. Magistro totaliter subiicit.

§. 10. Præterea Militiam prædictam, illusque Milites, res, & bona, a quibusuis exemptionibus, quantis, mediis, & aliis quibuscumque grauaminibus impositis, & quandocumque imponendis, ac superioritate quorumcumque Ordinariorum etiam perpetuo eximimus, & liberamus, illaque omni modo iurisdictioni, superioritati, & obedientiæ dicti Magistri subiicimus & supponimus.

Magna Magistro, nobilibus, & personis d. Ordinis peccatorum remissionem elargitur.

§. 11. Postremo ad augendam Christi fidelium deuotionem, & animarum salutem procurandam, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum auctoritate confisi, Magistro, Militibus, & aliis personis prædictis vere pœnitentibus & confessis, ac sacra Communione refectis, tam in die qua in dicta Militia seu Ordine recepti fuerint, & in ea seu eo professionem emiserint, quam singulis annis in festo eiusdem B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, die 16. Iulij celebrari solito, à primis Vesperis vsque ad occasum Solis eiusdem festi, & etiam in eorum mortis articulo saltem contritis, ac nomen Iesu corde, si ore nequiuerint inuocantibus, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem dicta Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium misericorditer in Domino ei perpetuo concedimus, & elargimur.

Executores huius consti. deputat.

§. 12. Quocirca dilectis filiis Anicien. & Damascen. ac Parisien. Officialibus, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum per se vel alium seu alios faciant auctoritate nostra, præsentes literas, & in eis contenta, vbi, & quando opus fuerit publicari, & ab omnibus ad quos spectat & spectabit in futurum firmiter obseruari, non permittentes Milites prædictos desuper à quoquam quomodolibet molestari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo.

Contrariisque derogat.

§. 13. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum prædictarum iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, illis illarumque Præsulibus, Capitulis, Conuentibus, Superioribus & personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis. Quibus omnibus etiam si de illis illorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, & contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter vel diuisim ab Apostolica sit Sede prædicta indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Sanctionem pœnalem adiecit.

§. 14. Nulli, &c. nostræ absolutionis, erectionis, institutionis, applicationis, indultorum, dispositionis, exemptionis, liberationis, suppositionis, concessionis, mandati, & derogationis, elargitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

*Dat. P. An 3. die 16 Febr. * alias 1608.*

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ 1607. 14. Kal. Martij, Pontificatus nostri Anno 3.

Sequuntur Pontificiæ Ordinationes, de quibus in rubrica.

Edita An. D. 1607.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Militantium Ordinum institutio Reipublicæ Christianæ vtilis, & Catholicæ fidei tutelæ & propagationi proficua futura esse dignoscitur, si certæ regulæ præscribantur, sub quarum felici auspicio & regimine, Militiis huiusmodi nomen daturi, & recte viuere, & Catholici nominis hostes debellare valeant.

Vt Militia prædicta piis regulis ordinata feliciter in dies procedat, hic Pont. hac statuit, videlicet.

§. 1. Hinc est, quod nos qui nuper piis charissimi in Christo filij nostri Henrici Francorum Regis Christianissimi nomine supplicationibus nobis humiliter porrectis, inclinati, ad Omnipotentis Dei & eius Gloriosissimæ Matris, Virginis Mariæ gloriam, & S. R. E. exaltationem, hæresumque extirpationem & hæreticorum depressionem, Militiam ex delectis Gallicanæ Nationis viris nobilibus & ingenue natis, sub denominatione seu titulo, ac regula eiusdem Gloriosissimæ semper Virginis Dei Genitricis Mariæ de Monte Carmelo, ereximus & instituimus, cupientes vt illa piis & opportunis regulis ordinata, & innixa, religioso gradu iugiter & feliciter incedat, eiusdem Henrici Regis nomine nobis humiliter porrectis precibus annuentes.

Milites fidei professionem emittant.

§. 2. Quod perpetuis futuris temporibus dictæ Militiæ Milites fidei professionem iuxta articulos tempore felicis recordationis Pij Papæ IV. prædecessoris nostri à Sede Apostolica propositos, & approbatos, in manibus Magni Magistri eiusdem Militiæ, seu ab eo deputandi, emittere, illamque manu propria subscriptam, ei qui curam Archiuij ipsius Militiæ habebit consignare.

In susceptione habitus Eucharistiæ Sacramentum sumant.

§. 3. Eoque die quo habitum militarem suscipiunt, ante illius susceptionem, peccata sua sacramentaliter confiteri, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumere.

In palliisque Crucem fului coloris imaginē B. Virginis in medio habentē, & aliā Crucē cum d. imagine è collo pendentem gestent.

§. 4. Necnon palliis Crucem fului seu impluuiati coloris, imaginem dictæ Virginis Mariæ in medio habentem gestare, aliam quoque Crucem auream, cui ab vtroque latere eiusdem Gloriosissimæ Virginis imago sit, sericea eiusdem coloris è collo pendentem deferre.

Vota obedientiæ & castitatis coniugalis emittant.

§. 5. Insuper Deo, & eidem Gloriosissimæ Virgini Matri Mariæ, & dictæ Militiæ magno Magistro, iuxta tenorem

prædictæ erectionis creato, obedientiæ & castitatis coniugalis vota emittere.

Contra R. E. hostes pugnare promittãt.

§.6. Ac quotiescumque à nobis, & Sede Apostolica aut Francorum Rege Christianissimo pro tempore existente, prædicto Magno Magistro præcipietur, contra Romanæ Ecclesiæ hostes pugnare.

Officiũ B. Mariæ seu Coronam singulis diebus recitẽt.

§.7. Ad hæc singulis diebus officium B. Mariæ seu Coronam quanta maiori poterit deuotione recitare.

Festis & Sabbati diebus Missam audiant.

§. 8. Festis quoque, & legitime non impediti Sabbati diebus, sacrum Missæ sacrificium audire.

Feria III. ab esu carnium se abstineant.

§.9. Necnon Feria tertia cuiuslibet hebdomadæ ab esu carnium abstinere.

Festo B. Mariæ, Eucharistiam sumãt.

§.10. Quolibet vero ipsius Gloriosissimæ Virginis Mariæ festiuitatis die, & præcipue de Monte Carmelo, quæ die 16. Iulij celebrari solet, peccata sua sacramentaliter confiteri, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumere.

Die festo B. Mariæ ad eã celebrandam conueniant.

§. 11. Eodemque die festiuitatis B. Mariæ de Monte Carmelo, in locum per dictum Magnum Magistrum designandum ad deuote celebrandam huiusmodi festiuitatem simul congregari.

Militiæ ærario solitas responsiones persoluant.

§.12. Denique ratione commendarum, quæ iuxta tenorem erectionis prædictæ fundabuntur, quasque obtinebunt, solita iura, & responsiones ærario dictæ Militiæ, prout aliarum Militiarum Milites persoluere solent, etiam soluere debeant & teneantur.

Sub quibusuis ducibus absq; licentia M. Magistri non militent.

§. 13. Quia vero, ex Francorum Regis Christianissimi subditis d. Militiæ Milites iuxta prædictæ erectionis tenorem esse debent, sub quibuscumque ducibus absque expressa dicti Magni Magistri licentia, sub pœna priuationis habitus dictæ Militiæ nullo modo militare possint, perpetuo statuimus & ordinamus, sicque à Militibus prædictis obseruari præcipimus & mandamus.

Quibuscumq; non obstant.

§.14. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An 3. 26. Februarij.

Datum Romæ apud S.Petrum, die 26. Februarij, 1608. Anno 3.

XLII. Quod Rex Franciæ perpetuus Administrator Militaris Ordinis sancti Spiritus, etiam exteros Catholicos, ad Militiam admittere possit. Et tam ipse quàm alij eiusdem Militiæ Sacramentum Eucharistiæ, infra octauam ante generalem eius congregationem, & ad habitus admissionem sumere debeant.

Edita A. D. 1608.

P A V L V S   P A P A   V.

Charissimo in Christo filio nostro Henrico Francorum Regi Christianissimo, Sal. & Apost. bened.

Statutis Ordinis Militaris S. Spiritus cauetur, quod exter. qui habilitati, & Regni Franciæ Incolæ nõ sunt non recipiantur, & tã Rex quã ceteri die Cõgregationis generalis Eucharistiam sumere teneantur.

§. 1. MAiestatis tuæ nomine nobis nuper expositum fuit, quod Statutis Militaris Ordinis sancti Spiritus, cuius maiestas tua perpetuus Administrator esse dignoscitur, inter alia cautum est, ne exteri, qui habilitati, & Regni Franciæ incolæ non sunt, in Milites dictæ Militiæ recipiantur, die vero generalis Congregationis dicti Ordinis, quando etiam aliquis ad habitus per eiusdem Militiæ Milites gestari soliti susceptionem admittitur, vt tam Maiestas tua, quàm Officiales dicti Ordinis & Milites, & quisquis ad habitum admittitur, Sanctissimum Eucharistię Sacramentum sumere teneantur.

Rex autem hunc Ordinẽ etiam ad exteros qualificatos extendi, & Eucharistiæ sumptionẽ magis deuote ante diẽ Congregationis vel admissionis ad habitũ omnes sumere posse exoptans Papæ supplicat pro opportuna prouisione.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, Maiestas tua, quæ sicut & prædicti Officiales, ac Milites statuta huiusmodi obseruare voto, & iuramento se astrinxerunt, ad Spiritus sancti gloriam, & Catholicæ fidei exaltationem dictum Ordinem etiam extra Regnum Franciæ longius diffundi, & in exteros fidei prædictæ zelo conspicuos, ac alias iuxta eiusdem Ordinis statuta qualificatos extendi posse plurimum desideret. Cumque etiam dicto die generalis Congregationis, & admissionis ad habitus susceptionem, aliis negotiis, & Officiis magna cum mentis agitatione potius, quàm orationi & spirituali contemplationi vacari soleat, sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum aliquot diebus ante, longe maiori cum reuerentia, & spirituali fructu sumi posset. Idcirco eadem Maiestas tua nobis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis de benignitate Apost. prouidere dignaremur.

Igitur eidem Rege concedit, exteros Catholicos recipere, & eidem ac aliis infra Octauã præcedente dict. Congregat. Eucharistiam sumere iubet.

§. 3. Nos igitur, qui illa quæ ad Spiritus sancti gloriam & Catholicæ fidei exaltationem cedunt, ac fidelium deuotionem augent, eiusdem sancti Spiritus gratia suffragante, promouere desideramus, Ordinis prædicti propagationi, & Militum eiusdem animarum saluti quantum cum Domino possumus consulere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, votum & iuramentum prædicta, illis in ceteris omnibus in iis contentis firmis remanentibus, auctoritate Apostolica tenore præsentium relaxamus. Vtque Maiestas tua, & prædicti Officiales, ac Milites, exteros etiam non habilitatos, nec Regni Franciæ Incolas, Catholicos tamen, & gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentes, dicto statuto non obstante in Milites dictæ Militiæ admittere, illique admitti (dummodo tamen in eorum admissione, aut alias quandocumque, qui non Maiestatis tuæ, sed aliorum Principum aut Dominorum subditi & Vassali existent, votum aliquod aut iuramentum non emittant aut præstet, quod potestati aut superioritati vel iurisdictioni aut alij cuicumque ipsi Principum seu Dominorum, quorum subditi aut Vassalli erunt quomodolibet aduersetur) libere & licite possint. Necnon vt Maiestas tua, Officiales & Milites prædicti, & quisquis ad dictæ Militiæ habitus susceptionem admittitur, non ipso die Congregationis generalis, & quo habitum suscipit, sed infrà Octauam præcedentem Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum suscipere valeant & teneantur, (ita tamen, vt ante diem Congregationis & admissionis ad habitum huiusmodi, tam Officiales & Milites quàm ad habitum admittendi se prædictum Sacramentum infra dictum tempus suscepisse legitime ostendant) eadem auctoritate concedimus, & indulgemus. Et votum ac iuramentum prædicta ad hunc effectum commutamus, & pariter relaxamus, ac statuimus, & ordinamus.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac dictæ Militiæ statutis etiam iuramento, &c. roboratis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An 3. die 16. Febr.

Datum Romæ apud S.Marcum, &c. die 16. Februarij 1608. Pontificatus nostri Anno 3.

XLIII. Quod factum opus, Agnus Dei in cera signandi, & fractum renouandi, perpetuo spectet ad Monachos dumtaxat Congregationis B. Mariæ Fulien. in Vrbe, Cistereiensis Ordinis S. Benedicti.

Huius Congregationis institutionem, & alia attende supra in Sixti V. const. 32. Religiosos. lib. 2. vbi notaui.

Edita An. D. 1608.

P A V L V S   P A P A   V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ROmanum decet Pontificem in supremo Sedis Apostolicæ solio diuina dispositione constitutum, ad ea munera in quibus sacra, & sancta ex Catholicæ religionis ritu tractanda sunt, viros ex delectu peculiari cura, & sollicitudine assumere, qui æque vitæ integritate, ornatu, ac vsu, & peritia præditi, in muneribus huiusmodi hinc cum vtilitate & fide, illinc cum rerum dignitate versari possint, & velint.

Clem. VIII. delegit hos religiosos ad signandum in cera Agnum Dei, toto tempore sui Pont.

§. 1. Quod prudenti consilio à fel. record. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro factum fuit. Nam cùm animo destinasset ad opus sacrum, Agnus Dei in cera signandi & fractum renouandi, certas, & idoneas personas deputare, quæ ad hoc pium, & deuotum munus deligerentur, religiosos Congregationis B. Mariæ Fulien. dignos & idoneos indicauit, ac etiam pro insigni sua pietate, toto sui Pontificatus tempore delegit.

Ipsi d. munus plene impleuerunt.

§ 2. Religiosi autem ipsi, delatum munus aggressi, expectationi d. Clementis Prædecess. abunde responderunt.

Leo ideo XI. eosdem d. muneri comprobauit.

§. 3. Quod permouit piæ me. Leonem Papam XI. etiam prædecessorem nostrum, vt ipsos religiosos in eo munere confirmaret.

Hic modo Pont. eisdem dũtaxat illud perp tue demandat.

§. 4. Cuius vestigiis nos inhærentes, ac existimantes ipsos religiosos in prædicto munere retinendos, ac speciali aliquo Sedis Apostolicæ priuilegio & decreto, in eam sententiam cohonestandos, Motu proprio, non ad ipsorum

ipsorum religiosorum vel alicuius alterius, nobis pro eis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostra, ac de Apost. potestatis plenitudine, d. Congregationi, illiusque religiosis, nunc & pro tempore existentibus, munus & officium sacrum, Agnus Dei in cera signandi, & fractum renouandi, in Monasterio S. Pudentianæ & Prioratus S. Bernardi de Vrbe dictæ Congregationis, ac quolibet eorum vel alibi (si ita nobis, & Rom. Pontifici pro tempore existen. visum fuerit) per religiosos, ad id a moderno & pro tempore existente eiusdem Congregationis Generali deputandos, debitis temporibus obeundum & exercendum auctoritate Apostolica tenore præsentium, perpetuo committimus & mandamus, ac etiam concedimus, & assignamus, ipsosque religiosos ad opus, munus & officium huiusmodi, ab illis modo, & forma præmissis obeundum, & exercendum, cum plena, libera & omnimoda facultate, & auctoritate, omnia, & singula circa illud necessaria faciendi, & exequendi, perpetuo constituimus, & deputamus.

Cæterisque omnibus prohibet.

§. 5. Districtius propterea præcipientes & inhibentes, omnibus & singulis quorumcumque Ordinum, Congregationum, Societatum, & Hospitalium Monachis, Fratribus, & religiosis, ac cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis & authoritatis fuerint, in virtute sanctæ obedientiæ, ne in opere, munere, officio huiusmodi, per se vel alium seu alios, se ingerere, vel immiscere, seu religiosos dictæ Congregationis Fulien. desuper quoquo prætextu vel causa molestare, perturbare seu inquietare quouis modo audeant, seu præsumant.

Decretum irritans.

§. 6. Ac irritum decernentes, & inane, quicquid secus super his à quoquam, quauis authoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 7. Non obstan. præmissis, & quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 3. 28. Martij.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 28. Martij 1608. Pont. nostri Anno 3.

XLIV. Facultas Christianissimi Regis Franciæ, perpetui Administratoris Militaris Ordinis S. Spiritus, Statuta pro illius prospero regimine necessaria, & vtilia edendi, corrigendique & immutandi.

Edita An. D. 1608.

PAVLVS PAPA V.

Charissimo in Christo filio nostro Henrico Francorum Regi Christianissimo, Salutem, & Apost. bened.

Exordium.

MAiestatis tuæ votis, quæ ex Catholicæ religionis zelo prodire conspicimus, libenter annuimus.

Facultas datur Christianissimo Regi Galliæ edendi, corrigendi & immutandi statuta militaris Ordinis Sancti Spiritus, licita tamen, & honesta, Conciliique Trident. & Apostolicis const. non contraria.

§. 1. Hinc est quod nos supplicationibus eiusdem Maiestatis tuæ, quæ Militaris Ordinis S. Spiritus perpetuus administrator existit, nomine nobis humiliter porrectis inclinati, tibi & pro tempore existenti dicti Ordinis Administratori, seu Magno Magistro, vt quæcumque statuta prædicti Ordinis, prout rerum & temporum qualitas & ratio exegerit, ac tibi & Administratori, seu Magno Magistro pro tempore existenti expediens videbitur, corrigere, seu in meliorem formam reducere, reformare, alterare, mutare, & interpretari, ac alia dicti Ordinis, illiusque Militum, rerum, & bonorum prosperum statum, regimen, & gubernium, felicemque directionem & administrationem concernentia, ac alias Ordini & Militibus prædictis necessaria, & vtilia, licita tamen & honesta, sacrisque Canonibus & Concilij Tridentini decretis, necnon constit. & ordinat. Apostolicis non contraria, de nouo ac ex integro condere, & facere, libere, & licite possis, & valeas, ac possit, & valeat, plenam, & liberam facultatem & licentiam, ac auctoritatem, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Decret. contrariorum.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 3. 17. Aprilis.

Datum Romæ apud S. Marcum, &c. die 17. Aprilis, 1608. Anno 3.

XLV. Canonizatio S. Franciscæ Romanæ, ex Oblatis Sororibus Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Oliueti.

PAVLVS EPISCOPVS,

Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1608.

Misericordia Domini etiam in terris super seruos suos multa fuit.

CÆlestis aquæ flumen, quod ab inexhausto vitæ fonte procedens, perpetuo fluit impetu, qui lætificat Ciuitatem Dei, cum abundantius effunditur, & hortos plantationum supernæ Sapientiæ, hoc est fidelium mentes, septem charismatum donis, felici inundatione fœcundat, tunc sane, qui magnus est semper, magnus nimis apparet, & mirabilis in altis Dominus, in Sanctis suis videlicet, qui terrena abnegantes desideria, ac solem Iustitiæ induti Dominum nostrum Iesum Christum, vitæ puritate sine reprehensione nitidi, virtutum luminibus igne charitatis accensi, quasi stellis ornati, excelsi spiritu, in carne ambulantes, & secundum carnem non militantes, cœli pretiosi Domino, & Dei sedes efficiuntur.

Etiam in imbecilli sexu mulierum.

§. 1. Quæ sanè dexteræ Excelsi opera multo illustriora resplendent, multoque cernitur admirabilior magnificentia Domini, cum erga vascula infirmiora, & sexum consilij imbecillioris apponens cor suum, misericordiarum suarum diuitias superabundanter elargitur.

Hinc omnis, & magis Romana exultat Ecclesia, multorum Sanctorum decore illustrata.

§. 2. De quo cœlesti dono meritò omnis Ecclesia, sed Romana præcipue in Domino gloriatur. Quæ cum inenarrabili Dei beneficio cunctis prælata Ecclesiis, principatum acceperit Ecclesiarum, & beatorum Principum Apostolorum doctrina fuerit vnà cum sanguine irrigata, in hoc etiam agnoscit felicitatem suam, quod vt fortissimorum Martyrum purpuratis populis, vt venerabilium Sacerdotum beatis cœtibus, castissimarumque Virginum splendidis choris, ita etiam sanctarum Mulierum cœlestibus numeris, quasi multiplici rutilantium honore gemmarum corona decora, Orbi vniuerso præfulget.

Et mox Beata Francisca de Pontianis Romana sanctitate illustris reddita.

§. 3. In hac igitur Ecclesia, matre Ecclesiarum & magistra sanctitatis renouans Dominus, castitatis, & multarum excellentium virtutum vetusta Romanarum mulierum fidelium exempla, ducentis ferme ab hinc annis, in ornamentum totius domus suæ, Ecclesiæ vniuersæ, suscitauit mulierem, vera fortitudine fortem Franciscam nomine. Hæc enim per gratiam Spiritus sancti, naturæ vsum, & sexus infirmitatem transgrediens, accincta robore, & in spiritu ambulans, desideria carnis non perfecit, sed odit animam suam in hoc mundo, vt in vitam æternam custodiret eam, & per altissimam humilitatem elegit abiecta esse in domo Domini, ac propter verba labiorum eius custodire vias duras, currens per arduas Christianæ perfectionis semitas in odorem vnguentorum sponsi, quamobrem introduxit illam Rex in cellaria sua, vbi exultat, & lætatur in eo, vbi non occidet vltra Sol eius, & Luna eius non minuetur. Huius virtutes, fidei puritas, vitæ morumque sanctitas, aliaque huiusmodi cœlestia dona, miraculorum insignibus comprobata testimoniis, adeo excellentia fuerunt, vt Ecclesiæ Catholicæ auctoritate illustratione diutius destitui plane non deberent, sed proponenda aliquando essent imitanda fidelibus, vt glorificaretur per illam Dominus Pater misericordiarum.

Cuius multarum virtutū præclara aliqua mox recensentur. Infans etenim sæculi illecebras fugit, & in solitudine Orationi vacauit.

§. 4. Quam etiam ob rem nonnulla de eiusdem virtutibus, & miraculis hic duximus ex legitimis actis referenda. Dilecta Dei filia Francisca ex Paulo Buxio, & Iacobella de Broffedeschis Romanis, nobilibus genere, sed longe nobilioribus prole coniugibus nata, & e Laurentij mariti familia de Pontianis vocata, data est Ecclesiæ suæ à Domino circa annum 1384. Quæ, vt erat sorte gratiæ Spiritus sancti sortita animam bonam, vel in infantia sua signa futuræ sanctitatis dabat. Auersabatur gaudia huius sæculi, eiusque ætatis ludos, & illecebras abhorrens, solitudine magnopere capiebatur. Crescens confortabatur spiritu, & quam amabat, solitudine fruebatur in dies magis orationi vacando.

Nupta virum habuit tanquam non haberet.

§. 5. Vndecimum annum nata, vt iugum Domini cito portare inciperet, Christo virginitatem consecrare, & Monasterium ingredi proposuit, sanctoque proposito huiusmodi conuenienter viuendo, quasi selitanam vitam agebat, & iam in cœlis conuersari incipiebat. Verum quia voluntas Dei erat, vt coniugalis status perfectionis grande documentum daret, parentes quibus subdita erat, nubere viro diuiti, & nobili eam voluerunt, illa vero haud desiit nupta cogitare quæ Dei sunt, sed in sancto, & immaculato coniugio, virum habuit tanquam non haberet,

& quemadmodum Sara obediebat Abrahæ, sic illa viro semper obediens fuit.

Deuotis meditationibus, aliisque sanctis operibus studuit.

§. 6. Curis familiaribus à spiritualibus minime distrahebatur, sed rebus domesticis dispositis, non egrediebatur foras cum Dina, vt videret filias alienigenas, sed ipsas horas in secreto cubiculi sui deuote orando, & meditando quotidie transigebat. Abstinebat spectaculis, nuptiarum celebritatibus, non ingrediebatur domum conuiuij, neque etiam cognatorum, eiusque oblectamenta, & deliciæ erant Ecclesias, & Hospitalia frequentare, verbi Dei prædicationibus, & diuinis Officiis cum deuotione intendere.

Religiosam domum pro mulieribus Oblatis Ordinis S. Benedicti in vrbe instituit.

§. 5. At qua ratione in dies magis Christo placeret indagans, quod sibi viro alligatæ non licebat, id, vt Sorores suæ in Christo Romanæ mulieres præstarent, curauit. Itaque complures à sæculari ad arctioris vitæ institutum reuocans, domum religiosam Oblatarum in Regula S. Benedicti Congregationis Montis Oliueti in Vrbe instituit. Et cum dedisset Domino innupta, dedisset nupta fructus suos, multiplicans Deus cum illa misericordiam suam suam, fructificare etiam eam voluit in sancta viduitate.

Quarum numero post viri obitũ ascripta fuit, ibique sanctissimam vitam duxit.

§. 8. Itaque defuncto marito, paucis annis ante suam dormitionem, variis seruituris obsequiis non destitit Christo famulari. Proinde sanctum claustralis vitæ propositum sollicite adimplere volens absque mora Oblatas, quas ipsa Christo pepererat, nudis pedibus adit, ac vinculo de collo pendente, prona in terram, multisque cum lachrymis, quasi peccatrix indigna, non tanquam earum parens suppliciter illas orat, vt se ipsarum numero adscribant. Adscripta, verbo, & exemplo magnopere, vt par erat, in Sororibus profecit, donec consummato curriculo, ad coronam iustitiæ accipiendam de manu Dei, ætatis suæ anno LVI. virtutum donis onusta, & signis ac prodigiis clara, à Domino euocata est.

Humilitate, & in proximum charitate eximia clarauit.

§. 9. Cuius ex multis, ac præclaris virtutibus humilitas in primis, per quam ad solidam, veramque celsitudinem peruenitur, maxime enituit. Non illi, etiam dum in coniugio vixit, quanquam nobili & opulento viro collocatæ, serica, non auro contexta, sed vilis, & lanea vestis. In claustrali vita, esset licet omnium Oblatarum mater, item domi, quasi domina, ministrari nunquam, sed memor Domini verbi, ministrare omnibus amabat, ac tanquam ancilla tractari, & ancilla videri delectabatur, alioque honoris titulo, quam peccatricis, immunditiæ vasculi, fœminæque vilissimæ, & abiectæ se minime insigniuit. Nec verbis tantum, sed re etiam propter Christum, vt abiecta esset, sedulo curabat, ita vt sæpe è suburbana vinea sua reuertens, lignorum fasces in capite pauperibus portaret, interdum asellum lignis, & sarmentis, in vsum similiter pauperum onustum, per Vrbem ageret, ostendens videlicet omnia esse facilia charitati, qua etiam beatam mulierem abunde fuisse à Spiritu sancto donatam, præter huiusmodi perfectionis opera, cuius est vinculum charitas, illa præterea declarant. Super egenos & pauperes, benigne, & multifariam respiciebat, largas eleemosynas, hospitalium præsertim infirmis erogabat. Visitabat eos frequenter, neque solum afferebat corporis cibaria, sed monita etiam salutis, & ad Ecclesiæ sacramenta suscipienda illos inducebat. Pium afflictos consolandi officium, ad amorem Dei, & mundi contemptum cohortando, assidue præstitit. Orabat frequenter pro peccatoribus feruenti spiritu, maximeque in id incumbebat eius sollicitudo, vt Romanas matronas à pompis sæculi, & ornatus vanitate abduceret.

Patientia & forti animo, multa enituit.

§. 10. Et quoniam, vt Beatus inquit Gregorius, pœna interrogat si quietus veraciter amat, sicut non extollebatur prosperis, sic tribulationibus agitata, non solum æquo animo patienterque ferebat, sed nouit etiam, Sanctorum æmulando virtutem, Domino gratias agere. Nam exilio mariti, bonorumque magna iactura, & domus vniuersæ mœrore aliquando grauiter tentata, eius querelæ benedictiones illæ frequentes fuere, Dominus dedit, Dominus abstulit, sit nomen Domini benedictum. Potuit similiter in eo qui illam confortabat, non solum aduersa mundi huius, sed Principis quoque tenebrarum visibilibus insultibus fortiter resistere. Sæpe enim inter orandum à Diabolo verberibus affecta, ad terram allisa, cæsaque in facie, induta loricam iustitiæ, & sumpto scuto fidei, Tentatorem sic imperterrita elusit, vt illi formidabilis euaderet, sed & Angeli præsidio quem familiarem, protectorem & comitem singulari Dei beneficio habebat, ab huiusmodi inimici tentationibus defensam in actis consignatum apparet. Vnde factum putatur, vt post B. Franciscæ dormitionem, statim eiusdem imagines cum Angelo pingerentur, & vsu retentum fuerit.

Asperitate vita & maxima obedientia enituit, Diuinorumque contemplatione.

§. 11. Nec minori virtute in Christo Iesu cum hoste domestico pugnauit. Sed exemplo electorum Dei, admirabilem in modum castigauit corpus suum, & in seruitutem redegit. Cibum illi semel in die herbæ & legumina, aqua potum præbuerunt. Siue vigilaret, siue dormiret, asperum laneum indusium non exuebat, duroque cilicio, ac ferreo cingulo super nuda membra mortificabat, accedebant flagella ferreis aculeis aspera, quibus corpusculum, quamquam aliunde attritum, seuerissime atterebat. Sed quoniam tanti illi erat obedientia, vt iussa ageret etiam quod nolebat, confessarij mandato ab huiusmodi corporis cruciatibus modice temperauit. His autem modis, eum qui foris est, hominem affligens, ex quo ille qui intus est, firmior redditur, magno mentis ardore, diuina omnia, præsertim Domini passionem contemplabatur, tantumque lachrymarum profundebat, vt doloris sensu acerbissimo confici putaretur. Sæpe cum oraret, maximè sumpto Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, spiritu in Deo eleuata, ac cœlestium contemplatione rapta immobilis persistebat.

Miraculis viuens illustris fuit, quorum aliqua referuntur.

§. 12. Huiusmodi virtutes, ardentis fidei munere stabilitas, miraculorum clarissimis luminibus manifestare volens mirabilis Dominus, multa grandia signa, multaque mirabilia operari per Sanctam suam, & viuentem, & dormientem dignatus est.

Ægrum à comitiali morbo sanauit.

§. 13. Nam vt multis pauca referantur, primum super ægros manus imposuit, & bene habuerunt. Siquidem comitiali morbo grauissimo quinque annorum ægrotus adolescens, Menicus nomine, Tartagliæ cuiusdam filius, cum illum ad sanctam mulierem Rennius auunculus duxisset, vt orationibus eius iuuaretur, & illa manu super ægroti caput imposita, bene sperare iussisset, quando diuina bonitate confideret, amplius morbum non passurum, confestim sanatus est.

Hernia laborantem liberauit.

§. 14. Eiusdem manus contactu, puerum, Lælij de Cinque Romani filium, hernia cum ruptura laborantem, & mox chirurgo tradendum, extrema remedia adhibituro, statim similiter ancilla Christi sanauit.

Brachij vsum mulieri reddidit.

§. 15. Ac Sanctæ auxilium implorando obuiam illi facta fœmina quædam, Angelella nomine, quæ ex articulari morbo, brachij vsum absque spe sanitatis perdiderat, illico conualuit.

Panes multiplicauit.

§. 16. Dedit quoque admirabiliter per illam Dominus escam esurientibus, & opera quæ ipse fecit, innouauit. Cum in Monasterio ageret iam Oblata, contigit aliquando vt sororibus, tunc numero quindecim, sub refectionis horam, panis paucula solum fragmenta, quæ vix tribus reficiendis sufficiebant, esse cognosceret, quamobrem, ceteris valde sollicitis, sola ipsa immota Dominum prouisurum inquit, positisque fragmentis super mensam benedixit, & comederunt omnes agentes gratias Deo, ac saturatæ sunt, tantumque panis superfuit, vt canistrum impleretur.

Vua sororibus sitientibus, ea orante apparuerunt.

§. 17. Ad hæc, cum ex eisdem sororibus complures extra Vrbem, ligna parandi causa, mense Ianuario essent, ac præ labore sitirent, & ad aquam hauriendam vllam ex iis procul ire Francisca honestum non duceret, in Domino sperare illas iubet, Dominumque prouisurum pariter affirmat, tum vero statim ad vicinam arborem conuersæ vitem, & in ea tantum vuæ adspiciunt, vt suum vnaquæque botrum, iussu Franciscæ gratias Deo agentis, decerpere, ac sitim exinguere potuerit.

Aqua labens ei oranti perstitit.

§. 18. Elementa quoque non semel B. Franciscæ sanctitatis testimonium dederunt. Primum enim, cum in vigilia Sanctorum, Apostolorum Petri, & Pauli à visitanda Apostoli Pauli Basilica, nonnullis ex sororibus comitata reuerteretur, in proximam vineam suam cum flexisset, ibique ad aquæ riuum sedisset, mentemque leuasset ad Deum, in ecstasin rapta, super labentem aquam, minime aduertens, genua flexit, nec modico tempore aqua circũ-

septa

septa perstitit, postquam vero ad se rediit, siccis vestibus ex aqua egressa est, non secus ac si illam non attigissent. Simili deinde miraculo eodem anno, & loco, B. Virginis Mariæ Horas recitans, ancilla Dei honorificata est, maximo cum imbre in aperto oppressa, orare nihilominus perseuerauit, & comitibus omnibus madidis, sola madefacta non est.

Ad lescent. occultum propositum et patuit.

§. 19. Potens etiam fuit cœlestis gratiæ dono secreta cordium cognoscere. Etenim Laurentium Tuccij filium adolescentem, à proposito occidendi gladio linguæ Franciscum Sclanium educatorem suum reuocauit, Christiana charitate illum corripiendo, & à concepto peccato dehortando, quod nulli reuelauerat.

Infantis obitum ab ea præuisum fuit.

§. 20. Simili spiritu mortem inopinatam incolumis infantis, quasi præuidens, vitam illi æternam procurauit. Nam hora secunda noctis, quæ diem natalem eiusdem infantis sequuta est, domo præter morem egressa, stimulo charitatis, & gratia Spiritus sancti, quæ tarda nescit molimina, impellentibus, intempestiua sollicitudine, vt ceteris videbatur, cum nulla accelerandi baptismi appareret causa, vt statim baptizaretur curauit, post baptisma vero subitus infantem morbus, quem mors consequuta est, occulto Dei iudicio inuasit. Et his quidem signis, inter cetera clarificauit Dominus famulam suam in seruitute corruptionis vitæ huius degentem.

Obiit Francisca, & corpus odore fragrauit.

§. 21. Postquam vero ab hac seruitute in libertatem gloriæ liberata est, ipso die dormitionis eius, quæ Vrbem vniuersam commouit, & duobus sequentibus, quibus diebus eius corpus inhumatum fuit in Ecclesia S. Mariæ Nouæ nuncupatæ, simili miraculo, quo Sanctorum suorum corpora non semel honorauit, Franciscæ etiam corpus honorare dignatus est Dominus. Tantis enim odoribus fragrauit, vt omnia odoratis floribus referta visa fuisse acta testentur.

Miraculisque multis clarnit, quorum pauci hic inseruntur.

§. 22. Multa exinde ancillæ Dei sanctimoniæ præclara miracula fidem fecerunt. Complures enim grauissimis & extremis morbis, opem, quam in medecinæ auxiliis inuenire non potuerunt, in eius vel libri Horarum B. Mariæ Virginis, vel vestium contactu, per eius merita, & intercessiones, præsentaneam inuenerunt.

Mulieri visum restituit.

§. 23. Constat enim inter cetera Viterbiensem fœminam Augustinam Angeli lippitudine, quæ visum illi ademerat, panno oculis admoto, quo factum Franciscæ corpus contectum fuerat, subito sanatam.

Peste infectum liberauit.

§. 24. Et Hieronymum quendam Aromatarium qui peste laborabat, in articulo mortis eiusdem sanctæ Veste superiniecta, ac voto eiusdem facto subito similiter conualuisse.

Febri alteram breui morituram sanauit.

§. 25. Aliam vero fœminam febri cum pleuritide, ad perniciem procedente affectam, cui medicus neque ad sequentem diem vitam promittebat, Franciscæ velo lateri imposito, dolore statim liberatam, & postridie è lecto sanam consurrexisse.

Morbo simili alteram laborantem sanã reddidit.

§. 26. Multi etiam sanctæ mulieris auxilio & intercessione deuote solum inuocatis, è morbis similiter variis & grauibus diuina gratia euaserunt. In his mulier quædam nomine Magdalena de Clarellis, peste, & ipsa laborans, quæ quamquam chirurgi scalpello læsa, brachij dolore ita cruciaretur, vt non putaretur à morte procul abesse, eadem hora conualuit qua mater ad Franciscæ sepulchrum, pro filiæ sanitate orauit.

Puero gressum restituit.

§. 27. Insigni quoque miraculo crurum sanitate, B. Franciscæ intercessione, à Domino donatus fuit puer annorum quatuor Pauli Totti filius, qui cum grauibus vlceribus incessu prohiberetur, mater quod puerum minime sanescere medicinæ remediis cerneret, illo in vlnis suscepto, cum ad sanctæ imaginem in Ecclesiam B. Mariæ Transtyberim, pro eius sanitate deuote oratum venisset, nondum finita oratione, ecce ex vlnis deponi puer rogat, depositus, ambulare incipit, ac domum pedibus redit, solutisque ligaminibus, & motis emplastris, non solum sanis cruribus, sed etiam vt diuina magis per Sanctæ suæ merita eluceret potentia, sine cicatricibus inuenitur.

Vicarius itaque Eugenij IV. super eius vita & miraculis statim post obitum inquisitionem fieri iussit.

§. 28. Huius itaque tam excellentis sanctitatis lucernã, quoniam sub modio esse nolebat Dominus, sed aliquando super candelabrum, Apostolicæ auctoritatis decreto constituendam præordinauerat, factum est, vel paucis mensibus post felicẽ Sanctæ obitum vt bo. me. Andreas Episcopus Auximanus, fel. rec. Eugenij Papæ IV. prædecessoris nostri, tunc in Vrbe in spiritualibus Vicarius, examen testiũ super eius vita, & miraculis committeret Episcopo Bouensi, ac Priori Monasterij Sanctæ Crucis in Hierusalem Ordinis Chartusiensis, qui multorum testimoniis susceptis, summariam inquisitionem egerunt.

Processus per Cardinalem ad hoc deputatum, ad vlteriora deductus fuit.

§. 29. Deinde vero biennio, ac nonnullis mensibus elapsis, & causa bo. me. Cardinali de Albertis delegata, instantibus Procuratore, & Syndico Monasterij S. Mariæ Nouæ, anno 1445. processu causæ huiusmodi coram bo. me. Dominico Cardinale Firmano nuncupato, subdelegato Cardinalis de Albertis, rite instituto, triginta & octo testes super octoginta articulis recepti sunt.

Duo postea Episcopi iussu Nicol. V. aliũ desuper processum fecerunt.

§. 30. Defuncto Eugenio prædecessore prædicto, anno 1451. meritis B. Franciscæ exigentibus, fel. rec. Nicolaus Papa V. pariter prædecessor noster, qui Eugenio in Apostolatu successerat, ac Canonizationis eius negotium aggressus, inquisitionem peragi per Spoletanum, & Mindoniensem Episcopos mandauit, coram quibus a Procuratore, & Syndico prædictis testes ad numerum centum & triginta duorum sunt producti, & super nouis articulis rite, & recte recepti, ac processus accurate & legitime formatus.

Dies obitus B. Franciscæ festus habitus est vsque ad Clem. VIII. qui d. Canonizationem terminare voluit.

§. 31. Ac licet rem transigi, & B. Franciscam Sanctam declari, nec tunc temporis, neque postea tot annis successerit, tamen Dominus Sanctæ suæ summum honorem in terris debitum, ad hanc vsque diem occulta dispensatione differri volens, non permisit interea aliis honoribus destitui, nunquam enim deuotio fidelium erga ancillam suam refrixit in Vrbe, quinimo die transitus eius, auctoritate Apostolica, & Populi Romani pia sollicitudine in honore, & in Curia Capitolina festus habitus fuit, donec fel. rec. Clemens Papa VIII. prædecessor noster, pro sua Pastorali prouidentia, spiritu Dei motus, piis eiusdem Populi Romani precibus benigne aures præbens, Canonizationis B. Franciscæ opus, ad decorem, & vtilitatem domus Dei iamdiu cœptum, consummandum censuit.

Tribus Rotæ Auditoribus negotiũ commisit.

§. 32. Itaque bon. mem. Seraphino S. Saluatoris in Lauro, necnon dilectis filiis nostris Hieronymo S. Blasij de Annulo Pamphilio, & Io. Garziæ SS. Quatuor Coronatorum tt. S. R. E. presbyteris Cardinalibus Millino nuncupatis, tunc Sacri Palatij Apostolici causarum Auditoribus commisit, vt viderent, an secundum Sacrorum Canonum decreta, & Ecclesiæ Romanæ receptum morem Canonizatio huiusmodi celebrari posset. Illis vero & in eorum locum, iisdem ad Cardinalatus honorem eorum exigentibus meritis promotis, postea subrogati dilecti etiam filij Franciscus Peña, Horatius Lancellottus, & Io. Baptista Pamphilius, eiusdem Sacri Palatij causarum pariter Auditores, processus, & acta omnia ab exordio causæ vt res postulabat recensentes, probationes diligenter perpenderunt, nouoque processu rite confecto, sanctitatis, & miraculorum B. Franciscæ ab eius obitu ad annum vsque 1604. quo anno hæc agebantur, continuam constantemque famam probari voluerunt.

Eo defuncto ille Pont. habita relatione & sententia dd. Auditorũ, Canonizationis definit onũ Card. præfectis Sacris ritibus commisit.

§. 33. Verum, viam vniuersæ carnis ingresso Clemente prædecessore, & humilitate nostra ad summum Apostolatus gradum nullo suffragio meritorum à Domino euocata, nec cessante Populo Romano sancta sedulitate instare, vt causa Canonizationis huiusmodi absolueretur. Nos ex officij debito Pastoralis, quæ ad Dei laudem, & fidelium ædificationem sunt, quantum in Domino possumus, promouere cupientes, ac non ambigentes id genus esse triumphalem Canonizationis honorem, per quem sapientiam Sanctorum narrant populi, & laudem eorum nunciant Ecclesiæ, patriæque nostræ Inclytæ Vrbis Romæ charitate cogente, ne filiæ suæ merita veneratione, quasi noua corona destitueretur, prædecessorum nostrorum vestigiis insistentes, rei tantæ in nomine Domini perficiendæ consilium cœpimus. Quapropter cognita eorumdem ex Auditorum relatione, illorum pro Canonizatione sententia, illam, & vniuersam causam à Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus sacris Ritibus, & Ceremoniis præfectis, accuratissime recognosci, & examinari mãdauimus.

Qui tandem B. Franciscam canoniz. dandam esse censuerũt.

§. 34. Qui re diu multumque discussa, ac disputata, B. Franciscæ vitæ excellentem cum fide sanctitatem, & præclara miracula ex omnibus processibus, primo excepto,

satisque legitime ad rem de qua agebatur probata, & ad Canonizationem procedi recte posse censuerunt.

Hic Pont. horum omnium relationem in Cõsistorio Secreto habuit, & etiam sententiã Card. quos ipse omnes hortatus est ad piis operibus diuinum de super auxilium implorandum.

§. 36. Itaque eorum sententia vnà cum omnibus, quæ in causa erant, in Consistorio nostro Secreto à Venerabili fratre nostro Dominico Episcopo Hostien. S. R. E. Card. Pinello nuncupato, Sacri Collegij Decano, & eorumdem Cardinalium antiquiore, summatim, & apposite relatis, cum reliqui Cardinales qui adfuerunt idem censuissent, in publico sequenti Consistorio audita dilectorum filiorum Cameræ Vrbis nostræ Conseruatorum pro Canonizatione huiusmodi, per dilectum filium Hieronymum de Rubeis P. R. Aduocatum habita diserta oratione, ac de re tanta Nos vt oportebat, cum iisdem Cardinalibus, & Episcopis deliberaturos responso dato, eosdem Cardinales, & Episcopos ad implorandum eleemosynis, ieiuniis & orationibus, diuinum auxilium in Domino hortati sumus.

Tandem sententiã vidello Consistorio Prælati comprobarunt.

§. 37. Deinde eorumdem Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Vrbe præsentium, Consistorio semipublico indicto, in quo etiam nostri, & Apostolicæ Sedis Notarij, & Sacri Palatij Apostolici causarum Auditores vocati adfuerunt, iidem Cardinales, Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi omnes, B. Franciscam, ex iis quæ à nobis proposita, & ex processu relata fuerant, iure canonizandam esse censuerunt.

Quos Pont. ad idem hortatus fuit.

§. 38. Quorum sententiis auditis, Nos gratias Deo agentes, quod ancillam suam per ministerium nostrum honorificari velle dignaretur, Canonizationis diei declarationem nobis reseruauimus, omnesque ad deuote interim nobiscum orandum, & eleemosynis, & ieiuniis, ac sacrificiis cælestem Spiritus sancti fauorem in eam rem infirmitati nostræ procurandam, iterum adhortari sumus.

Hodieq; tandem seruatis seruandis, B. Franciscam sanctam esse pronunciat & canonizat.

§. 39. Ac tandem rite peractis omnibus, quæ Sanctorum Patrum auctoritas, Sacrorum Canonum statuta, Sanctæque Romanæ Ecclesiæ antiqua consuetudo in re huiusmodi peragenda præscribunt, hodie in sacra B. Petri Principis Apostolorum Basilica, ad quam vnà cum iisdem fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, ac familiaribus nostris, Clero sæculari ac regulari Hymnum Aue maris stella, B. Mariæ Virginis, Cantorum cœtu resonante, solemni rite processimus, maxima populi frequentia. Post prædictorum Conseruatorum, pro Canonizationis decreto, per eumdem Aduocatum consuetas petitiones repetitas, post factas Litanias, Hymnosque decantatos, precibusque in spiritu humilitatis præmissis, ac Spiritus sancti gratia rite implorata. Ad honorem Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, ad Fidei Catholicæ exaltationem, & Religionis Christianæ augmentum, auctoritate eiusdem Sanctissimæ Trinitatis Patris, & Filij, & Spiritus sancti, beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum & Episcoporum in Vrbe præsentium consilio, & vnanimi consensu, B. Franciscam Romanam, ex Oblatis Monasterij Turris speculorum Vrbis, Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Oliueti, cuius corpus Romæ in Ecclesia S. Mariæ Nouæ nuncupatæ in pace quiescit, de cuius Sanctitate vitæ, fidei sinceritate, & miraculis plene constabat, & constat, Sanctam esse definiuimus, ac Sanctarum mulierum catalogo adscribendam decreuimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, illamque omnes fideles venerari mandauimus, & mandamus.

Eiusq; in honorẽ, Ecclesias construi, & festum die 9. Martij celebrari iubet.

§. 40. Statuentes, vt ab vniuersali Ecclesia in eius honorem, Ecclesiæ in Alteria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari, & consecrari possint, & singulis annis die 9. Martij Festum ipsius, & officium Sanctarum nec Virginum, nec Martyrum ad Breuiarij Romani præscriptum deuote celebretur.

Indulgentias eiusdem sepulchrum visitantibus, elargitur.

§. 41. Præterea eadem auctoritate, omnibus vere pœnitentibus & confessis, ac sacra communione refectis, qui annis singulis eodem die festo, ad sepulchrum in quo Corpus eius requiescit, deuote accesserint, necnon Ecclesias, & Alteria in ipsius honorem constructa deuote pariter visitauerint, easdem indulgentias, & peccatorum remissiones concessimus, & elargiri sumus, prout concedimus, & elargimur, quæ ceteris dicti Ordinis Ecclesiis in diebus festis eiusdem Congregationis Montis Oliueti Sanctorum iam concessæ sunt.

Adstantibus huic Canonizationi peccatorum remissionem concedit.

§. 42. Denique exactis omnibus, quæ Canonizatio huiusmodi postulabat, ac Deo Patri immensæ maiestatis, venerandoque eius vero & vnico Filio, sanctoque paraclito Spiritui laudibus sacro Hymno cantatis, Ecclesiæ communi prece orauimus Dominum, vt quoniam B. Franciscæ festiuitate gaudebamus, eius exemplo piæ deuotionis erudiremur affectu, ac sacrosanctis sacrificiis ad Altare Principis Apostolorum Pontificali ritu, cum eiusdem Sanctæ commemoratione oblatis, plenariam omnibus Christi fidelibus ibi præsentibus, ad Dei laudem, & gloriam Sanctæ eius, peccatorum indulgentiam, & remissionem concessimus.

Sanctæque Franciscæ præsidium implorat.

§. 43. Confiteantur igitur Domino Dominorum, per quem amici eius honorificantur nimis, & à quo gloria, & honor omni operanti bonum. Et quoniam Sanctæ etiam huius præsidium iam cernimus nobis diuinitus comparatum, æquum est nos sempiternam clementiam orare, vt cuius in terris voluit his nostris calamitosis temporibus gloriam manifestari, illam etiam in tribulationibus nostris nobis adesse, & obsecrationes pro Ecclesiæ sanctæ exaltatione, hæresum extirpatione, Principum Christianorum vnione, patrocinio suo promouere sentiamus per Christum Dominum nostrum.

Huius Bullæ transumptis credi mandat.

§. 44. Ceterum, quia nimis difficile foret præsentes nostras literas ad singula loca, vbi opus esset, deferri; volumus, vt earum exemplis etiam impressis, manu publici Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem vbique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus, si exhibitæ vel ostensæ essent, haberetur.

Sanctionẽque pœnalem apponit.

§. 45. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum decreti, definitionis, adscriptionis, mandati, statuti, concessionis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

D.P. An. 4. die 29. Maij

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1608. 4. Kal. Iunij, Pont. nostri Anno 4.

Papa subsc.

Ego Paulus Catholicæ Ecclesiæ Episc.

Card. subsc.

Ego Dominicus Episc. Ostien. Card. Pinellus.
Ego Fr. Hieronymus Episc. Portuen. Card. Asculan.
Ego Antonius Maria Episc. Prænestin. Card. Gallus.
Ego Antonius Episc. Albanen. Card. Saulus.
Ego Marianus Episc. Tusculan. Card. de Camerino.
Ego Euang. tt. S. Laurentij in Lucina presb. Card. Cusentin.
Ego Fr. Gregorius tt. S. Mariæ Transtyb. presb. Cardinalis de Monte Elpero.
Ego Franc. Maria tt. S. Mariæ in Aracœli presb. Card. à Monte.
Ego Octauius tt. S. Alexij presb. Card. Parauicinus.
Ego Octauius tt. S. Praxedis presb. Card. Aquauiua.
Ego Octauius tt. S. Sabinæ presb. Card. Bandinus.
Ego Laurentius tt. S. Lauren. in Pane, & Perna presb. Card. Blanchettus.
Ego Bartholom. tt. S. Mariæ in Porticu presb. Cardin. Cæsius.
Ego Franciscus tt. S. Mariæ de Populo presb. Cardin. Mantica.
Ego pompeius tt. S. Balbinæ presb. Card. Arigonus.
Ego Bonifacius tt. S. Hieronymi Illyricorum presb. Card. Beuilaqua.
Ego Dominicus tt. S. Honufrij presb. Card. Thuscus.
Ego Robertus tt. S. Mariæ in Via presb. Card. Bellarm.
Ego Dominicus SS. Duodecim Apostolorum presb. Card. Gymnasius.
Ego Antonius tt. S. Crucis in Hierusalem presb. Card. Zapata.
Ego Innoc. tt. SS. Nerei, & Achillei presb. Cardinal. Bubalus.
Ego Ioannes tt. S. Marci presb. Card. de Vicentia.
Ego Iacobus tt. S. Stephani in Monte Cælio presb. Card. Sannesius.

Ego

Ego Hieron. tit. S. Blasij de Annulo presb. Cardinalis Pamphilius.
Ego Ferdin. tit. S. Eusebij presb. Card:
Ego Scipio tit. S. Chrysogoni presbyter Cardinalis Burghesius.
Ego Ludouicus tit. S. Pancratij presb. Cardinalis Montisregalis.
Ego Mapheus tit. S. Petri in Monte Aureo presb. Card. Barberinus.
Ego Ioan. Garsia tit. SS. Quatuor presbyter Cardinalis Millinus.
Ego Marcellus tit. S. Quirici & Iulitæ presbyter Card. Lantes.
Ego Franc. Sforria diac. Card. in Via Lata.
Ego Alexander S. Laurentij in Damaso Diac. Card. Montaltus S.R.E. Vicecancellarius.
Ego Andreas S. Angeli in foro Piscium Diacon. Card. Perettus.
Ego Ioan. Baptista S. Mariæ in Cosmedin. Diac. Cardin. Dætus.

XVLI. Ampliatio priuilegiorum Militiæ S. Stephani circa annuas pensiones Ecclesiasticas, habitumque a Militibus deferendum.

De institutione totoque statu huius Militiæ, attende supr. const. 60. Pij IV. Hisque. cum his quæ tibi indicaui lib. 2.

Edita A.D. 1608.

PAVLVS EPISCOPVS,
Seruus seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

DVm generosa Militum militiæ S. Stephani Papæ, & Martyris, sub felici religiosissimi Principis Ferdinandi Magni Hetruriæ sibi subiectæ Ducis, & dictæ Militiæ Magistri auspicio, gubernio, & directione plurimum progredientis gesta, inuiabilesque & gloriosas contra nefarios Turcarum aulus reportatas victorias animo perpendimus, dignum, quin potius debitum arbitramur, vt eosdem Milites, vtpote Domini Nostri Iesu Christi athletas acerrimos peculiari beneficentiæ nostræ largitate prosequamur, eorumque commodis, & congruæ sustentationi opportune consulamus, vt ipsi exinde ad maiora ab ipsorum Turcarum copiis trophæa reportanda alacriores reddantur, & promptiores.

Pius IV. immunitates & munera et & exemptiones à Decimis, & alias gratias, & signanter facultatem retinendi, & transferre de annuas pensiones duc. 200. Militibus omnibus S. Stephani concessit, vt sup. in eius const. 62. Hisque. lib. 1.

§. 1. Alias siquidem felicis record. Pius Papa Quartus prædecessor noster, post erectionem, & institutionem dictæ Militiæ sub regula sancti Benedicti, per claræ memoriæ Cosmum tunc Florentiæ & Senarum Ducem in Ducatu Florentiæ de licentia Sedis Apostolicæ ipsi Cosmo Duci per literas eiusdem Pij prædecessoris attributas antea factam eidem Cosmo Duci Magno Magistro, necnon Conuentui, Militibus, Priori, ceterisque ministris Ecclesiæ dicti Conuentus, & aliis personis, etiam in sacris, etiam presbyteratus ordinibus constitutis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, cum cura, & sine cura, beneficia Ecclesiastica obtinentibus, eorumque beneficiis, præceptoriis, siue Commendis, rebus & bonis, diuersas exemptiones, etiam a iurisdictione Ordinariorum, libertates, immunitates, etiam à contributione decimarum, & onerum, indulta, priuilegia, facultates, indulgentias, & gratias spirituales & temporales benigne concessit, & elargitus fuit, atque inter cetera indulsit omnibus, & singulis dictæ militiæ Militibus etiam coniugatis, ac etiam bigamis, aliisque prædictis, vt singuli singulas pensiones annuas, vsque ad summam ducentorum ducatorum auri de Camera, super quorumvis Cathedralium, & Metropolitanarum, aliarumque Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Canonicatuum, & præbendarum, dignitatum, personatuum, administrationum, & officiorum aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, fructibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus & emolumentis alias sibi canonice reseruandas accumulatiuè, cum quibusvis aliis pensionibus annuis, quas illos ex quovis alio priuilegio Apostolico pro tempore percipere contingeret, ad vitam præcipere, exigere, & leuare, ac in suos vsus, & vtilitatem conuertere, libere, & licite valerent, prout in eiusdem Pij Quarti prædecessoris binis literis, prioribus nimirum sub Kal. Februarij, posterioribus vero sub Nonis Iulij Dat. Pont. sui Anno tertio confectis, plenius continetur.

Pius V. indulctum obtinendi pensiones Militibus istis a Pio IV. concessum, & elevatas pro contrahentibus matrimonium vacare decreuit vt sup. in const. 73. Sacrosanctum. lib. 2.

§. 2. Successiue vero piæ mem. Pius Papa V. etiam prædecessor noster, per suam quæ incipit Sacrosanctum, desuper editam constitutionem, reuocauit, & aboleuit omnia, & quæcumque priuilegia, facultates, dispensationes & indulta, percipiendi similes pensiones, fructus, & alias res Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, sæcularium, & Regularium dicti S. Stephani, ceterisque Militiis, & Hospitalibus, eorumque Militibus, Fratribus & personis, tam Clericis quam coniugatis, quibusvis modo, & forma, ac quibuscumque de causis concessa, & approbata, ita quod ipsi siue coniugati, siue bigami, siue Clerici, siue etiam presbyteri, nullas de cetero reciperent, sed eas solas quas tunc habebant, retinerent, & eæ quoque per futurum contractum matrimonij extinctæ censerentur, prout in eadem constitutione latius continetur.

Sixtus V. Bullam Pij V. quoad istos Milites reuocauit vt sup. in const. 104. Circumspecta. lib. 2.

§. 3. Postmodum recol. mem. Sixtus Papa V. similiter prædecessor noster, considerans suis potissimum temporibus huiusmodi Milites, pro Dei, Christiani nominis gloria, & fidei Catholicæ defensione, non solum sæpius in diuersis expeditionibus contra, &c.

Omittitur residuum, quia tota bulla est supr. in loco hic in margine indicato.

Illo modo Pont. ex causis hic enunciatis.

§. 4. Cum autem sicut Nobis innotescit, dicta Militia sub felicibus ipsius Ferdinandi Magni Ducis auspiciis, fortium & strenuorum Militum, triremiumque & aliorum Nauigiorum bellicis, & nauticis apparatibus optime instructorum numero copiosa aucta, ipsique illius Milites piratarum infidelium oras, Tyrrenique maris passim infestantium excursionibus, & deprædationibus, armata classe obsistentes, non solum Italiam ipsam plures ab incursionum huiusmodi damnis, & incommodis, magno eius bono, egregia animi fortitudine tutati sint, sed etiam in ipsorummet infidelium dominia & regiones, magnis ausis summo cum vitæ fortunarumque discrimine irrumpentes, graues eis clades, Oppidorum expugnationes & direptiones intulerint, ac partis nó semel de illis insignibus victoriis eorumdem audaciam represserint, vires fregerint, impios conatus contuderint ac perinde sese magna sui gloria, & nominis Christiani commendatione formidabiles eis reddiderint. Hisce & aliis rebus præclare gestis de ipsa Italia, atque adeo tota republica Christiana optime meriti, & apud etiam exteras nationes inclytam magnanimitatis, reique militaris peritiæ famam adepti sint, ipsaque Militia tum dicti Ferdinandi Magni Ducis, qui maiorum suorum vestigiis insistés in hoc eius eminentiori animi studio & cura incumbit, præstanti virtute, & potentia, tum etiam propriorum Militum fortitudine eximia, clarior & illustrior in dies euadat, & quemadmodum hucusque reipublicæ Christianæ aduersus Infidelium incursiones magno propugnaculo fuit, ita etiam de cetero in expeditionibus contra eosdem Infideles, pro fidei Catholicæ defensione pari vel maiori adiumento esse possit.

Gratias & facultates à Pio IV. Sixto V. percipiendi pensiones S. solitus, tam Laicis quam Clericis, tam Coniugatis quá bigamis concessas restituit, & ad summam ducat. 400. extendit, etiam ad fauorem illegitimorum.

§. 4. Nos idcirco, eam magis in dies florere, ac nouis incrementis augeri desiderantes, illiusque Milites pro insigni eorum virtute, ac in nos & Sedem Apostolicam deuota propensione, speciali aliqua Apostolica beneficentiæ gratia cohonestare volentes, omniumque & singularum literarum, & constitutionum prædictarum tenores, præsentibus pro expressis habentes, necnon dictum Ferdinandum Magnum Ducem, ac Conuentus huiusmodi singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, dicti Ferdinandi Magni Ducis Nobis desuper porrectis supplicationibus inclinati, facultatem, & indultum percipiendi & exigendi pensiones

annuas vsque ad summam ducentorũ ducatorum auri de Camera huiusmodi, Militibus prædictis tam Laicis quam Clericis, etiã cõiugatis, etiam bigamis, alijsque etiã Presbyteris per Pium IV. concessa, & per Pium V. reuocata, deindeque per Sixtum V. prædecessores prædictos aduersus ipsam reuocationem in integrum restituta, reposita, & reualidata, ac de nouo etiam concessa, vt præfertur, ac singulas eorum Pij Quarti, & Sixti Quinti prædecessorum desuper confectas literas, vsque ad summam quadringentorum ducatorum auri de Camera huiusmodi in totum. Ita quod omnes & singuli Milites dictæ Militiæ, nunc & pro tempore existentes, tam Laici quam Clerici, etiam coniugati, & bigami, aliique etiam Presbyteri, etiam illegitimi ex quouis reprobato vel damnato coitu procreati, deinceps in perpetuum quascumque pensiones annuas, vsque ad summam præfatam quadringentorum ducatorum auri de Camera, super quibusvis Cathedralium, & Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Canonicatuum, præbendarum, dignitatum, personatuum, administrationum, officiorum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura & sine cura sæcularium, & quorumuis Ordinum regularium huiusmodi fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & emolumentis, ac distributionibus etiam quotidianis, alias eis canonice reseruandas, etiam accumulatiue, cum quibusvis alijs pensionibus annuis, quas ex quouis alio priuilegio, seu indulto, aut dispensatione Apostolica eis in genere vel communiter, seu eorum cuilibet nominatim, & sigillatim, etiam in vna non facta mentione de alia, vel alijs, ante & post datam præsentium, quandocumque concessa aut concedenda vsque ad quamcumque summam dictis quadringentis ducatis longe maiorem de præsenti percipiunt, & pro tempore percipient, ad vitam retinere, percipere, exigere, leuare, & recuperare, inque suos vsus & vtilitatem conuertere, libere, & licite valeãt, & ex eis tam Laici quam Clerici, & coniugati, & nõ coniugati ratione pẽsionis huiusmodi, quas sic pro tempore perceperint, ad incedendum in habitu, & tonsura clericali, deferendumque vestes talares iuxta præfatam Sixti prædecessoris constitutionem minime teneantur, neque ad id obligati existant, aut aliqua ratione cogi aut compelli possint, neque ipsarum pensionum, vel illarum loco fructuum, redditųum, & prouentuum huiusmodi reseruationes, ob non delationem habitus tonsuræ, aut vestis huiusmodi, seu per contractum matrimonij, seu per bigamiam, quamcumque etiam superuenientem, aut per exercitium militiæ, & quoscumque actus bellicos Clericis, & Ecclesiasticis personis, de iure, & per sanctos Canones prohibitos, nimirum militares, & sanguinis effusione, membrorum mutilatione & morti insidelium subsequuta minime cessent & expirent, aut cessatæ, vel extinctæ dici, aut censeri possint, sed ipsi Milites nihilominus vt prius pensiones, ac fructus, redditus, & prouentus huiusmodi, percipere, & exigere possint, & valeant, dummodo habitum militarem, vestes nimirum laicales communes cum insignibus Crucis dictæ Militiæ consuetis, iuxta alias dicti Sixti Quinti prædecessoris super declaratione huiusmodi habitus militaris, sub Dat. videlicet pridie Kal. Februarij, Pontificatus sui anno Quarto, quæ incipiunt, Pastoris, editas literas deferant, vtque constitutioni eiusdem Sixti Quinti prædecessoris plene satisfacere intelligantur, & censeantur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium extendimus, & ampliamus, & quatenus opus sit, vsque ad dictam summam quadringentorum ducatorum huiusmodi de nouo concedimus.

Claus. præseruatiuas apponit.

§. 6. Decernentes facultatem, & indultum huiusmodi, & literas Pij Quarti, & Sixti Quinti prædecessorum eorumdem desuper editas, ex nunc perpetuo extensas, & ampliatas esse & fore, nec præmissa, ac præsentes literas de subreptionis, obreptionis & nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quouis alio defectu notari, impugnari, inualidari, aut ad viam & terminos iuris reduci, seu aduersus illas quodcumque iuris, gratiæ vel facti remedium impetrari, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi posse, aut debere, neque sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum suspensionibus, reuocationibus, limitationibus, alijsque contrariis dispositionibus, à Nobis & successoribus nostris, ac Sede Apostolica, quauis de causa quantumvis iusta, pro tempore emanatis, & emanandis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de nouo etiam sub quacumque posteriori Data, per dictum Ferdinandum Magnum Ducem & Magistrum, & Milites dictæ Militiæ pro tempore existentes, quandocumque eligenda concessas esse & censeri, sicque per quoscumque Iudices, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores huius constitutionis deputat.

§. 7. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Florentin. & Pisan. Archiepiscopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Ferdinandi Magni Ducis, ac Conuentus & Militum prædictorum, seu alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, eos & eorum quemlibet eisdem præsentibus, & in eis contentis quibuscumque, pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos desuper à quoquam quomodolibet indebite molestari; Contradictores per censuras Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis quibuscumque derogat.

§. 8. Non obstantibus recolendæ mem. Bonifacij Papæ Octaui pariter prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus Dietis, dummodo non vltra tres dictas, aliquis vigore præsentium ad iudicium trahatur, necnon Pictauen. Concilij contra illegitimos, ac dicti Pij Quinti prædecessoris reuocatoria, ac illa qua inter alia vetuit gratias huiusmodi suis excludi temporibus, & quod sibi licere non est passus, etiam suis successoribus non licere iudicauit, necnon præfatis Sixti Quinti prædecessoris, & quibusuis alijs constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Concilijs etiã generalibus editis, & quarumcumq; Ecclesiarũ, Monasteriorũ, & Ordinum prædictorũ, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ecclesiis, Monasteriis, & Ordinibus, eorumque Præsulibus, Capitulis, Conuentibus, Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis & innouatis, quibus omnibus, & singulis, ac alijs, quæ præsenti gratiæ obesse possent, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, indiuidua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse plenissime derogamus, ac derogatum esse volumus & decernimus, & contrariis quibuscumque: aut si aliquibus communiter, aut diuisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Nulli ergo, &c.

D. P. An. 4. die 18. Iunij.

Datum Romæ apud S. Marc. anno Incarnationis Dominicæ 1608. XIV. Kalen. Iulij, Pontificatus nostri Anno Quarto.

Quòd

XLVII. Quod Rectores Ecclesiarum parochialium Indiarum Occidentalium & Orientalium, ab iis qui in Ecclesiis & domibus Fratrum, & Monialium Ordinis S. Francisci de Obseruantia sepeliuntur, eam tantum quærant eleemosynam, quæ à Concilio Tridentino præscripta, & à Pio V. explicata fuit.

Non absimilem edidit constitutionem pro Fratribus Eremitis S. Augustini, quæ est supra, Quinimo, & pro his Fratribus de Obseruantia Clem. VIII. suam ediderat constit.96. Expositum.hic sup.

Hanc constitutionem confirmauit cum deputatione Inquisitorum hereticæ prauitatis pro eiusdem executione S. D. N. Vrbanus VIII. in const.21. alias fel.rec. inf.tom.4.

Edita A.D. 1608.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Rectores Ecclesiarum parochialium Indiarum introduxerunt abusus quosdam circa eleemosynas eorum qui in domibus Fratrum & Monialium de Obseruantia sepeliebantur.

EXpositum nobis nuper fuit pro parte dilecti filij Matthæi de Recalde Vicecommissarij generalis Indiarum Occidentalium Ordinis fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia, quod Rectores parochialium Ecclesiarum Indiarum Occidentalium & Orientalium, ne Christi fidelium qui pro tempore ab humanis decedunt, cadauera ita commode in Ecclesiis Fratrum, & Monialium dicti Ordinis Ecclesiasticæ sepulturæ tradi valeant, vt in eorum parochialibus Ecclesiis valent, de consilio forsan suorum Superiorum abusum introduxerunt, vt maiorem scilicet eleemosynam ab illis exigant, qui in Ecclesiis dicti Ordinis sepeliuntur, quàm si in propriis Ecclesiis sepelirentur, itaut Christi fideles qui in Ecclesiis huiusmodi sepeliri desiderant, partem ad minus parochialibus Ecclesiis eleemosynam relinquere debeant ratione eorum sepulturæ, ei quam Ecclesiis Ordinis huiusmodi relinquunt.

Et quo ad eleemosynam Missarũ quas pro anima sua à dd. Fratribus dicendas quis reliquerit.

§.2. Et quod peius est, si quis pro animæ suæ refrigerio, nonnullas Missas a Fratribus prædicti Ordinis celebrandas reliquerit, prætendunt Parochi eleemosynam ratione Missarum huiusmodi relictam, inter ipsos & Fratres prædictos diuidendam esse.

Necnon quoad cogendos aliquos, vt in dictis ecclesiis parochialibus sepeliantur.

§.3. Et vlterius iidem Rectores de mandato forsan suorum Ordinariorum, filios quorum patres in Ecclesiis dictorum Fratrum & Monialium sepulti sunt, aut sepulturam particularem pro se & suis habent, nulla consuetudine legitime suffulti, in eorum parochialibus Ecclesiis sepeliri, & dictos patres ad hoc vt in dictis parochialibus Ecclesiis sepeliantur, cogere & compellere contendunt, & quotquot Fratres regulares defunctum aliquem ad Ecclesiasticam sepulturam in suas regulares Ecclesias comitantur, tot etiam seculares sacerdotes, aut clericos assumi volunt, in maximum domorum & Monasteriorum dicti Ordinis præiudicium, eo quod multi duplicis huiusmodi funerum impensæ difficultate deterriti, in dictis regularibus Ecclesiis sepulturam eligere nequeunt; vnde fit vt dicti Ordinis Ecclesias mortuorum sepulturis, & consequenter eleemosynis, etiam quæ in suffragium animarum fieri consueuerunt, paulatim destitutas iri verendum sit.

Supplicatum itaque fuit Papæ, pro opportuna prouisione.

§.4. Quare dictus Matthæus Nobis humiliter supplicari fecit, vt domorum & Monasteriorum, necnon Fratrum & Monialium dicti Ordinis illarum partium indemnitati consulere, ac alias in præmissis opportune prouidere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Is propterea dictis Rectoribus præcipit solum eam habere posse eleemosynam, quam præscripsit Cõc. Trid. sess.25.c.13. & explicauit Pius V. in cõst. 41. sup. lib.2.

§.5. Nos igitur huiusmodi abusus e medio tollere, ac dicti Ordinis, eiusque religiosorum vtriusque sexus, vt maiores in Vinea Domini fructus in dies afferre studeant, commoditatibus, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, de consilio Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consultationibus & negotiis Episcoporum, & regularium Præpositorum, omnibus & singulis parochialium Ecclesiarum in partibus Indiarum, tam Occidentalium quàm Orientalium Rectoribus, nunc & pro tempore existentibus, harum serie interdicimus & prohibemus, ne sub excommunicationis maioris latæ sententiæ pœna, à qua nonnisi à Nobis, seu à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo absolui possint, ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, maiorem eleemosynam ab iis qui in dictarum domorum vtriusque sexus Ordinis S. Francisci Ecclesiis sepulturam eligunt & sepeliuntur, ea quam illis præscribit Concilium Tridentium session.25. cap. 13. iuxta explicationem à fel. record. Pio Papa V. prædecessore nostro emanatam, sub Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1567. XVII. Kalen. Iunij, Pont. sui anno 2. quouis prætextu aut occasione, etiam de consilio, consensu, & mandato suorum Ordinariorum exigere.

Nec ad sepeliendum in parochialibus cogere posse qui in domibus d. Ordinis sepulturam elegerunt.

§.6. Nec filios quorum patres in Ecclesiis dictorum Fratrum & Monialium sepulti sunt, aut sepulturam particularem pro se & suis habent, in eorum parochialibus Ecclesiis sepeliri, & dictos patres ad hoc vt in dictis parochialibus sepeliantur, cogere valeant, seu præsumant.

Executores huius constitutionis deputat.

§.7. Quocirca dilectis filiis Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Indiarum Occidentalium Societatis Iesu Prouincialibus pro tempore existentibus, per præsentes committimus & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum, per vel se alium, seu alios, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Superiorum & Fratrum cuiuscumque domus & Monasterij dicti Ordinis illarum partium fuerint requisiti, vel eorum aliquis fuerit requisitus, præsentes literas & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, illorum omnium & singulorum effectu pacifice frui & gaudere; non permittentes eos desuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite molestari; Contradictores quoscumque, & præmissis non parentes, eisque auxilium, consilium, vel fauorem, publice vel occulte, directe vel indirecte quomodolibet præstantes, per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia appellatione postposita compescendo, inuocato etiam si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat.

§.8. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac ecclesiarum, domorum, & Monasteriorum, & Ordinis huiusmodi, &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Ecclesiis, ac illarum Rectoribus, aut quibuscumque aliis, sub quibuscumque tenoribus & formis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis que credi mandat.

§.9. Volumus autem vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 4. die 25. Iunij.

Datum Romæ apud S. Marcum, die 25. Iunij 1608. Anno 4.

XLVIII. De Ambitu Fratribus Eremitis Ordinis S. Augustini interdicto.

Alia de his Fratribus indicaui supra in Alex. IV. const.6. Licet.lib. 1. Quibus adde const. 80. nuperrime editam circa scrutinium in electione Superiorum huius Ordinis.

Edita A.D. 1608.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ADmonemur Pastoralis officij nostri debito diligentius prospicere, ne Religiosis, qui regularem vitam professi seculo renunciarunt, ad dignitates & officia per emendicata suffragia ambitiosos pateat accessus.

§. 2.

Ambitus prohibetur Prælatis huius Ordinis.

§. 1. Quocirca motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis filiis Priori Generali, ac Prouincialibus, & reliquis Ordinis S. Augustini Fratrum Eremitarum Prælatis, nunc & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda præcipimus & mandamus, ne ad instantiam & requisitionem quarumcumque personarum, tam Laicarum, quam Ecclesiasticarum extra dictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumque seculari dignitate & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuius dicti Ordinis Religioso, vllam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, seu gradus, honores, dignitates, officia, & administrationes, functiones, prælaturas eiusdem Ordinis concedere audeant.

Fauores exquirentium pœna.

§. 2. Quinimo dicti Ordinis Fratres, & Religiosos, qui contra decreta hac via, & his mediis per conquisitos fauores & suffragia aliquid sibi procurauerint, ad talia & similia, ac etiam maiora in eodem Ordine consequenda perpetuo inhabiles declaramus.

Prohibitionis ampliatio.

§. 3. Insuper dictis Religiosis, & Fratribus eiusdem Ordinis quibuscumque sub eisdem pœnis præcipimus, & expresse interdicimus, vt non solum in præmissis omnibus fauores huiusmodi minime procurare, sed nec etiam sponte oblatos, aut ab eis minime procuratos recipere, & similiter ne ad hunc effectum munera aliqua prædictis personis exhibere audeant seu præsumant.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis statutis, & consuetudinibus etiā iuramēto, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si eidem Ordini, & Fratribus prædictis communiter aut diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 4. die 4. Iulij.

Dat. Romæ apud S. Marc. sub annulo Pisc. die 4. Iulij 1608. Pont. nostri Anno 4.

XLIX. Ampliatio iurisdictionis S. R. E. Cardinalis Archipresbyteri, & Iudicis causarum Sacrosanctæ Lateranensis Ecclesiæ, & Capituli interesse concernentium.

De hac iurisdictione extat sup. const. 45. Gregor. XIII. lib. 2. Cum sicut. vbi notaui.

Edita A. D. 1608.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei. Dilecto filio Scipioni, tituli S. Chrysogoni Presbytero Card. Burghesio nuncupato, salutem & apostolicam benedictionem.

Exordium.

AD ea circumspectioni tuæ multis nominibus de Sede Apostolica benemeritæ, & Nobis plurimum gratæ & acceptæ concedenda libenter inducimur, per quæ felici Ecclesiæ Lateranensi opera tua prospici, & personarum ipsius Ecclesiæ, erga quam peculiarem geris deuotionis affectum, commoda in dies augeri, & illarum iura conseruari possint.

Confirmatio omnium priuilegiorum, aut aliis Archipresbyteris concessa fuerunt.

§. 1. Cum itaque nos nuper Archipresbyteratum dictæ Ecclesiæ certo, quem haberi volumus pro expresso, modo vacantem, Tibi qui noster secundum carnem ex sorore germana nepos existis, per te quoad viveris, tenendum, regendum, & gubernandum Apostolica commendauerimus auctoritate, prout in nostris inde confectis literis plenius continetur, ipsius Ecclesiæ indemnitati, vtilitati, & bono regimini salubriter consulere, prout ex debito Pastoralis offi[c]ij tenemur, ac dilectorum filiorum illius Capituli, Canonicorum, ac ministrorum commodis, ac iurium conseruationi, & ne ad diuersa tribunalia dictæ personæ trahantur, earum quieti & litium dispendio prouidere cupientes, necnon de tui integritate, prouidentia, & circumspectione plurimum in Domino confidentes, motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera nostra deliberatione, ac certa scientia, omnes & singulas iurisdictiones, potestates, priuilegia, exemptiones, libertates, prærogatiuas, antelationes, indulta, etiam super collatione beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, auctoritates, & facultates per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, aliis S. R. E. eiusdem Lateranensis Archipresbyteris, qui pro tempore fuerunt, quod Ecclesias ipsas, & illarum personarum intuitu, & ad eorum etiam, in genere vel in specie concessa, ad te quandiu dictum Presbyteratum obtinueris, tuumque, & dictæ Ecclesiæ Vicarium per te deputatum, & pro tempore a te deputandum, dicta auctoritate tenore præsentium, extendimus, & ampliamus.

Concessio iurisdictionis & facultatis cognoscendi omnes causas concernentes Lateranensis Ecclesiæ, Capituli, Canonicorum, & c. concernentes.

§. 2. Et nihilominus, motu, & scientia similibus, & inhærentes aliis facultatibus, & priuilegiis per fel. rec. Gregorium Papam XIII. & alios quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, Archipresbyteris, & Canonicis, ac beneficiatis dictæ Ecclesiæ Lateranensis, pro tempore existent. bus hactenus concessis, quæ & quæ saluas & illæsas, ac salua & illæsa esse, ac suam valoris firmitatem obtinere, illasque, & illa ampliare & extendere volumus & intendimus, omnes & singulas causas, etiam beneficiales Ecclesiasticas, spirituales, mere prophanas & mixtas, etiam compromissas, tam ciuiles quam criminales (citra tamen pœnam sanguinis, & corporis afflictiuam) inter dictos Capitulum, & Canonicos, & Beneficiatos, & Clericos, necnon Capellanos, Ministros, seruientes respectiue, seu quæcumque eorum ex vna, & quascumque alias personas, cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ existentes, necnon Hospitalia, pia loca, & Collegia, Communitates, vel Vniuersitates ex altera partibus, siue inter dictum Capitulum, & Canonicos, vel eorum quemlibet, ac Beneficiatos Clericos, seu Capellanos prædictos vel quoscumque eorum, coram quibuscumque Iudicibus ordinariis, extraordinariis, Commissariis, & executoribus, etiam S. R. E. Cardinalibus, ac causarum Palatij Apostolici, & Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditoribus, & Locum tenentibus, super quibuscumque rebus, bonis, & pecuniarum summis, etiam vigore obligationis in forma Cameræ Apostolicæ vertentes & pendentes respectiue, quorum omnis & singulorum status & merita, nominaque & cognomina, ac qualitates, tam partium & personarum prædictarum, quam etiam rerum super quibus lis pendet, præsentibus pro expressis habentes, ad nos per easdem præsentes auocantes, illasque in statu, & terminis in quibus ad præsens reperiuntur, & quas in futurum inoueri denuo contigerit, tam actiue, quam passiue etiam per prædictos Capitulum, Canonicos, Beneficiatos, Clericos & Capellanos, seu eorum quemlibet, contra quascumque personas, Conuentum, Collegia, Capitula, Vniuersitates, Societates, Hospitalia, & loca quæcumque sæcularia, & quorumuis Ordinum, Militiarum, & Hospitalium regularia priuilegiata, etiam per prædictos Capitulum, & Canonicos, contra Beneficiatos, Clericos, & Capellanos prædictos, super quibuscumque pecuniarum summis, bonis Ecclesiasticis, censibus, canonibus, tritici, grani, vini, pecuniarum, aut aliarum rerum responsionibus, prædiis, rebusque, & bonis ad quamcumque pecuniarum summā, numerum, & quantitatem, ac valorem ascendentibus, ad d. Lateranen. aut illi vnitas, vel annexas Ecclesias, & parochiales, seu Capitulum, Canonicos, Beneficiatos, Clericos, & Ministros, etiam priuatim, ac ratione singularum personarum quomodolibet spectantibus, aut eorum interesse, directe vel indirecte, communiter vel diuisim ad eorum quemlibet concernentibus, rebus aliis in actis causæ, & causarum huiusmodi latius deductis, & deducendis, ac illorum occasione cum omnibus & singulis suis inciden. emergen. annexis & connexis, Tibi, tuoque Vicario, nunc & pro tempore per te deputato, summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij, sola veritate facti inspecta, & quatenus opus sit exequutiue, etiam manu

manu regia, absque terminorum substantialiũ, & alicuius telæ iudiciariæ obseruatione, sine confectione registri siue extractus, quacumque appellatione postposita, etiam non friuola audiendas, cognoscendas, verificandas, fineque debito terminandas, dicta auctoritate earumdem tenore præsentium, committimus & mandamus, eisque præsentibus perpetuis temporibus duraturis.

Facultas citandi in Curia & extra, & omnibus Iudicibus inhibendi, causasque reassumendi, &c.

§. 3. Cum potestate dictas partes respectiue, & omnes alios, quos opus fuerit, sua communiter vel diuisim interesse putantes, omnes in executione citationis nominandos, in Romana Curia, vel extra, tam per edictum publicum, constito summarie & extraiudicialiter de non tuto accessu citandi, ac omnibus iudicibus supradictis, & quibus & quoties opus fuerit, etiam sub censuris Ecclesiasticis & pecuniariis, tuo arbitrio moderandis, & applicandis, etiam per simile edictum inhibendi, causasque ipsas coram quibusvis eorum de facto forsan introductas seu introducendas, ab eis auocandi & reassumendi, etiam in euentum non paritionis, pœnas & censuras prædictas damnabiliter incurrisse, & incidisse declarandi, illasque etiam iteratis vicibus aggrauandi & reaggrauandi, interdictum Ecclesiasticum apponendi, & brachij sæcularis auxilium habendi & inuocandi, loco vnius sententiæ, seu sententiarum prædictarum, mandata executiua in forma solita & consueta decernendi, illudque & illa, & quicquid per Te & Vicarium prædictum, vel alterum vestrum iudicatum fuerit, exequendi. Expensas quascumque taxandi & moderandi.

Singulis diebus in honorẽ Dei non feriatis procedendi.

§. 4. Ac in causis omnibus & singulis præmissis, vel earum qualibet, seu quolibet præmissorum, etiam singulis diebus & horis, præterquam in honorem Dei feriati procedendi.

Canonicosque & alios à iuramento absoluendi ad effectum agendi.

§. 5. Necnon Capitulum, Canonicos, Beneficiatos, Clericos, & Capellanos prædictos, seu eorum quemlibet, à vinculo iuramenti ad effectum agendi, aliisque censuris & pœnis, quatenus oportuerit absoluendi, omniaque, & singula alia faciendi, gerendi, & exercendi in præmissis necessaria, seu quomodolibet opportuna.

Commissiones causarũ prædictarum, & iurisdictionis à solo Papa citato Archipresbytero signatæ valeant.

§. 6. Ac insuper, si in præiudicium auctoritatis, iurisdictionis, & facultatum præfatarum contingat causas sub diuersis prætextibus à Te, seu dicto Vicario auocari, ac aliis Iudicibus committi, omnes & quascumque commissiones, tam Gratiæ quam Iustitiæ, interesse Ecclesiæ Lateranensis, Capituli, & personarum huiusmodi quomodolibet concernentes aliter quam manu nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis, te ad id vocato, signatas, & inhibitiones earum prætextu emanandas, processusque per eosdem habendos, & inde secuta quæcumque, nullius roboris, vel momenti esse, & illis non obstantibus, te dictumque Vicarium, vt ad vlteriora in causis huiusmodi procedere possis, atque ad parendum commissionibus prædictis, earumque prætextu emanatis inhibitionibus minime teneri, ac ob non paritionem, censuras, aut pœnas aliquas minime incurrere posse declaramus.

Clausula huius constitutionis præseruatiua.

§. 7. Decernentes easdem præsentes ad tui vitam, seu quamdiu Archipresbyteratum huiusmodi obtinueris, tam nostris quàm Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum temporibus durare, suamque vim & roboris firmitatem obtinere, nec easdem præsentes sub quibusvis similium vel dissimilium facultatum & gratiarum derogationibus, reuocationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per Nos vel Romanos Pontifices successores nostros præfatos etiam motu simili, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine edendis comprehendi, nec per eas immutari, suspendi, limitari, moderari, aut ad terminos iuris reduci posse, sed eas perpetuo validas, & efficaces fore, ac quoties huiusmodi contraria emanabunt, toties illas in pristinum, & eum in quo antes erant statum restitutas, & sub posteriori data, per te, seu dictum Vicarium eligenda, de nouo concessas censeri, & quicquid illarum vigore alias rite gestum, statutum, factum, mandatum, indultum, & exequutum fuerit, perpetuam vim, & roboris firmitatem obtinere, ac de subreptionis vitio, seu intentionis nostræ vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel ad terminos iuris, seu in ius vel controuersiam reuocari non posse.

Clausula sublata.

§. 8. Sicque per quoscumque Iudices, & causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, in quauis causa & instantia, iudicari, & diffiniri debere; necnon irritum & inane, si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis stylo Palatij, regula Cancellariæ Apostolicæ prohibente mandata exequutiua alias quam sub plumbo expediri, facultatibus, & iurisdictionibus nostro in Vrbe & eius districtu in spiritualibus Vicario generali, Senatori, & causarũ Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, seu S.R.E. Cardinalibus, & quibusvis dictæ Vrbis Iudicibus supradictis, & aliis quibusvis personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & fortioribus decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter per Nos, seu quoscumque alios Romanos Pontifices prædecessores nostros in contrarium forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, ac etiam iteratis vicibus innouatis, etiam si cautum sit in eis expresse, quod illis nullatenus, vel nonnisi sub certis inibi forsan expressis & nominatis modis & forma derogari, seu contra illa quicquam concedi possit, & aliter factæ pro tempore derogationes, concessiones, nullatenus eis quibus concedentur suffragari possint, seu debeant, nulliusque roboris, vel momenti existant. Quibus omnibus, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberetes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, etiam motu & scientia similibus, specialiter & expresse derogamus, & derogatum esse, nec illa eisdem præsentibus quicquam aduersari, vel obstare volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo &c.

Dat. P. An. 4. die 6. Iulij.

Datum Romæ, apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ 1608. sexto Idus Iulij, Pont. Nostri Anno 4.

Quod Fratres Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, non recipiant Fratres Minores S. Francisci Capuccinos, neque alios strictioris Regulæ. . L.

Eamdem fere constitutionem ad fauorem omnium Fratrum Minorum edixit Clem. VIII. supr. in sua constit. 46. Nuper ad nos. Quo vero ad Capuccinos, vide indicata supr. Clem. VII. constitut. 21. Religionis. lib. 1.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1608.

Causa huius constit.

NVper ad nos perlatum est Religiosos Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, prætextu cuiusdam indulti Apostolici dicto Ordini antiquitus concessi, ac demum per fel. rec. Clementem Papam VIII. prædecessorem nostrum per suas in huiusmodi forma Breuis literas datas 15. Decemb. 1596. Pont. sui Anno 5. aboliti, & reuocati, aut forsan alterius, Professores Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Cappuccinorum nuncupatorum, & alios regulæ strictioris, in eorum sodalitatem, seu Domos, aut Conuentus recipere.

Prohibitio de qua in rubrica.

§. 2. Quare cum id sæpius meritas pœnas eludendi causa fiat, & ex hoc multa scandala in populo generentur, & alia multa incommoda nascantur, Nos huiusmodi scandalis obuiare, & quieti Religiosorum amplius prospicere cupientes, ne quis Prælatorum, seu Superiorum

cessas reuocauit, sui Pontificatus anno octauo, vt infra in const. 74. Monialium. vbi notabo.

S.D.N. Vrbanus VIII. declarauit, quod consensus Monialium, sine quo mulieres sæculares licentiis ingrediendi Monasteria vti non possunt, expresse, capitulariter, & per secreta suffragia præstandus sit, in const. 29. Sacrosanctum. infr. tom. 4.

Edita A. D. 1608.

PAVLVS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam.

Declaratio circa vsum licentiarum. FAcultatum plura Monasteria Monialium ingrediendi abusus tollere volentes.

§. 1. Tenore præsentium statuimus & ordinamus, quòd nulla persona cuiuscumque gradus, status & conditionis, ac præeminentiæ existat, etiamsi Ducali, Marchionali, aut alia dignitate præfulgeat, vigore licentiarum plura Monasteria, domos, & loca Monialium, pluribus vicibus ingrediendi, etiam absque clausula (in totum, seu in vniuersa, non autem in eorum aliqua, vel singula) à Nobis, vel prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, sub quouis tenore, vel forma, etiam motu proprio concessarum, & expeditarum, aut in posterum forsan concedendarum, & expediendarum, aliqua vel singula Monasteria pluribus vicibus ingredi possit, sed licentiæ huiusmodi respectu vniuersorum, non autem aliquorum, vel singulorum Monasteriorum suffragentur, itaut cui bis in Anno, seu amplius plura Monasteria ingredi conceditur, bis, vel amplius tantum vniuersa, non autem eorum aliqua, vel singula ingredi liceat, etiamsi prædicta Monasteria in diuersis Ciuitatibus, Terris, Diœcesibus, & locis existant.

Pœna abutentium. §. 2. Iisdemque mulieribus, aliter quam vt præfertur easdem licentias interpretari, vel illis vti, sub censuris & pœnis à Concilio Tridentino, & Apostolicis constitutionibus intra septa Monasteriorum Monialium absque licentia ingredientibus inflictis, ipso facto incurrendis, eadem auctoritate prohibemus.

Clausul. derog. §. 3. Præmissis & aliis quomodolibet in contrarium facientibus quibuscumque, non obstantibus.

Fides transumptorum. §. 4. Volumus autem vt harum literarum exemplis etiam impressis, & manu alicuius Notarij publici subscriptis, ac sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 4. 1. Septemb. Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 1. Septembris 1608. Pontificatus nostri anno 4.

Publicatio. *Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi, 1600. Indict. 7. die vero 11. mensis Feb. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Pauli Diuina prouidentia Papa Quinti, anno quarto, retroscriptæ literæ Apost. affixa, & publicatæ fuerunt ad valuas Principis Apost. Cancell. Apostolicæ, in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis & consuetis Vrbis per me Dominic. de Rubeis, Sanctiss. D.N. Papæ Curs. Pro D. Magistro DD. Curs. Franciscus de Bonis Curs.*

LIII. Deputatio S.R.E. Cardinalis, in Protectorem Ordinis Fratrum Minorum Conuentualium S. Francisci, cum suæ facultatis declaratione.

Easdem fere facultates habent alij aliarum Religionum Protectores, sed has congruentius ponendas duxi, quia de hoc Ordine, & non de aliis sunt in hoc opere constitutiones, nempe constitut. 4. Gregorij XI. Cunctos. supr. lib. 1. & constitut. 4. Sixti Quarti. Sancta. eodem lib.

Edita An. D. 1608.

PAVLVS PAPA V.
Dilecto filio nostro Marcello, tituli SS. Quirici, & Iulitæ, Presbytero Cardinali Lantes nuncupato.

Deputatio Cardinalis Lantes in Protectorem. §. 1. CVm Ordo Fratrum Minorum Conuentualium S. Francisci Protectore ad præsens destitutus reperiatur. Nos eidem Ordini de idoneo Protectore prouidere volentes, ac de tua industria, singulari prudentia, doctrina, & integritate, ac Religionis zelo plurimum in Domino fiduciam habentes, motu proprio, non ad

ipsius Ordinis, aut eius Superiorum, vel alterius pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & deliberatione nostris, Te, ex cuius protectione ob tuas eximias virtutes Ordinem prædictum commodi plurimum suscepturum esse confidimus, prædicti Ordinis, ac illius Domorum, Conuentuum, & Fratrum quorumcumque apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectorem, cum omnibus facultatibus, iurisdictionibus, honoribus, & oneribus solitis & consuetis, ac quibus alij Ordinis huiusmodi Protectores vsi sunt, ac vti quomodolibet potuerunt, seu etiam debuerunt ad tui vitam facimus, constituimus, & deputamus.

§. 2. Volumus autem, ac tibi in virtute sanctæ obedientiæ per præsentes easdem iniungimus, & mandamus, vt Superiorum dicti Ordinis auctoritatem, quantum fieri poterit conseruare cures. Et propterea cum ipsi Superiores eorum officij debito satisfecerint, ac gubernio subditorum sufficienter incubuerint, tunc negociis eorumdem Fratrum te non immisceas. Quando autem ab ipsis fueris requisitus, vt in eisdem negociis auctoritatem interponas, vel necesse fore cognoueris vt eamdem auctoritatem tuam in eisdem negociis exerceas, tunc id libere facere possis, sed quoad poteris per te ipsum hoc facere cures, adhibito ad scribendum, quando opus fuerit in eisdem negociis, seu causis, loco Notarij, aliquo ex Fratribus dict. Ordinis. *Declaratio suæ auctoritatis. Ad hoc ostendendum alias consti. in rubr. in dicatam.*

§. 3. Mandantes propterea prædictis Superioribus, necnon vniuersis Fratribus, & personis quibuscumque Ordinis huiusmodi in virtute sanctæ obedientiæ, vt Te in eumdem Protectorem iuxta præsentium tenorem recipiant, & ea qua decet reuerentia prosequantur. Contrariis non obstantibus quibuscumque. *Obedientia eidem præstanda.*

§. 4. Cæterum Te in Domino hortamur, vt huiusmodi protectionis munus ita obire studeas, vt apud Deum bonorum operum retributorem, æternum præmium, & à Nobis condignam laudem valeas promereri. *Hortatio ad eumdem.*

Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 7. Octobris 1608. Pontificatus nostri anno 4. *Dat. P. An. 4. 7. Octobr.*

Quod Fratres Capuccini, sunt vere Fratres Minores S. Francisci, eiusque filij, & eorum constitutiones eiusdem S. Francisci Regulæ, consentaneæ sunt. LIV.

Capuccinorum institutionem primo approbauit Clem. VII. in sua constit. 21. Religionis. vbi alia de eis tibi indicaui. lib. 1.

PAVLVS PAPA V. *Edita An. D. 1608.*
Ad perpetuam rei memoriam.

ECclesiæ militantis regimini auctore Domino, nullo suffragio meritorum præsidentes, ex iniuncto nobis officij debito prouidere tenemur, vt qui sub B. Francisci vexillis, qui inter strenuos Christi Duces gloriæ splendore coruscat, in huius vitæ militia sub strictioris eiusdem B. Francisci Regula disciplinæ Altissimo obsequium præstant, & per corporis castigationem, per diuitiarum contemptum, suique ipsius abnegationem, ieiuniis, orationibus, sacris prædicationibus, aliisque religiosis operibus vacantes, verbo & exemplo veros sese B. Francisci imitatores, & germina ostendunt, tales ab omnibus absque vlla controuersia habeantur. *Proœmium.*

§. 1. Cum itaque sicut accepimus, à nonnullis reuocetur in dubium an fratres Ordinis eiusdem S. Francisci Capuccini nuncupati, sint vere Fratres Minores, & etiam quoniam Regulam S. Francisci profitentur, filij S. Francisci, cùm tempore S. Francisci instituti non fuerint, pariterquè an eorum constitutiones aliquid habeant, quod Regulæ S. Francisci repugnet. *Causa huius constit.*

§. 2. Nos dubia huiusmodi Apostolicæ declarationis oraculo decidere cupientes, cum Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Concilij Tridentini interpretum consilio matura deliberatione habita, hac nostra perpetuo valitura constitutione, auctoritate Apostolica declaramus, fratres Capuccinos esse vere fratres Minores, ac etiam (quamuis tempore S. Francisci minime instituti fuerint, cum tamen eius regulam profiteantur, atque eorum instituta congruant tam Regulæ statutis, *Capuccini, sunt vere Fratres Minores S. Francisci.*

quàm eiusdem Regulæ declarationibus, quæ habentur in constitutione fel. rec. Clementis Papæ V. prædecessoris nostri in generali Concilio Viennensi edita, quæ incipit Exiui de Paradiso: filios S. Francisci.

Eorumque constit. sunt consonanea regulæ S. Francisci. Clausula sublata, &c.

§. 3. Eorum prætetea constitutiones nihil continere, quod non sit Regulę S. Francisci prędictę consentaneum.

§. 4. Sicque ab omnibus & singulis censeri, ac reputari, & iudicari debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Executores deputantur.

§. 5. Quocirca omnibus & singulis Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nunciis, per præsentes mandamus, quatenus ipsi per se vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte fratrum Capucinorum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eos, præmissis omnibus & singulis iuxta præsentium continentiam & tenorem, pacifice frui & gaudere. Non permittentes eos desuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo: necnon legitimis super his habendis seruatis processibus, illos, sententias, censuras & pœnas prædictas incurrisse declarando, illasque iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Contraria remouentur.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, & auctoritate prædicta decernimus, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 4. 15. Octobr.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 15. Octobris 1608. Pontificatus nostri anno quarto.

LV.

Quod vnus ex Confratribus Congregationis Ioannis Dei nuncupatæ, in qualibet domo eiusdem Congregationis, ad presbyteratum promoueri, & sacramenta ministrare possit.

De huius Congregationis institutione habes supra in Pij V. constitut. 143. Licet. lib. 2. vbi cætera indicaui. Addo nunc distinctam esse Congregationem horum Fratrum in Regnis Hispaniarum, eosque vere Religiosos regulares existere, vt sancitum fuit ipsa in eius constitut. 69. Romanus. vbi in specie duos presbyteros in qualibet illarum domo permisit.

Vide etiam huius Pauli constitut. 100. Romanus. vbi notaui.

Edita A.D. 1609.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Inter alias nostræ Pastoralis sollicitudinis curas, quibus premimur, hæc vna præcipue est, vt non solum Christi fideles in egestate constituti corporalibus cibis reficiantur, sed spiritualibus præsertim alimoniis confoueantur.

Clem. VIII. illis Confratribus ascensum ad sacros ordines interdixit in eius const. 44. sup. lib. 2. vnde Congregatio magna damna incurrebat.

§. 1. Cum itaque sicut dilectorum filiorum Vicarij generalis, & Confratrum Congregationis Ioannis Dei nomine Nobis nuper expositum fuit, omnes domus regulares Congregationis prædictæ magna incommoda & damna patiantur, ex eo quod quadam constitutione fel. rec. Clementis Papæ Octaui prædecessoris nostri, data die nona Septembris millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, Pontificatus sui anno Quinto, inter alia Confratribus dictæ Congregationis ascensus ad sacros ordines interdictus est, siquidem presbyteros seculares, qui pauperum in domibus prædictis exceptorum confessiones audiant, & sacramenta ministrent, ac agonizantium animas omnipotenti Deo commendent, habere, valde dispendiosum, & quod deterius est, dicti presbyteri seculares post celebratum ab iis sacrosanctum Missæ sacrificium à prædictis domibus secularibus pro maiori parte diei, & nocte tota absunt, in maximum præiudicium animarum dictorum pauperum. Ideo Vicarius & Confratres prædicti nobis humiliter supplicari fecerunt, vt aliquibus dictæ Congregationis Confratribus licentia sacros ordines suscipiendi, & in illis etiam in Altaris ministerio ministrandi cōcedere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic autem Pont. vt vnus ex dd. Confratribus pro vnaquaque domo ad sacros ordines promoueatur concedit.

§. 2. Nos igitur piis eorum votis fauorabiliter annuere, illosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon singulares dictæ Congregationis personas, a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, a iure vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati. Quod in qualibet domo dictæ Congregationis vnus Confrater dumtaxat arbitrio nunc & pro tempore existentis eius Congregationis apud Nos & Apostolicam Sedem Protectoris ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines a suo Ordinario, vel de eius licentia, a quocumque maluerit Catholico Antistite, gratiam & communionem prędictę Sedis habente, ad titulum hospitalitatis huiusmodi promoueri, & promotus in illis, etiam in Altaris ministerio ministrare, dummodo tamen præuio diligenti examine ad hoc idoneus repertus, neque aliud obstet canonicum impedimentum, & ante sex annos saltem Congregationis huiusmodi regularem professus fuerit, libere & licite valeat Apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam concedimus & indulgemus.

Nullum tamen officium exerceant.

§. 3. Ytque sic promoti, nullum officium, munus, aut administrationem in d. Congregatione gerere, aut exercere possint, sed Missis celebrandis, ac sacramentis ministrandis tantummodo vacare debeant.

Et à Congregatione pulsus, ab ordinum exercitio suspensus remaneat.

§. 4. Et si eorum aliquis suis ita exigentibus demeritis d. Congregationis habitu postea priuari contigerit, ipso facto, & absque vlla declaratione ab ordinum huiusmodi exercitio statim suspensus sit, & esse censeatur, eadem auctoritate statuimus.

Clausula præseruatiua, & decretum irritans.

§. 5. Decernentes præsentes litteras nullo vnquam tempore, &c. Sicque & non aliter, per quoscumque Iudices, &c.

Quibuscumque non obstans.

§. 6. Non obstantibus prædicta, ac quibusuis aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac d. Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eidem Congregationi, illiusque Superioribus, & Fratribus, ac quibusuis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad effectum omnium & singulorum præmissorum, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 7. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, aut sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 5. die 1. Iulij.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die prima Iulij 1609. Pontificatus nostri anno quinto.

LVI.

Quod cuiuscumque Ordinis, Congregationis, & Societatis regulares personæ, ad eas tantum rectà se transferant Indiarum partes, ad quas ab eorum Superioribus, ad fidem Catholicam prædicandam, siue Ecclesiastica Sacramenta ministranda delegantur.

Ad

Ad hoc vide etiam huiusmet Pont. const. 90. Sedis.

Edita A. D. 1609.

PAVLVS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam.

ACcepimus non sine animi nostri molestia, Religiosos qui Religionis Catholicæ propagandæ,& alias in Vinca Domini laborandi causa, ad Indiarum partes, & certas illius Prouincias à suis Superioribus delegantur, destinatas sibi prouincias & loca non petere,verum vel in ipso itinere immorati, vel aliò deflectere, non sine Religionis eiusdem dispendio, & salutis animarum detrimento.

Regulares ad eas partes iudiarum se transferant ad quas ab eorū Superioribus delegantur.

§. 1. Quare nos pro nostra Pastoralis officij sollicitudine omnium saluti intendentes, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, omnibus & singulis cuiuscumque Ordinis,& Congregationis,ac Societatis regularibus personis qui ad partes Indiarum ad fidem Catholicam prædicandam, siue alia Ecclesiastica ministeria exercenda, & in messem Domini operatij mittentur, sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda,præcipimus & mandamus, vt memores voti obedientiæ per eos emissi, ad eas prouincias & loca, rectà se transferant, ad quæ ab eorum Superioribus missi fuerint, nec quouis prætextu absque eorumdem Superiorum licentia (legitimo tamen impedimento cessante)in itinere immorentur,vel ad loca eis non destinata declinent.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis,necnon Ordinum, quorum illi professi fuerint, etiam iuramento, confirmat oue Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus,priuilegiis quoque,indultis,& literis Apostolicis,illis eorumque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis,confirmatis,& approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 3. Volumus autem, vt præsentium transumptis,etiam impressis,manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ,præsentibus ad nostrum & Sedis Apostolicæ beneplacitum duraturis.

Dat. Romæ apud S. Marcum, die 8. Iulij 1606. anno quinto.

LVII. Quod causæ Hospitalis Mendicorum de Vrbe in secunda instantia, ab vno ex iudicibus ordinariis Vrbis, per Cardinalem illius pro tempore Protectorem eligendo cognoscantur, firmo remanente Notario eiusdem Hospitalis.

Erexit hoc Hospitale Sixtus Quintus, vt suprà in sua constitut. 57. Quamuis. lib. 2. Et iurisdictionem eius lites in prima instantia cognoscendi, Doctori ab illius Administratoribus deputando concessit, in alia constitut. 86. Postulat.

Edita An. D. 1609.

PAVLVS PAPA V.
Dilecto filio nostro Alexandro S. Laurentij in Damaso Diacono Cardinali Montalto nuncupato, S.R.E. Vicecancellario, salutem & Apostolicam benedictionem.

Sixtus V. Administratoribus Hospitalis Mendicorum de vrbe addidit facultatem deputandi vnum Doctorem in iudicē causarū illius, in sua constit. 86. Postulat. sup. lib. 2.

§. 1. ALias fel. record. Sixtus Papa Quintus prædecessor noster, indemnitati Hospitalis pauperum Mendicantium per eum apud Pontem Sixtum nuncupatum de Vrbe erecti, consulere cupiens, inter alia motu proprio, & ex certa scientia sua perpetuo statuit & ordinauit, quod ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus, pro tempore existentes dicti Hospitalis Administratores vnum vtriusque iuris Doctorem dictum in Iudicem causarum Hospitalis prædicti, eligere seu deputare possent & valerent.

A cuius sententia semel tantū ad Gubernatorem Vrbis appellari iussit decreuit.

§. 2. Decernens quod à pro tempore existentis Doctoris, vt præmittitur electi & deputati sententiis, semel tantum pro qualibet parte liceret appellare, & alia remedia intentare coram pro tempore existenti Vrbis Gubernatore, seu alio Iudice ab ipso Gubernatore deputando, ei verò parti quæ semel appellasset, secundo vel vlterius sublata esset omnis & quæcumque appellatio, sed duæ sententiæ conformes, plenariam executionem obtinerent ac si essent tres conformes.

Hoc modo Pont. ex causis hic expressis dat Cardinali Hospitalis Protectori auctoritatem deputando vnum ex Iudicibus ordinariis, ad cognoscen. causas appellationis, firmo remanente Notario Hospitalis.

§. 3. Cum autem sicut accepimus Administratores, Officiales, & Ministri prædicti, vt expeditionem dictarum causarum in secunda instantia coram Gubernatore seu Iudice ab ipso Gubernatore deputando prosequi possint, registra & extracta cum magnis expensis conficere, & nonnumquam pecuniis ad id necessariis sibi deficientibus, causas ipsas in maximum eorum præiudicium deserere cogantur, Nos propterea eorumdem Administratorum, Officialium,& Ministrorum prædictorum indemnitati in præmissis consultum esse cupientes, ac illos & eorum quemlibet à quibusuis excommunicationis, &c. censentes, discretioni tuæ quem rec. mem. Clemens Papa VIII. etiam prædecessor noster d. Hospitalis Protectorem, cum auctoritate, facultatibus, iurisdictione, superioritate, honoribus,& oneribus,aliis similium piorum locorum Protectoribus,de iure,consuetudine,priuilegio,aut alias quomodocumque competentibus, ad tui vitam deputauit, vt aliquem ex Iudicibus ordinariis Vrbis,qui omnes & singulas causas,lites, quæstiones, & controuersias in secunda instantia per appellationem,seu alias à sententiis prædicti Doctoris coram Gubernatore seu eius deputato, vigore prædictarum literarum vt prædicitur introductas, & quæ introduci debebunt, firmo remanente Notario per Administratores in prima instantia deputato, audiat, cognoscat,& fine debito terminet, deputare libere, & licite valeas, facultatem & auctoritatem Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus & impartimur.

Contrariisque derogat.

§. 4. Non obstantibus literis prædictis,ac constitutionibus,& ordinationibus Apostolicis,ac dicti Hospitalis statutis, etiam iuramento roboratis, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusuis Iudicibus & Tribunalibus concessis,quibus omnibus, & singulis,etiamsi de illis specialis, specifica & expressa mentio facienda, seu quæuis alia expressio ad hoc seruanda foret,eorum tenores ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis sufficienter, & ad verbum insertis habentes, illis alias,&c. permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus,cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 5. Volumus autem,vt præsentium transumptis etiam impressis,manu alicuius Notarij publici subscriptis,& sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur,si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Marcum, die 20. Iulij 1609. anno quinto.

Dat. V. An 5. die 20. Iulij.

LVIII. Moderatio Indultorum S.R.E. Cardinalium, super collatione beneficiorum Ecclesiasticorum.

Aliam habemus moderationem Pij V. in constit. 37. lib. 2. Sanctissimus. Ac aliam Gregorij XIV. in sua const. 19. Sanctissimus. eodem lib.

Edita An. D. 1609.

SAnctissimus in Christo Pater & D. Noster D. Paulus Diuina prouidentia Papa V. prouide attendens quod vacatione beneficiorum Ecclesiasticorum Sedis Apostolicæ dispositioni reseruatorum, etiam apud illam pro tempore occurrente ex quibusdam indultis & facultatibus S.R. E. Cardinalibus, super dispositione beneficiorum huiusmodi concessis, Sedes ipsa omnium parens, & alumna sæpe numero impeditur quo minus solitam eius benignitatem erga pauperes,& personas de se benemeritas, ac alias sibi gratas, & acceptas, liberaliter exercere possit.

Moderatio indultorū S. R. E. Cardinaliū super collatione beneficiorū

§. 1. Volens propterea super his opportunæ prouisionis remedium,vt par est adhibere, simulque contentionibus & litibus, circa facultatum & indultorum præfatorū interpretatio

interpretationem oriri solitis obuiare, fel. rec. Pij etiam V. & Gregorij XIV. Romanorum Pontificum prædecessorum suorum vestigiis in ea parte inhærendo, motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia & quæcumque indulta, concessiones, facultates, & priuilegia conferendi quæcumque apud Sedem Apostolicam præfatam vacantia, aut in posterum vacatura beneficia Ecclesiastica, cum cura, & sine cura, sæcularia & quorumuis Ordinum regularia quomodocumque qualificata, etiam inter quascumque personas litigiosa, ad collationem, prouisionem, præsentationem, electionem, & quamcumque aliam dispositionem, tam dictorum Cardinalium ratione Patriarchalium, Metropolitanarum & Cathedralium, ac aliarum Ecclesiarum (non tamen earum quibus in titulum, aut denominationem sui Cardinalatus præsunt, circa quæ aliquid de nouo disponere non intendit) necnon Monasteriorum, Prioratuum, dignitatum, & aliorum quotūcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ quomodolibet obtinent, & in posterum obtinebunt, ac etiam quorum collatio, & prouisio, & quæuis alia dispositio illis ex causa factæ per eos cessionis, regiminis & administrationis, seu commendæ, aut resignationis Ecclesiarum, Monasteriorum & aliorum huiusmodi beneficiorum, Apostolica auctoritate reseruata, &c. existit vel in posterum reseruabitur, quam etiam aliorum quorumcumque inferiorum collatorum aut collatricum, coniunctim vel diuisim, de iure, priuilegio, consuetudine, aut alias quomodolibet pertinentia, ac etiam illa commendandi, & alias de eis disponendi, vel de consensu ipsorum Cardinalium requirēdo in prouisione eorumdem beneficiorum apud Sedem eamdem, vt præfertur vacantium, per Sanctitatem suam facienda, & quod sine consensu huiusmodi factæ prouisiones, aut quæuis aliæ dispositiones nullæ & irritæ sint omnibus, & singulis Cardinalibus præfatis per quoscumque Romanos Pontifices, ac Sanctitatem suam, & dictam Sedem, etiam motu, scientia, potestatisque plenitudine similibus, & Consistorialiter, ac etiam ex pactis inter dictos Pontifices, & Cardinales diuersis tēporibus factis, firmatis, & iuratis, necnon quibusuis onerosis, & aliis causis concessa, ac etiam iteratis, aut multiplicatis vicibus approbata, innouata, & extensa, quibuscumque concepta formulis, ac etiam restitutiuis, mentis attestatiuis, præseruatiuis, derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis & insolitis clausulis, etiam vim contractus inducentibus, ac irritanti, & quod sine eorum consensu derogationes pro tempore factæ nemini suffragentur, aliisque decretis suffulta, quorum omnium tenores Sanctitas sua haberi voluit pro expressis, specialiter & expresse reuocauit, literasque Apostolicas desuper confectas, & quoad ea in quibus illa effectum nondum sortita erant, & deinde sequuta quæcumque cassauit, anullauit, viresque & effectum de cetero non habere decreuit. Salua tamen remanente facultate consensus per ipsos Cardinales in prouisionibus Apostolicis beneficiorum per obitum familiarium continuorum commensalium eorumdem Cardinalium, etiam apud Sedem prædictam vacantium præstandi, iuxta formam Regulæ Cancellariæ Apostolicæ super hoc editæ, & in casibus tantum in ipsa Regula expressis. Voluit vlterius, quod eadem beneficia per obitum familiarium cōtinuorum commensalium eorumdem Cardinalium posthac, tam apud eamdem Sedem, quàm extra Romanam Curiam vacantia, etiamsi ad alicuius alterius Cardinalis collationē, vel aliā dispositionem pertinere deberent, etiāsi tunc cessent aliæ Apostolicæ reseruationes hactenus editæ, nihilominus in posterum dispositioni Sanctitatis suæ reseruata censeantur, itaut in prouisionibus talium beneficiorum super expeditionibus literarum illius Cardinalis cuius tunc familiaris defunctus extitit, si ipse Cardinalis tunc præsens in eadem Curia fuerit, consensus omnino requiri debeat, non autem beneficia huiusmodi, etiam eodem Cardinale ab ipsa Curia absente seu prædefuncto, vel alias conferre impedito ad collationem, seu quamuis aliam dispositionem Cardinalis ordinarij collatoris vllo modo pertineant, neque eiusdem Cardinalis ordinarij collatoris, etiam in dicta Curia tunc præsentis, consensus quoquo modo requiratur. Easdemque constitutiones, & Regulas Cancellariæ, etiam declaratorias super beneficiis familiarium prædictorum Cardinalium editas, & edendas tam quoad Cardinales indulta huiusmodi habentes, quam non habentes, atque adeo indulta ipsa ad terminos præsentis constitutionis reduxit, & moderatus fuit.

Declaratio quod hæc constitutio extendatur ad indulta de cetero concedenda.

§. 2. Insuper statuit & ordinauit quod in quibuscumque facultatibus, & indultis, quæ deinceps singulis Cardinalibus præfatis, præsentibus & futuris super huiusmodi beneficiorum, vt præfertur vacantium, & vacaturorum dispositione, aut de consensu ipsorum Cardinalium in prouisionibus eorumdem beneficiorum requirendo per Sanctitatem suam, & quoscumque alios Romanos Pontifices successores suos, dictamque Sedem pro tempore concedentur, idem præsens constitutum ad vnguem omnino obseruari debeat, omnesque literæ Apostolicæ desuper, tam per Cancellariam præfatam quàm Cameram Apostolicam, ac etiam via secreta, sub annulo Piscatoris, absque limitationibus, & moderationibus prædictis, ac alias præter, & contra formam atque tenorem præsentis constitutionis huiusmodi, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam cum præsentium speciali, & expressa derogatione pro tempore expeditæ nullius sint roboris vel momenti, nec cuiquam suffragentur.

Clausula sublata, &c.

§. 3. Decernens sic in iis, ceterisque omnibus præmissis per quoscumque, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac etiam ipsos Cardinales, sublata eis quauis aliter iudicandi atque interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, aut definiri debere, necnon irritum, & inane quicquid secus super his per quoscumque, etiam prætextu indultorum, facultatum, & concessionum huiusmodi, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Statuto, & ordinatione, decreto, & declaratione suæ Sanctitatis in crastinum eius assumptionis ad summi Apostolatus apicem editis, quod Cardinales in constitutionibus & Regulis per eam post priorum suarum constitutionum, & Regularum editionem, & publicationem in posterum faciendis non includantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium fauorem concernant, vel ipsæ edendæ constitutiones de illorum, seu maioris partis eorum consilio editæ fuerint, necnon prædictis, & quibuscumque aliis Regulis, constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque nequaquam obstantibus.

Papa subscr.

Placet Motu proprio publicetur & describatur C.

Publ. Pont. An. 5. die 22. Octobris.

Lecta & publicata fuit supradicta Constitutio Romæ in Cancellaria Apostolica Anno Incarnationis Dominicæ. 1609. die vero Iouis 22. Octobris, Pont. S.D.N.D. Pauli diuina prouidentia Papæ V. anno quinto.

Marcus Antonius Ascentius Procustos.

Pro D. Plinio Bonteianno Cancell. Apost. Custode.

De distinctione duarum Prouinciarum Castellæ, & Bethicæ. Et electione Vicarij Generalis, Ministrorum Prouincialium, Definitorum, & aliorum Ministrorum Congregationis Fratrum Reformatorum Discalceatorum Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum in Regnis Hispaniarum. LIX.

Istam Congregationem primo probauit Clemens VIII. in sua const. 62. Ad militantis, hic supra. Inter Ordines Mendicantium ascripsit Paul. V. Votorumque emissionem præscripsit in duabus subsequentibus constitut.

Ordinem vero instituit Innocentius III. in sua const. 1. Operante, lib. 1. vbi materiam indicaui.

De hac materia vide S.D.N. Vrb. VIII. const. 59. Accepto, & const. 60. Licet. inf. tom. 4.

Edita A. D. 1609.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX debito pastoralis officij nobis ex alto commissi inter alia nos summa ope niti decet, vt in domibus Religiosorum tales viri ad officia, & munera publica eligantur, ex quorum opera ipsæ Domus felicia suscipiant incrementa.

Clem. VIII. in Regnis Hispan. vnā Cōgregationem

§. 1. Cum alias fel. rec. Clemens Papa VIII. prædecessor noster, ex certis causis adductus, vnam Prouinciam seu Congregationem Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ

Illa probauit in sua constit. 62. Ad militantis, hic sup.

ctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, qui primitiuam Regulam dicti Ordinis obseruarent, in Regnis Hispaniarum in perpetuum motu proprio erexerit, eamque sic erectam ab aliis Prouinciis prædicti Ordinis modificatione Regulæ perpetuo seiunxerit, prout in literis d. Prædecessoris in forma breuis die 20. Augusti Pontific. sui anno 8. confectis plenius continetur.

Hic modo Pont. pro feliciori eius progressu, Ministros ab vniuerso Capitulo Prouinciali quolibet triennio eligi mādat. Et si interim decedent, à Prouinciali & Definitoribus eligi iubet.

§. 2. Nos vt dicta Congregatio felicioribus in dies augeatur progressibus prospicere cupientes, ac eosdem Fratres Discalceatos Congregationis huiusmodi à quibusuis excommunicationis, &c. censentes, necnon literarum dicti Prædecessoris perinde ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, supplicationibus dictæ Congregationis Nobis hac in parte humiliter porrectis, inclinati, ex sententia dilectorum filiorum nostrorum Octauij tituli Sanctæ Sabinæ Bandini, & Ioannis Garsiæ tituli SS. Quatuor Coronatorum Præsbyterorum Cardinalium Millini nuncupatorum, quibus hoc negotium mature examinandum, & nobis referendum commisimus, harum serie perpetuo statuimus, & ordinamus, quod in futurum perpetuis futuris temporibus in hac Congregatione Ministri à Conuentibus eiusdem amplius non eligantur, sed de triennio in triennium a Capitulo Prouinciali ab vniuerso Capitulo dumtaxat eligantur, quod si dissoluto iam Capitulo intra triennium rursus Ministerium aliquod vacare contigerit, Minister ab ipsismet Prouinciali, & definitoribus, non autem per alios de eorum commissione, eligatur, duret vero vsque ad sequens Capitulum Prouinciale vbi cessant omnia ministeria prædicta.

Et ita & non aliter iudicari mandat.

§. 3. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios vel delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales vbique iudicari ac diffiniri debere, necnon irritum & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Huiusque transumptis credi decernit.

§. 5. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 5. 24. Decemb.

Dat. Romæ apud S. Petrum, 24. Decembris 1609. Pont. nostri anno quinto.

Sequitur plenior dispositio super prædictis.

Edita A. D. 1613.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Militantis Ecclesiæ solio, & Apostolicæ potestatis plenitudine, nullis nostris exigentibus meritis, sed sola Dei benignitate constituti, circa statum Religionum, & sæcularium Congregationum ad diuinæ Maiestatis gloriam, animarumque salutem prouide institutarum, illarum præsertim quarum professores se ad strictioris vitæ normam & disciplinam solemni voto deuinxerunt, nostræ considerationis intuitum, quid pro huiusmodi laudabilis earum instituti felici & salubri directione atque progressu conferat, diligenter prospicimus, & desuper prouidentiæ nostræ partes propensis studiis interponimus, prout temporum & locorum rationibus debite pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire.

Clemens VIII. illam Congr. approbauit in Regnis Hispaniarum.

§. 1. Alias siquidem per fel. rec. Clementem Papam VIII. prædecessorem nostrum, accepto, quod nonnulli Pij Religiosi Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Professores, &c.

Omittitur tenoris residuum, quia ipsam constitutionem habes hic supra.

Qua cum multum propagata fuerit, per vnumque Ministrum regi non possit.

§. 2. Cum autem sicut nomine Congregationis prædictæ nobis nuper expositum fuit, Congregatio ipsa benedicente Domino non mediocriter aucta & propagata, & quam plurima illius Monasteria, domus & regularia loca in diuersis dd. Regnorum partibus, cum bonæ famæ odore ac pietatis & charitatis, necnon spiritualium operum incremento, animarumque salute fundata & instituta fuerint, illaque omnia per vnum Ministrum Prouincialem regi & gubernari commode nequeant, ac operæ pretium & expediens sit, vt ibidem aliquot Prouinciæ eiusdem Congregationis inuicem distinctæ, iuxta augmentum & numerum Monasteriorum & domorum huiusmodi instituantur, aliaque inf. ascripta fiant & ordinentur.

Duas Prouincias distingui decreuit in futuro Capitulo, quarum quamlibet per vnum Ministrum Prouincialem gubernari præcipit.

§. 3. Nos pro pastoralis officij nostri debito ipsius Congregationis pium institutum propensæ voluntatis affectu prosequi & confouere, illiusque prosperitati, & bono regimini consulere volentes, ac vniuersos & singulos Fratres Reformatos & Discalceatos prædictos à quibusuis excommunicationis, &c. censentes, Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ex omnibus Monasteriis, domibus & regularibus locis Congregationis huiusmodi in dictis Regnis nunc fundatis & institutis, & quæ in posterum dante Domino fundari & institui contigerit, duas Prouincias, vnam videlicet Castellæ, alteram vero Bethicæ nuncupandas, & in proximo futuro Capitulo dictæ Congregationis generali, prout huiusmodi Monasteriorum & domorum numerus, ac locorum opportunitas suaserit, & alias expedire videbitur inuicem distinguendas & separandas, quarum quælibet per vnum proprium Ministrum Prouincialem ex Fratribus Reformatis & Discalceatis prædictis eligendum, regi & gubernari debeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo erigimus & instituimus.

Et in eodem Capitulo Ministrum Prouincialem, Diffinitores, & alios domorum Ministros, statuta quæcumque facere constituit, quæ ad bonum regimen Congreg. Et celebrationem Capitulorum, Superiorumque electionem congrua diiudicabunt.

§. 4. Præterea statuimus & ordinamus, quod in eodem proximo futuro Capitulo generali, dilecti filij Minister Prouincialis & Diffinitores dictæ Cōgregationis, ac etiam singulorum illius Monasteriorum & domorum Ministri ad præsens existentes, sine Procuratorum Conuentualium interuentu, ante quam ad electiones infrascriptas procedant, quæcumque statuta, ordinationes & decreta, ad omnipotentis Dei seruitium, ac eiusdem Congregationis, illiusque regularis instituti prosperitatem, stabilitatem & obseruantiam, necnon generalis & Prouincialium Capitulorum celebrationem, ac quorumcumque Prælatorum & Superiorum electionem, piorumque & spiritualium ministeriorum propagationem pertinentia, ac alias in præmissis & circa ea eorum iudicio magis conuenientia & necessaria, à nobis tamen, vel pro tempore existente Romano Pontifice approbanda, ac postquam sic approbata fuerint & non antea, per omnes & singulos ad quos pro tempore spectabit inuiolabiliter obseruanda, facere & concedere.

Postea ad electionem Vicarij generalis deueniri præcipit, qui totius Congreg. Superior existat, &c. Ministro generali totius Ordinis subsit.

§. 5. Et deinde vnum Prælatum, Vicarium generalem nuncupandum, cuius officium & potestas per sex annos duret, qui Congregationis prædictæ, illiusque Prouinciarum & Ministrorum tam Prouincialium quam Conuentualium Superior existat, & Ministro generali totius Ordinis prædicti subsit, prout nunc Minister subest, plenamque potestatem dictam Congregationem gubernandi prædicto tempore durante habeat.

Necnon ad electionem Diffinitorum & Prouincialium.

§. 6. Necnon futuros diffinitores generales ac Ministros tam Prouinciales quam Conuentuales eligere, libere & licite possint.

Electioni d. Vicarij Nuncium Sedis Apost. præsidere iubet.

§. 7. Et quoad electionem Vicarij generalis huiusmodi noster & Sedis Apostolicæ Nuncius in dd. Regnis commorans, illi pro hac (prima vice dūtaxat) præsidere, ipsiusque Vicarij generalis sic electi confirmatio ad Nuncium prædictum spectare, in aliis vero deinceps quolibet sexennio celebrandis Capitulis generalibus eiusdem Congregationis, illius Vicarius generalis tunc munere suo defunctus, seu in defectum eiusdem Vicarij generalis, illius vice & loco primus Diffinitor generalis, eiusdem Congregationis, qui ibidem tunc præsens fuerit, electioni Vicarij generalis præsidere debeat.

Vicarius generalis (eo primo excepto) à Ministro generali totius Ordinis confirmationem petere mandat.

§. 8. Et excepto primo dicto Vicario generali, ceteri omnes futuri eius in officio Vicariatus generalis huiusmodi successores, confirmationem suarum electionum à

Ministro generali Ordinis prædicti petere & obtinere curabunt.

Statim autem post electionem officium suum libere exercere declarat.

§. 9. Statim autem vt electi fuerint, auctoritatem & potestatem prædictas habeant, ac omnia & singula, quæ ad dictum officium Vicariatus generalis quomodolibet pertinent, iuxta Clementis prædecessoris huiusmodi, ac præsentium literarum continentiam & tenorem exercere & exequi valeant.

Clausulas huius bullæ præseruatiuas apponit.

§. 10. Decernentes præsentes literas nullatenus de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu, etiam ex eo quod Minister generalis dicti Ordinis & quicumque alij interesse forsan habentes, ad præmissa vocati non fuerint, nec illis consenserint, notari, vel alias quomodolibet impugnari, neque sub quibusuis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam à Sede prædicta emanatis & in posterum emanandis comprehendi posse, sed illas semper validas & efficaces esse & fore, ac suos plenarios & integros effectus sortiri, sicque per quoscumque Iudices & Commissarios quauis auctoritate fungentes iudicari & diffiniri debere, necnon irritum, &c. attentari. Non obstantibus præmissis, necnon Apostolicis, ac in Synodalibus, Prouincialibus & vniuersalibus Conciliis editis specialibus vel generalibus constitutionibus & ordinationibus, necnon dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis eidem Ordini illiusque Generali, & Prouincialibus Ministris, Superioribus, Diffinitoribus & personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis decretis in genere vel in specie, etiam motu, scientia & potestatis plenitudine similibus, ac alias quomodolibet concessis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & indiuidua ac de verbo ad verbum mentio, seu quæuis alia expressio habenda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 9. die 14. Aug.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, &c. die 14. Augusti 1613. Anno 9.

LX. Ascriptio Fratrum Reformatorum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, inter alios Ordines Religiosorum Mendicantium, cum priuilegiorum communicatione.

Huiusmodi Mendicantium priuilegia, attende supr. in Pio V. constit. 11. Dum ad vberes, lib. 2. & constit. 41. Etsi Mendicantium, cum ibi notatis.

De hac autem Congregatione, habes etiam huius Pont. const. hanc præcedentem, & subsequentem vbi dixi.

Edita An. D. 1609.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ECclesiæ Catholicæ regimini nullis nostris meritis à Domino præpositi, ex debito pastoralis officij Viros Religiosos, qui sub sanctæ religionis iugo gratum Christo obsequium præstant, libenter fauoribus & gratiis prosequimur, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Congregat. petitio, quod inter Ordines Mendicantium Pontifex eam ascribat.

§. 1. Cum itaque sicut nobis nuper exponi fecerunt dilecti filij Fratres Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Cōgregationis Discalceatorum ipsi actu Mendicant, & propterea inter ceteros Ordines Mendicantium adscribi, eorumque priuilegiorum & gratiis participes fieri desiderant. Quare nobis humiliter supplicari fecerunt, vt in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Pontificis adnumeratio inter dictos Ordines, cum eorum priuilegiorum iam concessorum communicatione.

§. 2. Nos igitur dictos Fratres specialibus fauoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, &c. censentes, ex sententia dilectorum filiorum nostrorum Octauij tituli S. Sabinæ Bandini, & Ioannis Garsiæ tit. Sanctorum Quatuor Coronatorum Presbyterorum S. R. E. Cardinalium Millini nuncupatorum, quibus hoc negotium mature examinandum & nobis referendum commisimus, dictam Congregationem inter ceteros Mendicantium Ordines auctoritate Apostolica tenore præsentium adscribimus, ac illam illiusque Fratres sub Mendicantium nomine comprehendi debere decernimus & declaramus, ac propterea omnia & singula priuilegia, immunitates, exemptiones, facultates, gratias, libertates, indulta, & alias gratias tam per nos quàm quoscumque Rom. Pont. prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam quomodolibet Mendicantibus Ordinibus concessa, eorum omnium, ac tam sub plumbo quam in forma breuis cōfectarum literarum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis & insertis habentes, ad ipsam Congregationem Discalceatorum huiusmodi eiusque Fratres, domos, Ecclesias & loca quæcumque, de nouo quo ad ea quæ eorum regulæ primitiuæ, & institutis ac constitutionibus non repugnant tantum, eadem auctoritate extendimus & ampliamus. Necnon omnia & singula Concilij Tridentini decreta pro Mendicantibus Ordinibus declarata & modificata, etiam pro Congregatione huiusmodi, eiusque Fratribus declaramus & modificamus, omnia præterea priuilegia speciali quoque nota digna, immunitates, exemptiones, libertates, facultates, concessiones, gratias tam spirituales quam temporales, & indulta etiam per modum extensionis vel communicationis, cum particula exclusiua, quorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, vniuerso Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Ordini prædicto, illiusque domibus, Ecclesiis & Superioribus ac Fratribus concessa, prædictæ Congregationi, ita vt illius Fratres non solum ad supradictorum instar, sed pariformiter & æque principaliter, perinde ac si illis nominatim & in specie concessa fuissent, huiusmodi priuilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, concessionibus, gratiis & indultis (dummodo tamen prædictis Mendicantium institutis, & priuilegiis non aduersentur) vti, frui, potiri & gaudere libere & licite possint & valeant, dicta auctoritate perpetuo pariter concedimus, communicamus & extendimus.

Iussio quod desuper Fratres non molestentur.

§. 3. Districtius in virtute sanctæ obedientiæ, ac aliis arbitrio nostro infligendis pœnis inhibentes quibusuis locorum Ordinariis & aliis quibuscumque, ne dictam Congregationem illiusque Religiosos contra hic eis concessa priuilegia, desuper quoquo modo molestare, inquietare vel perturbare audeant seu præsumant.

Clausula huius bullæ præseruatiua.

§. 4. Decernentes quoque, præsentes literas nullo vnquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ vel quopiam alio defectu notari vel impugnari vllatenus posse, minusue sub quibusuis similium vel dissimilium gratiarum reuocationibus, modificationibus, limitationibus, restitutionibus & aliis contrariis dispositionibus, tam per nos quàm alios Roman. Pontifices successores nostros, quomodolibet cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque decretis, pro tempore factis & faciendis, quorumcumque tenorum existant includi, sed illis non obstan. in suis robore & efficacia persistere, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas & plenarie reintegratas, & sub dat. per ipsos Fratres Discalceatos eligenda de nouo concessas esse.

Clauf. sublata, &c.

§. 5. Et ita per quoscumque Iudices, & Commissarios quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, sublata eis, &c. attentari.

Executorum deputatio.

§. 6. Quocirca venerabilibus fratribus Toletan. & Hispalen. Archiepiscopis, ac dilecto filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per præsentes committimus & mandamus, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum, per se vel alium seu alios, præsentes literas & in eis contenta quæcumque, vbi & quando & quoties opus fuerit, & pro parte dictæ Congregationis vel illius

Fratrum

Fratrum huiusmodi, aut alicuius eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eos & eorum quemlibet, præmissis omnibus & singulis pacifice frui & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, perturbari aut inquietari. Contradictores quoslibet & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, &c. & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato, &c. secularis.

Derogatio contrariorum. §. 7. Non obstantibus præmissis ac fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. Prædecessoris nostri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, ac aliis Apostolicis, necnon in Prouincialib. & Synodalibus Conciliis editis specialibus & generalibus constitutionibus & ordinationibus, ac quibusuis etiam iuramento, &c. roboratis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibus quoque & aliis decretis in genere vel in specie & quomodolibet per quoscumq; Rom. Pont. Prædecessores nostros prædictos, ac nos & Sedem prædictam etiam Motu proprio & ex certa scientia, etiam consistorialiter & de fratrum nostrorum consilio, necnon Apostolicæ potestatis plenitudine concessis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica & expressa mentio, seu alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, & contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter aut diuisim ab eadem sit Sede indultum quod interdici, &c. non possint per literas, &c. mentionem.

Fides transumptorum. §. 8. Volumus autem vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 15. Dec. Datum Romæ apud S. Petrum, die 15. Decemb. 1609. Anno quinto.

LXI. Approbatio constitutionis Clementis VIII. super confirmatione Congregationis Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captiuorum, primitiuam Regulam obseruantium, cum adiectione duorum votorum, vltra alia vota ipsius Ordinis.

De hac Congregatione notaui in duabus constitutionibus præcedentibus.

Edita A. D. 1610.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. QVæ pie & sancte à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris circa regularium personarum statum facta sunt, eo libentius approbamus, quo exinde maiorem in Ecclesia Dei vtilitatem prouenturam esse speramus.

Enarratio constitut. Clementis VIII. quæ est supr. n. 63. Ad militantis. §. 1. Quare cum fel. recor. Clemens Papa VIII. prædecessor noster, vnam Congregationem Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, qui primitiuam Regulam prædicti Ordinis perpetuo obseruent, in Regnis Hispaniarum per vnum Ministrum Prouincialem eligendum ex eisdem Fratribus Discalceatis regendam & gubernandam, Motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine erexerit, eamque sic erectam ab aliis Prouinciis prædicti Ordinis modificatæ regulæ perpetuo seiunxerit, ipsosque Fratres ac eorum domos ab omni & quacumque iurisdictione, visitatione & superioritate tam Commissarij Generalis, quàm aliorum Ministrorum Prouincialium, ac aliorum quorumcumque Superiorum modificatæ regulæ eiusdem Ordinis perpetuo exemerit, ac sub obedientia & superioritate Ministri Generalis dicti totius Ordinis perpetuo subesse voluerit, aliaque fecerit, ac alia à tunc & pro tempore existente Sedis Apostolicæ in dictis Regnis Nuncio fieri mandauerit, prout in literis dicti Prædecessoris desuper die 20. Augusti, Pontificatus sui Anno octauo confectis plenius continetur, ipsique Fratres Discalceati, quæ ad suæ professionis perfectionem, ac obedientiæ, paupertatis & castitatis vota pertinent, fideliter vt accepimus, obseruauerint.

Confirmatio d. constitut. §. 2. Nos dictos Fratres Discalceatos, & eorum quemlibet, à quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, necnon tenorem dictarum literarum perinde ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, supplicationibus dictæ Congregationis nomine nobis hac in parte humiliter porrectis, ex sententia dilectorum filiorum nostrorum Octauij tituli S. Sabinæ, Bandini, & Ioannis Garsiæ tituli SS. Quatuor Coronatorum, Presbyterorum Cardinalium Millini nuncupatorum, quibus hoc negotium mature examinandum, & nobis referendum commisimus, literas dicti Clementis prædecessoris cum omnibus & singulis in eis contentis clausulis & decretis, ac derogationibus, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus & confirmamus, illisque robur Apostolicæ confirmationis adiicimus, illasque ab omnibus & singulis ad quos pertinet, & in futurum pertinebit, obseruari volumus & mandamus.

Adiunctio duorum votorum. §. 3. Quoniam vero religiosos inter alias humilitatis præcipue virtutem habere oportet, eadem auctoritate Apostolica statuimus & ordinamus, quod dictæ Congregationis Fratres, qui de cetero profitebuntur, vltra alia vota tempore eiusdem professionis emittenda, aliud votum etiam emittant, videlicet se directe vel indirecte per se aut per alios, intra dictam Congregationem, prælationem aliquam aut officium, per constitutionem prætendi prohibitum, nunquam prætensuros. Et pariter extra eandem Congregationem, neque directe neque indirecte per se aut per alios, vllam prælationem prætensuros, vel oblatam acceptaturos, nisi præcepto eius, qui eis præcipere poterit, astringantur, professi tamen, si voluerint, iuxta eandem formam idem votum emittant.

Dispensatio illorum votorum prohibetur. §. 4. Decernentes super huiusmodi voto dispensari minime posse, neque illud commutari, non secus ac cetera substantialia vota religionis.

Contrariis derogatur. §. 5. Non obstantibus præmissis, ac quibusuis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis quæ dictus Clemens prædecessor in literis suis prædictis voluit non obstare.

Transumptis fides datur. §. 6. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, ac sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio & extra, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 5. die 10. Febr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 10. Februarij, 1610. Pontificatus nostri Anno quinto.

Declaratio reseruationis beneficiorum per assecutionem pacificam vacaturorum. XLII.

Edita An. D. 1609.

Causa huius constit. §. 1. SAnctissimus in Christo Pater & Dominus noster Dominus Paulus diuina Prouidentia Papa Quintus. Qui in crastinum eius assumptionis ad summi Apostolatus apicem vestigiis felicis recordat. Benedicti XII. & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum suorum inhærendo, omnia & singula beneficia Ecclesiastica per pacificam assecutionem quorumcumque aliorum per Sanctitatem suam, seu eius auctoritate conferendorum beneficiorum Ecclesiasticorum, ex tunc vacatura ordinationi & dispositioni suæ, cum decreto

irritanti desuper apposito inter alia duxit reseruanda, & cui ex fide dignorum relatione innotuit, quod plerique de beneficiis Ecclesiasticis, præsertim curam animarum habentibus, seu alias personalem residentiam requirentibus, dum pro tempore vacant, Apostolica auctoritate prouisi, seu prouidendi, ante illorum assecutionem, alia cum eisdem incompatibilia beneficia Ecclesiastica per eos tunc obtenta in fraudem reseruationis & decreti prædictorum resignabant seu dimittebant.

Declaratio reseruationis beneficiorum per assecutionem pacificã vacaturorũ.

§. 2. Cupiens opportunum super his remedium adhibere, voluit, decreuit & declarauit, quod si in posterum quibusuis personis de aliquibus beneficiis Ecclesiasticis tunc vacantibus seu vacaturis per Sanctitatem Suam aut eius auctoritate prouideri, ipsosque prouisos seu prouidendos intra vacationis & prouisionis seu assecutionis eorumdem beneficiorum tempora, quæcumque alia cum illis incompatibilia beneficia Ecclesiastica, secularia vel quorumuis Ordinum, ac etiam Hospitalium regularia, per eos tunc obtenta, nulla speciali & expressa de eisdem in prouisionibus prædictis facta mentione, simpliciter vel caosa permutationis, ac alias quomodolibet, siue in Sanctitatis Suæ vel alterius Romani Pontificis pro tempore existentis aut Legatorum vel Nunciorum dictæ Sedis, siue Ordinariorum vel aliorum collatorum quorumcumque manibus resignare seu dimittere, aut iuribus sibi in illis, vel ad illa competentibus cedere contigerit, omnes & singulæ concessiones, collationes, prouisiones & quæuis aliæ dispositiones de beneficiis seu iuribus sic resignandis, dimittendis & cedendis pro tempore faciendæ, cum inde secutis quibuscumque, cassæ & irritæ, nulliusque roboris vel momenti existant, nec cuiquam suffrageotur, sed beneficia & iura, vt præfertur resignata, dimissa & cessa eo ipso vacent & vacare, ac sub reseruatione & priori decreto præfatis, quæ Sanctitas Sua etiam quoad hoc extendit & ampliauit, comprehensa censeantor. Ita quod de illis per alium quam eandem Sanctitatem Suam, vel pro tempore existentem Romanum Pontificem nullatenus disponi possit, in omnibus & per omnia perinde ac si per pacificam assecutionem aliorum beneficiorum huiusmodi vere & realiter vacauissent.

Clausf. sublata, &c.

§. 3. Decernentes sic per quoscumqoe Iudices etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, dictæque Sedis Legatos & Nuncios, sublata, &c. iudicari & diffiniri debere, irritumque, &c. attentari.

Papa subscr.

Placet, publicetur & describatur C.

Dat. P. An. 5. die 25. Febr.

Lecta & publicata fuit supradicta Regula Romæ, in Cancellaria Apostolica Anno Incarnationis Dominicæ, 1609. die vero Iouis 25. mensis February. Pontificatus prædicti S. D. N. Papæ Anno quinto.

M. Perettus Custos.

LXII. Excommunicatio & anathematizatio quorumcumque hæreticorum, eorumque fautorum, ac schismaticorum, vel Ecclesiasticam libertatem lædentium, aut quoquo modo dispositis in hac bulla, de more in die Cœnæ Domini publicari solita contrauenientium.

Quo ad omnia quasi Capitula huius bullæ, (vltra Extrauagan. 3. Pauli II. & Extrauag. 5. Sixti IV. in tit. de Pœnitent. & remissionibus) habes supra constit. 1. Vrbani V. constit. 25. Iulij II. constit. 10. Pauli III. necnon constitut. 81. Gregorij XIII. lib. 2. Aliorum autem bullas eiusmodi Cœnæ Domini nuncupatas volens prætermisi, his duntaxat contentus, ex quibus pro temporum conditione. Romanos Pontifices aliquid immutasse cognoscatur. Non tamen posthabui proxime indicandas. vti apprime necessarias. & super huius bullæ Capitibus specialiter editas.

Extat ergo in hoc opere specialis edita sanctio Nicol. III. circa § primum huius bullæ, in eius const. 2. sup. & circa §. 2. extat const. 5. Pij II. lib. 1. circa §. 4. extat const. 7. Pij V. lib. 2. circa §. 7. extat const. 3. Nicol. V. lib. 1. Circa §. 10. extat Canon Callisti I. in cap. 23. caus. 24. q. 3. Circa §. 11. respectu Cardinalium extat constit. 16. Leonis X. lib. 1. & alia 93. Pij V. lib. 2. Circa §. 12. extat const. 11. Alexandri VI. Circa §. 14. extat constit. 2. Martini V. & alia 17. Innocentij VIII. ac altera 30. Leonis X. necnon alia 39. Clementis VII. lib. 1. & altera 19. Greg. XIII. lib. 2. Circa §. 15. multi sunt Canones in corpore Iuris, & extat const. 10. Martini V. Circa §. 19. extat constit. 3. Vrbani VI. Et circa §. 20. extat constit. 8. Ioannis XXII. & alia 3. Clementis VI. alia 13. Leonis X. & altera 11. Pauli IV.

Alia huiusmodi excommunicatio in die Cœnæ Domini promulgari solita est in S.D.N. Vrban. VIII. Const. 62. Pastoralis. inf. tom. 4.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1610.

Consueuerunt Rom. Pontif. hac die eiusmodi bullam edere ex causis hic expressis.

PAstoralis, Romani Pontificis vigilantia, & solicitudo, cum in omni Christianæ Reipublicæ pace & tranquillitate procuranda, pro sui muneris officio assidue versatur, tum potissimum in Catholicæ fidei sine qua impossibile est placere Deo, vnitate atque integritate retinenda & conseruanda, maxime elucet. Nimirum vt fideles Christi non sint paruuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumuentionem erroris, sed omnes occurrant in vnitatem fidei, & agnitionis Filij Dei in virum perfectum, neque se in huius vitæ societate & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeat, sed potius in vinculo charitatis coniuncti, tanquam vnius corporis membra sub Christo capite, eiusque in terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, à quo totius Ecclesiæ vnitas dimanat, augeantur in ædificatione, atque ita diuina gratia adiutrice, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, vt futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Rom. Pontifices prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniuersaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria iustitiæ arma per ministerium summi Apostolatus ad Dei gloriam & animarum salutem solemniter exercere consueuerunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius est, quam fidei inuiolatam integritatem, publicam pacem & iustitiam, Deo auctore tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes.

Ab illo itaque Pont. excommunicantur Hæretici cuiuscumque sectæ, eorumdem fautores, libros legentes, tenentes aut imprimentes, & schismatici.

§. 1. Excommunicamus & anathematizamus, ex parte Dei Omnipotentis, Patris & Filij & Spiritus sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri & Pauli ac nostra quoscumque Hussitas, Vvichlephistas, Luteranos, Zuinglianos, Caluinistas, Vgonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & à Christiana fide Apostatas, ac omnes & singulos alios Hæreticos quocumque nomine censeantur, & cuiuscumque sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorundem libros hæresim continentes vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra & Sedis Apostolicæ scienter legentes aut retinentes, imprimentes seu quomodolibet defendentes ex quauis causa publice vel occulte, quouis ingenio vel colore, necnon Schismaticos & eos qui se à nostra & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt vel recedunt.

Appellantes à Pont. ad futurum Concilium, eorumque fautores.

§. 2. Item excommunicamus & anathematizamus omnes & singulos cuiuscumque status, gradus seu conditionis fuerint, Vniuersitates vero, Collegia & Capitula quocumque nomine nuncupentur interdicimus, ab ordinationibus seu mandatis nostris ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad vniuersale futurum Concilium appellantes, necnon eos quorum auxilio vel fauore appellatum fuerit.

Piratas, atque eorum receptatores & fautores.

§. 3. Item excommunicamus & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum, præcipue à Monte Argentario vsque

vſque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores & defenſores.

Naufragorum Christianorũ cuiuſcumque generis bona, etiam in litoribus inuenta, ſurripientes.

§. 4. Item excommunicamus & anathematizamus omnes & ſingulos qui Christianorum quorũcumque nauibus, tempeſtate ſeu in tranſuerſum (vt dici ſolet) iactatis, vel quoquo modo naufragium paſſis, ſiue in ipſis nauibus, ſiue ex eiſdem eiecta in mari, vel in litore inuenta, cuiuſcumque generis bona, tam in noſtris Tyrrheni & Adriatici, quam in ceteris cuiuſque maris Regionibus & litoribus ſurripuerint, ita vt nec ob quodcumque priuilegium, conſuetudinem, aut longiſſimi etiam immemorabilis temporis poſſeſſionem, ſeu alium quemcumque prætextum excuſari poſſint.

Imponentes noua pedagia & gabellas, vel eas augentes.

§. 5. Item excommunicamus & anathematizamus omnes qui in Terris ſuis noua Pedagia ſeu Gabellas, præterquam in caſibus ſibi a iure, ſeu ex ſpeciali Sedis Apoſtolicæ licentia permiſſis, imponunt vel augent, ſeu imponi vel augeri prohibita exigunt.

Falſific. litt. Apoſtolic. aut ſuppl. à quocumque auctoritatem habente ſignatas.

§. 6. Item excommunicamus & anathematizamus omnes falſarios literarum Apoſtolicarum, etiam in forma Breuis, ac Supplicationum, gratiam vel iuſtitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S.R.E. Vicecancellarios, ſeu gerentes vices eorum, aut de mandato eiuſdem Pontificis ſignatarum, necnon falſo publicantes literas Apoſtolicas, etiam in forma Breuis, & etiam falſo ſignantes Supplicationes huiuſmodi ſub nomine Romani Pontificis, ſeu Vicecancellarij, aut gerentium vices prædictorum.

Deferentes arma & alia vſui bellico idonea ad Turcas vel alios Christiani nominis inimicos, & ad Republic. Christianæ ſtatum pertinentia, iiſdem in damnum Christianorũ nunciantes.

§. 7. Item excommunicamus & anathematizamus omnes illos qui ad Saracenos, Turcas & alios Christiani nominis hoſtes & inimicos vel hæreticos per noſtras ſiue huius ſanctæ Sedis ſententias expreſſe vel nominatim declaratos, deferunt ſeu tranſmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, ſtannum, chalybem, omniaque metallorum genera atque bellica inſtrumenta, lignamina, canabem, funes, tam ex ipſo canabe quam alia quacunque materia, & ipſam materiam, aliaque huiuſmodi, quibus Christianos & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per ſe vel alios de rebus ſtatum Chriſtianæ Reipub. concernentibus, in Christianorum perniciem & damnum ipſos Turcas & Chriſtianæ Religionis inimicos, necnon hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illiſque ad id auxilium, conſilium vel fauorem quomodolibet præſtant. Non obſtantibus quibuſcumque priuilegiis, quibuſuis perſonis, Principibus, Rebuſpublicis, per Nos & Sedem prædictam hactenus conceſſis, de huiuſmodi prohibitione expreſſam mentionem non facientibus.

Impedientes eos, qui victualia & alia neceſſaria Romam conuehunt.

§. 8. Item excommunicamus & anathematizamus omnes impedientes ſeu inuadentes eos, qui victualia ſeu alia ad vſum Rom. Curiæ neceſſaria adducunt, ac etiam eos qui ne ad Rom. Curiam adducantur vel afferantur prohibent, impediunt, ſeu perturbant, ſeu hæc facientes defendunt per ſe vel alios, cuiuſcumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis & ſtatus, etiamſi Pontificali ſeu Regali, aut alia quauis Eccleſiaſtica vel mundana præfulgeant dignitate.

Ad Sedẽ Ap. venientes, vel ab ea recedẽtes ſua aut aliorum opera lædentes, & ſine iuriſdictione vexan. in Curia commorantes.

§. 9. Item excommunicamus & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedẽ Apoſtolicam venientes, & recedentes ab eadem, ſua vel aliorum opera interficiunt, mutilant, ſpoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes qui iuriſdictionem ordinariam vel delegatam, à nobis vel noſtris Iudicibus non habentes, illam ſibi temere vendicantes, ſimilia contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

Romipetas, ac Peregrinos etiam in Vrbe morantes, vel abeuntes lædentes.

§. 10. Item excommunicamus & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes ſeu deprædantes Romipetas ſeu Peregrinos ad Vrbem cauſa deuotionis, ſeu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipſa recedentes, & in his dantes auxilium, conſilium vel fauorem.

Offendentes S.R.E. Cardinales & alios Prælatos.

§. 11. Item excommunicamus & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes vel hoſtiliter inſequentes S.R.E. Cardinales, ac Patriarchas, Archiepiſcopos, Epiſcopos, Sediſque Apoſtolicæ Legatos vel Nuncios, aut eos à ſuis Diœceſibus, Territoriis, Terris ſeu Dominiis eiicientes. Necnon ea mandantes vel rata habentes ſeu præſtantes in eis auxilium, conſilium vel fauorem.

Ad Rom. Cur. pro negotiis ſuis recurrentes per ſe vel per alios lædentes.

§. 12. Item excommunicamus & anathematizamus omnes illos, qui per ſe vel per alios, perſonas Eccleſiaſticas quaſcumque, vel ſeculares ad Romanam Curiam ſuper eorum cauſis & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia proſequentes aut procurantes, negotiorumque geſtores, aduocatos, procuratores & agentes, ſeu etiam Auditores vel Iudices ſuper dictis cauſis vel negotiis deputatos, occaſione cauſarum vel negotiorum huiuſmodi occidunt, ſeu quoquomodo percutiunt, bonis ſpoliant, ſeu qui per ſe vel per alios directe vel indirecte, delicta huiuſmodi committere, exequi vel procurare, aut in eiſdem auxilium, conſilium vel fauorem præſtare non verentur, cuiuſcumque præeminentiæ & dignitatis fuerint.

Appellantes à grauamine, vel futura executione literarum Ap. ad laicam poteſtatem.

§. 13. Item excommunicamus & anathematizamus omnes tam Eccleſiaſticos quam ſeculares cuiuſcumque dignitatis, qui prætexentes friuolam quandam appellationem à grauamine vel futura executione literarum Apoſtolicarum etiam in forma Breuis; tam gratiam, quam iuſtitiam concernentium, Necnon citationum, inhibitionum, ſequeſtrorum, monitoriorum, proceſſuum, executorialium, & aliorum decretorum, à Nobis & Sedẽ prædicta ſeu Legatis, Nunciis, Præſidentibus, Palatij noſtri & Cameræ Apoſtolicæ Auditoribus, Commiſſariis, aliiſque Iudicibus & delegatis Apoſtolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanarint, aut alias ad Curias ſeculares & laicam poteſtatem recurrunt, & ab ea, inſtante etiam Fiſci Procuratore vel Aduocato, appellationes huiuſmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, ſequeſtra, monitoria & alia prædicta capi & retineri faciunt. Quiue illa ſimpliciter, vel ſine eorum beneplacito & conſenſu vel examine executioni demandari, aut ne Tabelliones & Notarij ſuper huiuſmodi literarum & proceſſuum executione, inſtrumenta vel acta conficere, aut confecta, parti cuius intereſt, tradere debeant, impediunt vel prohibent, ac etiam partes ſeu eorum agentes, conſanguineos, affines, familiares, notarios, executores & ſubexecutores literarum, citationum, monitoriorum & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Ciuitatibus, Locis & Regnis eiiciunt, bonis ſpoliant, perterrefaciunt, concutiunt & comminantur per ſe vel alium ſeu alios publice vel occulte, quiue alias quibuſcumque perſonis in genere vel in ſpecie, ne pro quibuſuis eorum negotiis proſequendis ſeu gratiis vel literis impetrandis ad Rom. Cur. accedant, aut recurſum habeant, ſeu gratias ipſas vel literas à dicta Sede impetrent, ſeu impetratis vtantur, directe vel indirecte prohibere, ſtatuere ſeu mandare, vel eas apud ſe aut Notarios ſeu Tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præſumunt.

Executionem literarũ Ap. aut aliarum expeditionum impedientes, & prohibẽtes ad gratias impetrandas accedentes.

§. 14. Item excommunicamus & anathematizamus omnes & ſingulos qui per ſe vel alios auctoritate propria ac de facto, quarumcumque exemptionum vel aliarum gratiarum & literarum Apoſtolicarum prætextu, beneficiales, & decimarum, ac alias cauſas ſpirituales & ſpiritualibus annexas, ab Auditoribus & Commiſſariis noſtris, aliiſque Iudicibus Eccleſiaſticis auocant, illarumve curſum & audientiam, ac perſonas, capitula, conuentus, collegia, cauſas ipſas proſequi volentes impediunt, ac ſe de illarum cognitione tanquam Iudices interponunt. Quiue partes actrices, quæ illas committi fecerunt & faciunt, ad reuocandum & reuocari faciendum citationes vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum vel conſentiendum eos contra quos tales inhibitiones emanarunt, a cenſuris & pœnis in illis contentis abſolui, per ſtatutum vel alias, compellunt, vel executionum literarum Apoſtolicarum ſeu executorialium, proceſſuum ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel ſuum ad id fauorem, conſilium aut aſſenſum præſtant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætenſionum, ſeu etiam donec ipſi ad Nos informandos, vt dicunt ſupplicauerint aut ſupplicari fecerint, niſi ſupplicationes huiuſmodi coram Nobis & Sede Apoſtolica legitime proſequantur, etiamſi talia committentes fuerint Præſidentes Cancellariarum, Conſiliorum, Parlamentorum, Cancellarij, Vicecancellarij, Conſiliarij, ordinarij vel extraordinarij quorumcumque Principum ſecularium, etiamſi Imperiali, Regali,

gali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates Commendatarij, seu Vicarij fuerint.

Iudices seculares, qui Ecclesiast. personas trahunt ad sua Tribunalia, quique Ecclesiast. libertatem in aliquo perturbant.

§. 15. Quive ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcumque personas Ecclesiasticas, capitula, conuentus, collegia Ecclesiarum quarumcumque coram se ad suum tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium vel Parlamentum, præter iuris Canonici dispositionem, trahunt vel trahi faciunt vel procurant, directè vel indirectè, quouis quæsito colore, necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas seu quæuis alia decreta in genere vel in specie, ex quauis causa & quouis quæsito colore, ac etiam prætextu cuiusuis consuetudinis aut priuilegij, vel alias quomodolibet fecerint, ordinauerint & publicauerint, vel factis & ordinatis vsi fuerint, vnde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur vel deprimitur, aut alias quouis modo restringitur, seu nostris & dictæ Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum iuribus quomodolibet directè, tacite, vel expresse præiudicatur.

Imped. Prælat. ne sua iurisdict. vtantur, quique illorum, & delegatorum decreta eludentes ad Cur. secul. recur. aut contra illos aliquid decernunt, præstantque auxilium.

§. 16. Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Superiores & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscumque Iudices Ecclesiasticos ordinarios quomodolibet hac de causa directè vel indirectè, carcerando vel molestando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon consanguineos & affines, aut alias impediunt, quominus sua iurisdictione Ecclesiastica contra quoscumque vtantur, secundum quod Canones & sacræ Constitutiones Ecclesiasticæ & decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini, statuunt, ac etiam eos, qui post ipsorum ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcumque sententias & decreta, aut alias fori Ecclesiastici iudicium eludentes, ad Cancellarias & alias Curias seculares recurrunt, & ab illis prohibitiones & mandata etiam pœnalia, Ordinariis aut delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium & fauorem in eisdem.

Vsurpantes Sedis Apost. & quarumcumque Eccles. iurisdictiones, vel etiam fructus sequestrantes.

§. 17. Quive iurisdictiones seu fructus, redditus & prouentus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascumque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes vsurpant, vel etiam quauis occasione vel causa sine Romani Pontificis vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

Imponentes decimas, & alia onera personis Ecclesiast. Ecclesiis, Monasteriis, aut eorum fructibus.

§. 18. Quive collectas, decimas, talleas, præstantias, & alia onera Clericis, Prælatis & aliis personis Ecclesiasticis, ac eorum & Ecclesiarum, Monasteriorum & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus & prouentibus huiusmodi, absque simili Romani Pontificis speciali & expressa licentia imponunt, & diuersis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam à sponte dantibus & concedentibus recipiunt. Necnon qui per se vel alios directè vel indirectè prædicta facere, exequi vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium vel fauorem præstare non verentur, cuiuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis aut status, etiamsi Imperiali aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones & alij potentatus quicumque, etiam Regnis, Prouinciis, Ciuitatibus & Terris quoquo modo Præsidentes, Consiliarij & Senatores, aut quauis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innouantes decreta super his per sacros Canones, tam in Lateranensi nouissimè celebrato, quàm aliis Conciliis generalibus edita, etiam cum censuris & pœnis in eis contentis.

Iudices seculares, qui se interponunt in causis capitalibus, seu criminalib. contra Ecclesiast. personas.

§. 19. Item excommunicamus & anathematizamus omnes & quoscumque Magistratus & Iudices, Notarios, Scribas, Executores, Subexecutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus seu criminalibus contra personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo vel exequendo, sine speciali, specifica & expressa huius Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia, quique eiusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel alias illa perperam abutuntur, etiam si talia committentes fuerint Consiliarij, Senatores, Præsidentes, Cancellarij, Vicecancellarij, aut quouis alio nomine nuncupati.

Occupantes bona, aut terras Ecclesiæ Romanæ, & illius iurisdictionem vsurpantes.

§. 20. Item Excommunicamus & anathematizamus omnes illos, qui per se seu alios, directè vel indirectè, sub quocumque titulo vel colore, inuadere, destruere, occupare, & detinere præsumpserint, in totum vel in partem, Almam Vrbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thuscia, Ducatum Spoletan. Comitatum Venaysinum, Sabinen. Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & maritimas Prouincias, illarumque Terras, & loca, ac Terras specialis commissionis Arnulforum, Ciuitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneuentum, Perusium, Auinionem, Ciuitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Ciuitates, Terras, & loca, vel iura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Rom. Eccl. mediatè vel immediatè subiecta, necnon supremam iurisdictionem in illis, Nobis & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem, de facto vsurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt, necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel fauorem quomodolibet præstantes.

Hæc bulla quousque durat.

§. 21. Volentes præsentes nostros processus, ac omnia & quæcumque his literis contenta, quousque alij huiusmodi processus, a Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omnino sortiri.

Absolutio Papæ reseruatur.

§. 22. Cæterum à prædictis sententiis nullus per alium quàm per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolui possit, etiam prætextu quarumuis facultatum, & indultorum quibuscumque personis ecclesiasticis, secularibus, & quorumuis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum regularibus, etiam Episcopali, vel alia maiori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conuentibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per Nos, & dictam Sedem, ac cuiusuis Concilij decreta, verbo, literis, aut alia quacumque scriptura in genere & in specie concessorum, & innouatorum, ac concedendorum, & innouandorum.

Alij absoluere præsumentes puniuntur.

§. 23. Quod si forte aliqui contra tenorem præsentium talibus excommunicatione & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, grauius contra eos, spiritualiter, prout expedire nouerimus, processuri.

Papa absolutio non comprehendit eos qui à præmissis non desisterint, &c.

§. 24. Declarantes, ac protestantes quamcumque absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius à præmissis cum vero proposito vlterius similia non committendi, destiterint, ac quo ad eos qui contra Ecclesiasticam libertatem, vt præmittitur, statuta fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, & decreta huiusmodi publicè reuocauerint, & ex Archiuis, seu capitularibus locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri & cassari, ac Nos de reuocatione huiusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per huiusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quantocumque tempore continuatam, in præmissis omnibus & singulis, ac quibuscomque iuribus Sedis Apostolicæ, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ vndecumque & quandocumque quæsitis, vel quærendis, nullatenus præiudicari posse, aut debere.

Derogatio omnium contrariorum.

§. 25. Non obstantibus priuilegiis, indulgentiis, indultis, & literis Apostolicis, generalibus vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cuiuscumque ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ, fuerint, etiamsi, vt præmittitur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quauis ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate: vel eorum Regnis, Prouinciis, Ciuitatibus, seu locis à prædicta Sede, ex quauis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub

quauis

quauis alia forma, & tenore, ac cum quibusuis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi, ac de ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac praescriptionibus quantumcũq; longissimis, & aliis quibuslibet obseruantiis, scriptis vel non scriptis, per quae contra hos nostros processus ac sententias, quominus includantur in eis, se iuuare valeant, vel tueri. Quae omnia quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, praesentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omnino reuocamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicationis in Vrbe effectus.

§. 26. Vt vero praesentes nostri processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas Processus ipsos continentes, valuis Ecclesiae S. Io. Lateranen. & Basilicae Principis Apost. de Vrbe appendi faciemus, vt ij, quos processus huiusmodi concernunt, quod ad ipsos non peruenerint, aut quod ipsos ignorauerint, nullam possint excusationem praetendere, aut ignorantiã allegare, cum non sit verisimile, id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

Iussio alibi quoque eam publicandi.

§. 27. Insuper, vt processus ipsi, & praesentes literae, ac omnia & singula in eis contenta eo fiant notiora, quo in pluribusque Ciuitatibus, & locis fuerint publicata, vniuersis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, & Praelatis vbilibet constitutis, per haec scripta committimus, & in virtute sanctae obedientiae districtè praecipiendo mandamus, vt per se, vel per alium, seu alios, praesentes literas, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis maior populi multitudo ad diuina conuenerint, solemniter publicent, & ad Christi fidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

Quicumque audiunt confessiones apud se has literas habeant.

§. 28. Ceterum Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarij, & Ecclesiarum Praelati, necnon rectores, ceterique curam animarum exercentes, ac presbyteri seculares, & quorumuis Ordinum regulares, ad audiendas peccatorum confessiones, quauis auctoritate deputati, transumptum praesentium Literarum penes se habeant, easq; diligẽter legere, & percipere studeant.

Fides danda transumptis.

§. 29. Volentes earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, Notarij publici manu subscriptis, & sigillo Iudicis ordinarij Romanae Curiae, vel alterius personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eandem prorsus fidem, in iudicio & extra illud vbique locorum adhibendam fore, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si essent exhibitae vel ostensae.

Sanctio poenalis.

§. 30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innouationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, reuocationis, commissionis, mandati & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. An. 5. 8. Aprilis.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae 1610. sexto Idus Aprilis, Pontificatus nostri Anno quinto.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo decimo tertio, Indict. 11. die vero quarta mensis Aprilis, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris & D.N.D. Pauli diuina prouidentia Papae V. Anno octauo. Supradictae literae affixae & publicatae fuerunt ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranen. sis & Principis Apostolorum & in acie Campi Florae, per nos Baldassarrem Vacban. & Brandimartem Latinum Cursores.

Iacobus Brambila Mag. Curs.

L XIV. Quod Superiores Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli Decollati, vbique noua Monasteria de sola Ordinariorum licentia fundare valeant.

Contrarium generaliter statuerat Clemens VIII. in sua constit. 99. Quoniam. hic supra.

Congregationem istam primo approbauit Clemens VII. in sua constit. 37. Vota. lib. 1. vbi alia quae ipsam concernunt adnotaui.

Edita A.D. 1610.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ecclesiae militantis regimini licet immeriti diuina disponente clementia praesidentes, vtilissimam perfectorum Militum Christi multitudinem existimamus.

Congregatio Clericorũ Regularium S. Pauli Decollati commendatur.

§. 1. Cum sicut non sine spirituali gaudio nostro accepimus, dilecti filij Clerici Regulares Congregationis Sancti Pauli Decollati, in diuersis Mundi partibus pergant assidue Deo & Ecclesiae suae Sanctae exhibere famulatum, non solum ipsi Deo per orationem & contemplationem sedulo vacantes, verum etiam animarum salutem exemplo, doctrina & sacramentorum administratione sollicite procurantes.

Facultas eius Superioribus conceditur, vbiq; noua loca & Monasteria construere, de sola Ordinariorum licentia.

§. 2. Cumque in dies vberiores fructus ex dictorum Clericorum religionis propagatione benedicente Domino sperandi sint, Nos ad ea quae eorumdem Clericorum Religionis augmento cedere possunt concedenda, adque ea, quae illis in hoc impedimentum aliquod in hoc afferre dignoscuntur remouenda, merito propensiores sumus, motu itaque proprio, & ex certa scientia & mera deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, Clericorum Regularium Superioribus, vt vbique locorum, quilibet in districtu suo, domos & Monasteria eorum instituti Regularis seruatis sacrorum Canonum & Concilij Tridentini decretis, de sola licentia Ordinariorum, nullo aliarum personarum, cuiusuis Ordinis etiam Regularium requisito consensu, condere & fundare valeant, auctoritate Apostolica tenore praesentium licentiam & facultatem concedimus & impartimur.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus fel. rec. Clementis Papae Octaui Praedecessoris nostri, quae incipit, Quoniam ad instituta, sub datum Romae apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris die 23. Iulij 1603. Pontificatus sui Anno 12. aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, & cuiusuis alterius Ordinis etiam iuramento, &c. roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis quibusuis aliis Ordinibus, ac eorum Superioribus & personis sub quibuscumque tenoribus & formis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Ista Clementis constitutio est inducta hic in rubr.

Fides transumptorum.

§. 4. Volumus autem, vt praesentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis & sigillo alicuius personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, ac si forent exhibitae vel ostensae.

Dat. P. A. 5. die 8. Maij.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, die 8. Maij 1610. Anno quinto.

L XV. De Magistris Linguarum Hebraïcae, Graecae, Latinae & Arabicae, à Regularibus in suis Studiis habendis.

Huiusmodi Magistros, in studiis generalibus teneri iussit Clemens V. vt in clement. 1. de Magistr. & notaui supra ad const. 9. Bonifacij VIII. lib. 1.

Edita An. D. 1610.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolicae seruitutis onere, infirmitati nostrae à Domino, inscrutabili consilio eius imposito, assidue admonemur, sapientibus & insipientibus constitutos nos esse debitores, vt scilicet per ministerium nostri Apostolatus, qui sapiunt, quod Sanctus docet Bernardus, non desipiant, qui non sapiunt, sapiant, & qui desipuerunt, resipiscant, quibus verbis instrui nos satis perspicimus, vt fideles in fide & charitate conseruare, infideles ab infidelitatis tenebris educere, & haereticos ac peccatores à peruer

peruersitate erroris ac seruitute peccati liberare aspirante gratia Dei, à quo omnem sapientiam, & pastorali sollicitudine procuremus.

... à institu... ...

§. 1. Cum vero præceptum Domini lucidum illuminet oculos, ac testimonium eius fidele sapientiam præstet paruulis, omni vigilantia procurare debemus, vt Prædicatores & Doctores verbi Dei ad opus Dei operandum instructi reddantur in dies magis, & partes suas quantum cum Domino fieri potest, ad gloriam eius & vtilitatem animarum quotidie melius, & felicius adimpleant. Cui rei plurimum conducere satis constat Linguarum cognitionem, Hebraïcæ præsertim, Græcæ, Latinæ & Arabicæ, hæc enim conuersio Infidelium opportunissima esse dignoscitur, quando magna eorum pars aut Arabice loquitur aut intelligit: ac si vnquam reliquarum trium Linguarum notitia in Ecclesia Dei vtilis fuit, diebus nostris profecto vtilissima est: hostis enim humani generis Linguarum scientia, singulari dono Dei hominibus tradita, ad ipsius Largitoris contumeliam, & fidei suæ Catholicæ detrimentum, nunc vt cum maxime abutitur.

Institutio Linguarum Hebraicæ, Græcæ, Latinæ & Arabicæ in Studiis Regularium.

§. 2. Quamobrem fel. rec. Clementis Papæ V. Prædecessoris nostri, quantum conditio temporis patitur, vestigiis insistentes, Motu proprio & ex certa scientia maturaque deliberatione nostris, deque Apostolicæ nobis attributæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, statuimus & ordinamus, vt in cuiuscumque Ordinis, & instituti Regularium, tam Mendicantium quam non Mendicantium, etiam quomodolibet exemptorum & Apostolicæ Sedi immediate subiectorum, Studiis omnibus trium Linguarum huiusmodi, Hebraïcæ videlicet, Græcæ & Latinæ, in maioribus vero ac celebrioribus, etiam Arabicæ Doctores, Regulares quidem & eiusdem Ordinis, si in illo harum Linguarum sufficientem notitiam habentes sint, sin minus, seculares aut alterius Ordinis Regulares, qui illas actu & diligenter doceant, habeantur, si Studia in Vrbibus & locis existunt, vbi Linguarum prædictarum peritos conducendi facultas est. Studiis vero Locorum, vbi huiusmodi Doctores desunt, cum primum in aliis Studiis vbi Linguæ huiusmodi docebuntur, Scholares tantum profecerint, vt docendis aliis idonei sint, de iisdem Scholaribus prouideatur.

Deputatio executorum.

§. 3. Quod vt citius & facilius fieri possit, & sperati fructus ex Linguarum huiusmodi studio appareant, omnibus & singulis Regularium Superioribus sub indignationis nostræ pœna eadem auctoritate, tenore præsentium præcipimus & mandamus, & si ipsi negligentes fuerint, eorumdem Ordinum Regularium apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoribus iniungimus, eorum conscientias desuper onerantes, vt omni cura & sollicitudine quanto citius prouideant, vt Scholæ Linguarum huiusmodi quamprimum instituantur, ac Doctores prædicti deputentur, earumdemque Linguarum Lectionibus Scholares assignentur, qui illis sedulam, & assiduam operam nauent.

Priuilegium Scholarium, studio dictarum Linguarum incumbentium.

§. 4. Hi vero Scholares vt alacrius huic studio incumbant, volumus & decernimus, vt in promotione ad Doctoratus gradus, & ad alios sui Ordinis honores, illi, ceteris paribus, præferantur, qui in cognitione trium saltem Linguarum prædictarum profecerint, ita vt ad illas docendas apti sint.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac quibusuis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, quibusuis Vniuersitatibus, illarumque Rectoribus, ac Ordinibus prædictis, & illorum Superioribus & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis in genere vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis, eorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum Sanctionis, statuti, ordinationis, præcepti, mandati, iniunctionis, onerationis, voluntatis, decreti & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. An. 6. die 31. Iuly.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, pridie Kal. Augusti, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo, sexcentesimo decimo, Pontificatus nostri Anno sexto.

M. Card. Nazarenus Prodat.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi, millesimo sexcentesimo decimo, Indictione octaua, Pontificatus S. D. N. D. Pauli diuina prouidentia Papæ Quinti Anno eius sexto, die vero 28. mensis Septembris, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Cameræ Apostolicæ & in acie Campi Floræ, per nos Bernabonem Polsium, & Brandimartem Latinum, Sanctissimi D. N. Papæ Cursores, &c.

Virginius de Virginiis Mag. Curs.

Quod Fratres Tertij Ordinis S. Francisci de Pœnitentia nuncupati, Familiæ Vltramontanæ, habitum humilis panni, distinctique coloris, à Fratrum S. Francisci de Paula habitu, gestare teneantur. LXVI.

De hoc Tertio, & aliis S. Francisci Assisiensis Ordinibus, plene notaui supra ad Honorij III. const. Solet. lib. 1. De Ordine autem S. Francisci de Paula, quem primo approbauit Sextus IV. in sua const. 5. Sedis. lib. 1. ibi notaui.

Edita An. D. 1610.

PAVLVS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INter graues pastoralis officij nostri curas quibus assidue premimur, hæc potissimum nos vrget, vt Christi fideles præsertim regularem vitam profitentes, semota litium anfractibus, vnanimi voce sub concordiæ legibus Altissimo vota exoluant, & si quæ inter eos ortæ sint lites & discordiæ, illæ prout ius & æquitas postulant, eliminentur, & ne in futurum resurgant, opportunis remediis prouideatur.

Orta fuit differentia inter Fratres Tertij Ordinis S. Francisci, & Fratres Sancti Francisci de Paula, super distinctione habituum, quam hic Pontifex duobus Cardinalibus diffiniendam delegauit.

§. 1. Alias siquidem per nos accepto, quod lis & causa inter dilectos filios Fratres Tertij Ordinis S. Francisci de Pœnitentia nuncupati Vltramontanæ Familiæ ex vna, & Fratres Ordinis S. Francisci de Paula partibus ex altera, super colore habitus gestandi à dictis Fratribus Tertij Ordinis, vt à prædictis Fratribus S. Francisci de Paula aperte distingui possent pendebat, nos litem & causam seu causas huiusmodi venerabili fratri nostro Mariano Episcopo Tusculano de Camerino, & dilecto filio nostro Hieronymo tit. S. Blasij de Annulo S. R. E. Presbyteris Cardinalib. Pamphilio nuncupatis, Minimorum S. Francisci de Paula, & Fratrum Minorum de Obseruantia Ordinum huiusmodi apud nos & Apostolicam Sedem respectiue Protectori & Viceprotectori, audiendas, cognoscendas, decidendas, fineque debito terminandas, omni & quacumque appellatione remota commisimus.

Qui deinde pronunciarũt Fratres dicti Tertij Ordinis habitum gestare debere ex humili panno confectum, ex trib. partibus lanæ nigræ, & altera lanæ albæ.

§. 2. Qui quidem Marianus & Hieronymus Cardinales in executionem commissionis, huiusmodi negotio pro maiori dictorum Fratrum inter se quiete & tranquillitate iudicarunt, decreuerunt & statuerunt, vt iuxta ipsorum regulam, indultaque summorum Pontificum, præsertim felicis recordationis Clementis Papæ Octaui prædecessoris nostri, habitus prædictorum Fratrum Tertij Ordinis de Pœnitentia nuncupati sit ex humili panno confectus hoc modo, videlicet, vt ex quatuor partibus lanæ naturaliter nigræ, & sine aliqua tinctura contextæ, & vna parte lanæ etiam naturaliter candidæ, ita quod singulis quatuor libris lanæ naturaliter nigræ, addatur vna libra lanæ albæ, & alias prout in eorumdẽ Mariani & Hierony. decreto desuper facto plenius dicitur contineri.

Vterque Ordo supplicauit Papæ pro dicti decreti approbatione.

§. 3. Cum autẽ vtriusque Ordinis prædicti Fratres nobis nuper exponi fecerint, quod ipsi plurimũ cupiant decretũ huiusmodi pro illius firmiori subsistentia & inuiolabili obseruatione à nobis confirmari & approbari, ideo nobis humiliter supplicari fecerint, vt super præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos

Papa illud approbat, & perpetuò obseruari præcipit.

§. 4. Nos igitur illorum votis quo quietius & securius in humilitatis spiritu Altissimo famulari valeant, annuere, eosque specialibus fauoribus & gratiis prosequi volētes, & à quibusuis excommunicationis, &c. censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati Decretum prædictum & omnia & singula in illo contenta, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, illisque omnibus & singulis perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adiicimus, omnesque & singulos tam iuris quam facti, & quoscumque alios etiam quantumuis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, aut interuenisse dici vel censeri possint, supplemus, eaque omnia & singula valida & efficacia fore & esse, perpetuamque roboris firmitatem obtinere, ac ab omnibus & singulis vtriusque Ordinis prædicti Fratribus nunc & pro tempore existentibus, inuiolabiliter obseruari debere decernimus.

Fratribus d. Tertij Ordinis d. habitu vti debere iubet.

§. 5. Mandantes nihilominus omnibus & singulis ipsius Ordinis de Pœnitentia Fratribus, Ministris, & Prælatis Vltramontanæ Familiæ, præsertim Hispanorum & Gallorum, tam præsentibus quam futuris, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub priuationis officiorum, inhabilitatisque ad illa & alia in posterum obtinenda, necnon latæ sententiæ incurrendis pœnis, vt posthac elapsis sex mensibus dicti Fratres omnes Tertij Ordinis habitu illo prædicto modo contexto induantur & in futurum vtantur.

Deputatio executorum.

§. 6. Quocirca venerabilibus fratribus Archiepiscopis & Episcopis ac dilectis filiis nostris & Apostolicæ Sedis Nunciis, per præsentes committimus & mandamus, quatenus ipsi per se vel alium seu alios præsentes literas & in eis contenta quæcumque vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte vtriusque seu alterius Ordinis Fratrum huiusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos præmissorum omnium & singulorum effectu pacifice frui & gaudere, non permittentes illos desuper a quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoscumque per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 7. Non obstantibus præmissis ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinum prædictorum etiam iuramento, &c. roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, illis illorumque Superioribus & Fratribus & quibusuis aliis personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis ac irritantibus & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis. Quibus omnibus & singulis eorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An 6. die 14. Aug.

Dat. Romæ apud S. Marcum, 14. Augusti 1610. Anno 6.

LXVII. Canonizatio S. Caroli tit. S. Praxedis Presbyteri Cardinalis, Archiepiscopi Mediolanensis, eiusque relatio in numerum SS. Confessorum, cum suæ festiuitatis institutione pro die 4 Nouembris.

Edita A. D. 1610.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Christus variis temporibus in terris suscitauit Sanctos viros ad Ecclesiæ suæ maiorem gloriā & exemplum aliorum.

VNigenitus æterni Patris Filius, Christus Dominus, & Redemptor noster, qui se quotidie vnà cum Patre operari professus est, cum Pater meus, inquit, vsque modo operatur, & ego operor, nunquam destitit mirabiliter illuminare terram suam à montibus æternis, sed variis locis, variisque temporibus suscitando æternæ gloriæ candidatos, Sanctos suos, Ecclesiam Sanctam illustrare mirabilem in modum consueuit, non solum, vt addat in dies magis domui suæ gloriam, & decorem, sed etiam vt irradiando humanæ vitæ tenebras splendoribus Sanctorum, tarditatem nostram vrgeat, fratrum nostrorum exemplo, quasi præsenti testimonio oculorum.

Pridem suscitauit Carolū pluribus magnisque virtutibus illustrem.

§. 2. Hic idem Dominus, qui facit mirabilia magna solus, magnificauit nouissime facere nobiscum, ac miro dispensationis suæ opere statuit super Apostolicæ petræ arcem grande luminare, eligens sibi è gremio Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Carolum, Sacerdotem fidelem, seruum bonum, formam gregis, formam Pastorum. Qui videlicet multiplici fulgore sanctorum operum vniuersam decorando Ecclesiam, Sacerdotibus & Populo præluceret quasi Abel in innocentia, quasi Enoch in munditia, quasi Iacob in laborum tolerantia, quasi Moyses in mansuetudine, quasi Elias in ardenti zelo, quique imitandam exhiberet inter affluentes delicias, Hieronymi corporis castigationem, Martini in sublimioribus gradibus humilitatem, Gregorij pastoralem solicitudinem, liberalitatē Ambrosij, Paulini charitatem, ac demum videndum, ac perspiciendum ostenderet oculis nostris, manibus nostris contrectandum, hominem mundo maxime blandiente, crucifixum, mundo viuentem spiritu, terrena calcantem, cœlestia iugiter ragonantem, & sicut officio in Angelum substitutum, ita etiam mente & opere vitam Angelorum in terris æmulantem.

Quem inter Sanctos ascribi contigit tempore huius Pont. qui de hoc pluriumum lætatur.

§. 3. Quamobrem merito repletum est gaudio os nostrum & lingua nostra exultatione, in insigni die solemnitatis nostræ, quando nullis meritis nostris, sed inscrutabili sapientiæ suæ arcano, hanc diem mundo dilucere his temporibus ante secula præordinauit Altissimus, in qua per ministerium humilitatis nostræ Carolo S.R.E. cui auctore Domino præsidemus, Presb. Card. sacris decernendis honoribus, vincæ sponsæ suæ noua imponeretur corona, ornata omni lapide pretioso. Ex hoc enim confundentur omnes qui adorant sculptilia impiarum adinuentionum suarum, & gloriantur in simulacris errorum, confitebuntur autem populi sancti Domino, & exaltabitur nomen eius solius.

Quæque hic de eius vita & miraculis, hac eius constitutione recensere voluit.

§. 4. Et quoniam solemnis declaratio Sanctitatis Christi famuli, ex inueterato Ecclesiæ Romanæ ritu, & ex præscripto sacrorum Canonum celebrata, perpetuis futuris temporibus, nostris Apostolicis literis est de more consignanda, hæc duximus ex eius vita, miraculis totiusque causæ actis summarim referenda.

Ortus fuit nobilis, magnum videtur lumē super cubiculo materno.

§. 5. Nascitur dilectus Dei Carolus in primaria Mediolanensi familia Borromæa, ex parentibus Giberto Comite, & Margarita Medicea, anno MDXXXVIII. cuius futuræ eximiæ sanctitatis splendorem præmonstrauit Dominus magno & insolito lumine, qua nocte puer nascebatur, super maternum cubiculum compluribus viso.

Puer & adolescens virtutibus emicuit.

§. 6. Nec puerilis ætas eiusdem sanctitatis indiciis caruit, tempus enim quo vacare licebat, extruendis & exornandis altariolis magna cum voluptate dabat. Crescente ætate, quod bonam eius mentem excellentioribus donis Spiritus Sanctus in dies magis præpararet, Christianis moribus, & literis non difficile a piis parentibus imbuitur. Eminebant vero in adolescente præludij Benedictionum, quibus dignatus est eum Altissimus, munditia cordis, pax interna, innocentia & modestia, nec rebus solum, sed etiam omnibus verbis turpibus, omnibusque mendaciis abstinebat.

Papiēque doctoratus insignia suscipit, & Roma euocatus à Pio IV. eius auunculo, Card. postea Archiepiscopus Mediolanen. creatur, & ad grauissima Ecclesiæ negotia præponitur.

§. 7. In vtroque iure in Papiensi Vniuersitate, vbi his studiis operam dederat, ad doctoratus gradum promotus, à fel. mem. Pio Papa Quarto, Prædecessore nostro, eius auunculo, paulo ante, disponente Domino, ad Apostolatus apicem euecto, Romam euocatur, & in Sacrum S.R.E. Cardinalium Collegium adscribitur. Deinde Mediolanensi Ecclesiæ præficitur, grauissimaque vniuersalis Ecclesiæ negotia, & Sedis Apostolicæ munera illi creduntur.

In ea Administratione inculpate ac laudabiliter omnia gessit.

§. 8. Hic vero cœpit Dominus ostendere in Carolo mirabilia sua, cum enim nondum vigesimum tertium expleuisset annum, administrabat omnia diligenter, in sapientia & iustitia, summo cum zelo honoris Dei, & studio Catholicæ Ecclesiæ vtilitatis. Quæ omnia in negotiis fidei Catholicæ, & vniuersæ Ecclesiæ, quæ in Conc. Trident. tunc agitabantur, maxime enituerunt. Nun vigiliis, non incommodis aut laboribus vllis pepercit, vt

vt ne quid retardaret S. Synodi absolutionem, quam ipse sollicite, & cum spiritus ardore promouit semper, donec à Domino impetraret. In tam sublimi dignitatis gradu constitutus, diuitiarum, potentiæ, ætatis, aliisque non paucis, nec leuibus delinimentis circumdatus, tantum abest vt post carnalia desideria abierit, vt superno assistente præsidio, tunc expertè Christo magis adhærere, & spiritualia ardentius æmulari.

Mediolanum se contulit. & Ecclesiæ suæ vera Ecclesiastica disciplina nitorem restituit.

§. 9. Itaque vrbano splendore & amplitudine relictis, bonus operarius in messem quam susceperat, Mediolanum discedit, vbi partes suas in dies magis implendo, agrum illum, malitia temporum vepribus turpiter deformem, ac siluescentem, in eum restituit nitorem, vt Ecclesiam Mediolanensem præclarum exemplar redderet Ecclesiasticæ disciplinæ. Hoc autem cum a se præsente præstandum cerneret, nunquam à residentia discessit nisi coactus, aut concedente Sede Apostolica, vel seniore Episcopo suæ prouinciæ approbante. Principio Concilij Trid. decreta executioni mandari sollicite curauit, & vt Ecclesiasticam disciplinam moresque deprauatos recte & ordine emendaret, Domini via incedendum intelligens, diuino auxilio facere incepit, & docere.

Reformationi sui ipsius suæque familiæ studuit. Ciuitatis & Diœcesis loca pia construxit vel ornauit. Seminaria instituit, aliaque pia opera compleuit.

§. 10. Nam a se, suaque familia reformationem aggressus, omnia ad Sacrorum & Sanctorum Patrum exempla composuit, laicis familiaribus, grata missione dimissis, clericorum censuit vtendum ministerio, quibuscum assiduæ illi erant ad Deum preces, aliæque complures spirituales occupationes, omni vestium pompa defœcata, omnique alia re minus honesta, & religioso indecora sublata. Quantum in Ecclesiæ suæ recta administratione præstiterit, satis declarant Synodi multæ Prouinciales ac Diœcesanæ, eiusque Ecclesiæ actorum edita volumina, quæ Sacerdotum manibus teruntur, & regendi Ecclesias doctrinam abunde suppeditant. Ciuitatis ac Diœcesis suæ Ecclesias, aut ipse solus suis sumptibus, aut grandi eleemosyna præeundo, vna cum aliis instaurauit, alias a fundamentis ædificauit, alias ornauit, pretiosa etiam nonnullas suppellectili ære suo instruxit. Pueris, & adolescentibus Ciuitatis, & Diœcesis, tum Clericis, tum Laicis, necnon Heluetiis & Rhetis, moribus & literis informandis, Presb. secularibus in regimine animarum erudiendis, Seminaria & Collegia instituit, præterea regularibus clericis, sacris Virginibus, regulares, sæcularibus vero tam mulieribus quam virginibus sæculares domos, Mendicantibus Hospitale, Canonicis Ecclesiæ Mediolanensis Ordinariis commune domicilium, Archiepiscopis, eorumque hospitibus opportunas ædes, aliis piis operibus complures alias pias domos magnis sumptibus, partim propriis, partim beneficiorum Ecclesiasticorum vnione & attributione extruxit, auxit & necessariis redditibus stabiliuit.

Prædicationi & ieiuniis ac orationi assiduus fuit.

§. 11. In prædicatione verbi Dei tam frequens erat B. Pontifex, vt plane in omni patientia & doctrina impleret ministerium suum, vigilando, laborando, labore pene incredibili, ita vt quadraginta horarum solemnibus precibus continuo persistens in ieiunio & vigilia, singulis horis ad populum admirabili patientia sermonem haberet.

Ecclesiarum visitationi, cum sua vitæ discrimine incubuit.

§. 12. A frequenti visitatione Ecclesiarum & populorum suæ diœcesis ac Prouinciæ, vel aliarum etiam diœcesium, cum ab Apostolica Sede demandabatur, nullis incommodis aut periculis deterreri vel retardari potuit, non æstu, non algore aut nocturnis tenebris, non præruptis & asperis Rhetorum & Heluetiorum montium, niue & glacie rigentium, neque aliis denique multis & grauibus difficultatibus. Sed vir Dei charitate, quæ foras pellit timorem & omnia sustinet, omnibus superatis, etiam cum suæ vitæ discrimine, increpando, obsecrando, prædicando & exemplo atque auctoritate personæ hærens, multaque alia grauissima vitia & abusus, præsertim à clero, per Christi gratiam sustulit.

Ecclesiæ patrimonium largius dispensauit & auxit.

§. 13. In administrando patrimonio Ecclesiæ tantum industriæ & diligentiæ adhibuit seruus fidelis, vt eius reditus multo maiores relinqueret quàm acceperat, nec minus tamen in illis dispensandis fidelis apparuit coram Domino.

Hospitalitatē assiduè præstabatur.

§. 14. Hospitalitatem quippe exhibuit vsque adeo, vt ostium eius omnibus pateret semper, Diœcesanis, alienigenis, notis, ignotis, præsertim vero Ecclesiasticis, quos in sæcularibus diuersoriis manere indecorum dicere solebat, suamque domum publicum hospitium vocabat.

Eleemosynas abundantissimè dedit.

§. 15. In eleemosynis dandis ita se gessit, vt in hoc opere præcipue abundasse merito dici possit, ac dispersisse & dedisse pauperibus. Quantum enim necessariis sumptibus ex mensæ Ecclesiæ Mediolanensis, & ex aliis proprius redditibus supererat, totum in pauperes abibat, & ne quemquam aperte rogandi, aut accipiendi pudor expertem faceret misericordiæ suæ, secretis eleemosynis fidelem præposuerat ministrum, qui eorum occultis necessitatibus subueniret. Eoque processit pauperibus subueniendi studium, vt Vritanum principatum, reliquum patrimonij sui nec tenuis reditus, distraheret, & quadraginta millium scutorum pretio, quamuis vili, inde percepto, diuersis piis locis Mediolani tantum pecuniæ paucissimis horis attribueret.

Pestilentiæ tempore mirabilia operatus est.

§. 16. Cum vero pestilentiam in Ciuitatem & diœcesim Dominus immisisset, & gregem sibi commissum bonus pastor miserabiliter affligi cerneret, vt egenorum calamitati temporalibus etiam auxiliis prospiceret, vel argentea vasa, stragulam, aliamque vestem, ostiorum vela, propriique denique lectuli solatium dedit. Neque hic constitit feruens Christi serui erga proximum dilectio, sed æmulando charismata meliora, ad eam charitatem peruenit, qua maiorem neminem habere Dominus ipse pronunciauit. Quasi enim parum iudicaret publicis supplicationibus nudipedalibus, verbo & opere inducere clerum & populum ad diuinam deprecandam vindictam, & ad pœnitentiam prouocare, aliaque multa in commune consulendo sollicite ordinare, pro munere pastorali, cernens id etiam animarum saluti, & gregis necessitatibus in Domino expedire, dispositis rebus suis, & selectis nonnullis adiutoribus, infirmos tam Ciuitatis quam diœcesis cuiuscumque ordinis, die nocteque visitando, spiritualia & temporalia ministrabat, defunctos sepeliri, infantes orphanos nutriri, ac sua quæque onera publice demandata, diligenter ac fideliter administrare curabat, non pauperum valetudinaria, non humiles casas, inuisas dimisit, non ad mortuorum cadauera accedere veritus est, vt viuentem miserabiliter inter mortuos infantem ab vberibus defunctæ matris eriperet, & sic agendo boni pastoris expleret officium, qui animam suam ponit pro ouibus suis.

Authoritatis Ecclesiasticæ strenuus conseruator extitit.

§. 17. Id quod fecere etiam se paratum pro tuendis Ecclesiæ iuribus & Ecclesiastica restituenda, & conseruanda auctoritate non semel ostendit, quippe qui in promptu haberet vlcisci omnem inobedientiam, mitissimus alioquin vir, & clementissimus, ita vt calumnias, contumelias, grauesque persecutiones patientissime ferret. Quapropter oblata aliquando indicia proditionis vitæ suæ neglexit, & literas nec resignatas flammis tradidit.

Misericors in omnes fuit.

§. 18. Fere nullus quamquam delictis reus, eius misericordiam pœnitens implorauit, qui non fuerit consecutus.

Beneficia iuxta sacros canones semper contulit.

§. 19. Seuerus tamen arbiter erat in expendendis meritis personarum, cum de Ecclesiasticis beneficiis, & officiis conferendis ageretur, beneficia enim nisi magis idoneis non dabat, neque in illis dispensandis vllatenus à sacrorum Canonum voluntate recedebat.

Munera semper reiecit.

§. 20. Et vt sancte & iuste coram Deo & hominibus omnia tractaret, à muneribus, etiam vilissimis abstinuit.

Tribunalia sua ab iniquitatis labe præseruare studuit.

§. 21. Tribunalia sua, vt non solum quauis labe iniquitatis, sed etiam suspicione vacarent, omni studio, præsertim sæpe illa visitando, præstitit.

Quieti nusquàm, sed piis operibus assiduè incumbuit.

§. 22. Nullum tempus animi relaxationi dabat, sed opus Dei, & proximi continue agenti negotium negotio succedebat, curam cura excipiebat. Non quietis tempus vacabat ab opere, non refectionis, bonam enim noctis partem lectione, tum scriptione, tum oratione absumebat, interdum in oratione pernoctabat, neque idcirco remissior mane in agendo erat, ita vt in actis inter cetera consignatum sit, quod cum aliquando Romæ in Catacumbis noctem, quam ieiunium præcesserat, orando insomnem egisset, mane non solum de corporis refectione aut quiete non cogitauit, sed valde longa peregrinatione suscepta, ad B. Agnetis Ecclesiam pedibus processit, vbi Missam agendo & orando, tantum temporis posuit, vt ante vigesimam secundam horam cibum

non

non caperet, reipsa plane ostendens, quam omnia posset in eo qui illum confortabar.

Castitatem præseruauit.

§. 23. Has omnes, & sequentes virtutes exornauit mirum in modum castitate & pudicitia, quam in florenti etiam ætate quámquam non leuiter tentatus, illæsam fortiter defendit, ac diligentissime semper custodiuit. Itaque fœminas siue arbitris non alloquebatur, omnemque occasionem vitæ labefaciendi candorem accurate præcauebat.

Fide, doctrina & charitate emicuit.

§. 24. Firmabat vero eius virtutes omnes solidum fundamentum, præcellens viuæ fidei donum, quod & dilectionis egregia opera, & doctrinæ veritas ac puritas, quā ex eius ore Ecclesia Mediolanensis, aliique non pauci Christi fideles tot annis hauserunt, comprobant satis.

Pietate & deuotione insignis fuit.

§. 25. Pietas præterea insignis ac deuotio, cuius feruore incensus Christi famulus, sacra Italiæ loca orationis causa aliquando obibat, longa & difficillima itinera alienissimo anni tempore pedibus agendo. Qua in re, vt nullo loco à sanctis operibus cessaret, tempus rerum diuinarum contemplatione, aut Psalmorum & Sanctarum precum recitatione, aut sermones spirituales cum comitibus conferendo transigebat.

Quotidie Deo sacrificium offerebat, & flexis genibus horas canonicas recitabat, & sacras Scripturas scrutabatur, ita quod semel orans à sclopi ictu in eum exploso mirabiliter est ereptus.

§. 26. Quotidie sacrificium Deo offerebat, genibus flexis horas canonicas recitabat, & sacras scrutabatur scripturas, idque interdum dum secretò refectionem sumeret corporalem. Quamobrem meruit homo Dei in huiusmodi operibus occupatus, non mediocriter à Domino clarificari. Cum enim ex more aliquando in priuato oratorio vespere cum familia oraret, & filius perditionis, apostata quidam ex Ordine humiliatorum, quem alij nonnulli eiusdem Ordinis similes ministri Sathanæ pecunia in necem Caroli subornauerant, quòd eorum Ordinis reformationem auctoritate Apostolica vrgeret, in eius tergum plumbeis globulis instructum sclopum ab Oratorij porta explosisset, diuina protegente dextera, sagittæ paruulorum factæ sunt plagæ eorum, & globorum pars sancti Pontificis orantis vestes non penetrauit, licet alij, violentia ictus vtrinque fuerint in proximo defixi, omnibusque perculsis, ac de eius salute trepidantibus, ipse solus mente immotus, illos in oratione progredi mandauit, & tunc ipsum Domini monitum illud; Non turbetur cor vestrum neque formidet, cantari, non sine diuina voluntate contigerat.

Redditus ecclesiasticos & patrimoniales, ac officia hic enunciata vt expeditius Deo seruiret sponte sua dimisit.

§. 27. Qui igitur sui corporis saluti opus Dei tantum anteponeret, haud mirum sit rerum etiam & honorum contemptu inter Christi seruos enituerit Carolus, & illuxerit omnibus qui in domo sunt. Postquam enim ad Ecclesiam regendam Mediolanensem, & ad Christianam perfectionem animum appulit, vt expeditior agere posset quod agendum susceperat, maioris Pœnitentiariæ officium, Archipresbyteratum Basilicæ S.Mariæ Maioris Vrbis, Ordinum Regularium complurium, Regnorum & Nationum honorificentissimas clientelas seu protectiones, opulenta munera, grandesque Ecclesiasticos, & patrimoniales redditus sponte sua reliquit.

Ieiuniis corpus suum seuerissime castigauit.

§. 28. Neque his tantum vinculis sese exoluendum censuit, vt Christum sequi liberius posset, sed quod longe difficilius est, quo corpus suum redigeret in seruitutem, seuerissime castigauit, quotidiano enim non contentus ieiunio, carnium, ouorum ac piscium esu sibi interdixit, deinde ter qualibet hebdomada, post hæc tota Quadragesima pane tātum, & aqua ieiunauit. Ac demum, vt in corde ipsius disposuerat Dominus ascensiones, Quadragesimale ieiunium magna ex parte solis ficis passis, aut solis dactilis, Sanctorum veterum Eremitarum more peregit, denique postremo vitæ tempore hebdomada maiore, solis Lupinis aqua mollitis, languentem animam sustentauit.

Cilicioque & aspera tunica, & frequentibus flagellationibus.

§. 29. Vestis illi interior cilicium, & crassa asperaque tunica, exterior priuata, lanea, ac vilis, & attrita, publica dignitatis propria, super paleas, aut super asses, paleis pleno puluino capiti supposito cubabat, interdum super ipsam humum, sagulo tantum substrato, postquam enim lectum suum pauperibus pestilentia laborantibus, largitus fuit, nunquam super lectum culcitra stratum dormiuit. Accedebant frequentes corporis flagellationes, aliæque id genus complures mortificationes.

Anno ætatis sua 57. obdormiuit in Domino.

§. 30. Quibus tandem gradibus, cum ad illam seruorum Christi perfectionem peruenisset, vt per gratiam Spiritus Sancti audire à Domino posset, Serue bone & fidelis, à paucis, & humanis rebus in quibus fuerat fidelis, super multa, & æterna bona constitui meruit, & intrare in gaudium Domini sui, anno siquidem ineunte ætatis suæ LVII. cum prius, quasi discessui sese comparans, Varalli montis Nauariensis diœcesis, religiosas passionis Christi memorias adiisset, ibique vniuersos annos suos recogitando, generali confessione culpas diluisset, & cum amaritudine animæ suæ quindecim dies in oratione, ieiuniis, vigiliis, aliisque corporis afflictionibus egisset, æger Mediolanum delatus, consummato cursu, obdormiuit in Domino.

Miraculis claruit.

§. 31. Eius obitum vniuersi populi Mediolanensis luctus consecutus est, aliis Sanctum, aliis communem Patrem amissum querentibus. Excellentem vero famuli sui sanctitatem comprobare etiam voluit Altissimus testimonio miraculorum, quorum complura, etsi ab eo viuente facta in actis recensentur, insigniora tamen post eius beatam dormitionem edita probantur.

Cæco infanti oculos dedit.

§. 32. Nam quidam infans, Philippi Nauæ, & Lacinæ Mediolanensis filius, quem sine oculis in lucem editum fuisse Medici re mature perpensa, affirmauerant, piæ matris, ad Caroli auxilium conuersæ, precibus mirabiliter illos à Domino accepit, quippe sorore quinque annorum Carolum infanti benedictionem dedisse, & illum oculos aperuisse clamante, mater, clamore aduocata puellæ, oculos infantem habere deprehendit.

Paralyticæ sensum & motū restituit.

§. 33. Et Sanctimonialis Monasterij Maioris Mediolanensis nomine Paula Iustina Casata, cui dexteræ partis corporis omnem sensum ac motum paralysis ademerat, cum ad S.Sacerdotis Imaginem, voto prius suscepto, & eleemosyna erogata, sacra communione refecta, magno spiritus ardore & fiducia oraret, statim sensum, & motum cum valatudine recuperauit, ita vt ad Oratorium se conferre, & gratias Deo agere libere potuerit.

Hecticam & longam febrē ab infirma expulsit.

§. 34. Altera vero Monialis ex Capucinis nuncupatis, eiusdem Ciuitatis, cui nomen Candida de Agadis, triennio hectica febre tam acriter laborauerat, vt desperatæ salutis, ac morti proxima existimaretur, hæc voto similiter emisso, & S.Pont. auxilio deuote implorato, ad Caroli vestis superimpositæ contactum statim conualuit.

Membrorum sanitatem infirmæ largitus est.

§. 34. Votum similiter cum vouisset Angela Antonia quædam Senensis annorum fere 70. quo se Dominus per intercessionem B.Caroli, à memb. infirmitate sanaret, cum absque alterius auxilio incedere non valeret, antequam votum soluere finiuit, valetudinem consequi meruit.

Neruos & crus infirmæ sanauit.

§. 36. Ad imaginem rursus serui Christi magna cum deuotione, dum meritis eius confidens Deum orat Candida Francisca de Fortis, Monasterij S.Agnetis Mediolanensis, vt à graui morbo liberaretur, quo tertio iam mense affligebatur, quem spasmum ex catarrho Medici censebant, indeque crus illi dexterum contractum erat, nullisque remediis depelli valuerat, suaui quadam quasi aura neruos, & crus dexterum perfundi, & reconciliari sentit, ac finita oratione pedibus consistit, & sanatur.

Articulari morbo aliam liberauit.

§. 37. Angela quoque Buticella Papiensis grauissimo articulorum morbo affecta, ex quo omnium membrorum motu, præter quam linguæ, destituta, languebat, ad eius imaginem pro sanitate orante, meritis & precibus Caroli, vnà cum deuotæ feminæ oratione morbus mirabiliter finiuit.

Manuū acerbissimum dolorem ab altera deleuit.

§. 38. Et Anna, mulier nobilis Polona, ex Marchionibus de Mitou, cum annos circiter nouem manuum acerbissimis doloribus, cum tumore, & digitorum contractione laborasset, omni medicinæ auxilio frustra tentato, ad imaginem itidem beati Caroli conuersa, eius opem, magno cum spiritus ardore, implorans, statim sanitatem recuperauit.

Crurū vlcera alteri consolidauit.

§. 39. Sepulchrum quoque serui sui placuit Domino multis signis mirificare, fidelium preces in diuersis eorum necessitatibus exaudiendo. Ex quibus illud est eximium, quod cum vir quidam nobilis Mediolanensis, nomine Io. Iacobus Lomacius, crurum quinquennij vlceribus affligeretur, neque à medicina valetudinem consequendi spes relicta esset, acrioribus quam soleret, doloribus aliquando correptus, ad viri Sancti sepulchrum, bacillo innixus, proficiscitur, ibique pro recuperanda valetudine feruenti spiritu orat. Oratione finita, sine dolore Missam audit,

deinde incolumis confugit, ac domum reuersus, admirabili Dei beneficio crurum vlcera consolidata, sibique sanitatem redditam deprehendit.

Peruersos distortosq; alterius pedes recte composuit.

§.40. Præterea Margarita Monta, Mediolanensis puella, annorum sex, adeo distortis ac peruersis pedibus nata erat, vt plantæ interius conuersæ, se inuicem adspicerent, ac pedis pars exterior plantæ officio fungeretur, tamen à corporis vitio huiusmodi, quod nec industria obstetricis, neque sexennio quæsitum humanum remedium corrigere valuerant, per B. Confessoris intercessionem liberata est, à matre enim ad sepulchrum eius ducta, ab alterius primum, deinde reducta, ac voto etiam edito ab alterius etiam pedis huiusmodi inuersione sanata est.

Infantem neruis genibusq; resolutis natã, sanitati restituit.

§.41. Non minoris momenti est, quod operatus est Dominus sancti Pontificis meritis, in altera infanta nomine Ioanna de Maronis, eiusdem Ciuitatis matre ad sepulchrum eius similiter orante, cum enim infans neruis, quibus tibiis illigantur pedes, genibusque resolutis nata esset, ita vt incedere minime posset, ac pedes in humeros, cum vellet libere attolleret, & quartum iam ætatis annum egressa esset, fama miraculorum beati Caroli excitati parentes, ad eius sepulchrum illam, cum oblationibus, deferri curant, indeque vitio sublato, sana domum refertur.

Cancri morbum expulit.

§.42. Aurelia de Angelis cancri morbo grauissimo, multum inueterato, cum febre & acri dolore in sinistro crure affecta, quem Medici insanabilem humana arte indicauerant, ad serui Dei auxilium conuersa, ac voto suscepto, eiusque sepulchrum venerationis causa cum se adituram vespere proposuisset, mane à febre libera, sanescere mirum in modum crus cœpisse cernit, ac triduo penitus conualuit.

Hernia morbo liberauit puerum.

§.43. Puer vero quinque annorum, Hieronymi Beriolæ & Agnetis ab Ecclesia filius, Melchior nomine, hernia admodum graui & periculosa laborabat, magno cum dolore, & vniuersi corporis quasi ex aqua inter cutem tumore, quamobrem Medicorum irritos conatus diu mater experta, beatum Carolum supplex orat, vt ex iis necessitatibus filium seque eriperet, vel impetrando infanti à Domino sanitatem, vel vitæ miserandæ finem, has preces somnus consequitur infantis, qui post paucas horas expergefactus matrem vocat, eique refert Cardinalem suum morbi locum manu in qua lucidum gereret annulum tetigisse, ac sanasse, quo audito (mirabilis Deus) mater filiolum adspicit, ac vere conualuisse comperit.

Alium Infantem in Ticinũ delapsum, à demersione præseruauit.

§.44. Non longè dissimili ratione alterum puerum Papiensem Bernardini Ticoni filium, suprascripto æqualem à mortis faucibus eripuit Dominus per merita famuli sui retribuens pietati parentum, qui ad Sancti Dei imaginem filiolum vespere quotidie orare, & illum inuocare docuerant, cum enim in Ticinum, aquis tumidum delapsus fuisset infans, & antequam quisquam illi opem ferre posset quasi quarta horæ pars elapsa fuisset, nunquam tamen est demersus, sed tanquam leue corpus supernatans, eousque delatus est, donec educeretur, eductus plane incolumis sese B. Carolo rubeis induto vestibus, sustentatum ne mergeretur narrauit. B. Caroli autem auxilium more à parentibus accepto inuocans, dum decideret à pluribus auditus fuerat.

Hinc Clem. VIII. de Canonizatione Caroli multis modis requisitus negotium Cardd. sacris Ritib deputatis demandauit, & de eorũ consilio causã pluribus Palatij Apostolici Auditoribus commisit.

§.45. Hæc itaque & alia quam plura signa & prodigia, quibus serui sui præclara merita contestatus est Dominus, cum illam in Populis sanctitatis famam, & erga B. Pontificem deuotionem, quam vita excitauerat auxissent, & in dies magis augerent, dederunt exordia clarificationis à Patre luminum Carolo præstitutæ. Itaque an. 1601. precibus Congregationis Oblatorum S. Ambrosij Mediolanensis à Carolo institutæ, primum à Vicario Venerabilis fratris nostri Archiepiscopi Mediolanensis, duo processus de vita, alter de miraculis sancti Confessoris formati sunt, exinde Clerus & Consilium generale eiusdem Ciuitatis Mediolanensis ad fel. rec. Clementem Papam VIII. prædecessorem nostrum, Oratores de B. Caroli Canonizatione miserunt, quibus auditis idem Clemens, causam Venerabilibus fratribus nostris, tunc suis S. R. E. Cardinalibus sacris Ritibus præfectis demandauit, de quorum consilio causa delegata tribus Sacri Palatij nostri causarum Auditoribus, dilecto videlicet filio Francisco Peniæ Decano, ac dilecto etiam filio nostro Ioanni Garziæ tit. SS. Quatuor Coronatorum presbytero Cardinali Millino nuncupato, tunc earumdem causarum Auditori, ac bo. mem. Alexandro Littæ, quibus deinde bo. etiam mem. Alexander Iustus, & Bernardinus Scotus, & huic demum dilectus filius Horatius Lancellotus earumdem causarum similiter Auditores subrogati fuerunt, cum facultate nouos processus, si eis videretur conficiendi.

Qui nouos processus faciendos decreuerunt.

§.46. Ipsi re mature examinata, nouos processus auctoritate Apostolica faciendos censuerunt.

Leo XI. ad vlteriora procedi iussit.

§.47. Deinde eodem Clemente prædecessore viam vniuersæ carnis ingresso, ac fel. rec. Leone Papa XI. similiter prædecessore nostro, ad Apostolatum assumpto, eadem causa prædictis Auditoribus commissa, & vt ad vlteriora procederent mandatum fuit.

Hic Pont. parter negotiũ Canonizationis promouit.

§.48. Eodemque Leone, sicut Altissimo placuit, ab humanis exempto, nostraque humilitate, inscrutabili Dei iudicio, nullis suffragantibus meritis, ad Catholicæ Ecclesiæ regimen vocata, officij nostri debitum exigere censuimus, vt S. Card. Canonizationis negotium promoueretur, quando, si Deo aspirante, vt sperabatur successisset, magno cum Ecclesiæ suæ augmento decoris, & credentium, præsertim Sacerdotalis ordinis fructu, gestum iri constabat.

Regesque & Principes idẽ expostularunt.

§.49. Accedebant etiam charissimorum In Christo filiorum nostrorum Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici, Sigismundi etiam III. Poloniæ Regis, & Constantiæ Reginæ Illustrium Principum, & aliorum multorum preces, quibus à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris prædictis, & à nobis id sæpius postulauerant, & postulabant.

Supradicti ergo Auditores completo processu & re mature examinata, Caroli Canonizationem fieri posse retulerunt.

§.50. Quamobrem, cum in eadem causa, absque mora progredi Auditores mandauissemus, ipsi ex nouo processu, auctoritate Apostolica per Venerabiles fratres nostros Philippum, Comensem & Claudium Placentinum Episcopos confecto, & ad se misso mandato nostro, diu multumque negotio discusso, & accurate examinato nobis primum, deinde Cardinalibus prædictis tandem retulerunt, constare de B. Caroli sanctitate vitæ, excellentia fidei, & miraculis, & omnia ad Canonizationem, à Sacris Canonibus requisita, legitime fuisse probata, ita vt si nobis videretur, ad Serui Dei Canonizationis solemnem actum procedere possemus.

Supradicti Cardd. causã recensent & accuratissime in eamdem sententiam conuenerunt.

§.51. Restabat vt relationem Auditorum, & vniuersam causam de more iidem Cardinales accuratissime recenserent, & pro rei grauitate recognoscerent, id quod cum recte fideliterque præstitissent, idemque omnes censuissent, ac deinde Venerabilis frater noster Dominicus Episcopus Ostiensis & Veliternus, S.R.E. Card. Pinellus nuncupatus, eorum antiquior, suam Collegarumque sententiam, cum totius summa processus retulisset in Consistorio nostro secreto, reliqui Card. qui aderant in eamdem sententiam concesserunt.

In publico cõsistorio Aduocatus aulæ cõsistorialis Papa de Canonizatione diserte dixit, & Regis Philippi nomine supplicauit Pontifici.

§.52. Quapropter sequenti publico Cõsistorio, in quo pro Canonizatione diserte dixit dilectus filius Iulius Roma, Aulæ nostræ Consistorij Aduocatus, ac nomine prædicti Philippi Regis nobis humiliter supplicauit, Nos de tanti momenti negotio, vt par erat, deliberaturos cum iisdem Cardinalibus & Episcopis in Curia præsentibus respondimus, & Card. & Episcopos, qui tunc aderant hortati sumus, vt eleemosynis, ieiuniis, & orationibus Spiritus Sancti auxilium deuote implorarent.

Qui in semipleno Consistorio de hoc sermonem habuit, & omnes B. Carolum Canonizandum esse dixerunt.

§.53. Cum verò in Semipublico Consistorio, quod ex more deinde habuimus, vocatis non solum Cardinalibus, sed etiam Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis prædictis, ac præsentibus nostris, ac Sedis Apostolicæ Notariis, ac Sacri Palatij nostri Apostolici causarum Auditoribus, nos de vita, & miraculis B. Caroli quæ oportebat proposuissemus, omnes B. Carolum Canonizandum esse apertis suffragiis censuerunt.

Idem Pontif. Deo gratias egit.

§.54. Quorum vnanimi consensu audito, aperuimus os nostrum in benedictionibus, & gratias egimus diuinæ clementiæ, quod tantam gratiam tribuisset puero suo, ac per eum honorificare vellet ministerium nostrum, & Canonizationis declarauimus diem, adhortantes omnes, vt iunctis nobiscum precibus, eleemosynis, ieiuniis, & sacrificiis Spiritus sancti gratiam, infirmitati nostræ in eam rem procurarent.

Hæc itaque die 1. Nouēb. rite & recte omnibus seruatis, ipse Pōtifex B.Carolum, Sanctum esse pronunciat, & SS. Confessorum Catalogo adscribit.

§. 55. Denique cum nihil restaret eorum quæ ex Sanctorum Patrum auctoritate, sacrorum Canonum Decretis, ac S.R.E. antiqua consuetudine agenda, & obseruanda sunt, hodie in Sacrosancta B Petri Principis Apostolorum Basilica, in qua solemni ritu, cum iisdem Venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis prædictis, Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, ac familiaribus nostris, Clero sæculari, & regulari, ac maxima populi frequentia mane conuenimus, post repetitas pro Canonizationis decreto petitiones nomine eiusdem Philippi Regis, à dilecto filio nostro Ferdinando S. Eusebij Presbytero Cardinale, per Iulium Aduocatum prædictum, post sacros Hymnos, Litanias, aliasque preces, post Spiritus sancti gratiam rite imploratam, ad honorem Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis ac fidei Catholicæ exaltationem, & Religionis Christianæ augmentum, auctoritate Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti, beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Vrbe præsentium consilio, & vnanimi consensu, bonæ memoriæ Carolum Borromæum, dum vixit tituli S.Praxedis presbyterum Cardinalem, & Archiepiscopum Mediolanensem, de cuius sanctitate vitæ, fidei sinceritate, & miraculis plene constabat, & constat, Sanctum esse definiuimus, ac sanctorum Confessorum Pontificum Catalogo adscribendum decreuimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, illumque omnes fideles venerari mandauimus, & mandamus.

Eiusque Festū die 4. eiusdem Mensis agi præcipit.

§. 56. Statuentes, vt ab vniuersali Ecclesia in eius honorem Ecclesiæ, & Altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari, & consecrari possint, & singulis annis die 4. Nouemb. Festum ipsius & officium sancti Confessoris Pontificis ad Breuiarij Romani præscriptum, deuote celebretur.

Eadem die eius sepulchrum visitantibus indulgentias elargitur.

§. 57. Eademque auctoritate omnibus Christi fidelibus, vere pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis eodem die festo, ad sepulchrum in quo Corpus eius requiescit, deuote accesserint visitandum, vnum annum & vnam quadragenam, iis vero qui in eiusdem Festi octaua, quadraginta dies de iniunctis, seu quomodolibet debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxauimus, ac relaxamus in forma Ecclesiæ consueta.

Deinde ad Altare D.Petri, præstiti solemnis Missam egit, cum S.Caroli commemoratione.

§.58. Postremo Deum Patrem æternum, Regemq; gloriæ Christum, Patris sempiterni Filium, ac sanctum Paraclitum Spiritum, vnum Deum, vnum Dominum laudibus, & confessionibus venerari, sacroque Hymno decantato, solemni Oratione Confessorum Pontificum per B. Caroli merita rite sumus precati, atque ad Altare sancti Petri Apostoli Missam egimus, cum eiusdem sancti Pontificis commemoratione, omnibusque Christi fidelibus tunc præsentibus Plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem concessimus.

Dat postremō gloriam Deo, omnesq; apud eū orare hortatur, vt B. Carolum Ecclesiæ suæ patronum præstare dignetur.

§. 59. Æquum est igitur dare nos gloriam, & honorem, & benedictionem viuenti in sæcula sæculorum, qui benedixit conseruum nostrum in omni benedictione spirituali, vt esset sanctus & immaculatus coram ipso, & cum illum dederit nobis Dominus tanquam fulgentem stellam in hac nocte peccatorum, & tribulationum nostrarum, adeamus ad Diuinam clementiam ore, & opere suppliciter, vt Carolus Ecclesiæ, quam vehementer dilexit, prosit etiam meritis & exemplo, adsit patrocinio, & in tempore iracundiæ fiat reconciliatio, per Christum Dominum nostrum.

Exemplis huius Bullæ credi iubet.

§. 60. Ceterum, quia difficile foret præsentes nostras literas ad singula loca, vbi opus esset, deferri, volumus vt earum exēplis etiam impressis, manu publici Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadē vbique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus, si exhibitæ vel ostensæ essent, haberetur.

Sanctionēque pœnalem apponit.

§. 61. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum decreti, definitionis, adscriptionis, mandati, statuti, concessionis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. An. 6. 1. Nouemb.

Dat. Romæ apud S.Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1610. Kal. Nouemb. Pont. nostri Anno 6.

Papa subscr.

Ego Paulus Catholicæ Ecclesiæ Episc.

Card. subsc.

Ego A. Maria Episc. Prænestin. Card. Gallus.
Ego Antonius Episc. Albanen. Card. Saulus.
Ego Euang. tit. S.Laurentij in Lucina presbyter Cardin. Cusentin.
Ego Fr.Greg. tit. S.Mariæ Transtyb. presb. Card. de Monte Elpero.
Ego Fr.Maria tit. S.Mariæ in Aracœli presb. Cardinalis à Monte.
Ego Flaminius tit. S. Mariæ de Pace presbyter Cardin. Platus.
Ego Federicus tit. S. Mariæ Angelorum presb. Cardin. Borromæus.
Ego Petrus tit. S.Io. & Pauli presb. Card. Aldobrandinus S.R.E. Camerarius.
Ego Octauius tit. S.Sabinæ presb. Card. Bandinus.
Ego L. tit. S.Lauren. in Pane, & Perna presb. Cardinalis Blanchettus.
Ego Bartholom. tit. S. Mariæ in Porticu presb. Cardin. Cæsius.
Ego Franciscus tit. S.Mariæ de Populo presbyter Cardin. Mantica.
Ego Io.B. tit. S.Priscæ presb. Card. Beuilaqua.
Ego Dominicus tit. S.Petri in Monte Aureo presb. Card. Thuscus.
Ego Robert. tit. S.Mariæ in Via presb. Card. Bellarm.
Ego Dominicus SS.Duodecim Apostolorum presb. Card. Gymnasios.
Ego Antonius tit. S. Crucis in Hierusalem presb. Cardin. Zapata.
Ego Carolus tit. S.Clementis presb. Card. de Comitibus.
Ego Iacobus tit. S.Stephani in Monte Cælio presb. Card. Sannesius.
Ego Ermiuius tit. S. Mariæ Transpontinæ presb. Card. de Valentibus.
Ego Ferdinandus tit. S. Eosebij presb. Card.
Ego Scipio tit. S. Chrysogoni presb. Card. Burghesius, Maior Pœnitentiarius.
Ego Io.Garsia tit. SS.Quatuor Coronatorum presb. Card. Millinus.
Ego Marcellus Card. Lantes. tit. SS. Quirici, & Iulitæ.
Ego Cardinalis de la Roch-Foucault. tit. S.Calixti.
Ego Michael Angelus Tontus Card. Nazarenus tit. S.Bartholomæi.
Ego Fabritius Card. Verallus tit. S. August.
Ego Io.Baptista tit. S.Sixti Card. Lenius.
Ego Alexander S.Laurentij in Damaso. Diac. Card. Montaltus, S.R.E. Vicecancellarius.
Ego Odoard. S.Eustachij Diac. Card. Farnesius.
Ego A. S.Angeli in Foro Piscium Diac. Card. Perettus.
Ego Io. Baptista S.Mariæ in Cosmedin. Diaconos Card. Datus.
Ego A.Sanctæ Agatæ Diac. Card. Capponius.

Declaratio, & extensio constitutionis Clem. VIII. Circa formam communicandi Indulgentias ad Canonicos, & Capitulum Basilicæ Lateranensis de Vrbe, & alios quoscumque huiusmodi facultatem communicandi Indulgentias habentes. LXIII.

Ipsa Clementis constitutio est 115. incipiens, Quæcumque. *hic supra.*

Edita A.D. 1610.

P A V L V S P A P A V.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

QVæ salubriter à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus constituta sunt, vt ab omnibus præsertim in Alma Vrbe nostra inuiolabiliter obseruentur, ex officij nostri debito prouidere tenemur, prout in Domino conspicimus expedire.

Clem. VIII. præscripsit omnibus Regularibus, & Institutis formam sibi 255

§. 1. Olim siquidem fel. rec. Clemens Papa VIII. prædecessor noster, volens nonnullas prauas consuetudines tollere, quæ irrepserant in vsu facultatum à Sede

Erigendi alias Confraternitates & Congregationes cu indulgentiarũ communicatione, vt in sua cõst. 115. Quæcumque. hic sup.

Apostolica concessarum nonnullis regularibus Ordinibus, Religionibus, & Institutis, ac etiam Christi fidelium sæcularium Archiconfraternitatibus, & Congregationibus diuersarum nationum, & institutionum, tam in prædicta Alma Vrbe nostra, quam in aliis Ciuitatibus, & locis Christiani Orbis institutis, erigendi, & instituendi, necnon etiam sibi aggregandi Confraternitates & Congregationes, eiusque priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta sibi concessa respectiue communicandi, perpetuo valitura constitutione, quæ incipit. Quæcumque à Sede Apostolica: facultates huiusmodi moderando, indulgentias, aliasque spirituales gratias communicandas, & formulam easdem Confraternitates, & Congregationes erigendi, instituendi, aggregandi, & respectiue communicandi præscripsit, & alia constituit, voluit, & ordinauit, prout in literis in huiusmodi forma Breuis, sub Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 7. Septemb. 1604. Pontificatus sui Anno decimo tertio, desuper expeditis plenius continetur.

Canonici, & Capitulũ Basilicæ Lateranensis de Vrbe, in d.const. non comprehendi prætendebant.

§. 2. Cum autem sicut accepimus, dilecti filij Capitulum, & Canonici Basilicæ Lateranensis de eadem Vrbe, diuersas vbique constitutas Ecclesias, vel Capellas, seu Altaria, vel Oratoria eidem Basilicæ submittere, subiicere, annectere, incorporare, ac in Basilicæ prædictæ membrum recipere, atque in submissione, subiectione, annexione, incorporatione, & receptione huiusmodi eisdem, necnon aliis similiter Ecclesiis, Capellis, Altaribus, seu Oratoriis, & piis locis, ædificatis, & constructis in solo Lateranensi varias indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, indulta, & priuilegia concedere soleant, dictæ constitutionis forma, & quod in ea se non comprehendi prætendant, minime seruata.

Hic igitur Pontifex declarat, dictum Capitulũ Lateranensẽ, & alia quæcumque quoad indulgentias per ea aliis communicandas comprehendi.

§. 3. Propterea nos volentes vt constitutio prædicta, tam ab eisdem Lateranensis Ecclesiæ capitulo, & Canonicis, quam ab aliis quibuscumque ius, & facultatem communicandi huiusmodi indulgentias habentibus, vt par est sine discrimine in posterum obseruetur, constitutiones & literas prædictas dicti Clementis prædecessoris eum suis clausulis & decretis ad Basilicæ Lateranensis, & aliarum Basilicarum, & Ecclesiarum quarumcumque, capitula, Canonicos, & quasuis alias personas, similes facultates habentes, illisque vtentes, ad effectum videlicet vt ipsa capitula, & Canonici, ac personæ, nullas in posterum indulgentias communicare possint, nisi prædictæ constitutionis forma seruata, & ea solummodo, quæ a nobis illis præscribitur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium extendimus, & ab ipsis perinde ac si eorum expressa mentio in dictis literis facta esset perpetuis futuris temporibus, sub pœnis in eisdem literis contentis inuiolabiliter obseruari præcipimus, & mandamus.

Clausula derogatoria.

§. 4. Non obstantibus præmissis, & omnibus illis, quæ idem Clemens prædecessor dictis literis voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus tamen, quod indulgentiæ, peccatorum remissiones, gratiæ, & priuilegia per dictum capitulum, & Canonicos Lateranenses vigore indultorum eis a Sede prædicta concessorum quibusuis Ecclesiis, Capellis, Altaribus, Oratoriis, & locis piis, hactenus concessa, & communicata in suo robore permaneant.

Fides transumptorum.

§. 5. Quodque præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 6. 23. Nouemb.

Dat. Romæ apud S.Petrum, &c. 23. Nouembris 1610. Anno 6.

LXIX. Declaratio, quod Fratres Congregationis Ioannis Dei, in Regnis Hispaniarum, tria vota substantialia, & quartum seruiendi Infirmis eius Hospitalium emittere, & sub regula S. Augustini, Ordinariorumque correctione & obedientia degere debeant, vtique propterea Religiosi & Regulares censeantur.

Hæc eadem particularis Congregatio nonnulla nuper edidit pro bono eius regimine statuta, quæ idem Sanctissimus confirmauit, sed eorum authenticum opportune haberi non potuit.

Congregationem vero generaliter approbauit Pius V. in const.143. sup. lib.2. Reformauitque Clem. VIII. in const.44. hic sup. Et vnum ex eius Fratribus in qualibet eiusdem Domo, ad presbyteratum promoueri indulsit hic idem Paulus V. sup. in const.55.

Aduerte etiam inf. ad huius Pont. Const.110. Romanus, ad quam notaui.

P A V L V S   P A P A   V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1611.

Exordium.

Romanus Pontifex circa sacrarum Religionum & Congregationum, ac etiam Hospitalium, & aliorum piorum locorum salubrem directionem, & felicem progressum ex demandatæ sibi Apostolicæ seruitutis officio intentus, ea quæ desuper a prædecessoribus suis facta fuisse comperit partim approbat, & confirmat, partim vero aliis iustis causis ita suadentibus alterat, & immutat, aliasque eiusdem officij sui partes fauorabiliter interponit, prout rerum, locorum, temporum, & personarum qualitate pensata conspicit in Domino salubriter expedire.

Congregationi Fratrum Ioannis Dei, pauperum & infirmorum subuentioni maxime vtilis Romani Pont. nonnullas gratias elargiti fuerunt.

§. 1. Dudum siquidem cùm congregatio Ioannis Dei sub regula S. Augustini in republica christiana introducta, & subinde Apostolica auctoritate recepta, atque admissa fuisset, vt gratia cooperante diuina per varias partes multiplicatis illius Fratribus mirabiliter propagaretur, & quamplurima hospitalia ex congestis Christi fidelium eleemosynis construeret, in eisque innumerabiles pauperes vtriusque sexus, videlicet senes, mente captos, membrorum, & virium impotentia atque debilitate laborantes, aliasque miserabiles personas pro eorum morbis, & infirmitatibus, etiam incurabilibus subleuandis, refouendis, & sanandis, continuo reciperet. Diuersi interim Romani Pontifices prædecessores nostri Congregationem huiusmodi in eadem Republica Christiana, pauperum & infirmorum huiusmodi subuentioni apprime vtilem, ac personarum inibi sub illius habitu eisdem pauperibus & infirmis charitatiue deseruientium opera apud Deum valde meritoria fore animaduertentes, ac ipsius congregationis felici successui, & salubri regimini, atque directioni intendentes, illis nonnulla priuilegia, gratias, & indulta benigne concesserunt.

Pius V. habitũ Fratribus præscripsit, eleemosynas colligendi pro eius Hospitalium subuentione licentiã concessit, Ordinariorumque obedientiæ supposuit.

§. 2. Siquidem fel. record. Pius V. prædecessor noster hoc præstantissimum genus officij, infirmos in Hospitalibus existentes adiuuandi certior factus, per tunc existentem confratrem Maiorem nuncupatum, Hospitalis Ioannis Dei nuncupati Granatensis, Ordinis S. Augustini, in dicto, & nonnullis aliis ad instar illius erectis Hospitalibus pie exerceri, concessit licentiam, & facultatem pro tempore existentibus Fratribus dictorum Hospitalium deferendi certum habitum tunc designatum, eleemosynasque colligendi, & de earum administratione singulis annis legale computum loci Ordinario in quo hospitalia huiusmodi consisterent reddendi, dummodo sub regula S Augustini, & sub obedientia Ordinarij eiusdem loci, in quo ipsa Hospitalia existerent, degeret, nonnullaque alia quoad eosdem Fratres eorumque Hospitalia ordinauit.

Sixtus V. eosdem in vnam Congregationem Ioannis Dei vniuit, & in Vrbe capitulũ generale celebrandum indixit, Prouinciasque distinguendi & Generalem eligendi, facultatem concessit.

§. 3. Et deinde fel. rec. Sixtus Papa V. prædecessor noster, cum plerique eorum tria vota substantialia, ac quartum de iuuandis infirmis emitterent, nec Generalem, nec constitutiones, aut certum viuendi modum haberent, omnia Hospitalia Ioannis Dei nuncupata, tam in Italia, quàm in ceteris quibusuis Prouinciis, etiam Transalpinis existentia, inuicem vniuit, ac vnam congregationem Ioannis Dei nuncupatam erexit, ac in Hospitali S. Ioannis Calauitæ de Vrbe Capitulum generale dictorum confratrum de mense Maij, tunc proxime venturo celebrandum indixit, ac Prouincias distinguendi, & Generalem eligendi, aliaque desuper faciendi, licentiam, & facultatem concessit.

Clem. VIII. vnum ab his Fratribus nominandi Ho-

§. 4. Et post eos fel. record. Clemens Papa VIII. spectans Fratres dictæ congregationis, quorum plerique tria

spitalibus votum dumtaxat emittere, & sub Ordinariorum obedientia degere decreuit.

tria vota substantialia religionis, ac etiam quartum de iuuandis infirmis emittebant, nulla professione prætetquam Hospitalibus & infirmis inibi seruiendi per eos emissa, sub obedientia Ordinariorum locorum quietius, & tranquillius victuros, ac delinquentes, sine scandalo aut nota aliqua ex locis vbi degerent sic expelli posse, per eius literas in forma Breuis confectas, sub Dat. die 13. Februarij, Pontificatus sui anno 1. inter alia perpetuo statuit & ordinauit, quod de cetero Fratres Congregationis huiusmodi, vnum dumtaxat inseruiendi prædictis Hospitalibus sub obedientia Ordinarij votum emitterent, prout in ipsis literis plenius continetur.

Maior autem Hospitalium in Regnis Hispaniarum summo Pont. exponi fecit, quod d. decretū Clementis VIII. in illis Hospitalibus effectū sortitum non est, & Fratres tria vota, & etiam quartū de iuuandis infirmis emittere consueuisse, idque & eos à sæculo seiungi, & Congregationis munia, & sub regula S. Augustini obire salubrius esse.

§. 5. Cum autem sicut dilectus filius Petrus Frater Maior Hospitalium, & locorum dictæ Congregationis in Regnis Hispaniarum constitutorum, Nobis nuper exponi fecit, quod literæ Clementis VIII. supradictæ in Hospitalibus & locis Regnorum huiusmodi, nonnullis tamen, iisque paucis exceptis quoad hoc nunquam executioni demandatæ, nec effectum suum sortitæ fuerint, imo post eas Fratres supradicti tria vota & quartum de iuuandis infirmis emittere, prout antea fere in omnibus suorum Hospitalibus locis perrexerint, idqoe etiam nunc obseruent, vtiliusque & salubrius, ac bono regimini ipsorum, Hospitalium gubernationi conducibilius esse experti fuerint, quin etiam progressu temporis experientia docente compertum sit, Fratres dictæ Congregationis qui inibi sub regula S. Augustini degere, & vltra receptionem atque seruitium Infirmorum, proprium ipsius Congregationis institutum, etiam normam in eadem Ecclesia præscriptam, ad instar illius professorum sedulo obseruare, eique insistere dignoscuntur, si pariter à sæculo abscinderentur, & eius Congregationi per emissionem trium votorum vltra quartum de iuuandis Infirmis religioni penitus auctoritate Apostolica mancipaentur, ea ratione seruitium & assistentiam dictorum Infirmorum, aliaque munia eis ex instituto Congregationis huiusmodi iugiter incumbentia expeditius & salubrius obituros, ac propterea æquum & suæ vocationi congruum fore eos etiam ad emissionem supradictorum votorum, per Nos, & Sedem Apostolicam admitti.

Hic ergo Pontifex, Fratres in illis Regnis sic professionē emittere debere decreuit.

§. 6. Nos igitur, qui similia opera pia & meritoria Deo accepta ministerio nostri Pastoralis officij libenter promouemus, de consilio dilectorum filiorum nostrorum Pompei S. Balbinæ Arrigoni, Io. Garziæ SS. Quatuor Millini, Michaëlis S. Michaëlis, S. Bartholomei in Insula S.R. E. Presbyterorum Cardinalium Nazareni nuncupatorum, quibus hoc negotium sedulo examinandum, & deinde nobis referendum commisimus, circa præmissa ac etiam alia dictæ Congregationis laudabile institutum concernentia, prout ex eiusdem officij debito tenemur, maturius disponere cupientes, ipsumque Petrum à quibusuis, &c. censentes, necnon ordinationes, statuta, priuilegia, gratias, & indulta huiusmodi, ac tam super eis confectarum, quàm supradictarum eiusdem Clementis prædecessoris literarum tenores etiam veriores, atque inde sequuta quæcumque præsentibus pro expressis habentes, supplicationibus dicti Petri in ea parte inclinati, de nobis attributæ potestatis plenitudine, præsentium tenore perpetuo statuimus & ordinamus, quod ex nonc perpetuis futuris temporibus, in Hospitalibus & locis Regnorum huiusmodi, quæ proprium Confratrem Maiorem eorum regimini, & administrationi, sub iurisdictione tamen & visitatione Ordinatij præfectum habere consueuerunt, illique videlicet hactenus eis nomen suum dederunt, & inibi vltra annum steterunt statim, reliqui autem, & qui in posterum in eis habitum suscipient, anno eorum probationis elapso, ac alias iuxta sacrorum Canonum, & decretorum Concilij Tridentini præscriptum tria vota antedicta, videlicet obedientiæ, castitatis, & paupertatis, ac insuper quartum votum seruiendi Infirmis in suorum Superiorum manibus solemniter emittere omnino teneantur.

Et sic professos, vere, & proprie religiosos & regulares, eorūque verā sub regula S. Augustini religionem esse declarat.

§. 7. Huiusmodi autem personas, quæ elapso probationis anno quatuor prædicta vota solemniter emiserint, vere ac proprie Religiosos, ac proprios & veros Regulares esse, ac pro talibus ab vniuersis Christi fidelibus habendos & recipiendos, illamque veram & propriam sub regula S. Augustini Religionem esse, ac inter reliquas Ecclesiæ Catbolicæ Religiones esse connumerandam.

Eos autem ad habitum, & professionem, qui pro numero infirmorum necessarij erūt dūtaxat admitti præcipit.

§. 8. Non liceat autem Superioribus dictorum Hospitalium & locorum plures inibi ad habitum, aut professionem admittere, quam quot pro numero Infirmorum aliarumque miserabilium personarum illuc recurrere solitarum ministerio necessarij fuerint.

In singulis Hospitalibus eorundem Regnorum duos Fratres presbyteros administrationem sacramentorū pro infirmis, Fratribus & Ministris permittit.

§. 9. Præterea eisdem Hospitalibus dictorum Regnorum, vt deinceps in eorum singulis duo Fratres presbyteri manere & ali possint, qui confessiones, tam Infirmorum, quàm aliorum Confratrum & Ministrorum inibi audire, & iniuncta sibi pœnitentia salutari, eos à peccatis suis absoluere, illisque sanctissimæ Eucharistiæ, & Extremæ Vnctionis sacramenta ministrare, libere, & licite valeant, ac aliis verbo, & exemplo præire debeant auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus.

Maiorem & ceteros dictorū locorum iurisdictioni, & correctioni Ordinariorū supponit.

§. 10. Ceterum omnia Hospitalia, & loca eorumdem Regnorum, illorumque personas, & Superiores, etiam quod personæ Religiosæ sint, ac etiam dictum Confratrem Maiorem, & quemcumque alium pro tempore existentem, iurisdictiooi, superioritati, visitationi, & correctioni Ordinariorum locorum perpetuo subesse, Ordinariosque in loca, & personas huiusmodi, quoad causas ciuiles, & criminales, & mixtas, tam in visitatiooe, quam extra, plenam potestatem, facultatem, & auctoritatem perpetuis futuris temporibus habere, ac ratione omnium & singulorum bonorum, proprietatum & rerum, tam mobilium, quàm immobilium, decimas, primitias, noualia, & alia onera quomodolibet nuncupata, solita, & consueta quibuscumque locorum Ordinariis, Monasteriis, Domibus, Capitulis, Hospitalibus, parochialium Ecclesiarum Rectoribus, aliisque personis & locis, quibus ea colligendi ius competit, persoluere teneri, & ad id per opportuna iuris remedia cogi, & compelli, nisi priuilegio Apostolico, vel legitima præscriptione hactenus obseruata muniantur, nec deinceps contra iurisdictionem & superioritatem Ordinariorum, aut solutionem decimarum, primitiarum, noualium, & aliorum onerum præmissorum, vllo vnquam tempore qoantumois longissimo præscribere, aut præscripsisse dici, vel censeri.

Et si cessat Hospitalitas eorum locorū, administrationem ad Ordinarios spectare decernit.

§. 11. Quinimo si quando io hospitalibus & locis antedictis hospitalitas defecerit, eosdem Ordinarios illa, eorumque bona per Fratres huiusmodi, aut alias personas etiam sæculares administranda, ita quod Hospitalia & loca, illorumque bona prædicta nullatenus vnquam dictæ Congregationi incorporentur, committere & demandare posse, ac etiam debere volumus, decernimus & declaramus.

Et durante Hospitalitate quotannis locorū Ordinariis ... rationem reddere ...

§. 12. Imo dum dictorum Hospitalium administratio ad ipsos Fratres pertinebit, teneantur omnino singulis annis suæ administrationis rationem Ordinario reddere ad Tridentini Concilij præscriptum.

In tradit... tamen aliorum ... non præiudicare declarat.

§. 13. His tamen quæ superius in quacumque parte concessimus, declarauimus, & ordinauimus, Vniuersitatum, Collegiorum, aut singularium personarum quarumcumque iuribus qualibuscumque, si quæ illis super dictis Hospitalibus, bonis, personisve, etiam ratione Cappellaniarum, vel aliorum beneficiorum ex fundatione, dotatione vel alias legitime competat, vllo pacto præiudicarum, vel præiudicium vllum quantumuis minimum illatum esse non intendimus, idque expresse declaramus, & pro declarato ac in qualibet hoius dispositionis parte pro repetito haberi volumus, & mandamus.

Huius ... firma ... ... fulas fuit.

§. 14. Decernentes præsentes literas nullo vnquam tempore de subreptionis vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari vllatenus posse, sed semper validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, sicque per quoscumque Iudices, &c. sublata, &c. irritumque, &c.

Contrariis quibuscumque derogat.

§. 15. Non obstantibus fundationibus, & institutionibus Hospitalium, & locorum huiusmodi, ac dictæ eiusdem Clementis prædecessoris, aliisque Apostolicis, necnon in Vniuersalibus, Prouincialibus, & Synodalibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Hospitalium, locorum, & Congregationis huiusmodi iuramento

robotatis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, quibus omnibus, etiamsi, &c. de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An.7. die 7. Iulij. Datum Romæ apud S. Marcum, die 7. Iulij 1611. Anno 7.

LXX. Institutio Congregationis Prælatorum & egregiorum virorum, ad vbertatem Annonæ, & Grasciæ, in Sedis Apostolicæ temporali ditione, & in Vrbe potissimùm curandam, vltra aliam Congregationem Cardinalium à Sixto V. desuper erectam. Elargitioque priuilegiorum pro artem Agriculturæ exercentibus, & Ordinationes pro feliciori eiusdem artis propagatione.

Erectionem Sixti V. habes sup. in sua constit. 74. Immensa, lib. 2. Priuilegia autem perlege in constit. 5. Clementis VII. sup. lib. 1. & Pij V. constitut. 16. Pia, lib. 2. & constitut. 19. Cupientes. & in constitut. 72. Clementis VIII. Inter. sup. & in prædictis Bullis, ac aliis ibi indicatis, iurisdictionem Præfecti Annonæ videre poteris.

Edita An.D. 1611.

PAVLVS PAPA V.
Motu proprio, &c.

Exordium. PAstoralis officij cura Nos admonet, vt quæ ad Annonæ, & Grasciæ vbertatem, in ditione nostra temporali, potissimum vero in hac Alma Vrbe nostra, ad quem in dies tanta hominum frequentia vndique confluit, conseruandam spectare noscuntur, intensiori animo amplectamur, ac quantum in Domino possumus, in primis prouidere studeamus, vt in Agro Romano, locisque finitimis Agriculturæ ars humano vsui adeo necessaria nullatenus deseratur. Licet enim quamplures prædecessores nostri Romani Pontifices eadem solicitudine ducti, in hanc rem diligenter incumbentes, plura remedia, & prouisiones adhibere, priuilegia concedere, ac subsidia parare curauerint, quibus tum rei frumentariæ, tum aliarum rerum Annonam, & Grasciam concernentium vbertas nedum conseruari, sed augeri facile posset, hominum tamen culpa, quod non sine animi nostri perturbatione recensemus, frustratoria cuncta redduntur.

Causa huius const. §. 1. Quapropter Nos tanquam paterfamilias à Domino super familiam suam constituti, summopere cupientes quantum in nobis est nostra vigilantia hisce malis occurrere, dormientes Agricolas excitare, ac opportune etiam prouidere, vt Annonæ, & Grasciæ negotium vniuersum in futurum bene prouideque geratur, Agriculturæ exercitium vberius fiat, necnon frumenti & aliarum rerum ad communem vitæ vsum, & sustentationem necessariarum copia, in ipsa Vrbe, & reliquo Statu nostro temporali semper suppetat. Cum vero populi promerentibus peccatis ob terræ sterilitatem, seu alias Annona, vel Grascia aliquid incommodi, seu angustiæ inciderit, viri prudentes sint, qui eam cito subleuent, congruaque remedia subministrent.

Institutio Congregationis, ad curandam vbertat. Annonæ, & Grasciæ, quintodecimo quoque die cogenda. §. 2. Motu simili, ac ex certa scientia, & deliberatione nostris, ac de Apostolicæ nobis attributæ potestatis plenitudine, Congregationem Prælatorum, Officialiumque, & egregiorum virorum pro vbertate Annonæ, & Grasciæ curanda instituimus, in qua dilecti filij Thesaurarius noster Generalis, ac Annonæ Præfectus, & Grasciæ Præses, necnon Cameræ Apostolicæ Commissarius Generalis pro tempore existentes à nobis deputati, & dilectus filius Io. Baptista Costaguta Ianuensis familiaris noster, seu alius à nobis ad Congregationem huiusmodi deputandus personaliter intersint, & quintodecimo quoque ab eis statuendo die in vnum conueniant, ac de arte Agriculturæ restituenda, & augenda, laboreriis, & pascuis diuidendis, atque vendendis, & de statu Annonæ, & Grasciæ huiusmodi, rebusque omnibus illam concernentibus inuicem conferant, tractent, & diligenter perpendant, & quod ab eis, seu maiori parte matura consultatione præhabita fuerit resolutum nobis referant, vt quid pro publica vtilitate statuendum sit, prouidere possimus, firma remanente in rebus arduis Congregatione S.R.E. Cardinalium super vbertate eiusdem Annonæ à fel. record. Sixto Papa V. prædecessore nostro instituta.

§. 3. Præterea agnoscentes quantum ad agros excolendos, artemque Agriculturæ conseruandam, boues aratorij pernecessarij sint, motu, scientia, & potestate similibus, omnibus & singulis personis, tam Ecclesiasticis quàm sæcularibus, cuiuscumque gradus, & conditionis, etiam S. R. E. Cardinalibus, necnon Principibus, Ducibus, Baronibus, & aliis quacumque dignitate, titulo, & prærogatiua suffultis, ne boues aratorios, seu ad arandum aptos, etiam nondum domitos, præcipue autem decem annis minores pro vsu macellorum, siue Vrbis, siue quorumuis aliorum Ciuitatum, Terrarum, & locorum Sedi Apostolicæ mediate vel immediate subiectorum, vel ad effectum incontinenti, vel in aliud tempus mactandi, emere, vendere, aut aliquem contractum, seu pactum inire, sub amissionis boum, & quingentorum scutorum Cameræ nostræ Apostolicæ applicandorum pœna. *Prohibitio mercandi boues aratorios, vel ad arandum aptos ad effectum mactandi.*

§. 4. Necnon Dohaneriis, & Gabellariis etiam Vrbis, ac quorumuis aliorum Ciuitatum, Terrarum, & locorum prædictorum, eorumque Officialibus, & Ministris, & aliis ad quos spectat, sub aliorum quingentorum scutorum eidem Cameræ, vt præfertur applicandorum, aliisque etiam corporalibus pro qualitate personarum & excessuum, arbitrio Annonæ Præfecti pœnis irrogandis, ac moderandis, ne assignationem, notam, seu solutionem aliquam Dohanæ, seu Gabellæ, pro venditione vel contractu boum quorumcumque, et amsi aratorij vel ad arandum apti non sint, recipere, nisi prius dictos boues super quibus contractus initus fuerit, tam ipsi quàm Commissarius ad id ab Annonæ Præfecto deputatus diligenter inspexerint, vbi vero eos aratorios, vel ad arandum aptos esse cognouerint, contractum aliquem sub eadem pœna nullatenus admittere. *Dohanerij non recipiant gabellam pro côtractu quorumcumque Boum, nisi ipsorum, & Cômissarij ab Præfecto Annonæ deputandi præuia inspectione.*

§. 5. Laniis vero, & aliis animalium mactatoribus, ne sub eisdem, & etiam fustigationis pœnis eiusdem Præfecti arbitrio irrogandis, boues aratorios, vel ad arandum aptos huiusmodi mactare audeant vel præsumant, districtius prohibemus. *Lanij, & alij non mactent boues ad arandum aptos.*

§. 6. Ac quascumque ordinationes, tam per Nos, & prædecessores nostros Romanos Pontifices, quàm eiusdem S.R.E Camerarios, & Annonæ Præfectos, desuper factas seu editas, illarum tenorem præsentibus etiam pro expresso, & inserto habentes, approbamus, confirmamus, & innouamus. *Constitutiones prædecessorum desuper edita confirmantur.*

§. 7. Mercatores autem, & quiuis alij greges seu armenta vaccarum Albarum habentes, ad quotannis iuuencos vigintiquinque pro quolibet centenario vaccarum huiusmodi ad vsum artis Agriculturæ educandum, necnon ad veram earumdem vaccarum quantitatem quam habent in principio cuiuslibet anni eidem Annonæ Præfecto notificandum, & assignandum teneri, statuimus, & mandamus, & ad id sub scutorum quingentorum, aliisque etiam grauioribus pœnis eiusdem Præfecti arbitrio irrogandis etiam compellantur. *Iuuenci 25 ex centû Vaccis albis ad vsum artis Agriculturæ quotânis nutriantur, & numerus Vaccarû Præfecto assignetur.*

§. 8. Insuper vt artis Agriculturæ exercitium latius patere possit, Agricolarumque, & Colonorum copia sit, nec illorum numerus minuatur, prohibitioni alias à rec. mem. Clemente Papa VIII. similiter prædecessore nostro per suas literas desuper factæ inhærentes, illamque extendentes, & ampliantes, Volumus pariter, & declaramus, *Vassalli vbi voluerint agros colere possint, non obstante quocûque Domnorû priuilegio.*

mus, quod quicumque etiam Ducum, Baronum, Domicellorum, Principum, & etiam eiusdem S. R. E. Cardinalium, aut alia quacumque, temporali vel Ecclesiastica dignitate fulgentium, Vassalli seu subditi, quò eis placuerit ad laborandum, & colendum agros accedere possint, nec ipsi etiam in propriis terris Ducum, Baronum, & Domicellorum suorum, etiam Principum, & S.R.E. Cardinalium, aut alias, vt præfertur qualificatorum inuiti laborare cogantur, aut quo minus ad loca eis bene visa ad laborandum, & colendum, etiam cum eorum bobus & animalibus accedant, ab eisdem Ducibus, Baronibus, Domicellis, & etiam Principibus, & S.R.E. Cardinalibus, aut alias, vt præfertur qualificatis, eorúmve Officialibus, Agentibus, Factoribus & Ministrie, sub confiscationis bonorum, & feudorum, ac etiam excommunicationis latæ sententiæ pœna, directè vel indirectè impediri possint, seu debeant, etiam prætexto quorumuis priuilegiorum, & indultorum eis concessorum, aut consuetudinum, vel etiam iuramentorum, quæ tanquam contra publicam vtilitatem inducta quoad hoc tollimus, & abrogamus.

Priuilegia exercentium artem Agriculturæ confirmantur, in his quæ huic Bullæ non aduersantur.

§. 9. Vt autem mercatores, & alij quicumque ad agros excolendos, artemque agriculturæ exercendam eo magis alliciantur, & inuitentur, illos gratiis & fauoribus prosequentes, omnia & singula indulta & priuilegia in fauorem artem prædictam exercentium, per Nos, & prædecessores nostros quomodolibet hactenus concessa, quoad ea quæ præsentibus non aduersantur, confirmamus & approbamus.

Eisdem in territorio Vrbis Latiq. Campaniæ, & Maritimæ Prouinciis, facultas extrahēdi frumentum certo modo conceditur.

§. 10. Item omnibus Agricultoribus, Mercatoribus, & Colonis, qui tam in propriis quàm in alienis, & conductis terris, in Territorio & districtu Vrbis, necnon Latij, Campaniæ, Maritimæque Prouinciis Agriculturam exercuerint, & sementem fecerint, singulis annis quibus pretium, & valor frumenti communiter in Vrbe, per ipsos Agricultores & Mercatores vendendi à tempore messis, & recollectionis vsque ad Kal. Martij, cuiuslibet anni summam Iuliorum quinquaginta quinque in singula rubra non excesserit, quotam partem totius frumenti per ipsos eodem anno recollecti, deducto tamen semine ad quæuis loca, præter infidelium, & S. R. E. hostium, terra, marique libere extrahendi, & transportandi, seu extrahi, & transportari faciendi facultatem concedimus, & hoc etiam intelligi volumus de frumento quod Domini, & Locatores tenutarum seu terrarum à conductoribus receperint, quatenus tamen eorum tenutas, & terras ad frumenti recolligendi quotam, & non alias locauerint, & dummodo quota huiusmodi quintam partem prædictam non excedat, ij autem qui aliter quam ad quotam tenutas, seu terras locauerint, huiusmodi extractionis beneficio pro frumento ab eis exigendo frui minime possint, dictæ autem extractionis licentia de mense Martij cuiuslibet anni, & non prius concedi debeat à Congregatione prædicta, ac præcedente Chirographo à Nobis subsignato, solutis tamen prius Cameræ nostræ Apostolicæ Iuliis quinque pro quolibet rubro extrahendo. Quod si aliqui prædicti ob maris distantiam, seu alias quantitatem frumenti permissam extrahere nequiuerint, seu noluerint, facultatem & priuilegium extractionis huiusmodi aliis ad rationem Iuliorum quinque pro quolibet rubro vendere, seu cedere valeant. Si autem per Nos, vel Successores nostros, Cameramque aut Annonæ Præfectos ex quauis causa dictam licentiam impediri contigerit, teneatur ipsa Camera eisdem Agricultoribus, seu Dominis tenutarum, seu terrarum, pro interesse dicti impedimenti summam Iuliorum sex pro quolibet rubro soluere, libere, & absque vlla prorsus exceptione, dummodo tamen totum eorum frumentum ad Vrbem conduxerint, seu licentiam obtinuerint illud extra Vrbem dimittendi sub obligatione ad Vrbem conducendi, & data nota summæ, & loci vbi dictum frumentum repositum fuerit.

Subuentionem scutor. 100. vel alteriũ summa à Præfecto Annonæ ordinãda, paruo sub emolumento eisdem dari præcipitur.

§. 11. Ac eisdem Agricultoribus, & Agriculturæ artem exercentibus, præterea de aliquo subuentionis auxilio prouidere volentes, quo facilius arti huiusmodi incumbere, pecuniasque minori interusurio habere valeant, motu, scientia, & potestate similibus dilectis filiis Prouisoribus sacri Montis pietatis Vrbis, eorumque Ministris, ad quos spectat, per præsentes districtius præcipiendo mandamus, vt cuilibet vero Agricultori vsque ad summam mille scutorum monetæ, seu aliam à præfecto prædicto ordinandam, accepto eodem emolumento duorum pro centenario nomine meriti, seu alias ab aliis ratione expensarum solui consueto, & accepto idoneo & sufficienti Pignore, aliisque eiusdem Montis legibus & institutis hactenus obseruari solitis, adimpletis, & obseruatis debeant mutuare, de licentia tamen Præfecti Annonæ prædicti, & non aliter, & cum conditionibus, & clausulis ab eo præscriptis, dummodo illæ Montem prædictum maiori quam prædicto onere non afficiant, qui quidem Annonæ Præfectus antequam Agricultorem ad huiusmodi commodum admittat, licentiamque expediat, quantitatis laborerij, & qualitatis personæ rationem habebit, dictamque licentiam opportunis temporibus tantum, & pro ea summa quæ sibi videbitur necessaria, dummodo quantitatem mille scutorum prædictam non excedat, concedet. Summa autem mille scutorum prædicta de ordine ipsius Congregationis pro qualitate personæ & laborerij, eiusdem Congregationis arbitrio, etiam vsque ad summam bis mille scutorum augeri possit, sicque in præmissis omnibus, &c. sublata, &c. irritum, &c.

Auctoritas Congregationis pro obseruantia hic contentorum.

§. 12. Mandantes etiam Congregationi, & Deputatis prædictis & eorum singulis, vt præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcumque obseruent, & exequantur, & faciant ab aliis quantum in eis erit condigna pœnarum inflictarum animaduersione, aliisque opportunis iuris, & facti remediis, firmiter, & inuiolabiliter obseruari. Dantes eis in præmissis, & circa ea, plenam & omnimodam facultatem, & potestatem.

Derogatio contrariorum.

§. 13. Non obstantibus præmissis, necnon quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac illa etiam quatenus opus sit, eiusdem Pij IV. prædecessoris nostri de registrandis, ita vt præsentes absque alia in eadem Camera admissione, & registratione validæ sint, suumque debitum sortiantur effectum, necnon Vrbis, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Villarum, & locorum quorumcumque iuramento, confirmatione Apostolica, & quauis alia firmitate roboratis statutis, consuetudinibus, reformationibus, decretis, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Communitatibus, Vniuersitatibus, Baronibus, aliisque prædictis, & quibusuis à Sede prædicta, vel à Nobis forsan concessis, ac etiam confirmatis, approbatis, & innouatis, quæ eis quoad præmissa nolumus suffragari, & quibus omnibus & singulis, etiamsi, &c. illorum tenores, &c. pro sufficienter expressis & insertis habentes, hac vice ad effectum præsentium dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris, specialiter, & expresse, ac latissime derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sola Signat. sufficiat.

§. 14. Volumus etiam quod præsentium sola signatura sufficiat, etiam absque alia data, & registratura, regula quacumque contraria pariter non obstante.

Literæ desuper expediri possint.

§. 15. Et nihilominus literæ in quauis forma expediri possint cum clausulis opportunis.

Fides transumptorum.

§. 16. Præsentiumque & literarum desuper forsan expediendarum transumptis, etiam impressis, manu vnius Cameræ nostræ Apostolicæ Notarij subscriptis, & sigillo alicuius ex Congregatione prædicta obsignatis, in iudicio & extra plena fides adhibeatur.

Placet motu proprio C. *PP. subsc.*

Publ. Pontif. An. 7. die 19. Octobris.

Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi 1611. Indictione nona, Pontificatus Sanctissimi D. N. D. Pauli Papæ Quinti, anno 7. die vero 19. mensis Octobris, supradicta Cedula motus proprij publicata, & affixa fuit in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis & consuetis, per me Io. Dominicum de Pace Curs. Christophorus Fund. pro Mag. Curs.

Reformatio Tribunalium Almæ Vrbis, & eius officialium. LXXI.

Fhilig

Huic reformationi addidit hic Pont. taxas Notariorum eorumdem Tribunalium in constitut. seq. Et opportunas deinde edidit declarationes vtriusque constitutionis, in alia constitut. subseq.

Edita An. D. 1611.

PAVLVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

VNiuersi agri Dominici curam, meritis licet imparibus, diuina dispensatione gerentibus, sedulo Nobis inuigilandum est, vt quæ ex veteri maledicto, quotidie in eo spinæ innascuntur, & tribuli, ministerio nostri Apostolatus, quantum ex alto permittitur extirpentur, quod si hanc sollicitudinem omnibus Mundi partibus, ex officij nostri debito debemus, illis sane impendere præcipue tenemur, quæ nostro etiam temporali regimini creditæ sunt.

Causa huius Reformationis, & abrogationis aliorum Pont. Reformationum quæ huic aduersantur.

Sane cum à diuersis prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus ad Tribunalium Almæ Vrbis nostræ reformationem, præsertim à fel. record. Paulo III. & IV. Pio item IV. & V. Gregorio XIII. & Sixto V. multa variis temporibus, prouide ac salubriter constituta sint, tamen quia successu temporis, vt humana fert conditio, complures abusus irrepserunt, idcirco vt debitus decor, ac forma, sicut Iustitiæ ratio, & publica vtilitas postulant, iisdem Tribunalibus restituatur, Apostolica auctoritate prouidendum duximus. Negotium vero huiusmodi, vt matura deliberatione, & prudentium consilio, prout rei grauitas postulabat, transigeretur, omnes pene Almæ Vrbis nostræ prædictæ Magistratus, aliosque viros doctrina, & vsu præstantes simul conuenire, ac rem per eos diu multumque, vocatis etiam iis quorum interesse poterat, examinari fecimus. Quod cum longo tempore, moltoque studio, & labore, diligenter fideliterque perfecerint, Nos de eorumdem consilio omnes & quascumque alias prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutiones super reformatione Tribunalium Vrbis nostræ prædictæ, in iis quæ præsentibus nostris aduersantur, abrogantes, & reuocantes, in aliis vero omnibus, præsertim in iis quæ in prædictis Constitutionibus constituta, & ordinata sunt, confirmantes, & innouantes, hac nostra in perpetuum valitura Constitutione sancimus, statuimus, & ordinamus, vt sequitur.

De Signatura Gratiæ, & Iustitiæ.

Ad hæc vide const. 59. Pij IV. lib. 2. §. 1. 5. & 7. & 10. Et Sixti V. const. 74. Cõgreg. 2. lib. 2.

1. §. 1. IN primis, quod nullus Referendariorum Commissionem expediat, in qua non adsit à tergo nomen Procuratoris, seu impetrantis, nisi saltem ipsi Referendario, cuius solius citatio sufficiat in reformatione ipsius.

2. Verùm ipsi Procuratores, seu impetrantes suum nomen à tergo manu propria inscribant, & de mendacio conuicti, iuxta iuris dispositionem puniantur.

3. Vbi vero in Commissionibus expediendis requiritur citatio partis, vna saltem citatio vna die pro altera fieri debeat personaliter, aut factis diligentiis per duos Cursores (vt moris est) dimissa copia.

4. Atque in ipsis citationibus apponatur semper nomen Referendarij, alioqui Referendarij ipsi Commissionem non expediant.

5. Similiter nullus Referendariorum, propositas, & reiectas in Signatura Iustitiæ Commissiones, in Signatura Gratiæ coram nobis proponere audeat, nisi per Signaturam Iustitiæ ad eamdem Signaturam Gratiæ remissæ fuerint, vel nisi talis sit materia, quæ scientiam nostram requirat, & tunc præhabita semper licentia nostra, & successorum nostrorum Romanorum Pontificum, vel saltem Cardinalis Præfecti pro tempore Signaturæ Gratiæ, qui parte audita deliberare poterit an causa proponenda sit.

6. Nec in antiquis, & arduis materiis, in quibus plures hinc inde expeditæ fuerint Commissiones, & in auocatoriis a prioribus iudicibus, & quouis modo præiudicalibus, Referendarij manum apponant, nisi prius citata coram eis parte interesse habente.

Et cum agitur de reuocatione, aut moderatione alicuius præinsertæ, similiter manum non apponant, 7.
nisi in præinserta appositum sit nomen Referendarij qui illi manum apposuit, vt rationem reddere, & eam iustificare possit.

Nec etiam reformatio, siue moderatio eiusdem præinsertæ à Præfecto Signaturæ Iustitiæ, nisi nomen Referendarij, vt præmittitur in ipsa præinserta appositum fuerit, aliquo modo signetur. 8.

In Commissionibus appellationum ab interlocutoriis manus non apponatur, nisi expresso releuanti grauamine, neque in Commissionibus appellationum à definitiua cum clausula, aut vim definitiuæ habente, nisi res adeo exprimatur, vt videat Referendarius an tale sit grauamen, quod per definitiuam reparari nõ possit, & si in Commissione apposita fuerit clausula, cum toto negotio principali, tunc addatur, Iustificato tamen dicto grauamine. Et idem seruetur quando est apposita clausula, Quam, & quas, quæ tamen non sit restricta per sola verba, de & super præmissis. 9.

Et nihilominus in supradictis Commissionibus appellationum ab interlocutoriis, semper citetur pars, etiamsi exprimatur grauamen, vt supra dictum est, quod per definitiuam irreparabile videatur. 10.

Et ab excessiua taxatione expensarum semel tantum appellatio committatur, & duæ sententiæ habeant vim trium. 11.

Vbi pars Commissionem aliquam dolose extorserit, & ob id Commissio reformata fuerit, Præfectus manu regia, & executiue, expensas factas in reformatione Commissionis restituere faciat, fine litis minime expectato. 12.

Commissio pro dilatione vel alternatiua, semel tantum concedatur, quam qui iam impetrauerit, lapso trimestri aliam, nisi à Nobis vel Successoribus nostris, & Signatura nostra Gratiæ impetrare nequeat, & impetrata non suffragetur, nec tribuat iurisdictionem. 13.

Abstineant præterea Referendarij ab appositione manuum in Commissionibus nullitatum, & attentatorum, nisi exprimantur nullitates ex defectu iurisdictionis, citationis vel mandati, & ipsa attentata. 14.

Item in Commissionibus molestationum, & iactationum, nisi addita clausula, Dummodo non sint iudicialiter illatæ. 15.

Et omnino abstineant ab illis in quibus narratur pronunciatum fuisse prout in cedula. 16.

Nec etiam manum apponant in Commissionibus prorogationis fatalium in causis criminalibus, nec illa concedatur vltra primam vicem, nisi præuia præscriptione Iudicis asserentis Commissionem sibi signandam videri, & citato Fisco. 17.

In Ciuilibus autem prorogationes huiusmodi vltra primam vicem nonnisi ex causa concedantur. 18.

Et similiter instantia quæ causis discussionum præscripta est, nullo modo, nisi ex magna causa, & per Signaturam nostram Gratiæ, prorogetur. 19.

Quilibet autem Referendarius teneatur recipere contra Commissiones, & eas omnino eadem Signatura proponere, eoque casu sufficiat partem aduersam per quinque dies ante Signaturam fuisse modo suprascripto citatam. 20.

Causæ matrimoniales, & criminales Clericorum, & aliarum personarum Ecclesiasticarum, committantur iis tantum quibus dispositum est per Concilium Tridentinum committendas esse. 21.

Causæ vero criminales Laicorum in Terris Ecclesiæ, locorum Gubernatoribus committantur. 22.

Reges Cancellariæ, & alij officiales ad expeditionem Commissionum Signaturæ Iustitiæ deputati absque mora receptis Commissionibus illas expediant, nec sub quouis prætextu illas penes se retineant. Et qui illas per turnum distribuere debent, illas sine aliqua ordinis ipsius turni peruersione distribuant, illasque ad bancum Cursorum etiam irrequisiti, sine mora transmittant, sub pœna priuationis officij, & aliis arbitrio nostro, & Successorum nostrorum Romanorum Pontificum. 23.

De

De Camerario, & Camera Apostolica.

Taxa huius Curiæ est in constit. seq. §. 1.

1. §. 2. CAmerarius, Præsidentes, & Clerici, Fisci nostri negotiis incumbant, vtque illud liberius & facilius facere, & exequi possint, causis inter Fiscum nostrum, ac priuatos iuxta propriam eorum Tribunalis naturam contenti sint, & propterea à cognitione causarum inter priuatos, etiam per viam appellationis, etiam ex Terris Ecclesiæ ad Sedem Apostolicam interpositæ omnino abstineant, nisi causæ a negotiis Fiscalibus dependeant, aut ab illis originem trahant.

Ad hæc vide Pij IV. const. ... §. 5. & seq. & const. 67. lib. 2.

2. Similiter abstineant a Commissionibus, & auocationibus causarum, necnon literis monitorialibus, & inhibitoriis, & sequestrationibus, & aliis huiusmodi, vbi non agitur de interesse Fisci, etiam in Terris Ecclesiæ, cùm hæc ad Signaturam nostram spectare noscantur, & alias ordo Iudiciorum multipliciter confundatur.

3. Permittimus tamen Camerario pro minori pauperum dispendio, vt causas appellationum à sententiis definitiuis, vel earum vim habentibus interlocutoriis intra quadraginta milliaria ab Vrbe, in rebus minimis, & profanis summa vigintiquinque ducatorum non excedentibus (de quo dispositiue mentio fieri debeat) per simplices literas, alias iuxta formam iuris, & iuxta solitum, committere possit.

4. Insuper, ne delicta impunita remaneant, ab absolutionibus, & remissionibus delictorum quorumlibet, etiam leuium, aut illarum Commissionibus, necnon saluis conductibus pro delinquentibus, etiam de delictis extra Terras Ecclesiæ commissis, omnino abstineant.

5. Similiterque à moratoriis dilationibus, nec etiam ad modicum tempus.

6. Necnon literas Camerales pro adipiscenda possessione beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Nobis ac Sedi Apostolicæ reseruatorum, ac prorogationem temporis ad expediendas literas Apostolicas quarumcumque gratiarum, aut ad solutionem annatarum, de Collegio Cardinalium, aut officialibus debitorum, minime concedere valeant.

7. Clerici Cameræ, cùm nullam iurisdictionem vt singuli, sed tantum collegialiter, & in plena Camera habere noscantur, nihil expediant priuatim & singulariter, nec aliquas literas, aut patentes de quacumque re subscribant, nisi ex commissione eis facta in eadem plena Camera, in qua omnia clare & distincte proponi, ac in libro propositionum adnotari debeant, vel nisi agatur de negotiis Gubernioruin, & Præsidentatuum, & Præfecturarum, quæ priuatim iuxta solitum expedire possint.

8. Notariique in expeditionibus, & scripturis desuper conficiendis de propositione & commissione huiusmodi mentionem expressam facere teneantur.

9. Sed & tam Camerarius quàm Clerici ipsi, vltra prohibita in præsenti reformatione, à quibuscumque licentiis, gratiis, & indultis de rebus spiritualibus, in forma gratiosa vel commissaria, etiam cum clausulis iustificatiuis, & aliis, tam in Terris Ecclesiæ quàm extra illas, omnino abstineant.

10. Et similiter a quibuscumque aliis expeditionibus, quæ sibi ratione suæ ordinariæ iurisdictionis propter publicam vtilitatem expresse, per literas suarum facultatum concessæ non reperiuntur. Nec prætextus consuetudinis, aut quasi possessionis, etiam antiquissimæ & immemorabilis in similibus concedendis eis suffragetur, etiamsi consuetudo vel quasi possessio huiusmodi per literas aliquorum Pontificum generaliter approbatæ fuerint.

11. Constitutio fel. record. Pij Papæ IV. super reformatione Tribunalis Cameræ Apostolicæ incip. Cum inter ceteras, sub datum Kalend. Nouembris, Anno 1564. iuxta solitum legatur singulis annis prima Camera mensis Octobris.

12. Causæ coniunctorum, & propinquorum alicuius Clerici ad quartum gradum exclusiue, ipsi Clerico nullatenus committantur, nec quisquam eorum sibi commissas audiat, sed eas expressa causa recuset.

13. Nec etiam in discussionibus, & decisionibus, tam illarum quam aliarum quarumcumque causarum, in quibus aliquod interesse prætendere posset, siue Clericus, siue Assistens ille sit, vllo modo interesse, nec vllum votum habere, sed statim à dicta Camera, etiã dum causa proponitur, etiam iniussus (cum in hoc ignorantiam prætendere non possit) egredi debeat, & si secus fecerit, Clericus per mensem suspensioné ab exercitio & perceptione emolumentorum sui officij aliis Clericis applicandorum ipso facto incurrat, assistens vero rocalium, & salarij exactione, aliis assistentibus applicãnda, ipsiusque Cameræ ingressu trium mensium spatio mulctetur.

Quicumque autem, siue ex Clericis siue ex aliis Cameralibus prædictis ab aliquo suspectus, in causa recusatus fuerit, recusatus non nisi expressa suspicionis causa audiri, illaque expressa absente recusato vt suspecto in Camera discuti, eaque à pluribus approbata, suspectus ipse in huiusmodi causa nullo modo se intromittere, aut interesse debeat, si vero suspicio probari nequiuerit, nulla eius allegatæ ratio habeatur. 14.

Caueant autem appellationes à decreto vim definitiuæ habente vllo pacto recipere, neque alias appellationum causas committere, nisi grauamine & grauaminis causa ita expressa, vt Camera possit intelligere, & deliberare, an appellatio sit admittenda necne, & in omni casu non nisi citata parte hæc fiant. 15.

Ad hæc pauperum Aduocatus, necnon Fisci tam Aduocatus quam Procurator, Commissarius, & quiuis alius de eadem Camera, sub eisdem, & aliis nostro, & successorum nostrorum arbitrio pœnis, non scribant in causis priuatorum in Cameræ Tribunali pendentibus, exceptis pauperum causis, & respectiue iis in quibus Camera alicui adhærendo partem facit in iudicio, vel in quibus alias de Fisci, & Cameræ interesse agitur. 16.

De Gubernatore Vrbis, & eius Tribunali.

Taxa huius Curiæ est in constit. seq. §. 2.

§. 3. LOcumtenens Ciuilis Gubernatoris Almæ Vrbis pro tempore existentis, vnus dumtaxat sit, legum scientia, vitæque probatæ, & Romanæ Curiæ experientia insignis, & ex hoc loco qui ab Vrbe distet saltem per quadraginta milliaria oriundus, qui omnes causas ciuiles, tam Commissarias iuxta formam Commissionum, quàm ordinarias, vel alias in ipso Tribunali introducẽdas, iuxta suas facultates cognoscat, terminet & decidat. Audientiam terminorum, pro quibus litigantes pro certa hora citati non sint, in sala palatij Gubernatoris circa horam vigesimam pro Tribunali sedendo teneat. Ius reddat singulis diebus, exceptis festiuis de præcepto, aut consuetudine Almæ Vrbis, necnon diebus Coronationis Pontificis viuentis, ingressus Gubernatoris, Iouis, Lunæ, & Martis immediate ante Cineres, ac ipsius diei Cinerum, totius Hebdomadæ maioris, Commemorationisque omnium fidelium defunctorum, & Vigiliæ Natiuitatis Domini. 1.

Vide const. 91. Sixti V. lib. 2.

Significationes per viam recursus concedendas semper concedat cum clausula, non tamen in contumaciam. 2.

In causis ordinariis, vel via ordinaria introducendis, etiamsi ad probationem producantur cedulæ, iura, & instrumenta obligationum Cameralium, non relaxet mandata executiua, si respectu summæ, vel alias ex natura causæ de qua agitur, dictæ causæ sint appellabiles, nisi elapsis decem diebus datis ad appellandum, & seruatis solitis terminis ad docendum de legitima appellatione, & eius legitima prosecutione, & constito sibi de re iudicata. 3.

Suspectus post litem contestatam, vel pro contestata habitam, allegari non possit nisi à principalibusmet, vel eorum Procuratoribus ad id speciale mandatum habentibus, & ex certa causa per eos in actis specificata, & iurata, à Gubernatore pro legitima approbata. 4.

Ab eius sententiis definitiuis appelletur ad Nos, nostramq; sanctã Sedem Apostolicam in causis appellabilibus, in quibus vero de iure recursus datur, recurratur ad Gubernatorem, qui causas huiusmodi recursus per seipsum, vel alium ab eo deputandum iuxta suas facultates expediat. Qui deputandus, tam in ipsis causis recursus quàm in illis in quibus in locũ Locumtenẽtis vti suspecti recusati a Gubernatore deputabitur, & in causis quoque commissariis, 5.

commissariis, in quibus rescripto Signaturæ à Gubernatore similiter deputabitur, ea dumtaxat emolumenta recipiat, quæ vt mox dicetur, Locumtenens recipere posset, & nihil penitus vltra sub pœnis eis indictis.

6. Recursus vt supra ad Gubernatorem à Locumtenentis, vel deputandi decretis, & sententiis petendi, infra decem dies dumtaxat peti debeant, & tunc executionem non retardent vsquequo Gubernator huiusmodi recursus non admiserit.

7. Locumtenens habere debeat scuta auri in auro quinque à quolibet ex duobus Notariis causarum Ciuilium huius Curiæ, ipsi tantum Locumtenenti quolibet mense in eius principio soluenda, & percipere possit iulium vnum pro singulis infrascriptis expeditionibus. Videlicet pro quolibet mandato executiuo, non tamen in contumaciam. Pro quolibet Aresto in carceribus. Mandato de excarcerando, significatione Dotali, aut vigore termini, aut in vim litis pendentiæ, aut litis finitæ, aut stante deposito, vel negatione, aut data cautione de stando iuri, & iudicatum soluendo concessa. Et etiam pro qualibet citatione, vel inhibitione vigore commissionis, aut extra Curiam decreta, dummodo in quolibet ipsorum casuum agatur de re, vel summa scutorum auri septem, qui constituunt Iulios septuaginta septem.

8. Gubernator Vrbis cumulatiue procedere valeat in omnibus, & quibuscumque causis criminalibus, in quibus Camerarius Ripæ vigore suarum facultatum procedere potest, ita vt inter eos iuxta solitum sit locus præuentioni.

9. Habeatque iurisdictionem in Hebræos, prout infra dispositum est.

De Auditore Cameræ, & eius Tribunali.

Taxa huius Curiæ est in constit. seq. §. 3.

1. §. 4. IN primis, quoad formam, & executionem obligationis Cameralis, mandamus seruari stylum hodiernum, vt scilicet quis obliget se, hæredes, & bona in ampliori forma Cameræ, cum solitis clausulis, & renunciationibus, citra tamen constitutionem Procuratorum, & qui voluerit arctius obligari, consentiat relaxationi mandati executiui, aut illud in se suscipiat, vnica, si sic placuerit, citatione aut intimatione præcedente. Nec vllo vnquam tempore renouetur vetus illa censurarum susceptio iam antiquata, & à Curia eliminata.

Ad hæc vide Pij IV. const. 56. & Pij V. constit. 113. lib. 2.

2. Minusque ad dictarum censurarũ relaxationem deueniatur, nisi in iuris subsidium, & factis prius diligentiis in locis destinatæ solutionis, prout hactenus fieri consueuit.

3. Et si parti petenti, ac debitum agnoscenti danda videbitur aliquando longior aliqua dilatio ad soluendum, intra quam nullum omnino mandatum, aliudve executionis genus relaxari possit, ea erit dierum triginta ad summum, aut etiam viginti, vel minor, arbitrio Iudicis, qui pro debitoris qualitate, ac debiti summa quem maluerit de prædictis terminis eliget. Hoc tamen omnino obseruando, vt nonnisi simpliciter, & absque vlla conditione, protestatione, vel reseruatione, quæ confessioni sit contraria, debitum confitenti concedatur, & qui aliter, aut præmissa aliqua protestatione, vel reseruatione petere, aut suscipere voluerit, repellatur. Et nihilominus protestatio, vel reseruatio forte clandestine, aut aliter facta, quoad præiudicium dictæ confessionis, & susceptionis termini pro infecta omnino habeatur, & nullius sit roboris, & momenti Et si post decretum, aut etiam Actori à Notario traditum mandatum executiuum, Iudici præfatam dilationem concedere visum fuerit, nec Reus intra eam soluerit, Actor absque alio nouo iudicio, citatione, vel mandato, sed eodem illo quod antea decretum, vel relaxatum, aut traditum fuerat, executionem suam prosequatur.

4. Quodq; supersessoriæ, seu (vt vocant) non grauetur, aut inhibitiones, vel dilationes non concedantur, præterquam in vim susceptionis censurarum vel termini iudicialis à debitore suscepti, & nisi adiecta hac conditione, dummodo alium terminum ab ipso, vel alibi non susceperit. Et tam pro dictis supersessoriis, quàm pro illarum reuocationibus iuxta stylum dicti Tribunalis consuetum nihil prorsus recipiatur, sed gratis, etiam pro sigillo, ac sine vlla Secretarij, Iudicis, aut cuiuscumque alterius personæ mercede concedantur.

In causis criminalibus, in locis Nobis & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ immediate subiectis, in posterum non decernantur, neque relaxentur monitoria contra aliquem in prima instantia, nisi per Auditorem Cameræ pro tempore, facto prius verbo nobiscum, seu cum Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in casibus in Bulla in Cœna Domini legi solita contentis, in quibus nihilominus quando monitoria extra Italiam decernenda erunt in locis Nobis, & eidem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ non subiectis, vel alias contra Officiales Curiales exemptos, & contrauenientes inhibitionibus, & literis Apostolicis, vel etiam pro rebus dependentibus à causis criminalibus coram Auditore Cameræ pro tempore legitime introductis, ac pendentibus, huiusmodi monitoria non relaxentur, nisi facto prius verbo nobiscum, seu cum Romano Pontifice pro tempore existente. 5.

Nec decernat Monitoria specialia in causis profanis, etiam in Terris Ecclesiæ, vltra quadraginta milliaria ab Vrbe, quando valor causæ non excedit summam centum florenorum. 6.

Appellationes non aliter recipiat, audiat, vel admittat, quam si exhibita fuerit Notario in actis ab appellante fides publica, seu publicum instrumentum (ita quod simplex copia nec recipiatur, nec admittatur) sententiæ, à qua extitit appellatum, eaque sit diffinitiua, vel vim habeat diffinitiuæ, neque aliter earum ratione inhibeat, quàm inserto in literis inhibitionis toto fidei, seu instrumenti huiusmodi tenore, & expressa clausula, Quatenus à diffinitiua, vel vim diffinitiuæ habente appellatum sit. Facta tamen fide de petitione appellatus, & Iudicis siue Notarij denegatione, Auditor inhibere, & in causa procedere possit. 7.

In expeditionibus vigore huiusmodi appellationum apponatur clausula, & quatenus re vera sententia non sit diffinitiua, vel vim diffinitiuæ non habeat, præsentes literæ nullius sint roboris vel momenti. 8.

In monitoriis generalibus reseruet facultatem etiam Ordinario loci, absoluendi incurrentes censuras in eis contentas. 9.

Item non decernat sequestra in causis beneficialibus, in quibus procedere potest, nisi iuxta formam constitutionis fel. rec. Clementis Papæ V. prædecessoris nostri, quæ incipit: Ad compescendas, prout seruatur in Rota, & in illis semper apponatur clausula, Prouiso quòd de fructibus sequestratis cultus diuinus manuteneatur, animarum cura exerceatur, & alia onera beneficio incumbentia supportentur. 10.

Mandata de manutenendo nunquam, nisi seruatis seruandis & parte legitime citata, decernat, aut concedat. 11.

Idemque in sequestris, & in mandatis suspicionis fugæ seruet, nisi aliqua ratione timendum sit Iudicis arbitrio de suspicione fugæ vel bonorum dilapidatione, quo casu iuramentum præstari debeat de suspicione fugæ, vel de metu dilapidationis bonorum. 12.

Non decernat contra Episcopos & iis Superiores, monitoria ad personaliter comparendum, nisi præuia commissione signata manu nostra, aut pro tempore existentis Romani Pontificis, & pro decreto monitorij ad personaliter comparendum nihil recipiat. 13.

Non concedat, neque dari permittat Auditor remissoriam ad partes examinandum, vel repetendum citata parte testes ad instantiam Fisci, vel probandam eius intentionem, sed aduocentur testes ad Curiam, vel causa remittatur ad partes vbi delictum est commissum. 14.

Nec minus concedat literas ad partes pro capiendis indiciis contra aliquem, nisi prius in Curia ipsimet auditori Cameræ eius arbitrio aliqualiter constiterit de delicto. 15.

Et in causis ordinariis Auditor prædictus, seu eius in Ciuilibus Locumtenens non recipiat sportulas, neque Notarius aliquid pro nota sententiæ, sed in causis commissariis, & declaratoriis contumacialibus tantum. 16.

Præterea Auditor non concedat Monitoria, seu Inhibitiones in vim constitutionis Eugenianæ ad fauorem Curialium, nisi pro illis qui saltem per annum in Curia continue residentiam fecerint. 17.

Vt

18. Vt tollantur controuersiæ inter Tribunalia Curiæ, & vnicuique sua iurisdictio seruetur, declaramus executionem obligationis in forma Cameræ ad prædictum Auditorem Cameræ priuatiue ad alia Tribunalia pertinere, præterquam in instrumentis dependentibus à causis, & actis in aliis Tribunalibus huiusmodi gestis, ac sine præiudicio motus proprij in fauorem populi Romani editi, & quoad Clericos, ratione originis vel beneficij Romanos & loca pia, locus sit præuentioni inter ipsum Auditorem, & nostrum in Vrbe Vicarium.

19. Et quo ad præuentionem inter ipsum & forum Capitolinum in causis vertentibus inter Ciues, & Incolas, statuimus, & declaramus, nomen Incolarum iuxta iuris cõmunis dispositionẽm esse intelligendum, & vbicumque super hoc dubitari contigerit, orta inter Tribunalia differentia, ad Præfectum Signaturæ Iustitiæ recurri mandamus, qui hunc articulum manu regia sine scriptura, omni & quacumque appellatione & recursu remotis, in quolibet casu controuersiæ terminet & decidat.

20. Citationes autem extra Vrbem executæ, quarum vigore hodie coram Auditore Cameræ ad executionem obligationis Cameralis procedi solet, reproducantur infra mensem ab executione earum in partibus facta, alioqui pro circumductis habeantur.

21. Literas Apostolicas, quibus certus qui per seipsum procedat executor præscriptus est, nullo modo Auditor prædictus exequatur, sed & omnes præterea in quarum executione pars vocanda fuerit, non aliter exequatur, quàm seruatis pro rerum contingentia Constitutionibus fel. record. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, nisi ipsis constitutionibus derogatum fuerit expresse in literis, quæ fuerint exequendæ, sed & tunc, ne quemquam extra Diœcesim vltra tot dietas euocet, quot in ipsis literis expressum erit, exceptis literis pensionum, quarum solutio in Romana Curia destinatur, & his omnibus quibus ipse nominatim executor præscriptus fuerit, his enim casibus possit ad se vndecumque & quocumque partes euocare, neue aliis vices suas committat, vel subdeleget, quàm constitutis in dignitate Ecclesiastica aut alia, quibus Sedes Apostolica causas committere solet.

22. Monitoria generalia vulgo, Significauit, appellata, quæ scilicet, vt aliquid reueletur, seu restituatur, aut probetur, cum censuris Ecclesiasticis publicari solent; nullo modo decernat, siue expediat.

23. Similiter nihil sine speciali nostra Commissione decernat, aut faciat, aut mandet, quod Episcopos, aut alios locorum Ordinarios impedire possit, ne ad executionem decretorum Sacri Concilij Tridentini, correctionemque morum libere procedant.

24. Ab omnibus autem, & singulis õa quæ ad eius iurisdictionem secundum præmissa pertinere nolumus, vsque adeo abstineat, vt neque monitoria, neque citationes, neque inhibitiones, neque sequestra, neque mandata de manutenendo, neque aliud quicquam quocumque sub prætextu super iis, aut ipse decernat, aut ab aliis decreta reuocet, & pariter eius Notarij nihil omnino expediant, aut etiam scribant sob pœna scutorum quingentorum pro qualibet vice Cameræ Apostolicæ applicandorum, & si adsit accusator, vel instigator, ei quarta pars pœnæ soluendæ detur.

25. In causis vero sui fori ciuilibus, etiam in quibus summarie, & ad instar beneficialium procedendi ei concessa est facultas, numquam omnino ad pœnas contumaciales deueniat, sed potius receptis probationibus ad negotium principale spectantibus, datoque competenti termino parti absenti, demum super his seruatis seruandis diffinitiue pronunciet, etiam sine litis contestatione.

26. Ne autem contingat, vt absentes, & in remotissimis ab Vrbe partibus degentes, maxima itineris incommoda & dispendia patiabsque culpa compellantur, dum ob prætensum delictum ad comparendum personaliter moniti comparent, & inculpabiles reperiuntur, neminem posthac extra Italiam existentem ad comparendum personaliter moneat, nisi facto verbo nobiscum, & successoribus nostris Romanis Pontificibus, de quo verbo habito fiat mentio in literis monitoriis.

27. In causis quæ ordinarie secundum Auditoris facultates in eius Tribunali introductæ fuerint, vel introduci potuerint, siue post cœptam causam superueniat Commissio, siue ante impetrata sit, siue in prima siue in vlteriori instantia, nulla in re augeat impensam, sed quoad hoc habeatur semper causa pro ordinaria, itaut etiam ratione sententiæ, neque Notarij, neque Iudices quicquam propterea accipiant vltra id quod accipere potuissent, si Commissio non adesset.

28. Permittimus tamen eius in ciuilibus Locumtenenti in causis per commissionem ab initio introductis, etiam sui natura ordinariis, ob magnam laborum assiduitatem, & emolumentorum tenuitatem, sportulas moderatas iuxta præsentem constitutionem recipere. Declarantes nihilominus in reliquis omnibus causas intelligi ordinarias, nec Notarios quicquam amplius exigere posse aut debere, quam in aliis ordinariis permissum est.

29. Quodque Auditoris Cameræ pro tempore existentis Locumtenens mandata executiua, nisi prius ipsemet Locumtenens in libro expeditionum diem subscriptionis manu propria notauerit, subscribere non possit.

30. Quodque Auditoris Cameræ pro tempore existentis, Iudex Locumtenens in criminalibus, pro sportulis salario sibi iam assignato contentus, nihil percipere possit.

31. In causis ciuilibus vero Locumtenenti singulis mensibus quinquaginta scuta monetæ à Notariis dicti Auditoris Tribunalis pro rata solui, nec aliqua alia portio pro eo retineri debeat.

De Auditorio Rotæ.

Taxa huius Curiæ est in consl. it. seq §. 4.

1. §. 5. CONstitutiones fel. rec. Innocentij VIII. Pij IV. & aliorum prædecessorum nostrorum innouantes, & Auditorium nostri palatij, in quo vniuersorum Christi fidelium grauiores causæ mature cognoscuntur, & iuste terminantur, nouis prærogatiuis augentes, volumus & ordinamus, vt vnica tantum Commissio in qualibet instantia sufficiat, & illius vigore Auditor causam sibi commissam cognoscere, & cum omnibus & singulis dependentibus, & emergentibus, ac alias quomodolibet incidentibus decidere valeat.

Ad hæc vide etiam Pij IV. const. 44. §. 1. 2. & 17. lib. 2.

2. Possit etiam Auditor sine noua Commissione præfigere terminum ad docendum de attentatis, & nullitatibus, & causis propter quas quis in integrum restitui debeat, ac illo elapso & non docto, ad causæ expeditionem procedere, non remissorias decernere, dilationes concedere, liquidationes fructuum in partibus delegare, ac omnia & singula alia vsque ad finalem sententiarum suarum executionem inclusiue facere, quæ de iure Ordinarij facere possint.

3. Necnon possit Auditor præfigere terminum ad docendum de appellatione, & eius legitima prosecutione ad effectum procedendi ad executionem sententiæ latæ in causa appellabili, in qua condemnatus non appellauit.

4. Insuper & tempus quadriennij in causis restitutionis in integrum possit Auditor prorogare arbitrio suo.

5. Et tam dictam, quàm omnes alias facultates sibi vigore, vel Innocentianæ, vel Constitutionis Pij Quarti, aut aliorum Summorum Pontificum prædecessorum nostrorum competentes extendimus, & habere locum decernimus, etiam in causis cuilibet Rotæ Auditori extra Rotam commissis.

6. Prorogationes autem fatalium, sæpius & passim non concedat, sed tantum ex aliqua honesta causa, ac præuia illius cognitione arbitrio Rotæ.

7. Auditor tamen in aliqua causa, siue magni siue parui momenti existat, etiamsi eius decisio clari Iuris esse videatur, diffinitiuam sententiam, vel interlocutoriam vim diffinitiuæ habentem ferre non valeat nisi causa in Rota proposita, & habitis votis Coadiutorum, nisi partes in actis expresse consenserint quod causa sine voto eorundem expediri possit.

8. Idemque in aliis quibusuis præiudicialibus decretis seruari volumus, si actor, vel reus, vt negotium in plena Rota cognoscatur, institerit.

9. Item sententiæ latæ per Auditores, prout in cedula, vt moris est, vel per viam termini pro seruato, subscribantur, & publicentur in actis intra quindecim dies, & in vltimi anni audientia infra mensẽ, alioquin pronũciatio-

nes, & termini huiusmodi pro circumductis habeantur.

10. Termini etiam pro seruatis habiti, & cedulæ ipsarum sententiarum, quæ interdum per alium Notarium quam actuarium ipsius causæ ad referendum accipi consueuerunt, referantur ipsi Notario causæ eadem vel sequenti die qua recipiuntur, in vltimis vero audientiis saltem iuxta triduum. Et si Auditor qui pronunciauit, prout in cedula, vel terminum habuit pro seruato, retinuerit citationem penes se, illam Notario causæ similiter intra prædictos dies consignare debeat, alias termini huiusmodi circumducti, & irriti censeantur.

11. Auditor vero non pronunciet in causa nisi perfecto registro, & illo ad Rotam delato vnà cum dictis testium, illisque ac iuribus in eadem Rota, prout res exegerit, lectis.

12. In vltima vero anni audientia, & quandocumque agetur de ferenda declaratoria contra contumacem, etiam registro non perfecto, ex actis originalibus pronunciare valeat, ita tamen quòd pars ad cuius instantiam pronunciatum fuerit, registrum ipsum pro actorum conseruatione quantocitius perfici curare teneatur.

13. Et insuper Auditor, partibus petentibus copiam decisionis in causa factæ, cum iuribus ac rationibus tradedere debeat, prout antiquitus laudabiliter fieri consueuit.

14. Causæ autem propriæ Auditorum, & eorum familiarium, ac consanguineorum, vel affinum vsque ad secundum gradum iuxta ius Canonicum computandum, non cognoscantur in Rota.

15. Nec Auditores in eorum domibus, Substitutos vel Doctores aut alios Iurisperitos, etiam consanguineos habeant, qui Substituti, vel Aduocati, aut Procuratoris officio fungantur, aut in casibus Rotalibus, vel eorum processibus, sese quoquo modo intromittant.

16. Item, Aduocati aut Procuratores consanguinei vel affines, vsque ad secundum gradum vt supra computandum alicuius Auditoris, ac etiam illius Notarij in causis coram eo pendentibus, nullatenus patrocinari valeant.

17. Nec iidem Auditores compellant, aut aliquo modo inducant partes, per se vel per alios, vt assumant certum Aduocatum, vel Procuratorem, sed electio huiusmodi omnino ipsarum partium arbitrio relinquatur.

18. Item Decanus, & alij Auditores præsertim antiquiores attendant ne aliquid non solum contra ius, sed nec etiam contra stylum, & decisiones antiquas factas in Rota, quæ impressæ habentur, quoquo modo decidatur, etiam prætextu æquitatis in iure non scriptæ, nisi maxima cum ratione & discussione, omnibus votis, seu saltem illorum duabus tertiis partibus aliter faciendum esse iudicauerint.

19. Non attendantur præterea aliquæ nullitates in causis, præterquam ex defectu iurisdictionis, citationis, vel mandati.

20. A liquidatione fructuum, & expensarum taxatione semel tantum appellare liceat, ita quòd duæ conformes rem iudicatam faciant.

21. Auditores causas sibi commissas ad solam partium instantiam ad Cancellariam remittere non possint, sed tantum habita licentia à Nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus, vel ex iustis causis deductis in Rota, & ab ea probatis.

22. Et si Auditor cognouerit in actis adesse suspicionem criminis, remittat acta huiusmodi, vel illorum exemplum, prout res exegerit, ad Iudicem ordinarium, & si causa criminalis præiudicialis fuerit causæ ciuili, in eius cognitione supersedeat.

23. Quandocumque Iudex ipse ordinarius in causis criminalibus coram eo pendentibus indiguerit depositionibus testium, vel aliquibus scripturis ad causas criminales facientibus, teneatur Auditor illas, vel earum exemplum, vt præfertur exhiberi facere.

24. Nemini liceat turbare ordinem seruandum in distributionibus causarum, sed illarum Commissiones distribuantur bona fide iuxta ordinem Turni, qui nullo prorsus modo, neque à Notariis, nec à quoquam alio Peruertatur, prout supra de Signatura Iustitiæ dispositum est.

25. Vt autem debitus modus sportulis imponatur, non possint Auditores à partibus, per se vel alium, quouis modo sportularum nomine aliquid petere, vel exigere, sed nec à sponte dantibus vltra taxam infrascriptam accipere, videlicet:

In causis pecuniariis, seu profanis, aut quæ alias pretio quoquo modo æstimari possint, si æstimatio rei de qua agetur non excedat summam mille ducatorum, aureos decem; a mille vero vsque ad decem millia, vigintiquinque; à decem millibus vsque ad viginti millia, quinquaginta; ab inde supra vsque ad quamcumque summam, centum. In beneficialibus vero si redditus annuus de quo agetur non excedat summam centum ducatorum, similiter decem; à centum verò vsque ad mille, vigintiquinque, à mille vsque ad tria millia quinquaginta; ab inde vero supra, centum aureos pro sportulis cuiuscumque sententiæ diffinitiuæ dumtaxat, vt præfertur accipere valeant. Si vero causa æstimationem non facile recipiat, sportulæ moderatæ, pro rerum & personarũ qualitate iuxta taxas prædictas recipi possint. Nec aliquid vltra non solum ipsi Auditoribus, sed nec eorum familiaribus, vel consanguineis, aut aliis quibusuis personis, directè vel indirectè, quouis quæsito colore vel ingenio, exceptis esculentis & poculentis quæ triduo consumi possint, ipsarum sententiarum, aut Auditorum intuitu præstari possit. Quas quidem sportulas iuxta taxam prædictam apud Notarium causæ post subscriptam sententiam, & Notario traditam & non antea, deponi, & Auditori consignari volumus. Quodque Notarius dispositionem, & consignationem huiusmodi in actis notare, & specificare teneatur. 26.

De Capitolio, & eius Officialibus.

Taxa huius Curiæ est in constit. seq. §. 6.

§. 7. SEnator, & Iudices ipsius possint primas instantias vnica vice eorum arbitrio absque vlla commissione prorogare. 1. *Ad hæc vide etiam Pauli IV. const. 58. lib. 2.*

Capitaneus appellationum, pro reuocatione seu moderatione quarumcumque inhibitionum, sportulas nullo pacto accipiat, Notarius vero dumtaxat mercedem actus, siue scripturæ. 2.

Si petito Consultore, pars quæ petierit neglexerit per decem dies instare pro illius electione, Capitaneus possit per seipsum causam expedire. 3.

Et si consultor electus, infra duos menses à die electionis non acceptauerit, vel recusauerit, ad alterius electionem procedatur. 4.

Terminus quinque dierum datus à Statuto Vrbis ad radeundum pro apostolis, ita & taliter intelligatur, vt sufficiat interim quandocumque pro apostolis redire. 5.

Conseruatores Vrbis abstineant ab omni genere muneris, etiam esculenti & poculenti, à pistoribus, laniis, salsamentariis, olitoribus, fructarolis, & aliis artificibus, nec ab eis aliquid sub quouis prætextu accipiant. A quibus etiam abstinere faciant omnino eorum Scribam, Notarium, Secretarium, Fideles, & alios eorũm Officiales, atque in primis Extraordinarios, corporali eos pœna coërcendo, & deinde ab officio remouendo. 6.

Nec possint de pœnis statutariis vel per eorum edicta inflictis aliquo modo gratiam facere in totum, & præsertim de corporalibus, nec illas commutare sine censensu ipsorum omnium simul conuocatorum, & eo casu non vltra medietatem pœnæ remittere, nec in domo propria sua super huiusmodi gratiis aliquid signare possint, sed ad earumdem pœnarum executionem postquam de illarum incursu constiterit, celeriter procedant. 7.

Ad quarum etiam pœnarum præsertim corporalium executionem, in euentum in quem non mittantur executioni per ipsos Conseruatores à die delati criminis intra quinque dies, quilibet alius Iudex ordinarius, & alias competens procedere possit.

Extraordinarios ad officium Extraordinariatus exercendum nullatenus admittant, nisi recepta ab eis cautione sub pœna ipsis Conseruatoribus bene visa, de officium ipsum fideliter exercendo, & præmissa obseruando, ac de seipsos repræsentando pro omni eo quod in dicto eorum officio committere vel omittere possent, ac dictis Extraordinariis fidem adhibeant iuxta formam decreti alias à Conseruatoribus editi, & non aliter. 8.

Cogant insuper extraordinarium maiorem ad exercendum 9.

dum officium etiam per seipsum, & per substitutum idoneum ab ipsis Conseruatoribus approbandum.

11. Atque iidem Extraordinarius maior, & eius substitutus, ac minores extraordinarij cogere possint quoscumque etiam per detentionem personarum, vt permittant ponderari carnes, & alia omnia quæ sub eorum cura sint, & pretium denuncient, & recusantes puniantur prima vice in duplum valoris rei penes eos inuentæ, quòd si alia vice illud idem admiserint, in duplum, & alia etiam pœna corporali arbitrio Conseruatorum, & nihilominus Extraordinarij tam maiores quàm minores, omnia Conseruatoribus denuncient, & res taliter inuentas nullatenus sibi retineant, sed ad idipsos Conseruatores deferre teneantur.

12. Et Baroncellus, ac alij Executores quarumcumque Curiarum eisdem Extraordinariis maioribus, in prædictis & aliis eorum officium concernentibus, obedire teneantur.

13. Magistri Viarum ad vias lateribus seu silicibus sternendas, prout eis opus esse videbitur, dominos contiguarum domorum cuiuscumque sint dignitatis, aut ipsis absentibus, vel soluendo non existentibus, illorum Inquilinos iuris remediis opportunis, ac sub eorum arbitriis pœnis cogant.

14. Possint autem Inquilini retinere de pensione soluenda ratam vt supra per eos soluendam, non obstante obligatione Camerali, aut quacumque exceptione quæ opponi posset, & non obstantibus quibusuis sequestris, etiam anterioribus.

15. Curentque easdem Vrbis vias continuo, & Plateas ad minus quater in anno, & hoc in Martij, Iunij, Septembris, & Decembris mensibus, ab immunditiis purgari.

16. Nullos actus, nullaque negocia, quæ alicuius momenti fuerint, sine rogitu sui Notarij expediant.

17. Reddant rationem Cameræ singulo quoque semestri, prout in literis ad Cameræ Tribunal spectantibus constitutum est.

18. Edant initio eorum officij edicta sub nomine Camerarij, & de pœnis in illis, atque etiam in statutis contentis nullam sine eiusdem Camerarij, aut saltem Clerici Præsidentis mandato gratiam facere possint.

19. In ceteris, tam quoad appellationes ab eorum sententiis, quam quoad reliqua omnia, seruent omnino statuta de eorum officio loquentia.

20. Submagistri vero suas relationes, quas tanquam periti facere solent, nonnisi medio iuramento faciant, & si quid dolo vel fraude egerint, periurij, & alias pœnas arbitrio Camerarij, & Clerici Cameræ pro tempore Præsidentis incurrant, & ad interesse partibus condemnentur.

21. Consules Artium quarumcumque obseruent earum statuta legitime approbata, & vsu recepta. Nec reassumant causas, præsertim mercedum ac miserabilium personarum, coram maioribus Magistratibus introductas.

22. Minus impediant, aut molestent aliquo modo peritos, siue æstimatores à Iudicibus electos, sub pœna priuationis, & aliis arbitrio Superioris.

23. Notarij vero ipsorum Consulum, taxam eis per statuta præscriptam, & vbi aliqui ipsorum nullam minorem taxam haberent, aliorum qui illam habent sequantur, & secundum illam exigant.

24. Assessores prædictorum Consulum, & aliorum Officialium Curiæ Capitolinæ salarium non habentes, caueant ne in causis minimis, idest à quinque scutis infra, quicquam pro eorum voto, seu consilio, & in aliis non vltra sportulas dictis statutis taxatas, percipiant.

25. Procurator Fisci Capitolini illud ipsum, in omnibus & per omnia obseruet, quod Cameræ nostræ Apostolicæ Procurator, quoad ea scilicet Capitula superius adnotata, quæ ipsum etiam concernere, & sibi conuenire possint.

De Iurisdictione in Hebræos.

Taxa Notarij Hebræorum est in constit. seq. §. 11.

1. §. 7. GVbernator Vrbis possit contra Hebræos in criminalibus causis procedere, etiam quòd agatur inter ipsos Hebræos tantum.

2. In causis Cameralibus, seu ad Cameram quomodocumque spectantibus, aut ad Camerarium, etiam ratione pignorum, aut personarum Hebræorum Bancheriorum, aut ad præsidentes, Camerarios, & Præsides possint contra eos procedere.

In causis furtiuorum pignorum quoad Hebræos Bancherios, sit locus præuentioni inter Camerarium & Gubernatorem. 3.

Quoad Auditorem Cameræ Hebræi sint illius iurisdictioni suppositi priuatiue quoad alios, vbi agitur de obligatione Camerali, præterquam in dependentibus à causis, & actis aliorum Tribunalium iuxta suas facultates. In criminalibus autẽ possit idem Auditor Cameræ contra eos procedere, prout in præteritũ procedere consueuerat. 4.

Inter Vicarium & Senatorem, in delictis in quibus Christiani sunt aliquo modo participes, & sic quando adest mixtura delinquentium Christianorum & Hebræorum, ex officio, non autem ad querelam locum habeat præuentio, in aliis vero casibus seruetur constitutio fel. rec. Iulij Papæ III. prædecessoris nostri, disponens, quòd quando agitur inter Hebræos, habeat Vicarius in eos iurisdictionem actiue & passiue, quando vero inter alios passiue tantum. 5.

De Curia Sabellorum, & Turris Nonæ.

Taxa huius Curiæ est comprehensa in constit. seq. §. 2.

§. 8. IVdex Curiæ de Sabellis gratuito à Marescallo deputetur, adeo vt neque Iudici dare, neque Marescallo propter hoc accidere quicquam liceat, etiam mutui vel alio nomine, aut quauis de causa vel prætextu, siue ante siue post adeptum officium, etiam in vim vel prætextu cuiuscumque indulti Apostolici, vel consuetudinis, quod & quam per præsentes expresse reuocamus, & improbamus, & vt supra omnino seruari mandamus. 1.

Ad hæc vide etiam Pij IV. constit. 58. §. 13. lib. 2.

Deputatio vero Iudicis fiat cum participatione & approbatione Gubernatoris Vrbis pro tempore, & fiat ad annum dumtaxat, quo finito finitum sit etiam eius Iudicis officium, nisi propter aliquam rationabilem causam prorogandum visum fuerit, quæ tamen prorogatio annum nullo pacto excedat, & semel tantum fieri possit. 2.

Antequam incipiat exercere officium caueat idoneis fideiussoribus de stando Syndicatui, & finito officio etiamsi nec querelatus, nec requisitus fuerit, offerat se Syndicatui coram Gubernatore Vrbis præfato, ille vero quadraginta diebus Syndicatum absoluat, Iudicemque prout iure faciendum erit, vel absoluat vel condemnet, & puniat. Quòd si intra dictorum dierum numerum non fecerit, Camerarius S. R. E. qui tunc erit, duos viros deputet, qui intra alios viginti dies huiusmodi Syndicatum peragant, lapsis autem dictis terminis pro absoluto habeatur. 3.

Commentariensis, & Capitanei, necnon executorum eiusdem Curiæ munia per idoneos, & fidos ministros gerantur, & neque vendantur, neque locentur vllo modo, nec quicquam pro illis consequendis, aut exercendis quouis nomine & prætextu soluatur, vel respondeatur, etiam vigore contractuum, aut locationum de præterito factarum, quæ per præsentes nullæ & irritæ intelligantur, & qui aliquid soluerint vel responderint, officio priuati sint, & publice fustigentur. 4.

Turris Nonæ Iudex non se intromittat in causis summam decem scutorum excedentibus, nec in criminalibus, nisi leuibus, & minimis. 5.

Et dictus Iudex Turris Nonæ coram Gubernatore præfato in fine cuiuslibet anni Syndicatui se offerre, & stare teneatur, prout de Iudice Curiæ Sabellorum supra dictum est. 6.

De Curia Ripæ, & Ripettæ.

Taxa huius Curiæ Ripæ est in constit. seq. §. 9. & Curiæ Ripettæ in §. 10.

§. 9. RIpettæ Præses aut Iudex, non faciat aliquam compositionem, minusque soluere faciat aliquam pœnam quantumlibet minimam, sub quouis prætextu, nisi seruatis seruandis, ac præuio processu ac decreto, vt ex actis intelligi possit, an iuste pœna soluta, vel compositio facta fuerit. 1.

Ad hæc vide etiam Pij IV. constit. 58. §. 13. lib. 2.

Neque Camerarius, neque Ripettæ Præses transmittant 2.

extra Vrbem Commissarios ad mensurandum passus lignotum.

3. Ripæ, & Ripettæ Iudices, in fine officij coram Clerico Cameræ eiusdem Ripæ Præside Syndicatui stare teneantur.

4. Nec Cameratius Ripæ vltra sex meoses in eius officio permaneте, nec confirmari debeat.

5. Pro mala mensuratione lignorum nullus pœna pecuniaria, sed corporali veluti trino ictuum funis, aut fustigationis, aut berlinæ, arbitrio Iudicis puniatur.

6. Cameratius Ripæ aliquas compositiones facere non possit, nisi præcedente legitimo processu & decreto, & omnes compositiones in libro annotentur.

De Iudicibus criminalibus Vrbis, & pertinentibus ad eos.

1. §. 10 IVdices criminales Vrbis, seu Locumtenentes, & eorum Substituti quibus certum à nobis salarium est constitutum, illo contenti nihil prorsus, aut pecuniæ aut alterius cuiuscumque rei etiam minimæ quantitatis à quoquam etiam sponte dante accipiant, neque pro sportulis, seu propinis sententiarum, vel pro decretis, absolutionibus, aut relaxationibus quibuscumque in quibuscumque causis etiam delegatis, & commissariis, neque quouis alio modo, titulo, vel nomine, etiam muneris, vel regaliorum quamuis esculentum vel poculentum, etiam in casibus alioqui de iure, vel quacumque constitutione permissis, sub priuationis officij, & inhabilitatis in posterum ad quodlibet iudicandi munus, & aliis nostro, & Successorum nostrorum arbitrio infligendis pœnis.

Ad hæc vide etiam Pauli III. const. 44. §. 3. & seq. lib. 1. Pij IV. const. 93. l. 2. & Clem. VIII constit. 5. hoc eodem lib 3.

2. Camerarius, Thesaurarius, & Præsides Cameræ, excepto Præside Riparum, item Hospitalium, Confraternitatum, ac aliorum locorum piorum, seu Collegiorum Rectores, & alij quicumque habentes in Vrbe iurisdictionem criminalem, & facultatem Iudices deputandi, non deputent in criminalibus causis alios Iudices, quàm aliquem ex ordinariis sibi beneuisum, qui nullas debeat recipere sportulas, vt supra sancitum est, & in describendis actis, atque processu, vtatur proprio sui Tribunalis Notario, nisi Notarius deputantis habeat officiũ titulo oneroso, & ius scribendi etiam in criminalibus, quo casu ipse deseruiat in dictis causis, etiam apud Iudices deputatos.

3. Nullus autem Iudicum in causis criminalibus procedat, vel sententiam ferat, nisi Procuratore Fiscali, vel Commissario Cameræ respectiue in omnibus actis, in quibus de iure citari debent, legitime citatis.

4. Minusque transmittantur extra Vrbem Monitoria, nec aliquod iudicium ad Fisci vel Commissarij Cameræ respectiue instantiam, introducatur sine procuratoris Fisci vel Commissarij Cameræ licentia.

5. Nec quisquam capiatur sine indiciis ad instantiam cuiuscumque instigatoris, nisi in causis grauibus arbitrio Iudicis, & tunc nonnisi data cautione per instigatorem de reficiendo damno, expensas, & interesse, necnon etiam (si ita Iudici visum fuerit) de se repræsentando.

6. Nec concedant Iudices in causis Criminalibus significationes aliquas, nisi in causis coram se vel in suo Tribunali, & aliter datæ non obseruentur.

7. Pariter non relaxent monitoria Criminalia pro contrauentione inhibitionis obtentæ in causa Ciuili, sed agatur pro ea ciuiliter coram Iudice qui dedit inhibitionem, nisi forte contraueniendo fuerit vis aliqua illata, vel iniuria realis aut verbalis in spretum inhibitionis, & Iudicis contemptum.

8. Contra reum absentem, & contumacem pro delicto, quilibet Iudex competens procedere valeat, nec alter alterius processu impediatur.

9. Non transmittantur contra reos absentes citationes, aut Monitoria ad informandam Curiam sub pecuniaria mulcta, quando Iudex habet in processu probationes vel indicia contra illos sufficientia ad transmittendum Monitoriũ, siue Inquisitionem, aut citationem super delicto.

10. Nec comminentur vnquam in Monitoriis pœnæ corporales maiores pœna delicti, pro quo monitio fit.

11. Item inquisito Reo non fiat inuentarium illius bonorum, nisi agatur de delicto pro quo veniat imponenda pœna capitalis, vel confiscationis bonorum, aut alia notabilis pœna.

Et quando inuentarium conficiendum fuerit, non describatur inuentarium huiusmodi in registro, sed tantũ moderata merces pro qualitate rei à Notario accipiatur. 12.

Et casu, quo propter Rei contumaciam Inuentarium fieri contingat, nonnisi vnicum fiat. 13.

Relaxatus ab vno Iudice, non possit ab alio pro eadem causa carcerari. 14.

Similiter pro pugnis, & verbis altercatoriis, & iniuriosis in rixa, & ex accidenti inter viles personas prolatis, aut pro quauis alia simplici rixa, minusque etiam in fragranti reperti non carcerentur, nisi prius ducti ad præsentiam Iudicis sub pœna priuationis, & aliis arbitrio sui Iudicis Et si relaxandi erunt, gratis vbique relaxentur. 15.

Querelas Dominorum contra famulos, vel operarios, qui iam Dominos ex causa mercedis conuenerunt, non recipiant nisi facto deposito, vel data cautione in forma depositi Iudicis arbitrio, & nonnisi in eo Tribunali in quo causa mercedis pendet, si iurisdictionem habeat Criminalem. 16.

Captus ab incompetenti Iudice, vel ab eo qui non processit, remittatur ad eum qui processit, sed captus ab eo qui processum formauerat, non remittatur, etiam quod ab alio fuisset in procedendo vel in contumaciam condemnando, præuentum, quinimo processus omnes, & informationes transmittantur ad illum qui fuit diligentior in captura. 17.

Quod si ex pluribus delict. Consortibus quilibet aliquem habeat carceratum, remittantur omnes ad eum qui habet principaliorem in manibus. 18.

Curent autem Iudices quicumque ne Rei detineantur in secretis vltra triduum antequam examinentur, nisi causæ natura aliud suadeat. 19.

Et tam Reos, quam Testes interrogent, descriptis & extensis a Notario integre verbis omnibus interrogatorij, reiecto prorsus, & sublato abusu illo scribendi, Ad opportunam Domini interrogationem, vel interrogatus respondit, aut subdens interrogatus, aut simili, quem tamquam perniciosum, & vti suggestiuarum interrogationum velamentum, & fraudibus plenum damnamus. 20.

Responsiones similiter reorum, & testium integre de verbo ad verbum, prout ex eorum ore profluunt, etiam quod contra Fiscum sint, non diminute, nec per relationem, & in externæ nationis hominibus adhibito Scriba vel interprete illius linguæ perito, fideliter scribi faciant. 21.

Nec vllo pacto Iudicibus liceat, vel Notariis, Testes quos ipsi verisimiliter informatos crediderint, citatos seu vocatos, extraiudicialiter cum iuramento vel sine eo interrogare, & non scriptis eorum responsionibus dimittere, forsan ex eo quòd contra Fiscum deponant, & pro reo, seu omnino præuio iuramento de veritate dicenda, eorum examen recipiatur, & in scriptis redigatur, dummodo non adsit vehemens suspicio subornationis. 22.

Reorum recognitiones non fiant nisi Iudice præsente, & coram pluribus, nec vllo pacto reus antea ipsi testi ostendatur. 23.

Testes pro Informatione Curiæ non nisi in grauioribus carcerentur, & tunc pro relaxatione nihil penitus soluant, nec etiam pro alimentis, quæ vel instigator, si adest soluere debeat, vel Fiscus. 24.

Captum pro vno crimine, super aliis de quibus indicia non habent, interrogare nullo modo præsumant, sed in hoc & aliis omnibus occurrentibus, Iuris communis dispositionem Iudices seruare teneantur. 25.

Et in quocumque crimine quantumuis grauissimo, reos antequam torturæ subiiciant, etiam non petentes admittant ad purgandum indicia, data eis indiciorum copia, pro ea tantum parte processus quam ipsi petierunt in forma boni extractus, & non registri, cum expressione nominum testium, & competenti termino ad faciendas defensiones, & eo pendente detur commoditas carceratis libere loquendi cum eorum Aduocatis, & Procuratoribus, etiam semotis arbitris, nisi tamen qualitas causæ aliud necessarium suadeat, & dicta copia indiciorum detur pauperibus gratis, vel ostendantur originalia Aduocato, & Procuratori Pauperum similiter gratis, & absque vlla impensa. 26.

Neque cogantur rei declarare se habere testes curiæ pro rite, & recte examinatis, & quatenus voluerint illos 27.

sic

ſic habere, præter abſentes, & mortuos, & ſaluis exceptionibus contra perſonas, & dicta teſtium, ſaluoque iure illos repetendi, talis proteſtatio admittatur, minimeque reiiciatur.

28. Ac teſtes contra reum repetendi, prius examinentur ſuper interrogatoriis pro eius parte datis, deinde ſuper eorum depoſitionibus repetantur.

29. Ac Iudices, Auditores, ſeu Locumtenentes Gubernatoris Vrbis, ſeu alterius cuiuſcumque Magiſtratus habentis facultates procedendi præter aut contra formam Iuris vel Statutorum, non vtantur dictis facultatibus, niſi præuio decreto dicti Gubernatoris vel Magiſtratus, concedente ſibi facultatem ſic procedendi in illa cauſa.

30. Tormento Vigiliæ Iudices non vtantur, niſi in delictis atrociſſimis, & in quibus etiam vrgentiſſima præcedant indicia, & tunc non niſi de voto Congregationis illius Tribunalis in quo proceditur contra reum, nec vnquam reus ſubiiciatur huic tormento Vigiliæ eodem die quo alio genere tormentorum fuit tortus, minuſque reus, qui tormento funis ſemel atque iterum tortus fuit. Nec quiſquam in hoc tormento Vigiliæ poſitos detineatur brachiis extenſis ad modum torturæ, ne vltra Vigiliæ tormentum patiatur etiam tormentum funis, ſed in omnibus modus adhibeatur quo vel innocentiæ reus, vel ſupplicio reſeruetur, & Iudices tam in hoc quam in aliis tormentis ipſi aſſidue continueque aſſiſtant omnino, nec eorum loco Notarium vel Subſtitutum Fiſcalem dimittant.

31. Nec in tormento funis quenquam vltra horam pro qualibet vice detineant.

32. Inſuper abſtinant omnino à verbis, & factis iniurioſis in reos ac teſtes.

33. In ſententiis, & condemnationibus reorum abſentium, & contumacium, Iudices exprimant pœnas certas, neque ſe referant ad ius commune, Statuta, Conſtitutiones vel edicta.

34. Reis in contumaciam condemnatis, & captis ante executionem ſententiæ, detur copia proceſſus, ſi petatur & actorum, etiam quod non fuerint admiſſi ad nouas defenſiones.

35. Nec vllus inquiſitus ſiue carceratus ſiue nõ carceratus, non ſolum à Notariis iuxta conſtitutionem nuper à Nobis de Anno 1608. editam, quam innouamus & illibatam eſſe volumus, ſed nec etiam a Iudicibus ſeu aliis quibuſcumque Officialibus cogatur directe vel indirecte proceſſus caſſare, abſolutionem ſeu abolitionem petere.

36. Similiter Iudices, Fiſcales aut Notarij nullo modo cogant vel inducant directe vel indirecte reos ad compoſitionem. Idcirco ſtudeant Iudices celerrimæ cauſarum expeditioni, ne rei diutius tædio Carceris vel laboribus & expenſis fatigati, componere, & ſe redimere cogantur.

37. Studeant ſimiliter omnes Iudices, & Officiales quorumcumque Tribunalium generaliter dilationes in fauorem Fiſci abbreuiare, ne rei diutius laboribus & expenſis fatigentur, nec differant expeditiones cauſarum inter priuatos pendentium, licet Procurator Fiſci proteſtetur cauſam non expediri, niſi ipſo citato pro eius intereſſe, niſi de eo inconuenienti ſaltem ſummarie doceat.

38. Obligationes & ſatiſdationes, quæcumque de non offendendo vel ſe repræſentando, aboleri vel caſſari nequeant, niſi citato Fiſco vel Commiſſario Cameræ reſpectiue, & aliter caſſæ habeantur pro non caſſis, niſi quando cautio de non offendendo caſſatur ob pacem ſequutam & conſenſum præſtitum caſſationi.

39. Et in quibus caſibus Officiales aut Executores habent aliquam partem pœnarum, ſi ex gratia pœnæ moderatio fiat, etiam poſt executionem, tamen non recipiant niſi partem eius quod iuxta gratiæ tenorem perſoluitur.

40. Inhærendo conſtitutionibus fel. rec. Pij IV. incip. Cum alias per ſpecialem, &, Cupientes pro iniunctæ, & Sixti V. incip. Ad Romanum Pontificem pertinet non modo, & Clemen. VIII. incip. Inter ceteras animi noſtri, prædeceſſorum noſtrorum, ac illas ampliando; Omnes & quaſcumque pœnas, mulctas, compoſitiones, & confiſcationes à reis vel delinquentibus, maleficiorũ, vel quaſi fraudum, & contrauentionum quarumcumque vel alia quauis occaſione per quemcumque Iudicem quauis dignitate, & quantumuis ſpeciali nota dignum fulgentem,

Has conſtitutiones ſupra proxime tibi indicaui ſub n. 1. huius §.

Magiſtratum ſeu Tribunal Vrbis, etiam S.R.E. Camerarium, Gubernatorem, Auditorem Cameræ, Vicarium, Senatorem, Annonæ Præfectum, Præſides, eorumque Locatenentes, Auditores, & Iudices, alioſque Cameræ Vrbis Miniſtros, quacumque dignitate fulgentes, & quouis titulo, & nomine, criminum vel quaſi cognitionem in Vrbe habentes, vel quoquo modo exercentes, exigendas ſiue ex bonorum mobilium vel immobilium prædictorum reorum vel delinquentium venditione vel ſubhaſtatione redigendas, cuiuſcumque etiam minimæ quantitatis penes Cameræ noſtræ Depoſitarium pro tempore exiſtentem, & non alium, integre, & abſque vlla diminutione deponi debere præcipimus.

Nec quiſquam ex Iudicibus, Magiſtratibus aut Officialibus præfatis, minus etiam Fiſci Procurator, Cameræ Commiſſarius, aut quiuis alius dictarum pœnarum, mulctarum, compoſitionum, confiſcationum, pecuniarum aut participationum quouis modo vel titulo habens, audeat vel præſumat ſibi propria auctoritate partem aliquam etiam minimam retinere, nec aliter recipere quam de manibus Depoſitarij prædicti, præuio dictorum Magiſtratuum mandato, Fiſci Procuratoris, & in cauſis in quibus Commiſſarius Cameræ interuenire ſolet, ipſius Commiſſarij manu ſubſcripto, cauſam propter quam ſoluit, quantitatem & perſonam cui ſoluitur explicite expreſſam continente, ſub pœna priuationis officij & inhabilitatis ad alia, ſolutioneſque aliter quam vt ſupra factæ tanquam indebitè extortę, reſtitui, atque ad earum reſtitutionẽ quilibet prædictorum ab eodem Commiſſario Cameræ cogi omnino & cum effectu debeat. Et nihilominus Depoſitarij aliter quam cum prædicto mandato, vt ſupra ſubſcripto, ſoluentes, de ſuo erogaſſe cenſeantur, & in reddendis rationib. id ei minime computari debeat. 41.

De Iudicibus in cauſis Ciuilibus.

§. II. NVllus Iudicum audeat Superſeſſorias dilationes, aut Non grauetur, cuiquam aduerſus mandata ab aliis Iudicibus aut in aliis Tribunalibus relaxata concedere, & conceſſa ſint nulla, neque ſeruentur à Iudicibus, qui mandata relaxarunt, ſaluis tamen inhibitionibus, quæ vigore appellationum, ſeu commiſſionum, aut in vim reaſſumptionis cauſæ, aut ſuſceptionis cenſurarum ſeu termini ab Auditore Cameræ conceduntur, & ſaluis etiam Chartis dotalibus. 1.

Ad hæc vide etiam Pij IV. conſtit. 58. §. 14. & conſt. ſeq. lib. 2. §. 11. ac Pij V. conſtit. 17. lib. 1.

Minus etiam Iudices apponere poſſint in mandatis illam clauſulam, videlicet, Exequatur per Executores noſtros, ſub pœna nullitatis, vel ſimili. 2.

Expediant cauſas à quinque ſcutis infra ſummariè, manu regia, & ſine ſcriptis, partibus tantum oretenus auditis, niſi aliter ipſis Iudicibus ex rationabili cauſa viſum fuerit, quam Turris Nonæ, Sabellorum, Ripæ & Ripettæ Iudices & conſules Artium exprimere in actis teneantur. 3.

Cauſas autem ſummam ſcutorum vndecim monetæ non excedentes, & coram competentibus Iudicibus vertentes, nullus prorſus Iudex aut Magiſtratus reaſſumere poſſit. 4.

Similiter cauſæ cuiuſcumque Collegij, Societatis, Confraternitatis, Archiconfraternitatis, Hoſpitalis, Ordinis ſeu Religionis, Loci pij, Artis aut perſonæ habentis ex priuilegio proprium & ſpecialem Iudicem, non reaſſumantur poſtquam eorum Officiales vel Procuratores aut perſonæ priuilegiatæ conſenſerint in iuriſdictionem alterius Iudicis ordinarij alias competentis, ſine tamen præiudicio facultatum & iuriſdictionis Auditoris Cameræ, necnon Tribunalis ipſius Cameræ Apoſtolicæ & Cancelariæ. 5.

Et cauſæ mercedis ad effectum faciendi depoſitum, illæ tantum intelligantur, in quibus agitur de diurna, vel menſtrua mercede, ſiue ſalario. 6.

Non attendant nullitates, niſi ex defectu citationis, iuriſdictionis, aut mandati, ſed ad expeditionem cauſæ procedant. 7.

Non relaxent Arreſta contra debitores, niſi præcedente mandato relaxato ſeruatis ſeruandis, & aliter relaxatæ ſint nullius roboris & momenti. 8.

Pro debito ſummam ſeptem aureorum ad rationem iuliorũ duodecim pro quolibet aureo non excedente nemo carcerari poſſit, niſi debitum habeat annexũ crimen. 9.

10. Neque in dicta summa comprehendantur expensæ mandati, neque fiat cumulatio summarum, vel debitorum ad effectum carcerandi.

11. Nec concedant Inhibitiones, Significationes, aut Non grauetur in vim cuiuscumque Commissionis pro dilatione, vel alternatiua obtinenda impetratæ cū clausula, Seruata forma Motus proprij, nisi delato bireto viridi, & nō aliter. Et nihilominus quæcumq; Inhibitiones & Non grauetur, aliter quam vt supra concessa non suffragentur, & sint nullius roboris & momenti, eisque non obstantibus executio qualibet realis & personalis contra debitores sine bireto viridi repertos fieri possit & valeat.

12. Nec quisquam Iudex, aut Magistratus præter Auditorem Cameræ, audeat directe vel indirecte sub quouis prætextu concedere terminum, siue dilationem triginta dierum debitoribus.

13. Possit autem quilibet Iudex, cui causæ restitutionis in integrum, nullitatis & attentatorum fuerint commissæ, absque speciali commissione, terminum præfigere ad docendum de causis restitutionis, siue de ipsis nullitatibus vel attentatis, & eo lapso, nihilque quod reuelet, docto, ad negotij principalis expeditionem deuenire.

14. Possit etiam quisque Iudex in quibuscumque causis coram eo introductis vel introducendis, omnes terminos substantiales absque alia speciali commissione reiterare.

15. Mandata de manutenendo in possessorio summariissimo nullus Iudicum det, nisi per viam decreti, non autem cedulæ, nec quicquam sportularum aut propinæ pro eis, etiam à sponte dantibus accipiatur.

16. Mandata suspicionis fugæ non citato debitore in Vrbe non concedantur, nisi constito in actis summarie de credito liquido, ac de suspicione fugæ saltem per iuramentum creditoris, & quod ipsi creditori non sit cautum per alios correos, vel fideiussores, & tunc etiam non relaxentur, nisi deducendo debitorem ad præsentiam Iudicis, non autem ad Carceres, & Iudex ipse debitore ducto audito, prout ipsi videbitur prouideat. Expensas autem mandati, & capturæ creditor ipse absque vlla spe repetitionis exsoluat. Et si creditor aliter huiusmodi mandatum extorserit, arbitrio Iudicis puniatur, & Notarij in concessione huiusmodi mandatorum suspicionis fugæ aut sequestrorum nullo pacto possint creditores cogere ad soluendam, vel deponendam mercedem mandati executiui.

17. Mandata suspicionis fugæ non subscribantur, nisi visis à Iudice iuribus, & à Iudicibus non subscripta executioni nequaquam mandentur.

18. Iuramentum calumniæ non admittant Iudices, nisi præstitum iuxta formam à nobis infra Notariis in illius receptione præscriptam.

19. Pro periurio autem in dicto iuramento calumniæ commisso, non facile Iudices criminaliter procedant, neque in alio Tribunali quàm vbi periurium commissum prætenditur, & tunc non retardato iudicio ciuili.

20. Iuramenta vero litis decisiua, coram Iudice suscipiantur & non aliter, nisi Iudex aliud arbitratus fuerit ex causa infirmitatis vel alterius legitimi impedimenti litigantium.

21. Causæ discussionum inter creditores & hæredes defuncti seu alterius debitoris, de cuius bonis inter ipsos creditores agitur, intra tres menses quoad præsentes, quo ad absentes vero citra montes intra sex, vltra autem intra nouem menses expediantur. Et nullo modo nisi ex magna causa, vt supra diximus, instantia prædicta prorogetur. Et à die obitus debitoris intra duos menses hæredes præsentes, absentes autem citra montes intra quatuor, vltra vero montes intra sex, inuentarium conficere, & an velint hæreditatem adire, deliberare teneantur. Et interim Iudices coram quibus causas discussionis huiusmodi pendere contigerit, bona ipsius debitoris vel defuncti vel decocti creditoribus habentibus sua credita liquida, recepta idonea cautione de restituendo habentibus priora & potiora, & contribuendo habentibus æqualia iura, consignari mandent & faciant.

22. Et quia iam à fel. rec. Pio Papa V. Prædecessore nostro constitutum est, vt in causis discussionum miserabiles personæ aliis anterioribus Creditoribus pro summa scutorum quinquaginta præferantur, Volumus & declaramus id habere locum etiam cum dictæ miserabiles personæ sunt in maiori summa creditrices, vt nihilominus pro dicta summa scutorum quinquaginta dumtaxat aliis etiam anterioribus in omni Iudicio iuxta dictam constitutionem præferantur.

Et dictarum miserabilium personarum causæ, ad instantiam Creditorum coram quibuscumque Iudicibus ordinariis competentibus introduci, & ab illis terminari possint. 23.

Pro sigillo Iudices ordinarij in quibuscumque causis & expeditionibus (his tantùm exceptis, quæ taxam requirunt) nōn nisi iulium vnum recipiant. 24.

Communia Iudicium omnium, tam ciuilium quàm criminalium.

§. 12. NVllus Iudicum siue ordinariorum siue delegatorum quantæcumque dignitatis & auctoritatis, etiam speciali nota dignus, domi suæ familiariter retineat Aduocatum aliquem vel Procuratorem, etiam consanguineos, aut suæ Curiæ Notarium. 1.

Ad hæc vide etiam Pij IV. constitut. 58. §. 12. lib. 2.

Similiter nullus Iudicum siue ordinarius siue delegatus suadendo vel rogando, minus etiam cōmendando vel alias quomodolibet directe se immisceat in proponendis Aduocatis, Procuratoribus vel Solicitatoribus in causis tam coram eis quàm coram aliis pendentibus. 2.

Ipsi autem Iudices ordinarij quicumque, tam ciuiles quam criminales, abstineant omnino à Procuratoris vel Aduocati munere, tam publice quam secrete exercendo. 3.

Ad hæc Iudices omnes, item Auditores, Subauditores, Locatenentes & Substituti seu alio quocumque nomine nuncupati, tam in causis ciuilibus quam criminalibus & mixtis, à partibus coram se litigantibus, siue sint actores, accusatores, querelantes aut instigatores, siue etiam rei conuenti, inquisiti vel querelati, nihil prorsus muneris aut doni, neque sub alio quocumque titulo, nomine vel prætextu, quantumlibet minimum accipiant, sub pœnis nostro & Successorum nostrorum arbitrio infligendis. 4.

Iudices quicumque tam ciuiles quam criminales, tam ordinarij quam delegati, etiam in causis in officio Archiuij Prælatis Romanæ Curiæ commissis, sententias prout in cedula ferre, & terminos pro seruatis habere soliti, dictarum sententiarum cedulas subscribere & publicare, necnon terminos pro seruatis habitos intra decem dies omnino à die habiti termini pro seruato, & non vltra declarare possint & debeant, exceptis Rotæ Auditoribus, qui in hoc eorum facultatibus vtantur. 5.

Nec citationes in quarum terminis pronunciare, vel quarum terminos pro seruatis habere contigerit, penes se ipsos retinere possint, sed penes Notarios dimittant, alioqui sententiæ & termini ipsi, lapsis dictis decem diebus pro nullis & circumductis habeantur. 6.

A litigantibus Iudices, & eorum vsque ad secundum gradum cognati & affines, eorumque familiares, neque mutuum, neque fideiussiones, nec alias similes obligationes recipiant. 7.

Similiter à baroncellis, & quibusuis aliis executoribus etiam suarum Curiarum particularibus, etiam sponte dantibus sub quouis prætextu, nihil prorsus recipere possint. 8.

Innouamus Constitutionem fel. recor. Gregorij Papæ XIII. prædecessoris nostri, de datis & promissis propter gratiam vel iustitiam consequendam, quæ incipit, Ab ipso Pontificatus nostri, & est sub data anni millesimi quingentesimi septuagesimi quarti, nonis Nouembris, Pontificatus sui anno Tertio, cuius tenor hic pro expresso de verbo ad verbum habeatur. 9.

De Sportulis, seu Propinis.

§. 13. NVllus Iudicum ordinariorum Vrbis, & Romanæ Curiæ cuiuscumque dignitatis, etiam speciali nota dignus, in causis ciuilibus ordinariis ratione sportularum siue propinarum aliquid prorsus accipiat, etiam à sponte date volentibus. 1.

Ad hæc vide etiam Pij IV. const. 58. §. 5. 6. & 7. lib. 2.

In Commissariis autem pariter ciuilibus, vbi de summa scutorum vigintiquinqua agitur, & infra, nihil prorsus, à viginti quinque supra vsque ad centum inclusiue, scuta 2.

tria

tria; à centum vſque ad ducentum, ſcuta ſex; à ducentum vſque ad quamcumque ſummam, ſcuta decem, & non vltra.

3. Pro quacumque ſententiæ declaratoria ob non paritionem monitorij in contumaciam, non vltra iulios ſeptem cum dimidio.

4. Pro declaratoria in vim literarum, aut alias habente vim diffinitiuæ, ſi ſumma ſit certa, accipiant iuxta taxam prædictam, ſi vero incerta, ſed agatur ad ipſarum literarum executionem, accipiant iuxta cauſæ, & perſonæ qualitatem, dummodo non vltra quinque aureos.

5. Pro quacumque interlocutoria, ſiue decreto ante ſententiam diffinitiuam, nihil omnino.

6. Similiter, & pro decreto mandati de manutenendo, item decreto moderationis inhibitionis, & multo magis pro decreto taxationis expenſarum, nihil omnino recipiatur.

7. Pro decreto ſuper contractibus minorum, mulierum, aut rerum Eccleſiæ, & Piorum locorum in domo ipſorum Iudicum interponendo, non vltra iulios quinque, extra domum vero, non vltra iulios decem.

8. Quæ decreta non niſi a Gubernatore, Auditore Cameræ, Vicario, & Senatore, eorumque Iudicibus, ac Iudice Burgi in Burgo, & Aduocato Pauperum dumtaxat, & a nullo alio interponantur, & à pauperibus nihil recipiant.

9. Facultates autem interponendi decreta quibuſuis aliis perſonis, & Iudicibus in Vrbe hactenus conceſſæ, pro caſſis & annullatis haberi volumus, prout illas omnino caſſamus & annullamus.

10. Capitaneus autem appellationum Curiæ Capitolij recipiat ſportulas iuxta taxam ei conſtitutam ab Vrbis Statutis, non tamen in caſibus ſibi hac conſtitutione interdictis.

11. At prædictas ſportulas, ſiue propinas, vt ſupra taxatas Iudicibus, non niſi de manibus Notarij cauſæ, & ſententia prius ab ipſis ſubſcripta accipere vllo modo liceat.

12. Debeantque propterea Notarij librum habere, in quo dictas ſportulas ſeu propinas notent cum pro Iudicibus deponuntur, vbi cum poſtea lata ſententia Iudici perſoluuntur, ipſe Iudex manu propria notato depoſito ſubſcribat ſe illam recepiſſe. Quæ ſic vt ſupra Iudici data deinceps inter expenſas litis taxandas ac reficiendas omnino ponatur, & victori reficiatur, vſu quocumque contrario non obſtante.

De Commiſſariis.

1. §. 14. QVicumque Commiſſarij, & Subcommiſſarij, tam ad inſtantiam Fiſci noſtri, quàm etiam particularium perſonarum à Nobis, aut à Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, vel Almæ Vrbis noſtro Gubernatore, Cameræ Apoſtolicæ Auditore, Vicario, Senatore, & aliis quibuſcumque Iudicibus ordinariis, ſeu delegatis ad diuerſa loca miſſi, ad ſumendas informationes, formandos proceſſus, & alia neceſſaria gerenda, necnon omnes & ſinguli Notarij ſecum ad effectus prædictos aſſumpti, teneantur omnia & ſingula Acta per eos ſcripta & recepta, proceſſus, teſtium dicta originalia, & authentica, cum primum ad Vrbem redierint, vel Commiſſio finita fuerit, omni mora poſtpoſita penes acta Notarij, vbi ipſa cauſa ſpecialis pendet, vel pendere ſperatur, aut ſi id dubium ſit, apud eum Iudicem quem Procurator Fiſcalis noſter elegerit, exhibeant, deponant, & dimittant, ſub amiſſionis integri eorum propterea debendi ſalarij, ac etiam ducentorum ducatorum Cameræ Apoſtolicæ applicandorum pœna.

2. Ne autem propterea Notarij & Scribæ prædicti laborum ſuorum iacturam faciant, mandamus, vt ſi pars certa & manifeſta fuerit, ad cuius inſtantiam talis proceſſus ſit formatus, contra eam pro condigna Notarij ſatisfactione Iudices ipſi ſummarie & executiue procedant, prout in cauſis mercedum, & depoſitorum Gubernator procedere conſueuit. Sin autem nulla ſit pars, ſed ſolus Fiſcus noſter ex officio inquirat & procedat, tunc de primis, quæ ex cauſa huiuſmodi proueniunt, emolumentis eidem Notario, celeriter & ſine fraude Iudices cauſæ ſatisfieri mandent, & faciant cum effectu.

3. Necnon Commiſſarij prædicti ad bona quæcumque tam mobilia quàm immobilia, & ſe mouentia vbicumque exiſtentia, quarumcumque perſonarum pro tempore delinquentium, & quorumcumque exceſſuum, ſeu delictorum prætextu, quæ Iudices ipſi coram quibus cauſas huiuſmodi pendere contigerit, Cameræ, ſeu Fiſco noſtro applicanda eſſe putauerint, capienda & apprehendenda, deputati ſeu deputandi, ſe de bonis ipſis non amplius intromittere, nec ex eis quicquam etiam ratione viatici, ſeu alia quauis ratione vel cauſa, ſibi retinere vllatenus poſſint aut debeant, ſed cauſis & proceſſibus huiuſmodi coram Iudicibus illis coram quibus illæ prius pendebant, terminandis & finiendis remanentibus, ipſi Commiſſarij in informationibus & proceſſibus in ſimilibus fieri ſolitis rite formandis dumtaxat verſari, ac fideliter & ordinate, omnique ceſſante ſtrepitu & confuſione, bona ipſa vti decet, in Inuentarium redigere & annotare, ac illa ſic redacta & annotata, Theſaurario, ſeu Depoſitario Cameræ prædictæ in Prouincia, ſiue eius Vicetheſaurario, aut Vicedepoſitario in illa Ciuitate vel loco deputato, realiter, & cum effectu dare, tradere, & conſignare teneantur. Volumus autem, quod de bonis ſic annotatis & conſignatis, eiſdem Commiſſariis de eorum Viaticis iuxta formam & ordinem à Iudicibus à quibus dicti Commiſſarij tranſmiſſi fuerint præſcriptum, ſatisfieri à Depoſitario poſſit & debeat.

Commiſſarij vero ad ſpolia, decimas, ſubſidia, vel alia regalia aut credita, Cameralia vel fiſcalia exigenda ſiue recuperanda, non niſi idonei & probatæ vitæ nullum habentes in ea intereſſe conſtituantur, qui etiam iureiurando, ac idoneis cautionibus de eorum officio, fideliter & diligenter exercendo aſtringantur. Seruenturque quoad eos in omnibus decreta Congregationis bono regimini Communitatum Status Eccleſiaſtici præpoſitæ, & edicta Cameralia, quæ per præſentes approbamus, & innouamus. 4.

De Aduocatis Pauperum, & Fiſci.

§. 15. ADuocatus Pauperum ſolicite ſtudeat, ne carcerati, in aliquo tam à Iudicibus quàm etiam ab Executoribus, & Carcerum Cuſtodibus grauentur, & propterea non abſit vnquam in viſitationibus Carcerum, tam publicis quàm priuatis. Et Procuratores Pauperum, ac illorum ſubſtitutos, & etiam Carcerum Viſitatorem ſingulis hebdomadis vna vice ad ſe euocet, & de omnibus carceratis, præſertim iis qui in ſecretis detinentur, diligenter ſe informet. Et ſi ipſos Procuratores, vel ſubſtitutos, & Viſitatorem negligentes inuenerit, Viſitatoribus Carcerum denunciet, atque vt de aliis prouideatur inſtet, & cùm ratione ſui officij gratis pauperes defendere, & illis patrocinari debeat, nihil prorſus ab illis accipiat. Et vt facilius pauperibus operam ſuam impendere valeat, Viſitator Carcerum quolibet die ad eum accedere, & alia quæ illi hac Conſtitutione iniuncta ſunt, facere teneatur. 1. *Vide etiam d. conſtit. 58. Pij IV. lib. 2.*

Non poſſit aduocatus præfatus contra reos ad offenſam, etiam ſi cauſa extra carceres agatur, patrocinando aut alias quomodolibet ſub quouis prætextu interuenire, nec, exceptis pauperibus, pro vllo alio qui contraxerit, aut litiget cum Camera patrocinetur. 2.

Fiſci Aduocatus in omnibus cauſis criminalibus, & alias Fiſcum tangentibus, vbi Articuli Iuris emerſerint, interueniat, & Procurator Fiſci ipſum ſuper hoc omnino requirere teneatur, & in eis abſque vllo præmio patrocinetur. Poſſit tamen ab inſtigatoribus propriam iniuriam vel intereſſe proſequentibus, ſi quid ſponte dare voluerint, illud percipere. Idemque in omnibus viſitationibus Carcerum adeſſe teneatur, nec reorum, etiam extra Carceres exiſtentium defenſionem aſſumat, ſed pro veritate & iuſtitia cauſam Fiſci tueatur. 3.

De pauperum Procuratoribus.

§. 16. PRocuratores Pauperum ac ipſorum Subſtituti ſingulo quoque die carceres viſitare, & nomina omnium qui ad illos ducuntur, ac Iudicum de quorum mandato, ac etiam cauſas eorum detentionis, & diem cum in liberiori carcere, ſeu ad largam ponuntur, & an ante vel poſt prandium ſiue cœnam, annotare teneantur, & ſimiliter pecunias & alias quaſcumque res, quas inue- 1. *Vide etiam conſtit. 58. Pij IV. lib. 2.*

nerint repertas fuisse penes ipsos carceratos, & deinde omnia ad notitiam dicti Aduocati Pauperum deducant, ad quem etiam quod ab ipso minime requisiti fuerint, semel in hebdomada, & interim toties quoties carceratis opus erit accedant.

2. Nihil omnino accipiant non solum à pauperibus, sed nec etiam ab aliis carceratis, etiam quod diuites sint.

3. Non possint aliquo modo dicti Procuratores & Substituti contra eos ad offensam, etiamsi extra Carceres ipsorum reorum causa agatur, patrocinando, vel alias quomodolibet sub quouis prætextu interuenire.

De Fisci Procuratore, & Substitutis.

1. *Vide etiam d. constit. 58. Pij IV. lib. 2.*

§. 17. IN omnibus causis criminalibus quorumcumque Iudicum & Tribunalium, etiam Ripæ, Ripettæ & aliorum omnium, vnus tantum sit Fisci Procurator generalis à Nobis & successoribus nostris scilicet deputatus, quo citato, vocato & audito, & non aliter possit ad earum expeditionem, compositionem seu quodcumque aliud decretum procedi, exceptis duntaxat causis fori Capitolini, & iis in quibus pro Fisco interuenire solet Cameræ Commissarius.

2. Qui Fisci Procurator in primis prospiciat, vt quemadmodum in admissione ad eius officium in Camera iuramentum præstat de illud recte ac fideliter administrando, ita deinde taliter in illius prosecutione se gerat, vt promissis respondeat, nec vllam causam promoueat quam calumniosam esse cognouerit, & cum primum de calumnia, lite cœpta, vel de rei innocentia constiterit, ab illa desistat, etiam non expectata sententia.

3. Cumque ratione sui officij cogatur ad introducendas causas in quibus de interesse Fisci agitur, nihil omnino ab instigatoribus accipiat pro decreto vel subscriptione cuiuscumque Monitorij, etiam ad personaliter comparendum vel alia quacumque causarum introductione.

4. In prosecutione vero causarum tam ipse quam Substituti ipsius, non nisi moderate pro labore per eum siue eius Substitutos ad vtilitatem & commodum eorumdem instigatorum subeundo. Nihil vero accipiat à reis sub quouis prætextu, & præsertim ab iis qui obtinuerint sententiam absolutoriam, à qua ipse Procurator appellare noluerit, nec etiam pro appositione manus in mandatis de relaxando.

5. Similiter & substituti ipsius, pro inuentariis, cassationibus processuum, citationibus, informationibus aut alio quocumque prætextu, titulo vel causa, nihil prorsus à reis, siue in carceribus siue extra eos constitutis, aut pecuniæ aut muneris, etiam esculentum aut poculentum, & à Iure vel Constitutionibus permissum, accipiant, sub pœna infamiæ, priuationis officij, inhabilitatis in posterum, & aliis etiam nostro & successorum nostrorum arbitrio.

6. Quoad expensas contumaciales vel quæ alias à reo reficiuntur, si instigator aderit, siue apertus siue secretus, qui ipsas fecerit, ipsi instigatori Procurator Fiscalis, cui ratione condemnationis soluendæ veniunt, restituat, vbi vero nullus adfuerit instigator, satisfactis prius de illis Notariis pro mercede laborum suorum, residuum dictarum expensarum, cum non sit iustum reum ex contumacia sua commodum consequi, idem Procuratori Fisci soluatur.

7. Reos ipse Fisci Procurator aut eius Substituti non interrogent neque testes examinent, nisi in præsentia Iudicis. Atqui extra Carceres liceat eisdem cum interuentu Notarij examinare. Et pro assistentia siue examine reorum vel testium, siue ad offensam, siue ad defensam vel alias pro reo productorum, nihil prorsus accipiat ipse nec eius Substituti, & vbi in termino citationis examini testium non interuenerit, vel interrogatoria non dederit, testes inducti sine vlteriori dilatione examinentur.

8. Citatus originalem citationem non possit vltra diem penes se retinere, sed illam die sequenti restituere teneatur, in qua citatione, pars ad cuius instantiam fit, nomen Notarij in cuius officio causa tractatur vel tractari debet, & Procuratoris si principalis absit ab Vrbe, debeat apponere, alioqui citatio ipsa nulla censeatur, nec ipsum Fisci Procuratorem afficiat.

Non det mandata de capiendo quempiam, voce vel in scriptis, nisi vbi adfuerit periculum fugæ, & Iudicis copiam in continenti habere non possint. 9.

Et cum ad Signaturam spectet causas appellationum nomine dicti Procuratoris Fiscalis sententiis contra eum latis interpositarum reiicere vel committere, idem Procurator appellare non prohibeatur, verum quoad illarum reiectionem vel commissionem, pro causarum vel personarum qualitate Signatura ipsa occurrentibus casibus huiusmodi prouidere poterit, in cuius Commissionis Signatura citetur prius, antequam signetur, Pars quæ sententiam absolutoriam obtinuit, & aliter Signatura nullius si roboris vel momenti. 10.

Et cum officium Procuratoris Fisci quoad causas criminales principaliter consistat in prosecutione publicæ vindictæ, non se intromittat pro obtinendis inhibitionibus de supersedendo in causis ciuilibus, & præsertim vsurarum, nisi vbi de iure ad eius instantiam inhiberi potest. 11.

Nec ei concedantur literæ ad partes pro capiendis indiciis, nisi dato prius aliquo fumo arbitrio Iudicis à quo impetrantur, & tunc non committantur alteri quàm loci Ordinario vel eius Vicario, nisi subsistente probabili causa suspicionis. 12.

Nec etiam dilationes non necessariæ, nec debito longiores. Quinimmo potius studeant Iudices quamprimum causas expedire. 53.

Procurator præfatus non tractet de compositione cum ipsis reis, sed expeditioni causarum incumbat, & vbi reus compositionem fieri petierit, non fiat nisi cum interuentu Iudicis, & ipsius Fisci Procuratoris. 14.

Qui etiam non prosequatur causam appellationis à sententia contra eum lata vbi adsit instigator secretus vel apertus, nisi data prius per eumdem instigatorem cautione de reficiendo expensas tam prioris quàm vlterioris instantiæ in euentum succumbentiæ. 55.

Non audiatur Fiscus protestando, causam quæ agitur inter priuatos non expediri nisi ipso citato sub prætextu interesse ipsius, nisi de illo incontinenti, quantum Iudici sufficere videbitur, docuerit. 16.

Et cum sit Fisci & Cameræ Apostolicæ Procurator generalis, & propterea ad eum spectet Procuratores Fiscales vti eius Substitutos in terris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ deputare, illos Legati etiam de latere cum literis patentibus dicti Procuratoris Fiscalis ad eorum officia admittere teneantur & faciant admitti. Qui substituti sub pœna priuationis eorum officij, ac aliis arbitrio nostro imponendis, ipsum Procuratorem generalem de omnibus Fiscum concernentibus, & præsertim de sententiis, tam absolutoriis quam condemnatoriis certiorem facere debeant. 17.

Caueat autem idem Procurator generalis, ne à dictis eius Substitutis, siue pro substitutione facienda, siue quauis alia ratione vel causa quicquam recipiat, sed omnia emolumenta eisdem Substitutis libere & integre dimittat. 18.

Vigesimum autem dicto Fisci Procuratori, & centesimum Substitutis ipsius de compositionibus, confiscationibus & pœnis eorum opera & interuentu iam incameratis, idest facta iam cameratione, & non prius, deberi ac persolui volumus & declaramus. 19.

Et amplius iidem Substituti Fiscales cum ad reformandos processus extra Vrbem mittuntur, vltra victus & equorum impensam, possint etiam debita & taxata viatica recipere. 20.

Et Fisci Procurator septem Substitutos habere debeat, quibus singulis Camera scuta quinque menstrua persoluat, videlicet quatuor Substitutos pro Tribunali Gubernatoris, duos pro Tribunali Auditoris Cameræ, & vnum pro Tribunali Vicarij. 21.

De Aduocatis, Procuratoribus, & Sollicitatoribus.

Aliam habes in hoc Opere eorumdem reformationem quam edidit Bened. XII. in sua const. 2. Decens. lib. 1.

§. 18. Aduocati

1. §. 18. ADuocati seu Procuratores, Consanguinei vel affines vsque ad secundum gradum alicuius Iudicis vel Officialis in causis coram eo pendentibus, nullo pacto valeant patrocinari.

Vide etiam Pij IV. const. 44. §. 10. lib. 2.

2. Noo omnes passim, sed hi solum ad procurandum in Rotæ Auditorio admittantur, qui doctrinæ vsus & morū examen subierint, & per ipsius Rotæ Decanum vel alium loco Decani arbitrio Rotæ deputandum, adhibitis duobus vel tribus Procuratoribus ab ipsorum Collegio deputatis, super his vniuersis approbati fuerint, vnde si qui tales in præmissis idonei reperti non erunt, à Procuratoris officio remoueri volumus, ac pro dicto examine aliquid exigi vel solui debere expresse prohibemus.

3. In Tribunalibus Gubernatoris, Auditoris Cameræ, Vicarij & Senatoris, Procuratores non admittantur, qui non sint prius approbati à Superioribus illius Tribunalis, & in libro particulari descripti.

4. Quin etiam vt indemnitati litigantium consulatur, omnibus & quibuscumque Iudicibus districte præcipimus, ne Procuratores inhabiles ad causas coram ipsis agendas admittant.

5. De propinis seu bibalibus dandis, Procuratores aut etiam Aduocati se non immisceant, sed curam hanc partibus vel earum Solicitatoribus relinquant.

6. Stipendia modeste, nec vltra meritum aut vltra taxas capiant.

7. Et sicut de quota litis, ita de fructibus & expensis aut parte earum, in quibus Aduersarij condemnantur, aut aliis emolumentis & præmio, cum partibus in euentum victoriæ quisquam Aduocatus vel Procurator nullatenus conueniat.

8. Vnum Procuratorem idoneum cum competenti salario, qui patrocinium pauperibus gratis præstet, singulis annis deputent Procuratores in eorum Collegio, & factam deputationem denuncient Aduocato Pauperum, qui eius opera vti, & pauperes ad eum, cum occurrerit, mittere possit.

9. Cum Notariis vel aliis, de gratiis registrorum & extractuum, præterquam in partium principalium vtilitatem & commodum, ita quod euidenter appareat per instrumentum publicum, non paciscantur, & in his reperti culpabiles perpetuo sint procurationis officio priuati.

10. Notariatus aliquod officium Procuratores emere non possint, neque cum Notario societatem aliquam inire, neque in totum neque in partem sub pœna amissionis ipsius officij. Quod Aduocatis etiam prohibitum esse volumus sub eadem pœna.

11. Sententias contra eorum principales à Curia absentes, à quibus procurare licet, in rem iudicatam transire non permittant, sed appellare, & causam committi facere teneantur, ac principalibus suis significare, & prorogationem fatalium semel petere, sub pœna priuationis officij, & aliis pœnis arbitrio Iudicis.

12. Postquam alicuius causæ patrocinium susceperint, & onus Procuratoris receperint, indefensas causas non dimittant, sed pro viribus defendant, nisi excusationem legitimam habeant à Iudice approbandam, necnon secreta causarum aduersariis non reuelent aliquo prætextu vel causa sub iisdem pœnis.

13. Procuratores & Sollicitatores quarumcumque causarum, non possint à suis Clientibus salarium petere, nisi conuentum.

14. Pridie eius diei quo Rota agitur, non liceat Aduocatis, Procuratoribus & Solicitatoribus, etiam tanquam amicis vel aliter attinentibus, studia Auditorum perturbare.

15. Procuratores qui sunt de Collegio Procuratorum præcedant omnes alios Procuratores, licet antiquiores.

16. Neque Aduocatus, neque Procurator aut Sollicitator, qui pro vna parte patrocinium suscepit, in eadem causa pro altera patrocinari possit sub pœna priuationis officij, & infamiæ.

De Notariis Tribunalium Vrbis.

1. §. 19. NVllus Notariorum cuiuscumque Curiæ, siue criminalium siue ciuilium causarum, audeat quicquam exigere, nisi iuxta taxam eis traditam, quam vulgari sermone scriptam in eorum officiis appensam, ita vt ab omnibus legi possit, habere teneantur.

Ad hoc vide etiam Pij IV. const. 58. §. 21. & const. 58. §. 58. §. 63 & seq. & §. 68. & seq. Greg. XIII. const. 26. §. 6. ac Sixti V. const. 72. lib. 2.

Exerceant autem singuli (etiam quibus officia per Sedem seu Cameram Apostolicam concessa fuissent) eorum officia per seipsos, nec illa arrendare, locare aut in administrationem quouis modo concedere possint sine expressa nostra aut successorum nostrorum Romanorum Pontificum licentia in scriptis obtenta, & tunc non nisi personis à Superioribus sui Tribunalis approbatis, ac recepta satisdatione de fideliter exercendo & obseruandis taxis, & reformationibus. 2.

Et loca pia habentia aliquod simile officium illud exerceri faciant ab aliquo viro probo ab eis stipendiato, & à Superiore sui Tribunalis approbato, qui taxas & reformationes obseruare, vt supra satisdare teneatur. 3.

In iuramento calumniæ à partibus præstando Notarij iurantem admoneant vim & importantiam ipsius, & faciant hæc nominatim & specifice asseri, & iurari. Primo quod non animo calumniandi agit vel defendit, sed quia pro parte sua sibi iusta videtur. Secundo quod probationem non exiget, nisi quam pro veritate sibi necessarium putabit. Tertio quod nihil dedit aut promisit, dabit vel promittet Iudicibus aut Notario vel testibus, aut mediatoribus, aut alicui alteri personæ, vt sententia detur. Quarto quod calumniandi animo aliquam dilationem non petet. Quinto quod pactum de quota litis non fecit. Quæ Capitula per Actuarium iurantibus declarari mandamus sub pœna decem aureorum vice qualibet incurrenda. Et nihilominus vlterius ad scribendum in illa causa non admittatur. In actis tamen non opponatur, nisi iurasse monitum iuxta formam huius constitutionis. 4.

Nihil scribant in causis vbi agitur de summa vel re valoris infra quinque scuta, nisi aliter Iudex mandauerit. 5.

Et in causis scutum vnum non excedentibus Notarij cuiuscumque Curiæ nihil prorsus recipiant à partibus, ab vno vero scuto vsque ad duo inclusiue pariter nihil, nisi si quid à Iudice fuerit eis concessum, sub pœna furti. 6.

Neque possint rogari de instrumentis quæ extra iudicium fiunt ad referendum alteri, quamuis Connotariis, etiam Cameræ vel Auditoris Cameræ, sed quisque per se aut per proprios Substitutos qui in ipsius officio commorantur, de dictis Instrumentis rogetur, & non pro altero ad referendum. 7.

Si contingat vnum Notarium accipere terminum pro alio Notario ad referendum, teneatur accipiens per totam illam diem qua acceperit, relationem facere, & decretum scribatur siue subscribatur manu Notarij referentis. 8.

Nec quisquam similiter possit in futurum plura Notariatus officia in diuersis Tribunalibus obtinere, sed censeantur esse dicta officia inter se incompatibilia, absque nostra vel successorum nostrorum Romanorum Pontificum licentia. 9.

Et tam ipsi quam eorum Substituti non possint esse Procuratores in Curia, in qua Notarij sunt, aut Substituti officium exercent. 10.

Citationes, Monitoria seu quasuis alias prouisiones extra Vrbem mittendas non expediant ad alicuius instantiam, nisi notato in actis nomine Procuratoris, principalis aut alterius illas obtinentis, vt si ad illarum moderationem sit procedendum, possit pars incontinenti scire, quis sit citandus, eiusque citatio sufficiat ad obtinendam moderationem. 11.

Nec sufficiat in actis exprimere nomen Procuratoris, nisi is notus sit in Curia ad hoc vt citari possit, vel saltem talis Procurator eligat domicilium vbi citari velit. 12.

In mandatis executiuis vigore instrumentorum siue apocarum relaxatis, tam in Curia quàm extra eam mittendis, apponatur dies, mensis & annus instrumenti siue apocæ, cuius vigore mandatum relaxatum fuit. 13.

Similiter in relaxatione mandatorum & quarumcumque expeditionum, tam in Curia quàm extra eam mittendarum citatis partibus vel earum Procuratoribus aut in contradictorio iudicio obtentarum, apponi debeat altera ex istis clausulis, videlicet, In contumaciam N. Procuratoris, vel si Procurator vere contradixerit & in actis protestationem fecerit, loco prædictæ clausulæ scribantur, Non obstante protestatione N. ex aduerso Procuratoris. 14.

Porro moderatis Inhibitionibus à suo Iudice emanatis 15.

nullo

nullo prætextu Notarij lapso termino imitationis possint obtentæ moderationis fidem retardare, nisi de impedimento vere constet in actis. Notarij quorumcumque Tribunalium Vrbis, excepta Rota, teneantur in quibuscumque causis etiam commissariis intra Statum Ecclesiasticum dare literas missiuas loco Remissorialium, & pro singulis literis huiusmodi atque illarum instrumento, etiam cum articulis & interrogatoriis inclusis, soluatur merces iuliorum nouem, nec pars huiusmodi literas petens contra eius voluntatem cogatur remissoriam accipere.

16. Summaria testium quando a Notariis dari contingет, scribantur in bona carta, non bibula, & charactere intelligibili, soluta solita mercede.

17. Notarij nullam prorsus mercedem aut emolumentum etiam minimum recipiant, quod prius in libro receptorum (quem retinere debeant) fideliter non annotauerint, cum expressione diei, causæ & personæ soluentis, vt ex libro superior possit ex officio cognoscere, si quid vltra taxas indebite receperint.

18. Ceterum de datione Arrharum pro registris, extractibus aut copia Iudiciorum, non stetur libro Notarij nec eius annotationi, nisi cum subscriptione partis aut Procuratoris arrham dantis.

19. In manualibus vel broliardis vel libris Instrumentorum Actorum & filzarum quas vocant Litigatarum, non dimittant Notarij folia vlla in parte alba, vbi scribi solet, sed vbi sic alba remanserint, ea interlineare teneantur.

20. Non retineant scripturas & iura quæcumque producta in pulpitis, sed infra biduum à die productionis eorum productionem in manuali, seu broliardo actorum annotare & in filzis ponere teneantur, etiam quod productio fuerit in calce citationis annotata. Examina reorum & testium quorumcumque tam in ciuilibus quam in criminalibus, ab initio & in ipso actu examinis describantur in libro bene compacto & compaginato.

21. Non audeant Notarij inconsulto Iudice facere ex se decretum aliquod quantumlibet solitum & ordinarium, nec aliquem terminum quamuis leuissimum in forma, vt aiunt, seruare, sed semper Iudicem adeant, & Citationes omnes coram eodem legant, ab eoque decreta sumant, & deinde in actis apponant, & idem seruent, etiam si terminus sit ad videndum inhiberi, iuxta formam commissionis sub poena falsi & priuationis exercitij.

22. Citationes & aliæ Cursorum & Mandatariorum relationes, nullatenus in actis apponantur, nisi Cursores & Mandatarij eas in cartulis earum subscripserint, & supra subscriptionem nomen Notarij causæ appositum fuerit.

23. Citationes & alios actus pro aliquo vel contra aliquem non recipiant, nisi tam Actoris quam rei nomen cum cognomine & exercitij vel habitationis vel patriæ designatione specifice in eis exprimatur.

24. Citationes ad videndum mandari consignari pignora non recipiant, nisi appositum sit etiam ad videndum mandari subhastari.

25. Item non audeant differre vel retardare publicationem, ostensionem & lectionem sententiarum, tam ciuilium quam criminalium sub prætextu non solutæ notæ ipsarum aut registri, aut alterius cuiuscumque mercedis sibi debitæ. Quinimo teneantur per totum sequentem diem illas vna cum citationibus ad sententiam in peculiari libro, quem ad hoc habeant, registrare.

26. Quod etiam seruetur in cedulis priuatis Depositorum, quæ scilicet statim facta illarum productione registrentur.

27. Sententiarum, Decretorum aut aliarum quarumcumque scripturarum tam ciuilium quam criminalium copiam vnicuique petenti, soluta copiæ petitæ competenti mercede dare teneantur.

28. Caueant insuper Notarij scribere quemquam in actis vti instantem, protestantem, producentem seu quomodolibet comparentem, nisi is tunc præsens fuerit, nec suffragetur mandatum generale Notario datum à quauis persona, vt possit eius nomen in causis vel actis apponere.

29. In euentum in quem in causis fiant nullitates quæ possint ascribi culpæ aut negligentiæ Notarij, & pars propter paupertatem expensas reficere non valeat, ad illas Substitutus Notarij, qui in causa scripsit, teneatur.

30. Protestationes scribantur in broliardo eodem die, nec recipiantur in foliis volantibus, & quatenus ob eorum longitudinem in huiusmodi foliis recipiantur, statim huiusmodi receptio in broliardo annotetur.

Similiter non audeant expedire mandata, quæ non fuerint a Iudice manu propria subscripta, & aliter expedita sint omnino, & in quacumque Curia etiam Capitolij nulla. Verum dicta subscriptio gratis fiat, nec ob eam augeatur vllatenus solita impensa mandatorum. 31.

Quando aliquis Notarius allegatur suspectus, & alius deputatur, vna tantum merces consignanda est alteri ex dictis Notariis, cui de iure persoluatur. 32.

Custodiant Notarij diligenter scripturas omnes, extractus & registra, & quibusuis personis accommodata intra annum à die accommodationis recuperare, alioquin eis vel aliquo eorum deperditis illa suis sumptibus reficere teneantur. 33.

In Notariorum officiis non recipiantur Substituti, Scribæ, Iuuenes vel alij quicumque ad Testes examinandos, neque ad conficienda acta ciuilia aut criminalia, nisi qui prius fuerint tam quoad sufficientiam pro munere ab eis exercendo, quam quoad vitæ probitatem à Superiore Tribunalis approbati. 34.

Ad rogandum vero qualibet Instrumenta, Testamenta & alias quascumque dispositiones, tam inter viuos quam in vltima voluntate, non admittantur, nisi præuio rigoroso examine sint prius creati Notarij ab habente facultatem, neque tamen propterea talis approbatio principalem Notarium siue officialem excuset, quo minus siquid præfatorum culpa vel facto minus recte gestum fuerit, ipsi omnino Notarij teneantur, prout teneri volumus ad damna, expensas & interesse partibus damnum passis. 35.

Notarij non audeant rogare vel stipulari obligationes alienas siue contractus etiam parui momenti, nisi vel contrahentes ipsos Notarij bene nouerint, vel ab vno saltem ex testibus cum iuramento adhibitis, cognitos esse se ant, testesque prædicti aut vnus eorum, contrahentes vt supra recognoscentes, noti sint iisdem Notariis, & nihilominus in quibuscumque contractibus vltra nomen & cognomen cuiuslibet contrahentium, apponatur etiam patria & nomen patris, aut alia similis demonstratio, atque de huiusmodi cognitione mentio fiat in instrumento, alioqui vltra poenas infra subiectas teneantur etiam partibus ad omnia damna, expensas & interesse, neque per hoc derogatum censeatur statutis, maiorem in proposito solemnitatem vel diligentiam requirentibus. 36.

Prohibemus insuper ne in instrumentis, testamentis & aliis actibus in quibus testes requiruntur, Notariorum socij, Substituti & alij in officio illius Notarij qui rogatur degentes admittantur, sed alios adhiberi omnino mandamus. 37.

Disdictam societatis officij teneantur Notarij non solum in manuali registrare, sed etiam in margine instrumenti societatis annotare his verbis, videlicet. Die tali disdicta, & die tali reproducta, neque talis reproductio disdictæ in actis alterius Notarij de societate non rogati fieri possit, neque facta suffragetur, nisi quando contractus societatis extra Vrbem est rogatus, vel etiá in Vrbe, quando est rogatus Notarius qui non sit actuarius alicuius Tribunalis, quibus casibus disdicta registretur in manuali, vt supra, sub poena in quolibet præfatorum casuum Notario principali scutorum centum ipso iure Fisco applicandorum, & Substituto scribenti, vel de tali actu rogato, sub poena infamiæ, & suspensionis ab exercitio. 38.

Idemque seruetur in nominatione, necnon & in translatione periculi vitæ, quæ non suffragentur, neque cuiquam prosint, nisi parti intra tempus ad nominandum vel transferendum intimatæ, & per Notarios vt supra fuerint annotatæ. 39.

Et si Notarij, eorumque Substituti, Actuarij vel Iuuenes quicumque se quoquo modo directe vel indirecte sub quouis etiam amicitiæ nomine vel prætextu ingesserint, interposuerint vel tractauerint, seu mediatores fuerint in aliquo censuum, societatis, officiorum aut aliorum quorumcumque negotiorum contractu, non possint sub poena perpetuarum triremium, ac priuationis officij, eiusque proprietatis & tituli ipso iure Cameræ Apostolicæ applicandi, vllas pecunias, bona seu res, etiam minimæ quantitatis à quoquam etiam sponte dante occasione 40.

præmissa

præmissa recipere, sed sint & esse debeant contenti debita eis mercede rogitus instrumenti, si qood ab eis fuerit rogatum.

42. Quælibet instrumenta subscribantur ab eo Substituto qui illa confecit, apponendo nomen & cognomen suum in margine finis instrumenti.

43. Instrumenta quoque in suis manualibus dietim extendantur & describantur.

44. Instrumenta quæcumque ab eis rogata, Notarij debeant infra tres menses a die celebrati contractus vel instrumenti in librum, quem filzam vocant, redegisse, vel in protocollum, quod alij manuale extensorum appellant, descripsisse cum suo indice. Non derogando per hoc statutis diligentiorem formam requirentibus.

45. Testamenta autem & codicillos viuentium nemini ostendant, sed fideliter recondita seruent, & quatenus sint aperta, illa & illos intra tres menses in librum ad hoc de more compactum redigant.

46. Alia cuiuscumque generis, qualitatis, quantitatis contractus, acta, instrumenta vel ab ipsis rogata, vel apud eos producta, teneantur partibus interesse habentibus ad earum beneplacitum gratis ostendere, ipsisque copiam facere & tradere, soluta solita mercede competenti, sine tamen die, anno, mense, testibus, ita vt nullam in iudicio fidem facere possint.

47. Neminem tamen possint astringere ad accipiendum instrumenta publica vel eorum exempla, nisi ita ipsis Contrahentibus aut aliis interesse habentibus placuerit.

48. Pro rogitu cuiuslibet instrumenti, cum quibusuis conditionibus & clausulis, vbi non adsunt particulares taxæ, & vbi non præcedit conuentio partium, soluantur pro quolibet centenario scutorum vsque ad scuta mille iulij duo, à mille vsque ad quinque millia, Iulius vnus pro quolibet simili centenario, à quinque mille vsque ad quamcumque summam bononeni quinque pro quolibet simili centenario, dummodo in totum non excedat summam scutorum vigintiquinque.

49. Pro cassatione cuiuslibet instrumenti seu retrouenditionis census vel similium, cum quibusuis cessionibus, reseruationibus, conditionibus seu translationibus & aliis clausulis, vbi non adsunt particulares taxæ, soluatur ad eamdem rationem, prout dictum est pro rogitu cuiuslibet instrumenti.

50. In tradendis autem publicis instrumentis quoad mercedem quicumque Notarij, siue descripti in Archiuio Romanæ Curiæ, siue in Archiuio Capitolij, & alij Notarij retinentes publica officia, non habentes specialem taxam publicorum instrumentorum, vel in quibus eorum taxa non disponeret, teneantur seruare taxam Statutorum Vrbis.

51. Pro rogitu testamentorum, codicillorum, donationum inter viuos & causa mortis, vbi non adsint taxæ minores, vel vbi Notarij non subiiciuntur Statutis Vrbis, & vbi non fuerit aliter conuentum per partes, si fuerint factæ à personis quorum patrimonium non excedat scuta quinque millia, soluantur iulij quinque; à quinque millibus vsque ad viginti millia, scutum vnum; à viginti millibus vsque ad quamcumque summam non exigant vltra scuta duo.

52. Orta inter Notarios & litigantes, vel alios differentia super ipsorum Notariorum mercede, non à Notariorum Collegiis seu deputatis ab eis, sed ab eorum Iudicibus, qui non ad mensarios seu Notarios remittant, sed ipsimet proprio ipsorum arbitrio diffiniant inuiolabiliter obseruata taxa.

53. Et quandocumque Notarij vigore huius constitutionis ex factu suo vel suorum tenentur aliquid refundere, restituere, aut partibus resarcire, procedatur contra eos executiuè & manu regia.

54. Ad hæc Archiuij priuilegia illæsa esse cupientes, statuimos & mandamos, qood Protonotarij, Comites Palatini, & alij quicumque habentes vel habere prætendentes facultatem creandi Notarios, aut spurios legitimandi, non possunt illos creare vel legitimare, nec iurisdictionem aut potestatem aliquam in Vrbe & extra eam per vnam Dietam legalem exercere in præiudicium Collegij Archiuij, & priuilegiorum eius, iuxta constitutionem fel. rec. Leonis X. prædecessoris nostri editam pridie nonas Octob. 1513. quæ incipit. Ex ministerij pastoralis, quam innouamos & approbamus.

55. Quodque si aliquis creditor mandatum de capiendo ratione suspicionis fugæ in quocumque Tribunali, etiam Auditoris Cameræ, contra debitorem suum vel ipsius debitoris pecunias & bona sequestrum aliquod obtinuerit, creditor ipse ad mandati executiui expeditionem vel aliquo modo illius solutionem faciendam aut eius taxam deponendam, cogi non possit.

56. Iuramenta suspicionis fugæ, ab aliis quam à principalibusmet, vel personis ad id speciale mandatum habentibus, non recipiant.

57. Sequestra non scribant etiam in causis mercedum, nisi in executionem mandatorum seruandis relaxatorum, vel nisi docto de credito etiam extraiudicialiter arbitrio Iudicis, iuratoque prius de dilapidatione, aut fugæ suspicione.

58. Aduocatos, Procuratores & Solicitatores pro suis iussionibus occasione litium dandis nullo pacto recipiant.

59. Significationes per viam recursus concedendas non scribant, nisi cum clausula, Non tamen in contumaciam.

60. Alias vero significationes non scribant, nisi viggie termini, aut nisi productis iuribus vel probationibus super solutione, aut nisi stante pendentia litis siue lite finita, vel nisi data cautione de standu iuri & iudicatum soluendo, quando essent relaxata mandata suspicionis fugæ pro assecuratione iudicij, aut nisi stante negatione contra mandata in contumaciam relaxata.

61. Responsiones ad articulos & iuramenta super partitis decisiuis, coram Iudice tantum recipere possint & debeant, nisi ipse Iudex aliter decreuerit ex causa infirmitatis aut legitimi impedimenti collitigantium.

62. Constitutionem à nobis die prima Martij 1608. contra Notarios Criminales Vrbis editam innouantes, denuo & districte inhibendo præcipimus omnibus quibusuis Notariis cuiuscumque Tribunalis & Curiæ quoquo modo causas criminales exercentibus, ne sub pœna priuationis officiorum & proprietatis ipsorum ipso facto incurrenda, & Cameræ nostræ Apostolicæ applicanda, aliisque grauioribus etiam corporalibus arbitrio Iudicis imponendis pœnis, audeant vel præsumant mercedes notulæ sententiæ vel decreti aut cassationis processus in relaxatione Carceratorum seu abolitione querelarum non Carceratorum etiam à sponte dantibus, nec etiam ad minimum accipere, nisi quando Reus ipse fabricato processu, & præcedente plena causæ cognitione & discussione Fisco, & parte si aderit, citatis, in ipsa sententia vel decreto vim diffinitiuæ habente, & à Iudice subscripto fuerit à crimine pro quo detinebatur vel querelabatur, diffinitiue tanquam innocens vel tanquam hactenus non repertus culpabilis expresse absolutus.

63. Pro compositionibus vero easdem notulas decretorum, & cassationes accipere, nisi in causis & criminibus grauibus, & grauem pœnam merentibus, & in quibus non solum interuenerit plena causæ cognitio, sed etiam discussio, & decreta fuerint non Iudicis tantum, sed & Procuratoris nostri Fiscalis manu subscripta, minime possint.

64. Remissiones tamen gratiosas Bannitorum in contumaciam condemnatorum, necnon exilij & triremium pœnarum de ordine nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis, excipimus, in quibus iidem Notarij notulas decretorum, & cassationis processuum accipere licite possint. In aliis autem quibuscumque casibos, contenti esse debeant sola mercede mandati de relaxando, si rei fuerint carcerati, & si non fuerint carcerati, pariter contenti sint ea mercede, quæ si carcerati fuissent eis deberetur pro dicto mandato de relaxando, reprobata, prout reprobamus, omni praua consuetudine & obseruantia Notariorum ad effectum extorquendi notulam decreti in omnibus fere decretis de relaxando, apponentium illa verba. Mandauit cassari, Amplius non molestari, Silentium imponi, vel similia.

65. Et insuper super eisdem pœnis, omnibus Notariis prohibemus, ne per se vel alios Reos quoquo modo processatos, ad processus cassationem aut cuiuscumque sententiæ vel decreti absolutorij impetrationem vel postulationem

nem per citationem ad se repræsentandum aut ad sententiam vel alias qualibet via, directe vel indirecte aut quoquo modo cogere, inducere aut inuitare audeant vel præsumant, sed omnia & quæcumque hac nostra constitutione contenta ad vnguem omnino obseruent.

66. Et pro mandatis de excarcerando quibus à Iudice adiectum est, Gratis, nihil prorsus, & in forma pauperum pro medietate tantum accipiant, ideoque nec mandati mercedem ante recipiant, quàm à Iudice fuerit subscriptum, & forte receptam omnino restituant.

67. Nec pro copia indiciorum quam effectualiter reo non dederint, quicquam percipere (nisi loco arrhæ) debeant, & vbi reus amplius ipsam copiam habere noluerit, etiam quod arrham dederit, ab ipso non exigant, nisi pro rata copiæ confectæ.

68. Similiter alimenta Carceratorum penes eos deposita Notarij sine vlla ratione pro deposito vel alia qualibet diminutione, Carceratis integre consignent.

69. Quicumque ex Notariis in eorum officiis scribentibus in aliquo præmissorum contrauenerit, pro qualibet vice pœnam scutorum vigintiquinque, aliasque pœnas pecuniarias & corporis afflictiuas pro modo excessus à suo Iudice arbitrandas incurrat, damnaque & interesse partibus reficere cogatur.

70. Vltra præmissa diligenter per omnes Notarios cuiusuis Tribunalis obseruanda, sancimus, vt Notarij infrascriptorum Tribunalium etiam sequentes ordinationes quemlibet eorum tangentes seruare debeant.

71. Notarij Cameræ illis qui annatas & alia iura Cameræ pro expeditionibus debita persoluerint, quietantiarum & liberationum instrumenta super solutionibus per eos factis intra triduum iuxta veterem consuetudinem, mercede solita recepta, in forma authentica tradere compellantur, aut per eos non stet quo minus tradantur. Et abstineant ab indebitis exactionibus, maxime pro obligationibus soluendi annatas.

72. Bullas quarum ratione, commune, annata vel alia iura solui debent Cameræ Apost. vel quæ quomodolibet concernant interesse dictæ Cameræ aut Sedis Apost. siue earum continentiam per seipsos tantum, & non per substitutos scribant & annotent in libris, & bullæ registratæ auscultentur per mensarium ipsorum Notariorum, qui in signum auscultationis manum apponere in registro, & de mala auscultatione teneri debeant. Et registra in Archiuio Palatij Apostolici custodiantur.

73. Obligationes soluendi commune & alia iura Cameræ pro Monasteriis vel Ecclesiis oneratis pensione, aut soluendi quindennium ratione vnionum, infra quindecim dies ab ipsismet Notariis in libro scribantur.

74. De restituris autem seruetur consuetudo capiendi iulios duos cum dimidio Cancellariæ pro qualibet restitutione bullarum, & non vltra.

75. Emolumenta eis debita, tam ratione registrationis Bullarum, quàm alia quæcumque, inter se certo pretio vel alias quomodolibet non arrendent, nec arrendare possint.

76. In expeditionibus & scripturis conficiendis, de propositione & commissione facta in plena Camera, mentionem expressam facere teneantur.

77. Ponant in massa communi mercedes instrumentorum omnium, tam Cameralium quàm interesse Cameræ actiue & passiue seu alias quomodolibet concernentium, etiam extra Cameram coram Thesaurario vel alio per nostrum aut successorum nostrorum Chirographum, vel litteras aut aliter deputato rogatorum, de quibus rogatus Notarius teneatur illa denunciare Collegio, & vt præfertur in massa ponere, dempta rata sibi pro mercede laborum debita iuxta constitutiones ipsorum.

78. Et conficiatur liber apud eorum mensarium dimittendus, in quo quisque Notarius in fine hebdomadæ summatim describat singulas, quas fecerit, expeditiones.

79. Pro expeditionibus & sigillo in gratiosis, quando sunt plures personæ consortes, etiam si sint Congregationes, Collegia, Capitula vel Vniuersitates, non soluatur nisi pro taxa duorum. In iudicialibus vero expeditionibus non nisi pro vno tantum exigatur.

80. Et pro literis patentibus quotumcumque Commissariorum, tam à Camerario quam à Thesaurario vel Commissario Cameræ, etiam in partibus constitutorum, non soluatur vltra iulios viginti duos in totum, computato sigillo & mercede Secretarij ac Notarij.

81. Mercede semel soluta iuliorum quinque Notario dictæ Cameræ pro deputatione Iudicum ad solidanda computa, pro quacumque postea subrogatione soluatur tantum medietas summæ prædictæ.

82. Notarij Gubernatoris teneant intus vel iuxta d. Palatium eorum officia separata, & in locis ita distantibus, vt collitigatorum tumultus nullum afferre possit impedimentum.

83. Manualia Citationum & manualia protestationum separatim & distincte teneant.

84. Expeditionum duos libros habeant, in quorum vno distincte & ordinatim annotare debeant omnes significationes per viam recursus concedendas, cum expressione nominis collitigantium & Curiarum à quibus Locumtenens recursus iuxta suas facultates concedet, & etiam summæ vel valoris rei de qua agitur, necnon omnia sequestra & monitoria ex quauis causa decernenda.

85. In altero autem similiter annotare debeant omnia mandata executiua, non tamen in contumaciam, & omnia arresta, mandata de excarcerandu, significationes dotales aut vigore termini, aut in vim litis pendentiæ aut litis finitæ, aut stante deposito vel negatione, aut data cautione de stando iuri & iudicato soluendo concessas, & omnes citationes vel inhibitiones vigore commissionis aut extra Curiam decretas, dummodo in quolibet ipsorum casuum agatur de re vel summa scutorum aureorum septem constituentium Iulios 84. vt supra.

86. Listas expensarum non conficiant, neque propterea mercedem aliquam etiam à sponte dantibus recipiant, nisi præuio Locumtenentis decreto, & eiusdem subscriptione, in calce citationum ad videndum taxari expensas apponenda.

87. Examen testium scribere possint duo tantum Notarij pro quolibet officio, quos Gubernator pro tempore approbauerit, & non alij.

88. Notarij Auditoris Cameræ vltra ea quæ sancita sunt de Tribunali Auditoria Cameræ, & de aliis Notariis, abstineant a monitoriis iactationis, & iactationum, aut aliis quibuscumque, quibus prima instantia à suis ordinariis auferatur, exceptis casibus priuilegiatis.

89. Et in Monitoriis specialibus in prima instantia, vbi permittitur, & inhibitionibus vigore appellationum, quæ ab Auditore Cam. conceduntur in partibus cum clausula, Dummodo causa summam scutorum quinquaginta excedat, & molestiæ non sint iudiciales, debeant prædictã clausulam, Dummodo causa, scribere literis maiusculis, & loco illius clausulæ, Dummodo molestiæ non sint iudiciales, scribere pariter literis maiusculis hæc verba, videlicet, Dummodo iudicium non sit cœptum in partibus, ita vt si iudicium coram aliquo Iudice competenti sit cœptum, monitorium non afficiat. Et quatenus inter partes de dicto valore controuertatur, Auditor Cam. vel eius in ciuilibus Locumtenens, constito sibi etiam extraiudicialiter causam non excedere dictam summam, teneatur per literas missiuas & absque vlla impensa dictas eorum inhibitiones & monitoria reuocare, & causas ad suos Iudices remittere.

90. Et quoniam experientia compertum est, quod Notarij multoties inducunt huiusmodi monitos & citatos, vt in iurisdictionem tacitè consentiant, volumus vt quando summam prædictã causa non excedit, huiusmodi consensus in iurisdictionem minime sufficiat, nisi adsit expressus.

91. Non possint relaxare mandata vigore termini in eorum officiis suscepti, quando iam mandatum à Iudice causæ in alio Tribunali est relaxatum. Eo vero nondum relaxato, in arbitrio sit & potestate creditoris illud vtrobi voluerit accipere, cogi tamen ad id non possit.

92. Atque in præfata termini susceptione non admittant aliquam conditionem, reseruationem aut protestationem terminum petentis, neque illam scribant, sed tantum simplicem debiti confessionem, & soluendi in fine termini obligationem, & non aliter.

93. Et ad effugienda incommoda, quæ ob citationes deperditas

perditas, forte etiam subtractas, frequenter occurrunt, mandamus eisdem Auditoris Cameræ Notariis, vt singuli iuxta veterem consuetudinem Manuale Actorum omnino conficiant, illudque infra vnius mensis spatium à die publicationis præsentium debeant inchoasse, & quanto citius perfecisse, in futurum vero illud quolibet trimestri faciant, ac Auditori Cameræ met quolibet trimestri exhibere teneantur.

94. Teneantur Notarij prædicti describere in lista omnes indistinctè informare volentes in sua die, nec pro ordine, antelatione vel informando Iudice aliquid recipiant etiam à sponte dantibus. Et lista fiat vna die pro altera. Et in euentum in quem omnes in lista positi informare non potuerint, aliis præferantur in sequenti informatione.

95. Pro contradictis non recipiant, nisi quod vere soluitur officio contradictarum.

96. Substituti Notariorum eiusdem Auditoris Tribunalis ad conficiendum acta ciuilia seu criminalia, ad testes examinandos, necnon ad roganda quælibet instrumenta, testamenta & alias dispositiones, vltra requisitas approbationes Auditoris Cameræ, siue eius in ciuilibus vel criminalibus Locumtenentium non admittantur, nisi præuia etiam approbatione Collegij eorumdem Notariorum, in qua Notarij ipsi de approbatione, fide & idoneitate admittendorum attestentur.

97. Quodque tam Notarij sub amissionis officij, quam eorum substituti prædicti sub triremium perpetuarum pœna, aliquas societatum officiorum pecunias, censuum & aliorum cuiusuis generis contractuum, nisi procuratorio nomine, vel de ordine, consensu aut voluntate partium exigere, recipere & penes se quouis modo retinere, tractare & habere non audeant. Et si secus fecerint, Notarij ad damna & interesse, quæ culpa Substitutorum eorundem partibus euenerint, teneantur & obligati sint, ac contra eos in his executiue procedi possit & debeat.

98. Postremo dicti Notarij nihil vnquam cuiusuis generis scripturæ ad iudicium pertinentis, quod extra Curiam mittendum sit, expediant & parti tradant, nisi cum subscriptione Auditoris vel eius Locumtenentis.

99. Notarij Vicarij Vrbis non faciant monitoria generalia vel specialia extra Curiam & Vrbis districtum, cum non sit eorum officij, nec dent censuras neque terminum super obligationibus in forma Cameræ. Neque concedant monitorium in forma Significauit, pro rebus deperditis, nisi iuxta formam Concilij Tridentini.

100. Non capiant pro examine vel litteris ordinandorum, nisi quantum sibi à Concilij Tridentini decretis & reformatione sumere est permissum.

101. Pauperibus gratis dent vt tenentur.

102. Notarij Rotæ in confectione registrorum, rubricarum & copiarum, remissoriis, compulsoriis, executorialibus, notis sententiarum diffinitiuarum, testium examine & huiusmodi, hanc nostram & alias Rotæ constitutiones accurate obseruent, sub pœnis in eis contentis, quas innouamus, nec vltra quam per eas licet, accipiant.

103. Literas remissoriales scribant in charta iuxta veterem morem à Chartulario lineata, cuius vnaquæque linea contineat saltem syllabas decem & octo, atque totuli palmus sit lineatum triginta.

104. Dent iidem Notarij Rotæ petitas à partibus expeditiones absque requisitione depositi pro registro illius actus vel expeditionis conficiendo, vel facto deposito registrum de illis omnino fiat, & non relinquant folia in albis.

105. Facto registro conficiant inuentarium actorum, instrumentorum & scripturarum, in eo descriptarum, Actoris primum, deinde Rei acta & iura notando cum adiectione foliorum in quibus illa descripta reperiuntur, & dictum inuentarium assuant initio registri.

106. Pro notis vero interlocutoriarum nihil accipiant, quod idem de moderatis solutionibus in copiis & publicatione testium seruetur.

107. Ac pro relationibus socio faciendis de rogatis per eos nihil capiant.

108. Faciant præterea singuli in eorum officio broliardum qui dicitur actorum, in quo omnes omnino prouisiones, decreta, comparitiones & protestationes, etiam à tergo citationum scriptæ notentur. Item & manuale citationum cum suis protestationibus & decretis, atque aliarum rerum registrari solitarum, ita vt nihil prorsus supersit in cartulis, quod non sit in libris descriptum.

109. Officia Notariorum Rotæ non conferantur nisi personis peritis & idoneis, quæ per seipsos illa exercere sciant & exerceant, nisi aliqua legitima causa impediantur. Nec eo casu officia aliquibus arrendare aut Substitutos deputare valeant, nisi à proprio Auditore approbati fuerint, qui insuper de officio fideliter exercendo arbitrio Auditoris cauere debeant.

110. Et pro ipsorum Substitutorum facto, Notarij ipsi quo ad interesse partium tanquam principaliter obligati omnino teneantur.

111. Pauperes omnes qui iuxta formam constitutionum admitti debent ad iuramentum paupertatis, tam in beneficialibus quam in profanis, etiam per Procuratorem admittant, & si ille pro quo iuratur, præsens non erit, vltra Notarij vel Procuratoris assertionem per duos testes de paupertate doceri debeat, ita tamen vt quicumque fuerit admittendus, non sine iuramento, & obligatione pinguioris fortunæ, vt moris est, admittatur, & hoc nisi euidens sit atque notorium, quod paupertatem iurare volens, sit opulentus, quo casu illum admittere non teneantur.

112. Quæ omnia, & singula inuiolabiliter obseruari mandamus sub pœna vltra alias infra expressas vigintiquinque aureorum, ac suspensionis ad sex menses pro prima vice, & si secundo errauerint, eo ipso in pœnam priuationis officij & alias hac nostra constitutione contentas incurrant.

113. Quocirca querelæ omnes pauperum & oppressorum ad Rotæ Decanum deferantur, qui his omnibus opportunis remediis prouideat, tum ne partes opprimantur, tum vt opprimere ausi puniantur, & prædicta exactissime seruentur.

114. Notarij Consulum Agricultuæ, & cæterarum Artium taxam eis per statuta præscriptam, & vbi aliqui ipsorum nullam minorem taxam haberent, aliorum qui illam habent sequantur, & secundum illam exigant, & qui non habent officium titulo oneroso, exigant tantum pro medietate taxæ aliorum Notariorum Capitolinorum, & non vltra in omnibus & per omnia.

115. Protonotarius Senatoris non se immisceat in causis criminalibus neque fideiussiones recipiendo, neque mandata subscribendo.

116. Notarij Capitolini deseruientes Collateralibus Senatoris pro Actuariis, per seipsos coram Collateralibus acta conscribant, nullumque aliud officium Notariatus in alia quauis Curia obtineant.

117. Et tam dictus Protonotarius, necnon maleficiorum & Collateralium Notarij, quàm Scriba Senatus, Secretarius Conseruatorum, Notarius Magistrorum Viarum & alij omnes Notarij Curiarum Capitolij, aliquid etiam minimum non recipiant vltra taxam ipsis statutam sub quocumque prætextu.

118. Eorumdem Notariorum Capitolij defunctorum, & eorum qui in posterum decedent Hæredes, ac quicumque alij scripturas eorum detinentes, exceptis iis qui emerunt officia iuxta constitutionem fel. recor. Sixti Papæ Quinti prædecessoris nostri, infra quindecim dies ab obitu ipsorum Notariorum, ad publicationis præsentium respectiue computandos, scripturas prædictas cum nomine Notarij cuius fuerint sub pœna amissionis dictarum scripturarum & emolumentorum inde prouenientium, consignent Archiuio populi Romani, cuius Custos librum teneat, in quo per Inuentarium dictæ scripturæ annotentur.

119. Notariorum officia in Curia de Sabellis duo tantum habeantur, neque hic numerus vllo prætextu augeri vnquam possit, & ij etiam approbandi sint ab Vrbis Gubernatore pro tempore existente.

120. Notarius Curiæ Turris Nonæ obseruet tabulam Notariorum Curiæ Sabellorum.

121. Notarij locorum piorum debeant seruare stylum, consuetudinem & taxas Tribunalis Vicarij, nec prorsus aliquid recipere vltra quod Notarij Vicarij in suis causis ordinariis recipere possunt. Qui autem ex eis gratis sunt deputati, nec habent officium titulo oneroso, non possint exigere nisi pro medietate dictæ taxæ Notariorum Vicarij, & non vltra in omnibus & per omnia.

122. Notarius Ripettæ pro publicandis instrumentis, & in publicam formam dandis, exigat iuxta formam statutorum Vrbis.

123. Et in conficiendis extractibus seruet formam Capitolinam, & normam aliis præscriptam.

124. Atque in prima instantia nullus in Curia Ripettæ fiat extractus, minusque in secunda coram Præside, nisi de vtriusque partis consensu, vel Notarius fuerit iuratus suspectus, ita vt acta transportari debeant, & si secus factum fuerit, qui arrham dedit, totum de suo soluere teneatur, nec vlla detur cedula depositi contra alium.

125. Nullum mandatum Notarius dare possit pro iudiciis absque Iudicis licentia.

126. Singulis autem diebus etiam festiuis, ab ortu solis vsque ad occasum, officium apertum tenere debeat, neque ab illo discedat sine causa necessitatis.

127. Deposita non recipiat, nisi vsque ad summam permissam & penes eum facta, post decretum de consignando debeat omnino infra diem consignare sub pœna arbitrio Præsidis.

De Registris, Extractibus & Exemplis, seu Copiis.

Ad hæc vide taxas Notariorum de quibus in const. seq. per totam.

1. §. 20. QVo ad Registra & Extractus perpetuo statuimus & ordinamus, quod in omnibus & quibuscumque causis cuiuscumque generis ordinariis in quibuscumque Vrbis Tribunalibus, & coram quibusuis Iudicibus, nullis prorsus exceptis, motis & mouendis (quæ scilicet à principio via ordinaria introductæ fuerint, etiamsi in illarum progressu vna forsan aut plures commissiones superuenerint, ac materia introducta via ordinaria non esset de iurisdictione Iudicis ordinarij) nulla penitus fiant registra, sed tantum extractus simplices & absque aliqua terminorum extensione, qui in vno confecti in quibusuis aliis Tribunalibus, si ad illa transportentur, plenam fidem faciant in omnibus & per omnia, perinde ac si essent registra extensa.

2. Minusque extractus in causis ordinariis fiant, etiam vna vel vtraque partium petente, nisi de Iudicum licentia in scriptis obtenta, vel nisi acta essent ad alium Iudicem transportanda.

3. In verè autem commissariis causis summam ducatorum ducentorum auri de Camera excedentibus, quarum videlicet principia ordinarie non sunt introducta, registra quidem fiant, sed modo infrascripto, quem & in extractibus prædictis seruari volumus & mandamus.

4. Registra bona & legibilia Notarij accurate, & iuxta normam hac nostra constitutione traditam & innouatam faciant.

5. Tam in registris quam in Extractibus huiusmodi conficiendis, facultates Iudicum ordinariorum vel deputationes eorum Locatenentium, cum illæ sint notoriæ, & illarum exempla publica & impressa habeantur, nullatenus præinserantur, & pro illis Notarij nihil à partibus exigant.

6. Deinde tam in ordinariorum extractibus quam in eorum & aliorum quorumcumque delegatorum, etiam causarum Palatij nostri Apostolici Auditorum, & S.R.E. Cardinalium registris, dimittantur appositiones Festorum ordinariorum & certorum. Sin autem occurrant Festa incerta & repentina, in quæ caderet obseruatio alicuius termini, fiat mentio de illis summarie, & hoc modo videlicet, Die tali fuit Consistorium publicum, & sic de cæteris similibus.

7. Successiuè citationes siue cum inhibitione siue absque ea factæ, in earum reproductione nullo pacto repetantur, sed illarum executio tantum apponatur his aut similibus verbis, Tali die reproducta fuit citatio de qua supra, quæ fuit executa.

Nec monitoria Procuratoribus de solutione registri facta ponantur in registro, nisi forte ad effectum docendi de censuris. 8.

Præterea si contingat commissiones semel registratas aliis Commissionibus dependentibus præinseri, illæ amplius non registrentur, sed annotetur folium in quo superius fuerint registratæ, & idem de Motibus propriis, Breuibus & aliis literis Apostolicis, ac aliis quibuscumque iam semel registratis. 9.

Idem & de terminorum etiam substantialium extensione obseruari mandamus, vt semel tantum pro qualibet parte extensa non amplius extendantur, sed tantum eorum reiteratio sine extensione notetur etiam in citatione ad sententiam. 10.

Instrumenta quæ in actis causæ rogantur, non vltra illorum notulam extendantur; quoad ea verò quæ producuntur, præinseratur aliquid de illorum substantia, idque succinctè, deinde illorum tenor apponatur hoc modo, Talis constituit Procuratorem suum talem, prout in instrumento cuius tenor sequitur, & sic de aliis. 11.

Consequenter, tam in registris quam extractibus causarum, in quibus per duos vel tres annos nihil actum fuerit, non ponantur in illarum reassumptione mutatio anni vel mensis, indictio vacantiarum, creatio Pontificis, & similia ad causam non spectantia. 12.

Porro si contingat in aliqua causa plurium recipi iuramenta testium vnico contextu, in registris huiusmodi vnicum iuramentum, vbi omnes iurati nominentur, duntaxat extendatur. 13.

Insuper non repetantur dignitates vel tituli Iudicum, vel locus eorum Tribunalium & partium litigantium, sed tantum talis Iudex vel Auditor prædictus, vel talis Actor vel Reus aut Procurator, aut similia. 14.

Singula folia in registris confectis coram quibuscumque Tribunalibus, ac aliis Iudicibus prædictis contineant in qualibet illorum pagina ad minus lineas viginti quatuor, & vnaquæque linea ad minus duodecim syllabas, quæ scribantur literis bonis & intelligibilibus, & in charta bona, non infecta, nec bibula, alioqui liceat vnicuique tam Iudicum quam partium vel Procuratorum litigantium folia aliter scripta lacerare, & omnino debeant postmodum expensis Notarij conuenienter rescribi, siue lacerata sint, siue non, aut si Iudici, & partibus seu Procuratoribus magis placuerit, folia sic male scripta taxentur pro medietate, vel alia rata ad Iudicis arbitrium. 15.

Rubricellæ registrorum similiter literis bonis & intelligibilibus scribantur, sintque fideles & sufficientes, integre & exacte introscripto actui respondentes, totiusque actus & decreti tenorem, prout in brolliardo iacet, & instrumentum, diem, annum, mensem & partium nomina, reique gestæ summam vel indicem continentes. 16.

Processus de partibus, itemque Remissoriales, Compulsoriæ & alia, nulla scripturæ habita ratione, siue sit longa, siue sit breuis, siue excedat, siue non excedat numerum foliorum vigintiquatuor, non registrentur, neque in Registris aut Extractibus describantur, sed tantum vt dicitur, rubricentur si rubricati non fuerint, & pro dicta rubricatione soluatur merces foliorum ipsius processus originalis tantum. 17.

Nisi quando scriptura dicti originalis in qualibet facie excederet lineas triginta, continentes in earum qualibet vltra syllabas decem & octo, quo casu excessiuitas reguletur & soluatur ad rationem linearum & syllabarum, vt supra. 18.

Copiæ quæ instar Registri vel extractus dantur, non minori syllabarum aut linearum numero descriptæ tradantur. 19.

Instrumenta in actis rogata, etiam semel publicata, aut quæ in actis alias producta sunt, si repetantur, & postea registrari contingat, non soluatur merces nisi foliorum scripturæ ad rationem registri vel extractus, & si non fuerint alias publicata, soluatur tantum tertia pars mercedis debitæ pro publicatione, cuius etiam ratio habeatur in casu quo postea sumantur in publica forma, vt scilicet tanto minus de mercede publicationis soluatur. 20.

Pauperibus

20. Pauperibus dentur gratis extractus, registra, instrumenta etiam publica, copiæ & aliæ quæcumque expeditiones & scripturæ, tam ciuiles quàm criminales, & ostendantur etiam originalia Pauperum Aduocato, & Procuratori similiter gratis & absque vlla impensa, & si quando contigerit probandam esse paupertatem teste, similiter gratis & summarie examinentur, & de paupertate stetur arbitrio Iudicis.

21. Et quoniam aliquando Notarij extorquent à partibus modicam archam, vt postea cogere illas possint ad recipiendum Extractus, arrha non obliget, nisi in casibus in quibus extractus iure conficiendus est.

22. Neque exigant Notarij, quicumque illi sint, etiam Archiuij Romanæ Curiæ, mercedem extractus siue registri, nisi illis completis.

23. Notarij Rotæ, vltra præmissa per eos omnino seruanda, rubricationes per se fideliter, & sufficienter faciant, & correspondentes actui introscripto, vt supra dictum est.

24. Non rubricentur processus de partibus rubricari, vt iam supra dictum est, nisi quantum illis decere visum fuerit, nec registra de illis vllatenus fiant, sed post registra de Curia, vt moris est, ligentur, & si interpretationem fieri necesse fuerit ob idioma à Latino diuersum, in quo processus forte conscriptus erit, non fiat in forma registri, sed processus de partibus, ita vt vna carta registri illius importet dimidiam ad minus processus de partibus, nisi de partium consensu id fieri conuenerit.

25. De parte lucri registrorum vel testium, vel copiarum antequam causæ suis sint Auditoribus commissæ, cum Solicitatoribus, Aduocatis vel Procuratoribus non paciscantur, nec de gratia quam de registro facere intendunt, veluti de dando quindecim vel viginti folia pro ducato, ita vt personæ cum quibus agunt, de lucro participent, sub pœna priuationis, sed totum quicquid post commissam causam conuenerit, partis beneficio penitus cedat.

26. Mandantes omnibus, & singulis Iudicibus, & Auditoribus prædictis sub indignationis nostræ pœna, vt pro præmissorum inuiolabili obseruatione in causis coram eis ad præsens pendentibus, & quæ in posterum pro tempore pendebunt, nulla aliter quàm vt præfertur, confecta registra, & extractus admittant, & recipiant, imo illa tanquam in fraudem ac damnum partium litigantium confecta reiiciant, suosque Notarios, vt extractus, & registra huiusmodi iuxta præmissa conficiant, cogant & compellant, atque vt illa obseruentur diligentem curam adhibeant. Districtius nihilominus inhibentes Notariis ipsis sub mille ducatorum auri de Camera, partim partibus litigantibus, partim Cameræ Apostolicæ applicandorum, ac priuationis & amissionis Notariatus per quemcumque contrauenientem eo ipso incurrendis pœnis, ne de cetero in causis in quibus Notarij deputati fuerint, & scripserint registra & extractus aliter quam vt præfertur, omnibus remotis fraudibus, conficere audeant seu præsumant. Volumus tamen & mandamus, quod Gubernator Vrbis, & Auditor Cameræ cumulatiue possint, & debeant, etiam ex officio, & partibus non instantibus inquirere etiam extraiudicialiter, & manu regia, an Notarij cuiusuis Tribunalis præmissa seruent, & contrauenientes supradictis pœnis punire, prout etiam ipsimet Scribæ extractuum & registrorum, qui in illis scribendis præmissa omnia non seruauerint, possint ab iisdem eorum arbitrio pœnis puniri, non obstante quauis appellatione, reclamatione aut recursu.

De Cursoribus, & Mandatariis.

1. Ad hæc vide etiam Pij IV. const. 58. § 73. & seq. lib. 2.

§. 21. Cursores & Mandatarij quicumque, eorum officium fideliter, & ea qua decet integritate, diligentia, peritia, & discretione exerceant.

2. Ad dicta officia non admittantur personæ suspectæ de falsitate, & qui nesciant legere vel scribere latine, neque infirmi non valentes ambulare propriis pedibus, vel senes excedentes annum sexagesimum.

3. Cursores solitam & debitam assistentiam irreprehensibiliter obseruent, Consistoria publica, & priuata, necnon alias solemnitates & diuina officia intimari solita fideliter debito tempore intiment Cardinalibus & aliis quibus tenentur, absque præmij, & mercedis alicuius expectatione, nisi solita antiquitus & consueta.

Citationes, & intimationes personales vel ad domum vel in valuis, & locis publicis, tam Cursores quam Mandatarij pro eorum officio & Curiis quibus seruiunt, fideliter & mature faciant, & factas referant, & contra proprias personas non suppositas vel falsas aut non cognitas per eos, sub pœna amissionis officij. Et quando personæ citandæ eis notæ non sunt, non assertioni partis, sed duorum testium testimonio de citandorum qualitate veram notitiam habentem stare debeant, alias executionem citationis facere vel factam referre non debeant sub simili pœna, & pro falsariis habeantur contrarium facientes, sintque statuta mercede contenti, nouas angarias non faciant neque inducant. 4.

Relationes de citationibus personaliter executis, nisi sit persona citanti cognita, & personaliter apprehensa, tam Cursores quam Mandatarij facere non audeant neque debeant. 5.

Nec possint Cursores vel Mandatarij citationes ab aliis Cursoribus vel Mandatariis executas subscribere, etiam quod inter se citationes Vrbis vel Regionis distribuat, sed illemet Cursor vel Mandatarius qui citationem est executus in pede, eiusdem debeat fidem, & relationem facere factæ per eum executionis, sub pœna falsi. 6.

Officia pro alio vel aliis in arrendam capere vel exercere non debeant, nec possint. 7.

Caueant etiam ab appaltu citationum, super quibusuis, quod pactum cum quibusuis personis iniri omnino interdicimus. 8.

Insuper curent tam Cursores quam Mandatarij omnes citationes personaliter exequi. Et si personas commode habere non poterunt, teneantur dimittere citationum copiam in manibus alicuius de familia, qui si non adsit, aut fores aperire nolit, citationes affigant ad ianuam domus sibi cognitæ, adhibito saltem vno teste, & relationes in scriptis dumtaxat referre debeant, exprimendo an personaliter vel domi dimissa copia vel affixa, in casibus præmissis, qui in citatione exprimi debeant, & an ad statim vel ad hodie per totam seu ad primam diem vel aliam fecerint, sub pœnis prædictis. 9.

Præterea citationes, & earum copiæ citatis dimittendæ vel affigendæ, tam à Cursoribus quam à Mandatariis fiant omnino bono, & intelligibili charactere, & dictæ copiæ subscribantur a Cursoribus & Mandatariis qui eas exequuntur, vt in omnem casum possint ad eum qui eas fecerit, recurri. 10.

Citationes, intimationes, & alia non exequantur prædicti siue personaliter siue domi dimissa copia post tertiam horam noctis, per affixionem autem in casibus præmissis nonnisi de die, & tunc in relationibus exprimant fecisse de die, dimissa copia affixa in tali loco. 11.

In citationibus & aliis nomen tam actoris quam rei cum cognomine, exercitio, vel habitationis vel patriæ designatione exprimant. 12.

Iidem Cursores, & Mandatarij in subhastationibus pignorum affigere debeant ad valuas officij in quo fit subhastatio, oblationes quæ dietim fiunt pro pignoribus captis subhastandis. 13.

In citationibus ad videndum mandari consignari pignora apponant etiam, Et videndum mandari subhastari. 14.

Pignora omnia ab executoribus quibuscumque eis consignanda, ordinatim singulariter adnotare debeant in eorum libris, exprimendo rerum qualitates, & quantitates, nomen executoris, & collitigantium.

Oblationes recipiendas annotare debeant in eorum libris cum appositione anni, mensis, & diei, ac expressione nominis, cognominis, exercitij vel habitationis vel patriæ offerentium. 15.

Non recipiant oblationes cuiuscumque officialis illius Tribunalis in quo facta est executio, nec ipsius officialibus inseruientium, neque Notariorum, & aliorum iuuenum Tribunalis, neque ipsorum Cursorum, & Mandatariorum affinium vel consanguineorum vsque ad tertium gradum. 16.

Minus officium ipsorum cuiquam impartiri dolose recusent 17.

recusent vel differant, nec etiam sub prætextu modicæ mercedis, vel quod maiorem habere velint.

19. Cursores (ad qoos spectat) commissiones ad bancum Cursorum pertientas, statim scribant, & in libro solito annotent, ita vt ab omnibus videri possint, nec quouis modo aliquam commissionem non annotatam vel occultatam penes se retineant.

20. Quicumqoe ex Cursoribus, & Mandatariis, qui in aliquó præmissorum contrauenerit, pœnam scutorum decem pro qualibet vice, aliasque pœnas pecuniarias, & corporis afflictiuas, priuationisque officij pro modo excessus à suo Iudice arbitrandas incurrat, damnaque & interesse partibus reficere compellatur.

21. Cursores pro qualibet citatione, inhibitione, vel quauis alia intimatione cuiuslibet actus iudiciarij, non exigant vltra bononenos duos, nisi forsan executio citationis vel alterius actus iudiciarij huiusmodi facienda esset in loco satis distanti à Tribunalibus Vrbis, quo casu exigere possint bononenos quatuor, & non vltra. Et loca intelligantur esse distantia, exempli gratia, si executio fit facienda in regione Transtyberim, Montium, Triuij, & non longe ab Ecclesia B. Mariæ de Populo. Et si extra mœnia Vrbis (in illius tamen suburbiis) non vltra carolenum vnum.

22. Pro citatione vero, inhibitione, vel intimatione simili, facienda contra Episcopos, & Prælatos, ac alias personas qualificatas, & Procuratores Fisci, non vltra bononenos quinque.

23. Pro citationibus vel executionibus, aut intimationibus quarumcumque literarum extra Curiam, & in partibus faciendis, statuta, & debita eis antiquitus mercede sint contenti, & vltra exigere non audeant.

24. Pro subhastatione quorumcumque pignorum, tam mobilium, quàm immobilium, iidem Cursores exigant prout hactenus exigere consueuerunt.

25. Pro deliberatione vero, custodia, vel restitutione pignorum, aut alio prætextu, etiam quando bona non sunt posita sub hasta, nihil, etiam à sponte dantibus, recipiant.

26. Nec quisqoam ipsorum pro ea intimatione qua parti intimatur, mandatum procuræ esse in actis productum, vel Procuratores in causa esse reuocatos, vltra iulium vnum percipere audeat, etiamsi dictum procuræ mandatum de partibus veniret.

27. Et pro prima Commissione, per quam causa coram aliquo Iudice introducitur, exigant bononenos quinquaginta, & pro aliis vero si quæ in causa superuenerint bononenos decem, & octo, etiam quòd dictæ Commissiones post primam superuenientes adderent aliqoid, vel alterarent iurisdictionem, aut haberent aliquam nouam clausulam, vel admitterent aliquem tertium pro suo interesse ad causam, quocumque contrario vsu, vel potius abusu non obstante.

28. Diem præsentationis in Commissionibus appellationum, vel principalibus in causis, manu propria antequam præsentent, vel in Area eas ponant, seu vt vulgo dicitur, incapsent, vere, & fideliter ponere teneantur, nec sine tali manus, & nominis appositione, vltra manum Magistri Cursorum dictæ Commissiones ponantur in Area.

29. Ceterum Mandatarij qoarumcumque Curiarum, non exigant vltra bononenum vnum pro citatione, nisi facienda sit in longinquis locis ab eorum Curiis, quo casu exigant duos, & non vltra, itemque exigant duos bononenos pro intimatione cuiuslibet sequestri, monitorij, inhibitionis, decreti, & cuiuscumque actus iudiciarij, exceptis citationibus faciendis contra Fiscum pro quibus exigere possint bononenos tres.

30. Pro subhastatione, & deliberatione pignorum, siue rerum, & bonorum mobilium, & immobilium, vsque ad summam trium scutorum, bononenum vnum pro quolibet scuto, abinde supra, bononenos duos pro quolibet scuto, ita tamen quòd vltra vnum scutum non exigant pro quacumque summa, etiam quòd res subhastatæ, & deliberatæ ad magnam summam ascendant.

De Baroncellis, & Executoribus.

Taxa istorum est in const. seq. §. 13.

§. 22. BAroncelli, & Executores omnes quarumcum- 1.
que Curiarum, obseruent in omnibus, & per omnia Tabulam, ordinationes, & taxam de mandato nostro editas, & pro exequutione quacumque nihil vltra prædictam taxam, & mercedem eis assignatam, etiam à sponte dantibus recipiant, sub pœnis in ea contentis.

Ad hæc vide etiam Pij IV. constit. 58. §. 30. & 6. 81. lib. 2.

Quinimmo nec debitam mercedem nec aliud quic- 2.
quam etiam à sponte dantibus recipiant, nisi facta vere & realiter exequutione reali vel personali, aut captis pignoribus, quorum retractus si non sufficeret, ita vt sit opus noua exequutione, nouam propterea mercedem recipere non possint, sed teneantur denuo gratis, & toties idem mandatum exequi donec integre creditori satisfiat.

Quo vero ad pignorum in exequutione captorum cu- 3.
stodiam, subhastationem, & restitutionem, quo res integre, & sine vlla fraude fiat, quisque Magistratus in suo Tribunali suum quemque Depositarium eligat, & deputet, penes quem pignora conseruentur.

Capta autem pignora debeant Baroncelli, & Exe- 4.
quutores per totam sequentem diem consignare depositario, quem quisque Magistratus ad hoc huius nostræ Constitutionis authoritate deputauer t.

Quæ pignora fideliter describantur in literis ad hunc 5.
effectum specialiter per quemlibet Baroncellum, Exequutorem, & Depositarium vt supra deputandum, retinendis, cum annotatione quantitatis, & qualitatis bonorum, diei, & Exequutoris.

Et quando contingit poni sub hasta bona in parti- 6.
bus existentia vigore mandati in Vrbe relaxati, volumus, & mandamus, præter edicta, & diligentias in loco subhastationis, & iudicij fieri solitas, fieri debere etiam in loco vbi vel in cuius territorio bona ipsa subhastanda reperiuntur pro reperiendis oblatoribus, nec aliter posse ad deliberationem deueniri; nisi habita priùs ab officiali illius loci relaxatione de edictis ibi publicatis.

Ad hæc in pignorum subhastationibus, si lapso ad 7.
offerendum tempore quispiam plus obtulerit, non fiat deliberatio nisi intimato eo qui prius licitando vicerat, vt possit iterum si velit per totam sequentem diem plus offerre, alioqui oblatio, & deliberatio, illi cui facta est non suffragetur.

Cum autem in Exequutionibus realibus contigerit re- 8.
cipi cautionem in forma depositi, aut pignora alicui in depositum tradi, non credatur de hoc Exequutoribus, nisi vel cum subscriptione ipsiusmet depositarij à tergo mandati, vel cum interuentu duorum testium, quorum nomina similiter à tergo mandati describantur, ac deinde in prædictum librum referantur.

Mandata ciuilia, bitruarij vel Exequutores non 9.
exequantur in diebus festiuis, neque de nocte, nisi sint mandata suspicionis fugæ, neque de die in domo ianuis clausis, nisi parte citata, & cum speciali decreto Iudicis.

Mandata sibi à partibus consignata, teneantur infra 10.
triduum exequi, vel illa partibus restituere, & casu quo mandata aliqua ipsis consignata perdiderint, ad sumptus duplicatorum extrahendorum teneri decernimus.

Et ostensa Exequutoribus carta dotali, non grauetur, 11.
vel inhibitione aliqua, nihil exigant mercedis, neque faciant exequutionem aliquam, & si quam fecerint, gratis restituant.

Quando autem Exequutor asserit aliquam exequutio- 12.
nem non fecisse eo quia sibi exhibitum fuerit non grauetur, vel carta dotalis vel inhibitio, debeat sumere eius copiam si breuis est, vel saltem annotare diem, Notarium, & Iudicem, qui huiusmodi inhibitionem aut Non grauetur aut cartam dotalem concessit, alias Exequutor Iudicis arbitrio puniatur.

Restituat quilibet Exequutorum prædictorum, exe- 13.
quutiones sine bona in executione capta gratis, quotiescumque Iudex id mandauerit.

Porro,

14. Porro, traditis sibi mandatis de consignandis pignoribus in exequutione captis, non possint Exequutores eorum consignationem vigore cuiusuis impedimenti superuenientis effugere vel differre, sed teneantur omnino dicta pignora consignare.

15. Ceterum nullus Exequutor aut birruarius, possit mandata ciuilia exequi alterius Tribunalis, quàm eius in quo sunt ipsi exequutores, exceptis Exequutoribus aut birruariis Gubernatoris Vrbis, Vicarij, Auditoris Cameræ, Senatoris, & burgi, pro quibus omnibus teneantur coram Baroncelli, contra quos quocumque casu procedatur exequutiue, & manu regia.

16. Baroncelli autem, & ceteri Exequutores Vrbis, possint ad exequutionem procedere contra committentes fraudes, & facere, vt aiunt inuentionea, eo modo quo Extraordinarij, & alij Curiæ Capitolinæ, & Conseruatorum exequutores faciunt, dummodo in fraude deprehensos ad ipsus Conseruatores deferant, & deducant, habeantque partem pœnarum huiusmodi inuentionum, sicuti & dicti Extraordinarij.

17. Nec quispiam eorum qui exequutionem non fecerit, sub prætextu quòd facta fuerit exequutio ab eo exequutore à quo fieri non poterat, vel in loco in quo certus exequutor deputatus erat, aliquid prorsus à partibus contra quas exequutio facta fuerit, sub pœna furti audeat exigere.

18. Capti cum mandato de deducendo ad præsentiam, non carcerentur, nec ad carceres, nisi de expresso ordine Iudicis illius qui mandatum relaxauit ducantur, etiam quòd ipsius Iudicis præsentia commode haberi non possit.

19. Baroncelli non exigant à carceratis quicquam ratione expensarum in explorationibus factarum.

20. Baroncelli, & alij Exequutores quarumcumque Curiarum, Extraordinariis maioribus in spectantibus ad eorum officium obedire teneantur.

21. Quicumque in præmissis, ac aliis sibi vetitis aut ordinatis contrauenerit, pro modo excessus etiam corporalibus pœnis, ac etiam priuationis officij, Superioris sui arbitrio plectatur, damnaque & interesse partibus reficere cogatur, pro quibus damnis, & interesse quilibet Baroncellus cuiuscumque Curiæ, pro suis Exequutoribus & birruariis obligatus sit.

De Carceribus, & Carceratis, & eorum Visitatoribus, & Custodibus.

Taxa Custodum est in const. seq. §. 12.

1. §. 13. CArceres Curiæ Sabellorum, Turris Nonæ, & Capitolij, nullo pacto locentur, sed ad eorum custodiam, & officium Commentariensis, ipsorum carcerum domini, sub certa mercede deputent aliquem virum probum, à Gubernatore Vrbis, & quoad Capitolium à Senatore approbatum. Et quatenùs de licentia nostra, vel Successorum nostrorum Romanorum Pontificum locentur, conductores approbentur à Gubernatore, & Senatore respectiue, qui etiam possint ipsos conductores ex causis illius bene visis, & ad eorum libitum remouere.

Ad hæc vide etiã Pauli III. const. 44. §. 3. 28. 31. & seq. & 36. lib. 1. Pij IV. cõst. 58. §. 15 & Greg. VIII. const. 26. §. 5. lib. 2.

2. Gubernator Vrbis, semel in Mense vnà cum Pauperum, & Fisci Aduocatis, & Procuratoribus, ac deputatis à Societatibus Charitatis, & Pietatis, vltra Visitationem ordinariam semel in hebdomada fieri solitam (quam omnino fieri volumus, & mandamus) visitet Carceres, tam secretos quàm publicos per seipsum, ne carcerati indebite à Custodibus carcerum male tractentur. Atque vt tabula nouissime edita, & in ipsis carceribus affixa tenenda obseruetur, prouideat.

3. Protector autem Charitatis, & illius deputati, cum interuentu Gubernatoris, & Fisci Procuratoris, eligat duos Medicos fideles, & expertos, vnum scilicet Physicum, alterum vero Chirurgum, qui visitent carceratos infirmos & curent, ac de eorum infirmitate cum opus fuerit, fidem gratis faciant eidem Gubernatori, & aliis Iudicibus, prouideatque eisdem de competenti salario ex pœnis maleficiorum soluendo.

4. Eligat etiam in primis aliquem Presbyterum, sæcularem vel segularem, qui confessiones ipsorum infirmorum vel aliorum carceratorum (non tamen vltimo supplicio damnatorum, postquàm in manibus executorum consignati fuerint, quorum cura ad Confratres Societatis Misericordiæ spectat) audiat, eosque carceratos visitet ac spiritualiter consuletur.

Triremes bis in anno visitentur à Commissario ad id deputato. 5.

Visitator vero carcerum, qui nunc à Societate Pietatis carceratorum eligitur, & deputatur, quolibet die post carcerum Visitationem ad Aduocatum pauperum accedere, & sibi nomina eorum qui in dies carcerantur in scriptis, & pariter etiam Iudicibus deferre teneatur. 6.

Capsæ omnes eleemosynarum quæ fiunt carceratis, clausæ teneantur, & claues sint penes Pauperum Aduocatum, qui suo arbitrio eas aperiat, & eleemosynas in eis repertas distribuat inter carceratos qui facultatem se alendi, & alimenta aliunde non habent. 7.

Carcerati in Ripa, præsententur in Visitatione Capitolij; Carcerati vero in Burgo præsententur in Visitatione Turris Nonæ, & Visitationes intimentur Camerario Ripæ, & Iudici Burgi per Procuratores Pauperum. 8.

Ceterum omnes de carcere ad carcerem, occasione Visitationis transportandos, birruarij cuiusuis Tribunalis requisiti transportare debeant gratis, & nihil prorsus recipiant etiam nomine muneris, sub pœna priuationis officij, & trium ictuum funis publice infligenda. 9.

Citationes contra carceratos in carceribus exequendæ nonnisi personaliter fiant. 10.

Arresta contra debitores aliter quàm præcedente mandato seruatis seruandis relaxata, nulla sint, & eis non obstantibus arrestati relaxentur. 11.

Alimenta debitoribus carceratis ex decreto præstanda deponantur anticipate saltem pro decem diebus, & integra carceratis soluantur, & consignentur absque vlla diminutione vel retentione. 12.

Carcerati pro testibus, quibus ab Instigatore vel Fisco præstari debent alimenta necessaria quamdiu ibi detinebuntur, expediti statim relaxentur gratis vbique, nec pro dictis alimentis siue expensis vllatenus retineantur, sed carcerum Custodes illa exigant ab Instigatoribus, vel Fisco. 13.

Instrumenta satisdationum pro carceratis in partibus datarum vel receptarum, nonnisi parte cuius interest citata, in actis producantur, & aliter producta non suffragentur, & Notarij qui ea sine partis citatione receperit, periculo recepta intelligantur. 14.

Iulius dari solitus Cancellario Baroncelli pro quolibet carcerato relaxando, soluatur Cancellario dumtaxat Baroncelli Gubernatoris, & non aliis cuiusuis alterius Tribunalis, & quando mandatum erit signatum gratis, nihil, quando vero in forma pauperum, nonnisi medietatem iulij Cancellarius præfatus possit, & audeat exigere, sub pœna arbitrio visitatorum. 15.

Relaxati à carceribus in quibus pro causa criminali detinebantur, per spatium horæ non possint pro ciuili causa capi, & carcerari. 16.

Relaxati vero à carceribus ob non præstationem alimentorum, possint quidem volente quandocumque creditore alimenta præstare, denuo carcerari, sed non cum eodem mandato, nisi præuia noua citatione, & facto alimentorum deposito saltem pro quindecim diebus, aut amplius arbitrio iudicis. 17.

Pauperes carcerati quando sunt in casu liberationis, liberentur, & relaxentur gratis vbique, quoad Iudices, Notarios, Executores, carcerum Custodes, & alios omnes, nec quicquam pro nota sententiæ vel decreti, Iudicum propinis, aut quibusuis iuris Fiscalibus soluere teneantur. 18.

Et si cum exilio relaxentur, conseruentur in solita exemptione non soluendi Custodibus carcerum expensas victus habitas in carceribus, & iuxta formam mandatorum, statim ac libere dimittantur. 19.

Custodes quorumcumque carcerum, seu Commentarienses, obseruent & ipsi tabulam post præsentem constitutionem suo loco imprimendam, quam etiam 20.

publice affixam teneant, & alias ordinationes, & decreta ipsos concernentia, sub pœnis contentis in eis.

21. Obseruent insuper, & executioni semper demandent quicquid communi Visitatorum voto fuerit deliberatum, & inobseruantes eorumdem Visitatorum arbitrio puniantur.

22. Et post decretum à Visitatoribus factum de relaxando debitorem, Custodes ad instantiam cuiusuis creditoris Arresta eadem die non recipiant, sed nec etiam postea ad instantiam illius creditoris qui eum detinebat, nisi Arrestum fuerit à duobus Visitatoribus subscriptum.

23. Teneantur etiam dicti Custodes, post publicam visitationem carcerum, à Visitatoribus seu ab Aduocato pauperum requisiti, dare notam carceratorum criminalium in secretis existentium, cum expressione temporis & Iudicis illorum.

24. Et infirmos etiam pro ciuili causa detentos, teneantur ponere in Valetudinario, quod infirmariam appellant.

25. Detentos in publicis carceribus superioribus, & in mediis, quolibet die conducant ad audiendam Missam.

26. Nullum recipiant in carceres, quem prius non describant in libro carceratorum, de cuius mandato, ad cuius instantiam, & pro qua causa captus, & an pro suspicione fugæ. Alioqui carceratus non descriptus ad nullas victus aut carceris expensas teneatur.

27. Ac bona, vel pecuniæ quæ penes ipsum ad carceres ductum reperiuntur, facto inuentario in eiusdem carcerati præsentia, cum duobus testibus consignentur Custodi carcerum, qui teneatur omnia integre restituere ad mandatum Iudicis, qui illum capi fecit.

28. Nec possint Custodes vel Capitanei, quicquam vestimentorum carceratis auferre, vel sibi retinere, prætextu alimentorum præstitorum, sub pœna priuationis officij, & aliis arbitrio Visitatorum.

29. Detentis in secretis carceribus nullo pacto, directè vel indirectè prohibeant, vel impediant quo minus alimenta aliunde deferantur, facta tamen prius per ipsos Custodes diligenti inquisitione, ne apodissa, vel quid aliud in ferculis transmittatur, nisi aliud sibi à Iudice demandatum fuerit. Atque in tali casu alimentorum aliunde habitorum, non possint Custodes quicquam à dictis carceratis, neque pro alimentis, neque alia de causa prætendere.

30. A carceratis autem in publicis carceribus, & vt dicitur ad largam existentibus, nihil pro Camera, passeggio, vel etiam alimentis vltra quinque dies petere possint.

31. Similiter pro transportatione carceratorum ad alios carceres de mandato Iudicis facienda, vel pro extractione a carceribus ad effectum alicuius contractus vel obligationis faciendæ, aut etiam pro extractione compedum nihil recipiant.

32. Nec pro Arresto ab Arrestantibus, etiam sponte dantibus plus exigant vel recipiant, quàm à carcerato exigitur pro relaxatione à carceribus.

33. Non permittant in publicis mulierum carceribus neque ad earum ferreos cancellos, seu fenestras, aliquem alium carceratum accedere seu versari.

34. Et vbi Iudices in mandatis de excarcerando apponunt clausulam, Absque alia manu, etiam Procuratoris Fisci, vel Commissarij Cameræ respectiuè, Custodes obedire, & carceratos dimittere teneantur, licet Procurator Fisci, aut Commissarius Cameræ respectiue manum apponere recusauerit.

De facultatibus Visitatorum carcerum.

1. §. 16. VIsitatores carcerum possint relaxare debitores à carceribus ex causis infrascriptis.

Ad hæc vide const. 44. Pauli III. lib. 1. & const. 65. Pij V. lib. 2.

Primò, concedendo dilationem, data cautione de soluendo infra tempus assignatum, & hoc præsertim quando Visitatores considerant retentionem debitoris
2. cedere non solum in ipsius præiudicium, verum etiam creditorum, cum debitor in carceribus existens efficiatur deterioris conditionis, & in dies minus soluendo, vbi extra carceres facilius intra tempus assignatum modum satisfaciendi repenturus sit, & hoc dummodo creditores sint ditiores, & ære alieno non onerati.

Secundò, relaxare possint debitorem, qui licet non 3.
habeat pecunias in promptu, habet tamen tot bona, ex quorum venditione potest creditoribus satisfieri, & ex tunc consensit eorumdem bonorum subhastationi, & Visitatores hoc faciant facta prius per debitorem indicatione suorum omnium bonorum, ac data cautione de se repræsentando, in eisdem statu, & terminis in quibus carceratus reperitur, in casu impedimenti vel quod bona non sufficiant.

Et si bona non sufficiant, nec bonis cedere velit, neque 4.
biretum viride deferre, nonnisi de omnium creditorum consensu quemquam relaxare possint.

Itemque seruetur etiam quod clarum sit, debitores 5.
nullum prorsus habere modum satisfaciendi creditoribus suis, nisi ex sudore vultus sui.

Tertiò, relaxare possint quando creditor executionem 6.
habet realem, & est in bonis captis per executionem sibi bene cautum.

Quartò, in casu infirmitatis, creditores eorum sumpti- 7.
bus pauperibus debitoribus alimenta, & medicamenta ministrent in carceribus, quibus creditoribus recusantibus relaxentur habita fide à Medicis deputatis, & data cautione, si illam habent, sin minus recepta iuratoria cautione, de se repræsentando postquam conualuerint. Quod seruetur etiam in debitoribus non pauperibus infirmis, qui data pariter cautione de se repræsentando, vt supra, sub pœna debiti relaxari possint.

Quintò, relaxentur debitores quando cognita eorum 8.
paupertate, & pertinacia creditoris, qui tamen non sit æquè pauper, ei mandatum fuit vt carcerato debitori subministret alimenta, & ipse hoc facere recusat. Quandocumque autem debitori relaxato creditor paratus sit alimenta præstare, possit illum cogere ad redeundum ad carceres, prout supra dispositum est.

Sextò, relaxentur mulieres pro debito ciuili detentæ 9.
quando sunt honestæ, etiamsi captæ sint pro debito publico.

Septimo, relaxare possint debitores, qui ex natura de- 10.
biti de iure non tenentur vltra id quod facere possunt, tunc enim nec carcerari poterunt, & propterea contra bona est executio dirigenda.

Octauò, relaxentur debitores capti vt suspecti de 11.
fuga, data cautione de se repræsentando sub pœna debiti.

Nonò, relaxentur debitores facta cessione bonorum 12.
prout de iure, & seruata forma constitutionum fel. rec. Pij Papæ IV. incip. Cupientes mercatoribus, & Pij Papæ V. incip. Reuerendi Domini Visitatores.

Decimò, relaxentur debitores nolliter, & indebite ca- 13.
pti, de qua nullitate manifeste constet.

In quibus omnibus relaxationibus sint præsentes Iu- 14.
dices, qui mandata relaxarunt, & vti edocti atque instructi de meritis causæ rationem reddant.

Et in præmissis habeatur ratio paupertatis creditoris, 15.
& an debitor calumniose diu litem sustinuerit, fatigando creditorem expensis, & laboribus, & an aliam dilationem habuerit, & creditori non satisfecerit, non constito de legitimò impedimento. Et in his omnibus Visitatores arbitrio vtantur, & pensatis qualitatibus tam creditoris quàm debitoris, ac facultatibus, & natura debiti, decernant ea quæ iuri, & æquitati, & vtilitati etiam creditorum conueniant.

Cum autem à Visitatoribus carcerum fuerit alicuius 16.
carcerati causa commissa alteri Iudici, quàm illi qui mandatum de carcerando relaxauit, maneat nihilominus dictæ causæ Notarius is, per cuius acta fuit relaxatum mandatum, & id ipsum seruetur quandocumque contigerit cautionem aliquam recipi per alium quàm causæ Notarium, quo casu is qui cautionem recipit, teneatur dictæ cautionis integram fidem, & authenticam dare causæ Notario.

Quando in visitatione alicui carcerato dilatio vi- 17.
detur concedenda, illa semper intelligatur concessa, etiam quoad executionem realem, nisi in specie in decreto sit apposita clausula, Sine præiudicio executionis realis.

Atqui

18. Atqui Præsides carcerum, & alii quibus à dictis carcerum Visitatoribus aliquius carcerati causa commissa est, cum carceratum à carceribus relaxarint, nullo pacto se amplius in principalis causæ cognitionem immisceant, sed merita suo Iudici cognoscenda relinquant.

De Protomedico, & Aromatariis.

De protomedico vide notata supra in constit. 40. Greg. XIII. lib. 2. Et de Aromatariis attende notata hic supr. in const. 47. Clem. VIII.

1. §. 25. PRotomedicus in visitatione Aromatariorum faciat in manibus Notarij præstare iuramentum ab Aromatariis, quòd bona in Aromataria existentia, sunt propria ipsorum, nec alia habent alio loco abscondita, & qui falsum iurauerint, ab eodem Protomedico, & Consiliariis, debita pœna puniantur.

2. Consules Aromatariorum, sicut & ceteri Aromatarij sint suppositi iurisdictioni, & obedientiæ Protomedici, à quo si quando se grauatos senserint, ad Auditorem Cameræ recurrant.

3. Atque in puniendis Aromatariorum delictis, & aliis casibus in quibus vigore concordiæ Protomedicus, & Cõsiliarij tenentur exquirere consilium Consulum Aromatariorum; si dictis Protomedico & consiliariis visum fuerit dictum consilium minime sequi, faciant eo non obstante suum decretum, à quo qui senserint se grauatos recurrant ad Auditorem Cameræ, & interim, recursu, vel tempore ad recurrendum pendente, supersedeatur in executione decreti.

4. Iidem Consules nullam prorsus habeant potestatem, & iurisdictionem eligendi Aromatarium, quem Proconsulem vocant, ad visitandas Aromatarias extra Vrbem degentes, minusque subscribendi patentes, vt Consules districtos Vrbis, & superintendentes Artis in Statu Ecclesiastico, sed talis eligendi potestas penes Protomedicum sit, & remaneat.

5. Decreta facta in Congregationibus Aromatariorum, quod nullus Aromatarius possit pro veritate fidem aliquam facere nisi de consensu vel licentia Consulum, sunt penitus nulla, & inualida, & quisque ad libitum possit absque vlla prorsus licentia pro veritate se examini subiicere, aut extraiudiciales fides facere.

6. Pro pretio rerum Aromatariæ seruetur præscriptio quinquennalis, non obstante quauis interruptione etiam per receptionem partis pecuniarum, aut per dationem aliarum rerum Aromatariæ. Aromatarij nullam prorsus audeant in quemquam exercere, sub quouis prætextu criminalem iurisdictionem. Protomedicus autem non nisi in delictis pro quibus veniat imponenda pœna pecuniaria vsque ad aureos vigintiquinque.

Pœnæ Constitutionis.

Pœnarum ordinatio in contrauenientes.

§. 26. QVicumque vero ex iis, qui hac Constitutione sunt comprehensi, aliquid contra præmissa eos respectiue concernentia, in quibus specialiter pœna non est adiecta commiserint, illi scilicet qui supremo magistratu funguntur, vel alia dignitate præfulgent, indignationis nostræ, & Romani Pontificis pro tempore existentis, aliasque similiter arbitrio nostro, & Romani Pontificis infligendas pœnas. Ceteri vero omnes, vltra rerum & pecuniarum male, indebite, vel alias perceptarum restitutionem, & alia damna, expensas & interesse, ad quæ omnino, tam ex suo quam suorum in officio existentium facto teneri, & pro eis executiue ac manu regia procedi volumus & mandamus, pœnam priuationis, exilij, & alias pœnas pecuniarias, & etiam corporales arbitrio Iudicis, pro facti & personarum qualitate infligendas incurrant.

Procedatur tam ex officio, & per inquisitionem, quam ad instantiam quorumcumque.

§. 27. Vt autem præmissa omnia & singula, à Nobis vt præmittitur, ad publicam præcipue Pauperum carceratorum, & litigantium vtilitatem & leuamen, statuta, decreta, & ordinata, debitæ in omnibus & per omnia executioni mandentur, & inuiolabiliter obseruentur, Mandamus omnibus & singulis Almæ Vrbis, & Curiæ nostræ Iudicibus, & Magistratibus, ac præcipue Camerario, Vicecamerario, Gubernatori Vrbis, Auditori Cameræ, ac Præsidi Carcerum pro tempore existentibus, & eorum singulis, vt vltra alios etiam in aliquo casu specialiter deputatos, præmissa omnia & singula ab omnibus obseruari faciant cum effectu, inobedientes coerceant & compescant tam ex officio & per inquisitionem quàm ad instantiam Aduocati pauperum, Procuratoris Fisci, Commissarij Cameræ, & Procuratorum pauperum, pro tempore existentium, & aliorum quorumcumque, omni & quacumque appellatione siue recursu remota.

Omnesque etiam maiores Magistratus illa constitutione comprehendantur.

§. 28. Declarantes hac nostra Constitutione, sub simplici ac generali Magistratuum, Iudicum, Notariorum, aut Officialium nomine omnes omnino Magistratus, Iudices, & personas quantalibet dignitate fulgentes, ac speciali nota dignas, omniaque Tribunalia quantuis suprema, Camerarij, Vicecamerarij, Gubernatoris, Auditoris Cameræ, Vicarij, causarum Sacri Palatij nostri Auditorum, & Clericorum prædictæ Cameræ Præsidentium, Senatoris, Conseruatorum, locorum Piorum, & ceterarum Curiarum Iudices quoscumque, tam maiores quam minores, eorumque Notarios, Officiales, & Ministros omnes, nullis prorsus exceptis, comprehendi & significari, & in ea expressis pœnis subiici, & ad eorum quæ in ea sancita sunt, obseruantiam indistincte teneri.

Clausula sublata, & decretum irritans.

§. 29. Et ita per quoscumque Iudices, tam ordinarios quam delegatos, quauis auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de latere Legatos, iudicari & definiri debere, sublata eis & eorum cuilibet aliter iudicandi & interpretandi facultate. Decernentes irritum & inane quicquid secus in præmissis, & quolibet præmissorum, & hac nostra Constitutione contentorum, & statutorum, vel circa ea à quoquam quauis auctoritate, scienter aut ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum & Sanctio pœnalis.

§. 30. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, legibus, ac Vrbis & Romanæ Curiæ Tribunalium, & Collegiorum prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, stylis & consuetudinibus, quos & quas per præsentes improbamus, priuilegiis quoque, indultis & facultatibus, & literis Apostolicis eisdem Tribunalibus, Officiis, ac personis, etiam motu proprio, & consistorialiter, sub quibuscumque tenoribus & formis, etiam in vim contractus, ac cum quibusuis clausulis, & decretis in genere vel in specie, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, aut etiam nos concessis, approbatis, confirmatis & innouatis, quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, seu quæuis alia exquisita forma seruanda foret, tenores huiusmodi pro sufficienter expressis habentes, specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, aut si præfatis personis, vel quibusuis aliis communiter vel diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Nulli ergo, &c.

Dat. P. An. 7. die 1. Martij.

Datum Romæ apud S. Petrum Kalendis Martij, anno incarnationis Dominicæ, 1611. Pontificatus Nostri Anno 7.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1612. Inductione decima, die vero 10. mensis Martij. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris & Domini nostri D. Pauli Diuina prouidentia Papæ Quinti, anno eius septimo supradictæ literæ publicatæ & affixæ fuerunt in Cancellaria Apostolica, & in acie Campi Floræ, per nos Io. Dominicum de Pace, & Petrum Matthæum Luzaratinum Cursores Apostolicos.

Paulus Bartosius Mag. Curs.

LXXII. Taxa Notariorum & Officialium Almæ Vrbis.

Reformauit hic idem Pontifex Tribunalia Romanæ Curiæ, vt in const. præcedenti. Et tam illam, quam istam const. postea declarauit, vt in const. subseq.

PAVLVS PAPA V.
Motu proprio, &c.

Prooemium. CVm Nos nuper generali reformationi Tribunalium Vrbis incumbentes, Iudicibus, Notariis, aliisque Officialibus, & Iustitiæ Ministris singulorum Tribunalium, singulariumve Curiarum Taxas, iuxta quas mercedes & emolumenta exigere & percipere deberent, confici & tradi mandauerimus, iamque expedito reformationis negotio, ac nostris literis desuper confectis & publicatis, Taxæ prædictæ, necnon ordinationes nonnullæ ad illarum clariorem intelligentiam de consilio prudentum virorum, quibus curam hanc demandauimus, vocatis & auditis iis etiam de quorum interesse agebatur compilatæ, ac plerasque veteres Taxas à prædecessoribus nostris editas, processuque temporis in abusum translatas innouando, plerasque nouas, pro personarum & rerum qualitate addendo, tandem Dei auxilio ad formam & modum infrascripta reductæ fuerint.

Confirmatio Taxarum. §. 1. Nos vt illæ validiores & firmiores sint, omnibusque innotescant, & à cunctis inuiolate seruentur opportune prouidere volentes, motu simili, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Taxas & ordinationes omnes & singulas supradictas illarum omnium tenorem hic pro repetito, expresso & inserto habentes, tenore præsentium approbamus & confirmamus, ac Bullæ nostræ generalis reformationis annecti volumus.

Iussio eas obseruandi. §. 2. Ac ab omnibus Iudicibus, Notariis, Officialibus, & Iustitiæ Ministris Tribunalium & Curiarum Vrbis, & aliis ad quos spectat, & in futurum spectabit, sub pœnis in Bulla reformationis, ac Taxis, & ordinationibus supradictis irrogatis, inconcusse ac inuiolabiliter obseruari.

Ac in loco publico eas retinendi. §. 3. Ac in singulis Notariorum officiis, Curiisque & Tribunalibus Taxas illas, quæ Curias, Tribunalia, & officia prædicta concernunt, vulgari idiomate impressas in loco publico, quo ab omnibus inspici, legi & intelligi possint, affixas retineri mandamus.

Contrariis derogatur. §. 4. Non obstantibus omnibus, quæ in nostra Bulla reformationis prædictæ volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Solam Signat. sufficere. §. 5. Volumus etiam quod præsentium sola Signatura sufficiat absque alia data, & registratura, regula quacumque contraria pariter non obstante.

Papa subscr. Placet Motu proprio C.

Taxa Notariorum Reuerendæ Cameræ Apostolicæ, & solutionis Sigilli Illustrissimi D. Card. Camerarij.

Reformatio Cameræ & Camerarij est sup. in const. præced. §. 2.

1. §. 1. CItatio siue monitorium extra Curiam, vigore commissionis Sanctissimi, cum inhibitione vel sine, etiam sub censuris pro vno vel pluribus litis consortibus, Collegio, Capitulo, vel Vniuersitate, soluantur Notario iulij octo, bon. duo cum dimidio. Et pro sigillo soluantur bonon. viginti septem cum dimidio.

2. Citatio siue monitorium simile per edictum, Notario scutum vnum, sigillo bon. viginti septem cum dimidio.

3. Compulsoriales generales siue speciales, pro vno siue pluribus, vt sup. Notario scutum vnum, sigillo bonon. 27. cum dimidio.

4. Remissoriæ instrumentum, pro vno seu pluribus, vt supra, Notario iulij quindecim, sigillo bon. 27. cum dimidio.

5. Remissoriæ rotulus si fiat, pro quolibet palmo soluantur Notario iulij septem cum dimidio, sit autem palmus linearum triginta, & syllabarum decem & octo.

6. Literæ missiuæ clausæ loco remissorialium cum articulis introclusis pro vno siue pluribus, vt sup. Notario iulij sex, bon. duo cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio.

7. Instrumentum declaratoriæ vigore commissionis, pro vno siue pluribus, vt sup. Notario scutum vnum, & sigillo bon. 27. cum dimidio.

8. Instrumentum litis pendentiæ extra Curiam, pro vno siue pluribus, vt sup. Notario iulij quinque cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio.

9. Instrumentum sententiæ vigore commissionis, si extrahatur pro vno siue pluribus, vt sup. Notario scutum vnum, sigillo bon. 27. cum dimidio.

10. Instrumentum absolutionis vel commissionis, pro vno, Notario iulij quinque cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio.

11. Instrumentum absolutionis pro pluribus, Capitulo, Vniuersitate, & similibus, Notario scutum vnum, sigillo iulij quinque cum dimidio.

12. Instrumentum absolutionis cum reincidentia, pro vno siue pluribus, vt sup. Notario iulij quinque, sigillo bon. 27. cum dimidio.

13. Inhibitio in Curia vigore commissionis, pro vno siue pluribus, vt supra, Notario iulij quatuor, sigillo iulius vnus.

14. Instrumentum litis pendentiæ in Curia, pro vno siue pluribus, vt supra, Notario iulij quatuor, sigillo iulius vnus.

15. Monitorium extra Curiam speciale, in ordinariis etiam cum inhibitione, & etiam pro pluribus consortibus, Capitulo, vel Vniuersitate, Notario iulij quinque, sigillo bon. 27. cum dimidio.

16. Inhibitio in Curia vigore priuilegij, vel recursus, aut præuia citatione, pro vno vel pluribus consortibus, Notario iulij tres cum dimidio, sigillo iulius vnus.

17. Citatio extra Curiam vigore appellationis, etiam cum inhibitione, etiam pro pluribus, vt supra, Notario iulij quinque, sigillo bon. viginti septem cum dimidio.

18. Monitorium per edictum extra Curiam, pro vno vel pluribus, vt sup. Notario Iulij 7. cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio.

19. Remissoria per literas clausas cum articulis, pro vno vel pluribus, vt sup. Notario iulij sex, bon. duo cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio.

20. Sequestrum extra Curiam, siue mandatum de sequestrando, pro vno vel pluribus, vt supra, Notario iulij quinque, sigillo bon. 27. cum dimidio.

21. Sequestrum in Curia, nihil vbique.

22. Instrumentum litis pendentiæ extra Curiam, pro vno vel pluribus, vt sup. Notario iulij quinque, sigillo bon. 27. cum dimidio.

23. Instrumentum declaratoriæ, pro vno vel pluribus, vt sup. Notario iulij quinque cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio.

24. Mandatum executiuum post declaratorias, pro vno vel pluribus, vt sup. Notario scuta duo, sigillo bon. 27. cum dimidio.

25. Mandatum suspicionis fugæ vsque ad quamcumque summam, etiam vigore obligationis Cameralis, pro vno vel pluribus, vt sup. etiam parte citata, Notario iulij quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

26. Mandatum executiuum vsque ad scuta vigintiquinque, pro vno vel pluribus, vt supra, Notario iulij quinque, sigillo bon. 27. cum dimidio.

27. A vigintiquinque vsque ad quingenta, Notario iulij vigintiduo, sigillo iul. 11.

28. A quingentis vsque ad mille, Notario iul. 15. sigillo iulij 11.

29. A mille vsque ad quamcumque summam, Notario scuta nouem, & iul. nouem, sigillo iul. 11.

Mandatum

30. Mandatum de excarcerando siue relaxando, pro vno vel pluribus, vt supra in eadem causa, Notario iulij quinque cum dimidio, sigillo bon. viginiiseptem cum dimidio.

31. Pro examine cuiuslibet testis in officio, tam in commissariis quàm in ordinariis, cum articulis & interrogatoriis, Notarin iul. 4.

32. Si autem super materiis expressis in citatione iulij duo.

33. Extra officium capiatur duplum.

34. In excessiuis arbitrio Iudicis.

35. Pro examine cuiuslibet testis soper intrusione, Notario iul. vnus.

36. Pro mandato super intrusione sine testibus etiam pro pluribus, & Capitulo, vel Vniuersitate, Notario iulij quinque cum dimidio, sigillo bon. viginti septem cum dimidio.

37. Pro nota sententiæ diffinitiuæ in prima instantia, pro vno siue pluribus, vt sup. Notario iulij trigintaseptem cum dimidio.

38. In secunda instantia scuta tria.

39. In tertia instantia iulij 22.

40. Pro nota sententiæ absolutoriæ, pro vno vel pluribus, vt sup. scutum vnum.

41. Pro nota declaratoriæ, pro vno vel pluribus, vt sup. scutum vnum.

42. Pro nota interlocutoriæ, pro vno vel pluribus, vt sup. scutum vnum.

43. Transumptum extra Curiam alicuius bullæ, instrumenti seu cedulæ, vel etiam plurium similium, vel aliorum iurium in eodem transumpto descriptorum, non tamen de scripturis Archiui Cameræ, si fuerint in forma probanti (habita ratione scripturæ) arbitrio Iudicis, pro vno vel pluribus, vt sup. Notario iul. sex, sigillo bon. 27. cum dimidio.

44. Pro transumpto alicuius bullæ extra registrum bullarum Arhiuij, Notario ducatus vnus, sigillo iul. quinque cum dimidio.

45. Pro transumpto alicuius bullæ ex Archiuio, quando ex licentia Superiorum date contigerit, saloa semper excessiuitate scripturæ arbitrio Iudicis, tam in sumpto, quam in transumpto, Notariu ducatus vnus, sigillo iul. 12.

46. Pro quolibet instrumento publicato valoris vsque ad quinquaginta ducatos auri, Notario iulij quinque.

47. Vsque ad centum inclusiue, ducatus vnus.

48. Vsque ad quingentos, ducatus vnus pro qoolibet centenario.

49. A quingentis vsque ad mille, dimidium pro quolibet centenario.

50. A mille sup. soluatur vnum quartum pro quolibet centenario excedente.

51. Pro instrumentis non Cameralibus, quorum merces non ponitur in massa, seruetur taxa Notariorum Auditoris Cameræ.

52. Pro literis de iure summario, Notario iulij quinque cum dimidio, sigillo bonon. vigiotiseptem cum dimidio.

53. Pro literis commendatitiis, Notario iul. quinque, sigillo bon. 27. cum dimidio.

54. Pro rogitu qoorumlibet instrumentorum, cassatione, & pro rogitu testamentorum, & aliorum, seruetur constitutio Sanctissimi Domini nostri io rubr. de Notariis, §. pro rogitu cuiuslibet, & §. pro cassatione, & §. in tradendis, & §. pro rogitu testamentorum.

55. Pro quocumque deposito cuioscumque summæ vel rei, per cedulam vel sine, oihil recipiatur.

56. Pro restitutione vero cedulæ vel depositi, vsque ad summam scutorum quadragintaquinque inclusiue, recipiant Notarij omni casu bonon. duos tantum pro quolibet scuto, nec aliud quicquam, neque pro restitutione cedulæ, neque pro mandato, neque pro quietatione.

57. A scutis quadringintaquinque supra, vsque ad quamcumque summam, quando depositum est factum ante mandati relaxationem absque conditione vel protestatione extrinseca, cum consensu quod consignetur adimpletis conuentis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de consignando habeat Notarius iul. 4. cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro consignatione cedulæ, & non vltra.

Quando vero depositum est cum protestatione, vel conditione extrinseca non conuenta io scriptura cuius vigore agitur, adeo quod oriatur super ea decretum, tunc pro mandato de consignando illud, habeat Notarius tantum quantum solueretur pro mandato illius summæ executiuo, & amplius iul. 4. cum dimidio pro restitutione cedulæ, si consignetur in totum, sin minus, iulium voum pro quietatione summæ quæ consignabitur, & non vltra. 58.

Quando depositum est falsum post mandati executiui relaxationem quomodocumque fiat, etiam quod plura desuper fieri decreta contingat, numquam babeat Notarius, nisi iulios quatuor cum dimidio pro mandato de consignando, & totidem pro restitutione cedulæ & quietantia, si integrum consignetur, alioqui vltra mandati prædicti mercedem habeat iulium vnum pro quietantia, vt sup. & nihil amplius in quolibet prædictorum casuum. 59.

Mandatum de consignando, aut deliberando à vigintiquinque scutis infra, Notario iul. 3. cum dimidio, sigillo iulius vnus. 60.

A viginti quinque sup. vsque ad quamcumque summam, Notario iul. quinque cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio. 61.

Mandatum regaliarum in totum, Notario Iulij quinque cum dimidio, sigillo bonon. viginiiseptem cum dimidio. 62.

Mandatum gratiosum de soluendo, pro vno seu pluribus, vt sup. Notario iulij tres cum dimidio, sigillo iulius vnus. 63.

Mandatum de restituendo à scutis vigintiquinque infra, pro vno seu pluribus, vt sup. Notario iulij 3. cum dimidio, sigillo iulius vnus. 64.

Ab inde sopra vsque ad quamcumque summam, Notario iulij quinque cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio. 65.

Mandatum de immittendo, associando, vel manutenendo, seu simile, seruatis seruandis, exigatur prout in mandatis executionis. 66.

Mandatum eleemosynæ salis, Notario iul. tres. 67.

Mandatum de obseruando cum insertione priuilegij, pro vno seu pluribus, vt sup. Notario scutum vnum, sigillo bon. 27. cum dimidio. 68.

Pro mandato de retinendo annatam, Notario scutum vnum, sigillo scutum voum. 69.

Patentes quod soluto damno non teneatur ad pœnam, pro vno siue pluribus, vt supra, Notario iulij 11. sigillo iulij 11. 70.

Patentes faciendi mercatum, seu nundinas, Notario iul. 22. sigillo iul. 11. 71.

Patentes ad fauorem conducentium grasciam ad Vrbem Notario iul. 5. cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio. 72.

Patentes concessionis Arcis, vel aliorum bonorum, Notario iul. 11. sigillo iul. 11. 73.

Patentes aperiendi apothecam barbitonsoris, Notario iulij 11. sigillo iul. 11. 74.

Patentes deferendi arma pro Ministris, & Appaltatoribus Cameralibus, Notario scutum vnum, sigillo scutum vnum. 75.

Patentes ad fauorem deferentium aurum seu margaritas ad Vrbem, & statum Ecclesiasticum, Notario iulij quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio. 76.

Patentes concessionis officij proxenetæ Ripæ in numero 25. Notario iulij 22. sigillo scuta quadraginta auri in auro. 77.

Patentes concessionis officij Notariatus Rotæ, ex illis duodecim ad Cardinalem Camerarium spectantibus, Notario iul. vndecim, sigillo scuta vigintiquinque in auro. 78.

Quietantia decimarum vel alterius subsidij, pro vno Notario iul. 5. cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio. 79.

Pro Clero, & Capitulo, vel pluribus, Notario iul. 11. sigillo iul. 5. cum dimidio. 80.

Quietantia

81. Quietantia census vnius anni, pro vno seu pluribus consortibus, Notario iul. tredecim, sigillo iul. quatuordecim.

82. Quietantia vnius quindennij, pro vno siue pluribus, Vniuersitate, vel Capitulo, Notario iulij duodecim, sigillo iulij 12.

83. Remissio caducitatis in plena Camera, pro vno vel pluribus consortibus, Notario iul. vigintiduo, sigillo iul. vndecim.

84. Saluus conductus pro Naui, Notario iulij 15. sigillo iulij 11.

85. Rogitus præstationis iuramenti, pro computis solidandis, & fide illius, Notario iulij 5. cum dimidio.

86. Pro quietantia apponenda in mandatis de soluendo, non tamen ordinatis, Notario iul. 2. pro quolibet centenario, pro ordinario vero, nihil.

87. Pro patentibus confirmationis statuti, & capitulorum, siue pro priuatis, siue pro Collegio, vel Vniuersitate, Notario iulij 11. sigillo iulij 11.

88. Pro patentibus confirmationis officiorum, seu bonorum Cameræ, pro vno vel pluribus, vt supra, Notario iulij 11. sigillo iulij 11.

89. Pro patentibus deputationis alicuius officialis, Notario Iulij 11. sigillo Iulij 11.

90. Pro literis Cameralibus iustitiæ, pro vno vel pluribus consortibus, vt supra, Notario iulij quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

91. Mandatum de admittendo aliquem ad officium Cursoratus, Notario iulij 11. sigillo iulij 11.

92. Patentes cum insertione motus proprij, siue breuis in Camera Apostolica præsentati pro vno siue pluribus, vt supra, Notario iul. 11. sigillo iul. 11.

93. Pro tolerantia pro Iudæis pro quolibet anno, Notario iulij quinque cum dimidio, sigillo iul. 11.

94. Absolutiones, quas vocant, à transgressibus pro Iudæis non sunt taxatæ, quia nullo modo sunt concedendæ.

95. Patentes exemptionis ob numerum duodecim filiorum, Notario iul. 11. sigillo iul. 11.

96. Patentes effodiendi thesauros, siue minetas, aut puteolanam, Notario iul. 11. sigillo iul. 11.

97. Attestatio visitationis liminum, Notario iulij quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

98. Mandatum de cassando annatam alicuius Ecclesiæ, Notario scutum vnum, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

99. Pro quolibet consensu præstito per principalem, Notario bon. 27. cum dimidio.

100. Pro recognitione mandati, Notario iul. vnus.

101. Pro consensu coadiutoriæ, Notario ducatus vnus.

102. Pro consensu cessionis Monasterij Consistorialis, Notario ducatus vnus.

103. Pro consensu cessionis Ecclesiæ Cathedralis, Notario ducati duo.

104. Pro consensu reseruationis pensionis per obitum, ad fauorem Palatinorum seu alterius personæ, comprehensis obligatione principalis, & fideiussionibus, si in Italia adest beneficium, Notario ducatus vnus, si extra Italiam ducati duo.

105. Pro consensu reseruationis pensionis super fructibus mensæ Monasterij Consistorialis, Notario ducatus vnus.

106. Pro consensu reseruationis pensionis super fructibus alicuius Ecclesiæ maioris, Notario ducatus vnus.

107. Pro registratura vnius bullæ, pro singulis quinque lineis, Notario bon. 11.

108. Pro registratura bullæ alicuius Monasterij virorum, Notario ducati tres.

109. Pro registratura bullæ alicuius Ecclesiæ maioris, Notario ducati 4.

110. Pro registratura bullæ Monasterij Monialium vsque ad valorem annuum ducentorum ducatorum, Notario ducatus vnus.

111. Vsque ad trecentos ducatos, Notario ducatus vnus cum dimidio.

112. A trecentis vsque ad quingentos, Notario ducati duo.

113. Et Notarius registri, vel eius Substituti non possint grauare partes vltra taxam appositam in bulla per mensarium Taxarum sub pœnis in reformatione Sanctissimi appositis, ac soluta taxa ordinaria, nihil prorsus pro collationatura, vel registratura recipiant.

Pro qualibet obligatione annatarum, Notario bon. 27. cum dimidio. 114.

Pro quolibet teste, Notario bon. 11. 115.

Pro qualibet quietantia annatæ vsque ad ducentos ducatos exclusiue, Notario bon. 27. cum dimidio. 116.

Pro ducentis ducatis, Notario iul. 5. cum dimidio. 117.

A ducentis vsque ad quatuorcentum exclusiue, Notario iul. 8. cum dimidio. 118.

Pro ducatis quatuorcentum, Notario ducatus vnus. 119.

Pro quietantia communium vsque ad ducatos de Camera centum, Notario ducatus vnus. 120.

A centum vsque ad quingentos, Notario ducati duo. 121.

A quingentis vsque ad mille exclusiue, Notario ducati tres. 122.

Pro mille ducatis, Notario ducati quatuor. 123.

A mille vero vsque ad quamcumque summam, multiplicetur vsque ad dictam rationem quatuor ducatorum pro quolibet milliari. 124.

Pro qualibet obligatione soluendi commune, Notario iul. 5. cum dimidio. 125.

Pro decreto relaxationis bullæ Ecclesiæ Cathedralis, Notario ducati duo. 126.

Pro decreto relaxationis bullarum Monasterij, Notario ducatus vnus. 127.

Pro qualibet restitutione bullarum, etiam quòd sint plures, Notario bon. 27. cum dimidio. 128.

Absolutio à censuris pro vno, Notario iul. 5. cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio. 129.

Absolutio à censuris pro pluribus, Capitulo, vel Vniuersitate, Notario iul. 11. sigillo iul. 5. cum dimidio. 130.

Arrestum pro vno vel pluribus in eodem negotio vel causa, Notario iul. 5. cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio. 131.

Attestatio valoris ducati, Notario iul. 5. cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio. 132.

Attestatio superuenientiæ, vel obitus, Notario iul. 5. cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio. 133.

Attestatio decreti Cameralis, pro vno vel pluribus, vt supra, Notario iul. 5. cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio. 134.

Aggrauatoria excommunicationis, seu aggrauatoria cum inuocatione brachij secularis, pro vno vel pluribus. aut Collegio, Capitulo, vel Vniuersitate, Notario iul. nouem, sigillo bon. 27. cum dimidio. 135.

Bannimentum pro vno vel pluribus consortibus. Notario iul. 5. cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio. 136.

Exequatur mandatorum non emanatorum à Tribunali Cameræ, si præuia causæ cognitione, & transportatis actis, & si supra scuta 25. exigatur prout in mandatis executiuis. 137.

Si infra, vel supra, sine causæ cognitione, Notario iul. 3. cum dimidio, sigillo iul. vnus. 138.

Pro fide præstiti iuramenti, Notario iul. 5. cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio. 139.

Pro fide pro nauta, Notario iul. 5. cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio. 140.

Instrumentum moderationis, vel reductionis inbibitionis ad viam iuris, vel supersessoriæ, pro vno vel pluribus, Notario iul. 5. sigillo bon. 27. cum dimidio. 141.

Indultum super aliquo nouo modo inuento, Notario iul. 22. sigillo iul. 11. 142.

Indultum imponendi, & exigendi collectam etiam pro Vniuersitate, Notario iul. 11. sigillo iul. 11. 143.

Indultum faciendi lottum, Notario iul. 11. sigillo iul. 11. 144.

Saluus conductus à debitis extra Statum Ecclesiasticum contractis iuxta formam nouissimam, Notario iul. 11. sigillo iul. 11. 145.

Tracta grani extra Statum Ecclesiasticum, & Ciuitates Bononiæ & Ferrariæ (quæ non concedatur, nisi præuio chirographo signato manu Sanctissimi) ab vno rubro vsque ad decem rubra, Notario iul. vnus. sigillo iul. vnus. 146.

A decem vsque ad quinquaginta inclusiue Notario bon. 27. cum dimidio, sigillo bon. 27. cum dimidio. 147.

A quinquaginta vsque ad centum inclusiue, Notario 148.

iul.

iul. quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

149. A centum vsque ad ducenta, Notario iul. 11. sigillo iol. 11.

150. Et ab inde sopra pro singulo centenario rubrorum, iul.5.cum dimidio, sigillo iul.11.

15 . Pro tractis expediendis à Præfecto Annonæ:

152. Ab vno rubro vsque ad quinquaginta, Notario iul. vnus, sigillo iul. vnus.

153. A quinquaginta vsqoe ad centum, Notario iul. 2. sigillo iul.2.

154. A centum vsque ad quamcumque summam, Notario iul.5. sigillo. iul.5.

155. Pro tractis infra Statum, de Prouincia ad Prouinciam (præter loca comprehensa in facultatibus Præfecti Annonæ) quæ non concedantur nisi præuio chirographo signato manu Sanctissimi, ab vno vsque ad quinquaginta, Notario iul.2.sigillo iul.2.

156. A quinquaginta vsque ad centum, Notario iul. 4.sigillo iul.4.

157. A centum vsque ad quamcomque summam, Notario scutum vnum, sigillo scutum vnum.

158. Pro tractis de loco ad locum in eadem Prouincia, nihil vbiqoe.

159. Licentia extrahendi vsque ad vnam salmam olei, pellium, vel saponis, nihil vbique.

160. Pro salmis duabus, Notario iul.2. sigillo iul.2.

161. Pro salmis tribus vsque ad qoinque, Notario iul.3. sigillo iul.3.

162. Pro salmis quinque vsque ad decem, Notario iul.5. sigillo iul.5.

163. Pro decem, Notario iul.11. sigillo iul.11.

164. Ab inde supra vsque ad quamcumque summam, pro singulis decem salmis, Notario iul.5.cum dimidio, sigillu iul.5. cum dimidio.

165. Pro rebus quibuscumque, quæ ad Vrbem conducuntur, nihil vbique.

166. Idem fiat de pellibos quando concedi contigerit.
Est sublata in const. seq. §. 15.

167. Idem de sapone, ex Vrbe vel aliunde extrahendo.

168. Pro licentia extrahendi oleum extra Statum (præuio tamen chirographo manu Sanctissimi) ad rationem milliarium, pro singulis tribus millibus, Notario iul. 11. sigillo iul. 11.

169. Et sic augeatur, & minuatur proportionabiliter.

170. Idem fiat de carnibus salitis.

171. Pro licentia extrahendi petia tria solæ albæ, nihil vbiq.

172. Pro licentia extrahendi salmam vnam calceamentorum nouorum, seu veterum, nihil vbique.

173. Licentia extrahendi cincia vsque ad libras mille, nihil vbique.

174. A mille vsque ad tria millia, Notario bon.27. cum dimidio, sigillo bon.27. cum dimidio.

175. A tribus millibus vsque ad quinque millia. Notario iul.5.cum dimidio, sigillo iul.5.cum dimidio.

176. A quinque millibus vsque ad octo millia, Notario iul.8. bon. 2. cum dimidio, sigillo iul. 8. bon.2. cum dimidio.

177. Ab octo millibus vsqoe ad decem milia, Notario iul. 11. sigillo iul. 11.

178. Et sic augeatur proportionabiliter.

179. Pro licentia extrahendi agnos quinquaginta, Nolio iul.2.sigillo iul.2.

180. Pro centom, Notario bon. 27. cum dimidio, sigillo iul.2.

281. Pro ducentis, Notario iul. quinque cum dimidio, sigillo bon.27.cum dimidio.

282. Et sic pro singulis ducentis.

183. Literæ passus, Notario iul.quinque cum dimidio, sigillo bon.27.cum dimidio.

184. Literæ legalitatis, pro vno vel pluribus, Notario iul. vnus, sigillo iul.vnus.

185. Licentia accipiendi ad censum; vel se obligandi pro Communitate vigore decreti Cameræ, vsque ad quamcumque summam, Notario iul. sexdecim cum dimidio, sigillo iul.5.cum dimidio.

186 Pro non comprehensis in præsenti taxa, nihil omnino recipiatur, neque à Notariis, neque pro sigillo.
Hoc declaratur infrà in const. seq. §. 16.

Taxa Notariorum ciuilium Gubernatoris Vrbis, Vicarij, Burgi, & aliorum Tribunalium non habentium propriam taxam.

Reformatio Curiæ Gubernatoris, & aliorum Tribunalium huiusmodi est supr. in const. praeced. §. 3. & seqq.

§. 2. PRo quocumque monitorio, arresto, seu præcepto litis introductiuo, cum clausula, Si quis &c. nihil recipiatur. 1.

Pro quacumque petitione, comparitione, protestatione, siue allegatione, bon. vnus. 2.

Pro quacumque reuocatione inhibitionis de facto factæ arresti, sequestri, seu cuiusuis mandati, bon.2. 3.

Pro mandato suspicionis fugæ cum examine testiom, vsque ad summam scutorum decem, bon. decem. 4.

Cum productione iurium à decem infra, bon. 7. cum dimio. 5.

A decem supra cum examine testium, bon.12. 6.

Cum productione iurium à decem sup. bon. decem. 7.

Pro arresto in carceribus idem soluatur respectiue. 8.

Pro mandato de relaxando, cum cautione vsque ad summam scutorum decem, comprehensa mercede cautionis, bon. quindecim. 9.

Si vero cum consensu sine cautione, bon.12. 10.

Ab inde supra si cum cautione, comprehensa mercede cautionis, vt sup. bon.25. 11.

Si vero sine cautione, bon.20. 12.

Pro quocumque mandato in contumaciam, bon. 3. 13.

Pro reuocatione mandati in contumaciam, bon.2. 14.

Pro non grauetur, seu mandato de non molestando in forma ioris, bon. 3. 15.

Pro quocumqoe deposito, sine cedula cuiuscumque sommæ in actis faciendo, nihil. 16.

Pro restitutione depositi pro quolibet scuto, bon. vnus. 17.

Pro rogitu cuiuscumque obligationis in officio vsque ad sommam scutorum decem, bon.7.cum dimidio.
Hoc declaratur infra in const. seq. §. 17.

Ab inde supta, bon. decem. 18.

Extra officium, doplum. 19.

Pro cassatione cuiuscumque obligationis iudicialis vsque ad summam scutorum decem, bon.5. 20.

Ab inde supta, bon. decem. 21.

Pro susceptione termini in iudicio ad soloendum, bon.2. 22. 23.

Pro moderatione termini, bon. vnus. 24.

Pro quocumque partito litis decisiuo, bon.2. 25.

Pro quocumque iuramento extra officium, susceptione termini aut actus iudicialis vsque ad scuta decem, bon.7.cum dimidio. 26.

Ab inde supra, bon. decem. 27.

Pro quocumque mandato vigore termini in iudicio suscepti vel iuramenti, vsque ad summam scutorum quinque, bon.5. 28.

A scutis quinque vsque ad decem, bon decem. 29.

A decem vsque ad viginti, bon. viginti. 30.

A viginti vsque ad qoamcumque summam, bon. quinquaginta. 31.

Pro decreto supradicti mandati, bon. 32.

Pro quacumque fide de exequendo mandatum in alia Curia decretum, seu appositionis manus in contumaciam, vel alias non facto processu, bon.2. 33.

Pro quocumque rogitu procuræ in officio, bon.2. 34.

Extra vero officium, bon.8. 35.

Pro fide cuiusque procuræ in actis rogatæ vel productæ, bon. decem. 36.

Pro productione quorumcumque iurium, articulorum, & interrogatoriorum, bon.2. 37.

Pro quacumque restitutione iurium, cum dimissione copiæ à decem scutis inf. (supra tamen duo) in scripturis priuatis, bon.7.cum dimidio. 38.

A decem vsque ad viginti, bon. quindecim. 39.

A viginti supta, bon.10. 40.

Si vero instrumenta publica, vel alia iura, duplum in quolibet casuum prædictorum. 41.

Pro relatione ad videndum iurare testes, & illorum inductione, specificatione materiarum, etiamsi insimul cum inductione testium fiat, bon.2. 42.

Pro

43. Pro responsione articulorum, siue præparatoriorum, pro qoolibet articulo, seu præparatorio, etiam generali, siue fiat cum verbo, siue fiat per productionem cedulæ. bon. vnus.

44. Pro examine testis, in quacumque summa summarie absque articulis & interrogatoriis, bon. 7. cum dimidio.

45. Pro examine super recognitione tesserarum, bon. 4.

46. Pro recognitione apocharum, bon. 3.

47. Pro examine super articulis, & interrogatoriis, à scutis decem infra (supra tamen duo) bon. decem.

48. A decem vsque ad viginti, bon. quindecim.

49. A viginti vsque ad quamcumque summam, bon. vigintiquinque.

50. Si vero articuli, & interrogatoria fuerint excessiua, soluatur abitrio Iudicis.

51. Extra vero officium soluatur duplum.

52. Pro examine super articulis absque interrogatoriis vsque ad scuta decem (supra tamen duo) bon. 8.

53. Vsque ad scuta vginti, bon. decem.

54. Vsque ad quamcumque summam, bon. quindecim, & non vltra.

55. Pro copia testium publicatorum, soluatur ad rationem vt supra pro examine.

56. Pro quacumque informatione Iudici facienda, cum ostensione actorum, iurium, vel testium, si qui adsint, à quinque ducatis infra, nihil.

57. A quinque vsque ad decem, bon. sex.

58. Ab inde supra, bon. 7. cum dimidio.

59. Et vnica tantum informatio in omnibus casibus soluatur.

60. Et si fiat extractus, vel registrum, vbi iuxta reformationem fieri licet, nihil soluatur pro informatione.

61. Pro nota sententiæ diffinitiuæ, & pro quocumque decreto vim diffinitiuæ habente, vsque ad summam scutorum quinque, bon. 3.

62. Vsque ad decem, bon. 7. cum dimidio.

63. Vsque ad viginti, bon. 25.

64. Vsque ad quamcumque summam, bon. quadragintaquinque.

65. Pro quocumque mandato vigore sententiæ seruatis seruandis, vel causa cognita, vsque ad summam scutorum quinque, bon. quinque.

66. Vsque ad decem, bon. 7. cum dimidio.

67. Vsque ad viginti, bon. 25.

68. Vsque ad quamcumque summam, bon. 45.

69. Pro copia cuiuslibet commissionis, bon. decem.

70. Pro copia simplici cuiuslibet instrumenti in actis rogati, bon. 7. cum dimidio.

Declaratur in cōst. seq. §. 18.

71. Pro copia subscripta pro fide eorumdem, bon. decem.

72. Pro copia articulorum si sit magna scriptura, bon. decem.

73. Pro copia cuiuslibet petitionis, partiti, iuramenti, allegationis, & cuiuscumque alterius acti iudicialis in actis facti, bon. 2.

74. Pro mandato de euacuando domum, bon. 25.

75. Pro quocumque mandato de consignandis pignoribus, bon. 3.

76. Pro quocumque decreto confessionis debiti, bon. 2.

77. Pro quibuscumque literis, & declaratoriis vigore monitorij, vel illarum loco, mandato in contumaciam, bon. 37. cum dimidio.

78. Pro quibuscumque literis excommunicatoriis, siue declaratoriis, vigore obligationis in forma Cameræ, vel monitorij reintegrari, vel mandato loco illarum, vsque ad summam 25. scutorum, bon. 37. cum dimidio.

79. A vigintiquinque vsque ad quamcumque summam, bon. quinquaginta.

80. Pro absolutione à censuris, bon. 7. cum dimidio.

81. Pro instrumento absolutionis à censuris, idem soluatur prout in literis.

82. Pro quocumque brachio seculari, soluatur duplum ad rationem summæ prædictæ.

83. Pro monitorio extra Vrbem in illius districtu, bon. viginti.

84. Pro rogitu instrumenti possessionis infra mœnia Vrbis, bon. 37. cum dimidio.

85. Extra vero mœnia Vrbis, arbitrio Iudicis.

Pro inuentario de bonis extra officium, bon. quinquaginta. 86.

Pro mercede publicorum instrumentorum, seruentur Statuta Vrbis. 87.

In causis à quinque scutis infra specificentur materiæ in actis & examinentur testes absque articulis, & interrogatoriis; & Notarius teneatur super generalibus examinare, & si pars voluerit dare interrogatoria, concordet Notarium. 88.

Et si agatur de bonis & non de pecuniarum quantitatibus, stetur arbitrio Iudicis, quæ taxa solui debeat. 89.

Pro extractibus fiendis iuxta reformationem Sanctissimi, & non aliter, pro quolibet folio bene scripto iuxta dictam reformationem sub rub. de registris, bon. sex. 90.

In causis vero commissariis, iuxta prædictam reformationem pro comparitionibus, & relaxationibus, nihil recipiatur. 91.

Et in omnibus casibus soluant prout in aliis Vrbis Tribunalibus solui solitum, & consuetum est. 92.

A pauperibus, & miserabilibus personis, nihil: de paupertate, & miserabilitate stetur relationi Aduocati, vel Procuratoris pauperum. 93.

Taxa Notariorum Auditoris Cameræ.

Reformatio Curiæ A. C. est sup. in constitut. præced. 4.

§. 3. IN causis ordinariis ad hoc forum pertinentibus etiam quod adsit commissio quocumque tempore impetrata, exigatur vt infra. 1.

Pro expeditionibus quando sunt plures personæ consortes, etiam si sint Congregationes, Collegia, Capitula, vel Vniuersitates, non nisi pro vno tantum exigatur, prout & in reformatione Sanctissimi sancitum est sub rub. de Notariis, §. pro expeditionibus, *Est hæc sup. numero 79.* 2.

Pro monitorio speciali ad partes, iul. 9. 3.

Pro monitorio speciali per edictum, iul. 11. 4.

Pro monitorio in vim bullæ Eugenianæ, iul. 12. 5.

Pro Eugeniana per edictum, iul. 15. 6.

Pro monitorio in vim bullæ Cœnæ Domini, iul. duodecim. 7.

Pro citatione cum inhibitione vigore appellationis extra Curiam cum insertione instrumenti sententiæ, à qua appellatur, iul. decem. 8.

Pro instrumento remissoriæ, iul. 9. 9.

Pro instrumento litis pendentiæ extra Curiam, iul. nouem. 10.

Pro transumpto simplici vnius bullæ, vel instrumenti, aut cedulæ, vel etiam plurium similium seu aliorum iurium in eodem transumpto descriptorum, si fuerint in forma probanti, iul. 12. 11.

Si vero in forma, Vidimus, iul. 9. 12.

Habita tamen ratione excessus scripturarum, arbitrio Iudicis quoad laborem Notarij. 13.

Pro sequestro extra Curiam, iul. 9. 14.

Pro literis superuenientiæ, quæ non taxentur, comprehenso sigillo, iul. 4. 15.

Pro fide legalitatis apponendæ in instrumentis Notariorum, in totum vnà cum sigillo, iul. 2. 16.

Pro mandato de exequendo, iul. 9. 17.

Pro nota sententiæ, nihil. 18.

Pro sportulis, nihil. 19.

In causis commissariis iuxta reformationem Sanctissimi, sub rubr. de Auditore Cameræ, §. in causis. 20.

Pro citatione vigore commissionis absque inhibitione extra Curiam, iul. 9. 21.

Pro citatione cum inhibitione simplici, iul. 11. 22.

Pro citatione cum inhibitione sub censuris, iul. 14. 23.

Pro citatione cum inhibitione sub censuris per edictum, etiam pro necessario examine, iul. decem & octo. 24.

Pro inhibitione simplici extra Curiam, iul. 9. 25.

Pro inhibitione extra Curiam sub censuris, iul. 12. 26.

Pro inhibitione in Curia, bon. 35. 27.

Pro monitorio speciali, iul. quindecim. 28.

Pro instrumento remissoriæ, iul. 12. 29.

Pro notis sententiarum diffinitiuarum, quæ in scriptis 30.

profe

proferuntur, in prima instantia scuta quatuor, idest iul. quadraginta.

31. In secunda instantia, iul. triginta.

32. In tertia instantia, iul. viginti.

33. Pro nota absolutoriæ ab obseruatione iudicij, iul. quindecim.

34. Pro nota interlocutoriæ, iul. quindecim.

35. Pro nota declaratoriæ, iul. octo.

36. Pro mandato de exequendo, iul. quindecim.

37. Pro sequestro, iul. quindecim.

38. Pro sportulis iudicum pro sententiis diffinitiuis in scriptis proferendis, non vltra id quod in aliis Curiæ Tribunalibus ordinariis, olim à fel. rec. Pio Papa Quarto, & nuper à Sanctissimo præscriptum, & innouatum est, sub rub. de sportulis. *Est hic supra.*

39. In certis actis, scripturis, & expeditionibus infrascriptis, siue causæ sint ordinariæ, siue commissariæ, soluatur vt infra, videlicet.

40. Pro compulsorialibus generalibus, siue specialibus, iul. duodecim.

45. Pro palmo rotuli remissoriæ, qui sit linearum triginta, & quælibet linea sit syllabarum decem, & octo, iul. tres.

42. Pro instrumento litis pendentiæ in Curia, bon. quadragintaquinque.

43. Pro interdicto speciali, iul. quindecim.

44. Pro instrumento relaxationis interdicti, iul. quindecim.

45. Pro executorialibus, iul. triginta sex.

46. Pro mandato de immittendo in possessionem vigore literarum Apostolicarum, seu breuis, iul. decem.

47. Pro absolutione, siue absolutionis commissione pro vno, iul. nouem.

48. Pro duobus litis consortibus, iul. quatuordecim.

49. Pro tribus litis consortibus, iul. decem & octo.

50. Pro quatuor litis consortibus, iul. viginti tres.

51. Vltra quatuor quotcumque addantur personæ litis consortes, nihil augeatur pretium expeditionis.

52. Pro Capitulo, Collegio, Confraternitate, aut Vniuersitate, iul. quinquaginta.

53. Pro instrumento absolutionis, iul. duodecim.

54. Pro decretis à Iudice non ex scripto prolatis, etiam vim diffinitiuæ habentibus, nihil.

55. Pro nota eorumdem, nihil.

56. Pro sportulis eorumdem, nihil.

57. Pro simplici fide, etiam plurium actorum, iul. duo.

58. Pro examine testium cum articulis, & interrogatoriis in causa æstimationis, à quinquaginta scutis supra vsque ad quamcumque summam, si articuli non excedant numerum vigintiquinque, & interrogatoria numerum trigintaquinque, id domo, vel officio Notarij, iul. quatuor,

59. Extra officium, non vltra duplum.

60. In causa æstimationis, a quinquaginta scutis infra, ad rationem iul. 12. pro scuto soluatur tantum pro dimidia.

61. Quod si articuli excedant numerum vigintiquinque, & interrogatoria trigintaquinque, soluatur merces Notarij arbitrio Iudicis.

62. Pro instrumento sententiæ, si extrahatur, iul. quindecim.

63. Pro instrumento declaratoriæ, non tamen vigore obligationis in forma Cameræ, iul. duodecim.

64. Pro brachio sæculari ob non paritionem monitorij, aut litterarum Apostolicarum, vel executorialium, iul. triginta.

65. Pro mandato suspicionis fugæ, vsque ad quamcumque summam, etiam in vim obligationis Cameralis, & etiam parte citata decreto, iul. quatuor cum dimidio.

66. Pro mandato de consignando vigore sequestri, etiam vbi pro illius verificatione debitor prius fuisset conuentus via executiua, vigore obligationis Cameralis, iul. quatuor cum dimidio.

67. Pro mandato de consignandis pignoribus, subhastandis, aut deliberandis, iul. quatuor cum dimidio.

68. Pro mandato de relaxando pro debito ciuili, iul. quatuor cum dimidio.

69. Pro mandato in causis ciuilibus loco literarum, pro parua summa, iul. quatuor cum dimidio.

70. Computato in his omnibus mandatis iulio sigilli.

71. Pro mandato executiuo, siue brachio sæculari, vbi eius inuocatione opus fuerit per omnia expedito omnibus comprehensis, ab vno scuto vsque ad quindecim ad rationem iul. vndecim pro scuto, iul. quatuor cum dimidio

A scutis quindecim vsque ad vigintiquinque ad eamdem rationem, iul. vigintiduo. 72.

A scutis vigintiquinque vsque ad quingentos ad eamdem rationem, iul. trigintatres. 73.

A scutis quingentis vsque ad mille ad eamdem rationem, iul. sexaginta sex. 74.

A scutis mille vsque ad quamcumque summam ad eamdem rationem, scuta vndecim. 75.

Pro censuris Ecclesiasticis, vel in expeditione mandati executiui, seu brachij sæcularis, vel seorsum ab eo, nihil. 76.

Neque vsquam alias, nisi vbi ad illas rite processum fuerit re ipsa. 77.

Pro declaratoria, aggrauatoriæ, & reaggrauatoria simul iunctis, & totali earum omnium expeditione, vbi ad eas rite processum fuerit, & non alias, exigatur tantumdem quantum pro mandato, seu brachio sæculari, habita distinctione summarum, vt supra, ita vt omnis impensa vtriusque expeditionis, tam mandati scilicet, vel brachij sæcularis, quàm censurarum simul iuncta, duplum non excedat eius pretij, quod pro mandato seu brachio sæculari pro qualibet dictarum summarum taxatum est, excepta vltima maiori summa, videlicet a mille supra, in qua etiam si contingat vltra, vel post mandatum executiuum, seu brachium sæculare censuras quoque relaxari, nihil earum nomine exigatur, sed tantum vltra pretium solius mandati, seu brachij sæcularis, vt supra taxatum, accipi possit iusta merces pro scriptura. 78.

Nec vnquam cogantur partes inuitæ vnà cum mandato executiuo vel brachio sæculari, censurarum quoque expeditionem accipere, aut earum expeditionis pretium soluere, etiamsi ad censuras ipsas in subsidium contra contumacem Iudex commnando rite processerit, & extra loca temporali dominio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subiecta, vel etiam extra Italiam expeditio mittenda foret. 79.

Et vbi quisquam legitime seruatis processibus vtramque expeditionem, mandati scilicet, vel brachij sæcularis, & censurarum eodem tempore habere voluerit, tunc apponatur verbis expressis in ipsa expeditione quoad censuras, ne is pretium quod illarum ratione expendit, vllo modo repetere possit ab his contra quos decretæ, & prolatæ fuerunt, nisi aduersus eosdem vigore mandati executiui, seu brachij sæcularis, non satisfacientes, aut alias non parentes censuris ipsis, vti necesse fuerit. 80.

Pro duplicatis etiam post quodcumque tempus expeditis, nihil præter scripturæ mercedem. 81.

Pro sigillo paruo appenso in qualibet expeditione, si non adsit minor taxa, soluatur tantum iul. vnus. 82.

Pro mandatis executiuis, vel aliis quibuscumque expeditionibus, Notarij nihil recipiant nisi illis effectualiter partibus consignatis. 83.

Nec partes cogantur accipere aliquam expeditionem, nisi quam voluerint. 84.

Pauperibus expeditiones in forma pauperum, miserabilibus vero gratis omnino tradant, etiam scripturæ mercedem, distinctio vero istarum personarum Iudicis arbitrio remittitur. 85.

Pro terminis coram Iudice seruandis, Iudicibus informandis, scripturis ad eos deferendis, seu etiam in officio perquirendis, registris, seu extractibus transportandis, & aliis huiusmodi, Notarij vel eorum substituti, scribę, & copistæ, etiam nomine regalium, seu bibaliorum, nihil prorsus, etiam a sponte dantibus accipiant. 86.

In causis criminalibus expeditionum, quæ erunt eiusdem generis, seu nominis, cuius sunt suprascriptæ, pretium augeri non possit vltra tertiam partem eius, quod supra in ciuilibus præscriptum est. 87.

In registris, extractibus, copiis indiciorum, & alterius quàm supradicti generis seu nominis expeditionibus criminalibus, seruetur Taxa aliis Tribunalibus ordinariis Vrbis in criminalibus præscripta. 88.

Pro rogitu instrumentorum, cassatione, & pro rogitu testamentorum, & aliorum, seruetur constitutio Sanctiss. D.N. sub rubr. de Notariis. §. pro rogitu cuiuslibet. §. pro cassatione. §. in tradendis, & §. pro rogitu testamentorum. 89.

Pro mercede instrumentorum seu testamentorum pu- 90.

bricatorum, ab vno scuto vsque ad vigintiquinque, bon. quadragintaquinque.

91. A scutis vigintiquinque vsque ad quinquaginta, iul. septem cum dimidio.

92. A scutis quinquaginta vsque ad centum, scut. vnum.

93. A scutis centum vsque ad quingenta, pro quolibet centenario scutum vnum.

94. A scutis quingentis vsque ad quamcumque summam, pro quolibet centenario iul. duo.

95. Dummodo in totum, vsque ad centum scuta pro qualibet summa, & non vltra recipere valeant,

96. Pro quocumque deposito cuiuscumque summæ vel rei, per cedulam vel sine, nihil recipiatur.

97. Pro restitutione vero cedulæ, vel depositi, vsque ad summam scutorum quadragintaquinque inclusiue, recipiant Notarij omni casu, bon. duos tantum pro quolibet scuto, nec aliud quicquam, neque pro restitutione cedulæ, neque pro mandato, neque pro quietatione.

38. A scutis quadragintaquinque supra, vsque ad quamcumque summam, quando depositum est factum ante mandati relaxationem, absque conditione vel protestatione extrinseca, cum consensu quòd consignetur adimpletis conuentis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de consignando habeat Notarius iul. quatuor cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro consignatione cedulæ, & non vltra.

99. Quando vero depositum est cum protestatione, vel conditione extrinseca non conuenta in scriptura cuius vigore agitur, adeo quòd oriatur super ea decretum, tunc pro mandato de consignando illud, habeat Notarius tantum quantum solueretur pro mandato illius summæ executiuo, & amplius iul. quatuor cum dimidio pro restitutione cedulæ si consignetur in totum, sin minus iul. vnum pro quietatione summæ quæ consignabitur, & non vltra.

100. Quando depositum est factum post mandati executiui relaxationem, quomodocumque fiat, etiam quod plura desuper fieri decreta contingat, nunquam habeat Notarius nisi iul. quatuor cum dimidio pro mandato de consignando, & totidem pro restitutione cedulæ, & quietantia, si integrum consignetur, alioqui vltra mandati prædicti mercedem habeat iul. vnum pro quetantia, vt supra, & nihil amplius in quolibet prædictorum casuum.

101. Pro restitutione scripturarum quarumcumque in eodem termino productarum, etiamsi plures sint, iul. quatuor cum dimidio.

102. Pro quibuscumque copiis, bene & vna margine descriptis ad instar originalis, pro quolibet folio iul. vnus.

103. Pro contradictis, quod vere soluitur officio contradictarum, & non amplius.

Taxa Notariorum Rotæ.

Reformatio huius Tribunalis habetur supra in constit. præcedent. §. 5.

1. *Declaratur in const. seq. §. 19.* §. 4. PRo quolibet centenario foliorum registri boni facti iuxta reformationem Sanctissimi sub tit. de registris, iul. sexaginta. *Est hic sup.*

2. Pro quolibet folio copiatum instar boni originalis, bon. 7. cum dimidio.

3. Pro rubricatura cuiuslibet centenarij foliorum processus de partibus facta iuxta reformationem Sanctissimi sub tit. de registris. §. rubricellæ, & §. processus de partibus, & §. Notarij Rotæ, iul. vigintiquinque. *Est hic sup. num. 16. 17. & 24.*

4. Pro rubricatura testium de partibus, pro medietate.

5. Et idem soluatur de processibus per alium quam Notarium rubricatis in Curia, nisi quod deducatur ad fauorem partis tantum quantum soluisset Notarius causæ copistæ rubricanti.

6. De aliis vero processibus rubricatis in partibus, in quorum rubricatura nihil est corrigendum, addendum, vel minuendum, soluantur pro reuisione cuiuslibet centenarij iul. quindecim.

7. Pro citatione simplici extra Curiam, iul. septem cum dimidio.

8. Pro citatione cum inhibitione extra Curiam, iul. quindecim.

9. Pro citatione cum inhibitione per edictum extra Curiam, vel sub censuris, iul. quindecim.

Pro inhibitione simplici facta in Curia, bon. trigintaseptem cum dimidio. 10.

Pro inhibitione simplici extra Curiam sub censuris, iul. vndecim & bon. duo cum dimidio. 11.

Pro citatione ad valuas in Curia tempore feriarum, bon. quindecim. 12.

Pro compulsoria generali extra Curiam, iul. septem cum dimidio. 13.

Pro compulsoria speciali extra Curiam, iul. quindecim. 14.

Pro arresto generali, iul. tres. 15.

Pro instrumento remissoriæ ad partes, iul. quindecim. 16.

Pro quolibet palmo rotuli remissoriæ, numerati iuxta reformationem Sanctissimi sub tit. de Notarijs omnium Tribunalium. §. literas remissoriales, iul. septem cum dimidio, *Est hic sup. num.* 103. 17.

Et si remissoria consignatur non facto registro, depositum reguletur ad rationem sexaginta foliorum registri, excomputandum postea in mercede registri. 18.

Pro quolibet sequestro extra Curiam cum illius instrumento, iul. quindecim. 19.

Pro instrumento reuocationis, seu relaxationis sequestri, iul. septem cum dimidio. 20.

Pro monitorio pœnali in euentum citatorio extra Curiam, iul. quindecim. 21.

Pro literis excommunicationis in Curia ob non solutam mercedem Notarij, vel alias, bon. trigintaseptem cum dimidio. 22.

Pro mandato de reportando registrum, acta, vel processus, seu de perquirendo, iul. quatuor cum dimidio. 23.

Pro nota sententiæ diffinitiuæ in prima instantia, iul. trigintaseptem cum dimidio. 24.

In secunda instantia, iul. triginta. 25.

In tertia instantia, iul. vigintiduo cum dimidio. 26.

Pro instrumento sententiæ diffinitiuæ, iul. quindecim. 27.

Pro instrumento diffinitiuæ sententiæ cum taxatione expensarum, iul. vingintiduo cum dimidio. 28.

Pro instrumento taxationis expensarum ad partem, iul. septem cum dimidio. 29.

Pro nota sententiæ interlocutoriæ, nihil. 30.

Pro litteris executorialibus, siue earum instrumento vltra depositum scutorum quatuor cum dimidio, excomputandum postea in mercede registri, iulij quindecim. 31.

Pro nota sententiæ declaratoriæ vigore monitorij, vel literarum executorialium, iul. septem cum dimidio. 32.

Pro instrumento sententiæ declaratoriæ, iul. quindecim. 33.

Pro instrumento aggrauationis ad partē, iul. quindecim. 34.

Pro instrumento reaggrauationis ad partem, iulij quindecim. 35.

Pro instrumento interdicti ad partem, iul. quindecim. 36.

Pro instrumento brachij sæcularis per se, & simpliciter absque declaratione, iul. triginta. 37.

Pro instrumento absolutionis ab excommunicationis sententia, siue commissionis eiusdem absolutionis in partibus facienda, etiamsi fuerint plures, siue Communitas, Capitulum, aut Collegium, in eadem causa, & expeditione, iul. quindecim. 38.

Pro mandato executiuo cuiuscumque summæ, iul. triginta. 39.

Pro mandato de manutenendo, reintegrando, siue de immittendo, iul. triginta. 40.

Et si dentur non confecto registro, liceat exigere depositum pro foliis quinquaginta, excomputandum vt supra in mercede registri. 41.

Pro instrumento cessionis iuris, litis, & causæ, siue litis, & causæ dumtaxat, si extrahatur coniunctim, vel separatim, iul. septem cum dimidio. 42.

Pro nota, seu rogitu instrumenti huiusmodi cessionis, bon. trigintaseptem cum dimidio, videlicet quando non extrahitur instrumentum, sed si extrahatur, tunc in extractione dicti instromenti defalcatur dicta summa, bon. trigintaseptem cum dimidio. 43.

Pro instrumento processus subrogationis in iure cuiusuis, iul. quindecim. 44.

Pro examine testis in domo Notarij iurati coram Domino, bon. trigintaseptem cum dimidio. 45.

Extra domum, vel officium Notarij, iul. septem cum dimidio. 46.

Et si articuli excedant numerum vigintiquinque, & 47.

interrogatoria

interrogatoria triginta, habeatur ratio excessiuitatis iuxta laborem Notarij.

48. Pro copiis testium publicatorum, siue in partibus siue in Curia examinatorum soluatur prout de foliis registrorum dictum est.

49. Pro quorumque instrumento, siue prorogationis remissoriæ, siue mutationis Iudicum, vel alicuius intimationis, aut alio quouis actu iudiciali in publicam formam redacto, iul. septem cum dimidio.

50. Pro quocumque deposito cuiuscumque summæ vel rei, per cedulam vel sine, nihil recipiatur.

51. Pro restitutione vero cedulæ vel depositi, vsque ad summam scutorum quadragintaquinque inclusiue, recipiant Notarij omni casu bon. duos tantum pro quolibet scuto, nec aliud quicquam neque pro restitutione cedulæ, neque pro quietatione.

52. A scutis quadragintaquinque supra, vsque ad quamcumque summam, quando depositum est factum ante mandati relaxationem, absque conditione vel protestatione extrinseca, cum consensu quod consignetur adimpletis conuentis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de consignando habeat Notarius iul. quatuor cum dimidio. & alios quatuor cum dimidio pro consignatione cedulæ, & non vltra.

53. Quando vero depositum est cum protestatione, vel conditione extrinseca non conuenta in scriptura cuius vigore agitur, adeo quod oriatur super ea decretum, tunc pro mandato de consignando illud habeat Notarius tantum quantum solueretur pro mandato illius summæ executiuo, & amplius iulios quatuor cum dimidio pro restitutione cedulæ, si consignetur in totum, sin minus, iul. vnum pro quietatione summæ quæ consignabitur, & non vltra.

54. Quando depositum est factum post mandati executiui relaxationem quomodocumque fiat, etiam quòd plura desuper fieri decreta contingat, nunquam habeat Notarius nisi iulios quatuor cum dimidio pro mandato de consignando, & totidem pro restitutione cedulæ, & quietantia, si integrum consignetur, alioquin vltra mandati prædicti mercedem habeat iulium vnum pro quietantia, vt supra, & nihil amplius in quolibet prædictorum casuum.

Taxa Archiuij.

1. §. 5. PRo quolibet folio copiæ factæ instar boni originalis, bon. sex.

2. Pro fide cuiuslibet primi actus, iul. quatuor cum dimid.

3. Et si fuerint plures, addantur iul. duo pro quolibet actu.

4. Pro quolibet centenario registri boni iuxta reformationem Sanctissimi sub rubr. de registris, iul. quadragintaquatuor.

5. Pro quolibet centenario rubricaturæ processus de partibus, iul. viginti.

6. Testes, qui non rubricantur, soluantur pro medietate.

7. Processus habiti vigore remissoriæ, seu compulsoriæ, & alij, etiam non excedentes folia viginti duo, non registrentur, & circa rubricaturam fiat numeratio iuxta dictam reformationem Sanctissimi sub rub. de registris.

8. Pro nota sententiæ in prima instantia coram Referendario, iul. trigintg.

9. In secunda, iul. viginti.

10. In tertia, iul. quindecim.

11. Pro nota sententiæ interlocutoriæ, iul. quinque.

12. Pro nota sententiæ declaratoriæ, iul. quinque.

13. Pro instrumento declaratoriæ, iul. sex.

14. Pro brachio sæculari, iul. decem & octo.

15. Pro nota sententiæ absolutoriæ à censuris, iulij quinque.

16. Pro instrumento absolutionis, etiamsi fuerint plures, aut Capitulum, Commonitas, vel Collegium in eadem expeditione, & causa, iul. sex.

Declaratur in const. seq. §. 10.

17. Pro instrumento reintrusionis in censuras similiter vt supra, iul. sex.

18. Pro quolibet teste examinato in officio, iul. quatuor cum dimidio.

19. Extra officium, duplum.

20. Et si materiæ fuerint excessiuæ in officio, iul. sex.

Extra officium, duplum. 21.

Excessiuitas intelligatur si articuli excedant numerum viginti quinque, & interrogatoria numerum trigintaquinque. 22.

Pro publicatione, seu summario testium, soluatur modo quo supra, & habeatur respectus ad excessiuitatem modo prædicto. 23.

Pro mandato de manutenendo, iul. decem. 24.

Et si fuerit vigore sententiæ, iul. quindecim. 25.

Pro simili de restituendo, & reponendo, iul. quindecim. 26.

Pro mandato de subhastando extra Curiam, iul. septem cum dimidio. 27.

In Curia, Iul. quatuor cum dimidio. 28.

Pro alio de deliberando, in Curia & extra, tantumdem. 29.

Pro citatione cum inhibitione in Curia, iul. quatuor cum dimidio. 30.

Pro simili extra Curiam absque censuris, iul. decem. 31.

Pro citatione cum inhibitione sub censuris extra Curiam, iul. duodecim. 32.

Pro citatione simplici extra Curiam, iul. septem cum dimidio. 33.

Pro compulsorialibus generalibus, iul. octo. 34.

Pro compulsorialibus specialibus, iul. decem. 35.

Pro monitorio pœnali vigore commissionis, iul. octo. 36.

Pro sequestro extra Curiam, iul. octo. 37.

Pro instrumento relaxationis illius, iul. sex. 38.

pro mandato de consignando pecunias, res, & bona Postquam fuit relaxatum mandatum executiuum extra Curiam, iul. nouem. 39.

In Curia, iul. sex. 40.

Pro instrumento intimationis litis, cessionis, & similium, iul. sex. 41.

Pro mandato executiuo extra Curiam, iulij vigintiquinque. 42.

In Curia, iul. vigintiduo. 43.

Pro mandato de exequendo extra Curiam, iul. octo. 44.

Pro fide Decreti, seu simili mandato in Curia, iulij quatuor. 45.

Pro instrumento remissoriæ, iul. quindecim. 46.

Pro literis missiu s, etiam cum articulis & interrogatoriis introclusis, iul. nouem. 47.

Pro instrumento prorogationis termini remissoriæ seu deputationis Iudicum, iul. sex. 48.

Pro quolibet palmo rotuli remissoriæ factæ iuxta reformationem Sanctissimi sub rubr. de Notariis. §. litteras remissoriales, iul. quinque. *Est hic supra n.* 103. 49.

Pro instrumento subdelegationis, iul. decem. 50.

Pro mandato de immittendo in possessionem, soluatur tantum quantum pro mandato executiuo, in Curia, & extra. 51.

Pro deposito quocumque, etiam cedularum, nihil soluatur. 52.

Pro restitutione vero cedulæ vel depositi, vsque ad summam scutorum quadragintaquinque inclusiue, recipiant Notarij omni casu bon. duos tantum pro quolibet scuto, nec aliud quidquam neque pro restitutione cedulæ, neque pro mandato, neque pro quietatione. 53.

A scutis quadragintaquinque supra, vsque ad quamcumque summam, quando depositum est factum ante mandati relaxationem absque conditione vel protestatione extrinseca, cum consensu quod consignetur adimpletis conuentis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de consignando habeat Notarius iulios quatuor cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro consignatione cedulæ, & non vltra. 54.

Quando vero depositum est cum protestatione vel conditione extrinseca non conuenta in scriptura cuius vigore agitur, adeo quod oriatur super ea decretum, tunc pro mandato de consignando illud habeat Notarius tantum quantum solueretur pro mandato illius summæ executiuo, & amplius iulios quatuor cum dimidio pro restitutione cedulæ si consignetur in totum, sin minus iulium vnum pro quietatione summæ quæ consignabitur, & non vltra. 55.

Quando depositum est factum post mandati executiui relaxationẽ quomodocũque fiat, etiã quod plura desuper 56.

fieri decreta contingat, nunquam habeat Notarius nisi iulios quatuor cum dimidio pro mandato de consignando, & totidem pro restitutione cedulæ, & quietantia, si integrum consignetur, alioqui vltra mandati prædicti mercedem, habeat iulium vnum pro qoietantia, vt supra & nil amplius io quolibet prædictorum casoum.

57. Pro restitutione quarumcumque scripturarum simul, & eodem actu restituendarum, iul. quatuor.

58. Et si fuerint excessiuæ habeatur respectus quoad copiam à Notario faciendam, & in actis dimittendam.

59. Item quod pro registratura quorumcumque mandatorum, & aliorum instrumentorum, pro qoibus solet fieri depositum in Rota, soluantur folia quinquaginta registri, quod tamen omnino fiat.

60. In causis coram Cardinalibus solustur doplum iuxta solitum.

61. In causis Cardinalium, videlicet pro Cardinalibus propriis, & aliorum priuilegiatorom seruetur solitum eorumdem priuilegiatorum.

62. Pro pauperibus tam præsentibus quam absentibus, seruetur reformatio Sanctissimi, sub titulo de registris, vers. pauperibus *Est hic supra num.* 21.

Hic declaratur infra in const. seq. §. 21.

63. Pro duplicatis soluatur medietas omnium supradictorum.

Taxa Notariorum causarum criminalium Gubernatoris, Auditoris Cameræ, Vicarij, Senatoris, ac Iudicis Burgi.

Reformatio Iudicum criminalium est supra in const. præced. §. 10.

1. §. 6. PRo receptione querelæ, ex officio vel ad instantiam partis, siue in officio siue extra officium, nihil.

2. Pro examine testium pro informatione Curiæ, siue in officio siue extra officium, similiter ex officio vel ad instantiam partis, nihil.

3. Pro examine reorum in carceribus, nihil.

4. Pro quolibet monitorio, inhibitione vel seqoestro in Curia cum clausula, Si quis, bon. tres.

5. Pro inhibitione, arresto, monitorio vel sequestro, sine dicta clausula, bon. qoinque.

6. Pro qualibet significatione, cum fideiussione siue obligatione, bon. quindecim.

7. Pro simili significatione absqoe fideiussione, & obligatione, bon. decem.

8. Pro monitorio pœnali, citatione, inhibitione, sequestro, arresto aut alio quouis instrumento, siue in Curia siue extra Curiam, siue auctoritate ordinaria siue commissaria pro Fisco, nihil.

9. Pro simili monitorio in Curia in vim commissionis, si adest instigator secretus vel apertos, bon. trigintaseptem cum dimidio.

10. Pro monitorio vel seqoestro extra Curiam auctoritate ordinaria, si adest instigator vt supra, bon. vigiotiquinque.

11. Pro monitorio vel sequestro extra Curiam in vim commissionis, si adest similis instigator secretus vel apertus, scutum vnum.

12. Pro inhibitione in Curia vigore commissionis ad instantiam partis, vel si adest instigator vt supra, bon. trigiotaseptem cum dimidio.

13. Pro inhibitione simili extra Curiam, iul. sex.

14. Pro citatione etiam com inhibitione vigore commissionis, etiam per edictum extra Curiam ad instantiam partis, vel si adest instigator vt supra, scutum vnum.

15. Pro compulsorialibus generalibus vel specialibus extra Curiam vigore commissionis, scutum vnum.

16. Pro instrumento remissoriæ, scut. vnum.

17. Pro qoolibet palmo rotuli remissoriæ factæ ioxta reformationem Sanctissimi sub rub. de Notariis, §. litteras remissoriales, bon. trigintaseptem cum dimid. *Est hic supra num* 103.

18. Pro litteris missiuis pro examinandis testibus extra Curiam loco remissorialium, iul. duo.

19. Pro literis declaratoriis ob non paritionem monitorij extra Curiam, iul. septem cum dimidio.

20. Si in causa commissaria, scut. vnum.

21. Pro brachio sæculari similiter ob non paritionem monitorij extra Curiam in causa ordinaria, scut. vnum cum dimidio.

Pro brachio sæculari vel mandato executino loco executorialium extra Curiam io causa commissaria, scuta duo com dimidio. 22.

Pro mandato de capiendo extra Curiam auctoritate ordinaria ad instantiam partis vel instigatoris secreti vel aperti, bon. vigintiqoinque. 23.

Si in causa commissaria, scut. vnum. 24.

Pro edicto tempore vacantiarum, bon. quinque. 25.

Pro comparitione, relatione, iurium productione vel aliis quibusuis actis pro Fisco, nihil. 26.

Pro qualibet relatione, comparitione, protestatione, iurium productione vel alio actu parte instante, vbi non sit extractus vel registrum, bon. duo. 27.

Pro actu depositi pecuniarum vel cedulæ, nihil. 28.

Pro consignatione depositi, pro quolibet scuto, bonon. vnus. 29.

Pro consignatione pignoris vel rei depositatæ, in totum, boo. septem cum dimidio. 30.

Pro examine cuiuslibet testia io causa capitali, vel in qua veniret imponenda pœna corporis afflictiua, com articulis, & interrogatoriis, vel cum interuentu Iodicis vel Fisci in officio vel domo ipsius Iudicis, iul. quinque. 31.

Si extra domum, & officium, etiam si testis sit egregius vel illustris, super eisdem, scut. vnum. 32.

Si absque interogatoriis, & interuentu iudicis, & Fisci vel super bo. a fama, aut super vno vel duobus articulis tantum in officio, iul. duo. 33.

Si extra officium, etiamsi testis sit illustris, vt sopra, iul. quatuor. 34.

Pro examine testis in aliis causis oon capitalibus super articulis, & interrogatoriis vel cum interuentu Iudicia vel Fisci in officio, iul. tres. 35.

Si extra officium etiamsi testis sit egregius vel illustris, iul. quinqoe. 36.

Si absque interrogatoriis, & interuentu Iudicis vel Fisci in officio, bon. quindecim. 37.

Si extra officium, bon. viginti quinque. 38.

Si materiæ in articulis vel interrogatoriis fuerint excessiuæ, in quolibet ex casibos prædictis augeri possit taxa iuxta excessiuitatem arbitrio Iudicis. 39.

Pro examine testis in officio summarie absque articulis, & interrogatoriis, iul. vnus. 40.

Si extra officium, bon. quindecim. 41.

Pro ostensione depositionis testium publicatorum absque copia soluatur medietas eius quod solutum fuerit pro examine respectiue. 42.

Pro copia ipsius depositionis testium, pro quolibet folio facto in forma boni extractus iuxta reformationem Sanctissimi, sub rubr. de registris. bon. sex. *Est hic sup.* 43.

Declaratur in const. seq. §. 32.

Pro quolibet folio copiæ indiciorum cootinente lineas vigiotiquatuor, & pro qualibet linea duodecim syllabas ad minus, si vnus tantum reus fuerit, bon. quinqoe. 44.

Si duo vel plures rei fuerint, etiam pro Collegio, Vniuersitate vel Capitulo, eamdem copiam insimul omnibos dare teneantur, & pro qoolibet folio simili, bon. septem cum dimidio ad summam. 45.

Pro quolibet folio extractus facti iuxta prædictam reformationem Sanctissimi, etiamsi fuerint plures rei vel adhærentes in eadem caosa, bon. sex. dummodo in aliquo ex prædictis Tribunalibus minor taxa non existat, quam omnino seruari volumus. 46.

Pro qoolibet folio boni registri facti iuxta dictam reformationē in causis in quibus illā fieri licet, soluatur idem. 47.

Pro quolibet centenario rubricaturæ processus de partibus, scut. vnum cum dimidio. 48.

Pro mandato de relaxando aliquem in causa capitali vel alia in qua veniret imponenda pœna corporis afflictioa, vbi præcesserint indicia, & reus fuerit examinatus, non tamen fuerit lata, & subscripta sententia, iulios quinque. 49.

Vbi vero reus præcedentibus indiciis examinatus fuerit condemnatus, vel etiam tam ante quam post composuerit aut soluerit pœnam, seu ex gratia pœna ei remissa fuerit, scotum vnum. 50.

Pro mandato de relaxando aliquem in alia causa vbi præcedunt indicia, & reus componat vel pœnam soluat, aut condemnatus ex gratia liberetur, iul. tres. 51.

In aliis vero quibusuis casibus pro simili mandato de excarcerando, iul. duo. 52.

Pro

Pro præcepto iniuncto illi qui excarceratur, nihil.
53. Pro rogitu cuiuslibet fideiussionis in officio vel carce-
54. re, iul. vnus.
55 Si extra officium, & carcerem, iul. duo.
56. Pro mandato de capiendo aliquem pro indiciis vel pro
Curiæ informatione, nihil.
57. Pro mandato de capiendo pro cautione de non offen-
dendo, bon. septem cum dimidio.
58. Pro non grauetur, bon. quinque.
59. Pro mandato de euacuando seruatis seruandis, iul. duo.
60. Pro inuentario in causa capitali, scut. vnum.
61. Pro simili inuentario facto de mandato Iudicis in qua-
uis alia causa criminali, iul. quinque, & plus vel minus
arbitrio Iudicis.
62. Et pro simili inuentario in causa ciuili si fieri contin-
gat, iul. duo.
63. Pro æstimatione, subhastatione, & venditione bono-
rum mobilium vel se mouentium Fisco incorporatorum
vsque ad valorem scut. decem, bon. quindecim.
64. A scut. decem vsque ad viginti, iul. tres.
65. A scutis viginti vsque ad quinquaginta, bon. sexagin-
taquinque.
66. A scut. quinquaginta vsque ad centum, scutum vnum.
67. A scutis centum vsque ad quinquaginta, scuta duo.
68. A scutis quingentis vsque ad quamcumque summam
scutariam, & non plus.
69. Pro adeptione possessionis bonorum stabilium Fisco in-
corporatorum intra mœnia, scutum vnum.
70. Si extra, soluatur iuxta importantiam causæ, & distan-
tiam loci arbitrio Iudicis.
71. Pro subhastatione, venditione, & deliberatione simi-
lium bonorum stabilium vsque ad valorem scutorum
centum, scut. vnum.
72. Ab inde supra capiatur arbitrio eiusdem Iudicis.
73. Pro nota sententiæ diffinitiuæ, declaratoriæ vel inter-
locutoriæ in quauis instantia, pro Fisco, nihil.
74. Pro nota sententiæ absolutoriæ diffinitiuæ in causa ca-
pitali in prima instantia, scut. quatuor.
75. Si in secunda instantia, scuta tria.
76. Si in tertia instantia, scut. duo.
77. Pro simili nota sententiæ in alia causa, in qua veniret
imponenda pœna corporis afflictiua in prima instantia,
scut. tria.
78. Si in secunda, scut. duo.
79. Si in tertia, scut. vnum.
80. Pro simili nota sententiæ absolutoriæ diffinitiuæ in
causa non capitali, & in qua non veniret imponenda pœ-
na corporis afflictiua in prima instantia, scut. duo.
81. Si in secunda, scut. vnum cum dimidio.
82. Si in tertia instantia, scut. vnum.
83. Pro simili nota sententiæ declaratoriæ in quauis cau-
sa, & instantia, scut. vnum.
84. Pro nota sententiæ diffinitiuæ in causa discussionis, re-
cipiatur iuxta importantiam causæ arbitrio Iudicis.
85. Pro nota decreti habentis vim sententiæ diffinitiuæ in
quolibet ex casibus prædictis, permissis tamen, & iuxta
reformationem Sanctissimi sub rubr. de Notariis, §. consti-
tutionem, capiatur pro medietate iuxta taxam prædicta-
rum sententiarum respectiue, & pariter si fuerint Plures
arbitrio Iudicis. *Est hæc supra n. 79.*
86. Et in quolibet ex casibus prædictis, si fuerint plures
pro nota sententiæ soluatur arbitrio Iudicis.
87. Pro quolibet folio copiæ articulorum vel iurium pro-
ductorum, factæ instar boni originalis, bon. sex.
88. Pro restitutione iurium, etiamsi fuerint plura, & diuer-
so tempore producta, bon. vigintiquinque.
89. Pro restitutione rerum furtiuatum Domino, etiamsi
fuerit necessarium mandatum, nihil.
90. Pro quolibet saluo conducto pro homicidio ad quod-
uis tempus, si forte dari contingat de mandato S.D.N.
scut. vnum.
91. Si pro alio minori delicto, iul. quinque.
92. Pro decreto ad exequendum mandatum iam decretum
reuocationis, inhibitionis vel sequestri, de consignando
bona depositata vel similis naturæ, vna cum fide vel man-
dato desuper opportuno, bon. septem cum dimidio.
93. Pro cassatione cuiuslibet simplicis fideiussionis, obli-
gationis vel querelæ, in casibus permissis, iul. vnus.

Pro cassatione similis fideiussionis vel querelæ vbi se- 94.
cutus fuerit processus vel examen inquisiti, non tamen
condemnatio in casibus permissis, iul. duo.
Pro cassatione similis fideiussionis vel obligationis in 95.
causa graui & pro persona illustri, attendatur importan-
tia ipsius causæ, & personæ inquisitæ, & stetur arbitrio
Iudicis, nisi partes fuerint inter se concordes.
Pro cassatione processus in causa capitali, scutum vnum 96.
& si fuerint plures, arbitrio Iudicis.
Si in causa minori, in qua tamen veniret imponenda 97.
pœna corporis afflictiua, bon. septuagintaquinque, & si
fuerint plures, arbitrio Iudicis.
Pro cassatione processus in alia causa non capitali, & in 98.
qua non veniret imponenda pœna corporis afflictiua, iul.
quinque, & si fuerint plures, arbitrio Iudicis.
Pro cassatione processus in causa graui, & persona il- 99.
lustri attendatur importantia causæ, & personæ, stetur
arbitrio Iudicis, vt supra.
Pro instrumento sententiæ in causa capitali, scut. duo. 100.
Pro simili instrumento in causa, in qua tamen veniret 101.
imponẽda pœna corporis afflictiua, scut. vnum cum dimid.
Pro simili instrumento in causa minori, scut. vnum. 102.
Pro instrumento sententiæ declaratoriæ, absolutionis 103.
vel decreti habentis vim similis sententiæ, iul. quinque.
Pro susceptione censurarum vel termini in iudicio, bon. 104.
quinque.
Pro fide cuiuslibet actus iudicalis, iul. vnos. 105.
Pro fide decreti visitæ in die visitæ nihil, extra diem 106.
visitæ, bon. quinque.
Pro rogitu procuræ in officio, bon. quinque. 107.
Si extra officium, iul. vnus. 108.
Pro expensis contumacialibus in causa capitali ordina- 109.
ria, in qua præcedentibus iudiciis reus fuerit monitus, &
in contumaciam condemnatus, scut. vnum cum dimidio,
& nihil vlterius à Fisco vel alio recipiatur.
Si in causa non capitali, in qua tamen modo præmisso 110.
reus sit in pœnam corporis afflictiuam condemnatus,
scut. vnum, & nihil vltra, vt supra.
Si in alia minori causa, in qua eodem modo reus sit tan- 111.
tum in pœnam pecuniariam condemnatus, iul. quinque,
& nihil vltra vt supra.
Pro similibus expensis contumacialibus in causa com- 112.
missaria in primo capite vt supra, scut. duo, cum dimidio,
& nihil vltra vt supra.
Si in secundo, scut. duo, & nihil vltra vt supra. 113.
Si in tertio capite, scut. vnum cum dimidio, & nihil 114.
vltra vt supra.
Si vero huiusmodi expensæ fuerint in causa graui, vel 115.
pro persona Illustri, exigatur iuxta importantiam causæ,
& qualitatem personæ arbitrio Iudicis.
Pro quibusuis aliis instrumentis, expeditionibus, & 116.
scripturis, quarum merces in præsenti taxa non exprimi-
tur, & etiam in præinsertis, in quibus videlicet contro-
uersia inter Notarium, & partem oriri contigerit, stetur
arbitrio Iudicis, nisi aliter per reformationem Sanctissimi
fuerit prouisum, & Iudex per se cognoscat, & ad Notarios
non remittat.
In omnibus casibus prædictis, & aliis quomodolibet 117.
contingentibus pro paupere nihil penitus recipiatur, &
de paupertate stetur relationi Domini Aduocati vel Pro-
curatoris pauperum, & vbi opus fuerit loco copiæ indi-
ciorum vel iurium, ostendantur originalia ipsi Domino
Aduocato vel Procuratori dictorum pauperum gratis.
Eadem taxa præinserta seruetur in quibusuis officiis 118.
criminalibus prædictis, etiam in causis mixtis vel etiam
ciuilibus à criminalibus dependentibus, aut in quibus
de interesse Fisci agitur.
In aliis verò mere ciuilibus in eisdem officiis per- 119.
tractandis, etiam in casibus prædictis, seruetur taxa No-
tariis ciuilibus imposita.

Taxa Notariorum Curiæ Capitolij.

Reformatio huius Curiæ legitur sup. in const. praced §. 6.

De instrumentis publicis.

§. 7. PRo publicis instrumentis quorumcumque con- 1.
tractuum inter viuos, & quorumcumque

testamento

testamentorum, & aliarum vltimarum voluntatum, vsque ad quantitatatem seu valorem scutorum vigintiquinque, recipiat Notarius, iul. tres.

2. A vigintiquinque vsque ad quinquaginta, Iulios septum cum dimidio.

3. A quinquaginta vsque ad centum, iul. decem.

4. A centum vsque ad ducentos, alios iul. decem.

5. A ducentis vsque ad mille, iul. quinque pro quolibet centenario.

6. A mille vsque ad quamcumque summam, bon. vigintiquinque pro quolibet centenario, dummodo non excedat summam scutorum vigintiquinque in totum.

7. Pro duplicato instrumenti publicati, recipiat Notarius à parte, si illa fuerit quæ habuit præfatum instrumentum vel illius hæres, vltra mercedem scripturæ, quintam partem eius quod valeret prædictum instrumentum, dummodo non excedat summam scutorum decem in totum.

8. Pro particula testamenti seu legati cum hæredis institutione, habeat Notarius à legatario iuxta importantiam particulæ sui legati tantum, vt supra in primo capite.

9. Sed scriptus hæres ea particula quoad institutionem quoquomodo vtatur, possit cogi per Notarium ad solutionem mercedis totius testamenti, dato tamen eidem instrumento publico totius testamenti.

10. Si vero Notarius ab hærede de institutione aut toto instrumento testamenti fuerit satisfactus, legatarius quartam partem prædictæ summæ taxatæ pro particula soluere teneatur.

11. Pro instrumentis diuisionum recipiat Notarius tertiam partem eius quod acciperet, si bona illa alienarentur.

12. Pro duplicatis illorum quintam partem vt supra Notarius recipiat, habendo rationem in prædictis ad excessiuitatem scripturæ, super qua si esset controuersia inter Notarium, & partem, stetur declarationi D. Senatoris.

13. Pro instrument. emphiteutic. s, vel liuellar. is perpetuis aut censuariis, in quibus non esset apposita æstimatio rei, habeat Notarius pro quantitate census vel canonis, æstimando ad rationem scutorum quinque pro quolibet centenario, prout in primo capite.

14. Pro duplicatis huiusmod. instrumentorum, recipiat Notarius, vt in capite de instrumentis duplicatis superius fuit expressum.

15. Pro instrumentis quietationum si ipse Notarius de obligatione rogatus non sit, & est apposita certa quantitas, habeat tertiam partem eius quod solueretur pro principali obligatione, vbi vero non est apposita certa quantitas, si res æstimari potest, habeat Notarius prout supra declaratum est, si vero æstimari non potest, stetur arbitrio D. Senatoris pro personarum, & rerum qualitate, qui in taxatione non excedat summam scutorum decem, si vero fuerit idem Notarius qui fuit de primæua obligatione rogatus, pro quacumque summa, siue fuerit expressa siue non, recipiat Notarius non vltra, iul. quatuor.

16. Pro instrumentis publicis inuestituræ seu adeptionis possessionis siue immissionis in illam; recipiat Notarius bon. trigintaseptem cum dimidio.

17. Pro rogitu inuestituræ in Vrbe, habeat Notarius, iul. tres, extra mœnia Vrbis, & infra duo milliaria, iul. quinque, & habeat equum ad equitandum.

18. Si vero vltra dicta duo milliaria, habeat iul. septem cum dimidio quolibet die, vltra expensas, victus, & vecturas.

19. Pro instrumentis quorumcumque consensuum, ratificationum, accessionum, & similium, separatis à primo instrumento, cuiuscumque sint summæ, & qualitatis, bononen. trigintaseptem cum dimid.

20. Pro instrumento cassationis obligationis, recipiat Notarius prout in quietationibus est dispositum, & pro quietatione, & cassatione vno contextu facta, sufficiat vnica solutio.

21. Pro instrumentis locationis à decem annis citra, non excedentis annuam pensionem seu affictum scutorum, bon. trigintaseptem cum dimidio.

22. A centum vsque ad quamcumque summam, iul. septem cum dimidio.

23. Et si supra decennium, dummodo non fuerit contractus emphiteuticus vel ex aliis supradictis expressis, recipiat Notarius tertiam partem mercedis expressæ in primo capite.

24. Pro instrumento tutelæ vel curæ, cum inuentario tutelati, iul. septem cum dimidio.

25. Pro instrumento actoriæ, iul. tres.

26. Pro instrumento aditionis hæreditatis cum inuentario solemni ac bannimento, & edicto, habeat principalis Notarius scut. vnum.

27. Reliqui Notarij se subscribentes pro quolibet, bonon. decem.

28. Et ita seruetur in his duobus postremis casibus, nisi essent hæreditates multum opulentæ, quo casu de instrumento tutelati cum inuentario, & de instrumento aditionis hæreditatis plus recipiat Notarius arbitrio D. Senatoris.

29. Pro rogitu instrumenti aditionis hæreditatis cum edicto, & bannimento, ac illorum reportatione, iul. quatuor.

30. Reliqui Notarij se subscribentes, bonon. quinque pro quolibet.

31. Pro instrumentis mandatorum ad lites, bonon quindecim, ad quæcumque negotia seu ad exigendum, & quietandum cum quacumque clausula, iul. tres.

32. Pro instrumentis rescissionis siue ratificationis siue recognitionis bonæ fidei, subasthationis, & aliis similibus separatis à primo instrumento, recipiat Notarius bonon. trigintaseptem cum dimid.

33. Et illud idem soluatur pro instrumento pacis.

34. Pro instrumento insinuationis donationis, si sine insertione donationis fuerit, bon. trigintaseptem cum dimidio, si vero cum insertione vltra scripturam, iul. septem cum dimid.

35. Pro rogitu cassationis, & quietantiæ quarumcumque obligationum, recipiat Notarius à vigintiquinque infra iul. vnum.

36. A vigintiquinque vsque ad quinquaginta, iul. duos.

37. A quinquaginta vsque ad centum, iul. tres.

38. Inde vsque ad quamcumque summam, iulium vnum pro quolibet centenario, dummodo in totum non excedat summam iuliorum decem.

39. Pro rogitibus quorumcumque instrumentorum, siue iudicialium siue extraiudicialium, in quibus per huiusmodi taxam non esset dispositum, recipiat Notarius prout a partibus contrahentibus dari placuerit, quarum absoluto arbitrio stari debeat.

40. Teneantur quoque Notarij partibus petentibus instrumentorum de quibus rogati fuerint, copias dare simplices, exceptis instrumentis testamentorum, & codicillorum, quorum copias Notarius inuitus tradere non teneatur, & pro dictis simplicibus copiis recipiat.

41. A scutis vigintiquinque infra, iul. vnum.

42. A vigintiquinque vsque ad quinquaginta, iul. duos.

43. A quinquaginta vsque ad centum, iul. tres

44. A centum vsque ad quamcumque summam, iulium vnum pro quolibet centenario, ita quod pro quauis summa non excedat iulios decem.

45. Exceptis instrumentis locationum, & similium minoris taxæ, pro quorum copiis non vltra iul. duos exigere valeat, habita tamen in omnibus præmissis ratione ad excessiuitatem scripturæ, super qua si fuerit inter Notarium, & partem controuersia, stetur semper declarationi D. Senatoris.

46. Excipimus tamen ab obligatione huiusmodi dandi copias Archiuistas, qui nullo modo teneantur nec possint copias quorumcumque instrumentorum Notariorum defunctorum sub pœna decem scutorum pro qualibet copia dare.

47. Pro transumptis quorumcumque instrumentorum, testamentorum, & aliarum vltimarum voluntatum, Collegium habeat suam integram tertiam partem, etiam ex instrumentis defunctorum, non obstante quocumque priuilegio, etiam ex quauis causa, & occasione cuiuis personæ concesso, vni ex Notariis ad huiusmodi transumpta facienda deputatis, soluendam iuxta rationem faciendam per dictos deputatos, reliquæ expensæ fiant sumptibus partium petentium transumpta.

Pro

Pro iudiciatiis actibus.

48. Pro expeditionibus quando sunt plures personæ consortes, etiamsi sint Congregationes, Collegia, Capitula vel Vniuersitates, nonnisi pro vno tantum exigatur.

49. Pro quolibet monitorio de euacuando, & de respondendo articulis, bon.tres.

50. Pro quolibet monitorio cum inhibitione, & clausula, Si quis, bon.tres.

51. Pro eorum reportatione, bon.duo.

52. Pro quolibet seqoestro, bon.tres.

53. Pro verificatione crediti ad effectum obtinendi sequestrum, siue per testes siue per instrumentum rogatum per eumdem Notarium cum sequestro, in totum iul.vnus.

54. Pro reuocatione cuiuslibet sequestri, bon.duo.

55 Pro citatione edicto Senatus, iul.vnus.

56. Pro qualibet constitutione Procuratoris ad lites, ad tribunal vel in officio Notarij, bon. duo, extra officium arbitrio partis constituentis.

57. Si vero fuerit constitutio cum potestate exigendi, quietandi, paciscendi, & similium, in officio, bon. decem, extra officium arbitrio partis, vltra dictos decem.

58. Pro qualibet relatione; contradictione, replicatione, protestatione, comparitione, verbali petitione, bonon. vnus.

59. Pro fide moderationis inhibitionis ad effectum suspensiuum, quando remanet cognitio quoad effectum deuolutiuum, bonon. quinque.

60. Pro productione præparatoriorum, bon. vnus.

61. Pro responsione super præparatoriis, bon. tres soluendi per partem producentem, & pro viatico, si in Vrbe contingat per partem respondentem, bon.quinque.

62. Pro productione libelli siue petitionis in scriptis, vnà cum actu productionis, bon. duo.

63. Pro contestatione litis, & iuramento calumniæ in qualibet parte lite contestante vel iurante, cum Iudicis interlocutoria cum decreto destinationis Notarij ad recipiendum iuramentum calumniæ à qoalibet parte, siue in officio siue ad tribunal iuris, bon. duo.

64. Pro productione articulorum cum actu relationis, bon.duo.

65. Pro specificatione materiarum ad tribunal iuris siue officio Notarij, bon.duo.

66. Pro inductione cuiuslibet testis, & iuramento quatren.duo.

67. Pro responsione articulorum ad tribunal vel in domo Notarij, quatren. duo pro quolibet articulo, soluendi per partem producentem, si extra domum, bon. quinque pro viatico per partem respondentem.

68. Pro decreto de habendis articulis pro confessariis, bonon.duo.

69. Pro instrumento intimationis litis, bon. trigintaseptem cum dimid.

70. Pro relatione ad dicendum contra facultates, bonon.duo.

71. Pro inhibitione emanata vigore facultatum, bon. septem cum dimidio, cum insertione Motus proprij, bon. triginta.

72. Pro inhibitione vigore commissionis siue illius insertione, bon. septem cum dimid. & com insertione commissionis, bon. triginta.

73. Pro literis remissorialibus, siue compulsorialibus, cum insertione articulorum, & interrogatoriorum, bon. trigintaseptem cum dimid.

74. Pro productione quorumcumque instrumentorum, iurium, tesserarum aut similium, cum actu relationis pro quolibet, bonon. duo, dummodo non excedant iolium vnum.

75. Pro recognitione dictorum iurium seu tesserarum, bonon. duo pro quolibet teste, & pro omnibus iuribus, & tesseris, & si cum interrogatoriis partis, bon. quinque.

76. Pro restitutione iurium quorumcumque vnica citatione, & productione, habeat Notarius iulium vnum in totum, & si ipse Notarius copiam fecerit, habeat mercedem pro ipsius copia vltra iolium vnum pro restitutione.

77. Pro rogitu compromissi ex forma statutorum facti, iul. vnum à qualibet parte.

Pro inuentario cum Iudicis decreto faciendo, iul. tres. 78.

Pro præsentatione cuiuslibet commissionis, bonon. 79. duos.

Pro prorogatione instantiæ siue fatalium seu noua termini præfixione vigore commissionis, bon. septem cum dimidio. 80.

Pro repetitione generali actorum, extractus siue extractuum, quanti fuerint, in totum bon. septem cum dimidio. 81.

Pro productione librorum, restitutione, & partitarum auscultatione, à quinque scutis infrà, bon. quinque. 82.

A quinque vsque ad decem, bon. decem. 83.

A decem vsque ad viginti, bon. quindecim. 84.

A viginti vsque ad quamcumque summam, bonon. 85. viginti.

Pro examine testium, & aliis.

Pro examine cuiuslibet testis vsque ad numerum quinque vel sex articulorum, excluso articulo repetitiuo in domo Notarij, iulium vnum. 86.

Et vltra supradictorum articulorum numerum, bon. 87. quindecim.

Si cum interrogatoriis partis, quæ numerum decem, & octo non excedant, in primo casu, iul. duos. 88.

In secundo casu, iulios tres. 89.

Si interrogatoria excedant numerum præfatum, parsque dederit interrogatoria excessiua, soluat excessiuitatem. Si vero fuerit controuersia inter Notarium, & partem, pars soluat Notario mercedem arbitrio Iudicis. 90.

Et in quolibet casu prædictorum si alius Notarius examini adiungatur, tantumdem soluatur adiuncto à parte illum adhibente, sed si causa esset valde grauis, & perplexa, vel articuli super quibus testes examinantur essent vltra numerum prædictum, soluatur pro modo laboris, sed si super mercede esset controuersia, soluatur Notario à parte quod fuerit declaratum per Iudicem. 91.

Si extra domum vel officium Notarij, intra tamen mœnia Vrbis, vltra summam superius taxatam habeat pro viatico, siue vnus, siue plures testes examinentur, iulium vnum. 92.

Si extra mœnia per duo milliaria, habeat pro viatico iulios duo & equum ad equitandum. Si vero vltra dicta duo milliaria, habeat pro viatico (quando esset discordia inter Notarium, & partem) quod fuerit taxatum per iudicem, ac expensas victus, & vecturas pro quolibet die. 93.

Pro publicatione testium, & processus petita, & obtenta, termino dato ad dicendum contra, seu excipiendum, bon. duos. 94.

Pro extractibus, & quibuscumque copiis factis in forma extractus, bonon. tres pro qualibet pagina, quæ debeat in se & qoalibet facie habere lineas viginti, & quælibet linea literas trigintaduas, iuxta formam Statuti, sub cap. 26. lib. 1. sed si extractus ab aliqua ex partibus peteretur reuideri, soluatur id quod per Iudicem fuerit taxatum. 95.

Pro extractu duplicato, pro medietate soluitur. 96.

Pro rogitu voti, Assertamenti, & extensione in actis, quando Iudex iuxta illud pronunciat in omnibus articulis, in quibus votum Assertamenti à Iudice conceditur, exceptis definitiuis, & causam terminantibus, iulium vnum. 97.

In definitiuis autem, & causam terminantibus, bonon. quindecim. 98.

Pro lectura cuiuslibet sententiæ definitiuæ, siue cum voto, siue sine voto Dominorum de Assertamento, bon. quindecim. 99.

Pro quolibet partito litis decisiuo siue in scriptis, siue Verbali, bon.duos. 100.

Pro iuramento desuper faciendo, bon. duos. 101.

Pro susceptione termini ad soluendum, bon. duos. 102.

Pro decreto moderationis inhibitionis, cum clausula, Si quis, bononenos tres. 103.

Pro moderatione seu decreto de exequendo ratione reuersus ad DD. Conseruatores vel alios, etiam cum clausula, Nisi, pro quacumque summa, bon.tres. 104.

Pro aliis vero moderationibus cum remissione causæ, bon.15. 105.

106. Pro bussula, & extractione Consultoris, bon. septem cum dimid.

107. Pro traditione voti Assessoris seu Consultoris, & viatico in totum, iulium vnum.

108. Pro apertura dicti voti cum sententia, bonon. quindecim.

109. Pro electione Peritorum à qualibet parte eligendorum, bon. duos.

110. Pro relatione eorumdem Peritorum à qualibet parte, & qualibet relatione, bon. duos.

111. Pro significatione concedenda vigore instrumenti dotalis rogati per eumdem Notarium, bon. vigintiduos cum dimidio.

112. Pro copia cuiuslibet sententiæ bon. decem, præterquam causarum discussionum prioritatis, & potioritatis, pro quibus soluatur pro modo scripturæ.

113. Pro non grauetur siue significatione de non molestando, bon. tres.

114. Pro interpositione appellationis, & cedulæ productione cum Iudicis responsione tam interlocutoriis quam definitiuis, bon. duos.

115. Pro reditu Apostolorum, & responsione facta per Iudicem, bon. duos.

116. Pro instrumento publico appellationis cum insertione cedulæ appellationis vel sine, cum Iudicis responsione, bon. quindecim.

117. Pro instrumento publico vel fide responsionis Apostolorum separato in alio folio ab appellatione primo loco interposita, bon. decem, & si insertum fuerit cum primo instrumento, nihil soluatur.

118. Pro reportatione dicti instrumenti cum citatione vel sine, bonon. duos.

119. Pro fide mandati ad lites, bon. quinque, ad alia quæcumque negotia, iulium vnum.

120. Pro fide remissionis causæ vel reuocationis sequestri, moderationis inhibitionis, cum clausula, Si quis, & aliorum similium, bon. septem cum dimidio.

121. Pro fide tutelæ vel curæ vel actoriæ vel aditionis hæreditatis substantialiter, vt fieri solet, consensus, fideiussionis, obligationis apud acta, immissionis in possessionem, reiectionis instrumenti appellationis, moderationis inhibitionis sine clausula, Si quis, pronunciæ desertionis causæ, & similium, bon. trigintaseptem cum dimidio, vbi vero taxa instrumentorum publicorum esset minor, soluatur provt in taxa instrumentorum.

Pro repetitionibus.

122. Pro repetitione instrumenti, de quo fit idem Notarius rogatus continentis vsque ad summam scutorum vigintiquinque, iulium vnum.

123. A vigintiquinque vsque ad quinquaginta, iul. duos.

124. A quinquaginta vsque ad centum, iul. tres.

125. A centum vsque ad quingintos, iul. quinque.

126. A quingentis vsque ad quamcumque summam, iulios decem.

127. Pro repetitione instrumenti locationis ad non longum tempus, vsque ad summam scutorum vigintiquinque annuæ pensionis siue affictus, iul. vnum.

128. A vigintiquinque vsque ad quinquaginta, iul. duos.

129. A quinquaginta vsque ad centum, iul. tres.

130. A centum vsque ad quamcumque summam, iulios quinque.

131. Pro repetitione instrumentorum in actis rogatorum per Notarium causæ, & alias repetitorum, bon. septem cum dimidio pro omnibus, si vero fuerit in alio iudicio, bon. septem cum dimidio pro quolibet instrumento respectiue repetito.

132. Pro rogitu decreti mandati vigore prædictarum repetitionum, à vigintiquinque infra, bon. septem cum dimidio.

133. A vigintiquinque vsque ad quamcumque summam, iulium vnum.

134. Pro repetitione sententiæ in actis rogatæ, recipiat Notarius provt in capitulo de locatione ad modicum tempus dictum est.

135. Si vero certa quantitas expressa non esset pro mercede repetitionis, recipiat bon. septem cum dimidio.

De deposito, & illius consignatione.

De deposito in pecunia numerata seu cedula vel in re mobili pretiosa, seu alias in manibus Notarij faciendo pro quacumque summa, recipiat Notarius bonon. duos pro quolibet deposito. 136.

Pro consignatione seu restitutione cuiusuis depositi in pecunia numerata vel re mobili, vsque ad summam scutorum decem, habeat Notarius bon. duos pro quolibet scuto. 137.

Ab inde supra vsque ad quamcumque summam, habeat Notarius bon. vnum pro quolibet scuto, dummodo in totum non excedat summam scutorum trium. 138.

Et idem seruetur per Mandatarios in subhastatione pignorum, & illorum deliberatione. 139.

Si vero depositum factum fuerit in cedula vsque ad scut. quinquaginta, bon. quindecim. 140.

Vsque ad scuta centum, bononenos vigintiquinque. 141.

Vsque ad quamcumque summam, bon. trigintaseptem cum dimid. 142.

Pro deposito in immobilibus penes acta Notarij vel tertiam personam faciendo, recipiat Notarius vsque ad summam scutorum centum, bon. quinque. 143.

Vsque ad quamcumque summam, iul. vnum. 144.

Et totidem pro restitutione seu cassatione. 145.

Pro sententiis publicis, siue in extractibus registrandis.

Si ordinarij definitiua sit sententia continens quantitatem seu rem minoris valoris quinquaginta ducatorum, recipiat Notarius bonon. trigintaseptem cum dimidio. 146.

A quinquaginta vsque ad trecentos, ducatum vnum. 147.

A trecentis vsque ad quingentos, iulios quindecim. 148.

Inde vsque ad quamcumque summam seu æstimationem, scuta duo. 149.

Si vero certam non contineat quantitatem, vel de facili eius valor æstimari non possit, habeat Notarius ducatum vnum, aut plus vel minus arbitrio Iudicis pro rerum qualitate, & personarum, dummodo prædictam summam duorum scutorum non excedat. 150.

Pro sententiis verò super executione instrumentorum, sententiarum, testamentorum, & priuatarum scripturarum si certam contineant quantitatem, vel rei valor de facili liquidari possit, vsque ad summam vigintiquinque ducatorum, recipiat Notarius bonon. vigintiduos cum dimidio. 151.

Vsque ad quinquaginta, bononenos trigintaseptem cum dimidio. 152.

Inde vsque ad centum, iulios sex. 153.

A centum vsque ad ducentos, ducatum vnum. 154.

Inde vsque ad quamcumque summam vel æstimationem, ducatos duos de carolenis. 155.

Pro sententia super euacuatione seu exfractatione, iulius tres. 156.

Pro sententia super interdictis quibuscumque, iulios septem cum dimidio. 157.

Pro sententia lata in causa conuentionis, & reconuentionis introductæ ante litem contestatam, Notarius habeat mercedem vt supra dictum est pro vnica sententia tantum, non autem pro duabus, secus quando reconuentio facta fuerit post litem contestatam, quia tunc satisfiat pro duabus sententiis iuxta præcedentem taxam. 158.

Pro interlocutoriis, si publicentur cum signo, bonon. quindecim. 159.

Pro quolibet actu iudiciario, de quo instrumentum actorum confecerint, bonon. tres, in quo debeant acta integra, & non mutilata scribere, alioquin mercedem petere non possint, & acceptam restituere teneantur. 160.

In causis vero discussionum accipiat à quolibet graduato pro summa gruaduata mercedem vt supra in causis executiuis est taxatum. 161.

Pro mandatis.

Pro quolibet mandato in contumaciam, etiam de euacuando, pro quacumque summa bonon. tres. 162.

Pro mandato de consignandis pignoribus, bon. tres. 163.

Pro mandato de parendo sententiæ, iulios tres. 164.

Pro repetatione dicti mandati, bonon. duos. 165.

Si cum repetitione actorum sententiæ, siue sententiarum, & rei iudicatæ, bon. septem cum dimidio. 166.

Pro mandatis executiuis in summariis vel executiuis, 167.

&

& vigore obligationis in forma Cameræ, vſque ad ſummam ducatorum decem, iulium vnum.

168. A decem vſque ad vigintiquinque, iulios duos.

169. A vigintiquinque vſque ad quinquaginta, bon. trigintaſeptem cum dimidio.

170. A quinquaginta vſque ad centum, iulios ſex.

171. A centum vſque ad quingentos, iulios decem.

172. A quingentis vſque ad quamcumque ſummam, iulios quindecim.

173. Pro mandato duplicato vſque ad ſummam ſcutorum decem, bon.quinque.

174. Vſque ad quinquaginta, iul.vnum.

175. Ab inde vſque ad quamcumque ſummam, bonon. viginti.

In ordinariis.

176. Pro mandato ſeruatis ſeruandis à vigintiquinque ad quinquaginta ducatos, iulios tres.

177. A quinquaginta vſque ad centum, iulios ſex.

178. A centum vſque ad trecentos, ſcutum vnum.

179. A trecentis vſque ad quingentos, iulios quindecim.

180. A quingentis vſque ad quamcumque ſummam, ſcuta duo.

181. Pro mandatis duplicatis, ſeruetur forma ſuperius tradita.

182. Pro mandato vigore termini quando aliquid non fuerit verificatum, bon.tres.

183. Quando vero fuerit aliquid verificatum, ſoluat vt ſupra fuit diſpoſitum in mandatis ſeruandis.

184. Pro mandato de euacuando ſeruatis ſeruandis, iulios tres.

185. Pro mandato ſuſpicionis fugæ cum examine ſiue iurium productione, bon. quindecim.

186. Pro mandato de reſtituendis pignoribus captis vigore mandati in contumaciam, bon.tres.

187. Si vero alterius mandati, bon.quinque.

188. Pro mandato de excarcerando ſeu relaxando carcerato, pro quacumque ſumma, bon. quindecim.

189. Pro mandato gratioſo in conſignatione cedulæ depoſiti ſeu pecuniarum alibi quam in manibus Notarij depoſitarum vſque ad ſummam ſcutorum vigintiquinque, iulium vnum.

190. A vigintiquinque vſque ad quamcumque ſummam, iulios tres.

191. Pro arreſto in carceribus, iulium vnum.

192. Pro appoſitione manus in mandatis alterius Iudicis, à decem infra, bon. quinque.

193. Ab inde vſque ad quamcumque ſummam, bonon. quindecim.

194. Pro appoſitione manus in mandato de auferendo pallium, de aperiendo portam per vim, vel de capiendo, quando non poteſt exequi in bonis, vel de exequendo non obſtante ſignificatione, & ſimilibus, bon.tres.

195. Pro mandato de immittendo in poſſeſſionem, & de aſſociando, iul.tres.

196. Sed ſi eſſet relaxantum ſeruatis ſeruandis, in ordinariis cauſis habeat Notarius prout in ordinariis cauſis pro mandato executiuo eſt diſpoſitum. Et in dubio quando eſſet diſcordia inter partem, & Notarium, ſtetur declarationi Iudicis.

197. Pro mandato de manutenendo, iulium vnum.

198. Pro bannimento pro ſubhaſtatione bonorum immobilium, bon.quindecim.

199. Pro reportatione illius, bon.duos.

200. Pro decreto deliberationis bonorum ſtabilium plus offerenti, bon.quindecim.

201. Pro decreto adiudicationis bonorum, bon.duos.

202. Pro decreto dationis in ſolutum, bon.quindecim.

203. Pro examine liſtæ expenſarum, bonon. ſeptem cum dimidio.

204. In caſibus autem, in quibus ſcriptura videretur exceſſiua, cuius exceſſiuitatis ratio ſemper habeatur, orta controuerſia, recipiat Notarius quantum per Iudicem vel Senatorem reſpectiue oretenus taxatum fuerit, cui declarationi ſemper ſtare debeat Notarius, & partes in caſibus hic non expreſſis.

205. In quibus non reperitur prouiſum per huiuſmodi taxam, procedatur prout in ſimilibus, & alias arbitrio Senatoris vel Iudicum, vt ſupra, qui non excedant ſummas taxatas.

206. Et quod præſens taxa indiſtincte ſeruetur à Protonotario, Notariis Conſeruatorum, Capitanei Appellationum, Magiſtrorum Viarum, Iuſtitiariorum quorumcumque Conſulatuum, (pro medietate tamen qui gratis officium, & non titulo oneroſo habent, iuxta reformationem Sanctiſſimi) & aliis quibuſcumque Notariis Capitolinum forum verſantibus, in omnibus caſibus in quibus particulariter quoad eos reſpectiue per ſtatuta vel reformationes prouiſum non fuerit. Et ita Senator, & alij Iudices teneantur facere ab omnibus ſeruari ſub pœnis infraſcriptis, ſub quorum iuriſdictione, & correctione ſint omnes Notarij præfati, Archiuiſtæ, & alias quomodocumque & qualitercumque in foro Capitolino, & illius Curiis verſantes, etiamſi præfati Notarij ſint officiales.

207. Quod quilibet Notarius, qui aliquid receperit vltra ſummam præſentis taxæ, vel alias contrauenerit ſupradictis, pro qualibet vice puniatur in ſcutis decem, quæ actio ſit popularis, & applicetur pro medietate Fiſco Capitolino, & pro alia Collegio abſque ſpe alicuius gratiæ ſiue remiſſionis, & vltra dictam pœnam pro ſecunda vice ſuſpendatur Notarius ab officio arbitrio Senatoris vel Iudicis cauſæ, & pro tertia vice puniatur arbitrio eorumdem.

208. Notarius, qui quolibet anno non confecerit ſuum protocollum inſtrumentorum, & manuale actorum iuxta formam Statuti Vrbis, & infra duos menſes poſt feſtum Natiuitatis Domini illa non exhibuerit perfecta Decano & Menſario, vltra pœnam ſtatutariam non poſſit ab aliquo exigere, niſi tertiam partem mercedis ſuperius taxatæ, etiam quoad acta iudiciaria, ſententias, mandata & quæcumque alia, & quatenus exegerit, reſiduum reſtituat, & incidat in pœnam ſuperius impoſitam plus debito recipienti. Et Decanus & Menſarius teneantur præmiſſa ſeruari facere.

Taxa Notarij Magiſtrorum Viarum.

§. 8. 1. PRo literis patentibus licentiæ occidendi hædos, coquendi caſtaneas in locis publicis, aperiendi Macellum porcorum, immittendi tabulata, & ſimilium rerum, non recipiat Notarius vltra iulium vnum.

2. Pro literis patentibus loci perpetui in platea Agonis in Pergameno, cum capſula, ſigillo, & cera, in totum iulios quinque.

3. Pro literis patentibus facultatis ſternendi lateribus vel ſilicibus vias publicas, ſiue alterius operis conſtruendi, iul.vnum.

4. Pro literis patentibus perpetui macelli, ſemel tantum, iulios quinque.

5. Pro licentia fodiendi puteolanam, & lapides, iulios tres.

6. Pro literis patentibus conceſſionis aquæ, iulios quinque.

7. Pro literis patentibus licentiæ vehiculorum ſiue Cocchiorum, iulios tres.

8. Pro renuncia vehiculorum ſeu Cocchiorum, iulium vnum.

9. Pro literis conceſſionis ſili, & terreni publici ſimul, iulios quinque.

10. Pro literis conceſſionis ſili tantum, iul. duos.

11. Pro mandato de reſtituendis pignoribus ad Curiæ ſiue officij inſtantiam captis, caſſationis querelæ, contrauentionis bannimentorum ſeu incurſus pœnarum, bonon. quinque.

12. Pro productione menſuræ ſilicatæ vel lateritij, bon. duos.

13. Pro relatione Peritorum, bon. duos.

14. Pro apertione relationis, & decreto, pro qualibet parte bon. quindecim.

15. Pro mandato de reſtituendis pignoribus virtute mandati executiui captis, bon. tres.

16. Pro mandato de reſtituendo equos ſiue bubalos aut alia animalia, bon. quinque.

17. Pro mandato de capiendo, nihil.

18. Pro mandato de excarcerando pro vno vel pluribus

eiuſdem

eiusdem facti consortibus, bonon. vigintiquinque.

19. Pro mandato de assistendo, vnà cum ipsa assistentia Notarij, & rogatu, bon. quinquagintaquinque.

20. Pro mandato de amouendo, vnà cum assistentia Notarij, & rogitu, bon. quinquagintaquinque.

21. Pro licentia deuastandi vias eum obligatione de reficendo, iul. duos.

22. Pro qualibet licentia à Magistris data Carrecteriis expurgatoribus latrinarum, bon. duos.

23. Pro visione loci differentiæ in Vrbe, bon quindecim.

24. Extra Vrbem, Iul. tres.

25. Pro quibusuis edictis siue bannimentis, nihil.

26. Pro taxa instaurationis seu directionis viarum vel iectitus, si vsque ad summam scutorum quingentorum, scutum vnum pro quolibet centenario.

27. Ab inde supra vsque ad summam scutorum mille, iul. quinque pro quolibet centenario.

28. A mille supra vsque ad quamcunque summam, scutum vnum pro quolibet milliario.

29. Et prædicta intelligantur pro quocumque suo labore, tam in confectione taxæ quàm illus exactione, & executione, ita quod nihil aliud exigere possit, nec etiam pro confectione, & registratione mandatorum solutionis faciendæ pro mandatis Depositario directis de soluendis pecuniis iectitus, siue emendationis damnorum, & similium, nec alio quouis prætextu.

30. Et si contingat taxam augeri aut nouam fieri pro eodem opere, augmentum seu noua taxa iungatur, & computetur cum prima taxa ad prædictam Notarij mercedem æstimandam.

31. Et dictam mercedem Notarius exigere non valeat, nisi exacta prius integre taxa, & interim donec taxa integre exacta fuerit, possit Notarius recipere tantùm mercedem pro medietate taxæ exactæ.

32. Eadem merces soluatur Submagistris Viarum pro suis laboribus in confectione taxatum, & si labor fuerit valde excessiuus, remittatur arbitrio Domini Præsidis, dummodo huiusmodi arbitrium medietatem supradictæ taxæ non excedat.

33. Pro literis patentibus exactorum & fideiussione per exactores præstanda de fideliter exercendo, & ratione reddenda, non exigat Notarius vltra iulios tres, & pro fideiussione iul. vnum.

34. Neque Notarius, neque eius Sustituti pecunias taxæ, nec etiam à sponte offerentibus, recipiant, sed omnes taxæ debitores remittat ad exactores, seu Depositarium.

35. Nullo modo esse possint Exactores, neque Notarius, neque eius Substituti, neque Mandatarius, neque viarum fabricatores.

36. Supradicta merces Notarij seruetur etiam in taxis pendentibus.

37. Pro immissione seu restitutione fistularum Notarius non exigat vltra iulium vnum, & Commissarius seu persona ad id deputata.

38. Pro rogitu instrumenti pro quolibet centenario vsque ad scuta quinquaginta, iul. duos.

39. Ab inde supra iul. vnum pro quolibet centenario scutorum, dummodo non excedat in totum summam scutorum quinque.

In causis coram Cardinali Camerario seu Præside Viarum, tam coniunctim, quàm diuisim cum Magistris Viarum.

40. Pro monitorio de vendendo seu de rescindendo, soluatur iul. vnus.

41. Pro simili monitorio extra Vrbem, cum insertione literarum seu commissionis, bon. septuagintaquinque.

42. Pro visione loci differentiæ in Vrbe, iul. tres.

43. Extra Vrbem vltra vnum milliare, iul. sex.

44. Pro nota, & publicatione sententiæ diffinitiuæ, scuta duo.

45. Pro instrumento sententiæ coram Camerario, & Magistris Viarum, pro quacumque summa, bonon. quadragintaquinque.

46. Pro mandato de consignãdo pecunias parti, bon. quinq.

47. Pro nota decreti diffinitiui in causis ordinariis, etiam coram Præside, vel cum voto Cardinalis Camerarij seu eius Auditoris, bon. trigintaquinque.

48. Pro deposito sportularum, tam pro sententiis quàm pro decretis definitiuis, non recipiat, nec deponi faciat Notarius, neque eius substituti, nisi summam vere Iudicibus debitam.

49. Pro mandato de immittendo in possessionem in vim sententiæ definitiuæ, nullo alio mandato executiuo præcedente, scutum vnum.

50. Præcedente verò mandato executiuo, bonon. vigintiquinque.

51. Pro repetitione sententiæ inter alias personas latæ, bon. trigintaseptem.

52. Si autem erit lata inter easdem personas, bon. duos.

53. Pro declaratione de emendo iuxta formam constitutionis fel. recor. Gregorij Papæ. XIII. super iure congrui, iul. vnum. *Hæc bulla est supra lib. 2.*

54. Pro reproductione intimationis factæ vicinis seu inquilinis vigore dictæ constitutionis, iul. vnum.

55. Pro iuramento iuxta formam dictæ constitutionis præstando tam ab emptoribus quàm à venditoribus, iulium vnum pro qualibet parte.

56. Pro consignatione siue restitutione cedulæ depositi in Monte Pietatis, vsque ad summam scutorum quinquaginta, bon. vnum pro quolibet scuto.

57. A dicta summa vsque ad scuta quingenta, scuta duo.

58. Ab inde supra vsque ad scuta mille, scuta quatuor.

59. A mille supra vsque ad quamcumque summam, non vltra scuta sex in totum.

60. In causa vero mercedis pro consignatione cedulæ seu restitutione depositi in casibus præmissis, in omnibus pro medietate.

61. Pro restitutione cedulæ facienda ipsimet parti deponenti in causa succumbentiæ, cessione litis, aut alio quocumque casu in quo depositum non habeat effectum, exigantur bon quadragintaquinque, & non vltra.

62. Pro deposito bonorum mobilium cuiuscumque summæ, vel pecuniæ vsque ad summam scutorum quinque in manibus Notarij, nihil.

63. Pro restitutione depositi vsque ad summam scutorum quinque, bon. vnus pro quolibet scuto.

64. Pro restitutione vero mobilium penes eum depositorum, exigat vt supra dictum est pro restitutione cedulæ depositi.

65. Pro quolibet actu coram Illustriss. D. Camerario tantum, nihil.

66. Pro examine testium coram Illustrissimo D. Camerario eum articulis, & interrogatoriis, bon. trigintaquinque pro quolibet teste.

67. Super materiis vero in citatione expressis, iul. vnus.

68. Pro mandato de patendo sententiæ vel decreto definitiuo, iul. tres.

69. Pro non grauetur coram Illustrissimo Domino Camerario tantum, iul. tres.

70. Extractus autem faciat Notarius iuxta formam reformationis Sanctissimi Domini Nostri, ita vt acta in eo describantur prout iacent in manuali, nec repetantur in omnia, dignitates aut tituli Iudicum seu partium litigantium, aut Procuratorum comparentium vel similia, & singula folia contineant in qualibet eorum pagina ad minus lineas vintiquatuor, & vnaquæque linea ad minus syllabas duodecim, & scribantur litera bona, & intelligibili, & nullatenus in carta bibula, & alias iuxta formam dictæ reformationis, alioquin partes ad earum solutionem non teneantur, & seruata forma prædicta habeat Notarius pro singulis fol. bon. septem cum dimidio.

71. Pro copia simplici bene scripta ad instar boni originalis, pro quolibet folio bon. sex.

72. Pro extractibus, & quibuscumque aliis scripturis, & actis conficiendis pro officio, nihil, nec etiam pro sigillo.

73. Pro cessione litis, iul. tres.

74. In reliquis Notarius seruet taxam nouissimam Notariis Curiæ Capitolinæ præscriptã, quam in eius officio in propatulo appensam simul cum ista perpetuo retinere debeat.

75. Vltra præmissa non exigat Notarius, nec eius Substituti aliquid etiam à sponte dantibus, sub pœna priuationis officij, & aliis pœnis, de quibus in generali reformatione Sanctissimi D.N.

Taxa

Taxa Notarij Ripæ, seruanda etiam coram Præside in quacumque instantia.

Reformatio Curiæ Ripæ est supra in const. præced.

1. §. 9. PEr qualsiuoglia petitione, ò atto, baiocco vno.

2. Per qualsiuoglia decreto che non finischi la causa, baiocco vno.

3. Per essame d'vn testimonio, doue non siano articoli, baiocchi tre.

4. Per essame d'vn testimonio doue siano articoli, & interrogatorij, baiocchi sette e mezo.

5. Per la produttione di qualsiuoglia inmento, ò potiza, baiocchi due.

6. Per qualsiuoglia decreto definitiuo, doue non interuiene cedula di sentenza, baiocchi tre.

7. Per rogito di qualsiuoglia sentenza data in scriptis in causa ciuile, baiocchi sette e mezo.

8. Per qualsiuoglie sentenza assolutorie in cause criminale data in scriptis, baiocchi sette e mezo.

9. Per qualsiuoglia mandato esecutiuo, baiocchi tre.

10. Per qualsiuoglia mandato penale, baiocchi tre.

11. Per qualsiuoglia mandato di relasso, tanto ciuile, quanto criminale, baiocchi cinque.

12. Per vn mandato sospetto di fuga, baioc. sette e mezo.

13. Per il termine che si piglia in giudicio, baiocchi due.

14. Per il rogito di ciaschedun instrumento, baiocchi sette e mezo.

15. Per instrumento publico fin alla somma di venticinque scuti, baiocchi quindeci.

16. Per instrumento publico fin'alla somma di scudi cento, giulij cinque.

17. Da cento scudi fin'à mille, mezo scudo per cento.

18. Dà mille in sù fin'à qualsiuoglia somma, scudi sei, & non più.

19. Per restitutione di scritture, ò d'instromenti prodotti, ritenuta la copia collationata con obligio di riportarli; se la copia sarà fatta dal Notaro, habbia per detta restitutione, & obligo baiocchi quindeci, se li sarà data la copia, & lui solo la collationarà, habbia baiocchi cinque.

20. Doue occorre far atto, ò instanza, ò decreto di più persone nominate insieme, ò sia in causa di discussione ò di assicuramenti, ò in qualsiuoglia altro modo, ò causa, anco se fosse Vniuersità, Congregatione, Capitolo, ò Collegio, non si paghi se non l'ordinario che si paga per vn solo.

21. Che quando si dimanda il conto, basti darlo semplice dal Mercante senz'altra mercede al Notaro, che vn baiocco per l'atto.

22. Quando si dimandasse essibir li libri, basti solo essibirli al Camerlengo, & con il Notaro collationare il conto, che lascierà, & riportarli, & il Notaro habbi per sua mercede con l'atto baiocchi due.

23. Per qualsiuoglia inuentario, ancorche si facesse ad instanza di più persone, & della Corte, per qualsiuoglia causa ciuile ò criminale, baiocchi settantacinque.

24. Doue occorre far deposito di qualsiuoglia sorte di robbe, in caso di fallimento, disenssione, ò morte, si faccia in mano d'vn Mercante idoneo di Ripa. Ma se saranno denari, si faccia nel Monte della Pietà, & in questi casi il Notaro non habbia più che baiocchi due per l'atto.

25. Ne gl'altri casi da cinque scudi in giù si faccia in mano del Notaro, & da detta somma in sù, se in denari, nel Monte della Pietà, se in robbe, ad arbitrio del Camerlengo.

26. Et per la restitutione de' detti depositi che si faranno in mano del Notaro, habbia esso Notaro, computato l'atto, & la quietanza, per ogni scudo baiocchi due.

27. Per quelli che non si faranno in man sua, habbia solamente il Notaro per l'atto baiocchi due.

28. Che il Notaro non possa pigliar deposito alcuno senze il decreto del Giudice, eccetto quando fosse relassato il mandato contra il debitore, nel qual caso li possa fare vn non grauetur, riceuendo lui, ò depositando la parte come sopra la quantità giudicata, & le spese fatte, le quali debbia il Notaro pagare intieramente al creditore, senza ritenarsi deposito alcuno, ma farsi pagare dal debitore quanto fra loro saranno d'accordo, gli darà il non grauetur.

Se per decreto di Giodice si farà deposito in mano del Notaro, debbia esso Notaro farsi pagare quanto gli viene dal deponente quando farà il deposito, acciò il deposito intiero si consegni al creditore senz'alcuna diminutione. 29.

Che il Notaro per portar atti, & informare il Camerlengo, non possa pigliar cosa alcune, ma per informare, & portare atti al Presidente, possa pigliare baiocchi sette e mezo. 30.

Per pigliar il possesso dentro di Roma, al Notaro si paghi baiocchi trentasette e mezo. 31.

Fuori di Roma sin è tre miglia, ad instanza di vno ò di più persone, che siano insieme in causa contra di vno, giulij sette e mezo. 32.

Et se si andasse lontano più di tre miglia, & contro diuerse persone, & in diuersi luoghi, si pigli quel più, che parerà al Camerlengo. 33.

Per qualsiuoglia calculo per conto di gettiti, ò altre simili cose, se verrà il testimoniale fatto, il Notaro non possa pigliare più d'vn scudo in tutto, computato tutto quello si è fatto in tal causa, con la sentenza, la quale anco sia tenuto dar autentica. 34.

Se essaminara esse Notaro li testimonij habbia d'hauere più dello scudo la mercede de l'essame delli testimonij, secondo quello che è detto di sopra circa l'essame di testimonij, & questo s'intenda tanto in approuare, quanto in reprouare. 35.

Che il Notaro, ò altra persona, che haurà cura di tenere li trasti, siano obligati tenere fino al numero di cento trasti, & le barche, ò padroni di esse, che l'adopreranno, siano obligati à pagare li soliti quindeci baiocchi, & nel partir loro, consignarli fuori dell'acque al padrone delli trasti, ouero notificare à qual barca l'haueranno consignati per seruirsene, sotto pena di pagarli del suo, & mancando il numero delli cento trasti, & le barche che non l'adopreranno per mancamento di essi, non siano tenute à pagare cosa alcuna per tal cento, ne le fregate, che non vsano adoprarli. 36.

Per qualsiuoglia subhastatione, baiocchi due. 37.

Per qualsiuoglie deliberatione si paghi al Notaro sino à scudi cento, baiocchi due per scudo. 38.

Da cento sino à cinquecento, baiocco vno. 39.

Da cinquecento fin'à mille, mezo baiocco. 40.

Da mille sopra non si possa ascendere più. 41.

Per la prima polliza, che si fa per l'espeditione delle barche, baiocchi sette e mezo. 42.

Non si possa commettere cosa alcuna, ne ciuile ne criminale ad Assessore alcuno, & volendo il Camerlengo il parer del Sauio, lo pigli da se stesso, senza interuento delle parti. 43.

Il Notaro che pro tempore sarà à Ripa, debbia per se stesso, & non per Sustituti sotto scriuere mandati, instrumenti, fede & simili atti, se già non fosse talmente impedito da infermità, ò altro caso, che paresse al Camerlengo di dar autorità di sottoscriuere ad altro idoneo, che nominasse il detto Notaro, & con il quale lui si debbia accordare. 44.

Da dieci scudi d'oro in giù, non si possa in modo alcuno appellare, ne dir di nullità. 45.

Li Notari, ne altri possin prendere parte alcuna della pena gratiata, ò in tutto ò in parte, se sia fatta la gratia, mà debbiano ancor loro restar contenti della gratia. 46.

In modo alcuno non si faccia estratto nella prima instanza, ancorche la causa fosse commissaria, se già tutte le parti non se ne contentassero mà se vna delle parti lo addimanda, nella seconda instanza, si possa fare, & in tal caso si facci all'vsanza di Campidoglio, & si pigli baiocchi tre per foglio. 47.

Se in causa criminale occorretà far estratto, ò dar copia d'indicij, si paghi baiocchi cinque per foglio. 48.

Per vn monitorio, baiocchi tre. 49.

Per vn sequestro, baiocchi tre. 50.

Per vn inhibitione concessa per facoltà ordinaria, baiocchi tre. 51.

Per vn inhibitione vigore commissionis, baiocchi tre. 52.

Per

53. Per vn non grauetur, ò mandato di non molestare, baiocchi tre.

54. Per vn pattito ohe decida la causa, baiocchi due.

55. Per sede d'essequire vn mandato fuor della Corte, baiocchi due.

56. Per li mandati, & qualsiuoglia altre essattioni, che si fanno del Presidente in nome, & col sigillo del Cardinal Camerlengo, baiocchi dieci, oltra il sigillo.

57. Per restituir chiaui, ò beni inuentarieti con la quietanza, baiocchi due.

58. Per vn Monitorio extra Curiam in carta pergamena infra quaranta miglia, giulij noue.

59. Per vn mandato simile extra Curiam in carta pergamena, giulij noue.

Tassa delli Mandatarij di Ripa.

60. Per ciascheduna citatione, baiocco vno.

61. Per ciaschedun mandato penale, baiocchi due.

62. Per ciascheduna subhastatione, & delibetatione sino à scudi tre, baiocco vno per scudo, da tre scudi in sù, baiocchi due per scudo, potche non passi in tutto vn scudo.

63. Per ciascheduna citatione nel luogo il quare si dice il franco, baiocchi due.

64. Per ciascheduna citatione alle porte della Città, baiocchi due.

65. Per citatione de farsi fuora delle porte della Città fra vn miglio baiocchi sei, da vn miglio in sù, baiocchi quattro per miglio.

Tassa delli Essecutori di Ripa.

66. Per ciascheduna essecutione reale ò personale, sino alla somma di cinque scudi, baiocchi sette è mezo.

67. Sino alla somma di dieci scudi, baiocchi quindeci.

68. Sino alla somma di cinquanta scudi, baiocchi trentasette è mezo.

69. Da li in sù sino à ciascheduna somma baiocchi settantacinque.

70. Nelli casi ne'quali è pena capitale, ouer di sangue, baiocchi settantacinque.

71. Et nelli casi nelli quali se li deue la quarta parte della pena secondo il statuti, cioè quando esso è prima instigatore, è delatore del delitto, se li paghi la quarta parte della pena che realmente, & effettiuamente si essigera. Et sia obligato stare alla compositione, ò gratia, che si fara della pena in parte ouer del tutto.

Taxa seruanda in Curia Ripettæ, tam in prima quàm in secunda instantia per Iudicem, Notarium, & alios officiales dictæ Curiæ, etiam coram Præside.

Reformatio huius Curia est supra in const. praced. §. 9.

De Sportulis Iudici soluendis.

1. §. 10. PRo qualibet sententia diffinitiua seu decreto seruatis seruandis facto, vsque ad summam scutorum centum, soluantur bon. duo cum dimidio pro quolibet scuto.

2. Ab inde supra vsque ad quamcumque summam, bon. duo pro quolibet scuto, dummodo non excedat scuta tria monetæ.

3. Pro quolibet mandato suspicionis fugæ, etiam parte citata relaxato, bon. quinque.

4. Pro quolibet mandato restitutionis pignorum, bon. quinque.

5. Pro mandato relaxationis carcerati, etiam pro pluribus in eadem causa, bon. quinque.

6. Pro mandato vigore termini in officio suscepti, bon. quinque.

7. Pro mandato vigore obligationis Cameralis, iul. vnus.

8. Pro mandato de capiendo pro cautione de non offendendo, iul. vnus.

9. Pro mandato de relaxando carceratum vel carceratos, etiam plures pro indiciis in eadem causa, dummodo indicia fuerint releuantia, iul. vnus.

10. Pro cassatione obligationis vel processus, etiam pro pluribus in eadem causa criminali, iul. vnus.

11. Pro viatico faciendo ad videndum aliquam differentiam in Vrbe, bon. trigintaseptem cum dimidio.

12. Extra Vrbem citra decem milliaria, scutum vnum auri; vltra decem, scutum vnum auri quolibet die, & expensæ victus.

Pro reuocatione sequestri data cautione, bonon. quinque. 13.

Si verò seruatis seruandis, soluatur vt supra dictum est de diffinitiua. 14.

Pro sententia absolutoria, siue decreto seruatis seruandis facto in causa criminali in casibus permissis à Constitutione Sanctissimi Domini Nostri Papæ, etiam pro pluribus in eadem causa, bon. septuagintaquinque. 15.

Pro quibuscumque pœnis pecuniariis, & aliis rebus confiscandis, quarta pars iuata solutum assignetur eidem. 16.

Et prædicta taxa seruetur etiam quod in causis ab initio adsit, vel postea superueniat commissio. 17.

De mercede Notarij tam in prima quàm in secunda instantia, etiam coram Præside.

Pro monitorio, bon. tres. 18.

Pro sequestro, bon. tres. 19.

Pro non grauetur, bon. tres. 20.

Pro inhibitione cum clausula, Siquis, bon. tres. 21.

Pro reproductione illorum, & decreto moderationis seu reductione ad viam iuris, bon. duo. 22.

Pro quacumque relatione, protestatione, & responsione, bon. vnus. 23.

Pro quocumque termino habito pro seruato, nihil. 24.

Pro monitione facta partibus præsentibus, nihil. 25.

Pro mandato suspicionis fugæ, etiam parte citata relaxato, & cum examine testium, sine productione librorum, & iurium, vsque ad scuta viginti, bon. quindecim. 26.

Ab viginti supra pro quacumque summa, iul. tres. 27.

Pro arresto contra carceratum, constito de credito, & mandato relaxato, soluatur prout in mandato suspicionis fugæ. 28.

Pro mandato de relaxando carceratum cum cautione, vel de consensu vsque ad scuta decem, in totum bonon. quindecim. 29.

Ab inde supra vsqoe ad quamcumque summam, iulios duos. 30.

Pro mandato in contumaciam relaxato, bon. tres. 31.

Pro illius reuocatione, bon. tres. 32.

Pro quacumque significatione subscripta vel non subscripta a Iudice, bon. tres. 33.

Pro quocumque deposito faciendo, bon. duo. 34.

Pro restitutione depositi pro quolibet scuto, bon. duo, sed in causis mercedum pro medietate. 35.

Pro rogitu cuiusque obligationis in officio, iul. vnus. extra officium iul. duo. 36.

In causis mercedum, bon. septem cum dimidio. 37.

Pro cassatione cuiusque obligationis in causa ciuili, à scutis quinque infra, bon. quinque. 38.

A quinque supra vsque ad qoamcumque summam, iul. vnus. 39.

Pro susceptione termini in officio, bon. duo. 40.

Extra officium, bon. quinque. 41.

Pro moderatione termini, vel repositione, bon. duo. 42.

Pro quocumque partito in actis facto, bon. duo. 43.

Pro copia illius, bon. duo. 44.

Pro iuramento, illius bon duo. 45.

Pro quocumque mandato vigore termini in iudicio suscepti, vsque ad scuta decem. iul. vnus. 46.

Ab inde vsque ad scuta vigintiquinque, bonon. vigintiquinque. 47.

Ab inde vsque ad scuta quinquaginta, iul. quinque. 48.

Ab inde vsque ad centum, bonon. septuaginta quinque. 49.

Ab inde supra vsque ad quamcomque summam, scutum vnum. 50.

Pro fide litis pendentiæ, iul. vnus. 51.

Pro fide cuiuslibet actus, iul. vnus. 52.

Pro productione quorumcumque iurium, bon. duo. 53.

Pro quacumque restitutione cedularum priuatarum, Instrumentorum, librorum, ac aliarum quarumcomque scripturarum cum dimissione copiæ, vsque ad summam scutorum vigintiquinque, bon. quindecim. 54.

Ab inde supra vsque ad quamcumque summam, bon. vigintiquinque. 55.

Si copia fuerit excessiua soluatur arbitrio Iudicis. 56.

Pro

57. Pro responsione super articulis, pro quolibet articulo omisso repetitiuo, bon. vnus.

58. Pro examine testium sine articulis, & interrogatoriis vsque ad quamcumque summam, bonon. septem cum dimidio.

59. Cum articulis, & interrogatoriis vsque ad summam scutorum decem, bon. quindecim.

60. Ab inde supra vsque ad quamcumque summam, bon. vigintiquinque.

61. Et si articuli, & interrogatoria fuerint excessiua, soluatur arbitrio Iudicis.

62. Pro decreto publicationis testium, bon. duo.

63. Pro copiis depositionis testium soluatur prout in examine.

64. Pro recognitione, siue examine super recognitione tesserarum, & aliarum scripturarum, siue iurium sine interrogatoriis, bon. 3.

65. Cum interrogatoriis, soluatur arbitrio Iudicis.

66. Pro informatione Iudici facienda in causa cuiuscumque summæ, nihil.

67. Pro nota sententiæ seu decreto diffinitiuo seruatis seruandis, soluatur prout supra in mandato vigore termini.

68. Pro mandato seruatis seruandis relaxato, soluatur similiter prout in mandato vigore termini.

69. Pro quacumque appellatione interposita verbo vel in scriptis, etiam cum productione cedulæ appellationis, bon. 2.

70. Pro mandato de euacuando seruatis seruandis, iul. duo.

71. Pro mandato de consignandis pignoribus mandatario ad effectum subhastandi, & de subhastando, bon. 3.

72. Pro mandato de deliberando, bon. 7. cum dimidio.

73. Pro mandato vigore obligationis in forma Cameræ vsque ad scuta decem, bon. 15.

74. Vsque ad triginta, iul. 3.

75. A triginta vsque ad quinquaginta, iul. 5.

76. A quinquaginta vsque ad centum, scutum vnum.

77. Ab inde supra vsque ad quamcumque summam, scuta duo.

78. Pro subhastatione quorumcumque pignorum, nihil.

79. Pro rogitu adeptionis possessionis barcæ, seu partis illius, bon. 25.

80. Pro rogitu adeptionis possessionis domus, seu vineæ in Vrbe, bon. 25.

81. Extra Vrbem, iul. 5.

82. Pro confectione Inuentarij, siue descriptionis bonorum extra officium, similiter iul. 5.

83. Pro repetitione Instrumentorum rogatorum in officio vsque ad summam scutorum decem, bon. 7. cum dimidio.

84. Vsque ad summam scutorum quinquaginta, bon. 15.

85. Vsque ad quamcumque summam, bon. 45.

86. Pro bannimentis ad instantiam priuatarum personarum, in totum iul. 2.

87. Pro sequestris generalibus pro Vniuersitatibus Artium Carrecteriorum, Impassatorum, & exoneratorum barcarum, bon. 35.

88. Pro specificatione materiarum, bon. 1.

89. Pro iuramento calumniæ, bon. 1.

90. Pro accessu ad locum differentiæ in Vrbe, bon. vigintiquinque.

91. Extra Vrbem infra duo milliaria, iul. 5.

92. In aliis locis longinquioribus, scutum vnum.

93. Pro mandato de restituendis pignoribus, à decem infra, bon. 5.

94. Ab inde supra vsque ad quamcumque summam, iul. vnus.

95. Pro patente quod soluto damno non teneatur ad pœnam pro carrigio lignorum ad Vrbem, etiam pro pluribus insimul, iul. 5.

96. Pro inhibitionibus vigore decreti Cameræ in reassumptione causarum ab alio Tribunali, stante quod agitur de iurisdictione Riparum, iul. 5.

97. Pro quolibet folio extractus facti iuxta reformationem Sanctissimi Domini Nostri, bon. 3.

98. Admissus ad iuramentum paupertatis soluat pro medietate.

Pro cassatione cuiuslibet Inuentionis, iul. vnus. 99.

Et prædicta taxa seruetur etiam quod in causa adsit, vel superueniat commissio. 100.

Pro rogitu quorumcumque contractuum, testamentorum seu instrumentorum, ac pro illis in publicam formam dandis, necnon cassatione eorumdem, & aliis de quibus in præsenti taxa non est dispositum, seruetur taxa Statutorum Vrbis. 101.

Teneatur quoque Notarius partibus petentibus instrumentorum copias, de quibus rogatus fuit tradere, & pro eis iulium vnum pro centenario scutorum, ita tamen quod pro quauis summa iulios decem non excedat, recipere possit & non vltra, exceptis instrumentis locationum, pro quorum copiis non vltra iulios duos exigere possit. 102.

In causis criminalibus seruet taxam fel. rec. Pij Papæ Quarti à Sanctissimo Domino Nostro innouatam. 103.

Hanc taxam habes supra lib. 2.

De mercede Mandatariorum.

Pro præsentatione monitorij, inhibitionis, sequestri pro qualibet persona, bon. 2. 104.

Pro qualibet citatione in curia, bon. vnus. 105.

Extra Curiam infra vnum milliare, pro qualibet persona, bon. 3. 106.

In Curia in locis longinquis, videlicet ad Ripam, ad Ecclesias Lateranen, vel Sanctæ Mariæ Maioris, & similia, bon. 2. 107.

Pro citatione exequenda in causa criminali contra officiales Curiæ, bon. 2. 108.

Pro executione literarum monitorialium rogatorialium citationis exequendæ extra Curiam vltra milliare soluatur arbitrio Iudicis. 109.

Pro subhastatione, & deliberatione pignorum seu bonorum vsque ad scuta tria, bon. vnus pro quolibet scuto. Ab inde supra; duo pro quolibet scuto, ita tamen quod non excedat in totum scutum vnum. 110.

Mandatarius teneatur præstare idoneam cautionem arbitrio Iudicis de fideliter exercendo, de consignandis, & restituendis pignoribus, ac pretio pignorum, iuxta decretum Domini, ac etiam habitare prope officium. 111.

Item teneatur singulis diebus tam feriatis quàm non feriatis, bis in die ad minus ad officium se præsentare, & signanter hora audientiæ, & durante audientia sine licentia Iudicis ab officio non discedere, & in hora audientiæ in præsentia Iudicis apud Notarium non sedere, & officium Mandatarij facere, & non Procuratoris vel partis aut Notarij. 112.

De mercede executoris.

Pro quacumque executione reali vel personali vsque ad summam scutorum trium inclusiue, bonon. 7. cum dimidio. 113.

Ab inde vsque ad decem, bonon. 2. cum dimidio pro quolibet scuto. 114.

A decem vsque ad quinquaginta, bon. 1. pro quolibet scuto, dummodo merces non sit minor iuliis tribus. 115.

Ab inde supra vsque ad centum, iul. 15. diuidendi pro rata cuiuslibet scuti. 116.

Ab inde supra ad ducenta, iul. 20. 117.

Et à ducentis vsque ad quingenta, iul. vigintiquinque in totum. 118.

Et ab inde supra vsque ad quamcumque summam soluatur arbitrio Præsidis, dummodo non excedat summam scutorum 4. in totum. 119.

Extra vero Vrbem vltra duo milliaria soluatur duplū. 120.

Pro executione mandati suspicionis fugæ, etiam parte citata, vsque ad summam scutorum decem soluatur vt supra. 121.

Ab inde supra vsque ad quinquaginta, iul. 5. 122.

Ab inde supra vsque ad quamcumque summam, scutum vnum in totum, & non vltra, & nonnisi ab vna tantum parte ad id obligata. 123.

Item executor teneatur præstare cautionem arbitrio Iudicis de fideliter ac diligenter exercendo, ac de consignando pignora infra vnum diem iuxta Reformationem Sanctissimi Domini Nostri. 124.

125. Teneatur etiam habitare apud officium, & singulis diebus de mane, & de sero hora audientiæ se repræsentare, & per totam aodientiam ibi permanere saltem cum vno socio, vel famulo habili, & sufficienti pro officio suo.

126. Item executor teneatur præmissa omnia ad vnguem obseruare sub priuationis officij, & aliis pœnis arbitrio Præsidis.

127. In criminalibos obseruet taxam generalem aliorum executorum, nisi à Iudice minus fuerit declaratum.

128. In reliqois obseruet tam reformationem generalem Sanctissimi sub rub. de Baroncellis, & executoribus, quàm alias ordinationes à Baroncellis, & executoribus obseruandas.

Taxa Notarij Hebræorum.

De Hebrais habetur in præced. const. §. 7.

1. §. 11. Pro qualibet citatione, intimatione, protestatione, bon. vnus.

2. Pro productione iurium, bon. 2.

3. Pro recognitione iurium, bon. 3.

4. Pro monitorio de respondendo articulis, bon. 3.

5. Pro responsione articulorum in domo Notarij, dimidium bon.

6. Extra domum, pro viatico, bon. 5. soluendi à parte respondente,

7. Pro deposito, bon. 2.

8. Pro rogitu procuræ ad lites in officio, bon. 2.

9. Extra officium, iul. vnus.

10. Pro fide seu instrumento publico dictæ procuræ ad lites, iul. vnus.

11. Pro consensu, bon. 2.

12. Pro quocumque termino ad soluendum, bon. 2.

13. Pro nota sententiæ seu decreti diffinitiui seruatis seruandis vsque ad summam vel æstimationem scutorum centum, bon. vnus pro quolibet scuto.

14. A centum vsque ad ducenta, dimidium bononeni pro quolibet scuto supra centum.

15. Si excedat vsque ad quamcumque summam, scuta duo in totum.

16. Pro sequestro cum examine testium vel productione iurium, bon. quindecim.

17. Pro mandato suspicionis fugæ, etiam parte citata & cum examine testium vel productione iurium, bon. quindecim.

18. Pro inhibitione in Curia, iul. vnus.

19. Extra Curiam in pergameno, bon. 45.

20. Pro non grauetur, idem quod supra dictum est de inhibitione.

21. Pro monitorio seu inhibitione introductiua litis, bonon. 3.

22. Pro arresto, bon. quindecim.

23. Pro mandato de excarcerando, bon. quindecim.

24. Pro mandato in contumaciam vsque ad quamcumque summam in Curia, bon. 3.

25. Extra curiam in pergameno, bon. 45.

26. Pro mandato executiuo, vsque ad summam scutorum decem, iul. vnus.

27. Vsque ad 25. iul. 3.

28. Vsque ad centum, iul. sex.

29. Vsque ad ducenta, scuta duo in totum.

30. Vsque ad qoamcumque summam, scuta 4. in totum.

31. Pro mandato de euacuando vel de admouendo, aut simili, iul. 3.

32. Pro mandato de immittendo seu de manutenendo, iul. 3.

33. Pro mandato de consignandis pignoribus seu de deliberando aut de restituendo, iul. vnus.

34. Pro obligatione seu fideinssione de stãdo iuri, & iudicatum soluendo, seu de repræsentado in officio, iul. vnus.

35. Extra officium, iul. 2.

36. Pro supersessoria io venditione pignorum intimanda per Notarium Hebræis Bancheriis, iul. vnus.

37. Pro perquisitione bonorum generaliter apud omnes Hebræos bancherios facienda, iul. 5.

38. Si autem fiat pro maiori parte dictorum bancheriorum, iul. 4.

Si pro medietate eorumdem bancheriorum, bon. vigintiquinque. 39.

Si pro minori numero, iul. 2. 40.

Pro extractu bene facto iuxta reformationem Sanctissimi Domini nostri, pro quolibet folio soluatur prout in aliis Curiis. 41.

Pro examine testis super materiis, iul. vnus. 42.

Super articulis autem sine interrogatoriis, iol. 2. 43.

Cum interrogatoriis noo excedentibus numerum triginta, iul. 3. 44.

In excessiuis autem soluatur arbitrio Iudicis. 45.

Pro summario cuiuslibet testis, computata mercede scripturæ, tantum quantum pro examine eiusdem. 46.

Pro restitutione iurium quorumcumque vno actu productorum, iul. vnus. 47.

Et si Notarius copiam fecerit, vltra iuliom prædictum recipiat vt infra pro copia. 48.

Pro restitutione bonorum depositorum valoris vsque ad summam scutorum decem vnà cum quietantia, iul. vnus. 49.

Valoris autem vsque ad vigintiquinque, iul. 2. 50.

Vsque ad quinquaginta, iul. 3. 51.

Vsque ad quamcumque summam, boo. quadragintaquinque. 52.

Pro consignatione depositi siue cedulæ ipsius cum quietatione, pro qoolibet scuto bon. 2. 53.

Pro simplici copia bene scripta ad instar boni originalis apocarum & aliarum, pro quolibet folio iul. vnus. 54.

Pro rogitu instrumenti procuræ ad exigendum, siue ad alia quæcumque negotia, iul. vnus. 55.

Pro fide seu instrumento publico dictæ procuræ ad negotia quæcumque, iul. 2. 56.

Pro rogitu instrumentorum pro quolibet centenario vsque ad scuta quingenta, iul 2. 57.

A qoingentis vsque ad duo millia, pro quolibet centenario, bon. 15. 58.

A duobus millibus vsque ad quamcumque sommam, scuta quinque. 59.

Pro copia simplici dictorum instrumentorum integra soluatur pro medietate, si vero sine die, anno & testibus, ita vt non probet, soluatur quantum supra dictum est pro copia simplici aliarum scripturarum. 60.

Pro instrumentis publicis seu fide illorum vsque ad scuta vigintiquinque, iul. 3. 61.

Vsque ad scuta quinquaginta, iul. 5. 62.

A quinquaginta vsque ad trecenta, scutum vnum pro quolibet centenario. 63.

A trecentis vsque ad mille, scuta quinque. 64.

Ab inde supra, scutum vnum pro quolibet milliari. 65.

Pro fide citatioois, intimationis seu alterius cuiuslibet actus, iul. vnus. 66.

Pro fide litis pendentiæ, iul. vnus. 67.

Pro instrumento publico sententiæ vsque ad summam scutorum centum, bon. vnus pro quolibet scuto. 68.

Ab inde supra vsque ad quamcumque summam, iul. quindecim. 69.

Pro deputatione Curatoris, iul. 2. 70.

Pro extractione seu fide partitarum, vltra viaticum si fieri contingat, bon. 3. pro qualibet partita. 71.

Pro viatico, iol. vnus. 72.

Pro decreto admissionis ad exercitium fœnerandi in perpetuum, scuta quinque. 73.

Pro decreto dictæ admissionis ad tempus, scota duo, & iul. 5. 74.

Pro approbatione libri Hebræorum bancheriorum, bon. 25. 75.

Pro venditione pignorum, bon. duo pro quolibet pignore vendito. 76.

Pro suprauantio pignorum venditorum, bon. 2. pro quolibet scuto. 77.

Pro fide seu quietantia dicti supraoanij, vsque ad scuta quinque, bon. 3. pro quolibet scuto. 78.

Vsque ad decem, bon. 2. pro quolibet scuto. 79.

Vsque ad viginti, bon. vnus cum dimidio. 80.

Vsque ad quadraginta, in totum iul. 4. 81.

Ab inde sup. vsq; ad summã quamcumq; in totum iul. 5. 82.

Pro obligatione & fideiossione pro bollettinis amissis, vnà cum bollettino dando vsque ad summam scutorum 83.

scutorum quinque,bon.5.

84. A scutis quinque vsque ad decem, iul.vnus.

85. Ad decem vsque ad 25.bon.quindecim.

86. A 25.vsque ad centum, iul.3..

87. Ab inde supra vsque ad quacumque summam, iul. quinque.

88. Pro examine listæ expensarum, iul.vnus.

89. In casibus in hac taxa omissis procedatur de similibus ad similia.

90. In criminalibus seruetur taxa fel.rec. Pij Papæ Quarti à Sanctissimo Nostro innouata.

91. Pignora vendenda vendantur vnà cum sitis inuolucris eris positis in pignoratione sub pœna arbitrio Iudicis.

Ordini, & Tasse da osseruarsi dalli Guardiani delle Carceri.

La riforma di questi Guardiani si legge nella constitutione precedente. §.63.

1. §.12. ET prima li Capitani, & Guardiani di qualsiuoglia Carcere tengano vn libro, nel quale debbano scriuere tutti quelli che intraranno prigione, esprimendo non solo con che mandato, ad instanza di chi, perche causa, & se per sospetto di fuga, mà anco quando entrano in secreta,& quando escano alla larga, & se inanzi, ò dopo pranzo, & parimente la sera se innanzi ò doppo cena, à fine che si possa far conto delli pasti, & li non scritti al libro, non siano tenuti pagare ne spese, ne cosa alcuna per conto di Carcere & non essendo scritto il tempo preciso, come di sopra, non si paga cosa alcuna per quel giorno, così dell'entrata, come dell'vscire.

2. Item siano obligati tener vna cassa forata con due chiaui, de quali vna ne tenga il Capitano, & l'altra il Procurator de poueri, nella quale s'habbino à ripporre tutte le robbe & dinari che si trouaranno appresso quelli che saranno condotti, & scriuerlo nel libro per inuentario fatto in presenza del Carcerato, & testimonij, & non facendo, siano puniti come di furto, con quella pena che parera à Monsignore Gouernatore di Roma,ò al Chierico præsidente delle Carceri pro tempore.

3. Sia in arbitrio de Carcerati farsi le spese da se,etiam in secreta, facendo si portar da mangiare come li parra, se però altro per qualche raggione non ordinasse il Superiore, ne possa il Capitano, ò Guardiano in alcun modo direttamente ò indirettamente impedire, ne mutarli di luogo, ò trattarli peggio per questo che si facciano le spese da se, ò per qualsiuoglia altro suo pretenso credito, sotto le pene infrascritte, facendo solo diligenza quanto à quelli che saranno in secreta, che non se li portino polize, ò imbasciate.

4. Et facendosi il carcerato le spese da se, non possi il Guardiano, ò Capitano per il seruitio dimandare cosa alcuna.

5. Per le spese che faranno alli prigioni in secreta,& non possino pigliare più di vn carlino per pasto,& siano obligati à darli buon pane & buon vino à bastanza, & vna libra almeno di carne il giorno con la minestra,& quando non si mangia carne, darli oua, ò pesce secondo li tempi honestamente.

6. Ne possino metter mano à botte di vino per li prigioni, se prima non sia prouata dal Procurator de poueri.

7. Non dando, ò non facendo come di sopra, per ogni volta che contrauerrano li Capitani caschino in pena di scudi dieci, da applicarsi vn quarto al Procurator instituto sopra il gouerno de'prigioni, & gl'altri tre quarti à san Leonardo, & in oltre di star'alla berlina per quel giorno.

8. Et li Guardiani, & Seruitori che seruiranno, non lo reuelando, ipso fatto s'intendino esser incorsi nella pena della frusta, alli quali Guardiani, ò Seruidori si darà fede contra il Capitano senz'altro testimonio.

9. Non possino pigliare da quelli che stanno nelle Camere più di baiocchi cinque il giorno, eccetto che in Tor di Nona & Corte Sauella doue si permette il solito d'vn giulio per persona.

Non possino mettere, ne tenere in dette Camere maggior numero di persone di quello che sara scritto da Superiori delle Carceri (à quali però si ordina che lo scriuino quanto prima sopra dette Camere) senza espresso consenso d'essi carcerati, ò particolar'ordine de Superiori predetti. In qual caso però non si accresca la mercede statuita alle Camere, mà si diuida egualmente tra tutti, facendo il conto con l'interuento del Procuratore de poueri, & deputati della Carità. 10.

Et alle controuersie di chi volesse star nelle Camere, ò nelle sale, & non fosse meritiuole, il Prelato delle Carceri deputato dalla Carità pro tempore habbia à rimediare, & diffinirle. 11.

Per la publica di sopra per qualsiuoglia longo tempo, non si paghi più di cinque giulij per Carcerato all'vscire, che fara,& standoci meno di sei giorni non paghi più di vn grosso il giorno. 12.

Per publica di mezzo per qualsiuoglia longo tempo non si paghi più di tre giulij per Carcerato all'vscire, & standoci meno di sei giorni non paghi più di tre baiocchi il giorno. 13.

Le publiche da basso,& le publiche delle donne siano gratis. 14.

Parimente le publiche de Religiosi gratis, & le porte siano aperte. 15.

Per la sala doue si fa la Visita,Cortili,Tinelli, Corridori & altri luoghi fuori delli sudetti, non si paghi cosa alcuna. Et l'abuso & nome di passeggio s'intenda leuato via affatto. 16.

Li poueri relassati con esilio, non paghino cos'alcuna, manco di spese, secondo il solito. 17.

Et quando nel relasso de testimonij semplici, ò altri ci sara,Gratis vbique, s'intenda etiam quanto alla prigionia di qualsiuoglia stanza & dalli testimonij simplici non habbino manco le spese,ma le recuperino dall'instigatore, ò dal Fisco. 18.

Per la prigione d'ogni Carcerato non si facci pagar più di due carlini, ne si possa far pagare cos'alcuna per mancia del Guardiano, ò altro, perche quello è la sua mercede per la guardia. 19.

Et per ogni arresto, che venisse contra il prigione,non si possa far pagare se non altretanto, cioe due carlini da quello che portara l'arresto, & non dal prigione, sotto pena della berlina, da incorrersi irremissibilmente ogni volta che contrauerranno, così all'vno come all'altro capo. 20.

Per trasportare i Carcerati ò per causa della Visita, ò per altro, per cauar li ferri, ò per habilitarli per occasione di far'instrumento,ò altro non habbino cosa alcuna. 21. 22.

Si facci l'infermaria in ciascheduna prigione, & ne habbia cura il Prælato delle Carceri deputato dalla Carita pro tempore,& in caso di bisogno,se ci mettino ancora li Carcerati ciuili, & li poueri stiano gratis.

Nell'hosteria, che si permette, si facci pagare la foglietta del vino mezzo baiocco manco,come nelle hosterie esenti,& si tenghino le misure giuste de vetro. 23.

Nel riceuer le monete,si osseruino li bandi. 24.

Non permettino, che li carcerati tratino con le donne carcerate, ne manco alle grati loro. 25.

Menino ogni mattina li prigioni che stanno nelle publiche di sopra & di mezo, alla Messa. 26.

Del giulio di san Leonardo, & del giulio per il Cancelliero del Barigello del Gouernatore,si osserui il solito & quando il mandato sara in forma pauperum, si paghi per metà & quando gratis, niente. 27.

Et quando li prigioni haueranno hauuto il mandato di rilasso, non li possino il Capitano, ò Guardiani ritenere,ne leuarli alcun vestito per il debito che haueranno fatto, etiam per causa di vitto, ò altro, mà si debbano subbito rilassare, imputando se stessi se l'haueranno tenuti di sopra senza farsi pagare, ò assicurarsi con sicurta, ò pegno. 28.

Alli condannati à morte, galera, ò altra pena, non possino sotto pena di tre tratti di corda, frusta & berlina, leuare panni, ò robba alcuna che detti condannati hauessero,ò attorno,ò in prigione,ma tutto debbano notificare consignare al Giudice della causa,acciò ne possa fare quel tanto sara di giustitia. 29.

30. Ne li detti Capitani, ò Guardiani possino pigliare più delle Tasse supradette, ancorche se gli dasse spontaneamente, & debbano seruare tutti li sopradetti capitoli, sotto pena di corda, frusta, & altre maggiori ad arbitrio de Superiori.

31. Dichiarando, che nelle Carceri doue è minor tassa non s'intenda per questi Capitoli innouato cosa alcuna, ma si serui sempre la minore.

Ordini, & Tasse per li Barigelli, & Essecutori.

La riforma di questi si legga sopra nella constitution precedente, §. 22.

1. §. 13. LI Barigelli, & Essecutori qual si siano, & di qual si voglia Corte, non possino ad alcuno che condurranno prigione leuar denari, ne robbe di sorte alcuna ne meno l'armi, quando non le portaranno contra bando, ma debbano le robbe lasciarle ad essi prigioni, & quelle consignarle con l'arme al Capitano, ò Guardiano delle Carceri, à fin di riporle come si è detto, sotto pena di tre tratti di corda, della frusta, & berlina.

2. Item dalli decapitati, ò altramente morti, ò puniti per giustitia, ò da qualsiuoglia altre condannato à morte, galera, ò altra pena ancorche vi fosse de beni loro non possino pigliare ne panni ne cosa alcuna per loro essecutione, ò altro conto, mà detti beni si consegnino à chi di ragione, sotto le sudette pene.

3. Per cattura di quelli che condurranno prigione per causa capitale, & meriteuole di morte, ò siano assoluti per sentenza, ò commutatali la pena, ò in qualsiuoglia altro caso, non possino per loro essecutione pigliar più d'vn scudo.

4. Et meritando la causa non pena di morte, mà galera, esilio, mutilatione di membro, ò frusta, ò che siano assoluti per sentenza, ò commutatali la pena, ò rimessa, ò in qualsiuoglia altro caso, per essecutione & cattura non possino pigliare più di giulij cinque, & dalli puniti niente come si è detto.

5. Nelle cause ciuili per essecution reale ò personale, per la somma di cinque scudi piglino due carlini, & da cinque scudi fino à dieci, tre giulij, & da dieci scudi fino à venti, giulij cinque, & da venti scudi fino à quaranta, giulij dieci, & da quaranta fino à scudi settanta, giulij quindieci, da settanta fino à cento, giulij venti, da cento fino à cinquecento, scudi tre, da cinquecento fino à mille, scudi quattro, & facendosi essecutione per maggior somma, si paghi ad arbitrio del Giudice, de mandato del quale sarà fatta l'essecutione, porche non passi la somma di scudi sei al più, eccettuando li Giudici di Corte Sauella, Torre di Nona, Ripa & Ripetta, li quali non possin eccedere la detta Tassa senza licenza del Gouernatore, ouero Auditore della Camera, ò dal Chierico presidente delle Ripe respettiuamente. eccettuando ancora li mandati della Corte del Gouernatore, nelli quali s'osserui la sua tassa, quale è minore per la pouertà de litiganti che concorrono ad essa Corte.

6. Per mandati di mettere in possesso de beni stabili senza espressione di somma, vn scudo, è non più, & doue sia la somma espressa si osserui come sopra.

7. Per mandato di sospetto di fuga fino alla somma di scudi quaranta, si pigli secondo la tassa sopradetta & da quaranta in sù, per qualsiuoglia somma non più d'vn scudo.

8. Per essecutione fatta in animali, si osserui il medesimo, ne si facci pagar alcuna cosa per la capezza, come già per abuso si è fatto alcuna volta.

9. Per essecutione fatta fuora di Roma fra tre miglia, ò sia ciuile ò criminale, si osserui come dentro di Roma, & se oltre tre miglia, & in qualsiuoglia Città, ò Castello ancora oltro quaranta miglia, gl'essecutori di Roma habbino l'essecutione che si paga in Roma duplicata, mà se saranno essecutori d'altre Città si paghi duplicata la tassa che si osserua in quel luogo doue si fa l'essecutione.

10. Occurrendo caso non compreso in questa tassa, si stia alla dichiaratione del Giudice che hà rilassato il mandato, eccetto li sopradetti Giudici di Corte Sauella, Tor di Nona, Ripa, & Ripetta, li quali non possino far tale dichiaratione senza licenza del Gouernatore, ò Auditore della Camera, ò Presidente delle Ripe respettiuamente, come di sopra.

Nessuno Barigello, ne Essecutore predette ardisca pigliar denari da debitori per la loro essecutione se effettualmente non la fanno, & ne differire l'essecutione della quale son ricercati, mà debbanno essequirla quanto prima. ne dal Creditore pigliar denari, se non in caso che il debitore non sia obligato à pagarlo. Et mostrata che li sia carta dotale, inhibitione, ò non grauetur, non piglino cosa alcuna, ne faccin essecutione, & facendola la restituischino gratis. 11.

Facendo cattura in casa d'alcuno, non possino pigliar arme d'alcuna sorte se non prohibite, come archibugietti, etiam sotto pretesto che il pregione l'abbia portare in tempo prohibito. 12.

Non ardischino senz'ordine particolare del Giudice della causa, andare con Notarij à far inuentario di robbe, & in caso che li sia ordinato non possino pigliar più d'vn scudo in caso d'omicidio seguito, in ogni altro caso non più di giulij cinque. 13.

Dalli poueri non possino per qualsiuoglia mandato essigere cosa alcuna, ma siano tenuti lasciarli gratis, senza vn quattrino di spesa, ò pigliare solamente la metà di quello che li verria secondo che li mandati saranno sottoscritti, ò gratis, ò in forma pauperum. 14.

Alli quali mandati così sottoscritti nessun Barigello, Capitano ò altro ministro ardisca replicare, ma subito essequirli. Et quando li mandati saranno segnati gratis. non si ricerchi sottoscrittione di Barigello Essecutore, & il gratis, ò in forma pauperum, s'intenda tanto per li Notario quanto per gli Essecutori. 15.

Non possino pigliare mercede ne altro, se non fatta realmente l'essecutione, ò reale ò personale, & per la rata d'essecutione fatta & essendo vna volta sodisfatti, siano obligati ritornare quante volte bisognarà à far noua essecutione, sin tanto che il creditore sia intieramente sodisfatto, senz'altra noua mercede. 16.

Quelli che contrauerranno alle cose predette alle quali non è prescritta pena, incorrano per la prima volta la pena di tre tratti di corda, per la seconda della frusta per la Città, & per la terza della Galera, da esseguirsi irremissibilmente dalli suddetti Giudici sena alcuna speranza di gratia. 17.

Et acciò ch'ogn'vno possa hauer notitia delli detti Ordini à Tasse, tanto li Barigelli, & Essecutori, quanto li Capitani delle Carceri, siano obligati tenere continuamente detti decreti stampati in vna tauola affissa nel muro, in parte ch'ogn'vno possa vederli, & leggerli d'ogn'hora, Auertendo particolarmente, che delle persone ignoranti non si pigli oltre il douere, sotto le pene sodette di scudi cinquanta, d'applicarsi à san Leonardo, & altre pene più graui. 18.

Declaratio Constitutionis super reformatione Tribunalium Vrbis, nuper editæ.

Est supra ista Reformatio in duabus constitutionibus hanc praecedentibus.

PAVLVS PAPA V. Edita An. D. 1612.

Motu proprio, &c.

CVm sicut accepimus nuper post nostram super Tribunalium Vrbis reformationem à plerisque, præsertim vero à Notarijs eorundem Tribunalium, nonnullæ difficultates super intelligentia & executione dictæ constitutionis, & taxarum inde confectarum, submotæ fuerint, Nos difficultates omnes opportuna declaratione tollere volentes, Motu simili. Causa huius declarationis.

§. 1. In primis quoad dispositionem, quæ habetur in vers. Notarij quorumcumque Tribunalium, declaramus, Notarios in causis Commissariis, summam aut valorem ducentorum ducatorum auri de Camera non excedentibus, teneri dare literas missiuas loco remissorialium, sed si dictam summam, seu valorem excesserint, & sint veræ Cap. illud est in const. 72. §. 19 n. 16.

veræ Commissariæ, Notarios ad dandas dictas literas missiuas loco remissorialium non obligamus. Et amplius declaramus copiam articulorum & interrogatoriorum, si quæ in Curia data fuerint, & in dictis missiuis introcludendorum, vltra taxatam mercedem aliorum nouem esse soluendam ad instar aliarum copiarum.

Cap. istud est. ibid. n. 26.

§. 2. Insuper quoad vers. Idem addendo, volumus eam partem quæ instat pro sententia teneri in actu depositionis sportularum, siue propinatum pro Iudice, etiam mercedem notæ sententiæ pro Notario deponere.

Cap. istud est. ibid. n. 37.

§. 3. Et quoad vers. Notarij non audeant, declaramus sufficere quod Notarius, aut vnus ex testibus cognoscat alterum ex contrahentibus. Et quando contrahens esset alienigena, siue peregrinus, aut tam vilis conditionis vt eius cognitio vel notitia esset in Vrbe difficilis, contractum nihilominus fieri permittimus cum licentia Gubernatoris, siue Auditoris Cameræ, aut Vicarij, vel Senatoris, seu Iudicum ipsorum, aut Burgi, modo dicta Iudicis licentia in instrumento adnotetur, ac pro ea nihil omnino, neque Iudici, neque Notario soluatur.

Cap. istud est. ibid. n. 22.

§. 4. Quoad vers. Citationes, monitoria, &c. post verba, Aut alterius illas obtinentis; Addatur, Et electo domicilio.

Hoc cap. est ibid. n. 36.

§. 5. In vers. Ad rogandum vero, &c. in fin. Addatur Volumus autem & declaramus, quod omnia testamenta & contractus intelligantur rogari nomine officij, siue Notarij primarij, non autem nomine proprio, etiam quod aliter exprimeretur, alias Notarij substituti, aut alioquin in aliorum officiis manentes seuerissime puniantur arbitrio Iudicum cuiusque Tribunalis.

Hoc cap. est ibid. n. 61.

§. 6. Quoad ad vers. Responsiones, declaramus excipiendas esse mulieres, & egregias personas, ad quas Notarius possit Iudicis arbitrio transmitti, qui Iudex quandocumque ipse dictis responsionibus aut iuramentis etiam in domo respondentis, aut iurantis, vel alibi interuenerit, nihil recipere possit aut debeat.

Hoc cap. est ibid. n. 121.

§. 7. Quoad vers. Notarij locorum piorum, declaramus, loca pia, quæ Notariorum opera vo hactenus consueuerunt, non posse de cætero alium Notarium, tam in ciuilibus quam in criminalibus eligere, quam vnum ex dictis Vicarij Notariis, inter quos & solita distributio seruetur, & solitæ merces soluatur.

Hoc cap. est ibid. § 20. n. 35. & seq.

§. 8. Quo vero ad registra, vers. Neque exigant, declaramus illa verba, nisi illis completis, intelligi de actis factis vsque ad diem petitæ confectionis extractus, siue registri.

Hoc cap. est ibid. n. 25.

§. 9. Quoad vers. Non rubricentur, declaramus, tunc non esse rubricandos processus de partibus quando bene fuerunt in partibus rubricati, alioqui prohibemus in Curia ab alio quàm à Notario causæ rubricari.

Hoc cap. est ibid. n. 3.

§. 10. Quoad vers. In vere autem Commissariis, & vers. Processus de partibus, declaramus non fuisse nostræ intentionis comprehendere Notarium Archiuij, qui propterea possit in causis Commissariis cuiuscumque valoris registra conficere, in illisque processus de partibus, remissoriales & compulsorias, siue excederent siue non folia 24. registrare, seruata in cæteris forma in dicta nostra reformatione contenta super registrorum confectione.

Hoc cap. est supr. in const. 71. § 21. n. 22.

§. 11. Quo vero ad Cursores, vers. Cursores pro qualibet citatione, declaramus Triuij regionem pro loca vltra fontem & arcum Triuij, non citra, nec vllo pacto inter partes longinquas enumerari loca illa quæ vel antea ipsi Cursores non enumerabant, vel pro quibus pro solita mercede bon. duorum contenti erant, ne quod a Nobis ad publicam vtilitatem, & tollendos abusus constitutum est, praua interpretatione contrarium pariat effectum.

Hoc est additum.

§. 12. Insuper declaramus pro citatione contra Episcopos, vel alias qualificatas personas, quinque bon. accipi posse, quando citatio sit personaliter contra ipsammet personam qualificatam executa, non autem contra procuratorem, vel aliter.

Hoc cap. est in d. const. 71. § 1. n. 14.

§. 13. Et dum in eadem nostra reformatione prohibetur Auditori Cameræ concedere remissoriam ad partes ad examinandum, vel repetendum citata parte testes ad instantiam Fisci, vel ad probandam eius intentionem, & prout latius in ea declaramus id non procedere, si aliqua legitima subsistente causa aliud in aliquo particulari casu ipsimet Auditori visum fuerit.

Hoc cap. est ibid. n. 4.

§. 14. Insuper in vers. Quodque supercessoriæ, &c. post verba, Vel alibi non susceperit. Addatur vel nisi ex legitima causa, & in causis sui Tribunalis tantum, & non alias.

Hoc cap. est ibid. § 1. n. 166. & seq.

§. 15. Quo ad taxas impressas post dictam nostram reformationem, infrascripta corrigi mandamus. In primis quo ad Notarios Cameræ deleatur versiculus, Idem fiat de pellibus, & vers. Idem de sapone, vtpote impressoris errore supernacaneè edita, ex quo iam super sufficienter erat prouisum.

Hoc cap. est ibid. n. 180.

§. 16. Quo ad vers. vltimum taxæ Notariorum Cam. incip. Pro non comprehensis, declaramus intelligi de expeditionibus gratiosis. In iudicialibus autem si quid in ea, vel aliis taxis fuerit prætermissum, seruetur de similibus ad similia.

Hoc cap. est in d. const. præced. § 7. n. 160.

§. 17. Quo ad taxas Notariorum Gubernatoris, Vicarij, & aliorum, vers. Pro restitutione depositi, bononenium pro quolibet scuto intelligi volumus in causis mercedum; in aliis vero bon. duos pro quolibet scuto permittimus, sicuti vere in taxa fel. rec. Pij Quarti prædecessoris nostri habetur, licet aliter aliquando fuerit per errorem impressum.

Hoc cap. est ibid. n. 70.

§. 18. Et in eadem taxa vers. Pro copia simplici cuiuslibet instrumenti in actis rogati, declaramus intelligi de instrumento actus iudicialis, non de simplici extraiudicialium instrumentorum copia, pro qua bene & ad instar boni originalis descripta, bon. 7. cum dimidio pro quolibet folio solui, & exigi permittimus.

Hoc cap. est in d. const. præced. § 4. in princ.

§. 19. Quo ad taxam Notariorum Rotæ in primo vers. iulios sexaginta sex, legendum declaramus, non autem sexaginta, prout impressoris errore fuit notatum.

Hoc cap. est in d. const. § 5. n. 16.

§. 20. Quo ad taxam Archiuij, vers. Pro instrumento absolutionis, mandamus corrigi iuxta taxam fel. rec. Gregorij XIII. prædecessoris nostri.

Hoc cap. est n. 62.

§. 21. Rursus in vers. Pro pauperibus, declaramus & volumus seruari eamdem fel. rec. Greg. XIII. vt admissi ad iuramentum paupertatis, iuxta formam dictæ taxæ soluant.

Hoc cap. est in d. const. præced. § 6. n. 44.

§. 22. Quo ad taxam Notariorum criminalium Gubernatoris, A. C. & aliorum vers. Pro quolibet folio copiæ indiciorum, declaramus intelligendum, vt quælibet pagina, id est facies cuiuslibet continere debeat lineas viginti quatuor, prout in nostra reformatione sub tit. de registris, §. singula folia, & alibi volumus intelligi. *Est sup. n. 35.*

Hoc cap. est in § 7. n. 4.

§. 23. Quo ad taxam fori Capitolini, vers. A centum vsque ad ducentos, Addatur verbum, Alios, errore scriptoris omissum.

Clausula sublata & decretum irritans.

Sicque per quoscumque Iudices ordinarios & extraordinarios, & etiam executores dictæ nostræ Constitutionis, iudicari & diffiniri debere, sublata, &c. irritum, &c.

Non obstantibus præmissis, ac prioribus literis super reformatione & taxis emanatis, cæterisque contrariis quibuscumque & cum decreto quòd præsentis sola signatura sufficiat, etiam absque alia data & registratura.

Placet Motu proprio. *PP. subscr.*

Sequitur declaratio eiusdem Reformationis, quoad Aromatarios vrbis.

PAVLVS PAPA V.

Motu proprio, &c.

Causa huius declarationis.

CVm post aliquas declarationes à Nobis constitutioni, quam super reformationibus Tribunalium Vrbis condidimus factas Aromatarij quædam eiusdem constitutionis capita ipsos tangentia declarari suppliciter postulauerint; Nos dubia tollere, & litibus occurrere cupientes.

Declaratio circa præscriptionem.

§. 24. Dum in præfata nostra constitutione dicitur, pro pretio aromatariæ seruandam esse præscriptionem quinquennalem, non obstante quauis interruptione, etiam per receptionem partis pecuniarum, aut per dationem aliarum rerum aromatariæ, declaramus dictam dispositionem non intelligi, neque locum sibi vendicare

care vbi vel interruptio fuerit iudicialis, vel aliter quam per propnos ipsorum libros Aromatarij suum creditum probauerint, quibus casibus dispositionem Statutorum Vrbis seruari volumus & mandamus.

Declaratio circa iurisdictionem criminalem.

§. 25. Insuper dum in eadem constitutione interdicimus Aromatariis, ne vllam prorsus audeant in quemquam exercere, sub quouis prætextu criminalem iurisdictionem, declaramus intentionis nostræ non fuisse adimere eis facultatem alias ipsis à fel. record. Clemente VIII. prædecessore nostro concessam, res medecinales ad eorum artes spectantes, visitandi, recognoscendi, & quod in eis corrupti, vitiati, vel adulterati repertum fuerit, proiiciendi, comburendique, ac iuxta delicti & negligentiæ qualitatem culpabiles repertos, debitis pœnis, non tamen corporis afflictiuis, quæ pœnæ Ecclesiæ, & Hospitali S. Laurentij in Miranda nuncupatæ eo ipso applicentur, & applicatæ censeantur, afficiendi. Quod tamen quoad libros negamus, etiam quod in illis fraus aliqua detegeretur, sed hoc à suo Iudice competenti cognosci ac definiri debere intendimus & mandamus.

Declaratio circa electionē Aromatarij mittēdi extra Vrbem ad visitandas aromatarias.

§. 26. Et cum in dicta constitutione nostra sancitum est, quod Consules nullam habeant iurisdictionem eligendi Aromatarium, quem Proconsulem vocant, ad visitandas aromatarias extra Vrbem, minusque subscribendi patentes vti Consules districtus Vrbis, & Superintendentes artis in Statu Ecclesiastico, sed talis eligendi potestas penes Protomedicum sit, & remaneat. Declaramus nostræ intentionis non fuisse quo ad hoc derogare concordiæ alias initæ inter Collegium Physicorum, & Collegium Aromatariorum, dum in ea dicitur, quod quotiescumque ad visitandas aromatarias extra vrbem, Medicus ex Vrbe mittendus erit, ne eis forsan artis aromatariæ imperitum sibi comitem adiungat, Protomedicus qui visitatores designandi ius obtinet, vrbanis aromatariis id denunciet atque ab eis exquirat, habeantne aliquem peritum & idoneum hominem, qui Medico illi huiusmodi visitationis munere, comes & minister esse velit, &c. iuxta prædictam concordiam confirmatam per felicis recordationis Gregorium Decimumtertium prædecessorem nostrum, sub die prima Iulij 1575. vers. Quotiescumque ad visitandas tabernas, &c. Dummodo Aromatarij neque iurisdictionem propterea in hoc sibi aliquam vsurpent iuxta formam dictæ concordiæ, neque electum Proconsulem vocent, neque patentes subscribant vti Consoles districtus Vrbis, neque quicquam contra tenorem nostræ prædictæ constitutionis faciant, sub pœnis in ea contentis.

Sola Signat. sufficiat.

§. 27. Et præsentis sola signatura sufficiat, etiam absque alia data, & registratura.

Papa subscr.

Placet motu proprio C.

LXXIV. Reuocatio omnium licentiarum, Monasteria Monialium ingrediendi, aut cum eis conuersandi, mulieribus hactenus concessarum.

Ad hanc materiam vide const. 28. Greg. XIII. Vbi gratia. lib. 2. vbi notaui.

Vide quæ de hac materia addidi sup. ad huius Pauli Const. 55. Facultatum.

Edita An. D. 1612.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

MOnialium statui, quæ secularia desideria abnegantes, Dei obsequio sese addixerunt, pastorali sollicitudine consulere cupientes, ad ea remouenda, quæ religiosam earum quietem, & regularem obseruantiam perturbare dignoscuntur, curam nostram libenter intendimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Reuocatio licentiarum ingrediendi Monasteria Monialium mulieribus secularibus cōcessarum.

§. 1. Quoniam itaque, sicut accepimus, experientia compertum est, non leuia incommoda licentias ingrediendi Monasteria Monialium mulieribus secularibus concessas, dictis Monialibus inferre: Nos malis huiusmodi opportuno remedio prouidere volentes; Motu proprio, & ex certa nostra scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes & singulas licentias ingrediendi Monasteria Monialium vbique locorum existentium, ac cum Monialibus conuersandi, & refectionem sumendi corporalem mulieribus cuiuscumque status, gradus, & conditionis existentibus, etiam Marchionali, & Ducali dignitate fulgentibus, sub quibuscumque verborum formis & tenoribus, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque fortioribus & efficacioribus, ac insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, ad tempus vel in perpetuum à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, & etiam à Nobis concessas, quarum tenores, ac si de verbo ad verbum insereremus, præsentibus haberi volumus pro expressis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium reuocamus, cassamus & irritamus, ac reuocatas, cassas, & irritas esse decernimus.

§. 2. Inhibentes mulieribus prædictis licentias huiusmodi habentibus, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, à qua non nisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo absolui possint, ne Monasteria prædicta prætextu licentiarum huiusmodi ingredi audeant, seu præsumant. *Pœna vtentiū licentiis.*

§. 3. Ipsorum vero Monasteriorum Abbatissis, seu Priorissis, ac Superioribus, sub eadem, ac priuationis suorum officiorum quæ obtinent, & inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, ipso facto sine alia declaratione incurrendis pœnis, ne eas introducere seu admittere, vel admissas quoquo modo retinere audeant, seu præsumant. *Pœna eas admittentium.*

§. 4. Quocirca dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis pro tempore existentibus Nunciis, ac locorum Ordinariis, necnon dictorum Monasteriorum Prælatis, & Superioribus, præcipimus & mandamus, quatenus præsentes literas publicari, & præmissa omnia obseruari faciant; Contradictores quoslibet, ac præmissis non parentes, per prædictas & alias sententias, censuras & pœnas aliaque iuris & facti remedia opportuna, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachij secularis. *Deputatio executorum.*

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac quibusuis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. *Derogatio contrariorum.*

§. 6. Quia vero difficile foret has litteras ad omnia loca deferri, Volumus quod earum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, ac sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, ac si essent exhibitæ vel ostensæ. *Fides transumptorum.*

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die decima Iulij 1612. Pontificatus nostri Anno Octauo. *Dat. P. An. 8. die 10. Iulij.*

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1612. Indictione decima. Pontificatus Sanctiss. D. N. D. Pauli Diuina prouidentia Papæ Quinti, Anno eius octauo. die vero 12. mensis Iulij. Retroscripta litera affixa & publicata fuerunt ad Valuas Basilicæ Principis Apostol. de Vrbe, ac in Acie Campi Floræ, per me Brandimartem Latinum Apostolicum Cursorem. Virginius de Virginiis pro Mag. Cursorum. *Publicatio.*

Erectio Congregationis, ac deputatio Officialium super Aquæ Paulæ & illius Aquæductus cura & administratione, in Alma Vrbe. LXXV.

Alterius aquæ Felicis adductionem in Vrbe, & dotis pro eius conseruatione assignationem fecit Sixtus V. sup. in sua constitutione 101. Supremi. lib. 2.

PAVLVS EPISCOPVS, *Edita A. D. 1612.*
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Sede S. Petri, meritis licet imparibus, diuina dispositione constitui, boni Pastoris fungentes officio, creditas nobis oues non solum sacris ac spiritualibus studemus munire præsidiis, sed temporalibus etiam commodis, illisque præsertim quæ sunt humanæ vitæ vsui necessaria

cessaria abundanter cumulare enixe curamus, vt aperitius deinde ad supremi Pastoris, ac mundi vniuersi procreatoris immensam benignitatem ac munificentiam extollendam, ab operibus hisce nostris, vt ab humanis linguis quotidie excitentur, ac fida veluti manu ad rerum diuinarum assiduam contemplationem laudemque deducantur.

Hic Pont. Vrbem Romam nouis ædificiis, Templis, viis aliisque modis illustrauit.

§. 1. Quod si omnium Christi fidelium, cæterarumque Ciuitatum, & locorum nostræ curæ & fidei commissorum, præcipua ratio Nobis habenda est, quanto impensius Vrbem Romam communem patriam, ac veritatis magistram, in qua Christus Dominus illam præ aliis diligens, Ecclesiæ fundamenta iecit, & stabiliuit, Nos in terris Christi vicem agentes ad ipsius imitationem præ cæteris amare, & nouis assidue ornamentis, commodisque augere & illustrare debemus? Hisce permoti causis Vrbem hanc nostram, tum in Templis, tum in ædificiis, viis, areis, aliisque structuris amplificare, ac pulchriorem, & commodiorem reddere non desistimus.

Et deinde aquarum fœcunditate decorare studet.

§. 2. Et iamdudum paterno considerantes affectu, illam licet in cæteris suis partibus aquarum opportunitate fœcundam, in Transtyberina tamen regione, ac Ciuitate Leonina, quæ Burgus S. Petri appellatur, earum vsu pene destitutam esse, ac propterea complura ibi existentia Templa virorum & sanctimonialium Cœnobia, Xenodochia, & alia pia loca, ædificiaque insignia, & quod caput est, ipsius Principis Apostolorum Basilicam, & Romani Pontificis Sedem & domicilium, aquarum commoditate carere, incommodo huic prouidere necessarium duximus.

Aquas multas, è locis ab Vrbe longe distantibus collectas, ma. no sumptu ad eam vno Aquæ ductu adduci fecit.

§. 3. Scientes itaque Aquæductum illum antiquitate atque operis magnitudine celeberrimum, per quem olim aqua Sabatina, & Alsietina, quæ etiam Augustæ à Cæsare Augusto Imperatore cognomentum sumpsit, in eandem Vrbem via Aurelia, ad Naumachias, aliasque delicias, & voluptuarios vsus Gentilium Romanorum influebat, siue barbaræ gentis, siue temporis iniuria dirutum ita iacere vt eius vestigia vix alicubi apparerent, vigilantia pastorali dignum sane putauimus, non solum impuros ac superstitiosos veterum ritus, vera religione, sacroque cultu emendare, verum etiam reliqua, vel ad ostentationem, & superbiam ab illis extructa, vel ad illicita animi oblectamenta, relaxationesque excogitata, ac deinde illorum temporum cuiusdam veluti intemperantiæ monumenta posteris relicta, in meliorem, ac necessarium vitæ vsum quantum in Nobis est conuertere, simulque intelligentes supra Lacum Sabatinum, Anguillariæ & Brachiam nunc dictum, ad radices collium eidem Lacui in illius ambitu dextrorsum superastantium, vltra Anguillariam, & Triuinianum, vigesimo octauo ab Vrbe milliario, complures aquarum perennium per silicum venas scaturientium visu & gustu iucundissimarum & saluberrimarum, fontes exoriri, de aquis prædictis colligendis, corriuandisque, ac in Vrbis, & Ianiculum, & Vaticanum eminentes Colles inducendis cogitauimus, pro certo habentes, has Aquas non solum regioni Transtyberinæ, & Palatio nostro Apostolico in Vaticano, ac locis omnibus dictæ regionis, & Ciuitatis Leoninæ, sed etiam vltra Pontes traductas in plura Castella diuisas, vniuersæ fere Vrbi, tum publicum, tum priuatum commodum allaturas, necnon loca Transtyberina incolarum paucitate pene alicubi deserta, vsu, & commoditate earum habitatu frequentiora, & frequentione iucundiora, ac saniora reddenda. In primis autem Aquæductum veterem, ac ipsas Aquas, sed longe salubriores quàm quæ primum ab Augusto, postea à felic. record. Adriano Papa prædecessore nostro reductæ sunt, earumque scaturigines & diuerticula peruestigari iussimus, certioresque facti ab iis quibus curam hanc demandauimus, Aquas huiusmodi colligi, & ad Vrbem Collesque præfatos cura solerti adhibita adduci posse; Nos neque laboribus, neque sumptibus pro huius Vrbis, & in ea degentium commodo, & vtilitate parcentes, opus aquæducendæ quamprimum aggredi, ac perficere deliberauimus. Ideoque compluctium aquarum fontibus salubrioribus, qui in Territoriis Brachiani, Vicarelli, Bassani, & Triuiniani, sub certis distinctis eorum denominationibus oriuntur, opportuna substructione comprehensis, corriuatisque riuulis vnà in receptaculum collectis atque confusis, & vnam aquam conficientibus, aquam omnem per nouum aquæductum quem ob veterem dissipatum, subterraneo & arcuato opere à fundamentis extruximus, & restituimus, ac inter cætera duobus sublimioribus arcubus prope Vrbem, cum suis subscriptionibus ad perpetuum rei monumentum erectis ornauimus. Longo nempe à priori receptaculo quinque & triginta millia passuum circuitu, ad eminentiorum collium, & humiliorum Vallium obices euitandos, & vt inflexo ductu crebroque anfractu melior inde aqua redderetur ad eamdem vrbem, Dei beneficio, ingenti omnium lætitiæ adduximus, & ex ea, quæ ad vncias centum supra mille simul ascendit, de maiori ipso aquæductu in via supra Sacellum sub inuocatione beatæ Mariæ Reposi vulgo nuncupatæ, trecentas in Vaticanum pro vsu Palatij nostri Apostolici, & Burgi S. Petri deriuauimus, reliquas octingentas vncias in Montem Ianiculum inter Portam diui Pancratij, & Ecclesiam diui Petri in Monte aureo noncupatam perduci placuit, vbi prædicto magnifico, lautoque Fonte extructo, ac ingenti sumptuosoque perpolitorum marmorum, & columnarum apparatu exornato, per quinque lapideas Aquilas, & Dracones, veluti per totidem latissima ora magno, vel astantium, vel è longinquo prospicientium oblectamento abunde aqua decurrit, ac perenne manat. Vt vero Fons ipse egregiaque eius structura meliorem è regione aduentantibus præstaret prospectum, ac deinde publico vsui commodior & visui iucundior esset, omnibusque ad eum accliuior & facilior pateret accessus, parte Montis in qua Fons ipse conspicitur quantum opus fuit depressa, aream satis amplam, & viam aperuimus, alia etiam ornamenta & commoditates in dies adiecturi. Atque vt cætera Vrbis publica & priuata loca, vsu & commoditate huius aquæ frui possint, eandem aquam vltra Sixtum, & quatuor Capitum dictæ Vrbis Pontes traduci, & in Castella diuisam, in Capitolium, & aliqua Vrbis loca distribui mandauimus.

Et modo pro d. Aquæ, ipsiusue aquæductus cura & conseruatione, Congregationem Aquæ Paulæ nuncupandam erigit.

§. 4. Cumque non satis sit Aquam huiusmodi adduxisse, & tantum opus summo labore, ac tam largo sumptu absoluisse, nisi in eius administratione, ac perpetua conseruatione exacta & præcipua quæque cura & diligentia adhibeatur, partes nostri Pastoralis officij esse cognouimus, vt huius aquæ & illius aquæductus, totiusque operis curam, & rationem talibus viris committamus, quorum opera, fide, prudentia, solertique studio, recte & feliciter regantur & gubernentur, ac alia quæ ad eorum conseruationem spectare noscuntur statuamus. Motu proprio, non ad alicuius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetua constitutione Congregationem Aquæ Paulæ noncupandam, in qua dilecti filij Cameræ nostræ Apostolicæ generalis Thesaurarius, & Archihospitalis S. Spiritus in Saxia de eadem Vrbe Præceptor, ac eiusdem Cameræ Commissarius etiam generalis, nunc & pro tempore existentes, necnon per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, ad nostrum, ipsorumque successorum beneplacitum deputandi, vnus ex eiusdem Cameræ Præsidentibus Clericis, & duo Ciues Romani esse debeant, perpetuo erigimus & instituimus, ac ex nunc ad ipsam Congregationem Magistrum Galeatium Sauuitalem eiusdem Cameræ Præsidentem Clericum, & Alexandrum Mutum, ac Paulum Mellinum Ciues Romanos, dilectos filios, quibus Nos alias ducendæ aquæ huius curam demandauimus, & de quorum prudentia, fide & integritate plurimum in Domino confidimus, ad beneplacitum similiter nostrum deputamus.

Protectorem d. Congregationis Illustrissimum D. Burghesium deputat.

§. 5. Ipsique Congregationi dilectum filium nostrum Scipionem tit. S. Chrysogoni presbyterum Cardinalem Burghesium nuncupatum, nostrum secundum carnem ex sorore germana nepotem, durante eius vita præficimus, & in Aquæ Paulæ, & illius aquæductus & operis prædictorum Protectorem similiter ad eius vitam deputamus, ipsam protectionem & præfectionem post ipsius Cardinalis obitum alteri concedi prohibentes, sed eas post obitum prædictum cessare, & penes dictam Congregationem remanere debere decernentes & declarantes.

Secretarium eiusdem Congregationis Io. Iacobum Bulgarinum, eligit.

§. 6. Præterea dilectum filium Io, Iacobum Bulgarinum, quem alias ad curam scripturarum huius negotij deputauimus, ad eius etiam vitam, cum honoribus & oneribus, iuribusque & emolumentis solitis & consuetis, etiam in remunerationem laborum per eum, tam in opere huiusmodi quam pro seruitio & vtilitate Cameræ nostræ impensorum, eiusdem Congregationis Secretarium, cui Castella, & receptacula, illorumque claues custodiendi, & ne à quoquam amplius aut latiori modulo, seu fistula, vel alias quam fuerit impetratum vel concessum aqua accipiatur animaduertendi cura & onus incumbat, constituimus, deputamus, ac declaramus, & esse volumus.

Congregationis iurisdictionē & facultates præscribit.

§. 7. Dictæque Congregationi vniuersam custodiam, & curam aquæ, & aquæductus, ac operis prædictorum, per præsentes committimus, & mandamus, illiusque Deputatis prædictis semel singulis mensibus, & quoties opus fuerit se congregandi, & aquam prædictam pro vsu & commodo, tam publico, quàm priuato, & à quauis parte aquæductus, & ad quasuis Vrbis regiones & loca deducendam, distribuendi & erogandi, & postquam fuerit distributa & erogata per cessionem vel consensum obtinentium, in alia etiam transferendi, litterasque patentes desuper sub Scipionis Cardinalis quoad ipse vixerit, & successiue sub Thesaurarij pro tempore existentis præfatorum sigillo & nomine expeditas, desuper concedendi, necnon pro ipsius aquæductus, & operis conseruatione ea quæ facienda, quæ vitanda fuerint decernendi, ac super præmissis etiam statuta condendi, eaque mutandi, corrigendi, variandi, & de nouo faciendi, ac de & super eisdem præmissis, & eorum occasione inter & contra quascumque personas cuiusuis status, gradus, ordinis, & conditionis, ac quauis tam Ecclesiastica quàm temporali dignitate, titulo & honore fulgentes, summariè, simpliciter, & de plano, manuque regia, & sola facti veritate inspecta cognoscendi, procedendi, iudicandi, & definiendi, necnon citandi, ac vbi, quando, ac quoties opus fuerit inhibendi, ac pecuniarias, & vbi personarum & casuum qualitatem sic exigere Congregatio ipsa iudicauerit, etiam corporis afflictiuas pœnas contra transgressores statutorum prædictorum, & alios contra quos opus fuerit eorum arbitrio imponendi, & ad illarum, necnon etiam earum quæ de iure communi, ac dictæ Vrbis statutis de custodiendo aquæductu, aut alias in similibus constitutæ sunt incursus declarationem & executionem, omni & quacumque appellatione, reclamatione, reuisione, & recursu penitus & omnino remotis, deueniendi, ac deueniri mandandi & faciendi, aliaque necessaria & opportuna gerendi, & exequendi etiam priuatiue quoad omnes Iudices & Officiales Romanæ Curiæ, ita tamen vt vbi dicta Congregatio ad executionem alicuius pœnæ corporis afflictiuæ super præmissis deueniendum duxerit, executionem huiusmodi dilecto filio moderno, & pro tempore existenti dictæ Vrbis Gubernatori, qui ad illam omni & quacumque appellatione pariter remota procedat, committere atque demandare debeat, similiter perpetuo tribuimus, concedimus, & impartimur plenariam & omnimodam potestatem, facultatem, & auctoritatem.

Visitatores aquæductus duos esse, & deputari præcipit.

§. 8. Insuper, vt præmissa omnia accuratius perficiantur, duos aquæductus & operis huiusmodi Visitatores, quorum præcipuum inter alia aquæductum inuisere, & perlustrari, repurgari, ac resarciri facere, ac vt aqua aliquo pacto non inficiatur, nec in aquæductu aliquid vitij fiat, neve à quopiam in aquarum iuribus vlla fraus, doluse committatur, minusque aquæ, siue clandestine, siue palam, per vim aut propria auctoritate, & nisi permissione aut consensu ipsiusmet Congregationis accedente, & iuxta modum ab ea præscribendum, etiam prætextu seu vigore cuiuscumque rescripti, seu concessionis nostræ vel successorum nostrorum Romanorum Pontificum alio detineatur, seu deducatur prouide cauere, fornices, & parietes vniuersos, & ipsum opus ac ædificium integrum diligenter tutari, & quicquid in reparatione indigere, aut in aquæductu, & illius iuribus aliquid vitij seu damni factum fuisse, vel fieri repererint, quamprimum eidem Congregationi renunciare, ac de mandato eiusdem Congregationis reparationem & prouisionem opportunam adhibere, ac in omnibus iussa Congregationis præfatæ, vt ad effectum perducantur efficere munus existat, & esse debeat per Scipionem Cardinalem quoad vixerit, & eo vita functo per Congregationem huiusmodi deputari, ipsisque Visitatoribus, ac prædicto Io. Iacobo, & pro tempore existenti Secretario huiusmodi quinque scuta monetæ singulis mensibus constitui, & persolui mandamus & volumus.

Ducenta loca ducentorum Montis non vacabilis, vt eorum annuum redditus pro aquæductus conseruatione deseruiat, assignat.

§. 9. Postremo, vt impensæ quæ necessario fient in reparatione & conseruatione prædictis, necnon vt Officialium, & Ministrorum salaria solui possint, ducenta loca alicuius Montis non vacabilis de pecuniis Cameræ Apostolicæ, sub nomine, & in fauorem aquæductus prædicti quamprimum emi etiam mandamus, illaque sic empta ex nunc pro eiusdem aquæductus, & illius operis perpetua dote assignamus hoc modo, videlicet vt illorum annuus redditus illorumque sors numquam imminuatur, neque in alios vsus quàm dicti aquæductus conuertatur. Quicquid autem ex ipso redditu, impensis necessariis, & salariis deductis annuatim superfuerit, sorti accrescat, & in emptionem aliorum locorum eiusdem Montis in sortis incrementum collocetur, & ipsius redditus, ac incrementi administratio ac libera dispositio, nunc & in perpetuum penes dictam Congregationem sit & esse debeat, non possit tamen redditus ipse in toto vel parte, alias quàm per Congregationis mandata Depositario huius Montis, nunc & pro tempore existenti diregenda exponi, & per dictum Depositarium absque eiusdem Congregationis mandato solui, prout id omnino prohibemus.

Obseruantia præmissorum iniungitur.

§. 10. Decernentes præmissa omnia & singula per eos ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, firmiter, & inuiolabiliter perpetuo obseruari debere, ac irritum & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogatur.

§. 11. Non obstantibus piæ memoriæ Pij Papæ IV. prædecessoris nostri quatenus opus sit super gratiis interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus registrandis, ita quod præsentes etiam si in ipsa Camera registratæ, vel in ea insinuatæ non fuerint, nihilominus perpetuo valere, & in suo robore persistere debeant, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusuis facultatibus, priuilegiis, indultis & litteris Apostolicis, nostro & pro tempore existenti Romani Pontificis Camerario, seu Cameræ Apostolicæ, & eius Præsidentibus Clericis aliisque Officialibus & Ministris quibuscumque, etiam iteratis vicibus, etiam motu simili ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam Consistorialiter, per Nos & Prædecessores nostros quomodolibet, etiam cum derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque & aliis decretis, ac tam Præceptori Archihospitalis prædicti, quàm Deputatis Aquæ Paulæ, & quibusuis aliis communiter vel diuisim concessis, approbatis, & innouatis, etiam in corpore iuris clausis, etiam præmissa fieri specialiter prohibentibus, eorumque vsibus, & naturis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores huiusmodi, ac si præsentibus etiam de verbo ad verbum, & forma in illis tradita nihil penitus omisso obseruata insererentur, eisdē præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter & expresse, motu, scientia, & potestate paribus derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis apponitur.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum erectionis, institutionis, præfectionis, constitutionis deputatorum, deputationis, declarationis, commissionis, demandationis, tributionis, concessionis, impartitionis, voluntatum, mandatorum, assignationis, prohibitionis, decretorum, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc

attentare

attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

D.P. An. 8. Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, 1612. Idibus Septembris, Pontificatus nostri Anno 8.

Publicatio. *Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi 1612. Indictione 10. Pontificatus Sanctissimi D. N. D. Pauli Diuina prouidentia Papæ V. Anno eius 8. die vero 29. mensis Nouembris, præsentes literæ Apostolicæ, affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Vrbe, in Valuis Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis & consuetis Vrbis, per nos Apostolicos Cursores infrascriptos.*

Ita est. Balthassar Vacca Curs. Ita est. Virginius de Virginiis Curs.

Brandimartes Latinus Mag. Curs.

LXXVI. Facultas Deputatorum à Capitulo Conuentuali Eremi Montis Senarij, Ordinis Fratrum Seruorum B. Mariæ Virginis, in recipiendis Nouitiis. Et mitigatio ieiunij in pane & aqua, pro quarta feria hebdomadæ.

Hæc Eremus instituta vel potiùs restituta fuit anno 1593. tempore Clem. VIII. vt videre est supra in eius const. 80. Decet.

Cætera de Ordine isto Seruitarum vide sup. in const. 1. Martini V.

Edita An. D. 1612.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. SEdis Apostolicæ circumspecta benignitas, personarum quarumlibet, in Eremis & aliis locis regularibus Altissimo famulantium votis ad pij eorum instituti propagationem & incrementum tendentibus, libenter annuit, easque fauoribus prosequitur opportunis.

Facultas Deputatorum à Capitulo Conuentuali, in recipiendis Nouitiis ad Eremum. §. 1. Hinc est quod nos supplicationibus nomine dilectorum filiorum Eremitarum domus Montis Senarij Florentinæ Diœcesis, Ordinis Fratrum Seruorum B. Mariæ, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eisdem Eremitis perpetuo concedimus & indulgemus vt in eorum domo tres ex antiquioribus à Capitulo Conuentuali eiusdem domus deputari possint, qui eandem habeant facultatem & potestatem in admittendis Nouitiis, quam habent Capitula generalia, & prouincialia, aliaque deputandi iuxta constitutionem super Nouitiorum receptione à fel. record. Sixto Papa V. prædecessore nostro editam, sub Dat. 6. Kal. Decembris, anno 3. & alteram eius declarationem, sub Dat. 12. Kal. Nouembris, anno quarto eius Pontificatus, dummodo in reliquis earundem constitutionum formam seruent, ad hocque plenam, & amplam facultatem, & auctoritatem dictis Deputatis impartimur. *Illæ constitutiones sunt supra lib. 2.*

Derogatio contrariorum. §. 2. Non obstantibus prædictis Sixti V. & aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Dat. P. A. 8. 2. Octobr. Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die 2. Octobris 1612. Pontificatus Nostri Anno 8.

Sequitur supradicta mitigatio Ieiunij in pane, & aqua.

Edita An. D. 1612.

PAVLVS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam.

Clem. VIII. octogesima constit. 80. supra. ALias fel. record. Clementi Papæ VIII. prædecessori nostro, &c. Omittitur narratiua residua quia ipsa est Bulla 80. Clem. VIII.

Petitio mitigationis ieiunij in pane & aqua. §. 3. Cum autem sicut pro parte dilectorum filiorum Maioris, & Conuentus Fratrum Eremitarum dictæ Eremi Montis Senarij, Nobis nuper expositum fuit, quod prædicti Prior Generalis, ac Prior & Fratres dictæ domus Annunciatæ, concessa sibi vt præfertur facultate vtentes, erectionem & alia præmissa fecerint, statuerint, & ordinauerint, experientia vero compertum sit, quod ieiunium in pane & aqua tantum, in tribus prædictis quarumlibet hebdomadarum Aduentus, & Quadragesimæ feriis obseruandum, dictorum Fratrum Eremitarum vires nimis debilitet, ac valetudini officiat, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, vt sibi in præmissis, vt infrà prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio dictæ mitigationis. §. 4. Nos igitur attendentes, quod prædictorum Fratrum Eremitarum institutum, etiam si dicta panis & aquæ ieiuniorum obseruantia moderetur tantum, satis arctum remanet, humanæ infirmitati aliquid indulgendum duximus; itaque eosdem Fratres Eremitas, specialibus fauoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eisdem nunc & pro tempore existentibus Eremi prædictæ Fratribus Eremitis, vt in Feria quarta cuiuslibet hebdomadæ Aduentus, & Quadragesimæ, in pane & aqua tantum ieiunare minime teneantur, firmis in reliquis remanentibus literis prædictis, dicta auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Iussio desuper non molestandi Eremitas. §. 5. Decernentes ipsos Fratres Eremitas super præmissis, aut eorum aliquo nullo modo molestari vel perturbari quoquo modo posse, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio. §. 6. Non obstantibus literis prædictis, ac quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Eremi prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis, quibus omnibus & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 8. 13. Octobr. Datum Tusculi, sub Annulo Piscatoris, die 13. Octobris 1612. Pontificatus nostri Anno 8.

Apostolica benedictio ad Petrum Patriarcham Maronitarum Antiochenum, facultasque ei tributa, omnes Catholicos Maronitas benedicendi, cum Indulgentiarum elargitione. LXXVII.

Pro hac Maronitarum natione, Collegium Scholarium bonis artibus & catholicè instruendorum, erexit in in Vrbe Gregorius XIII. in sua constitut. 91. Humana, lib. 2.

Edita A. D. 1612.

PAVLVS PAPA V.
Venerabili Fratri, Petro Patriarchæ Maronitarum Antiocheno, salutem & Apostolicam benedictionem.

Patriarcha Maronitarũ Pontificus benedictionem pro se & aliis postulat. §. 1. QVoniam fraternitatis tuæ nomine, Apostolatui nostro Nobis nuper expositum fuit, quod nostram Apostolicam benedictionem Tibi, cæterisque Venerabilibus fratribus nostris, Archiepiscopis, Episcopis, dilectisque filiis, Clero & populo Maronitarum impartiri desideras.

Qui illã sibi impartitur. §. 2. Idcirco Nos, pro desiderio huiusmodi boni pastoris, benigne satisfacere volentes, eidem Fraternitati tuæ huiusmodi Apostolicam benedictionem libentissime impartimur.

Et aliis, auctoritate ipsius Pontificis benedicendi munus iniungit. §. 3. Quo vero ad Archiepiscopos, Episcopos, Clerum & populum prædictos attinet, vt eorundem personas vtriusque sexus respectiue, tuosque etiam & illorum agros,

agros, possessiones, domos, & bona quæcumque, ex parte omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, & nostra, eadem Fraternitas tua per se vel alios, Episcopali tamen dignitate fungentes, vna vice tantum benedicere.

Præsentibusque huic benedictioni confessisque & sacra communione refectis, remissionē peccatorum elargiendi.

§. 4. Iisque præterea, qui confessi, & sacra communione refecti huic benedictioni præsentes erunt, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino, eadem auctoritate nostra Apostolica elargiri possit, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Deū insuper orat, vt ipsum Patriarcham, totāque Maronitarū nationem impleat benedictione sua.

§. 5. Precamurque Dominum, vt aperiens manum suam, impleat vos, & bona vestra, & vniuersam Maronitarum Catholicam nationem benedictione sua.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1612. 10. Kalend. Decembr. Pontif. nostri Anno 8.

Dat. P. An. 8. 22. Nouemb.

LXXVIII. Erectio Seminarij sub inuocatione S. Pauli in Vrbe, Fratrum Carmelitarum Discalceatorum Congregationis Italiæ, pro Christianæ fidei propagatione.

De hoc Ordine dixi supra in constit. 64. Gregorij XIII. Pia lib. 2.

Edita A.D. 1613.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romani Pontificis prouidentia circumspecta, animarum saluti assidue inuigilans, quæ antea prouide facta fuisse videntur, si rerum, & temporum ratio postulauerit, nonnunquam in melius commutat, prout in Domino conspicit salubriter expedire.

Instituit hic Pont. Congregationē sub inuocatione S. Pauli ex Ordine Carmelitanorum Reform. pro Christianæ fidei propagatione.

§. 1. Alias siquidem pro missione ad conuersionem Infidelium instituenda, per nostras in simili forma Breuis expeditas literas, sub datum 22. Iulij 1608. Pontificatus nostri anno 4. Motu nostro proprio, ex Ordine B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo nouæ reformationis, tam Hispaniarum quam Italiæ, vnam Congregationem sub inuocatione S. Pauli, ab vno Commissario generali, cum Diffinitorum interuentu regendam perpetuò ereximus, ipsamque Congregationem & eius Commissarium generalem, ac Fratres, illorumque Monasteria, domos, & bona, ab omni iurisdictione Ordinariorum locorum quorumcumque, necnon ab omni obedientia Præpositorum generalium, tam Congregationis Hispaniæ, quàm Italiæ, præterquam in nonnullis tunc expressis, etiam perpetuo eximimus, & liberauimus, ac sub nostra & Sedis Apostolicæ protectione subiecimus, aliaque fecimus prout in dictis literis plenius continetur.

Eam modo reuocat.

§. 2. Quoniam autem sicut nobis innotuit, nouæ Congregationis huiusmodi erectio, & alia præmissa iustis de causis, vt effectum sortiantur non expedire in Domino dignoscitur. Idcirco Nos dictarum literarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso habentes, motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Erectionem Congregationis S. Pauli, & literas prædictas, ac in eis contenta, & si quæ sint inde secuta quæcumque, tenore præsentium perpetuo cassamus, irritamus & annullamus, viribusque, & effectu euacuamus.

Seminarium tamen que in Vrbe pro dictis Fratribus Congregationis Italiæ ad eundem effectum erigit.

§. 3. Cupientes autem dicti Ordinis Fratres in pio eorum propagandæ religionis zelo confouere, nihilque quod conuertendis ad fidem infidelibus, & reducendis hæreticis opportunum in Domino iudicamus prætermittere, in ædibus per dictos Fratres in Monte Quirinali prope Ecclesiam Monasterij Monialium sanctæ Susannæ de Vrbe nouiter extructis, vnum Seminarium dicti Ordinis Congregationis Italiæ, sub inuocatione S. Pauli, in quo prædicti Ordinis Fratres, qui ad messem Dominicam aptiores videbuntur, diuersarum linguarum & controuersiarum scientiam ad euertendos errores Hæreticorum, Schismaticorum, Saracenorum, Gentilium, & Iudæorum, aliorumque infidelium, necessariam addiscere, & maioribus vigiliis, abstinentiis, aliisque virtutum exercitiis assuescere possint, indeque edocti, pro arbitrio Superiorum ad infidelium partes pro conuersione animarum proficisci debeant, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus etiam perpetuo erigimus.

Gratias aliorum quorumcumque Ordinū elargitur.

§. 4. Necnon Seminario huiusmodi, illiusque Rectori, & Fratribus, quod omnibus priuilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, concessionibus, gratiis, tam spiritualibus quam temporalibus, & indultis quibus alij Fratres, tam Mendicantes quàm non mendicantes, vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, similiter vti, potiri, & gaudere possint & debeant, concedimus & indulgemus.

Clausulas præseruatiuas & decretum irritans apponit.

§. 5. Decernentes, præsentes literas & in eis contenta quæcumque, perpetuo valida & efficacia fore, ac suos plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon prædicti, & quorumcumque aliorum Ordinum statutis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Ordinibus, illorumque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet.

§. 7. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, aut sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 7. Martij 1613. Pontif. Nostri Anno 8.

D. P. A. 8. die 7. Martij.

Contra Monachos S. Bernardi Congregationis Cistercienſium Italiæ, dignitates & officia ipsius Congregationis, conquisitis extra eam fauoribus, ambientes, eorumque complices & fautores. Necnon contra Superiores, eosdem in electionibus fauores attendentes.

Congregationem istam firmauit Alexander VI. in sua constit. 7. Plantatus. lib. 1. vbi alia etiam de Cisterciensi Ordine notaui.

PAVLVS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1613.

Vt Ambitus Monachorum Congregationis S. Bernardi Cistercien. in Italia reprimatur.

Alias per Nos, accepto quod quidam in Ordine S. Bernardi Congregationis Cistercienſium Italiæ, professionis & regulæ quam professi sunt penitus immemores, nimiaque dignitatum, & officiorum Ecclesiasticorum in d. Congregatione consequendorum ambitione ducti, pro iis consequendis Ecclesiasticorum & secularium Principum studia requirebant, commendatitias literas, aliosque fautores & gratias propterea expectabant, quibus adiuti, quos ipsi ex se promeruisse minime confidebant, gradus & dignitates in eadem Congregatione consequi valerent, sicque eiusdem Congregatio-nis

nis quietem non sine animarum suarum periculu perturbabant.

Hic Pontifex fauores extra Religionem, pro habendis gradibus in ea, exquirentibus pœnas impo-suit, vt in alia eius constit. quam vt hic plene relatam prætermisi.

§. 1. Nos malum hoc ab eodem Ordine & Congregatione, pro nostra pastorali sollicitudine expellere summopere cupientes, motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, eos omnes & singulos Monachos dicti Ordinis & Congregationis, cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentes, qui ex tunc de cætero ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis, & Congregationis assequenda, intenti, & ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque personarum, tam secularium quàm Ecclesiasticarum, de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiã Cardinalatus honore, & quacumque seculari dignitate, & excellentia, etiã imperiali, regali, & ducali fulgentium, fauores recurrissent, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis, directe vel indirecte, palam vel occulte, ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aspirassent, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quæsissent, aut etiam sponte oblatis, & minime conquisitis vsi fuissent, illorumque complices, & fautores, ad quascumque prælaturas, dignitates, & officia, gradus, honores, administrationes & munera in ipsa Congregatione obtinenda perpetuo inhabiles declarauimus, & obtentis per eos prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis huiusmodi eo ipso priuauimus; ac priuatos voce tam actiua, quàm passiua carere decreuimus & declarauimus.

Superioribus fauores huiusmodi attendentibus pœnam inobedientiæ, & excommunicationis latæ sententiæ iniunxit, vt ibidem.

§. 2. Atque in virtute Sanctæ Obedientiæ; ac sub censuris, latæ sententiæ pœna, omnibus dicti Ordinis, & Congregationis Superioribus & Prælatis, quocumque titulo nuncupatis, etiam Præsidenti, & Patribus diffinitoribus, tunc præsentibus & futuris præcepimus, districteque mandauimus, ne quempiam vllo tempore precibus, literis, nec fauoribus adducti, vel alias ad instantiam, seu requisitionem vel contemplationem Principum, vel Prælatorum aut aliorum quorumcumque, tam secularium quam Ecclesiasticorum, extra dictum gremium existentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum, ad cuiusuis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & officia prædictæ Congregationis promoueri, vel pœnas aliquas remittere auderent vel præsumerent, & alias prout in nostris desuper in simili forma breuis sub die 27. Iulij 1605. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Ambientibus supradictis eandem excommunicationis pœnam addit.

§. 3. Nos qui pro muneris nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus, vt Ecclesiastica regularisque disciplina pristino exundori restituatur, ac huiusmodi ambitionis malum, ne altius serpat, per amplius prouidere volentes, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, omnibus & singulis Monachis dicti Ordinis, & Cõgregationis, cuiuscumque status, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentibus, ne de cætero ad Prælaturas, grados, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia Officia dicti Ordinis, & Congregationis assequenda, ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque personarum, tam secularium quam Ecclesiasticarum, de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque seculari dignitate fulgentium fauores recurrant, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis directe vel indirecte, palam vel occulte, ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aspirent, vel aliis minus legitimis & honestis rationibus ea obtinere quærant, aut etiam sponte oblatis fauoribus, & minime conquisitis vtantur, in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, per contrafacientes ipso facto incurrenda, districte præcipimus, mandamus, ac prohibemus.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstan. præmissis, necnon omnibus illis, quæ in dictis literis volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque, aut si prædictis Monachis, vel quibusvis aliis communiter aut diuisim ab Apostolica sit Sede indultum quod interdici, &c. mentionem.

Hanc legem in Monasteriis publice legi mandat.

§. 5. Vt autem harum literarum notitia ad omnes d. Ordinis & Congregationis Monachos facilius deueniat, Volumus illas in Monasteriis d. Congregationis publice legi, illasque in Monasterijs huiusmodi lectas sic arctare, ac si legitime vnicuique intimatæ essent.

Transumptis quæ credi iubet.

§. 6. Illarumque exemplis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo Præsidentis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eamdem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur si eædem exhiberentur.

Dat. Romæ apud S. Petrum, &c. die 30. Martij 1613. Anno 8. *Dat. P. An. 8. 30. Martij.*

Declaratio super reformatione scrutinij in Superiorum electionibus, Ordinis Eremitarum S. Augustini. LXXX.

Alia quæ hunc Ordinem concernunt, indicaui hic sup. in const. 48. Admonemur. & const. 76. Sedis. vide etiam aliam constit. huius Pont. inf. num. 93. Prouisionis.

Edita An. D. 1614.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis nostra sollicitudo nos admonet, vt ea quæ regularium sub sancto religionis iugo Deo militantium felici regimini conducunt, præsertim in Superiorum & Officialium, à quibus recta eorum Ordinum administratio maxime pendet, electionibus obseruari omnino curemus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Electiones Prioris generalis & aliorum Officialium, fiant in Capitulis per suffragia secreta & clausa, non aperienda nisi datis omnibus suffragiis.

§. 1. Igitur vt Prioris generalis, aliorumque Officialium Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, tàm in proximo generali in domo regulari S. Augustini de Vrbe, quàm in aliis vbilibet perpetuis futuris temporibus celebrandis Capitulis electiones, cum zelo honoris Dei, & regularis disciplinæ obseruantiæ vtilitate & incremento, recte in Domino fiant, sublatis iis quæ libertatem in ferendis suffragiis tollere, aut quomodolibet minuere possent, Motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium perpetuo statuimus & ordinamus, eiusdem Prioris generalis, & quorumcumque Superiorum, & aliorum Officialium d. Ordinis in proximo prædicto generali, & aliis quibuscumque Capitulis, electiones per secreta & clausa suffragia fieri debere, quæ aperiri & legi non possint, nisi postquam omnes qui suffragaturi sunt, suffragia tulerint, ita vt illi qui vota recipient, aut electioni assistent, intelligere aut scire non possint in cuius fauorem quisque suffragatus fuerit, in reliquis vero eiusdem Ordinis constitutiones ab Apostolica Sede approbatas seruari debere præcipimus & mandamus, decernentes irritum & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 2. Non obstan. quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac d. Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque apud Nos, & Sedem Apostolicam pro tempore existentibus Protectoribus, & Præsidentibus in dictis Capitulis, & quibusuis aliis Superioribus & personis, per Nos, seu quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis clausulis & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio huius constit. fienda in Congregatione vocalium vt sufficienter ligat.

§. 3. Volumus autem & decernimus, vt præsentes nostræ in Congregatione vocalium ante electionem eiusdem proxime futuri Prioris generalis ad hunc effectum conuocanda

canda publicatæ, obligent & adstringant perinde ac si singulis personaliter intimatæ fuissent.

D.P.A.9.die 16.Maij.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 16. Maij 1614. Pontif. Nostri Anno 9.

Sequitur declaratio dictæ Constitutionis.

Edita An. D. 1614.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dubiorum propositio.

§. 4. NVper à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet, Pastoralis, &c. *vt supra.* Cum autem ex eo quod in constitutionibus d. Ordinis inter cætera cauetur, quod in electione Prioris generalis huiusmodi, Scriba in paucis schedulis scribat plura nomina, & cognomina diuersorum Patrum ab Electoribus petita, & quod vnusquisque ex Electoribus petat plura nomina diuersorum in diuersis schedulis scribi, ex quibus illam tantum mittat in bussula in qua fuerit nomen, & cognomen illius Patris, quem ipse voluerit in Priorem generalem eligere, dubitari contigerit, an per constitutionem nostram suprascriptam Scribæ ministerium huiusmodi sublatum fuerit, ita vt nomina diuersorum Fratrum ab Electoribus petita per Scribam in diuersis schedulis, vt præfertur, scribi amplius non possint. Et præterea quoniam Nobis innotuit electiones Priorum Prouincialium & Conuentualium, aliorumque Officialiũ in Capitulis generalibus, & prouincialibus respectiue, per secreta & clausa suffragia, vt præfertur, hoc est per secretas schedulas ob eorũ multitudinẽ difficile fieri posse.

Declaratio quod prædictæ electiones fiãt absque Scriba.

§. 5. Nos licet constitutio nostra prædicta satis aperta sit, ad omnem tamen ambigendi occasionem tollen. omnesque interpretationes Conc. Trid. decretis, nostræque menti & secretæ electioni contrarias penitus arcendas, & prohiben. & ad amputan. quascumque difficultates, quæ possent in prædictis electionibus exoriri, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, Scribæ ministerium prædictum, tam in electione Prioris generalis quam aliorum quorumcumque Superiorum & Officialium huiusmodi adhiberi minime posse, sed electiones prædictas absque eius ministerio, & omnimode secretas, iuxta decreta prædicti Conc. Trid. esse debere.

Aliorum autem per fabas secretas.

§. 6. Insuper electiones Priorũ Prouincialium & conuentualium, aliorumque Officialium (Prioris & Procuratoris generalium, ac Assistentium in generalibus, necnon similiter Prouincialium, & Diffinitorum in Prouincialibus Capitulis, electionibus dumtaxat exceptis) per secretas fabas fieri posse decernimus pariter & declaramus.

Clausula sublata, &c.

§. 7. Sicque per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos, quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, similiter decernimus.

Clausula derogatoria.

§. 8. Non obstantibus omnibus illis, quæ in literis nostris prædictis volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio quæ sufficiat.

§. 9. Volumus autem vt præsentes nostræ in Capitulo conuentuali domus S. Augustini de Vrbe, in quo Prior generalis, ac Procurator etiam generalis dicti Ordinis, necnon Assistentes esse debeant, lectæ & publicatæ perinde omnes afficiant, ac si in Capitulo generali publicatæ, & legitime intimatæ fuissent.

Transumptorum fides.

§. 10. Vtque earum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 10. die 14. Iulij.

Dat. Romæ apud S. Mariã Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 13. Iulij 1615. Pontificatus Nostri Anno 10.

LXXXI. Regimen & administratio Scholarum Piarum in Alma Vrbe ad pauperes gratis erudiendos institutarum, & vbicumque instituendarum, Cõgregationi Clericorum secularium B. Mariæ perpetuo demandatur, ipsaque Congregatio B. Matris Dei de cætero nuncupari decernitur.

Congregationem istam pridem ab Episcopo Lucensi in ea Ciuitate institutam, approbauit Clemens VIII. in eius const. 123. Ex quo diuina. hic sup.

Mox alia pro feliciori huius Congregationis regimine decernere intendit hic Sanctissimus Pontifex, sed vsque modo eius desuper constitutio firmata non fuit.

Erexit postea hic idem Pont. Congregationem Clericorum Pauperum Matris Dei nuncupatorum, ad pauperes scholares pie, & absque vllo præmio docendos, in Const. 101. Ad ea. hic inf. vbi alias Constitutiones de eadem Congregatione postea in Religionem erecta, videre poteris.

Edita An. D. 1614.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter pastoralis officij curas, quæ Romani Pontificis animum assidue sollicitum habere debent, illa non mediocris esse dignoscitur, vt Christi fideles piis moribus, & doctrina imbuantur.

Quia opus Scholarum Piarum ad pauperes gratis erudiendos pridem in Vrbe institutum.

§. 1. Quapropter vt pium, ac maxime laudabile opus, pauperes erudiendi, & instituendi in Alma Vrbe nostra pridem diuina gratia institutum, in dies magis ad Dei gloriam promoueatur, pro nostri muneris debito libenter procuramus, & cum operarij religioso zelo labores suos in agro Domini tam fructuose impendere cupientes se offerunt, Apostolicæ auctoritatis fauore prosequimur, ac præsidio communimus, & alias disponimus, prout conspicimus salubriter in Domino expedire.

Perpetuo duraturum sperat hic Pont. si alicui Congregationi Ecclesiasticarum personarum committatur.

§. 2. Sane cum sicut accepimus, opus piarum Scholarũ à Nobis in Vrbe nostra, ad pauperes erudiendos & instituendos erectarum vberes fructus ferat, operæ pretium esse duximus prouidere, vt pium ac salubre institutum huiusmodi perpetuo duret, quod facile Deo adiuuante successurum speramus, si dictarum Scholarum cura alicui personarum Ecclesiasticarũ Cõgregationi, in qua personæ idoneæ verisimiliter defuturæ non sunt, committatur.

Præfecti quo dictarum Scholarum conuenerint cum Præposito & Clericis Congregationis B. Mariæ quod ipsis Præfectis deficientibus in d. opere subintret ipsa Congregatio.

§. 3. Cum vero, sicut dilectorum filiorum Præpositi generalis, & Clericorum secularium Congregationis B. Mariæ, necnon Præfecti dictarum Scholarum nomine nobis nuper expositum fuit, Præpositus generalis, & Clerici præfati, Christiana charitate ducti, sese onus huiusmodi suscepturos obtulerint, & habito desuper tractatu de consensu Venerabilis fratris nostri Benedicti Episcopi Prænestini, Cardinalis Iustiniani nuncupati, earumdem Scholarum Protectoris, cum eodem Præfecto ad infrascriptas conditiones deuenerint, videlicet quod Scholarum præfatarum cura, regimen & administratio, Præposito & Clericis d. Congregationis pro tempore existentibus perpetuo incumbat, ipse tamen Præfectus vita sua durante in huiusmodi officio Præfecti dictarum Scholarum, & alij qui in domo earumdem Scholarum ad præsens reperiuntur, etiam vita eorum durante, possint & debeant secundum suas proprias constitutiones ibi permanere: illis autem vita functis, seu inibi permanere recusantibus, in eorum locum non alij, quam qui iuxta regulas d. Congregationis à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro confirmatas, seruare voluerint, admitti debeant.

Quodque Scholares pauperes in his Scholis gratis, & propter charitatẽ erudiantur.

§. 4. Insuper vt tam in dictis Scholis piis in Vrbe præfata erectis, quàm in aliis in eadem Vrbe pro tempore erigendis, pauperes dumtaxat cum fide Parochi de eorum paupertate, necnon filij nobilium, quorum familiæ ad inopiam redactæ fuerint, cum fide eorum Confessariorum, vel alterius personæ fide dignæ, admittantur, in iisque gratis, & absque vllo præmio, propter charitatem & Dei amorem erudiri debeant.

Ipse Pont. dictam Congregationẽ Clericorum Matris Dei de cætero nũcupari decernit, illique opus huiusmodi sine regimen, & administrationẽ Scholarũ Piarum, vbique erectarum & erigendarum demandat.

§. 5. Quare nos dictæ Congregationis Clericos, vtiles fore operis huiusmodi ministros firmiter in Domino sperantes, ac Præpositi & Clericorum præfatorum promptam ad præmissa voluntatem plurimum in Domino cõmendantes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dum-

taxat

taxat consequen. harũ serie absoluentes, & absolutos fore censentes, necnon dictam Congregationẽ illiusque Præpositum & Clericos, specialibus fauoribus & gratiis prosequi volentes, Apostolica auctoritate tenore præsentiũ, Præposito, Clericis, & Congregationi prædictæ, quæ de cætero perpetuis futuris temporibus MATRIS DEI nuncupari, ac illius Præpositis & Clericis, nunc & pro tempore existentibus, sub regulis & constitotionibus eiusdem Congregationis à dicto Clemente prædecessore confirmatis, quibus, necnon eiusdem Congregationis priuilegiis præiudicare non intendimus, exceptis iis quæ præsentibus contrariæ sunt, militare debeant, curam, regimen, & administrationem dictarum in Vrbe erectarum, & aliarum piarum Scholarum pro tempore erigendarum, cum supradictis conuentionibus dictis Præposito, Clericis, & Congregationi, auctoritate & tenore præsentis perpetuo committimus, & demandamus. Ita quod liceat Præposito & Clericis præfatis præfatarum Scholarum huiusmodi, & aliarum simul atque erectæ fuerint, illarumque bonorum & reddituum quorumcumque corporalem, realem & actualem possessionem capere, & apprehendere, ac de illis in Scholarum earumdem beneficium disponere.

Has literas perpetuò valituras decernit.

§. 6. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, semper & perpetuo valida, firma, efficacia fore & esse, dictisque Præposito & Clericis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Decretum irritans apponit.

§. 7. Sieque per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, iudicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quocumque quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia quæ omnia remouet.

§. 8. Non obstantibus quibusuis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, ac consuetudinibus, illis præsertim, quibus cauetur expresse, quod Clerici dictæ Congregationis nouas domos, cum obligationibus docendi adolescentiam rudimenta Grammatices, aut literas humaniores, & cum aliis quibusuis obligationibus quibus Clerici huiusmodi extra Ecclesiam inseruire teneantur, recipere non possint: priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis in contrarium præmissorum, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis, concessis, confirmatis & innouatis, quibus omnibus & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscũq.

D.P.A.9. die 14. Ianuar.

Dat. Romæ apud S.M. Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 14. Ianuarij 1614. Pont. Nostri Anno nono.

LXXXII. Prohibitio de pecuniis Montium Pietatis Siatus Ecclesiastici ad alium quam ab eorum erectione destinatum vsum, absque Sedis Apostolicæ licentia quocumque modu dispertiendi.

Huiusmodi Montium institutiones licitas probauit Leo X. in constitut. 12. Inter. lib. 1. & eorum administrationis rationem Ordinariis locorum reddendam esse censuit Concilium Tridentinum sess. 25. cap. 9. De Monte autem in Vrbe constituto attende Gregor. XIII. constitut. 49. Inter. lib. 2. vbi notaui.

Edita An. D. 1615.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ONerosa pastoralis officij cura, meritis licet imparibus nobis ex alto commissa postulat, vt bonorum quorumcumque, miserabilium personarum subuentioni destinatorum, conseruationi consulamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Causa huius prohibitionis.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus, pecuniæ Montium Pietatis nuncupatorum Status nostri Ecclesiastici ad vsus pauperum mutuo dandæ, in alios vsus auertantur, & in dies minuantur.

Prohibitio pecuniar. Montiũ Pietatis, in alios quam ab eorum erectione destinatum vsum conuertendi.

§. 2. Nos huic malo opportuno remedio quantum cum Domino possumus prouidere volentes, motu proprio, & ex certa scientia ac mera deliberatione nostris, vniuersis, & singulis Montium Pietatis huiusmodi Præsidentibus, Protectoribus, Defensoribus, Administratoribus, Deputatis, & Officialibus quibuscumque, necnon Communitatibus, Vniuersitatibus, & earum etiam Officialibus quarumcumque Ciuitatum, terrarum, & locorum Status nostri Ecclesiastici, quacumque dignitate fulgentibus, etiãsi Episcopi, Archiepiscopi, Patriarchæ, S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legati existant, ne de pecuniis ad dd. Mõtes quomodolibet spectan. & pertinen. ac tam pro sorte principali à principio illis assignatis, quàm pro d. sortis augmento postea acquisitis, in alios quàm pauperum vsus, iuxta modum & formam in erectione dd. Montium præscriptam, absque nostra, & Sedis Apostolicæ licentia, sub quouis prætextu vel quæsito colore, & cum obligations intra quodcumque breue tempus restituendi, disponere præsumant, tenore præsentium prohibemus.

Contrauenientium pœna.

§. 3. Quod si quis contra hanc nostram prohibitionẽm venire præsumpserit, Cardinales quidem, Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, suspensionis, aliæ vero inferiores personæ, excommunicationis sententiam eo ipso incurrant, à qua nonnisi à Romano Pontifice, prætterquam in mortis articulo absolui possint.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque in contrarium facien. quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 5. Volumus autem quod præsentis prohibitionis copia, in loco publico Montium Pietatis huiusmodi, quod ab omnibus legi possit continuo affixa remaneat.

D. P. An. 10. die 5. Febr.

Dat. Romæ apud S. M. Maiorem sub annulo Piscatoris, die 5. Februarij 1615. Anno decimo.

LXXXIII. Quæ seruare debeant Clerici Regulares Congregationis S. Pauli Decollati in admittendis Nouitiis ad habitum, & professionem Religionis.

Congregationem istam omnium primus approbauit Clem. VII. in sua const. 37. Votis. vbi alia de hac Congregatione tibi indicaui. Quibus adde quod hic Pontifex mox eidem Congregationi indultum concessit, noua Monasteria, de sola Ordinariorum licentia fundandi, sup. in const. 64.

Quo verò ad receptionem & educationem Nouitiorum attende etiam const. 71. Sixti V. lib. 2. & const. 3. Greg. XIV. Circumspecta. lib. 2. necnon const. 83. Clem. VIII. hic sup.

Edita An. D. 1615.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Sixtus V. in sua const. 71. de qua supra §. 7. formam recipiendi Nouitios ad Religionem præscripsit.

§. 1. ALias fel. rec. Sixtus Papa V. prædecessor noster modum, & formam admittendi Nouitios ad habitum, & professionem regularem præscribens, & antea desuper editam suam constitutionem moderans, inter alia concessit, vt in qualibet Prouincia saltem duo, vel si commode fieri posset tria, aut plura Monasteria, seu domus regulares deputarentur, quarum seu quorum Superiores infra annum saltem, ad inquisitionem super Nouitiis facien. & ad ipsos religiosos iuxta formam eius prioris constitutionis recipiendos, & alia in eadem constitutione contenta peragenda insimul congregarentur, prout in eiusdem Sixti prædecessoris sub plumbo desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Cuius Pontificis menti satisfieri videtur, ex inquisitione quam ista Clericorum Congregatio facit, secundum eius instituta, auctoritate Ap. confirmata.

§. 2. Cum autem sicut dilecti filij Præpositus Generalis, & Clerici regulares Congregationis Clericorum regularium S. Pauli Decollati Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Nouitios ad habitum & professionẽ prædictos iuxta literarum prædictarum tenorem, nonnisi magno cũ incommodo propter nimiam eorum domorum regularium ab se inuicem distantiam recipere non possint; in regularibus vero eorum institutis Apostolica auctoritate confirmatis caueatur expresse ne Nouitij in Congregatione prædicta ad habitum, & professionem absque consensu & voto d. Præpositi & quatuor Assistentium recipi possint, indeque piæ med. Sixti prædecessoris circa præmissa intentioni satis prospectum esse videatur.

Ipsa ergo Congregatio huic Pontifici supplicat pro opportuna prouisione.

§. 3. Nobis propterea Præpositus & Clerici prædicti humiliter supplicari fecerunt quatenus sibi in præmissis, vt infra, indulgere, aliasque desuper opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui ordem Congregationi indulget, Nouitios de voto Præpositi generalis, & quatuor Assistentium ad habitum, & religionē admitti, seruata in reliquis forma d. bulla Sixti V.

§. 4. Nos igitur Præpositum, & Clericos prædictos specialibus fauoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, a iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabiliū fratrum nostrorū S.R.E. Cardinalium negociis regularium præpositorum consilio, Quod de cetero perpetuis futuris temporibus in prædicta Congregatione Nouitij ad habitum, & professionem regularem eiusdem Congregationis, cum consensu & voto illius Præpositi generalis, & quatuor Assistentium prædictorum, seruata in reliquis prædictarum literarū forma, recipi & admitti libere & licite, ac valide possint, & valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Contrariisque derogat.

§. 5. Non obstantibus literis prædictis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A 10. 21. Febr.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 21 Febr. 1615. Pont. nostri Anno decimo.

LXXXIV. Institutio Studij generalis, in Collegio per Theodorum Episcopum Padebornen. & Sacri Imperij Principem, ad Catholicæ fidei, ac bonarum artium profectum in Ciuitate Padebornen. erecto, sub regimine Societatis IESV, cum priuilegiorum & gratiarum elargitione.

Edita An. D. 1615.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Studiorum vniuersalium commendatio.

IN supereminenti Apostolicæ Sedis specula, meritis licet imparibus disponente Domino constituti, & intra mentis nostræ arcana reuoluentes, quantum ex literarum studiis Catholica fides augeatur, diuini nominis cultus protendatur, veritas agnoscatur, ac iustitia colatur, ad ea per quæ literarum studia huiusmodi vbilibet excitentur, & humiles personæ eis incumbere desiderantes id efficere possint, libenter intendimus, & in iis nostræ sollicitudinis partes propensius impartimur, prout pia ecclesiasticorum Prælatorum vota exposcunt, nosque locorum qualitate pensata in Domino conspicimus salubriter expedire.

Theodorus Episc. Padebornen. Sacri Imperij Princeps, Collegium Societatis Iesu, à Præposito generali d. Societatis regendū, ad vel gymnasium, & bonas artes in sua Ciuitate Padebornen. construi fecit, redditibusque competētibus dotauit.

§. 1. Sane nomine venerabilis fratris Theodori Episcopi Padebornen. Sacri Romani Imperij Principis, nobis nuper expositum fuit, quod ipse à viginti annis, vel circa, vt adolescentes suæ Ciuitatis Padebornen. in bonis literis, moribus, & sincera pietate instituerentur, & populus sibi commissus, per frequentiam sacramentorum Pœnitentiæ & Eucharistiæ, necnon Concionum, lectionum, & sacrificiorum in spiritualibus promoueretur, in eadem Ciuitate vnum Collegium Societatis IESV, in quo humaniores literæ docerentur, per tunc existentem Præpositum generalem dictæ Societatis, in vim priuilegiorum sibi ab Apostolica Sede concessorum erigi, & institui curauit, illudque opportuno ædificio construi fecit, & competentibus redditibus annuis dotauit.

Et in d. Collegio … Studij generalis Theologiæ, Philosophiæ, &c. ad Catholicæ fidei profectum ab isto Pontifice instanter petit.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, dictus Theodorus Episcopus prouide consideret, tam in suo, quàm vicinis Episcopatibus magnā penuriam Parochorum, qui literas sciant, vt populum erudire, & sese hæreticis, eorumque falsis, & erroneis opinionibus opponere, ac etiam eorum, qui cum dignitate Clero seculari, Ciuitatibus, Oppidis & locis, ac etiam Abbatiis, & Monasteriis præfici possint, existere, & Academias Catholicas, quinque aut sex dierum itinere distare: è contra verò propinqua esse Gymnasia hæreticorum in quibus omnia studia, ad hæreses & falsa dogmata propaganda diriguntur, ac sapientia huius sæculi gubernantur, & ad ea meliora sæpe ingenia cum magno spiritualium, & temporalium rerum damno proficiscuntur, & in tota veteri Saxonia nullam adesse Academiam Catholicam, & propterea, vt religionem Catholicam, quæ in locis sibi subiectis, & vicinis Episcopatib. viget, conseruet, & vbi collapsa est hac potissima ratione restituat, ac suos subditos, & vicinos quamplurimos ad literarū studia, & nauandi bonis literis operam excitet, Vniuersitatem Studij generalis, in qua duæ facultates, Theologia, & Philosophia, cum Scholis linguæ Latinæ, Græcæ, & Hebrææ, sub cura tamen, regimine, & administratione dictæ Societatis Præpositi generalis, & Clericorum eius, seu personæ a dicto Præposito generali deputandæ, doceantur, seu legantur, sufficientibus redditibus per eum dotandam, ac competen. habitatione, aliisque rebus necessariis ei prouidendum, per nos erigi, & institui summopere desideret, Nobis idcirco humiliter supplicari fecit, quatenus subditorum suorum saluti & commodo consulendo, in dicta Ciuitate, ac ædibus ipsius Collegij, Vniuersitatem in qua Societatis prædictæ Religiosi Theologiam, Philosophiam, & ingenuas artes prædictas publice profiterentur, & iuuenes quoscumque docerent, Apostolica auctoritate perpetuo erigere, & instituere, aliasq; in præmissis opportune prouidere de benignitate Apost. dignaremur.

Qui propterea illud instituit.

§. 3 Nos igitur Theodorum Episcopum a quibusuis, & cæt. censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ex nunc, prout postquam dictus Theodorus Episcopus sufficienter redditus ad infrascripta de suo attribuerit, & de rebus necessariis prouiderit, in Ciuitate prædicta, ac ædibus dicti Collegij, vbi nunc Scholæ sunt, seu forsan in ampliorem formam construentur, Vniuersitatem Studij generalis, in qua Religiosi dictæ Societatis Theologiam, necnon Philosophiam, tam Scholasticam quàm positiuā, naturalem, ac moralem, linguas Latinam, Græcam, & Hebræam, aliasque ingenuas artes prædictas publice profiteantur, ac iuuenes quoscumque doceant, ad instar aliarum Vniuersitatum Studiorum generalium, tam in Transalpinis Prouinciis, & Regnis, quàm alias vbilibet erectarum, Apostolica auctoritate prædicta tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus, sine tamen alicuius præiudicio.

Regiminique Societatis Iesu supponit.

§. 4. Ipsamque Vniuersitatem, & Studium generale sic erectum & institutum, curæ, regimini & administrationi dictæ Societatis, & illius Præpositi generalis, seu ab eo deputandi, qui totius Vniuersitatis Rector existat, prædicta auctoritate etiam perpetuo supponimus, & submittimus.

Priuilegiisque, & gratiis Studiorū huiusmodi, d. Collegiū eiusque personas exornat.

§. 5. Ac eidem Vniuersitati, illiusque Rectori, Magistris, Scholasticis, aliisque prædictis vniuersis & singulis, vt omnibus & quibuscumque priuilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, fauoribus, gratiis, prærogatiuis, honoribus, & præeminentiis huiusmodi Vniuersitatibus, illarumque pro tempore existentibus Rectoribus, Magistris, Rectoribus, Doctoribus, Præceptoribus, Scholasticis, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, Officialibus, Ministris, & aliis personis, in genere vel in specie, tam prædicta, quàm Imperiali, Regia aut Ducali auctoritatibus, & alias pro tempore quomodolibet concessis, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, ac æque principaliter in omnibus & per omnia vti, potiri & gaudere.

Rectori illius facultatē promouendi ad gradus Studentes d. Collegij concedit.

§. 6. Et insuper Rectori eiusdem Vniuersitatis, & Collegij pro tēpore existenti, vt illos, quos in ipsa erecta Vniuersitate, vel etiam alibi in alia quauis Catholica per debitum tempus studuisse, ac scientiæ & moribus idoneos esse repererit, in prædictis facultatibus artium & Theologiæ, ad Baccalaureatus etiam formati, Licentiaturæ laureæ, ac Doctoratus, necnon Magisterij gradus (seruata in omnibus forma decretorū Viennen. & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus) & alias iuxta Vniuersitatum aliorum Studiorum generaliū consuetudines, & erectæ Vniuersitatis statuta promouere, & ipsorum graduum solita insignia eis exhibere.

Promotis autē priuilegia, & facultates in aliis huiusmodi Studiis promotis competentes elargitur.

§. 7. Vtque ad dictos gradus sic per illum promoti, postea, publice & priuatim, etiam in omnibus aliis Vniuersitatibus Studiorum generalium facultates prædictas interpretari, & alios docere, & de eis disputare, gradui seu gradibus huiusmodi conuenien. actus exercere, ac omnibus priuilegiis, gratiis, fauoribus, prærogatiuis & indultis, quibus alij in prædictis seu aliis Vniuersitatibus

sitatibus, & alibi iuxta illarum constitutiones & mores, ad gradus prædictos promoti de iure vel consuetudine vtuntur, potiuntur & gaudent, ac vti, potiri & gaudere poterunt in futurum, in omnibus & per omnia, perinde ac si gradus ipsos in Vniuersitatibus huiusmodi iuxta illarum mores & consuetudines rite suscepissent, vti, potiri, & gaudere.

Præposito generali Societatis ius facultatem pro d. Collegij regimine et dicti... Officialib... statuta condendi...

§.8. Necnon pro tempore existenti dictæ Societatis Præposito generali, vt per se vel dd. Collegij, & erectæ Vniuersitatis Rectorem, aut alium seu alios, pro salubri & dictæ Vniuersitatis directione, ac Rectoris, Magistrorum, Procuratorum, Bidellorum, Nunciorum, ac aliorum Ministrorum & Officialium muneribus & functionibus, modoque & forma docendi, & alias sua officia exercendi, & Scholasticorum manutentione, quæcumque statuta & ordinationes, licita & honesta, ac sacris Canonibus & Concilij Tridentini decretis, & constitutionibus Apostolicis non contraria, edere & promulgare, eaque pro tempore, rerum & personarum qualitate mutare, corrigere, & reformare, seu illa cassare & abrogare, ac alia de nouo edere, & super illorum obseruatione pœnas eius arbitrio imponere. Dictæque Vniuersitatis Doctores, Magistros, Lectores, Scholasticos, Procuratores, Bidellos, aliosque Ministros, & Officiales eligere & amouere, seu electiones factas confirmare libere & licite valeant, auctoritate & tenore prædictis etiam perpetuo concedimus & indulgemus.

Bona & iura ab ipso Theodoro Episcopo d. Collegio concedenda, eidem perpetuo applicat.

§.9. Necnon domum, bona & iura à dicto Theodoro Episcopo, vt præfertur Collegio, & illius Vniuersitati per præsentes erectæ prædictis concessa & donata, ac etiam concedenda & donanda, auctoritate & tenore similibus itidem perpetuo applicamus & appropriamus.

Clausulas huius constitutionis præseruatiuas apponit.

§.10. Præsentes vero nostras literas de nullitatis vitio notari seu impugnari, infringi, limitari, seu in ius vel controuersiam vocari, aut aduersus eas quodcumque iuris & facti vel iustitiæ aut gratiæ remedium intentari, impetrari vel concedi nullatenus vnquam posse, sed illas semper & perpetuo aduersus quascumque impugnationes & exceptiones validas & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere debere.

Et ita & non aliter iudicari mandat.

§.11. Sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apost. Auditores, ac S.R.E. Cardinales iudicari, &c. attentari decernimus.

Contrariisque derogat.

§.12. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 10. die 2. April.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, die 2. Aprilis, 1615. Anno decimo.

LXXXV. **Constitutio Ritualis Romani, in administratione Sacramentorum, aliisque Ecclesiasticis functionibus, inuiolate seruandi.**

Edita An. D. 1624.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolicæ Sedi per abundantiam diuinæ gratiæ, nullis suffragantibus meritis, præpositi, nostræ sollicitudinis esse intelligimus, super vniuersam domum Dei ita inuigilando intendere, vt opportunis indies magis rationibus prouideatur, quo, sicut admonet Apostolus, omnia in ea honeste, & secundum ordinem fiant; præcipue vero quæ pertinent ad Ecclesiæ Dei Sacramentorum administrationem, in qua religiose obseruari Apostolicis traditionibus, & Sanctorum Patrum decretis constitutos ritus, & cerimonias pro nostri officij debito curare omnino tenemur.

Pius V. Breuiarium, & Missale reformauit sup. in sua const. 64 p. 190. & const. 106. lib. 2.

§.1 Quamobrem fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster, huius nostri, tunc sui officij memor, ad restituendam sacrorum rituum obseruationem in sacrosancto Missæ sacrificio, diuinoque officio, & simul vt Catholica Ecclesia in fidei vnitate, ac sub vno visibili capite beati Petri successore Rom. Pont. congregata, vnum psallendi, & orandi ordinem, quantum cum Domino poterat, teneret, Breuiarium primum, & deinde Missale Romanum multo studio & diligentia elaborata, pastorali prouidentia edenda censuit.

Clem. VIII. Pontificale primo in const. 58. & Ceremoniale pro Episc. & Prælatis restituit edidit. hic supra in const. 69.

§. 2. Cuius vestigia eodem sapientiæ spiritu secutus, similis mem. Clemens Papa VIII. etiam prædecessor noster, non solum Episcopis, & inferioribus Ecclesiæ Prælatis accurate restitutum Pontificale dedit, sed etiam complures alias in Cathedralibus, & inferioribus Ecclesiis ceremonias promulgato Ceremoniali ordinauit.

Hic modo Pont. Rituale Rom. præuia diligenti examinatione edit, & seruari mandat.

§.3. His ita constitutis, restabat, vt vno etiam volumine comprehensi sacri, & sinceri Ecclesiæ Catholicæ ritus, qui in Sacramentorum administratione, aliisque ecclesiasticis functionibus seruari debent ab iis, qui curam animarum gerunt, Apostolicæ Sedis auctoritate prodiret, ad cuius voluminis præscriptum in tanta Ritualium multitudine, sua illi ministeria, tanquam ad publicam & obsignatam normam peragerent, vnoque ac fideli ductu, inoffenso pede ambularent cum consensu. Quod sane iampridem agitatum negotium posteaquam generalium Conciliorum Græce, Latineque diuina gratia editorum opus morari desiuit, sollicite vrgere nostri muneris esse existimauimus. Vt autem recte, & ordine, vt par erat, res gereretur, nonnullis ex Ven. fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus pietate, doctrina, & prudentia præstantibus, ea demandauimus, qui cum consilio eruditorum virorum, variisque, præsertim antiquis, & quæ circumferuntur, ritualibus consultis, eoque in primis, quod vir singulari pietatis zelo, & doctrina bo. me. Iulius Antonius S.R.E. Cardinalis Sanctæ Seuerinæ nuncupatus, longo studio, multaque industria, & labore plenissimum composuerat, rebusque omnibus mature consideratis, demum diuina aspirante clementia, quanta oportuit breuitate, Rituale confecerunt, in quo cum receptos, & approbatos Catholicæ Ecclesiæ ritus suo ordine digestos conspexerimus, illud sub nomine Ritualis Romani merito edendum publico Ecclesiæ Dei bono iudicauimus.

Prælatos, & alios vt in sacris functionibus eo vtantur hortatur.

§. 4. Quapropter hortamur in Domino Ven. fratres Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & dilectos filios eorum Vicarios, necnon Abbates, Parochos vniuersos, vbique locorum existentes, & alios, ad quos spectat, vt in posterum tanquam Ecclesiæ Romanæ filij eiusdem Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ auctoritate constituto Rituali in sacris functionibus vtantur, & in re tanti momenti, quæ Catholica Ecclesia, & ab ea probatus vsus antiquitatis statuit, inuiolate obseruent.

Dat. P. A 10. die 17. Iunij.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 17. Iunij 1614. Pontificatus nostri Anno 10.

Erectio Capellæ in Basilica S. Mariæ Maioris de Vrbe, & ad illam translatio Sacræ Imaginis Gloriosissimæ Virginis MARIÆ, cum Prioratus, Capellaniarum, & Clericatuum, ac Iurispatronatus institutione, annuorumque redituum assignatione, & Cardinalis Protectoris iurisdictione. LXXXVI.

In hac eadem Basilica, & è conspectu huius Capellæ olim ædificata fuit altera Capella Præsepis D. N. Iesu Christi, cum non absimili iurispatronatus, protectionis, iurisdictionisque ac beneficiorum institutione à Sixto V. vt supr. in eius const. 58. Gloriosa, lib. 2.

PAVLVS PAPA V.

Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1615.

B. Virginis aliqua ex pluribus merita, & laudes in proœmio hic Pontifex recenset.

Immensæ bonitatis creator omnium Deus, cuius admirabili prouidentia cuncta reguntur, cum ita dilexisset mundum, vt pro illius redemptione dare decreuisset Filium Vnigenitum, ad tam magnum & ineffabile implendum mysterium, ex omni creatura Mariam Virginem purissimam atque sanctissimam de Regia stirpe præelegit. Hinc Spiritus sancti virtute ei sicut pluuia quæ de rore cæli in vellus descendit obumbrante, fecit Vnigeniti sui Genitricem, vnaque cum vberrima fecunditate florem Virginitatis illibatum perpetuo conseruauit, cuius virtutem & pulchritudinem, Sol & Luna mirantur, natura obstupescit, infernus quoque contremiscit. Ipsa enim tot figuris, tot Prophetarum visionibus, ac vaticiniis antea præmonstrata, & à Sanctis Patribus diu expectata, tandem veniens splendore virtutum & gratiarum omnium

ornata, salutifera fœcunditate sua liberauit nos à captiuitate, ac serpentis capite contrito, sole amicta, lunam habens sub pedibus, victrix & triumphatrix, duodecim corona stellarum coronari, ac super choros Angelorum exaltata, Regina cœli & terræ appellari promeruit.

Eamque in suis operibus adiutricem semper habuisse, & Sanctissimam illius imaginē in Basilica S. Mariæ Maioris de Vrbe asseruatā præcipuè coluisse testatur, in illiusque propterea honorem, nouam in dicta Basilica à fundamentis Capellam erigere, & dictam imaginem ad eā transferre deliberauit.

§. 1. Igitur dum præcelsa meritorum insignia, quibus ipsa Virgo DEI Genitrix gloriosa sedibus illata sydereis, quasi Stella matutina refulget, Nos piæ considerationis indagine perscrutamur, dum etiam intra pectoris arcana reuoluimus, quod ipsa vti Mater misericordiæ pro Christiano Populo sedula exoratrix, & peruigil ad Regem quem genuit, intercedit, quodque eamdem sacratissimā Virginem in omnium rerum difficultatibus, ac operibus nostris semper inuenimus adiutricem, ac innumera quæ largitor Altissimus nobis contulit beneficia, piis illius precibus credimus accepisse, dignum quin potius debitum arbitramur, vt sicuti Redemptor noster, & DEVS ipsam sacratissimam Virginem sublimauit in cælis, ita eam nos quantum possumus honoremus in terris. Atque vt Religionem quam semper erga ipsam DEI Genitricem animo inclusam tulimus, externi quoque cultus insigni testimonio aperiremus, cum alias eiusdem sacratissimæ Virginis nomine & miraculorum splendore illustres Ecclesias semper in honore habuimus, tum in primis erga celeberrimam eius in Alma Vrbe Basilicam S. Mariæ Maioris appellatam, & illius sacratissimam imaginem, quæ inibi venerabiliter asseruatur, præcipua quadam, & pia deuotione affecti sumus, eteniam Imaginem hanc Christi fidelium religione semper claruisse, pluraque & insignia ex ea miracula produisse antiqua monumenta testantur, ipsius vero Basilicæ fundamenta ab eadem Virgine præclaro Niuis miraculo designata fuisse, vetus traditio docet. Plurimis item priuilegiis & gratiarum, tam spiritualium quam temporalium, titulis & prærogatiuis ipsa Basilica, ipsaque Imago à Beato Gregorio Magno, & aliis summis Pontificibus prædecessoribus nostris decorata reperitur, ac frequens ad eam non modo Romani Populi, sed exterarum Nationum deuotus concursus accedit. Itaque vbi primum ad Apostolatus apicem euecti fuimus, singulari erga eamdem Gloriosissimam Virginem & illius sacratissimam Imaginem prædictam deuotione, & diuina quadam inspiratione permoti, in illius honorem insignem Capellam à fundamentis extruere, & ornare, ac eandem Imaginem, quæ in medio dictæ Basilicæ Naui prope dextrum cornu Altaris maioris in ligneo ciborio marmoreis columnis elato colebatur, ad Capellam nouam prædictam transferre, & supra Altare eiusdem Capellæ propterea erigendum honorificentius collocare deliberauimus, ipsamque deliberationem ex animo amplectentes & omni studio prosequentes.

Capella insignem locū & ambitum elegit.

§. 2. In primis locum opportunum pro Capella huiusmodi ædificanda, scilicet in naui dextra eiusdem Basilicæ, vbi antiqua illius Sacristia existebat, à conspectu alterius insignis Capellæ ad Præsepe Domini, per fel. rec. Sixtum Papam V. prædecessorem nostrum à fundamentis erectæ, & omnem illius ambitum circumstantem vsque in vias publicas elegimus, ac antiquam Sacristiam prædictā demoliri, & loco illius aliā in extrema pene Basilica sinistrorsum, structura, ædificio, ornatuque magnificentissimam & commodissimam, magna nostra impensa fieri curauimus, iactisque Capellæ altissimis fundamentis validissimisque & firmissimis muris illius ambitum vniuersum complectentibus fabricatis, Capellam nouam prædictam ad sui formam ereximus, ipsamque extrinsecus sublimi testudine plumbi laminis tegi, ac crustis Tiburtinorumque lapidum tegmentis ad maiorem illius roboris firmitatem vndique vallari, intus vero sectis marmoribus, ac versicoloribus lapidibus, & columnis pretiosis de longinquis partibus aduectis, egregiis quoque statuis marmoreis, & picturis à primariis seculi nostri sculptoribus, pictoribusque delineatis atque confectis magnificentissime ornari, nostra iisdem, & quidem maxima impensa, etiam curauimus.

In cuius præcipua parte, altare mirifice excultum gēmisque pretiosioribus exornatum in ipsius B. Virginis honorem erexit.

§. 3. In præcipua vero parte ipsius Capellæ nouæ, Altare in honorem ipsius Beatæ MARIÆ Virginis, quatuor ex iaspide columnis aurata iunctura contextis, ac statuis æneis superstantibus excultum ereximus, medium autem qui prædictis columnis intercipitur parietem, vbi locum sacræ Imagini designauimus, ceruleis lapidis lazuli crustis inteximus, ibique locum instar fenestræ æneis Angelorum figuris auro micantibus circumseptum, ac preciosis gēmis vndique exornatum pro eiusdem sacræ Imaginis digna sede excidi ac aptari mandauimus.

Ad Capellæ limina, ex vna parte Sacellū S. Caroli, & ex altera S. Frācisca magnifice cōstruxit.

§. 4. Duo prætera minora Altaria siue Sacella eodem modo picturis & ornamentis magnifice exculta, ad ipsius Capellæ nouæ limina ab vtraque parte, vnum videlicet sub S. Caroli Borromæi, alterum vero sub B. Franciscæ, quorum nomina in Catalogo Sanctorum à nobis descripta sunt, inuocationibus instituimus, supra quæ quatuor mansiones ad vsum & formam chori reliquimus, & in vnā, quæ est supra Altare ipsius S. Franciscæ, organum iussu nostro collocatum est.

In eodem Capellæ loco, vnum monumentū Clem. VIII. posuit, alterū vero sibi ad sepulturam reseruauit.

§. 5. Ad dictæ vero Capellæ nouæ latera, duo itidem monumenta magnifice extruximus, quorum alterum ab vna parte piæ mem. Clementi Papæ VIII. etiam prædecessori nostro, cum præcipuis ab eo in suo Pontificatu gestis è marmore expressis erectum, & alterum è regione memores viæ vniuersæ carnis ad nostram sepulturam reseruatum extruximus.

In vestibulo sanguine sibi coniunctis sepulchrum collocauit.

§. 6. Item aliud sepulchrum in vestibulo dictæ Capellæ nouæ, pro sanguine nobis coniunctis, & de parentela nostra pro tempore existentib. sepeliendis fieri fecimus.

Sacristiā ad Capellæ vsū, pluresque ad maiorem cōmoditatem mansiones ædificauit.

§. 7. Sacristiam quoque eidem Capellæ nouæ annexam ad illius vsum, necnon plures mansiones ad maiorem commoditatem adiunximus.

Ad istam postea Capellam dictam Virginis Imaginem transtulit.

§. 8. Et deinde Capellam nouam prædictam, eiusdem Beatissimæ Virginis ope adiuti, plurium annorum Pontificatus nostri curriculo, omni adhibita diligentia nullis parcentes expensis absoluimus atque perfecimus, & ad ipsius DEI Omnipotentis, & eiusdem Gloriosissimæ Virginis laudem & honorem, ac erga eam fidelis populi deuotionem augendam, solemniter sexto Kalend. Februarij eiusdem Pontificatus Nostri Anno octauo sanctam imaginem prædictam, omnium S.R.E. Cardinalium cœtu, & Prælatorum Romanæ Curiæ Capituli que dictæ Basilicæ, & fere totius Romani Cleri interuentu, ac fidelium vtriusque sexus multitudine astante, ac etiam nobis ipsis in Capella noua prædicta, in vna ex quatuor ad chori vsum destinatis mansionibus, sacris ceremoniis præsentibus, proque affectu cuncta aspicientibus, debita cum reuerentia & religione diligenter è loco vbi prius asseruabatur amoueri, & solemni processione extra ipsam Basilicam per vias, & loca publica designata omnibus ostendendam, Hymnis, & Laudibus decantandis Clero vniuerso psallente circumferri, moxque in eamdem Basilicam reportatam ad eamdem Capellam nouam transferri, & supra Altare in loco seu tabernaculo, vt præfertur, in muro alte exciso, & ad id decenter aptato, inibi sub diligenti custodia, clausiraque religiosissime seruandam collocari etiam mandauimus.

Pro eius maiori veneratione sacra sacrific. & diuina officia iugiter celebrari decernit.

§. 9. Quoniam vero maxime conuenire censuimus, vt in hac Capella noua, ipsa Beatissima Virgo, & illius Imago prædicta non solum in marmoribus, lapidibus, figuris, picturisque, Imaginibus & ornamentis prædictis, sed etiā & multo magis in Missæ sacrificio, veraque & actuali Corporis & Sanguinis D. N. IESV CHRISTI filij sui oblatione, diuinisque officiis iugiter honoretur, diuinusque cultus non temporalibus modo, sed spiritualibus quoque ornamentis, & rebus augeatur, in eadem Capella noua, vnum Prioratum pro vno Priore, & duodecim Capellanias pro duodecim Cappellanis perpetuis, ex quibus vnus Sacrista, & alius Cameratius etiam sint, necnon quatuor Clericatus pro quatuor Clericis amouibilibus ereximus, & instituimus, ac eidem Capellæ nouæ diuersa secularia, & forsan regularia beneficia Ecclesiastica vniuimus, illorumque fructus, redditus & prouentus ac emolumenta in dotem assignauimus, vt infra.

Propterea vnū Prioratū, duodecim Capellanias, & quatuor Clericatus in ea instituit, & ex illis Sacristā & Camerarium eligi, ac Priorē, locū dignioremi habere, eosque omnes per se ipsos deseruire, & aliud beneficiū alibi obtinere nō posse decernit.

Aliqua ideo hic enunciata prætermitto, quia aliter vt sequitur statuta fuerunt.

§. 12. Et nihilominus præmissa, vt infra in melius declarantes, corrigentes, mutantes, ac illis addentes, & desuper de nouo disponentes, in dicta Capella à nobis apud Basilicam prædictam, vt præfertur extructa, vnum Prioratum perpetuum, qui inibi dignitas existat pro vno presbytero Sacerdote seculari, etiam alienigena, Priore perpetuo nuncupando, & duodecim perpetuas Capellanias

pro

pro duodecim Clericis fecularibus etiam alienigenis in presbyteratus ordine, vel faltem in ea ætate constitutis, vt infra annum ad dictum ordinem promoueri possint & debeant, futuris inibi perpetuis Capellanis; ex quibus etiam vnus Sacrista sit, ad nutum Patroni pro tempore existentis infrascripti amouibilis, & alius Camerarius, à Priore & Capellanis prædictis anno quolibet eligatur, & quatuor Clericatus pro quatuor Clericis pariter fecularibus, etiam alienigenis, ac amouibilibus. Quorum siquidem Capellanorum, Sacristæ, Camerarij & Clericorum dictus Prior caput existat, ac in rebus, negotiis & actibus, tam publicis quam priuatis, per eos tractandis & faciendis, primum & digniorem locum habeat, idemque præsit, ac tam ipse quam prædicti Capellani, Sacrista, Camerarius & Clerici dictæ Capellæ, per se ipsos, prout inferius dicetur & descriptum erit, deseruiant, nec aliud beneficium Ecclesiasticum personalem residentiam requirens, in dicta Basilica vel alibi obtineant, Apostolica auctoritate perpetuò erigimus.

Pro dote Prioratus, Capellaniarum, ac officiorum Sacrista & Camerarij & Clericatuum, bona & redditus Archipresbyteratus, Canonicatuum & Beneficiorum Ecclesiæ S. Laurentij in Lucina suppressorum applicat.

§. 11. Ipsique Capellæ pro eorumdem Prioratus, ac duodecim Capellaniatum, & quatuor Clericatuum & Sacristiæ, Camerariique officiorum prædictorum dote, ac illorum, illas & illa pro tempore obtinentium sustentatione, onerumque eis incumbentium supportatione, eorumdem Archipresbyteratus, ac sex Canonicatuum, totidemque præbendarum ac trium Beneficiatorum, necnon Capellaniæ sub inuocatione SS. Philippi & Iacobi in dicta Ecclesia S. Laurentij consistentium, & per Nos, vt præfertur, suppressorum & extinctorum, ac dictæ Capellæ vnitorum, prædia, casalia, ac alia bona stabilia & iura quomodolibet nuncupata, vbilibet existentia, illorumque fructus, redditus, prouentus, obuentiones & emolumenta vniuersa, eisdem Capellæ, vt præfertur, alias applicata; ita quod liceat eidem Priori, Capellanis & Clericis huiusmodi per se vel alium seu alios, eorum & dictæ Capellæ, eorumque mensæ seu massæ communis nominibus, illorum omnium & singulorum, realem, actualem, & corporalem possessionem, & seu quasi, propria auctoritate, absque spolij & attentatorum vitio, & cuiuscumque Iudicis decreto vel ministerio, libere apprehendere, & perpetuo retinere, illaque regere & administrare, locare & dislocare, ac omnes & singulas pecuniarum, rerum & bonorum summas, qualitates & quantitates, necnon fructus, redditus, prouentus, obuentiones & emolumenta percipere, exigere & leuare, ac de exactis & receptis quietare, ad infra dicendos & destinatos vsus conuertere, nostra & pro tempore existentis Romani Pontificis, Diœcesani loci, vel Almæ Vrbis Vicarij, seu dictæ Basilicæ Archipresbyteri, aut cuiusuis alterius licentia minime requisita, auctoritate Apostolica, & tenore prædictis perpetuo damus, concedimus, assignamus, applicamus & appropriamus.

Capella verò pro illius fabrica, & Sacristia, Cantoribus, aliisque necessitatibus, reliqua beneficia vnita & vnienda applicat. Et hanc dotē Capella esse separatam à mensa communi prædictorum Prioris, Capellanorum, Sacristæ, Camerarij, & Clericorum decernit.

§. 12. Rursus eisdem Capellæ, & illius fabricæ & Sacristiæ, quas dotem & mensam propriam & particularem, ac ab illa Priori, Capellanis, Sacristæ, Camerario & Clericis prædictis, vt præfertur assignatam prorsus distinctam, & separatam habere volumus & declaramus, pro Capellæ & illius fabricæ & Sacristiæ huiusmodi propria & particulari dote & mensa, ac illarum reparatione, restauratione & manutentione, salariorumque Cantorum & Scoparij, vt infra ab eodem Patrono ad eius nutum deputandorum præstatione, ac vini, olei, cerarum & luminum, aliarumque impensarum & onerum eisdem Capellæ, fabricæ & Sacristiæ nunc & pro tempore incumbentium supportatione, omnia & singula alia beneficia Ecclesiastica, secularia; & quorumuis Ordinum regularia quomodolibet qualificata, quæcumque, quotcumque & qualiacumque eidem Capellæ à nobis, vltra Archipresbyteratum, Canonicatus, præbendas, Beneficiatus & Capellaniam in dicta Ecclesia S. Laurentij consistentia prædicta, quæ Priori, Capellanis & Clericis prædictis, vt supra reseruata esse volumus; hactenus quomodolibet vnita, ac in posterum à Nobis vel successoribus nostris Romanis Pontificibus, seu nostra vel eorum auctoritate vnienda, ex nunc prout ex tunc, quando vnita fuerint, ac illorum omnia, & singula prædia, tam rustica quam vrbana, casalia, domos, proprietates, terras, possessiones, census, liuellos, canones, loca montium, & quæcumque alia bona stabilia quomodolibet nuncupata, & vbilibet existentia cum omnibus iuribus, actionibus, grangiis, membris, pertinentiis, fructibus, redditibus, prouentibus, obuentionibus & emolumentis vniuersis, cæterisque rebus & bonis, mobilibus & immobilibus ac se mouentibus, cuiuscumque qualitatis, quantitatis, pretij & valoris etiam annui existentibus, & vbique locorum consistentibus, eorumque proprietate & dominio, ac omnia & singula, tam in rebus quam in redditibus, pecuniis, iuribus & actionibus hactenus a nobis quomodolibet data, donata, concessa, assignata & applicata, quam etiam in posterum a nobis & successoribus nostris Romanis Pontificibus prædictis, etiam quomodolibet danda, donanda, & concedenda, assignanda, & applicanda, similiter ex nunc prout ex tunc, quando data, donata, concessa, assignata & applicata fuerint.

Donata hactenus, & donanda, ac oblationes, & largitiones factas post translationē S. Imaginis, & faciendas dotē Capellæ applicat.

§. 13. Necnon (cum infrascripta tamen declaratione) etiam oblationes, & quæcumque a quibusuis primodictæ Imagini, & illius Capellæ prædictæ, à dicta de primodictæ Imaginis translationis data, donata seu relicta, dandaque, donanda & seu relinquenda in futurum.

Patrono Capellæ accipiēdi possessionem propria auctoritate beneficiorū Capellæ, vt sup. vnitorum facultatem concedit.

§. 14. Ita quod liceat nunc & pro tempore existenti eiusdem Capellæ Patrono infrascripto, per se vel alium seu alios, toties quoties sibi videbitur deputandos & remouendos, dictæ Capellæ, illiusque fabricæ & Sacristiæ, earumque mensæ particularis huiusmodi nominibus, omnium & singulorum, sicut præfertur, vnitorum, assignatorum, applicatorum, datorum, oblatorum, donatorū, cessorum, concessorum & relictorum, ac vniendorum, assignandorum, applicandorum, dandorum, offerendorum, donandorum, cedendorum, concedendorum & relinquendorum, postquam vnita, assignata, applicata, data, oblata, donata, cessa, concessa, & relicta fuerint, realem, actualem & corporalem possessionem, & seu quasi, propria auctoritate absque spolij & attentatorum vitio, & cuiuscumque Iudicis decreto vel ministerio, liberè & licite apprehendere, & perpetuo retinere, illaque regere & administrare, locare, & dislocare.

Ex redditibus dotis Capellæ sunt per Patronum faciēda impensa pro vino, oleo, cera, & salarium Cantorū, & Scoparius, residuum verò Patroni arbitrio in vtilitatem Capellæ erit conuertendum.

§. 15. Ac omnes & singulas pecuniarum, rerum & bonorum summas, qualitates & quantitates, necnon fructus, redditus, prouentus, obuentiones & emolumenta percipere, exigere & leuare, ac de exactis & receptis quietare, ac ex illis, in primis vini, olei, ceræ aliasque impensas necessarias, necnon Cantorum & Scoparij salaria persoluere seu persolui facere, & reliquum in eiusdem Capellæ, ac illius fabricæ & Sacristiæ vsum & vtilitatem, prout sibi videbitur & placebit, & eius mero arbitrio cōuertere, nostra & pro tempore existentis Romani Pontificis, Diœcesani loci, vel almæ Vrbis Vicarij, seu dictæ Basilicæ Archipresbyteri, aut cuiusuis alterius licentia desuper minime requisita, auctoritate Apostolica & tenore prædictis perpetuo damus, concedimus, assignamus, applicamus & appropriamus.

Seruitium inā cumbens Priori, Sacristæ, Camerario, & Capellanis ac Clericis in Capella.

§. 16. Vt autem tam Prior, Capellani, Sacrista, Camerarius, Clerici, quam alij dictæ Capellæ Ministri quicumque, certu sciant, quæ & qualia sint eorum seruitium, munia, onera & instituta, & in illis à quoquam quouis prætextu minime impediantur, seu ab illis distrahantur, motu, scientia, & potestate similibus declaramus, statuimus & ordinamus, quod Prior & Capellani prædicti, omnibus diebus Dominicis, ac etiam omnibus ipsis Beatæ MARIÆ Virginis festiuitatibus, singuli singulas Missas, & inter quamlibet hebdomadam singuli alias duas Missas per se ipsos, non autem per alium seu alios Sacerdotes celebrare, ac in solemnitatibus, in quibus Capitulum & Canonici dictæ Basilicæ in dicta Capella horas canonicas, & alia diuina officia, vt infra celebrabunt, Cotta superinduti, Missis, & horis canonicis, aliisque diuinis officiis, tam diurnis quam nocturnis, in scamno, & loco per Cardinalem Protectorem institutum designando, personaliter interesse teneantur.

Prior, & Capellani faciāt Collegiū, habeātq; insignia Collegialia, & habitum aliorum Capellanorum.

§. 17. Ac tam Prior quam Capellani prædicti insimul vnum Collegium cum arca, massa & sigillo communibus, aliisque Collegialibus insignibus ad instar aliorum similium Collegiorum tam in prædicta quam in aliis quibuscumque dictæ Vrbis Basilicis, & Ecclesiis institutorum constituant, inibique habitum per alios Capellanos deferri solitum, deferre possint.

Sacrista deputatur à Patrono ad eius nutũ pro cura suppellectilium, de quibus Inuentarium facere, cautionẽ præstare, & rationem reddere tenetur.

§. 18. Ex duodecim autem Capellanis huiusmodi vnus à pro tempore existente Patrono deputetur Sacrista, qui ad eiusdem Patroni nutum amouibilis existat, & curam celebrationis Missarum, necnon custodiam sacræ suppellectilis, ornamentorumque & paramentorum ad Capellæ prædictæ vsum pro tempore pertinentium, vasorum, tam auri & argenti, quam aliarum rerum, & vniuersæ suppellectilis sibi sub inuentario consignandorum habeat, aliaque Sacristiæ huiusmodi officium concernentia gerat, exerceat, rationem & computum paramentorũ, & suppellectilis huiusmodi, & aliorum eius curæ commissorum dictæ Capellæ Patrono singulis sex mensibus, & quoties ab eo fuerit requisitus fideliter reddat, & de ratione huiusmodi reddenda, & reliquum consignando se obliget, cautionemque ideoneam, si eidem Patrono placuerit etiam præstet, paramenta, ornamenta, vasa vel alias quasuis res & bona Capellæ & Sacristiæ huiusmodi, quibusuis personis, Capitulis, Ecclesiis, Monasteriis aut aliis locis, iuxta formam aliarum literarum desuper à nobis emanatarum, & sub in eis contentis pœnis, accommodare non præsumat.

Sacrista prohibetur, ne ornamenta, paramenta, vasa, & bona Capellæ possit cuique accõmodare.

§. 19. Item de paramentis, ornamentis, vasis, totaque suppellectili, & rebus omnibus Sacristiæ, eius curæ commissis, inuentarium duplicatum, ab eodem Sacrista subscriptum conficiat, quorum vnum penes Patronum, & alterum penes eum remaneat, quod etiam singulis quibusque sex mensibus reuideatur & renouetur.

Camerarius eligitur à Priore, & Capellanis de gremio ipsorum Capellanorum, & officium duret per annum.

§. 20. Item singulis annis ab eisdem Priore & Capellanis antedictis, in plena eorum Congregatione, vnus de numero eorumdẽ duodecim Capellanorum, Camerarius per secreta suffragia eligatur, qui duret per annũ tantũ.

Camerarius exigit redditus eorũ massæ, cum onere deponendi pecunias in Banco.

§. 21. Et cum officio Sacristæ incompatibilis sit, ac ipsorum Prioris & Capellanorum, & eorum massæ communis Procurator existat, fructusque, redditus & prouentus, ac pecuniarum quantitates omnes eorumdem Prioris, & Capellanorum massæ communis exigere, & recuperare, ac tam Priori quam vnicuique Capellano, & Clerico prædictis portionem singulis obuenientem statuto tempore soluere, nec pecunias receptas penes se retinere, sed eas in banco ad id ab ipsis Priore & Capellanis eligendo, statim consignare, claramque & distinctam rationem officij sui, ac totius administrationis, necnon recepti & impensi per eum in plena Congregatione prædicta, seu coram ab eadem Congregatione deputatis, singulis sex mensibus, ac etiam quoties eisdem Priori & Capellanis videbitur, reddere, sicque se in manibus Prioris efficaciter obligare debeat.

Camerarius tenetur per se ipsũ administrare, præter quàmin casu infirmitatis, vel alterius legitimæ causæ, & tũc persona substituenda sit de illorũ gremio, & per Priorẽ & Capellanos approbanda.

§. 22. Nec alium loco sui substituere possit, nisi de licentia Prioris & Capellanorum prædictorum in casu infirmitatis vel absentiæ necessariæ, seu alias licitæ: quo casu persona sic substituenda, sit de numero eorumdem Capellanorum, & à Priore ac Capellanis prædictis approbari debeat, & in manibus Prioris de bene & fideliter administrando, & rationem reddendo, ac reliquum consignando, iurare & se obligare, ac si eidem Congregationi videbitur, tam ipse Camerarius quam ab eo sic substituendus, cautionem dare teneatur. Nec ipsis liceat ipsas pecunias cuiquam mutuo dare, aut in proprios vsus conuertere, alias vltra restitutionem debitam, etiam pœna arbitrio Congregationis prædictæ infligenda, puniatur.

Scoparius deputari debet per Patronum ad eius nutũ amouibilis, cum salario 100. scutorũ monetæ quolibet anno ex redditib. mẽsæ Capellæ.

§. 23. Præterea vnum Laicum qui pauimentum, statuas, columnas, lampades, candelabra, & alia ornamenta dictæ Capellæ & Sacristiæ, ipsamque Capellam & Sacristiam, illarumque ædes, & mansiones tergat, verrat, ac quisquilias, puluerem & alias sordes auferat, eiiciat, Scoparium nuncupandum, ad eiusdem Patroni nutum amouibilem, ab eodem Patrono toties quoties opus fuerit, ac eidem Patrono videbitur & placuerit deputari, ac illi pro eius salario centum scuta monetæ de pecuniis propriæ dotis & mensæ dictæ Capellæ, illiusque fabricæ & Sacristiæ, vt præfertur, assignatæ, quolibet mense proportionabiliter, & pro rata persolui.

Scopario, & quatuor Clericis fiũt quolibet anno vestes talares panni violacei ex redditibus mensæ Capellæ.

§. 24. Et tam ipsi quam singulis quatuor Clericis prædictis; quolibet anno vestem talarem panni violacei de eiusdem dotis, & mensæ Capellæ pecuniis, fieri mandamus.

Festa celebrãda in Capella, & Litania B. M. Virginis inibi certis diebus decantanda.

§. 25. Insuper ad diuinum cultum, & piorum deuotionem in eadem Capella quantum possumus, augendum, singulis Sabbathi diebus, ac Beatæ MARIÆ festiuitatibus, illarumque vigiliis, ac in festiuitate Translationis primodictæ Imaginis, quam vltima die Dominica mensis Ianuarij cuiuslibet anni in eadem Capella celebrari iussimus singulis quibusque annis, perpetuis futuris temporibus Litanias cum Antiphona pro tempore currenti eiusdem Beatæ MARIÆ Virginis, cum organo, harmonia & cantu figurato, alternis choris decantandas, iterato instituimus, & ordinamus.

Pro salario Cantorum ad nutũ à Patrono eligendorũ, applicantur scuta 300. annua iuxta Patroni circumscriptionẽ distribuenda, ex redditibus mensæ Capellæ.

§. 26. Ac pro Cantorum & aliorum Ministrorum, ad arbitrium Patroni pro tempore existentis eligendorum, ad eius nutum amouibilium, salario annua trecenta scuta, iuxta prouidam dicti Patroni pro tempore existentis circumscriptionem & ordinationem, Cantoribus & Ministris prædictis distribuenda & eroganda, de pecuniis propriæ dotis & mensæ ipsius Capellæ, fabricæ & Sacristiæ soluenda, assignamus.

Prior, & Capellani tenentur interesse Litaniis, post Vesperas decantandis.

§. 27. Quibus Litaniis Prior & singuli Capellani, cum eorum Cottis semper, saltem alternatim in loco, modoque & ordine per Scipionem Cardinalem Protectorem antedictum præscribendis debeant interesse. Verum quia Capellani, Toletani nuncupati, ad primodictam Imaginem, & illius Altare instituti, ex eorum institutionis huiusmodi præscripto, seu alias, Litanias ipsius Beatæ Virginis singulis Sabbathis, & forsan aliis diebus, etiam recitare tenentur, ne ipsorum concursu Litaniæ à nobis, vt præfertur, institutæ quoquo modo impediantur, statuimus & ordinamus, quod Capellani Toletani prædicti, de mane statim post Missarum solemnia iniunctas eis Litanias huiusmodi recitare debeant, prout hactenus consueuerint; Litaniæ vero à nobis institutæ post Vesperas decantentur. Nos enim dicti Cardinalis de Toleto, & quamuis aliam dispositionem quatenus opus sit quoad hæc sufficienter commutamus.

Clerici à Patrono ad eius nutum deputantur, & ipsi Priori, & Capellanis, & Sacristæ in diuinis deseruire tenẽtur.

§. 28. Clerici autem prædicti, qui honestæ & bonæ indolis, à pro tempore existente Patrono dictæ Capellæ, ac ad eius nutum amouibiles deputabuntur, Priori, Capellanis & Sacristæ in diuinis inseruire, ac obsequia & onera ipsis pro tempore imposita præstare teneantur.

Ex massa dentur quolibet anno scuta 300. Priori, & scuta 100. singulis Capellanis, necnon scuta 50. Sacristæ, & alia 50. Camerario, & alia 60. cuilibet ex Clericis.

§. 29. Porro ex fructibus, redditibus & prouentibus dictæ Capellæ pro eorumdem Prioris, Capellanorum, & Clericorum dote & sustentatione, vt præfertur, assignatis, scilicet ex massa Ecclesiæ suppressæ prædictæ tantum annis singulis Prior trecenta, singuli vero Capellani centum, & qui fuerit Sacrista vel Camerarius, alia quinquaginta pro quolibet, singuli vero Clerici sexaginta scuta monetæ habeant atque percipiant, & Clericis singulis mensibus præcise, Priori vero & Capellanis, etiam menstruatim, si pecuniæ promptæ fuerint, siu autem in terminis inter eos statuendis, illa persoluantur.

Et si aliquid supererit, diuidatur pro virili inter Priorem, & Capellanos, & Clericos pro vna, alia vero medietas applicetur mensæ Capellæ.

§. 30. Et quicquid ex eorum dote, & mensa singulis annis, solutis summis prædictis, supererit, in fine anni in duas æquales portiones diuidatur, quarum vna inter ipsos Priorem, Capellanos, & Clericos pro virili distribuatur, & altera doti, & mensæ propriæ ipsius Capellæ, ac illius fabricæ, & Sacristiæ, ad Patroni prædicti omnimodam, & liberam dispositionem, augeatur, & consignetur.

Prior, Capellani, & Clerici, continuo in Vrbe resideãt, & obsequia iniuncta præstent. Sacrista vero, ac duo saltem ex quatuor Clericis habitent in mãsionibus Capellæ.

§. 31. Ac tam Prior quam Capellani, & Clerici prædicti ad vere & personaliter continuoque in Vrbe residendum ac debita seruitia, & obsequia præstandum; Sacrista verò cum duobus saltem ex quatuor Clericis prædictis, ad continuo in mansionibus dictæ Capellæ habitandum, interdicta omnino Priori, Capellanis & Clericis huiusmodi ab Vrbe absentia, ac Sacristæ, & Clericis prædictis extra mansiones dictæ Capellæ pernoctatione sub amissionis fructuum, aliisque pœnis per Cardinalem Protectorem in statutorum editione irrogandis, & declarandis obligati existant.

Officia Capellã non possint resignari, nec permutari, nec pensionibus grauari.

§. 32. Nec liceat alicui ex Priore, Capellanis, Camerario, Sacristæ, seu aliis dictæ Capellæ Ministris, Prioratum, Capellanias, seu officia, & munia eorum in fauorem alicuius resignare vel permutare, neque pensionibus grauare, aut illarum reseruationi consentire possint, tametsi velint, illos, illas, & illa pure & simpliciter tantum dimittere ad effectum alios per Patronum præsentandi, eligendi, & deputandi.

Exẽptio Prio-

§. 33. Insuper, vt Prior, Capellani, & Clerici prædicti ab

ris, & Capellanorum, & Clericorum à functionib. & seruitus, ac etiam Processionibus Basilicæ.

ab aliis seruitiis liberi, promptius dictæ Capellæ illiusque obsequio & cultui cui eos pia deuotione addictos atque adscriptos esse desideramus, incumbere valeant, eosdem Priorem, Capellanos, & Clericos, ab omnibus, & singulis obsequiis & seruitiis, Basilicæ S. MARIÆ Maioris, eiusque Chori, Capitulique & Cleri, ac ab interuentu, & interessentia in Missis, horis canonicis, & diuinis officiis, etiam illis, quæ alias dictis Priori, & Capellanis iniunximus, ac à Processionibus, aliisque seruitiis, & oneribus, ad quæ forte alij dignitates habentes, necnon Capellani, & Clerici eiusdem Basilicæ tenentur, omnino eximimus, & liberamus; & nihilominus tam ipsi quam Sacrista, & Clerici prædicti, ipsam Basilicam, & Capellam huiusmodi, quocumque tempore libere, sine aliqua Capituli & Canonicorum prædictorum licentia, pro seruitio eiusdem Capellæ adire, & ingredi possint.

Capitulum, & Canonici obligantur ad celebrationem diuinorum in Capella in festiuitatibus B. Mariæ, ac S. Franciscæ, & S. Caroli, & tunc Sacrista transmittet alia necessaria ad Sacristiam Basilicæ, celebratis diuinis recuperanda.

§. 34. Capitulum autem, & Canonicos prædictos in festiuitatibus Beatissimæ Virginis, ad Vesperas ac Missas in eius honorem, ac etiam similes Missas in honorem S. Franciscæ, & S. Caroli prædictorum in eorum festiuis diebus, cum Prioris & Capellanorum Capellæ prædictæ assistentia celebrandas, obligamus, & obligatos esse decernimus & declaramus, in quibus festiuitatibus Sacrista dictæ Capellæ, planetas, tunicellas ac pluuialia tantum, & ad celebrationem necessaria, cum quibus celebrare teneantur, ad Sacristiam Basilicæ prædictæ transmittet, vt ab ea postea Capitulum, & Canonici processionaliter cedendo pro solemni officio perficiendo ad Capellam prædictam perueniant.

Canonici ad celebrandum in tribus Altaribus dictæ Capellæ benigne recipiantur.

§. 35. Canonicis autem ad Altare Beatissimæ MARIÆ Virginis seu alia Altaria dictæ Capellæ, Missas priuatas celebrare volentibus, in eorum tamen canonicali, & capitulari Sacristia planetis, & aliis sacris vestibus ex eorum Sacristia indutis humaniter admissis, & receptis, omnis commoditas celebrandi, & sanctum Missæ sacrificium perficiendi, à Sacrista concedatur. Ita tamen, vt Prior, & Capellani dictæ Capellæ nequaquam in eorum seruitio impediantur.

Custodia sacræ imaginis datur Capitulo, & Canonicis, qui deputare debent Canonicos qui claues tabernaculi retineant, & illud quando erit opus aperiant.

§. 36. Quo vero ad primodictæ Imaginis custodiam, declaramus atque decernimus, quod non obstantibus quibuscumque nostris, & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum ordinationibus, etiam per modum concordiæ, & conuentionum, seu alias quomodolibet editis, & supra recensitis; perpetuis futuris temporibus primodictæ Imaginis custodia, Capitulo, & Canonicis prædictæ Basilicæ, vbi Capella à Nobis fundata, & etiam primodicta Imago de præsenti reposita existit spectet & spectare debeat, quorum cura, & sollicitudo erit deputare locum, & singulares Canonicos, vbi & apud quos claues loci seu tabernaculi in quo primodicta Imago reposita est asseruari, & Canonicos, qui primodictam Imaginem aperire, & claudere debeant.

Tabernaculū sacræ Imaginis non erit aperiendū nisi ex decreto Capituli vel de mandato Protectoris, vel ex instantia Patroni, & pro apertione assignatur locus trāsitus.

§. 37. Inhibentes tabernaculum huiusmodi pro primodicta Imagine, populo seu aliis Christi fidelibus monstranda, & exhibenda aperiri, nisi ex ipsius Capituli decreto, vel de Protectoris mandato, siue etiam instantia Patroni, tuncque Canonici ab ipso Capitulo ad aperiendum & claudendum deputati; per ostium à latere dictæ Capellæ versus occasum Solis, intra dictam Basilicam constructum, introeuntes ac per scalam chocleidis ascendentes, & per deambulationes inibi relictas, & à cellis seu cameris distinctas, recto tramite absque eo, quod per ipsas cellas seu cameras, tam in eundo quam in redeundo transeant, procedentes ad conclaue primodictæ Imaginis, pro ea aperienda, & claudenda, eant, & remeent.

Prohibetur ne aperto Tabernaculi sine accessus ad conclaue fiat de nocte, nec per alium transitū, quā supra assignatum.

§. 38. Volentes ostium prædictum de die ab illius parte anteriori versus Basilicam semper posse à Canonicis deputatis aperiri. Vespere autem descendente, & de nocte, quando aliæ eiusdem Basilicæ fores clauduntur, à parte interiori versus eiusdem Capellæ Sacristiam, à Sacrista Capellæ, admoto etiam vecte, seu palo ferreo claudi debere, ostij prædicti apertione, & ad sacræ Imaginis conclaue accessione præterquam ex Capituli decreto, seu Protectoris mandato, seu ad instantiam Patroni, vt supra, noctis tempore penitus interdicta. Quod si quis ex Canonicis, seu alius ad hoc deputatus, vel sine licentia Capituli, seu cum licentia Capituli, aliunde ad dictum conclaue aperiendum ausu temerario accedere, & peruenire tentauerit, pœnam excommunicationis ipso facto, à qua nonnisi à Nobis, & Romano Pontifice successore nostro absolui valeat, incurrat.

Cura ornandi sacram Imaginem coronis & aliis pretiosis datur Sacristæ Capellæ vna cū Canonicis, ita tamen vt circa illius ornatū nihil innouetur absque Protectoris licentia.

§. 39. Solicitudinem autem curamque primodictam Imaginem coronis, torquibus, gemmis, & preciosis margaritis ornandi, & eamdem Imaginem conseruandi, Sacristæ Capellæ vnà cum Canonicis prædictis demandamus, ita tamen vt circa illius ornatum, & conseruationem nihil à prædictis, sine consensu Protectoris pro tempore existentis innouetur: Et si inter Canonicos, & Sacristam prædictos, aliqua circa præmissum ornatum, & conseruationem controuersia vel dissensio oriatur, semper idem Cardinalis Protector consulatur, à quo extraiudicialiter, & omni, & quacumque appellatione, & recursu remotis, omnis controuersia, & dissensio huiusmodi decidatur, & terminetur.

De lampadibus, & candelis accensis in Capella tenendis.

§. 40. Præterea statuimus, & ordinamus, quod lampades septem, quinque scilicet ante primodictā Imaginem, & reliquæ duæ singulæ ante singula Altaria S. Franciscæ, & S. Caroli huiusmodi, vbi de præsenti reperiuntur, diu noctuque perpetuo accensæ permaneant, ac in honorem & venerationem primodictæ Imaginis vltra dictas lampades; duæ siquidē ceræ albæ singulæ librarum quatuor, semper & perpetuo de die ante Altare in illius angulis super altis candelabris ad eum vsum confectis; in vigiliis verò, ac festiuitatibus eiusdem Beatæ Virginis cum octo, diebus sequentibus, dum primodicta Imago aperta ad populi conspectum permanebit, sex aliæ candelæ similes de die etiam perpetuò accensæ in Altari, & super inibi existentibus candelabris retineantur, omnisque impensa propterea necessaria ex propria dote, & mensa ipsis Capellæ, fabricæ, & Sacristiæ, vt præfertur, assignata subministretur.

Reliquiæ non sunt portandæ extra Capellam.

§. 14. Reliquias quoque eorumdem SS. Caroli, & Franciscæ in Altaribus prædictorum Sanctorum, & alias quascumque in dicta Capella, illiusque Altaribus, & Sacristia, nunc, & pro tempore existentes, ab ea amoueri, seu extrahi, & alibi asportari etiam in die quo Capitulum, seu Canonici alias dictæ Basilicæ reliquias populo exhibebunt, omnino prohibemus, sed tunc in Altaribus dictæ Capellæ, vt inibi à Christi fidelibus venerentur, in suis capsulis, & receptaculis publicè exponi mandamus.

Legata facta sacræ Imagini ante translationem, & Pallia hactenus data, relinquuntur Capitulo, cum onere tamen accommodandi Pallia pro ornanda Capella.

§. 42. Insuper ad omnem differentiam, & quæstionis materiam, quæ inter Capitulum, & Canonicos prædictos ex vna, ac Priorem, & Capellanos, aliosque Ministros dictæ Capellæ, illiusque Patronum pro tempore exoriri posset tollendam, Capitulo & Canonicis prædictis, tam legatum bonæ mem. Cardinalis Ebiurij, quàm alia omnia legata primodictæ Imagini hactenus ante translationem primodictæ Imaginis prædictam facta, & etiam cultrices; & seu pallia à Cameræ nostra quotannis primodictæ Imagini dari, & offerri solita, tam hactenus data, & oblata; quàm danda, & offerenda in futurum, dimittimus, & relaxamus. Ita tamen quod Capitulum, & Canonici prædicti, cultrices & pallia prædicta pro vsu, & ornamento dictæ Capellæ, toties quoties occasio tulerit, & fuerint requisiti commodare, & tradere teneantur.

Oblationes & alia largitiones, de cætero facienda sacræ Imagini ad quem spectent.

§. 43. Oblationes autem, quas manualiter à quibusuis pro tempore in maiori Altari ipsius Capellæ, seu altero ex duobus Altaribus S. Caroli & S. Franciscæ in dicta Capella existentibus, seu in manibus Sacristæ, aut alterius dictæ Capellæ Ministris, seu primodictæ Imagini vel Capellæ, aut Altaribus prædictis fieri contigerit, siue sint in torquibus, iocalibus, margaritis, aureis, & gemmatis coronis, siue etiam paramentis; aut pretiosis vestibus, vel in aureis seu argenteis votis, cuiuscumque generis & valoris, semper, & sine aliqua distinctione sint, & esse debeant ipsius Capellæ, & Altarium prædictorum, ac in eiusdem Capellæ, suæque fabricæ; Sacristiæ, ac mensæ vtilitatem omninò conuerti debeant. Illæ verò quæ mediante testamento, legato, donatione, seu alia dispositione primodictæ Imagini, vel Capellæ, aut Altaribus in ea existentibus prædictis relinquentur, si ad suppellectilem Ecclesiasticam spectare dignoscentur, vt sunt cruces, candelabra, vasa argentea, aurea, custodiæ pro reliquiis, vestes, aut alia eiusdem generis res & bona eidem Capellæ, & illius Altaribus, fabricæ ac Sacristiæ cedere, &

applicari volumus. Si vero huiusmodi relicta, seu alias donata, & primodictæ Imagini, vel Capellæ, aut Altaribus prædictis pro tempore dedicata vel dedicanda, domus, casalia, prædia, aut alia stabilia, seu etiam pecuniæ sint, ad Basilicam ipsam, illiusque Capitulum spectent, ac spectare declaramus, & ordinamus, hoc tamen ita statuimus, & declaramus, nisi ex legitimis, & iustis coniecturis, aut aliàs constaret piam disponentis deuotionem esse, etiam stabilia, & pecunias de quibus supra primodictæ Imagini, eiusque Capellæ & Altaribus prædictis relinquere, & ordinare, ita vt in primodictæ Imaginis, & Capellæ, dictorumque Altarium commodum, & honorem conuerti deberent, tunc enim piam offerentis mentem, & voluntatem, in primis, & ante omnia seruari volumus, & mandamus. Ceræ vero quæ in Anniuersariis, & funeralibus superrerunt, pro duabus Capitulo & Capellanis, pro reliqua verò tertia partibus Priori, Capellanis, & Clericis supradictis distribuantur, prout eas distribui iubemus. Ipsa autem Anniuersaria, & funeralia quando fieri continget, non intra Capellam prædictam, sed extra eam in dicta Basilica in loco Patrono infrascripto beneuiso fieri & celebrari volumus & mandamus.

Priori, Capellanis, & Clericis, eorumq; Collegio communicantur omnia priuilegia similibus per'onis, & Collegiis competentia.

§. 44. Rursus Priori, Capellanis, & Clericis prædictis, illorumque Collegio, vt omnibus, & singulis priuilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præeminentiis, prærogatiuis, fauoribus, facultatibus, indultis, & aliis gratiis, tam spiritualibus quam temporalibus, quibus alij dignitates, Capellanias, & alia beneficia in dicta Basilica S. Mariæ Maioris, & aliis eiusdem Vrbis Basilicis, & Ecclesiis pro tempore obtinentes, earumque Collegia, de iure, vel consuetudine, aut ex priuilegio, vel alias quomodolibet vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed æquè, & principaliter, & pariformiter, in omnibus, & per omnia, vti potiri, & gaudere, libere, & licite valeant, Apostolica auctoritate, & tenore prædictis indulgemus.

Eximitur Capella, Prior, Capellani, Clerici, & alij Ministri, eorumq; bona à iurisdictione, correctione, & visitatione vrbis Vicarij, Basilicæ prædictæ Archipresbyteri, & quorumcumque aliorum Iudicũ.

§. 45. Præterea eandem Capellam, illiusque fabricam, & Sacristiam, necnon Priorem, Capellanos, Sacristam, Camerarium, Clericos, & alios Ministros, & personas eiusdem Capellæ pro tempore existentes, ipsumque Collegium, ac prædicta, ceteraque omnia, & quæcumque illius & eorum bona, mobilia, & immobilia, cuiuscumque qualitatis, & quantitatis in dictis Vrbe, & locis, & extra, ac alias vbicumque locorum consistentia, ab omni iurisdictione, correctione, visitatione, dominio, superioritate, & potestate, nunc, & pro tempore existentis Vrbis Vicarij & Archipresbyteri dictæ Basilicæ S. Mariæ Maioris, eiusque Vicarij, & Capituli, & cuiusuis Ordinarij loci, aliorumque quorumcumque Iudicum & Officialium in ipsa Vrbe, vel alias vbilibet constitutorum, perpetuò eximimus, & liberamus.

Datur Patrono facultas nominandi Cardinalem Protectorẽ ad eius libitum, & ipse Protector Capellæ constituitur Iudex priuatiue quoad omnes.

§. 46. Ac prædictum Scipionem Cardinalem, illius vita durante, & eo vita functo, antiquiorem eiusdem S.R.E. Cardinalem ex nostra, ac Francisci, & Marci Antonij prædictorum familia, & parentela, vel in eius defectum alium Cardinalem acceptare volentem, quem etiã ex nunc requirimus, & hortamur pro tempore existenti Patrono Capellæ prædictæ beneuisum, ac ad ipsius Patroni libitum & arbitrium, toties quoties opus fuerit nominandum, & eligendum eiusdem Capellæ, illiusque fabricæ, & Sacristiæ, necnon Prioris, Capellanorum, Clericorum, Ministrorum, personarum, rerum bonorum & iurium priuatiuè, quoad Archipresbyterum prædictum, & Vrbis Vicarium, & etiam omnes alios quoscumque Romanæ Curiæ, & Vrbis prædictarum, & alios quosuis Iudices quocumque nomine vocatos, & quacumque præeminentia, etiam Cardinalatus, ac etiam Legati de latere, & alio quocumque honore, dignitate, præeminentia, & auctoritate pollentes, Protectorem, ac defensorem, necnon Iudicem reuocabilem perpetuò constituimus, & deputamus. Ac Vicario Vrbis, necnon Archipresbytero, & illius Vicario, ac prædictis, & aliis quibusuis etiam cuiuscumque gradus, conditionis, & præeminentiæ existentibus personis, & Vrbis, ac Romanæ Curiæ prædictarum, & aliorum locorum Iudicibus, ne se in Capellam, illiusque fabricam, ac seruitium, ac Priorem, Capellanos, Clericos, Ministros, aut alias eiusdem Capellæ personas, ac res, bona, & iura quæcumque, seu in litium, & differentiarum desuper, aut illorum occasione pro tempore suscitatarum, seu ortarum cognitionem, etiam ratione cuiuscumque amicabilis compositionis, vel concordiæ, aut alias quomodocumque ingerere, seu decretum suum, vel auctoritatem interponere præsumant, districtius inhibemus.

Cardinalis de familia præfertur quoad Protectionem cuicumque Cardinali extraneo prius nominato.

§. 47. Præterea volumus, & declaramus, quòd licet nullo de nostra, & Francisci, ac Marci Antonij prædictorum parentela huiusmodi existente in Cardinalatus honore constituto, alius ad id, vt præfertur, electus, & nominatus Cardinalis munus Protectoris huiusmodi subire, & exercere incepisset, nihilominus si postmodum contigerit aliquem ex nostra familia, & parentela prædicta ad Cardinalatus honorem assumi, is in eiusdem muneris functione, seu Protectoria gradu præferri debeat, & electio, nominatio, constitutio, & deputatio, de cuiusuis alterius persona in Protectorem huiusmodi factæ, eo ipso cessare, & expirare censeantur.

Facultas condendi statuta Protectori conceditur.

§. 48. Necnon eidem Scipioni Cardinali moderno, & pro tempore existenti eiusdem Capellæ Protectori, quascumque opportunas, & necessarias constitutiones, & ordinationes, statuta, & decreta, iuxta prudentiam eidem à Deo collatam pro primodictæ Imaginis veneratione, eiusque cultus conseruatione, & augmento, tam circa tempora seruitiorum præstandorum, ipsorumque Prioris, Capellanorum, Clericorũ, & aliorum Ministrorũ felicem directionem, ac onerum eis incumbentium supportationem, quàm mulctas, punctuationes, & pœnas contra negligentes, & seruitia debita omittentes illarumque applicationem, ac super aliis omnibus quæ in præmissis omnibus, & singulis, ac præmissorum causa, & occasione necessaria esse iudicabit, condendi, componendi, edendi, atque promulgandi, & postquam semel edita & promulgata fuerint, quoad Scipionem aut alios pro tempore existentes Cardinales Protectores, Patronos, ex se: quo vero ad alios Cardinales Protectores, non Patronos, de Patroni consensu, semel edita, & promulgata prout in Domino, ac toties quoties eis expedire videbitur, in parte seu etiam in toto mutandi, & corrigendi, ac alia de nouo edendi, & promulgandi, quæ semper, & perpetuo auctoritate nostra, ex nunc prout ex tunc, & è contra, valere, & seruari volumus, decernimus, & mandamus.

Omnes lites committũtur Protectori summariè, & appellatione remota cũ facultate ab aliis Iudicibus auocandi; & reassumendi causas, inhibendi; &c.

§. 49. Necnon differentias, lites, & controuersias inter quascumque personas, tam Prioris, quàm Capellanorum, & Ministrorum huiusmodi, ac aliarum personarum eiusdem Capellæ seruitio vel ministerio addictarum, & earumdem consortes, seu inter ipsos, & quosuis alios occasione personarum, & bonorum dictæ Capellæ pro tempore exortas, summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij, omni, & quacumque contradictione, interpellatione, appellatione, & recursu, in integrum restitutione, ac mora remotis, etiam priuatiue quoad Archipresbyterum dictæ Basilicæ, & illius Vicarium, ac etiam Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ, & Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem Cameræ Clericos, & Thesaurarium generalem, ac eiusdem Vrbis Gubernatorem, Camerarium, & Vicecancellarium, necnon nostrum, & pro tempore existentem in ipsa Vrbe in spiritualibus Vicarium generalem, atque omnes alios Curiæ, & Vrbis prædictarum, & aliorum locorum quorumcumque ordinarios, & delegatos Iudices, nunc, & pro tempore existentes, cognoscendi, decidendi, definiendi, terminandi, & exequendi, litesque & causas huiusmodi alibi introductas, motas, seu pendentes, auocandi, reassumendi, ac quos, quibus, & quoties opus fuerit citandi, ac sub censuris ecclesiasticis, & pœnis pecuniariis, eius arbitrio imponendis, & moderandis, inhibendi, pœnasque & censuras huiusmodi incurrisse declarandi, ac seruata forma Concilij Tridentini aggrauandi, reaggrauandi, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis, ac denique eamdem prorsus iurisdictionem, superioritatem & potestatem in Capellam prædictam, illiusque fabricam, Sacristiam, Altaria, & bona quæcumque ac vniuersas & singulas personas prædictas, in omnibus, & per omnia, quam pro tempore existentes dictæ Basilicæ S. Mariæ maioris Archipresbyter, eiusque Vicarius in dictam Basilicam, illiusque Altaria, Capitulum,

Canoni

Canonicos Beneficiatos, & Clericos, vel Ministros, de iure vel consuetudine, ac priuilegio, vel alias quomodolibet exercere potest, & debet, siue in futurum poterit, & debebit, etiam quoad ea vniuersa, & singula, quæ expressionem, & concessionem requirerent magis specialem, & quæ in & super generali huiusmodi concessione non comprehenduntur, seu non comprehendi dici possunt, libere exercendi, plenam liberamque damus, & concedimus facultatem.

Facultas Cardinalis Protectoris disponendi de camer. & mansionibus Capellæ adiacentibus.

§. 50. Ac eidem Scipioni Cardinali, & pro tempore existenti prædictæ Capellæ Protectori, & defensori, omnes quascumque, & singulas stantias, mansiones, & habitationes eidem Capellæ nostræ adiacentes, seu contiguas, & annexas, quas intus, & ad ambitum vel muros illius existentes fabricari fecimus ad hoc, vt de illis nunc, & quandocumque ad eiusdem Scipionis Cardinalis, & pro tempore existentis Protectoris, vel familiarium, & domesticorum, & sibi seruientium, seu aliarum personarum vsum, & commoditatem ac seruitium, & aliàs ad beneplacitum, & arbitrium suum, liberè, & licitè absque aliqua recognitione, vel pensione seu solutione illarum ratione, etiam prædictæ Capellæ, vel priori, & Capellanis, aliisque Ministris illius, seu Basilicæ huiusmodi, aut cuiuis alij facienda disponere possit, liberumque earumdem stantiarum, mansionum, & habitationum vsum, commoditatem & seruitium; ita tamen quod in illis, tam in toto quam in parte nullus præter Scipionem Cardinalem, & pro tempore existentem Protectorem, & defensorem huiusmodi, quouis prætextu, occasione, vel causa, seu vllo vnquam tempore se ingerere possit; perpetuo reseruamus, concedimus, & assignamus.

Iuris patronatus Capellæ concessio, & forma successionis in illo.

§. 51. Insuper circa Iuspatronatus, & præsentandi, nominandique, eligendi, & deputandi antedicti, reseruationem, & seu Prioratus, ac Capellaniarum, & Clericatuum huiusmodi, aliorumque prædictorum dispositionem de nouo statuentes, vel statuendum censentes, prædicto Scipioni Cardinali prædictum Iuspatronatus Capellæ prædictæ, ac vt supra, & infra præsentandi, eligendique, & deputandi, prædictamque dispositionem quoad vixerit faciendi, necnon eidem Scipioni Cardinali, tamquam Patrono, & Protectori vita sibi comite, tam Prioratus quam omnium, & singularum Capellaniarum huiusmodi, tam ea prima vice ab ipsa eorum primæua erectione, & institutione, apud Sedem prædictam vacantium, quam de cætero quibusuis modis, & quorumcumque, etiam nostrorum, & Romani Pontificis pro tempore existentis, seu cuiusuis Cardinalis etiam viuentis, familiarium continuorum commensalium, seu dictæ Curiæ Officialium, aut alias quomodolibet reseruationem inducentibus personis, seu per liberas, vel ex causa permutationis, resignationes, iurium cessiones, etiam necessarias, vel simplices, de illis in dicta Curia, vel extra eam, etiam in nostris vel Romani Pontificis pro tempore existentis manibus, etiam in dicta Curia, vel extra eam quomodolibet factas & admissas, aut assecutionem alterius beneficij Ecclesiastici quauis auctoritate collati, seu illa pro tempore obtinentium decessum, vel quamuis aliam dimissionem, amissionem, priuationem, religionis ingressum, matrimonij contractum, ad Cathedralium Ecclesiarum vel Monasteriorum, etiam consistorialium, seu quamcumque aliam promotionem, aut quomodolibet, & qualitercumque, etiam apud Sedem prædictam, & in dicta Curia, simul vel successiue, toties quoties vacaturorum, plenam, & liberam collationem, & prouisionem, ac omnimodam aliam dispositionem, & institutionem personarum in eisdem Prioratu, & Capellaniis, necnon Sacristæ, Clericorum, & Scoparij deputationem per ipsum Scipionem Cardinalem, vel alium seu alios, quem vel quos ad id duxerit deputandum vel deputandos, quando, & quoties etiamsi eumdem Scipionem Cardinalem ab ipsa Curia, etiam pro sua voluntate vbilibet, etiam vltra montes abesse contigerit, faciendas concedimus, & reseruamus.

Conceditur Illustriss. D. Card. Burghesio facultas conferendi vt supra, & in possessionem mittendi prouisos.

§. 52. Necnon eidem Scipioni Cardinali huiusmodi Prioratum & Capellanias, vt præfertur, vacantes, & vacaturas conferendi, & de eis prouidendi ac disponendi, necnon de Prioratu, & Capellaniis prædictis sic pro tempore, & quandocumque prouisos vel institutos, in eorumdem Prioratus ac Capellaniarum, ac eorum singulorum possessionem veram, realem, & actualem, etiam eo ipso absque aliqua alterius Iudicis vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel alias qualificatæ ministerio seu interuentu aut præsentia seu licentia aliqua, propria auctoritate immittendi, ponendi, inducendi, & manutenendi, quos sic in possessionem immissos, & inductos in Priorem ac Capellanos huiusmodi, & in fratres eiusdem Capellæ, illius Prior & ceteri Capellani respectiue recipere, ac ad omnia iura, & tractatus eiusdem Capellæ admittere teneantur, plenam, & integram, liberam, & omnimodam facultatem, & auctoritatem, & potestatem attribuimus, sibique desuper indulgemus. Post obitum vero prædicti Scipionis Cardinalis, prædictum iuspatronatus dictæ Capellæ, & præsentandi personas idoneas etiam alienigenas ad Prioratum, omnesque & singulas Capellanias huiusmodi, quotiescumque illum, & illas, & illorum aliquos, vt præfertur, seu alias quomodocumque vacare contigerit, ac Sacristam, dictosque Clericos, & Scoparium ad nutum deputandi, & remouendi, ac Protectorem eligendi, & nominandi dicto Marco Antonio Burghesio Principi Sulmonis, nostro ex prædicto Ioan. Baptista secundum carnem Nepoti, eiusque natis, & descendentibus masculis per lineam masculinam legitimis, & naturalibus, ex legitimo matrimonio natis & procreatis.

Ordo primogenituræ in successione iurispatronatus Capellæ.

§. 53. Ita tamen quod præsentatio, electio, nominatio, & deputatio respectiue solum fieri debeat a primogenito & ipsius primogenito vsque in infinitum, hoc modo videlicet, si dictus Marcus Antonius plures filios masculos habuerit, præsentatio, electio, nominatio, & deputatio respectiue pertineant ad natu maiorem tantum, qui si etiam plures susceperit filios masculos, natu maior eorum tantum præsentet, & respectiue deputet, nominet, & eligat, & sic ius præsentandi, & respectiue deputandi, eligendi, & nominandi huiusmodi semper transeat de primogenito in primogenitum vsque in infinitum, & deficiente vel non existente linea masculorum ex masculis à dicto primogenito descendentibus, tunc præsentatio & respectiue deputatio, nominatio, & electio modo, & forma præmissis, ad secundogenitum si superstes fuerit, sin minus ad natu maiorem masculum similiter vsque in infinitum, & deficiente linea masculorum ex masculis descendente à secundogenito, Iuspatronatus præsentandi, deputandi, eligendi, & nominandi huiusmodi transeat ad tertiogenitum, prædicto ordine seruato, & sic successiue de vna linea ad aliam omnes descendentes masculos à dicto Marco Antonio. Non existentibus vero filiis vel aliis masculis ex dicto Marco Antonio, eiusque posteris masculis descendentibus, vel illis quandocumque in perpetuum deficientibus, Iuspatronatus, & præsentandi, & respectiue deputandi, eligendi, & nominandi huiusmodi, ad filiam feminam dicti Marci Antonij, vel vltimi masculi legitimi ab ipso Marco Antonio descendentis, legitimam, & naturalem ac natu maiorem, & postmodum ad eius filios, & descendentes masculos legitimos, & naturales in perpetuum ordine primogenituræ, vt supra dictum est, de descendentibus masculis seruato, spectet, & pertineat. Si vero contigerit lineam masculinam ex feminis ex dicto Marco Antonio descendentibus penitus extingui vel non extare, tunc ex eo casu feminæ ex filiabus vel aliis descendentibus feminis ex dicto Marco Antonio descendentes, ordine primogenituræ, vt de masculis dictum est, semper seruato, ad dictum iuspatronatus & præsentandi, & respectiue deputandi, eligendi, & nominandi succedant. Deficiente vero in totum linea, tam masculina quã feminina ex dicto Marco Antonio descendente, vel illa non existente, iuspatronatus, & præsentandi, ac respectiue deputandi, eligendi & nominandi huiusmodi transeat ad prædictum Franciscum eiusque filios, & descendentes masculos, de primogenito in primogenitum, ac eis deficientibus ad feminas, vt supra dictum est de descendentibus dicti Marci Antonij. Et tandem ex ipso Francisco descendentibus masculis & feminis deficientibus vel non existentibus, ad prædictum Curtium Burghesium nostrum secundum carnem huiusmodi consanguineum, & post eum, eius primogenitum & aliàs modo præmisso de primogenito in primogeni

primogenitum, prout de dicto Marco Antonio supradictū est, etiam quoad feminas exinde descendentes in infinitum. Deficientibus autem omnibus, & singulis masculis, & feminis descendentibus a Marco Antonio, & Francisco ac Curtio prędictis, tunc succedat in iuspatronatus, & præsentandi, ac respectiue deputandi, eligendi & nominandi huiusmodi, qui nobis fuerit in linea masculina & ea deficiente, in feminina sanguine proximior, seruatu semper in omnibus casibus supradictis ordine primogeniturę, transeundu scilicet de primogenito ad primogenitum, & præferendo lineam primogeniti lineæ secundogeniti & masculos ex feminis descendentes, natis ex feminis, ac masculos ex feminis, ipsis feminis, atque aliis in omnibus, & per omnia prout in linea filiorum descendentium à dicto Marco Antonio ordinatum est, ita quod iuspatronatus, & præsentandi, ac respectiue deputandi, eligendi, & nominandi huiusmodi, ad vnum solum successorem in solidum, & post illum ad alium semper deueniat, absque eo quod inter plures successores diuidi possit.

Patronus præsentat coram Protectore vel Priore, & quando Patronus erit in dignitate Ecclesiastica constitutus, potest conferre.

§. 54 Institutiones autem, collationes, & prouisiones personarum, vt præfertur, à Patrono pro tempore præsentatarum, videlicet quoad Prioratum per Cardinalem Protectorem, & seu etiam ipsum Priorem prout ipsi Patrono magis placuerit, fieri debeant, si vero pro tempore existēs Patronus Prioratus & Capellaniarum huiusmodi in dignitate Ecclesiastica constitutus esset, tunc ipse Patronus in huiusmodi dignitate constitutus non teneatur præsentare, sed Prioratum ac Capellanias, ac earum singulas, quomodocumque & quandocumque vacantes vt præfertur, pleno iure ac eisdem modo & forma, & auctoritate, quibus dicto Scipioni Cardinali reseruauimus, & concessimus, absque alicuius præsentatione conferre, & de illis etiam prouidere ac disponere, & prouisos in possessionem immittere, inducere, ponere, & defendere, libere, & licite possit, motu, & ex certa scientia, & potestatis plenitudine similibus itidem perpetuo, reseruamus, concedimus, & assignamus.

Non reseruat a iurispatronatu ad abundantiorē cautelam.

§. 45. Præterea pro potiori Scipionis Cardinalis, & Marci Antonij aliorumque ad iuspatronatus, necnon præsentādi, & respectiue deputandi, eligendi, & nominandi, aliorumque prædictorum reseruationem, & concessionem per nos factam quomodolibet vocatorum, cautela & securitate, & fine aliarum donationum, & gratiarum quarumcumque illis, tam in præmissis quam alias quandocumque & quomodocumque factarum aliquo præiudicio, quas præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis haberi, ac quas in omnibus iis quæ præsenti nostræ dispositioni contraria non sunt, semper saluas, validas, & firmas esse, & remanere, & si quid in aliqua seu aliquibus ipsarum deficeret, per aliam seu alias suppleri, & firmari posse & debere, volumus atque decernimus, dictam Capellam cum Altaribus, statuis, picturis, Sacristia, mansionibus, ædificiis illi annexis, commoditatibus, omnique illius structura, & ornatu, ac impensa, & impensis, etiam notabilissimis cuiuscumque summæ extiterint seu extent, tam hucusque quomodolibet factis, quam in posterum faciendis, necnon dotibus, prouentibus, introitibus, redditibus, iuribus, & emolumentis, ac vniuersa suppellectili, iocalibus, & rebus, tam hactenus quomodolibet datis, donatis, vnitis, & assignatis, applicatis, & concessis, quàm in posterum à nobis dandis, donandis, vniendis, assignandis, applicandis, & concedendis, necnon melioramentis, & augmentis, etiam tam hactenus factis quam faciendis quibuscumque, illorumque pretium, valorem, & æstimationem, ac omnes, & singulas pecuniarum summas, qualitates, & quantitates, à nobis seu de mandato nostro hactenus erogatas, & erogandas in futurum quascumque etiam notabiles, & notabilissimas.

Donatio omnium extelarum factarū, & faciendarum ac cessio iurium Cameræ super illis competentium.

§. 56. Item omnia & singula, quæcumque iura, & actiones Cameræ nostræ Apostolicæ super præmissis omnibus, & singulis quibuscumque, seu præmissorum causa & occasione, ex quouis iure, causa, & occasione, capite vel prætextu, ingenio vel quæsito colore, etiam in corpore iuris clausis, ac tam deductis quam deducendis, cogitatisque & incogitatis, & quæ deduci, & excogitari quomodolibet possent, & de quibus in præsentibus mentionem fieri oportet specialem, aut alias quomodolibet, quomodocumque, & qualitercumque competentia, & competentes, ac competitura, & competituras, ac quæ competere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum dictis Scipioni Cardinali, ac Marco Antonio, & alias vt supra, ad Iuspatronatus, & præsentandi, ac respectiue deputandi, eligendi, & nominandi quomodolibet, vocatis quibuscumque, modo, & forma ac ordine supradictis, qui hic ad verbum pro repetitis habeantur, & censeantur, perpetuo ac donatione libera, & irreuocabili, quæ fit, & fieri dicitur inter viuos perpetuo valitura donamus, damus, cedimus, concedimus, & elargimur, ac eos omnes, & singulos, in nostrum, & successorum nostrorum Romanorum Pontificum, ac Sedis, & Cameræ Apostolicæ ius, locum, priuilegiumque vniuersum quoad prædicta ponimus, substituimus, & subrogamus in verbo Rom. Pont. motu, scientia & potestate similibus, attestantes atque asserentes, hanc tam ab initio ipsius Capellæ fundationis, & constructionis, quàm antea, & postea, ac semper fuisse & esse nostram mentem, & intentionem, & indubitatam voluntatem, vt omnia, & quæcumque in dictæ Capellæ, & nouæ Sacristiæ dictæ Basilicæ fundatione, ac constructione, & ornatu de nostris pecuniis exponenda, ac etiam aliunde applicanda cederet ac cedere deberet in acquisitionem & reseruationem Iurispatronatus, ac præsentandi, & deputandi, necnon eligendi, & nominandi pro Scipione Cardinale ac Marco Antonio, aliisque prædicto ordine vocatis, ita vt eisdem ex vera, & reali fundatione, & constructione ac perpetua dotatione Iurispatronatus, & præsentandi ac deputandi, eligendi, & nominandi, perpetuo acquisitum foret, & esse deberet.

Decernitur Iuspatronatus, & præsentandi esse ex vera, & reali fundatione, constructione, & donatione Nobilium, & Illustrium, ac Principum, & ad instar Regum.

§. 57. Decernentes Iuspatronatus, & præsentandi, deputandique & eligendi, & nominandi huiusmodi, laicorum, Nobilium, & Illustrium, ac Principum, ac in omnibus, & per omnia ad instar Regum vere existere, ac Scipioni Cardinali, Marco Antonio, & aliis futuris Patronis prædictis, non ex priuilegio, sed ex veris primæua, reali, actuali, plena, integra, & omnimoda fundatione, & perpetua dotatione, ac etiam ratione ædificationis, ac totalis, & integræ à primis fundamentis, originalisque & perpetuæ constructionis, tam Capellæ quam Sacristiæ prædictarum competere, & ad illos pertinere, & propterea vere Iuspatronatus, præsentandi, deputandi, eligendi, & nominandi Laicorum seu laicale, Nobilium, & Illustrium, ac Principum, & ad instar Regum esse decernimus, declaramus atque pronunciamus.

Iuspatronatus non cadere sub qua tamque reuocatione & derogatione, nec illis etiam ratione vacationis apud Sedem, permutationis, deuolutionis latis nec ex quacumque alia causa posse derogari etiam de Patronorum consensu.

§. 58. Illudque verum, & propriam ac non fictam naturam Iurispatronatus præsentandi, deputandi, & nominandi laicalis, ac talem substantiam, essentiam, qualitatem, validitatem & roboris firmitatem, vimque, & effectum habere, & obtinere, ac Scipioni Cardinali, Marco Antonio, & aliis futuris Patronis prædictis, & eorum cuilibet perpetuo suffragari debere, in omnibus, & per omnia absque vlla prorsus differentia, ac vt tale, sub quacumque derogatione, etiam cum quibusuis prægrauissimis, & efficacissimis verbis, clausulis, ac etiam irritantibus, & aliis fortioribus decretis, etiam cum clausula, quorum tenores, in quacumque dispositione, etiam per viam constitutionis, legis, regulæ Cancellariæ Apostolicæ, etiam per Nos, & successores nostros Romanos Pont. etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter pro tempore, etiam in assumptionis crastinum ad summi Apostolatus apicem quorumcumque Romanorum Pontificum successorum nostrorum, aut alias quomodocumque factis, concessis, & emanatis, comprehendi, nec illi vllo vnquam tempore, etiam ratione cuiusuis litis pendentiæ, vel vacationis Prioratus, & Capellaniarum huiusmodi apud Sedem prædictam, etiam ex causa permutationis vel deuolutionis, seu alio quocumque prætextu, & ex quacumque causa quantumuis vrgenti, & legitima, per Nos seu quoscumque alios Romanos Pontifices successores nostros pro tempore existentes, vel Sedem prædictam, aut illius etiam de latere Legatos, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, seu cuiusuis intuitu, & contemplatione per quascumque literas Apostolicas, etiam in forma Breuis, & quascumque etiam derogatoriarum derogatorias ac fortiores & insolitas clausulas, necnon irritantia, & alia contraria decreta quæcumque, etiam toto, & integro præsentium

præsentium tenore inserto, ac de Patronorum seu cuiusuis alterius consensu, aut alias quomodolibet derogari posse vel debere, aut derogatum censeri.

Vniones, & applicationes facta mensa Prioris, & Capellanorum non possint alteri Ecclesiæ, vel loco applicari, aut aliter disponi, contrariis non obstantibus quibuscumque.

§. 59. Minusque Archipresbyteratum, Canonicatus & præbendas, Capellaniam, & beneficia in Ecclesia S. Laurentij, vt præfertur, suppressa, & extincta, ac dictæ Capellæ vt supra constructæ, in eaque Prioratui, & Capellaniis a Nobis erectis vnita, & applicata, seu eorum alicui vacatione, vt præfertur, aut alias quomodolibet occurrente, cuiquam conferri, nec aliter de illis, etiam in fauorem quarumuis personarum, vel etiam Ecclesiarum, Hospitalium, Capellarum, locorum piorum, aut in alios quosuis, etiam magis pios, & priuilegiatos vsus, & quauis etiam vrgente, & vrgentissima causa, etiam de illa tunc obtinenda, ac Prioris, & Capellanorum prædictorum, & seu etiam Patronorum, aut Præpositi, Religiosorum, & totius Congregationis prædictorum, aut aliorum quorumuis consensu, etiam formaliter habito, & etiam præsentium facta mentione, & ad verbum insertione, & derogatione, quomodocumque, & qualitercumque disponi posse neque debere. Ac omnes, & quascumque collationes, prouisiones, commendas, præsentationes, institutiones vel alias dispositiones, tam de Archipresbyteratu, Canonicatibus, præbendis, Capellania, & beneficiis prædictis, vt supra suppressis, & extinctis, quam de Prioratu, & duodecim Capellaniis, etiam vt supra a nobis erectis, & institutis, seu eorum aliqua, contra harum præsentium nostrarum literarum formam, tenorem, & dispositionem, sub quibusuis verborum expressionibus, & quomodolibet pro tempore faciendas, processusque desuper habitos, ac omnes, & quascumque collationes, prouisiones, commendas, præsentationes, institutiones vel alias dispositiones de Prioratu & Capellaniis prædictis, vt præfertur, vel alias quouis modo, etiam apud Sedem eamdem pro tempore vacantibus, quibusuis personis, & etiam communitatibus, Collegiis, locis piis, Capellis & alias quàm ad præsentationem Patronorum prædictorum, sub quibusuis verborum expressionibus pro tempore factas seu faciendas, processusque desuper habitos seu habendos, ac inde pro tempore secutura quæcumque, nulla, & inualida, nullisque roboris vel momenti fore, & esse, ac pro nullis & infectis haberi & censeri, nec ius aut coloratum titulum possidendi cuiquam tribuere, vel per illa acquiri posse, suppressionem, extinctionem ac vnionem & applicationem prædictas, & respectiue collationes, prouisiones, & alias dispositiones per Scipionem Cardinalem ac Protectorem seu Priorem respectiue vt supra. Necnon præsentationes per Patronos prædictos respectiue pro tempore factas, subsecutasque institutiones validas, & efficaces fore, & esse, suosque effectus sortiri, ipsisque prouisis, præsentatis, & institutis, tale ius in re, vel ad rem acquiri, quale acquiritur præsentatis, & institutis ad beneficia de vero & reali Iurepatronatus Laicorum, Nobilium, & Illustrium, ratione primææ & integræ institutionis, ac perpetua dotationis ex bonis mere laicalibus, & patrimonialibus dumtaxat existentia. Necnon Archipresbyteratum, Canonicatus, & præbendas, Capellaniam & beneficia prædicta, vt præfertur, suppressa, extincta ac vnita, & applicata, necnon respectiue, vt præfertur, erectos & institutos Prioratum, & Capellanias, Sacristiam & Clericatus huiusmodi, sub quibuscumque contrariis, vel similibus seu dissimilibus, specialibus vel generalibus reseruationibus, vnionibus, annexionibus, incorporationibus, suppressionibus, extinctionibus, dissolutionibus, dismembrationibus, applicationibus, etiam perpetuis vel temporalibus expectatiuis, & aliis etiam præuentiuis gratiis, ac vniendi, & applicandi, necnon conferendi, prouidendi, & aliis facultatibus, concessionibus, literis, mandatis etiam de prouidendo, ac indultis, & dispositionibus quibuscumque illorum, & illarum reualiditationibus quibusuis personis, etiam prædictæ S.R.E. Cardinalibus, etiam de latere Legatis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusuis suspensiuis, restrictiuis, ac etiam derogatoriarum derogatoriis clausulis, irritantibus, etiam vim contractus inducentibus, aut fortioribus, & artioribus decretis, atque alias quomodolibet nunc, & pro tempore concessis, necnon quibusuis clausulis, & decretis quantumuis amplissimis, & prægrauissimis etiam cum clausula, quorum tenores, editis & edendis, nullatenus comprehensa esse aut fore, minimeque comprehendi posse aut debere, sed semper ab illis excepta, & exclusa esse, & censeri debere.

Clausula quod non possit dari de obreptione, vel intentionis defectu.

§. 60. Ac omnia, & singula præmissa, necnon iam confectas literas, ac præsentes nullo vnquam tempore de subreptionis vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ vel alio quouis defectu, etiam ex eo quod causæ propter quas præmissa facta sunt coram Vrbis Vicario, aut Archipresbytero dictæ Basilicæ Sanctæ MARIÆ Maioris nunc, & pro tempore existenti, vel eius Vicario huiusmodi, aut quorumcumque locorum vbi bona prædicta sita sunt, Ordinario, etiam tanquam Sedis prædictæ delegato aut alibi, & coram quibusuis examinatæ, verificatæ, & ab eis approbatæ, necnon Cardinales titulares Sanct. Laurentij in Lucina, & Archipresbyter Basilicæ Sanctæ MARIÆ Maioris, qui fuerunt, & tunc sunt, Capitulumque & Canonici eiusdem Basilicæ Sanctæ MARIÆ Maioris, necnon Prior & Capellani prædicti, ac Præpositus, Religiosi, Congregatioque Presbyterorum, necnon Archipresbyteratum, Canonicatus, præbendas, Capellaniam, & beneficia prædicta obtinentes, ac Guardiani, & Confratres Archiconfraternitatis Confalonis, & Confraternitatum Beatæ MARIÆ de Aracœli & Sancti Alberti, ac ceteri supradicti, & alij quicumque in præmissis quomodolibet ius seu interesse habentes vel habere prætendentes, ad id vocati, & auditi non fuerint, nec desuper suum consensum præstiterint, seu ex quauis alia causa vel quocumque prætextu quæsito colore vel ingenio notari, impugnari, inualidari, retractari, & ad terminos iuris reduci, seu in ius vel controuersiam reuocari, aut aduersus illa quodcumque iuris, facti vel gratiæ remedium impetrari posse, nec sub quibusuis similium vel dissimilium gratiarum reuocationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties illa emanabunt, toties in pristinum, & eum in quo antea erant statum restituta, reposita, & plenariè reintegrata, ac etiam de nouo sub posteriori data per Scipionem Cardinalem, & Protectorem, ac Patronos futuros prædictos quandocumque eligenda concessa, validaque & efficacia fore & esse, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac perpetuo suffragari, præmissaque omnia, & singula, ac super illis confectas literas prædictas, ac easdem præsentes, & in illis contenta quæcumque, etiam si in illis siue eorum aliquo de Sedis & Cameræ nostræ Apostolicæ, necnon Cardinalium titularium Sancti Laurentij in Lucina, & Archipresbyter Basilicæ Sanctæ MARIÆ Maioris, ac Capituli, & Canonicorum Capellanorum & Clericorum eiusdem Basilicæ, Priorisque & Capellanorum prædictorum, necnon dictos Archipresbyteratum Canonicatus, & præbendas, Capellaniam, & beneficia suppressa prædicta obtinentium, ac Præpositi, Religiosorum, & Congregationis, necnon Archiconfraternitatis, & Confraternitatum, aliorumque prædictorum, & aliorum quorumuis etiam speciali nota dignorum, & quantumuis priuilegiatorum, & qualificatorum, etiam necessario exprimendorum damnu, interesse ac præiudicio, & etiam quantumuis enormi & enormissima læsione ageretur, seu sequeretur, aut ipsum interesse, damnum, præiudicium, ipsaque læsio esset seruata, & ad illa aut eorum aliqua prædicti & alij quicumque interesse habentes, seu habere prætendentes, auditi citati vel vocati non fuissent, minusque suppressionem, extinctionem, dismembrationem, vnionem, applicationem, approbationem, donationes, concessiones pecuniarum, solutiones, aliaque prædicta, ac præsentes iuxta Pij Papæ Quarti prædecessoris nostri de registrandis gratiis editam constitutionem infra terminum in ea præfixum, seu vnquam in eadem Camera vel alibi admissa, neque etiam iuxta iuris & quarumcumque Pontificalium constitutionum, ac etiam Statutorum Vrbis, & illorum reformationum formam insinuata, notificata, & etiam in eiusdem Cameræ libris, seu apud acta publica vel alibi admissa, & registrata non existant, aut ex quibusuis nullitatibus, aut dictæ constitutionis,

seu

ſeu noſtræ regulæ de non tollendo iure quæſito, & quibuſuis alijs noſtris, etiam prædeceſſorum noſtrorum constitutionibus, legibus, ſtatutis, reformationibus, decretis, & conſuetudinibus, etiam de directo & penitus contrarijs, ſeu alijs quibuſuis obſtaculis, impedimentis, etiam præiudicialibus quibuſcumque, nullatenus, ſeu minus ſufficienter derogatum ſit, & quod in illis ceteræ formæ cetęræque ſolemnitates etiam ex forma ipſarum literarum ad donationum, conceſſionum, aliorumque præmiſſorum aut alias de neceſſitate ſeruandæ, & quomodolibet requiſitæ, ſeruatæ non ſint, nihilominus ſemper, & perpetuo valere, ac firmitatem & robur obtinere, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri debere volumus, & declaramus. Nos enim prædictos & alios quoſcumque, etiam quantumuis ſubſtantiales atque formales, & de neceſſitate exprimendos defectus, ſi qui in illis aut eorum aliquo vel circa illa quomodolibet interueniſſent, motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine ſimilibus ſupplemus, eoſdemque defectus ſanamus, tollimus, & abrogamus. Et nihilominus pro potiori ipſorum Scipionis Cardinalis, & Marci Antonij, aliorumque vocatorum, ac Prioris, Sacriſtæ, & Capellanorum prædictorum cautela periude ac ſi numquam præcedentes literæ noſtræ quoad hæc à nobis emanaſſent, de nouo de per ſe, ac æque principaliter, iuxta præſentium formam, continentiam, & tenorem, omnia, & ſingula ſupradicta facimus, ſtatuimus, decernimus, declaramus, concedimus, damus, donamus, elargimur, ac vt ſupra volumus, diſponimus & ordinamus. Decernentes in omnibus, & ſingulis præmiſſis vtile per inutile non vitiari, ſed omnia rata, valida, & firma omnino per ſe, ſine aliqua dependentia ſeu correſpondentia, exiſtere debere.

Decernitur præſentes literas non eſſe in Camera præſentandas nec regiſtrandas, nec vllibi eſſe in aliquo verificandas, & iuſtificandas, nec illis contrariam probationem nocere.

§. 61. Necnon dictum Scipionem Cardinalem, ac Marcum Antonium, & alios vocatos prædictos ſeu quoſuis alios ad prædictas literas, minuſque præſentes, & in illis ac præſentibus narrata, & contenta quæcumque, in Camera noſtra Apoſtolica præſentandum, & in eius libris admitti, & regiſtrari faciendum, etiam iuxta dictam Pij Quarti prædeceſſoris de regiſtrandis, minuſque illas vel illa in toto vel in aliqua illorum parte, in iudicio vel extra, quauis cauſa, & occaſione exhibendam probandum, iuſtificandum ſeu verificandum vllo tempore teneri, aut ad id cogi vel compelli vllatenus poſſe ſeu debere, & etiam ſi eædem met literæ non exhiberentur, & numquam apparerent nec apparere poſſent, nihilominus illa pro verificatis haberi debere, præſenteſque abſque aliarum literarum & ſcripturarum prædictarum exhibitione, & illarum, præſentiumque ac in eis contentorum, etiam ſine vlla prorſus probatione, verificatione, & iuſtificatione, nihilominus ad omnia, & ſingula legitime, & ſufficienter in iudicio, & extra probandum, verificandum, & iuſtificandum omnino ſufficere, nec alterius probationis adminiculum requiri, immo quamcumque contrariam probationem illis minime obeſſe, at omnia, & ſingula præmiſſa perpetuo valida, firma & efficacia fore, & eſſe ad donationem, & conceſſionem aliaque prædicta vim validi, & efficacis, ac initi & iurati contractus inter nos, & Sedem, Cameramque prædictas ex vna, & dictum Scipionem Cardinalem, ac Marcum Antonium, alioſque vocatos prædictos ex altera partibus, etiam titulo oneroſo habere, & obtinere, ipſiſque Scipioni Cardinali, & Marco Antonio, aliiſque vocatis prædictis pleniſſime in omnibus & per omnia ſuffragari, illoſque præmiſſorum effectu pacifice frui & gaudere debere. Noſque & Sedem, Cameramque prædictas, tam ad eorumdem promiſſorum plenariam obſeruationem, quàm ad ipſius Scipionis Cardinalis, Marci Antonij, & aliorum vocatorum prædictorum, in pacifica eorum poſſeſſione, & vſu, manutentionem perpetuo teneri, ac de omni & quacumque euictione obligatos eſſe, & fore decernimus & declaramus, prout in verbo Rom. Pontif. Promittimus, ac nos & Cameram Apoſtolicam, illiuſque bona quæcumque nominatim, & in ſpecie pro eorumdem præmiſſorum obſeruatione, etiam in caſu cuiuſcumque euictionis dictorum iurium, tam de facto quam de iure, ac quouis caſu, etiam inopinato, & inexcogitabili in ampliori forma Cameræ Apoſtolicæ in ipſorum Scipionis Cardinalis, Marci Antonij, & aliorum vocatorum prædictorum fauorem, obligamus, & hypothecamus.

Clauſula ſublata.

§. 62. Sicque noſtræ mentis, intentionis, & incommutabilis voluntatis fuiſſe & eſſe atteſtamur, & ita in omnibus & ſingulis præmiſſis ab omnibus cenſeri, ac per prædictos Cardinales Vrbis Vicarios, ac dictæ Baſilicæ S. MARIÆ Maioris Archipreſbyteros, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarios, necnon Theſaurarios, Clericos, Præſidentes Cameræ noſtræ prædictæ, & quoſcumque Iudices ordinarios & extraordinarios, Commiſſarios, necnon Curiæ cauſarum eiuſdem Cameræ, & Palatij noſtri Apoſtolici Auditores, ac eiuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Card. etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, irritumque & inane quicquid ſecus à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, pariter decernimus, ſtatuimus, & mandamus.

Derogationes conſtitutionũ & aliorum contrariorum quorumcumque.

§. 63. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis præmiſſis, ac quibuſuis aliis noſtris litteris, & diſpoſitionibus, necnon ſimilis mem. Symmachi, Calliſti, Gregorij Noni & Decimitertij, Ioannis Vigeſimiprimi, Clementis Septimi, Innocentij Sexti, & Septimi, Pauli Secundi, Tertij & Quarti, Iulij etiam Tertij, Pij ſimiliter Quarti, & Quinti, ac Sixti pariter Quinti, & aliorum Romanorum Pont. prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ, & Cameræ prædictæ non alienandis, & male alienatis recuperandis, ac dicta Pij Quarti etiam prædeceſſoris de regiſtrandis, necnon de iure quæſito non tollendo, & de non concedendis gratiis ad inſtar, & de vnionibus committendis ad partes vocatis quorum intereſt, ac de exprimendo vero valore, aliiſque noſtris & Cancellariæ noſtræ Apoſtolicæ regulis, necnon Lateranenſis Concilij nouiſſime celebrati, vniones perpetuas, niſi in caſibus à iure permiſſis fieri prohibentis, ac Bonifacij Papæ Octaui de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo quis vigore præſentium vltra tres dietas ad iudicium non trahatur, aliiſque Apoſtolicis ac in Prouincialibus & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon dictarum Baſilicæ Sanctæ MARIÆ Maioris, & Eccleſiæ Sancti Laurentij, & aliarum Eccleſiarum iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis pro tempore exiſtentibus dictæ Baſilicæ Archipreſbytero, Capitulo, Canonicis, Beneficiatis, Clericis & Capellanis, necnon Presbytero Cardinali, ſub cuius titulo dicta Eccleſia Sancti Laurentij exiſtit, necnon Camerario, Theſaurario, Auditoribus, Clericis, aliiſque Magiſtratibus, Officialibus, & Iudicibus prædictis, ac etiam dilectis filiis Populo Romano contra forenſes, & alienigenas, necnon Archiconfraternitati, Confraternitatibus, Præpoſito, Religioſis & Congregationi Preſbyterorum, illorumque Superioribus, necnon Capellæ, aliiſque prædictis omnibus, & ſingulis, ac quibuſuis aliis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, etiam motu pari, & conſiſtorialiter, etiam in fundatione & primæua inſtitutione, ſeu alias quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis, etiam ſi in eis caueatur, quod Capellaniæ, Prioratus, & alia beneficia prædictæ Vrbis, nullis niſi ciuibus Romanis aut ciuium Romanorum originariorum filiis, & forſan aliis certo inibi expreſſo modo qualificatis conferri poſſint, aut alias de illis, etiam per Sedem prædictam pro tempore factæ prouiſiones, & aliæ diſpoſitiones, nullæ ſint, quibus, omnibuſque aliis, quæ præſentibus quomodolibet obeſſe poſſent, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi etiam veriores, totoſque & integros etiam præſentibus pro expreſſis inſertis, ac de verbo ad verbum regiſtratis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad effectum præſentium, & validitatis omnium, & ſingulorum præmiſſorum hac vice dumtaxat harum ſerie, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ſpecialiter, & expreſ-

ſe

se derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 46. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, roboris, adiectionis, supplementi, sanationum, abrogationum, declarationum, correctionis, mutationis, additionis, dispositionis, erectionis, institutionis, concessionum, assignationum, applicationum, appropriationum, declarationum, statutorum, ordinationum, mandatorum, commutationis, exemptionum, liberationum, decretorum, inhibitionum, dimissionis, relaxationis, iussionis, indultorum, requisitionis, constitutionis, deputationis, reseruationum, donationis, cessionis, elargitionum, positionis, substitutionis, subrogationis, pronunciationis, sublationis, promissionis, attestationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

D. P. An. 11. die 28. Oct.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ 1615. 5. Kal. Nouembris, Pontif. Nostri Anno 11.

LXXXVII. Institutio Confraternitatis vtriusque sexus Christi fidelium in Alma Vrbe, sub inuocatione SS. Benedicti, & Scholasticę de Nursia, cum indulgentiarum elargitione, & quotannis vnum ex capitali pœna damnatis liberandi facultate.

Istam Confraternitatem in Archiconfraternitatem erexit, cum facultate alias Confraternitates aggregandi Greg. XV. in const. 43. Pias Christi fidelium. inf. tom. 4.

Edita An. D. 1615.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

PAstoris æterni, qui pro gregis salute in ara Crucis immolari voluit, vices quamquam immeriti gerentes in terris, pia Christi fidelium vota quæ ad diuini cultus augmentum, & ipsorum fidelium salutem spectant, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, eosdemque fideles ad religiosa opera exercenda, indulgentiis, & peccatorum remissionibus inuitamus, vt per operum huiusmodi exercitium, ad æternæ beatitudinis gaudia peruenire mereantur.

Laërtius Cherubinus, & alij de Terra Nursia vnde S. Benedictus oriundus est, huic Pontifici supplicát pro erectione Confraternitatis SS. Benedicti & Scholasticæ in Vrbe.

§. 1. Cum itaque sicut dilecti filij Laërtius Cherubinus I.V.D. in Romana Curia Aduocatus, ac Benedictus Passerinus etiã I.V.D. necnon Sebastianus Massaronus, Olympius Cistarellus, & Franciscus etiam Passerinus nobis nuper exponi fecerunt, ipsi & alij qui à Terra nostra Nursiæ, & locis adiacentibus Spoletan. Diœcesis originem ducunt, peculiari deuotione ducti, erga S. Benedictum clarissimum Nursiæ lumen & decus, & vt saluti suæ magis consulant, aliosque Christi fideles ad eiusdem deuotionis studium accendant, in Ecclesia S. Eustachij de Vrbe, vnam vtriusque sexus Christi fidelium Confraternitatem, sub inuocatione eiusdem S. Benedicti, & S. Scholasticæ, ad Dei gloriam animarumque suarum salutem, per nos erigi summopere desiderent.

Quam Pont. ipse erigit.

§. 2. Nos piis dictorum Laërtij ac Benedicti, Sebastiani, Olympij, & Francisci, ac aliorum prædictorum desideriis huiusmodi annuere, animarumque saluti paterna charitate prospicere cupientes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, in prædicta Ecclesia S. Eustachij, vnam vtriusque sexus Christi fidelium Confraternitatem quæ non sit pro hominibus vnius specialis artis, sub inuocatione prædicta, sine alicuius præiudicio, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Confratribus illius dat facultatem processionaliter incedendi, diuina officia in suo oratorio recitandi, ac licita statuta pro Confraternitatis regimine condendi.

§. 3. Necnon Confratribus dictæ Confraternitatis pro tempore existentibus, vt processionaliter incedere, diuina officia in suo Oratorio recitare, & pro ipsius Confraternitatis negotiis se congregare, ac quæcumque statuta, capitula, ordinationes & decreta, pro salubri eorum & dictæ Confraternitatis regimine, & directione necessaria & opportuna (licita tamen & honesta, sacrisque Canonibus & Conc. Trid. decretis, ac constitutionibus Apostolicis non contraria) per dilectum filium nostrum in Alma Vrbe Vicarium in spiritualibus generalem examinanda, & approbanda, facere, & edere, illaque pro tempore prout eis videbitur, præuia simili examinatione, & approbatione, mutare, alterare, corrigere & in melius reformare.

Et quæcumque eidem Confraternitati bona quouis modo acquisita regendi, & in illius pios vsus conuertendi. Hoc habes in cap. 9. sess. 22. de reform.

§. 4. Ac insuper omnia & singula legata, relicta, res & bona quomodolibet qualificata, mobilia, & immobilia per quoscumque Christi fideles dictæ Confraternitati per viam testamenti, donationis aut alias quomodolibet pro tempore elargita, & relicta recipere, illaque per eorum officiales & deputatos regere, gubernare & administrare, ac in ipsius Confraternitatis, & eius piorum operum vsus conuertere, ita tamen vt de receptis & administratis per eos eidem Vicario iuxta decreta Concilij Tridentini rationem reddere teneantur.

Indultum etiam quotannis vnum capitaliter condemnatũ liberandi concedit.

§. 5. Præterea singulis annis, vnum reum quem petierint, & à dilecto filio moderno & pro tempore existenti dictæ Vrbis Gubernatore obtinuerint, capitali pœna, (præterquam ob crimen hæresis, læsæ Maiestatis, falsificationis monetæ aut literarum Apostolicarum, assassinij aut sacrilegij, necnon homicidij deliberati, aut extractionis frumentorum vel aliarum frugum, & rerum, contra Apostolicas constitutiones extra Statum Ecclesiæ) damnatum liberare, dummodo tamen pacem ab offensis vel eorum hæredibus habuerit, libere & licite valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Mandantes propterea eidem nunc & pro tempore existenti dictæ Vrbis Gubernatori, vt singulis annis in perpetuum dictis Confratribus, vnum ex capitali pœna damnatis, liberum dimittat & concedat, ipsumque per eosdem Confratres pro tempore liberatum, ab omni pœna capitali eo ipso absolutum, eumque ad patriam, famam, gradus, honores & bona quæcumque (præterquam Fisco incorporata) plenarie restitutum, & reintegratum, nec illum super præteritis delictis & excessibus vlterius molestari vel perturbari posse decernimus, & declaramus.

Indulgentias quoque infrascriptas elargitur videlicet Confraternitatẽ ingredientibus, die primo ingressus, Plenariã.

§. 6. Postremo vt dicta Confraternitas maiora in dies suscipiat incrementa, de Omnipotentis Dei misericordia ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, auctoritate confisi, omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus, qui dictam Confraternitatem in posterum ingredientur, die prima eorum ingressus, si vere pœnitentes, & confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam.

Ac in articulo mortis, etiã Plenariam.

§. 7. Necnon tam ipsis quam pro tempore describendis in dicta Confraternitate Confratribus, & Consororibus, in cuiuslibet eorum mortis articulo, si vere pœnitentes, & confessi, ac sacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiuerint saltem vere contriti nomen Iesu ore si potuerint, sin autem, corde deuote inuocauerint, etiam plenariam.

Et pariter visitantibus illius Ecclesiã vel Oratoriũ in diebus festis S. Benedicti & etiam S. Scholasticæ.

§. 8. Ac eisdem nunc & pro tempore existentibus Confratribus, & Consororibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Ecclesiam vel Capellam seu Oratorium in die festo eorumdem SS. Benedicti & Scholasticæ, à primis Vesperis vsque ad occasum solis diei huiusmodi, singulis annis deuote visitauerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Indulgentiam annorũ septẽ & totidem quadragenarum concedit eisdem Confratribus, pia quædã opera facientibus.

§. 9 Insuper dictis Confratribus, & Consoribus etiam vere pœnitentibus & confessis, ac sacra communione refectis, qui prædictam Ecclesiam vel Capellam seu Oratorium in Natiuitatis, ac secundo Paschatis Resurrectionis D.N. Iesu Christi, necnon Natiuitatis & Assumptionis B Mariæ Virginis festis diebus, à primis similiter Vesperis vsque ad occasum solis dierum huiusmodi, singulis annis deuote visitauerint, & ibi vt præfertur, orauerint, quo die prædictorum id egerint, septem annos, & totidem quadragenas.

Indulgentiam quoque sexaginta dierum alia quadam pia opera exercentibus impartitur.

§. 10. Quoties vero Missis, & aliis diuinis officiis in dicta Ecclesia vel Capella seu Oratorio pro tempore celebrandis & recitandis, seu Congregationibus publicis vel priuatis eiusdem Confraternitatis vbiuis faciendis

interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint seu componi fecerint vel procurauerint, necnon etiam, qui corpora Defunctorum tam Confratrum, & Consororum dictæ Confraternitatis quàm aliorum ad sepulturam associauerint, aut quascumque processiones de licentia Vicarij prædicti faciendas, sanctissimumque Eucharistiæ sacramentum, tam in processionibus quàm cum ad infirmos aut alias vbicumque, & quomodocumque pro tempore deferretur, comitati fuerint, aut si impediti, Campanæ ad id signo dato, semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem & Salutationem prædictas pro animabus Defunctorum Confratrum & Consororum dictæ Confraternitatis recitauerint, aut peccatorem aliquem ad viam salutis reduxerint, & ignorantes præcepta Dei, & ea quæ ad salutem sunt docuerint, aut quodcumque pietatis vel charitatis opus exercuerint toties pro quolibet prædictorum operum sexaginta dies de iniunctis eis seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Indulgentiarū concessionē reuocat, si hæc Confraternitas alteri Archiconfraternitati vniatur, vel alias, instituatur.

§. 11. Volumus autem quod si prædicta Confraternitas alicui Archiconfraternitati aggregetur, vel alia quauis ratione vniatur; seu etiam quomodolibet instituatur, præsentes & quæuis aliæ literæ Apostolicæ, illis nullatenus quoad indulgentias, & remissiones præfatas suffragentur, sed ex tunc eo ipso prorsus nullæ sint.

Dat. P. A. 11. die 9. Nou.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 9. Nouembris 1615. Pontif. nostri anno 11.

LXXXXIII. Confirmatio, & declaratio constitutionis Sixti V. super pœnis, & confiscationibus Status Ecclesiastici, illarumque solutione Cameræ Apostolicæ debita. Et forma de cetero in illis perpetuo seruanda.

Hæc Sixti V. constitutio habetur supra lib. 2. Ad Romanum, eiusque confirmatio à Clemente VIII. promulgata legitur hoc sup. Inter ceteras.

Edita A.D. 1615.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN suprema B. Petri Sede (meritis licet imparibus) à Domino constituti, muneris nostri esse cernimus, vt inter pastorales curas, Populorum nostræ, & S.R.E. ditioni in temporalibus subiectorum, recto regimini nostram sollicitudinem impendamus, ac etiam prouideamus, vt iuribus Cameræ nostræ Apostolicæ consulatur, ne ex iis, qui irrepere solent abusibus, ipsa Camera Apostolica aliquod patiatur detrimentum, & quæ propterea sedula meditatione à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris salubriter constituta & ordinata fuisse comperimus, quò inuiolabilius obseruentur confirmemus, & innouemus, nostræque auctoritatis munimine roboremus, aliaque disponamus, quæ in Domino conspicimus salubriter expedire.

Sixtus V. edidit bullam de qua in rubr.

§. 1. Alias siquidem accepto per fel. rec. Sixtum Papam V. prædecessorem nostrum, quod, &c.

Omittitur tenor huius bullæ, quia eam habes supra lib. 2.

Clemens VIII. etiam in rubric. illam cōfirmauit.

§. 2. Quæ quidem constitutio postmodum per recol. mem. Clementem Papam VIII. etiam prædecessorem nostrum, per suam Motus proprij cedulam sub die 22. mensis Aprilis Anni Domini 1592. publicatam, & affixam confirmata fuit.

Hic Pont. illius obseruantiam districtè præcipit.

§. 3. Cum autem sicut accepimus successo temporis, vt humana fert conditio, Constitutiones & Motus proprius huiusmodi, culpa etiam eorum qui in eodem Statu nostro temporali iurisdictionem exercent, per eosdem ac forsan grauiores abusus eludantur, pœnæque, mulctæ, & confiscationes dictæ Cameræ debitæ similiter interuertantur, & alia incommoda forsan etiam cum delictorum impunitate enascantur. Nos his malis opportuna remedia adhibere, eaque de medio tollere, ac dictæ Cameræ nostræ indemnitati consulere cupientes, Motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostris Constitutionem prædictam, omniaque & singula in ea contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, approbamus & innouamus, eamq; inuiolabilis firmitatis robur obtinere, & inuiolabiliter obseruari perpetuis futuris temporibus debere constituimus, & ordinamus. Et nihilominus dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis in Prouinciis eiusdem Status nostri de Latere Legatis, tenore præsentium iniungimus, eorumque Vicelegatis, Præsidibus, Rectoribus, Gubernatoribus, Locatenentibus, Prætoribus, Vicariis, Notariis, Cancellariis & Scribis, aliisque Officialibus, omnibus, & singulis ad quos spectat & pro tempore spectabit, præcipimus, & mandamus, vt eandem Constitutionem inuiolabiliter, & ad vnguem sub pœnis in ea contentis, & aliis infrascriptis obseruent, exequantur, & adimpleant.

Officialesque teneri declarat in ingressu Officij cum iuramento promittere obseruantiam bullæ Sixti V. & istius constitutionis, & absque consensu Thesaurariorum supplicationes, &c. non recipere nec signare.

§. 4. Præterea motu, scientia, deliberatione & auctoritate paribus decernimus, & ordinamus, quod Vicelegati, Præsides, Rectores, Notarij, Cancellarij, ceterique Officiales prædicti nunc & pro tempore existentes, cum primùm se ad eorum officia exercenda contulerint teneantur expresse iurare, & iuramento desuper præstando declarare se Sixti prædecessoris, ac præsentem Constitutionem nostram in omnibus, & per omnia sub pœnis in ea & nostra respectiue contentis & expressis inuiolabiliter, & ad vnguem obseruaturos, nec illis sub quouis prætextu, quæsito colore, causa vel ingenio contrauenturos, quodque nec ipsi, minusque pro tempore existentes nostri, & dictæ Sedis Legati, nullo prætextu, titulo, iure, causa, & forma supplicationes huiusmodi ipsis vel eorum alicui pro tempore porrigendas, dandas vel dimittendas, taxare, & subscribere, compositionesque facere, decretaque quouis modo gratiam seu remissionem pœnæ seu delicti directe vel indirecte concernentia, interponere, easque & illas registrare, & in acta referre, processusque tam per viam supplicationum decretorum huiusmodi, quàm gratiæ compositionis seu transactionis vel remissionis, & similium, cassare & abolere non possint neque valeant, nisi prius Thesaurari aut iurium ac prouentuum dictæ Cameræ conductores vel pœnarum Depositarij, & seu eorum substituti, iuxta dispositionem, tenorem & formam instrumentorum Cameralium cum eis celebratorum expresse supplicationibus, decretis, gratiis, compositionibus, transactionibus, & aliarum pœnarum remissionibus, abolitionibus, & similibus decretis desuper faciendis consenserint, illorumque consensum ante aliquam aliam subscriptionem in calce dictarum supplicationum, & seu decretorum vel abolitionum, aut etiam ad partes etiam propria eorum manu subscriptum præstiterint.

Aliterq; receptas & signatas gratias & supplicationes irritas declarat.

§. 5. Alioquin compositiones, decreta, abolitiones, registrationes, cassationes, & alia quæcumque contra præsentium nostrarum, dictorumque instrumentorum Cameralium, & capitulorum in eis appositorum formam, continentiam & tenorem, desuper facienda, & demandanda nulla & irrita, nulliusque roboris, & momenti sint, & esse censeantur, prout ex nunc illa motu, scientia & potestate paribus cassamus, reuocamus, & annullamus, viribusque & effectu euacuamus, ac delinquentibus & condemnatis, & aliis quibuscumque in processibus, aliisque actis desuper pro tempore faciendis, vocatis & comprehensis & seu alias interesse quomodolibet habentibus, nullatenus decernimus prodesse; quinimo contra eos pro pœnis incursis, & seu in sententiis contra ipsos latis ac promulgatis, & in progressu temporis ferendis, & promulgandis contentis, procedi possit, & valeat, non secus ac si compositiones, abolitiones, decreta, supplicationes & alia prædicta minime emanassent, & seu facta fuissent.

Officialibus contrauenientibus pœnas infligit.

§. 6. Et nihilominus Vicelegati, Præsides, Rectores, Notarij, Cancellarij, ceterique Officiales omnes, qui secus fecerint, indignationis nostræ, & pro tempore existentis Romani Pontificis, priuationis officiorum, ac mille ducatorum auri, ac alias etiam grauiores arbitrio nostro, & eiusdem Romani Pontificis pœnas incurrisse & incidisse intelligantur, & ad illorum solutionem cogi omnino possint ac debeant.

Compendia harum constitutionū vulgari sermone.

§. 7. Ceterum vt præsentes perpetuis futuris temporibus obseruentur, neve aliquis earum ignorantiam prætendere

transcripta & affigi iubet & publicari, & in locis residentiarum affixa retineri.

prætendere, allegare aut se excusare possit, Volumus, decernimus & mandamus, quod earumdem præsentium transumptis, & vt melius intelligantur ipsarum compendia siue summaria vulgari sermone conscripta, & annotata in singulis Ciuitatibus, Terris, Oppidis, Castellis, Villis, & Burgis Status nostri prædicti affigantur, & publicentur, ac tam præsentium quam summarij transumpta in Cancellariis criminalibus, & in locis residentiæ Gubernatorum, & Officialium affixa perpetuo sub pœna scutorum ducentorum dictæ Cameræ applicandorum conseruentur.

In deputationibus Legatorum earumdem constit. obseruantiam inungi iubet.

§. 8. In nouorum autem Legatorum prædictorum à nobis, & successoribus nostris pro tempore eligendorum & deputandorum, deputationibus ac literis desuper in quacumque forma quandocumque expediendis, apponi & exprimi omnino debere volumus & mandamus, quod Legati prædicti eamdem Sixti prædecessoris, necnon præsentem nostram huiusmodi constitutionem obseruare, implere, & exequutioni demandare omnino teneantur, & debeant, alias quæcumque per eos contra illius tenorem facienda, & mandanda, nulla, & inualida sint eo ipso, prout ex nunc nulla esse itidem decernimus.

Officiales contentos in dicta bulla Sixti V. syndicari mandat.

§. 9. In discessu vero seu syndicatu dictorum Vicelegatorum, Gubernatorum, Prætorum, & aliorum Officialium, quomodolibet pro tempore pariter deputandorum & eligendorum, cetera omnia per dictum Sixtum prædecessorem vt supra ordinata à Fisci Procuratoribus seu Depositariis ac substitutis, & locorum Syndicis sub quingentorum aureorum, vt præfertur applicandorum, & aliis pœnis prædictis obseruari, & exequutioni similiter demandari debeant.

Et ita ac non aliter iudicari decernit.

§. 10. Et ita in præmissis omnibus & singulis, & quolibet eorum, per Legatos, Vicelegatos, Præsides, Gubernatores & Locatenentes, Prætores, Vicarios & alios Officiales antedictos, omnes, & singulos, nunc & pro tempore existentes, & quemlibet eorum, necnon omnes alios Iudices ordinarios & delegatos quauis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria omnia remouet.

§. 11. Non obstantibus omnibus illis, quæ dictus Sixtus prædecessor in suis literis voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi præcipit.

§. 12. Volumus insuper quod earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 11. die 18. Dec.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 18. Decembris 1615. Pont. Nostri Anno 11.

Publicatio in Vrbe.

Die 22. Mensis Decembris 1615 retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ S. Petri, Cancellariæ ac Cameræ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Ambrosium Paulinum Sanctiss. Domini Nostri Papæ Curs.

Augustinus Braccherius Mag. Curs.

LXXXIX.

De Abbatiarum, Prioratuum, aliarumque domorum Congregationis Monachorum B. Mariæ montis Virginis Ordinis S. Benedicti erectione: Abbatumque, & Priorum, ac aliorum eis præficiendorum electione: Vocalium in Capitulis præfinitione, Nouitiorumque, Conuersorum, & aliorum habitu, atque regimine.

Alia de hac Congregatione Pontificia rescripta indicaui supra in const. 3. Cælestini III. & in const. 85. Sixti V. Dudum. lib. 2.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

POstulat ratio pastoralis officij, Nobis licet imparibus meritis Diuina prouidentia commissi, vt Congregationum ad Diuini cultus augmentum, & Religionis propagationem institutarum conseruationi intendentes, illa statuamus, & decernamus, per quæ non solum ipsæ Congregationes conseruari, verum etiam incrementum suscipere valeant.

Quia decreta delegato Ap. edita circa monasteria Congregationis retinenda & respectiue dimittenda, exequi minime opportunum fuit.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus alias dilectus filius Ioannes de Leonardis Clericus Regularis Congregationis Lucensis ad restituendam, & augendam regularem disciplinam Monachorum ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Virginis à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro delegatus, decretis Concilij Tridentini inhærens, & in vim facultatum sibi à dicto Clemente prædecessore attributarum, ne maior esset Monachorum numerus quàm eiusdem Congregationis redditibus ali posset, quædam Monasteria Ordinis, & Congregationis prædictorum perpetuo retinenda, alia per modum prouisionis, & ad certum tempus reliqua supprimenda decreuerit, experientia verò compertum sit in exequutione decretorum ipsius Ioannis difficultates, & incommoda, & detrimenta varia circa Ecclesiasticum cultum, redditum, & Monasteriorum conseruationem, & manutentionem nasci, & proinde dictus Clemens prædecessor multa ex illis sustulerit, & immutauerit, multaque alia pro conseruatione, & augmento Ordinis, & Congregationis prædictorum veniant abroganda.

Hic Pontifex decernit quod Monasteria 24. sint, cum certo Monachorum numero.

§. 2. Idcirco Nos dictorum decretorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, matura deliberatione desuper habita, hac nostra perpetuo valitura Constitutione perpetuo statuimus, & ordinamus, quod Monasteria quibus tota Congregatio Montis Virginis constare debet, infrascripta vigintiquatuor sint, & in eisdem infrascriptus Monachorum numerus ali debeat, qui neque minui, neque augeri nisi quatenus augeatur dictorum Monasteriorum redditus, possit.

Quorum Monasteriorum decem, & tria maiora, regantur singula per Abbates eis præficiendos.

§. 3. Videlicet Monasterium Montis Virginis de Monte, in quo sint Monachi centum computatis omnibus, tam Professis quam Oblatis, & famulis, ita tamen vt dimidia saltem pars sint Sacerdotes, Monasterium S. Mariæ Montis Virginis de Neapoli, in quo sint sexdecim: Et Monasterium Casæ Maricanæ, in quo quatuordecim, comprehensis Professis, Oblatis, & famulis, vt supra dictum est Monasterium Sanctæ Mariæ Virginis de Capua; Sanctæ Mariæ de Gratia Terræ Pintæ; Sanctæ Mariæ Montis Virginis Terræ Candidæ; Sanctæ Mariæ de Gratia Mariliani; S. Mariæ Virginis de Auersa; & S. Agathæ Vrbis Romæ; S. Saluatoris de Guleto; S. Agathæ de Apulia; Sanctæ Mariæ Lauretanæ montis Falcionis; Sancti Ioannis de Argento, in quibus singulis sint Monachi duodecim, omnibus supradictis computatis. Prædicta vero Monasteria gubernentur sub titulo Abbatis, iisque non præficiantur nisi Monachi spectatæ virtutis & disciplinæ.

Alia vero monasteria vndecim regantur per Priores ad id eligendos.

§. 4. Monasteria S. Honufrij Terræ Abbedinæ; Sanctæ Crucis Terræ Palmæ; S. Ioannis de Sarno; S. Iacobi in Terra Lauri; S. Benedicti de Ariano; S. Ioannis Baptistæ de Castello; S. Ioannis Baptistæ Nuceriæ; S. Iacobi de Beneuento; S. Mariæ de Gratia de Caruiscara; Sanctissimi Corporis Christi Montis Aurei; S. Iacobi Terræ S. Angeli de Scala, in quibus sint Monachi sex pro quolibet Monasterio, neque plures neque pauciores, computatis omnibus supradictis; & Monasteria prædicta gubernentur sub titulo Prioris.

Qui Priores iuxta eorum merita sufficiantur in locum decedentium Abbatum.

§. 5. Qui quidem Priores, Abbatibus decedentibus, per gradus præficiantur Monasteriis maioribus supradictis, prout eorum virtutum merita, & administrationis ratio postulare videbuntur.

Et eorum tres coram Abbate & Definitoribus ab ipsismet 11. Prioribus eligendi vocem electiuam habeant in Capitulo.

§. 6. Ex numero vero dictorum vndecim Priorum, qui erunt ad nutum amouibiles, tres eligantur per vota secreta ipsorum tantum vndecim Priorum, fabis albis & nigris in pixidem coniiciendis, & qui plura vota tulerint, ij vocem electiuam in ea in Capitulo habeant, ea vero electio celebretur coram Abbate Generali, & duobus Definitoribus, vel saltem vno, si alter aliquo impedimento intercedente adesse non poterit.

Decanus, Definitores, Procurator generalis, & omnes supradicti

§. 7. Decanus vero, Definitores, seu Visitatores, Procurator Generalis in Vrbe pro tempore existens, necnon supradicti omnes Abbates, & Magister Nouitiorum,

Abbates voce habeant in Capitulis, & in electione Abbatis Generalis ac Definitorum.

qui tantum est ad præsens, & Vicarius similiter ad præsens existens Presbyterorum Montis Virginis, qui declaretur Abbas, & deinceps eligent ex supradicto numero Abbatum, semper vocem habeant actiuam, & passiuam in Capitulis Generalibus, & Prouincialibus, & in electione Abbatis Generalis, & Definitorum.

Abbates prædicti gaudeāt priuilegiis Abbatum Ordinis Camaldulens.

§. 8. Omnesque Abbates supradicti gaudant, & gaudere debeant omnibus priuilegiis, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, & præeminentiis quibus gaudent Abbates Camaldulenses quocumque iure.

Monachi maiores an. 60. qui Abbates aut locis prædictis per an. 10. præfuerint vocem habeant, si Capitulum velit.

§. 9. Monachi quoque senes, & sexaginta annis maiores, cum fuerint Abbates ad minus decem annis, & seu per dictum temporis spatium iis locis præfuerint, qui nunc Abbatiæ appellantur, licet velint cedere officio quod obtinent, habeant pariter vocem actiuam & passiuam in omnibus Capitulis & electionibus, si tamen ad id consenserit Capitulum Generale, & non alias.

In aliis 19 Monasteriis quæ prædictis vnita sunt, collocetur vnus Monachus cum Conuerso vel Oblato, Sacerdos ann. 40. maior, & hi censeantur de familia Monasterij, cui illud in quo degunt Monasterium vnitum erit.

§. 10. In aliis Monasteriis seu domibus & membris quæ prædictis Monasteriis vnita & annexa, vel aliter reperiuntur, nulla in posterum constituatur familia, sed Monachus tantum vnus Sacerdos quadraginta annorum maior, ac probatæ vitæ cum vno Conuerso, seu Oblato collocetur, qui sint & censeantur ex familia, cui domus seu membrum illud vnitum fuerit, ac in ea Ecclesia celebreur, & bonorum, & reddituum curam habeant. Huiusmodi vero Monasteria seu domus sic infrascriptæ; videlicet Monasterium Sanctæ Mariæ Magdalenæ de Salernu; Sanctæ Mariæ Nuie de Triuico; S. Bartholomæi de Troia; S. Ioannis Baptistæ de Auellino; Annunciatæ Altauillæ; S. Mariæ Annunciatæ de Mercilliano; Montis Virginis de Thiano; S. Mariæ de Nuie de Prata; S. Leonardi de Montefusculo; S. Mariæ de Ascensione de Cariffo; S. Mariæ Annunciatæ de Illicero; S. Donati de Asculo; S. Mariæ de Tocco; S. Mariæ de Boiano; S. Mariæ Montis Virginis de Altouilla Capacij; S. Catharinæ de S. Martino; S. Mariæ Annunciatæ de Matalona; S. Mariæ de Airola; & S. Rochi de Baniolo.

In reliquis domibus seu membris, alij deputentur vt hic.

§. 11. In Monasteriis autem feudi, quod sicut accipimus membrum est Monasterij Montis Virginis, & animarum curam habet, sint Monachi, quot sicut pariter accipimus in eo esse solent, numero quinque, in Monasterio Puteolano, quod vt asseritur hospitium est, & membrum Monasterij Neapolitani, numero tres, in reliquis domibus seu membris, deputetur vnus Oblatus Professus spectatæ probitatis, & ætatis, qui sit ex familia Monasterij cui domus annexa est, qui Ecclesiæ suppellectilis, ædium, & reddituum curam habeat.

Si quæ ad formā Monasterij redigantur, cum competēti doto pro alendis 6. Monachis, tunc restituantur sub Abbatis vel Prioris titulo gubernādum.

§. 12. Si vero forte contigerit, vt aliquod seu aliqua ex Monasteriis prædictis, vel domibus ad formam Monasterij redigantur, competenterque dotentur, itavt duodecim in eo Monachi, vel saltem sex ali possint, vt supra dictum est, tunc cum Capituli Generalis consensu, & Protectoris licentia restituantur, sub Abbatis vel Prioris titulo respectiue gubernanda.

Nouitiatus in Monasterio Montis Virginis, & S. Agathæ de Vrbe eriguntur.

§. 13. Præterea ad propagationem Congregationis vnum in Monasterio Montis Virginis de Monte, & alterum in Monasterio S. Agathæ de Vrbe Nouitiatum, in quibus postquam fabrica, & rebus necessariis instructi fuerint, Nouitij recipi & admitti, ac sumptibus dictorum Monasteriorum respectiue ali, & manuteneri debeant instar aliorum dictæ Congregationis Nouitiatuum Apostolica auctoritate tenore præsentium, sine alicuius præiudicio perpetuo erigimus, & instituimus.

Qui aliorum Nouitiatuum Congregationes priuilegiis omnibus perfruantur.

§. 14. Illisque sic erectis & institutis, necnon Nouitiis, & aliis personis Regularibus professis, in illis pro tempore existentibus, quod omnibus, & singulis priuilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, prærogatiuis, antelationibus, fauoribus, præeminentiis, indultis, licentiis, aliisque gratiis, tàm spiritualibus quam temporalibus, quibus alij eiusdem Congregationis Nouitiatus, & illorum Nouitij, ac regulares personæ, de iure Statuto, vsu, consuetudine, priuilegio, aut alias quomodolibet vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ipsi pariter, & pariformiter, ac æque principaliter, absque vlla prorsus differentia, in omnibus, & per omnia, ac si illa nominatim, & expresse per præsentes concessa, & impartita forent, etiamsi talia essent quæ specialem, & indiuiduam requirerent mentionem, & sub generali expressione non comprehenderentur, vti, potiri, & gaudere possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis, itidem perpetuo concedimus, & indulgemus.

Quo vero ad Nouitios recipiendos, ac regendos, decreta Sedis Apost. seruentur.

§. 15. Quod vero ad vniuscuiusque loci qualitatem, & Nouitiatus, ac recipiendorum in Nouitios formam spectat, eorumque regimen, decreta super prædictis à Sede Apostolica euulgata omnino seruentur.

Qui, & quot Nouitij recipiendi sint.

§. 16. Et quoniam vt ex statu personali Monachorum dictæ Congregationis nobis constitit, ex quorumdam Superiorum negligentia, seu aliquo humano affectu factum est, vt ex eadem patria, & etiam ex eadem familia multoties maior numerus Monachorum receptus fuerit quam par erat, seu Monasterij reddituibus, qui in eadem patria sunt, ali possit, decernimus nō plures Nouitios, quam tres eiusdem patriæ in posterum in Congregatione prædicta recipiendos, nisi in defectum aliorum, quo casu recipiendi munus huiusmodi ad Capitulum Generale cum Protectoris licentia spectet, & non aliter.

Abbas, Prior vel Cellarius in propria patria non creatur.

§. 17. Nemo etiam Abbas, Prior vel Cellarius creari possit in propria patria.

Nouitiatus duo alij arbitrio Capituli generalis instituantur.

§. 18. Insuper duo alij Nouitiatus Monachorum professorum arbitratu Capituli generalis constituantur, in quibus Nouitij professi vsque ad presbyteratus, vel saltem ad subdiaconatus ordinem, in obseruantia disciplinæ monasticæ, studiis incumbant.

Nouitiorū, ac Monachorum, Conuersorum professorum, & non professorum ab Oblatorum vestitu distinctus sit.

§. 19. Sicut autem vestitus Nouitiorum à vestitu Monachorum professorum distinctus esse debet, sic Conuersorum professorum vestitus à non professis distinctus omnino sit, & oblatis non professis Tabanus tantum cum beretto albi coloris concedatur.

Filiationes Monasteriorū permittuntur huic Congregationi, vt aliæ Congregationis S. Benedicti.

§. 20. Volumus etiam, & decernimus, vt filiationes Monasteriorum, vti habent aliæ Congregationes S. Benedicti in Congregationem huiusmodi introducantur.

Abbates, & Priores vbi prædicare possint.

§. 21. Et tam Abbates quàm Priores prædicare verbum Dei in locis vigintiquinque milliaribus à suis Monasteriis distantibus.

Qui & quādo Doctoratus gradum suscipiant.

§. 22. Et postquam cursum in Theologia peregerint, & quinque annos continuo legerint, gradum Doctoratus suscipere cum licentia Abbatis generalis, qui nulla tamen gaudeant exemptione, possint, & valeant.

Oblati professionem quando emittant, & quo postea habitu vtantur.

§. 23. Ac omnes oblati, tam hactenus professi quàm qui in posterum emiserint professionem, debeant post illam emissam deferre scapulare paruum, latitudinis palmi, longitudinis vsque ad genua, ac in ima parte ad figuram oui redactum, cum cuculla rotunda, & sine cauda, vt dicunt, & dicto scapulari consueta, dictaque professio non possit ab illis emitti, nisi de vita, & moribus à Religiosis Monasteriorum vbi seruierint, & tunc seruient, fuerint approbati, ac seruatis decretis à fel. record. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro, conditis, & publicatis, antequam vero emiserint dictam professionem, debeant gestare tunicam oblongam dumtaxat cum mantello, & pileo.

Nouitiatum quę faciant.

§. 24. Hi autem omnes supradicti Oblati, teneantur per annum integrum Nouitiatum facere, & quæ sunt necessaria addiscere.

Alij seruientes quem habitum gestent.

§. 25. Alij vero qui recipientur ad seruitia vtilia obeunda nec emittent professionem, solum vnam vestem vsque ad genua & non infra oblongam, vna cum mantello, & pileo ad instar laicorum sæcularium habere debeant.

Clausula huius constitutionis præseruatiua.

§. 26. Decernentes præsentes literas, ac in eis contenta quæcumque nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari seu impugnari, aut alias quomodolibet infringi, vel retractari seu inualidari, aut in ius vel controuersiam vocari, aut aduersus eas, & ea quodcumque iuris, & facti, vel iustitiæ, & gratiæ remedium intentari, impetrari vel concedi nullatenus vnquam posse, sed ab omnibus quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum inuiolabiliter obseruari debere.

Decretum irritans.

§. 27. Sicque & non aliter, per quoscumque Iudices ordinarios, & Delegatos, ac Commissarios, quauis auctoritate fungentes, ac etiam S.R.E. Cardinales, & de latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super

his

his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 28. Non obstantibus nostra, ac Cancellariæ Apostolicæ regula de priuilegiis ad instar concedendis, ac quibusuis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, & ordinis prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis, eorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter aut diuisim ab Apostolica sit Sede indultum quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Dat. P. A. 6. die 19. Maij.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 19. Martij 1611. Pont. Nostri Anno 6.

XC. Quod Superioribus Ordinum Mendicantium liceat eorum religiosos etiam per aliam viam quam per Lusitaniam, ad Iaponicas, & alias Indiarum Orientalium regiones, prædicandi aut Christianam fidem docendi causa transmittere, seruata in reliquis forma constitutionis Clementis VIII.

Edita An. D. 1608.

PAVLVS PAPA V.

Vniuersis, & singulis præsentes literas inspecturis. Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

Sedia Apostolicæ prouidentia circumspecta, quæ ratione suadente aliquando decreuit, experientia deinde comperto, mutatione indigere, nonnumquam immutat, prout re mature discussa in Domino iudicat expedire.

Gregor. XIII. (cuius const. hic non posui, eo quod sufficiat referri) prohibuit ad regiones Chinæ & Iapon. absque Sedis Ap. licentia proficisci Euangelij prædicandi, doctrinam Christianam docendi, &c. causa. Religiosos Soc. Iesu, in illis locis hoc sufficienter implere posse credit. Clemens VIII. const. 74 supradictos Religiosos non sufficere videns omnibus Mendicantium Ordinum Superioribus indulsit vt spectata vita & conditionis religiosos transmitterent per Lusitaniam dumtaxat in Indias, & Ciuitatem Goan, & Iaponicas, & finitima loca.

§. 1. Alias siquidem fel. rec. Gregorius Papa XIII. prædecessor noster, certis tunc expressis causis adductus, per suas in simili forma Breuis literas, sub Dat. die 28. Ianuarij 1585. Pontificatus sui anno 13. Omnibus Patriarchis, & Episcopis, etiam Prouinciæ Chinæ, & Iaponiæ, sub interdicti Ecclesiastici, & suspensionis ab ingressu Ecclesiæ, & Pontificalium exercitio, aliis verò Sacerdotibus, Clericis, & Ministris Ecclesiasticis, tam secularibus quàm cuiusuis Ordinis regularibus, cuiuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existerent, sub excommunicationis maioris pœnis ipso facto incurrendis interdixit, & inhibuit, ne ad earum regiones, & prouincias Iaponicas, Euangelij prædicandi, vel doctrinam Christianam docendi, aut sacramenta ministrandi, aliaue munia Ecclesiastica obeundi causa, sine sua, & Sedis Apostolicæ expressa licentia proficisci auderent.

§. 2. Postmodum autem rec. me. Clemens Papa VIII. similiter prædecessor noster, accepto quod tam Chinæ, & Iaponum, quàm aliæ illis vicinæ & adiacentes Insulæ, regiones, & prouinciæ, ac finitima Regna Indiæ Occidentalis, amplissima, & populis refertissima erant, & pro tanta animarum multitudine ad fidem Catholicam traducenda, & spiritualibus alimentis fouenda, plures operarij, ac Ministri necessarij erant, quàm ex sola Religiosorum Societate Iesu haberi poterant, omnibus, & singulis Mendicantium Ordinum Magistris, seu Prioribus generalibus, tunc, & pro tempore existentibus indulsit, vt cùm necessitas postulasset, quoslibet Ordinis sui spectatæ vitæ, & eruditionis religiosos, quos nimirum ad prædicta officia, & Ministeria idoneos, & vtiles fore in Domino iudicarent, per Lusitaniam dumtaxat, & suscepta inde nauigatione, in Indias, & Ciuitatem Goan, atque ad Superiores Ordinum in illis partibus existentes transmittere, tam ipsi sic transmittendi quàm alij supradictorum Ordinum Religiosi in eisdem Indiarum partibus existentes, & ad hoc munus obeundum à suis Magistris, Ministris, vel Prioribus generalibus, seu aliis Superioribus electi, & approbati, tam ad Iaponicas prædictas, quàm ad alias proximas, & adiacentes, etiam Chinæ, & finitimorum regnorum, & terræ firmæ Indiæ Orientalis Insulas, regiones, & prouincias accedere possent.

Prohibuit quoque ne ex Insulis Philippinis, vel aliarum Indiarum Occidentalium parte in Iaponicas vel eis finitimas regiones transirent, vt in d. eius const. §. 3.

§. 3. Ceterum omnibus, & singulis Religiosis, cuiuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis essent, sub excommunicationis maioris, à qua nonnisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo absolui possent, necnon priuationis vocis tam actiuæ quàm passiuæ, ac dignitatum, administrationum, & officiorum quorumcumque, necnon inhabilitatis ad illa, & alia imposterum obtinenda ac exercenda, pœnis ipso facto absque vlla declaratione incurrendis interdixit, & prohibuit, ne ex Insulis Philippinis nuncupatis, siue qualibet alia Indiarum Occidentalium vel quæ pro partibus Indiarum Occidentalium tunc habebantur parte ad illas pertinente, in Iaponicas, & alias illis proximas adiacentes, & finitimas Insulas, Prouincias, & regiones prædictas, etiam quorumcumque priuilegiorum, eis vel suis Ordinibus, à dicto Clemente, & Romanis Pontificibus prædecessoribus suis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, in genere vel in specie, etiam super facultate prædicandi verbum Dei per vniuersum Mundum, eatenus concessorum, seu in posterum etiam concedendorum, approbandorum, & innouandorum, nisi in illis de prohibitione huiusmodi, & interdicto, specialis specifica, & expressa mentio, cum sufficienti derogatione fieret, aut quouis alio prætextu, & quæsito colore proficisci, & transire auderent vel præsumerent, & si qui eatenus, vel in posterum secus facerent postquam moniti essent, statim sub eisdem pœnis, omni mora, & excusatione cessante, ad dictas Insulas Philippinas, vel alias partes Indiarum Occidentalium reuerti & redire omnino tenerentur, & ad id per quoscumque Iudices Ecclesiasticos, sub eisdem & aliis eorum arbitrio infligendis pœnis cogi & compelli possent, prout in dictis Gregorij ac prædicti Clementis prædecessorum desuper etiam in forma Breuis, sub Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 12. Decembris 1600. Pontificatus sui Anno 9. confectis literis plenius continetur.

Sed hac aliàs quàm per Lusitaniam accedendi ad Indias prohibitio, ex insinuatione Regis Hispaniarum, nihil vt credebatur profecit, idcoque ab illo Pontifice vt Dei opus liberius peragi valeat reuocatur, & ad prædicta loca etiam quàm per Lusitaniam (seruata in reliquis forma d. const. Clementis VIII.) ire permittitur.

§. 4. Cum autem sicut ex insinuatione Charissimi in Christo filij nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici accepimus, experientia compertum sit, quod prohibitio accedendi ad Indias, & Ciuitatem Goan, alias quàm per Lusitaniam, nec qui spectabatur ex ea fructum protulit, neque Catholicæ fidei propagationis negotio vtilis fuit, Nos pro pastoralis officij nostri debito, vt tantum opus Dei omni sublato impedimento libere peragi possit, quantum humilitati nostræ ex alto conceditur prouidere volentes, dictarumque literarum Gregorij & Clementis prædecessorum tenores præsentibus pro expressis habentes, omnibus, & singulis Mendicantium Ordinum Magistris, Ministris, seu Prioribus generalibus, aut alio quocumque nomine nuncupatis Ordinum Capitibus, nunc & pro tempore existentibus, vt cum necessitas postulauerit, quoslibet Ordinis sui spectatæ vitæ, & eruditionis religiosos, quos nimirum ad prædicta officia, & munia idoneos & vtiles fore in Domino iudicauerint, ad Superiores Ordinum in illis partibus existentes, etiam per aliam viam quam per Lusitaniam in Iaponicas, & alias illis proximas adiacentes, & finitimas Insulas, Prouincias, & regiones prædictas, seruata in reliquis dictarum literarum Clementis prædecessoris forma, in omnibus, & per omnia, & non aliter, transmittere libere, & licite valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus.

Contrariisque derogat.

§. 5. Non obstantibus interdicto, & prohibitionibus, ac literis dictorum prædecessorum, aliisque præmissis, necnõ Apostolicis, ac in synodalibus, prouincialibus, & vniuersalibus Conciliis editis specialibus vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon prædictæ Societatis Iesu, aliarumque Religionum, Prouinciarum, & regionum prædictarum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, illis eorumque Prælatis Superioribus, & personis etiam particularibus, sub quibuscũque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis derogatoriarum derogatoriis,

aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet concessis, approbatis & innouatis, quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes hac vice specialiter, & expresse in quantum nostris prohibitioni & interdicto, aliisque præmissis aduersentur, harum serie derogamus, & derogatum esse, & censeri, neque illa eis vllatenus suffragari volumus, & declaramus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis huius Bullæ credi iubetur.

§. 6. Et quia difficile foret præsentes literas vbicumque vsos venerit ostendi, & publicari, Volumus vt earum exemplis etiam impressis, manu Notarij publici, vel alicuius dd. Religionum Secretarij subscriptis, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel cuiusuis ex Generalibus prædictis sigillo munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 4. die 11. Iunij.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris die 11. Iunij 1608. Pontif. nostri Anno 4.

CXI. Institutio Congregationis Piorum Sacerdotum, Oratorij Iesu Christi Domini nostri nuncupandæ, in Regno Franciæ, ab Henrico Episcopo Parisiense, & Maria Francorum Regina, ad restituendam augendamque fidem Catholicam promotæ.

Aliam sed diuersam Oratorij Congregationem instituit in Vrbe Gregorius XIII. in eius const. 191. Copiosus. hic supra.

Ad propagandam Catholicam fidem, Congregationem erexit Gregorius XV. in sua constit. 26. Inscrutabili, cum duabus seqq. Constitutionibus, in quarum prima assignantur prouentus, in secunda vero conceditur, quod litteræ, & scripturæ omnes pro ipsa Congregatione gratis tradantur Ministris eiusdem.

Edita A. D. 1611.

PAVLVS EPISCOPVS
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

SAcro sanctæ Romanæ Ecclesiæ, quam Dei vnigenitus Iesus Christus D. N. auctor ipse piorum operum fundauit, regimini suprema dispositione præsidentes, pro nobis commissi gregis Dominici prospero statu, & animarum salute solliciti esse compellimur, & ea sincere tenemur amplecti quæ ad incrementum Religionis pertinent, & ad virtutum spectant ornamentum, ac piæ Christi fidelium Congregationes instituantur, & exinde vberiores fructus bonorum operum, in illis locis præsertim vbi id magis expedire dignoscitur, in dies per pia & spiritualia exercitia accrescunt, & iis exercitiis debite ac Domino famulantes personæ, animarum suarum salutem eodem Domino miserante facilius consequi, ceterisque Christi fidelibus vitæ ac morum exemplo proficere valeant ad salutem.

Henricus Episcopus Parisien. & Maria Francorum Regina, ad restituendam fouendamque Ecclesiasticā disciplinam, supplicant Pontifici, pro institutione Congregationis Piorum Sacerdotum in eo Regno, eiusque regimen Petro de Berulle presbytero Parisien. committi.

§. 1. Sane exhibita nobis nuper pro parte venerabilis fratris nostri Henrici Episcopi Parisien. ac Charissimæ in Christo filiæ Mariæ Francorum Reginæ, petitio continebat, quod alias cum ipsa Maria Regina pio deuotionis zelo ducta, vt aliquo deuotionis suæ monumento, immensarum gratiarum munera quibus eam bonorum omnium largitor optimus decorauit testari possit, disciplinam Ecclesiasticam, vndique fere in Regno Franciæ hæresum bellorumque præteritorum iniuria, tum in Religione, tum etiam in moribus non parum deprauatam ac corruptam, in primæuum & pristinū suum statum, deuotionisque & pietatis splendorem salubri aliqua ratione restitui plurimum desideret, & id re ipsa in consultatione cum viris grauibus & piis, ac præsertim cum d. Henrico Episcopo pluries habita mature discussa, vtilius & fructuosius quam ex institutione alicuius Congregationis piorum sacerdotum, quorum studium & officium ac munus sacerdotale, iuxta sanctum atque pium illius institutum debite exequen. & adimplen. sic omnino directum, instituen. exequi posse non videatur, ipsaque Maria Regina vnam deuotam piorum, ac probatæ vitæ Sacerdotum, quorum principale institutum singulas actiones ordini sacerdotali conuenientes & essentiales amplecti, existat, Congregationem in ipso Regno, & præsertim in ciuitate Parisien. vbi illa non parum desiderari videtur, erigi & institui, curamque erectionis, & institutionis huiusmodi dilecto filio Petro de Berulle presbytero Parisiensi, cuius ministerium felici progressui, & directioni ipsius Congregationis maxime profuturum esse in Domino confidit, per Nos committi & demandari summopere desideret, pro parte eorumdem Henrici Episcopi, & Mariæ Reginæ, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus Congregationem piorum ac probatæ vitæ sacerdotum perpetuo erigere, & instituere, illiusque curam dicto Petro committere & demandare, vt præfertur, ac alias de Apostolicæ potestatis prouidentia consulere dignaremur.

Hic ideo Pontifex Congregationē Oratorij Iesu Christi D. N. nuncupandā, pro piis Sacerdotibus instituit.

§. 2. Nos igitur quibus cura & sollicitudo cordi insidet fidem, & religionem Catholicam propagare, diuinique cultus augmentum, & vt Christi fideles singuli per viam salutis in hoc sæculo gradientes, ad celestia Regna peruenire mereantur procurare, præsertim vbi Catholicorum Principum vota id exposcere, ac in Domino salubriter conspicimus expedire, considerantes huiusmodi institutionem, specialiter sacerdotes aut personas ad sacerdotalem statum aspirantes, vel saltem eorum ministerio necessarias, ac Iesum Christum Dominum nostrum sacerdotalis dignitatis immediatum institutorem tangere & respicere, æquum maxime, & rationi consentaneum iudicamus, vt qui huiusmodi institutum aggrediuntur vltra commonem fidelium deuotionem, speciali & particulari deuotioni Iesu Christi Domini nostri addicantur, qui est sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech, & fons sacerdotij in Ecclesia Christiana. Hinc pio, & salubri d. Mariæ Reginæ desiderio fauorabiliter annuere, ac ipsum opus pium muneris Sedis Apostolicæ cōsolatione confouere, necnon Christi fideles ad pia, meritoria, & salutaria opera exercenda, Ecclesias quoque, & sacra Dei templa deuotionis causa visitanda æternis præmiis, ac spiritualibus muneribus, & peccatorum remissione inuitare volentes, necnon Henricum Episcopum & Petrum prædictos, ac eorum quemlibet à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, d. Petro apud Nos de religionis zelo, vitæ ac morum honestate, aliisque probitatis, & virtutum meritis multipliciter commendato, nostram & dictæ Sedis benedictionem impartientes, ad laudem & gloriam Omnipotentis Dei Patris & animarum salutem, vnam sub nomine Oratorij Iesu Christi Domini Nostri Congregationem, in honorem orationum quas in diebus carnis suæ fudit, vt ij qui Congregationem ipsam ingredientur, eumdem Iesum Christum pro nobis in oratione positum, & pernoctantem reuereantur, atque etiam instituti ad quod vocati sunt moneantur, & præsertim semper hanc præcipuam omnibus communem, & omni tempore congruentem officij eorum partem quæ in orationibus pro populo, ac in Dei laudibus celebrandis versatur habeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium sine alicuius præiudicio perpetuo erigimus & instituimus.

Dictumque Petrum deputat Præpositū d. Congregationis Piorum Sacerdotum, qui insimul religiosè viuant, eorumque sit præcipuum institutum perfectioni status sacerdotalis totaliter incūbere.

§. 3. Dictumque Petrum in Institutorem Præpositum generalem huius piorum sacerdotum, nulli antea religioni voto solemni addictorum, necnon & aliorum ad presbyteratus ordinem promoueri cupientium, & reliquorum ad familiaria officia necessariorum Congregationis Oratorij Iesu Christi Domini Nostri nuncupan. huiusmodi,

huiusmodi, qui simul, & in Societate religiose viuere, & in humilitate spiritu, & piæ vitæ studiis altissimo famulatum exhibere, & impendere studeant, quorum principale ac præcipuum institutum sit, perfectioni status sacerdotalis totaliter incumbere, singulasque actiones ordini sacerdotali proprie & essentialiter conuenientes, sibi ab eorum Ordinariis vbi stabilita fuerit præscriben. & non alias, amplecti sacerdotum. Insuper & aliorum ad sacros ordines aspiran. instructioni, necnon circa vsum scientiæ, ritus & mores propriè Ecclesiasticos se addicere volentes.

Dat eidem facultatem, Congregationes huiusmodi in locis ad quæ vocatus fuerit per Ordinarios, instituendi, & statuta pro earũ regimine condendi, & alia quæcumque necessaria præstandi.

§. 4. Cum plena & omnimoda facultate, potestate, & auctoritate eidem Petro per Nos ad id assumpto, & à dicta Maria Regina summopere commendato, vt prædictam Congregationem huiusmodi, tam in ciuitate Parisien. quam in omnibus aliis Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis ad quæ à locorum Episcopis vocatus fuerit, & non alias, instituen. ac demum pro felici statu, & directione personarum, ac bonorum spiritualium, & temporalium eiusdem Congregationis seu Congregationum sic erigen. tam circa receptionem & admissionem, numerum, ætatem, & qualitates in ipsa Congregatione recipien. & admitten. eorumque instructionem & disciplinam, exercitia, ac modum, & formam diuinorum officiorum, precum, & orationum, aliorumque suffragiorum recitan. & alia ipsis Congregationibus vtilia atque necessaria, quæcumque statuta, ordinationes, & capitula, licita & honesta, sacrisque Canonibus, & constitutionibus Apostolicis, necnon Concilij Tridentini decretis minime contraria, à sancta Sede Apostolica postmodum approbanda, confirmanda, ac per ipsarum Congregationum Præpositum, presbyteros, officiales, ministros, & coadiutores, sub pœnis in eis apponen. adimplen. & obseruan. faciendi, edendi & condendi, factaque, edita, & condita, quoties pro illorum ac rerum, & temporum qualitate & vicissitudine, seu alias videbitur, corrigen. limitan. immutan. alteran. ac etiam alia vt præfertur examinan. & approban. ac etiam vt præfertur adimplenda, & obseruanda, ex integro facien. & conden. aliaque omnia & singula à similium Congregationum, necnon quorumcumque Ordinum approbatorum constitutoribus, aut aliis Superioribus etiam generalibus, de iure vel consuetudine, siue ex priuilegio aut alias quomodocumque fieri, & exequi solita, facien. & exequen. dicta auctoritate deputamus, & assumimus.

Has tamen Congregationes à Congregatione Parisiensi dependere decernit.

§. 5. Omnesque alias ad instar supradictæ per Nos sic erectæ, canonice erigen. Congregationes, quas ab ea Parisiensi, & à dicto Præposito generali quocumque locorum stabilitæ fuerint. in omnibus dependere volumus & intelligimus, ex nunc prout postquam auctoritate prædicta erectæ fuerint, eisdem auctoritate & tenore perpetuo approbamus, & confirmamus.

Quam Congregationem Parisien. duodecim saltem presbyteros, alias autem decem habere præcipit, cum opportuna redditimm assignatione.

§.6. Ita tamen quod Congregatio Parisiensis saltem duodecim presbyteris constatet, tot redditus annuos habere debeat ex quibus vnicuique presbytero huiusmodi portio annua quadragintaquinque ducatorum auri de Camera obuenire possit. Cæteræ vero Congregationes decem ad minus presbyteros, ac eosdem redditus annuos, vel quæ Sedis prædictæ Legatus, aut pro tempore existens Nuncius Apostolicus, & Episcopus loci, ac dictæ Congregationis sic erectæ Præpositus generalis, pro loci qualitate sufficere iudicauerit, habere debeant.

Legatorũ & eleemosynarũ retentionem eisdem Congregationibus concedit.

§.7. Et postremo eisdem Congregationibus ex nunc prout etiam postquam institutæ & erectæ fuerint vt præfertur, pro illarum dote & dicti Petri necnon Præpositi generalis & presbyterorum eorumdem pro tempore existentium sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione, omnia & singula, res, bona, fructus, redditus, & legata, ac eleemosynas tam per dictam Mariam Reginam quàm alios quoscumque Christi fideles dictis Congregationibus quomodolibet relinquenda, donanda, & elargienda (ita quod liceat dicto Petro, vel alij Præposito generali & presbyteris dictarum Congregationum pro tempore existentibus, illorum omnium corporalem, realem, & actualem possessionem, per se vel alium seu alios dictarum Congregationum nomine libere apprehendere, & perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, & prouentus, iura, obuentiones, & emolumenta quæcumque eorumdem percipere, exigere, leuare, recuperare, ac in dictarum Congregationum vsus, & vtilitatem conuertere, Diœcesani loci vel cuiusuis alterius licentia desuper minime requisita) etiam perpetuo applicamus.

Contrariis derogat quibuscumque.

§. 8. Non obstantibus Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibus & synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitution. & ordinationibus, ac statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis ac literis Apostolicis, quibuscumque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, necnon irritantibus & aliis decretis, in genere vel in specie per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & Sedem prædictam, eiusque Legatos quauis causa & occasione, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac etiam consistorialiter & alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innouatis, quibus omnibus, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda esset, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum & forma in illis tradita obseruata, nihilque penitus omisso insetri forent, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Indulgentias personis d. Congregationis elargitur.

§. 9. Ceterum ad augen. fidelium deuotionem, animarumque saluti consulen. & vt Christi fideles ad huius instituti exercitium animentur atque inuitentur, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius confisi omnibus, & singulis presbyteris qui perpetuis futuris temporibus dictam Congregationem ingredientur, & in ea recipientur, eorumque coadiutoribus, & oblatis, aliisque ministris, die eorum & cuiuslibet ipsorum ingressus receptionis ac professionis, ac in mortis articulo, si pœnitentes & confessi ac sacra communione refecti fuerint, plenariam indulgentiam & omnium peccatorum suorum remissionem eisdem auctoritate & tenore misericorditer in Domino concedimus & elargimur. Postremo eisdem Præposito, presbyteris, coadiutoribus, oblatis & aliis ministris prædictis, qui Congregationibus publicis vel secretis, pro quocumque opere pio exercendo interfuerint, aut pium aliquod opus circa functiones suas exercuerint, toties pro quolibet præmissorum piorum operum, & vt magis ad sui instituti opera animentur & suauius ad ea inuitentur, sexaginta dies de iniunctis eis vel alias quomodolibet debitis pœnitentiis, etiam Apostolica auctoritate & tenore huiusmodi misericorditer relaxamus, necnõ tam ipsis quam omnibus aliis Christi fidelibus, qui etiam vere pœnitentes, & confessi ac sacra communione refecti eorumdem presbyterorum Ecclesias, aut Oratoria, in Sanctissimi Corporis Christi; & Assumptionis B. Mariæ Virginis festiuitatum, ac in quo Ecclesiæ seu Oratoria dd. presbyterorum in vnaquaque diœc. seu loco proximo vice, populo aperientur diebus deuote visitauerint, simili apostolica auctoritate tenore præsentium etiam Indulgentiam plenariam, & omnium peccatorum suorum remissionem concedimus, & elargimur, præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Nulli ergo, &c. Si quis autem, &c.

Dat. 7. Id. 10. Maij.

Dat. Tusculi anno a Natiuitate D.N. Iesu Christi 1613. sexto Idus Maij, Anno 8.

XCII.

Confirmatio Constitutionum Congregationis Clericorum sæcularium de Oratorio nuncupatæ, & à B. Philippo Nerio in Vrbe fundatæ. Et prohibitio, ne quæuis Congregatio, ordinationes sub denominatione dicti B. Philippi promulgare, aut eiusdem Instituti domos in Vrbe instituere possit.

Congregationem istam Gregorius XIII. approbauit, vt in eius const. it. 101. Copiosius, hac supra. vbi notaui.

Alia sed diuersa in Regno Franciæ mox instituta est Congregatio Oratorij, vt legere est in const. præced.

Edita An. D. 1612.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

CHristi fidelium quorumlibet, præsertim Altissimo in humilitatis spiritu famulantium votis, quæ felicem eorum prosperamque directionem, & gubernium concernunt, libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Congregatio Oratorij in Vrbe suas ordinationes statuit, & pro confirmatione Papa supplicauit.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filij Præpositus & presbyteri Congregationis Oratorij, in Ecclesia S. Mariæ in Vallicella nuncupata de Vrbe institutæ, quod ipsi quasdam constitutiones, & ordinationes pro felici dictæ Congregationis regimine, & spirituali progressu conscripserunt, illasque non semel examinatas ac etiam mandato nostro recognitas, in vnum volumen redegerunt, tenoris subsequentis.

CAP. I.

De Oratorio, & Oratione.

Declaratione seu appendice ad hoc Caput vide hic infr. post cap. 12.

VEre locum orationi destinatum Oratorium dicimus; nam familiaris in ipso nota diuini Verbi tractatio, post hæc tractanda, iam adulta & in Ecclesiam nostram translata nomen minus accommodate retinuit Oratorij, in quo scilicet tam exteri quam nostri quotidie vesperi, post orationem quam dicimus mentalem, consuetas Litanias recitant, aut singulis ter hebdomadis, quæ est voluntaria corporis castigatio, supplicio flagellorum sese afficiunt. Festis item diebus à Kalendis Nouembris, vsque ad sanctam Christi Domini resurrectionem, non modo supplicationibus, sed etiam familiari cohortatione, & musico concentu excitantur ad Cælestia contemplanda. A Resurectionis vicissim Dominica vsque ad Kal. Nouembris, post officium vespertinum in Ecclesiá à nostris decantatum, & auditum sermonem in suburbanum quempiam locum, vel (si per calores æstiuos nô liceat) in templum aliquod ad has rerum diuinarum tractationes intra Vrbem conuenire solent. Singulis præterea diebus Dominicis, nisi nostro sit in templo concionandum, mane lectis Litaniis, & sermone opportuno de documentis præsertim Euangelicis familiariter habito, declarantur ex externis qui septem primarias Vrbis Ecclesias, ac tres domos infirmorum publicas hospitales infra hebdomadam aliquando visitent. Horum omnium cura rerum Præfectum attingit Oratorij; è nostris constitutum sacerdotibus, vel adiutorem, vt alterutter his ritibus præsit, saluti que confluentium consulat externorum, quibus etiam præsenti ope pietatis officia, in valetudinariis erga ægrotos festis diebus proponat exercenda. Ex exteris item fratribus idoneos ad certa Oratorij munia deligat, & in primis Rectorem, caueatque ne vlla ex parte constitutioni derogetur, quam Congregatio his verbis expressam voluit.

Præfectus Oratorij nostri nullo modo permittat exteris officialibus in eo constitutis, vt in aliquid se rerum aut negociorum ingerant ad ipsum locum vel institutum quoquo modo pertinentium, quod ipse non eis præscripserit, nullum enim huiusmodi ius aut potestatem habere possunt. Ne quid præterea innouetur, ibi hactenus obseruatum, de rebus præsertim grauibus ad Oratorium spectantibus quibuscumque Præpositum Congregationis nostræ consulat, penes quem rerum Oratorij & Congregationis eadem est gubernatio.

Hæc satis, vt appareat qua via sint externi frequentiores in Oratorio ad contemplationem, & amorem diuinorum promouendi. Nostris autem eiusmodi instituto magis deditis, id etiam maxime adhibendum quod à B. Philippo patres edocti, ad hunc modum constituerunt.

Horas suas quibbet habeat meditationibus præstitutas, in qoibus maiores quotidie progressus faciat, Deum celestiaque amando, & appetendo, quod Superiores pro sua charitate ac prudentia sæpius vnumquemque admonere, & qoi huiusmodi studiorum fructus constet, animaduertere debebunt: habeant igitur, quæ orationi & meditationi seponant stata tempora, & præter hortatorem Præpositum quem audiant, etiam sacerdotem sacris familiæ nostræ confessionibus audiendis præfectum, qui pro sua quemque prudentia ad hæc diuina studia vel segniorem incitare solet, vel nimis incitatos, cum fuerit consentaneum, moderari.

Cetérum ob alias plurimas occupationes sibi proximisque salutares, aliud nullum mane vel die orandi tempus ac spatium sibi præfinitum capiunt, & consignatum, quàm quod arbitratu quisque suo eiusmodi meditationibus, & sacris precibus, pie, sancteque dederit. Ad Vesperum autem, sicuti dictum est, in Oratorium publicum externis etiam quibusque viris patens, & expositum ad orationem vnde nomen accepit seduli conuenire debent. Sed de omni orationis, & flagellorum in Oratorio, ritu & consuetudine, deque piis externorum officiis, infra post alias constitutiones, in huius capitis appendice agendum est.

CAP. II.

De Ecclesia & diuinis officiis.

COngregationis nostræ Sacerdotes, vtpote diuinorum administri, in Ecclesia festis præsertim diebus, frequentes adsunt, alij confluentibus dioina mysteria præbent, alij ad sacras confessiones audiendas intenti, à prima luce ad horam vsque prandij è subselliis suis, nonnisi necessitate impulsi recedunt. Sacrũ omnes quotidie peragunt, & ceteri inseruiunt, potissimum Clerici, qui cum res ipsa sacra solemniori ritu, & musico concentu celebranda est, bene mane descendentes in sacrarium, sacerdotes pia diligentia sacris vestibus ornant, & solemni sacrificio præsentes ac diuersa munera obeuntes, ab ipsa Sacrorum custodia aut Ecclesia dum datur diuinis opera, nunquam recedunt, de rebus, autem ad Ecclesiam spectantibus hæc sunt nostris proposita decreta.

In Ecclesia nostra nullæ erunt statuæ vita functorum, siue ex marmore, siue ære, siue gypso, aut alia materia.

Diebus festis semper solemni apparatu, tam Missa quàm Vesperæ celebrabuntur. Erunt etiã Vesperæ solemnes in Vigiliis Corporis Christi, Natiuitatis B. Mariæ Virginis, & Consecrationis Ecclesiæ nostræ ad X. Kal. Iunij, cuius octauæ redditur officium, & infra eam gratissima nobis recurrit memoria dormitionis Beati Philippi Patris nostri, ad VII. Kalend. Iunias. Præterea infra octauam Corporis Christi Vesperas quotidie decantamus.

Singulis similiter annis IV. Kalend. Februarij dies festus Sanctis Papiæ, & Mauro martyribus solemni apparatu celebratur, & mane eius diei festi res sacra, Diacono & Subdiacono ministris peragitur. Vesperæ in Vigilia & ipso die festo, musico concentu decantantur. Porro in Vigilia etiam matutinæ Laudes ante cœnam, eorum sacris eorum Reliquiis, à Sacerdotibus & Clericis nostris vna recitantur, vt debitus honor patronis Ecclesiæ, & Congregationis exhibeatur.

In translatione vero, quæ contingit III. Idus Febr. idem seruatur. Missa tamen & Vesperæ solemniter non decantantur.

Dies etiam festus Sancti Gregorij Papæ, Congregationis, & Ecclesiæ nostræ Patroni, IV. Idus Martij, est nobis tam in primis Vesperis, quàm in Missa admodum solemnis.

Alios item Sanctos, quorum sacris Reliquiis vel insignioribus aucti sumus, Ecclesiasticis officiis singulariter veneramur, nam IV. Nonas Maij Nereum, Achilleum, & Domitillam martyres, duplici.

VII. Nonas Iulij Patermuthium, Copretem, Alexandrum martyres, qoibus dicatum est Altare, semiduplici.

VI. Kal. Augusti Pantaleonem martyrem, semiduplici.

XI. Kal. Nouembris, Vrsulam, & Socias, Virgines & martyres, semiduplici.

XIX. Kal. Ian. Spiridionem Episcopum, & Confessorem, semiduplici similiter prosequimur.

Quamuis

Quamuis vero nostri Ecclesiasticis officiis, Vesperis dierum festorum exceptis, Ecclesiam non frequentent; cum tamen habetur aliqua singularis celebritas anniuersaria, vt die festo Purificationis B. Mariæ Virginis ad candelas; in capite ieiunij ad Cineres; Dominica Palmarum ad oliuas; consuetis maioris Hebdomadæ diebus ad matutinas, Missam, aliasque solemnes eius temporis ceremonias; die insuper festo omnium Sanctorum ad Vesperas, præter consuetas etiam defunctorum, item ad matutinas, sicut mane ad Missam; Nocte tandem Natiuitatis D.N. Iesu Christi ad matutinas, & Missam in Chorum Ecclesiæ conuenire solent.

Sed iam ab hisce feriis veniamus ad funera.

Cum enim aliquis è nostra Congregatione è vita decesserit, singuli Sacerdotes tres Missas celebrabunt pro vita functo, qui vero Sacerdotes non fuerint, nouem coronas recitabunt, in loco vero vbi defuncti corpus fuerit præsens, recitabitur officium defunctorum, si mane fuerit, celebrabitur Missa solemnis, sin minus sequenti die Diacono, & Subdiacono ministris, sex candelis accensis in Altari, & quatuor facibus iuxta corpus. Absoluto autem officio, duæ ex illis remaneant vsque ad sepulturam, quod si absens obierit, priuatim recitabitur à Sacerdotibus nocturnum officium defunctorum. Missa vero solemnis, vt supra: singulis item annis infra octauam omnium Sanctorum, celebrabitur Missa solemnis pro defunctis nostræ Congregationis.

Sine consensu Præpositi & Deputatorum, res sacra non celebrabitur solemni apparatu pro vita functis exteris, videlicet Diacono & Subdiacono ministris, nec id ipsi facile concedent nisi mortuus Prælatus extiterit, aut eximiæ dignitatis, & honoris inter laicos, aut certe valde benemeritus de nostra Congregatione.

Nullum recipietur a congregatione nostra legatum de re sacra perpetuo peragenda, nisi forte iustissima causa intercedat, & ex consensu Patrum expleti decennij.

Quæ autem hoc in loco de sacris confessionibus videntur ponenda, hæc habemus. Singulis diebus ferialibus, aliquis ex Sacerdotibus ad hoc muneris delectis morari debet in Ecclesia ad confessiones audiendas. Feria vero quarta, & sexta mane vsque ad horam prandij omnes, & festis pariter diebus omnes excubare.

Nemo tamen eorum admittitur ad audiendas confessiones sine Patrum consensu, qui exegerint decennium in nostra Congregatione.

Cap. III.

Salutari familiarum sermonum vsu, tam in Ecclesia quam in Oratorio.

IN Ecclesia nostra, die Sabbató ad vacandum excepto quatuor quotidie nisi etiam dies festi sint, cum aliquis tantum vnus sermocinari solet, è Sacerdotibus nostris qui fuerint ad hoc oneris munerisque delecti, ordinata successione, verba ad vulgi præsertim captum accommodantes, & nullam prorsus pompam, vel vanum populi applausum declinantes, genere dicendi vere fructuoso audientium animos pascunt. Sanctorum præsertim exemplis, ac probatis historiis sermonem confirmantes. Vitandæ enim sunt eis quæstiones difficiles, dogmatum tractatus, & quæcumque scholas decent magis quam Oratorium. Est autem eius consuetudinis, qui prouide negotium id curet, stato tempore ad Ecclesiam descendere, & inter alia quæ paranda sunt, horologium arenarium iuxta sedem sermoncinantium ponere, & librum aliquem de salutaribus scriptum præceptis, aut de Sanctorum dictis, & factis, vbi octo, aut decem auditores præsentes viderit lectitare, cum vero quindecim, vel vt summum viginti, ære campano hora consueta signum dare, quo ille quidem audito cui primo dicendum est, ad locum festinat, & postquam legentem paulisper audierit, ligneam sedem sex vel octo circiter graduum ascensu sublimem conscendit, arenarium horologium iuxta positum inuertit, quod semihoræ spatium præfiniat, & nullo vsus proœmio, ab argumento præsertim quod in libro lectum est sermonem orditur. In medio eius sermone surgit custos ad signum eadem grandiori campana iterum dandum, quo habito alter dicturus secundo loco huc properat, & tantisper expectat dum primus finem dicendi fecerit. Eodem penitus modo secundo succedit tertius, & tertio quartus, nec horum cuiquam amplius hora dimidia datur, nec horologio solum, sed tintinnabulo cum opus est, ad finiendum admonentur.

Sermonibus absolutis sacer concentu musico canitur hymnus, quo expleto is qui dixit vltimus, ad orationem Dominicam & Angelicam salutationem ter secreto recitandam inuitat, & concio dimittitur. At Dominicis ceterisque diebus festis, eorum vnus quibus ad dicendum sunt eiusmodi dies consignati, in Ecclesia post vespertinum officium decantatum sermonem habet, cui semihoram aliquantulum præterire, non tamen certas iam enarratas dicendi leges, liberum esse debet. Eisdem diebus à Kal. Nouembris, vsque ad celeberrimum Christi Domini resurrectionis diem, sicut etiam Dominicis, mane toto anno ab aliquo ex nostris sermo in Oratorio habendus est, sed hac de re alias, nunc satis est referta nostras constitutiones huc pertinentes.

Ad sermonem habendum in Oratorio nullus admittetur ex nostris, absque consensu Patrum qui decennium expleuerint in Congregatione.

Ex exteris vero nullus inuitandus ad concionem habendam in Oratorio vel Ecclesia, nisi ex Præpositi, & quatuor Deputatorum consensu.

Cap. IV.

Status Congregationis Oratorij perpetuus.

NVnc statum, & formam Congregationis nostræ penitus immutabilem in promptu ponimus duobus decretis expressam. Horum primum his verbis sancitum est.

Cum nostra Congregatio solo charitatis mutuæ nexu, neque vllis astricta votorum, iuramenti, aut promissionis huiusmodi vinculis olim per beatum Patrem Philippum Nerium, fuerit diuina inspiratione instituta, atque hæc fuerit eius, & omnium Congregationis Patrum mens semper vnanimis, ac sit, vt ita perseueret, decretum est, si quando aliqui ex nostris putauerint ab hoc statu recedendum, & alligare Patres, fratresque vllis votorum iurisiurandi aut promissionis vinculis, etiam si isti maiorem partem conficiant, vt sit ipsis quidem liberum, quam velint ingredi Religionem, sed altera pars quamuis numero longe impar, habeat omnia bona Congregationis quocumque loco posita, quandiu perseuerauerit in hoc statu, nec alteri quicquam dare, vel acquisitum, vel acquirendum teneatur. Sic enim consetuabitur in Ecclesia Dei circumdata varietate. Hactenus decreti verba, vt inde etiam appareat parentem optimum in Christo nostrum adduci non potuisse, vt suos alia via filios duceret qui pro Christiana charitate religiosos homines tam religiose coluit, & pro singulari prudentia Sanctissima tot Ordinum instituta votorum vinculis religare se volentibus, eo tempore ad omnem Christianæ disciplinæ præstantiam satis esse noterit.

Alterum decretum est. Ne quis prætextu ampliandæ Congregationis, eam dissipet, atque vt confusio vitetur quam multitudo parere solet, arctiusque inter se, qui sunt è Congregatione amoris vinculo colligentur, quem quotidiana consuetudo conciliat, ac mores cuiuslibet ipsorum ex hoc cognosci possint, & notorum vultus cuncti revereantur, statutum est ne Congregatio alibi vllum locum recipiat, neque alterius Congregationis regendæ suscipiat onus. Si quæ vero aliorum locorum Collegia, & Congregationes nostra instituta obtinuerint, & seruare voluerint, non sint illa quidem nostræ annexa, neque Clerici eorum sint è Congregatione Oratorij Romani, quemadmodum esse debent instituti, vt vnaquæque domus aut familia, nostræ formam imitata, separatim ab iis se per se regat & moderetur.

Cap. V.

Præpositi, & quatuor presbyterorum deputatorum electione & munere.

AD Congregationis, rerumque ad ipsam spectantium gubernationem, & curam, Præpositus primum eligitur, quem etiam Patrem appellamus, deinde quatuor presbyteri deputantur; de quorum omnium electione, & munere sic decernit Congregatio.

Nullus Præpositus eligetur, qui in nostra Congregatione quindecim annos non permanserit, quo temporis spatio Deputati vel Ministri sit functus officio, & qui ætatis suæ annum quadragesimum saltem attigerit.

Electio

Electio Præpositi pertinebit ad omnes Sacerdotes Congregationis, qui exacto decennio fuerint admissi ad ius suffragij ferendi. Laici vero certo sciant, se nihil ad electionem Præpositi, Deputatorum, Præfectorumque iuris habere, munia assignata ex præscripto dumtaxat obituri.

Tam præpositus quam Deputati, & cæteri Officiales eligi possunt etiam absentes.

Præesse debet in electione, absentiaque Præpositi, quasi Superior, qui primum è sacerdotibus nostris tenet post Præpositum in Congregatione locum.

Fiet autem Præpositi electio hoc modo. Qui erit à secretis, singulis electoribus schedulas dabit, in quibus scriptum vel typis impressum sit nomen eligendorum, vt illas in vas coniiciant, videntibus duobus ad id muneris deputandis. Eductus autem iisdem duobus cernentibus a Secretario clara voce legetur, & electus is erit Præpositus, in cuius electionem conuenerint Electores medietate plures, hunc sane modum eligendi, donec consentiant, decies repetere possunt, post decimum vero scrutinium, si necdum in vnū pars maior media cōspirauerint, compromissum fiat, vt scilicet quinque solum ex electoribus Præpositum è duobus tantummodo deligant, in quo plura suffragia ex quacumque disquisitione hactenus collecta concurrerint, quod exemplo declaratur. Si enim duo vel plures octauum sibi numerum in suffragiis obtinuerint, vel vnus aut plures octauum, alij vero septimum; tunc ceteris omnibus reiectis horum tantum delectus electoribus habendus est. Ipsi autem electores quinque compromissarij, quibus scilicet datum est arbitrium deligendi Præpositum, in ipsa tunc simul Congregatione ita sunt deputandi, vt singuli ad eam electionis potestatem plures sibi suffragātes habeant (non enim plura medietate suffragia in ipsis deligendis requiruntur) & ex illis constituantur, qui non fuerint inter primos eligendos numerati, his enim duobus eo tempore, nulla ad huiusmodi electionem relinquitur facultas, sed actiua simul, vt dicitur, & passiua voce priuantur.

Si quando tandem schedulis eductis compromissarij pares extiterint, electus habeatur qui debito in Congregatione sibi loco aliis pariter concurrentibus præstat.

Tres annos duret Præpositi munus, & confirmari possit tertio quoque anno Congregationis arbitrio. Ad eandem mensam vnà cum ceteris accedet & assidebit, nisi impediat inualetudo.

Nihil singulare habeat in Ecclesia, mensa, cubiculo, domi, forisue præter locum primarium, & laicum ex nostris à Deputatis assignandum, qui omnem in eius obsequium conferat operam.

Circa rem familiarem, & bona Congregationis, administratione vtatur accurata, præstetque nostris ad victum, & vestitum necessaria. At vero pauperibus, aut aliis qui non sunt ex nostra Congregatione, quolibet mense nummi aurei summam poterit elargiri. In maiori quidem summa quotiescumque eiusmodi largitionum se dederit occasio, quatuor Deputatorum requiret consensum, cum verò decem nummos aureos excedere contigerit, totius Congregationis. Idem in aliis cuiuslibet completi operis aut negotij seruet impensis extraordinariis, & ad victum aut quotidianum familiæ nostræ vsum nihil attinentibus.

Totius Congregationis gubernandæ, omniumque curandorum quæ ad eam spectant, prima potestas sit penes Præpositum, ad ipsum enim solum pertinebit Congregationem, cum opus fuerit conuocare, tractanda proponere, rite constituta perficienda curare, exigere quoque rationem actorum vel agendorum à singulis nostrorum, quibus est aliquod munus vel onus quomodolibet vbique locorum mandatum, & videre, vt singula recte expediantur. Conuocabit ad hoc Congregationem quatuor Deputatorum saltem qualibet hebdomada, sine quorum consensu nihil aget quod spectet ad vniuersalem gubernationem Domus, & eligendos aut amouendos officiales. A Præposito enim, & quatuor Deputatis ceteri officiales, & ministri triennium duraturi eligentur, excepto Confessario, ad quem eligendum plures ex electoribus conuenire debent in ipsa Congregatione proxime post Præpositum, & Deputatos electos, horum enim nullus ei muneri præficiendus est.

Domesticis autem officiis præfecti, quos Officiales dicimus, suis omnibus satis noti sunt qui sequuntur.

Sacerdos à Confessionibus.

Corrector ex senioribus, qui secreto corripiat errantes.

Minister, qui rebus domesticis administrandis, Præpositi sententia consulta, & explorata, det operam.

Præfectus Sacrarij, cuius paternæ curæ Sacrarij ministerio assignati committuntur, sicut Ministro ceteri Laici omnes.

Custos Sacrarij.

Præfectus Oratorij, & Adiutor.

Præfectus Sermocinantium in Ecclesia.

Præfectus Ceremoniarum.

Præfectus Musicæ.

Receptarores hospitum duo.

Monitor precum, quas debemus commendati, in mensa Vesperi.

Tyronum Præfectus.

Custos depositæ pecuniæ.

Negotiorum domesticorum Procurator, & adiutores.

Bibliothecarius, & adiutor, qui non permittant è communi Bibliotheca libros extrahi.

Minister infirmorum, & adiutores.

Præfectus ædificiorum, & adiotor.

Præfecti corrigendis legentiū erroribos in mensa duo.

Aromatariæ Præfectus, & Aromatarius.

Pecuniarum exactor, & dispensator.

Custos Supellectilium.

Cellæ Penuariæ custos.

Cellæ Vinariæ Custos.

Custos Triclinij.

Ianitores.

Hos præsertim Congregatio singulos huiusmodi constitutione voluit admonitos.

Nemo munus à Congregatione, seu Præposito, & Deputatis demandatum recuset, sed omni animi dimissione suscipiet, quod si aliqua ex causa sibi recusandum iudicabit, postquam ea quæ senserit, debita modestia semel aut iterum exposuerit, nec Præpositus, & Deputati approbauerint, iniunctum munus sine vlla amplius excusatione accipiet.

De Deputatis autem cum Præposito eodem tempore eligendis, hæc habentur.

Post electionem Præpositi statim eligentur ei quatuor ex presbyteris, qui decennium transegerint in Congregatione, ex quo sunt admissi ad primam probationem, & ius habeant eligendi à tota Congregatione, de quorum consensu, vt dictum est, cuncta à Præposito agentur quæ ad vniuersalem Coogregationis gubernationem pertinere ipse iudicauerit.

Ab eisdem ergo presbyteris omnibus exacto decennio eodem modo quo supra ad tertium scrutinium, eligentur quatuor Deputati, singuli separatim in eadem Congregatione; post tertium vero scrutinium, nullo facto compromisso duo eligantur, in quos plura fuerint suffragia in illa trina disquisitione collata, si vero plures pariter concurrant eligendi, duo tantum ceteris reiectis ad electionem peruenire possunt, illi scilicet qui aliis de more præire debeant in Congregatione, exemplum proponimus. Si scrurioio ter peracto, in octauum alter suffragiorum numerus peruenerit, alter vero in septimum, hos dicimus duos, ceteris omni suffragio priuatis ad Deputati munus per scrutinium prouehendos, quod si plures septimum illum numerum obtineant, ille ex eis scrutinio similiter eligendus erit exclusis aliis, qui debeat eis in Congregatione antecedere: si rursus paria duorum fuerint eligendorum suffragia, is similiter habeatur Deputatus, qui ex instituto alterum inter nostros sit solitus anteire.

Vnus à quatuor Deputatis triennij præteriti (tres enim annos durat cuiusque munus) aut etiam si placebit, duo confirmentur in tres alios annos, qui post illos confirmari amplius non possint.

Ex deputatis item eligetur aliquis à Secretis ex ipsorum consensu deputatorum, qui singula decreta à Congregatione vniuersali, vel à Præposito, & quatuor Deputatis, in libro ad hæc conficiendo notabit, & literas ad quos continget, scribet. Literæ autem omnes quæ negotia continent, in alio libro sunt exscribendæ.

Deputatorum erit præterea cum Præpositus decesserit vel finierit eius munus, seniorem prædictum monere, qui eius vice interim fungitur, vt conuocet ad electionem Præpositi conuocandos, quod si ille negligat, ipsi conuocabunt.

Si nemine dissentiente ipsis videbitur cessatio muneris concedenda, vel indicenda Præposito ob iustam causam, quatuor è Sacerdotibus exacti decennij aduocabuntur, quod si his videbitur, iidem conuocent Congregationem à qua deponatur, & eligatur Nouus Præpositus, sicut iam supradictum est, eo modo tamen seruato in præposito deponendo, qui in eiiciendis tenendus est.

Singulis annis mense Ianuario, aliquis ex Deputatis cum altero non deputato, rationem omnium expensarum quæ toto anno fiunt sigillatim inibit, eamque initam in publica Congregatione referet, vt appareant omnibus quæ superiori anno factæ sunt expensæ, pateatque singulis contractumne sit æs alienum, & quota sit summa rei familiaris, & bonorum omnium nostræ Congregationis.

Cap. VI.

Admittendis in Congregationem, & eiiciendis ex ea.

NOstræ Congregationis Patres Beati Philippi Institutoris optimi morem secuti, non nisi homines probatæ vitæ, maxime idoneos & quasi ad institutum natos recipi volunt ad suorum numerum aggregandos, etiam ad hunc modum factis decretis.

Minores duodeviginti annis, ac maiores quadragintaquinque ad primam probationem non recipiantur, neque iis quos canones ab ordinibus arcent, nisi in ordine laicorum sint omnino permansuri, non infirmæ valetudinis, non ij qui ingressi sint aliquam Religionem, non nisi bonæ apud omnes famæ, qui Oratorij nostri frequentes fuerint auditores & orationibus interfuerint, & sæpius alicui ex nostris Sacerdotibus soliti fuerint confiteri, & experimentum ceperint instituti nostri. In his tamen omnibus, si ita videatur patribus qui decennium expleuerint, in Congregatione poterit dispensari.

Duo ex nostris presbyteris à Congregatione eligentur, qui diligentem adhibeant curam circa eos qui admittendi sunt in Congregationem, vt vel antequam admittantur, eorum vita & mores omni studio explorentur; eapropter crebra cum illis inibunt colloquia, vnà cum ipsis versabuntur, nec his contenti, ab illis etiam certiores reddantur qui eiusdem erunt patriæ, & quibuscum ante acto tempore quàm recipiantur fuerint versati. Referre autem debent duo electi ad Congregationem iterum conuocandam, quæcumque de illis habuerint, si quo modo scire interfit, antequam secreto suffragia ferantur.

Præter duos patres, quos eligendos ad id muneris diximus, alij etiam patres diligenti cura exquirent quæ hactenus præfati sumus, & num animo veniant permanendi semper vsque ad vitæ obitum in Congregatione, non alio prætextu quàm vt Deo inseruiant, & obseruent nostræ Congregationis instituta seu constitutiones, quas propterea antequam recipiantur, legendas patres offerent, quo rem totam maturiori consilio deliberent.

Quomodo autem oporteat admittendos expeditas habere res suas familiares & domesticas, habetur cap. 8. Antequam enim per secreta suffragia admittantur, debent esse expediti ad viuendum nobiscum, & habitandum, ne sic admissi extra Congregationem degant, præter tempus dierum aliquot, vt ad summum quindecim.

Admissi ad primam probationem non continuo tyronibus aggregabuntur, sed mensem veluti hospites in nostris ædibus morabuntur, vt interim omnia nostra cognoscant, ac maturius deliberent, & è contra ipsorum periculum fiat, si prompti sint in omnibus parere, vel in humillimis ac durissimis, si exercitationibus sanctarum meditationum, & sacramentorum sint à se ipsis deuoti, non contentiosi, non pertinaces, non superbi vlla omnino in re, aduersus maiores aut etiam minores.

Si bonum sui specimen dederint, post mensem eorum nomina in libro ad hæc destinato notabuntur, & inde annus primæ probationis incipiet, per quod anni spatium si fuerint in vitæ laudabilis ratione versati, in secunda probatione biennium consistent, alioquin dimittentur à Præposito, & Deputatis, quorum est munus ad primam & secundam probationem admittere. Exacto autem triennio, si laudem simili modo probatæ vitæ habuerint in conuictu, vt esse possint è Congregatione nominatim decernendum est. Aggregabuntur ergo per secreta suffragia, poteruntque deinceps ad omnia ministeria, excepto Præpositi, & Deputati munere eligi, ius autem ipsi alios eligendi post decennium solum habebunt, nisi de consensu Deputatorum Præpositus hoc ius ex causa statuerit differendum.

Quod si quis eorum, alia nulla intercedente causa nisi obliuionis aut modestiæ, ad tempus non petierit, quod à Congregatione fuisset accepturus, cum in nostrorum catalogum admissus referetur, ab eo tempore censeatur aggregatus, quo expletum fuerit consuetum triennium, vel decennium.

Admittere ad Congregationem, & omnia supradicta pertinebit ad Sacerdotes expleti decennij, & stabitur maiori parti suffragiorum; ad primam tamen & secundam probationem, vt dictum est, ad Præpositum & Deputatos.

Nemo possit expelli è Congregatione, nisi primùm in vnum locum congregati fuerint omnes Presbyteri, qui decennium exegerint in Congregatione, numerandum à die qua sunt admissi ad primam probationem, & singuli suum suffragium dederint, & quod duæ è tribus partibus statuerint, id fiat. Quod si in tres partes non poterit fieri Presbyterorum æqua distributio, tunc seruabitur ratio quæ est octo ad tredecim aut quatuordecim, ita vt octo exempli gratia conficiant duas partes, siue tredecim sint Presbyteri siue quatuordecim.

Nemo possit expelli è Congregatione, propter iteratam grauemque pertinaciam, vel graue delictum, sed qualia sint singula huiusmodi, stabitur iudicio duarum partium è tribus, numerandarum vt supra.

Cap. VII.

Tyronum institutione.

ADmissi ad primam probationem, siue Clerici siue Sacerdotes, donec fuerint expleto triennio nostris adscripti, eius curæ commendantur qui id muneris in Congregatione sustinet. Is ad fructum animorum omnia referens, præter virtutum singulare studium, quarum maxime compotes esse nostros oportet, curet alia quædam proponere, quæ sunt hactenus obseruata, vt videlicet.

Sacro quotidie inseruiant.

A studiis literarum Superioris arbitrio abstineant. Hæc enim moderanda primum, vt Diuina sapientia imbui discant amare nesciri.

Ad mensam signo dato sine vlla mora conueniant, ibique ex præscripto, Ministratoris vel Lectoris Officio fungantur.

Singuli ministrent vel legant singulis diebus aut hebdomadis, tam prima quam secunda prandij vel cœnæ hora; qui vero ex eis Sacerdotes fuerint, ad primam, non nisi mane ministrare solent.

Lectionem similiter in Ecclesia, vt cuique sua fuerit constituta hebdomada, sermonibus præmittant, intersint dum habentur; atque etiam curent, ne quid omittatur eo tempore quod esse solet instituti. Eam vero ministrandi & legendi consuetudinem, iam aggregati ad decennium vsque retineant vel circiter, Superiorum arbitrio, Præpositi scilicet & Deputatorum.

Vbi

Vbi finem sermones habuerint, quorum quotidie duos vel saltem vnum audierint, vt etiam valetudini quadam ex parte inseruiant, in aliquam ambulationem veniant.

Vesperi ad orationem in Oratorium se conferant.

A prandio & cœna, animi recreandi gratia per horæ spatium eorum quisque in vnum cum aliis locum adueniat, & omni mitigata seueritate, vultu hilariori, modeste tamen sic se gerat, ne alium vel ioco tangat.

Si quis eorum per ianitorem accersatur ab aliquo, statim ad portam domus descendat, se paucis expediat, & neminem externorum in cubiculum suum vel omnino in ædes nostras, inscio Superiore, admittat.

Nec domo, nec soli, nisi facultate ab eodem data aliquando exeant.

Nulla externorum negotia vel quæcumque in Congregatione degentibus, seu consuetudine siue decreto aliquo sunt denegata, sine Præpositi etiam licentia administrent aut conficiant.

Ab administratione Sacrorum, ipsoque Sacrario Festis diebus, vix necessitate cogente recedant.

Altare cuius quisque curam susceperit, vt tempori congruit, ex vicissitudine Ecclesiastici mysterij ornet.

Ter in hebdomada assignato Confessario peccata sua confiteantur, & qui non fuerint Sacerdotes, eius arbitrio Eucharistiam accipiant.

Curent, si quid errauerint, vt sponte se correctioni subiiciant.

De Congregatione autem ad quam conuenientes in aliqua se culpa esse demonstrant, extat huiusmodi nostrorum constitutio.

Congregatio culparum Tyronum, id est eorum qui nondum triennium in nostra Congregatione exegerint, siue Sacerdotes sint, siue Clerici, singulis fiet hebdomadis, vt scilicet ad omnium communem veniant, & ea hebdomada in qua non habetur communis, priuatim apud illum cuius curæ sunt commendati, ad suas culpas coarguendas congregentur.

Adhibere etiam, loco accusationis iam dictæ, aliquando solent probati cuiusque auctoris lectionem, ex qua saluberrimis vicissim documentis per communicationem & diuinorum collationem imbui possint.

Cap. VIII.

Præcipuis Cōgregationis obseruationibus.

AD excolendos diuiniore disciplina suorum animos, & ad Christianam, veramque pietatem magis conformandos, hæc præsertim interposita decreta seruat Congregatio.

Ter in hebdomada sua peccata Sacerdoti ad hoc delecto quilibet confiteatur, nisi aliqua interdum de causa permittatur ab ipso quispiam aliter facere. Hanc tamen consuetudinem à B. Philippo Patres instituti perutilem ad salutem æternam volunt & prædicant. Ad Eucharistiam similiter sumendam se paret, sumatque si videatur eidem cui confessus fuerit.

Congregatio (vt dicimus) culparum decimoquinto quoque die perpetuo fiat, in qua non modò Sacerdotes intersunt, sed clerici, laicique omnes nostræ Congregationis, & à nouissimis ad primos quisque commissam à se aliquam in consuetudine familiari culpam, etiam leuem flexis genibus accusat, & quoquo modo alicuius animum offenderit, petit ab illo veniam. In hac tamen accusatione publica, nulla earum rerum mentio est, quarum secreta apud Sacerdotem debet esse confessio.

Nemo ex Sacerdotibus alios corrigat, qui decennium Sacerdotij non expleuerit in Congregatione.

Statuto igitur die Congregatis omnibus, inuocato primum, vt moris est, à Præposito in Sacris precibus Spiritu Sancto, illè è Sacerdotibus cuius est ex ordine alios corrigere, (solent enim in huiusmodi munere sibi inuicem succedere) in sella ad Præpositi dexteram locata vocatus assidet, & perbreui sermone ad inflammandos in Deum animos vtiliter præmisso, fungitur in spiritu lenitatis Officio Correctoris, ac dum clericos corrigit, & Sacerdotes, caput detegit, quod in laicis corrigendis non solet. Præpositum insuper corrigendum detecto capite stans admonet.

Laici & clerici vbi suas culpas accusauerint, correcti, & à Præposito de aliqua vitiosa consuetudine emendanda vel laudabili retinenda, quam breuissime etiam admoniti simul discedunt. Singuli deinde Sacerdotes, qui adhuc infra triennium approbationem expectant, sese culpant: bis pariter abeuntibus remanēt cæteri Sacerdotes, quorum accusatione expleta, & correctione adhibita, Præpositus Deo gratias agit precibus consuetis.

Præscribetur autem forma, vt dici solet, pœnitentiarum, quam in illis conscribendis nullo modo transgredi liceat. In schedulis autem scriptæ, eodem die quo fuerint accusatæ culpæ, vesperi in triclinio sub cœnæ finem per manus è sacculo singulis distribuantur.

Hac distributione facta, vt forte obuenerint, ordinatim & aperte legat coram omnibus quisque suam.

Eligetur præterea, vt supra diximus, aliquis ex senioribus, qui Correctoris Officio fungatur. Huius erit vnūquemque e nostra Congregatione, etiam Deputatos & Præpositum clam corrigere, quod tamen munus omni mansuetudine & animi lenitate exequetur, seipsum, vt ait Apostolus, considerans, ne & ipse tentetur, itaut se potius & vita sua corrigere videatur, vt hac ratione fratres ad meliorem frugem reducat.

Quod domesticæ tandem disciplinę studium postulat, ea hebdomada in qua nulla est communis accusatio culparum, Laici omnes nostræ Congregationis cuiuis ministerio assignati, apud Ministrum conuenire debent, vt ab illo erudiantur, & ad tenendam salutis æternæ viam benigne instituantur.

Ad hæc, ne nostri inflammentur auaritia, vel ambitione prolabantur, ne modestiam leniter abiiciant, vel temere auctoritatem teneant, his quæ sequuntur constitutionibus aliqua ex parte cautum est.

Quo Deo diuinisque rebus, expeditissime quicumque admittuntur in Congregationem, se tradere possint, id maxime videbunt in primis, ne quid litigiosum sit vllo modo in rebus familiaribus quas habent, sciantque cuiuslibet anni redditus, expendendos in bonos, quos ipsi iudicauerint, vsus, neque quicquam cumulandum, ne quis scilicet è nostra Congregatione vllam curam ponat in diuitiis parandis, immo vero ex censu pro suis cuique facultatibus in commune commodum Congregationis libere conferendum est. Quod à nostris adeo seruatum est hactenus, vt si quis ob inopiam id non præstiterit vel præstare intermiserit, statim atque de suo abundantior quoquo modo factus est, pecuniam pro rata portione dare, ac soluere non destiterit, ita eis conueniens ac consentaneum semper visum est stipendiis propriis militare, & à rebus etiam Congregationis tanquam ab alienis abstinere, quibus ipsa debet in primis non habentes vnde viuant sustentare suos. Nec propterea pecuniam imperat Congregatio, dum exigit quod ab hilari datore ex instituto pro victu offertur, idque etiam prout cuiusque facultates ferunt.

Possunt etiam Præpositus & Deputati, partem vel totum assignatorum prouentuum remittere, si eis videatur aliqua de causa id faciendum.

Omnia secularia negotia interdicuntur nostris, nisi aliquid iusta de causa mandetur expediendum à Præposito, & quatuor Deputatis. Nulli ex nostris, quamuis fuerit requisitus, profiteri licebit sub aliqua Congregatione vel Societate extra Domum, vel aliquod onus suscipere sine consensu Congregationis.

Cum sint multi in Ecclesia Dei, qui audiendis Monialium confessionibus, aut dant operam, aut dare optimè possunt, propterea ne quis ab instituto Congregationis nostræ proprio possit abduci, statutum est, ne nostrorum aliquis sese obliget aut dedat confessionibus audiendis, moribus reformandis, rebusque earum gerendis. Idem dicimus de Seminariis, Collegiis, Congregationibus, Societatibus, aut aliis Vniuersitatibus, rebusue earum quomodolibet tractandis.

Nemo Episcopus, Præsul, aut alia quæcumque ea sit dignitate ornatus, recipiantur in ædes Congregationis, vt in iis vnà cum nostris moraturus habitet, etiamsi id fiat ad aliquod tempus.

Nulla

Nulla Ecclesiastica beneficia petere aut accipere vnquam omnino possint, habita olim si residentiam personalem non requirant, poterunt retinere.

Dignitates vllas nemo possit accipere, nisi Pontifex iubeat.

Nec licebit, absque Præpositi & quatuor Deputatorum consensu, frequentare Curias, neque officia vel beneficia pro se vel pro aliis exposcere.

Nulli sit proprius famulus, si qua aliquem necessitas premet, deferet ad Præpositum, qui vnà cum quatuor Deputatis, quid ei opus sit, curabit.

Nec sinat quis puerus ingredi cubiculum suum, nisi ducantur ab aliis, qui testes intersint, reliquos admodum parcè admittant, sed vocati deorsum ad illos se conferant.

Non admittatur aliquis ad quoscumque ordines Ecclesiasticos absque consensu Sacerdotum qui decennium exegerint in nostra Congregatione. Eodem modo nec ad sermones habendos, vel ad confessiones audiendas, sicut alibi dictum est.

Nemo librum imprimendum det absque licentia Præpositi, & Deputatorum.

Nulla lex a Sanctissimo confirmanda proponatur, nisi prius in ea consenserint Presbyteri exacti in Congregatione decennij.

Quando lex aliqua vniuersalis constituenda est, Sacerdotes omnes intersint qui expleuerint triennium, votumque consultiuom habeant, decisiuum vero tantum qui decennium compleuerint.

Cum aliqoid gerendum proponitur, antea publica & libera de ea re habeatur a Patribus consultatio, deinde aliquot transactis diebus suffragia erunt secreta, nisi forte rei necessitas, vtilitas, vel etiam aliqoando modicitas, expediri statim post consultationem, de Congregationis senteotia per secreta suffragia, cogant. Sed sicut dictum est, licet Sacerdotes omnes admittantur qui exegerint triennium in Congregatione, votumque consultiuum habeant, decisiuuo tamen sulummodo illi, qui decennium expleuerint.

CAP. IX.

Vestitu, & consuetudine familiari.

HAs præterea constitutiones & obseruationes ad externam nostrorum hominum modestiam exhibemus. Ipsi ad interiorem animi virtutem habendam adhibere non negligant.

Nemo ex Fratribus nostris aut Patribus, sericum quicquam in suis vestibus gerat, præter breue, pressumque verticis operculum, confouendo capiti, & veluti interiori pileo insuendum.

Forma item vestium semper seruabitur conueniens Clericis secularibus.

Nostri laici gerent vestem demissam vsque ad genua, paulo vero inferius pallium.

Qui ex domesticis impensis vestiuntur, quoties opus fuerit, ministrum adeant, vel ipso absente, Præpositum, eique proponant quibus indigent: ipsi autem ad subueniendum expositi, quo charitatis affectu valent, eorum petitionibus satisfaciant.

In vestitu, incessu, sermone, actione, gestuque omni, decorum seruent, modestiamque omnem singuli præ se ferant; nulla tamen appareat oostrorum actio, vt dicitur, singularis, à vulgari & communi bonorum & simplicium virorum more discrepans.

Quamquam vero nostrorum est consuetudo peculiaris, vt se inuicem honore præuenientes, & sibi inuicem obsequentes, quisque velit ad demittendum aoimum, infimum inter alios tenere locum, ne tamen perturbetur quasi cuiusdam antecessionis aut ætatum ordo, præsertim publice sedendo & incedendo, aliisque actibus huiusmodi, ex Sacerdotibus præcedent illi qui priores fuerint Sacerdotes, ex quo admissi sunt in Congregationem, ita tamen, vt si quis ex Clericis exacti triennij, promotus fuerit ad Sacerdotium, tyronibus Sacerdotibus, illis videlicet qui nondum triennium in Congregatione exegerint, præferantur. Laici autem semper Clericis postponentur.

Post prandium & cœnam, morabuntur omnes nostræ Congregationis homines in loco deputato per horæ vnius spatium, quo elapso omnes in suum cubiculum sese conferant.

In electione vacantium cubiculorum, erit optio penes seniores Sacerdotes, nisi aliter visum fuerit Præposito & Deputatis.

Domo non egrediatur quisquam ex nostris sine permissu Præpositi, nisi expleuerit decennium in Congregatione, exacto enim triennio ad hoc vsque tempus, illos vel maxime Sacerdotio nondum præditos, Præpositus per se vel per alium peculiari quadam cura ad virtutum progressus iuuare solet.

Inuitatus ad prandium vel ad cœnam extra domum nemo accedat absque permissu Præpositi.

Nemo externorum ad prandium vel ad cœnam, inscio Superiore inuitetur, multo etiam minus hospitio, nisi vno omnium consensu Præpositi & Deputatorum.

Ex exteris aliquem nullus Patrum aut Fratrum inuitet ad prædia quæcumque nostræ Congregationis, nec recipiet vt secum ibi moretur, sine consensu Præpositi Coogregationis.

Nullus abesse vltra mensem à Congregatione permittatur à Præposito, siue in patriam profecturus sit, siue aliò, nisi de consensu etiam Deputatorum.

Nullus è nostra Congregatione, in baptismate aut alio Sacramento quempiam suscipiet.

His apte congruenterque addenda sunt etiam nonnulla, qui diuturna consuetudine recepta & probata studiose retinentur à nostris. Litanias enim in Oratorio vesperi singuli Sacerdotes recitant.

In diuinæ Sacrificio Missæ, non solum singuli quotidie Clerici Laicique deseruiunt, sed Sacerdotes complures, laude quidem digni, sunt administri.

Mensæ, præter laicos & clericos qui perpetuo ministrant alterni, singuli etiam Sacerdotes vespere singulis diebus ministratores adsunt.

Neque desunt ex nostris, qui se frequenter ad domos infirmorum hospitales conferant, vt opera sua ægrotantes iuuent.

Domi vero cum quis nostrum ægrotauerit, omnes frequentes adsunt, subueniunt, consolantur, inseruiunt, confirmant quam diligentissime.

Cum autem morti proximus quis fuerit, signo dato conueniunt omnes, tam Sacerdotes quam cæteri, vt diuinam morienti misericordiam vnanimes exposcant.

Si quando alterum quis verbo offenderit, vesperi inter cœnandum, re dubia iam explicata, flexis in medio triclinio genibus, id faciés si verum, veniam ab illo petit, quem offenderit. Is vero assurgens, idemque faciens, culpam in se saltem conuertit, quod occasionem dederit: iniuriosus autem merita afficitur à Præposito pœna, aliquando leui, aliquando nulla.

Pœnæ autem, quæ culpis in Congregatione bis in mense accusatis imponi solent, sunt huius fere generis. Trium priorum Sacerdotum, aut nouissimorum pedes in mensa deosculari, Psalmum, cuius initium, De profundis, submissa voce, extensis brachiis, vel Psalmum Miserere, coniunctis manibus medio in triclinio recitare. In nouissimo mensæ loco recumbere. Humi sedendo cibum capere. Auxiliares preces ab ingredientibus triclinium flexis genibus flagitare, vel easdem petere ad delenda ante obitum pœnitendo peccata. Ante mensæ accubitum aliquid à singulis recumbentibus eleemosynæ nomine petere. Secundæ mensæ ministrare, vel in ea Lectoris officio fungi. Sacram Beatæ MARIÆ Virginis coronam pro summo Pontifice, aut pro beneficiis in Congregationem nostram, aut pro mortuis nostris recitare. Infirmos qui sunt in domibus hospitalibus inuisere, & aliæ his persimiles.

CAP. X.

Triclinio, & communi mensa.

ASsumenda tandem est tractatio mensæ ad pium in Triclinio conuictum instructæ, vbi singulis nostrum idem genus, eadem portio cibi, potionisque suppetit. Legitur ipsa Italice, quandoque inter cœnandum, arbitratu Præpositi vel ministri, hoc fere scripta exemplo.

Cum primum prandij aut cœnæ datum fuerit signum, vnusquisque nostrum in omni prorsus opere, ac negotio cessans, ad triclinium se confert. Inter eumdum silentium facit, etiam dum à mensa ad locum peruenerit in quem homines nostri ad animum recreandum conuenire debẽt.

In ipso primum ingressu capite inclinato veneratur Imaginem Sacrã è conspectu propositam, deinde cõsueto reuerentiæ signo salutans alios, modestus, ac silens prope

mensam, vt suo stat quisque loco, nec epulas appositas nec alios ingredientes curiose circumspicit.

Præpositus vel qui eius absentis locum obtinet, postquam tantisper expectauerit, dum ex cubiculis conueniat huc omnes poterint, clare, ac distincte ex præscripto S.R.E. mensæ bene dicit, & in primo loco ipse Præpositus assidet, deinde alij, vt quotusquisque solet in Congregatione præcedere. Siquis vero tardior, lectione tamen Latina nondum absoluta, aduenerit, stans prope ianuam orat paulisper tacitus, & Præposito reuerentiam exhibens, & proxime post alios omnes assidet. Præposito enim absenti, reuerentiæ & obsequij causa, non autem aliis proprius relinquitur in mensa locus. Post latinam tamen mensæ lectionem non ingredietur, donec ad mensam iterum instructam consueto signo conuocetur, vt ad benedictionem & gratiarum actiones omnes conueniant. Excipiuntur tamen Confessarij, quibus permissum est festis diebus, etiam absoluta mensæ lectione, ad prandium venire. Mensæ initio donec Præpositus ad cibum capiendum se expediat (antequam enim incipiat, duos ad summum versus lectionis attendit) nemo quicquam attingit in mensa. Caueant etiam ne strepitus à principio nimius audiatur.

Singuli ex nostris, iis contenti erunt quæ ipsis apponuntur in mensa, nihil præterea exposcentes vel per se ipsi deferentes, nisi Præpositi vel Ministr. fruantur licentia, qui & promptiores largientur & prouidebunt quæ opus esse, & expedire vnicuique iudicauerint. Si earum rerum, quæ in mensam inferri solent & apponi, aliquid cuiquam deerit, ipse quidem per se a ministris exiget, eius tamen curæ potius erit, qui propior consideret.

Fit in mensa silentium semper, modo non incurrat exceptio, fit enim loquendi potestas proponenti vel respondentibus ad rem dubiam explicandam.

Præterea denuncianti post cœnam nostrorum precibus commendandos, Præposito demum vel Ministro, cum quid occurrerit quod Lector committi non poterit nec differri debeat, alioqui silentij lex, qua etiam Præpositus astringitur, est obseruanda.

Nemo in mensa literas legat, nec ianitor eas deferat, vel alicui quicquam denunciet comedentium. Quod si qua imminens vrgeat necessitas, negotium cum Præposito, aut cum eo qui in illius locum succedit, collatum prius exequitur ex consensu. Idipsum seruet, donec ex triclinio eò peruentum fuerit, quo animi causa nostri omnes conueniunt.

Post epulas ablata mensa singuli, surgente Præposito, surgunt, & egressi ita stant prope mensam, vt si commode id fieri possit, qui sedentes extremos occupabant locos, stantes occupent medios, & qui sedebant medij, stent extremi, singuli recto consistentes ordine. Præpositus solus dignitatis causa paululum à cæteris disiungitur. Hic igitur situs & ordo, quo Deo optimo maximo gratiæ referuntur. Quibus peractis egrediuntur bini ex triclinio, vt qui in mensa primus post Præpositum sedebat, ipsi egredienti se adiungat, ac cæteri deinceps eodem ordine.

Nemo in Triclinio vel in proximo vestibulo, vbi solum ad abluendas manus licet consistere, aliquam præterea moram faciat.

CAP. XI.

Lectore, & Lectione ad mensam.

NOn solum corpori, sed etiam menti proprius suppeditari debet in mensa cibus. Sacra igitur ante alios libros leguntur Biblia, deinde pia quæcumque commentaria vel monumenta, postremo Superioris arbitrio, liber alius, in quo vel probatæ Sanctorum Historiæ, vel salutaria documenta Italice habeantur. Lector autem ante prandium, vel cœnam, in suggesto se librosque parat ad legendum, stat nudato capite, dum preces adhibentur ad mensam, & vbi versum illum protulerit. Iube domne benedicere, expectaueritque donec omnes consederint, ipse etiam sedens, tecto ac recto capite, clara voce, distincte atque explicate legit. Lectione iam in suas partes sapienter distributa, ab vltima non cessat, nisi iussus à Præposito, nec eis is iubet, nisi vltra dimidium prandium vel cœnam. Quod superest in mensa temporis, in quæstione, vt moris est, ponenda, ac responsionibus declaranda traducitur. Lectoris erit non modo in mensa, quos diximus legere libros, sed ad rem dubiam ponendam inuitare. Singulis item hebdomadis, semel, vt minimum, eorum qui benefici fuerint in nostros, scripta nomina recitare quæcumque tandem verbis aut scriptis a Præposito seu Ministro iussus fuerit, referre. Nihil enim præterea legere aut nunciare debet, quam quod sibi fuerit ab ipsis impositum. Correctus Lector verba correctoris eodem syllabarum sono, quo ille pronunciauit, repetat. Corrector autem ad hoc electus, vocabulum solum in quo erratum est, corrigere modeste, nec alia verba interponere curet.

Legendi finem Lector faciet, cum Præpositum audierit verba illa pronunciantem. Et reliqua. Tunc ille prolato versu. Tu autem Domine miserere nobis, & Sacerdote clara voce admonito, cui sit res dubia ex ordine proponenda, descendit, & exhibita Præposito reuerentia assidet in mensa vt comedat.

CAP. XII.

Rebus dubiis in mensa proponendis.

POst lectioné continuo vnus aliquis ex Sacerdotibus, (id enim ipsi singuli, quorum est expletum in Congregatione triennium, præstare solent) singulis diebus mane & vespere ex literis Sacris, moralis disciplina, vel ex præceptis optimæ mentis & conscientiæ aliquid proponit, quod possit in dubium vel controuersiam vocari: cauet tamen, ne quid arduum, obscurum aut nimis exquisitum ponat, quo minus valeant singuli respondere. Si quando tamen aliquis non aliud responderit, quàm se aliorum communi iudicio stare, datur id modestiæ potius quam inscitiæ. Is autem cui muneris eiusmodi dies obuenerit, etiamsi Lector, vt moris est, non commonefecerit, per se proponit. Si quis tamen externorum ad mensam vocatus adsit, nonnisi iubente Præposito vel alio in eius locum constituto, neque enim tunc Lector, vt alias, ipsum præmonere debet. Absenti is ad proponendum succedit, qui proximus post illum in mensa sedere consueuit. Si quis etiam tardior ad proponendum videatur, quod obliuione vel negligentia accesserit imparatus, Præpositi est exposcere altiori voce, aut vicinioris conuiuæ submissa commonefacere. Duæ quidem quæstiones esse solent, quæ dubitationem habentes ponuntur in mensa, explicant alterutram singuli, solus qui proponit, vt omnem dubitationem vltimus tollat, præmeditatus ad vtramque respondet. Respondentium is primus esse debet, qui proponenti proximum inferiorem locum in mensa tenet, deinde alij Sacerdotes expleti in Congregatione triennij eodem ordine. A responsis, quæ debent esse quam breuissima, recedat omnis apparatus, & ostentatio. Proponitur enim explicandum quod dubium est omnium nomine, vt quisque quasi discipulus à Præceptore interrogatus respondeat, etiam is qui proposuit.

Appendix.

DE ipsis tamen constitutionibus hæc habentur.

Si quid ambiguum fuerit in nostris constitutionibus, Præpositus & Deputati declarabunt, nullo tamen modo possint eas immutare, derogare, aut aliqua ex parte innouare vel nouas condere.

Appendix primi Cap. consulto seposita.

IN Oratorio nostro ad Vesperum quotidie, dato signo, lampade ac luminibus accensis, horologio item arenario super altare posito ante Sacram B. Virginis MARIÆ Imaginem à solemni Christi Domini Resurrectionis die vsque ad Kalendas * Nouembris hora diei XXIV. ex Kal. autem * Nouembris ad Sanctum Pascha prima noctis orationi præfinita est. Festis vero diebus * etiam secunda, habetur enim sermo, fitque concentus musicus.

** Septembris. * à Kal. Nouembris.*

Est autem orandi ritus, vt ibi dimidiam horam taciti in oratione, vt dicitur mentali traduxerint, accensis ab Æditus reliquis in Altari luminibus, & signo dato, Sacerdos, ad quem per hebdomadam pertinet, Litanias incipiat, & preces consequentes, alternis etiam multitudinis congregatæ vocibus recitandas, sibi solas reseruans orationes. Cum vero ad pacis orationem peruenerit, cuius est initium, Deus, à quo sancta desideria, &c. duo confestim ex Oratorij fratribus vel ministris Sacras clementissimi IESV, ex Altari sumentes imagunculas, Sacerdoti primum genuflexo osculandas præbent. Exosculanti autem, dicentique hinc atque inde, Pax tecum, inclinato ipsi capite respondent

respondent. Et cum spiritu tuo. Deinde singulis qui sunt in Oratorio cum salutatione qua Sacerdos vsus est, eas ad osculum sanctum offerunt. Ceteris interim orationibus absolutis, petit ab omnibus clara voce vt à Deo iugem in eius cultu, & seruitute perseuerantiam precentur, quinquies secreto Orationem Dominicam, & Angelicam Salutationem recitantes, dicit enim, Petamus quæso nobis in Diuinis perseuerantiam, recitantes, &c. His adhibitis precibus, petit iterum vt pro summo Pontifice, Cardinalibus, aliisque Sacerdotum primariis, pro Christianorum Principum concordia, Fidei propagatione, & hæresum extirpatione, atque improborum hominum obtinenda conuersione vtrumque bis repetant. Tum inde semel pro fratribus Oratorij vita defunctis, precantes illis requiem sempiternam. Postea versu illo prolato, Dominus det nobis suam pacem, Antiphonam Beatæ MARIÆ pronunciat, vel Salue Regina, vel aliam tempori magis congruentem. Tandem, qui pacis osculo per Sacras Imagines primum alios, deinde seipsos inuicem salutarunt, quæcumque acceperint eo tempore orationibus commendanda, referunt Sacerdoti, qui omnes adhuc obsecrat, vt velint pro eiusmodi rebus Orationem Dominicam, & Angelicam Salutationem semel repetere, & Sanctissimum IESV nomen quinquies inuocare. Ea prece completa, cum ipse versum pronunciauerit, Diuinum auxilium maneat semper nobiscum, & ad osculum vsque terræ sese omnes inclinauerint, Oratorium dimittitur.

Hic perpetuus est Orationis vsus, exceptis secunda, quarta & sexta feriis, tota præterea maiori Hebdomada. His enim diebus ob memoriam flagellorum, quibus innocens pro nobis Christus Dominus cæsus fuit, se omnes in Oratorio flagellis cædunt. Est autem consuetudinis & & instituti (nisi huiusmodi dies festi sint, aut hebdomadæ Resurrectionis Domini nostri IESV CHRISTI) vt post horæ dimidiæ tacitam orationem, quam mentalem appellant, statim aliqui ex Oratorij Custodibus vel Curatoribus, flagella ex funiculis crebris contexta nodis, distribuentes, missis foras (si qui sint) pueris, ianuis, fenestrisque diligenter clausis, lucernula tantum accensa, quæ sit intra eius artificij laternam super Altare tunc positam, vt tantum inde Christi cruci affixi nitida, nihil tamen fulgoris emittens appareat imago, cæteris extinctis luminaribus, tenebras obducant. Tunc Sacerdos clara, lugubrique voce pronunciat versum, Iube domne benedicere.

Passio Domini nostri IESV CHRISTI sit semper in cordibus nostris.

Recordemini Fratres charissimi quod Dominus noster IESVS CHRISTVS fuit pro nobis venditus, osculo traditus, ad Annam primum, deinde ad Caipham Pontificem ductus, & postremo in Prætorium ad Pilatum, vbi fuit ad columnam ligatus & flagellatus, spinea corona coronatus, ac veste purpurea circumdatus, alapis percussus atque consputus, & Iudæis traditus, vt crucifigerent, ad Caluariæ locum deductus, & crucifixus, & cum eo crucifixi sunt latrones duo, vnus à dextris, & alter à sinistris, & cum dixisset, Sitio, porrexerunt ei acetum, quod cum accepisset, dixit: Consummatum est, & inclinato capite emisit spiritum (Hic singuli sibi pectus pugno tundunt) deinde vnus militum lancea latus eius aperuit, & continuo exiuit sanguis & aqua, & de cruce depositus fuit in monumento nouo sepultus, tertia autem die resurrexit à mortuis. Tu autem Domine miserere nobis. ℟. Deo gratias. Sequitur.

Seruite Domino in timore, & exultate ei cum tremore. Apprehendite disciplinam, &c.

Ad hæc verba acceptis funiculis nudatum corpus tamdiu verberant, donec Psalmi L. nempe Miserere, cum versu Gloria Patri, &c. & Psalmi 129. cuius initium. De profundis, in cuius fine dicunt, Requiem æternam, &c. versus alterni deuote pronuncientur. Insuper orationes, Fidelium Deus omnium conditor, & redemptor, & Deus qui culpa offenderis, &c. ad cuius finem fit signo dato, flagellorum finis. Sacerdos autem ad orationem Dominicam, & ad salutationem Angelicam quinquies repetendam hortatur, deinde bis pro Pontifice, &c. & semel pro fidelibus defunctis, &c. ad eumdem plane modum, quo aliis diebus orare solent, in quibus abstinent a verberibus. Hoc interim spatio singuli in tenebris, & silentio suis se vestibus induunt. Post hæc Cantici Simeonis, videlicet, Nunc dimittis seruum tuum Domine, &c. versus alternos recitant. Parat interim se custos, vt cum illa verba audierit, Lumen ad reuelationem gentium, &c. laternam aperiens, lumina rursus accendat. Sequitur Sacerdos, orans, Da pacem Domine, &c. & oratione illa absoluta, Deus, à quo sancta desideria, &c. offeruntur ad pacis osculum Imagines Sacræ eodem penitus ritu, quo aliis feriis. Auditis interim orationibus aliis consequentibus, subdit orans, Dominus det nobis suam pacem, Respondent, vitam æternam. Amen. Postremo Sanctam Virginem Deiparam salutant Antiphona consueta, vt anni tempus apte congruenterque postulat, itemque cætera, vt in aliis feriis, in quibus nullus est flagellorum vsus.

CAP. XIII.

Exercitationibus, in quibus versari solent Dominicis diebus.

ÆDituus vel quiuis alius Custos, matutè diebus Dominicis fores Oratorij mane aperit. Lector succedit ad lectitandum librum optimi cuiuspiam argumenti ac salutaris tractationis, donec frequentiori concursu facto, Præfectus vel adiutor flexis genibus ad pie meditandum aliquid proponit, postea Litanias ac cæteras orationes prosequitur, sicut Vesperi moris est quotidie facere. His absolutis, vnus aliquis Sacerdotum qui ad audiendas confessiones non sunt deputati, ex Euangelio Sermonem habens ad diem recurrentem, simplici stylo, ad peccata cauenda, ad optimos mores retinendos, ad omnem denique conseruandam pietatem, hora non amplius dimidia adhortari solet auditores. Sermone habito, & oratione Dominica, Angelicaque Salutatione repetita, interrogat Præfectus, adsitne aliquis qui nouerit quempiam ex fratribus ægrotare, vt statim ad hoc muneris delectos, vel quos maluerit, mittat, qui languentem visitent, consolentur, mœrore vel inopia subleuent, ad peccatorum confessionem, atque ad dolorem patienter placideque ferendum hortentur. Infirmi fratris nomen & habitatio scribitur in tabella, ne visitationis, & orationis prætermittatur officium. Septem deinceps ex fratribus ad septem Vrbis Ecclesias, religione & sacris Pontificij Indulgentiis toto Orbe celebres, ac tres ad tria publica infirmorum hospitia mittuntur, vt quisque suam, quæ sortito obtigerit, vel Ecclesiam vel domum hospitalem semel infra hebdomadam visitet. Festis enim diebus ad hæc pietatis officia ferè omnes commeant. In his autem exercitationibus impendunt ferè horam cum dimidia. Die autem Dominica quæcumq; vltima mẽsis erit, præmonentur vt ad Synaxim se præparent, ad Eucharistiam sumendã, hoc enim Sacramento prima quauis die mensis Dominica se communiunt, & à prandio Oratorio vel in schedulis, compendiaria quædam documenta scripta, vel Sanctorum Imagines chartaceæ distribuuntur, vt suam quisque accipiat, & quid per Sanctum cuius imago sibi obtigit, à Domino petere debeat, subscriptum in illa cognoscit.

CAP. XIV.

Aliis à prandio exercitationibus, tam in Dominicis quàm in aliis festis diebus.

POst officium Vespertinum festis quibusque diebus in Ecclesia nostra decantatum, & sermonem habitum, statim ex Presbyteris nostris ac Laicis, cum externis Oratorij fratribus, aliisque plurimis ad suburbanum peculiarem locum frequentes conueniunt, vbi super herbam considentes, primum, qui musici sunt, pium aliquod sacrumve carmen concinunt, deinde quispiam sermonem non minus pietate quam elegantia ornatum, ab Oratorij Præfecto in scriptis traditum, recitat memoriter. Quo habito rursus concinunt. Surgit post hæc Oratorij Præfectus, vel alius cui sit à Patribus demandatum, qui aliquod ad pie christianeque viuendum quam breuissime proponens argumentũ, alterũ ad dicendum inuitat, ac deinceps tertium, immo si tẽpus id postulet, etiam quartum. qui omnes ad rem propositam pari breuitate ac pietate, ad suam & audientium vtilitatem sermocinantur. Cum fuerit dicendi finis, hymnus concinitur, ac demum omnes ad propria vel ad Oratorium reuertuntur. Dum vero per æstiui caloris molestias ad huiusmodi loca non licet exire, in aliquod Templum ad eas exercitationes sese conferunt. At hyeme ex Kalendis Nouembris vsque ad Sanctum Pascha, Festis diebus vesperi ad Salutationis Angelicæ signum in Oratorium itur. Durat dimidiam horam

mentalis oratio, Litaniæ recitantur, vel à musicis concinuntur. Oratio Dominica, Angelicaque Salutatio ad solitum numerum * repetuntur. Antiphona Sanctæ Mariæ Virginis pro temporis opportunitate mutata canitur, pium aliquod canticum musicis legibus concinitur. Sacerdos ex nostris, quousquisque est in serie sermocinantium, Dei verbum adstanti populo, qua potest vtilitate ac facilitate, per dimidiæ horæ spatium ministrat, rursus concentus efficitur. Ter prece consueta oratur Deus, Virgoque Deipara salutatur, ac cœtus dimittitur.

CAP. XV.

Externorum in Oratorio munera.

EX externis Oratorij Fratribus eligitur à Præfecto in primis Rector, qui aliorum officiis præsit. Æditui vel custodes duo aut quatuor, qui Oratorium scopis verrant, lampades & candelas accendant, flagellorum, horologij, & Altaris ornandi curam gerant. Duo item vel quatuor ægrotantium curatores, qui infirmos fratres visitent. Aliqui etiam eliguntur, qui oblatam sponte pecuniam, vel ægrotantium fratrum, vel domorum hospitalium, vel demum Oratorij commodo, sincere ac diligenter attribuant, nec omnino accipiant, nisi quam sciuot sponte oblatam, vt illud Apostoli dictum re vera seruetur, Non vestra, sed vos. A secretis etiam aliquis deligitur, qui in libro quæcumque tractantur, notat. Præterea Lector, qui pias lectiones diebus festis præmittit orationi. Ad infirmos item qui sunt in valetudinariis, quolibet festo die perferunt corporis refectioni vtilia, Medico probata.

Expensarum autem, Rectori & Oratorij Præfecto singulis mensibus, immo quoties eis libuerit, rationes ex præscripto referant. Nihil enim iuris aut potestatis est hominibus exteris, & laicis in Oratorij rebus, præter administrationem à Præfecto Oratorij traditam.

CAP. XVI.

Horum electionis Ordo.

QVarto quoque mense eliguntur exteri Fratres ad eiusmodi munera, hoc plane modo. Oratione Dominica & Salutatione Angelica recitatis, his Præfectus solet precibus Diuinum auxilium inuocare, videlicet. Veni creator Spiritus, reple, &c. Respondetur. Et tui amoris; &c. Vers. Emitte spiritum tuum, & creabuntur. Resp. Et renouabis faciem terræ. Oratio. Deus, qui corda fidelium, &c. Actiones nostras, &c. Declaratis & publicatis recitatur hymnus. Te Deum, &c. Antiphona Beatæ Mariæ. Oratio, Gratiam tuam, &c. Antiphona, Da pacem, &c. Oratio, Deus, à quo sancta desideria, &c. Item oratio Dominicæ eo tempore occurrentis, vel Sancti cuius festum celebrari contingat. Electis pia aliqua documenta aut obseruationes breuissime leguntur.

CAP. XVII.

Admonitione Institutoris huius Congregationis.

CVm sit Congregationi nostræ liberum, omnes grauiter delinquentes vel statum eius perturbantes, de conuictu & familia suorum dimouere ac depellere; cum satis item persuasum sit vix quemquam suæ negligentem salutis diu permansurum, vbi & progressus ad virtutes & perfectorum pia æmulatio esse debet, Beatus Institutor asseruit, neminem penitus per has constitutiones obligare ad peccatum velle. Ipse Deus arbiter, præmia pro pietate daturus æterna, sit sua nobis benignitate propitius. Amen.

Qui Pontifex dictas ordinationes approbat.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, Præpositus & Presbyteri prædicti plurimum cupiant constitutiones & institutiones huiusmodi pro firmiori earum subsistentia, & inuiolabili obseruatione, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, quatenus eorum votis in præmissis annuere, aliasque desuper opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur desiderij huiusmodi iustitiam attendentes, illosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris & pœnis à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum dumtaxat præsentium consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, constitutiones & ordinationes prædictas, sicut præfertur, examinatas & recognitas, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque omnibus & singulis perpetuæ & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes & singulos tam iuris quam facti, & quosuis alios etiam quantumuis substantiales defectus, si qui in præmissis aut eorum aliquo quomodolibet interuenerint, supplemus.

Illasque omnino seruari præcipit.

§. 3. Decernentes, modernos & pro tempore existentes Præpositos, & Presbyteros dictæ Congregationis, ac eis prout illæ quemlibet eorum adstringunt, nullo vnquam tempore resilire posse aut debere, sed ad plenariam eorum obseruationem teneri, & obligatos esse, & ad id pœnis in constitutionibus & ordinationibus huiusmodi contentis, cogi & compelli posse.

Et ita ac non aliter iudicari mandat.

§. 4. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariisque derogat.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, eidem Congregationi, illiusque Præposito & Presbyteris, & quibusuis aliis Superioribus & personis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 24. Februarij 1612. Pont. nostri anno septimo.

D. P. An. 7. 24. Febr.

Sequitur prohibitio de qua supra in rubrica.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Congregationis petitio pro prohibitione de qua supra.

§. 1. CVm dilecti filij Præpositus & Presbyteri Congregationis Oratorij S. MARIÆ in Vallicella nuncupatæ de Vrbe, quibus pridem à Sede Apostolica indultum fuit vt pro felici regimine dictæ Congregationis, statuta & ordinationes ab ipsis obseruanda facere & concedere valerent, indulto huiusmodi inhærentes, statuta & ordinationes condiderint, quæ de mandato nostro reuisa, & per nos Apostolica auctoritate confirmata fuerunt, Et sicut accepimus in diuersis locis aliæ Congregationes ad instar primodictæ erectæ fuerint, quæ à primodictæ Congregationis regulis declinare noscuntur.

Pontificis prohibitio.

§. 2. Nos primodictæ Congregationis institutum in suo vigore perpetuo manere cupientes, Motu proprio, non ad præpositi, & Presbyterorum prædictorum, vel alterius pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Ne de cætero quæuis Congregationes vbiuis locorum institutæ, constitutiones & instituta sub denominatione B. Philippi Nerij primodictæ Congregationis Fundatoris, promulgare audeant, minusque in Vrbe aliæ domus eiusdem instituti absque prædictorum Præpositi & Presbyterorum licentia institui possint, sub pœnis arbitrio nostro imponendis, & per contrafacientes ipso facto incurrendis, tenore præsentium prohibemus.

Contrariorum derogatio.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris, die 26. Iunij 1612. Pont. nostri anno octauo.

D. P. A. 8. die 26. Iunij.

Renouatio Constitutionum Clementis Papæ VIII. circa Officium duorum Assistentium Prioris generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini, vnà cum earum declarationibus. XCIII.

De hoc Ordine, habes etiam hic supra constit. 80. Pastoralis, vbi alia indicaui.

Renocationem

Reuocationem vero omnium gratiarum, exemptionum, Indultorum ac Priuilegiorum quomodolibet concessorum Assistentibus Vltramontanis absolutis ab eorum officio, habes inf. in S. D. N. Vrban. VIII. Const. 61. Romanus. tom. 4.

Edita An. D. 1514.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PRouisionis nostræ debet prouenire subsidio, vt ius suum vnicuique conseruetur, proinde nos tenorem quarundam literarum in forma Breuis fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri super deputatione, ac Officio duorum Assistentium Prioris generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini pro tempore existentium, confectarum in Secretaria nostra, tunc ipsius Clementis prædecessoris repertum, ex minuta originali de verbo ad verbum transcribi, & præsentibus annotari fecimus, pro eo quod huiusmodi tenore dilecti filij Ioannes Vincentius Spinula Genuensis, ac Alphonsus Nunio de Andalucia dicti Ordinis professores, & dilecti etiam filij Nicolai à Sancto Angelo eiusdem Ordinis Prioris generalis Assistentes, se indigere nobis significari fecerunt, qui quidem tenor talis est, videlicet.

Inseritur hic prima constitutio Clem. VIII. quia hodie tantũ illa haberi potest. Exordium d. constitutionis Clem. VIII.

Clemens Papa Octauus, Ad perpetuam rei memoriam. De prospero Regularium Ordinum, & personarum statu, & regimine, pro nostri pastoralis officij debito sollicite cogitantes, ad ea libenter intendimus per quæ recta, & felix, quam quærimus, gubernandi ratio inducatur.

Cum itaque sacras religiosorum domos in Ecclesia Dei, à Sanctis Patribus pie sanctèque institutas, quæ vnius Superioris gubernio subsunt, maiores in via mandatorum Domini progressus facturas confidamus, quando eidem Superiori viri aliqui religionis zelo, morum exemplo, rerumque experientia præstãtes, ad gubernij onus sustinendum consiliarij adiungantur, & adiutores assistant. Nos qui Religiones ipsas nostris temporibus, restituta in his pristinæ regularis disciplinæ norma, & obseruantia, pietate, charitate, zelo, sanctitate, aliisque regularibus virtutibus, fulgere maxime cupimus, id attente considerantes, & Ordinem Sancti Augustini Fratrum Eremitarum nuncupatum, quem in visceribus gerimus charitatis, paterne respicientes, ipsius superiori leuamento fore ad eius Ordinis, qui benedicente Domino quasi fœcundus ager vberes fructus emittens, per vniuersi Christiani Orbis partes copiosè diffusus est, curam gerendam, & regiminis pondus sustinendum, Ordini vero commodum & vtilitatem non modicam aliquorum Assistentium, præstantium scilicet Religiosorum, operam allaturam iudicamus.

Institutio duorum assistẽtium Prioris generalis.

§. 1. His igitur, & aliis rationabilibus de causis quas mature ac diligenter perscrutati sumus adducti, hac nostra quam perpetuo valere volumus constitutione, decernimus, vt in ipso Ordine Sancti Augustini duo ex eiusdem Ordinis Patribus, in Prioris generalis Assistentes nuncupati in perpetuum constitui, & deputari debeant, qui Assistentes (hac prima vice dumtaxat excepta, qua nos ipsi illos, vt infra deputare volumus) in Capitulo generali eiusdem Ordinis deputentur, eorum vero alter Citramontanus, alter Vltramontanus, sed vterque in sacra Theologia Magister ac Sacerdos, & in quadragesimo saltem suæ ætatis anno constitutus, vitæque innocentia, rerum vsu, ac doctrina maxime commendatus esse debeat, quorum consilio Prior generalis, vt facilius & accuratius vniuersa Ordinis negotia, quæ ad suum pertinent officium expedite possit, assidue vti debeat, ipsique Assistentes in decernendis Ordinis negotiis perpetuo eidem assistant, illumque quocumque ierit, comitentur, & associent, & Generalis ipse absque eorum consilio nihil decernere valeat.

Eorum electio ad quem spectet.

Tu vide his infra §. 17.

§. 2. Ipsorum Assistentium officium ad sexennium tantum duret, quo finito alij duo similes in Capitulo generali huiusmodi, vt prædicitur eligi debeant. Sed si intra sexennium Assistentes prædicti aut alter eorum decesserint vel ipsorum officium per dimissionem vel amissionem, aut alias quomodocumque vacare contigerit, tunc aliorum assistentium, qui vsque ad tunc futurum generale Capitulum durent, in deficientium locum surrogatio, & electio ad Romanum Pontificem, Sedemque Apostolicam spectent, & reseruata existant.

Sedi Apost. immediate sint subiecti.

§. 3. Assistentes huiusmodi eorum officio durante Sedi Apostolicæ immediate subiecti sint.

De crimine vt inquiratur.

§. 4. Si vero interim crimen aliquod, quod absit, commiserint, propter quod eorum officio de iure priuandi sint, tunc processus informatiuus cõtra illos à Priore generali, de licentia tamen Cardinalis Protectoris ipsius Ordinis fieri, & ad Romanum Pontificem pro tempore existentem, Sedemque Apostolicam transmitti debeat, ad quos eius causæ cognitio, & definitio pertineat, exacto vero Assistentis officio, Priori generali immediate subiecti remaneant.

Quam auctoritatem habeant.

§. 5. Hi præterea Assistentes in omnibus prædicti Ordinis negotiis votum habeant consultiuum, Priorque generalis pro illorum expeditione in hebdomada ipsis Assistentibus negotia huiusmodi communicare, eorumque consilium super illis requirere debeat. In quibusdam tamen grauioribus casibus, veluti in Vicarij generalis nominatione, Prouincialium priuatione, aut legum, statutorum, & decretorum, quæ ad vniuersum Ordinem spectent promulgatione, in Commissariis generalibus alicubi instituẽdis, Visitatoribus Prouinciarum deputandis, pœna triremium, & carceris vltra annum, aut exilij vltra biennium irroganda, aut vocis actiuæ, & passiuæ priuatione, aliisque similibus, si Assistentes prædicti fuerint concordes, & in voto contrario prædicti Generalis, tunc sine retardatione executionis voti ipsius Prioris generalis eius rei cognitio ad Sedem Apostolicam deuoluatur, si vero contingat vota esse diuersa, tunc ea sententia præferatur, quæ à Generali magis probabitur.

Et quoinpraecedentiam.

§. 6. Ceterum iidem Assistentes pro tempore, dum eo munere funguntur, in quibuscumque locis & actibus eiusdem Ordinis locum habeant immediate, præsente Priore generali ante omnes alios Priores Prouinciales, & etiam Procuratorem Generalem Ordinis, absente Priore generali, locum post ipsum Generalem Procuratorem, sed ante omnes alios habere debeant. Finito vero officio habeant locum immediate post Assistentes pro tempore existentes.

Hoc melius hic infra declaratur.

Quoad eorum stipendium.

§. 7. Vtq; pro eius muneris qualitate congrue sustentari possint, eisdẽ Assistentibus dum in officio fuerint cõgrua ad eorũ sustentationem stipẽdia ex communib. Prouinciarum, & domorũ eiusdem Ordinis redditibus, per Cardinalem Protectorem, & Priorem generalem prædicti Ordinis decernendis, & stabiliendis assignari debeant, & per eos exigi, & in eorum vsus, & vtilitatem conuerti possint.

Ad hoc vide declarationẽ hic seq.

Electio Assistentium pro hac prima vice.

§. 8. Hac igitur prima vice, dilectos filios Iacobum de Cortona, & Petrum Manrique eiusdẽ Ordinis Professores, & in sacra Theologia Magistros, in prædicti Prioris generalis Assistentes, Iacobum nimirum nationis Citramontanæ, & Petrum Vltramontanæ, pro primo sexennio auctoritate Apostolica tenore præsentium constituimus, & deputamus.

Præceptum obseruandi supradicta.

§. 9. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientię, ac sub excommunicationis, & priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, aliisq; arbitrij nostri pœnis, moderno & pro tempore existenti Ordinis Priori generali, ac vniuersis, & singulis aliis Superioribus, & Religiosis, vt pręsentes literas & in eis contenta quæcumq; obseruent, & ab omnibus ad quos spectat, obseruari curent, & faciant, nec à quoquã molestari patiantur, tam prædictos à nobis electos, quam pro tempore futuros Assistentes huiusmodi, sed illos eorum officio fungi, ac omnibus & singulis præmissis pacifice frui, & gaudere permittant, & faciant.

Derogatio contrariorum.

§. 10. Non obstantibus Apostolicis, ac in Prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, dictique Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, Priori generali, & aliis Superioribus & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 5. Iulij, millesimo quingentesimo nonagesimo tertio, Pontificatus nostri anno secundo.

Huius Pauli V. Renouatio dicta constitutionis.

§. 11. Ceterum vt earundem literarum tenor sic insertus omnimodam rei, seu facti certitudinem faciat,

Apostolica auctoritate decernimus, vt illud idem robur, eamdemque vim, eumdem vigorem dictus tenor in omnibus, & per omnia habeat, quem haberent literæ originales prædictæ, ac eadem prorsus eidem tenori fides adhibeatur quandocumque, in iudicio siue alibi, vbi fuerit exhibitus vel ostensus, ac illi pariter stetur sicut eisdem literis originalibus staretur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Per hoc autem nullum ius cuiquam de nouo acquiri volumus, sed antiquum tantummodo conseruari.

D. P. A. 10. die 27. Nou.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 27. Nouembris, millesimo sexcentesimo decimo quarto, Pont. nostri anno decimo.

Edita An. D. 1615.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PRouisionis nostræ debet prouenire subsidio, vt ius suum vnicuique conseruetur, proinde nos tenorem quarumdam literarum in forma Breuis fel. record. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri super deputatione, ac officio duorum Assistentium Prioris generalis Ordinis fratrum Eremitarum S. Augustini pro tempore existentium confectarum, in Secretaria nostra, tunc ipsius Clementis prædecessoris repertum, ex minuta originali de verbo ad verbum transcribi, & præsentibus annotari fecimus pro eo quod huiusmodi tenor D. lecti filij Ioannes Vincentius Spinula Genuensis, ac Alphonsus Nunio de Andalocia dicti Ordinis professores, & dilecti etiam filij Nicolai à sancto Angelo eiusdem Ordinis Prioris generalis assistentes, se indigere nobis significari fecerunt, qui quidem tenor talis est, videlicet.

Clemens Papa Octauus, ad perpetuam rei memoriam.

Inseritur hic seruanda cõstitutio Clementis VIII. qua vix hodie haberi poterat.

§. 12. Quæ à nobis alias prouidæ statuta, & ordinata sunt, firmiter perpetuo obseruari cupientes, ea cum opus est confirmamus, & innouamus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire. Cum itaque alias pro feliciori regimine Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, decreuerimus, vt in ipso Ordine Sancti Augustini duo ex eiusdem Ordinis Patribus in Prioris Generalis Assistentes nuncupari in perpetuum constitui, & deputari deberent, qui, &c.

Omittitur residuum relationis, quia ipsa bulla est quæ præcedit supr. §. 1. & seqq.

Clemens VIII. primam eius const. hic superius inser. omnino exequi mandat.

§. 13. Cum autem Capitulum generale prædicti Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, in proxime futuro festo Pentecostes Romæ Deo fauente celebrandum sit, Nos præmissa omnia iuxta ordinationem nostram huiusmodi tam in prædicto Capitulo quam deinceps in perpetuum obseruanda esse censentes, literarumque prædictarum tenorem, ac si ad verbum insererentur præsentibus pro expresso habentes. Motu proprio, & ex certa scientia ac mera deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictas literas, ac omnia in illis contenta de nouo quatenus opus sit, perpetuo confirmamus, approbamus, & innouamus, ac iuxta illarum seriem, & tenorem in prædicto futuro, & aliis capitulis generalibus prædictos duos Assistentes, alterum ex Citramontana, & alterum ex Vltramontana natione eligi, & deputari, aliaque præmissa in omnibus, & per omnia obseruari, & executioni demandari statuimus, & ordinamus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, Præsidenti ac Definitoribus, & Fratribus vocalibus eiusdem Capituli generalis, ceterisque ad quos spectat, & in futurum spectabit, vt præmissa omnia obseruent, & obseruari curent, & faciant.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 14. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis prædicti, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac omnibus illis quæ in prædictis literis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Huius Pontificis Pauli V. renouatio d. bullæ Clementis VIII.

Datum Anconæ sub annulo Piscatoris, die 27. Aprilis 1598. Pont. nostri anno septimo.

§. 15. Ceterum vt earundem literarum tenor sic insertus, omnimodam rei seu facti certitudinem faciat, Apostolica auctoritate decernimus, vt illud idem robur eamdemque vim & eumdem vigorem dictus tenor in omnibus & per omnia habeat, quem haberent literæ originales prædictæ, ac eadem prorsus eidem tenori fides adhibeatur, quandocumque, & vbicumque, in iudicio siue alibi vbi fuerit exhibitus vel ostensus, ac illi pariter stetur, sicut eisdem literis originalibus staretur, si forent exhibitæ vel ostensæ, per hoc autem, nullum ius cuiquam de nouo acquiri volumus, sed antiquum tantummodo conseruari.

Dat. P. A. 10. 27. Nouemb.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Pis. die 27. Nouemb. 1614. Pont. nostri anno decimo.

Opportunum duxi hic subinserere, quæ circa prædictam primam Clemen. VIII. constitutionem, Cardinalis Ordinis Protector consulto eodem Pontifice declarauit.

Antonius tituli Sancti Stephani Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Sauctius nuncupatus, ac totius Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Protector. Dilectis nobis in Christo Patribus, Magistro Andreæ Fiuizanio, Priori Generali, Procuratori totius Ordinis, Prouincialibus, Definitoribus, Prioribusque localibus, ac ceteris omnibus eiusdem Ordinis Fratribus, Salutem, &c.

Cardinalis Sauctius Protector Ord. hic refert ordinationes præcedentis const. Clement. VIII.

§. 16. CVm alias mensibus proxime elapsis, Sanct. D. N. Clem. Papa VIII. pro bono regimine, ac feliciori totius Ordinis Eremitarum S. Augustini gubernio, per Breue Apostolicum duos viros probos, ac experientia præstantes, dilectos Patres, videlicet Magistrum Iacobum Cortonensem Italum, & Magistrum Petrum Manrique Hispanum, Reuerendo Patri Priori generali adiunxerit, & in Assistentes deputauerit, quorum consilio, & voto Prior ipse generalis, vniuersa Ordinis negotia, quæ ad suum pertinent officium, accuratius expedire posset, & valeret, cum auctoritate, stipendio & præeminentia quadam, de quibus in dicto Breui sub annulo Piscatoris confecto die 5. Iulij 1593. latius continetur, ad quod, &c.

Et etiam nonnulla dubia super exorta.

§. 17. Cum sit etiam, quod eo publicato, circa nonnulla in dicto Breui contenta, quæ non modicam perturbationem in toto Ordine generare posse videbantur, dubitari contigerit, quæ tum ipsi perspeximus, tum ab aliis admoniti fuimus.

Et modo consulto primo ipso Pontifice declarat, & renouat primum dubium circa præcedentiam Assistentium prædictorum.

§. 18. Et propterea ad tollendas omnes dubitationes, mentesque ac animos nonnullorum sedandos, præfatum Sanctissimum D. N. consulendum duximus, vt voluntatem suam nobis in omnibus patefaceret. Qui specialiter, in infrascriptis nobis viuæ vocis oraculo mentem suam declarauit & expressit. Nunquam suæ intentionis fuisse, nec esse quoad præcedentiam dictorum Assistentium qui de præsenti sunt, & in posterum erunt, finito eorum officio post sexennium, velle in aliquo præiudicare Priori generali ipsius officio functo vel dimisso vel absoluto ab eo, nec Generali Procuratori, totius Ordinis, dum fuerit in actu suæ procurationis, minusque Prouincialibus actu existentibus in sua Prouincia, nec Definitoribus in Definitorio ipso actu permanentibus, nec etiam Prioribus localibus Conuentuum generalium in suo Conuentu actus Priorales exercentibus. Sed illam clausulam ibi, Finito autem officio, &c. quoad locum quem habituri sunt inter fratres dicti Assistentes, ita intelligendam esse, vt post sexennium, finito eorum officio, præfati Assistentes præcedere debeant omnes, & quoscumque fratres, cuiuscumque sint gradus, ordinis, dignitatis, honoris & conditionis, exceptis supradictis, Priore generali ab eius officio absoluto, Procuratore totius Ordinis suum officium actu exercente, Prouincialibus in sua Prouincia cum effectu existentibus, Definitoribus actu in ipso Definitorio permanentibus, ac Prioribus localibus Conuentuum generalium priorales actus in suo Conuentu pertractantibus. Qui omnes in occurrenti casu dictos Assistentes, eorum officio finito, præcedere debeant, & non aliter. In ceteris omnibus dicto Breui in suo robore inuiolabiliter permanente.

Et secundum circa eorum stipendium.

§. 19. Quo vero ad stipendia, præfatis Assistentibus pro eorum congrua sustentatione, ex communibus totius Ordinis redditibus assignanda, & in ipsorum vsibus conuertenda, idem Sanctissimus D. N. declarauit, suæ intentionis pariter fuisse, & esse, ne detur locus proprietati, & ad huiusmodi suspicionem penitus tollendam, per eosdem Assistentes, ea lege & hac conditione dicta stipendia

exigi

exigi posse, ac in suos vsus vtilitatemque dicto sexennio durante conuerti, dummodo eorum officio finito, in Capitulo generali de habitis, & receptis expensisque per eos factis fidelem computum reddant, cum reliquorum satisfactione, & effectuali consignatione eorum quæ superetunt, quæue non expensa vel male erogata apparebunt, ad quæ omnia peragenda voluit eosdem omnino teneri, & obligatos esse.

Et huiusmodi declarationes seruari præcipit.

§. 20. Hanc igitur Sanctissimi D.N. voluntatem, declarationem, intentionem ac mentis ipsius attestationem, ne de cetero super his dubitari contingat, vobis omnibus notam fieri cupientes, has nostras patentes literas mano nostra signatas, & sigillo paruo munitas, vobis exarandas, scribendasque curauimus. Vobis omnibus auctoritate nostri officij, immo verius S.D.N. viuæ vocis oraculo nobis facto, districtius præcipiendo, vt prædicta omnia obseruetis, ac inuiolabiliter à ceteris omnibus obseruari mandetis, atque curetis. Valete in Domino.

Datum Romæ in Palatio nostræ solitæ residentiæ, 5. Idibus Nouembris, Anno Domini 1593.

Decretum capituli Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, Recineti, Anno Domini 1602. Præsidente Illustriss. ac Reuerendiss. D.D. Octauio S.R.E. Cardinali Bandino celebrati, circa officium duorum Assistentium.

Capitulum Generale circa officium Assistentium decreuit vt hic.

§. 21. NE dignitatis memoria post officij functionem sordescat, visis literis Illustriss. ac Reuerendiss. Domini D. Antonij Cardinalis Saulij Ordinis nostri Protectoris, ad Illustriss. ac Reuerendiss. Dominum D. Octauium Cardinalem Bandinum, sub 23. Aprilis huius Anni, declaratur, quod tam Reuerendiss. Pater totius Ordinis Vicarius Generalis Apostolicus, quam Reuerendi Patres assistentes, post abdicationem officiorum, ius habeant ferendi suffragium in comitiis generalibus, & loco post electos potiantur. Quod perpetuis temporibus seruandum decernitur. Noua autem Patrum Assistentium electio ad Diffinitorium generale pertineat.

XCIV. Quod Monasteria Congregationis Monachorum Cælestinorum Ordinis S. Benedicti, obseruata suorum redditruum quantitate, per Abbates aut Priores gubernentur, in eisque & non in aliis illorum membris familia constituatur.

Istam Congregationem instituit Cælestinus V. vt supra in eius const. 1. lib. 1. vbi alias constitutiones statum huius Congregationis concernentes tibi indicaui, præter istam, quam hac die 14. Septembris 1616. habere potui.

Edita An. D. 1616.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD sacram Beati Petri Sedem, meritis licet imparibus diuina prouidentia vocati, circa statum Congregationum ad diuini cultus augmentum, & Religionis propagationum pie institutarum, sollicitis studiis intendentes, illa libenter statuimus & decernimus, per quæ Congregationes ipsæ maiora tam in spiritualibus quàm in temporalibus suscipere valeant incrementa.

Decernit hic Pont. quæ Monasteria per Abbates gubernentur.

§. 1. Hinc est quod nos, felici prosperoque Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Cælestinorum statui, & salubri directioni quantum nobis ex alto conceditur prospicere volentes, matura deliberatione desuper habita, supplicationibus etiam nomine totius Congregationis prædictæ nobis humiliter porrectis inclinati, hac nostra perpetuo valitura constitutione statuimus & ordinamus, quod omnia prædictæ Cógregationis Monasteria, quorum redditus & prouentus ad congruam duodecim Monachorum, computatis tam professis quam oblatis & famulis, ex quibus saltem sex Sacerdotes esse debeant, sustentationem sufficiunt, ab vno ex prædictis Monachis, spectatæ tamen virtutis & disciplinæ, sub titulo Abbatis.

Quæ vero à Prioribus.

§. 2. Alia vero Monasteria ex quorum redditibus sex duntaxat, computatis omnibus vt supra congrue ali, & manutenere possunt, per Priores canonice eligendos iuxta dictæ Coogregationis instituta gubernentur, excepto tamen Monasterio S. Spiritus de Maiella, quod primum omnium Monasteriorum dictæ Congregationis fuisse asseritur, & idcirco ab Abbate gubernari posse volumus, etiamsi prædictum Monachorum numerum non habeat, dummodo non minus quam decem Monachi vt supra in eo alantur.

Et qui Priores in locū Abbatum decedentiū succedāt.

§. 3. Priores autem Abbatibus decedentibus Monasteriis maioribus, per gradum provt eorum virtutum merita, & administrationis ratio postulare videbuntur, canonice similiter, vt prædicitur, præficiantur.

Abbatum & Priorum priuilegia declarat.

§. 4. Omnesque Abbates & Priores supradicti gaudeant omnibus priuilegiis, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus & præeminentiis, quibus gaudent alij Abbates & Priores eiusdem Congregationis, quocumque iure, sine tamen præiudicio iurium Abbatis generalis & aliorum, qui Abbatis generalis munere functi fuerunt, eis iuxta dictæ Congregationis statuta competentium, & ita quod propter præmissa Monasteriorum status in aliquo non alteretor.

Alia Monasteria minora in Capitulo prædictis vniri mandat, & familiam ibi retineri vetat.

§. 5. Alia vero Monasteria seu domus, & membra eiusdem Congregationis, prædictis Monasteriis maioribus vnita & annexa sint & esse censeantur, iuxta distributionem in proxime futuro Capitulo Diffinitoriali faciendam. Et in ipsis minoribus Monasteriis seu domibus ac membris sic vnitis, nulla in posterum constituatur familia, sed in illo seu illa vnus duntaxat Monachus Sacerdos quadraginta annorum maior, ac probatæ vitæ cum vno Conuerso seu Oblato collocetur, qui sint & censeantur ex familia Monasterij, cui domus seu membrum illud vnitum & annexum fuerit, ac in ea Ecclesia celebrent, & bonorum ac redditruum curam respectiue habeant.

Si vero in formā Monasterij maioris redigentur, sub titulo Abbatis vel Prioris restitui mandat.

§. 6. Si vero forte contigerit, vt aliquod seu aliqua ex minoribus Monasteriis prædictis, vel domibus ad formam Monasterij maioris redigantur, competenterque dotentur, ita vt duodecim in eo Monachi vel saltem sex ali possint, vt præmittitur, tunc cum Capituli generalis consensu, & Protectoris licentia, restituatur sub Abbatis vel Prioris titulo respectiue gubernanda.

Clausulas præseruatiuas apponit.

§. 7. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, nullo vnquam tempore de nullitatis vitio notari seu impugnari, aut alias quomodolibet infringi vel retractari seu inualidari, aut in ius vel controuersiam vocari nullatenus posse, sed ab omnibus, quos concernunt & concernent quomodolibet in futurum, obseruari debere.

Decretum irritans addit.

§. 8. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, ac Commissarios quauis auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos iudicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon Ord. & Congreg. prædictorū, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, quibusuis personis, sub quibuscumque tenoribus & formia, ac cum quibusuis clausulis & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innouatis, quibus omnibus & singulis eorum omnium tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expressum habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Dat. P. A. XI. die 29. Ian.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 29. Ianuarij 1616. Pontificatus nostri Anno vndecimo.

XCVI. Institutio Congregationis Monachorum Ordinis Cistereiensis, in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Maioricarum, & Principatu Cathaloniæ, & Regno Nauarræ, sub perpetua tamen obedientia Abbatis, & Capituli generalis Cistercij.

Huiusmodi Ordinis Monachorum Cistercij erectionem eiusque priuilegia & alia, indicaui supra in constit. 1. Paschalis II. Desiderium. lib. 1.

Datum A.D. 1616.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PAstoralis officij cura nobis, meritis licet imparibus ex alto commissa, qua singulis Ecclesiis, Monasteriis & Regularibus locis adstringimur, Nos admonet & inducit, vt circa statum Monasteriorum, & locorum Regularium prædictorum, ac præsertim eorum in quibus ex aliquo defectu regularem obseruantiam deformatam esse percipimus, salubriter dirigendum operosis studiis iugiter intendamus, & ad ea per quæ meliori eorum directioni & reformationi, personarumque ibi diuinis obsequiis & beneplacitis, dictarum saluti & quieti consulitur nomine vigilantiæ partes, cum id præsertim per Catholicos Reges desiderari cognoscimus, propensius impartimur, prout salubriter in Domino conspicimus expedire.

Capitulum generale apud Cistercium celebratum, vnam Congregationem Monasteriorum & locorum Ord. Cisterciensis in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Maioricarum, & Principatu Cathaloniæ existentiū per Vicarium generalem, Visitatores & Diffinitores regendam instituit.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus multa Monachorum Cistercien. Ordinis Monasteria in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Maioricarum, ac Principatu Cathaloniæ consistentia, tum propter locorum distantiam, tum etiam propter aliorum dicti Ordinis negotiorum pondus, raro à suo Abbate generali personaliter visitentur. Idque non mediocre prædictis Monasteriis, in quibus propterea regularis minuitur obseruantia, neque sicuti decet, ab ipsorum Religiosis diuinus cultus exercetur, detrimentum contrahere manifestum sit. Et hæc dilecti filij Abbas generalis & Capitulum generale Cistercien. de Anno Domini 1613. apud Cistercium Cabilonen. Diœcesis celebratum prouide animaduertentes, cupientesque felix & prosperum Monasteriorum & Regnorum, & Principatus prædictorum regimen & gubernium, in iisque disciplinæ regularis obseruantiam, ac diuini cultus augmentum, vbi deciderint salubri ratione restitui, visis prius in Capitulo generali actis communicationum & deliberationum, quas dilecti pariter filij Abbates & Priores dictorum Monasteriorum super huiusmodi negotio in Ciuitate Cæsaraugustana coram Ven. Fratre Archiepiscopo Cæsaraugustano congregati sub die 27. Ianuarij, & aliis forsan sequentibus diebus Februarij mensium eiusdem Anni inter se habuerant, vnam omnium Monasteriorum, & aliorum regularium locorum dicti Ordinis, in Regnis & Principatu prædictis, Congregationem ab vno Vicario generali, Diffinitoribus & Visitatoribus, qui Patres regiminis vocari deberent, regendam, & gubernandam, modis & formis sequentibus instituendam censuerint.

Auctoritas tamen Abbatis & Capituli generalis, & quatuor primariorum Abbatum Ordinis, integra remaneat.

§. 2. Ita videlicet quod Congregationis huiusmodi erectione non obstante, auctoritas, superioritas & iurisdictio Abbatis & Capituli generalis, & quatuor primariorum Abbatum totius Ordinis Cisterciensis pro tempore existentium in omnibus & per omnia salua & integra remaneret, & Vicarius generalis, Diffinitores, Visitatores, Abbates & quicumque dictæ Congregationis Superiores, atque subditi pro tempore existentes, generalem & quatuor primarios Abbates prædictos, necnon Capituli generalis pro tempore deputatos Commissarios, Congregationem nouiter erigendam huiusmodi seu eius Monasteria & loca, in capite & in membris, in spiritualibus & temporalibus reformare volentes, reuerenter recipere & admittere tenerentur, eodem plane modo, ac si Monasteria & loca prædicta, nunquam in Congregationem huiusmodi reducta forent.

Ipsiusq; Capituli statuta seruent, contributiones, persoluant, & ad illud duos Abbates, cū statutis interim in Capitulo Prouinciali editis, transmittere teneantur.

§. 3. Quodq; etiam tenerentur ipsius Capituli generalis statuta, & diffinitiones in omnibus seruare, & contributiones Ordinis, subsidia quoque charitatiua pro illius necessitatibus per Capitulum generale pro tempore imponenda persoluere, necnon quoties Capitulum generale huiusmodi celebrabitur, duos Abbates nomine totius huiusmodi Congregationis, illius expensis cum omnibus decretis & statutis, quæ de quadriennio in quadriennium in eorum Capitulo Prouinciali pro bono Congregationis regimine conficerent, vt ea ab ipso Capitulo generali approbarentur & confirmarentur, vel si iustum foret, reiicerentur & abrogarentur, transmittere.

Vicarius, Visitatores & Diffinitores prædicti, statim electi, Abbati, & Capitulo generali nunquā contraire iurent.

§. 4. Vicarius quoque generalis, Visitatores & Diffinitores prout forent capitulariter electi, illico publicæ fidelitatis iuramentum Ordini, id est Capitulo & Abbati generali Cistercien. quod nihil vnquam directe vel indirecte illis contrarium facerent vel fieri procurarent, aut procurari permitterent, præstare pariter tenerentur.

§. 5. Vtque Vicarius generalis, Diffinitores, & Visitatores prædicti ita essent quadriennales, quod eorum nullus vltra quadriennium quauis ex causa continuare posset. Abbates vero omnes perpetui forent.

Eorum officiū quadriennio tantum duret, Abbates vero perpetui sint.

§. 6. Porro vt vacatione alicuius huiusce Congregationis Monasterij pro tempore adueniente, Vicarius generalis, Diffinitores & Visitatores, sese non in vacante, sed in aliquo alio Monasterio vel loco congregare, ibique tres Monachos ex vacantis Monasterij eiusdem Congregationis professis, quos ad vacantem Prælaturam digniores esse cognoscerent, eligere, sicque electos per aliquem Abbatem seu Priorem nihil de personis electis scientem cum literis clausis, Conuentui & Monachis Monasterij vacantis capitulariter congregatis, vt ex tribus vnum in suum Abbatem eligerent, præsentare seu præsentari facere deberent. Conuentus vero & Monachi interim inter se colloquia habere, aut ex Capitulo discedere, donec electio, cui deberet ipse Abbas seu Prior præsidere cum literis clausis, vt præfertur mittendus, per vota seu suffragia secreta perfecta foret, non permitterentur.

Eorumdemque electio iuxta formam hic præscriptam fieri debeat.

§. 7. Quodque etiam si contingeret, Abbatem generalem Cistercien. futuram huiusmodi Congregationem eo tempore quo Capitulum Prouinciale dictæ Congregationis celebrandum esset visitare, liceret ei ipsi Capitulo præsidere personaliter, idque etiam esset de quatuor primariis Abbatibus, necnon à Capitulo generali pro tempore deputato Commissario, si ipsorum aliquem eo tempore in illis partibus adesse contingeret.

Abbas insuper generalis vel quatuor primarij Abbates Ordinis vel Cōmissarius à Capitulo generali destinandus, personaliter d. Capitulo prouinciali præsidere possint.

§. 8. Aliaque decreuerunt & ordinauerunt, prout in scriptis desuper factis plenius dicitur contineri.

Aliasque nōnullas ordinationes d. Capitulum generale desuper statuit.

§. 9. Quare nos supradictis ordinationibus ab Abbate & Capitulo generali prædictis vt præfertur præscriptis per aliquot ex venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, doctrina, prudentia, pietate & rerum vsu præstantibus, iussu nostro diligenter examinatis, supplicationibus Charissimi in Christo filij nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, vnam omnium & singulorum Monasteriorum, & aliorum regularium locorum dicti Ordinis Regnorum Aragoniæ, Valentiæ, Maioricarū, ac Principatus Cathaloniæ consistentium Congregationem, per vnum Vicarium generalem, dignitate tamen Abbatiali insignitum, ex Monasteriis dicti Ordinis prædictorum Regnorum ac Principatus, & pro hac prima vice ex Regno Aragoniæ in Ciuitate Cæsaraugustana, conuocatis prius per dilectum filium Vincentium Longuespee Monasterij B. MARIÆ de Laude, Torcacen. Diœcesis, Abbatem aut alium à Generali prædicto deputandum Commissarium, pro prima Dominica mensis Octobris Anni eiusdem Domini 1616. proxime futuri, aut alio commodiori die, omnibus & singulis tam perpetuis quam triennalibus Abbatibus ac Prioribus & Administratoribus de Verucla, & Escarpe Monasteriorum dicti Ordinis Tirasonen. & Illerden. respectiue Diœcesis, necnon Procuratoribus omnium & singulorum aliorum dicti Ordinis Monasteriorum Regnorum Aragoniæ, Valentiæ, Principatus Cathaloniæ, Maioricarum, diuino prius implorato auxilio, auctoritate Abbatis & Capituli generalis Cistercien. illis à Sede Apostolica attributa, ac successiue in Capitulo Prouinciali dictæ Congregationis de quadriennio in quadriennium ordine successiuo in Regno Aragoniæ primo, & deinde in Principatu Cathaloniæ,

Hic Capituli generalis statutis hic Pontifex diligenter examinatis ad preces Regis Hispaniarum d. Congregationem modo hic expresso erigit.

loniæ, & demum in Valentiæ Regno prædictis, perpetuis futuris temporibus celebrando, per Vicarium aut Commissarium prædictos, ac tres Diffinitores, vnum ex Aragoniæ, ac alium ex Valentiæ Regnis, & reliquum ex Principatu Cathaloniæ, potestate atque auctoritate æquales, necnon duos Visitatores Patres regimiois nuncupandos, Abbates vel non Abbates, sed probatæ vitæ Religiosos ex Conuentibus Monasteriorum Regnorum & Principatus prædictorum, per Vincentium aut Commissarium huiusmodi, pariter pro hac prima vice, & deinde in singulis futuris Capitulis Prouincialibus vt supra celebrandis per schedulas & vota secreta ab illius capitularibus ferenda, nominandi, regendi & gubernandi, Apostolica auctoritate tenore præsentium sine cuiusque præiudicio, & saluis infrascriptis erigimus, & instituimus.

Abbates ad quadriennium & certo modo eligendos decernit.

§. 10. Ac insuper quod de cetero omnia & singula dicti Ordinis Monasteria in Aragoniæ, & Valentiæ, ac Maioricarum Regnis, ac Principatu Cathaloniæ consistentia prædicta, cum primum illa, & eorum singula per cessum vel decessum, aut quamcumque aliam dimissioē vel amissionem, seu priuationem vel promotionem ad alicuius Ecclesiæ regimen, aut aliquam aliam dignitatem, illa ad præsens obtinentium vacare contigerit, nonnisi per Abbates quadriennales per eiusdem Congregationis Vicarium generalem, & Definitores tantum nominandos, & modo quo supra per Monachos eligendos regi & gubernari debeant, & ad hunc effectum ex nunc prout ex tunc in singulis Monasteriis prædictis cum vacauerint, vt præfertur, nomen, titulum & denominationem Abbatum perpetuorum, & triennalium, ita quod de cetero perpetuis futuris temporibus Monasteriorum eorumdem Abbates perpetui aut triennales vocari, denominar. seu censeri, aut Monasteria ipsa alicui in titulum conferri vel commendari nullatenus possint, & si de eisdem Monasteriis, & eorum singulis aliter quam per electionem huiusmodi de quadriennio in quadriennium, vt præfertur, faciendam pro tempore dispositum fuerit, aut qui in Abbates electi extiterint, electionem suam ad vitam, seu aliud tempus vltra quadriennium confirmari, aut illis præfici, vel sibi de illis prouideri, aut aliter de eis disponi contigerit, tunc & eo casu huiusmodi electiones, confirmationes, prouisiones, coadiutorum deputationes, & quæuis aliæ dictorum Monasteriorum dispositiones, nullæ, irritæ & inanes existant, & esse censeantur, ipsique Vicarius generalis & Definitores quadriennio elapso ad noui Abbatis electionem in singulis Monasteriis huiusmodi, modo quo supra procedere possint & debeant. Necnon Monasteria prædicta, & eorum singula, illa videlicet, quæ per Abbates triennales ex nunc, alia vero, quæ per Abbates perpetuos regi & gubernari consueuerant, ex nunc prout ex tunc, cum vacauerint, vt præfertur, itaque donec vacatio huiusmodi venerit, cæteris omnibus conditionibus & legibus eiusdem Congregationis, iidem Abbates perpetui adstricti sint, & si eos aut eorum aliquem ad alicuius Ecclesiæ regimen, aut aliam dignitatem promoueri contigerit, in Congregatione per præsentes erecta nullum officium consequi possint, ad quadriennium reducimus.

Congregationem hanc ab obedientia Generalis quouis prætextu discedere prohibet.

§. 11. Ceterum quod nollo vnquam tempore quouis quæsito colore, prætextu vel ingenio, etiam sub specie maioris reformationis, Congregatio per præsentes erecta, ab obedientia Generali suo debita discedere, aut aliquod ex illius Monasteriis ab eadem Congregatione segregare tentet, seu tentare, minusque Castellæ siue Portugalliæ Congregationibus dicti Ordinis, aut alicui eorum se adiungere, adhærere aut vniri se facere, vel procurare præsumat.

Commissariū à Capitulo generali deputandū, ad deputationes & priuationes Prælatorum d. Cōgregationis procedere posse concedit. Monachis d. Congreg. ad

§. 12. Insuper quod à Capitulo generali pro tempore deputatus Commissarius, Abbas vel non Abbas, cuiuscumque nationis fuerit, dummodo dictum Ordinem expresse professus sit, in visitandis huiuice Congregationis Monasteriis, & ad deputationes & priuationes Prælatorum causa cognita, vt licentiose viuendi tollatur occasio, procedere valeat.

§. 13. Quodque si quos eiusmodi Congregationis per præsentes erectæ Religiosos, aliquando ab illius Superioribus circa res graues quas primum Generale dicti Ordinis celebrandum Capitulum declarabit, ad Generalem appellare, quodque Generalis ipsis vnum vel plures Iudices deputare etiam respectiue possit.

Generalē Ordinis in reb. grauib. appellare permittit.

§. 14. Præterea quod contributiones prædicto Ordini per prædicta Monasteria, illorumque Abbates & Conuentus pro tempore existentes debitæ, per Capitulum generale taxentur, & omnes in vnam summam reducantur, vt simul & semel in Anno, ei qui à Generali mandatum vel commissionem eas recipiendi habuerit, in posterum & in perpetuum à Vicario Congregationis per præsentes erectæ etiam pro tempore existentes transmitti debeant.

Contributiones à generali Capitulo taxandas per d. Congreg. solui præcipit.

§. 15. Ac quod quotiescumque huiusmodi Congregationis Monasteria, ab aliquo Commissario à generali Capitulo prædicto deputando visitari contigerit, Monasteriorum Congregationis per præsentes erectæ sumptibus id fiat.

Commissariū à d. Capitulo eligendum, d. Congreg. Monasteria eius sumptibus visitare decernit.

§. 16. Ad maiorem vero vnionem huius Congregationis sic erectæ, cum capite & aliis membris eiusdem Ordinis, & vt sumptibus parcatur minime necessariis, eadem Congregatio in Curia Romana proprium Procuratorem non habebit, sed opera & ministerio Procuratoris generalis dicti Ordinis vtetur, quem Capitulum generale seu Abbas generalis eiusdem Ordinis nominauerit.

Cōgregationē hanc. opera procuratoris generalis Ordinis in Curia Romana vti iubet.

§. 17. Rursos quod si ipsa Congregatio Abbatem vnum ex eiusdem Congregationis Monasteriis, quem loco duorum ex præscripto prædictarum ordinationum Capituli generalis sufficere, & eo infirmo, aut quauis alia ratione impedito, alium mittendum esse declaramus, ad Capitulum Generale quoties celebrabitur non mitteret, pœnam triplicatæ contributionis totius summæ vnius anni suis Monasteriis impositæ generali Capitulo acquirendam, ipso facto absque alia eiusdem Capituli declaratione incurrat.

Congregationē cessantē ad Capitulum generale, vnum abbatem mittere, pœnam imponit.

§. 18. Postremo quod si in electionibus Abbatum, Vicariorum, Diffinitorum & Secretarij, ipsos Vicarios, Diffinitores, Visitatores & Secretarium sic electos, & Abbates, quorum nominatio ad dictum Philippum Regem spectare asseritur ex priuilegio Apostolico cui non est hactenus in aliquo derogatum, & quemlibet ipsorum fidelitatem dicto ordini ab eis vt supra præstandam, in manibus Præsidentis in Capitulo Prouinciali, vt præfertur celebrando, seu alicuius personæ per Vicarium pro tempore existentem nominandæ, non præstitisse ac iurasse constiterit, electiones de ipsorum, & cuiuslibet eorum personis factæ, nullæ & irritæ sint auctoritate & tenore prædictis perpetuo pariter statuimus, & decernimus, & ordinamus.

Vicariis & aliis Officialibus in Capitulo Prouinciali d. Congreg. iuramentum fidelitatis Ordinis præstare cēsentib. electiones eorum irritas declarat.

§. 19. Ac demum pro meliori Regni Nauarræ Monasteriorum regimine, non intendentes eidem Philippo Regi, nec Monasteriorum eorumdem Abbatum perpetuitati, neque eorum præeminentiis, priuilegiis & prærogatiuis competentibus per præsentes in aliquo derogare, nec aliquo modo præiudicare, ne sola remaneant per Vincentium Abbatem prædictum seu alium Commissarium destinandum, conuocatis omnibus, & singulis Monasteriorum dicti Regni Abbatibus & Prioribus in eorum Congregatione in Ciuitate Cæsaraugustana, sut alio commodiori loco habendo, procurabit vt Congregationem per præsentes erectam ingrediantur ac vniantur, & quod eamdem Congregationem ingressi, ac illi vniti, & in ea nostra auctoritate per dictum Vincentium Abbatem, aut alium Commissarium à prædicto Generali destinandum recepti & admissi, suum etiam quarto loco post Regnum Valentiæ, & ordine quartum Diffinitorem habeant, ac ex tunc in ipsa Congregatione quatuor Diffinitores existant, ac Vicarius Generalis, etiam ex Abbatibus, necnon Definitores, aliique Officiales ex Religiosis Monasteriorum Regni Nauarræ huiusmodi, cum conditionibus superius pro Monasteriis Regnorum Aragoniæ ac Valentiæ, Maioricarum, & Principatus Cathaloniæ, illorumque Abbatibus, necnon Conuentibus præscriptis, sine tamen præiudicio iurispatronatus eiusdem Philippi Regis, quod ex priuilegio pariter Apostolico illi competere asseritur, cui non est in aliquo derogatum, eligi possint, ac præterea Abbates triennales, ceterosque Officiales, qui nunc in Monasteriis

Ad hanc Cōgregationem Monasteria Regni Nauarræ vniendа, & quartū Diffinitorem eligendum, Vicariumque generalem, & c. iamstat.

steriis congregandis inueniuntur, in officiis & dignitatibus suis vsque ad aduentum Vincentij Abbatis, aut alterius Commissarij prædicti, & conclusionem Capituli Prouincialis perdurent. Postea vero officiã omnia etiam Monasteria electiua temporalia vacare etiam decernimus, ita vt ad nouam Abbatum electionem modo quo supra, secundum supradicti Generalis decretum quoad fieri poterit procedi debeat, excepto quod e tribus per Vicarium & Diffinitores prædictos nominatis in Monasteriis de Verucla, Rueda, Escarpe, & Labax eorumdem Regnorum & Principatus, quæ de iurepatronatus eiusdem Philippi Regis existere, vt supra asseritur, idem Philippus & eius successores Hispaniarum Reges quem maluerint in Abbatem nominare possint, prout & sicut antea nominabant.

Vicario, Diffinitoribus & Visitatoribus d. Congreg. quæcumque pro eius regimine statuta condendi, in generali tamen Capitulo Cistercien. examinanda, facultatem tribuit.

§. 20. Præterea vt pro felici & prospera Congregationis prædictæ illiusque Monasteriorum & personarum directione, regimine & gubernio, Vicarius generalis, Diffinitores & Visitatores prædicti, in Capitulo generali singulo quoque quadriennio celebrando, quæcumque statuta, ordinationes & decreta, salubrem Congregationis & illius Monasteriorum huiusmodi statum, reformationem & gubernium concernentia, licita tamen & honesta, ac sacris Canonibus & Constitutionibus Apostolicis, necnon Concilij Tridentini decretis, & ipsius Ordinis regularibus institutis minime contraria, & ab omnibus ad quos quomodolibet spectabit, inuiolabiliter obseruanda, in dicto tamen Capitulo generali Cistercien. præsentanda & examinanda, ac approbanda, condere atque edere, ipsaque sic condita & edita, pro rerum, temporum & personarum qualitate, & vicissitudine, prout dicto Capitulo generali visum fuerit immutare, corrigere, & in melius reformare, cassare, & penitus seu in parte abolere, & illorum loco alia de nouo edere & concedere libere & licite possint & valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus.

Supradicta omnia inuiolabiliter obseruari præcipit.

§. 21. Denique saluis & firmis remanentibus per Nos dispositis statutis & decretis, omnes & singulas ordinationes superius insertas, & à Capitulo generali pariter vt præfertur præscriptas, auctoritate & tenore præmissis approbamus & confirmamus, illisque perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adiicimus, omnesque & singulos, tam iuris quam facti ac solemnitatum, etiam quantumuis substantialium defectus, si qui forsan desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Ac supradicta omnia, vt præfertur, disposita, statuta, & decreta, & ordinata, ab omnibus & singulis ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, perpetuo firmiter & inuiolabiliter obseruari, & adimpleri debere.

Clausulæ huius concessionis præseruatiuas apponit.

§. 22. Præsentesque literas nullo vnquam tempore de nullitatis vitio, etiam ex eo quod causæ propter quas emanarunt, coram locorum Ordinariis aut aliis verificatæ & approbatæ, vel interesse habentes vel prætendentes vocati non fuerint, notari, impugnari, inualidari, in ius vel controuersiam vocari, seu ad terminos iuris reduci, aut aduersus illas quodcumque iuris, gratiæ vel facti remedium impetrari, neque sub quibusuis similium vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, modificationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos vel quoscumque alios Romanos Pontifices successores nostros, dictamque Sedem, etiam in crastinum assumptionis eorumdem successorum ad summi Apostolatus apicem, vel alias etiam motu proprio ac etiam consistorialiter, & de Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium pro tempore existentium consilio, sub quibuscumque tenoribus, & verborum formis, ac ex quibusuis causis pro tempore faciendis, etiamsi de illis, ac earumdem præsentibus earumdemque toto tenore ac dat. specialis, specifica & expressa, ac de verbo ad verbum mentio fiat, nullatenus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum, & eum in quo antequam emanarent erant statum restitutas, repositas & plenarie reintegratas, ac de nouo etiam sub quacumque data per Vicarium, Diffinitores & Visitatores prædictos, vel quoscumque alios interesse habentes eligenda concessas, semperque validas & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus sortiri, ac Vicario, Diffinitoribus & Visitatoribus, aliisque interesse habentibus prædictis perpetuo suffragari.

Decretum irritans decernit.

§. 23. Sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Rom. Eccl. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac dictæ Sedis Nuncios iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, &c. attentari decernimus.

Contrariis omnib. derogat.

§. 24. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, necnon in vniuersalibus, Prouincialibus & Synodalibus Conciliis editis vel edendis specialibus vel generalibus constitutionibus & ordinationibus, ac etiam Monasteriorum & Ordinis prædictorum, etiam iuramento, &c. roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis eidem Ordini illiusque Superioribus & personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis clausulis & decretis, etiam per modum statuti perpetui, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine similibus, etiam iteratis vicibus, ac etiam cum quibusuis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & efficacissimis clausulis, in genere vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si in eis caueatur expresse, quod illis etiam per quascumque literas Apostolicas, & quascumque etiam derogatoriarum derogatorias, ac insolitas clausulas in se continentes, derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi de eis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium tenores, formas ac datas, & decreta in eis apposita, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentib. pro sufficienter expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscũque.

Huius diplomatis transumptis credi mandat.

§. 25. Volumus autem quod præsentium transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis; eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio & extra, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Abbatiarum vacantium quindennia Rom. Cameræ persolui mandat.

§. 26. Volumus etiam quod occurrente vacatione singulorum Monasteriorum, quorum Abbates perpetui existunt, & quadriennales per præsentes fiunt, primo & deinde singulis quindecim annis, commune & alia iura debita iuxta illorum taxam in libris Cameræ Apostolicæ descriptam, cum effectu per eos ad quos spectabit respectiue persolui omnino debeat, alioquin Monasteria ipsa eo ipso vacent, & vacare censeantur, ipsæque præsentes literæ, quoad ea nullæ sint, nec eis vllo vnquam tempore suffragentur.

Dat. P. A. XI. die 19. Aprilis

Dat. Romæ apud S. Petrum, &c. die 19. Aprilis millesimo sexcentesimo decimosexto, Anno Vndecimo.

Ioannes Garsia Cardinalis Millinus.

Metellus Cardinalis Senen.

Philippus Cardinalis Philonardus.

XCVI.

Vnio Congregationis Clericorũ Doctrinæ Christianæ in Ciuitate Auinionis institutæ, Congregationi Clericorum Somaschæ, siue S. Maioli Papien. vnà cum capitulorum inter easdem Congregationes initorum comprobatione.

De hac secundodicta Congregatione, habes in hoc opere constit. 21. Pauli III. supra lib. 1. vbi alia aliorum Pont. rescripta illius statum concernentia tibi indicaui, præter const. postea ab isto Pont. editam, quæ est hic supra. Illam vero primam Congregationem scias Anno 1592. institutam, & inde à Clem. VIII. die 23. Decembris approbatam fuisse; sed eius bullæ authenticum vsque modo habere non potui.

Edita An. D. 1616.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX iniuncto Nobis desuper Apostolicæ seruitutis officio, ad ea per quæ piorum hominum Congregationes,

nes, in militanti Ecclesia præsertim ad legem Christianam rudibus exponendam, prouide sanctèque institutæ, maioríb. in dies proficiant incrementis sedulo intendimus.

Congregatio Clericorũ Doctrinæ Christianæ in Ciuitate Auinionen. instituta volens vniri Congregationi Clericorum Somaschæ, infrascripta Capitula cum eisdem firmauit quæ hic Pont. examinari fecit. Quorũ tenor hic inseritur.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filij Antonius Vigerius Præpositus, ac Clerici seculares Congregationis Doctrinæ Christianæ in Ciuitate Auinionen. canonice institutæ, quod ipsi feliciori eiusdem Congregationis statui & augmento consulere volentes, eamdem Congregationem, Congregationi Clericorum Regularium Congregationis Somaschæ, alias S. Maioli Papien. per nos vniri & incorporari desiderant, & propterea infrascripta Capitula cum dilectis etiam filiis Præposito & Clericis Regularibus dictæ Congregationis Somaschæ statuerunt, quæ à venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, negotiis Regularium præpositis recognita & approbata fuerunt, tenoris sequentis, videlicet.

§. 2. Conuentiones firmatæ ac stabilitæ inter Clericos Regulares Congregationis de Somascha, & Patres Congregationis Doctrinæ Christianæ in Regno Galliæ, pro vnione facienda vtriusque Congregationis. Quod quidem negotium à Sanctissimo D.N. fuit commissum Sacræ Congregationi Illustrissimorum DD. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium Præpositorum.

CAP. I.

Patres Doctrinæ Christianæ in Gallia retineant consuetudinem suam docendi.

IN primis igitur, Doctrinæ Christianæ Patres, eorumque successores in perpetuum secum retinebunt institutum docendi Doctrinam Christianam paruam, mediocrem & magnam, iuxta laudabilem eorum consuetudinem, quam inuiolabiliter seruabunt, & in iis Domibus quas nunc possident, & in iis quas in posterum possidebunt in toto Regno Galliæ.

CAP. II.

P. Cæsar de Bus habeatur pro institutore huius instituti docendi Doctrinam Christianam in Regno Galliæ.

REuerend. Pater Cæsar de Bus, vir pietatis eximiæ, Congregationisque Patrum Doctrinæ Christianæ in Regno Galliæ primus parens & institutor, habeatur in religione pro authore, vt reuera fuit huius sanctissimi instituti, Doctrinam Christianam in dicto Regno Galliæ Populos edocendi.

CAP. III.

Patres dictæ Doctrinæ Christianæ vocentur Patres Doctrinæ Christianæ Congregationis Somaschæ.

PAtres Doctrinæ Christianæ in Gallia, vocati deinceps post factam vnionem debebunt Patres Doctrinæ Christianæ Congregationis Somaschæ seu Sancti Maioli Papiæ, & priuilegia omnia erunt communia.

CAP. IV.

Viuant sub obedientia Præpositi generalis Somaschæ, qui singulis triennis eos visitabit. Et regatur in Regno Galliæ à Prouinciali Gallo eligendo in Capit. generali Somaschæ, ex tribus nominatis à Capitulo Prouinciali Galliæ.

SVb obedientia viuent Præpositi generalis de Somascha, qui semel singulis trienniis per se vel per alium ab eo destinandum eos visitabit. Ceterum eorum regimen & gubernatio in toto Regno Galliæ, in domibus tam acquisitis quam acquirendis, sit penes Superiores Gallos: & Prouincialis similiter Gallus eligendus per Capitulum generale de Somascha eis instituatur. Qui quidem erit vnus ex duobus vel tribus Patribus nominatis, siue propositis à Capitulo Prouinciali ipsius Prouinciæ Galliæ, tempore debito congregato.

CAP. V.

Prouincialis prædicti eiusque Socii munus, & auctoritas hic præscribitur.

CVius Prouincialis auctoritas erit, de loco ad locum personas mutare, Nouitios per se vel per locorum Superiores ad professionem admittere. Concionatoribus concionandi facultatem concedere, dummodo ab Episcopis locorum licentiam seu benedictionem ad formam Concilij Tridentini obtineant, & alia facere, quæ Visitatoribus dictæ Congregationis Somaschæ conceduntur. In reliquis autem tanta sit eius auctoritas, quanta à Capitulo Prouinciali conceditur eidemmet. Debebit tamen Præpositum generalem vbi commode poterit, consulere, vel saltem de singulis magni momenti rebus certiorem facere. Prouincialis statim atque erit electus, censeatur esse & sit ipso facto de gremio Capituli generalis, in quo vocem actiuam, & passiuam habeat. Eius officium per triennium durabit. Ad Capitulum generale cum accedet, socium vnum seu discretum, antea à Capitulo Prouinciali electum deducet, qui quidem socius in Capitulo generali interueniet cum vtraque voce.

CAP. VI.

Prouinciali de cetero quis succedat.

QVod si contingat Prouincialis obitus, eo casu Superior, professione senior, censeatur electus.

CAP. VII.

Ad Capitulum Prouinciale quæ spectant.

AD Capitulum Prouinciale spectabit, cum maiori parte votorum noua loca, præuio tamen Episcoporum consensu, & seruata forma Clementis Octaui, recipere, recepta deserere, Superiores locales erigere vel deponere, reos si qui erunt punire, aut innocentes absoluere, curam Monialium ordinariam pro Confessionibus audiendis, de consensu & licentia eorumdem Episcoporum recipere, bona in vniuersum in toto Regno Galliæ ipsi Congregationi relicta alicui loco particulari assignare, Nouitios quadragesimum annum excedentes, vel qui alterius Religionis habitum habuerint, & debitam transeundi facultatem à Sede Apostolica obtinuerint, ad probationem admittere, exemptiones diuturnas maxime senibus & Studentibus, ad tempus, non autem perpetuo, & ex causa impertiri, locum pro Capitulo Prouinciali proxime congregando determinare.

CAP. VIII.

Qui ad d. Capitulum accedant.

INsuper Capitulo Prouinciali quod mense Septembris præcedente Capitulum generale conuocandum erit, præter Prouincialem, interesse debebit quilibet Superior localis vna cum Socio seu Discreto a Capitulo Conuentuali eiusdem loci, dummodo sex saltem ibi resideant, eligendo.

Et modo Papa prædictam vnionem, & Capitula approbat, & ab omnib. Regulas Congregationis Somaschæ seruari præcipit, excepto quod Prouincialis exemptiones diuturnas non nisi ex causa concedat.

§. 3. Quare pro parte primodictæ Congregationis fuit nobis humiliter supplicatum, quatenus vnionem & incorporationem huiusmodi facere, & eis in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos piis Clericorum prædictorum votis quantum cum Domino possumus annuere, illosque specialibus fauoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis, &c. censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio dictam Congregationem Doctrinæ Christianæ in prædicta Ciuitate Auinionen. institutam, Congregationi Somaschæ prædictæ, ita vt vnum corpus Congregationis efficiant, ac Clerici dictæ Congregationis Doctrinæ Christianæ, regulas & constitutiones secundodictæ Congregationis Somaschæ ab Apostolica Sede approbatas seruent, & profiteantur, necnon Capitula prædicta adimpleantur & etiam seruentur, saluis tamen limitationibus & modificationibus infrascriptis, videlicet quod Prouincialis prædictus exemptiones diuturnas huiusmodi, nonnisi ex causa alicuius impedimenti concedere possit aut debeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo vnimus & incorporamus.

Vt professio emitti debeat, declarat.

§. 4. Necnon cum dicto Antonio, vt infra quatuor menses à die cœptæ probationis numerandos, integro non expectato probationis anno, professionem per dictos Clericos Congregationis Somaschæ huiusmodi emitti solitam expresse emittere libere & licite valeat, auctoritate & tenore prædictis indulgemus, ac cum eodem desuper dispensamus. Cæteros vero primodictæ Congregationis Clericos, antequam professionem huiusmodi emittant, annum probationis integre complere debere.

In Statu Ecclesiastico Regni Galliæ, etiam si non sint Galli, Superiores esse permittit.

§. 5. Ac Clericos secundodictæ Congregationis in Galliam pro instructione dictorum presbyterorum mittendos, in Statu Ecclesiastico Regni Galliæ locorum Superiores, etiam si non sint Galli, eligi posse statuimus.

Clausulæ præseruatiua, & decretum irritans.

§. 6. Decernentes præsentes litteras validas, firmas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnib. ad quos spectat inuiolabiliter obseruari debere, ac irritum & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§. 7. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac vtriusque Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis,

gulis, eorum omnium tenores, præsentibus pro expressis habentes, hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 8. Volumus etiam, vt præsentium transumptis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 11. die 11. Apr.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, &c. die 11. Aprilis 1616. Anno vndecimo.

XCVII. Innouatio Constitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione B. MARIÆ Virginis editarum. Impositioque maiorum pœnarum in transgressores, à locorum Ordinariis, & hæreticæ prauitatis Inquisitoribus puniendos.

Attende quæ notaui inf. ad huius Pont. Constitut. 105. Sanctissimus.

Edita An. D. 1616.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

REgis pacifici, quamquam nullo nostro merito diuina dispensatione vices gerentes in terris, ex muneris nostri debito, pacis & concordiæ inter Christi fideles, præsertim Ecclesiasticas personas, quæ aliis in viam pacis dirigendis & in vnitate spiritus continendis sunt præpositæ, conseruationi sedulo inuigilare cupientes, ea quæ à prædecessoribus nostris Roman. Pontif. ad scandalorum semina tollenda salubriter constituta sunt, cum hostis antiqui insidiis, qui ab initio dissidia serere cœpit minime obseruari, aut variis modis eludi dignoscuntur, vt inuiolata seruentur, opportunis remediis, quantum cum Domino possumus, prouidemus.

Sixtus IV. constitutione edidit contra affirmantes, hæreticum esse aut peccatum mortale credere vel tenere B. Mariam Virginem in sua conceptione à peccato originalis macula præseruatã fuisse vel non fuisse, dũ nondum ad esset à sede Apost. & Romana Ecclesia decisum.

Hanc con. Sixti IV. vide in c. 2. de Reliq. & Vener. Sanctorũ inter extrauag. cõmunes.

§. 1. Olim siquidem per felicis recordationis Sixtum Papam Quartum prædecessorem nostrum, accepto quod nonnulli diuersorum Ordinum prædicatores, in suis sermonibus ad populum publice per diuersas Ciuitates & Terras affirmare non erubuerant, & quotidie prædicare non cessabant, omnes illos qui tenebant aut asserebant gloriosam & immaculatam Dei Genetricem absque originalis peccati macula fuisse conceptam, mortaliter peccare, vel esse hæreticos, eiusdemque immaculatæ Conceptionis officium celebrantes, audientesque sermones illorum qui eam sine huiusmodi macula conceptam esse affirmabant, grauiter peccare, sed & prædictis prædicationibus non contenti, confectos super eisdem suis assertionibus libros in publicum ediderant, ex quorum assertionibus & prædicationibus non leuia scandala in mentibus fidelium exorta erant, & maiora merito exoriri formidabantur in dies, idem Sixtus prædecessor huiusmodi temerariis ausibus, & peruersis assertionibus & scandalosis, quæ exinde in Dei Ecclesia exoriri poterant, obuiare volens, huiusmodi assertiones prædicatorum eorumdem, & aliorum quorumlibet, qui affirmare præsumerent, eos qui crederent aut tenerent eamdem Dei Genitricem ab originalis peccati macula in sua conceptione, præseruatam fuisse, propterea alicuius hæresis labe pollutos fore, vel mortaliter peccare, aut huiusmodi officium conceptionis celebrantes, seu huiusmodi sermones audientes alicuius peccati reatum incurrere, vtpote falsas & erroneas, & à veritate penitus alienas, editosque desuper libros prædictos id continentes, quoad hoc reprobauit & damnauit, ac statuit & ordinauit, quod prædicatores verbi Dei, & quicumque alij cuiuscumque status, gradus, aut ordinis & conditionis essent, qui ausu temerario præsumerent in eorum sermonibus ad populum, seu alias quomodolibet affirmare, huiusmodi sic per eum improbatas & damnatas assertiones veras esse, aut dictos libros pro veris legere, tenere vel habere, excommunicationis sententiam eo ipso incurrant, à qua ab alio quam à Romano Pontifice, nisi in mortis articulo, nequirent absolutionis beneficiũ obtinere. Similique pœnæ & censuris subiecit eos, qui ausi essent asserere contrariam opinionem, tenentes videlicet, Gloriosam Virginem MARIAM cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, vel peccatum incurrere mortale, cum nondum id esset à Romana Ecclesia & Apostolica Sede discussum.

Eã innouauit Concil. Trid. sess. 5. de Peccat. orig. in fin.

§. 2. Hanc vero Sixti prædecessoris Constitutionem Occumenica Tridentina Synodus postea innouauit.

Pius V. Prohibuit de hoc articulo in popularibus concionibus disputari, vulgari sermone scribi vel dictari, vt in eius const. 114. Super speculam. lib. 2.

§. 3. Ac deinde similis recordationis Pius Papa Quintus etiam prædecessor noster, statuit, ordinauit & mandauit quatenus nemo cuiuscumque ordinis vel dignitatis existeret, in popularibus concionibus, vel vbicumque promiscua virorum & mulierum multitudo conuenire solet, de huius controuersiæ alterutra parte disputare rationibus vel Doctorum auctoritate, asserendo propriam sententiam & contrariam refellendo vel impugnando, aut de hac ipsa quæstione cuiusuis pietatis aut necessitatis prætextu vulgari sermone scribere vel dictare præsumeret, qui contrafaceret suspensionis pœnam à diuinis absque noua declaratione ipso facto incurreret, si modo esset in sacris constitutus, & quocumque prætera gradu siue dignitate vel administratione fungeretur, illis omnibus foret ipso iure priuatus, & ad eadem vel similia munera obtinenda vel obeunda perpetuæ inhabilitatis censuræ, ipso etiam facto obnoxius foret, super quibus nisi à Romano Pontifice pro tempore existente dispensari, siue absolui non posset, & nihilominus aliis pœnis, si opus foret, à proprio Prælato pro delicti mensura infligendis subiectus esset; prout subiecit.

Sed solummodo in Academiis & Capitulis, vbi nulla scandali occasio subesset, permisit.

§. 4. Cæterum quamdiu per Apostolicam Sedem altera pars diffinita non esset, oppositaque sententia condemnata, liceret viris doctis in publicæ Academiæ disputationibus, siue Generalium aut Prouincialium Capitulorum, vel vbi alias interessent qui rem capere possent, nec scandali vlla subesset occasio, de illa quæstione disserere, & argumentis vtramlibet partem asserere vel impugnare, dum tamen neutra veluti erronea prædicaretur, seruarenturque illa omnia, quæ à dicto Sixto prædecessore statuta sunt, quorum singula etiam quantum ad alias pœnas duxit innouanda & innouauit, prout in Sixti & Pij prædecessorũ literis desuper confectis plenius continetur.

Quia tamen super prædictis sicut supra statutis noua quæstiones exortæ sunt.

§. 5. Verum licet hæc prouide statuta sint, nihilominus sicut accepimus, nonnulli in diuersis Christiani Orbis partibus, interminatis quæstionibus nimis intenti, dissensionum huiusmodi, iampridem Ecclesiæ disciplinæ vigore recisa germina coalescere procurant, indeque contentiones & rixæ non sine Dei offensa & scandalo plurimorum exortæ sunt, & grauiores in dies ne exoriantur periculum est, nisi à nobis opportune prouideatur.

Hic Pontifex prædictas Sixti IV. & Pij V. constitutiones innouat, & inuiolabiliter obseruari præcipit.

§. 6. Quamobrem Motu proprio, non ad alicuius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, constitutionum Sixti & Pij prædecessorum huiusmodi veriores tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, easdem Constitutiones Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, & etiam quoad earum pœnas quascumque etiam absolutionis reseruationem innouamus, & inuiolabiliter ab omnibus, etiam regularibus cuiuscumque Ordinis & instituti, & alias quibuscumque tam ecclesiasticis quam secularibus personis, cuiusvis status, gradus, ordinis, & conditionis aut dignitatis tam ecclesiasticæ quam sæcularis, etiamsi specialis, specifica & indiuidua earum esset necessario facienda mentio, obseruari præcipimus & mandamus, donec à Romana Apostolica Sede huiusmodi controuersia fuerit diffinita.

Transgressoribus pœnas auget.

§. 7. Ac præterea si quis quouis modo contrauenerit, præter supradictarum constitutionum pœnas respectiue ipso facto incurrendas, etiam concionandi, publice legendi seu docendi, & interpretandi facultate, ac voce actiua & passiua in quibuscumque electionibus eo ipso absque alia declaratione, priuatus existat, necnon concionandi & publice legendi, docendi & interpretandi perpetuæ inhabilitatis pœnas similiter ipso facto incurrat, absque alia declaratione, à quibus nonnisi à Nobis ipsis vel successoribus nostris Roman. Pontificibus pariter absolui, seu super iis dispensari possit, & nihilominus aliis pœnis nostro & eorumdem Romanorum Pontificum successorum nostrorum arbitrio infligendis, subiiciatur, prout eum subiicimus per præsentes.

Et contra eos Episcopus, & cæt. ac hæreticæ prauitatis Inquisitoribus facultatem procedendi tribuit.

§. 8. Et contra huiusmodi transgressores, etiam regulares cuiusuis Ordinis & instituti, etiam quomodolibet exemptos,

exemptos, & alias quascumque Ecclesiasticas & seculares personas cuiuscumque status, gradus, ordinis aut dignitatis, tam Ecclesiasticæ, quam secularis, vt præfertur, tam Episcopi & Prælati, Superiores, aliique Ordinarij locorum, quam hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati Inquisitores procedant & inquirant, atque in eos seuere animaduertant. Nos enim iis & eorum cuilibet, contra eosdem transgressores procedendi & inquirendi, ac pœnis coërcendi & puniendi liberam facultatem & auctoritatem eisdem auctoritate & tenore tribuimus & impartimur, in eosque, vt præfertur procedere, inquirere & punire præcipimus & mandamus.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obstantibus omnibus iis, & singulis, quæ tam Sixtus quam Pius prædecessores prædicti in literis suis huiusmodi voluerunt non obstare. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicationẽ Romæ factã, vbique ligare decernit.

§. 10. Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod præsentes literæ seu illarum exempla, ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent & afficiant, perinde ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent.

Transumptis credi iubet.

§. 11. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D.P. An.12. die 6. Iulij.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Pisc. die 6. Iulij 1616. Pont. Nostri Anno 12.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi 1616. *Indictione* 15. *die vero nona mensis Iuly, Pont. Sanctiss. in Christo Patris, & Domini Nostri, D. Pauli Diuina prouidentia Papa V. Anno* 12. *retroscripta litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valuas Basilica Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Flora, per me Augustinum Bracherium Cursorem.*

Siluerius Pontirolus Mag. Curs.

XCVIII. Inhibitio, ne Monachi Ordinis S. Benedicti, Congregationis Cælestinorum, dignitates, gradus & officia, seculari fauore, & illicitis viis procurent, pluribus in eos eorumque fautores pœnis indictis.

De hac Congregatione habes aliam huiusmodi Pont. const. 94. hic sup. vbi ceteras indicaui.

Edita An. D. 1616.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

QVoniam nemo debet assumere sibi honorem nisi vocatus à Deo tanquam Aaron, & à regularis vitæ instituto valde alienum est, vt religiosi viri, quos honorum & dignitatum gradus, sanctitate vitæ, ac aliis religiosis virtutibus potius promereri, quam appetere, eosque gradus cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis secularium præsertim personarum studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant, vnde magna in Ecclesia Dei scandala & damna exoriri solent.

Prohibitio, officia religionis conquisita extra eam fauoribus, illicitisque viis procurãdi sub multis pœnis in eos & eorum fautores inflictis.

§. 1. Nos qui pro muneris nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus, vt Ecclesiastica regularisque disciplina pristinæ obseruantiæ restituatur, hoc malum è Congregatione Cælestinorum Ordinis S. Benedicti, cuius prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiæ sanctæ vtilitatem sinceris desideramus affectibus, propellere cupientes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine omnes & singulos Monachos dictæ Congregationis, cuiuscumque gradus, status, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cætero ad Prælaturas gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones & alia officia dictæ Congregationis assequenda intenti, ad Principum ac Prælatorum, & aliarum quarumcumque personarum tam secularium quam Ecclesiasticarum, de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Card. honore, ac quacumque seculari dignitate, & excellentia, & etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium fauores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis illicitis directe vel indirecte, palam vel occulte ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones & alia officia præfata obtinenda aspirauerint, vel aliis minus legitimis & honestis rationibus ea obtinere quæsiuerint, aut etiam sponte oblatis, & minime conquisitis vsi fuerint, illorumque complices & fautores, vinculo excommunicationis latæ sententiæ, à qua non nisi per Nos aut Romanos Pontifices pro tempore existentes, præterquam in mortis articulo constituti, absolui queant, innodamus, ipsosque & eorum quemlibet ad quascumque Prælaturas, dignitates, officia, gradus, honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinenda, perpetuo inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis huiusmodi eo ipso priuamus, ac priuatos voce tam passiua quàm actiua carere decernimus & declaramus.

Prohibitio ne Superiores d. Congregationis, fauoribus extra eius gremium attentis aliquẽ ad officia admittant.

§. 2. Atque in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis etiam latæ sententiæ pœna, omnibus dictæ Congregationis Monachis, Superioribusque & prælatis quocumque titulo nuncupatis, etiam Abbati Generali, præsentibus, & futuris, præcipimus, districteque mandamus, ne quempiam vllo tempore precibus, literis vel fauoribus adducti, vel alias ad instantiam, seu requisitionem vel contemplationem Principum seu Prælatorum, aut aliorum quorumcumque tam secularium quàm Ecclesiasticorum extra dictum gremium existentium præfatorum, ad cuiusvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones & officia dictæ Congregationis promouere audeant seu præsumant.

Declaratiõ quod electiones, & promotiones aliter factæ sint inualidæ.

§. 3. Decernentes electiones & promotiones ad Monasteria, & Prioratus vel officia dictæ Congregationis contra præsentium dispositionem, quod absit, quandocumque faciendas, & pro tempore obtinendas, nullas prorsus inualidasque fore & esse, ac omnes & singulos in præmissis delinquentes sententias & pœnas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrere.

Et ita, nõ aliter iudicetur.

§. 4. Et ita per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, etiam S.R.E. Card. iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 5. Non obstantibus quibusuis Apostolicis, ac in Prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Ordinis & Congregationis huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Monachis vel quibusvis aliis communiter aut diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Formam publicationis huius bullæ præscribit.

§. 6. Vt autem harum literarum notitia ad omnes Congregationis huiusmodi Monachos facilius deueniat, volumus illas pro hac prima vice in singulis dictæ Congregationis domibus regularibus, & deinde in singulo quoque Capitulo Generali, seu dieta dictæ Congregationis publice legi, illasque, vt præfertur lectas, sic omnes arctare, ac si vnicuique intimatæ fuissent.

Eiusdem exemplis credi mandat.

§. 7. Illarumque exemplis etiam impressis, manu Scribæ dictæ Congregationis vel Notarij publici subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsigna

obſignatis,eamdem prorſus fidem haberi, quæ præſentibus haberetur,ſi eædem exhibetentur.

D. P. A. 12. die 27. Aug.

Dat.Romæ apud S.Mariam Maiorem,ſub annulo Piſc. die 17. Auguſti, 1616. Pont.noſtri Anno 12.

XCIX. Confirmatio nonnullarum Conſtitutionum, ſeu Ordinationum à Fratribus Eremitis Ordinis S.Auguſtini Congregationis Siciliæ, pro feliciori eiuſdem guberuio editarum. Necnon approbatio Vnionis ipſius Congregationis prædicto Ordini antea factæ.

Horum Fratrum materiam vide in ſecunda rubr. ad Conſt. 6. Alex. IV. Licet Eccleſia, ſup. tit. 1. & etiam infra ad cóſt 30. S. D N. Vrban. XIII, Romanus Pontifex.

Edita An. D. 1617.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filij Antonius de Caſtroianne, & Paulus de S. Philippo, Eremitæ Congregationis Siciliæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini. Quod alias quondam Thaddæus Peruſinus, tunc Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini huiuſmodi Vicarius Generalis Apoſtolicus, eamdem Congregationem prædicto Ordini vniuit,& incorporauit, prout in præſentibus literis dicti Thaddęi,ſub die 1. Aprilis Anni 1581. deſuper expeditis, plenius dicitur contineri.

De an. 1581. vnita fuit Ordini Eremitarum S. Auguſtini Cógregatio Siciliæ huiuſmodi Ord. ab eius Vicario Generali Apoſtolico.

§ 2. Subinde verò Eremitæ prædicti proſpero eiuſdem Congregationis regimini, & felici ſtatui conſulere cupientes,infraſcriptas ordinationes in prædicta Congregatione hactenus obſeruatas, & quas de cetero obſeruare intendunt, tenoris ſubſequentis,videlicet.

Subinde d. Congregatio nonnullas ordinationes pro feliciore ipſius ſtatu edidit prout infra.

§. 3. Congregatio ipſa & Fratres in illa profeſſi, omnibus legibus, ordinationibus, & conſtitutionibus, quæ in vniuerſo Ordine obſeruantur, ſubiecti ſint,& inuiolabiliter obſeruent.

De his quæ tenentur obſeruare Fratres profeſſi in d. Cógregatione.

§. 4. Quòd Fratres Congregationis omnibus priuilegiis, immunitatibus,indulgentiis, & gratiis, tam ſpiritualibus, quam temporalibus Ordini Eremitarum S. Auguſtini conceſſis & in poſterum concedendis,fruantur,& potiantur,dummodo ſint in vſu, neque ſacris Canonibus, aut Conc. Trid. decretis repugnent.

De priuilegiis, immunitatibus, &c.

§. 5. Quod poſſint noua loca recipere, & Conuentus fundare tam in Regno Siciliæ, quàm per totam Italiam, ſeruatis tamen decretis, & conſtitutionibus Apoſtolicis, & de licentia Prioris Generalis, & Ordinariorum locorum.

De receptione nouorum locorum.

§. 6. Quòd Congregatio gubernetur per Vicarium generalem, in Capitulo Congregationis ab iiſdem Fratribus eligendum, qui nullius Superioris Regularis iuriſdictioni ſubiaceat, ſed tantum Priori Generali ſit immediate ſubiectus.

De Vicario gen. Congregationis.

§. 7. Quòd Vicarius electus habeat eamdem auctoritatem, & iuriſdictionem ſuper totam Congregationem, quam habent ſinguli Prouinciales in ſua Prouincia.

De auctoritate & iuriſdictione Vicarij Generalis ſuper totam Congregationem.

§. 8 Quòd Vicarios generalis electus legitime,& canonice abſque repulſa à Priore Generali confirmari debeat, & Vicarius eligi ſemper debeat vnus ex Congregatione, qui eius vitæ aſperitatem profiteatur.

De confirmatione Vicarij Generalis.

§. 9. Quòd Prior Generalis facultatem, quam habet Congregatio eligendi Vicarium inuiolatam conſeruet, neque in Capitulo generali aliquid innouetur, quod ad ſubſtantiam dictæ facultatis eligendi pertineat, niſi prius conſulta Sede Apoſtolica, ad quam Fratres, vbi ſe grauatos ſenſerint, recurſum habere poterunt.

De facultate Congregationi conſeruanda eligendi Vicarium Generalem.

§. 10. Quod horis,quibus vacant ab exercitiis ſpiritualibus,corporalibus exercitiis incumbant,intra tamen Monaſterij ſepta, & prout decet viros Religioſos pro vitæ ſuſtentatione. Quæ ſunt arte elaborata vendantur ab aliquo Conuerſo, ſeu Laico, cui Prior iniunxerit, & pretium in commune redigatur.

De exercitiis corporalibus Fratr.

§. 11. Quòd nullus Frater Congregationis poſſit ad alias Congregationes eiuſdem Ordinis tranſire, ſine licentia Prioris Generalis, & quòd in Congregatione nullus Frater Ordinis recipiatur, qui eamdem vitæ aſperitatem profiteri nolit, per Capitulum Conuentus approbandus.

De tranſitu ad alias Congregationes,& de receptione fratrum Ordinis ad hãc Congregationem.

§. 12. Quòd Prior generalis pro tempore exiſtens,Congregationem, & eius Conuentus per ſe, vel per aliam perſonam viſitare poſſit.

De facultate Prioris Gen. Ord. viſitandi Congreg.

§. 13. Quòd Fratres Congregationis præter dies ab Eccleſia ordinatos, ieiunent quarta, & ſexta feria, exceptis diebus feſtis Paſchatis, Pentecoſtes, & Natiuitatis Domini, S.P.Auguſtini, & Omnium Sanctorum.

De ieiuniis.

§. 14. Quòd ſi quis ob aliquam cauſam ieiunare non poterit, à carnibus, ouis, & lacticiniis abſtineat, niſi ſuperiori Conuentus de conſilio Medicorũ aliter videatur.

De his qui ieiunare non poſſunt.

§. 15. Quòd loca Eremitoria,in quibus Fratres habitant, ſint ad minus per vnum milliare diſtantia à Ciuitatibus, Oppidis vel aliis locis habitatis.

De locis Eremitoriis longe à Ciuitatibus conſtruendis.

§. 16. In veſtibus tam intraneis, quàm extraneis ſeruetur omnimoda vniformitas, ita tamen, vt ſemper fiant ex vilioribus, quæ in locis, vbi fuerint Monaſteria, reperiuntur, &c.

De veſtibus.

§. 17. Quòd Prior Generalis, ſiue Viſitator ab eo miſſus, præter victum quotidianum, nihil vltra petere, vel recipere poſſit, exceptis tarenis duodecim, qui Priori Generali ſingulo quoque anno exhibentur pro ſua collecta, &c.

De victu, & aliis præſtãdis Priori Generali. Viſitatori aut alteri de eius mãdato.

§. 18. Cum autem (ſicut eadem expoſitio ſubiungebat) Eremitæ prædicti plurimum cupiant, tam vnionem, quam ordinationes huiuſmodi, pro maiori eorum validitate & ſubſiſtentia, Apoſtolicæ confirmationis roboro communiri. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, vt ſuper præmiſſis opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Poſtea inſtiterunt Pont. vt prædicta approbaret.

§. 19. Nos Eremitas prædictos ſpecialibus fauoribus,& gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis cenſuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati; De Venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Card. negotiis Regularium præpoſitorum conſilio, Vnionem, & Ordinationes huiuſmodi, ita tamen vt Eremitæ prædicti noua loca extra Regnum Siciliæ abſque expreſſa Sedis Apoſtolicæ licentia fundare, vel accipere nullatenus poſſint, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus.

Qui vnionem prædictam ac ordinationes præaſſertas confirmat, prohibendo tamen, vt noua loca extra Regnũ Siciliæ abſque Sedis Apoſt. expreſſa licentia recipere, aut fundare non poſſint.

§. 20. Ac omnes & ſingulos tã iuris quã facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet interuenerint,ſupplemus.

Defectus ſupplet.

§. 21. Decernentes, præſentes literas ſemper,& perpetuò validas, firmas,& efficaces exiſtere, & fore,ac ab omnibus, & ſingulis præfatæ Congregationis Eremitis, & aliis, ad quos ſpectat inuiolabiliter obſeruari debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quocumque quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulas præſeruatiuas cum decreto irritanti ſuperaddit.

§. 22. Non obſtantibus conſtitutionibus,& ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, &c. iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ceteriſque contrariis, quibuſcumque.

Contraria tollit.

D. P. An. 12. die 25. Ian.

Dat.Romæ apud S.Mariam maiorem ſub annulo Piſcatoris,die 25.Ianuarij 1617. Pontificatus Noſtri An.12.

Congregationis Fratrum Ioannis Dei in Italia pridem inſtitutæ,& Hoſpitalia Germaniæ, Galliæ,& Poloniæ comprehendentis in veram Religionem erectio ſub tribus votis ſubſtantialibus,& quatro de iuuandis Infirmis,ſub Regula S.Auguſtini.

Similem erectionem hic idem Paulus fecit de alia earumdem Fratrum Congregatione Hiſpaniæ vt ſup. in eius Conſtit. 69. tom. 3. Et confirmationem Conſtitutionum ab ipſa Religione editarum infra in Conſt. 5. Ex qua. & in alia Conſt. Romanus. præfiniuit Iuriſdictionem Ordinarius locorum in iſtos Fratres, quam habes in num. 15.

De

De institutione autem, & toto statu horum Fratrum Io. Dei vide quæ sup. sunt notata ad Const. 143. Pij V. Licet. sup. tom. 2. Communicationemque Priuilegiorum Ordinibus Mendicantium concessarum huic Religioni fecisse S.D.N. Vrb. VIII. vide inf. Const. 18. Sacrosanctum.

Edita A.D. 1617.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex circa sacrarum Religionum, & Congregationum, ac etiam Hospitalium, & aliorum piorum locorum salubrem directionem, & felicem progressum ex demandatæ sibi Apostolicæ seruitutis officio intentus, ea quæ desuper a Prædecessoribus suis facta comperit partim approbat, & confirmat, partim verò aliis iustis ita suadentibus causis alterat, & immutat, aliasque officij sui partes interponit, prout rerum, locorum, temporum, & personarum qualitate pensata conspicit salubriter in Domino expedire.

Refert quod statuerat circa regimen huius Congregationis s. r. lia Clem. VIII. sup. in sua. const. 44. tom. 3.

§. . Alias siquidem cum pridem Congregatio Ioannis Dei in Vrbe, ac diuersis Italiæ partibus Apostolica auctoritate recepta, & confirmata, cuius Confratres, pauperes infirmos, grauiterque laborantes hospitio suscipere, eisque inseruire consueuerunt, valde aucta esset, illisque diuersa priuilegia, & indulta ab Apostolica Sede, Romanisque Pontificibus prædecessoribus nostris, præsertim quod per vnum ex ipsis Confratribus Maiorem nuncupatum Congregatio ipsa regeretur, quodque ab Ordinariis locorum exempti essent, atque illius Religiosi professionem emittere, ac ad sacros ordines promoueri possent, concessa fuissent, fel. rec. Clem. Papa VIII. prædecessor noster accepto, quod eiusdem Congregationis Confratres à primæuo suo instituto paulatim recedebant, ac opus hospitalitatis eorum pauperum infirmorum, cui in primis incumbere tenebantur, intermittebatur, & multi Confratrum literarum studiis intendebant, & sacris ordinibus initiari, vt a seruitio hospitalium excusarentur, procurabant, per suas sub die 12. Febr. MDXCII. in simili forma breuis expeditas literas statuit, & ordinauit, quod omnes, & singuli Confratres prædicti locorum Ordinariis subesse deberent, quodque ab hospitalibus in quibus professionem catenus quilibet emisisset, nunquam amoueretur, nisi ob incorrigibilitatem, ac de Ordinariorum, quibus dicta hospitalia subessent, nec etiam transferrentur de vno hospitali ad aliud, nisi pariter de Ordinariorum licentia, ac tam hospitalis, à quo, quam Ordinarij ad quem transferretur, ac de cetero votum tantum inseruiendi ipsis hospitalibus sub prædicta Ordinarij obedientia emitterent. Subinde verò cum experientia compertum fuisset Congregationis prædictæ hospitalia, & loca pia in Italia existentia sic ad inuicem separata, & alicuius cõmunis Superioris, qui ea eorumque Confratres ad primæui instituti obseruantiam restitueret, & eosdem in ipsa conseruaret, regimine destituta grauia incõmoda, & damna passa fuisse, & in dies pati, itaut nisi de aliqua regiminis forma eis prouideretur, facile euenire posset, vt Congregatio ipsa in totum extingueretur, & corrueret; dictus Clemens prædecessor per alias similes suas sub die 9. Septemb. MDXCVI. expeditas literas, eidem Congreg. Io. Dei, ac singulis eius hospitalibus, & locis in Italia iam receptis, & in futurum recipiendis, eorumq; Confratribus, & personis tunc, & pro tempore existentibus, vt omnibus, & singulis priuilegiis, prærogatiuis, gratiis, facultatibus, indultis, & indulgentiis à fel. rec. Pio V. Greg XIII. & Sixto V. aliisque Romanis Pontificibus Congregationis Hospitalibus, & locis Hispaniarum, ac Hospitali S. Io. Calabitæ in Insula S. Bartholomæi de Vrbe eiusdem Congregationis Io. Dei in genere vel in specie concessis, & confirmatis, citra tamen facultatem professionem emittendi, & sacros ordines suscipiendi, & citra exemptionem à iurisdictione Ordinariorum locorum, quibus eos omnino subesse voluit, perpetuò vti, frui, potiri, & gaudere in omnibus, & per omnia possent, & valerent, perinde ac si ipsis nominatim, & æquè principaliter concessa fuissent, ita tamen vt Confratres in quocumque Italiæ locu iam recepti statim & deinceps recipiendi in Congregatione prædicta debito tempore votum inseruiendi eorum hospitalibus sub Ordinarij loci obedientia in manibus eiusdem Ordinarij, aut Maioris Confratris emittere, ac hospitalitatem pro iis infirmis, quos recipere, & curare consueuerant, quatenus fieri potuisset, exercere tenerentur, vtque vnus Confrater in Maiorem ab omnibus Prioribus quorumcumque Hospitalium & locorum dictæ Congregationis in Italia existentium Romæ in Hospitali S. Ioan. Calabitæ prædicto per secreta suffragia maioris partis vocalium eligeretur, cuius officium ad sexennium tantum durare deberet, ita vt finito sexennio, iterum eligi, aut confirmari, nisi lapso altero sexennio, minimè posset. Duo item Consiliarij, & duo Visitatores in eodem loco, ac eisdem modo, & forma eligerentur, quorum Consiliariorum, & Visitatorum, necnon etiam singulorum Priorum officium ad triennium tantum duraret, & finito dicto triennio, ad idem officium nemo posset iterum eligi, vel in eo confirmari, nisi alterum triennium intercederet. Præterea quod Confratres huius Congregationis Sacerdotes, aut in sacris ordinibus constituti esse non possent, nec ad huiusmodi sacros ordines promoueri valerent, sed iuxta primæuum eorum institutum in simplicitate pauperibus infirmis, vt præfertur, inseruire deberent, etiam statuit, & ordinauit. Et subinde pro parte Confratrum eius Congregationis Nobis exposito, quod omnes Domus regulares Congregationis prædictæ magna incommoda, & damna patiebantur, ex eo quod Confratribus prædictis ascensus ad sacros ordines, vt præfertur, interdictus esset.

Et quid ipsemet Paulus decreuit infra const. 55. eius tom. 3.

§ 2. Nos supplicationibus eorumdem Confratrum nobis humiliter porrectis inclinati, per similes nostras sub die 1. Iulij MDCIX. expeditas literas, quod in qualibet Domo dictæ Congregationis vnus Confrater dumtaxat arbitrio tunc pro tempore existentis eiusdem Congregationis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris ad omnes etiam sacros, & presb. ordines à suo Ordinario, vel de eius licentia, à quocumque maluisset Catholico Antistite gratiam, & communionem prædictæ Sedis habente ad titulum Hospitatis huiusmodi promoueri, & promotus in illis etiam in altaris ministerio ministrare; dummodò tamen, præuio diligenti examine, ad hoc idoneus repertus foret, neque aliud ei obstaret canonicum impedimentum, & ante sex annos saltem Congregationis huiusmodi regulam professus fuisset, liberè, & licitè valeret, Apostolica auctoritate licentiam concessimus, & indulsimus, vtque sic promoti nullum officium, munus, aut administrationem in dicta Congregatione gerere, aut exercere possent, sed Missis celebrandis aut Sacramentis ministrandis tantummodo vacare deberent, & si eorum aliquem, suis ita exigentibus demeritis dictæ Congregationis habitu postea priuari contigisset, ipso facto, & absque vlla declaratione ab ordinum huiusmodi exercitio statim suspensus esset, & esse censeretur eadem auctoritate statuimus, & alias prout in dicti Clementis prædecess. & nostris literis prædictis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Alias 13.

Et modo eadem Congreg. Italiæ in Religionẽ erigit sub tribus votis substantialibus, & quarto de iuuandis infirmis sub Regula S. Augusti. & iurisdictione Ordinariorum. Hæc iuris. declaratur, vt hic inf. const 15. Romanus.

§. 3. Cum autem sicut dilecti filij Frater Maior, ac Cõsiliarij, Prouinciales, & Priores eiusdem Congregationis Italiæ nobis nuper exponi fecerunt, ipsi pro feliciori eiusdem Congregationis statu atque directione, ac etiam vt Congregatio ipsa maioribus in dies ad diuini numinis laudem, & gloriam, pauperumque infirmorum solamen, atque subsidium proficiat incrementis, ad emissionem trium votorum substantialium religionis, vltra quartum de iuuandis infirmis huiusmodi, per Nos admitti, & vt intra sibi indulgeri, ac alias statui, & ordinari summopere desiderent, Nos qui similia opera pia, & merita Deo accepta ministerio nostri pastoralis officij libenter promouemus, piis Fratris Maioris, ac Consiliariorum, Prouincialium, & Patrum prædictorum votis benigne annuere, illosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, De venerabilium Fratrum nostrorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium sacri Concilij Tridentini Interpretum, quibus

huiusmodi negotium diligenter examinandum, & Nobis referendum commisimus, consilio, & nobis attributæ potestatis plenitudine præsentium tenore, perpetuò statuimus & ordinamus, vt quotquot in posterum ipsam Congregationem Italiæ nuncupatam ingredi voluerint, anno probationis expleto ac alias iuxta sacrorum Canonum, & Decretorum eiusdem Conc. Trid. præscriptum tria vota substantialia, Obedientiæ, Castitatis, & Paupertatis, ac præterea quartum de iuuandis Infirmis in suorum Superiorum manibus solemniter emittere, vel à Congregatione prędicta eiici debeant, qui verò in eadem Congregatione ad præsens reperiuntur, ad vota, vt præfertur emittenda minimè cogi possint, sed sit in cuiusque optione, aut vota huiusmodi emittere, aut cum priori voto de infirmis iuuandis in dicta Congregatione perseuerare, huiusmodi autem personas, quæ elapso probationis anno, quatuor vota prædicta solemniter emiserint, verè ac propriè religiosos, ac proprios, & veros regulares esse, ac pro talibus ab vniuersis Christi fidelibus habendos, & recipiẽdos, illamque veram, & propriam sub Regula S. Augustini Religionem esse, ac inter reliquas Ecclesiæ Catholicæ Religiones sine cuiusqua præiudicio esse connumerandam, eamque ac eius tam in Italia, quàm sub iurisdictione Fratris Maioris prædictæ Congregationis in Germania, Gallia, & Polonia erecta, & de cætero erigenda Hospitalia, quæ sub eadem Congregatione Italiæ comprehenduntur, iurisdictioni Ordinariorum perpetuò subesse debere, salua tamen illius apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris iuxta illius facultates, ac Fratris Maioris pro tempore existentium auctoritate, & iurisdictione.

Consiliariorũ officium ad sexennium durare statuit.

§. 4. Præterea quod Consiliariorum prædictorum, tam in Capitulo generali vltimo celebrato electorum, quàm de cætero eligendorum officium ad sexennium duret, & finito sexennio huiusmodi ad idem officium nemo possit iterum eligi, vel in eo confirmari, nisi alterum sexennium intercedat, saluis alias, & illæsis remanentibus, & per omnia tam Clementis prædecessoris, quam nostris literis prædictis.

Clausulas præseruatiuas & Decretum irritans apponit.

§. 5. Præsentes verò literas, & in eis contenta quæcumque nullo vnquam tempore de nullitatis vitio notari, impugnari, aut in ius, vel controuersiam reuocari posse, sed semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, vbique iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus, & declaramus.

Contrariisque derogat.

§. 6. Non obstantibus institutionibus Hospitalium, & locorum huiusmodi, necnon Apostolicis, ac in vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritatoribusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 12. die 13. Febr.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Pisc. die 13. Febr. MDCXVII. Pont. nostri Anno duodecimo.

CL

Erectio Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum ad pauperes Scholares pie, & absque vllo præmio docendos, & erudiendos.

Hoc opus erudiendi, & docendi pauperes Scholares demandauerat hic idem Paulus Congregationi Clericorum sæcularium B. Mariæ supra in eius constitut. 81. n. 3. sed cum postea d. Congregatio renuisset regimen suscipere, ideo erexit hanc Congregationem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, eique d. opus commisit. Quam Congregationem postea Greg. XV. erexit in veram Religionem, vt infra in eius const. 14. In supremo. vbi alia notabo.

Edita An. D. 1617.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

AD ea per quæ Christi fideles piis moribus, & doctrina mature imbuantur, solicitæ considerationis dirigentes intuitum, ea quæ proinde interdum facta sunt, iustis ita suaden. causis immutamus, ac alias, vt pium, & maximè laudabile opus pauperes erudien. & instituen. huiusmodi in dies magis ad Dei gloriam promoueatur officij nostri partes fauorabiliter interponimus, prout personarum, & temporum qualitatibus pensatis conspicimus salubriter in Domino expedire.

Hic Pont. regimen Scholarum Piarum in Vrbe erectarum, & erigendarum delegauit Cõgregationi Clericorũ sæcularium B. Mariæ in consti. cit. in Rubr.

§. 1. Alias siquidem cum accepissemus, quòd opus Scholarum piarum à Nobis in Vrbe nostra ad pauperes erudien. & instituendos erectarum, vberes fructus ferebat, Nos felici eiusdem operis progressui consultum esse cupientes, curam, regimen. & administrationem dictarum in Vrbe erectarum, & aliarum Piarum Scholarum pro tempore erigen. dilectis filiis Præposito Generali, & Clericis sæcularibus Congregationis B. Mariæ cum certis tunc expressis conuentionibus inter eos, & dilectum etiam Filium Præfectum Scholarum huiusmodi, de consensu Venerabilis fratris nostri Benedicti Episcopi Prænestin. Cardinalis Iustiniani nuncupati, earumdem Scholarum Protectoris initis commisimus, & demandauimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Breuis sub die quarta Ianuarij 1614. expeditis literis, quarum ten. præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, pleniùs continetur.

§. 2. Cum autem sicut accepimus Clerici sæculares præfati bonorum stabiliũ possessione se abdicari nolint, propterea quod aliis muneribus, & exercitiis iuxta regularia eiusdem Congregationis instituta, Apostolica auctoritate confirmata, ne vacent, impediri se sentiant, & huiusmodi exercitiis potius operam dare, quam prædictas Scholas regere malint. Nos, ne tam pium, ac præsertim pauperum liberorum Christianæ educationi, & eruditioni proficuum opus aliquod propterea detrimentum patiatur, quantum cum Domino possumus, prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, literas nostras prædictas, omniaque, & singula in illis contenta, Apostolica auctoritate tenore præsentium reuocamus, cassamus, & annullamus, ac reuocatas, cassatas, & annullatas, nulliusque roboris, vel momenti esse, & fore decernimus, & declaramus.

Congregationemque specialem, Pauperum Matris Dei nuncupandam, & ab vno præfecto regen. erigit vt hic, & non vltra 20. milliaria ab Vrbe voluit extendi. Et ingredientium earumque qui ingressi sunt institutum recenset.

§. 3. Præterea in domo earumdem Scholarum Vrbis prædictæ vnam Congregationem Scholarum piarum ab vno Præfecto regendam, & gubernandam, quæ de cetero perpetuis futuris temporibus Paulina pauperum Matris Dei Scholarũ piarum nuncupari, nec vltra viginti ab Vrbe milliaria extendi, neque vllum locum, in quo Scholæ piæ non sint, domibus Nouitiorum exceptis, habere, & qui eidem Congregationi nomen dare voluerint, finitis duobus probationis annis, omnes tam ad sacros etiam Presbyteratus ordines promoti, & clericali charactere dũtaxat insigniti, quam fratres operarij tria simplicia vota Paupertatis videlicet, ac Castitatis, & Obedientiæ, super quibus à nemine, præterquam à Romano Pontifice pro tempore existente dispensari possit, emittere, ac gratis, & nullo stipendio, mercede, salario, aut honorario accipien. pueros in primis elementis, Grammatica, computo, ac præcipue in fidei Catholicę rudimentis erudiendos, bonis, & piis moribus imbuẽdos, ac demũ Christiano more educandos operam, laborem, ac studium conferre debeant, sine alicuius præiudicio de nouo erigimus, & instituimus, ita verò, quod qui simplex paupertatis votum, vt præfertur, emiserint, quandiu in prædicta Congregatione permanserint, cuiuscumque dominij, iuris, & proprietatis incapaces sint, idemque paupertatis votum summam in iis paupertatem inducat, tam in particulari, quàm in communi, ita vt nihil omnino iuris habeant, sed nec habere, aut acquirere quouis titulo possint in bonis, seu ad bona, quæ vocantur immobilia, vel quæ pro immobilibus

libus habetur; huic vero paupertati omnia ad eorum vsum pertinentia, cibos, vestes, suppellectilem tam sacram, quam prufanam statui, & instituto cõuenientia, domos vero, hortos cont guos domibus, Ecclesias, Sacristias, Oratoria, ac scholas, & huiusmodi immobilia, quæ pariter vsui eorum destinantur similiter conuenientia, vt præfertur, & præterea in dominio Romani Pontificis pro tempore existenns, mobilia vero in dominio ipsorum, in communi tamen, esse debere similiter decernimus, & declaramus. Dictarum vero in Vrbe, & extra eã infra viginti milliaria erectarum, & pro tempore erigendarum piarũ Scholarum, & Congregationis prædictæ sic erectæ Præfectorum, curam, regimen, & administrationem dilecto filio Iosepho Calalantio; Scholarum prædictarum nunc Præfecto ad nostrum beneplacitum coiomittimus, & demandamus, ita quod liceat Iosepho, & Congregationi huiusmodi earumdem, & aliarum Scholarum huiusmodi simul atque erectæ fuerint bonorum corporalem, realem, & actualem possessionem præsentium vigore capere, & apprehendere, & illa in Scholarum prædictarum beneficium possidere. Insuper duodecim eiusdem Congregationis Clericis, qui votum paupertatis, vt præfertur, emiserint, vt arbitrio nunc, & pro tempore existentis apud Nos, & Sedem Apostolicam earumdem Scholarum Protectoris ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines à quocumque maluerint Catholico Antistite gratiam, & communionem eiusdem Sedis habente ad titulum paupertatis huiusmodi promoueri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, dummodo tamen ad hoc idonei reperti fuerint, neque aliud illis canonicum obstet impedimentum, ita tamen, quod si ex dicta Congregatione exire, siue emitti contigerit, tamdiu suspensi ab executione Ordinum susceptorum remaneant, quamdiu in redditibus tantum habuerint, quantum ad congruam eorum sustentationem sufficiat.

Eidẽ Congregat. facultatẽ tribuit Const. pro eius regimine condendi. Quæ deinde præsinita fuerunt, & à Greg. XV. comprobata, vt infra in eius const. 14. In supremo.

§. 4. Insuper Iosepho, & Congregationi huiusmodi de consensu dicti Benedicti Episcopi, & Card. ac pro tempore existentis Protectoris, vt pro felici Congregationis prædictæ, illiusque domorum, & Scholarum regimine quæcumque Statuta, capitula, ordinationes, & decreta necessaria, & opportuna, licita tamen & honesta, sacrisque Canonibus, & Conc Trid. decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non contraria per Apostolicam Sedem approbanda, & confirman. facere, & edere, illaque pro tempore, prout eis videbitur, & expediens fuerit, præuia simili approbatione, & confirmatione mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare, libere, & licitè valeant auctoritate, & ten. paribus concedimus, & indulgemus.

Decretũ quod hac Bulla perpetuo duret.

§. 5. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuo valida, firma, efficacia fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Præfecto eiusque socais prædictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Decretum irritans contrariorum.

§. 6. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio obstantium.

§. 7. Non obstan. literis nostris prædictis, ac quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cecerisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 12. die 6. Martij.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Pisc. die VI. Martij MDCXVII. Pont. Nostri Anno 12.

CII. Quod Fratres Minores Conuentuales Ordinis S. Francisci semel in Mense, prima die non impedita alio festo nouem lectionum, Officiom de ipso S. Francisco, prout recitatur in die festo eiusdem, recitare possint, & valeant.

Istum Franciscum Sanctorum Cathalogo adscripsit Gregor. X. vt sup. Const. 2. Mira. tom. 1. Eiusque festum de præcepto ac sub ritu duplici seruari iussit postea Sixt. IV. vt const. 5. Præclara vbi sup. de Ordine vero ab isto Sancto instituto, tibi adnotaui in Rubr. ad Const. 5. Honor. III. Solet. vbi sup.

Huiusmodi Fratribus ipsummet Paul. ambitum interdixisse videas inf. Const. 18. Admonemur. Collegiumque in Insula Meleuitana pro eisdem studentibus instituisse in Const. 23. In supereminenti. Et aliud pariter Collegium in Ciuitate Fragæ deinde institutum fuit à Greg. XV. inf. Const. 21. In superem.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1617.

Exordium.

DOmini nostri Iesu Christi, qui Confessores suos æternæ Gloriæ præmio donat in cœlis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ex iniuncti Nobis pastoralis officij debito, vt eorundem Christi Confessorum nomen amplioribus in dies honoribus decoretur, libenter procuramus. & Christi fidelium præsertim sub piis illorum institutis Deo militantium, quæ peculiarem erga illos cultum respiciunt votis libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis.

Supplicatio facta Pont.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Frater Bonauentura à Carpanzano Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Conuentualium à S. Francisco ad decorem, & vtilitatem domus Dei vniuersæ fundati, Nobis nuper exponi fecit, Fratres dicti Ordinis pro singulari quem erga dictum S. Franciscum eiusdem Ordinis, vt præfertur Fundatorem, gerunt deuotionis affectu, Officium de eodem S. Francisco, vt infra recitare posse summopere desiderent.

Concessio de qua in Rubr.

§. 2. Nos piis eorumdem Fratrum desideriis in præmissis benignè annuere, illosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspen. & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes & absolutas fore censentes, Supplicationibus dicti Bonauenturæ Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, sacris Ritibus præpositorum consilio, eisdem Fratribus Minoribus Conuentualibus, vt Officium de eodem S. Francisco, semel in mense, prima die non impedita alio Festo nouem lectionum, prout ab ipsis recitatur in die festo eiusdem S. Francisci recitare libere, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem perpetuò concedimus, & impartimur.

Contrariorum abrogatio.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 12 die 20. Mar.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XX. Martij MDCXVII. Pontificatus nostri Anno 12.

Confirmatio constitutionum Religionis Fratrum Ioannis Dei, Ordinis Sanctt Augustini. CIII.

Istas Constitutiones non posui, quia iam sunt impressæ in libro particulari, quas denuo imprimere superuacaneum censui.

Huiusmodi Congregationem approbauerat antea Pius V. in eius Const. 143. Licet. sup. t. 2. eamque postea in Religionem erexit hicmet Pont. vt in Const. 2. Romanus. hic sup. vbi vide alia quæ notaui.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1616.

Proœmium.

EA quæ pro Congregationum in Ecclesia Dei, ad illius laudem, & gloriam, pauperumque solamẽ, atque subsidium prouide sancteque institutarum felici directione, ac gubernio ab eorum Superioribus in Capitulis generalibus facta, & ordinata fuisse dicuntur, vt firma, & illibata

persistant, libenter eum à Nobis petitur Apostolicæ confirmationis robore communimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Illi Fratres condiderunt nonnullas Constitutiones pro Congreg. regimine in Capitulo gen.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti filij Frater Maior, & Consiliarij Congregationis Ioannis Dei Italiæ, quod in Capitulo generali eiusdem Congregationis in illius Hospitali S. Ioannis Colauitæ de Vrbe nouissime celebrato, quædam Constitutiones, seu Statuta, prosperum ipsius Congregationis statum ac regimen concernentia, edita, & facta fuerunt.

Quas supplicantes ut confirmare dignetur.

§. 2. Quæ pro maiori eorum firmitate, & obseruantia Apostolicæ confirmationis robore communiri plurimum desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, vt super præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui eas approbat, & confirmat.

§. 3. Nos igitur Fratrem Maiorem, ac Consiliarios prædictos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à iure, vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Constitutiones seu Statuta huiusmodi, dummodo sint in vsu, ac Sacris Canonibus, & Concilij Tridentini Decretis, nostrisque, & Roman. Pont. prædecessorum Constitutionibus, regularibusque dictæ Congregationis institutis non aduersentur, nec reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus comprehensa sint, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis firmitatis robur adiicimus.

Suppletque defectus.

§. 4. Ac omnes, & singulos tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Ac eas seruari mandat in Congreg. Ita, & non aliter iudicari decernit.

§. 5. Ac Constitutiones, seu Statuta huiusmodi in eadem Congregatione perpetuo obseruari.

§. 6. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contraria tollit.

§. 7. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 12. 15. Aprilis.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Pisc. die XV. Aprilis MDCXVII Pont. nostri Anno duodecimo.

CIV. Iubilæi indictio ad diuinam opem in præsentibus Ecclesiæ necessitatibus implorandam.

Similem indictionem fecit postea idemet Pontifex pro aliis tunc adstantibus necessitatibus, vt hic infra Constitut. 17. Dominus. Aliamque pro imminentium in Europa Anno Sancto 1625. necessitatum arcersione plenariam peccatorum indulgentiam visitantibus Basilicam S. Petri, & Ecclesiam Sanctæ Mariæ Transtyberim concessit S. D. N. Vrb. VIII. in constit. 39. Diuina. vbi indicabo indictionem generalem Iubilæi prad. Anno Sancto. Aliud quoque iubilaeum indixit anno 1628. vt in eius Const. 82. Quod ab initio.

Indictionem vero Iubilæi pro diuino auxilio expetendo initio suorum Pontificatuum vnusquisque Pont. edere solet, vt notauit Genitor meus sup. ad Const. 1. Sixti V. t. 2. & 1. huius Pauli, t. 3. præter quas etiam habes aliam Greg. XV. vt in eius const. 2. Spiritus. & alteram sub forma Orationis quadraginta horarum à S. D. N. Vrb. VIII. editam in Const. 7. Æternus. hic infra.

Edita A.D. 1617.

P A V L V S   E P I S C O P V S
Seruus Seruorum Dei. Vniuersis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis, Salutem, & Apost. Bened.

Causa huius Const.

ECce tribulationes apprehenderunt nos. Diaboli tentamenta grassantur in nobis. Quapropter merito nos terret timor diuinæ iræ: Intelligimus enim pressuras, & angustias secundum peccata nostra venire: tantoque magis hæc nos formido contorbat, quod non semel vidimus gregis curæ nostræ commissi mala; ac personare Nobis assiduè videntur aures nostræ diuinis illis, per Hieremiam pronunciatis vocibus; Frustra percussi filios vestros & disciplinam non receperunt, iterauerunt vias suas, & malitiæ eorum non sunt consumptæ. Ita vt verendum sit ne aggrauet iustus Dominus super nos manum suam, & cognoscamus quam amarum sit eum in iniquitatibus prouocare. Quamobrem placemus Dominum in amaritudine animarum nostrarum, & offerentes Deo sacrificium contriti cordis, & spiritus humiliati, amplectamur in ieiuniis, & lacrymis veram pœnitentiam, concludamus eleemosynam in sinu pauperis, vt hæc pro nobis exoret ad Dominum; Ipse enim visitat facinora in virga, & in flagellis delicta, misericordiam verò suam non dispergit à nobis. Hanc misericordiam vt consequamur, ad tribunal gratiæ, cum fiducia adire nos oportet vnanimi oratione, memores multum posse apud Deum Patrem Domini nostri Iesu Christi, Patrem misericordiarum, vnanimes voluntates, & concordes preces; Dominum enim dixisse nouimus, Si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re, quamcumque petierint, fiet illis à Patre meo, qui in cœlis est. Hoc autem vt fructuosius, & maiori cum spiritus ardore peragatur, ex veteri Ecclesiæ Romanæ, omnium Matris & Magistræ, more in præsentibus necessitatibus ad eiusdem Ecclesiæ Thesauri largam dispensationem pro nostro pastorali officio confugiendum duximus.

Hortatur Christianos ad hoc Iubilaeum assequendum.

§. 1. Itaque ex parte omnipotentis Dei Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, omnes, & singulos vtriusque sexus Christi fideles tam in Alma Vrbe nostra, quàm alibi vbique locorum constitutos auctoritate Apostolica paternè, enixeque requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infrascripta deuotè peragendum & adimplendum, & ad pias, ac feruidas ad Altissimum preces effundendum, vt per viscera misericordiæ suæ Ecclesiam suam exaltare, eamque ab hostium conatibus & insidiis defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subuenire dignetur.

Præsentibus Processionibus hic descriptis indulgentias elargitur formatis hic seruandis.

§. 2. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque soluendi potestate, quam nobis Dominus, meritis licet minime suffragantibus, contulit, Vniuersis, & singulis Christi fidelibus in Alma Vrbe prædicta degentibus, qui solemnibus processionibus, quas a Capella nostra publica Palatij Apostolici ad Ecclesiam S. Petri in Vaticano feria quarta, & ab Ecclesia S. Mariæ Angelorum ad Ecclesiam Sanctæ Mariæ Maioris feria sexta præsentis hebdomadæ vnà cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Christianorumque Regum, & Principum apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratoribus, omnibusque Prælatis, & Proceribus, vniuersoque Clero, & populo agemus, interfuerint, vel qui præsenti, vt præfertur, vel sequenti hebdomada S. Petri, & Sanctæ Mariæ Maioris Ecclesias vel illarum alteram saltem semel visitauerint, ibique deuote vt supra, Deum orauerint, ac feria quarta, & sexta, ac Sabbato eiusdem præsentis, vel sequentis hebdomadæ ieiunauerint, & peccata sua confessi in primo die Dominico, vel secundo, vel saltem alio dictarum hebdomadarum die Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reuerenter susceperint, & eleemosynas ad libitum, prout charitas singulis suggesserit, fecerint.

Extra Vrbem vero normam tribuit illud assequendi.

§. 3. Ceteris vero omnibus, & singulis Christi fidelibus extra Vrbem existentibus, in quibusuis Ciuitatibus, Terris, & Locis, qui processioni ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, vel de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima vel secunda hebdomada postquam ad eorum notitiam hæ nostræ literæ peruenerint, indicendæ, & agendæ interfuerint, vel Ecclesiam, seu Ecclesias per eosdem designan. saltem semel visitauerint, ibique vt supra Deum orauerint, ac feria quarta, sexta, & Sabbato alterius ex duabus hebdomadis, ab eisdem deputandis ieiunauerint, pariterque peccata sua confessi, ac sanctissi-

ma

sua communione refecti fuerint, & eleemosynas similiter pro arbitrio suo fecerint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Iubilæi visitan. certas Ecclesias intra, & extra Vrbem concedi consueuit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

At etiam pro itinerantibus.

§. 4. Nauigantes vero, aut iter agentes, vt cum primum ad sua sese domicilia receperint, supradictis omnibus peractis, vt supra, eandem Indulgentiam consequi possint, & valeant.

Necnon pro Regularibus Infirmis Carceratis & similibus.

§. 5. Regularibus autem personis vtriusque sexus in Claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quam religiosis sæcularibus, seu regularibus in carcere, aut captiuitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiuerint, vt Confessarius, quem, vt infra elegerint, prædicta omnia, & singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in alium proximum tempus prorogare possit, eaque iniungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Vna cum facultate eligendi sibi confessarium cum potestate absoluendi ab hic explicatis casibus.
De Approbat. Confess. vide notata ad Constit. 133. Pij V. Romani, sup. t. 2.

§. 6. Cupientes autem omnes Christi fideles participes fieri huius pretiosissimi thesauri, Vniuersis, & singulis vtriusque sexus tam laicis, quàm Ecclesiasticis, sæcularibus, & regularibus cuiusuis Ordinis, Congregationis, & Instituti licentiam concedimus, & facultatem damus, vt sibi ad hunc affectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam sæcularem, quàm cuiusuis Ordinis regularem ex approbatis à locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à iure, vel ab homine quauis causa latis seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumuis grauibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, siue Nobis, & Sedi Apostolicæ etiam in Literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, atque aliàs per quascumque Rom. Pont. prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reseruatis in foro conscientiæ, & hac vice tantum absoluere, & liberare valeant.

Vota quæ commutanda, præter Religion. & Castit.

§. 7. Et insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, iniuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque eiusdem Confessarij arbitrio iniungendis.

Mandat hanc Const. publicari à Prælatis.

§. 8. Quapropter tenore præsentium, in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, & mandamus omnibus, & quibuscumque Ven. Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, & quibuscumque Ordinariis locorum, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent; vt cum præsentium literarum transumpta aut exempla acceperint, illa statim absque vlla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Prouincias, Ciuitates, Oppida, Terras, & loca publicent & publicari faciant, & Cleris, ac populis sibi subiectis solemnes processiones, & supplicationes indicant, & celebrent, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitan. designent.

Excipit nonnullos casus in quibus non intelligit posse dispensari.

§. 9. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta, dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ.

Publice denunciatis hoc Iubilæum non suffragari declarat.

§. 10. Neque etiam iis, qui à Nobis, & Sede Apostolica vel ab aliquo Prælato, seu Iudice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi infra tempus celebrationis huiusmodi Iubilæi satisfecerint, aut cum partibus concordauerint, vllo modo suffragari posse, aut debere.

Contraria remouet.

§. 11. Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absoluendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reseruatur, vt nec etiam similes, vel dissimiles Iubilæi, Indulgentiarum, & facultatum huiusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non conceden. indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, siue institutorum Regularium, iuramento, &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus atque institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut expressio habenda, vel quæuis alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis, ac formam eorum traditam pro seruata habentes, hac vice dumtaxat specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi præcipit.

§. 12. Vt autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deueniant, volumus, vt earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis vbique locorum, & gentium, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis literis, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Pontif. Ann. 13. die 12. Iunij.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCXVII. Pridie Idus Iunij, Pontificatus Nostri Anno 13.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi 1617. Indictione 15. die vero 12. Iunij, Pont. Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. Pauli Diuina prouidentia Papæ V. Anno XIII. Retroscripta literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ Principis Apost. & S. Io. Lateran. ac Cancellariæ Apost. in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis Vrbis per nos August. Braccherium, & Paulum Bartoccium Apost. Curs.

Siluerius Pontirolus Magister Curs.

Prohibitio quòd in actibus publicis asseratur Beatissimam Mariam Virginem in peccato originali fuisse conceptam. CV.

Ad hæc aliam ediderat sanctionem Sixt. IV. in cap. 2. inter Extrauag. Commun. de Reliqu. & vener. Sanctor. comprobatam à Concil. Trident. sess. 5. de Peccat. Orig. in fine. Et alteram Pius V. vt in eius Constitut. 114. Super specula, sup. tom. 2. Et eas innouauerat hic idem Paul. vt in sua Constitut. 97. Regis. hic sup. Quas omnes postea confirmauit, & d. Prohibitionem extendit, & ampliauit etiam ad actus priuatos Gregor. XV. in Constit. 29. Sanctissimus, hic infr. Quam postea declarauit non comprehendere Fratres S. Dominici in alia Constit. Eximij. sub d. Constit. Sanctissimus. posita.

Edita An. D. 1617.

In Generali Congregatione S. Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico in Monte Quirinali coram S.D.N.D. Paulo Diuina prouidentia Papa V. feria 5. die 31. Augusti, anno à Natiuitate D.N. Iesu Christi 1617.

Proœmium.

Sanctiss. D. N. Post longam, & maturam discussionem, auditis votis Illustrissimorum, & Reuerendissimorum DD. Cardinalium contra hæreticam prauitatem Generalium Inquisitorum, re accuratè, ac diligenter perpensa, prouidè considerans, quòd quamuis in Constitutione fel. rec. Sixti IV. super Conceptione Beatiss. Virginis Mariæ, pro submouendis inter Christi fideles scandalis, rixis, & contentionibus edita, à Sancta Tridentina Synodo innouata, & deinde in alia Constitutione sanctæ mem. Pij V. super eadem re, quas simi-

liter Sanctitas sua innotuit cum quibusdam prouisionibus, & adiectionibus pœnarum pro efficaciori earum obseruatione, relinquatur vnicuique libera facultas tenendi, & etiam asserendi vtramque partem, quòd scilicet fuerit, vel non fuerit concepta cum peccato originali, dum tamen neutra, velut erronea, aut hæretica damnetur.

Causa huius Const.

§.1. Nihilominus ex occasione assertionis affirmatiuæ in publicis Concionibus, Lectionibus, Conclusionibus, & actibus publicis, quòd eadem Beatissima Virgo fuerit cum peccato Originali concepta, oriuntur in populo Christiano, cum magna Dei offensa, scandala, iurgia, & dissensiones.

Prohibitio asserendi in actibus publicis B. V. Mariam fuisse conceptam in peccato originali.

§.2. Propterea volens huiusmodi scandalis ex debito sui muneris prouidere, decreuit, & præcepit, ac præsentis Decreti virtute mandat, & præcipit omnibus, & singulis cuiusuis ordinis, & instituti Regularibus, & aliis quibuscumque, tàm Ecclesiasticis, quam sæcularibus personis, cuiusuis conditionis, status, gradus, ordinis, aut dignitatis, tàm Ecclesiasticæ, quam sæcularis, etiam si specialis, specifica, & indiuidua earum esset necessariò mentio facienda; vt in posterum, donec articulus huiusmodi a Sancta Sede Apostolica fuerit diffinitus, vel per Sanctitatem suam, & Sedem Apostolicam fuerit aliter ordinatum, non audeant in publicis Concionibus, Lectionibus, Conclusionibus, & aliis quibuscumque actibus publicis asserere, quòd eadem Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali.

Impositio pœnarum in contrafacientes.

§.3. Contrafacientes autem, eadem Sanctitas sua voluit, & declarauit subiacere debere, & subiecit Censuris, & pœnis contentis in supradictis Constitutionibus suorum Prædecessorum, & sua, ipso facto incurrendis.

Permissio opinionis contrariæ.

§.4. Per huiusmodi tamen prouisionem Sanctitas sua non intendit reprobare alteram opinionem, nec ei vllum prorsus præiudicium inferre, eam relinquens in eisdem statu, & terminis, in quibus de præsenti reperitur, præterquam quoad supra disposita.

Prohibitio illam in actibus publicis impugnandi.

§.5. Vlterius sub eisdem censuris, & pœnis mandans, quòd negatiuam opinionem, videlicet, quòd non fuerit concepta cum peccato originali in prædictis publicis actibus asserentes, aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, seu tractent.

Præseruatio Constit. extra hos casus actuum publicorum.

§.6. Insuper voluit, & expressè mandauit, vt extra hos casus expressos publicorum actuum, in reliquis omnibus supradictæ Constitutiones firmæ, & illæsæ remaneant, & exactè obseruentur perinde, ac si præsens Decretum non emanasset.

Obseruantia huius Const. & derogatio contrariorum.

§.7. Et ita decreuit, & mandauit vbique inuiolabiliter obseruari, non obstantibus in hac parte supradictis Constitutionibus, & aliis omnibus in contrarium facientibus.

Iurisdictio Ordinariorũ, & Inquisitorum in transgressores etiã exemptos.

§.8. Volens, & decernens pro obseruatione, & executione præsentis Decreti, & omnium in eo contentorum, quòd contra huiusmodi trangressores etiam Regulares cuiusuis Ordinis, & Instituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quascumque Ecclesiasticas, & seculares personas cuiuscumque status, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam Ecclesiasticæ, quam secularis, tam Episcopi, & Prælati, Superiores, aliique Ordinarij locorum, quàm hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati Inquisitores procedant, & in eos seuerè animaduertant, tribuens eis, & eorum cuilibet liberam facultatem, & auctoritatem contra eosdem transgressores procedendi, ac pœnis coërcendi, & puniendi.

Publicatio in Vrbe omnes afficiat.

§.9. Voluit demum, ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, quòd præsens Decretum, seu illius exempla ad Valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant perinde, ac si vnicuique personaliter intimata fuissent.

Transumptorum fides.

§.10. Quodque præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Andreas de Pettinis Sanctæ Romanæ, & vniuersalis Inquisitionis Not.

Publicatio P. Ann. 13. die 12. Septembr.

Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi 1617. Indictione 15. die vero 12. mensis Septembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Pauli Diuina prouidentia Papæ V. Anno 13. præsens Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valuas Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ, per me Franciscum de Clericis Sanctissimi D.N. Papæ Curs.

Siluerius Pontirolus Mag. Curs.

Bulla erectionis, & concessionis Monasterij pro Congregatione Monachorum Siluestrinorum Ordinis Sancti Benedicti in Ciuitate Auximana, cum approbatione sanctitatis, & miraculorum S. Siluestri Abbatis fundatoris eiusdem Congregationis. CVI.

Istam Congregationem approbasse scito Innoc. IV. sup. Constitut. 5. Religiosam. tom. 1. Ac de electione Priorum nonnulla statuisse Paul. III. vt Constitut. 38. Exposcit. tom. 1. Et denique hunc Pontificem d. Congregationem omnibus priuilegiis, & gratiis Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium communiuisse, & ornasse, vide hic infr. in Constitut. seq. Religiosorum, quam modo posui tanquam huius Pont. & hic indicatam.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Venerabili Fratri Episcopo Auximano, siue dilecto filio eius Vicario in Spiritualibus Generali salutem, & Apostolicam benedictionem.

Proœmium.

SAnctorum virorum, qui dum in terris agerent, perfectum, ac pium Altissimo exhibuere famulatũ, virtutes ac merita non solum in Cœlis à Domino æternum consequi præmium meruerunt, verum etiam in terris ab Ecclesia Catholica quotidie magis, ac magis glorioso laudum præconio celebrari consueuerunt.

Recensentur merita, ac laudes S. Siluestri Abbatis fundatoris Monachorum Siluestrinorum.

§. 1. Et inter ceteros Cœli Ciues non mediocri laude dignus habetur Sanctus Siluester Cuzolinus, nobilis Auximanus, Congregationis Monachorum Siluestrinorum institutor, quem cum multis virtutibus, & miraculorum insignibus in Ecclesia celebretur, meritò Auximana Ciuitas Ciuem suum in Cœlis gloriosum, etiam in terris præcipua deuotione colere, & venerari, nonumque Templum, ac Cænobium ad eius honorem erigere contendit. Vnde Nos considerantes cuius quantique meriti apud Deum, & homines Sanctus hic abbas extiterit, qui supernæ aspirationem vocationis sequens, & ad propositum sibi brauium infatigabiliter currens, honores Mundi spernens, ac gloriam, asperam Montis Fani incoluit Eremum, vt vni Deo sibique vacaret, è qua postea diuino afflatus Spiritu exiens, breui eos progressus fecit, vt eius nomine per vniuersum Picenum, & alias Prouincias propagato, diuini etiam Numinis gloriam amplificauerit. Nouimus enim quanto pietatis studio, quantoque cœlestis amoris æstu mortales ad omnia pietatis officia excitauerit, quibus virtutibus, humilitate, animi mansuetudine, in proximos charitate, abstinentia, castitate, patientia, aliisque multis floruerit; quæ & quot miracula per eum ille, qui mirabilis est in Sanctis suis, patrauerit, serui sui merita, & sanctitatem signis innumeris attestando. Nam de Sancto hoc viro etiam propheriæ spiritu prædito, illud verè dici poterat, quod de se Christus Dominus prædicabat, Cœci vident, Claudi ambulant, Surdi audiunt, Leprosi mundantur; vt forrasse nihil mirum sit, quòd illi Dei Mater Maria sua ipsa manu, nouo inauditoque, sed indubitato, post hominum memoriam gratiæ genere, Filium suum sub augustissimo Eucharistiæ Sacramento latentem,

tentem, porrexit. Quapropter multa illi postea Templa erecta, & innumera ad eius sepulchrum vota suspensa sunt, vt non immeritò felicis recordationis Clemens Papa VIII. prædecessor noster, Sanctum hunc virum Martyrologio Romano inseri adscribi, & Nos in sanctorum Monachorum Abbatum numerum retulimus. Eius verò memoria vsque ad hæc sæcula in benedictione est, & hæreditas sancta Nepotes eius, eo quòd prædictam venerabilem Monachorum Congregationem de suo nomine Siluestrinorum nuncupatam, sub Regula S. Benedicti instituens, per piæ memoriæ Innocentium Papam IV. etiam prædecessorem nostrum approbatam, quam etiam Nos communicatione priuilegiorum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium communiuimus, eius alumni religiosam, ac laudabilem agentes vitam, in agro Dominico operam suam strenuè collocant, Christianam pietatem sana doctrina, & virtutum exemplis promouentes.

Hac Innoc. Constit. est. sup. 1. &c. Hanc Paul. huius Constit. habes hic subsequentem.

§. 2. Pia igitur consideratione huiusmodi ad ea libenter intendimus, per quæ fabricatum Ecclesiæ, ac Monasterij in eadem Ciuitate ad honorem ipsius S. Siluestri nouiter erigendi perfectioni, ac personarum in eo sub suaui Religionis iugo altissimo famulantium, vt bonarum artium, & Theologiæ Studiis vacare possint, commoditati, & vtilitati cum diuini cultus augumento valeat salubriter prouideri.

Causa huius Constit.

§. 3. Dudum siquidem omnia beneficia Ecclesiastica, cum cura, & sine cura, apud Sedem Apostolicam tunc vacantia, & antea vacatura, collationi, & dispositioni nostræ reseruauimus, decernentes ex tunc irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

His Pont. reseruauit sibi omnia beneficia vacatura.

§. 4. Cum itaque postmodum Parochialis Ecclesiæ S. Andreæ Auxim. per liberam resignationem dilecti filij Ioannis Baptistæ Blaxini, nuper ipsius Ecclesiæ Rectoris, de illa, quam tunc à triennio, & vltra obtinebat, in manibus nostris sponte factam, & per Nos admissam, apud Sedem eamdem vacauerit, & vacet ad præsens, nullusque de illa præter Nos hac vice disponere potuerit, siue possit, reseruatione & decreto obsistentibus supradictis.

Et postea ei liberè resignata fuit Parochialis Ecclesia S. Andreæ à D. Io. Bapt. illius Rectore.

§. 5. Et sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Sebastiani Fabrini Generalis, & Maximi de Vbaldis Procuratoris Generalis Monachorum Siluestrinorum huiusmodi, petitio continebat, dilecti Filij Communitas, & homines, ac populus Ciuitatis Auximanæ prædictæ, ob maximum pietatis, & deuotionis studium, quo S. Siluestrum Abbatem Conciuem suum, & Congregationis huiusmodi auctorem, atque institutorem semper prosecuti sunt, diu multumque exoptauerunt, eosdem Siluestrinos Monachos intra sua mœnia euocare, atque complecti, & coacti inopia eorum Religiosorum hominum Monachorum, præcipuè quorum apud illos nulla extant Monasteria; qui studeant spiritualibus exercitationibus, concionibus, & sermonibus de rebus diuinis instituendis, conscientiæ casibus explanandis, Scripturæ sacræ declarandæ, quique etiam operam collocent in Philosophiæ, & Theologiæ disciplinis tradendis, ac explicandis. Nemo enim in tanta Ciuitate est siue Secularium, siue Regularium, qui huiusmodi munia obeant, & qui propterea dies, ac noctes Ecclesiæ psallendo, Missarum solemnia celebrando, adolescentium animis Christiana Doctrina imbuendis, & tum Confessionum audiendarum, tum etiam Eucharistiæ Sacramentis administrandis, ea, qua par est, religione, & diligentia inseruiant. Vnde cum nullus nec capacior, nec commodior locus existeret, proximum Parochiali Ecclesiæ prædictæ supradictis Monachis Monasterium à fundamentis extruxerunt, & in eo sex eorumdem Monachorum Religiosi sub Prioris regimine, Regularique obseruantia degentes maxima cum populi frequentia, ac Religionis progressu omnia supradicta munia peragunt, & prosequuntur, aliisque pietatis, & charitatis operibus se exercent, & de cetero exercere, magisque in dies augeri, & ampliari ad Dei omnipotentis gloriam, & animarum salutem desiderant. Verùm quia habitationes Monasterij huiusmodi angustæ, & minus capaces sunt, vt ibi prædicti, aliique Monachi eorum numero cupientes aggregari, recipi possint, pium hoc, & laudabile propositum satis commodè exequi, & adimplere nequeunt, nisi eis aliunde prouideatur. Cum autem sicut eadem petitio subiungebat, si Parochialis Ecclesia prædicta cum eius domo rectorali, quæ augustissimè existunt, & maxima reparatione indigent, & intra ambitum ipsius Monasterij comprehenduntur, Abbati, seu Priori, & Monachis prædictis, quibus illarum iam vsus concessus est, perpetuo concederetur, ac illius cura Parochialis, quæ viginti domorum circiter extitit, ad aliam Parochialem Auximanam vicinam, & tibi benè visam transferretur, ac alia quæ sequuntur fierent, ex hoc profectò dictorum Monachorum commoditatibus in tot piis, & laudabilibus operibus exercendis, illorumque huiusmodi Congregationis augmento, & stabilimento, cum Dei laude, & seruitio plurimum consuleretur, pro parte Sebastiani Generalis, & Maximi prædictorum asserentium, dictum Io. Baptistam Ecclesiam Parochialem huiusmodi à triennio, & vltra obtinuisse, vt præfertur, & aliunde cum infrascriptis commodè viuere valere; fructus vero, redditus, & prouentus eiusdem Parochialis Ecclesiæ vigintiquatuor ducatorum auri de Camera, secundum communem æstimationem valorem annuum non excedere. Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ipsius Parochialis Ecclesiæ decori, & diuini cultus in ea incremento, institutique regularis ipsius Congregationis propagationi opportuna ratione consulere, ac aliàs in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quam dd. Monachi supplicarunt Pont. applicari ipsorum Monasterio ex causis: & curam illius transferri in vicinam Parochialem Ecclesiam.

§. 6. Nos igitur certam de præmissis notitiam non habentes, ipsosque Sebastianum Generalem, & Maximum, ac eorum quemlibet à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi, ac Communitatis, & hominum, ac populi prædictorum supplicationibus inclinati, fraternitati tuæ Frater Episcope, seu discretioni tuæ fili Vicari per Apostolica scripta mandamus, quatenus constito prius tibi de præmissis, in Parochiali Ecclesia prædicta siue præmisso, siue alio quouis modo, aut ex alterius cuiuscumque personæ, seu per similem, vel aliam, vel liberam resignationem dicti Io. Baptistæ, vel cuiusuis alterius de illa in Romana curia, vel extra eam etiam coram Notario publico, & testibus sponte factam, aut constitutionem recolendæ memoriæ Ioannis PP. XXII. similiter prædecessoris nostri, quæ incipit. Execrabilis; vel assecutionem alterius beneficij Ecclesiastici quauis auctoritate collati, vacet; etiamsi tanto tempore vacauerit, quòd eius collatio iuxta Lateranensis Statuta Concilij ad Sedem prædictam legitimè deuoluta, ipsaque Parochialis Ecclesia dispositioni Apostolicæ specialiter, vel aliàs generaliter reseruata existat, & super ea inter aliquos lis, cuius statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodo eius dispositio ad Nos hac vice pertineat, nomen, titulum & denominationem Rectoris perpetuò dicta auctoritate nostrà supprimas, & extinguas.

Ideò Pont. mandat dictam Ecclesiam supprimi, & extingui.

§. 7. Illisque sic suppressis, & extinctis, & ad hoc vt Ecclesiæ, illiusque domus Rectoralis vsus perpetuò Abbati, seu Priori, & Conuentui Monasterij huiusmodi liber omninò, & absolutus remaneat, ab ipsa Ecclesia S. Andreæ omnem curam animarum dilectorum filiorum illius Parochianorum nunc, & pro tempore existentium, illiusque exercitium, & vsum, etiam perpetuò eadem auctoritate nostra abdices, & separes; necnon curam, & exercitium huiusmodi ad aliam Parochialem Ecclesiam Auximanam vicinam, & opportunam, ac tibi beneuisam, accedente tamen dilectorum filiorum illius Rectoris, & Parochianorum consensu, ita vt illi, & eius Rectori pro tempore existenti de cetero subsint, & dictus Io. Baptista ex nunc ab ipsius Ecclesiæ S. Andreæ seruitio, & residentia apud eam facienda, ac omnibus, & singulis functionibus, officiis, exercitiis, oneribus, & obligationibus Parochialibus tuta conscientia liber, atque expensus censeatur; similiter perpetuò prædicta auctoritate nostra transferas; ac eidem Ecclesiæ, ad quam prædicta cura transferri contigerit, ex nunc prout ex tunc, & è contra postquam cura prædicta translata

Curamque animarum transferri in aliâ Ecclesiâ cum assignatione emolumentorum, ex tali cura prouenientium.

translata fuerit, omnia, & singula emolumenta incerta ex curæ animarum exercitio in primodicta Ecclesia prouenientia, & lucrari solita, ac etiam decimas post obitum tamen dicti Io. Baptistæ, quæ illi eius vita durante reseruatæ sint, esse censeantur; ita quòd liceat illius Rectori pro tempore existenti per se, vel per alium seu alios suo, ac secundodictæ Ecclesiæ nomine emolumenta incerta ex nunc & post obitum dicti Io. Baptistæ decimas huiusmodi, quæ valorem annuum septem ducatorum similium, vel circa, vt etiam asseritur, constituunt, percipere, exigere, & leuare, ac in suos vsus, & vtilitatem conuertere pariter perpetuo auctoritate nostra prædicta applices, & appropries.

Eamque sine cura predicta vnà cũ domo Rectorali, Reliquiis, ac supellectilibus tam sacris, quàm profanis dd. Monachis & d. Monasterio concedi, & assignari.

§. 8. Ecclesiam verò S. Andreæ sine cura remanentem, cum illius domo rectorali huiusmodi, cuius quidem domus valor in proprietate quinquaginta ducatorum huiusmodi summam non excedit, & ex qua, si locaretur, vsque ad sex ducatos huiusmodi quotannis, vt pariter asseritur, perciperetur, Abbati, & Conuentui prædictis, cum paramentis, & ornamentis Ecclesiæ primodictæ, illiusque Sacristiæ, ac omni & quacumque sacra, profanaque supellectili, Sanctorum corporibus, & aliis Reliquiis quantumuis insignibus, & principalibus, ceterisque rebus in primodicta Ecclesia, illiusque Sacristia existentibus pro eorum vsibus, & exercitiis, itidem perpetuò eadem auctoritate nostra concedas, & assignes; ita quòd liceat Abbati, & Conuentui Monasterij, nunc, & pro tempore existentibus, Ecclesiæ S. Andreæ, ac domus, aliorumque præmissorum huiusmodi corporalem, realem, & actualem possessionem per se., vel per alium, seu alios, eorum, & Congregationis huiusmodi nomine apprehendere, & perpetuò retinere, illisque vti, & gaudere, Diœcesani loci, vel cuiusuis alterius licentia desuper minimè requisita.

Verumque beneficium simplex in illa, seu alia Ecclesia pro vno Presbytero seculari ad subeunda onera predicta Ecclesiæ suppressa subeunt erigi.

§. 9. Præterea in prædicta S. Andreæ, seu alia Ecclesia tibi beneuisa, vnum perpetuum simplex, & personalem residentiam non requirens beneficium sub eiusdem S. Andreæ, seu alia inuocatione, pro vno Clerico, seu Presbytero seculari, perpetuò futuro illius beneficiato, qui reliqua primodictæ Ecclesiæ, illiusque Rectoris præter curæ animarum, & Sacramentorum Ecclesiasticorum administrationis incumbentia onera supportare teneatur, etiam perpetuò, sine tamen alicuius præiudicio, prædicta auctoritate nostra erigas, & instituas.

Pro eius dote assignādo omnia predicta Ecclesia emolumenta, præter translata.

§. 10. Illique sic erecto, & instituto pro eius dote, & futuri beneficiati, onerumque illi incumbentium supportatione, omnia, & singula alia primodictæ Ecclesiæ bona, fructus, redditus, prouentus, iura, & actiones, præterquam abdicata, & translata, & concessa, & assignata, à primodicta Ecclesia dismembrando, & separando in perpetuum, auctoritate nostra huiusmodi applices, & appropries. Ita quòd futurus beneficiatus prædictus eorum possessionem etiam apprehendere, illaque habere, percipere, & consequi, ac in suos vsus, & vtilitatem conuertere absque alicuius alterius licentia liberè possit, & valeat.

Et huiusmodi beneficium d. Io Bapt. si idoneus extiterit cum suis honoribus, & oneribus conferri.

§. 11. Et nihilominus beneficium prædictum, cuius, & illi forsan annexorum fructus, redditus, & prouentus quatuordecim ducatorum parium secundum æstimationem prædictam valorem annuum, vt pariter asseritur, non excedunt, à primæua erectione, & institutione huiusmodi vacans, dicto Io. Baptistæ, postquam tamen per diligentem examinationem dictum Io. Baptistam ad hoc idoneum esse repereris, super quo conscientiam tuam oneramus, prædicta auctoritate nostra conferas, & assignes, inducens per te, vel alium, seu alios, eumdem Io. Baptistam, vel Procuratorem suum eius nomine in corporalem possessionem beneficij, ac annexorum, iuriumque & pertinentiarum prædictorum; ac defendens inductum, amoto exinde quolibet illicito detentore; ac faciens, Io. Baptistam, vel pro eo Procuratorem prædictum ad beneficium huiusmodi, vt est moris, admitti, sibique de illius, ac annexorum eorumdem fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, & obuentionibus vniuersis integrè responderi; contradictores auctoritate nostra prædicta, appellatione postposita, compescendo.

In contrariū facientibus derogat.

§. 12. Non obstantibus præmissis, & nostra de exprimendo vero annuo valore secundum æstimationem prædictam, tam beneficij vniendi, quàm illius, cui fit vnio, necnon piæ memoriæ Bonifacij PP. VIII. similiter prædecessoris nostri, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis contrariis quibuscumque: aut si aliqui super prouisionibus sibi faciendis de huiusmodi, vel aliis beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus speciales, vel generales dictæ Sedis, aut Legatorum eius literas impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem, reseruationem, & decretum, vel alias quomodolibet sit processum, quas quidem literas, & processus habitos, per easdem, ac inde secuta quæcumque ad prædictam Ecclesiam S. Andreæ volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quoad assecutionem beneficiorum aliorum præiudicium generari.

Clausulam præseruatiuam adiungit.

§. 13. Nos enim quoad resignationem, prout est, si attentatum forsan est hactenus, vel in posterum, & quoad illam, & alia præmissa huiusmodi, dictusque Io. Bapt. ad hoc repertus fuerit idoneus, ex nunc perinde irritum decreuimus, & inane, si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, ac si die datæ earumdem præsentium dicto Io. Bapt. ad id reperto idoneo de beneficio huiusmodi mandauissemus prouideri.

Datum Tusculi Anno Incarnationis Dominicæ 1617. 9. Kalendas Octobris, Pontificatus nostri Anno tertiodecimo. *D. P. An. 13. 23. Septembr.*

Sequitur extensio cuiuscumque gratiæ, & priuilegij Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium ad prædictam Congregationem cum omnibus restrictionibus.

PAVLVS PAPA V. *Edita An. D. 1606.*

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Religiosorum virorum altissimo famulantium profectui, quantum cum Domino possumus, paterna charitate prospicere cupientes, priuilegia, & gratias aliorum Ordinum, & Congregationum Regularium Religiosis concessa, libenter illis communicamus, & ad eos extendimus, cum id conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa huius Const.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti filij Iacobus Mercatus Magister Generalis, & Monachi Congregationis Siluestrinorum Ordinis S. Benedicti Nobis nuper exponi fecerunt, Congregatio præfata nulla, aut pauca priuilegia, gratias, & indulta, quibus ipsius Congregationis Religiosi fruuntur, habeat, & propterea, vt maiori cum spiritus feruore, & animorum quiete Deo seruire possit, cupiant Magister Generalis, & Monachi prædicti priuilegia, gratias, & indulta huiusmodi, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium Ordinibus, & Congregationibus, ac eorum Monasteriis, domibus, locis, & personis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, quomodolibet concessa, ad eorum Siluestrinorum Congregationem, illiusque Monachos, & personas extendi, illaque eis communicari. Ideò pro parte dicti Iacobi Magistri Generalis, & Monachorum prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Communicatio omnium gratiarum & priuilegiorum, quorumcumque Ord. Mendicantiū, & non Mendicantium, cum eorum restrictionibus.

§. 2. Nos igitur Congregationem Siluestrinorum prædictam, eiusque Monachos, & personas quascumque ob eorum regularem disciplinam specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, ac singulorum priuilegiorum, & gratiarum, & literarum desuper confectarū huiusmodi tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, & quemlibet eorumdem Religiosorum à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de consilio Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super consultationibus, & negotiis Episcoporū, & Regularium deputatorum, omnia & singula priuilegia, prærogatinas, concessiones, facultates, exemptiones, immunitates, indulta, ceterasque gratias spirituales, & temporales,

tales, ac tam coniunctim, quàm diuisim, & alias quomodolibet, quibusuis Mendicantium, & non Mendicantium Ordinum Congregationibus, ac tam virorum, quàm mulierum Monasterijs, domibus, & regularibus locis in quibuscumque Mundi partibus consistentibus, illorumque Superioribus, Fratribus, Monachis, personis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros huiusmodi, ac Nos, & Sedem eamdem, & per viam communicationis, vel extensionis, aut aliàs concessa, ac quibus singulæ Congregationes prædictæ, earumque Monasteria, domus, & loca, ac Superiores, Fratres, & Monachi, & personæ huiusmodi de iure, vsu, consuetudine, vel priuilegio, aut concessione Apostolica, vel alia quauis auctoritate, aut alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, & gaudent, ac vti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum (quatenus sint in vsu, & non sint reuocata, neque sub aliquibus reuocationibus comprehensa, ac sacris canonibus, & Concilij Tridentini decretis, seu particularibus Constitutionibus eiusdem Congregationis Siluestrinorum non contrarientur) ad prædictam Siluestrinorum Congregationem, ita vt illa, eiusque tam virorum, quam mulierum hospitalia, Conuentus, seu regulares domus, illarumque Priores, Superiores, Officiales, Fratres, Ministri, & aliæ personæ nunc, & pro tempore existentes, præmissis omnibus, & singulis æquè, ac pariformiter, & sine vlla prorsus differentia vti, frui, potiri & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, ac si in illa dictæ Siluestrinorum Congregationis, illiusque Monasterijs, Hospitalibus, Conuentibus, & domibus regularibus, ac Superioribus, Officialibus, Fratribus, Ministris, & aliis personis prædictis specialiter, & expressè, ac principaliter, non autem ad instar, concessa, ac præsentibus de verbo ad verbum inserta fuissent, auctoritate, & tenore præmissis perpetuò extendimus, illaque omnia, & singula dictæ Siluestrinorum Congregationi, illiusque Monasterijs, Hospitalibus, Conuentibus, ac regularibus domibus, necnon Prioribus, Superioribus, Officialibus, Fratribus, Ministris, & personis prædictis quibuscumque (exceptis tamen Priuilegiis Monachorum S. Benedicti, per quæ eidem Ordini indulgentiæ conceduntur, ac etiam excepta facultate eligendi, & deputandi Conseruatores Religiosis, & Monachorum) communicamus.

Prima restrictio dictæ communicationis.

Secunda restrictio.

Tertia restrictio.

Clausula sublata cum decreto irritanti.

§. 3. Decernentes, sic, & non aliter, per quoscumque Iudices quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid secus super his à quocumque quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Mandat protectori, vt faciat ea omnia obseruari omnibus opportunis remediis appellatione postposita, etiam inuocato auxilio brachij secularis.

§. 4. Quocirca dilecto filio moderno & pro tempore existenti dictæ Siluestrinorum Congregationis Protectori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, solemniter publicans, ac dictæ Siluestrinorum Congregationis Monachis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra præsentes, & in eis contenta huiusmodi firmiter obseruari, ac singulos, quos ipsæ literæ concernunt, illis pacificè frui, & gaudere; non permittens eos, vel eorum aliquem desuper contra præsentium tenorem per quoscumque etiam locorum Ordinarios, quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel impediri; Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, & censuras Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias pœnas, aliaque opportuna iuris, ac facti remedia, appellatione postposita compescen. Inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Contrariorum derogatio.

§. 5. Non obstan. quibusuis Apostolicis, ac in prouincialibus, & in synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon Mendicantium, & non Mendicantium Ordinum, Congregationum, Monasteriorum, & Regularium domorum, & c. iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritan. & aliis decretis in genere vel in specie, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, ac insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hàc vice dumtaxat harum serie specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 6. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo dictæ Siluestrinorum Congregationis, vel illius Protectoris obsignatis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. R. A. d. 23. Nouemb.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 23. Nouembris MDCVI. Pont. nostri anno 2.

CVII.

Quod Fratres Capuccini Ordinis Minorum S. Francisci in publicis processionibus vbique locorum Crucem propriam deferre possint.

Horum Fratrum Institutionis approbationem edidit Clemens VII. in sua Const. 21. Religionis. sup. tom. 1. vbi de eorum materia plene notatum est. Et prohibitionem deferendi ipsorum habitum, vel consimilem edidit Gregor. XV. vt inf. in eius Const. 15. Ex iniuncto. vbi etiam similem Greg. XIII. Const. habes insertam. Quod vero isti Fratres sint verè Fratres Minores ex Ordine S. Francisci, declarauerat idemet Paul. in Const. 54. Ecclesiæ, hic sup. & S. D. N. Vrb. VIII. in Const. 68. Salutaris, hic inf. vbi notabo.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1617.

Proœmium.

PAstoralis officij, quo diuina dispensatione nullo nostro merito fungimur ratio postulat, vt Religiosorum, maximè strictioris Obseruantiæ, paci, & quieti, quantum Nobis ex alto conceditur, opportunè consulamus.

Causa huius Const.

§. 1. Cùm itaque sicut dilectus filius Procurator generalis Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, nonnullæ rixæ & dissensiones inter Fratres d. Ordinis, & dilectos etiam filios Fratres Ordinis Fratrum Minorum Conuentualium S. Francisci, dum primodicti Fratres in processionibus publicis sub eorumdem Fratrum Minorum Conuentualium Cruce incedunt, interdum oriantur.

Indultum horum Fratrum deferendi Crucem propriam in processionibus.

§. 2. Nos omnem rixarum, & dissensionum prædictarum materiam submouere volentes, dictosque Fratres Minores Capuccinos nuncupatos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Card. negotiis Regularium præpositorum consilio, eisdem Fratribus Minoribus Capuccinis nuncupatis, quod vbique locorum in publicis Processionibus huiusmodi, Crucem propriam ad formam constitutionis fel. rec. Gregorij Papæ XIII. prædecessoris nostri, quæ incipit; Exposcit Pastoralis officij, &c. deferre possint, & valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Illa Gregor. XIII. continetur 48 supra tom. 2. Bular.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogat.

§. 4. Nonobstantibus constitutionibus, & ordinationibus

bus Apostolicis, necnon vtriusque Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.5. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 13. die 12. Octob.

Datum Tusculi sub annulo Piscatoris, die 12. Octobris 1617. Pontificatus nostri anno 13.

CVIII. Innouatio, & declaratio constitutionum Sixti V. & Clem. VIII. De non alienandis bonis in Forenses, ac Castris, & aliis Iurisdictionalibus, tam in Forenses, quàm in Subditos, absque præcedente Sedis Apostolicæ licentia in scriptis obtinenda.

Huius Sixti constitut. est sup. tom. 2. & Clement. VIII. in tom. 3.

Istorum Pontificum constitutiones nouissimè confirmauit, innouauit, declarauit, & extendit etiam ad Castra diruta, Tenutas, & Prædia, etiam non Iurisdictionalia in confinibus loci Iurisdictionalis, & ad bona in Statu Ecclesiastico in confinio Principum exterorum sita, necnon ad eorum locationes, aut censuum annuorum super præmissis impositiones, vel iam impositorum venditiones, S. D. N. Vrbanus VIII. infra in sua const. 65. Decernens: vbi etiam notabo.

Edita An. D. 1617.

PAVLVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis munus, quod infirmitatem nostram gerere diuina clementia voluit, Nos admonet, vt sicut rationis exigit ordo, Nos qui aliis sua tribui procuramus, Sedis etiam Apostolicæ iura tueamur, & status, ac Subditorum nostrorum vtilitati, & tranquillitati consulamus, ac proinde, vt ea, quæ à Rom. Pont. prædecessoribus nostris prouide constituta comperimus, illibata perpetuò persistant, omnem ea cludendi viam Apostolicis declarationibus, ac nouis dispositionibus præcludimus, & Apostolico munimine roboramus, ac aliàs disponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Sixtus vt in rub. prohibuit absque licentia Sedis Ap. bona in statu Eccl. siastico existentia alienari in forenses, & castra, fortalitia ac feudalia & iurisdictiones alienari in quoscumque.

§.1. Siquidem licet olim fel. rec. Sixtus Papa V. prædecessor noster, vt ditionis temporalis Sedis Apostolicæ, eiusque Subditorum conseruationi, & commodo prospiceret, Ciuitates, Oppida, Castra, Feuda, Iurisdictiones, ac bona quæcumque stabilia, vel immobilia in statu Ecclesiastico existentia, absque sua & Sedis Apostolicæ licentia, quibuscumque forensibus, & extraneis eidem Sedi non subditis, vendi, permutari, vltra triennium locari, in emphyteusim, feudum, liuellum, pignus, seu precarium concedi. Necnon Ciuitates, Castra, & Oppida, multoque magis fortalitia, feudalia, & iurisdictiones in eodem statu Ecclesiastico consistentia, & consistentes, tam in exteros, vel forenses, quàm in alios quoscumque, etiam subditos, nisi de expressa præcedente sua, & Rom. Pont. pro tempore existentis licentia, vendi, permutari, vel donari prohibuerit; ac alia statuerit, & ordinauerit, prout in suis sub dat. Romæ apud S. Marcum, anno Incarnationis Dominicæ 1585. Kal. Iulij, Pontificatus sui anno 1, expeditis literis plenius continetur.

Clem. VIII. vt in rubr. eam legem declarauit, & extraxit.

§.2. Ac subinde à rec. mem. Clemente Papa VIII. similiter prædecessore nostro emanauerint literæ tenoris subsequentis, videlicet.

Clemens Episcopus, Seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Romanum decet Pontificem, &c.

Tenor est supra insertus in par. 3. Bullarij.

Illa tamen male interpretabantur.

§.3. Nihilominus, quia postmodum experientia compertum fuit, amplius prouidendum esse, ne tam ab extraneis, & forensibus, quàm à subditis nostris prohibitiones, ac constitutiones, & literæ eorumdem Sixti, & Clementis prædecessorum variis, & alienis ab eorum mente interpretationibus subuerti, & diuersis conuentionibus, etiam palliatis, in iis, quæ circa alienationem Ciuitatum, Castrorum, Oppidorum, & locorum iurisdictionalium, nonnisi præcedente nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis licentia facienda, disponunt, fraudibus eludi possint.

Illas ideo hic Pont. approbat, & innouat.

§.4. Nos tam ex iis, quæ in constitutionibus prædictis continentur, quàm ex aliis iustis, & rationabilibus causis animum nostrum mouentibus, præmissis, aliis infrascriptis opportunis remediis occurrere volentes, necnon præfatarum Sixti, & Clementis prædecessorum huiusmodi literarum tenores præsentibus pro expressis habentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione easdem literas Sixti, & Clementis prædecessorum approbamus, & confirmamus, illasque innouamus, ac inuiolabiliter obseruari mandamus.

Declaratque & ampliat in permutationibus, donationibus, etiam reseruato beneplacito Sedis Apost. &c.

§.5. Præterea easdem constitutiones, quatenus etiam in subditis bona alienari absque Sedis Apostolicæ licentia vetant, declarantes, & quatenus opus sit, etiam extendentes, constitutiones huiusmodi in venditionis, permutationis, & donationis contractibus, etiam cum pacto de retrouendendo, seu retrocedendo, vel etiam reseruato nostro, & Apostolicæ Sedis beneplacito, aut etiam correspectiuis, seu connexis, vel sub locationis, aut alterius contractus nomine palliatis, super præfatis Ciuitatibus, Castris, Oppidis, & multo magis Fortalitiis, & quibuslibet locis iurisdictionalibus, vel feudalibus, intra limites Status Ecclesiastici consistentibus, illorumque dominio, & possessione, iurisdictioneque, ac iurisdictionis exercitio quomodolibet, & quauis occasione, prætextu, vel causa, etiam necessaria, etiam subhastationis, adiudicationis, & dationis in solutum, etiam iudicialis faciendis obtinere, & inuiolabiliter obseruandas esse, ita videlicet, quòd nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis expressa licentia priùs in scriptis impetrari, & in actu celebrationis contractus realiter apud Notarium exhiberi, & dimitti debeat, & non aliàs decernimus, statuimus, & ordinamus.

Contrauenientib. pœnas infligit, & contractus annullat.

§.6. Quòd si quis ad aliquam alienationem deuenerit contra formam præsentis constitutionis, alienatio, seu contractus sint ipso iure nulli, nullumque sortiantur effectum, & nihilominus alienans, ac contrahens pœnam præfatæ Clementis prædecessoris constitutionis incurrat, nempe cadat ab omni iure suo, & intelligatur ipso iure absque alia declaratione priuatus omni sua possessione, eiusque vita durante, fructus, & commoditas, vt supra alienatæ rei, translatæ, aut grauatæ spectent pleno iure ad Sedem, & Cameram Apostolicam; ita quòd eo ipso Camera Apostolica possit bona præfata propria auctoritate capere, & penes se retinere, viuentibus ita contrahentibus; ipsis verò defunctis, eadem Castra, Oppida, & iurisdictiones, aliaque supradicta ad eos, ad quos de iure, si disponentes ab intestato decessissent, vel contractus huiusmodi facti non fuissent, peruenire deberent, omnino perueniant.

Notariis harũ alienationum instrumenta conficientibus pœnas imponit.

§.7. Tabelliones verò, & Notarios, etiam de numero participantium, & alios quoscumque, instrumenta, & scripturas huiusmodi conficientes, & formam huiusmodi non seruantes, seu illas Sedi, & Cameræ Apostolicæ non reuelantes, nec exhibentes, pœnam falsi, ac priuationis nedum exercitij, sed officij, & tituli Tabellionatus, ac Notariatus, aliorumque Officiorum, quæ obtinent, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, & alia in posterum exercenda, eo ipso incurrere decernimus.

Et ita & non aliter iudicari mandat.

§.8. Sicque, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Obseruantiã huius legis, Officialibus iniungit.

§.9. Iniungentes, & mandantes eisdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, ac Iudicibus, nunc, & pro tempore

tempore in toto statu Ecclesiastico existentibus, & eorum cuilibet, vt declarationem, extensionem, decretum, inhibitionem, præceptum, mandatum, statutum, & ordinationem nostram huiusmodi in eodem statu Ecclesiastico ab omnibus ad quos spectat, & spectabit, perpetuo obseruari mandent, & faciant; Contraditores quoscumque opportunis iuris, & facti remediis, appellatione postposita, compescendo.

Contrariisque derogat. §. 10. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ præfati Sixtus, & Clemens prædecessores in suis literis præfatis voluerunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicationem Bullæ, & eius effectum subnectit. §. 11. Volumus autem, vt præsentes, postquam in valuis Ecclesiæ Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon in acie Campi Floræ affixæ, & publicatæ fuerint, quoscumque tam præsentes, quam absentes, & vbicumque etiam extra statum nostrum Ecclesiasticum existentes, perinde obligent, & arctent, ac si vnicuique eorum nominatim intimatæ fuissent.

Transumptis credi iubet. §. 12. Ac etiam volumus, vt earum exemplis etiam impressis, manu Notarij publici, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique locorum in iudicio, & extra habeatur, quæ ipsismet præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionem pœnalem subiungit. §. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum confirmationis, innouationis, declarationis, extensionis, decretorum, inhibitionis, præcepti, mandatorum, voluntatum, statuti, & ordinationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

D. P. An. 13. die 20. Nouembr. Dat. Romæ apud S. Mariam maiorem, anno Incarnationis Dominicæ 1617. xij. Kal. Decembris, Pontificatus Nostri anno 13.

Publicatio. *Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi 1617. Indictione 15. die vero 29. mensis Decembris, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. Nostri, D. Pauli Diuina prouidentia Papæ V. Anno eius decimotertio, supradicta literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum S. Ioan. Lateranen. & S. Petri Principis Apostolorum de Vrbe, necnon in acie Campi Floræ, per nos Augustinum Bracherium, & Pompilium Corsettum Apostolicos Cursores.*

Siluerius Ponterolus Mag. Cursor.

CIX. Confirmatio Statutorum, seu Capitulorum Confraternitatis Coquorum, ac Pasticeriorum sub inuocatione Annunciationis beatissimæ Mariæ Virginis in Ecclesia sanctorum Vincentij, & Anastasij de Vrbe.

De forma aggregandi Confraternitates habes sup. in Clem. VIII. const. 115. Quæcumque. hic sup.

PAVLVS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Pias Christi fidelium Confraternitates ad pietatis, & Christianæ charitatis opera exercen. canonice institutas, vt in eorumdem piorum operum exercitio confoueantur, specialibus gratiis libenter prosequimur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Narratur quod ab isto Confr. condita fuerunt nonnulla Statuta pro felici ipsius directione, eorumque approb. à Vic. Vrbis obtinuerunt. §. 1. Sanè nomine dilectorum filiorum Officialium, ac Confratrum Confraternitatis Coquorum, ac Pasticeriorum nuncupatæ, sub inuocatione Annunciationis B. Mariæ Virginis in ecclesia SS. Vincentij, & Anastasij Regionis Arenulæ de Vrbe canonice institutæ, Nobis nuper expositum fuit, quòd ipsi pro felici, prosperaque Confraternitatis huiusmodi directione nonnulla statuta condiderunt, illaque in vnum volumen compilata, dilecto filio nostro in Vrbe Vicario in spiritualibus Generali approbari, & confirmari obtinuerunt, tenoris subsequen. videlicet.

Tenor Cap. est his subsequis. *Capitoli della Venerabile Compagnia de Cochi, è Pasticcieri di Roma.*

Omittitur tenor Statutorum, quia poteris reperire apud ipsos Confratres.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subiungebat Officiales, & Confratres prædicti statuta huiusmodi pro firmiori eorum subsistentia, & validitate Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri plurimum desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, vt eorum votis in præmissis annuere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Officiales, & Confratres prædictos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, statuta prædicta Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

§. 3. Ipsaque statuta in eadem Confraternitate à modernis, & pro tempore existentibus illius Confratribus perpetuò obseruari debere, acirritum, & inane si, secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. *Ac clausula perpetuæ obseruantiæ, & decreto irritanti.*

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. *Cum derogatione contrariorum.*

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 20. Decembris 1617. Pontif. Nostri anno 13. *Dat. P. An. 13 die 20. Decemb.*

Extensio Indulti recitandi Officium beati Philippi Benitij Florentini Ordinis Fratrum Seruorum B. Mariæ Professoris, pro Regularibus, & secularibus ciuitatis Tudertinæ.

Hunc Philippum pro Beato venerari, ac eius festum sub duplici Officio die 23. Augusti quotannis celebrari posse concesserat Fratribus d. Ordinis Leo X. vt const. seq. Et postea Lectiones proprias in Matutinis diei festi d. Beati recitandas approbauit iste Paulus, hic in const. seq. Eximia. Ac deinde huiusmodi concessionem ampliauit, & extendit ad omnes tam Regulares, quàm seculares personas Ciuitatis Florentiæ, vt in const. subseq. Domini nostri. Quas omnes const. hic posui, tum quia opportunas censui, tum quia nondum antea reperiri potuerunt.

PAVLVS PAPA V. *Edita An. D. 1618.*
Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Domini Nostri Iesu Christi, qui seruos suos æternæ gloriæ præmio donat in Cælis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ex iniuncto Nobis pastoralis officij debito, libenter procuramus, vt eorumdem seruorum Christi honos, & veneratio in terris promoueatur; ideoque fidelium votis, quæ peculiarem erga illos cultum respiciunt, fauorabiliter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. *Exordium.*

§. 2. Sane nomine dilectorum filiorum Communitatis, & hominum Ciuitatis nostræ Tudertin. ac Aurelij Raphaëlis Ordinis Fratrum Seruorum B. Mariæ Procuratoris generalis, Nobis nuper expositum fuit, quòd ipsi ex singulari, quem erga B. Philippum Benitium eiusdem Ordinis Professorem gerunt, deuotionis affectu, ac aliàs ad augendam fidelium erga illum deuotionem, Officium de eodem B. Philippo alias à Nobis per nostras in simili forma Breuis sub die 12. Octobris 1606. expeditas literas approbatum, in prædicta Ciuitate, vt infra recitari posse summopere desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, vt de opportuna sibi in præmissis licentia prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. *Institerunt insuper eidem Pont. ipsi Ord. de Seruor. & Commun. Tud. pro licentia recitandi officium de d. B. Philippo in Ciuitate Tud. vbi eius corpus requiescit.*

§. 3. Nos igitur piis Communitatis, & hominum, necnon Aurelij Raphaëlis Procuratoris votis huiusmodi annuere, illosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisq; Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quib. quomodolibet *Quem ipse Pont. cõcedit. pro omnibus regularib. & secularibus.*

libet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſoluen. & abſolutos fore cenſen. huiuſmodi ſupplicationibus inclinati de Ven. Fr. noſtrorum S.R.E. Card. Sacris Ritibus præpoſitorum conſilio, vt in Ciuitate prædicta tantùm, vbi eiuſdem B. Philippi corpus, vt aſſeritur, aſſeruatur, Officium de d. B. Philippo per Nos vt præmittitur approbatum, ab omnibus tam ſecularibus, quàm regularibus perſonis publicè priuatimque in die eius obdormitionis in Domino recitari, liberè, & licitè valeat, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium licentiam, & facultatem perpetuò concedimus, & impartimur.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 4. Non obſtan. conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. An. 14. die 14. Octob.

Dat. Romæ apud ſanctam Mariam maiorem ſub annulo Piſcatoris, die 14. Octobris 1618. Pont. noſtri anno 14.

Sequitur Indultum, quod Fratres Ordinis Seruorum B. Mariæ Virginis pro Beato venerari poſſint Philippum Benitium d. Ordinis olim profeſſorem; eiuſque feſtum die 23. Auguſti ſub duplici officio quotannis celebrare.

Edita An. D. 1516.

LEO PAPA X.

Dilectis filiis Priori generali, & Fratribus Ordinis B. Mariæ Seruorum, ſub Regula S. Auguſtini, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

B. Philip. Benit. Fr. Ord. Seru. B. Mariæ, ante, & poſt obitum miraculis clarus.

EXpoſuit Nobis nuper dilectus filius noſter Antonius tit. S. Praxedis presbyter Card. Ordinis veſtri Protector, ex parte veſtra, quod tempore, quo inſtitutus fuit Ordo veſter Fratrum B. Mariæ Seruorum ſub regula S. Auguſtini, B. Philippus patria Florentinus, ex gente Benitia, trans Arnum, tunc Prior generalis eiuſdem Ordinis, velut gemma rutilans, doctrina, humilitate, moribus, ieiuniis, abſtinentia, pluriniſque miraculis Ordinem ipſum illuſtrauit, tam eo in humanis agente, quàm etiam vita functo, ob plurima miracula, quæ (vt creditur) interceſſione ipſius B. Philippi, pluribus in locis operatus eſt Altiſſimus, & præſertim Tuderti, vbi eius corpus ſumma cum veneratione quieſcit, & pro Beato habitus eſt, & ad præſens habetur & colitur.

Ideo ſupplic. hunc Pont. vt Ordo in ſuis Eccl. poſſit eius officia celebrare tanquam Beati.

§. 1. Et propterea pro deuotionis affectu, ſummopere deſideratis, inſtanterque efflagitatis, in veſtris Eccleſiis, & Oratoriis vtriuſque ſexus d. Philippum pro Beato, ac Deo dilecto, orationibus, & officiis, ac Miſſarum celebrationibus tã publice, quam priuate venerari, ac preces effundere, vt apud Deum pro vobis intercedere dignetur.

Ac in die obitus dupl. feſtũ illi d. celebrare.

Hoc feſtũ eſt in die 23. Auguſti vt mox declaratur.

§. 2. Ac etiam, quòd in die obitus d. B. Philippi, liceat vobis à primis Veſperis vſque ad ſecundas Veſperas incluſiuè per omnes eccleſias, & monaſteria, ſeu domos Fratrum, & Monialium d. Ordinis veſtri, ipſi B. Philippo, feſtum duplex cum campanis, & luminibus, & aliis cæremoniis in feſto duplici fieri ſolitis, celebrare, ſeu celebrari facere poſſe, abſque ſuperſtitione, ſeu quaſi idololatriæ nota.

Hæc modo Põt. verbaliter concedit.

§. 3. Quare idem Cardinalis, qui vt præfertur Ordinis veſtri Protector exiſtit, & de præmiſſis ex mandato noſtro ad plenũ ſe informauit, & Nobis retulit, ac humiliter ſupplicauit, vt veſtro pio deſiderio annuere dignaremur. Nos itaq; eiuſdẽ Antonij Card. & veſtris in hac parte ſupplicationibus inclinati, vobis vt donec ad canonizationem ipſius Philippi deuentum fuerit, cui ad præſens diuerſis arduis negotiis præpediti, vacare non poſſumus, in quibuſcumque eccleſiis, domibus, monaſteriis, Monialium Oratoriis vtriuſquè ſexus, totius Ordinis veſtri tantùm, tam in Italia, quàm extra, in quibuſcumque locis conſiſtentibus, liceat vobis abſque aliqua ſuperſtitionis vel quaſi idololatriæ nota, ac cõſcientiæ ſcrupulo venerari, & in eccleſiis domorum ad eundem Philippum, vt pro vobis apud Deum interceſſor exiſtat, in orationibus, & officiis, ac Miſſarum ſolemniis, preces tam publicè quàm priuatè, ſeu ſecretò fundere, voſque ipſius orationibus commendare; ac etiam quòd à primis Veſperis ad ſecundas Veſperas incluſiuè diei ipſius Philippi obitus, qui erit dies 25. menſis Auguſti, ſub duplici feſto Confeſſoris, cum Candelis, Campanis, Antiphonis, Verſiculis, Orationibus, cæteriſque cæremoniis in feſto duplici fieri ſolitis adhibitis celebrare poſſitis, & valeatis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium de ſpecialis dono gratiæ concedimus.

Quinimò Paulus V. latius in hoc diſponit vt notatum eſt ſu. in rub.

Contrariis derogat.

§. 4. Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, præſertim fel. record. Alexandri Tertij, & Innocentij Tertij prædeceſſorum noſtrorum, ceteriſque in contrarium facientibus nõn obſtantibus quibuſcumque.

Exemplis harum conſt. credi iubet.

§. 5. Et quoniam difficile foret, præſentes literas ad diuerſas Mundi partes tranſmittere, volumus, & earumdem præſentium tenore decernimus, quòd illarum tranſumptis, manu publici Notarij ſubſcriptis, & ſigillo Protectoris dicti Ordinis, aut Prioris generalis eiuſdem munitis, ea prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi exhibitæ forent, vel oſtenſæ.

Declaratio quod hæc licentia nõ habeat vim Canonizationis.

§. 6. Volumus autem, quòd per præmiſſa præfatus Philippus in Catalogo Sanctorum annumeratus, & canonizatus publice minimè cenſeatur.

D. Pont. A. 3. die 24. Ian.

Datum Florentiæ ſub annulo Piſcatoris die 34. Ianuarij 1516. Pont. Noſtri Anno tertio.

Sequitur amplificatio d. Indulti, ſcilicet quod lectiones proprias dicti Beati in Matutinis recitare poſſint, & conceſſio ſolemniter Officium de ipſa B. Virgine celebrandi ſingulis diebus Sabbati non impeditis.

Edita An. D. 1606.

PAVLVS PAPA V.

Dilectis filiis Priori generali, ac Fratribus Ordinis Seruorum B. Mariæ, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

EXimia Ordinis veſtri in Deum pietas, & ſingularis deuotio, quam in primis erga Beatiſſimam Virginem, cuius obſequiis ex prædicti veſtri Ordinis inſtituto præcipuè obſtricti eſtis, deinde erga beatum Philippum, qui eiuſdem Ordinis, dum vixit, Prior extitit generalis, & illum, qua fuit vitæ ſanctitate, ſuo nomine illuſtrat, ac decorat, vos gerere accipimus, ac Venerabilis fratris noſtri Hieronymi Epiſcopi Albanen. Cardinalis Aſculani nuncupat. d. Ordinis apud Nos, & Apoſtolicam Sedem Protectoris, preces; ac merita iuſtè poſtulant, vt in his quæ ad ipſius Beatiſſimæ Virginis venerationem augendam, & ad Beati quoque Philippi memoriam in veſtro Ordine honorificentius recolendam pertinent, piis votis veſtris libenter annuamus.

Leo X. conceſſit Ordin. quod ſub duplici officio feſtum B. Philippi Benitij celebrare poſſit, vt ſup. in eius conſt. ante expoſuit.

§. 1. Cum itaque vobis fel. record. Leo Papa Decimus prædeceſſor noſter, eumdem beatum Philippum honorare ſtudens, duplex de eodem officium vos agere voluerit, Nos eumdem beatum Virum amplius honorificare cupientes, ſupplicationibus veſtro nomine per dictum Hieronymum Epiſcopum, & Cardinalem Nobis humiliter porrectis inclinati.

Et hic Pont. indulget, vt lectiones proprias d. Beati in matutinis recitare poſſint.

Illa mox ſubiciuntur.

§. 2. Vobis, vt in quibuſcumque veſtri Ordinis eccleſiis in Matutinis, Officij, quod de beato Philippo ex indulto dicti Leonis prædeceſſoris recitare ſoletis, lectiones proprias infraſcriptas, ex vita ipſius beati Philippi per approbatos Auctores deſcriptas, deſumptas, ac iuſſu noſtro per Venerabilẽ Fratrem Hieronymum prædictum Aſculanum, ac dilectos filios noſtros Cæſarem Baronium, Robertum Bellarminum, & Hieronymum Pamphilium nuncupatos, S.R.E. Cardinales, examinatas, & approbatas, recitare liberè, & licitè poſſitis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Vtque in diebus ſabbati nõ impeditis, ſolemne Officium de Beatiſſ. Virg. agere valeant.

§. 3. Ac præterea quoniam, vt dictæ preces pariter continebant, Officium Beatiſſimæ Virginis ex antiquo veſtri Ordinis more, vſque ad reformationem Breuiarij fel. record. Pij Papæ Quinti prædeceſſoris noſtri iuſſu factam, recitare conſueuiſtis, & eamdem laudabilem conſuetudinem renouare deſideratis, religioſis deſideriis veſtris huiuſmodi annuentes, vt diebus Sabbati, aliquo feſto duplici, aut vigilia de præcepto non impeditis, & exceptis Sabbatis Aduentus, & Quadrageſimæ, Officium ſolemne cum nouem lectionibus de beatiſſima Virgine agere, & illud agendo, diuini Officij obligationi ſatisfacere, perinde ac ſi Officium Sabbati ageretis, ſimiliter libere, & licite valeatis, auctoritate, & tenore prædictis pariter concedimus, & indulgemus.

Quibuſcumque non obſtant.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac noui Breuiarij Romani editione, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Exempl. fides.

§. 5. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, manu Prioris, ſeu Vicarij generalis, ac ſigillo veſtri Ordin. obſigna

obsignatis, eadem fides, quæ ipsis præsentibus haberetur, vbique locorum habeatur.

Dat. P. A. 2. die 12. Oct.

Dat. Romæ apud S. Marcum, die 12. Octobris 1606. Anno secundo.

Subsequitur extensio prædicti Indulti recitandi Officium de dicto Beato ad omnes tam Regulares, quàm seculares in Ciuitate Florentina.

Edita An. D. 1615.

P A V L V S   E P I S C O P V S.
Seruus seruorum Dei.

Exordium.

DOmini Nostri Iesu Christi, qui seruos suos æternæ gloriæ præmio donat in Cælis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ex iniuncto Nobis pastoralis officij debito, vt eorumdem seruorum Christi honos, & veneratio promoueatur, libenter procuramus, & Christi fidelium votis, quæ peculiarem erga illos cultum respiciunt, libenter annuimus, vt conspicimus salubriter in Domino expedire.

Leo X. Ord. F. Seruorum B. Mariæ concessit, quòd in omnib. d. Ordinis Ecclesiis Officium de B. Philippo Benitio Florentino celebrari possit in die sui obitus.

§. 1. Sane nomine dilecti filij Aurelij Raphaelis Ordinis Seruorum Beatæ Mariæ Procuratoris generalis, Nobis nuper expositum fuit, quòd alias fel. record. Leo Papa Decimus prædecessor noster Fratribus Ordinis præfati indulsit, vt in omnibus d. Ordinis Ecclesiis Officium de B. Philippo Benitio Florentino, olim d. Ordinis professore, in die eius obdormitionis in Domino celebrare possent, & valerent, prout in dicti Leonis prædecessoris desuper expeditis in simili forma Breuis literis plenius continetur.

Cosmus postea M. Dux Hetruriæ iuxta desideriū Ferdinandi prædicti prædefuncti, & alij hic nominati institerunt huic Pontifici pro festi celebratione & extēsione d. indulti ad omnes personas Ecclesiasticas Ciuitatis Florētiæ, vnde ipse oriundus est. Idē ergo Pōt. illis id concedit, & festum die 23. Aug. celebrari posse indulget.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subiungebat, bo. mem. Ferdinandus, dum vixit, desiderauit, ac dilectus filius nobis vir Cosmus Hetruriæ sibi subiect. Magni Duces, ac dilectæ in Christo filiæ nobis mulieres Christerna dicti Ferdinandi vidua relicta, ipsiusque Cosimi mater, ac Maria Magdalena Archiducissa Austriæ, eiusdem Cosimi vxor, necnon Ven. frater Alexander Archiepiscopus Florentinus plurimum cupiant, indultum huiusmodi ad alias omnes tam regulares, quam seculares personas Ecclesiasticas ciuitatis Florentinæ, in qua d. Beatus Philippus natus & educatus fuit, extendi, ac diem festum celebrari posse.

§. 3. Nos pium Cosmi Magni Ducis, & Christernæ Magnæ Ducissæ viduæ, ac Mariæ Magdalenæ Archiducissæ, necnon Alexandri Archiepiscopi præfatorum desiderium plurimum in Domino commendantes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, omnibus, & singulis Ecclesiasticis personis, tam secularibus, quàm regularibus, vt in die obdormitionis in Domino d. B. Philippi, qui vt asseritur, est 23. mensis Augusti, eius festum celebrare, & Officium de d. Philippo sub ritu simplici iuxta formam, & rubricas Breuiarij Romani in ciuitate Florentina præfata tantùm peragi liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem perpetuò concedimus, & impartimur.

Derogatque contrariis.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac d. Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. Pont. An. 11. die 31. Iulij.

Dat. Romæ apud S. Mariam maiorem sub annulo Piscatoris, die vltima Iulij 1615. Pont. Nostri anno 11.

Beatificatio Paschalis Baylon ex Discalceatis Ordinis Minorum Regularis Obseruantię, Prouinciæ S. Ioan. Bapt. Regni Valentiæ. Cum indulto recitandi Officium, & celebrandi Missam pro Fratribus huius Ordinis in Regno Valentiæ prædicto, ac in Oppido Villæ Regalis eiusdem Regni, vbi eius Corpus requiescit.

Edita An. D. 1618.

P A V L V S   P A P A   V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licèt nostris suffragantibus meritis, à Domino constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in seruis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis.

Instantia facta Pont. pro huius Viri Beatificat.

§. 1. Sane pro parte dilectorum filiorum Ministri generalis, & aliorum Superiorum, necnon Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Discalceatorum nuncupatorum, Nobis nuper expositum fuit, quòd bon. mem. Paschalis Baylon, eiusdem Ordinis dum vixit professor, multis & eximiis virtutum, gratiarum, ac miraculorum donis à Domino illustratus fuit; quapropter non solum vniuersus Ordo prædictus, sed etiam charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, ac dilecti filij Nostri Franciscus S. R. E. Cardinalis Lermæ nuncupatus, necnon totius Regni Valentiæ Proceres Nobis humiliter supplicari fecerunt, vt donec Canonizationis honorem, quem dicto Paschali Baylon ob eius excellentia merita aliquando diuina adspirante gratia, habitum iri sperant, ab Apostolica Sede impetrent, idem Paschalis Baylon Beatus vocari, ac de eodem Officium, & Missa, vt infra recitari possit.

Qui declarat ex voto S. Rituum Congr. quod ipse Paschalis de cætero Beatus possit nuncupari, ac die 17. Maij ab omnibus sui Ordin. Fratrib. in Regno Valentiæ Missa, & Officiū celebrar., & in Eccl. Oppidi Villæ Regalis Missa à Presbyteris celebrari similiter possit.

§. 2. Quare Nos, re prius per Venerabiles Fratres Nostros S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinan. mandauimus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio huiusmodi supplicationibus inclinati; Vt ipse bo. mem. Paschalis Baylon in posterum Beatus nuncupari, atque de eo singulis annis die XVII. Maij, quo obdormiuit in Domino, à Fratribus eiusdem Ordinis in Regno Valentiæ commorantibus tanquam de Confessore non Pontifice iuxta Rubricas Breuiarij, & Missalis Romani Officium recitari, & Missa celebrari, necnon in Ecclesia Fratrum eiusdem Ordinis Oppidi Villæ Regalis in eodem Regno Valentiæ existentis, vbi eius corpus requiescere asseritur, ab omnibus presbyteris, tam secularibus, quàm regularibus Missa, vt supra similiter celebrari liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Cum derogatione contrariorum.

§. 3. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 14. die 29. Oct.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die 29. Octob. 1618. Pontificatus Nostri anno decimoquarto.

Sequitur extensio concessionis præinserti Indulti pro vniuersis Religiosis vtriusque sexus eiusdem Ordinis in Hispaniæ Regnis vtriusque Coronæ Castellæ, & Aragoniæ: & pro cuncto Clero in Oppidis, vbi dicti Beati corpus requiescit, & natus fuit.

Edita A. D. 1620.

P A V L V S   P A P A   V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Refertur tenor præinserta concess. ac indulti recitandi Officiū, & Missam celebrandi.

ALiàs pro parte dilectorum filiorum Ministri Generalis, & aliorum Superiorum, necnon Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Discalceatorum nuncupatorum Nobis exposito: quòd bo. mem. Paschalis Baylon eiusdem Ordinis, dum vixit, professor, multis, & eximiis, virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuerat, & iccircò non solùm vniuersus Ordo prædictus, sed etiam charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, ac dilecti filij nostri Franciscus S. R. E. Cardinalis Lermæ nuncupatus, necnon totius Regni Valentiæ Proceres Nobis humiliter supplicari fecerant, vt donec Canonizationis honorem (quem dicto Paschali Baylon ob eius excellentia merita, aliquando diuina adspirante gratia, habitum iri sperabant) ab Apostolica Sede impetrarent: idem Paschalis Baylon Beatus vocari, ac de eodem Officium, & Missa recitari posset, Nos re prius per Venerabiles Fratres nostros eiusdem S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus Præpositos, quibus eam examinan. mandaueramus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio huiusmodi supplicationibus inclinati, vt ipse bon. mem. Paschalis Baylon in posterum Beatus nuncupari, atque de eo singulis annis die 17. Maij, quo obdormiuit in Domino, à Fratribus eiusdem Ordinis in Regno Valentiæ commorantibus, tanquam de Confessore non

Pontifice,iuxta rubricas Breuiarij,& Missalis Romani Officium recitari, Missa celebrari, necnon in Ecclesia Fratrum eiusdem Ordinis Oppidi Villæ Regalis in eodem Regno Valentiæ existentis, ab omnibus Presbyteris, tam secularibus,quam regularib. Missa, vt supra similiter celebrari liberè, & licitè posset, & valeret, Apostolica auctoritate concessimus, & indulsimus, prout in aliis Nostris in simili forma Breuis sub die 29. Octobris anni 1618. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, plenius continetur.

Quod modo supplicatur Pont. vt extendere dignetur vt hic.

§. 2. Cùm autem, sicut dictus Philippus Rex, ac dilecti filij Minister Generalis,necnon alij Superiores,& Fratres, eiusdem Ordinis S. Francisci de Obseruantia Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi pro eo, quem erga ipsum Beatum Paschalem gerunt, deuotionis affectu, plurimum cupiant, concessionem, & indultum, ac desuper confectas literas huiusmodi ad vniuersum Ordinem Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia huiusmodi, ac etiam ad prædictum Villæ Regalis, vbi eiusdem Beati Paschalis corpus requiescere, necnon Turris Formosæ Seguntin. diœcesis, vnde idem Beatus Paschalis oriundus esse asseritur, respectiue Oppida, per Nos, vt infra, extendi; Nobis ideircò humiliter supplicari fecerunt, vt eorum votis in præmissis annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui illud extendit.

§. 3. Nos igitur de eorundem Cardinalium consilio posterioribus huiusmodi supplicationibus inclinati: concessionem, & indultum, ac desuper confectas literas huiusmodi ad omnes vtriusque sexus Religiosos dicti Ordinis Minorum Regularis obseruantiæ in Regnis Castellæ, & Aragoniæ commorantes, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus. Necnon vt in Villæ Regalis (vbi eiusdem beati Paschalis Corpus requiescere) ac Turris Formosæ, vbi idem beatus Paschalis, vt præfertur, natus, & educatus esse asseritur, Oppidis prædictis, ab omnibus vtriusque sexus Regularibus, ac etiam Presbyteris, & Clericis secularibus, de eodem beato Paschale iuxta rubricas Breuiarij, & Missalis Romani huiusmodi de communi Confessoris non Pontificis Officium recitari, & Missa celebrari respectiue valeat, auctoritate, & tenore prædictis concedimus pariter, & indulgemus.

Contrariisque derogat.

§. 4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Ac transumptis fidem mandat.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentib.adhiberetur,si forent exhibitæ vel ostēsæ

Dat.P.A 15. die 10.Febr.

Dat. Romæ apud sanctam Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris,die 10.Februarij 1620.Pont nostri anno 15.

CXII. De Magistrorum Cæremoniarum, aliorumque Officialium S.R.E.Cardinalium Collegij Emolumentis,& Priuilegiis.

Huiusmodi Emolumenta pro mercede pronemenda ex Creatione,& Obitu dd.Cardinalium assignasse scito Pium IV. cuius constitutionem modo reperi, & quia est opportuna, hic subsequentem posui.

Edita An. D. 1619.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

FIdes, & diligentia Magistrorum Cæremoniarum, ac Clericorum, & Officialium Sacri venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Collegij,eorumque assidui labores in rebus,& negotiis eiusdem Sacri Collegij procurandis, eorumque præsertim, qui nunc in officio sunt, à Nobis meritò requirunt, vt eorum iura & priuilegia,quibus ex antiqua, & approbata consuetudine potiūtur, & gaudent,nostro patrocinio benignè tueamur.

Recensetur summā pecuniarum à S.R.E. Cardd. solui solitarū Magist. Cærem. Secretario, Clerico, & Computistæ, in creatione, & obitu eorundem.

§. 1. Sane cum dilecti filij Magistri nostri Cæremoniarum, centum: Secretarius vero, ac Clericus, & Computista eiusdem Collegij Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, septuagintaquinque ducatos auri de Camera à singulis Cardinalibus in promotionibus eorū ad Cardinalatus honorem; quinquaginta videlicet pro quolibet Magistrorum Cæremoniarum huiusmodi, ac vigintiquinque pro quolibet aliorum trium Officialium, seu Ministrorum præfatorum; in obitu autem ipsorum Cardinalium iidem Magistri Cæremoniarum quinquaginta, Secretarius vero, ac Clericus, & Computista præfati similiter septuagintaquinque ducatos huiusmodi; videlicet vigintiquinque pro quolibet Magistrorum Cæremoniarum, ac pariter vigintiquinque pro quolibet eorumdem trium Officialium, seu Ministrorum ab ipsorum Cardinalium hæredibus accipere,& exigere consueuerint, dictique centum in promotione, & quinquaginta in obitu præfatis Magistris, ac septuagintaquinque ducati similes in obitu eorumdem Cardinalium aliis tribus Officialib.seu Ministris,vt præfertur,solui debeant.

Causa huius const.

§. 2. Nihilominus Nos, ne ex eo, quòd literæ Apostolicæ pro omnibus huiusmodi Officialibus hactenus nullæ emanauerint, siue ex eo, quòd ad Cardinalatus honorem promoti post illorum promotionem Romam nōdum venerint,siue ex eo, quòd Cardinales ipsi extra Romanam Curiam decesserint, vel aliàs, Magistris, & Officialibus, seu Ministris præfatis dictas summas illis, vt præfertur, debitas soluere recusent, seu longius differant in eorum graue præiudicium: attendentes præfatos Cardinales officio Magistrorum, ac trium Officialium, seu Ministrorum præfatorum egere, & vti; dictamque summam a Rom. Pontificibus tanquam mercedem, seu pro mercede illorū ab immemorab li tempore constitutā esse.

Quam prædictam summam à dd. S. R. E. Cardinalib. ab eorum hæredibus omnimode solui debere statuit.

§. 3. Et propterea indemnitatibus eorum consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, præfatis Cæremoniarum Magistris,centum, ac Secretario, & Clerico, ac Computistæ, septuagintaquinque in promotione ad Cardinalatus honorem; necnon eisdem Magistris, quinquaginta, ac Secretario, Clerico, & Computistæ similiter septuagintaquinque ducatos auri de Camera præfatos post obitum singulorum Cardinalium huiusmodi, etiamsi ad Cardinalatus honorem promoti Romam nondum venerint, & siue in Romana Curia, vel extra eam, & vbicumque decedere contigerit, in supplementum mercedis ordinariæ eorumdem Officialium, seu Ministrorum deberi, illisque coniunctim per pro tempore existentes Cardinales præfatos, seu eorum agentes, & hæredes respectiue, & alias vt præfertur, absque mora solui, & ex eis consignari debere, sine tamen præiudicio quorumcumque iurium Cameræ Apostolicæ quomodolibet debitorum, ac soluendorum, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus.

Executores deputat.

§. 4. Iniungentes propterea dilectis filiis eiusdem S. R. E. Collegij dictorum Cardinalium moderno, & pro tempore existenti Camerario, necnon Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ nostræ generali Auditori, quatenus infra mensem à die promotionis eorumdem Cardinalium computandum, etiamsi iidem Cardinales nondum, vt præfertur, Romam venerint, per dicti Collegij Depositarium, vel aliàs, prout melius expedire videbitur, centum Magistris Cæremoniarum, ac septuagintaquinque Secretario, Clerico, & Computistæ; in obitu autem, seu post obitum præfatorum Cardinalium, siue in dicta Curia, siue extra eam, & vbicumque decedere contigerit, quinquaginta eisdem Magistris, ac pariter septuagintaquinque ducatos præfatos Secretario, Clerico, & Computistæ præfatis ab hæredibus eorumdem Cardinalium, quibusuis appellationibus, subterfugiis, & cauillationibus remotis, vt præfertur, persolui curent, & etiam cum effectu faciant, ac summarium, & expeditum ius illis administrent, omnibusque remediis opportunis sibi beneuisis,etiam cum inuocatione auxilij brachij secularis, cogant, & compellant.

Contraria remouet.

§. 5. Non obstan. præmissis, ac constitutionibus,& ordinationibus Apostolicis, statutisque, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegiis quoque,indultis,& literis Apostolicis præfatis Cardinalibus,& quibusuis aliis,sub quibuscumque verborum formis,& tenorib. ac cum quibusuis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus,specialis, & expressa mentio habenda foret, eorum tenores præsentibus pro sufficienter

cienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 14. die 3. Ian.

Datum Romæ apud S. Mariam maiorem sub annulo Piscatoris, die 3. Ian. 1619. Pontificatus Nostri anno 14.

Sequitur assignatio dd. Emolumentorum prouenientium ex Creatione, & Obitu dd. S.R.E. Cardinalium.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Causa huius Constit.

Licet, sicut Nobis constat, dum in minoribus essemus sæpè vidimus, & ipsimet experti sumus, dilecti filij Magistri nostri Cæremoniarum à singulis S.R.E. Cardinalibus in promotionibus eorum ad Cardinalatus honorem centum, & in obitu, seu post obitum ipsorum Cardinalium ab hæredibus eorum quinquaginta ducatos auri de Camera habere, & consequi consueuerint, dictique centum in promotione, & quinquaginta ducati in obitu huiusmodi præfatis Magistris solui debeant. Nihilominus nonnulli ex dictis Cardinalibus, seu eorum agentes, & successores, nescitur quo prætextu dictam summam per eos, vt præfertur, debitam, eisdem Magistris soluere recusant, in eorum graue præiudicium.

Statuit centũ in promotione ad Card. & quinquaginta ducat. auri de Cam. in obitu singulor. Cardinalium Ceram. Mag. omnino solui.

§. 1. Nos igitur attendentes, præfatos Cardinales officio dictorum magistrorum egere, & vti, dictamque summam à Romanis Pontificibus tamquam mercedem, seu pro mercede eorumdem Magistrorum ab immemorabili tempore citra constitutam fuisse, & esse, & propterea indemnitatibus eorum opportunè consulere volentes, Motu proprio & ex certa nostra scientia, centum in promotione ad Cardinalatus honorem, & quinquaginta ducatos auri de Camera prædictos in obitu, seu post obitum singulorum Cardinalium huiusmodi, siue in Romana Curia, siue extra eam, vbicumque decesserint, vel decedere contigerit, præfatis Magistris deberi, ac sibi per modernos, qui illos soluere recusant, & pro tempore existentes S.R.E. Cardinales, seu eorum agentes, & hæredes respectiuè solui, & eis consignari debere, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò statuimus, volumus, & ordinamus.

Executores istius const. deputat.

§. 2. Mandantes propterea dilectis filiis Guidoni Ascanio, sanctæ Mariæ in Via lata Diacono Cardinali de Sancta Flora nuncupato, nostro, & eiusdem Romanæ Ecclesiæ Collegij dictorum Cardinalium modernis, & pro tempore existentibus Camerariis, quatenus eisdem Magistris Cæremoniarum de dictis ducatis sic debitis, & solui recusatis, per Cardinales, seu eorum agentes & hæredes præfatos respectiuè, plenariè, & integre responderi faciant.

Mandat solui omni modo dictis Magist. infra mensem, appellat. subterfug. ceterisque cauill. remotis.

§. 3. Et nihilominus de cetero pro potiori cautela, infra mensem à die promotionis eorumdem Cardinaliũ computandum, per dicti Collegij Depositarium, vel aliàs, prout melius expedire videbitur, centum: quinquaginta verò ducatos huiusmodi in obitu, seu post obitum præfatorum Cardinalium, siue in dicta Curia, siue extra eam, & vbicumque decesserint, vel decedere contigerit, vt præfertur, ab hæredibus eorum Cardinalium, quibusuis appellationibus, subterfugiis, & cauillationibus remotis, ipsis Magistris Cæremoniarum persolui curent, & cum effectu faciant, & ad id illos omnibus remediis opportunis sibi benè visis, etiam cum inuocatione auxilij brachij secularis cogant, & compellant.

Contrariorum abrogatio.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, statutisque & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis: priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis præfatis Cardinalibus, & quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusuis clausulis, & decretis in contrarium quomolibet concessis, quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, & expressà mentio habenda foret, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 4. 10. Maij.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 10. Maij. 1563. Pontificatus Nostri Anno quarto.

CXIII

Declaratio Iurisdictionis Ordinariorum in Fratres Congregationis Ioannis Dei, ac specialis ipsius præfinitio.

Istam Congregationem Ordinariorum iurisdictioni supposuerant Pius V. vt in sua constit. Licet. 143. sup. tom. 2. & Clem. VIII. vt const. 44. Romani.

Institutionem verò huius Congregationis habes sup. in d. const. 143. Pij V. vbi tibi indicatæ sunt Erectiones in Religionem tam Congregationis Italiæ, quàm Hispaniæ, necnon de eorumdem Maioris electione, ac Priuilegiorum concessione, vbi vide, ac pariter alia nonnulla ad const. 64. & const. 100. huius Pont. hic sup.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. Dñ. 1619.

Exordium.

Romanus Pontifex ex supremo dispositionis arbitrio ad hoc potissimum solicitudinis suæ neruos intendit, vt Religionum omnium, præsertim ad curam infirmorum, & miserabilium personarum institutarum, indemnitati consulat, exemptionesque, & alias gratias illis, intuitu charitatis, & laborum per Sedem Apostolicam concessas, à noxiis, & obstaculis quibuslibet præseruet, aliasque officij sui partes solerter impendat, statuat, & declaret, prout rerum, temporum, & personarum qualitatibus debitè pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Congreg. Fratrum Io. Dei ind seruiens infirm. multum profecit, & ideo variis priuil. à Sede Apost. donata fuit.

§. 1. Dudum siquidem, cùm Congregatio Ioannis Dei, sub Regula S. Augustini in Republica Christiana introducta, & subinde Apostolica auctoritate recepta, atque admissa fuisset, & gratia cooperante diuina, per varias Mundi partes multiplicatis illius Fratribus, mirabiliter propagaretur, & quamplurima Hospitalia, tam in Italia, quàm in Hispaniis, aliisque partibus ex congestis Christi fidelium eleemosynis construerentur, in eisque innumerabiles Christi pauperes, vtriusque sexus videlicet senes, mente captos, membrorum, & virium impotentia, atque debilitate laborantes, aliasque miserabiles personas pro eorum morbis & infirmitatibus, etiam incurabilibus subleuandis, refouendis, & sanandis continuè reciperet; diuersi Romani Pontifices prædecessores nostri præfatæ Congregationi nonnulla priuilegia, gratias, & indulta benignè concesserunt. Volentes tamen, quòd Hospitalia, & alia loca, Fratres in eis pro tempore degentes, sub obedientia Ordinariorum locorum, in quibus Hospitalia, & loca huiusmodi consisterent, perpetuò subessent, & subiacerent.

Eamque vniuit cum distinctione Prouinciarum.

§. 2. Et cùm plerique Fratrum dictæ Congregationis tria vota substantialia, & quartum de iuuando Infirmos emitterent, Generalem tamen, ac Constitutiones, aut certum viuendi modum non haberent; fel. rec. Sixtus Papa Quintus etiam prædecessor noster omnia Hospitalia Ioannis Dei nuncupata, tam in Italia, quàm in ceteris quibusuis Prouinciis etiam Transalpinis existentia, inuicem vniuit, & ex eis vnam Congregationem Confratrum Ioannis Dei nuncupan. erexit, Prouinciasque distinxit.

Clem. VIII. iussit emittere votum inseruien. Hospit; Hæc const. est supr. tom. 3. Rom. §. 3.

§. 3. Subinde piæ mem. Clemens Papa VIII. etiam prædecessor noster inter alia perpetuò statuit, & ordinauit, quòd de cetero Fratres dictæ Congregationis vnum dumtaxat inseruien. prædictis Hospitalibus sub obedientia Ordinarij votum emitterent,

Hic Pont. d. Congr. supposuit Ord. iurisd. tum aliquibus Ordin. Istã const habes d. tom. Rom. & aliã Pij V. Licet. 143. vt sup. tom. 2. §. 4.

§. 4. Postremò Nos ad summi Apostolatus apicem diuina fauente clementia assumpti, etiam statuimus, & ordinamus, quod ex tunc deinceps perpetuis futuris temporibus in Hospitalibus, & locis Regnorum Hispaniarum, quæ proprium Confratrem eorum regimini, & administrationi, sub iurisdictione tamen & visitatione Ordinarij loci, Præfectum habere consueuerant, Fratres eiusdem Congregationis anno eorum probationis elapso, aut aliàs iuxta Sacrorum Canonum, & decretorum Concilij Tridentini præscriptum, tria vota antedicta, videlicet Obedientiæ, Castitatis, & Paupertatis, & insuper quartum votum seruiendi Infirmis in suorum Superiorum manib. solenniter omninò emittere tenerentur, & subinde

eos, qui sic professi forent, propriè Religiosos, ac proprios & veros Regulares esse, & fore, ac pro talibus ab vniuersis Christi fidelibus habendos, & recipiendos, ac Congregationem huiusmodi veram ac propriam sub Regola S.Augustini Religionem, & nunc reliquas Ecclesiæ Catholicæ Religiones esse connumerandam.

Præterea eisdem Hospitalibus dictorum Regnorum, vt deinceps in eorum singulis duo Fratres manere, & ali possent, qui confessiones tam infirmorum, quam aliorum Confratrum, & Ministrorum eiusdem Congregationis audire, & iniuncta pœnitentibus pœnitentia salutari, eos à peccatis suis absoluere, illisque Sanctissimum Eucharistiæ, & Extremæ vnctionis Sacramenta ministrare libere, & licite valerent, concessimus, & indulsimus, ac omnia Hospitalia & loca dictorum Regnorum, illorumque personæ, & superiores, etiam quod personæ Religiosæ essent, ac etiam dictum Confratrem Maiorem, & quemcumque alium pro tempore existentẽ iurisdictioni, superioritati, & correctioni Ordinariorum locorum perpetuò subesse, dictosque Ordinarios in loca, & personas huiusmodi quoad causas ciuiles, & criminales, ac mixtas, & tàm in visitatione, quàm extra plenam facultatem & auctoritatem perpetuis futuris temporib. habere, ac rationem omnium & singulorum bonorum, proprietatum, & rerum tam mobiliũ, quàm immobiliũ, decimas, primitias, noualia, & alia onera quomodolibet nuncupata, solita, & consueta quibuscumque locorum Ordinariis, Monasteriis, Domibus, Capitulis, Hospitalibus, parochialium Ecclesiarum Rectoribus, aliisque personis, & locis, quibus ea colligendi ios competit, soluere teneri, & ad id per opportuna iuris remedia (nisi priuilegio, vel legitima præscriptione eatenus obseruata munirentur) cogi, & compelli, nec deinceps contra iurisdictionem, & superioritatem Ordinariorum, vel solutionem decimarum, primitiarum, noualium, & aliorum onerum præmissorum vllo vnquam tempore quantumuis longissimo præscribere, aut præscripsisse dici vel censeri, quinimò si quando in Hospitalibus, & locis supradictis hospitalitas deficeret, eosdem Ordinarios illa, eorumque bona per Fratres huiusmodi, aut alias personas etiam seculares administrare, ita quod Hospitalia, & loca præfata, eorumque bona nullatenus vnquam dictæ Congregationi incorporarentur, committere, & mandare posse, ac etiam debere, voluimus, & decreuimus. Volentes etiam, quòd dum dictorum Hospitalium administratio ad Fratres dictæ Congregationis pertineret, singulis annis suæ administrationis rationem Ordinario ad præscriptum Concil. Trident. reddere tenerentur.

Postremò pariter statuimus, & ordinauimus, vt quotquot in posterum dictam Congregationem Italiæ nuncupatam, ingredi vellent, anno probationis expleto, ac aliàs iuxta Sacr. Canonum, & decretorum Conc. Trid. præscriptum, tria vota substantialia huiusmodi, ac præterea quartum de iuuandis Infirmis, in suorum Superiorum manibus solemniter emittere, vel à Congregatione præfata eiici deberent, eos verò sic professos proprios, & veros Regulares esse, ipsamque Congregationem, ac eius tam in Italia quã sub iurisdictione Patris Maioris eiusdẽ Congregationis in Germania, Gallia, & Polonia erecta, & de cetero erigen. Hospitalia, quæ sub eadem Congregatione Italiæ comprehenduntur, iurisdictione Ordinariorum, salua tamen eiusdem Congregationis apud Nos, & præfatam Sedem Protectoris iuxta illius facultates, ac Fratris Maioris pro tempore existentium auctoritate, & iurisdictione perpetuò subesse debere, ac alias prout in diuersis tam nostri, quam supradictorum Prædecessorum Nostrorum desuper confectis literis plenius continetur.

Et quia d. Ordin. huiusmodi iuris d. nimis extendebat.

§. 5. Cùm autem, sicut accepimus, nonnulli locorum Ordinarij, in quibus dicti Fratres introducti reperiuntur, prætextu obedientiæ, cui iidem Fratres, ac Hospitalia, tàm Italiæ, quàm Hispaniæ Prouinciarum huiusmodi, vt præfertur, subiecta existunt, latè nimis se extendentes, nedum circa regimen, & gubernium Hospitalium ipsis Fratribus commissorum, ac Sacramentorum Ecclesiasticorum in eis administrationem, atque in eisdem Hospitalibus receptorum, & expositorum rationis redditionem, seu receptionem, verùm etiam priuatam dictorum Fratrum correctionem, & disciplinam Regularem, omnemque in eos iurisdictionem exercere consueuerint, Superioresque dictæ Congregationis, ac Presbyteros, seu Cappellanos, qui dictis Hospitalibus in diuinis inseruiant, eligere, ac Medicos, Chirurgos, & alios Ministros, ac Officiales gubernio, & regimini ipsorum Hospitalium necessarios deputare, nouitiosque recipere, ac generaliter omnia, & singula, quæ ad Regularem disciplinam, ac correctionem dictorum Fratrum spectant, quæque iuxta Regularia instituta dictæ Congregationis a præfata Sede approbata, per Superiores eiusdem Congregationis peragi debent, facere, & exequi intendant, ipsorumque Fratrum quietem circa præmissa diuersimode perturbent, ob idque Superiorum d. Congregationis auctoritas, ac illius Regularis instituti obseruantia euanescat, dictaque Hospitalia, ac Fratres in illis degentes in spiritualib. & temporalibus non leuia sustineant incommoda, ob idque operæ pretiũ sit, vt tot, tantisq; incõmodis aliquo opportuno, & salubri remedio prouideatur.

Illam modo terminat & declarat.

§. 6. Nos igitur cupientes, vt omnis difficultatis, & ambiguitatis materia, quæ desuper oriri posset, prorsus tollatur, ac Congregationis huiusmodi singulares personas à quibusuis excõmunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a iure vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutas fore censẽtes, necnon singularum literarum Apostolicarum tam à præfatis, quàm quibusuis aliis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & Nobis ad fauorem eiusdem Congregationis emanatarum, necnon quorumcumque priuilegiorum, & indultorum illi per Sedem prædictam quomodolibet concessorum veriores, & totos tenores, ac dat. præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, Motu proprio, non ad ipsius Congregationis, vel eius Superiorum, aut alicuius alterius pro eis Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, ac scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ex Voto tamen Congregationis S.R.E. Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præpositorum, quibus negotium huiusmodi maturè discutien. & referen. commisimus, Congregationem Ioannis Dei huiusmodi, ac omnes, & singulos ipsius Congregationis domos, Superiores, etiam Maiorem, ac Fratres, & personas, ac ministrantes, tam in Italia, quàm Hispaniis, aliisque Mundi partibus consistentia, & tam hactenus fundata, quam de cetero fundan. in his dumtaxat, quæ regularia instituta iuxta Constitutiones d. Congregationis Ioannis Dei à Sede Apostolica approbatas, & confirmatas cõcernunt, à superioritate, visitatione, correctione, ac etiam obedientia Ordinariorum locorum, itaut Religiosis Cõgregationis Ioannis Dei huiusmodi Regularibus institutis suis se conformare debeant, saluis in reliquis, tam Sacr. Canonum, & Conc. Trid. decretis, quàm Nostris, aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum literis in fauorem Ordinariorum emanatis, quibus nullatenus derogare; quinimò eas in suo robore, & firmitate permanere intendimus, penitus, & omnino Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò eximimus, & absoluimus, & liberamus, ac eos in præmissis dumtaxat ab omnimoda Ordinariorum locorum iurisdictione perpetuò exemptos fore, & esse declaramus, ipsisque Ordinariis & eorum cuilibet, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeant, ne deinceps in his, quæ obseruantiam, disciplinam, & instituta regularia Congreg. Ioannis Dei huiusmodi, vt præfertur, concernunt, præterquàm in casibus in sacris Canonibus, & Conc. Trid. & literis Apost. præfatis quomodolibet contentis, se immiscere, aut intromittere valeant, seu præsumant, districtè præcipimus, & inhibemus.

Clausulas præseruatiuas apponit.

§. 7. Decernentes, præsentes literas, etiam ex eo, quòd Ordinarij locorum, seu quicumque alij quauis auctoritate, officio, ac etiam Cardinalatus honore fungentes, ac in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & causæ propter quas præmissa emanarunt quomodolibet examinatæ, iustificatæ, vel approbatæ non fuerint, nec præmissis

consen

consenserint, validas, & efficaces fore, sicque, & non aliter censeri, & ita per quoscumque Iudices quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos in quauis causa, & instantia iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores huius const. deputat.

§. 8. Quocirca Venerabili Fratri nostro Episcopo Hostiensi, & dilectis filiis nostro, & Sedis Apostolicæ Nuntio in partibus Hispaniarum commorantibus, ac Curiæ causarum Cam. Apost. generali Auditori motu pari per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium seu alios præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcumque, vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Maioris, & Superiorum, ac Fratrum Congregationis Ioannis Dei huiusmodi, seu alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, literas præfatas, & in eis contenta quæcumque huiusmodi inuiolabiliter obseruari, ac Fratres Congregationis Ioannis Dei huiusmodi illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes, eos desuper per Ordinarios locorum, seu quosuis alios contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, aut inquietari. Contradictores quoslibet & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & pœnas etiam pecuniarias, aliaque iuris & facti remedia auctoritate nostra prædicta, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus, censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando, auxiliumque brachij secularis, ad hoc, si opus fuerit inuocando.

Contrariis omnibus derogat.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac singulis literis præfatis, necnon fel. rec. Bonifacij Papæ Octaui prædecessoris nostri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, dummodò non vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium trahatur, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis Ioannis Dei, & Ordinis S.Augustini huiusmodi iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis dictæ Congregationi Ioannis Dei, illiusque superioribus, & personis, ac quibusuis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu simili, ac aliàs quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & contrariis quibuscumque; aut si dictis Ordinariis, seu quibusuis aliis communiter aut diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptis fidem dari iubet.

§. 10. Cæterum quia difficile foret, præsentes literas ad singula quæque loca, in quibus opus fuerit, deferri; volumus, ac etiam præfata Apostolica auctoritate decernimus, quòd earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 12. die 16. Martij.

Dat. Romæ apud S.Mariam maiorem sub annulo Piscatoris die 16. Martij 1619. Pontificatus nostri anno decimo quarto.

CXIV. De ambitu Fratribus Minoribus de Obseruantia Ordinis S.Francisci, eorumque Superioribus interdicto.

Similem prohibitionem fecit hic idem Pont. Fratribus Conuentualibus S. Francisci, vt infra in eius constit. 116. Admonemur, & de tota Religione Franciscana notaui supra ad const. 5. Honor III. tom. 1.

P A V L V S P A P A V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1616.

Exordium.

ADmonemur Pastoralis officij nostri debito, diligentius prospicere, ne Religiosis, qui regularem vitam professi, seculo renunciarunt, ad dignitates, & officia per emendicata suffragia ambitiosus pateat accessus.

Prohibitio ambitus de quo in rubr.

§. 1. Quocirca motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis filiis Ministro Generali, ac Prouincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum, Prælatis nunc, & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda præcipimus, & mandamus, ne ad instantiam, & requisitionem quarumcumque personarum, tam laicarum, quam Ecclesiasticarum extra dictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumque seculari dignitate, & excellentia etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuiuis prædicti Ordinis Religioso, vllam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, seu gradus, honores, dignitates, Officia & administrationes, functiones, & prælaturas eiusdem Ordinis concedere audeant, quinimo dicti Ordinis Fratres, & Religiosos, qui contra decreta, hac via, & his mediis per conquisitos fauores, & suffragia aliquid sibi procurauerint, ad alia, & similia, ac etiam maiora in eodem Ordine consequenda perpetuò inhabiles declaramus. Insuper dictis Religiosis, & Fratribus eiusdem Ordinis quibuscumque sub eisdem pœnis præcipimus, & expressè interdicimus, vt non solum in præmissis omnibus fauores huiusmodi minime procurare, sed nec etiam sponte oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere, & similiter, ne ad hunc effectum munera aliqua prædictis personis exhibere audeant, seu præsumant.

Contrariorum derogat.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si eidem Ordini, & Fratribus prædictis communiter, aut diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§. 3. Volumus autem, quòd præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 14. die 18. Apr.

Dat. Romæ apud S.Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die 18. Aprilis 1619. Pontificatus nostri anno decimoquarto.

CXV. Iubilæi indictio ad diuinam opem in præsentibus Ecclesiæ necessitatibus implorandam.

Non dissimilem habes sup. in huiusmet Pont. constitut. 104. Ecce. vbi notaui, aliamque in exordio sui Pont. hic sup. Quod in omn. vt ab omnibus Pontificibus solet fieri pro diuina ope initio Pontificatus imploranda, quam etiam fecit Gregor. XV. vt constitut. 2. Spiritus. & SS.D.N. Vrbanus VIII. sub forma Orationis 40. Horarum, vt const. 7. Æternus. vbi pariter alia tibi indicabo.

P A V L V S E P I S C O P V S,
Seruus seruorum Dei.
Vniuersis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Edita AD. 1619.

Exordium.

DOminus ac Deus noster excelsus, qui in omnibus operibus suis iustus est, & misericors, iusto licet iudicio

dicio visitet in virga iniquitates nostras, & in verberibus peccata nostra, misericordiam tamen suam non amouet à nobis: Temporalia enim emittens flagella, immensa benignitate,& charitate sua reuocat nos ab iniquitatibus nostris, vt ad pœnitentiam adducamur.

Causa indicti noui huius Iubilæi.

§. 1. Id verò Nos cogitantes, sicut pro nostra pastorali cura maximo cordis dolore afficimur cernentes tantis, ac tam grauibus procellis interdum, ac præcipuè hoc tempore in inclyta Germania,& vicinis Prouinciis agitari Ecclesiam Dei, ita etiam speramus in Domino, quòd si eum pressuris nos in vias suas reuocantem, audierimus, dignos fructus agentes pœnitentiæ, de tribulationum procellis populum suum educet, & tranquillitatem Ecclesiæ suæ restituet. Hoc verò vt impetrare valeamus, in corde contrito, & humiliato orationibus ad Deum adeamus; scriptum est enim; Orabitis me, & ego exaudiam vos, quæretis me, & inuenietis, cum quæsieritis in toto corde vestro. Nec desint orationi ieiunia, eleemosynæ, & alia pia opera, memores Danielis, cuius verba, ex quo die apposuit cor suum, vt se affligeret in conspectu Dei, exaudita fuerunt. Nam quod attinet ad eleemosynas, eas peccata purgare, ac facere, vt inueniatur misericordia, satis etiam diuinis eloquiis admonemur. Quocirca vt quantum cum Domino possumus, fideles ad hæc alacrius peragenda inuitemus, pro nostro pastoralis officij munere, ex solemni Ecclesiæ Catholicæ more, eiusdem Ecclesiæ thesauros, quorum,licet nullis nostris meritis, à Domino dispensatores constituti sumus,proferre,& largissime erogare decreuimus.

Hortatur ad assecutionem huius Iubilæi.

§. 2. Itaque ex parte omnipotentis Dei Patris, & Filij, & Spiritus sancti, omnes, & singulos vtriusque sexus Christi fideles,tam in Alma Vrbe nostra, quàm alibi vbique locorum constitutos, Apostolica auctoritate paternè, enixéque requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infrascripta deuotè peragendum, & adimplendum,ac ad Deum patrem misericordiarum orandum, vt per viscera misericordiæ suæ fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac præcipuè præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subuenire dignetur.

Iubilæum prædictum conceditur qui interfuerint Processionibus hic annumeratis, ac fecerint alia vt hic.

§. 3. Quamobrem de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque soluendi potestate, quam Nobis Dominus, meritis minimè suffragantibus, contulit, Vniuersis, & singulis Christi fidelibus in Alma Vrbe prædicta degentibus, qui solemnibus processionibus, quas ab Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum nuncupata ad Basilicam Sanctæ Mariæ maioris, & ab Ecclesia Sanctæ Mariæ supra Mineruam ad Ecclesiam Sanctæ Mariæ de anima, pariter nuncupatam, feria quarta, & sexta Nos sequenti hebdomada vnà cum venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Christianorumque Regum, & Principum apud Nos, & Apostolicam Sedem Oratoribus, omnibusque Prælatis & Proceribus vniuersoque Clero, & Populo agemus, interfuerint, aut qui prædicta, vel illam sequenti hebdomada easdem Ecclesias, vel duas illarum saltem semel visitauerint, ibique deuotè, vt supra, Deum orauerint, ac feria quarta, & sexta, ac sabbato eiusdem, vel sequentis hebdomadæ ieiunauerint,& peccata sua confessi fuerint, atque in primo die Dominico, vel secundo, seu altero alio dictarum hebdomadarum die Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reuerenter susceperint, & eleemosynas ad libitum, prout charitas singulis suggesserit, fecerint.

Absentibus formam consequendi præscribit.

§. 4. Ceteris verò omnibus, & singulis fidelibus extra Vrbem existentibus, in quibusvis Ciuitatibus, Terris,& locis, qui processioni ab Ordinariis locorum,vel eorum Vicariis, seu Officialibus, vel eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima, vel secunda hebdomada, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ literæ deuenerint, indicendæ, & agendæ interfuerint, vel Ecclesiam, seu Ecclesias per eosdem designandas saltem semel visitauerint, ibique, vt supra, Deum orauerint,ac feria quarta, sexta, & sabbato alterius ex duabus hebdomadis ab eisdem deputandis ieiunauerint, pariterque peccata sua confessi, ac Sanctissima Communione refecti fuerint, & eleemosynas similiter pro arbitrio suo fecerint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Iubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Vrbem, concedi consueuit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Eamque ad Nauigantes extendit.

§. 5. Nauigantes verò, aut iter agentes, vt cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis omnibus peractis, vt supra, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant.

Etiam ad regulares, Infirmos, Carceratos, & simil. vt hic.

§. 6. Regularibus autem personis vtriusque sexus, in claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque tam Laicis, quàm Religiosis secularibus, seu regularibus in carcere, aut in captiuitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiuerint, vt confessarius, quem vt infra elegerint, prædicta omnia, & singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque iniungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Facultatē eligendi Confessarium approbatum cū potestate absoluendi à Casibus reseruatis, vt hic e tam elargitur., De Confess. approb. vide Concil. Trid. sess. 23. c. 15. & const. 153. Pij V. sup. tom. 2. cum ibi notatis.

§. 7. Cupientes autem, omnes Christi fideles participes fieri huius pretiosissimi thesauri, Vniuersis & singulis vtriusque sexus tam laicis, quàm Ecclesiasticis secularibus, & regularibus cuiusuis Ordinis, Congregationis, & Instituti licentiam concedimus, & facultatem damus, vt sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam secularem, quam cuiusuis Ordinis regularem, ex approbatis à locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à iure, vel ab homine quauis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumuis grauibus,& enormibus, etiam locorum Ordinariis, siue Nobis, & Sedi Apostolicæ etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reseruatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absoluere, & liberare valeant.

Et commutandi Vota Religionis & Castitatis exceptis.

§. 8. Et insuper vota quæcumque, Religionis, & Castitatis exceptis, in alia pia, & salutaria opera commutare, iniuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque eiusdem Confessarij arbitrio iniungendis.

Iussio hoc Iubil publicandi.

§. 9. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ Obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, vt cum præsentium literarum transumpta, aut exempla acceperint, illa statim absque vlla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Prouincias, Ciuitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, & Clericis, ac Populis sibi subiectis solemnes processiones, & supplicationes indicant,& celebrent, Ecclesiamque seu Ecclesias visitandas designent.

Declarat d. facultatem circa aliquos casus.

§. 10. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ.

Denunciatos que Iubil. prædictum non assequi posse.

§. 11. Neque etiam iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Iudice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi infra tempus celebrationis huiusmodi Iubilæi satisfecerint, aut cum partibus concordauerint, vllo modo suffragari posse, aut debere.

Clausulas derogatorias apponit.

§. 12. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absoluendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reseruatur, vt nec etiam similes,

vel

vel dissimiles Iubilæi Indulgentiarum, ac facultatum huiusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum siue Institutorum regularium iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus atq; Institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut expressio habenda, vel quæuis alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam eorum traditam pro seruata habentes, hac vice specialiter, & nominatim, & expresse ad effectum præsentium derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Et transumptorum fidem addit. §. 13. Vt autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deueniant, Volumus vt earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis, manu alicuius publici Notarij subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, vbique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis literis, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 15. die 13. Ian. Dat. Romæ apud S. Mariam maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1619. Idibus Ianuarij, Pontificatus nostri anno quarto decimo.

CXVI. De Ambitu Fratribus Minoribus Conuentualibus Ordinis Sancti Francisci, eorumque Superioribus interdicto.

Similem prohibitionem fecit hic idem Paulus Fratribus de Obseruantia sancti Francisci, vt in eius constitut. 114. Admonemur. vbi supra. Constitutiones Vrbanas horum Conuentualium nouiter in Capitulo generali compilatas approbauit S.D.N. Vrbanus VIII. vt sup. constit. 88. Militantis. & de tota Religione Franciscana habes sup. ad const. 5. Honor. Tertij, tom. 1.

Edita An. D. 1619.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ADmonemur Pastoralis officij nostri debito, diligentius prospicere, ne Religiosis, qui regularem vitam professi, sæculo renuntiarunt, ad dignitates, & officia per emendicata suffragia ambitiosus pateat accessus.

Prohibitio ambitus Conuentualibus S. Francisci. §. 1. Quocirca Motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis filiis Ministro Generali, ac Prouincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Minorum Conuentualium S. Francisci Prælatis nunc, & pro tempore existentibus in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda præcipimus, & mandamus, ne ad instantiam, & requisitionem quarumcumque personarum tam laicarum, quàm Ecclesiasticarum extra d. Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & imperiali fulgentium, cuiuis d. Ordinis Religioso vllam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, seu gradus, honores, dignitates, officia, administrationes, & Prælaturas eiusdem Ordinis concedere audeant.

Quinimò d. Ordinis Fratres, & Religiosos, qui contra decreta, hac via, & his mediis per conquisitos fauores, & suffragia aliquid sibi procurauerint, ad talia, & similia, ac etiam maiora in eodem Ordine consequenda perpetuò inhabiles declaramus.

§. 2. Insuper dd. Religiosis, & Fratribus eiusdem Ordinis quibuscumque sub eisdem pœnis præcipimus, & expresse interdicimus, vt non solum in præmissis omnibus fauores huiusmodi minimè procurare, sed nec etiam sponte oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere, & similiter ne ad hunc effectum munera aliqua prædictis personis exhibere audeant, seu præsumant.

Contrariorum derogatio. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis Statutis, & Consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ceterisque contrariis. Aut si eidem Ordini, & Fratribus prædictis communiter, vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Fides transumptorum. §. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 15. 4. Septembr. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die 4. Septembris 1619. Pontificatus Nostri anno decimoquinto.

CXVII. Contra Superiores Ordinis Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula: qui fauores extra suum Ordinem attendentes, officia, dignitates, ac gratias concedunt, & contra Fratres, dictos fauores conquirentes.

Congregationis istorum Fratrum approbationem fecit Sixt. IV. vt sup. in constitut. 5. Sedes, tom. 1. Regulam vero ipsorum confirmauit Iul. II. vt constitut. 10. Dudum in. vbi supra. Transitumque ad Capuccinos, & è contra prohibuit Pius V. in constitut. 45. Sedis, tom. 2. Qui etiam postea d. Ordinem inter Mendicantium Ordines connumerauit in const. 49. Apostolica. Et postea Capitulum generale quolibet sexennio celebrare, Officialiumque durationis tempus statuit istemet Paul. in constitut. 6. Cum sicut. tom. 3.

Hunc verò Franciscum de Paula inter Sanctorum numerum habemus fuisse relatum à Leone Decimo, vt supra in eius Const. 38. Excelsus, tom. 1. Eiusque festum deinde sub duplicis Officij ritu quotannis celebrari iussit Sixtus Quintus, vt in eiusdem const. 8. In Cœli. tom. 1.

Edita An. D. 1619.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. ADmonemur pastoralis officij nostri debito, diligentius prospicere, ne Religiosis, qui Regularem vitam professi sæculo renunciarunt, ad dignitates, & officia per emendicata suffragia ambitiosus pateat accessus.

Prohibitio ambitus de quo in Rubrica. §. 1. Quocirca Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis filiis Correctori generali, ac Prouincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Paula Minimorum nuncupatorum Prælatis nunc, & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda præcipimus, & mandamus, ne ad instantiam, & requisitionem quarumcumque personarum, tam laicarum, quàm Ecclesiasticarum extra dictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuiuis dicti Ordinis Religioso vllam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, seu gradus, honores, dignitates, officia, administrationes, functiones, & Prælaturas eiusdem Ordinis concedere audeant, quinimò dicti Ordinis Fratres, & Religiosos, qui contra decreta, hac via, & his mediis per conquisitos fauores, & suffragia aliquid sibi procurauerint, ad talia, & similia, ac etiam maiora in eodem Ordine consequenda perpetuò inhabiles declaramus,

claramus. Insuper dictis Religiosis, & Fratribus eiusdem Ordinis quibuscumque sub eisdem pœnis præcipimus, & expresse interdicimus, vt non solum in præmissis omnibus fauores huiusmodi minimè procurare, sed nec etiam spontè oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere, & similiter ne ad hunc effectum munera aliqua prædictis personis exhibere audeant, seu præsumant.

Abrogatio Contrariorum. §. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ceterisque contrariis quibuscumque, Aut si Ordini, & Fratribus prædictis communiter, aut diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Fides transumptorum. §. 3. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 15. 6. Septembris. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 6. Septembris 1617. Pontificatus nostri anno decimoquinto.

CXVIII. Beatificatio Thomæ à Villanoua, Ordinis Eremitarum S. Augustini Professoris, & Archiepiscopi Valentini, cum Officio, & Missa de communi Confessoris Pontificis.

Huius B. Thomæ festi celebrationem ampliauit Gregor. XV. vt infra in eius constit. 5. Alias à fel. record.

Edita An. D. 1619.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN supremo Apostolatus solio, meritis licet insufficientibus, diuina dispositione constituti, ad ea, per quæ seruorum Christi honor, & veneratio in terris promoueatur, iuxta creditum Nobis desuper Apostolicæ seruitutis officium, libenter intendimus, & piis Christi fidelium præsertim Catholicorum Regum id exoptan. votis libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

A. Suppres. Ordinis Eremit. S. August. & Regis Cathol. §. 1. Alias siquidem nomine dilectorum filiorum Prioris generalis, & aliorum Superiorum, necnon Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Nobis exposito, quod bo. me. Thomas à Villanoua, eiusdem Ordinis dum vixit professor, ac Archiepiscopus Valentin. multis & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuerat, & propterea non solum vniuersus Ordo prædictus, sed etiam charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, ac Venerabilis Frater Isidorus Archiepiscopus Valentinus, necnon dilecti filij, Capitulum, & Canonici Ecclesiæ Valentinæ, ac Deputati, Electi, & Sindici Regni, & Ciuitatis Valentiæ Nobis humiliter supplicari fecerunt, vt donec Canonizationis honor dicto Thomæ à Villanoua ab Apostolica Sede haberetur, idem Thomas à Villanoua Beatus vocari, & de eodem Officium, & Missa, vt infra recitari posset.

Hic Pont. concedit Thomā de Villanoua Beatum nuncupari, & 18. Sept. à d. Ordine Offic. recitari & Missam celebrari. §. 2. Nos, re prius per Venerabiles fratres nostros S.R.E. Cardinales Sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam mandaueramus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio huiusmodi supplicationibus inclinati, vt ipse bo. me. Thomas à Villanoua in posterum Beatus nuncupari, atque singulis annis die 18. Septembris in toto Regno Valentiæ à Religiosis eiusdem Ordinis S. Augustini tam fratribus, quàm monialibus, & in dicta Ciuit. Valentin. vbi eius corpus requiescere asserebatur, & diœcesi Valentin. cuius per vndecim annos Archiepiscopus fuit, vt præfertur, ab omnibus vtriusque sexus regularibus personis, ac etiam presbyteris, & clericis sæcularibus, de eo tanquam de Beato iuxta rubricas Breuiarij, & Missalis Romani de communi Confessoris Pontificis Officium recitari, & missa celebrari respectiuè possèt, Apostolica auctoritate perpetuò concessimus, & indulsimus, prout in aliis nostris in simili forma Breuis desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

Et ad alios eorumdem preces. §. 3. Cum autem, sicut pro parte Prioris gen. ac Superiorum, & Fratrum prædictorum denuo Nobis nuper expositum fuit, tam dictus Philippus Rex, quàm Ordo prædictus, necnon dicti deputati, Electi, & Sindici concessionem & indultum prædicta ad vniuersum Ordinem S. Augustini huiusmodi, ac etiam ad Oppidum Villanouæ de los Infantes nuncupat. Toletan. diœcesis, vnde dictus Thomas oriundus esse asseritur, per nos auctoritate Apostolica extendi summopere desiderent.

Concess. prædicta ampliat. §. 4. Nos supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc iterum porrectis inclinati, de eorumdem Fratrum consilio, quòd de cetero perpetuis futuris temporibus ab omnibus vtriusque sexus eiusdem Ordinis S. August. religiosis in Hispania, nempe in Regnis Castellæ, Aragoniæ, & Cathaloniæ commorantibus, necnon in Oppido de Villanoua de los Infantes prædicto, vbi dictus Thomas natus, & educatus esse asseritur, ab omnibus etiam vtriusque sexus regularibus, ac etiam presbyteris, & clericis sæcularibus Officium, & Missa de eodem Thoma à Villanoua, seruata alias in omnibus, & per omnia literarum prædictarum forma, & tenore, recitari, & celebrari respectiue, liberè, & licite possit, & valeat, auctoritate prædicta tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat. §. 5. Non obstantibus omnibus illis, quæ in eisdem literis nostris volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Confessionum transump. credi mandat. §. 6. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 15. die 24. Sept. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die 24. Septembris 1619. Pontificatus nostri anno decimoquinto.

CXIX. Beatificatio Francisci Xauerij, Sacerdotis Societatis Iesu, cum facultate recitandi Officium, ac celebrandi Missam de communi Confessoris non Pontificis, quotannis die 2. Decembris.

Istum Beatum Franciscum vnà cum Beatis Ignatio Loiola, d. Societatis Fundatore, Isidoro Agricola Hispano, Theresia Virgine, fratrum, monialiumque Carmelitarum Discalceatorum Fundatrice, ac Philippo Nerio, Congregationis Oratorij similiter Fundatore, in Sanctorum numerum fuisse relatos scito à Gregor. [illegible] die 15. Mensis Martij, anni 1622. Attamen Bullas huiusmodi Canonizationum non omnes habere potui, eas verò, quas habui, posui, videlicet D. Theresiæ, quam expediuit d. Gregorius XV. vt inf. in eius const. 20. Omnipotens. SS. Ignatij Loiolæ, & Philippi Nerij, ob mortem d. Gregor. expediuit desuper literas S. D. N. Urb. VIII. vt in constitut. 2. Rationi. & constit. 3. Rationi. Alias vero duas S. Isidori & huius Sancti Francisci non adhuc habere potui.

De Societate Iesu vide vberrimè notata ad constitut. 15. Paul. III. Regimini, supra tom. 1.

Edita An. D. 1619.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN Sede Principis Apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, à Domino constituti, piis fidelium

lium votis, quibus virtutum Dominus in seruis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis.

*Clerici Soc. Iesu supplicarunt huncPót. pro Beatific. Fráci**s**ci Xauerij d.Soc. professoru.*

§. 1. Sane pro parte dilectorum filiorum Præpositi Generalis, ac Presbyterorum Societatis IESV Nobis nuper expositum fuit, quod bo.me. Franciscus Xauerius, eiusdem Societatis, dum vixit presbyter, multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuit. Quapropter Præpositus & Presbyteri prædicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, vt donec Canonizationis honorem, quem dicto Francisco Xauerio, ob eius excellentia merita, aliquando diuina adspirante gratia, habitum iri sperant, ab Apost. impetrent, idem Franciscus Xauerius Beatus vocari, ac de eodem Officium, & Missa, vt infra recitati, & celebrari respectiue possit.

Qui d. Franciscum de cætero Beatum nuncupari, ac die 2. Decembris de eo offic. recitari, & Missam celebrari posse indulget.

§. 2. Quare Nos, re prius per Venerabiles Fratres nostros S.R.E. Cardinales Sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam mandauimus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, huiusmodi supplicationibus inclinati, Vt ipse bon. me. Franciscus Xauerius in posterum Beatus nuncupari; atque de eo die secunda Decembris, qua obdormiuit in Domino, ab omnibus Religiosis dictæ Societatis vbique terrarum existentibus, in eorum Ecclesiis, necnon in omnibus Regnis Indiæ Orientalis, in quibus per vndecim continuos annos Christianam Religionem disseminauit, ac longe, lateque propagauit. Item & in Oppido Xauier nuncupato, Pamphilonen. diœc. vnde ipse Franciscus Xauerius oriundus esse asseritur, ab omnibus vtriusque sexus regularibus, ac etiam presbyteris, & clericis sæcularibus iusta rubricas Breuiarij, & Missalis Romani de communi Confess. non Pontif. Officium recitari, & Missa celebrari respectiuè, liberè, & licitè valeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptisque d. Concess. fidem dari præcipit.

§. 4. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 15. 25. Octobris.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sob annulo Piscatoris die 15. Octobris 1619. Pontificatus Nostri anno decimoquinto.

CXX. Confirmatio Constitutionum Fratrum Eremitarum Ordinis S. Augustini Congregationis Discalceatorum Italiæ.

Tenorem Constitutionum huiusmodi sedulè non pono, quia meum non est Religionum Constitutiones, & Statuta compilare, nisi forte esset aliquid peculiare.

Istam Congregationem approbasse Clementem VIII. vide sup. tom. 3. constit. 63. Decet. habitumque determinasse, transitumque declarasse ad aliam Religionem, vide ibidem const. 3. Pastoralis. Et tandem scias, in d. Congregatione Prouincias instituisse S.D.N. Vrbanum Octauum, vt inf. in eius const. 58. Ad vberes, vbi alia notabo.

Edita An. D. 1610.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcri Apostolatus ministerio per abundantiam Diuinæ gratiæ, nullo licet merito nostro, præpositi, ad ea, per quæ Christi fidelium, præsertim sub suaui Religionis iugo, & in humilitatis spiritu Altissimo famulantium felici, prosperæque directioni consulitur, libenter intendimus, & iis, quæ propterea facta fuisse dicuntur, vt ab omnibus, quos illa concernunt, inuiolabiliter obseruentur Apostolici muniminis adiicimus firmitatem prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Illi fratres nonnullas cóstitutiones & ordinationes condiderunt, quarum approbationem modo petunt ab isto Pont.

§. 1. Cum itaque pro felici dilectorum filiorum Fratrum Eremitarum Ordinis S. Augustini Congregationis Discalceatorum Italiæ regimine nonnullæ constitutiones editæ, & illæ iussu nostro recognitæ, & examinatæ, ac in vnum volumen compilatæ sint, tenoris sequentis, videlicet.

Omittitur tenor ipsarum Constitutionum, quas in vnoquoque Cœnobio ipsorum Patrum videre poteris.

Qui eas approbat & confirmat supplendo omnes defectus si qui sunt.

NOs inuiolabili earumdem constitutionum obseruationi, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, constitutiones præfatas, omniaque, & singula in eis contenta, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, ac inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, omnesque, & singulos, tàm iuris, quàm facti, & quosvis alios defectus, si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet interuenerint, supplemus.

Illasque omnino etiam decernit.

§. 3. Decernentes, modernos, & pro tempore existentes dictæ Congregationis Fratres ad plenariam earumdem constitutionum obseruationem, prout illæ eos concernunt, teneri, & obligatos esse, & fore, ac ad id etiam sub censuris Ecclesiasticis, & aliis, in constitutionibus prædictis contentis pœnis cogi, & compelli posse.

Et ita & non aliter iudicari mandat.

§. 4. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quocumque quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstante felic. recordat. Iulij Secundi, sub data die 24. Septembris 1508. ac Leonis X. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, sub data 10. Iulij 1533. ac quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda foret, tenores huiusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 15. die 5. Maij.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die 5. Maij 1620. Pontificatus nostri anno decimo quinto.

CXXI. Institutio Collegij S. Antonij de Padua in Insula Meleuitana, & Domo regulari Fratrum Minorum Conuentualium Ordinis S. Francisci, pro Studentibus eiusdem Ordinis.

Aliud pro studentibus eiusdem Ordinis nuper erexit Gregorius XV. in Ciuitate Pragæ, vt hic infra in sua constitut. 21. In supereminenti: Et de tota Religione Franciscana notaui supra ad constitut. 5. Honor. 3. tom. 1.

Edita An. D. 1620.

PAVLVS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supereminenti Apostolicæ Sedis specula, meritis licet imparibus, disponente Domino, constituti, & intra

intra mentis nostræ Arcana reuoluentes, quantum ex literarum studiis Catholica fides augeatur, diuini nominis cultus protendatur, veritas agnoscatur, ac iustitia colatur, ad ea, per quæ literarum studia huiusmodi vbilibet excitentur, libenter intendimus, & in his sollicitudinis nostræ partes propensius impartimur, prout locorum qualitate pensata conspicimus in Domino salubriter expedire.

Collegiū studij Philosophiæ, & Theologiæ, ad pro. tibus Ordinis FF. Conuentualiū & Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani pro d. Ordinis professoribus, & in domo regulari ipsius & Insulæ Meleuitanæ sub inuocatione S. Antonij de Padua eiusdem Ordinis profess. erit institutū, ad instar Collegij in Vrbe à Sixt. V. in domo regulari eiusdem Ord. instituti.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Minister generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conuentualium nuncupatorum, nobis nuper exponi fecit, in domo regulari eiusdem Ordinis in Insula Meleuitana quamplures d. domus Fratres vberes in vinea Domini fructus producere noscantur, ac in eadem domo cum ob Insulæ huiusmodi celebritatem, mansionemque satis perspicuam, tum propter Turcarum, & Infidelium vicinitatem, vnius Collegij studij pro eiusdem Ordinis in prædicta domo professoribus, qui litteris, & præsertim Sacræ Theologiæ operam nauent, erectio, & institutio perutilis futura sit, Nobis propterea tam Minister prædictus, quàm dilectus filius Alophius de Vvignacourt, Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani Magnus Magister humiliter supplicari fecerunt, quatenus Collegium huiusmodi cum facultate aliquot Professores eiusdem Ordinis idoneos, gradus Magisterij in Sacra Theologia, decorand. & alias vt infra erigere, & instituere, ac desuper opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hæc Sixti institutionē habes hic sup.

§. 2. Nos piis, & laudabilibus Ministri, ac Alophij Magni Magistri prædictorum votis quantum cum Domino possumus, annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, ad omnipotentis Dei laudem, & gloriam, necnon Militantis Ecclesiæ exaltationem, Diuinique cultus, & Orthodoxæ fidei augmentum, ac Religiosorum prædictorum commoditatem, atque profectum in prædicta domo vnum Collegium sub inuocatione Sancti Antonij de Padua, eiusdem Ordinis Minorum Conuentualium professorum, ad instar Collegij S. Bonauenturæ per fel. rec. Sixtum Papam Quintum prædecessorem nostrum in domo regulari Sanctorum Duodecim Apostolorum de Vrbe, eiusdem Ordinis, sub Dat. Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1587. Kal. Ianuarij, Pontificatus sui anno tertio erecti, & instituti, ita tamen, vt sex dumtaxat primodictæ domus Religiosi à prædicto Ministro generali eligendi, ad Magisterij huiusmodi gradum, nisi postquam per debitum tempus Philosophiæ, & Sacræ Theologiæ in Collegio per præsentes erecto operam dederint, & præuio rigoroso examine ad id idonei reperti fuerint, ac aliquo disputationum publicarum solemni actu, reliquisque muniis solitis, & ex instituto d. Ordinis adimpletis, seruatisque aliis seruandis, & non aliàs, ad Magisterij in eadem Sacra Theologia gradum promoueri valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Clausulas huius instrumenti præseruatiuas subnectit.

§. 3. Decernentes, præsentes literas semper, & perpetuò validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, vbique iudicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariisque derogat.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 16 die 10. Iulij.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 10. Iulij 1520. Pontificatus nostri anno decimo sexto.

GREGORIVS XV. PONT. CCXXXVIII. ANNO DOMINI MDCXXI.

GRegorius Decimus quintus, Bononiensis, Alexander antea dictus, Pompei de Ludouisiis filius, presbyter Card. Tit. S. Mariæ in Transpontina, & Archiepiscopus Bononiensis, creatus die 8. Februarij, & die 14. Coronatus, anno Domini 1621. Vixit annos duos, menses quinque, diem vnum. Creauit Cardinales vndecim. Obiit Romæ die Sabbati 8. Iulij 1623. corpus in Vaticana Basilica principis Apostolorum temporario in tumulo repositum. Vacauit Sedes dies 21.

Priuilegia, & indulta pro Conclauistis, qui interfuerunt Conclaui, in quo iste Pontifex electus fuit.

Similia priuilegia etiam concesserunt Conclauistis illius temporis Clem. VIII. vt in const. 16. Æquitati, supra tom. 3. Et Paulus V. const. 3. Rom. vbi sup. & nouissime S.D.N. Vrb. VIII. vt const. 1. Circumspecta, hic inf.

GREGORIVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam. *Edita An. D. 1610.*

Exordium.

ROMANVS Pontifex ex sua circumspecta prouidentia eas consueuit personas condignis præcipuè complecti fauoribus & gratiis, quas sibi, & Apost. Sedi deuotas, & obsequiosas, ac plurimis cognoscit meritis adiuuari.

Causa huius const.

§. 1. Hinc est, quod nos dilectos filios Conclauistas, qui in Conclaui, in quo diuina fauente clementia, ad summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, Nobis & Fratribus Nostris S.R.E. Cardinalibus vti familiares, & continui commensales inseruiendo, interfuerunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum, fauoribus, gratiis, & priuilegiis pro cuiuscumque meritis exornare volentes.

Absolutio à Censuris ac donatio decē millium scutorum aureorum pro Conclauistis.

§. 2. Ipsosque Conclauistas, & quemlibet eorum à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, etiamsi in illis per annum continuum insorduerint, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, &

& abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, non ad ipſorum Conclauiſtarum, ſeu alicuius eorum, vel alterius pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex noſtra mera liberalitate Conclauiſtis prædictis ſcuta decem millia auri in auro ſtampatum, per tres ex prædictis Cardinalibus ſingulatim in quolibet ordine antiquiores inter ipſos Conclauiſtas, & per capita ſingulorum Conclauiſtarum, non autem per ſingulas cellulas æquis portionibus diſtribuenda, gratioſe, & irreuocabiliter Apoſtolica auctoritate tenore præſentium donamus.

Creantur Nobiles Ciues, ac Familiares Papæ.

§. 3. Ipſoſque Conclauiſtas in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos commenſales noſtros, ac eos, qui ex illis clerici exiſtunt, ſeu militiæ clericali adſcribi deſiderant, quoſque tres huiuſmodi Cardinales gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate iudicauerint, in noſtros, & Apoſtolicæ Sedis Notarios, ſine tamen præiudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, recipimus, ac tam illos, quam alios Conclauiſtas ſingulos, qui ſigillatim ab eiſdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, ſacri Palatij & Aulæ Lateranen. Comites, & Milites, ac tam illos, quàm omnes, & quoſcumque alios Conclauiſtas indiſtincte, qui nobiles non ſunt, nobiles; quique Vrbis, vel alicuius alterius ex Ciuitatibus temporali dominio, & dictæ Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubiectis Ciues eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa Ciuitate, quam ſigillatim quiſque eorum elegerit, & ad quam ab eiſdem tribus Cardinalibus ſe admitti petierit, veros Ciues ad inſtar, & nulla prorſus differentia inter eos, & ſingulos alios veros, originarios, & antiquiſſimos etiam nobiles, & participantes ciues ipſius Vrbis, vel Ciuitatis, ita vt ipſum Ius Ciuitatis ad quoſcumque illorum hæredes eodem modo tranſeat, creamus, conſtituimus, & aſſignamus, & nobilitatis, & ciuitatis titulo, honore, & inſignibus decoramus, aliorumque familiarium, continuorum commenſalium Nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico inſeruientium, ac illius Tinello comedentium, & bibentium, ac noſtrorum, & Sedis prædictæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Ciuium huiuſmodi originariorum numero & conſortio fauorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commenſalibus, ac Notariis noſtris Comitibus, Militibus, & Ciuibus deinceps haberi, & reputari volumus, ac mandamus.

Eorumque Priuilegiis ac indultis donantur cum priuilegio, vt literæ ſub his nominibus impetratæ ſubreptionis vitio careant.

§. 4. Eiſque, vt in quibuſcumque impetrationibus, conceſſionibus, & literis tam gratiam quàm iuſtitiam concernentibus, ſe familiares, continuos Commenſales noſtros, Comites, Milites, Nobiles, & Ciues etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, conceſſiones, & literæ ipſæ ſubreptionis vitio ſubiaceant, ſed validæ, & efficaces exiſtant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuſcumque, ac prorſus ſimilibus antelationum antelationibus, prærogatiuis, priuilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, ſuſpenſionibus, fauoribus, gratiis, priuilegiis, indultis, ac iuribus, quibus alij noſtri familiares tempore dictæ aſſumptionis noſtræ ad Summi Apoſtolatus apicem, ac quibus alij eiuſdem Sedis Notarij etiam de numero participantium exiſtentes, etiamſi habitum, & Rochettum Notariorum ipſius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ præfatorum Comites, Milites, & Nobiles etiam originarij, ac antiquiſſimi Ciues eiuſdem Vrbis, vel Ciuitatis, quàm, vt præfertur, elegerint, quique ex vtroque parente verè nobili, & Ciue originario, & antiquiſſimo procreati de iure, ſtatuto, conſuetudine, vel alias ex aliquo ſpeciali priuilegio, ſeu aliàs quomodolibet, etiam quoad aſſecutionem quorumcumque Beneficiorum, etiam Eccleſiaſticorum, etiam per quaſcumque literas, ſeu Conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas, vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent; ac vti, frui, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, vbique locorum in Iudicio, & extra, ſine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præiudicio, vti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant, realiter, & integre in omnibus, & per omnia; etiamſi in Vrbe, & Ciuitate huiuſmodi non habitauerint, perinde ac ſi de vere nobili genere ex vtroque parente, nobili originario, & antiquiſſimo ciue procreati forent, & huiuſmodi prærogatiua, priuilegia, exemptiones, gratiæ, fauores, conceſſiones, indulta, & iura, quæ pro aliis nobilibus, & ciuibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & Ciuilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eiſdem Conclauiſtis in ſpecie emanaſſent, ſeu emanarent, & eis naturaliter de iure, ſtatuto, conſuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate, & tenore ſimilibus indulgemus.

Abſolutionē Decimarum liberos, & eximit.

§. 5. Singuloſque Conclauiſtas prædictos à ſolutione, & exactione decimarum Eccleſiaſticarum vbique locorum, & ex quacumque quantumuis vrgentiſſima, & inexcogitabili cauſa, & occaſione, etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetiarum, ac quorumcumque aliorum Principum impoſitarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus, liberoſque, & exemptos fore, & eſſe decernimus.

Remittit fructus male perceptos ob non recitationem horarum Canonicarū.

§. 6. Ipſiſque Conclauiſtis ſingulis quoſcumque fructus, redditus, & prouentus Eccleſiaſticos, etiam occaſione penſionum annuarum ipſis vel eorum alicui reſeruatarum ratione omiſſionis recitationis Horarum canonicarum indebitè perceptos, cuiuſcumque quantitatis fuerint gratioſè remittimus, & condonamus.

Diſpenſatque ſuper inhabilitate ad ſacros Ordin.

§. 7. Ac cum eis ſuper inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod cenſuris huiuſmodi ligati Miſſas, & alia Diuina officia, dummodo tamen non in contemptum clauium, celebrauerint, aut alias in diuinis ſe immiſcuerint, vt illa, & aliis præmiſſis non obſtantibus ad omnes, etiam Sacros, & Preſbyteratus ordines alias rite promoueri, & in illis, ac in ſuſceptis per eos alios rite ordinibus, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, etiam libere, & licite valeant, diſpenſamus.

De ætate, & qualitate promouendorum ad ordines habes in Conc. Trid. ſeſſ. 23. c. 11. & 12.

Legitimatio Conclauiſtarū baſtardorum.

§. 8. Ac eoſdem Conclauiſtas, ſi qui eorum defectum Natalium ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamſi ex nobiliſſimis parentibus, & vilibus fœminis forſan procreati ſint, etiamſi legitimati aliàs exiſtant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ huiuſmodi maculam, ſiue notam abſtergimus, & abolemus, ac Natalibus reſtituimus.

Ac habilitatio ad ſucceſſiones, & hæreditates bonorum. De ſucceſſionibus, vel teſtam. ad fauorem illegitimorū vide in conſt. 117. Pij V. Quæ ordini. ſup. 10. 2.

§. 9. Et cum eorum ſingulis, vt in quibuſcumque bonis paternis, & maternis, & aliorum conſanguineorum, ſeu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, ſine tamen præiudicio venientium ab inteſtato, vel ex fideicommiſſo, ſeu alias de iure valida diſpoſitione ſuccedere, & alia donationis, vel alio quouis titulo conſequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis ſuccedere, eos ad omnia iura, legitimas ſucceſſiones ex teſtamento, vel ab inteſtato, hereditates, legata, libertates reſtituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Necnō ad honores, & dignitates vide prohibitionem Greg. XI. vt conſt. 8. Eiſ. ſup. 10. 1. Quo vero ad qualitates promouendorum ad huiuſmodi dignitates vide Concil. Trid. ſeſſ. 24. cap. 12. de reform.

§. 10. Ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia ſæcularia, publica, vel priuata, etiam aſſumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac ſi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obſtante, ſi aliud canonicum eis non obſiſtat, aut clericali charactere, qui illo nondum inſigniti, ac ad omnes etiam ſacros, & preſbyteratus ordines, ſi nondum ad illos promoti ſint, promoueri, ac poſtmodum charactere, & ordinibus huiuſmodi, illorumque priuilegiis vti, ac in eiſdem ordinibus, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & ſine cura beneficia Eccleſiaſtica, etiamſi perſonatus, adminiſtrationes, & officia, etiam curata, & electiua in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Eccleſiis, ſeu parochiales Eccleſiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, non tamen principales in Collegiatis Eccleſiis huiuſmodi fuerint, ſi ſibi alias canonicè conferantur, aut ipſi eligantur, præſententur, vel alias aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eiſdem, recipere, & retinere, libere, & licite valeant.

Expeditio literarum Apoſtolicarum pro dd. Conclauiſtis gratis fiat.

§. 11. Omneſque, & quæcumque gratiæ, prouiſiones, commendæ, & quæuis aliæ literæ Apoſtolicæ, etiam in forma Breuis pro illis expediendis, gratis vbique expediantur, tam de capienda poſſeſſione nomine Cameræ Apoſtolicæ, quàm in forma literarum Apoſtolicarum, vbi illis ſuper prouiſionibus quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum dari poterunt, prout noſtris familiaribus continuis commenſalibus, etiam gratis dentur, & concedantur, ac dari, & concedi omnino præcipimus, & mandamus.

Indulta Conclauistarum circa pensiones transferendas vsque ad summam centum auri de Camera.

§. 12. Ac eisdem Conclauistis, & eorum singulis, vt quicumque loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitani, seu aliarum Ecclesiarum aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, tam in Romana Curia, quàm extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ quascumque pensiones annuas, eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, & prouentibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumuis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & prouentus huiusmodi beneficiorum reseruatos, seu reseruandos, etiamsi alias semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint, vsque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassatæ & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & prouentus huiusmodi, vsque ad summam prædictam vni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Conclauistas, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, similiter eis, quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Conclauistis reseruatæ seu reseruati fuerint, etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu, integre persoluendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & leuandas, reseruare, constituere, concedere, & assignare valeant, atque in possessione dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Conclauistæ tempore translationis per eos præsentium vigore faciendæ, existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam à prædecessoribus nostris aliàs forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulatiuè eos gaudere, & potiri volumus. Decernẽtes, ipsas translationes, & nouas reseruationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redditnum, & prouentuum huiusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & prouentibus reseruatæ fuerint, obtinentes, ad illas persoluendas efficaciter obligatos fore.

Habitũ Clericalẽ gestare non tenean tur ob dd. pensiones summam 200. scut. non excedẽtes, imo etiam si semel contraxerint, posse retinere d. pensat.

§. 13. Ac cum eisdem Conclauistis, quod ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, vt præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen vltra summam ducentorum ducatorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reseruatarum, & reseruandarum habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis, dummodo alias ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id à quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, etiam priuationis, seu cessationis ipsarum pensionum pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reseruatas, vt præfertur, etiamsi matrimonium contraxerint, cum vnica tamen, & virgine, recipere, & retinere.

De habitus gestatione eorum qui pensiones obtinẽt, & beneficia Eccl. vide in const. 2. Sixt. V. sup. 20. & seq. & Concil. Trid. sess. 14. c. 6. & sess. 23. cap. 6. & 17.

§. 14. Postremo, quod bona quæcumque ad dictos conclauistas, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam canonicatuum & præbendarum, ac dignitatum, etiam maiorum & principalium, etiam speciali nota, & expressione dignarum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quouis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, licitè tamen acquisita, & acquirenda, etiam in Vrbe, eiusque districtu, & vbique existentium, spoliis minimè subiaceant: sed Conclauistæ præfati, etiamsi Religionis alicuius Militiæ, etiam S. Ioannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in fauorem quarumcumque personarum, etiamsi curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumuis remoto eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, iisque ab intestato decedentibus legitimè eorum hæredes quicumque succedere liberè, & licite valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Spolia de ipsorum bonis fieri prohibet, sed hæredes succedere in dd. bonis concedit.

Cinthius, & intelo Vrbis hoc concesserat Paul. V. in sua const. 18. In eminenti. sub no. 3. pag. 24. vbi plene notaui de materia spoliorum.

Executores deputat.

§. 15. Præcipientes, ac mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S.R.E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus & Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibusuis aliis spoliorum huiusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum officialibus, aut Prioribus, ne in huiusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclauistarum desuper molestare audeant, seu præsumant, ac etiam decernentes donationes per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclauistas, de eorum bonis huiusmodi faciendas, semper, & perpetuo validas & efficaces fore.

§. 16. Nec eosdem Conclauistas, eorumve aliquem ad præsentes literas in dicta camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas, etiamsi illæ intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere.

Registrationẽ in Camera remittit.

§. 17. Ac easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque sub quibusuis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & constitutionibus Apostolicis similium gratiarum reuocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu moderarent, quæ à Nobis & dicta Sede pro tempore, & ex quibusuis causis, etiam vrgentissimis, etiam in fauorem fidei, ac diuini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel aliàs quauis auctoritate hactenus, vel in posterum emanauerint, minimè comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt, toties easdem præsentes in pristinum statum restitutas, repositas, & reintegratas esse, & censeri.

Clausulas præseruatiuas apponit.

§. 18. Sicque per quoscumque Iudices, & commissarios quauis auctoritate fungentes in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, vbique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Iussio quod dd. literæ gratis expediantur.

§. 19. Et insuper dilectis filiis Referendario, & computatori literarum Apostolicarum, & aliis, ad quos spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ, Motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine per Apostolica scripta mandamus, vt literas Apostolicas prædictas super præmissis omnibus, & singulis, tam coniunctim, quàm separatim, ac pro singulis quibus concessa fuerunt, ac seorsum, & separatim cum omnibus & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratiis, de mandato nostro vbique, in omnibus officiis, etiam Abbreuiatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, Plumbique, & Registri, absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facienda, omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

Contrariis derogat.

§. 20. Non obstantibus præmissis, ac decreto eorumdem Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum sit deuentum, cui per hoc alias non intendimus derogare, ac vna de infrodescentibus, & altera nostris de præstando consensu in pensionibus, ac felicis recordationis Pij IV. de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, & registrandis, ac Pij V. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum contra illegitimos, necnon Pictauien. Cócilij, & aliis Apostolicis, ac etiam in Vniuersalibus, Prouincialibusque Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, ac etiam Vrbis Romanæ, & aliarum Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, & Cameræ prædictæ, ac quarumuis Vniuersitatum, etiã iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, naturis, decretis, etiam nouis reformationibus, & legibus, tam Pontificus, quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, & Sacris canonibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis; illis eorumque Superioribus, & personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiã consistorialiter, & alias in contrarium quomodolibet cócessis, confirmatis, & innouatis, illis præsertim, quibus inter alia caueri dicitur expresse, quod

quod Beneficia Vrbis nonnisi personis, sub certis modo & forma inibi qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum, & Militiarum expresse professis conferri, & commendari possint disponentibus, quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, & contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter aut diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto huiusmodi mentionem.

Fides transumptorum. §. 21. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, & sigillo, ac manu alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis, eadem fides tam in iudicio, quam extra adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nomina autem Conclauistarum qui in Conclaui huiusmodi interfuerunt sunt hæc, videlicet.

VEnerabilis frater noster Ioannes Vincentius Spinola Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Episcopus Tagasten. Sacrista, & dilecti filij Paulus Alaleo Canonicus, Io. Baptista etiam Alaleo, & Carolus Antonius Vaccarius clerici respectiue perpetui beneficiati, beneficiatus, & clericus respectiue nuncupati Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & Petrus Ciammariconus perpetuus Beneficiatus Ecclesiæ Lateranensis Magistri Ceremoniarum, Mutius Riccerius Camerinen. Canonicus Ecclesiæ S. Angeli in foro piscium Collegij S.R.E. Cardinalium Secretarius, Raphael Pinchiarius Presbyter Bononien. & Liuius Sonantius Reatinus clericus, nostri etiam dum Cardinalatus honore fungebamur. Stephanus Racanus Spoletanus, Hortensius Balestrerius Fanen. diœc. presbyter, & Io. Cæsar Troianus de Palliano clericus, seu laicus Antonij Ostiensis Saulij. Franciscus Fuccius Tifernas, & Io. Iacobus Baldinus de Apiro camerinen. diœc. clerici Benedicti Portuen. Iustiniani. Matthæus de Zannis laicus Bononien. & Angelus Orius clericus Anconitanus Francisci Mariæ Prænestin. à Monte. Sebastianus Brussatus clericus Casalen. & Cambius Artosinus Forolliuien. Miles Militiæ Sanctorum Mauritij, & Lazari, Francisci Tusculan. Sfortiæ. Cæsar Melottus canonicus Ecclesiæ S. Laurentij in Damaso de Vrbe, & Rodolphus Mancinus clericus Perusinæ diœc. Alexandri Albanen. de Monte Alto Venerabilium fratrum nostrorum Episcoporum. Alphonsus Carandinus clericus coniugatus Mutinen. & Miles Militiæ Iesu Christi, Petrus de Castro Toletan. & Tobias Aldinus Cæsenaten. clerici Odoardi nuper S. Mariæ in Via lata Farnesij. Franciscus Caualcantes perpetuus commendatarius Monasterij S. Petri de Laderchia, alias de Riolo Imolen. diœc. & Io. Baptista Buttus clericus Assisten. Octauij S. Laurentij in Lucina Bandini. Hieronymus Signorellus perpetuus Commendatarius Monasterij S. Petri Vallis Dasinæ Nucerin. diœc. Iustinus Iacoponus Camerinen. & Palmerius de Palmeriis Tiburtin. diœc. clerici Bartholomæi S. Mariæ in Transtyberim Cæsij Petrus Calabrinus Mutinen. & Stephanus de Rosis Carhacen. Presbyter, Bonifacij S. Petri ad Vincula Beuilacquæ. Badinus de Nores Nicosien. Antonius Doctus Ferratien. & Augustinus Mongardus clerici Montis Politiani, Roberti S. Praxedis Bellarmini. Fabius Tanianus Pistorien. Gherardus Vrbeuetanus, & Nicolaus Accursinus de Sancta Flora clerici, Io. Baptistæ Sanctorum Marcellini, & Petri Deti Emilius Sperellus Assisten. & Franciscus Thedeschius laici Imolen. Dominici Sanctorum duodecim Apostolorum Gymnasij Ioannes de Zunega Pacen. & Gabriel Prarus clerici Asten. Antonij S. Balbinæ Zaparæ, Iacobus Antonius Rigottus Canonicus Tridentin. & Iacobus Franciſchinus clerici Veronen. Caroli S. Cæsarei Madrutij, Iacobus Bendictus Nicosien. & Iulius Saracenus Vicentinus presbyteri, ac Franciscus Lambertus clericus Florentino. Ioannis S. Marci Delphini. Octauius Baccius Canonicus Ecclesiæ, S. Mariæ Maioris etiam de Vrbe, & Carolus Falcinellus presbyter Perusin. Scipionis S. Chrysogoni Burghesij Franciscus Adrianus Ceua Montis Regalis, & Antonius Crisolinus clerici à S. Sophia, Maphæi S. Honuphrij Barberini, Franciscus Ferentillus nullius, seu Spholetan. diœc. & Petrus Roncius clerici à Campagnano Nepesinæ diœc. Io. Garziæ Sanctorum quatuor Coronatorum Millini, Io. Ferrarinus Regien. & Franciscus Baruffaldus clerici Cremonen. Marcelli SS. Quirici, & Iulitæ Lantis; Claudius Ruthy Bisuntin. diœc. & Blasius Factorius presbyteri Ariminen. Michaëlis Angeli S. Bartholomæi in Insula Nazareth. Alexander Billius Florentin. & Ioannes Crisentos laici Corrigien. Fabritij S. Augustini Veralli. Claudius Susannius perpetuus Commendatarius Monasterij S. Michaëlis de Pola Polen. diœc. S. Benedicti, seu alterius Ordinis, & Franciscus Landus presbyter Tyburtinus Io. Baptistæ S. Cæciliæ Lenij. Alexander Viola presbyter Aquilan. & Io. Paulus Leonardus clericus, seu laicus Beneuentanus, Decij SS. Io. & Pauli Carafæ. Augustinus Ioiosius presbyter S. Seuerini, & Gaspar Morellus Romanus. Dominici Sancti Martini in Montibus Riuarolæ. Sigismundus Thaddæus Florentinus, & Iosephus Trullier Lingensis, & Carolus Gurgas cleric. Biterren. Ioannis S. Eusebij. Bonsij Bernardinus Zampa clericus de Sarnano Camerinen. diœc. & Laurentius de Franchis presbyter Neapolitan. Philippi S. Mariæ de Populo Philonardi, Cornelius Henricus Normanus Leodien. & Bartholomæus Ionchettus de Muriliano Clerici Fauentin. diœc. Petri Paulis SS. Nerei, & Achillei Crescentij, Io. Alphonsius presbyt. Ianuen. & Io. Antonius Pasiadescus laicus, seu clericus Albinganen. diœc. Iacobi S. Mariæ de Pace Serræ, Rainaldus Magnus Sarsinaten. Canonicus prædictæ Ecclesiæ S. Laurentij in Damaso, & Petrus Antonius Pugliolus presbyter Mutinen. Augustini S. Mariæ in Araceli de Araceli. Didacus de Saucedia Canonicus Compostellen. & Io. de Roias clericus Seguntin. Gasparis S. Crucis in Hierusalem Borgiæ. Franciscus Maria Costacutus Ianuen. & Petrus Riccius presbyter Roman. Felicis S. Laurentij in Pane & Perna de Asculo. Alexander Minerbetus Florentinus, & Horatius Piccinardus clerici Roman. Roberti S. Pudentianæ Vbaldini. Timotheus Vanninus Viterbien. & Aurelius Martignonus clerici Mediolanen. Tyberij S. Priscæ Muti, Petrus Palla Reatin. diœc. & Paulus Vicarellus clerici Vrbeuetan. Iulij S. Sabinæ Sabellij. Michaël Angelus Anchianus clericus Lucen. & Antonius Boria clericus, seu laicus Camerinen. Petri S. Thomæ in Parione camporei Simon Brunus Nonantulan. Sanctes Forosо clerici Veronen. & Tyberius Fonsius laicus Eugubin. Matthæi Sancti Hieronymi Illyricorum Priuli, Gaspar Lusiganus Constantinopolitan. & Delius cornices clerici Narnien. diœc. Scipionis S. Susannæ Cobellutij. Antonius Bendellus presbyter Nonantulan. & Io. Thomas Guglielmus laicus, seu clericus Pisauren. diœc. Petri S. Saluatoris in Lauro Valerij, Bernardinus Saracinellus Vrbeuetan. & Petrus Franciscus Busca laici, seu clerici. Iulij S. Mariæ supra Mineruam Romæ. Antonius Grassellus clericus Nucerin. diœc. & Flaminius Maggius laicus, Cæsaris S. Petri in Monte Aureo Gherardi. Lazarus Carafinus Cremonen. & Io. Bonus clerici Asten. Desiderij S. Clementis Scaliæ, Dionysius Damianus Narnien. & Franciscus Beuolus clerici Tifern. Stephani S. Mariæ in Via titulorum presbyterorum Pignatelli nuncupatorum. Petrus Franciscus Bonioannes presbyter Firmanus prædictæ Ecclesiæ S. Mariæ Maioris præpositus, & Franciscus Fracassinus laicus Vrbeuetan. Andreæ S. Mariæ in Via lata Peretti. Iosephus Fontanella Regien. & Petrus Paulus Mecis cleric. coniugatus Campanen. diœc. Alexandri S. Eustachij Estensis, Clemens Merlinus clericus Forolinien. & Paulus Boscus laicus, seu clericus Bononien. Caroli Emanuelis Sancti Nicolai in Carcere Pij Ioannes Ruthius Rognsin. & Petrus Paulus Palmutius laici, seu clerici Tudertin. Aloysij

S. Angeli in foro piscium Caponij, Euerardus Medices Florentin. & Octauianus de Lotto clericus coniugatus, & Miles prædictæ Militiæ S. Stephani Caroli S. Mariæ in Dominica Medices. Dominicus Fedinus canonicus prædictæ Ecclesiæ S. Mariæ Maioris, & Emilius Feus Miles eiusdem militiæ S. Stephani Alexandri S. Mariæ in Cosmedin. Vrsini Diaconorum S. R. E. Cardinalium etiam nuncupatorum. Laurentius Bernardinus Lucen. Bernardinus de Lupis de S. Oresto presbyteri nullius diœc. & Angelus Colius laicus, seu clericus Senen. bon. mem. Petri Episcopi Sabinen. Aldobrandini. Vrbanus Paleonus Ciuitatis Realis Reatin. diœc. & Gregorius de benedictis clerici Maceraten. Iacobi S. Stephani in Monte Celio Sannesij. Franciscus Maria Simbaldus Forosempronien. Antonius Ghirlandarius Florentin. & Pompeius Normilla clericus coniugatus Venafr. Ladislai nuper eiusdem S. Mariæ supra Mineruam Aquini similiter titulorum eiusdem S. R. E. Presbyterorum Cardinalium defunctorum. Frater Christophorus Fucciarinus Perulinos, Ordinis S. Augustini Magister in Theologia cum dicto Io. Vincentio Episcopo Frater Ferdinandus Asticen. diœc. de Matre Dei Ordinis Carmelitarum discalceatorum Confessarius. Cynthius Clemens Senogallien. Canonicus prædictæ Ecclesiæ Lateranen. & Camillus Gorus clericus coniugatus Physici. Prosper Cecchinus Chirurgus. Cæsar Magnolus Aromatarius, Ioan. Baptista Gallus Vrbinaten. & Io. Maria Lolius Vrbeuetan. eius Adiutores. Linus Blasinus de S. Oresto nullius diœc. Custos Fontis. Gabriel. Renzonus Fesulan. diœc. Secretarij eiusdem Collegij Adiutor. Antonius Pacificus Camplen. diœc. Magistrorum Cæremoniarum Adiutor. Blasius Zucchius, & Riccius Tonsius Barbitonsores, Andreas Boccalinus, & Alexius Mollia eorum Adiutores, Antonius Bernasconus Cementarius, Io. Volpetta Faber Lignarius, Io. Augustini Mediolan. Io. Sorcius, Io. ad Rotundam, Io. de Remedio, Antonius Mercus, Dominicus Couaia, Hieronymus Tamansinus, & Felicionus scopatores Conclauis.

Decretum pœnale. §. 22. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, donationis, receptionis, creationis, constitutionis, assignationis, decorationis, aggregationis, liberationis, exemptionis, remissionis, condonationis, dispensationis, legitimationis, abstersionis, abolitionis, restitutionis, decretorum, concessionum, indultorum, præceptorum, mandatorum, derogationis, voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

D. P. A. 1. die 15. Mar. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1620. Idibus Martij, Pontificatus nostri ann. 1.

II. Indictio vniuersalis Iubilæi ad diuinum auxilium initio sui Pontificatus pro salutari Catholicæ Ecclesiæ regimine implorandum.

Similem indictionem omnes ferè Pontifices proferre solent, vt dixi sup. in constitut. 1. Sixt. V. tom. 2. Eamque etiam postea promulgauit sub Oratione quadraginta Horarum S. D. N. Vrbanus VIII. vt infra in eius constitut. 7. Æternus.

Edita An. D. 1621. GREGORIVS EPISCOPVS, *Seruus seruorum Dei. Vniuersis Christi fidelibus, ad quos præsentes literæ peruenerint, salutem, & Apostolicam benedictionem.*

Causa indict. huius Iubil. SPiritus Domini, cuius inenarrabili prouidentia regimur, & gubernamur, se neminem suorum spernere, hoc tempore præcipuè demonstrauit, cum abundantiam misericordiæ suæ in humilitatem nostram deriuare dignatus, in suprema B. Petri Sede nos collocando, vniuersi gregis sui curam, nullo meritorum suffragio nobis commisit. In quo, vt diuina agnoscimus dona, ita etiam formidamus iudicia. Quoties enim creditum munus mentis oculo circumspicimus, toties oneris grauitas nos terret, vitium nostrarum infirmitatis conscientia conturbat: gregem siquidem innumerabilem, per vniuersum Orbem sparsum, nobis creditum cernimus, & gregem quidem non auro, aut argento, sed æterni Patris vnigeniti Iesu Christi Domini nostri sanguinis pretio acquisitum, non paucis in locis non solum Pastoribus, sed pascuis etiam destitutum, hinc luporum insidiæ non cessantes, illinc prædonum, & hostium violentia, mactare, & perdere adnitentium. Quapropter ad Dominum cum Propheta clamare compellimur. Exaltatus, humiliatus sum, & conturbatus, terrores tui conturbauerunt me, circumdederunt me, sicut aqua tota die, circumdederunt me simul, ac nisi eius auxilium, qui nostris humeris tantum pondus imposuit, Nobis adfuturum consideremus, animo planè concidemus. Sed quoniam benignus est Dominus, & non derelinquit sperantes in se, infirmitatem nostram, licèt tanto oneri longè imparem gratiæ suæ virtute confortabit, ac tribuet, vt sufficere valeamus. Id verò vt impetrare ab æterno Pastore mereamur, ad vestras orationes, & bona opera confugere ex more Rom. Pont. prædecessorum nostrorum decreuimus. Vos enim, quibus nostra Pastoralis impendenda est sollicitudo, apud Deum pro Nobis intercedendo, non vestram minus, quàm nostram procurabitis spiritualem vtilitatem. Quamobrem, vt maiori cum fructu administrationi nostri officij suffragari ad diuinum auxilium consequendum possitis, de thesauro Ecclesiæ, cuius Nos dispensatores sumus, abundanter erogando, ad veram pœnitentiam, & pia opera vos incitandos duximus. Dignos itaque fructus pœnitentiæ faciamus, animas nostras Domino humiliemus, & in hoc sacro Quadragesimali tempore, vbi eo durante, publicatæ hæ nostræ literæ fuerint, ad pensum sanctæ institutionis aliquid addamus, corda nostra scindamus, & in oratione, ieiunio, ceterisque pietatis operibus vnanimiter perseueremus.

§. 1. Quapropter in hac Alma Vrbe nostra à Capella nostra publica Palatij Apost. ad Basil. Principis Apostolorum in Vaticano, necnon ab Ecclesia S. Mariæ Angelorum nuncupata, ad Basilicam S. Mariæ Maioris proxima hebdomada, quæ erit post quartam Dominicam Quadragesimæ, quarta, & sexta feria respectiuè solemnes Processiones de more indicimus, ad quas Basilicas Nos vnà cum venerab. fratrib. nostris S. R. E. Card. necnon Patriarchis, Archiepiscopis, atque Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit; ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, aliisque Prælatis, atque Officialibus Romanæ Curiæ, vniuersoque Clero, & Populo comitante, accedere, dictasque Processiones celebrare statuimus. *Indict. Iubil. de quo in rubrica.* Vt autem diuinam opem efficacius imploremus, & simul effusis multorum precibus fructuosius exaudiamur, omnes, & singulos vtriusque sexus Christi fideles, vbique existentes enixè in Domino hortamur, & paterna charitate monemus, vt qui in hac Alma Vrbe sunt, dicta hebdomada, aut saltem altera sequenti, qui verò extra Vrbem in quibusuis orbis Terrarũ locis existunt, proxima, aut altera sequenti hebdomada post præsentium notitiã, pias ad Deum preces effundant, vt Ecclesiam suam Sanctam tueatur, & protegat, hæreses vndique euellere, & extirpare, Fidem sanctam Catholicam adaugere, & propagare, pacem, & veram concordiam largiri dignetur. Nobis verò vires tribuat, quibus susceptum onus ad eius nominis gloriam, fideliumque & animæ nostræ salutem administrare valeamus, & ij quidem, qui in eadẽ Vrbe hic præsentes sunt, prædictas Principis Apostolorum, ac S. Mariæ Maioris Basilicas, vel vnam ex eis quam maluerint, qui verò alibi extra Vrbem erunt, Ecclesiam, seu Ecclesias per locorum Ordinarios, seu eorum Vicarios, aut de eorum mandato, aut iis deficientibus per eos, qui ibi curam exercent animarum, deputandam, seu deputandas, quocumque sibi beneuiso eiusdem hebdomadæ die, vel diebus, saltem semel deuote visitent, omnes præterea quarta, & sexta Feria, Sabbato eiusdem, vel alterius sequentis hebdomadæ ieiunent, & quantum, pro suo quisque arbitrio iudicauerit, eleemosynas erogent, atque intra hoc ipsum tempus Sacerdotibus ab Ordinario approbatis peccata sua confiteantur, & die Dominico dictũ Sabbati diem proximè subsequente, vel alio dictæ sequẽtis

hebdomadæ

hebdomadæ die arbitrio Confessarij Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum deuote percipiant; qui autem in nauigatione, vel itinere fuerint, eo peracto, hæc ipsa faciant, & exequantur; qui verò regulares vtriusque sexus in claustris perpetuo degunt, vel in carcere, aut captiuitate detinentur, vel propter corporis infirmitatem, aut aliud quodcumque impedimentum, superius expressa, seu eorum aliqua facere, seu adimplere nequiuerint, Sacerdotis Confessarij approbati ab Ordinario, quem elegerint, arbitrio, prædicta omnia, & singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud, proximum tamen tempus, differre valeant.

Conceßit plenar. Indulg.

§. 2. Quæ omnia, vt eo libentius præstare studeant, quò vberiùs spiritualibus muneribus, & gratiis à Nobis se refectos cognouerint; De omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque soluendi potestate, quam Deus Nobis licet indignis contulit, omnibus, & singulis prædictis, qui prædicta adimpleuerint, plenissimam peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Iubilæi, visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Vrbem concedi consueuit, tenore præsentium concedimus & elargimur. Necnon eisdem fidelibus, etiam cuiuscumque Ordinis, Congregationis & Instituti regularibus vtriusque sexus facultatem impartimur, eligendi sibi Presbyterum Confessarium tam secularem, quam cuiusuis Ordinis, vel instituti regularem, ex approbatis ab Ordinariis locorum, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & censuris a iure, vel ab homine, quauis modo, vel causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus & delictis quantumuis grauibus, & enormibus, etiam in casibus tam locorum Ordinariis, quàm Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi consuetis, atque aliàs etiam per quascumque Rom. Pont. prædecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodolibet reseruatis, in foro tantum conscientiæ, hac vice duntaxat absoluere. Et insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis tantummodò exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, iniuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis casibus pœnitentia salutari, ac aliis iniungendis, possint, & valeant.

Iussit vbique publ. dictum Iubilæum.

§. 3. Mandantes insuper venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Archiepisc. Episc. & aliis quibuscumque Ecclesiarum Prælatis, & locorum Ordinariis in virtute sanctæ obedientiæ, vt cum harum literarum transumpta, aut exempla acceperint, illa statim per suas Prouincias, Ecclesias, Diœceses publicent, & publicari faciant, Clero que & populo sibi subiecto solemnes processiones, sicut Nos in prædicta Vrbe indiximus, indicant, & celebrent. Per præsentes autem, super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, aut inhabilitate quomodolibet contracta non intendimus, nec etiam in foro conscientiæ dispensare, neque vllam facultatem tribuere dispensandi. Ac declaramus has ipsas præsentes, quoad absolutionem in foro conscientiæ, & pœnitentiali tantùm, non autem in foro fori, seu contentioso consequendam, neque etiam quoad dictum forum conscientiæ iis, qui ab aliquo Iudice excommunicati, suspensi, vel interdicti, seu in alias sententias, & censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus celebrationis huiusmodi Iubilæi satisfecerint, aut cum partibus concordauerint, neque pariter hæreticis, aut schismaticis specialiter declaratis, seu condemnatis vllo modo suffragari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus absoluendi facultas in certis tunc expressis casibus, ita specialiter Romano Pontifici pro tempore existenti reseruatur, vt nec etiam similes, vel dissimiles Iubilæi, Indulgentiarum, aut facultatum huiusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari valeat, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, & institutorum regularium iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis, eorumque totis tenoribus, etsi specialis, specifica & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut expressio habenda, vel quæuis alia exquisita forma ad hoc seruan. foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac formam in illis traditam penitus pro seruata habentes, hac vice specialiter & expresse ad effectum præsentium derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 5. Volumus autem, vt præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique gentium, & locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, 1620. 6. Kal. Aprilis, Pont. nostri anno 1. *Dat. P. A. 1. die 27. Mar.*

Confirmatio Vnionis Congregationis Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini in Regno Siciliæ antea erectæ, Congregationi Italiæ eorumdem Fratrum. III.

Multa hic opportuna tibi posui subsequentia, videlicet concessionem Ecclesiæ B. Mariæ de Catena Ciuitatis Panormitanæ Fratribus huius Congregationis Siciliæ, necnon quædam viuæ vocis oracula, ac literas Card. Protectoris super d. Vnione.

Huius Congregationis Institutionem habes sup. Clement. VIII. constit. 63 tom. 3. & transitum ad arctiorem Religionem, & ad quam, in constit. 3. vbi sup. Confirmationem autem Constitutionum Ordinis habes in Paul. V. const. 22. Sacri. hic sup. Et postea ab istomet Greg. XV. fuit diuisa Prouincia S. Augustini Hispaniarum in quatuor Prouincias cum approbatione multarum Ordinationum pro eisdem conditarum, vt inf. const. 63. Ad sacram. Et nouissimè S.D.N. Vrb. VIII. erexit in Congregationem Italiæ horum Fratrum quatuor Prouincias, vt inf. in eius const. 58. Ad vberes, post quam tibi inserui nonnulla Decreta à Sacra Congregatione Apostolicæ Visitationis eorumdem statum continentia, emanata, de electione Prouincialium, quasdam constitutiones, seu ordinationes pro Congregatione Italiæ istorum Fratrum edidit inf. const. 81. Aliàs pro parte. Ac postremò statuta pro Congregatione Galliæ approbauit in alia const. 90. Ex iniuncti.

GREGORIVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. *Edita An. Di. 1621.*

Prœmium.

PAstoralis officij Nobis (meritis licèt imparibus) desuper commissi cura postulat, vt ad ea, per quæ fidelium quorumlibet, præsertim Religiosorum, eorum maximè, quos vna religio, & vnum professionis vinculum inuicem copulauit, quieti consulitur, ad hoc, vt nulla eos dissensio dissecet, nullave immutatio perturbet, sed ipsi mutua charitate coniuncti ceteris exemplo proficiant, libenter intendamus, ac ea, quæ propterea prouidè decreta fuisse comperimus, vt firma perpetuò, & illibata persistant, cum à nobis petitur, Apostolico munimine roboremus.

Narrat introductam esse hanc Congr. in Regno Siciliæ à nonnullis Fr. huius Ord. quibus Paul. V. concessit Eccl. S. Mariæ de Catena Panorm. ac nonnulla ordinauit circa coll. concess. huius Eccles. habes hic subsequentem.

§. 1. Cum itaque, sicut exhibita nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Religiosorum Congregationis Fratrum Discalceatorum Italiæ nuncupatorum, Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini petitio continebat, quòd cum aliàs nonnulli Religiosi Ordinis Fratrum Eremitarum eiusdem S. Augustini reformationem, & obseruationem regularem ad regulæ ipsius S. Augustini, necnon Decretorum felicis record. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri super reformatione dicti Ordinis editorum præscriptum in Regno Siciliæ introducere intenderent, rec. mem. Paulus Papa V. etiam prædecessor noster ipsis, & aliis regularibus huiusmodi sub reformatione, & obseruantia prædictis vitam acturis, Ecclesiam S. Mariæ de Catena nuncupatæ Panormitan. quæ per beneficiatos ad nominationem Communitatis, & hominum

Ciuitatis Panormitan. quolibet anno mutari solitos regi consueuerat cum illius ædibus rectoralibus, ac iuribus, & pertinentiis suis vniuersis ad effectum ædes prædictas ad formam domus regularis Obseruantium Eremitarum eiusdem S. Augustini reformatorum nuncupandorum reducendi, accedente tamen consensu Ordinarij, & quorumcumque interesse habentium, perpetuo concessit, ipsisque religiosis, vt iuxta instituta regularia Ordinis huiusmodi Nouitios absque licentia Ordinariorum ad habitus susceptionem, & professionis emissionem, seruatis in reliquis decretis dicti Clementis prædecessoris desuper editis, admittere, & in quibusvis Regnis, ac Prouinciis Ecclesiæ, & ædes quascumque eis oblatas, de licentia Ordinariorum locorum pro fabricandis nouis domibus regularibus reformatorum, iuxta constitutionis, & Decretorum huiusmodi formam, & non alias, non autem domos iam fundatas, seu institutas alterius Prouinciæ, vel Congregationis, quamuis eiusdem Ordinis existerent, absque expressa Prioris generalis dicti Ordinis licentia acceptare possent, & valerent, dicta auctoritate permisit, & etiam concessit, cum declaratione tamen, quòd religiosi huiusmodi sub obedientia, & correctione Prioris generalis prædicti Ordinis perpetuo remanerent, & calceati incederent, provt in literis Apostolicis desuper sub die 23. mensis Maij Anni Domini 1608. confectis plenius continetur.

Nouitior. recep.

Domorum Regul. ædificationem & alter. sudocandi facultatem sollic.

Obedientiam.

§. 2. Successiuè cum in vim dictarum literarum S. Nicolai Tolentinatis, & S. Gregorij, ac aliquæ aliæ domus regulares Ordinis Reformatorum S. Augustini huiusmodi in prædicto Regno erectæ fuissent, illarumque Religiosi vnam Congregationem sub inuocatione S. Mariæ de Succursu nuncupatæ, Regni Siciliæ facientes, sub obedientia tamen eiusdem Prioris generalis Deo famulari cœpissent.

Postea in vim const. d. Paul. plures domus in d. Regno fuerunt erectæ facientes vnā Congreg. sub inuocatione S. Mariæ de Succursu Regni Siciliæ.

§. 3. Et deinde quamplures, & ferè omnes Religiosi Congregationis, & Regni Siciliæ huiusmodi, vt perfectiùs Deo inseruiant, Procuratores ad effectum præfatam eorum Congregationem dictæ Congregationi Fratrum Discalceatorum Italiæ nuncupatorum, vniri petendum deputassent.

Multi verò eiusdem Cong. Fr. ad petendā vnire hu iusmodi Cong. d. Cong. Italiæ plures deputarūt Procurat.

§. 4. Ac venerabilis frater noster Antonius Episcopus Ostiensis Cardinalis Saulius nuncupatus, totius Ordinis S. Augustini Eremitarum apud Sedem Apostolicam Protector, viuæ vocis oraculo à prædicto Paulo prædecessore habito, Congregationem Regni Siciliæ de consensu dictorum Procuratorum Congregationi Italiæ huiusmodi vniuisset, & incorporauisset, Vicariumque generalem Discalceatorum Italiæ huiusmodi ad supradictum effectum ad Regnum Siciliæ misisset, illumque Fratres Siculi cum honore, & obedientia, tanquam suum Superiorem recepissent, & quamplures eorum in Capitulis generalibus dictæ Congregationis Italiæ suffragia misissent, ac in Priores, Diffinitores, Visitatores generales, & alios officiales tam intra, quàm extra Prouinciam Siciliæ electi fuissent, ac etiam habitum, Professiones, Constitutiones, Cæremonias, Visitationes, Correctiones, & omnia alia, tanquam verè incorporati, & vniti dictæ Congregationi Italiæ circa octo annos recepissent, & obseruauissent.

Quarè opera à Card. Prot. habito viua vocis oraculo à d. Paul. fuit vnita, & incorporata d. Congr. Italiæ, & illius Vic. gen. ad Reg. Siciliæ transmisset vti Superior fuit ab illis Fr. receptus, atque ita sunt obseruat. octo An. spatio.

§. 5. Tandem nonnulli memoratæ Congregationis Siciliæ Religiosi Procuratores fines eorum mandati excessisse, maioremque partem Religiosorum Congregationis Siciliæ deputationi, & Constitutioni præfatorum Procuratorum non interuenisse, nonnullaque alia necessaria ad id adhibita non fuisse prætendentes, vnionemque præfatam nullam esse asserentes, se ei opposuerunt.

Hoc viuæ vocis oraculum habes hoc seq. Tandem à nonnullis Fr. Cog. Siciliæ fuit oppositū de nullitate ipsius vnionis.

§. 6. Quare negotio huiusmodi ab eodem Paulo prædecessore ad Congregationem venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium Præpositorum remisso, in eaque diu, matureque discusso, partibus ipsis, videlicet dilectis filiis fratribus præfatarum Congregationum Italiæ, & Siciliæ, ac etiam dilecto filio Priore generali totius Ordinis S. Augustini, eorumque Procuratoribus & Aduocatis semel, & pluries auditis, bonæ memoriæ Ioanne tituli S. Clementis presbytero Cardinale Boosio nuncupato referente.

Quare d. Paulus huiusmodi negotium examinandum remisit Congr. Card. negotiis Regular. præpositorum.

§. 7. Eadem Sacra Congregatio Vnionem Congregationis Siciliæ Congregationi Religiosorum S. Augustini Discalceatorum Italiæ, vt præfertur factam, validam esse censuit, eamque confirmauit, atque declarauit, supradictas literas fundationis, & erectionis Congregationis Siciliæ eiusdem Pauli prædecessoris sub eadem die 23. Maij 1608. huiusmodi per dictam vnionem expirasse, nulliusque roboris esse, & fore, & Fratres Siciliæ, ac Italiæ huiusmodi Congregationis Discalceatorum S. Augustini vnam, eamdemque Congregationem facere sub eadem Obedientia, Legibus, Constitutionibus, Statutis, Iuribus, Priuilegiis, & quibuscumque aliis sine aliqua differentia neque particularitate in perpetuum esse, & fore, quibuscumque non obstantibus. Ita tamen, vt omnes, & singuli Congregationis Siciliæ huiusmodi Religiosi, qui in ea ante vnionem præfatam professionem emiserant, ad sex menses dumtaxat a notificatione facta, vel facienda iuxta Decretum dictæ Congregationis, sub vltima Nouembris 1609. & eius literis sub 19. Decembris mensis diebus 5620. annorum eiusdem Domini, ad alias eiusdem Ordinis Congregationes sub obedientia eiusdem Prioris generalis transire, in eisque de cætero viuere, & illorum Regularia Instituta obseruare teneantur. Illi verò huiusmodi professi ante vnionem, qui talem transitum facere noluerint, & aliis qui post vnionem præfatam in Congregatione Discalceatorum Italiæ sub eodem Vicario generali professionem emiserunt, in ea perpetuo similiter remanere debeant, ac etiam teneantur, ac superioritati, iurisdictioni, & obedientiæ Superiorum Congregationis Discalceatorum Sancti Augustini Italiæ huiusmodi subiacere cogantur, ac alias, provt in Decreto dictæ Congregationis, cuius tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, etiam pleniùs continetur.

Qui d. vnionem validam esse censuit, eamque confirmauit, & alia declarauit vt hic.

Hoc Decr. & has literas habes inferius positas.

§. 8. Cum autem, sicut eadem petitio subiungebat, ea, quæ à Nobis, & Sede præfata confirmantur, & approbantur firmius subsistant, & ab omnibus inuiolabiliùs obseruentur, pro parte Religiosorum primodictæ Congregationis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus Decretum prædictum approbare, & confirmare, aliasque in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apost. dignaremur.

Nunc verò Congr. Italiæ supplicant Pīt. vt Decr. Cōgr. Card. approbare velit.

§. 9. Nos igitur, qui Christi fidelium quorumlibet Altissimo, præsertim sub suaui Religionis iugo famulantium vota inuiolabiliter obseruari, ac in eis cum animi tranquillitate perseuerari sinceris desideramus affectibus; primodictam Congregationem, ac omnes, & singulos illius Religiosos, & Professores specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, eosdemque Religiosos, & Professores, ac eorum quemlibet, necnon primodictæ Congregationis singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harũ serie absoluentes, & absolutos fore censentes, eiusdemque Decreti, ac quarumcumq; aliarum scripturarum desuper quomodolibet confectarum veriores, & totos tenores, ac dat. cum inde legitimis secutis quibuscumque, necnon litis, & causæ, ratione oppositionis vnioni huiusmodi status, & merita præsentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ex voto eiusdem sacræ Congregationis omnia, & quæcumque in eodem Decreto contenta, & inserta, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, omnesque & singulos, tam iuris, quàm facti, ac solemnitatum, tam de iure, vsu, consuetudine, aut aliàs quomodolibet requisitarum, in præmissis forsan omissarum, defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Qui modo [illegible] approbat & confirmat cum omnibus inde secutis, necnō supplet defectus si qui desuper interuenerint.

§. 10. Et nihilominus ad tollendas omnes lites, dictas domos regulares S. Nicolai, & S. Gregorij Congregationi Discalceatorum Italiæ huiusmodi, non obstantibus prætensionibus, & reclamationibus Prioris generalis totius Ordinis prædicti, auctoritate, & tenore præfatis, quatenus opus sit, de nouo vnimus, annectimus, & incorporamus.

Ac etiam domos Regulares in d. Regno iam erectas Congr. Italiæ annectit, & de nouo incorporat.

§. 11.

Clausulas præseruatiuas apponit.

§. 11. Decernentes, confirmationem, approbationem, defectuum suppletionem, nouam vnionem, annexionem, & incorporationem huiusmodi, ac præsentes literas semper, & perpetuò validas, & efficaces existere, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, aut ab omnibus inuiolabiliter obseruari, nec sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, limitationibus, derogationibus, Cancellariæ Apostolicæ regulis, aut aliis contrariis dispositionibus à Nobis, vel aliis Romanis Pontificibus successoribus nostris sub quibusuis iustissimis causis, etiam ad Prioris Generalis dicti Ordinis, aut quorumcumque aliorum instantiam, intuitum, vel contemplationem, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet emanatis, & emanandis, nullatenus comprehensas, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de nouo etiam sub posteriori data per Religiosos Congregationis Italiæ huiusmodi eligenda, concessas esse, & censeri.

Aliter iudicandi & decernendi facultatem tollit.

§ 12. Sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Card. iudicari, & definiri debere, irritumque & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 13. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, præsertim felicis recordat. Sixti Quarti, & Iulij Secundi, ac Leonis Decimi, necnon Iulij Tertij Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, quorum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, eidem Ordini, ac illius Priori Generali, necnon quibusuis illius Fratribus, & Religiosis, seu aliis personis in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis Decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda foret, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctionemque pœnalem adiungit.

§. 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, defectuum suppletionis, vnionis, annexionis, incorporationis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

D. P. An. 1. die 12. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimoprimo, pridie Idus Februarij, Pontificatus nostri Anno primo.

Sequitur concessio Ecclesiæ Beatæ Mariæ de Catena in Ciuitate Panormitana existentis, istis Fratribus Congregationis Siciliæ, nuper in eo Regno institutæ.

Edita An D. 1608.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

COllapsæ Regularis disciplinæ restitutioni pro Pastoralis officij nostri debito assidue inuigilantes, omnem adhibemus operam vt Religioni primæuus Sanctitatis ordo restituatur.

Dionysius de Neapoli, & alij Fratres eiusmi Ordinis Obseruantiã, ac Reformationem iuxta B. Aug. Reg. in Regnum Siciliæ introducere intendũt.

§. 1. Cum itaque (sicut accepimus) dilectus filius Dionysius de Neapoli in sacra Theologia Magister, & nonnulli eius socij Ordinis Sancti Augustini Fratrum Eremitarum expresse professi reformationem, & obseruantiam Regularem ad præscriptum Regulæ Beati Augustini, & Decretorum fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri super reformationem dicti Ordinis Eremitarum S. Augustini editorum, in Siciliæ Regnum introducere intendant.

Pro cuius pii effectu Pont. concedit S. Mariæ de Catena Ciuitatis Panormitã. vna cum domibus Rectoralibus, aliisque pertinentiis, & cũ de consensu tamen Ordinarij & aliorum interesse habentium.

§. 2. Et nos d. Ordinis decus, integritatem, suique pristini candoris restitutionem sincero considerantes affectu, Dionysio, & aliis Fratribus sub reformatione, & obseruantia prædictis vitam acturis Ecclesiam S. Mariæ de Catena nuncupatam Panormitan. quæ vt accepimus per Beneficiatos ad nominationem Communitatis, & huiusmodi Ciuitatis, quolibet anno mutari solitos regi consueuit cum illius ædibus Rectoralibus, ac iuribus, & pertinentiis suis vniuersis, ad effectum ædes prædictas ad formam domus Regularis Obseruantium Eremitarum S. August. nuncupan. reducen. accedente tamen consensu Ordinarij, & quorumcumque interesse habentium, perpetuo concedimus.

Et permittit vt Nouitios ad habitum, & professionem sine Ordinariorum licentia possint admittere, seruata in reliquo const. 53. Clem. VIII. (a) tom. 3.

§. 3. Ac Dionysio, & Fratribus prædictis, vt iuxta regularia Instituta Ordinis huiusmodi, nouitios absque licentia Ordinariorum ad habitus susceptionem, & professionis emissionem, seruatis in reliquis Decretis d. Clementis prædecessoris desuper editis, admittere.

§. 4. Et in quibusuis Regnis, & Prouinciis, Ecclesias, & ædes quascumque eis oblatas de licentia Ordinariorum pro fabrican. nouis domibus Reformatorum iuxta formam similiter Constitutionis d. Clementis prædecessoris, & non alias, non autem domos iam fundatas, seu constructas alterius Prouinciæ, vel Congregationis absque expressa d. Prioris generalis licentia accipere possint, & valeant auctoritate Apostolica tenore præsentium permittimus, & licentiam damus.

Ac nouas domos, non autem iam fundatas de Ordinariorum licentia accipere pro fabricandis eorum monasteriis.

§. 5. Cum declaratione tamen, quòd Priori Generali prædicto subiecti remaneant, & aliquem gradum quouis nomine nuncupatum suscipere non possint, sed iuxta tenorem Constitutionum Apostolicarum habeant gradus absolutè ad ius exponen. legen. interpretan. & concionan. & nomen Regentis, Respondentis, Magistri, Audientium, & Lectoris solus ipse actus legen. disputan. responden. & argumentan. Fratribus tribuat, & eo in actu tantum huiusmodi nominibus frui, & gaudere possint, sed omnes communi nomine Fratrum reformatorum nuncupatorum, & si Magisterij, aut alio gradu insigniti dictam Reformationem, seu obseruantiam ingredi petierint, aut voluerint, nomine tantùm Fratris appellentur.

Declarat eos remanere subiectos Priori generali, nec posse aliquem gradum suscipere, sed nuda habeant officia exponen. legen. & similia.

§ 6. Insuper perpetuò statuimus, & ordinamus, quòd Superiores ipsorum Reformatorum, seu Obseruantium ab ipsismet Reformatoribus, seu Obseruan. tantùm, seruata tamen forma Constitutionum Ordinis prædicti, eligantur à Priore Generali totius Ordinis pro tempore existen. confirmentur, quodque si numerus domorum Reformatorum, seu Obseruantium huiusmodi excreuerit, Vicarius huius Reformationis iuxta Constitutiones prædictas eligatur, & in quibusuis Capitulis eorum Prior primæ domus, in quam primum Reformatio, seu Obseruantia regularis introducetur, vel primus Definitor, eorum quilibet pro suo biennio, quod à Priore Generali confirmatur, Præsidens existat, liberum autem sit Priori generali in certis casibus Præsidentem nominare, & mittere non solum ex prædicta Reformatione, sed quemcumque alium, non tamen Regni Siciliæ, cum pro quiete Fratrum Reformationis huiusmodi ita expedire in Domino visum fuerit.

Statuit Superiores Reform. ab ipsis Reformatis, seu obseruan. eligi debere, & à Gen. confirmari, & si numerus domorum excreuerit, Vicariũ eligendum.

Aliaque statuit de habitu, & calceamentis, & in reliquo seruãs const. 5. d. Clem. sup. c. 3.

§. 7. Omnes autem calceati incedant, ac panno grosso, & vilis pretij, seu fetendina vt vocant, etiam crasia, iuxta formam Constitutionum Ordinis prædicti, non autem alio panno subtiliori vtantur, & in reliquis Constitutiones, Decreta, & Ordinationes à d. Clemente prædecessore edita, præsertim quæ Fratres dicti Ordinis nominatim concernunt, obseruent.

In die non accip. possess. d. Eccl. iis Fr. vt inuicẽ se possint absoluere ab

§ 8. Denique vt reformatio huiusmodi cum puritate cordis introducatur, Fratribus Reformatis prædictis, vt ea die qua possessionem dictæ Ecclesiæ accipient, sese inuicem à quibusuis peccatis, erroribus, & excessibus

omnibus casibus, etiam Sedi Ap. reseruatis (hæresi excepta) facul. a con- tribuit. Et visitan. ipsam Eccl. dicta die confessis; ac sacra com. refectis plen. indulg. elargitur.

etiam Sedi Apostolicæ reseruatis, non tamen hæresi, iniuncta pro modo culpæ pœnitentia salutari, absoluere possint, & valeant, auctoritatem, & facultatem concedimus.

§. 9. Ac tam ipsis, quam aliis vtriusque sexus Christi fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui eodem die eamdem Ecclesiam visitauerint, ac ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione preces ad Deum pias effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Contraria tollit.

§. 10 Non obstant. bus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apost. eidem Ordini, illiusque Superioribus, & quibusuis aliis personis sub quibuscumq; tenoribus, & formis, ac quibusuis etiã derogatoriarũ derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritan. & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac etiam Motu proprio, vel consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressaque ac indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importan. mentio, seu quæuis alia expressio haben. aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruan. foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, obseruata, inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis haben. illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 3. die 23. Maij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 23. Maij 1608. Pontificatus nostri anno tertio.

Sequitur viuæ vocis oraculum factum Cardinali Protectori ab istomet Paulo super vnione atque incorporatione Congregationum Italiæ, & Siciliæ istorum Fratrum.

Antonius Card. Saulius Congregationis Reformatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini Discalceatorum Italiæ nuncupatorum Protector.

CVm Reuerendus Pater Fr. Ioseph à Messana, vnus ex Congregatione Discalceatorum illius Regni, qui Fratres Reformati Discalceati Ordinis Eremitarum S. Augustini S. Mariæ de Succursu nuncupantur, Romam ex Panormo venerit, mandatum Procuræ secum afferens, vt Fratrum illorum omnium nomine vnionem, & incorporationem cum Reformatorum eiusdem Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum Italiæ nuncupatorum Congregatione, vt sic vniti, ac incorporati Deo humiliùs, & feruentiùs possent inseruire, peteret, Nos nostræ Protectionis munere fungentes, eorumque huiusmodi piæ petitioni fauere volentes, verbum hac de re cum S. D. N. Paulo Papa V. fecimus, sua vero Sanctitas cum annuerit, Nos auctoritate ob nostram eamdem Protectionem nobis à Sanctitate sua concessa supradictos Siciliæ Fratres Reformatos Discalceatos cum Fratrum Italiæ Discalceatorum Reformatorum Congregatione omnibus cum clausulis necessariis, atque opportunis vnimus, atque incorporamus, Deum optimum Maximum precantes, vt hoc fidelium bono, & sui ipsius nominis fieri cum gloria velit. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti. Amen.

Romæ in ædibus nostris die 7. mensis Maij 1611.

Antonius Cardinalis Saulius Ordinis Protector.

Sequitur aliud viuæ vocis oraculum super dicta vnione confirmatorium primi cum supplemento quorumcumque defectuum, si qui desuper interuenerint.

Antonius Cardinalis Saulius totius Ordinis S. Augustini Protector.

NOuem iam propè abierunt anni, cum sic volentibus, atque poscentibus Reuerendis Nobis dilectis Fratribus in Sicilia Reformatis Discalceatis Eremitis S. Augustini Sanctæ Mariæ de Succursu nuncupatis, eos Nos cum Reformatorum eiusdem Ordinis Eremitarum S. Augustini Discalceatorum Italiæ nuncupatorum Congregatione, facto hac de re verbo cum S.D. N. Papa Paulo V. qui annuit, vniuimus, atque incorporauimus. Nuper extitere tamen ex Siculis Fratres nonnulli, qui istam Congregationum coniunctionem dirimere, atque etiam tollere cogitarint, inualidam illam, ac nullam esse instantes. Aiunt namque Procurationis mandatum ad ipsam hanc Congregationem, vnionem, atque incorporationem obtinen. Siciliæ & aliarum, non rite, neque eo quo debuit modo, hoc est, non omnibus conuocatis Fratribus, neque per campanæ (vt dicitur) sonum fuisse confectam. Propterea nullas etiam esse habitus susceptiones, & professiones ab incorporatis ante lapsum probationis annum emissas. Nos omnia hæc S.D.N. narrauimus. Sua verò Sanctitas dissensiones, & lites tollens, omnes tam præsentes, quam futuras, & defectus (si qui fuerunt) tam iuris quam facti super præmisso Procurationis mandato, super etiam habitus susceptionibus, ac professionibus prædictis, ab incorporatis emissis, aliisque omnibus nobis satis cognitis, iustis de causis hic non expressis supplet, ipsarumque Congregationum vnionem, atque incorporationem manere voluit: Itaque Nos ex auctoritate nobis, qui totius Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Protectoris munus gerimus, à Sanctitate sua viuæ vocis oraculo concessa eam confirmamus (& quatenus opus sit) denuo facimus, perpetuisque futuris temporibus in omnibus iuxta voluntatem, ac iussum Sanctitatis suæ obseruari mandamus. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen.

Romæ die 5. Martij 1619.

Antonius Card. Saulius Protector.

Subsequuntur Decretum, ac Literæ, quibus conceditur facultas dd. Fratribus S. Nicolai, ac S. Greg. Panormit. ante d. Vnionem professis transeundi ad alias domos Conuentuales extra d. Regnum per Priorem Generalem assignandas, infra sex menses à notitia præsentium decurrendos.

Ex Audientia Sanctissimi die vltima Nouemb. 1619.

SAnctissimus Dominus Noster confirmationem huiusmodi Vnionis ab Illustrissimo Cardinali Saulio factam probauit, ac (quatenus opus sit) denuo vniri mandauit, cum Decreto, quòd Religiosi, qui in Sancti Nicolai de Tolentino, ac S. Gregorij Panormitani domibus ante supradictam Vnionem professionem emiserunt, si Congregationem Italiæ ingredi, illiusque Reformationem, ac Regularia Instituta accipere noluerint, ad alias domos Conuentuales, etiam extra dictum Regnum Siciliæ, eis per Priorem Generalem eiusdem Ordinis designandas, ad sex menses dumtaxat à die notificationis præsentium inchoandos, transire possint, & valeant, literasque sub annulo Piscatoris desuper expediri mandauit.

Ex Audientia Sanctissimi die 19. Decemb. 1621.

Sancto Agostino Scalzi d'Italia. Al Generale Napoli.

HAuendo fatto supplicare alla Santità di N. S. li Scalzi di cotesta Religione che sono in Sicilia, è che si trouano Professi prima che da Noi col viuo oracolo della Santita Sua fossero vniti alla Congregatione delli Scalzi d'Italia del medesimo Ordine di passare ad alcune di quelle Congregationi dell'istess'Ordine, che più piacerà loro. M'ha la Santita Sua ordinato di scriuere a V.P. che a tutti quelli Scalzi suddetti, che dentro a sei mesi da cominciarsi dalla notitia della presente vorranno passarà

fare a qualsiuoglia delle Congregationi di cotesta Religione, dia loro licenza di poterlo fare, con pigliare l'habito della medesima Congregatione, alla quale passaranno, è restando ferma nel resto l'Vnione sudetta conforme al Decreto della S. Congregatione, per quelli, che non si curano di fare simile transito, è per quelli, ch'hanno professato doppo la sudetta Vnione, a quali restarano anco li Conuenti di Palermo. E Dio, &c.

VI.

Priuilegia, Indulta, Gratiæ, Facultates, Exemptiones concessæ Cubiculariis, qui Sanctitati Suæ inseruiebant.

Horum Cubiculariorum Collegium vnà cum alio Collegio Scutiferorum Apostolicorum erexit Leo X. in sua const. 14. Romanus, supra in Bullar. antiqu. tom. 1. vbi nota, sufficienter habes de ea materia. Sed postea in Bullar. non. fedulo prætermissa est.

GREGORIVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

VEnerabili fratri Galeatio Archiepiscopo Baren. Domus, & Palatij nostri Præfecto, ac dilectis filiis Petro Pauonio Ariminen. Cubiculi nostri Præfecto; Clementi Leoni Bononien. Pincernæ; Francisco Volparæ Bononien. Dapifero; Marco Antonio Gozadino Bononien. Mario Bouio Bononien. Eleemosynario Secreto; Attilio Ariosto Bononien Fratri Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, Foterio Maiori, Carolo Lilio Romano; Iosepho Simoni Lucan. Bernardino Castellano Alban. Medico, Francisco Cecchino Romano, Paulo Alaleoni Romano, Ioanni Antonio Pauonio Ariminen. Ernesto Adalberto ab Harrach Viennen. Raphaeli Pinchiaro Bononien. Caudatario, Stephano Pinchiaro Bononien. Hippolyto Boncompagno Romano, Michaelangelo Castello Bononiē. Capellanis Secretis; Liuio Sonantio Reatin. Thomæ Scribanatio Bononien, Iacobo Domenichino Bononien. coniugato; August. Mitono Tiburtin diœces. etiam coniugato, necnon Gaspari Polonio Romano, Secretario nostro domestico, ac respectiue Cubiculariis, & familiaribus, continuis commensalibus nostris Clericis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris prouidentia deuotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia iugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon specialis beneuolentiæ fauoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit conuenire.

Pont. istis Cubiculariis concedit priuilegia subsequentia, scilicet eos creat Notarios Sedis Apost. sine praiudicio participantium.

§. 1. Hinc est, quòd Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum nobis hactenus impendistis, & adhuc soliciris studiis impendere non desistitis, necnon vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia iuuari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris fauoris gratia, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, Vos, & quemlibet vestrum à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine.

Comites Nobiles, & Equites,

Vos, & quemlibet vestrum respectiuè in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præiudicio dilectorum filiorum nostrorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate, tenore præsentium recipimus.

Eorumque priuilegiis præter hic descripta etiam si habitum nō deferant, vtantur.

§. 2. Ac Sacri Palatij, & Aulæ Lateranen. Comites, necnon Auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Vrbis Romæ omniumque & singularum aliarum Ciuitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediatè subiectorū ciues, cum omnibus iuribus, iurisdictionibus, prærogatiuis, & insignibus debitis, & consuetis creamos, ac constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & eiusdem Sedis Notariorum, necnon Palatij, & Aulæ huiusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Ciuium, Ciuitatum, & Terrarum prædictorum referimus, & conscribimus.

§ 3. Vobisque, etiamsi habitum, & Rochettum Notariorum dictæ Sedis iuxta decreta Lateranen. Concilij nouissime celebrati, non deferatis, aut Ciuitates huiusmodi non incolueritis, nec vnquam in eisdem Ciuitatibus domicilium habueritis, vt omnibus, & quibuscumque priuilegiis, facultatibus, exeptionibus, immunitatibus, libertatibus, fauoribus, gratiis, & indultis, quibus ceteri omnes Notarij nostri, etiā de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citra tamen exemptionē a Concilio Tridentino sublatā, ac facultates legitimandi, ad gradus promouendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque huiusmodi priuilegia à Notariis, & Comitibus præfatis prætensa, itaut illis vti nullibi valeatis, ac irritum, & inane existat quicquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respectiuè attentari contigerit.

Etiam in assecutione Beneficiorū Ecclesiasticorum.

§ 4. Necnon Ciues originarij, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac secularium, etiam ex personis Romanorum Ciuium originariorum vacantium assecutione, & exercitio, tam in Vrbe, quam in Ciuitatibus prædictis, & alias vbique locorum, & gentium, necnon Sessionum, & Conuentuum vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poterūt quomodolibet in futurum, nō solùm ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si priuilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta huiusmodi pro vobis emanasset, vti, potiri & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque litteris, instrumentis, & scripturis publicis, & priuatis deinceps nomine vestro conficiēdis, vos Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex vtroque parente procreatos, necnon Roman. & aliarum Ciuitatum, & Terrarum prædictarum Ciues, prout [illegible] fuerit, inscribere, & vos illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Ciuibus habeamini, nihilque, qualecumque illud fuerit, cum iis expressionibus subreptitium, aut obreptitium, vel inualidū, sed illud idem efficax in omnibus censeatur, necnon honoris causa insignia gentis nostræ, siue integre, siue cū vestris respectiue cōposita, gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Exempti à decimis, & aliis impositionibus.

§. 5. Et insuper vos, vestraque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque illorum fructus, res, & iura, vbicumque locorum, Regnorum, & Prouinciarum, necnon in Vrbe, Ciuitatibus, Terris, & locis eidē R.E. mediatè, vel immediatè subiectis cōsistētia, prędia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia, mobilia, & immobilia ac se mouētia, necnō actiones, & iura præsentia, & futura, cuiuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cuiusuis etiam summi valoris, fructus, redditus, & prouentus huiusmodi sunt, vel fuerint, ac etiam quæcumque à vobis vendenda, ac pro vestris, & familiarum vestrarum vsibus emenda ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis etiam charitatiuis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio modo nuncupatis, angariis, perangariis, ceterisque oneribus, & contributionibus, tā vrbanis, quā rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum Mœniorum, & Pontium, Portarum, Molituratum, & mercium cuiuscumque generis, transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu Prouinciam, Terra, Mari, & Flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum Militū, institutionis seminarij Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumuis graui, etiam grauissima causa (pro subuentione contra infideles dumtaxat excepta) nunc & pro tempore impositis; itaquòd vos, & quemlibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini,

nec

nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum huiusmodi redemptores, conductores, & exactores, quocumque priuilegio, exemptione, & facultate suffultos, aliàs quam, vt præfertur, valeatis coarctari, (quamdiu seruitiis nostris insteteritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Dispensatio ad duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis.

§.6. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respectiuè, vt quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia, sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cardinalium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi vnum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam maior, & principalis, Canonicatus, & præben. personatus, administratio, vel officiũ fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium huiusmodi consueuerit quis per electionem assumi, eique cura etiam iurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrum aliàs canonicè conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut aliàs assumatur ad illa, & instituatur in eis recipere, & dummodo illa omnia (vno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere.

Necnon à residentia durante seruitio Pontif. cum perceptione omnium fructuum, distributionibus quotidianis exceptis.

§.7. Necnon etiam quandiu nobis inseruieritis tantũ in beneficiis Ecclesiasticis, etiam curatis, non tamen parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum, per vos pro tempore respectiuè obtentis, etiam de iure, statuto, fundatione, vel priuilegio personalem residentiã requirentibus, etiam si dignitates in Cathedralibus etiã Metropolitanis maiores, ac Collegiatis Ecclesiis huiusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec ad id per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosuis alios ad residen. interim in illis inuiti compelli possitis, omnesque, & singulos vestrorum beneficiorum obtẽtorum fructus, redditus, & prouentus, durante seruitio prædicto, cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis siue locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & leuare.

Facultas recipiendi Ordines etiam sacros à quocumque Catholico Antistite etiam extra tempora, & sine licentia Ordinarij.

§.8. Ac interim, vel postmodum, si volueritis, hic in Romana Curia, vel extra eam à quocumque malueritis Catholico Antistite gratiam, & communionem eiusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis Festiuis diebus, etiam extra tempora à iure statuta proprij Ordinarij, aut cuiusuis alterius licentia desuper minimè requisita, si alias idonei ad id reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoueri, & in illis promoti etiam in Altaris ministerio ministrare.

Indultum audiendi leges, eas docendi, necnon Iudicis, Aduocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis ciuilibus tantũ exercendi.

§.9. Necnon etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & officia obtinueritis, leges, & iura ciuilia etiam publicè in scholis, & Vniuersitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in huiusmodi facultate vos promoueri facere, ipsaque iura etiam publicè docere, atque Iudicis, Aduocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis ciuilibus tantum exercere liberè, & licitè possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Licentia eligendi sibi Confessarium cum facultate eos ab omnibus hic expressis absoluendi.

§.10. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrũ aliquem idoneum, & ab Ordinario approbatum presb. secularem, vel cuiusuis Ordinis regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vita eius comite, vos, & quemlibet vestrum à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueati contigerit, etiam si absolutio Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reseruata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidij casualis, manuũ violentarum in quasuis personas etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito iniectionibus, seu consilij, vel fauoris ad id præstationibus, ieiuniorum omissionibus (non tamen recitationis Horarum Canonicarum, aliorumque diuinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque grauibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis verò dictæ Sedi quomodocumque reseruatis, aliisque quibusuis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicuius præiudicio) prædicta auctoritate Apostolica absoluere, & vobis pro commissis pœnitentiam iniungere salutarem.

Ac vota commutandi.

§.11. Necnon vota quæcumque (visitationis liminum vltramarinorum, & BB. Apost. Petri, & Pauli, Castitatisque ac Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare.

Indultum transferendi pensiones etiã in mortis articulo vsque ad summam 300. duc. auri de Cam.

§.12. Vobisque vlterius, & cuicumque vestrum respectiue, vt quicumque loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitan. seu aliarum Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos respectiue coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ quascumque pensiones annuas vobis super Mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, & quorumuis Ordinũ, & Militiarum Regularium, etiam Hospitalis S. Io. Hierosolymitani quomodocumque & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarũ loco fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, distributiones, & pro tempore assignata, & reseruata, ac reseruanda, pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera, quoad singulos vestrum quandocumque alicui vestrum respectiue placuerit, simul vel successiue, in toto, vel in parte, etiam in cuiuslibet vestrum mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdẽ fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & distributionibus, seu illarũ loco, fructus, redditus, prouentus, iura, obuẽtiones, distributiones, & emolumenta huiusmodi vsque ad summam, & quantitatem præfatam vni, vel pluribus aliis personis, etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu clericali charactere insigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus ad id ab eis speciale mandatum habentibus, iisdem modo, & forma quibus vobis assignatæ, aut reseruari, seu assignari concessæ, seu concessi fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones soluere debentiũ, etiãsi illas, vel illa alias cassari, & reseruari de nouo facien. facultatem non habueritis, ac pẽsiones, & fructus, redditus, prouẽtus, iura, obuentiones, ac distributiones, & emolumenta huiusmodi eisdem pluries cassatæ, & de nouo assignatæ fuerint, vsque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reseruationibus, & assignationibus huiusmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, priuilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, cautelis, ac etiam cẽsuris, & pœnis, in prioribus reseruationibus huiusmodi concessis, & contentis integre persoluendas reseruare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis, de speciali gratia indulgemus.

Facultas testandi ad fauorem etiam consanguineorum vel aliorũ etiam per priuatam scripturam, vsque ad summam sex millium ducat. auri de Cam.

§.13. Necnon etiam vobis, vt de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac iurisdictionibus, ceterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, vel Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum diuino cultui, seu vsui deputata, seque mouentibus, cuiuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretij, & conditionis existentibus, ac iuribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, etiam Metropolitan. quibus vos præesse forsan contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura secularium, & quorumuis Ordinum regularium, quæ etiã ex quibusuis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis

stolicis in titulũ, Commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinueritis, obtineris, & obtinebitis, ac fructuum, redditũum, & prouentuũ Ecclesiarũ, loco pensionum annuarũ super similibus fructibus, redditibus, & prouentibus vobis reseruatorũ, & assignatarũ, ac reseruãdorũ, & assignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorũcumque Romanæ Curiæ officiorum, & alias quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis prouentibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, necnon vestra, & cuiuslibet vestrum industria, & labore quomodolibet, & vndecumque, licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alia quauis occasione, vel causa, seu contemplatione ad vos peruenturis, etiamsi in pecunia numerata, & iocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam vbique locorum, & penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & suppellectilium non venirent; sed specialibus indigerent vocabulis præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, & declaratis haberi volumus, vsque ad summam sex millium ducatorum auri de Camera, ac etiam de ipsis fructibus, redditibus, & prouentibus, & pensionibus debitis, & debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamsi illorum solutionis, aut perceptionis terminus nõdum aduenerit, pro illa rata, quæ vobis debita erit, Cõstitutione, & declaratione super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere debeant, non obstantibus, etiam cumulatiuè cum quibusuis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis & habendis, vsque ad summam quadringentorum ducatorum similium dumtaxat, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viuentibus seruierint, etiam vltra seruitij meritum, ac in vestrorum consanguineorũ, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum fauorem, & vsum alias pro arbitrio, & voluntatẽ vestris, & cuiuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus tàm inter viuos, quàm causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solemni, coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula manu vestra scripta, vel subscripta, & alias in omnibus & per omnia, prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quòd in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis semel atque iterum, aut pluries disponere, statuere, & ordinare, itaut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias dispositum à vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & seruari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur, moderari, limitare ac etiam in totum reuocare, & alia de nouo edere liberè, & licitè valeatis, auctoritate Apostolica, & tenore præmissis plenam, & liberam concedimus facultatem.

Supplementũ omnium defectuum super bus sequuturũ vel sequendorum.

§. 14. Et insuper statuimus, ordinamus, vobisque indulgemus, quòd si contigerit vos ab intestato, & sine villa, vel minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditũum, & prouentuum præfatorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra vestra beneficia, vel alia loca debitæ à vobis residẽtiæ personalis, etiã nulla subsistente causa, ab humanis decedere, omnia, & singula bona, res & iura, etiam vt præfertur qualificata, necnon spolia, cuiuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiã ex præfatis, & alias vndecumque prouenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integrè deueniant & illis deficiẽtibus inter familiares vestros, arbitrio personæ seu personarum, quas ad id scripto nominaueritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra scriptura etiam minus solemni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alij Iudices seu executores omnino exequi & adimplere, illique sese conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque huiusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan alias à nobis, etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffultis, de huiusmodi bonis, iuribus, ac actionibus, fructibus, pecuniis, iocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in fauorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & aliàs quomodolibet facta, cum omnibus inde secutis, ac etiam ea quæ per vos in futurum quomodolibet fient, ex nunc, prout ex tunc, & è contra approbamus, & confirmamus, omnesque & singulos iuris, & facti, ac solemnitatũ omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque si qui interuenerint, aut interuenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quòd specialis, & specifica de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

Inhibitio contra molestantes.

§. 15. Districtius inhibentes quibusuis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ præfatæ Præsidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon fabricæ Basilicæ Principis Apostolorũ de Vrbe, & Cruciatæ sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque cuiuscũque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quauis auctoritate, & potestate fũgentibus, sub excommunicationis maioris, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ne Vniuersitates, Collegia, ac Loca, & Legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum huiusmodi Executores præfatos directè, vel indirectè quouis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare.

Clausula præseruatiua.

§ 16. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesq; literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicõmissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit, tam vigore præsentis, quam etiã aliarũ concessionum vobis factarum, ac deinceps in genere, & in specie faciendarum, cum inde secutis, & secuturis, etiã si vos intra Curiam, aut quacumque alia Mundi parte extra Ecclesias, & beneficia personalem residentiam requirentia qualitercumque qualificata, per vos nunc & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa residen. ab humanis decedere contigerit, sub literis fel. rec. Pij Papæ IV. prædecessoris nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, ceterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos, extra illam quomodocumque decedentes, septimo Kalen. Decemb. Pont. sui Anno 5. aut alio veriori tempore, emanatis, & sub quibuscumque aliis constitutionibus, aut reuocationibus, suspẽsionibus, limitationibus, modeficationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ regulis, ex quibusuis causis quantumcumque maximis, vrgentibus, & incogitabilibus, etiam in fauorem fidei, & diuini cultus augmentum, ac consistorialiter, etiam a Nobis, & Sede prætata hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub data posteriori, etiam cum derogationibus, & regulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque & aliis decretis per vos eligenda apponendis, & latissime specificandis, reposita, restituta, & plenariè reintegrata, ac de nouo concessa, validaque & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, qui de iure, stylo, consuetudine, aut alias quomodocumque sortiri poterunt, aut vim veri, legitimi, iurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex vna, ac Nos, & Cameram prædictos ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas cõfundi, sed ipsis cumulatiuè in omnibus, & per omnia vti, & si quid in vna ex facultatibus huiusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios ac loca ad quos, seu quæ, bona, iura, & actiones deueniant,

hient, vel quibus relinquentur, aut Executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex tunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis præfatis liberaliter concedimus, & donamus; Cameræ, vel fabricæ, aut beneficiis præfatis, etiam pro expeditione contra infideles, & quibusuis aliis quantumlibet piis vsibus soluendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, siue indultum, aut informationem præsentium à Nobis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, siue eius confirmatione vobis quomodocumque concedenda de præsenti mentionem aliquam faciendam minimè teneri, nec ad id vlla vnquam necessitate cogi posse.

Clausula sublata. §. 17. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Palatij Apostolici causarum Auditores, & eiusdem S.R.E. Card. necnon pro tempore existen. eiusdem Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum huius constit. deputatio. §. 18. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopo Bononien. & Episcopo Ariminen. & dilecto filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta mandamus Motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta huiusmodi firmiter obseruari, ac vos illis omnibus pacificè frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscumque quauis auctoritate fungentes contra præsentium earumdem tenorem quomodolibet indebite molestari, inquietari, vel perturbari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis, seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc; si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariorum derogatio. §. 19. Non obstantibus præmissis; ac piæ memoriæ Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis vigore præsentium ad iudicium non trahatur, necnon Lateranen. Concilij, etiam nouissime celebrati, & de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deuentum fuerit, cui per hoc alias derogatum non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibuscumque aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac stylo in similibus hactenus obseruato, ac recolendæ memoriæ Alexandri VI. tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ præfatæ deberi inter alia disponen. necnon eiusdem Bonifacij VIII. per quam concessiones, & fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, necnon piæ etiam mem. Pij Papæ IV, etiam prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera infra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo vnquam tempore registrare teneamini, ac quorumuis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusuis aliis Apostolicis, ac in Prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon legibus, etiam Imperialibus, & aliis municipalibus, tam Vrbis, quam aliarum Ciuitatum, & locorum, in quibus Ciues originarij esse existitis, & quarumuis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalium prædictorum, necnon quorumuis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Prouinciarũ, & Vrbis, ac aliarum Ciuitatum, & locorũ ac Cameræ præfatorum, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, etiam si de illis seruandis, & non impetrandis literis Apostolicis cõtra ea, nec etiã ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis vtendo vos per vos vel Procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit iuramentum, priuilegiis quoq; indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Oratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conuentibus, Ciuitatibus, & locis, aliisque prædictis, illorum Communitatibus, & Vniuersitatibus, aliisque personis, & particularibus, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliorum Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictã; etiam cõsistorialiter, ac de eorumdem Card. consilio, etiã per modum Statuti & Constitutionis perpetuorum, ac Motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionũ, & aliorum Principum instantiam, seu illorũ contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis præfatis caueatur expresse, vel tacite, quòd Vrbis, nisi originariis Ciuibus Romanis, ac Ciuium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarũ beneficia, nisi per personas illustres seu nobiles ac etiam originarios Ciues, aut alias certo modo in illis expresse qualificatos obtineri non possint, & nulli in Ciues Vrbis, ac Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum & locorum huiusmodi admitti, seu illarum priuilegiis vti possint, nisi prius in dictis Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitauerint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, ipsique Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera huiusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis, tam ex eius institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione pensionibus Clericis secularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reseruandis grauari non possint; quodque stabilimentis, & priuilegiis præfatis, etiam vigore implicitæ derogationis latissimè extendendæ, etiamsi per quascumque literas Apostolicas, & quasuis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio huiusmodi de consilio Card. eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conuentus prædictorum ad id accedat assensus; sintque literæ derogationis huiusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & prædictis Conuentui per diuersas in forma Breuis, aut alias literas diuersis temporibus, cum certis interuallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient, etiam de simili consilio derogationes, seu apposita clausula, quòd illorum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conuentus prædictorum, non aliàs, & nec alio modo. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, in genere, & in specie, ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, & derogatum esse decernimus. Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis huiusmodi personalem residentiam consuetam, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum. §. 20. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadẽ prorsus fides in iudicio, & extra

illud

illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 1. die 22. Mart.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 35. Martij 1621. Pontificatus nostri anno primo.

V.

Extensio solemnizationis festi cum officio, & Missa Beati Thomæ à Villanoua Ordinis Eremitarum S. Augustini professoris, & Archiepiscopi Valentini, pro vniuerso Ordine prædicto vtriusque sexus vbique Terrarum.

Hunc Thomam beatificauit Paul. V. sup. in eius const. 118. In supremo.

Edita An. D. 1621.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs à fel. rec. Paulo Papa Quinto prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet; In supremo, &c.

Omittitur residuum, quia ipsa const. Paul. est supra.

Paul. V. edidit const. quæ est su.

§. 1. Cum autem sicut pro parte cla. me. dicti Philippi Regis tunc in humanis agentis, ac Prioris Generalis, necnon Superiorum & Fratrum, ac Deputatorum, Electorum, & Syndicorum prędictorum Nobis nuper fuit expositum, ipsi pro eo, quem erga dictum Beatum Thomam gerunt respectiuè deuotionis affectu, plurimum cupiant concessiones, & indulta prædicta ad omnes vtriusque sexus Religiosos eiusdem Ordinis vbique terrarum existentes per Nos, vt infra extendi.

Hic Pont. eam ampl.

§. 2. Nos piis eorum votis in præmissis annuere, illosque amplioribus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, Quòd ab omnibus vtriusque sexus Religiosis eiusdem Ordinis vbique terrarum existentibus, Officium, & Missa de eodem Beato Thoma à Villanoua, seruata alias in omnibus, & per omnia literarum prædictarum forma, & tenore recitari, & celebrari respectiuè liberè similiter, & licitè possit, & valeat, eadem auctoritate Apostolica tenore præsentium, etiam concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus omnibus illis, quæ dictus Paulus prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet.

§. 4. Volumus similiter, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. die 14. May.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 14. Maij 1621. Pontificatus nostri anno primo.

VI.

Erectio Hospitij, & Collegij Gregoriani in Vrbe pro vniuersis Monachis sub Regula S. Benedicti militantibus, vnà cum priuilegiorũ concessione.

De materia Monachorum diuersarum Congregationum Ordinis S. Benedicti, perquire multas Pontificias Constitutiones indicatas in Repertorio. v. Monachi. Et de Confraternitate Laicorum sub inuocatione SS. Benedicti, & Scholasticæ instituta, habes sup. in Paul. V. const. 87. Pastoris, tom. 3. & inf. in huius Pont. const. 44. Pias Christi fidelium.

Edita An. D. 1621.

GREGORIVS EPISCOPVS,
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SAluatoris nostri IESV Christi, Dei Patris Vnigeniti, qui vt Nos, Religione claris vitæ probatæ exemplis comprobata, cælestis patriæ cultores efficeret, de summis Cælorum ad huius Mundi infima descendere, & in ara venerandissimæ Crucis in pretium immolari non abnuit, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices curas, quæ Nobis ex Apostolatus officio incumbere dignoscuntur illam, per quã Religio ipsa, præsertim S. Benedicti, quæ lõga, & continuata multorum sæculorum serie effloruit, multiplicatis illius cultoribus, quorum assiduis precibus, & fructuosis operibus Deus ipse propitiatur, nostris temporibus amplificetur, eiusque Religiosi ad Almam Vrbem nostram pro negotiis confluentes, ab inopia, & indecenti quæstu reuocentur, quantum cum Deo possumus, libenter amplectimur: & vt feliciter id subsequi valeat, eiusdem officij partes, vt pissimi Pastoris est, fauorabiliter impartimur: prout etiam Nobis, & Apostolicæ Sedi deuotarum personarum eiusdem Religionis pia vota ad hoc tendere, & in Deo conspicimus salubriter expedire.

Causa erectionis huius Hospitij, & Collegij.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti filij Constantini Caietani, Abbatis Monasterij Sancti Baronri, Ordinis S. Benedicti, Pistorien. diœcesis, Congregationis Casinen. familiaris continui commensalis Nostri, petitio continebat: quòd licet inter omnes disciplinæ regularis Ordines is maximè conspicuus esse dignoscatur, qui a Sancto Benedicto Abbate fundatus, saluberrimisque institutis excultus est: & quem olim tot Imperatores, tot Reges, tot Duces, tot Principes, Regalibus sceptris, Regnorumque, & Prouinciarum gubernaculis depositis, ingressos fuisse, vitamque Monasticam in eo duxisse; ac ex quo tot Religiosos in S. R. E. Cardinales, & Prælatos assumptos: totque ad Summi Apostolatus apicem euectos fuisse constat, vt longa, & continuata multorum sæculorum serie Ecclesia ipsa, nullos alios, quã familiæ Benedictinæ Alumnos, Summos Pontifices habuerit, ex eoque iam ab antiquissimis temporibus admirabili doctrina, & sanctitate præditi viri prope innumerabiles prodierunt; nihilominus omnes Monachi sub vexillo dicti Ordinis S. Benedicti militantes, non vni, & eidem Superiori subsunt, sed in aliquibus Regionibus, particularium Monasteriorum Abbatibus, & Prioribus, in aliis verò Casinen. etiam, in aliis aliarum Congregationum Superioribus subsunt. Et hinc fit, vt cum in Alma Vrbe nostra nullum præfati Ordinis, nisi præfatæ Congregationis Casinen. Cœnobium, seu Regularis locus existat, eiusdem Ordinis Monachi, qui ad illam deuotionis, seu peregrinationis, ac liminum Apostolorum visitandorum, seu etiam negotiorum, vel studiorum causa, ex omnibus Christiani orbis partibus incessanter confluunt, si præfatæ Congregationis Casinen. non modò secularium personarum more, eisque promiscui, in publicis Hospitiis, atque etiam priuatorum ædibus viuant, quin etiam plerique consumptis in longinquis itineribus, & peregrinationibus, siue negotiis, quas asportauerant, pecuniis, ad inopiam redacti, seu morbo aliquo correpti, ostiatim, & ad singula priuatarum ædium vestibula cum maxima monachalis habitus, atque status indecentia, Sacerdotalisque dignitatis vilipendio mendicare cogantur. Alij etiam quod peius est, ex rubore, & verecundia proprij status, & mendicitatis religiosum habitum non sine graui laicorum scandalo deponant. Quorum infelicem statum dictus Constantinus Abbas sic in Alma Vrbe nostra residens, fraterna, atque Christiana charitate miseratus, tandem animi cogitationem ad operosiorem, & diuturniorem, immò verò perpetuam extraneorum illorum Monachorum, Confratrum suorum subuentionem attollens, his incommodis opportuna ratione remedium afferri posse cogitauit, si in dicta Vrbe aliquod Hospitium, seu Collegium, in quo omnes Monachi dicti Ordinis quarumcumque exterarum Regionum Romam deuotionis, seu negotiorum, vel studiorum causa aduentantes recipiantur, & conuiuant, instituatur.

Facultas ampla data ad effectum construendi quorumcumque. Benedictinorũ Hospitium in Vrbe D. Constantino Abbati Caietano à Card. Montalto, viri Cõgreg. Casinen. Protect. per suas patentes literas.

§. 2. Hocque suo consilio venerabilibus fratribus nostris, Alexandro Episcopo Albanen. Montalto, præfatæ Congregationis Casinen. necnon Octauio Episcopo Prænestin. Bandino, nuncupatis, S. R. E. Cardinalibus, Congregationis Bursfaldensis in Germania eiusdem Ordinis, respectiuè Protectoribus, communicato, cùm eos non approbatores modò, sed pij huiusce sui propositi laudatores habuisset, in eam rem alacriori studio sibi incumbendum

tatus, ab eodem Alexandro Episcopo Cardinale, Literas Patentes obtinuit: quibus idem Alexander Episcopus Cardinalis, ei, reseruato tamen Sedis Apostolicæ beneplacito, vt in quocumque dictæ Vrbis loco, & situ commodo, & decenti sibi benè viso, Hospitium, seu Collegium ad effectum recipiendi quoscumque Monachos ex omnibus Mundi partibus ad eamdem Vrbem deuotionis, & negotiorum causa accedentes, construere posset, facultatem concessit: ac omnia, & quæcumque Instrumenta super acquisitione situs ad id necessarij celebrata, & celebranda approbauit, ac Collegio, seu Hospitio sic construendo omnia bona, res, proprietates, & eleemosynas ei relicta, & relinquenda applicauit, & appropriauit: ipsumque Constantinum Abbatem Collegij, & Hospitij huiusmodi sic erigendi, illiusque fabricæ Ministrum, & Curatorem, cum facultate illius redditus tunc præsentes, si qui essent, & futuros exigendi, citra tamen illius bonorum alienationem, illiusque lites, & causas defendendi, & ad illas vnum, vel plures Procuratores substituendi, constituit, & deputauit.

Qui Abbas diuer. ac domos, situs, & ædificia emit, suam supellectilem, & libros aliosque suppellect. Hospitio, & Collegio donat.

§. 3. Atque dictus Constantinus Abbas, hac licentia fultus, sanctum hoc opus pia meditatione conceptum re ipsa aggredi statuit, dataque sibi certa spe & fiducia, quod si opus institutionis dicti Hospitij, seu Collegij incohoaretur, quamplurimi Italiæ, Galliæ, Hispaniæ, Cathaloniæ, Portugaliæ, atque Poloniæ, necnon Lottaringiæ, Flandriæ aliarumque Regionum, & Prouinciarum Abbates, ad quorum notitiam dicti Constantini Abbatis intentio, non nullorum Monachorum in Vrbe degentium relatione, deuenerat, fabricæ opus promouere, & pro stabilienda illius dote adiutrices manus porrigere intendebant, diuersas domos, & ædificia, necnon situs acquisiuit à dilectis in Christo filiabus, Victoria, Laura, & Lucrecia quondam Laurētij de Castellanis, ac dilecto filio Tiberio quondam Pauli Arberini, tam per viam emptionis, quàm perpetuæ conductionis emphiteoticæ de pecuniis ex parsimonia, atque industria sua licitè acquisitis ad opus dicti Hospitij, seu Collegij. Ad quod, si instituatur, omnem suam supellectilem, omnesque libros, quos magna in quantitate, magniq; valoris habet vt Monachi pro tempore in eo degentes studere, rudioresque ab eruditioribus, iuxta cuiusque captum, seu capacitatem, tam publicè, quàm priuatim doceri possint: aliaque omnia sua transportare, illaque ei donare, & relinquere intendit: & ex nunc, prout postquā dictum Collegium, seu Hospitium institutum fuerit, donat, & relinquit.

Quidā Christi fideles cessarunt iuribus sibi competentibus in quadam domo.

§. 4. Et dilecti filij, Ioannes Baptista, & Paulus fratres, quondam Marsilij de Mancinis, sola pij huiusce operis, licèt nōdum inchoati fama ad charitatem excitati, iura sibi competentia super vna eorum domo contigua, in eūdem Constantinum Abbatem, nomine dicti Ordinis, cessionis titulo, gratis, & tam laudabilis operis intuitu transtulerunt, prout in diuersis publicis Instrumentis, seu aliis scripturis dicitur contineri.

Hic Pont. approbat contractus emptionis, donat. &c. ac defectus supplet.

§. 5. Quare pro parte dicti Constantini Abbatis, asserentis, se dictum Ordinem in Monasterio S. Nicolai de Arena, Catanien. expressè professum, & ex Ciuitate Syracusan. oriundum existere, ac primo dicto Monasterio præesse, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus Hospitium, seu Collegium huiusmodi instituere, ac alias in præmissis opportune prouidere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, quibus nihil vnquam accidere potest optatius, nihil iucundius, quàm dum intelligimus hisce nostris temporibus Religiosos aliquos emergere, qui de ea, quam professi sunt, Religione non propaganda modo, sed & exornanda solliciti sunt, sanctum in primis, & laudabile dicti Constantini Abbatis propositum plurimum in Domino, gratiarum omnium auctore, commendantes, ipsumque Constantinum Abbatem à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, eumque paterna beneuolentia complectentes, ac sperantes, quod si dictum Hospitium, seu Collegium instituatur, illius institutio non solùm in diuini cultus augmentum, præfatique Ordinis ornamentum, ac illius Monachorum subuentionem, sed etiam in dictæ Vrbis nostræ ornatum, ac Christi fidelium spiritualem consolationem cessura sit. Necnon situum, ædificiorum, & locorum emptorum, conductorum, donatorum, & cessorum respectiuè, situationes, confines, vocabula, & denominationes, præsentibus pro expressis habentes, necnon contractus emptionum, & conductionum, atque donationes, seu cessiones, vt præfertur, factas: ac etiam emptiones, & acquisitiones aliorum situum, & bonorum ad vsum fabricæ dicti Hospitij, seu Collegij pro tempore faciendas, ex nunc prout postquam factæ fuerint, ea approbantes, & confirmantes, omnesque tam iuris, quàm facti, ac solemnitatum quantumuis substantialium, & circa præmissa requisitarum, seu requirendarum defectus, si qui iam interuenerint, aut pro tempore interuenisse apparuerint, harum serie supplentes, huiusmodi supplicationibus inclinati.

Facultatem D. Constantino Abb. concedit, vt possit construere Hospitium, & Collegium Gregorianum nuncupādum pro Monachis totius Ordin. S. Bened. ad Vrbem accedentibus.

§. 6. Eidem Constantino Abbati, vt in dicta Vrbe, ac sitibus, ædificiis, & domibus a dilecto filio nostro in dicta Vrbe, eiusque districtu Vicario in spiritualibus generali, & dicto Alexandro Episcopo Cardinale, prius approbandis, & visitandis, vnum Hospitium, seu Collegium pro receptione Monachorum extraneorum totius Ordinis S. Benedicti, & sub eius Regula militantium, ad Vrbem deuotionis, seu negotiorum, vel studiorum causa pro tempore accedentium, vnà cum refectorio, dormitorio, cellis, & partibus necessariis construere, seu construi facere, liberè, & licitè possit, & valeat, licentiam, & facultatem Apostolica auctoritate concedimus, & impartimur.

Collegij Superiorem erigit in Abbatem præsidentem, eiusque Viceger. nuncupatū Præpositum iubet.

§. 7. Illudque ex nunc prout ex tunc & è contra, postquam constructum, & ad conuenientem formam, ita vt in eo Monachi recipi, & habitare possint, reductum fuerit in Hospitium, seu Collegium Monachorum extraneorum dicti Ordinis, Gregorianum nuncupandum, in quo adsit vnus Superior, qui Abbas Præsidens, vnusque Vicepræsidens, qui Præpositus, vocentur: & in quo Monachi dicti Ordinis ad eamdem Vrbem deuotionis, seu studiorum, vel negotiorum causa accedentes, recipi ibique (durante eorum in dicta Vrbe mansione) habitare, pernoctare, & quoad illius redditus ferre poterunt, charitatiuè tractari, eorum necessitates subleuari, & in casu infirmitatis curari possint, & debeant. Et quamdiu inibi fuerint, Theologiæ, & Iuris Canonici, aliisque Liberalium Artium Studiis, sub aliquibus eiusdem Hospitij, seu Collegij professoribus, tam publicè, quàm priuatim vacare possint. Et sub cura, gubernio, obedientia dicti Abbatis Præsidentis, qui in eos, aliasque dicti Hospitij, seu Collegij personas & seruientes Superioritatem exerceat, illiusque bona gubernet, ac de redditibus in illius vsum disponat, viuant: illique vti Superiori obedientiam præstent, & alias ad instar quorumcumque aliorum Hospitiorum, seu Collegiorum quorumuis Ordinum tam in dicta Vrbe, quam in quacumque alia Mundi parte, & regione institutorum, perpetuò sine alicuius præiudicio erigimus, & instituimus.

Quædam bona per d. Constant. Abb. relicta, & per alios Christi fideles relinquenda pro onerum supportatione applicat.

§ 8. Illique sic erecto, & instituto pro onerum illi incumbentium supportatione, omnia, & singula, res, proprietates, & bona, in quibusuis rebus consistentia, illi tam per dictum Constantinum Abbatem iam relicta ad valorem annuum centum scutorum monetæ circiter ascendentia, quàm deinceps per quoscumq; alios dicti Ordinis Abbates, & conuentus, ac alios Christi fideles quocumque intuitu, etiam per viam testamenti, codicillorum, donationis, etiam inter viuos, & causa mortis, seu cuiuscumque alterius dispositionis, ac etiam in eleemosynam, vel alias quandocumque, & qualitercumque relinquenda, elargienda, donanda, & eroganda, ex nunc, prout ex tunc, & è contra postquam relicta, elargita, donata, & erogata fuerint: ita quòd liceat pro tempore existenti dicti Hospitij, seu Collegij Abbati Præsidenti, & ab eo deputatis, illorum omnium corporalem possessionem per se, vel alium, seu alios, nomine dicti Hospitij, seu Collegij, propria auctoritate liberè apprehendere, & perpetuo retinere: fructusque, iura, obuentiones, & emolumenta exinde prouenientia, necnon oblationes, & eleemosynas eidem Collegio, seu Hospitio elargiendas percipere, colligere, leuare, arrendare, & locare: ac in dicti Hospitij,

seu

ſeu Collegij, & Monachorum in eo pro tempore degentium vſus, & vtilitatem, ac neceſſitates conuertere (Vicarij Vrbis huiuſmodi & cuiuſuis alterius licentia deſuper minime requiſita) dicta auctoritate etiam perpetuò applicamus, & appropriamus.

Collegiū, Abbatem præſidentem, Monachos, & alias perſonas à iurisdictione, & c. Vicarij Vrbis, & Superiorum Congreg. Caſinen. eximit.

§. 9. Necnon Hoſpitium, ſeu Collegium ac eius Abbatem Præſidentem, Præpoſitum, & Monachos, aliaſque perſonas, & bona tam mobilia, quam immobilia cuiuſcumque qualitatis, & quantitatis exiſtentia, ac vbilibet conſiſtentia, ab omni iuriſdictione, correctione, viſitatione, dominio, ſuperioritate, & poteſtate præfati noſtri, & pro tempore exiſtentis in eadem Vrbe Vicarij, ad inſtar aliorum locorum Regularium in dicta Vrbe exiſtentium, ac Ordinis, ſeu Congregationis Caſinen. huiuſmodi Superiorum: Ita tamen quòd ſingulis annis ab vno, ſeu duobus ex Procuratoribus generalibus Congregationum dicti Ordinis in Vrbe præfata degentibus (qui, ſi quid correctione, aut reformatione dignum inuenerint, eiuſdem Hoſpitij, ſeu Collegij Protectori pro tempore exiſtenti quamprimum referant) per turnum viſitari debeat.

Collegium liberat à contributione, & ſolutione decimarū, aliorumq; onerū.

§. 10. Necnon à præſtatione, contributione, & ſolutione decimarum, & quorumcumque aliorum onerum ordinariorum, & extraordinariorum ex quacumque cauſa impoſitorum, & imponendorum, penitus, & omninò eximimus, & liberamus.

Sub Sedis Apoſt. protectione ſuſcipit, ac correctioni & omnimodæ iuriſdictioni in ſpiritualibus, & temporalibus, Card. Montalti, & pro tempore exiſten. protectoris ſubmittit.

§. 11. Et ſub B. Petri Apoſtoli, ac noſtra, & Sedis Apoſtolicæ protectione inuiolabili cõſeruatione ſuſcipimus, ac correctioni, & omnimodæ iuriſdictioni in ſpiritualibus, & temporalibus dicti Alexandri Epiſcopi Cardinalis, & Protectoris pro tempore exiſtentis: Qui etiam illius Defenſor, Conſeruator, ac Iudex Ordinarius exiſtat: & coram quo, ſeu Prælato ab eo in Viceprotectorem deputando dumtaxat, omnes, & ſingulæ lites, quæſtiones, & moleſtiæ ciuiles, & criminales, ac mixtæ ſuper Hoſpitij, ſeu Collegij huiuſmodi bonis, rebus, iuribus, actionibus, & perſonis mouendæ cum omnibus earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali, priuatiuè quoad omnes alios dictæ Vrbis Iudices ordinarios, eorumque tribunalia cognoſci, & decidi debeant, ſubmittimus, & ſubijcimus.

Statuit Abbatem præſidentem eligendum vnū ex Monachis eiuſdem Collegij, vel ex locis aliis Ordin. S. Benedicti ad quinquēnium, hac prima vice tantū excepto quod à D. Cõſtantino. Abb. ad vitam deputari, illoque priuil. &c. Abbat. omniū Ord. S. Benedicti fruatur.

§. 12. Statuentes, & ordinantes, quòd dicti Hoſpitij, ſeu Collegij Abbas Præſidens à Monachis in eo pro tempore degentibus, ex eorum gremio, ſeu ex quocumque alio eiuſdem Ordinis Monaſterio, in perpetuum, ſeruatis de iure ſeruandis, erigi: eiuſque officium ad quinquennium tantum durare: ac perpetuis futuris temporibus, omnibus, & ſingulis priuilegiis, gratiis, & indultis, quibus præfati Ordinis, & Congregationum, ac præſertim Caſinen. Abbates vtuntur, fruuntur, & gaudent, ſimiliter, & æque principaliter, & abſque vlla prorſus differentia, vti, frui, & gaudere debeant; hac prima vice dumtaxat excepta, qua eumdem Conſtantinum Abbatem vti Fundatorem, & pij huius operis Auctorem, in gratiam fundationis huiuſmodi, & laborum, quos illius cauſa ſuſcepit, vt peculiari quadam prærogatiua ſe a Nobis cohoneſtatum fuiſſe lætetur, tenore præſentium in perpetuum Præſidentem, & Superiorem dicti Hoſpitij, ſeu Collegij ad eius vitam, etiam cum facultatibus, priuilegiis, atque honoribus, quibuſcumque aliis ſimilium locorum, & Hoſpitiorum, ſeu Collegiorum Superioribus conceſſis, & competentibus, eadem auctoritate conſtituimus, & deputamus.

Dat facultatem Protectori, quod poſſit cogere conuicinos ad venditionem domorum & ſituum ſoluto illorum pretio tantum.

§. 13. Ipſique, ac pro tempore exiſtenti dicti Hoſpitij, ſeu Collegij Protectori, vt attento quòd illius conſtructio non ſolùm in diuini cultus augmentum, ſed etiam in ornatum Vrbis cedit, ſi pro perfectione, & ampliatione illius fabricæ aliis ſitibus, & ædificiis, ſeu fundis contiguis opus fuerit, ipſorum ſituum, fundorum, & ædificiorum dominos ad illorum venditionem, ſibi ad effectum illa dictæ fabricæ incorporandi, faciendam mediante ſolutione pretij à peritis æſtimandi, & non vltra, cogere poſſint, facultatem impartimur.

Collegium illiuſque ſitus, & ædificium à fideicom, hypothecis, &c. eximit, aliiſque derog.

§. 14. Et ne contingat tempore procedente, Hoſpitium, ſeu Collegium præfatum, vel ipſum Conſtantinum Abbatem, & pro tempore exiſtentes illius Abbates Præſidentes, & Monachos, occaſione ſituum, & bonorum pro dicta fabrica acquiſitorum, & acquirendorum aliqua damna, ſeu moleſtias pati, omnia, & ſingula, ſitus, domos, fundos, ædificia, & loca in dictam cauſam empta, & emenda, ab omnibus, & quibuſcumque fideicommiſſis, ſubſtitutionibus, deuolutionibus, hypothecis, & vinculis, tam notis, quam non notis, purificatis, & purificandis, ſi quibus quomodolibet ſubiecta ſint, aut eſſe dici, cenſeri, vel apparere poſſint, penitus, & omnino eximimus, & liberamus. Ipſiſque fideicommiſſis ad effectum præmiſſum, cum hoc, quòd pretium bonorum emendorum in emptionem tot bonorum ſtabilium, ſeu locorum Montium non vacabilium de Vrbe conuertantur, & loco bonorum fideicõmiſſariorum ad fauorem inſtitutorum, ſubſtitutorum, & alias quomodolibet vocatorum ſuccedant; & fideicommiſſum, ſeu hypothecam, aut alia iura ſuper dictis bonis pro dicta fabrica emptis, & emendis habentes, aut prætendentes, non ad illa, ſed ad bona, aut loca Montium ex illorum pretiis emenda, agere, & actiones ſuas dirigere poſſint, ſpecialiter, & expreſſe derogamus.

Card. Montaltum Collegij deputat Protectorem cum facultate decidēdi cauſas, abſoluendo à cenſuris, condendi ſtatuta quacumque.

§. 15. Ceterum eumdem Alexandrum Epiſcopum Cardinalem, ac pro tempore exiſtentem Protectorem dicti Ordinis, in eorum, & dicti Hoſpitij, ſeu Collegij Protectorem: qui omnes illorum cauſas antedictas audiat, & decidat, cum facultate quos, quibus, vbi, quando, & quoties opus fuerit, citandi, & inhibendi, ſub cenſuris Eccleſiaſticis, ac pecuniariis pœnis, aliaque neceſſaria, & opportuna faciendi, necnon quæcumque ſtatuta, & ordinationes, capitula, & decreta ipſius Hoſpitij, ſeu Collegij, illiuſque bonorum, & perſonarum directionem, adminiſtrationem, gubernium, & receptionem Monachorū extraneorum, eorumque viuendi normam concernentia, ac alias vtilia, & neceſſaria, licita tamen, & honeſta, ac ſacris Canonibus, Decretiſque Concilij Tridentini, & Inſtitutis ipſius Ordinis minime contraria, faciendi, & condendi: ac quoties pro rerum, temporum, & perſonarum qualitate, ſeu alias expedien. videbitur, immutandi, corrigendi, alterandi, moderandi, reformandi, & alia etiam ex integro condendi: quæ poſtquam correcta, & condita fuerint, eo ipſo Apoſtolica auctoritate approbata, & confirmata eſſe cenſeantur, pari auctoritate deputamus.

Indulget d. Hoſpitio, & Collegio, vt poſſit gaudere priuilegiis vniuerſi Ord. S. Bened. eiuſque Congregationibus, & præcipuè Caſinen. conceſſis ad eorum inſtar.

§. 16. Denique eidem Collegio, ſeu Hoſpitio, eiuſque Abbati Præſidenti, & perſonis, vt omnibus, & ſingulis priuilegiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, prærogatiuis, præeminentiis, anteiationibus, conceſſionibus, indultis, indulgentiis, peccatorum remiſſionibus, ceteriſque gratiis tam ſpiritualibus quam temporalibus, quibuſuis aliis Ordinis præfati, & Congregationum, præſertim Caſinen. huiuſmodi Hoſpitiis, Collegiis, & Monaſteriis tam in prædicta Vrbe, quam in quibuſcumque aliis Mundi partibus, Ciuitatibus, & locis exiſtentibus: eorumque perſonis in genere, vel ſpecie, etiam per viam ſimplicis communicationis, ac alias quomodolibet nunc, & pro tempore conceſſis, & quibus illa, & illæ de iure, vſu, ſtatuto, conſuetudine, priuilegio, aut alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, frui, potiri, & gaudere poſſint; non ſolùm ad eorum inſtar, ſed pariter, & pariformiter, ac æque principaliter, & abſque vlla prorſus differentia in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi illa dicto Hoſpitio, ſeu Collegio, illiuſque perſonis ſpecialiter, & expreſſe, ac in indiuiduo conceſſa eſſent, æque perpetuò indulgemus.

Dat facultatem aggregādi quæcūque Benedictinorum loca, eiſque ea ipſo omnia priuilegia communicandi.

§. 17. Illiſque vt quæcumque alia dicti Ordinis Hoſpitia, ſeu Collegia, Monaſteria, & Regularia loca, Hoſpitio, ſeu Collegio per præſentes erecto, de licentia illius Protectoris pro tempore exiſtentis, aggregare: illiuſque omnia, & ſingula, gratias, indulta, & priuilegia eis per præſentes conceſſa, & deinceps tam principaliter, quam extenſiue, & communicatiuè concedenda, communicare poſſint, dicta auctoritate concedimus.

Inhibet ne libri amoueantur à Collegij Bibliotheca.

§. 18. Poſtremò autem tam præfato Conſtantino Abbati, quam pro tempore exiſtenti Hoſpitij, ſeu Collegij Abbati Præſidenti, ceteriſque perſonis tam Regularibus, quam ſecularibus ſub excommunicationis maioris pœna, ne vllo vnquam tempore, libros aliquos, qui tam ab ipſo Conſtantino Abbate, quàm quibuſuis aliis eidem Hoſpitio, ſeu Collegio pro illius Monachorū vſu donati, & aſſignari, ſeu empti, & in particulari Inuentario, quod deſuper fieri debeat, deſcripti, & annotati fuerint, ex illius bibliotheca, Aniciana nuncupanda, mutare, vendere,

aut quoquomodo distrahere audeant, seu præsumant, districtius inhibemus.

Decreti præseruatiuum. §. 19. Decernentes præsentes literas sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per Nos, vel alios Romanos Pontifices, successores nostros, sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, etiam Motu proprio, seu ad quorumuis Imperatorum, Regum, aut aliorum Principum instantiam pro tempore factis, minimè comprehendi, sed tanquam pro loci pij ad diuini cultus, & piorum operum augmentum erectione concessas, ab illis exceptas; & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant statum, restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de nouo, etiam sub Dat. per Cardinalem pro tempore Protectorem, necnon Collegij, seu Hospitij huiusmodi Abbatem Præsidentem, & Monachos quandocumque eligenda, de nouo concessas esse, & fore, suumque plenarium effectum sortiri debere: sicque ab omnibus censeri, atque ita, & non alias per quoscumque Iudices, etiam Palatij Apostolici causarum Auditores, ac eiusdem S.R.E. Cardinales iudicari, & diffiniri debere.

Contrariorum derogatio. §. 20. Non obstantibus præmissis, ac nostris de Indulgentiis, & gratiis ad instar non concedendis: & si opus sit, de vnionibus cõmittendis ad partes vocatis, quorum interest, exprimendoque vero valore, ac Lateranen. Concilij nouissimè celebrati, vniones perpetuas, nisi in casibus a iure permissis, fieri prohibitis: ac felicis recordat. Greg. Papæ XIII. de soluendo Augmento ex causa Retractus, vel Iuris congrui, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Vrbis, & Ordinis præfatorum, illiusque Monasteriorum, & Regularium Locorum, ac Vrbis præfatæ, & quorumuis illius Tribunalium iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, reformationibus, vsibus, & naturis, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, dilectis filiis Ordinis, illiusque Monasteriorum, Regulariumque locorum huiusmodi Superioribus, ac etiam Vrbi, & Senatori, Populoque Roman. necnon Vicario, Gubernatori, Senatori, Conseruatoribus, Auditori Cameræ eiusdem nostræ Vrbis, eorumque Locatentibus, Vicesgerenti, Vicariis, Officialibus, & quibusuis aliis Iudicibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie per quoscumque Romanos Pontifices, etiam prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem præfatam, Motu simili, ac etiam consistorialiter, etiam iteratis vicibus in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat, harum serie specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum. §. 21. Volumus autem, quòd præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo Protectoris pro tempore existentis eiusdem Hospitij, seu Collegij munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra illud, ac vbique locorum, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si ostensæ, vel exhibitæ forent.

Decretum irritans. §. 22. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginã nostræ absolutionis, confirmationis, approbationis, defectuum suppletionis, concessionum, impartitionis, erectionis, institutionis, applicationis, appropriationis, exemptionis, liberationis, susceptionis, constitutionis, deputationis, derogationum, indulti, inhibitionis, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

D. P. A. 1. die 18. Maij. Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimoprimo, quintodecimo Kal. Iunij, Pontificatus nostri anno primo.

VII.

Erectio Officij perpetui ad instar aliorum officiorum Romanę Curię vacabilis pro vno Notario specialiter deputato ad formandum, priuatiuè quoad alios quoscumque Notarios, processus coram S.R.E. Cardinalibus super qualitatibus promouendorum à Summo Pontifice ad Cathedrales Ecclesias, & Monasteria Consistorialia, eorumque statu. Ac dicti Officij concessio in personam Odoardi Tibaldeschi, cum priuilegiorum, & gratiarum elargitione.

Conseruationem huiusmodi processuum in partibus formatorum, & ad Romanam Curiam transmissorum addixit huic Officio postea istemet Pont. vt in constitut. seq. Pridem.

De forma autem promouendi ad huiusmodi Ecclesias, & dignitates, & qualitatibus promouendorum vltra disposita per sacros Canones in c. cum in cunctis, de Election. Et Conc. Trid. Decreta, sess. 8. cap. 1. & sess. 25. c. 1. de Reform. vide etiã in const. 6. Greg. XIV. Onus, sup. tom. 2. vbi alias const. indicatas habes.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A.D. 1621.

Exordium. CONsueuit Romanus Pontif. in supremo Apostolicæ potestatis solio ex præpotentis Dei, cuius vices in inferiore Orbe hoc gerit, prouidentia constitutus, qui suos actus prouida moderatione dirigit, si quid in publicum, vel priuatum præiudicium aliquando processisse, ac etiam ex defectu debitæ prouisionis, & animaduersionis inueterasse comperit, id de medio tollere, ac in literis etiam nonnunquam per nouorum officiorum, viris fide, ingenio, industria, solertia, & diligentia pollentibus, qui officia ipsa fideliter, vt conuenit, exercere, & suo muneri respondere sciant, velint, & valeant, committendorum, ex debito sui Pastoralis officij prouidere. & in his quoque eiusdem officij sui partes interponere, prout, rerum, temporum, & personarum qualitatibus debite pensatis, conspicit, in Domino salubriter expedire.

Causa huius erectionis. §. 1. Cum itaque, sicut nobis innotuit, antea in formandis & instruendis processibus, eis super qualitatibus promouendorum per Rom. Pontificem pro tempore existen. ad quarumcumque Cathedralium Ecclesiarum, Pastorum solatio destitutarum, ac Monasteriorum consistorialium pro tempore vacantium regimina, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum huiusmodi statu hic in Curia coram S.R.E. Cardinalibus etiam pro tempore existentibus, formari, & instrui consueuerunt, quod tamen maximè necessarium videtur, nullus certus hactenus deputatus, seu destinatus fuerit Notarius; sed ad hoc munus Notarij plerumque in eo parum experti, qui promouendorum ad Ecclesiarum, & Monasteriorum huiusmodi regimina, &c. indebite adhibiti fuerint.

Erectio officij de quo in Rubrica. §. 2. Nos, cui ab ipso nostri Pontificatus initio cordi fuit, abusus quoscumque, ab ipsa præsertim Rom. Curia, quantum in nobis esset, extirpare, atque euellere, & circa ea prouida animaduersione, etiam per nouorum officiorum, viris fide, ingenio, industria, solertia, & diligentia, vt præfertur, pollentibus, committendorum, vbi id opportunum, & conueniens fore censeremus, prospicere. Motu proprio, non ad alicuius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & mera deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine vnum perpetuum Notariatus Officium ad instar aliorum Rom. Cur. officiorum vacabile, cuius concessio, & omnimoda alia dispositio, quoties illud per obitum, resignationem, priuationem, aut aliàs quouis modo vacare contigerit, ad Nos, & Rom. Pontif. pro tempore existen. spectet, & pertineat, pro vno Notario, qui priuatiuè quoad alios quoscumque Notarios, in formandis, & instruendis processibus, quos super qualitatibus promouendorum per Nos, & Rom. Pontificem pro tempore existen. ad quarumcumque Cathedralium Ecclesiarum Pastorum solatio, etiam pro tempore destitutarum, necnon Monasteriorum

nasteriorum quorumcumque consistorialium similiter pro tempore vacantium regimina, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum huiusmodi statu hic in Curia coram S.R.E. Cardinalibus, aut eorum Auditoribus formari, & instrui deinceps perpetuis futuris temporibus contigerit, ipsis Cardinalibus, seu eorum Audiroribus assistere, & testium dicta, & depositiones in scriptis, per se, vel substitutum idoneum redigere teneatur, ac debeat, Apost. auctoritate tenore præsentium erigimus, & instituimus.

Dotis assignatio.

§.3. Illique sic erecto, & instituto, pro eius congrua dote omnia, & singula emolumenta, regalia, & iura per alios Notarios, qui antea informandis huiusmodi processibus eisdem Cardinalibus, seu eorum Auditoribus, vt præfertur, astiterunt, ac dicta, & depositiones testium in scriptis redegerunt, percipi solita, & consueta, eisque propterea debita, perpetuò applicamus, & appropriamus.

Priuilegiorum & gratiarum concessio.

§.4. Et insuper Officium Notariatus huiusmodi pro tempore obtinenti, vt in quibuscumque sessionibus, processionibus, necnon equitationibus, etiam solemnibus Rom. Pont. & aliis quibuscumque vna cum ceteris Rom. Cur. Notariis, cuiuscumque gradus, & conditionis existentibus, interesse, ac omnibus, & singulis priuilegiis, libertatibus, immunitatibus, antelationibus, aliisque prærogatiuis, & gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus Cameræ nostræ Apostolicæ Notarij de iure, vsu, consuetudine, seu priuilegio, aut alias etiam quoad exemptionem vectigalium, gabellarum, & pedagiorum quomodolibet vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum similiter, & pariformiter non solùm ad eorum instar, sed æqualiter, & principaliter, ac sine vlla prorsus differentia, vti, frui, & gaudere liberè, & licitè possit, & valeat, perinde ac si illa sibi per præsentes specialiter concessa fuissent, auctoritate, & tenore præmissis perpetuo concedimus, & indulgemus.

Electio Odoardi Tibaldeschi ad d. officium.

§.5. Et insuper cupientes Officium prædictum, sic per Nos erectum personæ idoneæ cum primum concedere: de fide, industria, solertia, & diligentis, & non vulgari in arte Notariatus huiusmodi peritia dilecti filij Odoardi Tibaldeschi Clerici Spoletan. diœc. fide dignis testimoniis certiorati Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Officium prædictum à primæua illius erectione huiusmodi vacans, cum omnibus, & singulis illius honoribus, oneribus, salariis, & emolumentis vniuersis, ordinariis, & extraordinariis, vndecumque ex illius exercitio prouenientibus, & illi propterea debitis, prædicto Odoardo, qui ob vrgentes, quibus premimur necessitates, in nostram, & Sedis Apostolicæ subuentionem summam scutorum mille persoluit, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & assignamus, ipsumque ad Officium huiusmodi, illiusque liberum exercitium, honores, & onera per eos, ad quos spectat, & pertinet, spectareque & pertinere poterit, recipiendum, & admittendum fore, & esse, eique de eiusdem Officij iuribus, regaliis, salariis, & emolumentis solitis, & consuetis integrè responderi debere decernimus.

Clausulæ præseruatiuæ.

§.6. Præsentesque ad proban. plenè, quòd eadem summa in nostram, & Sedis Apostolicæ subuentionem conuersa fuerit, aliaque præmissa vbique tam in iudicio, quàm extra sufficere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri, neque ipsum Odoardum, eiusque in dicto Officio successores ad easdem præsentes in Camera nostra Apostolica iuxta Constitutionem piæ mem. Pij Papæ IV. prædecessoris nostri sub dat. octauo Idus Augusti, Pontificatus sui anno 6. editam, inter alia disponentem, quòd impetrantes gratias interesse dictæ Cameræ quomodolibet concernentes, illas in eadem Camera infra certum inibi expressum tempus præsentare, seu registrari facere debeant, teneri, neque ad id vlla vnquam necessitate cogi, nec propterea ipsas literas vitibus carere; sed eidem Odoardo, eiusque successoribus prædictis in omnibus, & per omnia perinde, ac si iuxta constitutionem prædictam præsentatæ, seu registratæ, ac insinuatæ, ac omnia ad id necessaria adimpleta fuissent, suffragari, necnon easdem præsentes literas sub ea, per quam in principio Pontificatus cuiusuis Rom. Pont. cassantur facultates, percipiēdo pretium quorumuis, Rom. Cur. officiorū in toto, vel parte ac quæuis dispositiones per quemcumque Rom. Pont. prædecessorem de officiis vacantibus, etiam in vim contractus, & ex titulo oneroso, ac sub quacūque verborū forma pro tempore factę, & omnino sub aliis quibusuis cōstitutionibus, reuocationibus, suspen. limitationibus, derogationibus, modificationib. decretis, & declarationib. generalibus, & specialib. etiā per Nos, & successores nostros Rom. Pont. ac Sedē prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, & alias quandocumque & quibusuis causis, etiā pro tempore factis, minimè cōprehendi, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de nouo concessas esse, ac Odoardo, & successoribus prædictis suffragari, necnon quemcumque de non tollendo iure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, & edendis, ceterisque beneficiis, quorum possessores longi tēporis aliàs gaudere possunt, ac debent, & solent, plenissimè gaudere, præsentesque vim validi, & efficacis contractus solemni stipulatione interueniente, inter eos, & dictam Sedem, successoresque nostros, & Cameram prædictam ex vna, necnon prædictum Odoardum ex altera partibus, etiam ex causa onerosa initi habere, nec illas, etiam ex eo, quod dictus Odoardus, aut alij quicumque in præmissis interesse habētes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, aut aliàs quouis etiam enormis, vel enormissimæ læsionis prætextu, occasione, vel causa, etiam grauissima, & vrgentissima, ac de necessitate exprimenda reuocari, nec etiam pro eo, quòd dicti Officij pretium iuxta currentem illius valorem præstitum, vel solutum, aut ex alia quacumque causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut alio quocumque defectu notari, neque propterea, seu alias ad viam iuris reduci posse.

Decretum irritans.

§.7. Sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam Camerarium, & eiusdem Cameræ Præsidentes, & Clericos, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contrariorum derogatio.

§.8. Non obstantibus quatenus opus sit nostra de non tollen. iure quæsito, aliisque quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Vrbis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 1. die 16. Iulij.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die 16. Iulij 1621. Pontificatus nostri anno primo.

Sequitur Deputatio huius Notarij ad conseruandum dd. processus in partibus formatos, & ad Romanam Curiam transmissos, cum emolumentorum assignatione.

De hoc vide S.D.N. Vrbani VIII. constit. 63. Admonet. quam omnino super hoc attendere debes.

GREGORIVS PAPA XV. *Ad perpetuam rei memoriam.*

Edita An. D. 1621.

Proœmium, & enarratio Erectionis Officij Notariat. de quo in Rubr.

PRidem cum informandis, & instruendis processibus qui super qualitatibus promouendorū per Rom. Pont. pro tempore existentem ad Ecclesiarum Cathedralium Pastorum solatio destitutarum, ac Monasteriorum consistorialium pro tempore vacantium regimina, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum huiusmodi statu hic in Curia coram S. R. E. Cardinalibus formari, & institui consueuerunt, nullus certus eatenus deputatus, seu destinatus fuisset Notarius, sed ad hoc munus Notarij plerumque parum experti adhiberentur. Nos huic incommodo opportuna ratione prouidere volentes. Motu proprio, non ad alicuius super hoc nobis oblatę petitionis instātiam, sed ex certa scientia, & mera deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine vnum perpetuum Notariatus Officium ad instar aliorū Rom. Cur. Officiorum vacabile, cuius concessio, & omnimoda alia dispositio, quoties illud per obitum, resignationem, priuationem, aut alias

quouis modo vacare contingeret, ad Nos, & Rom. Pont. pro tempore existen. spectare pro vno Notario, qui priustinè quoad alios quoscumque in formandis, instruendisque processibus, quos super qualitatibus promouendorum ad Ecclesiarum Cathedralium, & Monasteriorum consistorialium regimina, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum huiusmodi statu hîc in Curia coram S.R.E. Cardinalibus, aut eorum Auditoribus formari, & institui deinceps perpetuis futuris temporibus contingeret, ipsis Cardinalibus, seu eorum Auditoribus assistere, & testium dicta & depositiones in scriptis per se, vel substitutum idoneum redigere teneretur, ac deberet, Apostolica auctoritate ereximus, ac instituimus.

Et dotis ei assignata.

§. 1. Illique sic erecto, & instituto pro eius congrua dote omnia, & singula emolumenta, regalia, & iura per alios Notarios, qui antea in formandis huiusmodi processibus eisdem Cardinalibus, seu eorum Auditoribus, vt præfertur astiterunt, ac dicta, & depositiones testium in scriptis redegerunt, percipi solita, & consueta, eisque propterea debita, perpetuo applicauimus, & appropriauimus.

Priuilegiorumque illi concessorum.

§. 2. Et insuper Officium Notariatus huiusmodi pro tempore obtinenti, vt quibuscumque sessionibus, necnon processionibus & solemnibus equitationibus, Rom. Pont. & aliis quibuscumque vna cum ceteris Rom. Cur. Notariis cuiuscumque gradus, & conditionis existentibus interesse, ac omnibus & singulis priuilegiis, libertatibus, immunitatibus, antelationibus, aliisque prærogatiuis, & gratiis tam spiritualibus, quàm temporalibus, quibus Cameræ nostræ Apostolicæ Notarij de iure, vsu, consuetudine, priuilegio, aut aliàs etiam quoad exemptionem vectigalium, gabellarum, & pedagiorum quomodolibet vtebantur, fruebantur, potiebantur, & gaudebant, ac vti, frui, potiri, & gaudere poterant quomodolibet in futurum similiter, & pariformiter non solum ad eorum instar, sed æqualiter, & principaliter, ac sine vlla prorsus differentia, vti frui, & gaudere, liberè, & licitè posset, & valeret perinde, ac si illa sibi per præsentes concessa fuissent, specialiter concessimus, & indulsimus.

Concessimus quoque de dicto officio factam Odoard. Tibaldesco.

§. 3. Et insuper cupientes Officium prædictum sic per Nos erectum, personæ idoneæ cum primum concedere, fide, & industria, solertia, & diligentia, & non vulgari in arte Notariatus huiusmodi peritia dilecti filij Odoardi Tibaldeschi clerici Spoletan. diœc. fide dignis testimoniis certiorati, Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris Officium prædictum à primæua illius erectione huiusmodi vacans cum omnibus, & singulis illius honoribus, oneribus, salariis, & emolumentis vniuersis ordinariis, & extraordinariis vndecumque ex illius exercitio prouenientibus, & illi propterea debitis prædicto Odoardo, qui ob vrgentes, quibus premebamur necessitates, in nostram, & Sedis Apostolicæ subuentionem summam scutorum mille persoluerat, simili auctoritate concessimus, & assignauimus, ipsumque ad officium huiusmodi, illiusque liberum exercitium, honores, & onera per eos ad quos spectabat, & pertinebat, spectareque & pertinere poterat, recipiendum, & admittendum fore, & esse, eique de eiusdem Officij regaliis, iuribus, & emolumentis solitis, & consuetis integrè responderi debere decreuimus, prout in nostris in forma Breuis sub Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die decimasexta Iulij 1621. Pontificatus nostri anno primo, confectis literis plenius continetur.

Modo eid. officio annectit curam conseruandi process. de partib. de quib. in rubr.

§. 4. Cumque à tempore erectionis, & institutionis Officij huiusmodi experientia docuerit, Nobisque constet ex illius exercitio non solum meliori processuum huiusmodi instructioni, sed etiam illorum conseruationi, cuius in tanta Notariorum varietate, nulla antea ratio habebatur, consultum esse, Nobis verò, & quidem non sine animi nostri displicentia innotuerit, processus, qui extra dictam Curiam in Germania, Gallia, Hispania, aliisque Christiani orbis Prouinciis, & Regionibus super qualitatibus promouendorum ad illarum partium Ecclesiarum Cathedralium, & Monasteriorum consistorialium regimine, ipsarumque Ecclesiarum, & Monasteriorum statu in partibus ipsis formantur, & ad eãdem Curiam pro literarum Apostolicarum expeditione transmittuntur, expeditione facta nullam prorsus rationem haberi, sed illos vti nullius vsus aut considerationis cartulas vilipendi, distrahi, & deperdi

Ad hoc vide S.O. N. Vrb. VIII. cst. 12. Admonet.

solere. Nos considerantes, maximè expedire dictorum processuum conseruationi prouidere, vt successiuis temporibus semper de illis, eorumque continentia apparere, & ad illos iuxta casuum occurrentiam recursus, & relatio haberi possit: id autem nulla conuenientiori ratione fieri posse videatur, quam si hæc cura prædictum Officium obtinenti demandetur, hocque processuum conseruandorum onus, & munus eidem Officio annectatur, vt penes vnum, & eumdem omnes omnium partium huiusmodi processus, quandocumque opus fuerit, reperiri possint. Motu simili, non ad ipsius Odoardi, aut alterius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus volumus, & similiter Apostolica auctoritate statuimus, quòd de cetero perpetuis futuris temporibus, omnes, & singuli processus, quos extra dictam Curiam, tam in Germania, Gallia, Hispania, ceterisque Christiani orbis Regnis, Prouinciis, & Regionibus super qualitatibus promouendorum ad quarumcumque Cathedralium Ecclesiarum nunc, & pro tempore Pastoris solatio destitutarum, & Monasteriorum consistorialium, vbiuis consistentium, & quouis modo vacantium, & vacaturorum regimine, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum huiusmodi statu formari, & ad dictam Curiam transmitti contigerit, postquam ab eiusdem S.R.E. Cardinalibus ipsarum Nationum Protectoribus, Comprotectoribus, seu Viceprotectoribus, seu qui Ecclesias, & Monasteria huiusmodi in nostro, & Rom. Pont. pro tempore existentis Consistorio, vt moris est, & fuerit, proposuerint, & ab ordinum Capitibus visi, recogniti, approbati, & subscripti fuerint, ab ipsis Cardinalibus, seu coram Auditoribus, & iis ad quos spectauerit, ante cedulæ consistorialis subscriptionem, seu saltem illius partibus consignationem prædicto Odoardo, quamdiu prædictum Officium obtinuerit, eiusq; in illo successoribus ad effectum illos conseruandi, tradi, & consignari, ipsi verò Odoardus, & successores illos sic ipsis consignatos, tanquam prædicti Officij processus, & scripturas benè, & fideliter conseruare, & illorum durabilitati, & quoad fieri potest, & humana patitur conditio, perpetuitati prouidere, bonamque, fidelem, & diligentem illorum curam gerere, & ad effectum illorum dum opus fuerit, facilioris perquisitionis, & repetitionis notam, seu vt vocant rubricellam in libro ad hunc particularem effectum retinendo facere debeant, & ad id obligati existant, & hoc conseruationis processuum onus, curam, & munus prædicto Officio Notariatus per Nos, vt præfertur erecto, imponimus, & annectimus.

Mercedē duorum ducatorum pro singulis processibus eiusmodi per promouendos eidem Odoardo præstari decernit.

§. 4 Et quia suo labori merces debetur, eidem Odoardo, eiusque in dicto Officio successoribus, ratione laboris eis ex dicto conseruationis processuum accrescentis, & pro illius salario, & mercede, iuribus, & regalibus officij prædicti duos ducatos auri de Camera, pro singulo processu ad dictam Curiam pro expeditione transmittendo, & eis in conseruationem tradendo, & consignan. ipsis à quolibet ex promouendis ad Ecclesias, & Monasteria huiusmodi, seu Sollicitatoribus in dicta Curia tales expeditiones prosequentibus, realiter, & cum effectu, & absque mora, seu dilatione aliqua soluendos assignamus, ipsisque vt mercedem, seu salarium, ac iura, vel regalia duorum ducatorum pro quolibet processu huiusmodi ab ipsis promouendis, seu eorum agentibus, vel eorum nomine expeditiones in prædicta Curia prosequentibus, qui ad illorum solutionem omnibus iuris & facti remediis opportunis cogi, & compelli possint, petere, exigere, & consequi valeant, atque etiam debeant, licentiam, facultatem, & auctoritatem concedimus.

Togam violaceam ipsum deferre indulget.

§. 9. Ceterum pro maiori Officij prædicti decore, & vt illud obtinentes peculiari aliqua prærogatiua gaudeant, eidem Odoardo, eiusque successoribus, vt quamdiu Officium prædictum obtinuerint, vestem seu togam violaceam deferre, ac violaceo colore induti quandocumque, & in quibuscumque, tam publicis, quam priuatis actibus incedere possint, simili auctoritate indulgemus.

Clausulas præseruatiuas apponit.

§. 7. Præsentes verò, etiam ex eo quòd interesse forsan habentes, seu habere prætendentes ad hoc vocati non fuerint, seu quibusuis ex causis subreptionis, vel obreptionis vitio notari, impugnari, aut inualidari, seu ad viam,

&

& terminos iuris reduci, aut aduersus illas, quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, vel sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, limitationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus editis, & edendis comprehendi non posse, sed semper vti ex titulo oneroso concessas ab illis excipi, & quoties illa reuocari, seu annullari, aut alias contrarias dispositiones emanare contigerit, toties in pristinum, & validissimum statum repositas, restitutas, & plenariè reintegratas, ac de nouo etiam sub quacumque posteriori data per Odoardum, & successores prædictos quandocumque eligenda, concessas esse & fore.

Decretum irritans adiungit.

§. 8. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, & causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, irritumque & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, pari Apostolica auctoritate decernimus.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon consuetudinibus, vsibus, etiam naturis, ab omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, quæ etiam hic præsentibus pro repetitis, ac de verbo ad verbum insertis habemus, & haberi volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 1. 7. Decemb.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 7. Decembris 1621. Pontificatus nostri anno primo

---

VIII. Præfinitio nonnullarum Ordinationum pro feliciori gubernio Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia Reformatorum in Italia.

Gregorij Decimitertij hic enunciatam constitut. habes sup. tom. 2. & Clem. VIII. habes tom. 3. vbi vide, & alia tibi indicabo ad constitut. 13. S. D. N. Vrb. VIII. Romanus. hic inf.

Edita An. D. 1621.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ONerosa Pastoralis officij sollicitudo, meritis licet insufficientibus, Nobis ex alto commissa, crebro Nos admonet, ac inducit, vt ad statum Christi fidelium quorumlibet, præsertim Regularem vitam profitentium, salubriter dirigen. operosis studiis intendentes, ea, quæ felici eorum gubernio, prosperæque directioni profutura noscuntur, proinde statuamus, & ordinemus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Solus Custos Reformatorũ accedat ad Capitulum prouinciale, & vocem habeat actiuam.

§. 1. Vt igitur ordo Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia Reformatorum nuncupatorum, per totam Italiam felicioribus in dies augeatur progressibus, Motu proprio, non ad ipsorum Fratrum Reformatorum instantiam, sed de mera nostra matura deliberatione volumus, & mandamus, vt vltra ea, quæ disponuntur in constitutionibus fel. record. Gregorij XIII. & Clementis VIII. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum circa modum viuendi Reformatorum, Fratres Obseruantes Reformati amplius ad Capitulum Prouinciale non accedant, nisi solùm ipsorum Custos, qui etiam solus vocem actiuam tantùm habeat.

Transitus Reformatorum ad obseruantes, & contra quomodo, & quando datur.

§. 2. Non habeant in futurum præfati Reformati inter Obseruantes, seu de familia aliquam dignitatem, seu officium, & si aliqui de familia ob aliquam causam, & ob quodcumque priuilegium, seu facultatem transierint ad Reformationem, nullum officium, & dignitatem habere possint, nisi per sex annos inter eos permanserint, & laudabiliter cum eis vixerint; Et illi, qui transire voluerint à familia ad Reformatos, debeant hoc obtinere in Congregatione, seu Capitulo, prout modo obseruatur. Et illi, qui talem licentiam obtinebunt, debeant facere annum nouitiatus integrum, prout alij Reformati faciunt. Intimetur omnibus Reformatis in Congregatione, seu Capitulo Prouinciali ad deducendas causas, propter quas velint ad familiam transire, quibus assignetur annus ad deliberandum, quo elapso, nullus postea Reformatus ob quamcumque causam à Reformatis ad familiam transire possit.

Iurisdictio ministri gen. Refor. præseruatur.

§. 3. Quoad iurisdictionem Ministri generalis in Reformatos seruetur Const. eiusdem Greg. prædecessoris.

Procurator. & visitatores Reformatorũ à Card. Protectore eligen. regularem obseruantiam curent.

§. 4. Procurator Reformatorum eligatur à Cardinale Protectore, pro tempore existenti, qui debeat etiam deputare quatuor Visitatores per totam Italiam de triennio in triennium, qui curent obseruari literas piæ mem. Nicolai III. & Clementis V. Romanorum Pontificum etiam prædecessorum nostrorum, concernentes obseruantiam regularem, & delinquentes corrigant, & puniant, prout eis magis expedire videbitur, certioresque faciant Cardinalem Protectorem & procuratorem generalem Reformatorum, vt & ipsi, quod necessarium fuerit ad animarum salutem, procurent obseruari.

Ministri prouinciales Obseruantium superioritatẽ non habeant in reformato.

§. 5. Ministri Prouinciales Fratrum de familia nullam habeant iurisdictionem, potestatem, & superioritatem in Reformatos.

Præmissa inuiolabiliter obseruentur.

§. 6. Decernentes præmissa omnia & singula, perpetua, valida, firma, & efficacia esse, & fore, & per præfatos Fratres Reformatos perpetuo obseruari debere.

Clausulæ præseruatiuæ.

§. 7. Præsentes quoque literas nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ defectu notari, argui, seu impugnari, aut sub quibusvis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas esse, & fore; & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas censeri. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio.

P. 8. Quocirca ven. fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quicumque illorum per se, vel per alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum Reformatorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, ipsisque Fratribus Reformatis in præmissis efficacis defensionis præsidio assisten. faciant auctoritate nostra illos eorumdem præmissorum effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obstan. quibusvis const. & ordin. Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 10. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides prorsus adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat P. An. 1. die 10. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 1. Septembr. 1621. Pontific. nostri anno primo.

IX. Reuocatio quarumcumque electionum de Iudicibus Conseruatoribus hactenus factarum, & noua de eis, eorumque electionibus in posterum faciendis dispositio.

De hac materia vide dispositionem Bonif. VIII. in cap. 11. de rescript. in 6. & etiam cap. 1. & 15. de Offic. deleg. in 6. necnon Concil. Trident sess. 14. cap. 5. de ref. & Leonis X. constit. 22. sup. tom. 1. & Clem. VIII. constit. 3. sup. tom. 3.

Scias super nonnullis verbis huius Const. exortum fuisse dubium

dubium, quod declaratum fuit per Congreg. Concil. Trident. Interpret. in quodam Decreto, quod hic subsequitur.

Edita An. D. 1621.

Huius Clem. const. est sup. tr. 3.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus noster D. Gregorius diuina prouidentia Papa XV. ex certis rationabilibus causis animum suum mouen. & de voto venerabilium fratrum suorum S.R.E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, partim fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædecessoris sui vestigiis inhærendo.

His Pont. reuocat omnes, & quascumque electiones Conseruatorum hactenus factas.

§. 1. Reuocauit, ac nullas, & inualidas decreuit omnes, & quascumque iudicum Conseruatorum electiones, nominationes, seu deputationes, tam in vim literarum Conseruatoriarum, iuxta formam in quinternos Cancellariæ descriptam, quàm in vim quorumcumque priuilegiorum perpetuo, vel ad tempus nondum elapsum, Apostolica auctoritate concessorum, seu alias quocumque iure, vel titulo hactenus factas pro quibuscumque Conuentibus, Capitulis, Militiis, etiam S. Ioannis Hierosolymitani Congregationibus, Collegiis, Ordinibus, Monasteriis, Hospitalibus, aut aliis quibusuis piis, tam secularibus, quàm cuiusuis Ordinis, etiam Mendicantium, seu Instituti, vel Societatis Regularibus, locis quantumuis exemptis, etiam de necessitate exprimendis, seu illorum personis, cuiusvis qualitatis, seu conditionis existant.

Statuit huiusmodi electiones de cetero fieri vt hic.

§. 2. In futurum verò Sanctitas sua hac generali, & perpetuò valitura constitutione statuit, & decreuit, vt Iudices Conseruatores huiusmodi, siue principales, siue subrogati, eligi, nominari, aut deputari non possint, nisi non solùm habeant qualitates requisitas, & descriptas in Constitutione similis rec. Bonifacij Papæ VIII. etiam prædecessoris sui, quæ incipit Statutum; ita vt vel dignitate Ecclesiastica præditi, vel personatum obtinentes, vel Ecclesiarum Cathedralium Canonici existant; sed etiam in Conciliis Prouincialibus, aut diœcesanis, iuxta Decretum Concilij prædicti, Iudices electi, seu designati sint.

Deinde Bonif. VIII. cap. Statutum est, in 6. decr. Trident. rescript.

§. 3. Quodque deinceps literæ Conseruatoriæ per Sedem Apostolicam concedendæ suprascriptis tantum dirigantur, & si quæ literæ aliter expedientur, illæ, ac deputationes huiusmodi, omniaque exinde sequenda nullius sint roboris, vel momenti.

Ac Conseruatores à non eligendos irritat. Eligentibusq; pœnas infligit.

§. 4. Et nihilominus qui secus, quàm iuxta formam superius præscriptam, Conseruatores huiusmodi cum effectu eligere, nominare, seu deputare, aut electis, nominatis, seu deputatis vti ausi fuerint, Regulares quidem voce actiua, & passiua sint ipso iure priuati, adeo vt habilitationem à nemine, præterquam à Romano Pontifice consequi valeant, reliqui verò aliis pœnis arbitrio Sanctitatis suæ coërceantur, & prædictorum omnium Conuentus, Monasteria, ac loca huiusmodi, eorumque personæ, ac bona careant conseruatore ad annum, ita vt illorum causæ interea coram locorum Ordinariis dumtaxat cognosci ac diffiniri debeant.

Conser. in Synodis prouincialib. ab Ordinariis certo modo eligi debeant.

§. 5. Ceterum vt latiùs pateat Conseruatorum huiusmodi deligendorum facultas, Sanctitas sua admonitos voluit omnes locorum Ordinarios, vt in Synodis Prouincialibus, aut Diœcesanis quamplures personas ex habentibus qualitates in prædicta Constitutione eiusdem Bonifacij prædecessoris contentas, & alioquin ad id aptas designari procurent, & si aliquem interim ex designatis mori contigerit, substituat Ordinarius loci cum consilio Capituli alium in eius locum vsque ad futuram Prouincialem, aut Diœcesanam Synodum.

Tempus ad elig. huiusmodi Conf. præfinit.

§. 6. Insuper Sanctitas sua, inhærendo hac in parte Decreto similis recor. Gregorij Papæ VIII. etiam prædecessoris sui statuit, & ordinauit, vt Regulares, ac personæ huiusmodi in Italia infra duos, extra Italiam verò infra sex menses à die publicationis in Vrbe præsentis Constitutionis inchoandos, debeant sibi eligere, seu assumere Conseruatores iuxta formam superius propositam.

Electionesq; factas in Curia Ordinarior. in actis exhiberi mandat.

§. 7. Eiusque electionis, seu assumptionis documentum infra tempus huiusmodi penes Acta Curiæ Ordinariorum exhibere, & dimittere teneantur; alioquin eo termino elapso, quamdiu Conseruatores secundum formam præsentis Constitutionis non elegerint, coram eisdem Ordinariis conueniantur.

Necnon electos infra quinquenn. non mutari præcipit.

§. 8. Quodque Conseruatores huiusmodi semel legitimè deputati, nisi ex legitima causa à Sede Apostolica, aut locorum Ordinariis, prout iisdem Regularibus, & aliis supradictis libuerit, approbanda, durante quinquennio a die deputationis, amoueri, aut mutari nullatenus possint, aut valeant.

Conseruatorũ iurisdict. declarat.

§. 9. Ad hæc statuit Sanctitas sua, vt coram ipsis Conseruatoribus Regulares, ac personæ suprascriptæ conueniri quidem, aut trahi debeant, sed alios conuenire, aut trahere non possint, itaut memorati Conseruatores in causis, in quibus Regulares, & alij actores fuerint, nullam prorsus iurisdictionem habeant, sed in iis tantùm, in quibus rei extiterint, neque extra Ciuitates, seu Diœceses, in quibus fuerint deputati, contra quoscumque procedere præsumant.

Conser. huiusmodi à manifestu iniurias defenss de iure posse regul. declarauit Cong. Concil. Triden. in quodam Decr. sub an. 1624. & hic subsequitur.

Controuersias inter Conser. & ordinar. per arbit. decedi iubet.

§. 10. Si qua verò inter Iudices Conseruatores huiusmodi, & locorum Ordinarios controuersia super competentia iurisdictionis orta fuerit, nequaquam in causa procedatur, donec per arbitros in forma Iuris electos super iurisdictionis competentia fuerit iudicatum.

Conser. & litigantium suos limites excedentium iuxta Bonifac. 8. const. pœnas declarat.

§. 11. Quod si qui Conseruatores, siue in hac parte, siue alias quomodolibet suos limites excesserint, per annum ab Officio Conseruatoris huiusmodi suspensi sint, & pars quæ hoc fieri procurauerit, sententiam excommunicationis incurrat, iuxta formam alterius Constitutionis eiusdem Bonifacij prædecessoris, quæ incipit: Hac Constitutione; quam Sanctitas sua in omnibus, quæ præsenti Constitutioni non aduersantur, innouauit, & innouat.

Hac Bonif. const. est cap. 15. de Offic. deleg. in 6. Iudices non suspectos, vt quãdo à princip. peti possint explicat.

§. 12. Per hoc tamen non intendit Sanctitas sua prohibere, quominus Regulares, & alij supradicti in casibus a iure permissis petant Iudicem non suspectum a Principibus, seu Magistratibus secularibus; dum tamen hæc tria copulatiuè concurrant: videlicet, vt Regulares, & alij prædicti sint actores, non autem rei; vtque agant contra laicum, non autem contra Ecclesiasticum, vel alias a iurisdictione seculari exemptum; atque vt causa, in qua Iudex deputatur, fuerit profana, non autem Ecclesiastica, & in ea iuxta sacrorum Canonum dispositionem laicus, vt præfertur, eligendus, Iudex competens existat.

Obseruantiã præmissorum præcipit cum Decr. irritant.

§. 13. Quæ omnia & singula in præsenti Constitutione contenta Sanctitas sua voluit inuiolabiliter obseruari; decernentes sic in iis, ceterisque omnibus præmissis per quoscumque, &c. etiam Sacri Palatij Apostolici Auditores, necnon S.R.E. Cardinales, sublata, &c. iudicari, &c. necnon irritum, & inane, &c.

Contrariis quibuscumq; pleniss. derogat.

§. 14. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac literis conseruatoriis, quas omnes ad formam præsentis Constitutionis reduxit, in fauorem quorumcumque Ordinum, tam Mendicantium, quam non mendicantium, Militiarum, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, aut cuiusuis alterius Instituti, etiam necessario exprimendi, Collegiorum, Capitulorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, ac piorum quorumcumque, tam secularium, quàm Regularium locorum, necnon illorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegiis quoque, etiam ex causa, & titulo oneroso indultis, & literis Apostolicis, etiam Marimagno, seu Bulla aurea, aut alias nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus, & formis specialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, quibus quoad ea, quæ præsentibus aduersantur, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, &

expressè

expresse derogauit, ceterisque contrariis quibuscumque.

Hanc legē in locis solitis, & in Cancellaria publicari, & in libro 4 quinterno describi mandat.

§. 15. Cæterum, vt præsens Constitutio faciliùs omnibus innotescat, Sanctitas Sua voluit, & mandauit, vt non solùm in Cancellaria Apostolica, sed etiam ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ publicetur, illiusque exempla in iisdem locis affixa dimittantur, ac in Quinterno Cancellariæ inter Constitutiones perpetuas describatur, & annotetur.

Papa subscriptio.

Placet, publicetur & describatur A.

Publicatio in Cancell. die 20. Septemb. 1621.

Lecta, & publicata fuit supradicta Constitutio in Cancellaria Apostolica ab altero ex Reu. P.D. Maioris Præsidentiæ Abbreuiatoribus, die vigesima mensis Septembris, Anno Incarn. Dominicæ, Millesimo sexcentesimo vigesimoprimo, Pontificatus verò prælibati Sanctissimi Domini Nostri D. Gregorij Papæ Decimiquinti, Anno Primo.

Descriptio in illius Quinterno.

Et postmodum die, & anno supradictis in Quinterno eiusdem Cancellariæ inter alias Constitutiones Apostolicas descripta, & annotata fuit.

Nicolaus Vrsinus Procustos.

Publicatio in Vrbe die 20. Sept. 1621. P. A. 1.

In Dei nomine. Amen. Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo primo. Inditione quarta, die verò vigesimo Septembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. Domini Gregorij Diuina Prouidentia Papæ Decimiquinti, Pontificatus sui Anno Primo, retroscripta Constitutio Apostolica affixa, ac publicata fuit in Valuis Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ, per me Augustinum Bracherium, Apostolicum Cursorem.

Octauius Spada Magister Cursorum.

Sequitur aliquod Dubium super ista Constitutione exortum, cum sua declaratione.

Dubium.

In Constitutione de Conseruatoribus, edita à sanct. mem. Gregorio Decimoquinto, ex sententia Sacræ Congregationis Concilij inter cætera statutum est, vt coram Conseruatoribus Regulares conueniri quidem, aut trahi debeant, sed alios conuenire, aut trahere non possint, itaut memorati Conseruatores in causis, in quibus Regulares, & alij actores fuerint, nullam prorsus iurisdictionem habeant, sed in iis tantùm, in quibus rei extiterint.

Dubitatur nunc, An per hæc verba sublata sit facultas, quam habent Conseruatores defendendi Regulares, & alios à manifestis iniuriis, & violentiis, quæ illis de facto inferuntur, dum à suis possessionibus deiiciuntur, & propriis bonis vti, ac frui impediuntur.

Responsio d. Dubij.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit, eiusmodi verbis minimè sublatam fuisse facultatem, quam habent Conseruatores defendendi Regulares à manifestis iniuriis, ac violentiis, dummodò obseruent formam præscriptam Constitutionibus Innocentij Quarti, & Bonifacij Octaui relatis in cap. 1. & fin. de offic. deleg. in 6.

C. Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Cong. Secr.

Indultum pro Religiosis Societatis Iesu Officium recitandi, ac Missam celebrandi de Communi Confessoris non Pontificis, die 21. Iunij de B. Aloysio Gonzaga d. Societatis Professore.

Edita An. D. 1621.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis à Domino constituti piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in seruis honorificatur, libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis.

Ad preces Societatis Iesu.

§. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum Præpositi Generalis, ac Presbyterorum Societatis Iesu Nobis nuper expositum fuit, quòd ipsi pro eo, quem erga Beatum Aloysium Gonzagam eiusdem Societatis, dum vixit, religiosum, gerunt, deuotionis affectu, Officium, & Missam de eo, vt infra recitari posse summoperè desiderant. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, vt eorum votis huiusmodi annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic Pōt. concedit Religiosis d. Societ. officium, & Missam B. Aloysij Gonzagæ.

§. 2. Nos igitur Præpositum Generalem, ac Presbyteros prædictos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio, vt de dicto B. Aloysio Gonzaga die 21. Iunij, quo ex hac vita migrauit ad Cœlum, ab omnibus eiusdem Societatis Religiosis vbique terrarum existentibus iuxta Rubricas Breuiarij, & Missalis Romani de communi Confessoris non Pontificis Officium recitari, & Missa celebrari respectiuè liberè & licitè valeat, necnon etiam confluentibus eo die ad eorumdem Religiosorum Ecclesias Missam in illis de eodem B. Aloysio Gonzaga, vt supra, celebrare liceat, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 4. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, Secretarij ipsius Societatis, vel Notarij publici manu subscriptis, & personæ alicuius in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel pro tempore existentis Præpositi, aut Vicarij Generalis eiusdem Societatis sigillo munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique locorum adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A 1. die 2. Octob.

Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris, die 2. Octobris 1621. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XL.

Suppressio, & extinctio Parochialis Ecclesiæ Sanctæ Cæciliæ de Vrbe in Monte Iordano, cum animarum curæ translatione ad Ecclesias circumuicinas, & ex eius prouentibus duorum Canonicatuum in Ecclesia Sancti Laurentij in Damaso erectione, ac eiusdem reductio ad profanos vsus. Necnon eiusdem concessio facta Congregationi Clericorum de Oratorio Vrbis pro ampliori Sacristiæ, ac Oratorij ædificatione, & propriæ Domus dilatatione.

His duobus Canonicatibus, & duobus Præbendis ex fructibus huius Ecclesiæ erectis hic idem Pont. postea applicauit etiam fructus ex altera Parochiali Ecclesia S. Nicolai in Agone suppressa prouenientes, vt videre potes infra const. 50. Dum ad Sacram.

Istorum Clericorum Congregationem à Sancto Philippo Nerio institutam approbauerat antea Greg. XIII. eique concesserat Parochialem Ecclesiam B. Mariæ in Vallicella de Vrbe, vt sup. in eius Const. Copiosus. 101. sup. tom. 3. Et huius Sancti Bullam Canonizationis ab isto Pont. factæ expeditam habes à S.D.N. Vrb. VIII. vt inf. Const. 2. Rationi.

Edita An. D. 1621.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Dilecto filio Nostro in Vrbe, eiusque districtu Vicario in spiritualibus Generali salutem & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

CVm ad vberes fructus, quos Presbyteri Congregationis Oratorij in agro militantis Ecclesiæ producere non desistunt, nostræ considerationis dirigimus intuitum, dignum ducimus, vt ea, quæ pro dictæ Congregationis, illiusque domorum, & Oratoriorū ornatu, & vsibus necessaria esse noscuntur, fauorabiliter concedamus, & alias

alias desuper nostri officij partes, etiã per concessionem Ecclesiarum interponamus, prout Domino conspicimus salubriter expedire.

Supplicatio horum Clericorum facta Pont. pro obtinēda licentia de qua in Rubrica ex causis hic enunciatis.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Præpositi, & Presbyterorum Congregationis Oratorij in Ecclesia Beatæ Mariæ Virginis, & Sancti Gregorij in Vallicella de Vrbe dudum a Beato Philippo Nerio fundatæ petitio continebat, quod ipse Præpositus, & Presbyteri amplioris loci spatio pro eorum Oratorij, Sacristiæ, & etiam propriæ domus dilatatione, aut noua constructione indigentes, vi facultatis a fel. rec. Paulo V. prædecessore nostro eis concessæ, omnes fere domos in vtraque insula, maiori videlicet, & minori Montis Iordanis intus plateam dicti Montis, & Ecclesiam prædictam sitas, magna eorum impensa emerunt, & alias in ipsis insulis per eos nondum emptas domos vigore eiusdem facultatis emere, ibique amplam ædificationem eorum vsibus, & necessitatibus congruentem, quamprimum facere proposuerunt. Cùm autem, sicut eadem petitio subiungebat, in dicto situ parochialis Ecclesia Sanctæ Cæciliæ posita, & a tribus partibus, seu lateribus ab eisdem domibus hinc inde circumspecta reperiatur, & ea propter dictæ ædificationis operi, & ornatui haud paruum incommodum, & impedimentum allatum sit, huicque incommodo, & impedimento aliàs quàm per dictæ Ecclesiæ Sanctæ Cæciliæ demolitionem prouideri non possit. Ipsa autem fonte baptismali careat, & in suis structuris satis angusta, & cura animarum illi imminens non valde numerosa existat, curaque huiusmodi ad alias parochiales Ecclesias circumvicinas transferri, & ab earum Rectoribus commode exerceri possit: pro parte Præpositi, & Presbyterorum huiusmodi Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quibus permotus Pontif. mādat Card. Vicario, vt ab Ecclesia S. Cæciliæ animarum curam, proprietates, fructus, & similia, ex eponentib. Parochial. Parochia modo obtineri d. Eccl. relinquenda, tum consensu Diac. Card. S. Laur. in Damaso abdicet, separet, ac dismembret.

§. 2. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia Ecclesiastica aliis vniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem etiam beneficij, cui aliud vniri peteretur, alioquin vnio non valeret; idemque seruaretur in quibusvis dismembrationibus, concessionibus, & applicationibus de quibuscumque fructibus, & bonis Ecclesiasticis prædictis. Præpositum, eiusque, ac Presbyterorum huiusmodi singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, & ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, necnon aliarum concessionum, & assignationum præfatæ Congregationis hactenus quomodolibet factarum, tenores præsentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, circumspectioni tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus vocatis, qui fuerint euocandi, te de præmissis diligenter informes, & si per informationem eamdem ita esse repereris, à dicta Ecclesia Sanctæ Cæciliæ, quæ ab Ecclesia Sancti Laurentij in Damaso de dicta Vrbe, tanquam eius Matrice dependit; & quam dilectus filius Angelus Baldus ipsius Ecclesiæ Sanctæ Cæciliæ Rector ad præsens obtinet; cuiusque fructus, redditus & prouentus centum & viginti ducatorum auri de Camera, secundum communem æstimationem, valorem annuum non excedunt, vt asseritur ex nunc, prout ex tunc, & è contra, postquam illa per cessum, etiam permutationis causa, etiam in manibus Romani Pontificis pro tempore existentis, vel decessum, seu priuationem, vel amissionem aliam quamcomque, aut Religionis ingressum dicti Angeli, seu alias quouis modo, etiam apud Sedem Apostolicam, etiam in aliquo ex mensibus Nobis, & eidem Romano Pontifici pro tempore existenti, Sedique præfatæ, per quascumque constitutiones Apostolicas, aut Cancellariæ Apostolicæ regulas editas, & edendas nunc, & pro tempore reseruatis, aut collatoribus Ordinariis, etiam per easdem, vel quasvis alias constitutiones, aut regulas, seu litteras alternatiuarum, vel alia priuilegia, & indolta hactenus concessis, & in posterum concedendis, aut iure ordinario, vel alias competentibus, vacare contigerit, seu si in aliquo ex præmissis, vel alio quouis modo, & ex alterius cuiuscumque persona, seu per liberam resignationem dicti Angeli, vel cuiusuis alterius de illa in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram notario publico, & testibus sponte factam, aut Constitutionem piæ mem. Ioannis Papæ xxij. etiam Prædecessoris nostri, quæ incipit, Execrabilis; vel assecutionem alterius beneficij Ecclesiastici, quauis auctoritate collatiua, & etiamsi tanto tempore vacauerit, quòd eius collatio iuxta Lateranen. statuta Concilij ad Sedem prædictam legitime deuoluta, ipsaque Ecclesia Sanctæ Cæciliæ dispositioni Apostolicæ specialiter, vel generaliter reseruata existat, & super ea inter aliquos lis, cuius statum etiam præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, omnimodam animarum dilectorum filiorum illius parochianorum curam, aliaque iura, officia, & onera parochialia vniuersa, & illorum exercitium, necnon etiam omnia, & singula illius proprietates, fructus, redditus, & prouentus, iura, obuentiones, & emolumenta quæcumque, in quibusuis rebus consistentia, & vndecumque prouenientia, de consensu dilecti filij nostri Alexandri Sancti Laurentij in Damaso Diaconi Cardinalis de Montealto nuncupati, sine tamen aliquo dicti Angeli præiudicio, præsertim quoad vniuersa Parochialia ipsius Ecclesiæ Sanctæ Cæciliæ, liberamque, & omnimodam, tam illius, quàm bonorum eiusdem Administrationem, quæ præfato Angelo, quoad vixerit, eamdem Ecclesiam Sanctæ Cæciliæ obtinuerit, plene cedere, & competere valeant, auctoritate Nostra perpetuo abdices, ac respectiue separes, ac dismembres.

Distributionē, quæ onerum Parochialium Ecclesiæ circūmuicinis arbitrio d. Card. S. Laurentij faciendam curet.

§. 3. Necnon curam, iura, officia, & onera Parochialia, illorumque exercitium huiusmodi, cum vtriusque sexus Parochianis prædictis, pro ea parte videlicet, quæ ambas Insulas prædictas complectitur, ad dictam Ecclesiam Beatæ Mariæ. & S. Gregorij; pro residuo verò ad alias Parochiales Ecclesias circumuicinas iuxta distributionem à dicto Alexandro Cardinali, seu pro tempore existente ipsius Sancti Laurentij in Damaso Diacono Cardinale, desuper pro libero, & absoluto eius voluntatis arbitrio faciendam.

Ac præcipiat his Clericis, vt d. Ecclesiā S. Laurentij tanquā Matricem singulis annis recognoscerēt modo hic descripto.

§. 4. Ita quod ipsa Ecclesia B. Mariæ, S. Gregorij, & prædicti moderni, ac pro tempore existentes Præpositus, & Presbyteri dictæ Congregationis Ecclesiam Sancti Laurentij prædictam ratione Parochianorum dictas duas Insulas pro tempore incolentium duntaxat in Matricem ad instar aliarum similium Ecclesiarum recognoscere, & ad illam perpetuis futuris temporibus in signum recognitionis huiusmodi singulis annis die Sabbati Hebdomadæ Sanctæ Parochum, seu alium Presb. qui ibi ad Olei Sancti benedictionem, vt moris est, assistat, mittere teneantur, dicta auctoritate etiam perpetuò transferas.

Necnon duos Canonicatus ad instar aliorum Canonicatuum in d. Eccl. S. Laurentij cum cōsensu Capituli, ac duas præbendas sacerdotales erigat & instituat.

§. 5. Ac in dicta Ecclesia S. Laurentij duos Canonicatus, & duas Præbendas Sacerdotales pro totidem Canonicis, qui apud eamdem Ecclesiam S. Laurentij personaliter residere, ac stallum in Choro, locumque, & vocem in Capitulo habere, ac omnibus, & singulis priuilegiis quibus alij eiusdem Ecclesiæ S. Laurentij Canonici vtuntur, similiter vti possint, & valeant de consensu dictorum filiorum Capituli prædictæ Ecclesiæ S. Laurentij dicta auctoritate erigas, & instituas.

Cum dotis assignatione hic descripta.

§. 6. Illisque sic erectis, & institutis, pro illorum dote, ac illos pro tempore obtinentium sustentatione omnia, & singula dictæ Parochialis Ecclesiæ S. Cæciliæ proprietates, fructus, redditus, & prouentus, bona, canones, census, & alia quæcumque, non tamen emolumenta ex exercitio curæ animarum prouenientia, & exceptis tot bonis stabilibus, seu legatis pro celebratione infrascriptarum Missarum, & Anniuersariorum eidem Ecclesiæ Sanctæ Cæciliæ, seu ipsius Rectori factis, seu relictis; ex quibus centum scuta monetæ annuatim percipi possint, quæ Ecclesiis, ad quas Missas, & Anniuersaria infrascripta transferri contigerit, applicari debeant, auctoritate prædicta applices, & appropries.

Facultatem quoq; concedat d. S. Laurentij Diac. Card. vt omnes Missas, preces, orationes & alia suffragia quæcumq; in d. Eccl. S. Cæciliæ quomodolibet fundata ad alias Ecclesias sibi benevisas transferat.

§. 7. Ceterum quia, vt asseritur, in dicta Ecclesia S. Cæciliæ septingentæ Missæ, vel forsan plures celebrandæ à diuersis fidelibus fundatæ reperiuntur; eidem Alexandro, seu pro tempore existenti S. Laurentij in Damaso Diacono Card. tam Missas huiusmodi, cuiuscumque numeri illæ existant, & etiamsi aliquæ earum in cantu celebrari

lebrari

lebrari debeant, quàm omnia, & quæcumque Anniuersaria, orationes, preces & alia suffragia in eadem Ecclesia Sanctæ Cæciliæ hactenus quomodolibet fundata, ad quaslibet alias Ecclesias sibi beneuisas transferendi, & illis pro arbitrio suo applicandi, dummodo tamen piæ ipsorum fundatorum dispositiones inde in aliquo non lædantur, licentiam, & facultatem impartiaris.

Ipsamq. Eccl. S. Cæcil. ab omnib. onerib. liberam, ac sine bonis d. Cong. ac Clericis concedat, & assignet.

§. 8. Porrò ipsam Ecclesiam Sanctæ Cæciliæ sic ab huiusmodi cura, officiis, oneribus, & exercitiis Parochialibus, Missarumque, Anniuersariorum, precum, orationum, & aliorum suffragiorum huiusmodi celebrationibus, & recitationibus liberam, & exemptam, ac sine bonis, & fructibus remanentem, dictæ Congregationi, ita quod liceat illius Præposito, & Presbyteris prædictis nunc, & pro tempore existentibus, corporalem, realem, & actualem possessionem ipsius Ecclesiæ Sanctæ Cæciliæ apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, cuiusuis licentia desuper minime requisita, de consensu eiusdem Alexandri Cardinalis, itidem eadem auctoritate similiter perpetuo concedas, & assignes.

Modo Card. Vicario licentiã tribuit d. Eccl. S. Cæciliæ (sublatis prius defunctorum ossibus ac in Eccl. S. Mariæ, & S. Greg. collocatis) profanandi.

§. 9. Postremo autem tibi pro tempore existenti dictæ Vrbis Vicario, quotiescumque, & quandocumque post factum abdicationi, dismembrationi, concessioni, & assignationi, aliisque præmissis locum à Præposito, & Presbyteris dictæ Congregationis desuper requisiti fueritis, ipsam Ecclesiam Sanctæ Cæciliæ, extractis tamen prius ex ea omnibus defunctorum ibi sepultorum ossibus, & corporibus, iisdemque ad dictam Ecclesiam B. Mariæ, & Sancti Gregorij translatis, & in ea decenter reconditis, seruatis de iure seruandis, profanandi, & ad profanos, non tamen sordidos vsus reducendi.

Et Clericis prædictis eam demoliendi ac de nouo ædificandi.

§. 10. Præposito vero, & Presbyteris eisdem illam sic profanatam demoliendi, & ligna, lapides, aliaque rudera, & materialia inde prouenientia in nouas ædificationes prædictas, aut alios quoscumque eorum vsus conuertendi, & in & super solo, seu situ ipsius Ecclesiæ Sanctæ Cæciliæ sic profanatæ, & demolitæ, fabricari faciendi.

Cũ obligatione tamen, vt in Oratorio de nouo construendo Altare maius sub inuocatione S. Cæciliæ & S. Philippi Nerij, & illius Iconæ d. Sanctæ imago collocari debeat.

§. 11. Cum hoc tamen, quòd in signum profanatæ, & demolitæ Ecclesiæ huiusmodi, in Oratorio per dictam Congregationem de nouo construendo Altare maius in honorem, & sub inuocatione Sanctæ Cæciliæ, ac B. Philippi Nerij fieri, illius iconæ Imago eiusdem Sanctæ Cæciliæ à parte dextra collocari debeat, licentiam pariter, & facultatem eadem auctoritate tenore præsentium tribuimos, & impartimur.

Clausula præseruatiua huius constit.

§. 12. Decernentes, præsentes literas sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibos, aut aliis contrariis dispositionibus etiam per Nos, seu alios Romanos Pontifices successores nostros sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, decretis, etiam Motu propriu, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine pro tempore quomodolibet factis, minime comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant statum, restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de nouo, etiam sub quacumque posteriori data, per Præpositum, & Presbyteros eiusdem Congregationis quandocumque eligenda, concessas, ac semper, & perpetuò validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectare poterit in futurum perpetuò firmiter, & inuiolabiliter obseruari, & adimpleri.

Decretum irritans.

§. 13. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, vel Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S.R.E. Cardinales, & de Latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios iudicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane quiquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum abrogatio.

§. 14. Non obstantibus priori voluntate nostra, & singulis præmissis, ac Lateranen. Concilij nouissime celebrati vniones perpetuas nisi in casibus à iure permissis fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, ac in Prouincialibus, & vniuersalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibos, dictæque Ecclesiæ Sanctæ Cæciliæ, ac Missarum, orationum, precum, & suffragiorum huiusmodi fundationibus, eiusdemque Vrbis, quatenus opus sit iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & constitutionibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem anno Incarn. Dominicæ 1621. 7. Kal. Nouemb. Pontificatus nostri Anno primo. *D. P. An. 1. die 1. Octob.*

XII.

Quod votum, ac iuramentum, quæ Clerici Congregationis Doctrinæ Christianæ de Vrbe in ea perpetuo manendi emittunt, Romano Pontifici reseruata de cetero sint.

Istam Congregationem vna cum Confraternitate Laicorum sub inuocatione Doctrinæ Christianæ erexit Paul. V. in constit. 36. Ex credito. suprà. tom. 3. vbi vide.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. Dñi 1621.

Proœmium.

EX incumbenti nobis desuper pastoralis officij debito, ad ea libenter intendimus, per quæ piorum Christi fidelium Congregationes ad diuini nominis laudem, & gloriam, animarumque salutem piè & rectè institutæ, sub salubribus eorum Regulis & institutis perseuerent, & maioribus in dies proficiant incrementis.

Clerici Congreg. Doctrinæ Christianæ elapso nouitiatus anno sponte emittentes Votũ, ac iuramentum perpetuò manendi in d. Congr. Et tamen cum nonnulli putent super hoc licitum dispensare, & commutare.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti filij Præpositus & Clerici Congregationis Doctrinæ Christianæ in Ecclesia Sanctæ Agathæ Transtyberim de Vrbe institutæ, Nobis nuper exponi fecerint, Clerici eiusdem Congregationis elapso Nouitiatus anno, votum cum iuramento in eadem Congregatione perpetuò manendi libera & spontanea voluntate emittant.

§. 2. Nonnulli verò super voto ac iuramento præfatis, inuitâ etiam Congregatione huiusmodi, dispensare, & illa commutare licitum putent, & de facto in eiusdem Congregationis præiudicium dispenseut, & commutent.

Ideo Pont. commutationẽ, & dispẽsationem super Voto, ac Iuramento sibi, & Rom. Pont. de cætero reseruat.

§. 3. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus obuiare, dictosque Præpositum, & clericos specialibus fauoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Quod de cætero cum Clericis eiusdem Congregationis super voto, & iuramento præfatis, nisi per nos, aut Romanum Pontificem pro tempore existentem, dispensari, aut votum & iuramentum præfata commutari nullatenus possint, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & ordinamus, & facultatem super voto, & iuramento præfatis dispensandi, seu eadem vota commutandi Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti reseruamus.

Priuilegia ipsius Congreg. non reuocata approbat, & confirmat.

§. 4. Insuper omnia, & singula dictæ Congregationis priuilegia, quatenus sint in vsu, & non sint reuocata, neque sub aliquibus reuocationibus comprehensa, neque sacris Canonibus, & Concilij Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis aduersentur, auctoritate & tenore præfatis approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes & singulos tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Dispensationes, vel commutationes prædictas cõtra harum tenorẽ faciendas irritat.

§. 5. Decernentes, quascumque voti, seu iuramenti præfatorum dispensationes, seu voti, & iuramenti eorumdem commutationes, contra præsentium tenorem quandocumque faciendas, nullas, irritas, & inanes, nulliusque roboris, vel momenti.

Clausulas præseruatiuas adiungit.

§. 6. Præsentes verò literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inuiolabiliter obseruari debere, irritumque & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non

Contraria tollit.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 1. 12. Nouemb.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die duodecima Nouemb. 1621. Pontificatus Nostri anno Primo.

XIII. De electione Summi Romani Pontificis.

Aliæ de hac materia electionis Papæ à diuersis Pontificibus hactenus editæ erant Constitutiones, quarum nonnullæ sunt in Corpore Iuris, vt videre poteris dispositionem Symmachi relatam in cap. 2. distinct. 76. Nicol. II. cap. 1. dist. 23. & Alexand. III. in cap. 6. de election. Necnon Gregor. X. in cap. 3. eod. tit. lib. 6. ac Clem. V. in Clem. 2. Ne Romani. eod. tit. Aliæ verò quæ sunt extra Iuris Corpus, omnes sunt tibi indicatæ in Constit. 63. Pij IV. supr. tom. 2. Quoniam verò circa vsum, obseruantiam, & executionem huius Gregorianæ sanctionis, multæ excitari poterant difficultates; ideo hic idem Pontifex ad eas præcidendas, ac pro faciliori eiusdem Constit. obseruantia edidit Cæremoniale, ritus huiusmodi electionis continens, seriò obseruandum, & nequaquam immutandum, vt hic infr. Constit. 29. Dicet. Quæ omnia nouissimè approbauit, & confirmauit Sanctissim. Dom. N. Vrban. VIII. vt in eius Constit. 45. Ad Romani.

Edita in D. 1622.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exactissima cura & diligentia adhibenda est in electione summi Rom. Pontif. & ideo aliquot Roman. Pontificum, & sanctorum Patrum decreta pro rite, & recte peragenda electione edita fuerunt. Sed salubriori remedio Pontifex iste locum esse cognouit, propterea plenius desuper vt infra disposuit.

ÆTerni Patris Filius, Magister, & Legislator noster Christus Dominus, cuius omnis actio, nostra est instructio, licet portaret omnia verbo virtutis suæ, nec esset quicquam absconditum ab oculis eius, tamen priusquam ad Apostolatus munus duodecim Apostolos eligeret, & nominaret, quod alias vnquam fecisse in scripturis non legimus, pernoctare voluit in oratione Dei: & antequam Beato Petro ouium suarum curam committeret, tertium repetita interrogatione, trinam extare amoris eius æterni professionem: Nos scilicet erudiens quanta diligentia, cautione, & cura in omnium Pastorum electione adniti debeamus, vt boni eligantur, & fideles, præsertim verò in Beati Petri Successores, qui orbis est lumen, Doctor gentium, & Pastor Pastorum. Quapropter satis etiam admonemur, nihil eorum, quæ ad electionis Romani Pontificis negotium cautiùs, & meliùs transigendum conducunt, omitti debere: salus enim non vnius membri, sed totius corporis agitur, cùm de capite consulitur. Igitur etsi diuersis fel. rec. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & Sanctorum Patrum decretis salubriter prouisum est, vt eius electio ritè & rectè peragatur, & in ea non caro, & sanguis, aut humana sapientia, quæ stultitia est apud Deum, dominetur, sed Spiritus Sancti gratia omnia dirigantur, & gubernentur: nihilominus, vt dies diei eructat verbum; & nox nocti indicat scientiam, experientia compertum est, salubriori remedio locum non deesse. Nos igitur, quos posuit Dominus, licèt nullis suffragantibus meritis, regere Ecclesiam suam, ne in extremo die prætermissi officij in re tanti momenti à Nobis ratio à districto Iudice exigatur; quod multorum etiam votis, & postulationibus multum expetitum est, Sancti Spiritus adspirante gratia, faciendum decernimus.

Tres tantum electionum Papæ formas fieri posse decernit, scilicet per scrutinium, per compromissum, & per quasi inspirationem.

§. 1. Matura itaque cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus deliberatione habita, de eorumdem Fratrum consilio pariter, & assensu, hac nostra perpetuò valitura constitutione, statuimus, decernimus, & declaramus, in posterum electionem Romani Pontificis fieri aliter non posse, quàm Conclaui, & eo clauso, ac post celebratum in eo prima die Sacrosanctum Missæ solitum Sacrificium, cui Cardinales interesse, & in eo communicare consueuerunt, ac per secreta Schedularum suffragia duarum ex tribus partibus Cardinalium in Conclaui præsentium; præterquam si omnes, & singuli Cardinales similiter in Conclaui præsentes, nemine dissentiente, aliquibus ex eorumdem Collegio Cardinalium committerent eligendi potestatem, vt vice omnium Ecclesiæ Catholicæ prouiderent de Pastore: aut nisi communiter ab omnibus, & singulis Cardinalibus, qui itidem in Conclaui præsentes erunt, nemine pariter dissentiente, quasi per inspirationem, nullo præcedente de persona speciali tractatu, per verbum, ELIGO, intelligibili voce prolatum, aut scripto, si voce fieri non potuerit, expressum, fuerit celebrata.

Et neminē per viam scrutinij, vel scrutinij & accessus, & per viam compromissi se ipsum eligere posse.

§. 2. Numerum autem Suffragiorum duarum ex tribus partibus Cardinalium in Conclaui præsentium, vt electio per viam Scrutinij, siue Scrutinij & accessus valida sit, decernimus, & declaramus ita esse censendum, vt in duabus tertiis partibus Suffragium electi non numeretur, nec quisquam, siue Scrutinij, siue Scrutinij & accessus, siue compromissi via procedatur, se ipsum eligere, seu suffragium sibi dare vllatenus possit. Electa tamen persona, si in Conclaui sit, debeat in numerum Cardinalium cõputari.

§. 3. Rursus nemo per viam Scrutinij, seu Scrutinij & accessus habeatur pro electo, nisi publicatis omnib. suffragiis, & electum, si omnium tantummodo duarum ex trib. partibus habuisse compertum sit, etiam schedulis apertis.

In scrutinio vel scrutinio & accessu necessariam esse suffragiorum publicationē.

§. 4. Ac si contingat plures in schedulis nominatos, duas tertias partes suffragiorum tulisse in suffragiorum paritate, neuter sit electus, in imparitate verò, qui numero suffragiorum superior erit, dummodo duas tertias partes, etiam in vno suffragio excedat, electus censeatur.

In suffragiorum paritate neminem electum esse, & in imparitate electum dici, qui vltra duas partes in vno suffragio superior erit.

§. 5. Insuper in vnoquoque Scrutinio antequàm Schedula in calicem mittatur, à quolibet Cardinale iuramentum alta, & intelligibili voce fiat his verbis. TESTOR CHRISTVM DOMINVM, QVI ME IVDICATVRVS EST, ME ELIGERE QVEM SECVNDVM DEVM IVDICO ELIGI DEBERE, ET QVOD IDEM IN ACCESSV PRÆSTABO. Et hoc iuramentum a nullo omittatur.

Iuramenti à quolibet Cardin. in ferendo suffragio præstando formã præscribit.

§. 6. Suffragiorum autem Schedulæ huiusmodi tam Scrutinij, quam accessus, vbi potuerit, impressæ omnino esse debeant, vbi non potuerit, vnius tantùm manu scriptæ sint; ita videlicet, vt tam impressæ, quàm ita scriptæ, ea omnia, quæ in Schedulis huiusmodi exprimi solent, contineant, præter sola nomina, seu denominationes eligentis, & electi, & infrascripta signa; quæ omnia manu eiusdem eligentis scribantur: & nomen quidem eligentis in prima parte Schedulæ, electi verò in sequenti, & tutius electi, quantum fieri poterit charactere alterato, ita vt cognosci non possit: eaque Schedulæ pars, in qua erit eligentis nomen, claudatur, ac sigillo ad hoc parato ac secreto, non autem eo quo quisque vti solet, obsignetur. Vt autem videri possit, ne qui alicui accessit, eidem in Scrutinio suffragium dederit, Schedulæ omnes duobus aliis signis in vltima parte signentur, numero nempe aliquo, & breui dicto sacræ Scripturæ, vel alio huiusmodi, quæ signa in vtraque Schedula tam Scrutinij, quam accessus eadem sint.

Qualitatem quoque, inscriptionem, & schedularum signa pro suffragiis.

§. 7. Posteà verò pars illa Schedulæ, vbi hæc signa erunt, etiam complicetur, & obsignetur, ne à Scrutatoribus videri possit, nisi postquam fuerit per Scrutinium & accessum electio perfecta; quo casu Schedulæ accessus à Scrutatoribus ea in parte, vbi duo prædicta sunt signa, aperiantur, iisque inspectis, & earum sigillis, aliæ Schedulæ cum iisdem signis notatæ, & in Scrutinio datæ reperiantur, vt videlicet an duo hæc signa, & sigillum eadem sint cognoscatur, & inde duo suffragia ab eodem Cardinali vni data non fuisse appareat.

Complicatio nemque, obsignationem, & aperitionem declarat schedularum.

§. 8. At si inter Schedulas Scrutinij nulla reperietur iisdem signis notata, quibus schedula accessus signata erit, aut si quis eidem accesserit, quem in Scrutinio nominauerit, vtroque casu suffragium accessus nullum sit. Subscriptio autem, seu nomen eligentis resignari non possit, nisi contingat, vt sigillum, & alia duo prædicta signa sint eadem cum signis, & sigillo alicuius alterius Cardinalis, aut alia difficultate cogente.

Quando suffragium accessu nullum sit declarat, & quando schedula aperiantur in ea etiam parte vbi est nomen eligentis.

§. 9. Quod autem attinet ad nomen electi, illud eo modo a Cardinalibus scribatur, quomodo in folio impresso, vbi in Conclaui notari suffragia solent. Præterea vt secreto cautius consulatur, Schedulæ suffragiorum conficiantur, vna seu pluribus in mensis, in media Capella constitutis ita à Cardinalibus remotis, & circumspectis, vt quid scribatur ab aliis videri non possit. Si quis vero ad mensam accedere, impeditus valetudine non

Nomen electi quomodo in schedulis scribendum, & vbi debeat fieri schedularũ inscriptio declarat.

pote

poterit, is suffragium suum in loco suo secretè conficere debeat, & ad illud accipiendum vltimus Scrutatorum accedat.

Ac quando sit locus accessus, & quando & quomodo fieri debeat.

§. 10. Et vt accessus secretè etiam peragatur; Scrutinio publicato, si electio per consensum duarum partium in eo non fuerit celebrata, statim antequam ad alios actus deueniatur, Cardinales Schedulam pro accessu formatam prædictis in mensis conficere, sicut in Scrutinio teneantur. Porrò vsus Schedularum pro accessu talis erit. Qui accedere alicui ex nominatis in Scrutinio voluerit, eius nomen scribet, qui noluerit, ne cognosci possit eum nulli accedere, in loco nominis scribat, nemini.

§. 11. Nulli autem tam in Schedula Scrutinij, quàm accessus plures nominare liceat, alioquin suffragium in quo plures fuerint nominati, nullum sit; accedere tamen vni ex nominatis à se in dicta Schedula, vel alij, dummodo aliquod aliud suffragium in eodem Scrutinio tulerit, non prohibeatur, & in numerum Cardinalium in Conclaui præsentium numeretur.

Tam in Scrutinio quàm in accessu plures nominare posse vetat. Et de accessu aut fieri possit subiungit. Semel accedere in vno Scrutinio, & per accessu nō recedi à nominato decernit.

§. 12. Neque in quolibet Scrutinio, nisi semel accedere liceat: neque per accessum ab alterius nomine, in Scrutinij Schedula facta recedi, decernimus, & declaramus.

§. 13. Insuper antequam Schedulæ, siue Scrutinij, siue accessus à Scrutatoribus aperiantur, omnes ab iis diligentissimè palam numerentur, & si plures repertæ fuerint, quam sint Cardinales in Conclaui præsentes, omnes comburantur, & iterum ad suffragia statim deueniatur.

§. 14 Si quis autem aliquid ex supra expressis non seruauerit, aut quomodocumque directè, vel indirectè in aliquo contrauenerit, sententiam excommunicationis ipso facto incurrat.

Numeratio schedularum quomodo fiat, & quod si numero Cardinalium illa non respondeant, declarat.

Aliquid de prædictis non obseruāti, excōmunicationis pœnam infligit.

Suffragia à Card. infirmis in Scrutinio, & accessu quomodo ferantur, ordinat.

§. 15. Præterea statuimus, & ordinamus, quòd si aliquem infirmitas impediuerit ad Scrutinium venire, ad eum adire debeant tres Cardinales, sorte ante Scrutiniū, vt infra ad hanc rem ex omnibus Cardinalibus per vltimum Diaconorum extracti, cum capsula perforata, sed inani & palam à Scrutatoribus clausa, cuius clauis super altare remaneat, & Schedulam impressam illi deferre, ipseque illam, sicut alij Cardinales, præuio iuramento suprascripto, secretè conficere teneatur, deinde in capsulam coniiciat, eaque per eosdem Cardinales relata, & aperta in calicem Schedula mittatur. Publicato deinde Scrutinio, si accessus faciendus erit, vt etiam infirmi accedere possint, vnum ex foliis in quibus nomina Cardinalium, & suffragiorum numerus notantur, a tribus Cardinalibus prædictis sumatur, & palam recognito numero suffragiorum, quæ quisque in Scrutinio tulerit, ad infirmum vnà cum alia impressa Schedula, pro accessu parata, & cum eadem capsula ab iis deferatur. Infirmus verò alicui accedere, vel nemini accedere debeat, omniaque & & singula seruentur, quæ de Scrutinij Schedula supra ordinata sunt, sub eadem excommunicationis latæ sententiæ pœna. At si quis scribere valetudine impeditus, per alium præuio iuramento, ab eo qui scribet præstando, de seruando secreto quod sub eadem excommunicationis pœna seruari mandamus, subscribere liberè possit.

Et quomodo scrutatores, & deputati pro suscipiendis votis infirmorum. Recognitores qui extrahantur. & quod secreti reuelent. Et de officio Recognitorum, & cōbustione schedularum. Et etiā quoties in die. & quando fieri debeat scrutin. vel compromissum.

§. 16. Ad hæc Scrutatores tres, sicut & tres alij Cardinales, qui ad infirmorum suffragia deferenda proficiscentur, ex omnibus Cardinalibus præsentibus in Conclaui, nulla ordinis seruata distinctione sorte immediatè ante quodlibet Scrutinium per vltimum Diaconorum extrahantur, & qui semel extracti fuerint, in vas iterum coniiciantur; alioquin si quis contrafecerit, sicut si Scrutatores, vel recognitores, aliquid secreti in exercendo suo officio cognouerint, & illud reuelauerint, eamdem latæ sententiæ excommunicationem incurrant. Finito Scrutinio, & accessu, siue electio sequuta sit, siue non sit, tres alij Cardinales, sorte pariter vt supra extrahendi, Schedulas omnes recognoscere debeant, sigillo tamen, & duobus aliis signis, si aperta non fuerint, intactis remanentibus. Quæ omnes & singulæ Schedulæ, siue sequuta, siue non sequuta electione, postmodum statim palam comburantur.

Recnon quā pœnam incur. rant non obseruantes.

§. 17. Similiter ne electio protrahatur, statuimus, & ordinamus, vt sub simili excommunicationis pœna, eo ipso incurrenda, Scrutinium bis singulis diebus peragatur, ita vt etiam perficiatur, mane scilicet post solitam Missam, & prima quidem die tantùm post Cardinalium sacram peractam communionē; & pomeridiano temporè hora oppòrtuna, post Hymnum Veni Creator Spiritus, & orationem de Spiritu sancto: idemque si compromissi via eligatur, obseruari debeat; atque ad Scrutinium, cum tertium pulsata per loca solita Conclauis campanula de more fuerit, omnes, & singuli Cardinales conuenire debeant, valetudine non impediti, sub eadem excommunicationis latæ sententiæ pœna.

Pactiones, promissiones, signa, & alia tam respectu inclusionis, quam exclusionis, &c. sub pœna excommunic. prohibet.

§. 18. Cardinales præterea omnino abstineant ab omnibus pactionibus, conuentionibus, promissionibus, intendimentis, condictis, fœderibus, aliisque quibuscumque obligationibus, minis, signis, contrasignis suffragiorum, seu Schedularum, aut aliis tam verbo quàm scripto, aut quomodocumque dandis, aut petendis, tam respectu inclusionis, quàm exclusionis, tam vnius personæ, quàm plurium aut certi generis, veluti creaturarum aut huiusmodi, seu de suffragio dando, vel non dando: quæ omnia, & singula, si de facto interuenerint, etiam iuramento adiecto, nulla & irrita, neque ad eorum obseruantiam quemquam teneri, aut ex transgressione notam incurrere fidei non seruatæ decernimus, & declaramus; & contrafacientes ex nunc excommunicationis pœna innodamus, tractatus tamen pro electione habendos vetare non intelligimus.

Quæ electionem Rom. Pon. nullam reddant. Pœnasque eligentium, & electorum contra huius tenoris formam tradit.

§. 19. Quòd si electio huiusmodi alibi celebrata fuerit, quā in Conclaui clauso, vel aliter quam per secreta Schedularum suffragia duarum ex tribus partibus Cardinalium in Conclaui præsentium in Scrutinio, seu scrutinio & accessu, electi suffragio non computato, vel per viam compromissi, ab omnibus Cardinalibus similiter in Conclaui præsentibus, nemine dissentiente, initi, & ita vt nemo seipsum elegerit: vel quasi per inspirationem nullō præcedente de persona speciali tractatu, omnium pariter Cardinalium præsentium in Conclaui, communiter, nemine itidem dissentiente, per verbum, Eligo, intelligibili voce prolatum, aut scripto, si voce non potuerit, expressum, nulla sit, & inualida eo ipso, absque vlla declaratione, & ita electo nullum ius tribuat: quin immo is non Apostolicus, sed Apostaticus sit, & habeatur, tam ipse quam eligentes, eiusque fautores, & complices sententiam excommunicationis, & anathema, aliasque censuras & pœnas inuasoribus Sedis Apostolicæ à sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis impositas pariter ipso facto incurrant, à qua sicut ab alia quacumque in hac Constitutione imposita, & irrogata, seu infra imponenda, & irroganda pœna excommunicationis, tam ipsi, quàm quilibet alius, siue S.R.E. Card. siue alia persona cuiuscumque gradus, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ à nullo, neque etiam à Maiori pœnitentiario, cuiuscumque facultatis vigore, præterquam à Romano Pont. nisi in mortis articulo absolui possit, & tam ipse eiusque complices, & fautores, quàm alij quicumque, etiam S. R. E. Cardinales huius Constitutionis in aliquo transgressores aliis grauissimis pœnis teneantur, futuri Pontificis canonicè intrantis arbitrio irrogandis.

Secretum in electione Papæ obseruari præcipit. Et mutationem, aut alterationem huius const. Cardd. prohibet.

§. 20. Postremò statuimus, & districtè præcipiendo mandamus, vt S.R.E. Cardinales, quæcumque secretum violare quomodolibet poterunt, omnia curare & cauere omninò teneantur, cum intentio, & mens nostra sit electionis huiusmodi tam sanctum negotium, si fiat per scrutinium, seu Scrutinium & accessum, vt præfertur, secretissime transigatur: ac proinde, iisdem omnibus, & singulis S.R.E. Card. & eorum sacro Collegio inhibemus, ne contra hæc, vel horum aliquod statuere, disponere, vel ordinare, seu in aliquo corrigere, alterare, mutare, seu aliquo modo facere, tractare, moliri, vel attentare præsumant quouis prætextu, causa, vel exquisito colore sub eadem excommunicationis pœna ipso facto incurrenda.

Huius const. executores Car. deputat.

§. 21. Vt autem huiusmodi nostra Constitutio inuiolabiliùs obseruetur, tres Card. qui singulis diebus Congregationibus agendis præpositi sunt, & cum iis S.R.E. Camerarios illam in omnibus, & per omnia obseruari procurent, & faciant.

Cardinales per hoc ab electione Papæ non excludi decernit.

§. 22. Volumus etiam, & decernimus, censurarum & excommunicationum prædictarum, & aliarum quarumcum

quarumcumque prætextu, vel causa Cardinales à summi Pont.electione actiua,& passiua excludi nullo modo posse, quas quidem censuras, & escommunicationes ad effectum huiusmodi electionis tantum, illis alias in suo robore permansuris, suspendimus: decernentes, easdem excommunicationes, & censuras eos solùm afficere qui deliquerint, non autem alios Conclaui durante, qui cum iis conuersati fuerint.

Quæ in huiusmodi electione aduertere debeat Card. admonet.

§. 23. Ceterum, etsi opus non esse in Domino confidimus, tamen pro officij nostri debito, & rei de qua agitur grauitate, admonemus, hortamur, & in Domino obsecramus S.R.E.Card. vt attentè considerent personæ, quam sustinent, officium, & dignitatem, quàm Sacrum præterea,& quanti momenti sit opus, quod tractant; & nihil quod se non deceat, nihil à te alienum committant, sed cogitent, quam perniciosum futurum sit vniuersæ Ecclesiæ Christi sanguine acquisitæ si male administretur; ac proinde exuant omnes mundanas curas,& induant solum Dominum nostrum Iesum Christum, memores, nihil prodesse homini, si vniuersum Mundum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur. Denique animum aduertant, se in Conclaui clausos editissima in specula constitutos esse, & factos spectaculum Deo, & hominibus, à Domino, cuius negotium gerunt, supplicij, vel gloriæ sempiternæ retributionem citissimè laturos.

Const & aliis hanc Const. contrar. s expresse derogat.

§.24. Non obstan. quatenus opus sit, fel.rec. Alexandri Papæ III. præd.nostri, & in Concilio Lateranen.edita, quæ incipit, Licet de vitanda: & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, etiam in Conciliis generalibus promulgatis constitutionibus,& ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore Iuris clausis, quibus omnibus, & singulis, quatenus pariter opus sit, eorum omnium,& singulorum tenores, perinde ac si ad verbum exprimerentur, pro expressis, & insertis habentes, pro hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Vide restrictionem hic infra §.26.

Quomodo, & quando intimanda sit per Card. ista Const. statuit.

§.25. Volumus quoque præsentes nostras coram omnibus in prima Congregatione post obitum Pontificis fieri solita, & deinde post Conclauis ingressum, & cum quis ad Cardinalatus honorem promotus fuerit, cum aliis similibus Constitutionibus legi,& iuramentum super illius obseruatione præstari: & ita præcipimus, & mandamus.

Derogat. de qua in §.24. restringit, observantiamq; huius Const. success. Pont. inducit.

§.26. Quibus Constitutionibus, & pœnis in eis contentis, nisi in superius expressis per hanc nostram derogare non intendimus, sed eas in sui roboris firmitate relinquere. Sperantes etiam Rom. Pont. qui pro tempore canonicè eligentur, omni studio curaturos, vt quæ nostris huiusmodi,& in eis salubriter statuta sunt, inuiolabiliter, ac etiam si opus fuerit, per pœnarum ipsarum contra transgressores executionem, obseruentur.

Public. huius const. in Vrbe fieri, & sic & quoscumque Card. etiam absen. & futuros & alios quoscumque ligare præcipit.

§.27. Denique volumus, easdem præsentes in Valuis Basilicarum S.Io.Lateranen.ac Principis Apostolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon in Acie Campi Floræ per Cursores nostros affigi & publicari, ac eorum exempla ibidem affixa dimitti, & deinde omnes, & singulos Cardinales tam absentes, quàm præsentes, modernos, & qui pro tempore erunt, & alios quoscumque quorum interest, vel interesse poterit quomodolibet in futurum, afficere, & ligare, nullumque harum ignorantiam prætendere posse, ac si eis personaliter intimatæ forent; præmissis, ceterisque contrariis quibuscumque non obstantibus.

Sanctionemq; pœnalem adiungit.

§.28. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum Statutorum, Decretorum, Declarationum, Mandatorum, Innodationis, Voluntatis, Admonitionis, Hortationis, Obsecrationis, Inhibitionis, Derogationis, Præcepti, & Suspensionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Dat. P. An. 1. die 15. Nou.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimo primo, decimoseptimo Kalen. Decemb. Pontificatus Nostri Anno 1.

✠ Ego Gregorius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Papa subscrib. pto.

Card. subscriptiones.

† Antonius Card. Saulius Episc. Ostien. promitto voueo, & iuro.

† Franciscus Maria Card. à Monte, Episc. Portuen. promitto, voueo, & iuro.

† Franciscus Card. Sfortia, Episcopus Tusculanus, promitto, voueo, & iuro.

† A.Card. Montaltus, Episcopus Albanen. S.R.E. Vicecancellarius, promitto, voueo, & iuro.

† Odoardus Card. Farnesius, Episcopus Sabinen. promitto, voueo, & iuro.

† Octauius Card. Bandinus, Episcopus Prænest. promitto, voueo, & iuro.

†

† Andreas Card. Perettus, promitto, voueo, & iuro.

† B.Card. Beuilaqua, promitto, voueo, & iuro.

†

† F.tit.S.Praxedis, presb.Card.de Sourdis, promitto, voueo, & iuro.

† Ego Io.Baptista tit. SS.Marcelli, & Petri, Card.Detus, promitto, voueo, & iuro.

† Ego Dominicus SS. Apostolorum, presb. Card. Gymnasius, promitto, voueo, & iuro.

†

† Ego Carolus tit. S. Cæsarei presb. Card. Madrutius, promitto, voueo, & iuro.

†

† Ego S.tit.S.Chrysogoni presb.Card.Burghesius, Maior Pœnitentiarius, promitto, voueo, & iuro.

† Ego M. tit. S.Onuphrij presb. Card. Barberinus, promitto, voueo, & iuro.

† Ego Io. Garsia tit. SS. Quatuor Coronatorum, presb. Card.Millinus, promitto, voueo & iuro.

† Ego M.tit. SS.Quirici,& Iulitæ presb.Card.Lantes, promitto, voueo, & iuro.

† Ego M.Angelus Tontus tit. S.Petri ad Vincula, presb. Card. Nazarenus, promitto, voueo, & iuro.

Ego F.tit. S.Augustini presb. Card. Verallus, promitto, voueo, & iuro.

† Ego Io.Bapt. tit.S.Cæciliæ presb.Card.Lenus, promitto, voueo, & iuro.

† Ego Dominicus tit. S. Martini in Montibus, presb. Card.Riuarola, promitto, voueo, & iuro.

† Ego P.tit. S.Mariæ de Populo, presb. Card. Philonardus, promitto, voueo, & iuro.

† Ego P.Paulus tit. SS.Nerei, & Achillei, presb. Card. Crescentius, promitto, voueo, & iuro.

†

†

† Ego Gaspar tit. S. Crucis in Hierusalem, presb. Card. Borgia, promitto, voueo, & iuro.

† Ego Robertus tit. S. Alexij presb. Card. Vbaldin. promitto, voueo, & iuro.

† Ego Tiberius tit. S.Priscæ, presb.Card.Mutus, promitto, voueo, & iuro.

† Ego Gabriel tit.S.Pancratij, presb.Card.de Treio, promitto, voueo, & iuro.

†

†

†

† Ego Petrus tit. S. Thomæ in Parione, presb. Card. Camporeus, promitto, voueo, & iuro.

† Ego Matthæus tit.S.Marci, presb.Card. Priolus, promitto, voueo, & iuro.

† Ego S.presb.Card. S.Susannæ, S.R.E. Biblioth. promitto, voueo, & iuro.

†

†

†

† Ego Guido tit. S.Io.ante portam Latinam, presb. Card. Bentiuolus, promitto, voueo, & iuro.

† Ego Petrus tit. S.Saluatoris in Lauro, presb.Card. promitto, voueo, & iuro.

† Ego It. Federicus, presb. Card. de Zolrelen, promitto, voueo, & iuro.

Ego

† Ego Cæsar. tt. S.Petri in Monte Aureo, presb. Card. Gherardus, promitto, voueo, & iuro.

† Ego Fr. Desiderius tit. S. Clementis, presb. Card. de Cremona, promitto, voueo, & iuro.

† Ego Stephanus tit. S.Mariæ in Via, presb. Card. Pignattellus, promitto, voueo, & iuro.

† Ego L.Card. Ludouisius, tit. S. Mariæ de Transpontina, S.R.E. Cam. promitto, voueo, & iuro.

† Ego Franciscus tt. S.Matthæi in Merulana, presb.Cardinalis Sacratus, promitto, voueo, & iuro.

† Ego M.Ant. tit.S.Eusebij, presb.Card.Gozadinus, promitto, voueo, & iuro.

† Ego Alexander S. Mariæ in via lata Diaconus Cardinalis Esten. promitto, voueo, & iuro.

†

†

†

†

†

†

†

† Ego Franciscus, S.Angeli in Foro piscium Diaconus Cardinalis Boncompagnus, promitto, voueo, & iuro.

† Ego Hippolytus S.Mariæ Nouæ, Diac.Card.Aldobrandinus, promitto, voueo, & iuro.

†

Publicatio huius in Vrbe

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo primo, Indictione quarta, die verò vigesima sexta Mensis Nouembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XV. Pontificatus sui primo. Introscriptæ literæ Apostolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt ad Valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ, dimissis ibidem earundem literarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium, & exinde amotis, deinde dimissis earundem literarum copiis affixis, vt moris est, per nos Augustinum Bracberium, & Brandsmartem Latinum præibat è S.D.N. Papæ Cursores.

Octauius Spada Magister Cursorum.

XIV. Erectio Congregationis Clericorum sæcularium Scholarum Piarum in Religionem Clericorum Regularium, cum emissione trium Votorum solemnium.

Hanc Congregationem ad pauperes scholares piè, & sine vlla mercede erudiendos, erexisse Paul.V. videas in sua const. Ad ea. 101. sup. tom.3. vbi notaui. Et postea iste Pont. confirmauit constitutiones ab ipsa Congregatione editas, vt const.17. Sacri. inf. Elegitque Iosephum à Matre Dei in Ministrum Generalem, vt constitut.35. Apostolici. inf.

Ac demum eidem communicauit omnia Priuilegia, & quæcumque gratias Relig. Mendicantib. concessa, & concedenda in Const. seq. Ad vberes. Necnon postea concessit Ecclesi. S.Pantaleonis de Vrbe, sublata prius animarum cura, vt Constit.45. Regimini. nouissimè verò eos à Processionibus, & aliis, actibus publicis exemit S.D.N. Vrb.VIII. inf. Const.100. Debitum.

Edita An.D. 1621.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN supremo Apostolatus solio, meritis licèt imparibus, diuina dispositione constituti, ad ea vigilantiæ nostræ partes libenter interponimus, per quæ piæ Clericorum Congregationes in Ecclesia Dei ad illius laudem, & gloriam prouidè, sancteque institutæ, in perseuerantia laudabilium operum incitentur, ac maioribus in dies proficiant incrementis.

Ioseph à Matre Dei Præfectus Congr. Cleric. Pauperũ Matris Dei Scholarũ Piarũ supplicat Papa pro votis solemnibus.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Iosephus de Matre Dei, Præfectus Generalis Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum de Vrbe, Nobis nuper exponi fecit, Clerici eiusdem Congregationis tria simplicia, Paupertatis scilicet, Castitatis, & Obedientiæ vota emittant. Cumque perfectioris vitæ studio ducti, simplicia vota prædicta per Nos solemnia declarari, Nobis humiliter supplicassent.

Et ille id Cardd.negotiis Episcop. & Regular. Præp. commisit, ipsique d. Cõg.in Religiõ. triũ votorũ sol. approbari censuerunt in quodam Decreto.

§. 2. Venerabiles Fratres nostri S.R.E. Cardinales, negotiis Episcoporum, & Regularium præpositi, quibus negotium huiusmodi maturè examinandum, & nobis referendum commisimus, prædictam Congregationem nuncupatam Pauperum Matris Dei, olim Romæ fel.rec.Clem. Papæ VIII. prædecessoris nostri auctoritate erectam, per sanctæ mem.Paul. Papam V. Prædecessorem nostrum confirmatam, & prope Ecclesiam sancti Pantaleonis de Vrbe modò degentem, in Religionem trium votorum solemnium approbari posse censuerint, prout in decreto desuper sub die xxxj. Augusti proximè præteriti facto dicitur contineri.

Quod Decretũ hic Pont. approbat, suppletq. omnes defectus, si qui essent.

§. 3. Nos piis Iosephi, & Clericorum prædictorum votis huiusmodi, quantum cum Domino possumus, benignè annuere, eosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum prædictum Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique perpetuæ & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, omnesque, & singulos, tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Clausulas præseruatiuas.

§. 4. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac Iosepho & Clericis prædictis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Irritansque Decret. apponit.

§. 5. Atque ita per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariisque derogat.

§. 6. Non obstantibus Apostolicis, ac in vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenus opus sit, dictæ Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An.1° die 18. Nou.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 18. Nouembris 1621. Pontificatus Nostri Anno primo.

Sequitur elargitio & communicatio Congregationi Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, omnium exemptionum, indultorum, & priuilegiorum quibuscumque Ordinibus Mendicantium, eorumque locis, & personis quomodolibet concessorum, & concedendorum.

Edita An.D. 1621.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

AD vberes fructus, quos dilecti filij Minister Generalis, & Clerici Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum in Militanti Ecclesia, cuius regimini diuina disponente clementia præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem conuertentes, ac vberiores ex ipsa Congregatione fructus in dies prouenturos esse sperantes, ad ea mentè libenter intendimus, per quæ Congregatio ipsa felicioribus in dies proficiat incrementis.

Elargitio, & communic. priuileg. & gratiarum de quo in rubrica.

§. 1. Vt igitur Minister, & Clerici prædicti eo feruentiùs in suo laudabili instituto perseuerent, quo maioribus se viderint fauoribus & gratiis munitos, prouidere volentes, ac singulares Ministri, & Clericorũ prædictorum personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absol

absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Congregationi prædictæ, illiusque Ministro, & Clericis, alijsque personis, vt omnibus & singulis priuilegiis, immunitatibus, libertatibus, facultatibus, exemptionibus, aliisque gratiis, & indultis tam spiritualibus, quàm temporalibus, Ordinibus Mendicantium, illorumque Superioribus, Professoribus, necnon Ecclesiis, Monasteriis, Regularibus locis, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Romanos Pont. prædecessores nostros, ac etiam Nos quomodolibet concessis, & quibus ipsi, necnon Ecclesiæ, Monasteria, & Regularia loca huiusmodi de iure, vsu, consuetudine, priuilegio, aut concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tam coniunctim, quàm diuisim, seu aliàs quomodolibet vtuntur, fruuntur, & gaudent, ac vti, frui, & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen sint in vsu, & non sint reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus comprehensa, nec sacris Canonibus, & Conc. Trid. Decretis aut constitutionibus Apostolicis repugnent, pari modo non solùm ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, perinde ac si illis nominatim, & in specie concessa fuissent, vti, frui, & gaudere liberè & licitè valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus, dictaque priuilegia, immunitates, libertates, facultates, exemptiones, gratias, & indulta eis communicamus, illaque ad eos extendimus.

Clausulas præseruatiuas apponit.

§.2. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Præposito, & Clericis prædictis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Et Decretum irritans.

§.3. Sicque per quoscumque iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariisque derogat.

§.4. Non obstan. nostra de gratiis ad instar non concedendis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinum prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis, eorum ten. præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. Pont. An. 2. 15. Octob.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Pisc. die 15. Octob. M.DCXXII. Pont. Nostri Anno 2.

XV. Confirmatio, & innouatio Constitutionum Greg. XIII. & Greg. XIV. super prohibitione delationis habitus Fratrum Capuccinorum, vel consimilis habitus per alios Regulares. Necnon commissio, & demandatio Ordinariis locorum Regnorum Hispaniæ, Franciæ, aliorumque Regnorum, & Prouinciarum Italiæ, ne aliis quibusvis Religiosis cuiuscumque Ordinis, Societatis, & Instituti Regularibus sub quouis prætextu in posterum, Nomen, vel Habitum ipsorum Fratrum Capuccinorum sibi vendicare, vel vsurpare permittant, sed ipsas editas Constitutiones per Ecclesiasticas censuras, & pœnas obseruari faciant.

Horum Fratrum Regulæ approbationem cum habitus præsumptione, habes in Clem. VIII. const. 21. Religionis supra tom. 1. vbi videas quæ notauit Genitor meus.

Edita An. D. 1623.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Ex iniuncto Nobis Apostolicæ seruitutis Officio, ad ea per quæ Christi fidelium quorumlibet, præsertim sub suaui Religionis iugo Altissimo famulantium quieti, & paci opportunè consulitur, libenter intendimus, ac in his Officij Nostri partes interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Greg. XIII. & Greg. XIV. inferius citati prohibuerunt delationem habitus similis vel Capuccij Fr. Capuccinorum.

§.1. Alias siquidem à fel. rec. Greg. XIII. & Greg. XIV. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet.

Gregorius Papa XIII. Ad perpetuam rei memoriam. Regularium personarum, præsertim exemplarem vitam in humilitatis, & paupertatis spiritu docentium, quieti, ac indemnitati pro commisso Nobis Pastoralis Officij debito consulere cupientes, ad ea remouenda, quæ ipsis præiudicium adferre, & scandali materiam præstare dignoscuntur, curam nostram libenter intendimus. Accepimus siquidem, quòd licet aliàs fel. rec. Paulus Papa V. Prædecessor Noster, per suas literas inter alia districtiùs inhibuerit quibusuis personis, cuiuscumque conditionis existerent, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna eo ipso incurrenda, ne Habitum per Fratres Ordinis Minorum Capuccinorum nuncupatorum, gestari solitum, nisi sub pro tempore existentis Vicarij Generalis eiusdem Ordinis obedientia, & cura permanerent, gestare quoquo modo præsumerent, & piæ mem. Pius Papa IV. etiam Prædecessor Noster literas Pauli Prædecessoris huiusmodi, ita quòd nullus, cuiuscumque conditionis existeret, non solum habitum præfatum iuxta literarum Pauli prædecessoris huiusmodi tenorem, verum etiam nec ita consimilem, quòd propter eum credi Frater eorum Congregationis, nisi sub præfati Vicarij Generalis pro tempore existentis obedientia, & cura permaneret, sub simili pœna excommunicationis latæ sententiæ quoquo modo gestare præsumeret, per alias suas literas confirmauerit, & approbauerit, & ac etiam ad id extenderit: nihilominus multi Fratres Tertiarij nuncupati, Ordinis Minorum Conuentualium Sancti Francisci nuncupatorum, in Regno Siciliæ degentes; Habitum eiusdem panni, & coloris, quo ipsi Fratres Capuccini vtuntur, gestare, & saluo quòd Capucclum rotundum more Fratrum Conuentualium huiusmodi deferunt, in reliquis ita consimiles eisdem Fratribus Capuccinis incedere præsumunt, vt passim à populo pro Capuccinis habeantur, reputentur, ac illis tanquam talibus eleemosynæ & oblationes elargiantur, non sine eorumdem Capuccinorum, qui ea ratione eleemosynis huiusmodi ab aliis suo nomine interceptis frustrati remanent, præiudicio, & incommodo, sed etiam graui dictæ plebis offensione, & scandalo, dum quos disciplinæ regulari ipsorum Fratrum Capuccinorum mancipatos credit, eis pecuniarum vsum, ac rerum commercium permitti intuetur. Quocirca Nos rationi consonum esse rati, vt qui in obseruantia vitæ regularis vniformes non sunt, iidem etiam habitus delatione distinguantur; in præmissis ad euitandas confusiones, & contentiones, quæ nisi habitus vtrinque distinguantur oriri possent, prouidere volentes, ac singulas literas Prædecessorum huiusmodi, & in eis contenta quæcumque pro expressis habentes, & harum serie approbantes, & confirmantes, atque etiam innouantes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra statuimus, & ordinamus quod ex nunc de cetero perpetuis futuris temporibus huiusmodi Fratres Tertiarij nuncupati dicti Ordinis Fratrum Minorum Conuentualium in Regno Siciliæ existentes, & sub obedientia, & cura dicti Vicarij Generalis Capuccinorum pro tempore existentis non permanentes, ad instar aliorum Fratrum eiusdem Ordinis Minorum Conuentualium ibidem degentium, non solùm Capuccium rotundum, vt præfertur, sed etiam habitum eiusdem coloris, cuius est habitus dictorum Fratrũ Conuentualium, videlicet butettini nuncupati, vt propterea à Capuccinis Fratribus facilè discernantur, deferre debeant, & teneantur, alioquin si secus fecerint, post sex menses ab intimatione præsentium, pœnas Constitutionum Pauli, & Pij prædictorum incurrant eo ipso. Decernentes, præsentes literas de subreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu, etiam ex eo quod interesse habentes vocati non fuerint, seu quocumque alio prætextu notari, impugnari, retractari, aut in ius, vel controuersiam reuocari, seu aduersus eas quodcumque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullo

Ista Paul. Const. est sup. tom. 1. n. 12.

Const. huius Pij habes not. ad cōst. Greg. XIV. signato in Rub.

vnquam

vnquam tempore posse; Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, vel delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Card. sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, irritum quoque & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Et nihilominus vniuersis, & singulis dicti Regni locorum Ordinariis, in quorum diœcesibus Fratres Tertiarij Ordinis Minorum Conuentualium huiusmodi pro tempore degent, per præsentes committimus, & mandamus, vt per se vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Capuccinorum prædictorum, vel aliorum quorum intererit, fuerint requisiti, solemniter publicantes, faciant auctoritate Nostra literas, & in eis contenta huiusmodi ab omnibus ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum sublato quocumque exemptionis priuilegio, inuiolabiliter obseruari, contradictores quoslibet, & rebelles per prædictas, aliasque sententias, censuras, pœnas, aliaque iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus, ipsas sententias, censuras, pœnas, etiam iterans vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, necnon in Prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon statutis, & indultis, & literis Apostolicis, etiam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu, scientia & potestatis plenitudine similibus, in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, quæ omnia aduersus præmissa nullatenus suffragari volumus, & contrariis quibuscumque, aut si Fratribus Tertiariis prædictis, vel quibusuis aliis communiter, vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu publici Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem fides vbique in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Tusculi sub annulo Pisc. die 4. Octob. MDLXXXI. Pont. Nostri Anno 10. Gregor. Papa XIV. Ad perpetuam rei memoriam. B. Francisci Confessoris Sodalitas.

Omittitur residuum, quia illud habes in t. 2. n. 2.

Fr. illi supplicant Pont. vt dd. const. obseruari mandaret.

§. 2. Cum itaque, sicut dilectus filius Procurator Generalis eorumdem Fratrum Capuccinorum totius Ordinis huiusmodi nomine Nobis nuper exponi fecit, nonnulli in Hispaniarum, Galliæ, & aliorum fortasse Regnorum, & Prouinciarum, necnon in aliquibus Italiæ partibus nomen, & habitum eorumdem Fratrum Capuccinorum sibi vendicent.

Qui modo iubet locorum Ord. vt ipsas obseruari faciant.

§. 3. Nos præmissis quantum cum Domino possumus, obuiare volentes; supplicationibus eiusdem procuratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Card. negotiis Regularium Præpositorum consilio, locorum Ordinariis in eisdem Regnis, & Prouinciis existentibus per præsentes committimus, & mandamus, ne Nomen, vel Habitum præfatorum Fratrum Capuccinorum ab aliis quibusuis Religiosis, seu cuiuscumque Ordinis, Societatis, vel Instituti Regularibus, sub quouis prætextu in posterum sibi vendicare, aut vsurpare permittant, sed Constitutiones Apostolicas dictorum Gregorij XIII. & Gregorij XIV. Prædecessorum huiusmodi per Ecclesiasticas censuras, & pœnas obseruari faciant.

Contraria remouendo.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem præstimandi.

§. 5. Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu publici Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides vbique in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die nona Decembris, MDCXXI. Pontific. Nostri Anno primo. *D. P. An. 1621. die 9. Dec.*

XVI.

Ampliatio, & extensio facultatis concessæ Fratribus Minoribus Ordinis Sancti Francisci de Obseruantia Discalceatorum in Regnis Hispaniarum commorantium, noua loca erigendi, seruata forma Sacrorum Canonum, & Concilij Tridentini, ceteris non obstantibus, ad Fratres eiusdem Ordinis citra montes degentes.

Huiusmodi facultatis concessionem habes suprà in Pauli V. constitutione 27. Ad vberes. tom. 3. vbi notaui alia, sed plenius cernas tibi assignata ad constitutionem Approbationis Religionis dictorum Fratrum per Clementis VII. constitutionem 21. Religionis. tom. 1. Iactam. Sed reuocationem huiusmodi licentiarum (earum tamen quæ effectum suum non sunt sortitæ) vide habitam per Sanctissimum Dominum Nostrum Vrbanum VIII. infrà in sua const. 25. Romanus. vbi notaui Canones præscribentes formam erectionis nouorum locorum Regularium.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam. *Edita An. D. 1621.*

Paul. V. concessit his Fr. in Regno Hispan. facult. recipiendi noua loca seruata forma sacror. Can. & Cõc. Trid. sess. 25. c. 3. de Regular.

ALiàs felicis recordationis Paulus Papa V. prædecessor noster per suas in simili forma Breuis sub die quinta Septembris 1606. expeditas literas, motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Discalceatorum, seu Recollectorum nuncupatorum superioribus, vt vbique locorum domos, & monasteria, seruata forma sacrorum Canonum, & Concilij Tridentini de sola licentia Ordinariorum, nullo aliarum personarum cuiusvis Ordinis Regularium requisito consensu, concedere, fundare, & erigere valerent, licentiam, & facultatem concessit, & indulsit, prout in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. *Hæc Const. est sup. t. 3. num 27. Ad vberes.*

Hic Pont. præd. facultatem dictis Fr. in Hispania commoran. concessam ad Fr. citra montes degentes extendit cum omnibus gratiis, & priuilegiis eisdem à dicto Paulo concessis.

§. 2. Nunc Nos ad vberes, & suaues fructus, quos citra montes commorantes in militanti Ecclesia, cuius regimini diuina disponente clementia præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem cõuertentes, ad ea, quæ eorumdem Fratrum citra montes commorantium, & locorum Regularium augmento conducere possunt, libenter intendimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Itaque vltimo dictos Fratres Reformatos citra montes huiusmodi specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Literas Pauli prædecessoris huiusmodi cum omnibus in eis contentis clausulis, decretis, ac derogationibus ad prædictos Fratres Reformatos citra montes commorantes, vt præfertur, tenore præsentium extendimus, eorumdemque Fratrum citra montes commorantium Superioribus, vt vbique locorum citra montes domos, & monasteria, seruata forma sacrorum Canonum, & Conc. Trid. de sola Ordinariorum licentia, nullo aliarum personarum cuiusvis Ordinis Regularium requisito consensu, concedere, fundare, & erigere liberè, & licitè valeant, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariisque derogat.

§.3. Non obstantibus omnibus illis, quæ idem Paulus prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 1. 23. Decemb.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscat. die 23. Decemb. 1621. Pont. Nostri anno primo.

XVII. Confirmatio Constitutionum, & Ordinationum à Congregatione Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum pro felici eius regimine editarum.

Illius Congregationis materiam vide indicatam hic supra const. 14. In supremo.

Edita A.D. 1621.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SAcri Apostolatus ministerio per abundantiam diuinæ gratiæ, nullo licet merito nostro præpositi, ad ea, per quæ Christi fidelium, præsertim sub suaui Religionis iugo & in humilitatis spiritu Altissimo famulantium, felici, prosperæque directioni consulitur, libenter intendimus, & his, quæ propterea facta esse dicuntur, vt ab omnibus quos illa concernunt, inuiolabiliter obseruentur; Apostolici muniminis firmitatem adiicimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§.1. Cum itaque, sicut dilecti filij Præpositus, & Clerici Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum nobis nuper exponi fecerunt, ipsi pro felici, & prospero eiusdem Congregationis statu, atque regimine diuersas constitutiones fecerint, illasque in vnum volumen redegerint, tenoris subsequentis, videlicet.

Omittitur tenor earum Constitutionum, quia illa sunt impressa in libro particulari, qui asseruatur in Archiuio huius Congregationis, & in quolibet illius Monasterio habetur.

Demum Capitulum generale supradictas Constitutiones immutare, aut infringere, nisi ex sex Capituli partibus quinque concurrant, non posse, volumus, atque statuimus, ad Omnipotentis Dei gloriam, & proximorum vtilitatem.

Confirmat constitutiones, & regulas Congreg. Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum editas.

§.2. Nos inuiolabili dictarum Constitutionum obseruationi, quantum cum Domino possumus, consulere, dictosque Præpositum, & Clericos specialibus fauoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Card. negotiis Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, Constitutiones prædictas, omniaque, & singula in eis contenta Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus & confirmamus, ac illis perpetuæ & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, omnesque, & singulos tam iuris, quàm facti, & quosvis alios defectus, si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet interuenerint, supplemus.

Omnesque huius Religionis personas ad dictas constitutiones obseruandas teneri decernit.

§.3. Decernentes, modernos, & pro tempore existentes dictæ Congregationis Præpositum, & Clericos, aliasque personas ad plenariam earumdem Constitutionum obseruationem, prout illæ eos concernunt, teneri, & obligatos existere, & fore, & ad id sub censuris Ecclesiasticis, & aliis in Constitutionibus prædictis contentis pœnis cogi, & compelli posse, sicque per quoscumque iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis huius Bullæ credi iubet.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 1. die 31. Ianu.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Pisc. die 31. Ianuarij. Pont. Nostri Anno 1.

XVIII. De Exemptorum priuilegiis circa animarum curam, & Sacramentorum administrationem, Sanctimonialium monasteria, & prædicationem Verbi Dei.

Tu scias nonnulla dubia super ista Constitutione exorta fuisse, super quibus emanata sunt declarationes Sacræ Congregationis Card. Concilij Tridentini Interpretum, ab istomet Greger. & S.D.N. Vrb. VIII. eius successore respectiuè approbata, quæ hic subsequuntur.

GREGORIVS EPISCOPVS,
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1621.

Causa huius const.

INscrutabili Dei prouidentia vniuersalis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, præsidentes, pastoralis nostræ sollicitudinis partes esse dignoscimus, in eam curam præcipue incumbere, vt à dignis, & probatis tantùm sacerdotibus sinceré administrentur Ecclesiastica Sacramenta, atque vt virginum Deo sacrarum Monasteria diligentissime custodiantur, & viri assumantur idonei ad prædicationis officium salubriter exequendum.

Concil. Trid. sess. 23. c. 15. circa Confessorum idoneitatem & approbationem disponit.

§. 1. Sane Tridentinæ Synodi decretis prouidè cautum est, nullum Presb. etiam regularem, posse Confessiones secularium etiam Sacerdotum audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut parochiale beneficium habeat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut alias idoneus iudicetur, & approbationem, quæ gratis detur, obtineat.

Et sess. 25. cap. 11. & 5. circa sanctimoniales statuit.

§.2. Necnon vt in monasteriis, seu domibus, virorum, seu mulierum, quibus imminet animarum cura personarum secularium, præter eas, quæ sunt de illorum monasteriorum, seu locorum familia personæ, tam regulares quàm seculares eiusmodi curam exercentes, subsint immediatè in iis, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, iurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in cuius diœcesi sunt sita. Itemque vt Episcopi vniuersi sub obtestatione Diuini iudicij, & interminatione maledictionis æternæ in omnibus monasteriis sibi subiectis Ordinaria, in aliis verò Sedis Apostolicæ auctoritate clausuram sanctimonialium, vbi violata fuerit, diligenter restitui, & vbi inuiolata est, conseruari maxime procurent; inobedientes, atque contradictores per censuras Ecclesiasticas, aliasque pœnas quacumque appellatione postposita, compescentes.

Et sess. 24. cap. 4. circa prædicatores Verbi Dei.

§. 3. Atque vt regulares in Ecclesiis suorum Ordinum prædicare volentes, se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur; in Ecclesiis verò, quæ suorum Ordinum non sunt, nullo modo prædicare possint sine Episcopi licentia, contradicente autem Episcopo nullibi, etiam in suorum Ordinum Ecclesiis prædicare præsumant.

Hic autem Pont. super huiusmodi Decr. multa adiungit quoad Exempt. prius circa animar. curam, & Sacram. administ.

§.4. Verùm quia experientia compertum est, Ecclesiastici regiminis rationes postulare, vt decretis eiusmodi aliquid adiungatur: matura deliberatione nostra, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac generali, ac perpetuò valitura Constitutione decernimus, statuimus, & declaramus, vt deinceps tam regulares, quàm seculares, quomodolibet exempti, siue animarũ curam personarum secularium monasteriis, seu domibus regularibus, aut quibusuis aliis Ecclesijs, vel beneficiis, siue regularibus, siue secularibus incumbentem exerceant; siue alias Ecclesiastica Sacramenta, aut vnum ex illis ministrent præuia Episcopi licentia, & approbatione; siue quoquo modo in dictæ curæ exercitio, aut in eorumdem Sacramentorum, vel alicuius ex illis administratione de facto, absque vlla auctoritate se ingerant in his, quæ eiusmodi curam, seu administrationem concernunt, omnimodæ

omnimodæ iurisdictioni, visitationi, & correctioni diœcesani Episcopi, tanquam Sedis Apostolicæ delegati, plene in omnibus subiiciantur. Ad hæc tam regulares quàm seculares huiusmodi nullis priuilegiis, aut exemptionibus tueri se possint, quominus, si deliquerint circa personas intra septa degentes, aut circa clausuram, vel circa bonorum administrationem monasteriorum monialium, etiam regularibus subiectarum, ab Episcopo loci similiter tanquam ad hoc Sedis Apostolicæ delegato, quoties, & quando opus fuerit, puniri, & corrigi valeant.

Et quoad Confessores.

§.5. Confessores verò, siue seculares quomodocumque exempti, tam ordinarij, quàm extraordinarij, ad Confessiones monialium, etiam regularibus subiectarum, audiendas nullatenus deputari valeant, nisi prius ab Episcopo diœcesano idonei iudicentur, & approbationem, quæ gratis concedatur, obtinuerint. Sed & Administrantes bona ad eadem Monasteria Sanctimonialium, vt præfertur, etiam regularibus subiectarum, pertinentia, siue regulares extiterint, siue seculares, quomodolibet exempti, Episcopo loci, adhibitis etiam Superioribus regularibus, singulis annis rationes administrationis, gratis tamen exigendas, reddere teneantur, ad idque iuris remediis cogi, & compelli queant. Liceatque Episcopo ex rationabili causa Superiores regulares admonere, vt eiusmodi Confessores, atque Administratores amoueant: iisque Superioribus id facere detrectantibus, aut negligentibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores amouendi quoties, & quando opus esse iudicauerit. Ac similiter possit Episcopus, vnà cum superioribus regularibus, quarumcumque Abbatissarum, Priorissarum, Præfatarum, vel Præpositarum eorumdem monasteriorum, quocumque nomine appellentur, electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere; absque vlla tamen ipsorum monasteriorum impensa.

Et etiam quoad prædicatores.

§.6. Ac demum habeat Episcopus, tanquam dictæ Sedis delegatus, auctoritatem coërcendi, ac puniendi quoscumque exemptos tam seculares, quàm regulares, qui in alienis Ecclesiis, aut quæ suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia, & in Ecclesiis suis, aut suorum Ordinum, non petita illius benedictione, aut ipso contradicente, prædicare præsumpserint. Ita vt Episcopi in suprascriptis casibus, in prænominatas personas, in præmissis omnibus, & singulis, aut circa ea quoquo modo delinquentes, quoties, & quando opus fuerit, etiam extra visitationem, per censuras Ecclesiasticas, aliasque pœnas, vti eiusdem Sedis delegati, procedere, omnemque iurisdictionem exercere liberè, & licitè valeant.

Ad hoc omnia vide declarat. quæ hic subiiciuntur.

Et ita, & non aliter iudicari posse decernit.

§.7. Decernentes, sic per quoscumque Iudices quauis auctoritate fungentes, etiam Sacri Palatij Auditores, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere; Irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, & vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis omnibus plenè derogat.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in fauorem quarumcumque personarū, atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cuiusuis alterius instituti, etiam necessariò, & in indiuiduo exprimendi, Monasteriorum, Conuentuum, Capitulorum, Ecclesiarum, & aliorum quorumcumque tam secularium, quàm regularium locorum, necnon illorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis Statutis, vel Consuetudinibus, etiā immemorabilibus; exemptionibus quoque, indultis, & priuilegiis, etiam in corpore iuris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis; Conseruatorum deputationibus, eorumque, atque aliis inhibitionibus, quibus Episcopi deferre minimè teneantur, & quibusuis aliis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis; etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, quibus quoad ea, quæ eisdem præsentibus aduersantur, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicationes Romæ faciant omnes ligari statuit.

§. 9. Ceterùm quia difficile foret præsentes literas ad singula quæque loca deferri, vt ex tamen omnibus innotescant, mandamus illas ad valuas Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, atque Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ publicari, & inibi affigi, & per aliquod temporis spatium dimitti, eisque detractis, earum exempla eo in loco relinqui.

Transumptis fidem mandat.

§.10. Ac volumus, vt earumdem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo Prælati, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, in iudicio, & extra illud, vbi opus fuerit, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionem pœnalem format.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum Statuti, declarationis, decretorum, derogationis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei; ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Dat. P. A. 2. die 5. ob.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1622. Nonis Februarij, Pontificatus nostri anno 2.

IN nomine Domini Amen. Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi 1623. indictione 6. die verò 8. Mensis Februarij, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri D. Gregorij Diuina prouidentia Papa XV. anno secundo, retroscripta litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranen. Principis Apostolorum de Vrbe, ac Cancellaria Apostolica, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem earumdem literarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium, & exinde remotis, deinde dimissis earumdem literarum copiis affixis, vt moris est, per nos Cosmum Modium, & Alexandrum de Rocchis, Sanctissimi Domini Nostri Papa Cursores.

Octauius Spada Magister Curs.

Subsequuntur hic aliquot dubia super ista Constitutione exorta, quorum resolutiones mox subiicientur.

Posita Constitutione fel. rec. Gregorij XV. de exemptorum priuilegiis, &c. Dubitatur.

j. AN liceat Episcopis visitare Altaria regularium Ecclesiarum, quibus cura animarum personarum secularium non incumbit, aut loca, vbi in iisdem Ecclesiis asseruatur sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel vbi audiuntur Confessiones personarum secularium.

ij. An Episcopi possint Regularibus præscribere, vt certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiant, vel aliàs illorum priuilegia restringere, ac moderari in sacramentis administrandis.

iij. An facultas Episcopis per Constitutionem attributa in exemptos tam seculares, quàm regulares, intelligatur etiam tributa in personas nullius diœcesis?

iv. An eadem facultas competat Inferioribus Prælatis proprium territorium, ac iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus.

v. An per eamdem Constitutionem in illis verbis, possit Episcopus vnà cum superioribus regularibus qua-

tumcumque Abbatissarum*, &c. electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere; ius Abbatissas confirmandi Episcopis attributum censeatur.

vj. An Confessores Monialium ante editam Constitutionem deputati, debeant ab Episcopo examinari, & approbari?

vij. An superiores Regulares similiter ante ipsios Constitutionis publicationem electi, seu deputati, alia indigeant Episcopi approbatione pro Confessionibus sanctimonialium sibi subiectarum audiendis.

viij. An Confessiones, quas audiunt superiores Regulares electi, seu deputati vel confirmati post publicationem, & scientiam tenoris dictæ bullæ, non obtenta Episcopi approbatione, sint nullæ, atque irritæ, necne?

ix. An Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad Confessiones personarum secularium audiendas, censeantur etiam approbati ad audiendas Confessiones Monialium sibi subiectarum.

x. An Regularis ad audiendas Confessiones Monialium vnius Monasterij ab Episcopo approbatus, Confessiones Monialium alterius Monasterij audire possit?

xj. An Confessores Regulares extraordinarij semel ab Episcopo deputati, & approbati ad audiendas Monialium Confessiones pro vna vice infra annum ad præscriptum sacri Concilij Tridentini, possint virtute dictæ approbationis, pluries tanquam Confessores extraordinarij, earumdem Coofessiones audire absque noua Episcopi licentia?

xij. Cum in eadem Constitutione statutum sit, vt liceat Episcopo ex rationabili causa superiores Regulares admonere, vt amoueant Confessores Monialium, atque Administratores bonorum ad earomdem Monialium Monasteria pertinentium; iisque soperioribus id facere detrectantibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Cōfessores, & Administratores amouendi quoties, & quando opus esse iudicauerit. An eiusmodi causam Episcopus superioribus Regularibus significare teneatur?

xiij. An eadem Constitutio qua parte supponit Episcopi iurisdictioni Regulares delinquentes circa personas degentes intra septa Monasteriorum Monialium, aut circa clausuram, vel bonorum administrationem eorumdem Monasteriorom, habeat locum in omnibus delictis, an verò solùm in notoriis, & cum scandalo populi?

Subsequuntur declarationes ad supradicta dubia à Congregatione Cardd. S. Concilij Tridentini Interpretum datæ, & ab isto, & Vrb. VIII. eius successore respectiuè approbata.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit, Constitutionem sanct. mem. Gregorij XV. de exemptorum priuilegiis, nequaquam subiicere Regulares exemptos, quibus cura animarum personarum secularium non incumbit, Episcoporum iurisdictioni in his, quæ Sacramentorum administrationem concernunt, nisi cum in Sacramentis personis secularibus administrandis iidem Regulares delinquunt: ac propterea,

AD primum dubium respondit, Episcopis non licere in vim eiusdem Constitutionis visitare Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum secularium, nec loca, vbi in iisdem Ecclesiis asseruatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel vbi Confessiones personarum secularium audiuntur.

Ad ij. Hac in parte Constitutionem nihil noui iuris induxisse, nec vllam nouam auctoritatem Episcopis in Regulares attribuisse: Ideoque in vim ipsius Constitutionis non posse Episcopos Regularibus præscribere, vt certis tantùm in locis, ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiant, vel alias illorum priuilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari. Quòd si aliundè Episcopis huiusmodi facultas competat, illam non fuisse ab eadem Constitutione sublatam.

Ad iij. Censuit eiusmodi facultatem non intelligi tributam Episcopis in personas nullius diœcesis.

Ad iiij. Non competere.

Ad v. Ius confirmandi Abbatissas minimè fuisse Episcopis per Constitutionem attributum.

Ad vj. Confessores quidem extraordinarios Monialium nullatenus posse post Constitutionem illarum Confessiones audire, nisi priùs ab Episcopo diœcesano idonei iudicentur, & approbentur. Ordinarios verò Confessores ante Constitutionis poblicationem deputatos posse, durante triennio ab eorum deputatione inchoando, pergere in Confessionibus Sanctimonialium audiendis absque alio examine, & approbatione Episcopi. Quòd si contingat, vt illorum facultas à Sede Apostolica vltra triennium prorogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari, & approbari.

Ad vij. Superiores Regulares electos, seu deputatos ante ipsius Constitutionis poblicationem, quibus alioquin facultas competat audiendi Confessiones Monialium sibi subiectarum, posse, durante eorum officio, pergere sine alia Episcopi approbatione in Confessionibus audiendis illarum tantùm, quæ sponte, ac proprio motu id ab eis petierint. At verò eos, qui post Constitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officiis, seu dignitatibus, expleto iam tempore à Constitutionibus cuiusque Ordinis, vel aliàs legitimè præfinito, ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquam posse Sanctimonialium Confessiones audire, nisi prius à diœcesano Episcopo idonei iudicati, atque approbati fuerint.

Ad viij. Confessiones huiusmodi nullas atque irritas esse.

Ad ix. Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad Confessiones personarum secularium audiendas, nequaquam censeri approbatos ad audiendas Confessiones Monialium sibi subiectarum, sed egere quoad hoc speciali Episcopi approbatione.

Ad x. Regularem ad audiendas Confessiones Monialium vnius Monasterij ab Episcopo approbatum, minimè posse audire Confessiones Monialium alterius Monasterij.

Ad xj. Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium Confessiones pro vna vice audiendas, haud posse pluries in vim approbationis eiusmodi illarum Confessiones audire: sed ab Episcopo toties esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit.

Ad xij. Non teneri eiusmodi causam significare Superioribus Regularibus; sed hoc relinqui arbitrio, & prudentiæ Episcoporum, quorum conscientiam Sacra Congregatio seriò onerauit, ne facultate sibi hac in parte attributa quoquo modo abutantur, eius rei in districto Dei iudicio rationem reddituri.

Ad xiij. Constitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notoriis tantum, & cum populi scandalo.

Quæ Sacræ Congregationis responsa ad se relata fel. record. Gregor. XV. & S.D.N. Vrbanus VIII. in omnibus approbarunt.

A. Card. Caëtanus,

Prosper Fagnanus S. Congr. Sec.

Subsequuntur, alia duo Dubia, ab eadem Congregatione declarata, & à Sanctiss. D.N. approbata.

AN Regularis absque legitima licentia accedens ad Monasterium Monialium Regularibus subiectarum, ibique in loco colloquiis destinato cum Moniali colloquens, è diœcesano Episcopo, tanquam Sedis Apostolicæ delegato, coërceri, & puniri possit? Dub.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit, Posse. Quam Congregationis sententiam Sanctissimus Dominus Noster Vrbanus VIII. ad se relatam approbauit. Resolutio d. Dub.

AN liceat Episcopo in vim Constitutionis sanct. mem. Greg. XV. de exemptorum priuilegiis, punire Regulares, qui ad Abbatissæ electionem procedunt ante tempus ipsi Episcopo significatum, aut die electionis eidem nullatenus prænunciata? Dub. 2.

Sacra

Declaratio d. Dub.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum respondit. Regulares ex eadem Constitutione ita demum teneri Episcopo significare diem electionis Abbatissæ, eumque vsque ad præfinitum tempus expectare, si antea ipse expressè declarauerit, se vti velle facultate sibi hac in parte attributa, Abbatissarumque electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere. Post eam verò declarationem licere Episcopo animaduertere in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die electionis eidem non prænunciata, ad Abbatissæ electionem procedunt.

Cos. Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secr.

XIX. Approbatio Cæremonialis continentis vsus electionis summi Romani Pontificis seriò obseruandi, & nullo pacto immutandi.

Plenissimam dispositionem fecisse hunc met Pont. de huiusmodi electione vide sup. in sua const. 33. Æterni pro cuius obseruantia postea editum fuit Cæremoniale, cuius tenorem habes hic insertum.

Nouissimè autem tam Constitutionem de Electione, quam huiusmodi Cæremoniale approbauit, & confirmauit S.D.N. Vrbanus VIII. vt inf. in Const. 45. Ad Romani.

Edita An. D. 1621.

GREGORIVS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Causa huius Const.

DEcet Romanum Pontificem, quæ ad Ecclesiæ Catholicæ felix regimen, salubriter a se statuuntur, vt quam facillime obseruentur, Pastorali sollicitudine prouidere, & ea, per quæ a se decreta debitum sortiuntur effectum, stabilire. Siquidem postquàm nouam Constitutionem de Romani Pontificis electione, ob causas in ea expressas, diuina aspirante gratia edidimus, ne eius vsus, & obseruantia, veteri Rituali Ecclesiæ Romanæ fere inutili ob eamdem Constitutionem reddito, proprij Cæremonialis directione destitueretur, nouum, prout sequitur, confici mandauimus. Quod cum post nonnullorum S. R. E. Cardinalium, quibus negotium commisimus, diligens, vt res postulat, adhibitum examen, confectum fuerit, & a Nobis approbatum; vt illud cum omnibus, & singulis in eo contentis, inuiolabiliter obseruetur, ex Nostri Pastoralis Officij debito, prouidendum censuimus. Tenor autem illius est, qui sequitur.

CÆREMONIALE.

De exequiis Romani Pontificis.

ROmano Pontifice vita functo, Cardinales, præstito in prima Congregatione iuramento de obseruanda Constitutione Gregorij Papæ XV. de reformatione conclauis, vnà cum aliis Constitutionibus, quæ legi, & iurari in ea hactenus consueuerunt, exequias pro eius anima, iuxta ritum hucusque obseruatum, per nouem continuos dies facere debent, nisi forte in illis nouem diebus aliquod festum ex præcipuis, & magnis incideret, propter cuius obseruantiam, exequias intermitti debere Cardinalibus videretur; hoc enim casu in numero quidem nouem dierum exequiarum intermissarum dies computantur: verùm impensa quæ in omissis exequiis facienda esset, in pauperes Christi, iuxta Pij IV. Constitutionem distribuenda est.

Impensis exequiarum.

Qua etiam Constitutione, vt exequiarum impensis, quæ iam in immensum excreuerant, modus, & finis aliquis esset, cautum est, ne impensæ illorum nouem dierum, decem ducatorum millium summam, computatis omnibus, præter regalia Populo Romano præstari solita, excederent, & vt earum impensarum distributio iustè fieret, tribus ex antiquioribus Cardinalibus, vni scilicet ex quolibet Ordine, ac S. R. E. Camerario, commissa fuit.

Missa Spiritus sancti in Basilica S. Petri.

Exequiis defuncti Pontificis completis, & interim conclaui opportuno præparato, Cardinales in Basilica S. Petri, aut alibi pro temporis, & loci opportunitate conueniunt, vbi per Decanum sacri Collegij, vel eo impedito, per alium ex antiquioribus Cardinalibus, Missa de Spiritu sancto celebratur, & in fine per aliquem Prælatum, aut alium virum doctum habetur oratio, in qua monentur, vt sepositis omnibus priuatis affectibus, solum Deum præ oculis habentes, Sanctæ Romanæ, & vniuersali Ecclesiæ de Pastore sufficienti, & idoneo prouidere, omni qua possunt breuitate, & diligentia curent, ad Apostolicarum Constitutionum, & sacrorum Conciliorum præscriptum.

Ingressus Concl.

Re diuina peracta, clericus cæremoniarum capit Crucem Papalem, & procedit, quem Cardinales sequuntur, Episcopi primùm, deinde Presbyteri, postremò Diaconi cum suis cappis violaceis. Crucem præcedunt familiares Cardinalium, & immediatè Cantores (Hymnum, Veni Creator Spiritus, cantantes) post Cardinales sequuntur Prælati, atque ita processionaliter procedentes, conclaue ingrediuntur, & cum ad capellam peruenerint, Cardinalium Decanus apud Altare dicit orationem (Deus qui corda fidelium) qua finita leguntur, & iurantur per Cardinales Constitutiones de Romani Pontificis electione, & vnà cum eis Constitutio nouissima Gregorij XV. Deinde Cardinales post sermonem habitum per Decanum, quo eos conuenientibus verbis ad electionis negotium ritè, & rectè peragendum hortatur, ad cellas sorte inter eos iuxta Const. Pij IV. distributas, diuertunt, & post prandium omnes rursus simul congregantur, officiales conclauis, & alij præstant Sacro Collegio iuramenta consueta.

Hora claud. Conc.

Cardinales autem ingressi conclaue non exeant, vespere reuersuri, sed in ipso omninò permaneant. Ipsumque conclaue, post ter iussu Cardinalis Decani personatam campanulam, videlicet prima vice circa primam horam noctis, secunda circa secundam, & tertia circa tertiam, exclusis omnibus, qui in conclaui remanere non debent, intus, & extra claudatur, & claues Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, ac Magistro cæremoniarum, & Præfatis custodibus conclauis iuxta solitum assignentur.

Conclauistæ.

Deinde accensis funalibus, tres Cardinales capita ordinum, & Camerarius vnà cum Magistro cæremoniarum latebras, & angulos omnes conclauis diligenter perquirunt, ne quis ex iis, qui esse in conclaui prohibentur, intus remanserit. In conclaui autem esse possunt familiares Cardinalium, & alij officiales, & ministri conclauis, qui in Constitutione Pij IV. recensentur, quibus adduntur duo alij, vnus famulus pro Magistris cæremoniarum, & alius pro Secretario sacri Collegij, hac tamen conditione adiecta, vt famulus Magistrorum cæremoniarum, actu vni ex illis inseruiat, & per sex menses ante fuerit eius continuus commensalis, quæ conditio in famulo secretarij similiter exigitur, omnium autem istorum conclauistarum, post prandium diei sequentis fit recognitio, ne quis inter illos fortè esset ex iis, qui in conclaui esse non possunt, quæ recognitio vt certiùs fiat, iubentur conclauistæ omnes intrare capellam, & postea sigillatim recensentur.

Colloquiis, literis, cibis, & vestibus.

Clauso conclaui, seruari debent omnia, quæ de colloquiis, literis, & cibis, & quæ de non ingredientibus Cardinalibus, aut iisdem, aut eorum familiaribus postquam ingressi sunt, exeuntibus, in Constitutione Pij IV. sancita sunt. Quod verò attinet ad vestes, non solum cum ad electionem Cardinales procedunt, croceis vti debent, sed iuxta vetus cæremoniale, cum aliquid collegialiter agendum est.

Capit. ante elect. & de voce actiua Cardinalis.

Porrò capitula, quæ ante electionem fieri solent à singulis Cardinalibus subscribenda, etiam ad fauorem conclauistarum fieri poterunt, vel ante ingressum conclauis, vel post ingressum, dummodo per ea non retardetur, aut differatur ingressus, vel electio. Quoniam autem iuxta Constitutionem Pij IV. Cardinales, qui saltem in ordine Diaconatus constituti non sunt, ad electionem Romani Pontificis non admittuntur, inspiciendum

erit

erit antequàm ad electionis negotium procedatur, an aliqui ex Cardinalibus præsentibus ordine prędicto careant: nam si careant, à suffragio ferendo excludendi erunt, nisi priuilegio Pontificio muniti sint. De Cardinali autem, cui ante mortem Pontificis, os fuit clausum, aliquando dubitatum est, verùm à Pio V. fuit hæc dubitatio sopita per eius decretum editum 26. Ianuarij 1571. quo declarauit huiusmodi oris clausuram cæremoniam quamdam esse ea de causa introductam, vt Cardinales, antequam in Consistoriis, & Congregationibus suffragium ferant, de modestia, quæ ab ipsis in his, & aliis actibus adhiberi debet, quodammodo admoneantur, non autem pertinere ad præcipuam Cardinalium facultatem, quæ circa summi Pontificis electionem versatur, quæ declaratio Pij V. semper hucusque obseruata fuit.

Modo procedendi nullitates electionis ab executoribus Constit. Gregorianæ.

Quoniam autè ex Gregoriana Constitutione, ad actum electionis sub pœna nullitatis deuenire non possunt Patres, nisi clauso conclaui: tres Cardinales, & Camerarius eiusdem Constitutionis executores deputati prouidebunt, vt statim post clausum conclaue, diligens per aliquos fiat inquisitio super ipsa clausura, eaque in effectu reperta, curabunt, vt de ea publicum fiat documentum per Magistrum cæremoniarum rogandum, & post huiusmodi documentum, etiamsi conclaue in totum, vel pro parte de facto apertum fuisse reperiatur, semper tamen clausum, & pro clauso censeri, & haberi debet ad effectum validitatis electionis, donec de consensu duarum partium Cardinalium præsentium, per secreta suffragia apertum esse declaretur. Hæc tamen declaratio, electioni, quæ ante ipsam facta fuerit nullatenus præiudicare debet, neque ob ipsam declarationem, præcedens electio impugnari potest.

Formæ electionis.

Manè sequenti post clausum præcedenti nocte conclaue, post solitum campanulæ sonum conueniunt Cardinales in eo præsentes, qui infirmitate non sunt impediti, ad Capellam Paulinam, & ibi celebrata consueta Missa, & facta Cardinalium communione, statim ad negotium electionis procedere debent, quod quidem hodie ex Greg. Constitutione, vno tantùm ex tribus modis, siue formis peragendum est, alioquin electio, nullitatis vitio subiacet.

Prima forma eligen. Papam per inspirationem.

Primus modus est, qui quasi per inspirationem vocatur, quando scilicet omnes Cardinales, quasi afflati Spiritu Sancto, aliquem vnanimiter, & viua voce Summum Pontificem proclamant; circa quem modum, ex Constitutione Gregoriana, infrascripta notari possunt.

Primùm, hæc forma electionis practicari potest solùm in conclaui, & eo clauso. Secundo, debet fieri electio secundum hanc formam ab omnibus, & singulis Cardinalibus in conclaui præsentibus. Tertiò, communiter, & nemine eorum dissentiente. Quartò, nullo præcedente de persona tractatu, & per verbum (eligo) intelligibili voce prolatum, aut scripto expressum, si voce non possit proferri: exemplum autem huius potest esse huiusmodi. Si aliquis Patrum, clauso conclaui, nullo, vt præfertur præcedente speciali tractatu, diceret, Reuerendissimi Domini, perspecta singulari virtute, & probitate Reuerendissimi D.M. iudicarem illum eligendum esse in summum Pontificem, & ex nunc ego ipsum eligo in Papam. Deinde hoc audito, si cæteri Patres, nemine excepto, sequentes primi sententiam, eodem verbo (eligo) intelligibili voce prolato, aut si non potest, in scriptis expresso, eumdem N. de quo nullus specialis tractatus præcessit, communiter eligerent, ipse N. esset canonice electus, & verus Papa secundum hanc electionis formam, quæ dicitur per inspirationem.

Secunda forma eligen. per compromissum.

Secundus modus est per compromissum, quando scilicet Cardinales ad electionem per hanc formam, seu viam procedere volentes, committerent aliquibus ex Patribus eligendi potestatem, vt vice omnium, Ecclesiæ Catholicæ prouideant de pastore, cuius formæ praxis potest esse huiusmodi. Primò omnes, & singuli Cardinales in conclaui præsentes, nemine eorum dissentiente, in aliquos ex Patribus compromissum faciunt, exempli gratia in hanc formam. In nomine Domini Amen. Anno ab eiusdem, &c. Mense, &c. Die, &c. Nos Episcopi, Presbyteri, & Diaconi S.R.E. Cardinales omnes, & singuli in conclaui existentes, videlicet N.N. (& sigillatim omnes nominentur Cardinales) elegimus, & eligimus per viam procedere compromissi, & vnanimiter, & concorditer, nemine discrepante, elegimus compromissarios N. N. & N. Cardinales, &c. quibus damus plenariam facultatem, & potestatem prouidendi S. R. E. de Pastore, sub hac forma videlicet (Hic optimum erit, vt Cardinales compromittentes exprimant modum, & formam, secundum quam compromissarij debebunt eligere, & secundum quam electus debet censeri verus, & legitimus Papa, vtputa, si electi sint tres compromissarij, declarandum est, an ad hoc, vt electio sit valida, priùs proponere debeant sacro Collegio personam, vel personas ab ipsis nominandam, vel nominandas ad Pontificatum, an verò absolutè debeant electionem peragere; an omnes tres debeant conuenire in vnam personam, an vero sufficiat, quod duo in vnam concordent, & an debeant nominare aliquem de Collegio, vel etiam aliquem extra Collegium, & alia his similia.) His autem, vel aliis similibus expressis, addi compromisso solet tempus, ad quod vsque volunt Cardinales, potestatem compromissarios habere eligendi, & postea subiunguntur hæc verba. Et promittimus Nos illum pro Romano Pontifice habituros, quem DD. compromissarij secundùm formam prædictam duxerint eligendum, vel alia ad formam compromissariis præscriptam accommodata.

Secundò, completo huiusmodi mandato, compromissarij ad partem in aliquo loco separato se conferunt, & de electione facienda tractant, & solet inter eos præmitti protestatio, quòd per quamcumque prolationem verborum, suum dare consensum non intelligunt, nisi in scriptis illum expresse ponant. Et hæc protestatio videtur necessaria inter compromissarios, vt verbis humanis, & reuerentialibus inter se sine præiudicio vti possint.

Tertiò, facta per compromissarios electione secundùm formam eis præscriptam, & seruatis iis, quæ Gregorius XV. in sua Constitutione iussit, electus per huiusmodi viam compromissi, est canonicus, & verus Papa.

Tertia forma eligen. per simplex Scrutinium, vel cum accessu.

Tertius modus, seu forma electionis Romani Pontificis est, quæ vocatur per Scrutinium, vel per Scrutinium, & Accessum, cuius formæ ritus secundum Gregorianam Constitutionem, quæ vult non solùm Scrutinium fieri secretum, sed etiam Accessum, continet tres actiones, alteram, quæ Antescrutinium, alteram, quæ Scrutinium, & tertiam, quæ Postscrutinium appellari potest.

Antescrutinij actus sunt quinque, videlicet Præparatio Schedularum Scrutinij & Accessus, Extractio Scrutatorum pro votis infirmorum per sortem, Scriptio Schedularum Scrutinij, Earum complicatio & obsignatio.

Forma schedularum Scrutinij.

Schedularum præparatio ad Magistros cæremoniarum pertinet, qui eas impressas, vbi fieri poterit, alioquin vnius manu scriptas secundum formam inferius describendam accipient, tam pro Scrutinio, quam pro Accessu, & ponent in duobus discis vulgò (bacili) nuncupatis, quos in mensa ante Altare collocabunt, vt inde possint Cardinales, cum opus fuerit, schedulas sumere.

Forma autem Schedulæ Scrutinij quoad eius figuram attinet, erit altera parte longior, hoc est plus longa, quàm lata; longitudo eius erit ferè palmi, latitudo autem dimidij palmi. Quo verò ad contenta in ea, in anteriori eius parte, quæ breuitatis gratia facies nominari potest, tria continere debet; Primò in superiori parte secundùm eius latitudinem, duo hæc verba (Ego Card.) cum tanta ab inuicem distantia, vt inter ipsa, nomen proprium Cardinalis eligentis scribi possit, & paulò inferiùs duos circulos paruos, ad loca sigillorum indicanda.

Secundò, in medio continere debet hæc verba.
Eligo in summum Pontificem Reuerendiss. D. Cardinalem.

Forma schedulæ Accessus.

Tertiò in parte inferiori alios duos paruos circulos, ad loca sigillorum similiter demonstranda Forma verò Schedulæ Accessus, eadem prorsus est, quæ Scrutinij, nisi quod in medio eius, loco verborum (Eligo in summum Pontificem Reuerendiss. D. meum Card.) ponuntur hæc verba (Accedo Reuerendiss. D. meo D. Cardinali.) Verùm faciliùs, quæ dicta sunt, percipientur ex infrascriptis figuris, & exemplis.

EXEM

EXEMPLVM FACIEI

SCHEDVLÆ SCRVTINII.

Ego *Card.*

Eligo in Summum Pontificem
R. D. meum D. Cardin.

EXEMPLVM FACIEI
SCHEDVLÆ ACCESSVS.

	Ego *Card.*	
	Accedo Reuerendiss. D. meo *Ego Card. D.*	

In exteriori autem parte ſchedularum tam Scrutinij, quàm Acceſſus, quæ tergum nominari poteſt, duo ſunt imprimendi limbi ex illis, quos ad ornatum librorum impreſſores adhibent, & vulgari vocabulo, *Fregi*, nuncupant, quorum primum circa ſui medium continet hoc verbum, *Nomen*, impreſſum ſecundùm longitudinem ipſius limbi; alterum verò continet hoc verbum, *Signa*, ſimiliter impreſſum, vt præcedens. Hi autem limbi excogitati ſunt ad obſcurandum diaphanum paginarum, ne ſcilicet ad lumen, nomina, & ſigna eligentium conſpici poſſint, vbi verò impreſſoris copia non fuerit, limborum defectus, lineis ſuppleri poterit. Sed hæc fient clariora per infrapoſitam figuram tergi ſchedularum Scrutinij, & Acceſſus.

EXEMPLVM TERGI
SCHEDVLARVM SCRVTINII, & Acceſſus.

Nomen.

(:) (:) (:)

Signa.

De Scrutatoribus, & Infirmarijs.

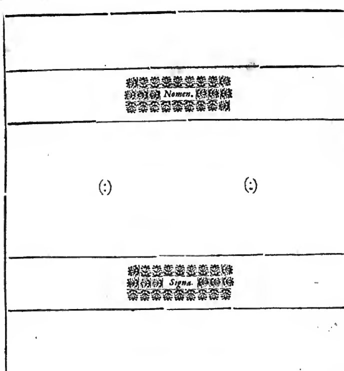
Secundus actus Anteſcrutinij eſt extractio Scrutatorum, & Deputatorum pro votis infirmorum; quæ extractio antequam ad Scrutinium procedatur, ſorte facienda eſt, hoc modo. In vno ſacculo, aut vaſe, publicè ponantur tot ſchedulæ, vel ſi magis placet, ſphærulæ ligneæ palàm numeratæ, quot ſunt Cardinales præſentes in Conclaui, cum eorum nominibus: deinde per vltimum Diaconum extrahantur primò Scrutatores tres, & poſtea tres Deputati pro votis infirmorum, qui breuitatis gratia Infirmarij appellari poſſunt, de quorum omnium officio inferius ſuo loco ſcribetur. Quòd ſi in extractione Scrutatorum, & Infirmariorum, ac etiam Recognitorum, de quibus ſuo loco dicetur, extracti fuerint Cardinales, qui ob infirmitatem, aliudve impedimentum muneribus prædictis ſatisfacere non poſſint, alij non impediti, loco illorum extrahantur. Peracta verò extractione, ſchedulæ, ſeu ſpherulæ eorum, qui extracti fuerunt in ſacculum, ſeu in vas iterum conijciantur.

Tertius actus Anteſcrutinij, eſt ſchedularum Scrutinij ſcriptio, quæ fiet hoc modo. Ad duas, vel plures paruas menſas, quæ erunt cum attamento, & calamis paratæ in loco capellæ apto, vt qui ſcribunt conſpici poſſint, qui verò ſcribitur, non poſſit, accedent Cardinales per ordinem, incipiendo à Decano, & ibi ſedentes in ſcabellis paratis, ſchedulam quiſque ſuam acceptam priùs ex diſco, ſcribet hoc modo. Primò in prima parte in ſpatio inter verba (Ego Card.) ſcribet proprium nomen; deinde in ſecunda parte, nomen illius, quem eligit, charactere tamen, quantùm fieri poteſt, alterato, vt manus ſcribentis cognoſci non poſſit; & caueat, ne plures in ſchedula ſcribat, quia ſuffragium iuxta Gregorianam conſtitutionem eſſet nullum. In tertia verò parte ſigna, hoc eſt numerum aliquem, & dictum aliquod Scripturæ, ſeu verbum, aut aliquid huiuſmodi; vt in exemplo, pro faciliori intelligentia oculis ſubiecto, videre eſt.

EXEMPLVM SCHEDVLÆ SCRVTINII SCRIPTÆ.

	Ego Bonifacius Cardin. Caetanus.	
	Eligo in Summum Pontificem R.D. meum Card. Baronium.	
	18. *Gloria in excelsis.*	

	Ego Robert. Cardin. Bellarminus.	
	Eligo in Summum Pontificem R. D. meum Card. Baronium.	
	18. *Gloria in excelsis.*	

De plicatione schedulæ.

Quartus actus Antescrutinij, est schedularum complicatio, quæ vt expeditiùs petagi à Cardd. valeat, poterit à Cæremoniariis Magistris, cùm eas præpatant, fieri in hunc, qui sequitur modum. Binæ fient plicaturæ ex vtraque patte cuiusque schedulæ, ita vt nomen eligenis, & signa cùm fuerint scripta, maneant tecta ex vtraque parte à limbis; deinde quod teliquum est, ita complicetur, vt schedula ferè ad latitudinem pollicis tedigatur, prout ex complicata schedula, quæ hic exempli gratia ponitur, cosspici potest.

Hic poni debet exemplum schedulæ complicatæ.

Ceterùm Magistri Cæremoniarum schedulas non complicatas vt soptà, sed explicatas, & cum cera tubra in paruis circulis, pònent in discis; & Cardinales postquam eas vt supra sctipserint, eo vsque solùm plicabunt, quò nomen, & signa eligentis tegantut, teliquas autem plicaturas tunc facient, cum schedulas, vt infra dicetur, obsignauerint.

Obsignatione schedula.

Quintus, & posttemus actus Antescrutinij est schedularum obsignatio, quæ ab vnoquoque Cardinali facienda erit in tergo schedularum cum sigillo ad hoc patato in loco paruorum circulorum, vbi cera fuerit posita. Porrò sigillum non debet esse solitum Cardinalis, sed aliud, & secretè habitum, & ita simplex, vt facilè notari possit, veluti, si in sigillo sculpantut aut tres numeri, aut tres literæ, vel literæ & numeri, vel vna tantùm imago, & hæc Antescrutinio sufficiant. Ceterum, quòd attinet ad Cardinales infirmos, aut aliter impediros, inferius suo loco dicetur.

Scrutinio, & eius actibus.

Sequitur secunda actio, quæ nomine Scrutinij appellata fuit. Octo sunt huius actionis actus, videlicet, Delatio schedulæ, Iuramenti præstatio, Positio schedulæ in calicem, Schedularum mixtio, Earum numetatio, Scrutinij publicatio, Schedularum in filum insertio, Earumque depositio seorsum.

Delatione schedula in calicem, & iuramento.

Delatio schedulæ, & duo sequentes actus, qui meliùs simul describuntur ob eorum connexitatem, hoc modo fient. Quilibet Cardinalis propriam schedulam, postquam illam scripserit, obsignauerit, & complicauerit, duobus primis digitis sumet, ac eleuata manu palàm deferet ad altare, penes quod stant Serutatores, in quo est calix magnus ad recipiendas schedulas paratus, & patena coopertus, ibique genuflexus aliquantulum orabit, deinde surgens, alta, & intelligibili voce iurabit in hanc formam, quæ in tabella super Altari posita descripta habetut. TESTOR CHRISTVM DOMINVM, QVI ME IVDICATVRVE EST, ME ELIGERE, QVEM SECVNDVM DEVM IVOICO ELIGI DEBERE, ET QVOO IOEM IN ACCESSV PRÆSTABO. Post hæc, schedulam in patenam ponet, & per patenam mittet in calicem, quo facto, inclinabit se ad altare, & ad suum locum reuertetur. Et hæc seruanda erunt, si Cardinalis ad altate pergere possit: nam si ob infirmam

Impeditis valetudine.

valetudinem non possit, præsens in capella, & vltimus Scrutator discum cum schedulis ad eum deferet, ex quo Cardinalis infirmus, vnam accipiens, eam in loco suo secrete, vt supra dictum est, conficiet, deinde prævio iuramento prædicto, schedulam obsignatam, & complicatam, eidem Scrutatori tradet, qui eã palam deferet ad altare, & sine oratione, & iuramento in patenam ponet, & per eam in calicem mittet, quæ omnia obseruanda erunt

per

Infirmis. per vltimum Scrutatorem erga eos Cardinales, qui in Capella præsentes, ob valetudinem ad altare pergere non poterunt: Si verò aliqui Cardinales infirmi sint in suis cellis, tres Cardd. Infirmarij, vt supra extracti, ad eos accedent cum capsula altitudine vnius palmi, in cuius superiori parte sit rima, seu foramen, eius magnitudinis, vt per illud schedula complicata possit per suam latitudinem intus capsulam transmitti; quam capsulam, antequam Scrutatores Infirmarijs tradant, palam aperient, vt cæteri Cardinales possint eam inanem, & vacuam conspicere, deinde claudent, & clauem ponent super altare: deinde Infirmarij cum capsula clausa, & cum paruo disco tot schedulas continente, quot sunt infirmi Cardinales, ad vnumquemque eorum accedent; & infirmi acceptas ex disco schedulas, secretè scribent, obsignabunt, & complicabunt, & præuio iam dicto iuramento, in capsulam per rimam mittent; quòd si infirmi scribere non possint, alij eorum arbitrio deligendi, præstito de secreto seruando in manibus Infirmariorum iuramento, prædicta facient, atque hi aduertere debent, quod non solùm iuramenti vinculo tenentur seruare secretum, sed etiam in excommunicationem latæ sententiæ, si contrafecerint, incurrent. His peractis, Infirmarij ad capellam reuertentur cum capsula, quam Scrutatores aperient, & schedulas in ea contentas, palam numerabunt, & tot repertas, quot sunt infirmi, ponent sigillatim in patenam, & per patenam simul omnes in calicem. Ne autem nimis in longum protrahatur Scrutinij actio, Infirmarij poterunt proprias schedulas post Decanum conficere, & in calicem ponere, deinde dum cæteri Cardd. Scrut. mittunt agetur, ad infirmos pergere ad accipienda eorum suffragia, eo modo, quo proximè ante dictum est. *Monitio.*

Mixtione schedularum. Quartus actus Scrutinij, est schedularum permixtio, quæ fiet per primum Scrutatorem, calice, in quo ipsæ schedulæ positæ fuerint, patena cooperto, pluries agitato.

Numeratione schedularum. Quintus actus, est numeratio schedularum, quæ palam fiet per vltimum Scrutatorem, capiendo sigillatim vnamquamque schedulam ex calice, eamque ponendo in alium, qui ad hoc paratus sit, calicem vacuum. Quòd si numerus schedularum non respondeat numero Cardd. omnes comburendæ sunt, & iterum, id est secunda vice, ad suffragia statim est deueniendum; Si verò numerus schedularum, numero Cardd. respondeat, prosequendi sunt alij actus Scrutinij.

Publicatione Scrutinij. Sextus actus, est publicatio Scrutinij, quæ per Scrutatores, qui sedent ad mensam ante altare positam, fiet hoc modo: Primus Scrutator accipiet vnam schedulam, eamque inuolutis sigillis explicabit, & viso in ea schedula electi nomine, eam tradet secundo Scrutatori, qui pariter, eodem electi nomine perspecto, eamdem tradet tertio, qui illam alta, & intelligibili voce perleget, vt omnes Cardinales præsentes notare possint suffragium in folio impresso, quod penes se habebunt cum nominibus omnium Cardd. notabit autem iuxta nomen Card. ex schedula recitati. Idem faciendum erit de cæteris schedulis in calice positis, vsque ad vltimam. Quòd si in Scrutinij publicatione, inuenerint Scrutatores duas schedulas ita complicatas, vt ab vno tantùm datæ fuisse appareat, si quidem vnius & idem in vtraque electus fuerit, schedulæ prædictæ habebuntur, & notabuntur pro vno suffragio, si verò diuersi fuerint nominati, neutrum suffragium validum erit, prout in Bulla Gregor. statuitur de illa schedula, in qua plures nominati sunt, Scrutinium tamen neutro casu vitiatur. Cæterum suffragia prædicta, finita scrutinij publicatione, poterunt à Patribus iuxta nomina Cardinalium, qui ea obtinuerunt, in vnam summam redigi, vel in separato folio notari, hoc modo. Reuerendissimus D. Cardinalis A. habet suffragia 20. & Reuerendissimus D. Card. B. habet suffragia 15. & sic de alijs; quod fit, ne Cardinales, cùm opus est, cogantur semper numerare suffragia, quæ iuxta nomina Cardinalium notarunt.

Schedularum in filum insertione. Septimus actus Scrutinij, est schedularum in filum insertio, quæ vt schedulæ ipsæ cautiùs conseruari possint, excogitata fuit. Hæc autem insertio fiet per vltimum Scrutatorem, inserendo schedulam vnamquamque, postquam eam perlegerit, acu cum filo ad hunc effectum parato, in loco vbi est verbum, ELIGO.

Postscrutinio cum actibus. Octauus, & postremus Scrutinij actus, est depositio schedularum seorsum, quæ similiter fiet per vltimum Scrutatorem, qui, finita insertione omnium schedularum in filum, capita fili nodo iunget, & schedulas omnes ita colligatas, in alium calicem vacuum, vel in mensa seorsum ponet.

Accessu. Sequitur tertia, & postrema actio, quæ Postscrutinium appellata fuit, cuius actus, si secuta sit electio per scrutinium, tres tantùm sunt, videlicet, Numeratio schedularum, Recognitio suffragiorum, & schedularum combustio, de quibus inferius suis locis dicetur. Si verò per Scrutinium non sit secuta electio, actus sunt septem, videlicet, Accessus, Sigillorum & signorum apertio, Eorum annotatio, Suffragiorum examen, Suffragiorum scrutinij, vel scrutinij & accessus numeratio, Eorum recognitio, Et schedularum combustio.

Differentiis schedularum Accessus & Scrutinij. Primus itaque actus, est Accessus, qui immediatè post scrutinium, hoc est, post depositas seorsum scrutinij schedulas fiet, nisi forte in scrutinio fuerit creatus Papa; tunc enim nullus fieri debet accessus. In quo quidem accessu eadem omnia seruanda sunt a Cardinalibus, quæ dicta sunt seruari debere in scrutinio peragendo tam in schedularum scriptione, obsignatione, complicatione, delatione, & positione in calicem, quam in earum numeratione, publicatione, notatione suffragiorum, & insertione in filum, ac depositione seorsum; exceptis tamen infrascriptis. Primò quod Cardinales, schedulas pro accessu sumere debent ex disco schedularum accessus. Secundò in schedularum accessus scriptione si Cardinalis nemini velit accedere, debet in media schedulæ parte, loco nominis Cardinalis, qui scribendus esset, si ad eum fieret accessus, scribere, NEMINI. Schedula autem accessus scribi, & obsignari debet cum eisdem sigillis, & signis schedulæ scrutinij, sub pœna nullitatis suffragij ipsius accessus. Tertiò, quòd non potest accessus fieri ad eum Cardinalem, qui in scrutinio saltem vnum suffragium non obtinuerit, neque ad eum, qui ab ipsomet Cardinali fuit in scrutinio nominatus. Quartò, quamuis in accessu non liceat plures nominare, sicut non licet in scrutinio plures eligere, sub pœna nullitatis suffragij, tam in accessu, quàm in scrutinio; nihilominus licebit accedere vni ex pluribus nulliter a se nominatis in scrutinio, dummodo ei ab alio aliquod suffragium, non tamen nulliter, vt præfertur, in ipso scrutinio datum fuerit. Quintò quòd in accessu non præstatur iuramentum, de quo supra, quia in scrutinio fuit iam præstitum per illa verba: (Et quod idem in accessu præstabo.) Sexto denique Infirmarij deferre debent ad infirmos schedulas accessus, & simul etiam vnum folium impressum, in quo sit notatus suffragiorum numerus palam recognitus, quæ quisque Card. in scrutinio nominatim obtinuerit.

Secundus, tertius, & quartus actus Postscrutinij sunt Sigillorum, & Signorum apertio, Eorum annotatio, Suffragiorum examen, qui tunc solùm locum habere possunt, quando secuta est electio per scrutinium & accessum: fieri autem debent hoc modo.

Inspectione, apertione, & notatione, seu annotatione schedularum. Primus Scrutator schedulas accessuum, quos obtinuit electus, in ea parte solùm, quæ signa continet, aperiet, & inspectis diligenter earum sigillis, & signis, apertas, ac in filo, vt erant, insertas; tradet secundo Scrutatori, & secundus, eadem inspectione facta, porriget tertio, qui alta, & intelligibili voce, sigilla & signa prædictarum schedularum enunciabit, & annotabit in latere sinistro folij impressi, ad hunc effectum parati, sub verbis (Sigilla, & Signa Accessuum) quam etiam annotationem facient cæteri Cardin. si voluerint, in simili folio impresso.

Examine suffragiorum. Deinde primus Scrutator, reliquis Scrutatoribus inspicientibus, pro accessuum prædictorum examine capiet schedulas scrutinij, & incipiens ab vno capite fili, in quo insertæ sunt, sigillum primæ eius schedulæ quæret in sigillis accessuum notatis, supra in folio impresso, & si illud in eo non inuenerit, omissa scrutinij schedula, capiet secundam, eiusque sigillum similiter quæret; quòd si etiam non inuenerit, capiet tertiam, & deinde sequentes sigillatim, donec sigillum alicuius earum inueniant; eoque inuento, scrutinij schedulam in ea parte, vbi signa sunt, aperiet, & si nõ inuenerit, signa huius schedulæ concordare cũ signis accessus, schedulam illam omittet, & aliã capiet, sicut

  paulò

rumcumque Abbatissarum*, &c. electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere; ius Abbatissas confirmandi Episcopis attributum censeatur.

vj. An Confessores Monialium ante editam Constitutionem deputari, debeant ab Episcopo examinari, & approbari?

vij. An superiores Regulares similiter ante ipsius Constitutionis publicationem electi, seu deputati, alia indigeant Episcopi approbatione pro Confessionibus sanctimonialium sibi subiectarum audiendis.

viij. An Confessiones, quas audiunt superiores Regulares electi, seu deputati vel confirmati post publicationem, & scientiam tenoris dictæ bullæ, non obtenta Episcopi approbatione, sint nullæ, atque irritæ, necne?

ix. An Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad Confessiones personarum secularium audiendas, censeantur etiam approbati ad audiendas Confessiones Monialium sibi subiectarum.

x. An Regularis ad audiendas Confessiones Monialium vnius Monasterij ab Episcopo approbatus, Confessiones Monialium alterius Monasterij audire possit?

xj. An Confessores Regulares extraordinarij semel ab Episcopo deputati, & approbari ad audiendas Monialium Confessiones pro vna vice infra annum ad præscriptum sacri Concilij Tridentini, possint virtute dictæ approbationis, pluries tanquam Confessores extraordinarij, earundem Confessiones audire absque noua Episcopi licentia?

xij. Cum in eadem Constitutione statutum sit, vt liceat Episcopo ex rationabili causa superiores Regulares admonere, vt amoueant Confessores Monialium, atque Administratores bonorum ad earumdem Monialium Monasteria pertinentium; iisque superioribus id facere detrectantibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Cófessores, & Administratores amouendi quoties, & quando opus esse iudicauerit. An eiusmodi causam Episcopus superioribus Regularibus significare teneatur?

xiij. An eadem Constitutio qua parte supponit Episcopi iurisdictioni Regulares delinquentes circa personas degentes intra septa Monasteriorum Monialium, aut circa clausuram, vel bonorum administrationem eorumdem Monasteriorum, habeat locum in omnibus delictis, an verò solùm in notoriis, & cum scandalo populi?

Subsequuntur declarationes ad supradicta dubia à Congregatione Cardd. S. Concilij Tridentini Interpretum data, & ab isto, & Vrb. VIII. eius successore respectiue approbata.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit, Constitutionem sanct. mem. Gregorij XV. de exemptorum priuilegiis, nequaquam subiicere Regulares exemptos, quibus cura animarum personarum secularium non incumbit, Episcoporum iurisdictioni in his, quæ Sacramentorum administrationem concernunt, nisi cum in Sacramentis personis secularibus administrandis iidem Regulares delinquunt: ac propterea,

AD primum dubium respondit, Episcopis non licere in vim eiusdem Constitutionis visitare Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum secularium, nec loca, vbi in iisdem Ecclesiis asseruatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel vbi Confessiones personarum secularium audiuntur.

Ad ij. Hac in parte Constitutionem nihil noui iuris induxisse, nec vllam nouam auctoritatem Episcopis in Regulares attribuisse: Ideoque in vim ipsius Constitutionis non posse Episcopos Regularibus præscribere, vt certis tantùm in locis, ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiant, vel alias illorum priuilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari. Quòd si aliundè Episcopis huiusmodi facultas competat, illam non fuisse ab eadem Constitutione sublatam.

Ad iij. Censuit huiusmodi facultatem non intelligi tributam Episcopis in personas nullius diœcesis.

Ad iiij. Non competere.

Ad v. Ius confirmandi Abbatissas minimè fuisse Episcopis per Constitutionem attributum.

Ad vj. Confessores quidem extraordinarios Monialium nullatenus posse post Constitutionem illarum Confessiones audire, nisi priùs ab Episcopo diœcesano idonei iudicentur, & approbentur. Ordinarios verò Confessores ante Constitutionis publicationem deputatos posse, durante triennio ab eorum deputatione inchoando, pergere in Confessionibus Sanctimonialium audiendis absque alio examine, & approbatione Episcopi. Quòd si contingat, vt illorum facultas à Sede Apostolica vltra triennium prorogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari, & approbari.

Ad vij. Superiores Regulares electos, seu deputatos ante ipsius Constitutionis publicationem, quibus alioquin facultas competat audiendi Confessiones Monialium sibi subiectarum, posse, durante eorum officio, pergere sine alia Episcopi approbatione in Confessionibus audiendis illarum tantùm, quæ sponte, ac proprio motu id ab eis petierint. At verò eos, qui post Constitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officiis, seu dignitatibus, expleto iam tempore à Constitutionibus cuiusque Ordinis, vel aliàs legitimè præfinito, ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquam posse Sanctimonialium Confessiones audire, nisi prius à diœcesano Episcopo idonei iudicati, atque approbati fuerint.

Ad viij. Confessiones huiusmodi nullas atque irritas esse.

Ad ix. Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad Confessiones personarum secularium audiendas, nequaquam censeri approbatos ad audiendas Confessiones Monialium sibi subiectarum, sed egere quoad hoc speciali Episcopi approbatione.

Ad x. Regularem ad audiendas Confessiones Monialium vnius Monasterij ab Episcopo approbatum, minimè posse audire Confessiones Monialium alterius Monasterij.

Ad xj. Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium Confessiones pro vna vice audiendas, haud posse pluries in vim approbationis eiusmodi illarum Confessiones audire: sed ab Episcopo toties esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit.

Ad xij. Non teneri eiusmodi causam significare Superioribus Regularibus; sed hoc relinqui arbitrio, & prudentiæ Episcoporum, quorum conscientiam Sacra Congregatio seriò onerauit, ne facultate sibi hac in parte attributa quoquo modo abutantur, eius rei in districto Dei iudicio rationem reddituri.

Ad xiij. Constitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notoriis tantum, & cum populi scandalo.

Quæ Sacræ Congregationis responsa ad se relata fel. record. Gregor. XV. & S.D.N. Vrbanus VIII. in omnibus approbarunt.

A. Card. Caëtanus,

Prosper Fagnanus S.Congr. Sec.

Subsequuntur, alia duo Dubia, ab eadem Congregatione declarata, & à Sanctiss. D.N. approbata.

AN Regularis absque legitima licentia accedens ad Monasterium Monialium Regularibus subiectarum, ibique in loco colloquiis destinato cum Moniali colloquens, è diœcesano Episcopo, tanquam Sedis Apostolicæ delegato, coërceri, & puniri possit? Dub.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit, Posse. Quam Congregationis sententiam Sanctissimus Dominus Noster Vrbanus VIII. ad se relatam approbauit. Resolutio d. Dub.

AN liceat Episcopo in vim Constitutionis sanct. mem. Greg. XV. de exemptorum priuilegiis, punire Regulares, qui ad Abbatissæ electionem procedunt ante tempus ipsi Episcopo significatum, aut die electionis eidem nullatenus prænunciata? Dub.

Sacra

Declaratio d. Dub.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum respondit. Regulares ex eadem Constitutione ita demum teneri Episcopo significare diem electionis Abbatissæ, eumque vsque ad præfinitum tempus expectare, si antea ipse expresse declarauerit, se vti velle facultate sibi hac in parte attributa, Abbatissarumque electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere. Post eam verò declarationem licere Episcopo animaduertere in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die electionis eidem non prænunciata, ad Abbatissæ electionem procedunt.

Cos. Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secr.

XIX. Approbatio Cæremonialis continentis vsus electionis summi Romani Pontificis seriò obseruandi, & nullo pacto immutandi.

Plenissimam dispositionem fecisse hunc met Pont. de huiusmodi electione vide sup. in sua const. 13. Æterni. pro cuius obseruantia postea editum fuit Cæremoniale, cuius tenorem habes hic insertum.

Nouissimè autem tam Constitutionem de Electione, quam huiusmodi Cæremoniale approbauit, & confirmauit S.D.N. Vrbanus VIII. vt inf. in Const. 45. Ad Romani.

Edita An. D. 1621.

GREGORIVS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Causa huius Const.

DEcet Romanum Pontificem, quæ ad Ecclesiæ Catholicæ felix regimen, salubriter à se statuuntur, vt quàm facillimè obseruentur, Pastorali sollicitudine prouidere, & ea, per quæ à se decreta debitum sortiuntur effectum, stabilire. Siquidem postquàm nouam Constitutionem de Romani Pontificis electione, ob causas in ea expressas, diuina aspirante gratia edidimus, ne eius vsus, & obseruantia, veteri Rituali Ecclesiæ Romanæ ferè inutili ob eamdem Constitutionem reddito, proprij Cæremonialis directione destitueretur, nouum, prout sequitur, confici mandauimus. Quod cum post nonnullorum S. R. E. Cardinalium, quibus negotium commisimus, diligens, vt res postulat, adhibitum examen, confectum fuerit, & à Nobis approbatum; vt illud cum omnibus, & singulis in eo contentis, inuiolabiliter obseruetur, ex Nostri Pastoralis Officij debito, prouidendum censuimus. Tenor autem illius est, qui sequitur.

CÆREMONIALE.

De exequiis Romani Pontificis.

ROmano Pontifice vita functo, Cardinales, præstito in prima Congregatione iuramento de obseruanda Constitutione Gregorij Papæ XV. de reformatione conclauis, vnà cum aliis Constitutionibus, quæ legi, & iurari in ea hactenus consueuerunt, exequias pro eius anima, iuxta ritum hucusque obseruatum, per nouem continuos dies facere debent, nisi fortè in illis nouem diebus aliquod festum ex præcipuis, & magnis incideret, propter cuius obseruantiam, exequiis intermitti debere Cardinalibus videretur; hoc enim casu in numero quidem nouem dierum exequiarum intermissarum dies computantur: verùm impensa quæ in omissis exequiis facienda esset, in pauperes Christi, iuxta Pij IV. Constitutionem distribuenda est.

Impensis exequiarum.

Qua etiam Constitutione, vt exequiarum impensis, quæ iam in immensum excreuerant, modus, & finis aliquis esset, cautum est, ne impensæ illorum nouem dierum, decem ducatorum millium summam, computatis omnibus, præter regalia Populo Romano præstari solita, excederent, & vt earum impensarum distributio iustè fieret, tribus ex antiquioribus Cardinalibus, vni scilicet ex quolibet Ordine, ac S. R. E. Camerario, commissa fuit.

Missa Spiritus sancti in Basilica S. Petri.

Exequiis defuncti Pontificis completis, & interim conclaui opportuno præparato, Cardinales in Basilica S. Petri, aut alibi pro temporis, & loci opportunitate conueniunt, vbi per Decanum sacri Collegij, vel eo impedito, per alium ex antiquioribus Cardinalibus, Missa de Spiritu sancto celebratur, & in fine per aliquem Prælatum, aut alium virum doctum habetur oratio, in qua monentur, vt sepositis omnibus priuatis affectibus, solum Deum præ oculis habentes, Sanctæ Romanæ, & vniuersali Ecclesiæ de Pastore sufficienti, & idoneo prouidere, omni qua possunt breuitate, & diligentia curent, ad Apostolicarum Constitutionum, & sacrorum Conciliorum præscriptum.

Ingressus Conclau.

Re diuina peracta, clericus cæremoniarum capit Crucem Papalem, & procedit, quem Cardinales sequuntur, Episcopi primùm, deinde Presbyteri, postremò Diaconi cum suis cappis violaceis. Crucem præcedunt familiares Cardinalium, & immediatè Cantores (Hymnum, Veni Creator Spiritus, cantantes) post Cardinales sequuntur Prælati, atque ita processionaliter procedentes, conclaue ingrediuntur, & cum ad capellam peruenerint, Cardinalium Decanus apud Altare dicit orationem (Deus qui corda fidelium) qua finita leguntur, & iurantur per Cardinales Constitutiones de Romani Pontificis electione, & vnà cum eis Constitutio nouissima Gregorij XV. Deinde Cardinales post sermonem habitum per Decanum, quo eos conuenientibus verbis ad electionis negotium ritè, & rectè peragendum hortatur, ad cellas sorte inter eos iuxta Const. Pij IV. distributas, diuertunt, & post prandium omnes rursus simul congregantur, officiales conclauis, & alij præstant Sacro Collegio iuramenta consueta.

Hora claud. Conc.

Cardinales autem ingressi conclaue non exeant, vespere reuersuri, sed in ipso omninò permaneant. Ipsumque conclaue, post ter iussu Cardinalis Decani personatam campanulam, videlicet prima vice circa primam horam noctis, secunda circa secundam, & tertia circa tertiam, exclusis omnibus, qui in conclaui remanere non debent, intus, & extra claudatur, & claues Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, ac Magistro cæremoniarum, & Præfatis custodibus conclauis iuxta solitum assignentur.

Conclauistis.

Deinde accensis funalibus, tres Cardinales capita ordinum, & Camerarius vnà cum Magistro cæremoniarum latebras, & angulos omnes conclauis diligenter perquirunt, ne quis ex iis, qui esse in conclaui prohibentur, intus remanserit. In conclaui autem esse possunt familiares Cardinalium, & alij officiales, & ministri conclauis, qui in Constitutione Pij IV. recensentur, quibus adduntur duo alij, vnus famulus pro Magistris cæremoniarum, & alius pro Secretario sacri Collegij, hac tamen conditione adiecta, vt famulus Magistrorum cæremoniarum, actu vni ex illis inseruiat, & per sex menses ante fuerit eius continuus commensalis, quæ conditio in famulo secretarij similiter exigitur, omnium autem istorum conclauistarum, post prandium diei sequentis fit recognitio, ne quis inter illos fortè esset ex iis, qui in conclaui esse non possunt, quæ recognitio vt certius fiat, iubentur conclauistæ omnes intrare capellam, & postea sigillatim recensentur.

Colloquiis, litteris, cibis, & vestibus.

Clauso conclaui, seruari debent omnia, quæ de colloquiis, literis, & cibis, & quæ de non ingredientibus Cardinalibus, aut iisdem, aut eorum familiaribus postquam ingressi sunt, exeuntibus, in Constitutione Pij IV. sancita sunt. Quod verò attinet ad vestes, non solum cum ad electionem Cardinales procedunt, croceis vti debent, sed iuxta vetus cæremoniale, cum aliquid collegialiter agendum est.

Capit. ante elect. & de voce aliqua Cardinalis.

Porrò capitula, quæ ante electionem fieri solent à singulis Cardinalibus subscribenda, etiam ad fauorem conclauistarum fieri poterunt, vel ante ingressum conclauis, vel post ingressum, dummodo per ea non retardetur, aut differatur ingressus, vel electio. Quoniam autem iuxta Constitutionem Pij IV. Cardinales, qui saltem in ordine Diaconatus constituti non sunt, ad electionem Romani Pontificis non admittuntur, inspiciendum

erit

erit antequàm ad electionis negotium procedatur, an aliqui ex Cardinalibus præsentibus ordine prędicto careant: nam si careant, à suffragio ferendo excludendi erunt, nisi priuilegio Pontificio muniti sint. De Cardinali autem, cui ante mortem Pontificis, os fuit clausum, aliquando dubitatum est, verùm à Pio V. fuit hæc dubitatio sopita per eius decretum editum 26. Ianuarij 1571. quo declarauit huiusmodi oris clausuram cæremoniam quamdam esse ea de causa introductam, vt Cardinales, antequam in Consistoriis, & Congregationibus suffragium ferant, de modestià, quæ ab ipsis in his, & aliis actibus adhiberi debet, quodammodo admoneantur, non autem pertinere ad præcipuam Cardinalium facultatem, quæ circa summi Pontificis electionem versatur, quæ declaratio Pij V. semper hucusque obseruata fuit

Modo præcauendi nullitates electionis ab executoribus Constit. Gregorianæ.

Quoniam autẽ ex Gregoriana Constitutione, ad actum electionis sub pœna nullitatis deuenire non possunt Patres, nisi clauso conclaui: tres Cardinales, & Camerarius eiusdem Constitutionis executores deputati prouidebunt, vt statim post clausum conclaue, diligens per aliquos fiat inquisitio super ipsa clausura, eaque in effectu reperta, curabunt, vt de ea publicum fiat documentum per Magistrum cęremoniarum rogandum, & post huiusmodi documentum, etiamsi conclaue in totum, vel pro parte de facto apertum fuisse reperiatur, semper tamen clausum, & pro clauso censeri, & haberi debet ad effectum validitatis electionis, donec de consensu duarum partium Cardinalium præsentium, per secreta suffragia apertum esse declaretur. Hæc tamen declaratio, electioni, quæ ante ipsam facta fuerit nullatenus præiudicare debet, neque ob ipsam declarationem, præcedens electio impugnari potest.

Forma electionis.

Manè sequenti post clausum præcedenti nocte conclaue, post solitum campanulæ sonum conueniunt Cardinales in eo præsentes, qui infirmitate non sunt impediti, ad Capellam Paulinam, & ibi celebrata consueta Missa, & facta Cardinalium communione, statim ad negotium electionis procedere debent, quod quidem hodie ex Greg. Constitutione, vno tantùm ex tribus modis, siue formis peragendum est, alioquin electio, nullitatis vitio subiacet.

Prima forma eligen. Papam per inspirationem.

Primus modus est, qui quasi per inspirationem vocatur, quando scilicet omnes Cardinales, quasi afflati Spiritu Sancto, aliquem vnanimiter, & viua voce Summum Pontificem proclamant; circa quem modum, ex Constitutione Gregoriana, infrascripta notari possunt.

Primùm, hæc forma electionis practicari potest solùm in conclaui, & eo clauso. Secundo, debet fieri electio secundum hanc formam ab omnibus, & singulis Cardinalibus in conclaui præsentibus. Tertiò, communiter, & nemine eorum dissentiente. Quartò, nullo præcedente de persona tractatu, & per verbum (eligo) intelligibili voce prolatum, aut scripto expressum, si voce non possit proferri: exemplum autem huius potest esse huiusmodi. Si aliquis Patrum, clauso conclaui, nullo, vt præfertur præcedente speciali tractatu, diceret, Reuerendissimi Domini, perspecta singulari virtute, & probitate Reuerendissimi D.M. iudicarem illum eligendum esse in summum Pontificem, & ex nunc ego ipsum eligo in Papam. Deinde hoc audito, si cæteri Patres, nemine excepto, sequentes primi sententiam, eodem verbo (eligo) intelligibili voce prolato, aut si non potest, in scriptis expresso, eumdem N. de quo nullus specialis tractatus præcessit, communiter eligerent, ipse N. esset canonice electus, & verus Papa secundum hanc electionis formam, quæ dicitur per inspirationem.

Secunda forma electionis per compromissum.

Secundus modus est per compromissum, quando scilicet Cardinales ad electionem per hanc formam, seu viam procedere volentes, committerent aliquibus ex Patribus eligendi potestatem, vt vice omnium, Ecclesiæ Catholicæ prouideant de pastore, cuius formæ praxis potest esse huiusmodi. Primò omnes, & singuli Cardinales in conclaui præsentes, nemine eorum dissentiente, in aliquos ex Patribus compromissum faciunt, exempli gratia in hanc formam. In nomine Domini Amen. Anno ab eiusdem, &c. Mense, &c. Die, &c. Nos Episcopi, Presbyteri, & Diaconi S.R.E. Cardinales omnes, & singuli in conclaui existentes, videlicet N.N. (& sigillatim omnes nominentur Cardinales) elegimus, & eligimus per viam procedere compromissi, & vnanimiter, & concorditer, nemine discrepante, elegimus compromissarios N. N. & N. Cardinales, &c. quibus damus plenariam facultatem, & potestatem prouidendi S.R.E. de Pastore, sub hac forma videlicet (Hic optimum erit, vt Cardinales compromittentes exprimant modum, & formam, secundum quam compromissarij debebunt eligere, & secundum quam electus debet censeri verus, & legitimus Papa, vtputa, si electi sint tres compromissarij, declarandum est, an ad hoc, vt electio sit valida, priùs proponere debeant sacro Collegio personam, vel personas ab ipsis nominandam, vel nominandas ad Pontificatum, an verò absolutè debeant electionem peragere; an omnes tres debeant conuenire in vnam personam; an vero sufficiat, quod duo in vnam concordent, & an debeant nominare aliquem de Collegio, vel etiam aliquem extra Collegium, & alia his similia.) His autem, vel aliis similibus expressis, addi compromisso solet tempus, ad quod vsque volunt Cardinales, potestatem compromissarios habere eligendi, & postea subiunguntur hæc verba. Et promittimus Nos illum pro Romano Pontifice habituros, quem DD. compromissarij secundùm formam prædictam duxerint eligendum, vel alia ad formam compromissariis præscriptam accommodata.

Secundò, completo huiusmodi mandato, compromissarij ad partem in aliquo loco separato se conferunt, & de electione facienda tractant, & solet inter eos præmitti protestatio, quòd per quamcumque prolationem verborum, suum dare consensum non intelligunt, nisi in scriptis illum expresse ponant. Et hæc protestatio videtur necessaria inter compromissarios, vt verbis humanis, & reuerentialibus inter se sine præiudicio vti possint.

Tertiò, facta per compromissarios electione secundùm formam eis præscriptam, & seruatis iis, quæ Gregorius XV. in sua Constitutione iussit, electus per huiusmodi viam compromissi, est canonicus, & verus Papa.

Tertia forma eligen. per simplex Scrutinium, vel cum accessu.

Tertius modus, seu forma electionis Romani Pontificis est, quæ vocatur per Scrutinium, vel per Scrutinium, & Accessum, cuius formæ ritus secundum Gregorianam Constitutionem, quæ vult non solùm Scrutinium fieri secretum, sed etiam Accessum, continet tres actiones, alteram, quæ Antescrutiniom, alteram, quæ Scrutinium, & tertiam, quæ Postscrutinium appellari potest.

Antescrutinij actus sunt quinque, videlicet Præparatio Schedularum Scrutinij & Accessus, Extractio Scrutatorum pro votis infirmorum per sortem, Scriptio schedularum Scrutinij, Earum complicatio & obsignatio.

Forma schedularum Scrutinij.

Schedularum præparatio ad Magistros cæremoniarum pertinet, qui eas impressas, vbi fieri poterit, alioquin vnius manu scriptas secundum formam inferius describendam accipient, tam pro Scrutinio, quam pro Accessu, & ponent in duobus discis vulgò (bacili) nuncupatis, quos in mensa ante Altare collocabunt, vt inde possint Cardinales, cum opus fuerit, schedulas sumere.

Forma autem Schedulæ Scrutinij quoad eius figuram attinet, erit altera parte longior, hoc est plus longa, quàm lata; longitudo eius erit ferè palmi, latitudo autem dimidij palmi. Quo verò ad contenta in ea, in anteriori eius parte, quæ breuitatis gratia facies nominari potest, tria continere debet; Primò in superiori parte secundùm eius latitudinem, duo hæc verba (Ego Card.) cum tanta ab inuicem distantia, vt inter ipsa, nomen proprium Cardinalis eligentis scribi possit, & paulò inferiùs duos circulos paruos, ad loca sigillorum indicanda.

Secundò, in medio continere debet hæc verba.
Eligo in summum Pontificem Reuerendiss. D. Cardinalem.

Forma schedulæ Accessus.

Tertiò in parte inferiori alios duos paruos circulos, ad loca sigillorum similiter demonstranda Forma verò Schedulæ Accessus, eadem prorsus est, quæ Scrutinij, nisi quod in medio eius, loco verborum (Eligo in summum Pontificem Reuerendiss. D. meum Card.) ponuntur hæc verba (Accedo Reuerendiss. D. meo D. Cardinali.) Verùm faciliùs, quæ dicta sunt, percipientur ex infrascriptis figuris, & exemplis.

EXEM

EXEMPLVM FACIEI
SCHEDVLÆ SCRVTINII.

Ego *Card.*

Eligo in Summum Pontificem
R. D. meum D. Cardin.

EXEMPLVM FACIEI
SCHEDVLÆ ACCESSVS.

Ego *Card.*

Accedo Reuerendiss. D. meo
Ego Card. D.

In exteriori autem parte schedularum tam Scrutinij, quàm Accessus, quæ tergum nominari potest, duo sunt imprimendi limbi ex illis, quos ad ornatum librorum impressores adhibent, & vulgari vocabulo, *Fregi.* nuncupant, quorum primum circa sui medium continet hoc verbum, *Nomen*, impressum secundùm longitudinem ipsius limbi; alterum verò continet hoc verbum, *Signa*, similiter impressum, vt præcedens. Hi autem limbi excogitati sunt ad obscurandum diaphanum paginarum, ne scilicet ad lumen, nomina, & signa eligentium conspici possint, vbi verò impressoris copia non fuerit, limborum defectus, lineis suppleri poterit. Sed hæc fient clariora per infrapositam figuram tergi schedularum Scrutinij, & Accessus.

EXEMPLVM TERGI
SCHEDVLARVM SCRVTINII, & Acceſſus.

Nomen.
(:) (:) (:)
Signa.

De Scrutatoribus, & Infirmariis.

Secundus actus Anteſcrutinij eſt extractio Scrutatorum, & Deputatorum pro votis infirmorum; quæ extractio antequàm ad Scrutinium procedatur, ſorte facienda eſt, hoc modo. In vno ſacculo, aut vaſe, publicè ponantur tot ſchedulæ, vel ſi magis placet, ſphærulæ ligneæ palàm numeratæ, quot ſunt Cardinales præſentes in Conclaui, cum eorum nominibus: deinde per vltimum Diaconum extrahantur primò Scrutatores tres, & poſtea tres Deputati pro votis infirmorum, qui breuitatis gratia Infirmarij appellari poſſunt, de quorum omnium officio inferius ſuo loco ſcribetur. Quòd ſi in extractione Scrutatorum, & Infirmariorum, ac etiam Recognitorum, de quibus ſuo loco dicetur, extracti fuerint Cardinales, qui ob infirmitatem, aliudve impedimentum muneribus prædictis ſatisfacere non poſſint, alij non impediti, loco illorum extrahantur. Peracta verò extractione, ſchedulæ, ſeu ſpherulæ eorum, qui extracti fuerunt in ſacculum, ſeu in vas iterum coniiciantur.

Tertius actus Anteſcrutinij, eſt ſchedularum Scrutinij ſcriptio, quæ fiet hoc modo. Ad duas, vel plures paruas menſas, quæ erunt cum attramento, & calamis paratæ in loco capellæ apto, vt qui ſcribunt conſpici poſſint, qui verò ſcribitur, non poſſit, accedent Cardinales per ordinem, incipiendo à Decano, & ibi ſedentes in ſcabellis paratis, ſchedulam quiſque ſuam acceptam priùs ex diſco, ſcribet hoc modo. Primò in prima parte in ſpatio inter verba (Ego Card.) ſcribet proprium nomen; deinde in ſecunda parte, nomen illius, quem eligit, charactere tamen, quantùm fieri poteſt, alterato, vt manus ſcribentis cognoſci non poſſit; & caueat, ne plures in ſchedula ſcribat, quia ſuffragium iuxta Gregorianam conſtitutionem eſſet nullum. In tertia verò parte ſigna, hoc eſt numerum aliquem, & dictum aliquod Scripturæ, ſeu verbum, aut aliquid huiuſmodi; vt in exemplo, pro faciliori intelligentia oculis ſubiecto, videre eſt.

EXEMPLVM SCHEDVLÆ SCRVTINII SCRIPTÆ.

Ego Bonifacius Cardin. Caetanus.

Eligo in Summum Pontificem R. D. meum Card. Baronium.

18. *Gloria in excelsis.*

	Ego Robert. Cardin. Bellarminus.	
	Eligo in Summum Pontificem ℞. *D. meum Card. Baronium.*	
	18. *Gloria in excelsis.*	

Infirmis. per vltimum Scrutatorem erga eos Cardinales, qui in Capella præsentes, ob valetudinem ad altare pergere non poterunt: Si verò aliqui Cardinales infirmi sint in suis cellis, tres Cardd. Infirmarij, vt supra extracti, ad eos accedent cum capsula altitudine vnius palmi, in cuius superiori parte sit rima, seu foramen, eius magnitudinis, vt per illud schedula complicata possit per suam latitudinem intus capsulam transmitti; quam capsulam, antequam Scrutatores Infirmarijs tradant, palam aperient, vt ceteri Cardinales possint eam inanem, & vacuam conspicere, deinde claudent, & clauem ponent super altare: deinde Infirmarij cum capsula clausa, & cum paruo disco tot schedulas continente, quot sunt infirmi Cardinales, ad vnumquemque eorum accedent; & infirmi acceptas ex disco schedulas, secretè scribent, obsignabunt, & complicabunt, & præstito iam dicto iuramento, in capsulam per rimam mittent; quòd si infirmi scribere non possint, alij eorum arbitrio deligendi, præstito de secreto seruando in manibus Infirmariorum iuramento, prædicta facient, atque illi aduertere debent, quòd non solùm iuramenti vinculo tenentur seruare secretum, sed etiam in excommunicationem latæ sententiæ, si contrafecerint, incurrent. His peractis, Infirmarij ad capellam reuertentur cum capsula, quam Scrutatores aperient, & schedulas in ea contentas, palam numerabunt, & tot repertas, quot sunt infirmi, ponent sigillatim in patenam, & per patenam simul omnes in calicem. Ne autem nimis in longum protrahatur Scrutinij actio, Infirmarij poterunt *Monitione.* proprias schedulas post Decanum conficere, & in calicem ponere, deinde dum ceteri Cardd. Scrutinium agunt, ad infirmos pergere ad accipienda eorum suffragia, eo modo, qui proximè ante dictum est.

Mixtione schedularum. Quartus actus Scrutinij, est schedularum permixtio, quæ fiet per primum Scrutatorem, calice, in quo ipsæ schedulæ positæ fuerunt, patena cooperto, pluries agitato.

Numeratione schedularum. Quintus actus, est numeratio schedularum, quæ palam fiet per vltimum Scrutatorem, capiendo sigillatim vnamquamque schedulam ex calice, eamque ponendo in alium, qui ad hoc paratus sit, calicem vacuum. Quòd si numerus schedularum non respondeat numero Cardd. omnes comburendæ sunt, & iterum, id est secunda vice, ad suffragia statim est deueniendum; Si verò numerus schedularum, numero Cardd. respondeat, prosequendi sunt alij actus Scrutinij.

Publicatione Scrutinij. Sextus actus, est publicatio Scrutinij, quæ per Scrutatores, qui sedent ad mensam ante altare positam, fiet hoc modo: Primus Scrutator accipiet vnam schedulam, eamque inspectis sigillis explicabit, & viso in ea schedula electi nomine, eam tradet secundo Scrutatori, qui pariter, eodem electi nomine perspecto, eandem tradet tertio, qui illam alta, & intelligibili voce perleget, vt omnes Cardinales præsentes notare possint suffragium in folio impresso, quod penes se habebunt cum nominibus omnium Cardd. notabit autem iuxta nomen Card. ex schedula recitati. Idem faciendum erit de ceteris schedulis in calice positis, vsque ad vltimam. Quòd si in Scrutinij publicatione, inueniant Scrutatores duas schedulas ita complicatas, vt ab vno tantùm datas fuisse appareat, si quidem vnus & idem in vtraque electus fuerit, schedulæ prædictæ habebuntur, & notabuntur pro vno suffragio, si verò diuersi fuerint nominati, neutrum suffragium validum erit, prout in Bulla Gregoriana statuitur de illa schedula, in qua plures nominati sunt, Scrutinium tamen neutro casu vitiatur. Ceterùm suffragia prædicta, finita scrutinij publicatione, poterunt à Patribus iuxta nomina Cardinalium, qui ea obtinuerunt, in vnam summam redigi, vel in separato folio notari, hoc modo. Reuerendissimus D. Cardinalis A. habet suffragia 20. & Reuerendissimus D. Card. B. habet suffragia 15. & sic de alijs; quod fit, ne Cardinales, cùm opus est, cogantur semper numerare suffragia, quæ iuxta nomina Cardinalium notarunt.

Schedularum in filum insertione. Septimus actus Scrutinij, est schedularum in filum insertio, quæ vt schedulæ ipsæ cautiùs conseruari possint, excogitata fuit. Hæc autẽ insertio fiet per vltimum Scrutatorem, inserendo schedulam vnamquamque, postquam eam perlegerit, acu cum filo ad hunc effectum parato, in loco vbi est verbum, ELIGO.

Postscrutinio Octauo actibus. Octauus, & postremus Scrutinij actus, est depositio schedularum seorsum, quæ similiter fiet per vltimum Scrutatorem, qui, finita insertione omnium schedularum in filum, capita fili nodo iunget, & schedulas omnes ita colligatas, in alium calicem vacuum, vel in mensa seorsum ponet.

Accessu. Sequitur tertia, & postrema actio, quæ Postscrutinium appellata fuit, cuius actus, si secuta sit electio per scrutinium, tres tantùm sunt, videlicet, Numeratio schedularum, Recognitio suffragiorum, & schedularum combustio, de quibus inferius suis locis dicetur. Si verò per Scrutinium non sit secuta electio, actus sunt septem, videlicet, Accessus, Sigillorum & signorum apertio, Eorum annotatio, Suffragiorum examen, Suffragiorum scrutinij, vel scrutinij & accessus numeratio, Eorum recognitio, Et schedularum combustio.

Differentiis schedularum Accessus & Scrutinij. Primus itaque actus, est Accessus, qui immediatè post scrutinium, hoc est, post depositas seorsum scrutinij schedulas fiet, nisi forte in scrutinio fuerit creatus Papa; tunc enim nullus fieri debet accessus. In quo quidem accessu eadem omnia seruanda sunt a Cardinalibus, quæ dicta sunt seruari debere in scrutinio peragendo tam in schedularum scriptione, obsignatione, complicatione, delatione, & positione in calicem, quàm in earum numeratione, publicatione; notatione suffragiorum, & insertione in filum, ac depositione seorsum; exceptis tamen infrascriptis. Primò quòd Cardinales, schedulas pro accessu sumere debent ex disco schedularum accessus. Secundò in schedularum accessus scriptione si Cardinalis nemini velit accedere, debet in media schedulæ parte, loco nominis Cardinalis, qui scribendus esset, si ad eum fieret accessus, scribere, NEMINI. Schedula autem accessus scribi, & obsignari debet cum eisdem sigillis, & signis schedulæ scrutinij, sub pœna nullitatis suffragij ipsius accessus. Tertiò, quòd non potest accessus fieri ad eum Cardinalem, qui in scrutinio saltem vnum suffragium non obtinuerit, neque ad eum, qui ab ipsomet Cardinali fuit in scrutinio nominatus. Quartò, quamuis in accessu non liceat plures nominare, sicut non licet in scrutinio plures eligere, sub pœna nullitatis suffragij, tã in accessu, quam in scrutinio; nihilominus licebit accedere vni ex pluribus nulliter a se nominatis in scrutinio, dummodo ei ab alio aliquod suffragium, non tamen nulliter, vt præfertur, in ipso scrutinio datum fuerit. Quintò quòd in accessu non præstatur iuramentum, de quo supra, quia in scrutinio fuit iam præstitum per illa verba: (Et quod idem in accessu præstabo.) Sexto denique Infirmarij deferre debent ad infirmos schedulas accessus, & simul etiam vnum folium impressum, in quo sit notatus suffragiorum numerus palam recognitus, quæ quisque Card. in scrutinio nominatus obtinuerit.

Secundus, tertius, & quartus actus Postscrutinij sunt Sigillorum, & Signorum apertio, Eorum annotatio, Suffragiorum examen, qui tunc solùm locum habere possunt, quando secuta est electio per scrutinium & accessum: fieri autem debent hoc modo.

Inspectione, apertione, & notatione seu annotatione schedularum. Primus Scrutator schedulas accessuum, quos obtinuit electus, in ea parte solum, quæ signa continet, aperiet, & inspectis diligenter earum sigillis, & signis, apertas, ac in filo, vt erant, insertas, tradet secundo Scrutatori, & secundus, eadem inspectione facta, porriget tertio, qui alta, & intelligibili voce, sigilla & signa prædictarum schedularum enunciabit, & annotabit in latere sinistro folij impressi, ad hunc effectum parati, sub verbis (Sigilla, & Signa Accessuum) quam etiam annotationem facient ceteri Cardin. si voluerint, in simili folio impresso.

Examine suffragiorum. Deinde primus Scrutator, reliquis Scrutatoribus inspicientibus, pro accessuum prædictorum examine capiet schedulas scrutinij, & incipiens ab vno capite fili, in quo insertæ sunt, sigillum primæ eius schedulæ quæret in sigillis accessuum notatis, supra in folio impresso, & si illud in eo non inuenerit, omissa scrutinij schedula, capiet secundã, eiusque sigillum similiter quæret; quòd si etiam non inuenerit, capiet tertiam, & deinde sequentes sigillatim, donec sigillum alicuius earum inueniant; eoque inuento, scrutinij schedulã in ea parte, vbi signa sũt, aperiet, & si nõ inuenerit, signa huius schedulæ concordare cũ signis accessus, schedulam illam omittet, & aliã capiet, sicut

paulò ante de schedulis non concordantibus in sigillo dictum est, si verò inuenerit signa concordare, ostendet illa secundo & tertio Scrutatoribus, qui vnà cum ipsis, post diligens examen super identitate sigillorum, & signorum ambarum schedularum, scrutinij scilicet, & accessus, inspiciet, an idem, vel diuersi in vtraque schedula sint nominati, & si idem nominatus sit, suffragium accessus nullum censebitur; si verò diuersi nominati sint, suffragium accessus pro valido habebitur, & hoc casu, tertius Scrutator sigillum, & signa schedulæ scrutinij, ac etiam nomen electi, qui in ea continetur, alta, & intelligibili voce enunciabit, & annotabit in latere dextero prædicti folij impressi, sub verbis (Signa scrutinij respondentia accessibus) notabit autem ea, ex adductio accessus concordantis in sigillo, & signis; quam annotationem cæteri quoque Cardinales, si voluerint, in simili folio impresso facient.

Sed huiusmodi actus, qui explicatione difficiliores sunt, quam operatione, exemplo melius percipientur.

EXEMPLVM

Folij impressi, in quo Accessus, & Scrutinij Sigilla, ac Signa concordantia annotantur.

	Sigilla, & Signa Accessuum	*Sigilla, & Signa Scrutinij, accessibus respondentium*	*Cardinales nominati, in scrutinio.*
Litera Alphabeti indicant Sigillum.	A C D. 41. Deus.	B R F. 32. Bonitas.	Card. S. Eusebij.
	B R F 32. Bonitas.	R G I. 50. Beatitudo.	Card. S. Sixti.
	R G I. 50. Beatitudo.		
	N S P. 26. Gloria.		

Monitio ad Scrutatores.

Quòd si fortasse in ista inquisitione contingat, duas, vel plures schedulas Scrutinij reperiri cum eisdem sigillis, & signis alicuius schedulæ accessus, tunc si in earum aliqua electus nominatus fuerit, in alia verò alius, primus Scrutator, reliquis Scrutatoribus similiter inspicientibus, Scrutinij schedulas huiusmodi, & schedulam accessus, in ea etiam parte, in qua est nomen eligentis, & accedentis aperiet, & constare possit secundum Gregorianam Constitutionem, de validitate, vel inualiditate accessus; si verò in aliqua huiusmodi schedularum Scrutinij concordantium cum accessu, non sit nominatus electus, debent ex schedulæ, omitti, & ad subsequentia procedendum erit.

De numeratione suffragiorum.

Quintus actus Postscrutinij, est numeratio suffragiorum, vel Scrutinij solius, vel Scrutinij & accessus, quæ fiet per Scrutatores semper, siue sit electio, siue non, & si quidem secuta non sit electio, vt scitur, quòd in eo Scrutinio, vel Scrutinio & accessu, non habetur Papa: si verò secuta sit, vt constet de canonica Pontificis electione, fiet autem hæc numeratio suffragiorum hoc modo. Scrutatores in vnam summam redigent suffragia, quæ quilibet nominatus in Pontificem obtinuit, siue in Scrutinio solo, siue in Scrutinio & accessu simul, & si inuenerint, nullum ex nominatis ad duas tertias partes suffragiorum peruenisse, non habetur Papa in illo Scrutinio, siue Scrutinio & accessu; Si verò inuenerint aliquem ex nominatis, duas tantum partes suffragiorum obtinuisse, aperient electi schedulam, etiam in parte, in qua est nomen eligentis; & si quidem ex ea apparuerit, electum alij suffragatum fuisse, electio eius erit canonica; si verò constiterit, sibi suffragium dedisse, eius electio ex dispositione Gregorianæ Constitutionis nulla erit, ob defectum vnius suffragij. Si denique plures inuenerint, duas tertias partes suffragiorum obtinuisse, vel etiam vltra duas tertias, tunc in suffragiorum paritate nullus erit electus; in imparitate verò, ille est canonicus Papa, qui superat alium, etiam in vno suffragio.

Recognitione, & Recognitorum extractione.

Sextus actus Postscrutinij, est Recognitio, quæ per Recognitores, siue secuta sit electio, siue non, fiet, inspiciendo tam schedulas scrutinij & accessus, quàm suffragiorum annotationes factas per Scrutatores, vt per huiusmodi recognitionem constare possit, an Scrutatores syncerè, & fideliter munere suo satisfecerint. Recognitores autem extrahentur sorte, vt Scrutatores, & Infirmarij, statim quidem post scrutinium, si secuta sit in eo electio; si verò non sit secuta, post scrutinium & accessum, cùm scilicet Scrutatores suum impleuerint munus per numerationem suffragiorum, & hæc extractio fiet, siue secuta sit electio in scrutinio & accessu, siue non.

Schedularum Combustione.

Septimus, & postremus actus postscrutinij, est combustio omnium schedularum, quæ semper, & palam per Scrutatores fiet, ac statim post recognitionem, siue electio sit secuta, siue non. Et hæc omnia, quæ de scrutinijs ritibus sunt exposita, seruanda erunt diligenter à Cardinalibus in omnibus scrutinijs, siue fiant manè post Missam, siue in Vespere post Hymnum (veni Creator Spiritus.) Atque hi sunt Ritus ex præscripto const. tutionis Greg. Papæ XV. in electione Rom. Pontificis obseruandi.

Approbatio prædicti Cæremonialis.

Motu itaque proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula in prædicto Cæremoniali ordinata, & quomodolibet contenta, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis, perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus.

Iussio illud omnino obseruandi, & in nullo immutandi.

§. 2. Eaque à Ven. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, omnibusque, & singulis alijs, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet poterit in futurum, omninò obseruari præcipimus, & mandamus; ac Cæremoniale huiusmodi, in totum, vel in parte mutari, vel ei aliquid addi prohibemus.

Ac non aliter iudicandi, aut interpretandi.

§. 3. Decernentes, sic, & non aliter per quoscumque ac eosdem S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & definiri debere.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstan. omnibus illis, quæ in primodicta constitutione voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 5. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, adiectionis, præcepti, mandati, prohibitionis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei; ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

D. P. Anno. 22. Martij.

Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1621. quarto idus Martij, Pontificatus nostri anno secundo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi 1622. Indictione 5. die verò 2. mensis Aprilis. Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. Nostri D. Gregorij Diuina prouidentia Papæ XV. Anno eius secundo, supradicta litera Apostolica affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem earumdem literarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium, & exinde amotis, deinde dimissis earumdem ibidem copiis affixis, vt moris est, per nos Augustinum Brachanum, & Brandimarten Latinum, Sanctiss. D. N. Papæ Cursores.

Othauius Spada Mag. Cursor.

XX.

Canonizatio S. Theresiæ virginis, tam Fratrum, quàm Monialium Carmelitarum Discalceatorum Fundatricis: Eiusque relatio in numerum Sanctarum Virginum, & suæ festiuitatis institutio die quinta mensis Octobris quotannis celebrandæ.

De primaua institutione Carmelitarum, & successiua illius Regularum mitigatione, ac postremo Discalceatorum reformatione, attende quæ notauit supra sub Honor. III. const. 8. tom. 1. & Greg. XIII. const. 64. tom. 2. Genitor noster.

GREGORIVS EPISCOPVS.

Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

OMnipotens sermo Dei, cùm de sinu Patris ad hæc infernora descendisset, vt erueret nos de potestate tenebrarum, completo dispensationis suæ tempore, transiturus de hoc Mundo ad Patrē, ad propagandam per totum terrarum orbem electorum suorum Ecclesiam, quam sanguine suo acquisierat, eamque verbo vitæ erudiendam, ad confundendam sapientiam sapientium, & destruendā omnē altitudinem, quæ aduersus Deū extollebatur,

tur, non multos nobiles elegit, nec multos sapientes, sed contemptibiles mundi, qui non in sublimitate sermonis, nec in humanæ sapientiæ verbo, sed in simplicitate, & veritate ministerium suum, ad quod à diebus æternitatis prædestinati erant, adimplerent.

Theresia Virgo in diebus nostris à Deo suscitata, thesaurisque sua gratia & mirabilium gloria illustrata est.

§. 1. In sequentibus verò generationibus, cum iuxta præordinata tempora, plebem suam per seruos suos fideles visitare dignatus est, plerumque paruulos, & humiles assumpsit, per quos Catholicæ Ecclesiæ ingentia præstaret beneficia: quibus ipse, iuxta verbum suum, abscondita à sapientibus, & prudentibus regni cælestis mysteria reuelaret; eosque supernorum charismatum donis adeo illustraret, vt omnium virtutum, ac bonorum operum exemplis Ecclesiam fouerent, ac signorum gloria clarificarent, in diebus verò nostris fecit salutem magnam in manu feminæ; suscitauit enim in Ecclesia sua, veluti nouam Debboram, Theresiam Virginem; quæ postquam mirabili victoria carnem suam perpetua virginitate, mundum admirabili humilitate, & cunctas adinuentiones diabolicas, maximisque virtutibus superasset, excelsiora moliens, & virtutem sexus animi magnitudine supergressa, accinxit fortitudine lumbos suos, & roborauit brachium suum, & instruxit exercitus fortium, qui pro domo Dei Sabaoth, & pro lege eius, & pro mandatis eius armis spiritualibus decertarent, quam Dominus ad tantum opus peragendum abundanter impleuit Spiritu sapientiæ, & intellectus, & thesauris gratiæ suæ adeò illustrauit, vt splendor eius, tanquam stella in Firmamento, fulgeat in domo Dei in perpetuas æternitates.

Et ideo vt Sancta venerari debet, vt eo quod ei attinet Omnipotens, & his qui eius amicos suos, qui eius Ecclesiam tuentur multiplicauit.

§. 2. Dignum igitur, & congruum existimauimus, vt quam Deus, & vnigenitus Filius eius Dominus noster Iesus Christus, quasi sponsam ornatam corona, & decoratam monilibus suis, in gloria miraculorum plebi suæ manifestare dignatus est, Nos quoque pro Pastorali sollicitudine nostra in vniuersali Ecclesia, cui, licet meritis immeritis suffragantibus, præsidemus; tanquam sanctam, & electam Dei, colendam, & venerandam, Apostolica auctoritate decerneremus; vt omnes populi confiteantur Domino in omnibus mirabilibus eius, & cognoscat omnis caro, quoniam non defecerunt in diebus nostris miserationes eius: qui, quamuis peccatis nostris exigentibus, visitet nos in virga indignationis suæ, non tamen continet in ira sua misericordias suas; dum in afflictionibus nostris nouis nos præsidiis munit, & amicos suos multiplicat, qui Ecclesiam suam meritorum, & intercessionum suffragiis protegant, ac defendant.

Theres. anno 1515. parentibus, & genere præclaris, vitæ integritate conspicuis, & sua sanctitatis specimen dedit.

§. 3. Atque vt vniuersi Christi fideles intelligant, quàm abundè in ancillam suam effuderit Deus de Spiritu suo; ac propterea erga ipsam deuotio in dies augeatur, insigniores quasdam eius virtutes, & aliqua ex magnalibus, quæ in manu eius operatus est Dominus, his literis duximus inserendas. Nata est Theresia Abulæ in regno Castellæ, anno salutis humanæ millesimo quingentesimo quintodecimo, parentibus vt genere præclaris, ita etiam vitæ integritate conspicuis, à quibus in timore Domini educata, admirandum futuræ sanctitatis in tenerrima adhuc ætate specimen dedit: nam cum Martyrum Acta perlegeret, adeo Sancti Spiritus igne cor eius intra eam concaluit, vt cum fratre germano etiam puero domo aufugerit, vt in Africam traiiceret, vbi sanguinem, ac vitam pro testimonio Iesu Christi profunderet. Sed occursu patrui reuocata, cum optimam sortem sibi ereptam esse, iugibus lachrymis deploraret, ardens martyrij desiderium eleemosynis, aliisque operibus compensauit.

Ad 20. annũ peruenta sponsam se Christo dicauit, inter Moniales S. Mariæ de Mõte Carmelo professa est, & grauissimis morbis, multisque vexata tentationibus, omnia sustinuit. Christi Corpus in Eucharistia mentis oculis intuita, grata gaudia cœlestis amore excessit.

§. 4. Sed cùm ad vigesimum ætatis annum peruenisset, Christo se totam despondit, & vocationem, qua ab eo vocata erat, aggressa, ad Moniales S. Mariæ de monte Carmelo Ordinis Mitigati se contulit, vt plantata in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri floreret: professione itaque in eo monasterio emissa, cùm per duodeuiginti annos grauissimis morbis, ac variis præterea tentationibus vexata esset, nullisque supernis consolationibus reficeretur, adeò inuictè, adiuuante Domino, omnia pertulit, vt probatio fidei illius omni pretiosior auro, quod per ignem probatur, inuenta fuerit, in laudem, & gloriam, & honorem, in reuelationem Iesu Christi.

§. 5. Et quoniã ad erigendum sublime Christianarũ virtutum ædificium fidei fundamẽtum ponendum fuit, illud adeò stabile, ac inconcussum Theresia collocauit, vt iuxta verbum Domini comparanda sit viro sapienti, qui ædificauit domum suam supra petram: ea enim firmitate Sacrosancta Ecclesiæ Sacramenta, ceteraque Catholicæ religionis dogmata credebat, & venerabatur, vt maiorem, vt ipsa sæpius testificabatur, de qualibet certitudinem habere non posset: hac fidei lucerna illuminata, Domini Nostri Iesu Christi corpus in Sacratissima Eucharistia mentis oculis adeò clarè intuebatur, vt asseueraret nihil esse quod inuideret eorum beatitudini, qui corporeis oculis Dominum conspexissent, tantum autem viuæ spei in Domino collocauerat, vt iugiter deploraret, quod tamdiu in præsenti mortali vita detineretur, quæ sibi impedimentum afferret, quo minùs semper cum Domino esset, nec rarò dum in corde suo cælestis patriæ gaudia recogitabat, mente excedebat, & ad eorum fruitionem in carne rapiebatur.

Diuini amoris flamma exarsit, eiusque incendio, se vita excessisse dicunt.

§. 6. Sed inter ceteras Theresiæ virtutes, præcipue eminuit dilectio Dei, quæ adeò in corde eius exarsit, vt Confessarij ipsius Theresiæ charitatem, tanquam non hominis, sed Cherub in propriam admirarentur, & celebrarent: quam etiam Dominus noster Iesus Christus multis visionibus, ac reuelationibus mirabiliter auxit: quandoque enim data dextera, clauoque ostenso, illam in sponsam suam adoptauit, atque his verbis alloqui dignatus est: Deinceps vt vera sponsa meum zelabis honorem; iam ipse sum totus tuus, & tu tota mea. Aliquando etiam Angelum vidit, ignito iaculo sibi præcordia transuerberantem, ex quibus cælestibus donis diuini amoris flamma in eius corde adeò exæstuabat, vt maximè arduum votum à Deo edocta emiserit, efficiendi semper quidquid perfectius esset, & ad maiorem Dei gloriam pertinere intelligeret. Quin etiam post mortem cuidam Moniali per visum manifestauit, se non vi morbi, sed ex intolerabili diuini amoris incendio vita excessisse.

Charitate proximũ mirabiliter dilexit, eorumque salutem ardenti desiderio desiderauit.

§. 7. Sed quam perpetua charitate proximum dilexerit, multis argumentis manifestum fit, sed præsertim ex ardenti desiderio, quo animarum salutem desiderabat. Infidelium enim, & Hæreticorum tenebras perpetuis lachrymis deflebat, ac pro eorum illuminatione non solùm iuges ad Deum preces fundebat, sed & ieiunia, flagellationes, ac alias carnis macerationes offerebat. Proposuit etiam S. Virgo in corde suo, nullum diem sine charitatis officio transigere, in quo etiam Deus ipsi auxilium præstitit, nũquam enim ei defuit, ipso largiente, exercendæ charitatis occasio.

In dilectione inimicorum mirabiliter Christum imitata est.

§. 8. Mirabiliter autem imitata est dominum Nostrum Iesum Christum in dilectione inimicorum: nam cum ingentes pateretur persecutiones, & aduersitates, diligebat tamen persequentes; & orabat pro his, qui oderant se: quin immò detrimenta, & offensiones, quas perpetiebatur, amoris, & charitatis ipsi escam ministrabant, adeò vt viri graues dicere solerent: qui amari à Theresia vellet, damno, aut iniuria, vt eam afficeret, oportere.

Et spiritus humilitate admirabiliter præfulsit.

§. 9. Vota verò quæ in professione Religionis Deo vouerat, maxima cura, ac diligentia reddidit: nec enim tantummodo omnes exteriores actus superiorum arbitrio maxima cum habilitate spiritus perficiebat; sed firmiter etiam in corde suo constituit, eorum voluntati omnes etiam cogitationes suas subijcere; cuius etiam rei egregia exempla reliquit: nam Dominum Iesum Christum sibi sæpiùs apparentem aliquando à Confessarijs iussa, qui delusam ab Angelo tenebrarum suspicabantur, humiliter irrisit, spreuitque, sed non sine magno tam profundæ obedientiæ præmio, quin etiam volumen, quod in Cantica Canticorum insigni pietate refertum, scripserat, vt Confessario obtemperaret, flammis iniecit, dicere autem solebat, se in discernendis visionibus, ac reuelationibus decipi posse, in obedientia autem superioribus præstanda falli non posse.

Paupertatem summopere dilexit.

§. 10. Paupertatem adeò dilexit, vt non solùm labore manuum suarum victum sibi compararet, sed si quam monialem vilioribus indutam vestimentis conspexisset, illicò sua cum illius commutaret, ac si quando sibi necessaria deficerent, mirificè lætaretur, & exultaret, gratiasque Deo ageret, tanquam insigne aliquod consequuta beneficium.

Integerrima charitate eã coluit.

§. 11. Sed inter ceteras eius virtutes, quibus quasi sponsa à Deo ornata, mirificè excelluit, integerrima effulsit castitas, quam adeò eximiè coluit, vt non solùm propo-

situm virginitatis seruandæ a pueritia conceptum, vsque ad mortem perduxerit, sed omnis expertem maculæ, angelicam in corpore, & corde seruauerit puritatem.

Diuinis charismatibus anima eius impinguata fuit.

§.12. Quas adeò insignes virtutes mirifica humilitate cordis ornabat, cum etenim in dies diuinis charismatibus anima eius impinguaretur, sæpius exclamabat ad Dominum, vt beneficiis in eam suis terminum statueret, nec tam cito ingentium scelerum obliuisceretur.

Contumelias ardentissime sitiebat, honores abhorrebat.

§.13. Contumelias verò, & irrisiones ardentissimè sitiebat, ac non solum humanos honores, sed noscí quoque ab hominibus abhorrebat.

Inuicta patientia fuit.

§.14. Inuictam autem huius S. Virginis patientiam illa vox attestatur, qua sæpius ad Dominum exclamabat: Domine, aut pati, aut mori.

Spiritu intelligentiæ illustrata Theologica libellos edidit.

§.15. Præter hæc omnia diuinæ beneficentiæ munera, quibus hanc dilectam suam, quasi pretiosis monilibus decoratam esse voluit Omnipotens, aliis etiam gratiis, & donis abundè ipsam locupletauit; adimpleuit enim eam Spiritu intelligentiæ, vt non solum bonorum operum in Ecclesia Dei exempla relinqueret, sed & illam cælestis sapientiæ imbribus irrigaret, editis de mystica Theologia, aliisque etiam multa pietate refertis libellis, ex quibus fidelium mentes vberrimos fructus percipiunt, & ad supernæ patriæ desiderium maximè excitantur.

Ord. Carmelit. reformationem virorum, mulierumque præstitit.

§.16. Quibus cælestibus instructa, ac illustrata muneribus opus aggressa est maximum quidem, & cuicumque difficillimum, sed Ecclesiæ Christi perquam vtile, ac proficuum, reformationem enim exorsa est Ordinis Carmelitani, illudque non solum in mulieribus, sed & in viris egregiè præstitit.

Monasteria aduersantibus sæculi potestatibus multa extruxit.

§.17. Ædificatis non modo per vniuersas Hispanias, sed & per alias Christiani Orbis partes, tam virorum, quam mulierum monasteriis, siue pecunia, siue prouentibus, de sola Dei misericordia præsumens, nec modo omnibus humanis destituta auxiliis, sed aduersantibus plerumque, ac contradicentibus Principibus, & potestatibus sæculi: quæ tamen, Domino opus suum confirmante, radices miserunt, incrementum susceperunt, & demum in domo Dei vberes prouentus fructificarunt.

Miraculis multis, ea viuente patratis, quorum aliqua hic referuntur.

§.18. Tantas virtutes Theresiæ plurimis, dum adhuc in humanis ageret, miraculis Deus illustrauit, quorum nonnulla præsentibus literis duximus inserenda. Cum in Conchensi diœcesi maxima esset frumenti penuria, atque in monasterio de Villa Noua de Xara vix tantum farinæ reperiretur, vt per integrum mensem ad victum decem & octo monialium satis esset; huius S. Virginis meritis, & intercessione, Deus omnipotens, qui sperantes in se enutrit, eam adeò abundare fecit, vt quamuis per sex menses ex ea affatim panes ad refectionem ancillarum Dei conficerent, nunquam tamen vsque ad nouas fruges diminueretur. In vultu graui erysipelate, ac febri affligebatur Anna à Trinitate, monialis conuentus Medinæ de Campo: cui Theresia primum blandita, deinde læsa membra leniter attrectans, bono animo, inquit, sis filia, Deus, vt spero te hoc morbo liberabit, statimque febris, omnisque morbus ab ea discessit. Alberta eiusdem monasterij Priorissa pleuritide, ac febre, non absque vitæ periculo laborabat: at S. Virgo Theresia, tacto latere, quod morbo vrgebatur, eam sanam esse pronunciauit ac surgere iussit, illa perfectè sanata statim è lecto exiliit laudans Deum.

Theresia tandem sororibus suis paupertatem, obedientiamque commendans, Eucharistia, ac extrema vnctione receptis Crucifixi effigiem manu tenens obiit.

§.19. Adueniente demum tempore, quo pro tot laboribus pro diuino honore exhaustis, ac tot bonis operibus in Ecclesiæ vtilitatem perpetratis, coronam decoris in manu Dei esset receptura, graui morbo Albæ decumbens, cum toto infirmitatis tempore frequentes, ac penè admirabiles de diuina charitate cum sororibus sermones habuisset, sæpius gratias Deo agens, quod se Catholicæ Ecclesiæ aggregasset, commendans, tanquam præcipua bona, paupertatem, ac debitam præpositis obedientiam, accepto humillimè ac cum cœlesti prorsus charitate sacro peregrinationis suæ Viatico, ac Extremæ vnctionis Sacramento, Christi crucifixi effigiem manu tenens, ad cœlestem patriam euolauit.

Et tunc miraculis gloria Theresiæ significata fuerunt.

§.20. Pluribus verò signis manifestauit Deus, quàm sublimem gloriæ gradum Theresia adeptus in cœlis esset, multæ etenim moniales, religiosæ, ac timentes Deum, viderunt decorem gloriæ eius. Alia etenim conspexit supra tectum Ecclesiæ, & in choro, & super decumbentis cubiculum multitudinem cælestium luminarium, alia Christum Dominum magno coruscantem splendore, ingenti Angelorum frequentia circumdatum, eius lecto assistentem, aut plurimos albis amictos vestibus ipsius cellam ingredientes, ac cubili circumfuso, quædam etiam in ipso transitus momento candidam columbam ex ipsius ore in Cælum euolantem, alia splendorem, crystalli instar, fenestra egredientem vidit, cum etiam quædam arbor calce, ac macerie obstructa, ac iamdudum arida, quæ cubiculo proxima erat, præter omnem temporis, & naturæ rationem, repentè floribus onusta, in ipsa transitus hora apparuit, corpus eiusque, speciosissimum, ac nulla ruga contractum, ac miro decoratum candore apparuit, ac vna cum vestibus, ac linteolis, quibus ægra vsa erat, omnibus admirantibus, mirificum spirans odorem. Multa etiam magnalia, quæ meritis ancillæ suæ operatus est Deus, ipsius in Paradisum transitum exultabilem reddiderunt, quædam etenim monialis dudum capitis, & oculorum infirmitate laborans, apprehensa mortuæ Virginis manu, ac capiti, oculisque admota, statim conualuit, altera item eius exosculatis pedibus, sensum odoratus amissum recuperauit, & corporaliter odorem vnguentorum, quo sacrosanctum eius corpus à Domino perfusum erat, percepit, corpus eius absque vllo prorsus medicamine ligneo loculo inclusum, altè effossa ad sepulturam humo, ac ingentibus lapidibus, & calce oppleta scrobe sepultum est; sed è sepulchro eius odor adeò ingens, ac mirificus emanabat, vt decretum fuerit, sacrum corpus exhumare, atque illud sanè integrum, ac incorruptum, ac flexibile, ac si nuper tumulatum fuisset, repertum fuit, odorato liquore circumfusum, quo perenniter vsque in præsentem diem, Deo ancillæ suæ sanctitatem iugi miraculo attestante, desudat: quare aliis vestibus indutum, nouaque area inclusum, cum priora computruissent, eodem loco conditum fuit, lapsoque triennio, cum rursus ipsius monumentum aperiretur, vt sacrum pignus Albam asportaretur, ac deinceps frequenter iussu Delegatorum Apostolicorum inuiseretur; semper incorruptum, ac tractabile, eodem odore, ac liquore perfusum apparuit.

Miraculisque alijs claruit, post mortem.

§.21. Sed, & præcedentibus temporibus manifestauit Deus hominibus gloriam suam, præstitis per intercessionem ancillæ suæ frequentibus beneficiis, his, qui se fidelites eius precibus commendassent; puer etenim quidam quadriennis adeo contractus, ac distortus erat, vt nec pedibus insistere, & cum iaceret, mouere posset, eaque infirmitas, cum illi à natiuitate fuisset, nullumque afferret doloris sensum, incurabilis prorsus videbatur, cumque per nonem dies ad cubiculum, quod viuens Sancta Virgo inhabitauerat, allatus fuisset, sensit in se virtutem venientem, ac repente sanus, ac validus, ac suis pedibus ambulans, stupentibus cunctis, cœpit diffamare, se à matre Theresia de Iesu perfectam sanitatem fuisse consecutum. Sæuissimis doloribus per biennium cruciabatur Anna à Sancto Michaële monialis, tribus cancris pectus eius adeo affligentibus, vt non solum motus omnis expers esset, sed nec collum flectere, nec brachia posset attollere, cumque particulam reliquiarum Sanctæ Theresiæ super pectus apposuisset, & toto cordis affectu se eius patrocinio commendasset, non solum omnis euanuit plaga à corpore eius, sed & alia etiam, quam in corde diu habuerat, infirmitate, libera momento temporis effecta est. Adeo vexabatur Franciscus Perez parochialis Ecclesiæ Rector apostemate, quod in os pectoris insederat, vt brachio etiam contracto, a celebratione sacrosancti Missæ sacrificij per quinque menses impediretur, humanisque remediis deficientibus, ad diuina confugit, & ad montes Dei eleuatis oculos, salutem consecutus est: Epistolam enim, Virginis Theresiæ manu exaratam pectori admonens, consecutus est eius partis sanitatem, cumque deinde sepulchrum Virginis visitasset, eiusque brachium, quod Albæ asseruatur, proprio brachio, quod adhuc contractum erat, admouisset, in eo etiam diuinam virtutem expertus est, restituta sibi perfecta valetudine. Ioannes de Leyna magno gutturis morbo adeo affligebatur, vt omnis respirationis via fere interclusa esset, iamque morti proximus animam agebat, cum sudarium, quod Sanctæ Theresiæ fuerat, ad morbi locum magna cum fiducia apposuit, somnoque captus, ac paulo post expergefactus, se

se meritis Beatæ Theresiæ curatum esse repente sanus exclamauit.

Theresiæ idcirco Sanctitas magna in veneratione fuit, & in Hispaniis multi desuper fuerunt formati processus, & ad Sedem Apostolicam transmissi.

§.22. Cum igitur per vniuersas iam gentes, & nationes sanctitas Theresiæ celebraretur, & nomen ipsius ad Christi fideles magno in honore esset, operante Domino per intercessionem eius tot mirabilia, quæ etiam in dies vnà cum ipsius veneratione augebantur, fuerunt auctoritate Apostolica in multis Hispaniæ partibus formati processu, ac ad sanctam hanc Sedem transmissi.

Ista itaque Philippo III. Hispaniarum Rege Paul. V. diuinum officium de ipsa B. Virgine celebrari indulsit, & canonizationis negotium Congregationi Rituum commisit, ac itaque processus desuper formati, & ad eundem Paulum transmissi fuerunt.

§.23. Et instanter agente claræ memoriæ Philippo III. Hispaniæ Rege Catholico, negotio tam in Sacra Rituum Congregatione, quàm in Rota diligenter discusso, fel. rec. Paulus V. prædecessor noster indulsit, vt in eius honorem tanquam d.B.Virgine diuinum officium in toto Fratrum Carmelitanorum Ordine posset celebrari. Cumque idem Philippus Rex iterum apud prædictum Paulum similiter prædecessorem nostrum, pro Canonizatione B. Virginis Theresiæ supplicasset, idem Paulus iterum negotium commisit Cardinalibus Sac. Rituum Congregationis, qui nouos processus auctoritate Apostolica conficiendos decreuerunt, atque ad id munus peragendum bon. mem. Bernardum Cardinalem de Roias Archiepiscopum Toletanum, Venerabiles Fratres Episcopos Abulen. & Salmantic. eadem auctoritate deputarunt, qui cum diligenter de mandato negotio perfuncti essent, omnia Acta eidem Paulo V. prædecessori nostro transmiserunt.

Qui iterum iussit examinari per Auditores Rotæ.

§.24. Qui, tribus Apostolici Palatij causarum Auditoribus Francisco Archiepiscopo Damasceno Locumtenenti, nunc S. R. E. Cardinali, Ioanni Baptistæ Coccino Decano, & Alphonso Manzanedo dedit in mandatis, vt summa cum diligentia dicta Acta examinarent, & quæ eorum sententia esset, ad ipsum referrent. Qui, omnibus accurate, prout rei magnitudo postulabat, perpensis, eidem Paulo V. prædecessori retulerunt, plene iustificari vitæ sanctitatem, ac miracula Beatæ Virginis Theresiæ, omniaque abunde constare quæ pro Canonizatione eiusdem à Sacr. Canonibus requiruntur, posseque ad vlteriora procedi.

Et etiam per Card. Congregationis sacrorum Rituum.

§.25. Vtque ea maturitate, quam rem tantam decebat, negotium transigeretur, idem Paulus dilectis filiis nostris S.R.E. Cardinalibus Sacris Ritibus præfectis ordinauit, vt prædictos processus quam diligentissime rursus inspicerent, ac de tota causa accuratè cognoscerent.

Paulo defuncto iisdem Card. iussum Pauli exequendum mandauit.

§.26. Cum vero idem Paulus humanæ peregrinationis viam compleuisset, Nosque (nullis licet nostris meritis) sola diuinæ gratiæ dignatione ad Ecclesiæ gubernacula vocati essemus, ad augmentum diuini honoris, & S. Ecclesiæ vtilitatem peronere arbitrati sumus, vt huiusmodi negotium promoueretur, plurimum etiam ad præsentium temporum calamitatem leuandam interesse existimauimus, si Christi fidelium deuotio erga Sanctos, & electos Dei, qui pro nobis in tantis necessitatibus intercederent, augeretur; mandauimus itaque prædictis Cardinalibus, vt quod illis à prædecessore nostro prædicto fuerat iniunctum quamprimum exequerentur.

Et ab eis ad vlteriora procedendum fore accepit.

§.27. Quod cum illi ea diligentia, qua decebat, perfecissent, ac pro S. Virginis Canonizatione omnes vnanimiter censuissent. Venerabilis Frater noster Franciscus Maria Episc. Portuen. Cardinalis à Monte, totius processus summam, ac suam, Collegarumque sententiam coram Nobis in Consistorio nostro exposuit, quibus auditis, reliqui Cardinales, qui aderant, ad vlteriora fore procedendum communi suffragio pronuntiarunt.

Et in publico Consistorio monitis hic enunciatis ritè, & rectè absolutis Theresiam sanctam esse diffiniuit, & Sanctarum Virginum catalogo adscribi, eiusque festum die 5. Octobris quotannis celebrari decreuit.

§.28. Igitur cum in publico Consistorio dilectus filius Ioannes Baptista Mellinus, Consistorialis Aulæ nostræ Aduocatus, pro eius Canonizatione perorasset, ac nomine charissimi in Christo filij nostri, Philippi Hispaniarum Regis Catholici, vt ad eam procedere dignaremur, humiliter supplicasset, Nos de re tanta venerabiles fratres nostros S.R.E. Cardinales, & Episcopos in curia præsentes consultores esse respondimus, atque interim Cardinales, atque Episcopos præsentes vehementer in visceribus Christi hortati sumus, vt orationibus instantes, in ieiuniis, & eleemosynis animas suas coram Deo nobiscum humiliantes, preces à Deo Patre luminum exposcerent, vt ex alto super nos lucem suam, & veritatem suam emitteret, quæ nos ad voluntatem, & beneplacitum eius cognoscendum, & perficiendum deduceret. Itaque cum semipublico Consistorio, quod consequenter celebratum est, vocatis non modò Cardinalibus, sed Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in curia nostra existentibus; præsentibus etiam nostris, ac Sedis Apost. Notariis, ac Sacri Palatij Apost. causarum Auditoribus, cùm plura à Nobis de eximia sanctitate ancillæ Dei, ac miraculorum frequentia, & celebritate, populorumque erga eam per vniuersas Christianas nationes deuotione, commemorata fuissent, expositis etiam instantiis, quæ coram Nobis non modò nomine maximorum Regum, sed etiam charissimi in Christo filij nostri, Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, aliorumque complurium Christianorum Principum fiebant omnes concorditer, ac vno ore benedicētes Deum, amicos suos honorificantem; Beatam Theresiam canonizandam esse, atque inter SS. Virgines adscribendam censuerunt, quorum omnium audito consensu, intimo cordis affectu exultauimus in Domino, & iubilauimus in salutari eius, gratiam agētes Deo & Filio eius Domino nostro Iesu Christo, quod Ecclesiam misericorditer respexisset, ac tanta gloria illustrare decreuisset: canonizationis itaque publicauimus diem, eosdemque fratres, ac filios nostros monuimus, vt in orationibus, & eleemosynis perseuerarent, vt in tanto opere exequendo splendor Domini Dei nostri esset super Nos, qui opus manuum nostrarum ad perficiendam eius voluntatem dirigeret. Demum peractis omnibus, quæ ex Sacr. constitutionibus, ac Romanæ Ecclesiæ consuetudine peragenda erant, hodie in Sacrosancta Principis Apostolorum Basilica cum venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, Romanæque Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus nostris, clero sæculari, & regulari, ac maxima populi frequentia, conuenimus, vbi repetitis pro Canonizationis Decreto petitionibus nomine eiusdem charissimi in Christo Filij nostri, Philippi Regis Catholici, à dilecto Filio nostro Ludouico tit. S. Mariæ Transpontinæ Cardinali Ludouisio nuncupato, nostro secundum carnem nepote, per Nicolaum Zambeccarium, Consistorialis Aulæ nostræ Aduocatum prædictum, decantatis sacris Precibus, & Litaniis, ac Spiritus sancti gratia humiliter implorata; Ad honorem Sanctæ, & indiuiduæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem; auctoritate omnipotentis Dei Patris, & Filij, & Spiritus sancti, BB. Apostolorum, ac nostra, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepisc. Episcop. in Romana curia præsentium consilio, ac vnanimi consensu, bo. mem. Theresiam Virginem de Abula, de cuius vitæ sanctitate, fidei sinceritate, & miraculorum excellentia plenè constabat, & constat, Sanctam esse diffiniuimus, ac Sanctarum Virginum catalogo adscribendam decreuimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, illamque vniuersos Christi fideles tanquam verè Sanctam honorare, & venerari mandauimus, & mandamus, statuentes, vt ab vniuersali Ecclesia in eius honorem Ecclesiæ, & Altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari, & consecrari, & singulis annis die quinta Octobris, quo ad cælestem gloriam translata est, eius officium vt de Sancta Virgine ad præscriptum Romani Breuiarij celebrari possit.

Indulgentias eius sepulchrum visitantibus concessit.

§.29. Eademque auctoritate omnibus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis eodem festo die ad sepulchrum, in quo corpus eius requiescit, visitandum accesserint, vnum annum, & vnam quadragenam, iis verò, qui in eiusdem festi octaua, quadraginta dies de iniunctis eis, seu quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxauimus, ac relaxamus.

Omnibusque qui huiusmodi Canonizationi præsentes fuerunt.

§.30. Postremò gratiis Deo actis, quòd Ecclesiam suam insigni hoc, nouoque luminari illustrare dignatus esset, decantata in S. Theresiæ honorem solemni S. Virginum oratione, ad Altare Principis Apostolorum Missam celebrauimus cum eiusdem S. Virginis commemoratione, omnibusque Christi fidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam concessimus.

Hortatur demum omnes ad benedicendum, & glo[rificandum]

§.31. Decet igitur, vt pro tam insigni beneficio omnes cum omni humilitate benedicamus, & glorificemus eum, quem decet omnis benedictio, & honor, & gloria, & potestas

riscendum Deum ob huiusmodi peractam Canonizationem.

potestas in sæcula sæculorum assiduis precibus ab eo postulantes, vt per intercessionem electæ suæ à peccatis nostris faciem suam auertens, miseratur nostri, & respiciat nos, & ostendat nobis lucem misericordiarum suarum, & immittat timorem suum super gentes, quæ non cognouerunt eum, vt cognoscant, quia non est alius Deus nisi Deus noster.

Exemplis huius bullæ vbique fidem dari iubet.

§. 32. Ceterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, vbi opus esset, deferri, volumus, vt earum exemplis etiam impressis, manu publici Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem vbique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctionemque pœnalem adiungit.

§. 33. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum definitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti, relaxationis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

D. P. An. 1. 12. Martij.

Dat. Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1621. quarto Id. Martij, Pont. nostri anno secundo.

Papæ subscriptio.

✠ Ego Gregorius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Cardinalium subscriptiones.

† Ego Antonius Cardinalis Saulius Decanus.
† Ego Franciscus Maria Cardinalis à Monte, Episc. Portuensis.
† Ego Franciscus Sfortia Cardinalis Episcopus Tusculanus.
† Ego Alexand. Cardinalis Montaltus, Episcopus Albanen. S.R.E. Vicecancellarius.
† Ego Octauius Episcopus Prænestinus Cardinalis Bandinus.
† Ego Andreas tit. S. Laurentij in Lucina Presbyter Cardinalis Peretus.
† Ego Ioan. Baptista tit. SS. Petri, & Marcellini, Presbyter Cardinalis Detus.
† Ego Dominicus Card SS. Apostolorum, Gymnasius.
† Ego Carolus tit. S. Cæsarei, Card. Madrutius.
† Ego S. tit. S. Chrysogoni presb. Card. Burghesius.
† Ego M. tit. S. Onuphrij presb. Card. Barberinus.
† Ego Io. Garsia tit. Quatuor Coronatorum presbyter Cardinalis Millinus.
† Ego M. tit. SS. Quirici, & Iulitæ presb. Card. Lantes.
† Ego Fabritius tit. S Augustini presb. Card. Verallus.
† Ego Io. Bapt tit. S. Cæciliæ presb. Card. Lenius.
† Ego Dominicus S. Martini in Montibus, presb. Cardinalis Riuarola.
† Ego Gaspar Card. Borgia, tit. S. Crucis in Hierusalem.
† Ego Robertus tt. S. Alexij presb. Card. Vbaldinus.
† Ego Tiberius tt. S. Priscæ, presb. Card Mutus.
† Ego Gabriel tit. S. Bartholomæi in Insula, presbyter Cardinalis de Treio.
† Ego S. presb. Cardinalis S. Susannæ, S R. E. Biblioth.
† Ego Guido tit S. Mariæ de Populo presb. Cardin. Bentiuolius.
† Ego Petrus tit. S. Saluatoris in Lauru, presb. Card. Valerius.
† Ego It. Federicus tit. S. Laurentij jn Panisperna Cardinalis de Zolleren.
† Ego Iulius S Mariæ supra Mineruam Card. Roma.
† Ego Fr. Desiderius tit. S. Clementis, Card. de Cremona.
† Ego Stephanus tit. S. Mariæ in Via, Card. Pignatellus.
† Ego Franciscus tit. S. Matthæi in Merulana, presbyter Cardinalis Sacratus.
† Ego M. Ant. tit. S. Eusebij, presb. Card. Gozadinus.
† Ego Alexander tit. S. Mariæ in via lata Cardinalis Estensis.
† Ego Carolus Emanuel S. Nicolai in carcere Tulliano Cardinalis Pius.
† Ego Mauritius S. Eustachij Diaconus Card. de Sabaudia.
† Ego Carolus S. Mariæ in Dominica Card Medices.
† Ego Ludouicus tt. S. Hadriani Cardinalis de la Valette.
† Ego Franciscus S. Angeli in foro piscium, Diaconus Cardinalis Boncompagnus.
† Ego Hippolytus S. Mariæ Nouæ, Card. Aldobrandinus.

XXI.

Institutio Collegij S. Bonauenturæ in ciuitate Pragæ pro studentibus Fratrum Minorum Conuentualium ordinis S. Francisci, cum applicatione annui redditus, ab Imperatore Ferdinando II. eis assignati.

Aliud pro studentibus eiusdem Ordinis erexit Paul V. in Insula Melenitana, quam habes sup. tom. 3. Constit. 121. In supereminenti. Et de tota Religione Franciscana lege supra ad const. 5. Honor. III. tom. 1.

Edita An. D. 1621.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supereminenti Sedis Apostolicæ specula, meritis licet imparibus, disponente Domino, constituti, & intra mentis nostræ arcana reuoluentes, quantum ex literarum studiis Catholica fides augeatur, diuini nominis cultus protendatur, veritas agnoscatur, ac iustitia colatur, ad ea, per quæ literarum studia huiusmodi vbilibet excitentur, libenter intendimus, & in his sollicitudinis nostræ partes propensius impartimur, prout, locorum qualitate pensata, conspicimus salubriter expedire.

Imperator Ferdinandus II. annuum redditum assignauit pro Collegio in Domo regulari S. Iacobi Pragæ. Ordinis Fratrum Conuentualium S. Francisci, erigen. pro collegialibus eiusdem Ordinis professoribus ab illo Pont. qui ad eiusdem Imperatoris petitionem illud sub inuocatione S. Bonauenturæ cum priuilegiis similis Collegii S. Bonauenturæ in Vrbe instituto erigit.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti filij Iacobi de Bagnacauallo, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conuentualium nuncupatorum Ministri Generalis nomine Nobis nuper expositum fuit, charissimus in Christo filius noster Ferdinandus Romanorum Rex in Imperatorem electus, mille & ducentos taleros annuos monetæ illarum partiũ pro duodecim Baccalaureorũ in domo regulari S. Iacobi Pragensis, eiusdem Ordinis manutentione assignauerit: & propterea dictus Ferdinandus Rex in Imperatorem electus, tam ad Fratrum dicti Ordinis in prædicta domo studentium commodum, & profectum, quàm etiam ad militantis Ecclesiæ exaltationem, ipsiusque ciuitatis decorem in prædicta domo vnum Collegiũ studij pro vno Regente nuncupan. ac duodecim Baccalaureis, seu Collegialibus eiusdem Ordinis professoribus per Nos erigi, & institui, aliaque vt infra indulgeri, summopere desideret. Nos piis, & laudabilibus dicti Ferdinandi Regis in Imperatorem electi, votis in præmissis annuere volentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Ad omnipotentis Dei laudem, & gloriam, necnon militantis Ecclesiæ exaltationem, diuinique cultus, & orthodoxæ fidei augmentum, ac Religiosorum prædictorum commoditatem, & profectum, in prædicta domo vnum Collegium sub inuocatione S. Bonauenturæ, eiusdem Ordinis professoris, cum omnibus, & singulis priuilegiis, prærogatiuis, & indultis Collegio S. Bonauenturæ eiusdem Ordinis de Vrbe concessis, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Illique dictum annuũ redditum perpetuo applicat.

§. 2. Illique sic erecto, & instituto, pro eius dote, ac vnius Regentis, & duodecim Baccalaureorum, seu Collegialium inibi pro tempore existentium sustentatione, & onerum eis incumbentium supportatione, mille, & ducentos taleros huiusmodi, ita quod liceat eis corporalem, realem, & actualem illorum possessionem suo, & dicti Collegij nominibus propria auctoritate libere apprehendere, & retinere, ac in ipsius Collegij vsus, & vtilitatem conuertere auctoritate, & tenore prædictis etiam perpetuo applicamus, & appropriamus.

Clausulas huius erectionis præseruatiuas subiicit.

§. 3. Decernentes, præsentes literas semper, & perpetuo validas firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, itaque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores vbique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariisque derogat.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum

Dat.P. An.2. 5. Aprilis.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 5. Aprilis 1622. Pontific. Nostri anno secundo.

XXII. Confirmatio priuilegiornm, gratiarum, & indultorum tam spiritualium, quam temporalium concessorum Ordini, & Fratribus Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum.

Huius Ordinis institutionem, ac approbationem Regulæ cum omnibus aliis ipsum concernentibus, habes signatas ad const. 1. Innoc. III. Operante. sup. tom. 1.

Edita An. D. 1622.

GERGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INiuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, vt Sacrarum Religionum, in militanti Ecclesia suaues in Domino fructus assidue præstantium, paternam curam gerentes, priuilegia, gratias & indulta illis à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & Apostolica Sede concessa, quò validius perpetuo subsistant, nostræ confirmationis robore muniamus.

Isti Fratres supplicarunt Pont. pro confirmatione priuilegiorum tam cõfirmatorũ à Clem. VIII. & Paul. V. istam Cõst. habes sup. t. 3.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludouicus Petit Magister Generalis Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, quod variæ gratiæ concessiones, libertates, prærogatiuæ, fauores, immunitates, exemptiones, facultates, & indulta dicto Ordini, illiusque Superioribus, Fratribus, Monialibus, personis, domibus, Ecclesiis, & locis nunc, & pro tempore existẽtibus, à diuersis Rom. Pont. Prædecessoribus Nostris olim concessa, & à fel. rec. Clem. VIII. & nouissimè Paulo V. Rom. Pont. similiter Prædecessoribus Nostris confirmata fuerunt. Cum autem maiorem obtineant roboris firmitatẽ, ea quæ Apost. auct. sæpius muniũtur, & propterea dictus Ludouicus Magister Generalis, priuilegia, gratias, indulta, aliaque prædicta per Nos Apost. auct. etiam confirmari, & approbari plurimum desideret, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportune prouidere de benignitate Apost. dignaremur.

Qui modo ea omnia confirmat supplendo omnes tam iuris, quam facti defectus.

§. 2. Nos igitur Ordinem prædictum, ex quo vberrimi fructus in Ecclesia Dei ad illius laudẽ, & Christianæ Reipublicæ, necnon Captiuorum commodum, & vtilitatem, sicut accepimus, in dies proueniunt, specialis gratiæ fauore prosequi volentes, ac eumdem Magistrum Generalem, & prædicti Ordinis singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectũ præsentium dũtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia, & singula priuilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogatiuas, fauores, facultates, gratias, concessiones, & indulta, tam spiritualia, quàm temporalia, eidem Ordini, illiusq; Ecclesiis, Superioribus, Fratribus, Monialibus, & Sororibus, & personis, necnon Ecclesiis, domibus, ac locis, bonis, & rebus quibuscumque vt supra concessa, & confirmata, dummodo tamen priuilegia, & indulta, & alia prædicta omnia, in vsu, nec reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus, & abolitionibus comprehensa sint, & Sacri Concilij Tridentini decretis, & constitutionibus, & ordinat. Apost. dictique Ordinis Regularibus institutis non aduersentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robore communimus, supplentes omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti & quarumcumque solemnitatum de iure, necessitate aut aliàs quomodolibet requisitarum, forsan omissarum, & quoscumque alios, si qui desuper in eis quomodolibet interuenerint defectus supplemus.

Executores deputata.

§. 3. Quocirca Ven. Fratribus Archiepiscopo Burgen. & Episcopo Parisien. ac dilecto filio Curiæ causarum Cam. Apost. Generali Auditori, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædicti Ludouici Magistri Generalis, ac omnium, & singulorum, quos concernunt, fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque omnibus, & singulis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos omnes, & singulos, effectu earumdem præsentium pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos desuper à quocumque quauis auctoritate quomodolibet indebite molestari; contradictores quoscumque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxiliu brachij sæcularis.

§. 4. Non obstantibus piæ mem. Bonifacij Papæ VIII. pariter Prædecessoris Nostri de vna, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo vltras tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad Iudicium non trahatur, aliisque Apost. ac in vniuersalibus, prouincialibus, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon Ordinis prædicti, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusuis personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis: Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. *Contraria remouet.*

§. 10. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptis fidem dari mandat.*

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 18. Aprilis 1622. Pontif. nostri anno secundo. *Dat. P. An. 2. die 18. April.*

XXIII. Beatificatio Serui Dei Fr. Petri de Alcantara Ord. Min. Strictioris Obseruantiæ Discalceatorum Professoris, Prouinciæ S. Iosephi in Regno Castellæ Fundatoris, cum Officio, & Missa vnius Confessoris non Pontificis, die 18. Octobris celebrando à tota Religione dictorum Minorum.

De huiusmodi Fratribus vide tibi plenissimè signata ad Const. 35. Clem. VII. In suprema, sup. tom. 1.

Edita An. D. 1622.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, à Domino constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in seruis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis.

Philippo III. & IV. Regibus Hisp. instantibus Cardinales Congregationis Sacrorum Rituum examinato processu Fr. Petri de Alcantara canonizari posse per hunc Pont. censuerunt.

§. 1. Cum itaque, instantibus non solum claræ memoriæ Philippo III. & charissimo in Christo filio nostro Philippo IV. Hispaniarum Regibus Catholicis, sed etiam fere omnibus Hispaniæ Regnis, Venerabiles fratres nostri S.R.E. Cardinales sacris Ritibus præpositi, de mandato nostro causam serui Dei Petri de Alcantara Ord. Minorum Strictioris Obseruantiæ Discalceatorum nuncupatorum, ac Prouinciæ S. Iosephi eiusdem Ordinis Fundatoris, iuxta seriem relationis trium causarum Palatij Apost. Auditorum ad effectum canonizationis plures examinauerint, ac multis desuper habitis sessionibus referente dilecto filio nostro Marco Antonio tituli S. Eusebij presbytero Cardinale Gonzzadino nuncupato, plenissime constare de validitate processuum, fama Sanctitatis, fide, puritate, ceterisque virtutibus non in genere solum, sed etiam in specie, reliquiarum ac sepulchri veneratione, plurimisque tandem miraculis pronunciauerint, censueritque posse Nos, quandocumque voluerimus, eumdem Dei seruum, iuxta Catholicæ Ecclesiæ ritum, Sanctum atque in Cœlis regnantem declarare, omnibusque fidelibus solemni canonizatione proponere venerandum.

§. 2. Prædictus

Philippus IV. instat officiũ, & Missam celebrari interim posse à d. Religione.

§. 2. Prædictus vero Philippus IV. Rex, & dilecti filij Minister Genetalis,& Fraires Ord.prædicti Nobis humiliter supplicati fecerint, vt donec ad Canonizanonem dicti Petri deueniatur, idem Pettus Beatus nuncupari, ac de eo tanquam de Confessore non Pont. Missa, ac Officium vt infra celebrari,& recitari respectiuè possit,indulgere de binignirste Apostolica dignaremur.

Qui Pontifex id concedit.

§.3. Nos supplicationibus huiusmodi inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio,vt idem Dei seruus Petrus de Alcantara in posterum Beatus nuncupari, atque de eo tanquam de confessore non Pontifice die 19. Octobris, qua ipsius obitus memoria celebrabitur vbique terrarum ab vniuersa Religione Minorum Obseruantium vtriusque sexus respectiuè Missa celebrari, atque officium recitari possit.

In oppido vero de Alcantara nullius diœcesis, vbi natus,atque in altero de Arenas Abulen. diœcesis, vbi corpus eiusdem tequiescere accepimus, omnibus tam regularibus quam sæcularibus Clericis,sub ritu tamen semiduplici, eidem omnino liceat.

Ac demum in prouincia prædicta S. Iosephi, cuius auctor extitit, ab ipsis dicti Ordinis Discalceatorum Fratribus, etiam cum octaua veluti de Patrono, Officium pariter ac Missa iuxta Breuiarij,ac Missalis Romani rubricas celebrari possint, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Quæcumque obstantia tollit.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus,& Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis,manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. 18. Aprilis.

Dat. Romæ apud S.Pettum sub annulo Piscatoris die 18. Aprilis 1622. Pontif. nostri anno Secundo.

XXIV. Quod Festum S. Annæ Matris Mariæ Virginis de præcepto vbique obseruetur.

Hoc festum sub duplici Officio, & die 26. Iulij, celebrari decreuerat Gregor XIII. sup. in sua const. 87. tom 2. Quinimo iste Pontifex festum S. Ioachimi Patris eiusdem B. Mariæ Virginis, sub duplici Officio iussit obseruari, vt infra in eius const. 39. Apostolatus. Et mox S.R.E. Cardinales Sacrorum Rituum die 8. May 1621. decreuerunt, etiam festum S. Iosephi Sponsi eiusdem B. Virginis, de præcepto deinceps celebrari. Et hic idem Pontifex illud approbauit, quod decretum apud hos Reuerendæ Cameræ Impressores cusum legitur.

Edita An. D. 1622.

G R E G O R I V S P A P A X V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ab enarratione meritorum, & venerationis S. Annæ Matris Beatissimæ Virginis Mariæ.

HOnor laudis, & cultus venerationis, quem Sanctæ Dei Genitricis parenti Beatæ Annæ in Sancta tribuitur Ecclesia, quàm merito fuerit Spiritu Dei dictante, cuius prouidentia Ecclesia regitur, & gubernatur, variis temporibus auctus,inenarrabilis Sanctissimæ eius Filię dignitas & celsitudo satis superque declarant,cum enim coronet parentes gloria liberorum,tanti dono partus à Domino dignatam matrem, tanquam honoris, & gratiæ cælestis abundantia similiter decoratam, vniuersa Ecclesia tam in Occidente, quàm in Oriente, præcipuo cultu, & religione prosecuta est,nec sine magno credentium fructu, & religionis incremento, vt in Domino sperare debemus, exhibitus,& amplificatus est hic honor,crescente enim in eam fidelium deuotione, etiam patrocinium, quod apud Deum per seipsam,& per Cæli Reginam eius filiam gerit, eorumdem augeri merito credimus, sicut in gloriosæ parentis veneratione gloriosissimam eius filiam honorari non dubitamus, tantoque magis eius tutelam, & intercessionem apud vnigenitum filium Dominum nostrum Iesum Christum non promereri,quanto maioribus honoribus per nostram erga eius parentem reuerentiam eam veneramur, & colimus.

Propter quæ, & præcipuè, quã hic Pont. erga eam deuotionẽ gerit.

§. 1. Hæc Nos nobiscum cogitantes,& peculiari etiam in Beatam Annam deuotione incitati, Prædecessorum nostrorum quoque in eius augendo cultu religionem in Domino æmulantes, & gregis Nobis à Domino crediti, spiritualis vtilitatis augmento consulere, nostri pastoralis officij debito cupientes, B. Annæ Festum in vniuersali Ecclesia Dei amplius honorandum censuimus.

Festum eius de Præcepto decernit obseruari.

§.2. Itaque hac nostra perpetuò valitura Constitutione, Festum S. Annæ ab omnibus Christi fidelibus, sicut alia Festa de præcepto celebrari,& obseruari, ab omnique illicito opere abstineri,& sub præcepto obseruationis festorum comprehendi volumus, præcipimus, & mandamus.

§. 3. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Transumptis credi iubet.

Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 2. die 23. April.

Dat. Romæ apud S.Petrum sub annulo Piscatoris, die 23. Aprilis 1622. Pont. nostri anno secundo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D.N. Iesu Christi 1622. Indict. 5. die verò 23. mensis Aprilis, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XV. Anno eius 2. retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ,& publicatæ fuerunt in acie Campi Floræ, ac aliis locis consuetis Vrbis, vt moris est, per me Augustinum Braccherium Apost. Curs.

Pro Mag. Curs. Brandimartes Latinus Curs.

XXV. Electio, & deputatio Iosephi à Matre Dei in Ministrum Generalem totius Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, vt vnà cum quatuor hic descriptis Sociis vocem habeat actiuam, & passiuam, totumque corpus Religionis ad nouennium repræsentet.

De ista Congregatione, & toto eius statu vide notata ad eiusdem Pont. const. 14. In supremo. hic sup.

Edita An. D. 1622.

G R E G O R I V S P A P A X V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

APostolici muneris sollicitudo, diuina dispensatione, nullo licet merito nostro, Nobis imposita, postulat, vt circa statum religiosarum personarum quarumlibet inuigilantes, ad ea, per quæ religiosæ personæ huiusmodi in laudabili earum instituto perseuerare valeant, sedulo intendamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Electio & deputatio Ministri Generalis & quatuor eius Sociorum pro regimine Congregat. Clericorum pauperum Matris Dei scholarum Piarum.

§.1. Hinc est, quod Nos prospero & felici dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum de Vrbe regimini, quantum cum Domino possumus, consulere, eosdemque Clericos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illarum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, De Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, dilectum filium Iosephum à Matre Dei eiusdem Congregationis Clericum, in Ministrum Generalem ipsius Congregationis ad nouennium tantum, qui cum dilectis etiam filiis Petro à Natiuitate, Viuiano ab Assumptione, Francisco à Purificatione, ac Paulo similiter ab Assumptione, dictæ Congregationis pariter Clericis sociis suis, vocem, actiuam, & passiuam habeat, ac corpus Religionis repræsentet Apostolica auctoritate tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus.

Ac facultatis concessio his prædictis emittẽdi Vota in manu alicuius Prælati.

§.2. Necnon eidem Iosepho, vt tam ipse, quàm sui socij prædicti vota solemnia in manibus alicuius Prælati Ecclesiastici, eorum arbitrio eligendi, emittere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis

dictis licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Clausula præseruatiua.

§. 3. Decernentes præsentes literas, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Iosepho, & aliis prædictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Decretum irritans.

§. 4. Irritumque & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 5. Non obstan. Apostolicis, ac in Vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac quatenus opus sit, dictæ Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 2. 18. Aprilis.

Dat. Romæ apud S. Mariam maiorem, sub annulo Pisc. die 28. Aprilis 1622. Pont. Nostri Anno 2.

XXVI. Erectio Sacræ Congregationis S.R.E. Cardinalium, necnon Prælatorum, ac Regularium virorum de Fide Catholica propaganda, vnà cum prouentuum assignatione, priuilegiorumque concessione, & præcipuè quod Scripturæ gratis dentur.

Postea pro subuentione d. Congregationis, omnes scripturas eius statum, aut res concernentes, gratis ipsius Ministris tradi decreuit hic idem Pont. vt sua Const. seq. Cum inter.

Edita An. D. 1622.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Enarrat hic Pont. suæ pastoralis muneris esse quod oues errantes D. nostrum, regem agnoscant.

INscrutabili diuinæ prouidentiæ arcano, ad Christi Ecclesiæ regenda gubernacula, nullis nostris meritis a Spiritu sancto vocati, præcipuas nostri pastoralis muneris partes esse intelligimus, sedulò inuigilandi, & quantum Nobis ex alto conceditur, intentis studiis adnitendi, vt oues miserabiliter errantes, ad Christi ouile adducantur, ac Dominum gregis agnoscant, & pastorem.

Omnemque adhibere curā in adductione animarum ad Ecclesiam Christi, qui pro earum redemptione se ipsum exinaniuit vsque ad mortem.

§. 2. Quo scilicet, diuina adspirante gratia, desinant, per infelicia pascua infidelitatis, & hæresum vagari, & aqua mortifera pestilentiæ potari, sed in loco pascuæ veræ Fidei, ac salutaris doctrinæ collocentur & adducantur ad vitæ fontes aquarum. Et verò quis non intelligit, omnem nostram sollicitudinem desiderare, omnemque conatum a Nobis exigere, opus adductionis animarum ad Ecclesiam Christi? quippe quod tanti fecerit Deus Mundi salutem, vt ipsum Vnigenitum suum daret, Vnigenitum illum, qui cum esset splendor gloriæ, & figura substantiæ eius, portans omnia verbo virtutis suæ, exinaniuit semetipsum, formam serui accipiens, factus obediens vsque ad mortem, mortem autem Crucis, vt sua nimia charitate seruos, & malos seruos Dominus redimeret pretio sanguinis sui.

Cuius Christi charitatis imitatores esse debent omnes Christiani.

§. 3. Inæstimabilis huius charitatis imitatores esse profectò omnes debent, qui Christiano nomine fideliter gloriantur, & membra Christi effecti sunt, vt eius verbi factores sint, non auditores tantùm: nam & per sanctum Apostolum suum monet: Estote imitatores sicut filij charissimi, & ambulate in dilectione sicut Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis.

Et præsertim Episcopi ipsi, qui pastores sunt.

§. 4. Quòd si hæc ad vnumquemque Christianorum scripta sunt, quanto magis ad eos, qui in sortem, & militiam Christi vocati, positi sunt Episcopi regere Ecclesiam suam? quibus sæpè per Prophetas suos grauibus verbis comminatur, si pascentes semetipsos, gregem non pascunt, & quod crassum est occidentes, infirmum non consolidant, ægrotum non sanant, confractum non alligant, abiectum non reducunt, perditum non quærunt.

Multoque magis summo Pont. qui pastoribus ipsis præpositus est. Petro enim prius pastor mandauit Deus, vt pasceret oues suas.

§. 5. Quæ profectò voces vt omnes Ecclesiarum Rectores valde sollicitos habere debent, licet in partem sollicitudinis sint vocati, ita multo vehementius Nos vrgent, qui in plenitudinem electi, non solùm vniuerso gregi, sed etiam pastoribus præpositi sumus. Quocirca quod Apostolis omnibus à Domino mandabatur, vt prædicarent Euangelium omni creaturæ, principaliter Petro incumbebat, quibus præstabat prærogatiua Principatus, & cui soli iniunctum fuerat à Domino, vt pasceretet oues suas.

Et ipse, & alij eius successores de omnibus mundi partibus insipientes, & errantes conuerterent ad Deum.

§. 6. Quapropter & vni Petro vas illud quasi linteum ostenditur, quatuor initiis de cælo submitti in terram, in quo erant omnia quadrupedia, & serpentia terræ, & volatilia cæli, quodque illa vox sequuta est: Surge Petre, occide, & manduca; vt præfiguraretur Petri, & Successorum eius munus ex quatuor Mundi partibus homines, varia impietate insipientes congregandi, quò eos quasi occidendo, hoc est, veteri via exuendo, & exutos manducando, idest in sua membra, qui visibile erat caput Ecclesiæ, conuertendo, etiam membra Christi redderet, inuisibilis Ecclesiæ capitis; atque ita adipiscerentur participationem generationis Christi, eamque adepti, quæ Christi sunt, saperent, quæ Christi sunt operarentur, ac demum per gratiam Spiritus sancti eius in æterna pascua transferrentur, potandi torrente inexhausto voluptatis Dei.

Et cùm his temporibus magnus sit dispersarum ouium numerus.

§. 7. Quantum verò his calamitosis temporibus excreuerit errantium, & dispersarum ouium numerus, qui Ecclesiam Sanctam eius Catholicam Christi ouile, vel numquam cognouerunt, vel cognitam Sathanæ dolis deseruerunt, sine lachrymis commemorari non potest. Si enim mentis nostræ aciem conuertimus ad innumerabilem populorum multitudinem, iam tot seculis Agarenorum impurissima dementia captam, insanique erroris, ac mēdacij tenebris obcæcatam, miseratione commouentur viscera nostra, cernentes tam multis, ac variis cælestibus donis olim celebres nationes, per ignorantiæ, & pestilentis persuasionis stuporem, humanitatem in bestiarū naturam ferè mutasse, atque ad æterna incendia, Diabolo, & Angelis eius parata, ali, ac propagari. Et licet inter eas aliquæ sint gentes in iustitia detentæ, quæ Christi nomen inuocant; tamen ita antiquarum hæresum veneno sunt infectæ, vt sinceram veritatem paucissimæ agnoscant, ac fere omnes, in multis, nedum in vno, peccantes, factæ sint omniū reæ. Vbi verò peccatis nostris faciētibus, inimicus homo super bonum semen in septentrionalibus partibus seminauit hæresum zizania, ita dira contagia grassata sunt, vt animas innumerabiles iamdiu perdiderit, ac Prouincias, & Regna Christo per summam iniuriam erepta, suæ tyrannidi mancipauerit.

Ideo vt hic Pont. eiusque successores maiori curent vigilantia Catholicæ fidei propagationem, erigit Congreg. quorumdā Card. & Prælatorū semel in mēse coram eo, ac etiam Religiosorum virorum pro fide Catholica propagatione cum ampliss. potestate.

§. 8. Quamobrem, etsi à fel. record. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, pastorali vigilantia, ope, studio, & industria elaboratum fuerit, ne tam multæ messi deessent operarij, & negotiatio hæc sancta non negligeretur: nihilominus Nos, vt maiori cum vigilantia, cura, & feruore, opus prosequi possimus, & in posterum successores nostri possint; nonnullorum Venerab. fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium peculiari sollicitudini negotium committendum duximus, prout tenore præsentium committimus, & demandamus. Volentes, vt in vnum congregati, adhibitis etiam aliquot Romanæ Curiæ Prælatis, & Religiosis viris, ac Secretario, prout Nos hac prima vice eos adhiberi voluimus, & nominamus, in commune consulant, tantæque rei nobiscum inuigilent, ac tam Sancto, & Diuinæ Maiestati maxime grato operi, quanto melius fieri poterit, incumbant, quod vt commodius præstari possit, semel coram Nobis, ac bis saltem in domo antiquioris eorum, quolibet mense congregentur, omniaque & singula negotia ad Fidem in vniuerso Mundo propagandam pertinentia, cognoscant, & tractent, & grauiora, quæ in prædicta domo congregati tractauerint, ad Nos referant: alia verò per se ipsos decidant, & expediant pro eorum prudentia. Missionibus omnibus ad prædicandum, & docendum Euangelium, & Catholicam doctrinam superintendant, ministros necessarios constituant, & mutent: Nos enim eis, tàm præmissa, quàm omnia, & singula alia desuper necessaria, & opportuna, etiamsi talia fuerint, quæ specialem, specificam, & expressam requirant mentionem, faciendi, gerendi, tractandi, agendi, & exequendi, plenam, liberam, & amplam facultatem, auctoritatem, & potestatem, Apostolica auctoritate, earumdem tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Et illis annuos reddítus assignare, & administrationē Cardd. committere velle asseuerat.

§. 9. Vt verò res tanti momenti, in quam magnos sumptus fieri necesse est, per temporalium cum spiritualibus felicem commutationem, nullo retardata impedimento, facilius

faciliùs, & celeriùs procedat; vltra ea, quæ ex arca nostra priuata suppeditari iam mandauimus, & piorum fidelium liberalitate collata sunt, & in posterũ non defutura subsidia in Domino confidimus, cum nostrum, & huius sanctæ Sedis proprium sit negotium, certos huic operi redditus ex Camera nostra Apostolica in perpetuum attribuemus, eorumque administrationem iisdem Cardinalibus committemus, prout in aliis nostris expedien. literis plenius continebitur.

Cardinales modo enunciat.

§. 10. Cardinales autem, quos sancto huic negotio præfecimus sunt qui sequuntur; Antonius Ostien. Saulius, Odoardus Sabinen. Farnesius, Octauius Prænestin. Episcopi Bandinus, Franciscus S. Praxedis de Sourdis, Maphæus S. Onuphrij Barberinus, Io. Garsias SS. Quatuor Coronatorum Millinus, Gaspar S. Crucis in Hierusalem Borgia, Robertus S. Alexij Vbaldinus, Scipio S. Susannæ, Petrus S. Saluatoris in Lauro Valerius, Itelius Fridericus S. Laurentij in pane & perna de Zolleren. Ludouicus S. Mariæ Transpontinæ Ludouisius, & Franciscus S. Marthæi Titulorum Presbyteri Cardinalis Sacratus nuncupati.

Prælatosque & Religiosos viros.

§. 11. Prælati verò, dilecti filij Io. Baptista Vioes in vtraque Signatura nostra Referendarius, & Io. Baptista Agucchius Secretarius noster, ac Sedis Apostolicæ Notarius, & Dominicus à Iesu Maria Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Professor, & Vicarius Generalis.

Et Secretarium.

§. 12. Secretarius verò à Nobis pariter deputatus dilectus filius Franciscus Ingolus presbyter Rauennas V. I. D.

Clausulas præseruatiuas huius ordinationis apponit.

§. 13. Decernentes, præsentes literas, ac omnia, & singula in eis contenta, semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia esse, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, firmiter, & inuiolabiliter perpetuò obseruari debere.

Decretum irritans addit.

§. 14. Sicque, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, vbique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria quæcumque remouet.

§. 15. Non obstantibus quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusuis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & institutis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctionem pœnalem adiungit.

§. 16. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrorum commissionis, demandationis, voluntatum, decretorum, concessionis, impartitionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Dat. P. A. 2. die 22. Iunij.

Dat. Romæ apud S. Mariam maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1621. decimo Kal. Iulij, Pontificatus Nostri Anno 2.

Subsequitur Concessio emolumenti Annulorum Cardinalium pro subuentione dicta Congregationis.

Hoc emolumentum est ducatorum quingentorum, vt videre est sup. in prioc. const. 7. Iulij III. tom. 2.

Edita A.D. 1622.

GREGORIVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Cam. Apost. solui solita.

ROmanum decet Pontificem ex Pastoralis officij debito, ad ea, per quæ Congregationum quarumlibet, præsertim ad fidei Catholicæ propagationem institutarum necessitatibus, & indigentiis occurritur, libenter intendere, ac in his eiusdem officij sui partes fauorabiliter interponere, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Emolumenta annulorũ S.R.E. Cardinaliũ defunctorũ hic Pont. ad certũ tempus Basilica S. Io. Later. applicauit.

§. 22. Alias siquidem Nos certis rationabilibus de causis emolumenta ratione Annulorum Cardinalitiorum, per hæredes S.R.E. Cardinalium vita functorum Cameræ nostræ Apostolicæ solui solita, Basilicæ Sancti Ioannis Lateranen. de Vrbe ad certum tunc expressum, & nondum elapsum tempus, Apostolica auctoritate concessimus, & elargiti sumus, prout in literis Apostolicis sub annulo Piscatoris desuper confectis plenius continetur.

Illa modo applicat Congregationi, vt in pios eius vsus, & necessitates conuertantur.

§. 23. Nunc verò attendentes Congregationem Venerabilium fratrum Nostrorum eiusdem S. R. E. Cardinalium, per Nos hodie pro fidei Catholicæ propagatione institutam, sufficientibus redditibus, & prouentibus ad opus tam pium necessariis, & opportunis minimè suffultã reperiri: ac illi, vt onera huiusmodi faciliùs perferri valeant, de alicuius subuentionis auxilio prouidere volentes; necnon emolumentorum huiusmodi quantitates, ac valores etiam annuos, scripturarumque super præmissis confectarum veriores, ac totos tenores, ac datas præsentibus pro expressis habentes. Motu proprio, non ad alicuius instantiam, sed de certa scientia, & mera liberalitate, ac matura deliberatione nostris, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas donationes, elargitiones, applicationes, & concessiones, seu quasuis alias dispositiones de dictis emolumentis, seu eorum iuribus, prædictæ, seu quibusuis aliis basilicis, vel aliis locis piis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis hactenus quomodolibet & sub quorumuis verborum expressionibus, & formis perpetuo, vel ad tempus per Nos, seu quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, etiam Motu simili, ac Consistorialiter factas, aliaque iura illis, seu etiam aliis Vrbis basilicis, vel locis piis huiusmodi, ex prædicta donatione, vel alia etiam quantumuis iusta, & rationabili causa, vel occasione competentia, ac quascumque literas Apostolicas forsan desuper confectas, & in eis contenta quæcumque, quorum omnium tenores præsentibus pro expressis, & insertis haberi volumus, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò reuocamus, cassamus, extinguimus, & annullamus, nulliusque roboris, vel momenti fore & esse declaramus, necnon emolumenta Annulorum Cardinalitiorum huiusmodi, quæ Cameræ nostræ Apostolicæ, sine iis, quibus applicata fuerant, ab hæredibus Cardinalium defunctorum debebantur, & soluebantur, prædictæ Congregationi cum omnibus, & singulis iuribus, & actionibus in perpetuum donamus, concedimus, & applicamus; ita vt liceat S.R.E. Cardinalibus nunc, & pro tempore existentibus Congregationis huiusmodi, seu ab illis Deputatis, vel eorum Ministris præfata emolumenta propria auctoritate, etiam per mandata ab antiquiore Congregationis huiusmodi Cardinali, simpliciter, & de plano, ac sine strepitu & figura iudicij, ac manu Regia, decernenda, & relaxanda, exigere, leuare, ac illa penes Montem Pietatis deponere, seu in tot locis Montium non vacabilium, aut aliàs quouis modo, arbitrio dictæ Congregationis ad effectum illa in pios vsus, & necessitates ipsius Congregationis similiter eius arbitrio, & prout ipsis melius videbitur expendenda, & eroganda, inuestire.

Solutionem dictorum prouentuum à viuentibus Cardinalibus factam, eorũdem hæredes nequaquam desuper molestari posse decernit.

§. 24. Insuper vt Venerabiles Fratres nostri S.R.E. Cardinales, qui nunc viuunt, hoc pium, & laudabile opus adiuuare possint, volumus, & similiter Apostolica auctoritate decernimus, & declaramus, quod si aliqui ex dictis Cardinalibus in eorum vita emolumenta ratione sui Annuli Cardinalitij, prædictæ Congregationi realiter, & cum effectu tradiderint, vel qui de cetero tradent, & assignabunt, hæredes Cardinalis ipsius vita functi, seu causam ab eo habentes, vel habituri, ad eorumdem emolumentorum præstationem, vel solutionem minime teneantur, nec ad id obligati sint, minusque ad id cogi, vel compelli possint, quinimò pro maiori illorum securitate, dilecti filij S.R.E. Camerarius, Thesaurarius, aut alij Officiales Cameræ Apostolicæ pro tempore existentes, ad quos spectabit, statim atque ipsis constiterit, Cardinales, seu hæredes huiusmodi, emolumenta prædicta eidem Congregationi, vt præfertur, soluisse,

soluisse, eosdem Cardinales, seu hæredes per cedulam publicam, etiam in amplissima forma eiusdem Cameræ, etiam perinde ac si emolumenta huiusmodi sibi persoluta fuissent, de solutis quietare; & in euentum cuiuscumque molestationis, eamdem Cameram ad pecuniarum eorumdem emolumentorum ratione solutarum restitutionem obligare debeant. Nos enim eos ab alia emolumentorum huiusmodi assignatione, traditione, & effectuali consignatione absoluimus, & quietamus, mandantes, & in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo inhibentes dilectis filiis modernis, & pro tempore existentibus eiusdem S.R.E. Camerario, Vicecamerario, Thesaurario, ac Clericis Præsidentibus, necnon Cameræ Apostolicæ Commissario, & Officialibus, ne ex emolumentis huiusmodi vllam pecuniarum quantitatem ad certam rationem pro quolibet centenario, & anno per eos forsan percipi solita, aut regalia vt vocant, vel quicquam aliud quouis prætextu, colore, vel ingenio, etiam ratione stipendij, seu salarij prætendere, habere, consequi, aut exigere possint, sed vt easdem præsentes literas firmiter, & inuiolabiliter obseruent, ac ab omnibus inconcusse obseruari faciant, & procurent. Imo semper, & quandocumque illis constiterit prædictos Cardinales, seu ipsorum hæredes huiusmodi emolumenta Annuli prædictæ Congregationi soluisse, statim, si petatur, quietantia in amplissima forma, tanquam si eidem Cam. Apost. soluta essent expedire debeant, & ipsa Camera in casu molestiæ, vt præfertur, ad restitutionem ipsis Cardinalibus, seu eorum hæredibus faciendam teneatur. Non permittentes ipsam Congregationem, illiusque personas, & Ministros super dictorum emolumentorum consecutione à quoquam publicè, vel occultè, directe, vel indirecte quouis quæsito colore, vel ingenio impediri, molestari, aut inquietari.

Clausula præseruatiua.

§. 25. At decernentes, præsentes literas, etiam ex eo quod Capitulum, & Canonici dictæ basilicæ Lateranen. vel quicumque alij in præmissis, quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, vel alij ad quos forsan spectat, & pertinet, seu pro tempore spectabit, & pertinebit, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, neque præmissis consenserint, seu consentiant, imo forsan illis contradicturi sint, seu quibusvis aliis quantumvis iustis, iustissimis, & rationabilibus causis, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu cogitato, vel interrogato notari, impugnari, retractari, annullari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut aduersus eas quodcumque iuris vel facti, aut gratiæ remedium impetrari, vel sub quibuscumque constitutionibus, & literis Apostolicis in contrarium, etiam Motu pari, & Consistorialiter emanatis, & emanandis, vel quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus nullatenus vnquam comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de nouo etiam sub quacumque posteriori data, per personas Congregationis huiusmodi pro tempore existentes, eligenda, concessas, semper, & perpetuo validas, & efficaces esse & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus, ad quos nunc quomodolibet spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inuiolabiliter obseruari, & adimpleri debere, sicque & non aliter per quoscumque iudices ordinarios vel delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac ipsius S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ac etiam Thesaurarium, Clericos Præsidentes, ac Commissarios, aliosque Cameræ huiusmodi Officiales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in qualibet instantia iudicari, & definiri debere, irritumque & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari auctoritate Apostolica decernimus.

Executorum deputatio.

§.27. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Ostien. & Portuen. Episcopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ prædictæ generali Auditori per Apostolica scripta Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios, quando, & quoties pro parte dictæ Congregationis, seu pro ea agentium requisiti fuerint, præsentes literas, & in ea contenta quæcumque, vbi, quando, & quoties opus fuerit, faciant integraliter obseruari. Non permittentes dictam Congregationem, seu pro ea Agentes huiusmodi desuper quomodolibet indebite molestari, perturbari, aut inquietari, contradictores, & rebelles quoslibet per censuras Ecclesiasticas, aliaque iuris, & facti remedia compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachij sæcularis auxilio.

§.27. Non obstantibus fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. Prædecessoris Nostri, quatenus opus sit de vna, ac Concilij generalis de duabus dietis, dummodo aliquis extra suam ciuitatem, & diœces. vltra tres dietas ad Iudicium non trahatur, necnon Simmachi, Pauli II. ac aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorū Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac Pij IV. de gratiis interesse Cameræ Apostolicæ quomodolibet concernentibus infra certum tunc expressum tempus in eadem Camera registrandis, & in illius libris insinuandis. Ita quòd Congregatio huiusmodi, aut alij eius Ministri, ad illas insinuandum non teneantur, & nihilominus præsentes literæ eamdem firmitatem obtineant, ac si in dicta Camera infra tempus ad id præfixum insinuatæ, & registratæ fuissent. Necnon nostra, & Cameræ Apostolicæ regula de iure quæsito non tollendo, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon prædictæ Lateranen. ac quarumuis aliarum Vrbis basilicarum, vel piorum locorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, illarumque Capitulis, & Canonicis, ac aliis Superioribus, & personis, etiam Consistorialiter, ac cum quibusuis derogatoriarum derogatoriis, ac aliis efficacissimis, & insolitis clausulis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & confirmatis, ac innouatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, latissime hac vice harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Cardd. creandi si præsentes fuerint, statim, si verò absentes, suscepto bireto rubeo dicta iura soluere teneantur.

§.28. Volumus autem, & Apostolica auctoritate decernimus, quod quicumque de cetero perpetuis futuris temporibus in Sacrum Collegium dictæ S.R.E. Cardinalium per Nos, & Romanos Pontifices successores nostros cooptabuntur, si præsentes fuerint, statim, si vero à Curia absentes, post susceptionem bireti rubei, iura, quæ ratione annuli Cardinalitij, per eorum obitum Cameræ Apostolicæ debebantur, prædictæ Congregationis, seu ab ea Deputatis realiter, & cum effectu persoluere teneantur.

Sanctio pœnalis.

§. 29. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum reuocationis, cassationis, extinctionis, annullationis, donationis, concessionis, assignationis, declarationum, absolutionis, inhibitionis, decretorum, mandatorum, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Dat. P. An. 2. die 22. Iulij.

Dat. Romæ apud S. Mariam maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1622. decimo Kal. Iulij, Pontificatus Nostri Anno 2.

Die Lunæ 8. Mensis Augusti 1622.

Publicatio.

Supradictæ literæ Apostolicæ in plena Camera Apostolica exhibitæ, & præsentatæ fuerunt, & de ipsius Cameræ decreto commissæ Perillustri, & Reuerendissimo D. Hieronymo Scalupio, eiusdem Cameræ Decano, & subsequenter die Mercurij 24. eiusdem mensis Camera ipsa, citato prius admodum Illustri, & Reuerendissimo D. Ioanne Benio, Sanctissimi Domini Nostri & prædictæ Cameræ Generali Commissario, referente eodem Reuerendissimo D Decano illas admisit, & in eiusdem Cameræ libris registrari mandauit, prout registratæ fuerunt lib. 2. signat.

Sanctissimi D. N. Gregorij Papæ XV. penes me infrascript. eiusdem Cameræ Apostolicæ Notarium.

Ioannes Ferrinus.

Sequitur indultum pro d. Sacra Congregatione, quòd literæ, & scripturæ omnes tradantur gratis Ministris eiusdem Congreg.

Edita An. D. 1622.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Narrat iste Pont. alias instituisse Congreg. ad propagandam fidem, ac disseminandam, & causas huius consil.

CVm inter multiplices, & grauissimas Apostolatus nostri curas, quibus assiduè premimur, illa Nos præ ceteris maximè sollicitos iugiter habeant, vt extirpatis hæreticarum prauitatum erroribus, Catholica fides vbiq; conseruetur, & propagetur, eaque de causa negotium propagandæ in vniuerso Mundo eiusdem fidei, nonnullorum Venerab. Fratrum nostrorũ S.R.E. Card. qui in vnum congregati tantæ rei Nobiscum inuigilent, peculiari sollicitudini, iuxta creditum Nobis desuper Apostolicæ seruitutis officium, nuper commiserimus, & demandauerimus, dignum, quin potius debitum reputamus, ea Congregationi huiusmodi concedere, per quæ faciliori onerum illi incumbentium supportationi opportunè consulatur.

Literas, instrumenta, chirographa, et quascũque scripturas d. Congregationem, vel eius interesse tangentes gratis, & absq; vlla mercede expediri indulget.

§.2. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine. Quod de cetero perpetuis futuris temporibus quæcumque patentes, seu alio quouis nomine nuncupentur literæ, chirographa, instrumenta, testamenta, & aliæ quæcumque scripturæ quocumque nomine censeantur, necnon quæcumque literæ Apostolicæ, tam sub plumbo, quam in simili forma Breuis, earumdemque literarum Apostolicarum supplicationes super quibuscumque negotiis, rebusque, & bonis, tàm mobilibus, quàm immobilibus ad ipsam Congregationem quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac demum quocumque interesse eamdem Congregationem quouis modo, & ex quauis causa concernente, pro tempore conficiendæ, & registrandæ, necnon similiter quæcumque literæ, quæ ex omnibus Mundi partibus eidem Congregationi scribentur, ac illæ, quæ eiusdem Congregationis nomine extra Almam Vrbẽ nostram mittentur, gratis omninò, & absque vlla mercede, aut alicuius rei, etiam quantumvis minimæ, solutione expediti, confici, registrari, relaxari, tradi, & mitti debeant, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Contra facientibus pœnas iniungit.

§.3. Ac in virtute sanctæ obedientiæ, sub indignationis nostræ, & aliis arbitrij nostri pœnis præcipimus, & mandamus dilectis filiis Rescribendario, ac Computatori literarum Apostolicarum, necnon Secretariis Apostolicis, & Breuium Apostolicorum Magistro, ac Scriptoribus, & Regenti Montium, Notariis, Tabellionibus, Postarum Magistris, aliisque Officialibus, & Ministris quocumque nomine nuncupatis, etiamsi officia titulo, & causa merè onerosis obtineant, vt literas prædictas, ac chirographa, instrumenta, & alias scripturas huiusmodi super præmissis omnibus, & singulis, tam coniunctim, quàm diuisim gratis de mandato nostro vbique in omnibus, etiam Abbreuiatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, plumbique, & registri, ac aliis quibusvis officiis absque aliqua pecuniarum exactione, etiam quantumvis minima, etiam per viam compositionis faciendæ, omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, registrent, mittantque, & relaxent, ac signari, expediri, registrari, mittique, & relaxari curent, & faciant realiter, & cum effectu.

Clausulas præseruatiuas appom.

§.4. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque nullo vnquam tempore, etiam ex eo quod prædicti & quicumque alij in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, seu alio quocumque prætextu, causa, & occasione, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quouis defectu notari, impugnari, redargui, infringi, ad ius, vel controuersiam reuocari, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, vel aliis contrariis dispositionibus vllatenus comprehendi posse, sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Aliter iudicandi potestatem tollit.

§.5. Sicque, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria remouet.

§.6. Non obstant. fel. record. Pij Papæ IV. prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse Cam. Apostolicæ quomodolibet concernentibus, in eadem Camera infra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, necnon quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac regula nostra de iure quæsito non tollendo, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem dari decernit.

§. 7. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu Secretarij dictæ Congregationis, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, vel extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. 14. Decembr.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscat. die 14. Decembr. 1622. Pont. nostri Anno 2.

Reuocatio quarumcumque concessionum viuæ vocis oraculo factarum, exceptis oraculis factis S. R. E. Cardinalibus, & eorum manu firmatis. XXVII.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ diuina prouidentia constitutus, gratias, & indulta a se, & prædecessoribus suis concessa, iustis interdum suadentibus causis, iuxta creditum sibi Pastoralis officij debitum moderatur, aut reuocat, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Reuocatio de qua in rubr.

§. 1. Itaque Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; Omnia, & singula indulta, facultates, priuilegia, gratias, & concessiones quascumque spirituales, & Ecclesiasticas, tam ad forum interius, quàm ad exterius spectan. ac tam ad supplicationem partium, quàm motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, à Sede Apostolica, quæ tamen viuæ vocis oraculo hactenus quantocumque, & qualitercumque, ex quauis, etiam de necessitate exprimenda causa, quibusvis Collegiis, Capitulis, Ordinibus, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Societatibus, etiam Societatis Iesu, ac Congregationibus quibuslibet, siue eorum, & earum respectiuè Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus Generalibus, vel Prouincialibus quocumque nomine nuncupatis, Superioribus, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediate subiectis, cuiuscumque dignitatis, præeminentiæ, aut quouis priuilegio munitis, non tamen ad supplicationem Regum concessis, in iis videlicet, quæ non sunt sortita effectum, tenore præsentium reuocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac reuocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua perpetuò fore, & esse, neque in posterum cuiquam suffragari posse, vel debere, neque aliquem iis de cetero vti vllo modo posse, etiamsi expressa, & specifica mentio, etiam de verbo ad verbum de iis facienda esset, decernimus, & declaramus.

Exceptio de quibus in Rubrica similiter dicitur.

§. 2. Firmis tamen, & in suo robore permanen. omnibus indultis, & aliis concessionibus prædictis, viuæ vocis oraculo S. R. E. Cardinalibus ad ipsorum, vel aliorum

quorumcumque

quorumcumque fauorem propria S. R. E. Cardinalium mano firmatis, pro ipsis, vel aliis factis, & de quibus iidem S.R.E. Card. testimonium in scripis præbuerunt.

Clausularum præseruatiuarum adiunctio.

§. 3. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notati, impugnari, redargui, ad ius vel controuersiam reuocari, ad terminos iuris reduci, aut aduersus illas quodcumque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Clausula sublata.

§. 4. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§. 5. Non obstan. præmissis, ac quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, & aliis Superioribus prædictis, sub quibuscumque ten. & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarū derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritan. & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorū quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, præsentibus pro plenè, & sufficiēter expressis, & ad verbum insertis haben. illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra illud, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Publicatio in Vrbe omnes ligare decernit.

§. 7. Quodque eædem præsentes literæ, seu illarum exempla ad valuas Basilicarum S.Io.Lateranen. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent.

Dat. P. A. 2. die 2. Iulij.

Datum Romæ apud S.Mariam maiorem sub annulo Piscatoris, die 2. Iulij 1623. Pontificatus Nostri Anno 2.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D.N. Iesu Christi 1623. Indictione 5. die verò 1. mensis Septembr. Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Gregorij diuina prouidentia PP. XV. anno eius 2. retroscripta Const. affixa, & publicata fuit ad Valuas Basilicarum S.Io. Lateran. Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Brandimartem Latinum Apost. Curs.

Octauius Spada Mag. Cursor.

XXVIII. Contra hæreticos in locis Italiæ, & insularum adiacentium quouis prætextu commorantes, eorumque fautores.

Edita An. D. 1622.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romani Pontificis B. Petri Apostolorum Principis successoris munus exigit, vt pro incumbēte Dominici gregis cura, & solicitudine, Prædecessorum suorum Constitutiones, eas præsertim quæ ad Sacrosanctæ Fidei Catholicæ conseruationem pertinent, quo suum perpetuum sortiantur effectum, & inuiolabiliter obseruentur, innouet, & extendat, provt rerum, & temporum qualitatibus debitè compensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Clem. VIII. edidit constit. quæ est sup. tom. 3.

§. 1. Aliàs siquidem à fel. record. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. Cùm sicut non sine, &c.

Omittitur residuum, quia habes sup. tom. 3.

Hic Pont. illā omnino præcipit obseruari.

§. 2. Nos inuiolabili dictarum Clementis literarum, & in eis contentorum quorumcumque obseruationi, quantum Nobis ex Alto conceditur, prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Clementis prædecessoris literas, cum omnibus & singulis in eis contentis, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illasque innouamus, ac inuiolabiliter obseruari mandamus.

Et pleniùs modo disponit contra hæreticos.

§. 3. insuper ne vllus hæreticus in locis Italiæ, & insularum adiacentium, neque etiam sub commercij, mercimonij, aut alio quouis prætextu domicilium contrahere, seu domum apertam habere propriam, vel conductam, aut gratis concessam, seu habitari, aut morari possit, earumdem tenore præsentium prohibemus, ac respectiuè statuimus, & ordinamus.

Contrauenientibus pœnas infligit.

§. 4. Contra prohibitioni autem, ac statuto, & ordinationi nostris huiusmodi non parentes, seu contrauenientes, cuiusuis status, gradus, ordinis, dignitatis, tam Ecclesiasticæ, quàm secularis existentes, iuxta formam iuris procedatur, & puniantur.

Illorum fautores vti hæreticos puniri iubet.

§. 5. Et simili modo eos, qui hæreticos prædictos receptauerint, eisque quoquomodo contra præsentium literarum tenorem, fauorem, opem, seu auxilium præbuerint, vti fautores, & receptatores hæreticorum puniri.

Et ita & non aliter iudicari mandat.

§. 6. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, delegatos, etiam S.R.E. Cardinales, & de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate vbique iudicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Quibuscumque nō obstātibus.

§. 7. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicationē in Vrbe omnes ligare decernit.

§. 8. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodque eædem præsentes post duos menses à die illarum publicationis computandos, omnes, & singulos ad quos spectat, arctent, & afficiant, perinde ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent.

Dat. P. A. 1. die 2. Iulij.

Dat. Romæ apud S.M. Maiorem, sub annulo Pisc. die 2. Iulij. M.DC.XXII. Pont. Nostri An. 1.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D.N. Iesu Christi 1622. Indict. 5. die verò 1. mensis Sept. Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidentia Papa XV. Anno eius 1. retroscripta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicarum S. Io. Lateranensis, Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Brandimartem Latinum S. D. N. Papæ Curs.

Octauius Spada Mag. Curs.

Ampliatio, & declaratio prohibitionis asserendi B. Mariam Virginem conceptam fuisse in peccato originali. XXIX.

Ad hæc vide, quæ superius notaui in constit. 97. Pauli V. tom. 3.

Edita An. D. 1622.

In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico in Monte Quirinali coram S. D. N. Gregorio diuina prouidentia PP. XV. ac Illustriss. & Reuerendiss. DD. S.R.E. Card. aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis, feria 3. die 24. Maij. Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1622.

Sanctissimus D. N. auditis votis Illustrissimorum, & Reuerendissimorum DD. Cardinalium contra hæreticam prauitatem Generalium Inquisitorum, decretum aliàs editum à fel. rec. Paulo V. eius prædecessore tenoris sequentis, videlicet.

Paulus V. in decreto.

Sanctissimus Dominus Noster post longam, & maturam discussionem, auditis votis Illustrissimorũ, & Reuerendissimorum DD. Cardinaliũ contra hæreticam prauitatem Generalium Inquisitorum, re accurate, ac diligenter perpensa, prouide considerans, quòd quamuis in Constitutione fel. rec. Sixti IV. super Conceptione Beatissimæ Virginis Mariæ pro submouendis inter Christi fideles scandalis, rixis, & contentionibus edita, à S. Tridentina Synodo innouata, & deinde in alia constitutione San. mem. Pij V. super eadem re, quas similiter Sanctitas sua innouauit cum quibusdam prouisionibus, & adiectionibus pœnarum pro efficaciori earum obseruatione, relinquatur vnicuique libera facultas tenendi, & etiam asserendi vtramque partem, quòd scilicet fuerit, vel non fuerit concepta cum peccato originali, & dum tamen neutra, veluti erronea, aut hæretica damnetur, nihilominus ex occasione assertionis affirmatiuæ in publicis concionibus, lectionibus, conclusionibus, & actibus publicis, quòd eadem Beatissima Virgo fuerit cum peccato originali concepta, oriuntur in populo Christiano, cum magna Dei offensa, scandala, iurgia, & dissensiones. Propterea volens huiusmodi scandalis ex debito sui muneris prouidere, decreuit, & præcepit, ac præsentis decreti virtute mandat, & præcipit omnibus, & singulis cuiusuis Ordinis, & Instituti regularibus, & aliis quibuscumque, tam Ecclesiasticis, quàm secularibus personis, cuiusuis conditionis, status, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam Ecclesiasticæ, quàm secularis, etiamsi specialis, specifica, & indiuidua earum esset necessariò mentio facienda, vt in posterum, donec articulus huiusmodi à Sancta Sede Apostolica fuerit diffinitus, vel per Sanctitatem Suam, & Sedem Apostolicam fuerit aliter ordinatum, non audeant in publicis concionibus, lectionibus, conclusionibus, & aliis quibuscumque actibus publicis asserere, quòd eadem Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali; Contrafacientes autem eadem Sanctitas Sua voluit, & declarauit subiacere debere, & subiecit censuris, & pœnis contentis in supradictis constitutionibus suorum prædecessorum, & sua, ipso facto incurrendis. Per huiusmodi tamen prouisionem Sanctitas Sua non intendit reprobare alteram opinionem, nec ei vllum prorsus præiudicium inferre, eam relinquens in eisdem statu, & terminis, in quibus de præsenti reperitur, præterquam quoad supra disposita. Vlterius sub eisdem censuris, & pœnis mandans, quòd negatiuam opinionem, videlicet quòd non fuerit concepta cum peccato originali, in prædictis publicis actibus asserentes, aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, seu tractent. Insuper voluit, & expressè mandauit, vt extra hos casus expressos publicorum actuum, in reliquis omnibus supradictæ constitutiones firmæ, & illæsæ remaneant, & exactè obseruentur perinde, ac si præsens decretum non emanasset. Et ita decreuit, & mandauit vbique inuiolabiliter obseruari, non obstantibus in hac parte supradictis constitutionibus, & aliis omnibus in contrarium facientibus, &c.

Prohibuit in actibus publicis asserere B. Virg. conceptam fuisse in peccato originali, vt in const. Indic. in rubr.

Quod hic P. extendit etiã ad actus priuatos.

§. 2. Hoc suo præsenti decreto ex eisdẽ causis ad euitanda scãdala, dissensiones, atque discordias in Populo Christiano, quæ pari ratione oriri possunt, & vt accepit, in aliquibus Religionibus iam ortæ sunt ex sermonibus priuatis occasione assertionis affirmatiuæ, extẽdit, & ampliauit etiam ad priuata colloquia, & scripta, mandans, & præcipiens omnibus, & singulis supradictis, ne de cetero, donec articulus huiusmodi à Sede Apostolica definitus, vel per Sanctitatem Suam, & Sedem Apostolicã fuerit aliter ordinatum, neque etiam in sermonibus, & scriptis priuatis audeant asserere, quòd eadem Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, nec de hac opinione affirmatiua aliquo modo agere, seu tractare, exceptis tamen quibus à Sancta Sede Apost. fuerit super hoc specialiter indultum. Per hoc tamen Sanctitas Sua non intendit reprobare hanc opinionem, nec ei vllum prorsus præiudicium inferre, eam relinquens in eisdem statu, & terminis, in quibus reperitur, præterquam quoad in supradicto fel. record. Pauli V. & hoc suo decreto disposita.

Et in reliquis seruandas esse aliorum Pont. constit.

§. 3. Eademque Sanctitas Sua voluit, & expressè mandauit, vt in reliquis omnibus, vbi huiusmodi decretis non aduersantur, constitutiones Sixti IV. Alexandri VI. & Pij V. ac Pauli V. eius prædecessorum super Conceptione Beatissimæ Virginis firmæ, & illibatæ remaneant, ac exactè obseruentur perinde, ac si huiusmodi decretum non emanasset.

Et in diuinis officiis celebran. non alio quam conceptionis nomine vti debere.

§. 4. Et insuper eadem Sanctitas Sua, cum S. R. E. de Beatiss. Virginis Conceptione Festum solemniter, & Officium celebret, omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis, tam secularibus, quam cuiusuis Ordinis, & instituti regularibus mandat, ac præcipit, vt in Sacrosancto Missæ sacrificio, ac diuino Officio celebrandis, tàm publice, quam priuatim, non alio, quàm Conceptionis nomine vti debeant. Contrauenientes autem Sanctitas Sua voluit, & declarauit subiacere debere, & subiecit censuris, & pœnis contentis in supradictis constitutionibus, ac præfato decreto suorum prædecessorum ipso facto incurren. Et ita decreuit, & mandauit vbique inuiolabiliter obseruari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstan. in hac parte constitutionibus suprascriptis, decreto præfato Pauli V. consuetudinibus etiam immemorabilibus, necnon omnibus, & singulis, quæ Prædecessores prædicti voluerunt non obstare, ac aliis quibuscumque in contrarium facientibus.

Executores deputat cõtra omnes.

§. 6. Volens, & decernens pro obseruatione, & executione præsentis decreti, & omnium in eo contentorum, quòd contra huiusmodi transgressores etiam regulares, cuiusuis Ordinis, & Instituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quascumque Ecclesiasticas, & seculares personas, cuiuscumque status, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quàm secularis, tam Episcopi, & Prælati Superiores, aliique Ordinarij locorum, quam hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati Inquisitores procedant, & in eos seuere animaduertant, tribuens eis, & eorum cuilibet liberam facultatem, & auctoritatem contra eosdem transgressores procedendi, ac pœnis coërcendi, & puniendi.

Publicatiõe in Vrbe decreti, omnes ligari debere.

§. 7. Voluit denium, ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, quod præsens decretum, seu illius exempla ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant perinde, ac si vnicuique personaliter intimata fuissent; quodque præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si fuerint exhibitæ vel ostensæ.

Andreas de Pettinis S. R. & vniuers. Inquis. Not.

Publicatio in Vrbe P. An. 2. die 2. Iunij 1622.

Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christo 1622. Indict. 5. die verò 2. mensis Iunij, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XV. Anno eius 2. supradictum decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Brandimartem Latinum S. D. N. Papæ Curs.

Sequitur declaratio supradicti decreti.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1622.

Proœmium.

EXimij, atque singulares fructus, quos dilecti filij Fratres Ordinis Prædicatorum in militanti Ecclesia, cuius regimini, diuina disponente clementia, præsidemus, attulerunt, & in dies afferunt, promerentur, vt eosdem Fratres, specialibus fauoribus, & gratiis, quantum cum Domino possumus, libenter prosequamur.

Paul. V. edidit decretũ quod est hic sup. Hic Pont. illud ampliat vt in §§. præcedentibus.

§. 8. Aliàs siquidem fel. rec. Paulus Papa V. prædecessor noster.

Omittur residuum decreti huius, quia est hic supra.

§. 9. Nuper verò Nos sub die videlicet 24. Maij 1622. in Generali Congregatione.

Hoc decretum est quod præcedit.

Et modo illud declarat.

§. 10. Nunc autem Nos eiusdem Fratres Ordinis Prædicatorũ, quos in visceribus gerimus charitatis, specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis,

à

à iore, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodilibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum sene absoluentes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Omnibus, & singulis dicti Ordinis Prædicatorum Fratribus, vt de cetero in quibuscumque priuatis eorum colloquiis, seu conferentiis, inter se dumtaxat, & non inter alios, aut cum aliis, de materia eiusdem Conceptionis B. Mariæ Virginis disserere, & tractare, absque vllo pœnarum in dictis decretis contentarum incursu, liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, licentiam concedimus, & impartimur.

Et ita & non aliter iudicari decernit. §. 11. Decernentes, Fratres præfatos à quoquam quauis auctoritate desuper molestari, perturbari, vel inquietari nullatenus posse, aut debere, sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores vbique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque non obstantibus. §. 12. Non obstantibus singulis præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 2. die 28. Iulij. Dat. Romæ apud S.M.Maiorem, sub annulo Pisc. die 28. Iulij 1622. Pont. nostri Anno 2.

XXX. Quod in excommunicationem, & censuras Ecclesiasticas non incurrant, qui frumenta, & alias huiusmodi Annonæ species, extra Statum Ecclesiasticum certis casibus extrahunt.

Contra huiusmodi frumenta extrahentes extant nonnullæ prædecess. Pont. leges, quas tibi indicaui sup. in const. 12. Paul. V. tom. 3.

Edita An. D. 1622.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ROmani Pontificis prouidentia circumspecta, ea quæ iustas ob causas interdum statuta sunt cum temporum ratio, & ipsa rerum experientia suadet, moderatur, & immutat, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Paul. V. & alij prædecess. cotra hos extrahentes frumenta plures leges ediderūt, vt videre est sup. in d. Paul. cōst. 12. tom. 3. cuius ideo tenor hic omittitur. §. 1 Aliàs siquidem à fel. rec. Paulo Papa Quinto prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet.

Inter grauissimas curas, quas pro nostro munere assiduè sustinemus, illa postrema non est, in quam Nobis totis viribus incumbendum esse ducimus, vt nimirum Almam Vrbem nostram, & vniuersam Ecclesiasticam ditionem Annonæ caritate iam diu, grauiterque laborantem, quantum cum Domino poterimus, liberemus, &c.

Idem Paul. aliam addidit const. vt ibid. Cuius propterea tenor prætermittitur. §. 2. Subindè verò per eumdem Paulum prædecessorem, accepto, à nonnullis dubitari, an per præinsertas suas aliasque literas, & prouisiones supradictas etiam prohiberetur, ne frumenta, blada, legumina, & id Annonæ genus, etiamsi in propriis bonis in statu Ecclesiast. existentibus, essent recollecta, à locis Sedi Apostolicæ immediatè subiectis, ad loca eidem Sedi mediatè subiecta, & à dictis locis sic mediatè subiectis ad alia loca extra dictum Statum asportarentur, & conducerentur, & idem Paulus Prædecessor Motu proprio, &c.

Hoc modo Greg. iustis de causis excommunic. & censuras contrahere in infra. casibus hic expressis non incurrere decernit. §. 3. Cum autem, sicut accepimus, nonnullorum locorum Status nostri Ecclesiastici Nobis immediatè subiecti personæ frequens admodum commercium cum personis eiusdem Status Nobis mediatè subiecti, & è contra propter locorum vicinitatem, seu aliàs habeant, propterea easdem personas sæpe censuris, & pœnis huiusmodi in eorum perniciem animarum variis modis illaqueari contingat. Nos earumdem personarum conscientiarum securitati, & animarum saluti, commodisque paterna charitate, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine.

Primus casus. Quod de cetero omnes, & quæcumque personæ quæ Annonæ in constitutionibus prædictis extrahi prohibitæ, etiam solummodo quantitatem, quæ ad necessariam sustentationem suam, & familiarum suarum, vnius anni, siue vsque ad nouam messem sufficiat, extra Statum nostrum Ecclesiasticum huiusmodi Nobis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ immediatè subiectum ad Statum mediatè subiectum.

Secundus casus. Necnon quòd pauperes, qui fasciculos spicarum in agris relictarum, vnius diei labore collectos, pro victu, & necessitate tantùm sua diurna.

Tertius casus. Ac similiter quòd religiosi mendicantes, qui granum, & alia similia pro eleemosyna data pro victu Conuentuum suorum communi.

Quartus casus. Ac præterea quòd rustici, & pauperes operarij, qui mercedem diurnam, nonnisi in grano, aut aliis Annonæ generibus huiusmodi consequi possunt.

Quintus est casus. Quique ad mercatus, pullos, oua, fructus, vel alia similia in parua quantitate ferunt, & ex pretio rerum prædictarum panem, farinam, & similia pro suo, & familiarum suarum vsu, & necessitate dumtaxat ex locis Status prædicti, immediatè subiecti ad loca Status Nobis mediatè subiecti, aut etiam extra Statum nostrum Ecclesiasticum extraxerint, & asportauerint, dummodo omnis dolus & fraus absit à mercatura, excommunicationis pœnam, ac censuras Ecclesiasticas non incurrant, decernimus, statuimus, & ordinamus.

Contrariisque derogat. §. 4. Non obstantibus prædictis Pauli Prædecessoris, & aliorum Rom. Pont. eiusdem Pauli expressis literis, ceterisque contrariis quibuscumque. Admonemus autem, & in Domino hortamur omnes Christi fideles, ad quos spectat, vt nostro huiusmodi Pastoralis indulgentiæ beneficio minimè abutantur, & agi meminerint de dispendio salutis æternæ.

Transs. quoque credi mandat. §. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur.

Dat. P. A. 4. die 30. Iulij. Dat. Romæ apud S. M. Maiorem sub annulo Pisc. die 30. Iulij. M.DC.XXII. Pont. N. An. 2.

Publicatio. *Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo secundo. Indictione quinta, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidentia PP. XV. eius Anno II. die verò tertia mensis Augusti, Retroscripta litera Apost. affixa, & publicata fuerunt ad valuas Basilica Principis Apostolorum, Cancellaria Apostolica, & in Acie Campi Flora, per nos Iulium Marzitellium & Brandimartem Latinum S.D.N. Papa Cursores.*

Octauius Spada Mag. Curs.

XXXI. Confirmatio, & ampliatio Constitutionis Clem. VIII. circa nouorum Conuentuum Regularium erectiones editæ.

Pleniorem dispositionem in hoc decreuit Vrb. VIII. vt infra in eius const. 25. Romanus. Quæ propterea omninò seruari debet.

Edito An. D. 1622.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Enunciatur tenor cōst. 96. Clem. VIII. quæ est sup. in 3. tom. §. 1. CVm aliàs fel. rec. Clemens Papa Octauus decreuerit, Ordinarios locorum licentiam ad nouos Conuentus cuiuscumque, præsertim Mendicantium Ordinis, in Ciuitatibus, & locis eorum ordinariæ iurisdictioni subiectis erigendos, impartiri non posse, nisi vocatis, & auditis aliorum in eisdem Ciuitatibus, & locis existentium Conuentuum Prioribus, seu Procuratoribus, & aliis interesse habentibus & causa seruatis seruandis cognita, in eisdem Ciuitatibus, & locis nouos huiusmodi erigendos Conuentus, sine aliorum detrimento, commode sustentari posse constiterit. Si verò ab eorum sententiis ad Sedem Apostolicam prouocari, & appellari contigerit, ipsos Ordinarios tamdiu erectionem nouorum Conuentuum suspendere debere, quamdiu à dicta Sede in ea causa pronunciatum extiterit, aut alias proue in decreto huiusmodi plenius continetur.

Quod Congr. Cardinalium Præpositi negotiis Regul. iussu huius Coreg innouauit.

§.2. Verùm per piæ mem. Paulum Papam Quintum accepto, plerosque ex Ordinariis prædictis, fauore, vel nimia exposcentium importunitate ad nouos Cõuentus, seu Domus, præter, & contra tenorem prædicti decreti erigendos plerumque adduci, quo fit, vt non habita debita eleemosynarum, seu redditum cuiuscumque Monasterij, Conuentus, seu Domus ratione, Monachi, seu Fratres, aut Religiosi ibi degẽtes, manuteneri nequeant, & ad tam exiguum numerum reducantur, vt cultus diuinus in eorum Ecclesiis destituatur, ibique regularis disciplina, vt conuenit, conseruari non valeat. Sacra Congregatio Illustrissimorum DD. Card. negotiis Regularium Præpositorum, ad quos idem Paulus Papa V. negotium huiusmodi reiecerat, tot incommodis obuiam ire, eisque aliquod opportunum remedium adhibere cupiẽs decreti huiusmodi veriores, ac totos tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro plenè, & sufficienter expressis habens, viuæ vocis oraculo à S.D.N. Gregorio Papa XV. habito, decretum prædictum, quatenus opus sit, innouat, & in vsum reducit.

Amplianitq; & extendit. Hac idem fecit postea S. D.N. Vrban. VIII. infra in const. 42. tum sup. in §.14.

§.3. Volens, quod de cetero Monasterium, Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium cuiuscumque, etiam Mendicantium Ordinis, Societatis, & instituti, quocumque nomine nuncupentur, etiam si de illis particularis, expressa, & specifica mentio habenda esset, in quacumque Ciuitate, vel Oppido, seu quocumque alio loco non erigantur, nisi in eo saltem duodecim Fratres, aut Monachi, seu Religiosi inhabitare, ac ex redditibus, & consuetis eleemosynis sustentari valeant, ac Priores, seu Procuratores aliorum Monasteriorum, Conuentuum, seu Domorum aliarum Religionum, vel Congregationum, aut Societatum, seu Institutorum huiusmodi non solum in prædictis, sed etiam in illis per quatuor millia passuum circumuicinis locis, ad id vocati, & auditi fuerint, ac tali erectioni consenserint, vel alias Ordinariis locorum constiterit, Religiosos Monasterij, Conuentus, seu Domus regularis sic erigendi seu erigendæ, absque detrimento Religiosorum in Monasteriis, seu Domibus antea in Ciuitatibus, seu locis huiusmodi erectis degentium, ibi in numero duodecim commodè, & congruè manuteneri, & ali posse. Si verò noui Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas huiusmodi instituendæ erunt, nullique alij Regulares inibi reperiantur, Ordinarij locorum nihilominus diligenter inquirant, an locorum incolæ, & habitatores, quorum & consensum requirant, ac adhibeant, huiusmodi duodecim Religiosos in Conuentibus, vt præmittitur instituendis commodè alere & manuteneri valeant.

Appellationẽ à decreto desuper fien. per locorum Ordinarios ad d. Congreg. spectare, eaque pẽdente nihil innouare decreuit.

§.4. Si verò à decreto, seu decretis per Ordinarios prædictos in causis huiusmodi ferendis legitimè appellari contigerit, ex nunc prout ex ea die, qua appellatio interponetur, ea ad eamdem Sacram Congregationem vnà cum toto negotio principali deuoluta censeatur, appellationeque huiusmodi pendente, nihil innouandum esse, irritumque & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernens, quibuscumque in contrarium facien. non obstantibus.

Romæ 17. Augusti, 1622.

Ant. Card. Saulius.

XXXII. Priuilegia, & indulta Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Capella Sanctitatis suæ Assistentium.

Non dissimilia priuilegia concessit huiusmodi Assistentibus Iulius III. vt Constit. 12. Romanus. sup. tom. 1.

Edita An. D. 1622.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CIrcumspecta Romani Pontificis, gratiarum dispensatoris prouidentia, eas consueuit personas condignis præcipuè fauoribus, & gratiis prosequi, quas sibi, & Apostolicæ Sedi deuotas, & obsequiosas, ac plurimis cognoscit meritis adiuuari.

Prælatos Capellæ Papæ assisten. Nobiles etiam de Nobili Comitum genere creat, eosque Indultis, Priuilegiis donat.

§.1. Hinc est, quod Nos Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, Prælatos domesticos nostros, & in Capella nostra Assistentes, eorum meritis, & obsequiis exigentibus, condignis fauoribus, & gratiis prosequi, titulisque & honoribus decorare volentes: Motu proprio, non ad ipsorum Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, vel aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera nostra liberalitate, & certa scientia, eosdem Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, ac eorum singulos respectiuè Nobiles Apostolica auctoritate tenore præsentium creamus, & facimus, ac nobilitamus, Nobilitatisque titulis & insignibus decoramus, necnon aliorum nobiscum numero, & consortio fauorabiliter aggregamus, ac pro nobilibus haberi, & nominari, ac reputari volumus, & mandamus, eisque vt omnibus, & singulis priuilegiis, immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, derogationibus, mandatis, dispensationibus, fauoribus, gratiis, & indultis, quibus alij nobiles, etiam de nobili Comitum genere, etiam qui Illustres reputantur, etiam ex vtroque parente procreati, de iure vel consuetudine, ac alias quomodolibet vtuntur, potiuntur, & gaudent, etiam vti, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant verè, & non fictè in omnibus, & per omnia ac si de illustri genere ex vtroque parente procreati forent, ita quod inter eos & ipsos illustres, quoad nobilitatem, & alia ad illam necessaria, nulla penitus sit differentia, nec fictio locum habeat, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Exemptio à solutione vectigalis vini pro sex vegetibus.

§.2. Necnon eos, & eorum singulos, dum in Curia præsentes erunt, à solutione vectigalis vini pro sex vegetibus pro quolibet dumtaxat, de quibus eorum, & cuiuslibet ipsorum arbitrio disponere valeant ad instar Cameralium, eisdem auctoritate, & tenore eximimus, & liberamus, ac liberos, & exemptos esse volumus.

Panisque portionẽ dietim à Palatio Apostolic. habendam assignat.

§.3. Insuper eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, & eorum singulis vnam portionem panis, honoris nuncupati, ex Palatio Apost. dietim habendam, percipiendam, & consequendam, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & assignamus.

Notarios creãdi facultatem tribuit.

§.4. Ac illis & eorum singulis, vt tres viros, vitæ, ac morum probitate, aliisque virtutum donis commendatos, qui nostris, & Sedis Apostolicæ obsequiis insistere proponant, in nostros, & eiusdem Sedis Notarios auctoritate nostra Apostolica recipiendi, & admittendi, ac aliorum nostrorum, & Sedis prædictæ Notariorum numero, & consortio fauorabiliter aggregandi.

Eorumque priuilegiis (exceptis hic adscriptis) gaudere, etiã absque delatione habitus indulget.

§.5. Illisque, vt etiamsi habitum, & rochettum non deferant, nihilominus omnibus, & singulis fauoribus, honoribus, priuilegiis, gratiis, indultis, præeminentiis, exemptionibus, & prærogatiuis, quibus alij nostri, & dictæ Sedis Notarij, tam de iure, quàm de consuetudine, aut alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, & gaudent, similiter vti, frui, & gaudere possint, & valeant. Sine tamen aliorum nostrorum, & eiusdem Sedis Notariorum de numero participantium præiudicio, & citra exemptiones à Sacro Concilio Tridentino sublatas, ac facultates legitimandi, ad gradus promouendi, ac Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque similia priuilegia eisdem Notariis de numero participantium concessa, seu ab eis prætensa, quibus Notarij ab illis vigore præsentium creandi nullibi vti valeant, & si secus ab eis fieri contigerit, irritum, & inane existat, indulgendi.

Necnon Milites Auratæ militiæ cum suis priuilegiis.

§.6. Necnon etiam alios octo viros habiles, & idoneos, ac qualitatibus ad hoc requisitis præditos, Auratæ militiæ Equites eadem auctoritate creandi, & deputandi, illosque aliorum militiæ huiusmodi Equitum numero, & consortio fauorabiliter aggregandi, ac eisdem vt torquem aureum, ac ensem, & aurata calcaria gestare, omnibusque, & singulis priuilegiis, gratiis, indultis, & prærogatiuis, quibus alij Equites huiusmodi vtuntur, potiuntur, & gaudent, similiter vti, potiri, & gaudere valeant, citra tamen exemptiones à dicto Concilio sublatas, concedendi facultatem auctoritate, & tenore præmissis impartimur.

Collegium faciendi, & innouandi statuta ipsius Collegii.

§.7. Ac vlterius eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & eorum singulis, vt in his, quæ ad eorum

Collegium

Collegium pertinere iudicabunt, quæcumque Statuta, Capituls, & Ordinationes, licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non contraria, facere, & édere, illaque pro tempore prout expedire cognouerint, mutare, corrigere, & in melius reformare.

Indultum celebrandi, & aud. Missam in Oratorio ad hoc destinato, vel destinando cum declaratione satisfaciendi præcepto audiendi Missa in Ecclesia.

§. 8. Necnon pro spirituali eorum consolatione, In prioato domus cuiuslibet illorum, etiam in Alma Vrbe nostra existentis, Oratorio ad hoc decenter muro extructo, & ornato, seu extruendo, & ornando ab omnibus domesticis vsibus libero, per dilectum filium nostrum in eadem Vrbe Vicarium in spiritualibus generalem prius visitando, & approbando, vnam Missam pro vnoquoque die, & dummodo in domo huiusmodi celebrandi licentia alteri concessa non fuerit, per se ipsos celebrare, seu per quemcumque sacerdotem approbatum secularem, vel de Superiorum suorum licentia regularem, sine tamen quorumcumque iurium parochialium præiudicio, quoad eos qui extra Vrbem fuerint, Paschatis, Resurrectionis, Pentecostes, & Natiuitatis Domini nostri Iesu Christi, aliisque solemnioribus anni festis diebus exceptis in suis, ac cuiuslibet eorum familiæ præsentia celebrari facere, ita tamen vt familiares eorum seruitiis non necessarij ibidem Missæ interessentes, ab obligatione audiendi Missam in Ecclesia diebus de præcepto minimè liberi censeantur.

Aliud indultum certa resignationes, & permutationes beneficiorum summam quingentorum ducatorum auri de Cam. non excedentium.

§. 9. Præterea eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis & eorum singulis, vt quicumque loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quàm extra eam ad id per eos respectiuè coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas illis, & eorum singulis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, ac quorumuis ordinum, & militiarum regularium, etiam Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, ac distributionibus, etiam quotidianis, ipsis nunc, & pro tempore reseruatas, assignatas, se reseruandas, & assignandas, pro summa videlicet quingentorum ducatorum auri de Camera, quoad singulos eorum, quandocumque alicui eorum respectiuè placuerit simul, vel successiue, in toto, vel in parte, etiam in cuiuslibet eorum mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, & redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & distributionibus vsque ad summam, & quantitatem prædictam, vni, vel pluribus aliis personis, etiam per eos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu clericali saltem charactere insignitis, & alias pensionum huiusmodi capacibus, etiam eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus ad id ab eis speciale mandatum habentibus, iisdem modo, & forma, quibus eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac eorum singulis reseruatæ, & assignatæ fuerint; etiam absque consensu easdem pensiones soluere debentium desuper præstando, vsque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reseruationibus, & assignationibus huiusmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, priuilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reseruationibus huiusmodi concessis, & contentis, integrè persoluendas reseruare, constituere, & assignare valeant, eisdem auctoritate, & tenore de speciali gratia indulgemus.

De forma resignandi Pensiones, resignationesque publicandi habes sup. const. 25. Greg. XIII. Humane. t. 2.

Facultas disponendi de quibuscumque bonis vsque ad summam mille ducatorum auri de Camera ad fauorem hic descriptorum.

§. 10. Necnon eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac eorum singulis, vt de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac iurisdictionibus, ceterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint altaris, vel altarium Ecclesiarum illis, & eorum cuilibet pro tempore commissarum, seu alicui speciali earum seruitio, vel ministerio, aut aliis diuino cultui, vel vsui dedicata, seu ad eios vsum confecta, seque mouentibus, cuiuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretij, & conditionis existentibus, se iuribus, & actionibus ad eos ratione quarumcumque Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Patriarchalium Ecclesiarum, quibus hactenus præfuerunt, & ad præsens præsunt, necnon ad quas eos forsan deinceps transferri, & quibus eos præfici, & præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, dignitatum, ac aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura secolarium, & quorumuis ordinum regularium, quæ etiam ex quibusuis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinuerunt, obtinent, & obtinebunt, ac fructuum, redditurum, & prouentuum Ecclesiasticorum, necnon pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & prouentibus eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac eorum singulis reseruatorum, & assignatorum, ac reseruatarum, & assignatarum, reseruandorum, & assignandorum, reseruandarumque, & assignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum, quorũcumque Romanæ Curiæ officiorũ, ac alias quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, necnon eorũ, & cuiuslibet eorũ industria, labore, quomodolibet, & vndecumque, licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs, etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerunt, ac eos exercere contigerit, & alia quauis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eos peruenris, & peruenturis, etiamsi in pecunia numerata, ac iocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quàm extra eam vbique locorum, & penes beneficia ipsa existẽtibus, quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & supellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, & declaratis haberi volumus, vsque ad summã mille ducatorum auri de Camera, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui illis viuentibus inseruierint, etiam vltra seruitij meritum, sc in eorumdem Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, & eorum singulorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum fauorem, & vsum, & alias pro arbitrio, & voluntate eorum, & cuiuslibet eorum, absolutis, prius tamen de omnibus bonis prædictis ære alieno, & iis, quæ pro restaurandis domibus seu ædificiis consistentibus in locis Ecclesiarum, vel beneficiorum per eosdem Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, ac eorum singulos obtentorum culpa, aut negligentia eorumdem Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, ac eorum singulorum, aut illorum procuratorum destructis, vel deterioratis, necnon recuperandis aliis iuribus earumdem Ecclesiarum, vel beneficiorum deperditis ex culpa, vel negligentia supradictis, fuerint opportuna, deductis, & sine præiudicio literarum, seu constitutionum Apostolicarum super residentia editarum, & iurium Cameræ Apostolicæ, quoad bona iurisdictionalia, testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter viuos, quàm causa mortis, ac aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura, etiam minus solemni, coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu illorum scripta, vel subscripta, ac alias in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, & nulla facta mentione præsentis vel aliorum illis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quòd in vim illarum testari, seu disponere velint, & intendant, semel, atque iterum, aut pluries statuere, disponere, ac ordinare, itaut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, vel alias dispositum ab eis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & seruari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta

pluries,

pluries, ac toties, quoties eis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum reuocare, & alia de nouo edere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore præmissis plenam, & liberam concedimus facultatem.

Defectus super eisdem dispositionibus tam secutos quàm sequendos supplet.

§. 11. Et nihilominus quæcumque huiusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia de huiusmodi bonis, iuribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, iocalibus, aliisque rebus supradictis, etiã in fauorem consanguineorum, & affinium prædictorum, ac aliàs quomodolibet ab eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & eorum singulis facta, cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per illos in futurum quomodolibet fient, ex nunc prout ex tunc, & è contra approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos iuris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui interuenerint, aut interuenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

Inhibitio contra molestantes.

§. 12. Districtiùs inhibentes quibusuis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, ac Cruciatæ sanctæ, ac aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, ceterisque cuiuscomque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quauis auctoritate, & potestate fungentibus, ne Vniuersitates, Collegia, ac loca, legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum & ordinationum huiusmodi executores prædictus, directè, vel indirectè quouis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare.

Clausula præseruatiua.

§. 13. Ac decernentes, prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, ac omnia, & singula in illis contenta, necnon testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut earumdem præsentium vigore fieri contigerit, tam vigore præsentis, quam aliarum concessionum illis factarum, ac deinceps in genere, & in specie faciendarum cum inde secutis, & secuturis, valida, firma, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, ac omnes effectus sortiri, & obtinere, nec etiam per translationem ad Metropolitanas, vel Patriarchales Ecclesias, vel quamlibet aliam status, & personæ ipsorum Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, ac eorum singulorum respectiuè mutationem, nec per similes, vel dissimiles gratias illis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulatiuè in omnibus, & per omnia vti, & si quid in vna ex facultatibus huiusmodi defecerit, id per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ, bona, iura, & actiones deuenient, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc illis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra infideles, & quibuslibet aliis quantumlibet piis vsibus soluendum, aut cum iis desuper componendum, vel ipsos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & eorum singulos ad aliam particularem licentiam, siue indultum, aut confirmationem præsentium a Nobis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, siue eius confirmatione illis quomodocumque concedenda de præsenti mentionem aliquam faciendum teneri, nec ad id vlla vnquam necessitate cogi posse.

Decretum irritans.

§. 14. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S.R.E. Card. necnon pro tempore existentes eiusdem Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quauis causa, & instantia iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores ipsi m consti. deputat.

§. 15. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Ostiẽ. & Portuen. Episcopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes cõmittimus, & mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte ipsorum Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, seu alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistẽtes faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta quæcũque firmiter obseruari, ac eos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos per quoscumque quauis auctoritate fungentes contra præsentium earumdem tenorem quomodolibet indebitè molestari, inquietari, vel perturbari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas in ipsos, & iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Contraria tollit.

§. 16. Non obstan. præmissis, ac piæ mem. Bonifacij Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, necnon Lateranen. Concilij nouissimè creati de certo eorundem Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deuentum fuerit, cui per hoc aliàs derogatum non intendimus, & de consensu præstando in pensionibus, & quibuscumque aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac stylo in similibus hactenus obseruato, ac recolendæ memoriæ Alexandri VI. tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, ac quorumuis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, ac quibusuis aliis Apostolicis, ac in Prouincialibus & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon quorumuis Ecclesiasticorum, Monasteriorum, Ordinum, Collegiorum, Militiarum, & Officiorum dictæ Curiæ, ac Vrbis, aliarumque Ciuitatum, & locorum Cameræ prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali, illorumque Præsulibus, ac Superioribus, Magistris, Præceptoribus, ac Militibus, Capitulis quoque, Conuentibus, Ciuitatibus, & locis, aliisque prædictis, necnon illorum Communitatibus, ac etiam vectigalis vini huiusmodi Exactoribus, & Appaltatoribus, seu redemptoribus, & quibusuis aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum statuti, & constitutionis perpetuorum, ac Motu, & scientia similibus, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis ac statutis prædictis caueatur expressè, quòd Exactores, & Appaltatores vectigalis prædicti, vectigal huiusmodi etiam ab exemptis exigere, ac illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis, tam ex eorum institutione, quàm ex stabilimentorum dispositione, pensionibus, Clericis secularibus, & aliis personis etiam Apostolica auctoritate reseruandis, grauari non possint, quodque stabilimentis ac priuilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissimè extendendæ, etiamsi per quascumque literas Apostolicas, ac quasuis, etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas, derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio huiusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & cum demum Magistri, & Conuentus prædictorum ad

ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis huiusmodi, etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & prædictis Conuentui per diuersas in forma Breuis, & alias literas diuersis temporibus cum certis interuallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient, etiam de simili consilio derogationes, sit apposita clausula, quòd illarum effectum sortiantur, de consensu Magistri, & conuentus prædictorum, & non aliàs, nec alio modo. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere, vel in specie ad effectum præsentium sufficienter, & expressè derogamus, ac derogatum esse decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Nomina Assistentiũ Capella, quibus hæc Priuilegia suffragari decernit.

§. 17. Volumus autem, & Apostolica auctoritate decernimus, quòd priuilegia huiusmodi infrascriptis Assistentibus dumtaxat suffragentur. Nomina autem assistentium prædictorum sunt hæc, videlicet, Ascanius Constantinopolitanus, & Deiphebus Hierosolymitanus Patriarchæ, Petrus Ardmacan. Galeatius olim Baren. Attilius Athenarum, Vlpianus olim Theatin. Paulus Æmilius Amalphitan. Dominicus Ianuen. Philibertus Taurinen. Andreas Messanen. & Alphonsus Rhodien. Archiepiscopi, Marinus Brixien. Paulus olim Isernien. Berlingerius olim Ariminen. Iacobus Vercellen. Antonius Vigilien. Petrus Antonius Troian. Io. Baptista Nolan. Antonius Cesatan. Alphonsus Anglonen. & Ioan. Vincentius Tagasten. Tiberius Esin. Isidorus Asten. & Carolus Montis regalis Episcopi.

Transumptis fidem dari mandat.

§. 18. Volumus etiam, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 17. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Pisc. die 17. Augusti MDCXXII. Pontificatus Nostri An. II.

Publicatio in Camera, Apost.

Die quinta Septembris 1622. supradictæ literæ Apostolicæ in forma Breuis expeditæ, exhibitæ fuerunt in Camera Apostolica, & ex illius decreto commissæ per Illust. & Reuerendiss. D Hieronym. Vidono eiusdem Cameræ Clerico, & die 19. eiusdem Mensis, citato prius R.P.D. Antonio Cicalotto prædictæ Cameræ Generali Commissario, ex decreto eiusdem Reuerendissimi Domini Vidoni desuper facto admissæ pro ducatis mille, vt in eis, quoad facultatem testandi, quo verò ad prætensam exemptionem pro sex vegetibus vini cum clausula, quatenus alias habeant similem exemptionem, & existant in illius quasi possessione; & quoad facultatem disponendi de bonis iurisdictionalibus, sine præiudicio iurium Cameræ, & præcedente tamen licentia Sedis Apostolicæ, iuxta formam Bullæ Sixti Quinti, & aliorum Summorum Pontificum, & non aliter, &c. ac aliàs, iuxta formam protestationis, dicti Domini Commissarij desuper factæ, ad quam, &c. & registratæ in libris ipsius Cameræ penes me illius Notarium existentibus, nempe libro diuersorum & seqq. Et in fidem, &c.

Ioannes Baptista Cennus, &c.

XXXIII. Confirmatio Priuilegiorum omnium, & indultorum, tam per viam extensionis, quàm alias concessorum, ac Communicatio singularum gratiarum, tam spiritualium, quam temporalium, quibus Congregationes Casinensis, & Canonicorum Regularium S. Saluatoris Bononiensis fruuntur, & gaudent, Congregationi Lateranensi Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini.

De Congregatione Lateranensi istorum Canonicorum vide quæ fusè notauit Genitor meus ad Constit. 2. Paschal. 2. Quanto. sup. tom. 1. Et de Congregatione Canonicorum Regularium Sancti Saluatoris vide ad Greg. XII. Const. 2. Excitan. vbi supra.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1622.

Exordium.

INiuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, vt Sacrarum Religionum gratos Domino fructus assiduè præstantium paternam curam gerentes, priuilegia, gratias, & indulta illis à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa, quò validiùs perpetuò subsistant, Apostolicæ confirmationis robore libenter communiamus.

Huic Congr. à diuersis Pont. nonnulla priuilegia concessa fuerunt.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Iacobus à Bononia Procurator Generalis Canonicorum Regularium Congregationis Lateranen. Ordinis S. Aug. quod nonnulla Monachorum Congregationis Casinen. Ordinis S. Benedicti, & alia diuersa priuilegia, gratiæ, & indulta à diuersis Rom. Pōtificibus Prædecessorib. nostris, eidem Cōgregationi Lateranen. tam per viam communicationis, & extensionis, quam alias concessa fuerunt.

Pro quorum confirmatione & aliorum Congr. Casinensi hucusque concessorum communicatione supplicarunt Pont.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, Iacobus prædictus plurimum cupiat priuilegia, gratias, & Indulta huiusmodi pro eorum maiori validitate, & subsistentia, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri; & alia priuilegia eidem Congregationi Casinensi hucusque concessa, dictæ Congregationi Lateranensi concedi: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, vt super præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui omnia priuil. tam per viam communicationis, quàm aliàs concessa eidē Congr. approbat & confirmat, & quatenus opus sit, de nouo cōcedit dummodo sint in vsu, nec reuocata, vel sub reuocationibus comprehensa, nec sacrorum Canonũ, vel Conc. Trid. decretis aduersentur.

§. 3. Nos igitur Iacobum prædictum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, ipsumque, ac singulares dictæ Congregationis personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati Omnia, & singula priuilegia, gratias, & indulta prædicta per quoscumque Rom. Pont. Prædecessores nostros eidem Congregationi Lateranensi, tam per viam communicationis, & extensionis, quàm aliàs (vt præfertur) concessa, dummodo tamen sint in vsu, & non sint reuocata, neque sub aliquibus reuocationibus comprehensa, Sacrisque Canonibus, & Conc. Trid. decretis, & Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, ac nostris constitutionibus non aduersentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac (quatenus opus sit) dictæ Congregationi Lateranensi de nouo concedimus.

Aliaque Congregationibus Casinensium, ac Canonicorum Regularium S. Saluatoris quomodolibet concessa, eidē communicat.

§. 4. Præterea eidem Congregationi Lateranensi, illiusque Abbatibus, Superioribus, Canonicis, aliisque personis, quòd in omnibus, & singulis aliis priuilegiis, gratiis & indultis tam spiritualibus, quam temporalibus, tam eidem Congregationi Casinensi in hunc vsque diem, quam Congregationi Canonicorum Regularium S. Saluatoris Bononiensis, illarumque Abbatibus, Superioribus, & personis quibuscumque, etiam vt præfertur, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos concessis, ac quibus vtuntur, fruuntur, & gaudent, ac vti, frui & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo similiter sint in vsu, & non sint reuocata, neque sub aliquibus reuocationibus comprehensa, nec Sacris Canonibus, ac Concilij prædicti decretis, aut constitutionibus Apostolicis repugnent, pari modo vti, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenore prædictis etiam concedimus, & indulgemus.

Clausulas præseruatiuas ponit.

§. 5. Decernentes, præsentes literas perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac primodictæ Congregationi, aliisque prædictis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Aliter iudicata irritat.

§. 6. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7.

Contraria nõ obstare decernit.

§. 7. Non obstante nostra de gratiis ad instar non concedendis, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis: Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 2. die 25. Aug.

Dat. Romæ apud S. M. Maiorem, sub annulo Pisc. die 25. Augusti M.DCXXII. Pont. Nostri An. 2.

XXXIV. Confirmatio, & ampliatio Constitutionis Pij Quarti, editæ contra Sacerdotes in confessionibus Sacramentalibus Pœnitentes ad turpia sollicitantes.

Hæc Pij Constit. est 31 t. 2. vbi est à me indicata alia consimilis const. Pauli Secundi.

Edita An. D. 1622.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

VNiuersi Dominici gregis curam quamquam immeritis, cælesti dispositione gerentes, sedulo inuigilare tenemur vt ab omnibus prauis contagiis conseruetur immunis, multoque maiori studio prouidere, vt omnis pestis ab iis auertatur, quibus alios sanandi officium est commissum, ne quod Euangelica scripta Nos admonent, sale infatuato non sit in quo saliatur, & ad nihilum prosit vltra, nisi vt mittatur foras, & conculcetur ab hominibus.

Pont. contra sollicitantes ad turpia pœnitentes leges ediderunt.

§. 1. Quoniam autem à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris quibusdam in locis prouisum fuit, vt impium, ac nefandum scelus, quod non solùm inter Christi fideles non esse, sed nec etiam nominari debet, procul ab iis arceatur, videlicet vt aliquis Sacerdos ad sacras audiendas confessiones deputatus, sacrosancto Pœnitentiæ Sacramento, sollicitando pœnitentes ad turpia, abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aspidem porrigat, & ex cælesti medico infernalis veneficus, ex patre spirituali proditor execrabilis animarum reddatur: idcirco Nos ea, quæ his perniciosissimis diaboli insidiis arcendis certis locis salubriter constituta sunt, vt nullibi desiderentur, quantum ex alto conceditur prouidendum duximus.

Pius IV. suam desuper edidit const. quæ est sup. t. 2.

§. 2. Aliàs siquidem à fel. rec. Pio Papa IV. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet: Pius Papa IV. Venerabili Fratri Archiepiscopo Hispalen. in Regnis Hispaniarum hæreticæ prauitatis Inquisitori generali. Cùm sicut nuper, &c.

Omittitur residuum, quia ipsa const. est sup. tom. 2.

Hic Pont. illã præcipit inuiolabiliter obseruari.

§. 3. Igitur vt literæ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & vbique locorum inuiolabiliter obseruentur, Motu proprio, & ex certa sciẽtia, ac matura deliberatione nostra, ac de consilio Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Card. contra hæreticam prauitatem generalium Inquisitorum præinsertas literas huiusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, illasque non solùm in prædictis Hispaniarum Regnis, sed in quibusvis Christiani orbis partibus firmiter, & inuiolabiliter obseruari præcipimus, & mandamus.

Immo plenius contra huiusmodi sollicitãtes [illegible] & [illegible] disponit.

§. 4. Ac præterea ne in futurum de pœna his delinquẽtibus imponenda, & de modo contra eosdem procedendi ab aliquo dubitari possit, statuimus, decernimus, & declaramus, quòd omnes, & singuli Sacerdotes tam sæculares quàm quorumvis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subiectorum Ordinum, Institutorum, Societatum, & Congregationum regulares cuiuscumque dignitatis, & præeminentiæ, aut quouis priuilegio muniti existant, qui personas, quæcumque illæ sint, ad inhonesta, siue inter se, siue cum aliis quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confessionis, siue antea vel post immediatè, seu occasione, vel prætextu confessionis huiusmodi, etiam ipsa confessione non secuta, siue extra occasionem confessionis in confessionario, aut in loco quocumque vbi confessiones Sacramentales audiantur, seu ad confessionem audiendam electo, simulantes ibidem confessiones audire, sollicitare, vel prouocare tentauerint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, siue tractatus habuerint, in officio S. Inquisitionis seuerissimè, vt infra, puniatur. Et præterea omnes hæreticæ prauitatis Inquisitores, & locorum Ordinarius omnium Regnorum, Prouinciarum, Ciuitatum, Dominiorum, & locorum vniuersi orbis Christiani in suis quemque Diœcesibus, & Territoriis per has nostras literas, etiam priuatiuè quoad omnes alios specialiter, ac perpetuò Iudices delegamus, vt super his contra prædictos, simul, vel separatim in omnibus, prout in causis fidei, iuxta Sacrorum Canonũ formam, necnon officij Inquisitionis huiusmodi constitutiones, priuilegia, consuetudines, & decreta diligenter inquirant, & procedant: & quos in aliquo ex huiusmodi nefariis excessibus culpabiles repererint, in eos pro criminum qualitate, & circumstantiis, suspen. ab executione ordinis, priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcumque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, necnon vocis actiuæ, & passiuæ, si regulares fuerint, exilij, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum absque vlla spe gratiæ, aliasq; pœnas decernant, eos quoque si pro delicti enormitate grauiores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione, Curiæ sæculari puniendos tradant.

Cardinalibus Inquisitoribus generalibus arbitriũ circa probationes & pœnas conced[illegible].

§. 5. Damus etiam facultatem Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus generalibus Inquisitoribus, ne delictum tam enorme, & Ecclesiæ Dei tam perniciosum, ob probationum defectum, impunitum, cum difficilis sit probationis, testibus etiam singularibus concurrentibus, præsumptionibus, indiciis, & aliis adminiculis, delictum probatum esse arbitrio suo iudicandi, & Curiæ sæculari, vt præfertur, reum tradendum esse, pronunciandi.

Obstantia tolluntur.

§. 6. Non obstan. omnibus, quæ dictus prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Confessores scientes ab aliis pœnitentes fuisse sollicitatos, moneant, eos vt Inquisitoribus vel Ordinarii. denunciẽt.

§. 7. Mandantes omnibus Confessariis, vt suos pœnitentes, quos nouerint fuisse ab aliis vt supra sollicitatos, moneant de obligatione denunciandi sollicitantes, seu vt præfertur tractantes, Inquisitoribus seu locorum Ordinariis prædictis: quod si hoc officium prætermiserint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confessarios sollicitantes, seu tractantes, vt supra, iidem locorum Ordinarij, & Inquisitores illos pro modo culpæ puniri non negligant.

Transumptis credendum.

§. 8. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra vbique habeatur, quæ præsentibus haberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Publicatio in Vrbe omnes afficit.

§. 9. Quodque eædem præsentes literæ, seu illarum exempla ad valuas Basilicarum S. Io. Lateranen. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent.

D. P. An. 2. die 30. Aug.

Dat. Romæ apud S. M. Maiorem, sub annulo Pisc. die 30. Augusti 1622. Pont. nostri anno secundo.

Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi 1622. Indict. 5. die verò prima mensis Septemb. Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidentia Papa XV. Anno eius 2. retroscripta Const. seu literæ Apostolicæ affixa fuerunt ad Valuas S. Ioan. Lateran. & Principis Apostolorum Basilicarum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ, vt moris est, per me Brandimartem Latinum, Apostolicum Curs.

Octauius Spada Mag. Curs.

XXXV. Indultum Congregationis Fratrum Iesuatorum S. Hieronymi, quòd à locorum Ordinariis approbati possint in parochialibus Ecclesiis domorum Regularium ipsius Congregationis duntaxat parochianorum confessiones audire.

Alia

Alia de hac Congregatione indicaui sup. ad Constit. 21. Martini V, tom. 1. & Const. 16. Pauli V. to. 3. vbi videas. Quibus nunc addo quod S.D.N.Vrb.VIII. his Fratribus concessit, vt abiecto Caputio albi coloris, quod hactenus super humeros gestarunt, aliud coloris eorum habitus, ac forma, qua cæteri Mendicantes vtuntur, gestare possint, hic inf. Const. 31. Onerosa.

Edita An. D. 1612.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX iniuncto nobis desuper Apostolicæ seruitutis officio, Christi fidelium sub suaui Religionis iugo Altissimo famulantium votis, iis præsertim, quæ ad diuini cultus augmentum, & fidelium animarum salutem faciunt, libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Indultum de quo in rubr.

§. 1. Volentes itaque dilectos filios Visitatores generales, ac Fratres Congregationis Iesuatorum S. Hieronymi sub regula S. August. fauore prosequi gratiæ specialis, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentiũ dumtaxat consequendũ, harũ serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorũ nomine Nobis per dilectum filium Ioannẽ Antonium Gallum Cremonensem dicti Ordinis Procuratorem generalem, super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis eiusdem Congregationis Fratribus, qui à locorum Ordinariis approbati fuerint, vt in parochialibus Ecclesiis domorum regularium ipsius Congregationis dumtaxat parochianorum earumdem Ecclesiarum sacramentales confessiones audire, ac illis auditis iniungendam absolutionem impendere salutarem liberè, & licitè valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ac licentiam, & facultatem impartimur.

Derogatio Contrariorum.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusuis quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 3. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 30. Aug.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Pisc. die 30. Augusti 1612. Pont. nostri anno secundo.

XXXVI. Confirmatio diuisionis Prouinciæ S. Augustini Fratrum Recollectorum Discalceatorum Hispaniarum in quatuor Prouincias, ac electionis Vicarij generalis, multarumque Constitutionum, & Ordinationum per dictos Fratres in Capitulo emanatarum.

Scias, istam Congregationem Fratrum Recollectorum Discalceatorum S. Augustini Prouinciæ Castellæ, eorumque bona, & Conuentus diuisa, ac separata fuisse à gubernio, & superioritate Prouincialis, & Fratrum Eremitarum Calceatorum d. Ordinis eiusdem Prouinciæ, auctoritate Clem. VIII. vt videre est in ipsius Const. quæ in principio istius Const. refertur. Et huic Congreg. nonnullas domos Regulares Prouinciarum noui Regni Granat. ac Quiten. eorumdem Fratrum vniuit S. D. N. Vrbanus VIII. inf. const. 101. Vniuersalis.

Vide etiam ea quæ tibi indicaui hac Const. 3. huius Pont. quæ incipit, Pastoralis, hic sup. Necnon ad Const. 58. Ad vberes. S.D.N. Vrbani VIII. hic infra.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1621.

Exordium.

AD sacram Beati Petri Sedem, meritis licèt imparibus, diuina prouidentia vocati, ad ea, per quæ Christi fideles sub suaui Religionis iugo, & strictioris obseruantiæ regulis Altissimo famulantes, in laudabili eorum instituto perseuerare valeant, libenter intendimus, atque ea quæ propterea prouidè facta fuisse dicuntur, vt firma, & illibata persistant, Apostolicæ confirmationis robore communimus, aliasque disponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Clem. VIII. edidit Constitutionem tenoris subsequentis, videlicet.

§. 1. Aliàs siquidem à fel. rec. Clemente Papa Octauo prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1601.

Proœmium.

APostolici muneris Nobis licèt immeritis diuina dispositione commissi ratio postulat, vt Religiosorum quorumcumque, eorum præsertim, qui sub strictioris Regulæ obseruantia Altissimo famulari student, quieti, & prospero regimini libenter consulamus, eosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequamur, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Archiep. Sipontinus auctoritate huius Pont. dismembrauit, ac separauit Fratres Recollectos, seu Discalceatos Ordin. Erem. S. Aug. Prouinc. Castel. eorumq. Conuentus, & bona à superioritate & gubernio Prouincialis, & Fr. Er. Calceator. d. Ord. eiusdem Prouinciæ.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, Venerabilis frater Dominicus Archiepiscopus Sipontinus, noster, & Apostolicæ Sedis Nuncius vigore commissionis, & facultatis per Nos sibi ad hoc per nostras in forma Breuis literas sub Dat. die 24. Martij 1601. expeditas, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, attributæ, assentientibus, & petentibus dilectis filiis Priore Prouinciali, & Fratribus Ordinis Eremitarum S. Augustini Calceatis Prouinciæ Castellæ ab eorum Prouincia, dilectos etiam filios Definitores, & Fratres Recollectos, seu Discalceatos eiusdem Ordinis Eremitarum S. Augustini in prædicta Prouincia Castellæ existentes, eorumque Conuentus Matriti, Talaueræ, Nabæ, Portilli, & Touosi, ac alios fundatos, & fundandos, necnon res, & bona quæcumque perpetuò separauerit, & segregauerit, ac à gubernio, & superioritate Prouincialis, & Fratrum Calceatorum prædictorum exemerit, & liberauerit, ac alia circa statum, & gubernium eorumdem Fratrum Recollectorum Discalceatorum disposuerit, & ordinauerit, prout in ipsius Dominici Archiepiscopi, & Nuncij patentibus literis desuper expeditis, quarum etiam tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, pleniùs dicitur contineri.

Pont. instantibus prædictis fr. d. separationem, ac diuisionem approbat, & confirmat, suppletque defectus, ac quatenus opus sit, de nouo diuidit.

§. 2. Nos eorumdem Fratrum Recollectorum Discalceatorum quieti, & prospero statui amplius consulere, eosque, vt strictiorem regularem obseruantiam, quam profitentur, ad Dei laudem, & Christi fidelium ædificationem, & animarum salutem, vt decet retinere, & obseruare possint, specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon Definitorem, & singulares Fratres Recollectos Discalceatos huiusmodi à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine per dilectum filium Ioannem de S. Hieronymo eorum Procuratorem generalem in Romana Curia residentem Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, separationem, & diuisionem ipsorum Definitoris & Fratrum Recollectorum Discalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini in quacumque Regnorum Hispaniarum parte existentium à Prouinciale, & Fratribus Prouinciæ Castellæ Ordinis Fratrum Calceatorum Eremitarum S. Augustini à prædicto Dominico Archiepiscopo, & Nuncio factas, & prout illas concernunt literas patentes eiusdem Dominici Archiepiscopi, & Nuncij desuper expeditas,

peditas, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam iuris, quam facti defectus, si qui in eisdem interuenerint, supplemus: & nihilominus Definitorem, & Fratres Recollectos Discalceatos Regnorum Hispaniarum prædictos, eorumque Conuentus, res & bona quæcumque à Prouincia, Prouinciali, & Fratribus Calceatis d. Ordinis Eremitarum S. Augustini, tam Prouinciæ Castellæ, quàm aliarum quarumcumque Prouinciarum, eorumque cura, gubernio, & superioritate, auctoritate, & tenore prædictis, quatenus opus sit, de nouo diuidimus, & separamus, ac eximimus, & liberamus.

Eosque sic separatos cum suis Cõuentibus, in Prouinc. S. Aug. Fr. Recollectorum discalceat. Hispan. nuncupãdam instituit.

§. 3. Ipsosque Definitorem, & Fratres Recollectos Discalceatos, eorumque Conuentus, tam hactenus receptos, quàm deinde recipiendos in Regnis Hispaniarum existentes, in Prouinciam S. Augustini nuncupandam Fratrum Recollectorum Discalceatorum Hispaniarum perpetuò erigimus, & instituimus.

Et Prælatum d. Prouinc. Priorem Prouinc. denominari, eiusque electionem in Cap. Prouinc. singulis trienniis iuxta ipsorum instituta Regularia fieri mandat.

§. 4. Eiusque Prouinciæ sic erectæ, & institutæ Prælatum de cætero Priorem Prouincialem, eiusque Prouinciæ S. Augustini denominari, & in Capitulo Prouinciali, tam hac prima vice, quàm deinceps quandocumque opus fuerit de triennio in triennium, iuxta regularia eorumdem Fratrum Recollectorum instituta, canonicè eligi debere volumus, & declaramus.

Prouinciam illam sic erectam omnibus priu. &c. fratrib. Ere. Ord. S. Aug. concessis, & præsertim Prouinc. Castellæ gaudere indulget.

§. 5. Ipsis verò futuro Prouinciali, ac cæteris Superioribus, Fratribus & Conuentibus eiusdem Prouinciæ S. Augustini, vt omnibus & singulis priuilegiis, & gratiis, indultis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, fauoribus, concessionibus, & indulgentiis, quibus aliæ Prouinciæ, aut Prouinciales, Conuentus, & Fratres dicti Ordinis Eremitarum S. Augustini, & præsertim quibus dicta Prouincia Castellæ, eiusque Prouincialis, atque Conuentus, & Fratres, vti, frui potiri, & gaudere solent, & possunt, ac poterunt quomodolibet in futurum (salua regulari eorumdem Fratrum Recollectorum Discalceatorum obseruantia) vti, frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, concedimus, & indulgemus.

Eamq; necnõ Prior. Prouinc. Conuentus & fratres iurisdict. correctiom. & reform. Prioris Gen. totius Ordin. Erem. S. Aug. immediate subiicit, & supponit.

§. 6. Hanc autem Prouinciam S. Augustini Fratrum Recollectorum Discalceatorum Hispaniarum, eiusque Priorem Prouincialem, Conuentus, & Fratres nunc, & pro tempore existentes, iurisdictioni, visitationi, correctioni, & reformationi dilecti filij Prioris generalis totius Ord. Fratrum Eremitarum S. August. immediate subiicimus, & supponimus, ac ab ipsomet Priore Generali personaliter visitari, & reformari posse, qui Prior Generalis in visitatione huiusmodi vnum Definitorem eorumdem Fratrum Recollectorum, ex antiquioribus, & alterum religiosum magis idoneum ex eisdem Fratribus Recollectis, qui illum de statu totius Prouinciæ S. Augustini huiusmodi informare possint, & debeant, assumere teneatur.

Cũ prohibitione tamen concedendi aliquã exceptionẽ, aut libertatẽ Frat. Recollectis, aut eorumdẽ constitutionibus derogandi.

§. 7. Veruntamen ipsum Priorem generalem neque ante, neque post huiusmodi visitationem, neque in ipso actu visitationis ipsis Fratribus Recollectis aliquam exemptionem, aut libertatem concedere, neque constitutionibus, & regularibus institutis eiusdem Prouinciæ S. August. derogare, sed illorum transgressores castigare, ac pœnis in eisdem constitutionibus inflictis afficere posse.

Vel aliquẽ nõ professum Recollectorũ habitũ induendi sub excommunicationis maioris pœna.

§. 8. Insuper neminem, qui professionem per eosdem Fratres Recollectos Discalceatos emitti solitam, non emiserit, eorum habitum sub excommunicationis maioris pœna induere posse.

Huiusm. habitu indutum à quoquam priuari posse decernit.

§. 9. Et si quem non professum huiusmodi eo habitu indutum reperiri contingat, ipso habitu exui, & priuari à quocumque licite posse.

Transitum à Discalceat. ad Calceatos, siue ad aliũ laxiorẽ Ordinẽ interdicit.

§. 10. Neque etiam cuicumque Fratri Recollecto Discalceato professo ad Fratres Calceatos eiusdem Ordinis, siue ad quemcumque alium Ordinem laxiorem sine speciali Sedis Apost. licentia transire licitum esse: & secus facientes, pœnas per Apostolicas constitutiones & regularia eiusdem Ordinis instituta inflictas, eo ipso incurrere.

Aliter iudicandi potestatẽ subtrahit.

§. 11. Sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apost. Audit. ac Sedis Apost. Nuncios, etiam de latere Legatos iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter cõtigerit attentari, decernimus, & ordinamus.

Prouinciamq; prædictam in aliis præter hic expressa iuxta eiusdẽ instituta, & constitutiones gubernari debere statuit.

§. 12. Ceterum circa alia, quæ præsentibus non sunt expressa, Prouinciam prædictam S. Augustini, eorumque Conuentus, & Fratres iuxta regularia instituta, & constitutiones in Capitulis Prouincialibus eiusdem Prouinciæ canonicè faciendas, gubernari debere statuimus.

Executores huius Sãctionis deputat.

§. 13. Quocirca prædicto Dominico Archiep. nunc, & pro tempore existenti nostro, & Apost. Sedis in eisdem Regnis Hispaniarum Nuncio, ac Venerab. fratri Archiep. Toletano, necnon dilecto filio Curiæ causarum Cam. Apost. generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Prouincialis & Fratrum Recollectorum Prouinciæ S. Ang. fuerint requisiti, solemniter publicãtes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, præmissa omnia, & singula inuiolate perpetuò obseruari, & Prouincialem, & Fratres dictæ Prouinciæ S. Aug. eorumdem præmissorum effectu pacificè frui, & gaudere; non permittentes, eos desuper à quoquam quauis auctoritate quomodolibet indebitè molestari; contradictores quoscumque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & fact. remedia appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Contraria remouet.

§. 14. Non obstantibus fel. rec. Bonif. Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, & in Concil. gener. edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur: aliisque constitutionibus & ordinat. Apost ac eiusdem Ordinis Fratrum Eremit. S. August. & dictæ Prouinciç Castellæ, etiam iuramento, confirmatione Apost. vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apost. eidem Ordini ac Prouinciæ, necnon Generali, Prouinciali, ceterisque personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis; Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 1682. die 11. Febr.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Pisc. die 11. Februarij 1682. Pont. nostri anno vndecimo.

Postea d. Prouinc. S. Aug. ob numerum Conuentuũ in plures Prouincias diuidi posse, ac expedire, vt gubernaretur, ab vno illius Vicario gen. exposuerũt huic Pont.

§. 15. Subinde verò pro parte tunc existentis Procuratoris generalis eiusdem Congregationis Nobis exposito, quòd numerus domorum, seu conuentuum, & aliorum regularium locorum dictæ Prouinciæ S. Augustini (benedicente Domino) excreuerit, vt Prouincia S. Augustini in plures Prouincias diuidi possit, & sic dictæ Congregationis damnum foret, si illa de cetero per vnum illius Vicarium generalem regeretur, & gubernaretur.

Qui diuisionẽ dictarũ Prouinciarũ arbitrio Card. Saulij d. Ord. Protectoris.

§. 16. Nos supplicationibus eiusdem Procuratoris generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilectis filiis nunc existenti Priori Prouinciali, ac aliis superioribus, & Fratribus dictæ Congregationis, prædictam S. Augustini in plures Prouincias, prout domorum, Conuentuum, & aliorum regularium locorum opportunitas suasisset, arbitrio tamen Venerabilis fratris nostri Antonij Episcopi Ostiensis, Cardinalis Saulij nuncupati, dicti Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris, diuidere.

Electionemq; Vic. Gen. eiusdem Congreg. sine præiudicio tamen superioritati Prioris Gen. d. Ordin. fieri posse indulget.

§. 17. Necnon vnum Vicarium generalem eiusdem Congregationis, qui ipsi Congregationi præesset, eamque regeret, & gubernaret, canonicè eligere, liberè, & licitè possent; ita tamen, vt nullatenus præiudicarent superioritati, & auctoritati Prioris generalis dicti Ordinis, sed eidem Vicarius Prouincialis, & Fratres Discalceati prædicti subiecti remanerent in omnibus, & per omnia sicut prius erant, Apostolica auctoritate licentiam, & facultatem concessimus & impartiti sumus, prout in nostris in simili

simili forma Breuis sub die 5. Iunij 1621. expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Præd. Card. mandato celebratum fuit Capit. gen.

§. 18. Cùm autem sicut accepimus prædictus Ant. Episc. & Card. in vim, & executionem literarum nostrarum huiusmodi, Capitulum generale desuper celebrari mandauerit, & dilectum filium Gabrielem de Conceptione eiusdem Congreg. Procuratorem gener. in huiusmodi Capituli generalis Præsidentem elegerit, constituerit, & deputauerit, dans illi auctoritatem diuidendi Prouincias, prout Capitulo generali prædicto expedire visum fuisset, prout in ipsius Antonij Episcopi, & Card. desuper confectis patentibus literis plenius dicitur contineri.

In quo Prouinc. S. Aug. in quatuor Prouinc. diuisa fuit. Et Vic. Gen. Prouincialesque dictarum Prouinc. & alij officiales necessarij electi fuerunt.

§. 19. In Capitulo autem generali huiusmodi dilectus filius Hieronymus de Resurrectione, ipsius Congregationis professor, in eiusdem Congregationis Vicarium generalem electus fuerit, ac prædicta S. Augustini in quatuor Prouincias, videlicet S. Augustini in Regnis Castellæ nouæ, & veteris, B. Mariæ de Pilar in Regnis Aragoniæ, & Cathaloniæ, B. Thomæ de Villanoua in Regnis Valentiæ, & Bethicæ, ac S. Nicolai de Tolentino in Indiis Philippinis diuisa, necnon quatuor Prouinciales, aliique Officiales necessarij electi.

Postmodum in Capit. multa edita fuerunt decreta prout infra.

§. 20. Et postmodum pro felici, ac prospero ipsius Congregationis regimine, & progressu constitutiones, & decreta edita respectiuè fuerint, tenoris subsequentis, videlicet.

De Officialiū electione, & vbi facienda.

§. 21. Quòd omnes electiones tam Vicarij generalis, Definitorum, & Procuratorum generalium Romanæ Curiæ, ac Regiæ, & Secretarij generalis, quàm Priorum Prouincialium, & Conuentuum, Rectorumque Collegiorum, fiant in Capitulis generalibus tam ex præsentibus, quam ex absentibus Congregationis.

De Vic. Gen. in totam Cōgregationem auctoritate.

§. 21. Item, quòd Vicarius generalis toti Congreg. præsit, eamque regat, atq; gubernet cum omnimoda potestate, sicut habet Reuerendiss. Generalis in toto Ordine tam ex iure, quàm ex priuilegiis, sine tamen præiudicio eiusdem Patris Generalis, & facultatum sibi in dictam Congregationem concessarum, & competentium.

De duratione officij Vicariatus Generalis.

§. 23. Quòd officium, & potestas Vicarij generalis per sex annos duret, quibus finitis, eo ipso illius potestas, & auctoritas absque alia renunciatione expiret, & nouus Vicarius generalis eligatur, & nisi intermisso alio sexennio, iterum in Vicarium generalem non eligatur.

De Præsidente Capituli gen.

§. 24. Item, quod Definitor primus omnibus Capitulis generalibus dictæ Congregationis, quando eligendus est nouus Vicarius generalis præsideat vsque ad electionem noui Vicarij generalis.

De diffinitoribus.

§. 25. Quòd non fiant Definitores Prouinciales, sed tantum quatuor Definitores generales, singuli ex singulis Prouinciis, quorum consilio, & interuentu ipse Vicarius generalis, vti debeat tum in grauioribus controuersiis, causis, & appellationibus vniuersæ Congregationis, & singulorum Fratrum expediendis, tum in Prouinciarum, singulorum Monasteriorum, & domorum reformatione ac singulari obseruantia dirigenda.

De Vic. Generalis ac Definitoris generalis simul potestate.

§. 26. Item, quòd Vicarius generalis sine consilio, & consensu Definitorij generalis nullum Religiosum ad pœnas grauissimas, vel priuationem habitus, & alia huiusmodi condemnare possit.

De negotiis singulis quibuscumq; sex mensibus expediendis.

§. 27. Item, quòd Vicarius generalis ad minus singulis sex mensibus conuocare, & congregare debeat quatuor Definitores generales ad discernendas, & iudicandas causas Fratrum, & Conuentuum, & ad tractandum de statu, & reformatione totius Congregationis, & officia tunc temporis vacantia prouidenda, quæ vsque ad proximum Capitulum generale perdurabunt.

De Definitorū Gen. Priorumq; Prouincialium duratione.

§. 28. Item, quòd Definitores generales, & Priores Prouinciales triennales sint, & in eisdem, vel similibus officiis, nisi transacto altero triennio, eligi non possint.

De Priorum, Rectorū, Procur. & Secretariorum Prouincialiū duratione.

§. 29. Item, quòd Priores Conuentuum, ac Rectores Collegiorum, Procuratores, & Secretarij Prouinciales etiam durent ad tres annos, & nisi intermisso anno cum dimidio, in eisdem vel similibus officiis eligi non possint, nisi nouem Patribus Definitorij generalis, pro altero triennio eligi, conuenire videbitur.

De Secretariorū, & Procuratorum Gen. duratione.

§. 30. Item, quòd Secretarij, & Procuratores generales tam Curiæ Romanæ, quàm Regiæ etiam durent ad tres annos, nisi Pater Vicarius generalis, & Definitores generales esse conueniens iudicauerint, vt pro altero triennio eligantur.

De Capituli generalis celebratione.

§. 31. Item quòd Capitulum generale Congregationis tertio quoque anno celebretur Dominica tertia post Pascha Resurrectionis, illiusque in singula triennia indicendum, & conuocandum Vicarius gen. curam habeat.

De Officialiū in d. Capitulo eligendorum numero.

§. 32. Atque in eodem Capitulo singulis trienniis noui Definitores generales, Priores prouinciales, & Conuentuales, Rectores Collegiorum, Procuratores generales, ac Secretarius generalis, necnon Procuratores, & Secretarij Prouinciales eligantur, sicque sexto quoque anno in Capitulo generali nouus Vicarius generalis eligi debeat, qui statim confirmetur à Præsidente Capituli absque præiudicio constitutionis faciendæ à Patre Generali.

De iis, qui cōuenire debent ad Capitulū generale, ac habentib. vocem in electione Vicarij generalis.

§. 33. Item, quod ad Capitulum generale dictæ Congregationis conuenire teneantur præter, Vicarium generalem præsentem, & absolutum illius sexennij tantum, quatuor Definitores generales, Procurator generalis Regiæ Curię, & Secretarius generalis, & ex vnaquaque Prouincia Prouincialis cum Definitore, & Discreto electis in Capitulis Prouincialibus, quæ fieri debeant suo tempore infra vltimum annum triennij, antequam celebretur Capitulum generale, qui omnes solummodo vocem habebunt ad eligendum Vicarium generalem, quatuor Definitores generales, Secretarium, ac Procuratores generales, & Priores Prouinciales.

De his, qui habent vocem in electionib. Priorum, Rectorum, Procuratorum, & Secretariorum Prouincialiū.

§. 34. Item, quòd ad eligendum Priores Conuentuum, Rectores Collegiorū, Procuratores, ac Secretarios Prouinciales solum conueniant, & habeant vocem nouem Patres, scilicet Vicarius gen. præsens, & absolutus illius sexennij, quatuor Definitores generales absoluti, & Prouincialis absolutus illius triennij simul cum Definitore, & Discreto illius Prouinciæ, de cuius officio fuerint, quæ prouidenda sunt, quia maiorem notitiam habebunt de statu Prouinciarum.

De eo, quod agendum est in casu mortis Vicarij generalis, vel absolutionis ab Officio ante expletum tempus sui muneris.

§. 35. Item, quòd si Vicarius gen. ante finitum tempus sui muneris à vita migrauerit, vel ab officio amotus fuerit, Vicarius absolutus, & eo deficiente, Prouincialis, in cuius Prouincia mortuus fuerit, toti Congregationi præsideat, locum, & potestatem Vicarij generalis habeat vsque ad Dominicam tertiam post Pascha Resurrectionis proximè futuram, in qua celebrari faciat Capitulum generale pro electione noui Vicarij generalis, & tunc nouiter electus, munus suum exerceat non solùm vsque ad Capitulum, in quo faciendæ sunt omnes electiones, sed etiam per sequens triennium.

De pœnis Vicario Gen. irreligiosè viuenti aut male administranti infligendis.

§. 36. Item, quòd si Vicarius generalis irreligiosè vixerit, vel in sui officij administratione male se gesserit, ad Definitorium generale in Capitulis generalibus eius culpas corrigere, & castigare pertineat.

De auctoritate Prioris Prouincialis in totā Prouinc. durante suo officio.

§. 37. Item, quòd Priores prouinciales (durante suo officio) eam auctoritatem, & potestatem habeant in tota Prouincia, quam ceteri Prouinciales habere cōsueuerunt, dummodo Institutis dictæ Congregationis non aduersentur, vel à Capitulo gener. eius potestas nō fuerit limitata.

De officialib. in Prouincia indiarū Philippinarum eligendis.

§. 37. Item, quòd in Prouincia Indiarum Philippinarum propter magnam loci distantiam in suis Capitulis Prouincialibus, quæ fieri debent singulis trienniis, eligantur Prouincialis, quatuor Definitores prouinciales, Priores Conuentuum, & alij officiales, qui in similibus Capitulis Prouincialibus eligi solent, nisi aliter aliquando Capitulo generali videbitur expedire, seruatâ semper constitutione generali totius Congregationis.

De laicis Cōgreg. ad Ordinem seu Clericatum non promouendis.

§. 39. Item, quod nullus Religiosus laicus totius Congreg. possit ascendere ad aliquem Ordinem, neque ad Clericatum absque licentia Summi Pontificis, sed quòd semper maneant in sui professione.

Nunc iste Pōt. electionē Vic. Gen. diuisionem Prouinciarum, ac decreta prainserta omnia approbat, & confirmat, suppletque defectus desuper interuenientes.

§. 40. Nos ad vberes, & suaues fructus, quos eiusdem Congregationis professores in militanti Ecclesia in dies afferunt, paternæ dirigentes considerationis intuitum, & vt eadem Congregatio maioribus proficiat incrementis, ac omnia, & singula præmissa ab omnibus, ad quos spectat, firmiter, & inuiolabiliter obseruentur, quantum cum Domino possumus, prouidere, ac Gabrielem, & Fratres prædictos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisq; Ecclesia-

sticis sententiis, censuris, & pœnis à iure vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, electionem Vicarij generalis, ac diuisionem Prouinciarum in Capitulo generali, vt supra factas, necnon constitutiones, & decreta præinserta huiusmodi, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimos; ac omnes, & singulos tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Ac prædictas quatuor prouincias, in vnã prouinciam S. Aug. nuncupãdam (quatenus opus sit) de nouo erigit & instituit.

§.41. Et insuper has quatuor Prouincias, sic vt præfertur, diuisas, in vnam Congregationem Fratrum Discalceatorum S. Augustini nuncupandam, & per vnum illius Vicarium generalem, modo, & forma præmissis, regendam, & gubernandam; cum omnibus, & singulis priuilegiis, facultatibus, & indultis eisdem Fratribus tam in genere, quàm in specie, ac aliàs quomodolibet tam per Nos, quam per alios quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros concessis, auctoritate, & tenore prædictis de nouo, quatenus opus sit, erigimus, & instituimus.

Priuilegia cõfirmat, ac gratias, & indulta alm. fratr. S. Aug. concessis ipsos gaudere pari modo indulget.

§.42. Necnon eisdem Fratribus Discalceatis, vt omnibus, & singulis priuilegiis, gratiis, & indultis tam spiritualibus, quam temporalibus, dummodo sint in vsu, & non sint reuocata, neque sub aliquibus reuocationibus comprehensa, ac sacri Concilij Tridentini decretis, & constitutionibus Apostolicis non aduersentur, & quibus alij Ordinis S. Augustini Fratres vtuntur, potiuntur, & gaudent, pari modo vti, potiri, & gaudere liberè, & licite valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Clausulas præseruatiuas addit.

§.43. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: ac Congregationi, & Fratribus prædictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Ac ita, & non aliter definiri posse.

§.44. Sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apost. Auditores iudicari debere, ac irritum & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria aufert.

§.45. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi præcipit.

§.46. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat P. An. 2. die 31. Aug.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Pisc. die 31. Augusti 1622. Pont. Nostri Anno 2.

XXXVII. Declaratio, & approb. Priuileg. Not. Archiconfratren. Charitatis de Vrbe circa transmissiones Commissariorum in causis extra Vrbem; ad registrationem Compositionum, liberationum, ac quarumcumque gratiarum à Sacra Consulta concessarum.

Approbationem huius Confraternitatis, cum aliis Constitutionibus ipsius materiam tangentibus, videre poteris in Leo. X. Const. 37. Illius vt sup. tom. 1.

Edita An. D. 1622.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. Priuilegium circa commissiones causarum extra Vrbem, & assignationes Notariorũ, emanatorum per ista decreta.

EXigit creditum Nobis desuper Apostolicæ seruitutis officium, vt ad ea per quæ litibus, & controuersiis inter Christi fideles quoslibet, præsertim in Alma Vrbe nostra degentes, vertentibus occurritur, libenter intendamus, ac desuper eiusdem officij partes fauorabiliter interponamus, prout conspicimus salubriter expedire.

§.1. Cum itaque sicut accepimus, proposita alias sub die 10. Decemb. Anni Domini 1621. in Congreg. Venerab. Fratr. nostrorum S.R.E. Card. negotiis Status nostri Ecclesiastici Præpositorum, causa priuilegiorum Archicõfraternitatis S. Hieron. Charitatis nuncupat. de Vrbe, inter cetera sub die 9. Martij præsentis Anni decretum fuerit, quòd Commissarij, siue per literas in simili forma Breuis à Rom. Pont. pro tempore existente, siue per literas patentes eiusdem Congreg. transmissi, teneantur assumere Notarium d. Archiconfr. quodque in posterum non cõmittantur causæ alicui Tribunali, nisi post transmissionem Commissariorũ, & viso processu per eos fabricato: & postmodum Venerabilis frater noster Octauius Episc. Prænestin. Bandinus, & dilectus filius noster Petrus Paulus tit. SS. Nerei, & Achillei Presb. Card. Crescentius nũcupati à Nobis in omnibus controuersiis occasione præmissorũ ortis, & oriundis specialiter deputati, infrascripta decreta ediderint, tenoris subsequentis, videlicet. Sanxerunt quòd ad singulos infrascriptos Commissarios iam transmissos, amotis Notariis aliorum Tribunalium, quos ipsi secum duxerunt, accedant Notarij officij Charitatis, qui apud eos in commissionibus scribant cum perceptione viaticorum, & aliorum solitorum emolumentorum à die quo istæ Commissiones inceperunt, videlicet ad Bulgarellum in causa Saxoferrati volnerum, in alia Britonorien. exemptionis è manibus Curiæ, & in tertia Assisien. homicidij de Sorbellia, pro quibus secum duxit iuuenem ex officio Lucæ de Carolis Aud. Cam. Notarij. Et ad Colangelum, qui pariter ducto secum alio iuuene ex officio eiusdem Lucæ de Carolis, Beneuentum profectus est in causa Beneuentana homicidij. Præterea statuerunt, quòd nullatenus censeatur illatum aliquod præiudicium priuilegiis Charitatis, circa transmissionem Not. cum Commiss. tam per Breue, quam per literas S. Consultæ hactenus expeditis, etiamsi constaret huiusmodi Commissarios aliquando secum duxisse alium Notarium, quàm Notarium officij Charitatis.

Aliud Priuilegium circa gratias S. C. concedendas.

§.2. Insuper decreuerunt, quòd registrentur in actis Notarij Charitatis iuxta morem consuetum saluiconductus, arresta, compositiones, transactiones, liberationes, & gratiæ quæcumque remigantibus, aliisuè personis faciendæ per S. Consultam cum omnibus scripturis ad prædicta facientibus, nisi tamen causæ reorum, quorum occasione præmissa facienda sunt, reperiantur introductæ in Tribunali Auditoris Cameræ; alias omnia, & singula præmissa per alium Notarium rogata, & registrata respectiuè, nulla sint.

Pro modo approbat Decreta dd. Priuilegiorum.

§.3. Nos inuiolabili decretorum huiusmodi obseruationi, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, decreta prædicta Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robor adiicimus.

Iubetque illa obseruari.

§.4. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inuiolabiliter obseruari.

Sublata aliter iudicandi potestate.

§.5. Sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogando.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 20. Sept.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Pisc. die 20. Sept. 1622. Pontific. nostri anno secundo.

Publicatio.

Die Lunæ 10. Octobris 1622. Huiusmodi Breue Apostolicum fuit in Camera Apostolica præsentatum. & die Veneris vigesima prima eiusdem Mensis, referente Admodum Illustr. & Reuerendiss. D. Federico Cornelio dictæ Cameræ Clerico, & Iudice, citata etiam ad hoc Reuerendiss. D. Antonio Cecalotto Cameræ prædictæ generali Commissario, Camera ipsa illud admisit, & in libris eiusdem Cameræ registrari mandauit, prout per me eiusdem Cam. Notarium infrascriptum, registratum fuit in libro diuersorum nuncupato. & in fidem, &c.

Astulphus de Tarano.

XXXVIII. Extinctio Curæ Animarum Parochiali Ecclesiæ S. Nicolai in Agone incumbentis, eiusdemque applicatio

applicatio Parochialibus Ecclesiis circumuicinis, ac ipsius Ecclesiæ cum Cameris Rectoralibus, & vniuersa suppellectili tam sacra, quam profana concessio Confraternitati sub inuocatione SS. Nicolai, & Catharinæ Nationis Lotharingorum, antea in Capella ipsorum Sanctorum nominibus dedicata in Ecclesia S. Ludouici de Vrbe, Nationis Gallicanæ, ad pia opera exercenda institutæ.

Fructus omnes ac redditus huius Ecclesiæ (præter venientes ex exercitio Parochiali) appropriauit in §. 11. duobus Canonicatibus ac totidem Præbendis antea erectis in Ecclesia S. Laurentij in Damaso, ex aliis redditibus Ecclesiæ Parochialis S. Cæciliæ de Monte Iordano nuper suppressæ, Clericis de Oratorio Vrbis tradita pro dilatatione Sacristiæ ac domus, vt sup. in const. 11. Cum vberes.

Edita in D. 1621.

GREGORIVS EPISCOPVS,
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Causa huius const.

DVm ad sacram beati Petri Sedem inscrutabili superni Patris prouidentia, in plenitudinem potestatis, meritis licet imparibus assumpti, mentis nostræ dirigimus aciem erga grata, & accepta synceræ fidei, & propensæ deuotionis obsequia, quæ inter ceteras vniuersi Orbis ad Almam Vrbem nostram confluentes, & in conspectu nostro degentes Nationes Dilecti filij Lutharingi veteris Austrasiæ Regni genus in Romana Curia pro illius, & Sedis Apostolicæ decore iam ab immemorabili fere tempore eximia etiam integritate, & indefessa sedulitate præstare consueuerunt, dignum, quin potius debitum arbitramur, vt eorum preces, illæ præsertim, quæ prodire dignoscuntur ex intimo deuotionis affectu, quem erga gloriosum Dei Confessorem S. Nicolaum Episcopum Lotharingiæ, vt accepimus, & Barriducis Ducatus Protectorem, & Tutelarem gerunt apud Nos, & dictam Sedem, ad exauditionis gratiam benigne admittantur, ipsique locum opportunũ, & congruum pro eorum Confraternitatis, & spiritualium exercitiorum commoditatibus in dicta Vrbe ad instar aliarum Nationum in ea versantium, ex nostræ, & eiusdem Sedis munificentia, & liberalitate, dictorum obsequiorum intuitu, & aliorum meritorum, quibus abunde eos ornatos esse Nobis constat, contemplatione consequantur.

Enarrat Pot. vacare Parochialem Eccl. S. Nicolai in Agone per obitum illius Rectoris, quæ ab Eccles. S. Laurentij in Damaso tanquam eius Matrice dependet.

§. 1. Cum itaque Parochialis Ecclesia S. Nicolai in Agone nuncupata de Vrbe, quæ ab Ecclesia S. Laurentij in Damaso de dicta Vrbe tanquam eius Matrice dependet, & illi immediate subiecta est, cuiusque dum pro tempore vacat, collatio, & omnimoda dispositio ad pro tempore existentem S. Laurentij Diaconum, seu Presbyterum Cardinalem spectat, & quam quondam Io. Baptista Bellobonus ipsius Ecclesiæ S. Nicolai Rector, dum viueret obtinebat, per obitum ipsius Io. Bapt. qui hodie, seu nuper in dicta Curia diem clausit extremum, vacauerit, & vacet ad præsens.

Ac supplicatum fuisse à Confratribus Confraternitatis sub inuocatione SS. Nicolai, & Catharinæ Nationis Lotharingiæ olim in vna Capella Eccles. S. Ludouici Nationis Gallicanæ institutæ, vt eidem Confraternitati ipsa Eccl. S. Nicolai prævia curæ animarum translatione pro eorum cõmoditate concedere vellet.

§. 2. Et sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum modernorum Rectorum & Confratrum Confraternitatis eiusdem S. Nicolai Luthatingorum petitio continebat, dicta Ecclesia S. Nicolai septuaginta domos, seu familias, vel circa dumtaxat sub sua cura, & Parochia habeat, & ad exercitium curæ animarum dilectorum filiorum illius Parochianorum, & officiorum, ac munerum Parochialium valdè angusta, & obscura existat, & in actu illius visitationis præteritis annis factæ pro tali habita, & relata fuerit, dictique Parochiani, qui numerum quadringentorum, & nonaginta, vel circa non excedunt, pro Missis, & aliis diuinis officiis audiendis passim ad alias vicinas Eccl. accedere consueuerint, & proinde expediat ipsam animarum curam inde ad aliquam, seu aliquas ex vicinis commodioribus Parochialibus Eccl. transferre, & dictam Eccl. S. Nicolai alicui Congreg. seu Confraternitati, cuius cura in decenti statu construatur, & diuinus in ea cultus manuteneatur, concedere. A longo tempore vero quamplurimi honestæ conditionis viri ex Lotharingiæ, & Barri Ducatibus oriundi in præd. Curiæ cum multa tum fidei, & probitatis, tum etiam pietatis, ac propensæ erga Sedem prædictam deuotionis laude versati fuerint, & eorum multi diuersis Datariæ, & Cancell. Apost. muneribus, & officiis secundæ peritiæ, fidelitatis, & integritatis fama præfuerint, continuoque & etiam nunc in ipsa Curia non pauci ex dictis Ducatibus reperiantur, qui antecessorum suorum vestigiis sedulo insistentes, parem cum eis laudem promereri indefessi animi, & corporis studio felici æmulatione contendant, & qui præcesserunt, perpetuum pietatis, & religionis sui monumentum posteris relinquere volentes, vnam vtriusque sexus Christi fidelium ex eiusdem Ducatibus oriundorum Confraternitatem sub inuocatione SS. Nicolai, & Catharinæ in Capella eiusdem S. Nicolai in Ecclesia S. Ludouici Nationis Gallicanæ de eadem Vrbe sita, Apost. auct. erigi, & institui obtinuerint, & Confratres ipsius Confraternitatis pro tempore existentes inter alia pietatis opera per eos exerceri solita, pauperes puellas dotare, & egenos ad dictam Vrbem ex eiusdem Ducatibus pro tempore accedentes eleemosynis iuuare, dictaque Capella, quæ marmoreis lapidibus, & picturis insignibus eleganter ornata, ac cruce, & candelabris argenteis, aliaque suppellectili sacra abunde instructa est per duos Capellanos, constituto eis menstruo salario competenti in diuinis deseruiri facere consueuerint, aliquem vero locum nec in dicta Eccl. S. Ludouici, illiusque Sacristia, & ædificiis, nec alibi habeant, in quo pro negotiis dictæ Confraternitatis pertractandis congregari possint, & ex hoc non leue incommodum experiantur, Rectores autem, & Confratres prædicti speciali deuotionis affectu erga ipsum S. Nicolaum, quem vti tutelarem, & Patronum omnis Lotharingiæ Prouincia insigni venerationis cultu prosequitur, permoti, dictam Eccl. S. Nicolai, præcedente translatione curæ animarum huiusmodi, Confraternitati prædictæ concedi summopere desiderent, & ex hoc dictæ Confraternitatis commodis, & ipsius Eccl. S. Nicolai manutentioni, & ornatui, diuinique cultus in ea augmento opportuna ratione consultum futurum sit.

Et negotio prudenter discuss. à Card. Vicecancellario, d. Ecclesiã concedendam censuit, applicatis tamen prius ipsius emolumentis duobus Canonicatib. & duabus præbẽdis nuper in Eccl. S. Laurentij erectis.

§. 3. Et Venerabilis frater noster Alexander Episcopus Albanen. Cardinalis Montaltus nuncupatus, & S. R. E. Vicecancellarius negotio ipso prius de eius mandato mature, & prudenter discusso, ad translationem curæ animarum, & concessionem Ecclesiæ S. Nicolai huiusmodi vtiliter deueniri posse iudicauerit, illisque ipse (dummodo tamen bona, & proprietates, ac fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, & emolumenta vniuersa eiusdem Ecclesiæ S. Nicolai duobus Canonicatibus, & totidem præbendis nuper in dicta Ecclesia S. Laurentij Apostolica auctoritate erectis, vt infra applicentur) consentire proposuerit.

Nunc vero Pont. ab Ecclesia S. Nicolai curam animarum aliaque onerã & officia Parochialia omnia abdicat;

§. 4. Quare pro parte Rectorum, & Confratrum huiusmodi asserentium, fructus, redditus, & prouentus dictæ Ecclesiæ Sancti Nicolai centum, & quinquaginta ducatorum auri de Camera secundum communem æstimationem, valorem annuum non excedere, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eis in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quòd petentes beneficia Ecclesiastica aliis vniri, tenerentur exprimere verum valorem secundum existimationem prædictam etiam beneficij, cui aliud vniri peteretur; alioquin vnio huiusmodi non valeret; & semper in vnionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset. Idemque obseruaretur in quibusuis applicationibus de quibusuis fructibus, & bonis Ecclesiasticis; quique diuini cultus, ac piorum operum studio incumbentium propagationem, & incrementum, præsertim in Alma Vrbe nostra vigere synceris exoptamus affectibus, ipsius Rectores, ac Confraternitatis huiusmodi singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ex nunc à d. Ecclesia S. Nicolai, siue præmisso, siue alio quouis modo, aut ex alterius cuiuscumque persona, seu per liberam resignationem d. Io. Baptistæ, vel cuiusuis alterius de illa in d. Curia, vel extra eam etiam coram Notario publico, & testibus sponte

factam, aut Constit. fel. rec. Ioan. PP. XXII. prædecessoris nostri, quæ incipit; Execrabilis, vel assecutionem alterius beneficij Ecclesiastici quauis auctoritate collati vacet, etiamsi tanto tempore vacauerit, quòd eius collatio iuxta Lateranen. statuta Concilij est ad Sedem prædictam legitimè deuoluta, ipsaque Ecclesia S. Nicolai dispositioni Apostolicæ specialiter, vel generaliter reseruata existat, & super ea inter aliquos lis, cuius statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, omnimodam curam animarum parochianorum huiusmodi, ac officia, & onera parochialia illi quomodolibet incumbentia, illorumque ius, & exercitium vniuersum Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò abdicamus.

Abdicataque prædicta ad alias paroch. Eccl. arbitrio d. Card. cum suis iuribus transfert.

§. 5. Sicque abdicata ad aliquam, seu aliquas parochiales Ecclesias circumuicinas arbitrio d. Alexandri Episcopi & Card. ita quòd ipsius Ecclesiæ S. Nicolai nunc, & pro tempore existen. deinceps in perpetuum ad Ecclesiam, seu Ecclesias, ad quam, seu quas illos transferri contigerit tanquam propriam, seu proprias eorum parochialem Ecclesiā seu parochiales Ecclesias pro Missis, & aliis diuinis officiis audiendis, ac Sacramentis Ecclesiast. percipien. tanquam veri, certi, & indubitati eius seu earum parochiani accedere, & ad curam animarum in Ecclesia, seu Ecclesiis, ad quam seu quas translati fuerint huiusmodi, canonicè deputatum, seu deputatos Rectorem, seu Rectores pro tēpore vti verum, & proprium Parochum, seu veros, & proprios Parochos recognoscere, & obseruare, ac illi, seu illis, debitam obedientiam, & reuerentiam exhibere, ac iura parochialia, & consueta præstare debeant, & teneantur, d. auctoritate Apost. etiam perpetuò transferimus.

§. 6. Et in ipsa Ecclesia S. Nicolai nomen, titulum, & denominationem, ac essentiam parochialis Ecclesiæ, illiusq; Rectoris similiter perpetuò supprimimus & extinguimus.

Ac denominationem, & ius parochiale d. Ecclesiæ supprimit. Ipsam verò Eccl. sic liberam cū cam. Rectoralibus, aliaque supellectili omni tam sacra, quàm profana assignat & concedit d. Confraternitati.

§. 7. Ipsam verò Ecclesiam S. Nicolai ab omni cura, officiis, oneribus parochialibus liberam, & exemptam, & de cetero non collatiuā effectam, illiusque cameras Rectorales super ea constructas, ex quibus si locarentur, decem ducati auri de Cam. similes, vel circa, vt etiam accepimus, annuatim perciperentur, cum Sanctorum, & quibusuis aliis reliquiis, ac omnibus, & singulis paramentis, & ornamentis, calicibus, crucibus, candelabris, campanis, libris, vasis, vniuersaque alia supellectili tam sacra, quàm profana, etiam ex auro, & argento, ac aliis rebus quibuscumq; in d. Ecclesia S. Nicolai ad præsens existen. & ad illius vsum cōparatis, prædictæ Confraternitati, ita quòd liceat ipsius Rectoribus & Confratribus nunc, & pro tempore existen. corporalem, & actualem Ecclesiæ S. Nicolai, ac camerarum prædictarum possessionem per se, vel aliū, seu alios eorum, ac d. Confraternitatis nomine propria auctoritate apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere.

Eique à presb. idoneis, ab ipsa ponēdis deseruiri facere.

§. 8. Dictæque Ecclesiæ S. Nicolai in diuinis per presbyt. idoneos à Rectoribus, & confratr. prædictis nunc, & pro tempore existen. ponendos, & pro libero, & absoluto eorum arbitr. amouen. deseruiri facere.

Necnō dilatare, & in aliā formam reducere vt possint indulget.

§. 9. Illamque quotiescumque, & quandocumque illis bene visum fuerit dilatare, & ampliare, immutare, ac etiam in aliam formam reducere.

Quotannis cereum vnū 4. librarum in festo S. Laurentij d. Card. in signum recognitionis soluere obligat.

§. 10. Ipsi tamen Rectores, & Confratres singulis annis in perpetuum, cereum vnicū ceræ albæ ponderis quatuor librarum die festo S. Laurentij d. Alexandro, & pro tempore existenti eiusdem Ecclesiæ S. Laurentij diacono, seu presbyt. Card. in signum recognitionis tradere teneantur, dilecti filij nostri moderni, & pro tempore existentis Vrbis prædictæ Vicarij, aut cuiuscumque alterius licentia desuper minimè requisita, eiusdem Alexādri Episcopi. & Card. expresso, dilecti verò filij moderni Rectoris, seu dilectorū filiorum modernorum Rectorum Ecclesiæ, seu Ecclesiarū, ad quam, seu ad quas curam animarū huiusmodi transferri contigerit, ad hoc accedente consensu, auctoritate, & tenore præmissis, vt idem perpetuo concedimus, & assignamus.

Redditus omnes ac alia quæcumq; iura Eccl. S. Nicolai (excep. ut iis quæ donauit & concessit d. Cōfrat.) duobus Canonicis ac duabus præb. iam erectis in Eccl. S. Laurent. ex fructibus & reddit. Eccles. paroch. S. Cæciliæ in monte Iordano olim suppressæ modo applicat, & appropriat.

§. 11. Postremò dictis duobus Canonicatibus, & duabus Præbendis nouiter in d. Ecclesia S. Laurentij ex fructibus, redditibus, & prouentibus olim parochialis Ecclesiæ S. Cæciliæ in monte Iordano de eadē Vrbe, dictaque Apost. auctoritate erectis pro vsu, & augmento distributionum quotidianarum inter dictos duos Canonicatus, & præbendas nouiter erecta, & suo tempore obtinētes, ac horis Canonicis, aliisque diuinis officiis in d. Ecclesia S. Laurentij suis loco, & tempore interessentes, æquis portionibus, & ratis diuidendarum, ita quod vno eorum absente, & non interessente, eius portio, & rata alteri præsenti, & interessenti tantùm accrescat, & accrescere eo ipso censeatur, omnia, & singula d. Ecclesiæ S. Nicolai & illi annexorum quorumcumque proprietates, prædia, domos, apothecas, canones, census, rationes, aliaque bona & iura vniuersa in quibusuis rebus consistentia, & vndecumque prouenientia, ac quomodolibet, & quouis nomine nuncupata, cameris tamen, & bonis mobilibus, aliisq; sic vt præmittitur d. Confraternitati concessis tantummodò exceptis, quæ sub huiusmodi applicatione, & appropriatione comprehendi, aut venire non debeant, neque etiam censeantur, præuia illorū, quatenus opus sit, ab eadē Ecclesia S. Nicolai opportuna dismēbratione, & separatione, ita quòd liceat dictos duos Canonicatus, & præbendas pro tēpore obtinentibus, & eorum cuilibet per se ipsos, seu eorum alterum, eorū, ac dd. Canonicatuum, & præbendarum nouiter erectorum nominibus, corporalem, realem, & actualem illorū omnium possessionem, cuiusuis licentia etiam desuper minimè requisita, propria auctoritate libere apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere; fructus quoque, redditus & prouentus, iura, obuentiones, & emolumenta quæcumque exinde quomodolibet prouenientia percipere, exigere, leuare, recuperare, locare, arrendare, & administrare, eisdem auctoritate, & tenore pariter, & perpetuò ex nunc applicamus & appropriamus.

Huius Eccles. S. Cæciliæ suppressionis bullam, vide hic supra, cum vbere.

Clausulas præseruatiuas apponit.

§. 12. Decernentes præsentes literas, etiam ex eo quòd quicumque in præmissis interesse habentes, aut habere prætendentes, illis non consenserint, ad eaque vocati, & causę propter quas illa fiant vel facta sint, coram prędicto Vicario Vrbis, vel aliàs examinatæ, verificatæ, & iustificatę non fuerint, seu aliàs ex quocumque alio capite, vel causa quantumuis legitima vel iuridica, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, annullari, vel inualidari, seu in ius, vel controuersiam vocari, aut ad viam, & terminos iuris reduci, seu aduersus illas quodcumque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut cōcedi nullatenus posse, sed illas sēper, & perpetuò validas, & efficaces esse, & fore, suosq; plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neq; sub quibusuis similium, vel dissimiliū gratiarū reuocationibus, suspēsionibus, limitationib. derogationib. aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & successores nostros Rom. Pont. pro tēpore existētes, Sedemq; prędictā sub quibuscūq; verborū expressionibus & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis pro tempore quomodolibet factis comprehendi, vel confundi, sed ab illis semper excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de nouo, & sub quacumque posteriori Dat. per Rectores, & Confratres dictæ Confraternitatis pro tempore existentes quandocumque eligenda concessas esse, & fore.

Aliter iudicandi facultatem tollit.

§. 13. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, commissarios, & delegatos quauis auctoritate fungentes, etiā causarum Palatij Apost. Auditores, ac eiusdem S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios iudicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores huius const. deputat.

§. 14. Quocirca Ven. fratribus nostris Ostien. & Portuen. Episcopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cam. Apost. generali Auditori per Apost. scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc, & pro parte existen. Rectorum, & Confratrum d. Confraternitatis, seu alicuius eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta huiusmodi ab omnibus, ad quos nunc spectat, & spectabit quomodolibet in futurū, inuiolabiliter obseruari, ipsosq; Rectores, & Confratres Ecclesiæ Sancti Nicolai, ac illius cameris Rectoralibus, necnon omnibus, & singulis paramentis, & ornamentis, calicibus, Crucibus, cādelabris, campanis, libris, vasis, vniuersaque alia suppellectili, tam sacra, quàm profana eidem

Confraternitati

Confraternitati concessis; dictos duos verò Canonicatus, & præbendas pro tempore obtinen. omnibus & singulis fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & emolumentis vniuersis, ac aliis eisdem duobus Canonicatibus, & præbendis, vt præfertur, applicatis, prædictis pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos, seu eorum quemlibet desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari; contradictores auctoritate nostra prædicta, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis, seruatis processibus, illos sententias, cens. & pœnas huiusmodi incurrisse, seruata forma Conc. Trid. declarando, illosque etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit, brachij secularis auxilio.

Contraria tollit. §. 15. Non obstant. priori voluntate nostra prædicta, ac piæ mem. Bonifacij Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri, necnon quibusvis aliis constit. & ordinat. Apost. ac quatenus opus sit, d. Vrbis iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctionem pœnalem addit. §. 16. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, abdicationis, translationis, suppressionis, extinctionis, concessionis, assignationis, applicationis, appropriationis, decreti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. A. 2. 5. Octob. Dat. Tusculi, Anno Incarnationis Dominicæ 1622. tertio Nonas Octobris, Pontificatus nostri anno secundo.

XXXIX. Institutio festiuitatis S. Ioachimi parentis Beatiss. MARIÆ Virg. sub duplici officio die 20. Martij quotannis celebrandæ, & in Breuiario, & Missali, & Kalend. imposterum imprimendis, describendæ.

Hic idem Pont. statuit, etiam festum S. Annæ Matris eiusdem B. Mariæ Virg. de præcepto obseruari debere, vt sup. in const. 24. Honor. & antea illud sub die 26. Iulij sub dupl. officio agi iusserat Greg. XIII. in sua constit. 87. sup. tom. 2.

Edita An. D. 1621.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Apostolatus officium, nullo licet meritorum suffragio, Nobis ex alto commissum, postulat, vt in ea, per quæ sancti Ioachimi gloriosissimæ Dei Genitricis MARIÆ parentis omni laude dignissimi cultus, & veneratio in dies magis augeatur, mentis nostræ aciem sedulo intendamus.

Iussio celebrandi festum S. Ioachimi sub dupl. officio. §. 1. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; Quod de cetero perpetuis futuris temporibus, eiusdem S. Ioachimi festus dies, die 20. Martij celebrari solitus: Officio sub ritu duplici, iuxta rubricas Breuiarij Romani, per vniuersum Orbem ab omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus, tam secularibus, quàm regularibus, qui diuinum officium recitare tenentur celebrari; atque idcircò in Breuiario, Missali, & Kalendario in posterum imprimendis, eiusdem S. Ioachimi festum duplex describi respectiue debeat, tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus.

Deputatio Executorum. §. 2. Quocirca Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Ecclesiarum Prælatis in vniuerso terrarum Orbe constitutis, præcipimus, & mandamus, vt in suis quisque Ecclesiis, Prouinciis, & diœcesibus præsentes nostras literas solemniter publicari, & ab omnibus Ecclesiasticis personis secularib. & quorumuis Ordinum regularibus omninò obseruari faciant.

Derogatio contrariorum. §. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transsumptorum. §. 4. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. die 2. Decembr. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 2. Decembris 1622. Pontificatus nostri an. secundo.

Reuocatio quarumcumque licentiarum legendi, & habendi quomodolibet libros prohibitos quibuscumque personis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus concessarum. LX.

Libri autem prohibiti, qui sint, vide in Indice desuper edito, de quo supra in const. 77. Pij IV. tom. 2.

Edita An. D. 1622.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Apostolatus officium Nobis, nullo licet meritorum suffragio, diuina prouidentia commissum postulat, vt ad ea vigilantiæ nostræ partes propensiùs intendamus, per quæ religio Catholica, vbi diuina gratia illæsa viget, conseruetur, & vbi restitutione indiget, restituatur.

Prohibitio habendi & legendi libros prohibitos. §. 1. Quapropter cum librorum prohibitorum lectio magno esse sinceræ fidei cultoribus detrimento noscatur, & sicut accepimus, licentiæ libros huiusmodi legendi nimis excreuerint: Nos, vt huic malo maturè occurratur, & in posterum quam cautissime licentiæ huiusmodi concedantur, quantum cum Domino possumus, prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & singulas licentias legendi, & habendi libros quoscumque ob hæresim, vel falsi dogmatis suspicionem, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuscumque personis, cuiuscumque gradus, & conditionis existentibus, etiam per literas Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomodocumque & ex quacumque causa, tam per literas in forma Breuis, quàm aliter quomodocumque à Nobis, seu prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu ab habentibus a Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem concessas, earum tenorem præsentibus pro expressis habentes, tenore præsentium reuocamus, cassamus, & annullamus, ac pro reuocatis, cassis, & annullatis haberi, nullique in posterum suffragari.

Contrauenientibus pœnas imponit. §. 2. Quinimò libros per licentias huiusmodi permissos legentes, aut habentes, pœnas in sacris Canonibus, constitutionibus Apostolicis, & Indicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legem Pont. publicatam omnes ligare decernit. §. 3. Decernentes, vt præsentes literæ postquam in valuis Basilicarum S. Ioan. Lateranen. ac principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint infra duos menses ex tunc proximos, omnes, & singulos ad quos spectat, arctet, & afficiant, perinde ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent, quodque dictis duobus mensibus durantibus, ij, qui libros prohibitos huiusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorem, qui illos quantociùs comburere debeat, deferre, quique aliquos similes libros prohibitos habere sciuerint, eos denunciare teneantur, neque de cetero similes licentiæ nisi à Congregatione Sancti Officij, quæ singulis hebdomadis coram Nobis haberi solet, concedantur.

Eiusq; transumptis fidē dari mandat. §. 4. Ac quòd earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. die 30. Dec. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 30. Decembris MDCXXII. Pontificatus Nostri anno secundo.

Publicatio. *Anno à Natiuitate Domini N. Iesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, Indictione sexta, die vero secunda mensis Ianuarij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XV. Anno eius secundo, Retroscripta litera Apostolica affixa fuerunt ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe, ac Cancellaria Apostolica, necnon in Acie Campi Floræ, vt moris est per me Brandimartem Latinum Apost. Curs.*

Octauius Spada Mag. Curs.

XLI. Reuocatio quarumcumque præcedentiarum, seu paternitatum Fratribus Minoribus S. Francisci de Obseruantia, præter constitutiones Ordinis auctoritate Apostolica confirmatas concessarum.

Hoc postea fuit etiam in vim huius Const. decretum in Capitulo generali Romæ celebrato, & a S. D. N. Vrbano VIII confirmatum, vt in Statutis pro Cismontana familia positis post const. 49. Sacrosanctum.

Istorum Fratrum circa Prælatorum electiones nonnulla statuisse Pium V. & Gregorium XIII. scias, quorum constitutiones indicatas habes ad const. 23. Leo. X. Ire & vos. sup. tom. 1. vbi videas alias const. adnotatas.

Edita A.D. 1623.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis officij Nobis diuinitus iniuncti assidua sollicitudo nos admonet, vt omni cura, & vigilantia ad ea semper intendamus, per quæ regularium personarum, quæ relicto seculo, Dei obsequio sese dedicarunt, quieti, felicique statui, ac regularis disciplinæ conseruationi consulitur, vt regulares ipsæ personæ iuxta regularia suorum Ordinum instituta tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere possint famulatum.

Reuocatio de qua in rubr.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, ex nimia priuilegiorum, prærogatiuarum, atque exemptionum Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, qui in dicto Ordine aliqua munia obierunt, seu aliàs tam à Sede Apostolica, quàm ab eiusdem Ordinis Superioribus concessarum multitudine, non leuia inconuenientia oriantur, in regularis obseruantiæ, & disciplinæ detrimentum. Nos inconuenientibus huiusmodi, quantum cum Domino possumus obuiare cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes & singulas Paternitates, & Præcedentias, quibusvis dicti Ordinis Fratribus ex priuilegio tam per Sedem Apostolicam, quàm dicti Ordinis Superiores ex quacumque causa, & sub quibuscumque verborum tenore, & formis quomodolibet concessas, saluis tamen, & in suo robore remanentibus iis, quæ Fratribus prædictis ex dispositione Statutorum dicti Ordinis Apostolica auctoritate confirmatorum concessa sunt, tenore præsentium reuocamus, cassamus, & abrogamus, ac reuocatas, cassatas, & abrogatas esse, & fore, nec illas de cetero cuiquam suffragari posse.

Clausula sublata.

§. 2. Sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores vbique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus, & declaramus.

Clausula derogatoria.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D.P. An. 2. die 2. Febr.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 3. Febr. 1623. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XLII. Communicatio, & extensio priuilegiorum, immunitatum, & exemptionum, gratiarum, indultorum, tam in spiritualibus, quàm in temporalibus quibusvis aliis, tam Mendicantium quàm non Mendicantium Ordinibus, per quoscumque Romanos Pontifices concessorum, & in futurum concedendorum ad Sacrum Ordinem Carthusien.

De hoc Ordine, & eius approbatione vide supra in constit. 7. Alex. III. Cum vos tom. 1. Et institutionem festiuitatis S. Brunonis Confessoris, d. Ordinis Institutoris, ac Officij sub ritu semiduplici celebrandi habes hic infra const. 44. Domini Nostri.

Edita An. D. 1623.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

AD vberes, & suaues fructus, quos dilecti filij Prior generalis, & Monachi Ordinis Carthusien. in militanti Ecclesia, cuius regimini diuina disponente clementia præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem conuertentes, ac vberiores ex ipso Ordine fructus prouenturos esse sperantes, ad ea meritò libenter intendimus, per quæ Ordo huiusmodi felicioribus in dies proficere valeat incrementis.

Communicatio de qua in rubr.

§. 1. Vt igitur Prior generalis, & Monachi prædicti eo feruentiùs in suo laudabili instituto perseuerent, quo maioribus se viderint fauoribus, & gratiis munitos, prouidere volentes; ac singulares Prioris generalis, & Monachorum prædictorum personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordini prædicto, illiusque Priori generali, & Monachis, aliisque personis, vt omnibus, & singulis priuilegiis, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, & indultis, tam spiritualibus, quàm temporalibus, quibusvis aliis, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinibus, illorumque Superioribus, Abbatibus, Monachis, aliisque Regularibus personis, necnon Ecclesiis, Monasteriis, & regularibus locis, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam quomodolibet concessis, & in futurum conceden. & quibus ipsi, necnon Ecclesiæ, Monasteria, & regularia loca huiusmodi de iure, vsu consuetudine, priuilegio, aut concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tam coniunctim, quam diuisim, seu aliàs quomodolibet vtuntur, fruuntur, & gaudent, ac vti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen sint in vsu, & non sint reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus comprehensa, sacrisque canonibus, & Concilij Tridentini decretis, aut constitutionibus Apostolicis non repugnent; pari modo, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, perinde, ac si illis nominatim, & in specie concessa fuissent, vti, frui, & gaudere libere, & licite valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus; dictaque priuilegia, immunitates, exemptiones, gratias, & indulta primodicto Ordini, illiusque Priori generali, & Monachis, aliisque personis, necnon eorum Ecclesiis, Monasteriis & regularium locis communicamus, illaque ad eos, & illa extendimus.

Clausula præseruatiua huius const.

§. 2. Decernentes, præsentes literas validas, firmas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac primodicto Ordini, illiusque Priori generali, & Monachis, ac personis huiusmodi omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Clausula sublata.

§. 3. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§ 4. Non obstant. nostra de gratiis ad instar non conceden. ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis: quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5.

Transumptorum fides. §.5. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. die 3. Feb. Dat. Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 3. Februarij MDCXXIII. Pontificatus nostri anno 2.

XLIII. Confraternitatem SS. Benedicti, & Scholasticæ à Paulo V. erectam, ob eius incrementa in exercitio operum Charitatis erigit in Archiconfraternitatem cum facultate alias Confraternitates aggregandi, illisque Indulgentias, & gratias spirituales communicandi.

Erectionem huius Confraternitatis factam per Paulum V. habes sup. in d. Pont. const. 87. Pastoris, tom. 3.

Edita An. D. 1623.

GREGORIVS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Pias Christi fidelium Confraternitates, ad pietatis, & charitatis opera exercenda, præsertim in Alma Vrbe nostra canonice institutas, vt in eorundem piorum operum exercitio magis accendantur, & confoueantur, titulis, & gratiis amplioribus libenter decoramus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Confraternitatem à Paul. V. erectam sup. in eius const. 87. Pastoris. §.1. Cum itaque, sicut accepimus, in Ecclesia S. Eustachij de Vrbe, vna pia vtriusque sexus Christi fidelium Confraternitas sub S. Benedicti, & S. Scholasticæ inuocationibus per fel. rec. Paulum Papam V. prædecessorem nostrum, Apostolica auctoritate erecta, & instituta fuerit, ac dilecti filij illius Officiales, & Confratres in quamplurimis pietatis, & charitatis operibus sese exercere consueuerint, & in dies magis Deo dante exercere intendant.

Hic Pont. in archiconfraternitatem, erigit. §.2. Nos Confraternitatem prædictam, quo maiora in dies suscipere valeat incrementa, hoc spirituali dono illustrare, ac Officiales & Confratres prædictos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Confraternitatem prædictam sic vt præfertur erectam, & institutam, in Archiconfraternitatem (sine tamen cuiusquam præiudicio,) Apostolica auctoritate, tenore præsentium erigimus, & instituimus, ac in posterum Archiconfraternitatem S. Benedicti, & Sanctæ Scholasticæ nuncupari posse decernimus.

Cum facultate alias Confraternitates aggregãdi, ac Indulgentias, & gratias spirituales eis cõmunicandi. §.3. Præterea Officialibus, & Confratribus prædictis nunc, & pro tempore existen. vt quascumque alias Confraternitates eiusdem denominationis, & instituti canonice erectas aggregare, illisque omnes, & singulas Indulgentias, ac gratias spirituales, eorum Archiconfraternitati huiusmodi dicta Apostolica auctoritate concessas, seruata tamen forma Constitutionis piæ mem. Clem. Papæ VIII. prædecessoris nostri, desuper editæ, ac sine cuiusquam pariter præiudicio, communicare, liberè, & licite valeant, auctoritate, & tenore præsentis facultatem concedimus, & impartimur.

Cõtrariis derogat. §.4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 2. die 4. Febr. Dat. Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 4. Februarij MDCXXIII. Pontific. nostri anno secundo.

XLIV. Institutio festiuitatis S. Brunonis Confessoris Fundatoris Ord. Carthusianorum sub semiduplici ritu, die 6. Octobris vbique terrarum celebrandæ, & in Breuiario, Missali, & Calendariis imposterum imprimendis apponendæ.

De huius Ordinis approbatione, & aliis eum concernentibus vide const. 7. Alexandri III. Cum vos, tom 1. & communicationem Priuilegiorum Mendicantium, & non Mendicantium, vide hic sup. const. 42. Ad vberes.

Edita An. D. 1623.

GREGORIVS PAPA XV. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Domini nostri Iesu Christi, qui seruos suos æternæ gloriæ præmio donat in Cælis, vices, quamquam immeriti, gerentes in terris, ex iniuncto Nobis pastoralis officij debito procurare tenemur, vt eorumdem seruorum Christi debita veneratio in dies magis promoueatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis: Quamobrem fidelium quorumlibet, præsertim verò sub suaui religionis iugo Altissimo famulantium votis, quæ peculiarem Sanctorum huiusmodi cultum, & venerationem respiciunt, libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Institutio festiuitatis S. Brunonis die 6. Octob. celebranda, sub ritu semiduplici. §.1. Supplicationibus itaque dilecti filij D. Bernardi Gazzi Ordinis Carthusien. Procuratoris generalis Nobis humiliter porrectis inclinati. De Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum consilio; Quod de cetero perpetuis futuris temporibus f. stum S. Brunonis eiusdem Ordinis Fundatoris, die 6. Octobris, qua in cælum inuolauit, in Missali, & Breuiario Romano reponi, Officiumque de eo semiduplex ab omnibus vbique fidelibus recitari liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Deputatio Executorum. §.2. Quocirca Ven. Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Ecclesiarum Prælatis in vniuerso terrarum orbe constitutis præcipimus, & mandamus, vt in suis quibusque Ecclesiis, Prouinciis, & Diœc. præsentes literas solemniter publicari, & ab omnibus Ecclesiasticis personis secularibus, & quorumvis Ordinum regularibus omninò obseruari faciant.

Derogatio contrariorum. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum. §.4. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 3. die 17. Febr. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die xvij. Februarij MDCXXIII. Pontific. nostri anno 3.

XLV. Suppressio curæ Animarum in Parochiali Ecclesia Sancti Pantaleonis de Vrbe existentis, & illius applicatio Ecclesiæ S. Eustachij, de cuius mensa Capitulari extat dicta Ecclesia S. Pantaleonis; eiusque concessio Congregationi Clericorum Regularium pauperum Matris Dei Scholarum Piarum de Vrbe, vt in ea liberius Institutum suum exercere possint.

Vsum perpetuum dictæ Ecclesiæ, sine tamen Rectoris pro tempore existentis præiudicio, concesserat eidem Congregationi Paul V. vt in const. seq. sed aduertendum est, quod tunc ista Congregatio erat Clericorum Secularium B. Mariæ nuncupatorum, cui d. Paul. hoc opus erudiendi Scholares demandauerat in const. 81. supra tom. 3. Quæ cum postea renuisset d. opus administrare, ideo idem Paul. V. erexit aliam Congregationem Clericorum Regularium, cui d. opus commisit, vt in const. 101. Paul. Ad ea. sup. tom. 3. quam postea iste Pont. multis gratiis decorauit, vt in const. 14. In supremo. sup. vbi vide quæ signaui.

Edita An. D. 1623.

GREGORIVS PAPA XV. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Regimini vniuersalis Ecclesiæ, meritis licèt imparibus, disponente Domino præsidentes, votis illis per quæ Congregationum, & aliorum locorum piorum quorumlibet, præsertim in Alma Vrbe nostra studio piorum operum vacantium prospero statui, & opportunæ subuentioni cum diuini cultus augmento, ac ipsa spirituali fidelium consolatione valeat salubriter prouideri, libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Narratur conseruatio omnium Beneficiorum cum cura, & sine cura vacantium, & vbi, ceterorum Sedi apost.

§.1.

Et ad præsens Ecclesia S. Pantaleonis in Regione Parionis de Vrbe existentis, vacante per resignationem Alexandri Lucij, nuper Vicarij dictæ Ecclesiæ sponte in manu Pont. factam.

§. 1. Dudum siquidem omnia beneficia Ecclesiastica cum cura & sine cura apud Sedem Apostolicam, tunc vacantia, & in antea vacatura collationi, & dispositioni nostræ reseruauimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. cum itaque postmodum perpetua Vicaria parochialis Ecclesia S. Pantaleonis Regionis Parionis de eadem Vrbe, cuius dum pro tempore vacat, nominatio personæ idoneæ ad dilectos filios Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ S. Eustachij de dicta Vrbe, cuius mensæ Capitulari ipsa Ecclesia S. Pantaleonis perpetuò vnita existit, spectare dignoscitur; per liberam resignationem dilecti filij Alexandri Lucij nuper dictæ Ecclesiæ S. Pantaleonis perpetui Vicarij, de illa, quam tunc obtinebat, in manibus nostris sponte factam, & per Nos admissam, apud Sedem eamdem vacauerit, & vacet ad præsens, nullusque de illa præter Nos hac vice disponere potuit, siue possit, reseruatione, & decreto obsistentibus supradictis.

Cuius Ecclesiæ vsum, iam antea concesserat Paul. V. vt in const. tibi indicata in Rubr. his Clericis pro Scholarum cõmoditate.

§. 3. Et sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorũ filiorum Præpositi generalis, & Clericorum Congregat. Matris Dei nũcupatæ de d. Vrbe, petitio continebat, quòd d. Ecclesia S. Pantaleonis in regione Scholarum Piarum in eadem Vrbe, dudum institutarum, sita sit, proinde quod aliàs fel. rec. Paulus Papa V. prædecessor noster, Præpositi, & Clericorum huiusmodi, quibus cura, & administratio dictarum Scholarum iam antea ab ipso prædecessore perpetuò commissa, & demandata fuerat, ac Scholarium easdem scholas frequentantium commodis, & opportunitatibus, quo piis eorum exercitiis faciliùs vacare possent, prouidere volens, perpetuum vsum ipsius Ecclesiæ S. Pantaleonis Præposito, & Clericis prædictis concesserit, & assignauerit, prout in suis literis desuper in forma Breuis confectis plenius continetur.

In qua tamen ob curam animarum exercitium varia & non modica oriuntur impedimenta, præsertim in exercitiis spiritualibus ipsorum Clericorum.

§. 4. Præpositus verò, & Clerici prædicti ipsa Ecclesia S. Pantaleonis ratione curæ animarum, quæ illi incumbit, & ibi exercetur, & prout eorum, & Scholarum prædictorum necessitas exigit, minimè vti possint, & ex huiusmodi curæ exercitio varia passim impedimenta, & incommoda, præsertim, in exercitiis eorum spiritualibus obeundis, pati, & experiri soleant.

Quib. prouideretur si dicta cura auferretur ab ipsa Ecclesia S. Pantaleonis, ac vniretur, seu transferretur ad Ecclesiam S. Eustachij, cuius mensæ capitulari addicta est Ecclesia S. Pantaleonis.

§. 5. Si igitur dicta Vicaria, cuius fructus & prouentus in portione sexaginta scutorum monetæ per Capitulum, & Canonicos prædictos annuatim persolui solita, vltra emolumenta ratione exercitij curæ, & administrationis Sacramentorum prouenientia consistunt, perpetuò supprimeretur, & extingueretur, ac ab ipsa Ecclesia S. Pantaleonis omnimoda animarum huiusmodi cura abdicaretur, sicque abdicata ad prædictam S. Eustachij, quæ etiam parochialis existit, in ea modo, & forma inferius expressis exercenda, transferretur, & alia fierent, quæ sequuntur: proculdubio incommoda, & impedimenta huiusmodi opportuna, & salubri ratione magno Scholarum, & Congregationis prædictarum bono tollerentur, & cura animarum prædictarum nullatenus negligeretur, sed æque bene, vel etiam melius, & fructuosius quam antea exerceretur, diuinusque cultus inde in dicta Ecclesia S. Pantaleonis non modicum augeretur.

Pro cuius suppressione dd. Clerici supplicarunt huic Pontifici.

§. 6. Quare pro parte Præpositi, & Clericorum prædictorum asserentium fructus, redditus, & prouentus d. Vicariæ quinquaginta ducatorum auri de Camera, secundum communem æstimationem, valorem annuum non excedere, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus dictæ Ecclesiæ S. Pantaleonis vsum eidem Congregationi concedere, & assignare, aliisque in præmissis opportunè prouidere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui mod. curam præn. ac Tituli denominationem supprimit, & extinguit.

§. 7. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quòd petentes beneficia Ecclesiastica aliis vniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem, secundum æstimationem prædictam, etiam beneficij, cui aliud vniri peteretur, alioquin vnio non valeret, & semper in vnionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, idemque obseruaretur in quibusvis applicationibus de quibusvis fructibus, & bonis Ecclesiasticis, quique diuini cultus augmentum, & propagationem sinceris exoptamus affectibus: ipsum Præpositum, ac Congregationis huiusmodi singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati; Vicariam prædictam, siue præmisso, siue alio quouis modo, aut ex alterius cuiuscumque personæ, seu per similem resignationem dicti Alexandri, vel cuiusvis alterius de illa in Rom. Curia, vel extra eam etiam coram Notario publico, & testibus sponte factam, aut constitutionem piæ mem. Ioannis Papæ XXII. etiam prædecessoris nostri, quæ incipit, Execrabilis, vel assecutionem alterius beneficij Ecclesiast. quauis auctoritate collati vacet, etiamsi tanto tempore vacauerit, quòd illius collatio, iuxta Lateran. Statuta Concilij, est ad Sedem prædictam deuoluta legitime, ipsaque Vicaria dispositioni Apostolicæ specialiter, vel alias generaliter reseruata existat, & super ea inter aliquos lis, cuius statum præsentib. haberi volumus pro expresso, pendet indecisa, dummodo illius dispositio ad Nos hac vice pertineat, illiusq; ac in ipsa Ecclesia S. Pantaleonis perpetui Vicarij titulus, & denominationes Apost. auctoritate tenore præsentium perpetuò supprimimus, & extinguimus.

Hæc extrauagans Execrabilis, est in Tit. de præbend. & dignit. num. 4.

Curamque ipsam applicat Ecclesiæ suprad. S. Eustachij.

§. 8. Illisque sic suppressis, & extinctis, ab eadem Ecclesia S. Pantaleonis omnimodã animarum illius parochianorum curam, aliaque iura, officia, & onera parochialia vniuersa, & illorum exercitium etiam perpetuò applicamus, ac illa omnia etiam, vnà cum vtriusque sexus parochianis prædictis ad dictam Ecclesiam S. Eustachij in ea, vt infra exercenda, & obeunda, similiter perpetuò transferimus.

Et Ecclesiam huiusmodi S. Pantaleonis cum illius ædibus, & stantiis Parochial. hus ad vsum d. Congregationi concedit.

§. 9. Dictam autem Ecclesiam S. Pantaleonis sic ab huiusmod. cura, iuribus, officiis, oneribus, & exercitiis parochialibus liberam, & exemptam, illiusque ædes, seu stantias parochiales pro dicti Vicarij habitatione destinatas, & eidem contiguas, & cohærentes, quoad liberum, & perpetuum illarum vsum dumtaxat, dictæ Congregationi, ita quòd liceat illius Præposito, & Clericis, nunc, & pro tempore existentibus corporalem, realem, & actualem possessionem, quoad vsum huiusmodi tantum per se, vel alium, seu alios eorum, seu prædictæ Congregationis nomine propria auctoritate ex nunc apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, Vicarij dictæ Vrbis, vel alterius cuiusvis licentia minimè requisita.

Cum facultate ibidem sacra faciendi, ac alia omnia secundũ eiusdem Congreg. institutum.

§. 10. Necnon in ipsa Ecclesia S. Pantaleonis Missas aliaque diuina officia quæcumque celebrare, & decantare, ac spiritualia exercitia per Clericos ipsius Congregationis fieri solita similiter facere, & aliàs eidem in diuinis ex instituto eiusdem Congreg. deseruire auctoritate, & tenore præmissis pariter perpetuò concedimus, & assignamus.

Necnõ restaurandi, ac etiã de nouo à fundamentis cõstruendi.

§. 11. Et insuper pro felici, prosperaque omnium præmissorum executione, directione, & complemento, quòd Præpositus, & Clerici dictæ Congregationis nunc, & pro tempore existentes, dictam Ecclesiam S. Pantaleonis quandocumque, & quotiescumque voluerint, & illis beneuisum fuerit pro libera, & absoluta eorum voluntate, & arbitrio instaurare, reparare, accommodare, ampliare, ac in quamcumque aliam formam immutare, & etiam de nouo à fundamentis construere liberè, & licitè valeant.

Cũ obligatione soluendi quotannis in signum recognitionis huius Concessionis 20. libras ceræ Venetæ, & duodecim scuta monetæ ipsi Ecclesiæ S. Eustachij.

§. 12. In signum tamen recognitionis præsentis concessionis quotannis in perpetuum Capitulo, & Canonicis prædictis in die festo S. Eustachij viginti libras ceræ Venetæ, & duodecim scuta monetæ soluere.

Prouisio circa curam animarũ exercitium Capitulo, & Canonicis S. Eustachij demandatur.

§. 13. Vicarius autem perpetuus dictæ Ecclesiæ S. Eustachij nunc, & pro tempore existens, curam animarum dictorum parochianorum, officiaque & onera sic translata exercere, & obire; Capitulum verò, & Canonici prædicti illi de coadiutore idoneo, & ad curam animarum exercendam ab ipso Vrbis præfatæ Vicario examinato, & approbato, qui ad nutum eorumdem Capituli, & Canonicorum amouibilis sit, ipsumque Vicarium perpetuum Ecclesiæ S. Eustachij in exercitio curæ animarum illi incumbentis, & præsertim in casibus animas parochianorum infra limites, vbi de præsenti Parochia S. Pantaleonis dictæ Ecclesiæ existit pro tempore habitantium concernentibus, coadiuuet, prouidere teneantur.

Calices, & alia suppellectilia Sacristiæ S. Pantaleonis reseruãtur Capitulo & Canonicis S. Eustachij cum exceptio.

§. 14. Omniaque paramenta, calices, & alia suppellectilia ad Sacristiam eiusdem Ecclesiæ S. Pantaleonis pertinentia Capitulo, & Canonicis cedere, & eisdem post

dicti

ne ab expensis, etiam quoad salarium vicarij perpetui d. Ecclesia S. Pantaleonis.

dicti Alexandri ab ipsa Ecclesia Sancti Pantaleonis discessum consignare, ac pręd.cta portio annua sexaginta scutorum monetæ Vicario perpetuò dictæ Ecclesiæ S. Pantaleonis, vt præfertur solu, & omnes aliæ expensæ per dictos Capitulum, & Canonicos in ipsa Ecclesia S. Pantaleonis quomodocumque fieri solitæ penitus omnino cessare, illæque ad liberam dispositionem eorumdem Capituli, & Canonicorum tanquam proprij, & peculiares eorum redditus remanere debeant.

Canonicis, vt possint Clericorum officiis interesse, & assistere facultatem tribuit.

§. 15. Et quotiescumque Capitulum, & Canonici prædicti in die festo ipsius S. Pantaleonis, primis Vesperis, & Missæ solemni in dicta Ecclesia S. Pantaleonis, decantandis, vt illis mos est, interuenerint, Clerici dictæ Congregationis pro tempore existentes illos honorificè recipere, & tanquam Dominos recognoscere teneantur.

Iurisdictioque & dominium d. Ecclesia S. Pantaleonis, cum suis iuribus ipsis Canonicis reseruatur.

§. 16. Præterea dominium, & iurisdictionem dictæ Ecclesiæ S. Pantaleonis quæ ad præsens dicti Capitulum, & Canonici habent, eisdem Capitulo, & Canonicis etiam vna cum omnibus redditibus, & prouentibus, & emolumentis, quæ dictus Alexander in ea tanquam perpetuus Vicarius ipsius Ecclesiæ S. Pantaleonis percipit, & aliis iuribus quibuscumque præsentibus, & futuris, quæ ad ipsos Capitulum, & Canooicos spectant, firmè, & continuatè remanere censeantur.

Ecclesia si de nouo ad sitabitur, vt debeat fieri.

§. 17. Et si dictam Ecclesiam S. Pantaleonis in toto, vel parte fabricare contigerit, etiam si facies eius non immutetur, in ea tamen insignia, & arma S. Eustachij in lapide marmoreo collocari.

Reliquiarum custodia, vt fienda, & à quibus.

§. 18. Et Reliquiæ, quæ de præsenti in dicta Ecclesia S. Pantaleonis repetiuntur, apud eamdem de cetero remanere, & in ea bene, & decenter sub duabus clauibus, quarum vnam Clerici dictæ Congregationis, alteram verò Capitulum, & Canonici prædicti habeant, custodire, & obseruare; piaque & deuota consuetudo præbendi aquam bibendam, in quam Reliquię eiusdem S. Pantaleonis remissæ sint in ipsa Ecclesia S. Pantaleonis hucusque recepta, etiam imposterum in eadem retineri, & seruari.

Expensas vero pro conseruatione Ecclesia ad dd. Clericos omnimode pertinere declarat.

§. 19. Omnes vero, & singulæ expensæ, quas tam in aptando dictam Ecclesiam S. Pantaleonis, quàm in tectorum, murorum, statuarum, è latere, & silice pauimentorum manutentione, & alias circa dictam Ecclesiam S. Pantaleonis fieri contigent, ad dictam Congregationem in omnibus, & per omnia pertinere debeant, illiusque Præpositus, & Clerici nunc, & pro tempore existentes, neque ob id, neque ex causa contributionis, vel quarumcumque aliarum impensarum, quas in paramentis, & patena, calicibus, linteaminibus, cera, oleo, & quibusvis aliis rebus pro vsu, & seruitio d. Ecclesiæ S. Pantaleonis necessariis, & decentibus subite opus fuerit, aliquid à Capitulo, & Canonicis prædictis prætendere.

Cum prohibitione situm aut Capellas aliquas quomodolibet concedendi sine dd. Canonicorum licentia.

§. 20. Minusque cuiquam vllum situm, aut locum quantumvis minimum eiusdem Ecclesiæ S. Pantaleonis, aut Capellas, vel Altaria in illa existentia Confraternitatibus, seu Congregationibus, aut quibuscumque aliis sine dictorum Capituli, & Canonicorum licentia cócedere, nec quidquā aliud, quod vllo vnquam tempore iurisdictioni, & directo dominio Capituli, & Canonicorum præd.ctorum, directè, vel indirectè præiudicare, vel obesse possit, facere queant, & si quid tale fecerint, id nullum, & inualidum esse censeatur eo ipso, dictique Capitulum, & Canonici illud propria auctoritate reuocare possint, & Capellæ, quæ in ipsa Ecclesia S. Pantaleonis fundatæ reperiuntur, siue sint de iurepatronatus, siue non sint, in primæuis earum iuribus remanere, & dispositioni ordinariæ subiacere.

Sepulturarū, & sepeliendorum modus, & ius determinatur.

§. 20. Eisdemque Capitulo, & Canonicis ius sepeliendi mortuos in dicta Ecclesia S. Pantaleonis competere debeat, dicta verò Congreg. illiusque Præpositus, & Clerici pro tempore existentes ibidem suas sepulturas habere, in eisque corpora, tam suorum pro tempore defunctorum, quam aliorum, qui ibi ex particulari deuotione condi voluerint, sepulchra facere, & lapides cum scriptionibus huiusmodi tantùm superimponere valeant, & similiter, qui ius sepulturarum in dicta Ecclesia S. Pantaleonis habent, illud eis reseruatum, & saluum esse censeatur.

In casu recessus dd. Clericorū ab ipsa Eccl. S. Pantaleonis, eamdē denuo vnitā esse mensa Capitulari S. Eustachij cum omnibus structuris, & ornamentis in ea factis statuit.

§. 22. Et si Congregatio, illiusque Præpositus, & Clerici præfati à dicta Ecclesia S. Pantaleonis recesserint, illamque ex quacumque causa reliquerint, eo casu, illam etiam quoad vsum, etiam vna cum omnibus fabricis, & structuris, ac ornamentis in ea factis mensę Capitulari præfatę, vt prius, vnita, & incorporata sit, & esse censeatur; ac Congregatio, illiusque Præpositus, & Clerici præfati ratione illorum quidquam prætendere, vel petere non possint, itidem perpetuò statuimus, & ordinamus.

Clausula præseruatiua huius Constit.

§. 23. Decernentes, præsentes literas sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedemque præfatam sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore quomodolibet fact.s, comprehendi, vel confundi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de nouo etiam sub quacumque posteriori data, per Pręposirum, & Clericos dictæ Congreg. pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore, eisdemque perpetuò suffragari.

Decretum irritans.

§. 24. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogat.

§. 25. Non obstant. Lateranen. Concilij nouissimè celebrati, vniones perpetuas, nisi in casibus à iure permissis, fieri prohibentis, aliisque quibusvis Apostolicis, necnon in synodalibus, prouincialibusque, & vniuersalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon, si in aliquo obstent, Vicariæ perpetuæ per præsentes suppressæ, & extinctæ erectione, & institutione, alias per recolendæ mem. Pium Papam V. similiter prædecessorem nostrum Motu proprio factis, ac dictæ Ecclesiæ S. Pantaleonis fundatione, & dotatione, illiusque, ac dictæ Ecclesiæ S. Eustachij iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 29. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, suppressionis, extinctionis, abdicationis, translationis, concessionis, assignationis, statuti, & ordinationis, decretorum, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit; indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Dat. P. An. 3. die 23. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.DC.XXII. vij. Kal. Martij. Pontificatus nostri anno 3.

Sequitur concessio vsus perpetui dicta Ecclesia facta per Paulum V. Congregationi Clericorum Secularium Beata Maria.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. Dñ. 1614.

Exordium.

CHristi fidelium quorumlibet, præsertim sub suaui Religionis iugo Altissimo famulantium votis, quæ ad promouendam, excitandamque eorum, & aliorum fidelium deuotionem pertinere dignoscuntur, libenter annuimus; eaque fauoribus prosequimur opportunis.

Demandauit curam dd. Scholarum Congr. Matris Dei.

§. 1. Cum itaque Nos nuper curam, regimen, & administrationē in Vrbe erectarum Piarum Scholarum dilectis filiis Præposito, & Clericis Congregationis Matris Dei nuncupatæ, Apostolica auctoritate perpetuò commiserimus, & demandauerimus, prout in nostris inde confectis in simili forma Breuis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Eidemque modo concedit perpetuum vsum Ecclesia S. Pantaleonis sine præiuditio illius Rectoris.

§. 2. Nos vt præpositus, & Clerici, ac dictarum Scholarum Scholares piis eorum exercitiis, suo tempore faciendis, meliùs, & faciliùs vacare possint, prouidere volentes, supplicationibus dilecti filij Alexandri Bernardi dictæ Congregationis Præpositi generalis, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati; perpetuum vsum Ecclesiæ parochialis S. Pantaleonis, quæ è regione dictarum Scholarum Piarum in Vrbe existit, Præposito, & Clericis prædictis,

dictis, sine tamen moderni, & pro tempore existentis dictæ Ecclesiæ Rectoris, ac cuiuscumque præiudicio, & dummodo ad id dilecti filij nostri Odoardi Sancti Eustachij Diaconi Cardinalis Farnesij nuncupati expressus accedat assensus, dicta auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, & assignamus.

Super his molestari prohibet. §. 3. Decernentes, Præpositum, & Clericos prædictos, desuper à quocumque, quauis auctoritate quomodolibet indebite molestari nullatenus posse.

Contrariisque derogat. §. 4. Non obstantibus constitutionibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 3. die 23. Iulij. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 13. Iunij M.DC.XIV. Pontificatus Nostri anno X.

Contra Maleficos, & Sortilegos cum diabolo pactum facientes, à fideque apostatando alios lædentes.

De hac materia habes supra constit. 1. Innocentij Octaui. Summi. tom. 1, Leon. X. constit. 43. Honestis. Hadriani VI. constit. 2. Dudum. ibidem, & Sixti V. constit. 17. Cals. tom. 2.

Edita An. D. 1623.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. OMnipotentis Dei Saluatoris nostri, qui, vt hominem a laqueis diaboli liberaret, Crucem subire dignatus est, vices, quamquam immeriti, gerentes in terris, in id summo studio, iuxta creditum Nobis desuper Apostolicæ seruitutis officium, incumbimus, vt gregem Dominicum, inæstimabili pretio redemptum, aduersus Sathanæ fraudes defendamus, eiusdem officij partes de superinterponendo, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Malefici, & Sortilegi de quibus in Rubr. detestatur. §. 1. Sanè nonnulli suæ conditionis obliti, & solemnis sponsionis ab iis factæ, cum in Christi gregem, per sacrum regenerationis lauacrum adsciti fuerunt, Sathanæ, cui renunciarunt, artibus, maleficiis, superstitionibus, ac nefariis inuentis operam dare non verentur, quinimò magistrum imitantes, qui capitali odio, quo humanum genus prosequitur, hominibus insidiari nunquam cessat, proximum variis modis lædere, animas verò suas perdere non timent.

Grauissimas eis pœnas infligit. §. 2. Quapropter, vt tam exitiosa scelera à Christi fidelibus arceantur, grauioribus pœnis vindicanda duximus. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium decernimus, præcipimus, & mandamus, vt constito, quòd aliquis pactum cum diabolo fecerit, & à fide apostatando, maleficiis, siue sortilegiis vnam, seu plures personas, ita læserit, vt ex maleficio, vel sortilegio mors secuta sit, etiam primo lapsu Curiæ seculari tradatur, debitis pœnis puniendus; Qui verò, similiter apostatando, pactum cum diabolo, vt præfertur, fecerit, & maleficium, seu sortilegium commiserit, licet mors secuta non sit, infirmitas tamen, diuortia, impotentia generandi, siue animalibus, frugibus, vel aliis fructibus damnum notabile prouenerit, muro claudi, siue perpetuis carceribus, in Sancto Inquisitionis officio, vbi ille existit, fabricandis, mancipari debeat.

Delinquentes illos Episcopo, vel inquisitori denunciari mandat. §. 3. Qui verò similium delinquentium notitiam habuerint, eos Episcopo, siue Inquisitori denunciare teneantur.

Contraria tollit. §.4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet. §. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Hanc legem in Vrbe publicatam omnes vbique ligare declarat. §. 6. Quodque eædem præsentes, postquam in valuis Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, omnes, & singulos, ad quos spectat, arctent, & afficiant, perinde ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent.

Dat. P. An. 3. die 20. Mart. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 20. Martij M.DC.XXIII. Pontific. nostri anno 3.

Publicatio. *Anno millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, Indictione sexta, die vero vigesima tertia mensis Martij, Pontificatus S.D.N.D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XV. anno eius Tertio, retroscripta litteræ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen. Principis Apostolorum de Vrbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, per me Brandimartem Latinum Apostolicum Cursorem, &c.*

Abdicatio curæ Animarum à parochiali Ecclesia S. Andreæ de Funariis de Vrbe, ac eius translatio ad aliam parochialem Ecclesiam Sancti Nicolai similiter de Funariis, seu alteram viciniorem Ecclesiam: eiusque concessio Confraternitati Sculptorum, & Lapicidarum, sub inuocatione Sanctorum Quatuor Coronatorum in Vrbe olim institutæ. XLVII.

Formam conferendi parochiales Ecclesias præscriptam habes in Conc. Trid. sess. 7. cap. 13. & sess. 24 cap. 18. de Reform. quam seruari voluit, ac contra eam collatas damnauit Pius V. vt supra in Const. 33. In conferendis. tom. 2.

Edita An. D. 1623.

GREGORIVS EPISCOPVS,
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. REgimini vniuersalis Ecclesiæ, meritis licet imparibus, disponente Domino, præsidentes, votis illis, per quæ Confraternitatum, & aliorum piorum locorum quorumlibet prospero statui, & opportunæ obuentioni, cum diuini cultus augmento, ac Christi fidelium spirituali consolatione valeat salubriter prouideri, libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Pont. reseruauit sibi omnia beneficia cum cura, & sine cura vacantia, & vacatura. §. 1. Dudum siquidem omnia beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura, apud Sedem Apostolicam tunc vacantia, & in antea vacatura, collationi, & dispositioni nostræ reseruauimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Modo Ecclesia parochialis S. Andreæ de Funariis ab eiusdem Rectore liberè resignata fuit Pont. §. 2. Cum itaque postmodum parochialis Ecclesia Sancti Andreæ de Funariis nuncupata de Vrbe, quæ ab Ecclesia S. Marci de eadem Vrbe, tanquam eius matrice dependet, per liberam resignationem dilecti filij Pompilij Saluestrij presbyteri perpetui beneficiati in Ecclesia Senen. & nuper primodictæ Ecclesiæ Rectoris de illa, quam tunc obtinebat in manibus nostris sponte factam, & per Nos admissam apud Sedem eamdem vacauerit, & vacet ad præsens, nullusque de illa præter Nos, hac vice disponere potuerit, siue possit, reseruatione, & decreto obsistentibus supradictis.

Ac Confratres Sanctorū Quatuor Coronatorum asserunt habere vnam Ecclesiā angustā prope Monasterium Monialium dd. Sanctorum Quatuor Coronatorum pro eorū functionibus obeundis incommodam. §. 3. Et sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum modernorum Gubernatoris, & Confratrum Confraternitatis sanctorum Quatuor Coronatorum de dicta Vrbe petitio continebat, quod primodicta Ecclesia fonte baptismali careat, & in suis structuris, & ædificiis satis angusta, curaque animarum illi incumbens exigua erat, & ad circumuicinas Ecclesias transferri, & ab illius Rectoribus pro tempore existentibus commode exerceri possit, Gubernator verò, & Confratres prædictæ Confraternitatis ex Sculptoribus, & Lapicidis coaggregatis vnicam Ecclesiam, seu Capellam dumtaxat pro omnibus eorum functionibus obeundis habeant, ipsaque Ecclesia, seu Capella in suis structuris etiam angusta existat, ac monasterio Monialium Sanctorum Quatuor Coronatorum adiaceat, ipsique Confratres commode ad illam propter illius distantiam, tum deuotionis causa, tum etiam pro negotiis eorum pertractan. accedere nequeant.

Aliamque Ecclesiam S. Leonardi eis alias concessam fuisse, eamdemque demolitam, ac palatio de Patritijs incorporatam reperiri. §. 4. Et alia Ecclesia S. Leonardi de eadem Vrbe dictæ Confraternitati alias concessa, præuia illius profanatione demolita, & palatio dilecti filij nostri magistri Constantij Patritij Cameræ Apostolicæ Thesaurarij incorporata reperiatur.

Nouam velle alteram Ec- §. 4. Ipsique Gubernator, & Confratres certam pecuniarum summam pro pretio dictæ Ecclesiæ S. Leonardi in alterius

clesiam d. S. Leonardi nomini dedicato ex quadam pecuniarum summa vt hic.

literis Ecclesiæ diuo Leonardo dicatæ, seu dicandæ acquisitionem conuertendam receperint, seu recipere debeant. Si igitur primodicta Ecclesia Gubernatori, & Confratribus prædictis, vt infrà concederetur, curaque animarum huiusmodi transferretur, ex hoc procuidubio, eiusdem Confraternitatis commodis, & vtilitatibus, ac primodictæ Ecclesiæ ornatui, diuinique cultus in ea augmento opportuna ratione consuleretur, nec parochiani illius quicquam detrimenti paterentur.

Quare supplicarit Pōt. vt d. Ecclesiā S. Andreæ ipsis Confratribus concedere, & ex fructibus vnum simplex Beneficium instituere, & alia opportuna prouidere dignetur.

§.6. Quare pro parte Gubernatoris, & Confratrum prædictorum asserentium fructus, redditus, & prouentus primodictæ Ecclesiæ, super quibus pensio annua 92. ducatorum auri de Camera dilecto filio Ioanni Margarino Clerico Romano, illam annuatim percipienti, Apostolica auctoritate reseruata reperitur, centum & sexaginta ducatorum similium, secundum communem æstimationem, valorem annuum non excedere, Nobis fuerit humiliter supplicatum, quatenus primodictam Ecclesiam eidem Confraternitati concedere & assignare, ac vnum perpetuum simplex beneficium Ecclesiasticum, vt infra erigere, & instituere, aliasque in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui modo ab ea Ecclesia animarum curā, prouentus, nec non onera omnia, & alia iura separat ac dismembrat.

§.7. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia Ecclesiastica aliis vniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem secundum æstimationem præfatam etiam beneficij, cui alia vniri peterentur, alioquin vnio non valeret: quique diuini cultus augmentum, & propagationem sinceris exoptamus affectibus, ipsum Gubernatorem, ac Confraternitatis huiusmodi singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati primodictam Ecclesiam siue præmisso siue alio quouis modo, aut ex alterius cuiuscumque persona, seu per similem resignationem dicti Pompilij vel cuiusvis alterius de illa in Romana Curia vel extra eam, etiam coram Notario publico, & testibus sponte factam, aut constitutionem fel. rec. Ioannis XXII. prædecessoris nostri, quæ incipit Execrabilis, vel assecutionem alterius beneficij Ecclesiastici quauis auctoritate collati vacet, etiamsi tanto tempore vacauerit, quod eius collatio iuxta Lateranen. statuta Concilij ad sedem prædictam legitimè deuoluta, ac primodicta Ecclesia dispositioni Apostolicæ specialiter, vel alias generalites reseruata existat, & super ea inter aliquos lis, cuius statum præsentibus haberi volumus pro expresso pendeat indecisa, dummodo eius dispositio ad Nos hac vice pertineat: omnimodam illius parochianorum curam, aliaque iura, officia, & onera parochialia vniuersa, & illorum exercitium, necnon omnia, & singula illius proprietates, fructus, sedditus, prouentus, iura, obuentiones, & emolumenta quæcumque in quibusvis rebus consistentia Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò abdicamus, separamus, ac dismembramus.

De praben. & dignit. 4. est hoc Ioan. 22. const. vel Extrauagans.

Et animar. curam ad Ecclesiam S. Nicolai de Funariis, si acceptare eam voluerit ipsius Rector, alias ad viciniorem Ecclesiam cū suis iuribus parochialibus consuetis.

§. 8. Necnon curam ipsam, iura, officia, & onera, illorumque exercitium huiusmodi ad Ecclesiam S. Nicolai de Funariis etiam nuncupatorum primodictæ viciniorem, quatenus verò dilectus filius modernus Rector dictæ Ecclesiæ S. Nicolai curam huiusmodi acceptare nolit, ad aliā similiter prædictæ Ecclesiæ S. Andreæ viciniorem, cuius Rector curam huiusmodi acceptare contentus sit, ita quòd parochiani primodictæ Ecclesiæ nunc, & pro tempore existentes, ad præfatam S. Nicolai, seu aliam Ecclesiam, ad quam curam huiusmodi transferri contigerit, tanquam propriam eorum parochialem Ecclesiam pro Missis, & aliis diuinis officiis audiendis, ac Sacramentis Ecclesiasticis percipiendis, tanquam veri, certi, & indubitati illius parochiani accedere, ac illius Rectorem vei verum, & proprium parochum, & animarum suarum pastorē recognoscere, & obseruare, illique debitam obedientiam, & reuerentiam exhibere, necnon iura parochialia solita, & consueta præstare debeant, & teneantur, dummodo ipsius Ecclesiæ S. Nicolai, seu alterius in eius seseruationem viciniores primodictæ Ecclesiæ parochi, & dilectorum filiorū moderorum primodictæ Ecclesiæ parochianorum ad id accedat assensus dicta auctoritate earumdem tenore præsentium perpetuò transferimus, & cum ipsa Ecclesia S. Andreæ nomen, titulum, & denominationem, ac essentiam parochialis Ecclesiæ S. Andreæ, illiusque Rectoris similiter perpetuò supprimimus, & extinguimus.

Prædictam Eccl. S. Andreæ sic ab omnibus liberam cum Sanctorum reliquiis, ac vniuersa tam sacra, quàm profana suppellectili, necnon domo rectorali ipso rectorē vita functo eidem confraternitati concedit.

§.9. Et insuper ipsam Ecclesiam S. Andreæ sic ab huiusmodi cura, officiis, iuribus, & exercitiis parochialibus liberam, & exemptam, ac sine bonis, & fructibus remanentem cum Sanctorum, & quibuscumque aliis reliquiis, ac omnibus, & singulis paramentis, & ornamentis, calicibus, Crucibus, candelabris, campanis, libris, vniuersaque sacra, & profana supellectili, ex auro, & argento, & aliis rebus quibuscumque in primodicta Ecclesia ad præsens existen. ex nunc prout postquam dictus Pompilius fuerit vita functus, domo, cameris Rectoralibus, & hosto, & arca in ea existente, ex quibus, si locarentur, octo ducati pares vel circa, vt accepimus, annuatim perciperentur, prædictæ Confraternitati pro illius Ecclesia ad instar aliarum dictæ Vrbis Confraternitatum regenda, & administranda, ita quod liceat Gubernatori, & Confratribus prædictis pro tempore existen. primodictæ Ecclesiæ ædium, & supellectilis huiusmodi corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel per alium seu alios eorum, & dictæ Confraternitatis nomine propria auctoritate apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere.

In signum verò Ecclesia S. Leonardi demolita mādat, vt in icone Altaris maioris Ecclesiæ S. Andreæ istorum Sanctor. Imagines apponantur.

§.10. Ac in signum demolitæ Ecclesiæ S. Leonardi huiusmodi, ac in satisfactionem obligationis, aliam sub inuocatione eiusdem S. Leonardi Ecclesiam ex pretio ipsius Ecclesiæ demolitæ recuperando in icone Altaris maioris Ecclesiæ S Andreæ, Imagines S. Andreæ, & S. Leonardi patronorum collocare, Vicarij Vrbis, vel cuiusvis alterius licentia desuper minimè requisita.

Necnon soluant vnum censum redimibilem annuum, vt hic.

§. 11. Ipsique Gubernator, & Confratres censum annuum, & redimibilem 200. scutorum in summa principali, redditus autem annui in scutorum monetæ Romanæ super bonis primodictæ Ecclesiæ eadem auctoritate creatum & impositum ex pecuniis redactis, seu redigendis ex pretio demolitæ Ecclesiæ huiusmodi redimere, & extinguere, ac fructus hactenus decursos, & non solutos ad summam 30. scutorum parium vel circa ascendentes soluere debeant, & teneantur, itidem perpetuò concedimus, & assignamus.

Modo vnum simplex beneficium in dicta Ecclesia S. Andreæ, ac sub eiusdem sancti denominatione erigit, & instituit.

§. 12. Cæterùm in primodicta Ecclesia vnum perpetuum simplex & personalem residentiam non requirens beneficium Ecclesiasticum sub inuocatione eiusdem S. Andreæ pro vno clerico, seu presbytero seculari futuro in primodicta Ecclesia perpetuo beneficiato eiusdem auctoritate, & tenore sine alicuius præiudicio perpetuo erigimus, & instituimus.

Dotemque congruam assignat.

§. 13. Illique sic erecto, & instituto pro congrua, & competenti eius dote, & illud pro tempore obtinentis sustentatione omnia, & singula primodictæ Ecclesiæ fructus, redditus, prouentus, bona, & alia emolumenta quæcumque (non tamen ex exercitio curæ animarum, quæ pro tempore existentem Ecclesiæ primodictæ Ecclesiæ vicinioris ad quam animarum curam prædictam transferri contigerit Rectorem, seu superiorem pro cura sic transferenda spectare debeant prouenientia, & exceptis domo, & cameris Rectoralibus prædictis, quæ sub huiusmodi applicatione comprehendi non debeant, præuia illorum à primodicta Ecclesia, quatenus opus sit, dismembratione) auctoritate, & tenore præmissis, perpetuo applicamus, & appropriamus.

Has literas perpetuo validas, & efficaces esse decernit.

§. 14. Decernentes præsentes literas semper, & perpetuò validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut Cancellariæ Apostolicæ regulis, voionum effectum suum non sortitarum reuocatoriis, aut aliis contrariis dispositionibus per Nos, & successoreos nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, quomodolibet concessis, ac imposterum concedendis, comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, & repositas, & plenarie reintegratas, ac de nouo sub quacumque posteriori data per Gubernatorem, & Confratres præfatos pro tempore existentes quandocumque

eligenda, concessas esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Sicque per quoscumque Iudices definiri debere mandat.

§. 15. Sicque per quoscumque Iudices, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Card. & etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios iudicari, & definiri debere: irritum quoque & inane quicquid super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia remouet.

§. 16. Non obstan. præmissis ac Lateranen. Concilij nouissime celebrati vniones perpetuas nisi in casibus à iure præmissis fieri prohiben. ac Apostolicis, necnon in prouincialibus, synodalibus, vniuersalibusque Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Vrbis, & Confraternitatis prædictarum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & coo-consuetudinibus contrariis quibuscumque.

Decretumque pœnale superaddit.

§. 17. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ abdicationis, separationis, dismembrationis, translationis, suspensionis, extinctionis, concessionis, assignationis, erectionis, institutionis, applicationis, approbationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac B. Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. An. 3. die 20. Mart.

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1623. 13. Kalend. Aprilis, Pontificatus nostri Anno 3.

XLVIII. Iurisdictiones, & facultates Scipionis Cardinalis Burghesij, aliorumque pro tempore Cardd. Protectorum Venerabilis Hospitalis Pauperum Dementium de Vrbe, causas cognoscendi, necnon Officialium, & Ministrorum suorum.

Hospitale hoc ad egenos dementes charitatiuè recipiendos, & alendos, instituit Pius IV. vt supra infra Constit. 37. tom. 2.

Edita An. D. 1623.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX iniuncto Nobis desuper Apostolicæ seruitutis officio, votis, per quæ piorum locorum quorumlibet, præsertim in Alma Vrbe nostra institutorum vtilitatibus, & commodis consulitur, libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis.

Deputatio Card. pro tempore protectoris Hospitalis Dementium in Vrbe, eius suorumque Officialium causas quascumque Ciuiles, criminales & mixtas summariè &c. cognoscendi.

§. 1. Volentes itaque ne dilecti filij administratores, & alij Officiales Hospitalis Pauperum Dementium de Vrbe per diuersa Tribunalia litigare cogantur, prouidere, ipsosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspen. & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, cens. & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluen. & absolutas fore censen. supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Omnes, & singulas lites, quæstiones, causas, & controuersias, tam ciuiles, quàm criminales, prophanas, & spirituales, metas, & mixtas, inter Hospitale prædictum, seu illius Administratores, & Officiales huiusmodi, ipsosque Dementes, seu quemcumque eorum ex vna, & quascumque alias personas, cuiuscumque gradus, dignitatis, ordinis, conditionis, & præeminentiæ existen. seu Vniuersitates, Societates, Congregationes, & Monasteria, aut alia loca pia ex altera partibus, coram quibusvis Iudicibus ordinariis, & extraordinariis, etiam delegatis, & S.R.E. Card. ac Cam. Apost. generali Auditore, Præsidentibus, & Clericis, necnon Vicario, Gubernatore, & Senatore Vrbis prædictæ, illorumque Locatenen. hucusque motas, & pendentes, de & super statu, & bonis Hospitalis, & Dementium prædictorum, necnon quibuscumque aliis rebus, iuribus, & actionibus, ac Hospitale prædictum, illiusque Administratores, & Officiales prædictos, tam coniunctim, quàm diuisim, ac tam actiue, quam passiue spectan. & pertinen. in quacumque instantia, in statu, & terminis in quibus reperiuntur, ad Nos auocantes, illas omnes, & singulas, necnon quas in futurum moueri de nouo contigerit, tam actiue, quam passiue, cum omnibus, & singulis suis incidentibus, dependen. emergen. annexis, totoque negotio principali, dilecto filio nostro Scipioni tit. S. Chrysogoni presb. Card. Burghesio nuncupato, moderno, & pro tempore existenti Hospitalis, & Dementium prædictorum apud Nos, & Sedem Apost. Protectori summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij, sola facti veritate inspecta, & quatenus opus sit executiuè, & manu regia absque terminis substantialibus, ac alicuius telæ iudiciariæ obseruatione, quacumque appellatione remota, etiam friuola, audiendas, cognoscendas, deciden. & fine debito terminan. committimus, & cum potestate citandi, ac in Romana Curia, & extra eam per edictum publicum, constito summariè de non tuto accessu, ac quibusvis inhibendum fuerit, inhibendi, etiam sub cens. & pœnis Ecclesiasticis, atque etiam pecuniariis, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachij secularis, & super quibus plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem eidem Scipioni Card moderno, & pro tẽpore existenti Protectori huiusmodi concedimus.

Derogatio contrariorum.

§. 2. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam iuramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, vsibus, stylis, reformationibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis ten. specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum ten. præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 3. 1. Aprilis.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscat. die 1. Aprilis 1623. Pont. nostri Anno 3.

Extensio, & noua concessio priuilegiorum omnium, & facultatum à Greg. XIV. Capellanis Romani Pontificis tunc existentibus concessarum pro Capellanis huius Pontificis. XLIX.

Gregory XIV. constitutionem, in qua continentur dicta priuilegia, habes hic ad verbum relatam.

Edita A.D. 1623.

GREGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Causa huius const.

GRata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filij Carolus Antonius Vacatius Bononien. Cæsar Ferratinus etiam Bononien. Io. Bernardinus similiter Bonon. Simon Fabritius Nucerin. Io. Franciscus Sangiorgius Cesal. Faustus Polius Spoletan. Robertus Pauonius etiam Spoletan. Fabritius Badesius Romanus, Claudius Thomasius Verulanus, & Paulus Maius Cephalud. respectiuè Ciuitatum & diœcesum moderni Capellæ nostræ Pontificiæ Capellani Nobis, & Apostolicæ Sedis hactenus impenderunt, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum personas tam familiari experientia, quàm etiam fide dignorum testimoniis iuuari percepimus: Nos inducunt, vt illis reddamur ad gratiam liberales.

Greg. XIV. edidit const. tenoris subsequentis, in qua concessit Capellanis multa priuilegia, & indulta, vt i...

§. 1. Alias siquidem à fel. rec. Greg XIV. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet, Gregor. Papa XIV. ad perpetuam rei memoriam. Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris prouidentia singulorum merita debita meditatione considerans, illos, prout æquum est potioribus fauoribus, & gratiis efficaciter prosequitur, & condignis honoribus attollit, quos sibi deuotos, & obsequiosos, & amplioribus

agnoscit

agnoscit meritis adiuuari. Vt quamprimum antehac Rom. Pont. intimos Capellanos, & familiares suos priuilegiis, & muneribus Apostolicis, vti temporum, & personarum conditio tulit, in primis honestarunt, ita Nos ad præcipua virtutum merita, necnon erga Nos, & Romanam Ecclesiam deuotionis affectum, ac grata familiaritatis obsequia, quæ infrascripti Capellani, qui familiares, ac continui commensales nostri existunt, Nobis hactenus impenderunt, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistunt, & quæ in nostro, ac Sedis Apostolicæ conspectu & familiari experientia, ac famæ laudabilis commendatione clare dignoscuntur: debitum respectum habentes, ac propterea personas eorum condigni fauoris gratia, & specialis honoris, ac excellentiæ & dignitatis titulo, sublimare volentes, ac dilectos filios Petrum Fuluium Romanum I.V.D. Petrum Mariam Auselmum Cremonen. Petrum Antonium Paggiolum Mutinen. Thomam Oldoinum Cremonen. Benedictum Giorgescum Burgi S. Sepulchri I.V.D. Faustinum Fachinettum Patauinum, Cornelium Cantarinum Fanen. Io. Baptistam Fortunam Forosempronien. Iacobum Mitium Baten. Nicolaum Farmianum Ferrarien. Cæsarem Gorum de Setis Tartacinen. & Bernardinum Saluaramm Regien. respectiuè Ciuitatum, & diœcesum Capellanos, ac familiares continuos commensales nostros, eorum meritis, & obsequiis sic exigentibus condignis honoribus, & gratiis, ac fauoribus prosequi cupientes, ipsosque & eorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censoris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad supradictorum Petri, Petri Mariæ, Petri Antonij, Thomæ, Benedicti, Faustini, Cornelij, Io. Baptistæ, Iacobi, Nicolai, Cæsaris, & Bernardini, vel alicuius ipsorum, aut aliorum pro eis super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, ac certa scientia, Apostolica auctoritate, tenore præsentium Petrum, Petrum Mariam, Petrum Antonium, Thomam, Benedictum, Faustinum, Cornelium. Io. Baptistam, Iacobum, Nicolaum, Cæsarem, & Bernardinum supradictos, & illorum singulos in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios recipimus, & Sacri Palatij, & Aulæ Lateranen. Comites, sine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præiudicio, necnon auratæ Militiæ equites, ac nobiles Romanos & Vrbis Romæ, omniumque & singularum aliarum Ciuitatum, terrarum, & locorum S.R.E. mediatè, vel immediatè subiectorum Ciues creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & eiusdem Sedis Notariorum, necnon Palatij, & Aulæ Comitum, Equitum & nobilium Romanorum, aliorumque Ciuium Ciuitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conscribimus, ipsisque, etiamsi habitum, & rochettum Notariorum d. Sedis iuxta decreta Lateranen. Concilij nouissimè celebrati non deferant, aut Ciuitates huiusmodi non incoluerint, nec vnquam in eisdem Ciuitatibus domicilium habuerint, vt omnibus, & quibuscumque priuilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, fauoribus, gratiis, & indultis, quibus ceteri omnes Notarij nostri, etiam de numero participantium, necnon Comites, Equites, & Nobiles, necnon Ciues originarij, etiam in dignitatum, beneficiorum Ecclesiasticorum & secularium, etiam ex personis Romanorum originariorum vacantium assecutione, & exercitio, tam in Vrbe quàm Ciuitatibus prædictis, & aliis vbique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conuentuum vtuntur, potiuntur, & gaudent ac vti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad illorum instan. sed pariformiter, & æque principaliter, ac priuilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipsis emanassent (citra tamen exemptionem à Conc. Trid. sublatam, ac facultates legitimandi, ad gradus promouendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque huiusmodi priuilegia à Notariis Sedis Apostolicæ, & Comitibus Palatinis prætensa, vt illis supra nominati Capellani familiares nostri nullibi vti valeant, ac irritum, & inane existat, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari) vti, potiri & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque litteris, instrumentis, & scripturis publicis, & priuatis, deinceps eorum nomine conficiendis sese Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex vtroque parente procreatos, necnon Roman. & aliarum ciuitatum Ciues, vt libuerit, inscribere, & se illis subscribere valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Ciuibus habeantur, nihilque, qualecúque illud fuerit, cum iis expressionibus subreptitium, obreptitium, aut inualidum, sed illud idem efficax in omnibus, & per omnia censeatur. Et insuper Petrum, Petrum Mariam, Petrum Antonium, Thomam, Benedictum, Faustinum, Cornelium, Io. Baptistam, Iacobum, Nicolaum, Cæsarem, & Bernardinum prædictos, ac eorum singulos, ipsorumque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque & qualiacumque, illorumque fructus, res, & iura, vbicumque locorum, Regnorum, & Prouinciarum, necnon in Vrbe, ciuitatibus, terris, & locis eidem Rom. Ecclesiæ mediatè vel immediatè subiectis consistentia prædia, domos, possessiones & bona patrimonialia, aliaque temporalia, mobilia, immobilia, & se mouentia, necnon actiones, & iura præsentia, & futura cuiuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac quanticumque etiam annui valoris, fructus, redditus, & prouentus huiusmodi sint, vel fuerint: ac etiam quæcumque ab ipsis vendenda, pro eorum, & familiæ vsibus emenda ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, dimidiis, fructibus, subsidiis, etiam charitatiuis, necnon vulgaribus portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio modo nuncupatis angariis, perangariis, ceterisque oneribus, & contributionibus, tam vrbanis, quàm rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum, & pontium, portarum, molituratum, mercium cuiusvis generis, transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu Prouinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum, militum, institutionis Seminarij Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis graui etiam vrgentissima causa (pro subuentione contra Infideles dumtaxat excepta,) nunc, & pro tempore impositis. Ita quod ipsi nihil omninò horum, aut aliorum huiusmodi subire teneantur, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum huiusmodi redemptores, & exactores quocumque priuilegio, exemptione, & facultate suffultos, aliàs quàm vt præfertur, valeant coarctari, quamdiu seruitiis nostris institerint dumtaxat eximimus, & liberamus; ad hæc cum eisdem, vt quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quorumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, vel aliarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi vnum ex illis omnibus cum cura; aut dignitas etiam maior, & principalis canonicatus, & præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium huiusmodi consueuerit quis per electionem assumi, eique cura etiam iurisdictionalis immineat animarum, si eis alias canonicè conferantur, aut eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur, in eis recipere, & dummodo illa omnia, vno excepto, personalem residentiam non requirant, in simul, quoad vixerint, retinere; necnon etiam quandiu Nobis inseruierint tantum in beneficiis Ecclesiasticis etiam curatis, non tamen parochialibus, nec curatis cura animarum parochianorum per eos pro tempore obtentis, etiam de iure, statuto, fundatione, vel priuilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus maiores, ac in Collegiatis Ecclesiis huiusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosuis alios ad residendum interim in illis inuiti compelli possint, omnesque & singulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & prouentus durante seruitio prædicto, cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperent, si in eisdem Ecclesiis, siue locis personaliter residerent, percipere, exigere, & leuare: necnon etiamsi presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, & iura ciuilia

Absolutio à quacumque excommunicatione.

Protonotariatus, Comites, Equites auratæ Militiæ.

Nobiliens est indulto valdè eisdem priuilegiis, quibus verè Nobiles, etiã in assecutione beneficiorum Ecclesiasticorum vtuntur.

Exemptio à decimis, & aliis impositionibus.

Dispensatio ad duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis.

Dispensatio à residentia durante seruitio Papæ, cũ perceptione omniũ fructuũ, exceptis distributionibus quotidianis.

etiam publicè in Scholis, & Vniuersitatibus studiorum generalium ad quinquennium duntaxat, dummodo iidem trigesimum ætatis annum non excesserint, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in huiusmodi facultate se promoueri facere, ipsaque iura etiam publicè docere, atque Iudicis, Aduocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, ciuilibus tantùm, exercere liberè, & licitè possint, & valeant, de specialis dono gratiæ dispensamus. Liceat quoque ipsis, ac eorum singulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum presb. sæcularem, vel cuiusvis Ordinis regularem in suum eligere confessorem, qui vita eius comite, eos, & ipsorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque sententiis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, & per eos incursis, & quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, etiamsi absolutio ad Nos, & successores Rom. Pont. pro tempore existentes specialiter, vel generaliter reseruata existat, & quorumcumque votorum, Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidij casualis, manuum violentarum in quasuis personas etiam Ecclesiasticas, non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos de præterito miectionibus, seu consilij vel fauoris ad id præstationibus, Ieiuniorum omissionibus, non tamen recitationibus horarum canonicarum, aliorumque diuinorum officiorum, & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque grauibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis semel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reseruatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno confessionibus illorum diligenter auditis, sine tamen alicuius præiudicio prædicta auctoritate Apostolica absoluere, ac illis pro commissis pœnitentiam iniungere salutarem; necnon vota quæcumque vltramarina, visitationis liminum Beatorum Apostolorũ Petri & Pauli, castitatis, & religionis votis duntaxat exceptis, in alia pietatis opera commutare. Ac etiam eisdem, eorumque singulis, quicumque locorum Ordinarij, vel Canonici Metropolitan. seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quàm extra eam, etiam ad id per eos, aut eorum singulos coram Notario, & testibus si de dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas eis & eorum singulis super mensuram Abbatialium, seu Episcopalium, aut Archiepiscopalium, & quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, ac quorumvis Ordinum regularium, etiam S. Io. Hierosolymitan. quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, distributiones, & emolumenta sibi tunc, & pro tempore assignata, & reseruata quandocumque simul vel successiuè in toto vel in parte, vsque ad summam trecentorum ducatorum auri de Camera de eorumdem Capellanorum, vel cuiuslibet ipsorum consensu in toto vel parte, etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, distributionibus, seu illorum loco fructus, redditus, prouentus, iura obuentiones, & emolumenta huiusmodi etiam vsque ad summam prædictam vni, vel pluribus aliis personis etiam per eosdem Capellanos, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, expectantibus, seu clericali charactere insigniri volentibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Capellanis assignatæ, aut reseruati, seu assignari concessæ, seu concessi fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones soluere debentium, etiam si eidem Capellani illa alias cassari, & reseruari de nouo faciendi facultatem non habuerint, ac pensiones, & fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, ac distributiones, & emolumenta huiusmodi, etiamsi pluries cassatæ, & de nouo assignatæ fuerint vsque ad summam, & quantitatem præfatam, & literis Apostolicis super reseruationibus, & assignationibus huiusmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, priuilegiis, decretis, clausulis, cautionib. vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & prioribus reseruationibus huiusmodi concessis, & connexis integre persoluen. reseruare, constituere, & assignare, necnon vt iidem Capellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis omnibus prædiis, possessionibus, terris, & locis etiã iurisdictionalibus, ceterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non sint altaris, vel altarium Ecclesiarum ipsis Capellanis nostris prædictis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum diuino cultui seu vsui deputata, seque mouentibus, cuiuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretij, & conditionis existen. ac iuribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, & quorumvis ordinum regularium, quæ ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis, in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinuerint, obtinẽt, & obtinebunt, ac fructuum, redditum, & prouentuũ Ecclesiasticorum loco pensionum annuarum, pensionumque annuarum super similibus fructibus, redditibus, & prouentibus eis reseruatorum, & assignatarum, ac reseruandorum, & assignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, ac alias quomodolibet ipsa spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis fructibus, redditibus, prouentibus, & pensionibus annuis, necnon eorum industria, ac labore quomodolibet, & vndecumque, licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac alias, etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quauis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eosdem peruentis, & peruenturis, etiã si in pecunia numerata, iocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quàm extra vbique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, vel supellectilium non veniant, sed specialibus indigerent vocabulis, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, ac denotarentur, pro sufficienter expressis, & declaratis haberi volumus: Ac etiam de ipsis prouentibus, & pensionibus debitis, & debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamsi eorum solutionis, aut perceptionis terminus nondum aduenerit, pro illa rata, quæ illis debita erit, constitutione declaratoria super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere debeant, non obstante, etiam cumulatiuè cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis vsque ad summam ducentorum ducatorum auri similium duntaxat, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui eis viuentibus seruierint, etiam vltra seruitij meritum, ac in ipsorum consanguineorum, & affinium, & quorumcumque piorum locorum fauorem, vsum, ac aliàs pro eorum arbitrio, & voluntate absolutè testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter viuos, quàm causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis; scriptura etiam minus solemni, etiam coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola eorum manu scripta, vel subscripta, & alias in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in articulo, nulla facta mentione præsentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similium facultatum; aut quod in vim illarum testati, seu disponere velint, aut intendant, semel atque iterum, & pluries disponere, statuere, & ordinare, itavt quicquid testatum, gestum, ordinatum, seu alias dispositum ab ipsis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni meliori modo, valeat, & seruari omnino debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta etiam pluries,

Confessionale.

Facultas absoluendi.

Commutandi vota.

Facultas transferendi pensiones etiã in mortis articulo vsque ad summam 300. ducat.

Facultas testandi vsque ad summam 200. ducat. etiam per priuatam scripturam, & cumula. ind. &c.

pluries, ac toties quoties eis videbitur moderare, limitare, ac etiam in totum reuocare, & alia de nouo edere, etiam liberè, & licitè valeant, plenam & liberam concedimus facultatem. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eisque pariter indulgentes, quòd si contingeret ipsos ab intestato, & sine vlla, vel minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, & redd:tuum, prouentuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra sua beneficia, aut alia loca debitæ ab eis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedere, omnia, & singula eorum bona, res, & iura, etiam vt præfertur qualificata, necnon Spolia cuiuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, ac aliàs vndecumque prouenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes sanguinis eorumdem integrè deueniant; & illis deficientibus, inter eorum familiares arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id ipsi scripto nominauerint, distribuantur, nisi de illa dispositione, vel intentione eorumdem scriptura, etiam minus solemni, secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alij Iudices, seu executores omninò exequi & adimplere, illisque se conformare in omnibus, & per omnia debeant: Et nihilominus quæcumque huiusmodi testamenta, donationes, legata, dispositiones, & alia forsan, aliàs ab ipsis etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffultis, de huiusmodi bonis, iuribus, actionibus, fructibus, pecuniis, iocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in fauorem consanguineorum, & affinium præfatorum, ac aliàs quomodolibet facta, cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, & nunc, prout ex tunc, & è contra, approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos iuris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque si qui interuenerint in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica de ipsis mentio habenda esset, supplemus. Districtius inhibentes quibusuis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, aut Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, Subcollectoribus, ceterisque cuiuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, & quauis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis maioris, aliisque sententiis censuris, & poenis Ecclesiasticis, ne Vniuersitates, Collegia, & loca, ac legatarios, hæredes, & personas, necnon testamenti, voluntatum, & ordinationum huiusmodi executores præfatos directè, vel indirectè, quouis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare, ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, ac testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, erogationes, & dispositiones, ac alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, & fieri contigerit, tam vigore præsentium, quàm etiam aliarum concessionum eis factarum, ac deinceps in genere, & in specie faciendarum cum inde sequutis, & sequuturis, etiam si ipsos in prædicta Curia, aut quacumque alia Mundi parte, extra Ecclesias, & loca beneficiorum suorum personalem residentiam requirentium qualitercumque qualificatorum per eos nunc, & pro tempore etiam pro sola volontate, & nulla subsistente causa residētes ab humanis decedere contigerit, sub literis fel. record. Pij Papæ IV. Prædecessoris nostri, contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon parochialium Ecclesiarum Rectores, ceterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos, extra illam quomodocumque decedentes, 7. Kal. Decembris, Pontificatus sui anno 5. aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis constitutionibus, aut reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ regulis, ex quibusuis causis quantumcumque maximis, & vrgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in fauorem fidei, & diuini cultus augmentum, ac consistorialiter etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, aut pro tempore factis, & editis, minimè comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum; ac etiam sub data posteriori, etiam cum derogationibus, & clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque & aliis decretis, per eosdem Capellanos, & eorum singulos eligenda, apponenda, & latissimè specificanda, reposita, restituta, & plenarie reintegrata, ac de nouo concessa, ac valida, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes omninò effectus, qui de iure, stylo, consuetudine, ac aliàs quomodocumque sortiri poterunt, sortiri, ac vim veri, legitimi, iurati, stipulati, ac validi, & efficacis contractus inter eosdem Capellanos ex vna, ac Nos, & Sedem præfatam, & Cameram Apostolicam ex altera partibus habere, nec etiam per promotiones ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitan. aut translationes, vel alios status, & personarum mutationes, nec per similes, vel dissimiles gratias ipsis concessas, & concedendas, confundi, sed ipsis accumulatiuè in omnibus, & per omnia vti, & si quid in vna ex facultatibus huiusmodi defuerit, per aliam suppleri debere; nec hæredes, legatarios, & loca ad quos, seu quæ bona, iura, & actiones huiusmodi deuenerint, vel eis relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, seu aliam illorum partem, quam etiam ex nunc eis, ac locis, hæredibus, legatariis, & donatariis, liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel fabricæ, aut beneficiis præfatis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibuslibet aliis quantumlibet piis vsibus soluendum, ac cum eis desuper componendum, vel eos ad aliam particularem licentiam, siue indultum, aut confirmationem præsentium à Nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, vel impetrandum, aut etiam alia simili gratia sine eius confirmatione ipsis quomodocumque concedenda de præsenti mentionem aliquam faciendam minimè teneri, nec ad id vlla vnquam necessitate cogi posse. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & eiusdem S. R. E. Cardinales, necnon pro tempore existentem eiusdem Ecclesiæ Camerarium, Præsidentes, & Clericos præfatos in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretādi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere; irritum quoque, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter cōtigerit attentari. Mandantes dilectis filiis nostro Alexandro S. Laurentij in Damaso Diacono Cardinali Montalto nuncupato, literarum Apostolicarum Summatori, plumbique & registri nostri magistris, secretariis, & ceteris ad quos pertinet, sub suspensione ab emolumentis suorum cuiusque officiorum, quam eo ipso censeri volumus incurrisse, vt nullo alio desuper mandato, vel ordinatione, aut iussione expectatis, aut signi, vel contrasigni exhibitione, quibuscumque excusationibus, & dilationibus postpositis, literas Apostolicas super præmissis omnibus, & singulis tam coniunctim, quàm diuisim pro omnibus, & singulis Cappellanis supradictis quocumque tempore etiam in forma, Rationi congruit, gratis vbique etiam sine subscriptione literarum earumdem Scriptorum, Abbreuiatorum, Secretariorum, aut aliorum Cancellariæ, & Cameræ Officialium, omni contradictione cessante, signent & expediant, ac expediri faciant. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Ostien. & Portuen. ac Tusculan. Episcopis, Motu simili per Apostolica scripta etiam mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut vnus eorum per se vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Petri, Petri Mariæ, Petri Antonij, Thomæ Benedicti, Faustini, Cornelij, Io. Baptistæ, Iacobi, Nicolai, Cæsaris, & Bernardini præfatorum, vel alicuius eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præsentes literas, & in eis contenta quæcumque firmiter obseruari: necnon eisdem Capellanis, vel eorum procuratoribus, fructus, redditus & prouentus prædictos, iuxta indulti de illis percipiendis in absentia, tenorem integrè ministrari; non permittentes eos desuper per locorum Ordinarios, ac dilectos filios Capitula, & Capitulares personas Ecclesiarum, in quibus beneficia huiusmodi forsan fuerint, seu quoscumque alios, quauis auctoritate fungentes, contra præmissa, aut eorum aliqua quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoslibet

Inhibitio.

Mandatum de expedien.

Deputatio Iudicum executorum.

quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus, cenſuras & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſæcularis, nõ obſtan. præmiſſis ac fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, ac alia eiuſdem Bonifacij, qua cauetur, ne quis extra Ciuitatem vel Diœceſim in quibus deputari fuerint, ad iudicium trahatur, necnon Pij Papæ IV. ſimiliter, prædeceſſoris noſtri de gratiis intereſſe Cameræ Apoſtolicæ quomodocumque concernentibus, infra certum, tunc expreſſum tempus in eadem Camera præſentandis & regiſtrandis: ita vt præſentes noſtræ literæ etiamſi nũquam in eadem Camera regiſtrentur, perpetuò tamen valeant & ſubſiſtant: ac Lateranen. Concilij, etiam nouiſſimè celebrati, etiam de certo Notariorum numero, etiamſi ad illud nondum deuentum fuerit, cui per hoc alias derogatum non intendimus, & de conſenſu præſtando in penſionibus, & quibuſuis aliis etiam per Nos, & Sedem præfatam quomodolibet editis, & impoſterum edendis Cancellariæ præfatæ regulis, ac ſtylo in ſimilibus hactenus ſeruato, & piæ mem. Alexandri Papæ VI. etiam prædeceſſoris noſtri tertiam partem bonorum Eccleſiaſticorum Cameræ præfatæ deberi inter alia diſponente, necnon eiuſdem Bonifacij prædeceſſoris, per quam conceſſiones de fructibus in abſentia percipiendis ſine præfinitione temporis, fieri prohibentur, ac quorumuis aliorum Romanorum Pontificum, etiam prædeceſſorum noſtrorum, & quibuſuis aliis Apoſtolicis, ac in Prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, ſpecialibus vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus tam Vrbis, quàm quarumuis aliarum Ciuitatum & locorum, etiam in quibus Ciues originarij creari ſunt, ac quarumuis Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, & Hoſpitalis præfati, necnon quorumuis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Prouinciarum & Vrbis, ac aliarum Ciuitatum, & locorum, ac præfatæ Cameræ, etiam iuramento, cõfirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, ſtabilimentis, vſibus & naturis, etiam ſi de illis ſeruandis, & non impetrandis literis Apoſtolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet conceſſis vtendo, ipſi Capellani, per ſe, vel eorum procuratores præſtiterint, forſan hactenus, vel impoſterum eos præſtare contigerit iuramentum, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis dd. Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitali S. Io. Hieroſolymitan, illorumque Præſulibus, ſeu Adminiſtratoribus & Superioribus, ac Magiſtris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus etiam Ancianis, Capitulis, Conuentibus, Ciuitatibus & locis, aliiſque perſonis, & particularibus, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus aliorumque onerum Redemptoribus, necnon Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam eiſdem S.R.E. Cardinalibus, ac dictæ Curiæ officialibus illorumque Collegiis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque & aliis decretis per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos & Sedem præfatam etiam Conſiſtorialiter, & de eiuſdem S.R.E. Cardinalium conſilio, & per modum ſtatuti, & cõſtitutionis perpetuorum, ac Motu, & ſcientia paribus, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ad Imperatoris, ac Regum, & Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principium inſtantiam, ſeu illorum contemplatione in genere vel in ſpecie, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus conceſſis, confirmatis & innouatis, & impoſterum concedendis, confirman. & innouan. etiamſi in iis, ac ſtatutis, & ſtabilimentis præfatis caueatur expreſsè vel tacitè, quòd Vrbis, non niſi originariis Ciuibus Romanis, ac Ciuium eorumdem filiis, aliarum verò partium beneficia, niſi per perſonas illuſtres, ſeu nobiles, ac etiam originarios Ciues, aut aliàs certo modo in illis expreſſo qualificatos obtineri, aut conferri poſſint, & nullus in Ciuem Vrbis, aut Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum huiuſmodi admitti, ſeu illorum priuilegiis vti poſſit, niſi prius in dd. Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitauerit, ſeu etiam in illis bona etiam ſtabilia forſan ad certum valorem aſcendentia poſſideat, ipſique Exactores, & Appaltatores, decimas, pedagia, & onera huiuſmodi etiam ab exemptis exigere, & illos ad ſolutionem, ſeu contributionem cogere, & compellere poſſint ſeu debeant, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque d. Hoſpitalis S. Io. Hieroſolymitani, tam ex eius inſtitutione, quàm ex ſtabilimentorum præfatorum diſpoſitione, non in titulum perpetuorum beneficiorum conferri, ſed in commendam ad vitam conceden. reuocabiliter concedi debeant, & ſic penſionibus, Clericis ſecularibus, aut aliis perſonis Apoſtolica auctoritate reſeruandis, grauari non poſſint, quodque ſtabilimentis, & priuilegiis præfatis etiam vigore clauſulæ implicitæ derogationis latiſſimè extendendæ, etiam per quaſcumque literas Apoſtolicas, & quaſuis etiam derogatoriarũ derogatorias, efficaciores, & inſolitas clauſulas derogari non poſſint, nec derogatum cenſeatur, niſi derogatio huiuſmodi de conſilio dd. Cardinalium fiat; & etiam tunc demum ad id Magiſtri, & Conuentus præfatorum expreſſus accedat aſſenſus, ſintque literæ derogationis huiuſmodi etiam per dictum Magiſtrum ſubſcriptæ, ac eis, & prædictis Conuentui, per diuerſas in forma breuis, aut alias literas diuerſis temporibus cum certis interuallis præſentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo ſemper in huiuſmodi, quæ ſic fient etiam de ſimili cõſilio, & derogatione, appoſita clauſula, quod illa effectum ſortiantur, de conſenſu Magiſtri, & Conuentus prædictorum, & non aliàs, aliter, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorũ ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione aliàs de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut certa exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, & in eis caueatur expreſsè, quod illis nullatenus derogari poſſit, quodque clauſula implicitæ derogationis in reſcripto etiam Motu proprio emanato appoſita, aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat harum ſerie in genere, & in ſpecie ad effectum præmiſſum ſufficienter, expreſsè, Motu, & ſcientia ſimilibus derogamus, & derogatum eſſe decernimus, quodque prædicti Capellani primam non fecerint in Eccleſiis huiuſmodi perſonalem reſidentiam conſuetam, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Ceterum quia difficile foret, præſentes literas ad ſingula, in quibus de eis forſan fides facienda fuerit, loca deferre: volumus, & eadem Apoſtolica auctoritate decernimus, quòd ipſarum tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius Curiæ, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides etiam in iudicio, vel alibi, vbi opus fuerit, adhibeatur, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Dat. Romæ apud S. Marcum ſub Annulo Piſcatoris, die 10. Septembris MDXCI. Pontificatus noſtri Anno 1.

Clauſ. la derogat.

§.2. Nunc autem nos Carolum Antonium Cæſarem, Ioannem Simonem, Io. Franciſcum, Fauſtum, Robertum, Fabritium, Claudium, & Paolum præfatos, qui etiam familiares continui Commenſales noſtri exiſtunt, ſpecialibus fauoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine, quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes. Motu proprio, non ad illorum, vel aliorum pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, ac certa ſcientia, omnia, & ſingula priuilegia, facultates, conceſſiones, & indulta in præinſertis literis contenta, quatenus tamen ſint in vſu, Carolo, Antonio, Cæſari, Ioanni, Simoni, Io. Franciſco, Fauſto, Roberto, Fabritio, Claudio, & Paulo præfatis

Quæ omnia modo iſte Pont. confirmat, & de nouo concedit, & indulget ſuis Capellanis.

Apoſtolica

Apostolica auctoritate tenore præsentium similiter concedimus, & indulgemus.

Clausulas præseruatiuas annectit.

§. 3. Decernentes priuilegia, facultates, concessiones, & indulta præfata, ac præsentes literas valida, firma, & efficacia esse, & fore, necnon eisdem Carolo, Antonio, Cæsari, Ioanni, Simoni, Io. Francisco, Faosto, Roberto, Fabritio, & Paulo in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Aliter iudicandi sublata facultate.

§. 4. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et contrariis remouet.

§. 5. Non obstan. omnibus illis, quæ d. Gregorius prædecessor in præinsertis literis suis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 3. die 12. Apr.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 12. Aprilis MDCXXIII. Pontificatus Nostri Anno 3.

L. Comprobatio Erectionis Nouitiatus Fratrum Congregationis Iesuatorum S. Hieronymi in domo regulari SS. Ioannis, & Pauli de Vrbe, à Petro Card. Aldobrandino illius Protectore pro regularis disciplinæ restitutione, & conseruatione nuper instituti.

Scias alia de hac Congregatione multa me Indicasse ad const. 11. Martini V. tom. 1. & const. 16. Pauli V. tom. 3. ibi videre poteris. Et etiam in alia huius Pont. const. 36. Ex iniuncto. hic sup.

Edita An. D. 1623.

GERGORIVS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter multiplices pastoralis officij curas, quibus assiduè premimur; illa Nos præ ceteris maxime sollicitos habet, vt regularis disciplinæ obseruantia in quibuslibet Monasteriis, & locis regularibus conseruetur, & vbi collapsa est, modis quantum cum Domino fieri potest, restituatur opportunis.

P. Card. Aldobrand. Cõg. Iesuatorum Protector Nouitiatum instituit in Domo regulari SS Ioan. & Pauli de Vrbe, vnde multi fructus prouenerunt.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, bon. mem. Petrus Episcopus Sabinen. Cardinalis Aldobrandinus nuncupatus, Congregationis Iesuatorum sub regula S. Augustini, dum vixit apud Nos & Apostolicam Sedem Protector, pro regularis disciplinæ in prædicta Congregatione restitutione, & conseruatione in domo SS Ioannis, & Pauli de Vrbe eiusdem Congregationis vnum Nouitiatum octo ab hinc annis circiter sub cura, & gubernio, ac regimine vnius Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum nuncupat. professoris erigi, & instituti obtinuerint: ex erectione autem, & institutione Nouitiatus huiusmodi non mediocres in eadem Congregatione Iesuatorum fructus cum diuini cultus incremento prodierint.

Hic Pont. d. Institutionem comprobat, iterato erigit, & perpetua firmitatis robur addidit.

§. 2. Nos inuiolabili erectionis, & institutionis Nouitiatus huiusmodi firmitati, simulque prospero, & felici eiusdem Congregationis Iesuatorum statui, quantum Nobis ex alto conceditur consulere volentes. Motu proprio, non ad alicuius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, erectionem, & institutionem Nouitiatus huiusmodi tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes & singulos, tam iuris, quàm facti, & quoscumque alios etiam quantumuis sobstantiales defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Et nihilominus Nouitiatum prædictam in dicta domo regulari modo, & forma quibus erectus, & institutus fuit Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium quatenus opus sit, de nouo erigimus, & instituimus.

Protectori certam dat facultatem circa Priorem, & lectores d. Nouitiatus.

§. 3. Insuper quod in nouis domibus regularibus eiusdem Congregationis Iesuatorum, ad quas infrascriptos Nouitios professos mitti contigerit, Prior, siue Lector eorumdem Nouitiorum professorum huiusmodi, siue alij eiusdem Congregationis professores absque expresso dilecti filij nostri Hippolyti S. Mariæ Nouæ Diaconi Cardinalis Aldobrandini nuncupati moderni, & pro tempore existentis eiusdem Congregationis Iesuatoru apud Nos, & Sedem eamdem Protectoris constitui, siue deputari, aut amoueri nullatenus possint seu debeant, & in euentum, in quem Prior, seu Lector huiusmodi absque eiusdem Hippolyti Cardinalis consensu deputatus sit, seu eos deputari contingat, ab eorum officiis huiusmodi per eumdẽ Hippolytum Cardinalem amoueri, & alij in eorum loca subrogari possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis statuimus, & ordinamus, necnon eidem Hippolyto Cardinali vnam eiusdem Congregationis domum regularem sibi beneuisam, quæ à sua, & pro tempore existentis dictæ Congregationis Protectoris auctoritate immediatè dependeat, eligendi, in eamque Nouitios, qui in prædicto Nouitiatu educari fuerint, post annum circiter ab emissione professionis per eos facta computandum, prout per multos annos fieri consueuit, mittendi, in eisdemque domibus regularibus, & earum qualibet Superiores cuiusuis patriæ, siue Prouinciæ constituendi, & deputandi, plenam, & amplam facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impartimur.

Conseruationem d. Nouitiatus & regularis disciplinæ obseruantiam seruari præcipit.

§. 4. Inhibentes propterea sub excommunicationis, & aliis arbitrio d. Hippolyti Card. infligendis pœnis, omnibus, & singulis dictæ Congregationis Iesuatorum professoribus, ne contra erectionem, & institutionem Nouitiatus huiusmodi, aut regularis disciplinæ obseruantiam per dictum Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum professorem in d. Nouitiatu introductam, & quam in aliis eiusdem Congregationis Iesuatorum locis regularibus, benedicente Domino introduci contigerit, quouis quæsito colore, ingenio, vel prætextu venire, aut quicquam machinari, siue attentare audeant, seu præsumant.

Clausulas præseruatiuas subdit.

§. 5. Necnon decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuò valida, & efficacia existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, inuiolabiliter obseruari; sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariisque omnibus derogat.

§. 6. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis Iesuatorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrariũ præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dũtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 3. die 27. Apr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 22. Aprilis MDCXXIII. Pontificatus Nostri Anno tertio.

FINIS TOMI TERTIJ.

